

EX LIBRIS

Κ.ΣΠ.ΣΤΑΪΚΟΣ

ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΩΝΑΣΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

[25]

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣ-
σειας εν 24 βιβλίοις

HOMERI ODYSSEÆ
libri viginti quatuor.

[25]

Basilense Por. Hon-
ricum Petri 1563

ARGUMENTVM L. LIBRI
ODYSSEAE HOMERI.

DEORVM concilium fit de eo ut Ulysses in Ithacā mittatur ex Cerypsus insula. Post quod Pallas in Ithacā venit ad Telemachum, simul facta Menela, regis Taphirolis. Palladē autem colloquit, Pallas adhortata Telemachum ut proficisceretur, patris querenti consilium Pylum quidem, ad Nestorem: in Spartam vero, ad Menelaum, abscedit, indicio dato qualis dea esset, & precorum fit conatus.

ALIVD ARG. VEL ALIA INSCR.
Libro Alpha. deorum concilium, Ulysses
Palladi confidentia.

HOMERI ODYSSEAE LIB. I.

VIRVM multi ingenij die mihi mu-
sa, qui valde multum
Vagus est. ex quo Troiae sacram
urbem euenit:
Multorum autem hominum vidia
urbem, & mores cognouit;
Plurimos vero ille in mari passus
est angores suo in animo.

Redimere fruētis suamque animam & reditū sociorū.
Sed ne sic quidem eripuit socios, tametsi id cupiens.
Suis enim ipsorum flagitijs perierunt.
Stulti, qui bonos hyperionis soles
Comederunt: ast ille his abstulit reditus diem.
Hæc vnde, vnde æsa dea filia Iouis die & nobis.
Illi quidē oēs, quotquot effugerāt suū morē,
Domi erant, & ex bello elapsi & ex
Nunc solum reditu carentem atque vxore,

Νύμφα πότιε ἔρυκα χρυσοῦ σῖα δίχων
 Εἰσπύρε γαρ φροσύνη, λαλαρυμένη ποσσὶν ἐξ).
 Ἄλλ' ὅτι δεῖ ἴτοι ἴλασι σφραγισμένῃσι μετατῆρῃ,
 Τῶν δὲ πικρὰ ὄσσητο δεῖσι σὶκάνθευσι καὶ
 Εἰς ἰθάκην ἔθ' ἴθια περὶ γυμῆος καὶ αἰθλαῶν.
 Καὶ μὲν εἴσι σίκοισι, καὶ δὲ ἰλίσι φρονάπτωτες,
 Νόσοι προσδάχοντες ἔθ' ἀπὸ περὶ γυμῆος ἔμψυ
 Ἀπὸ τῶν ὄδυσσῆ, πόροι λυγάρησι καὶ ἴθια.
 Κἄν ὁ μὲν ἀδῆται ματακίανθευσι ποσσὶν ἴθια,
 (Αἰθῆρας καὶ δίχων ἴθια καὶ ἴθια καὶ αἰθῆρας,
 Οἱ μὲν δὲ σφραγισμένῃσι σφραγισμένῃσι καὶ ἴθια)
 Ἀπὸ τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 Εἰς ἴθια τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 Ζῆλον εἰς μαγὰ φρονάπτωτες ἴθια ἔμψυ ἴθια.
 Τῶν δὲ μὲν δὲ ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 Μῆνυσται γὰρ ἔθ' ἴθια ἀμύμονος ἀρχαῖοις,
 Τῶν δὲ ἀρχαῖοις ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 Τῶν δὲ ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 29 Εἰς ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 30 Σοφίαν ἀπὸ τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 31 Πρὸς τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 32 Γὰρ ἀλλοτρίαν μῆνυσται, τῶν δὲ ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 33 Εἰς ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 34 Εὐμῆος πρὸς τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 35 Μῆνυσται ἀπὸ τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 36 Ἐκ γὰρ ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 37 Οὐ πῶς ἀπὸ τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 38 ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 39 Πρὸς τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 40 Τῶν δὲ ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 41 ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 42 Καὶ εἰς ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 43 Πρὸς τῶν ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 44 ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 45 ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.
 46 ἴθια ποσσὶν τῶν αἰθῆρων ἴθια ἔμψυ.

sula in circumflua, ubi umbilicus est maris.
 at insula est syluosa: dea verò intra domum habitat
 tantis filia perniciosà sapientis, quique maris
 otius profunditates nouit: sustinet autè colūnas ipse
 ongas, quæ terramque & cœlum fulciunt:
 ius filia infortunatum lugentem detinet
 emper autem mollibus & blandis sermonibus
 Demulcet ut Ithaces obliuiscatur: exterùm Vlysses
 Cupient: vel fumum exilientem videre
 E patria sua, mori desiderat: neque tamen tibi
 Commouetur chatum cor. Olympic, nonne Vlysses
 Græcorum apud reges gratificabatur sacrificando
 Apud Troiam latam? quid illi tantū irascereis, ô Iupiter?
 Hæc, ita respondens, allocutus est nubiu congreg. Iup.
 Mea filia, qualis sermo excidit septo dentium?
 Quomodo tandem ego Vlyssis diuini obliuiscerer?
 Qui superat prudentia homines, plurima v. sacra diis
 Immortalibus persoluit qui cœlum latum inhabitat?
 Sed Neptunus terram continens assiduò semper
 Ob Cycloper irascitur, quem exæcavit,
 Diuinum Polyphemum, cuius robur est maximum
 Inter oēs Cycloper: Theolâ autè eū peperit nymphe,
 Phœcynis filia, maris indomiti regis,
 In specubus canis Neptuno mixta.
 Ex eo tempore Vlysses Neptunus terre quassator
 Non illa q. occidit, errabundū, v. arceat à patria terra.
 Sed agite nos ipsi dispiciamus omnes
 De reditu, ut ille reuertatur: Neptunus autè deponat
 suam irā: neque enim quicquā poterit contra omnes
 Immortales inuitis diis contendere solus.

Huic respondit deinde dea cæcisa Minerva.
 O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
 Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
 Redire Vlysses prudētem in bello ad suam domum,
 Mercurium ergo internuncium Argicidam
 Insulam in Ogygiâ celeriter mittamus, ut celestimè

Νύμφη δὲ πλοκάμην εἴσω θυμάρτια βουλήν,
 Νύμφη δ' αὖτε σπῆτε παλασσοβίον· ὡς καὶ τήν τε
 Αὐτὰρ ἔχον ἰδοίην· ἢ ἰσταλόσσω, ἄρα δ' οὐκ ἔν
 Μάλλοι ἔποπ' ἰών, ἢ εἰ κ' ἴε' ἔσθ' ἑρσι δῖον,
 Εἰς ἄγρ' ἠὲ καλίσσεται καρπηκλήωνται ἀγχεῖε,
 Πᾶσι μιν ἐν ἔμοσιν ἄπειπιδῶν, εἰτέ οἱ κ' ἴε'
 Μῖλ' ἄδινά σφ' ἔζουσι, κ' εἰλιπιδαι ἔλιπαι βριῖ.
 Πέμψω δ' εἰς σπᾶντιον τε, εἰς πύλιν ἑμαδῶν τε,
 Νύμφη πινυσάδου πατρὸς φίλου, ἑσπυ δ' αἰείον,
 ἢ δ' ἴσα μιν κλέει εἰσφύεντα αἰθ' ἑρπύσσει ἔχουσι.
 Πῆ εἰπέον' ἄπο ποτ' ἴδῃσσιτο καλὰ πίδαλα,
 Κρυβέσσια, χέουσα, τῆ μιν φέροντα ἑσπυ ἑσπυ
 ἢ δ' ἴε' ἀπίεσσι γὰρ ἄμα ποτ' ἴε' αἰμοῖο
 Κίλιπο δ' ἄλκιμοι ἔγχε' ἔλαχον ἑσπυ ἔλαχον,
 Βροχὸν μιν σφ' ἔβραρον, πῶ δ' ἄμιν σφ' ἔλαχον
 ἢ ἑσπυ, τὸ σφ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Βῆ δ' ἴε' κατ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ
 Στῆ δ' ἴε' κλέει εἰσφύεντα αἰθ' ἑρπύσσει ἑσπυ
 Οὐδ' ἴε' αἰσφύεντα αἰθ' ἑρπύσσει ἑσπυ
 Εἰ δ' ἴε' ἑσπυ μιν σφ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ
 Εὐρὸν ἴε' κατέσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Πηλεΐσι φεσπύσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 ἢ ἑσπυ εἰ μιν σφ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ
 Κίλιπο δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Οἱ δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Οἱ δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Νίξω, κ' φεσπύσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Τῶν δ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 ἢ ἑσπυ γὰρ ἴε' κατέσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Ὀκείδου πατὸρ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Μιν σφ' ἴε' κατέσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Τῶν δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Τὰ φεσπύσσειται ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Βῆ δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Στῆ δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'
 Λεὺκον δ' ἴε' αἰμοῖο κ' ἑσπυ μιν σφ' ἴε'

Nympha veneranda detinebat Calypso, diu inter deas,
 In specubus cauis, *hunc* optant sibi maritum esse.
 Sed quando loannus ille venit, circummeantibus annis,
 Quo ei destinantur dii domum reuerti

In Ithacam, ne tum quidem expertus erat ærumnarum
 Etiam inter suos amicos, dii verò miserebatur omnes
 Præter Neptunum, at ille indefinenter succensebat

Dîs cõparando Vlyssi, antequam suam in terram veniret,
 sed ille quidẽ ad *Aethiops* profectus erat, longè semo-
 (*Aethiops*, qui bifariam diuisi sunt, vltimè hominũ, (tot,
 Alij quidẽ ad occidentem solem, alij verò ad orientem)
 Consequitur taurorum & agnorum hecatomben.

Ibi ille delectabatur, epulis assidens: ceterum *non* alij
 Iouis in regia Olympij congregati erant. (deorũq;
 Inter hos autem sermonẽ orsus est pater hominũq;
 (Recordabatur enim in animo nobilis Agisthi
 Quem Agamemnonides inclutus occidit Orestes)

Huius ille memor his verbis immortales assatus est,
 Pater, quomodo deos mortales culpant?

Ex nobis enim inquit mala esse at illi ipsi
 Suis stultitiis præter fatum tribia patiuntur.

Quemadmodũ & nunc Agisthus præter fatũ, Attidæ
 Duxit vxorẽ sponfam, ipsum verò occidit reuersum.

Quã sciret atrocẽ mortẽ *impenderẽ*: siquidẽ illi prædi-
 Mercurio missio speculatore Argicida: (xeramus nos,
 Vt neque ipsum occideret nec ambitet vxorem).

Ex Oreste enim futuram vltionem Attidæ,
 Postquam pubuerit & quum suã desiderabit ditionẽ.

Sic dixit Mercurius: sed non is mentem Agisthi
 Flexit, bona consulens: nunc simul omnia luit.

Hanc respondit postea dea cæca Pallas,
 O pater noster Saturnie, summe regum,

Et valde ille quidem merita iacet morte:
 Sic pereat & alius, quicumque talia fecerit.

Sic perat mihi pro Vlyssie bellicoso cruciantur cor, citur,
 Verum mihi pro Vlyssie bellicoso cruciantur cor, citur,
 Infelice, qui sanè diu procul ab amicis calamitates pa-

Et ipsam compellans verba dixit,
 Salve Iovis pes, à nobis à tractaberis, ceterum
 Præfatus dicitis quo tibi opus sit. (deinde
 Sic fatus præibat: sequebatur autem Pallas Minerva.
 Hi verò vbi venerunt intra domum excellentiam,
 Hastam quidè statuit Tel. ferens ad columnā lōgam,
 Intra armarium benè politum, vbi utriusque alia
 Hastæ Vlyssis prudentis stabant multæ. (lo substrato,
 Ipsam verò ducēs in thronū collocavit subeili stragu-
 pulchro, ingeniosè facto: sub pedib. aut scabellū erat.
 Prope aut ipse sibi sedile appoluit variegatū seorsum
 Procis, ne hospes offensus strepitu (ab aliis
 Cōuiuium molestum haberet, cum superbis versans,
 Atque vt ipsam de patre absente interrogaret.
 Aquam verò ancilla ex gutto profundeabat ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
 Ad lauandum: iuxta autem politam stravit mensam
 Panem verò veneranda cellæ eustos attulit,
 Cibos multos apponens, de presentibus largiens.
 Coquus carniarum lances sublatas apposuit
 Omnigenūm, ipsisque apposuit aurea pocula.
 Præco autem eos sedulo obibat vinum fundens.
 Ingressi autē sunt proci superbi, qui quidē cōtinuò
 Ordine sedebant per sedilia thronū que.
 His verò præcones quidē aquam manibus infuderūt,
 Panem verò ancillæ congesserunt è caristicis,
 Illi. a. ad cibos paratos & ante appositos manus protē-
 Pueri verò crateres coronarunt potu. (debant:
 Sed postquam potus & esca desiderium exemerunt
 Proci, ipsisque alia in mente cura fuerunt,
 Cātus saltatiōq; (hæc enim sunt ornamenta cōuiuij)
 Præco autem in manus citharam perpulchrā posuit
 Phemio, qui quidē cecinit inter procos vi. i. ræallus:
 Ac ille quidē cithara ludens cœpit pulchrè canere.
 Post Telemachus allocutus est glaucis oculis Palla-
 Admouens caput, vt non audirent alij. (dem)

- 22 Ξεῖτε φίλ' εἰ καὶ μετ' ἐμισήσασθε, τίς καὶ ἔσται;
 23 Τό ποτε ἀπ' αὐτῶν μάλ' ἔτι κίθ' ἔσται κ', αἰσίδα,
 24 Ρῶ. ἔπειθ' ἄλλ' ἔσται· τίς τοι κατανοεῖ ἔδουλη;
 25 Κείθευ δ' ἄνδρου λαὸν ἔσται πυδιστῶν ὄμβρα,
 26 Κείθευ ἔσται ἑπείρου, ἔσται ἀλλ' ἑπείρου καλὴ δ' εἶς
 27 Εἰ κενὸν γ' ἰθακίω δὲ ἰθάκ' αὖτε ἔσται σπαστα,
 28 Πάειτε κ' ἀφ' ἑσθ' ἔλαφ' ἔσται πῶς εἶδ'
 29 Ἦ κενεὶ παρὰ χερσὶν ὅτι ἔσται ἔσται.
 30 Νεῦ δ' ἔσται αὖ ἀπόλαυσι κακὸν μέτρον, ἔσται τις ἡμῶν
 31 Θαλασσῶν εἰσὶν τις ὄψις ἔσται ἀδελφῶν
 32 Φασὶν ἑλδιστῶν τῶ δ' ἔσται τὸ σπαστῶν ἡμῶν
 33 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὶ κ' ἀτρεκέως καταλέξεται
 34 Τίς πῶς ἔσται ἀδελφῶν τῶν τῶν πῶς ἔσται τῶν
 35 Ὅσπασιν δ' ἔσται εἰσὶν ἔσται πῶς ἔσται τῶν
 36 Ἦ γὰρ ἔσται ἑσθ' ἔσται εἰ μὴ εἰ μὴ ἔσται
 37 Οὐδ' ἔσται πῶς ἔσται τῶν ἔσται εἰ μὴ ἔσται
 38 Καὶ μοι τῶν ἔσται τῶν ἔσται μὴ, ὅτ' ἔσται
 39 Ἦ ἔσται μὴ ἔσται, ἔσται πατρῷος ἔσται
 40 Ξεῖτε ἔσται πῶς ἔσται αἰεὶ ἔσται τῶν ἔσται
 41 Ἄλλ' ἔσται κ' ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 42 Τῶν δ' ἔσται ἔσται τῶν ἔσται γλαυκῶν ἔσται
 43 Τῶν ἔσται τῶν ἔσται μὴ ἀτρεκέως ἀγροῦσιν,
 44 Μῆτις ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 45 Τῶν ἔσται τῶν ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 46 Νεῦ δ' ἔσται τῶν ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 47 Πάειτε ἔσται τῶν ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 48 Ἐσται τῶν ἔσται μὴ ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 49 Νεῦ δ' ἔσται μὴ ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 50 Ἦ ἔσται μὴ ἔσται ἔσται τῶν ἔσται
 51 Ξεῖτε δ' ἔσται ἔσται τῶν ἔσται ἔσται ἔσται
 52 Ἐσται ἔσται ἔσται τῶν ἔσται ἔσται ἔσται
 53 Ἀκέραιον ἔσται τῶν ἔσται ἔσται ἔσται
 54 Ἐσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 55 Ἐσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 56 Ἐσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 57 Ἐσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 58 Ἐσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται
 59 Ἐσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται ἔσται

Nymphæ pulchricomæ edicat peripiciuē voluntatem
 Super reditu Vlyssis prudentis, ut redeat. (nostram
 Porro ego in Ithacam veniam, ut ei filium
 Magis excitem, & ipsi audaciam in mente ponam,
 Ut in concionem vocatis comatis Græcis,
 Omnibus procis interdicat, qui ipsi semper (boves.
 Oves frequentes mactant, & flexipedes inuosis cornib.
 Mittam autem in Sparten & in Pylum arenosam
 De reditu seiscitaturum patris sui sicubi quid audiet,
 Atque ut eum gloria insignis inter homines habeat.

Sic fata, pedibus subligauit pulchra talaria,
 Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebāt, siue super mare,
 Siue super infinitam terram simul cum flatu venti.
 Accepit autem validam hastā, acuminatā acuto arte,
 Grauem, magnam, firmam, qua domat ordines viroſū
 Heroſū, quibus vniue irascitur fori patre nata. (ter.
 Descēdit. a. ab Olympi verticib. imperu ruēs præcipi-
 Stabat autem Ithacæ in Demo ad vestibulum Vlyssis,
 In limine portæ aulæ: in manu autē gerebat ferreā ha-
 Similis hospiti Taphiorum duci Mentæ. (itam,
 Inuenit autem procos superbos, qui quidem tam
 Talis ante ianuam animum oblectabant,
 Sedentes in pellibus bouum quos occiderant ipsi:
 Praecones autem ipsis & seduli famuli,
 Alij quidē vinum mucebant in crateribus & aquam,
 Alij verō spongiis multiforis mensas
 Abstergebāt & apponebāt, & carnes multas diuidebāt.
 Hanc verō lōgē primus vidit Telemachus deo similis.
 Sedebat enim inter procos charo cruciatus corde,
 Animo cogitās velut in sōnis, de p̄bo suo pane, ecquid
 Procorum quidem dispersionem per cades faceret,
 Honorem autē ipse haberet, & bonis suis imperaret.
 Hæc cogitans dum inter procos sedet vidit Palladem.
 Iuit autē rectā ad portā (tē, n. indignā putauit in animo
 Hospitē diu ad ianuam stare) propē autem astans,
 Manum prehendit dextrā, & suscepit ferream hastam,

Καὶ μὴ θανάσιμα ἴπια πτερόεντα φερόμενά,
 20 Χαῖρε ξένη· παρ' ἄμμι φιλήσασθαι, αὐτὰρ ἔπειτα
 20 Δείπνου τεισάμενοι μὲν θέσασθαι ἴππῳ ἐν χρῆ-
 ρι· εἰπὼν ἠγάθη· ἢ δ' ἔπειτα πάλιν εἰς ἄθλιον·
 Οἱ δ' ἴππῳ δὴ β' ἔπειτα ἔστησαν δόμου ὑφ' ἁλοῖς,
 Ἔγχεσ' ἰθὺς β' ἔστησαν εἴροισι κίονα μὲν κρέμνῳ,
 Διουρὸν δ' ἔπειτα ἔστησαν ὑψέου, ἄνθη δ' ἄλλα.
 Ἔγχε' ἰθὺς στήθεσι τελασφόροισι ἔστατο πολλά·
 Αὐτῶν δ' εἰς ἔθρον ἔισαν ἄρα, ὑπὲρ λίπη πατάσασθε
 Καλῶν, Διφάλοισι, ὑπὲρ δὲ Σπρωῖσι ποσσὶ ἴππῳ.
 Παρ' δ' ἄντιοι κλισίῳν θύοιο ποικίλοισι, ἔκτα δ' ἄλλοισι
 Μικροτέρῳ, μὲν ξένησιν ἀντιόχοισι ἰρυσσῶν δ' ἄρα,
 Δείπνῳ δ' ἄλλοισι, ὑπὲρ φιλῶλοισι μὲν τῶνδ' ἴππῳ,
 Ἡ' δ' ἴππῳ μὲν ἀπὸ πατῆρος ὑπὲρ χροῦ μὲν ἔσταντο.
 Χίριβα δ' ἄμφιπολοισι φερόμεν ἐπίχρῳσι φέροντο
 Καλῶν, χρυσῆσιν, ὑπὲρ ἀργυρῆσιν ἢ βυτίοισι,
 Νίψαδων δ' ἄλλοισι εἰς ἔθρον ἔστησαν τελασφόροισι.
 Σίπυσι δ' ἄλλοισι τελασφόροισι φέροντο,
 Εἶδεν τε πόλιν ἔπειτα ἴππῳ, χρυσοῦ μὲν ἄμφιπολοισι.
 Δαίτη δ' ἔπειτα κλισίῳσι παρ' ἄλλοισι ἀντιόχοισι
 Παρ' ἄλλοισι, ἄλλοισι δ' ἔσταντο ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 Κῆρυξ δ' ἄλλοισι δὴ μὲν ἰππῶν τε ἰππῶν τε ἰππῶν τε
 ἔσταντο ἄλλοισι, ἄλλοισι δ' ἔσταντο ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 ἔσταντο ἄλλοισι, ἄλλοισι δ' ἔσταντο ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 Τεῖσσι δ' ἄλλοισι ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 Σίπυσι δ' ἄλλοισι ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 Οἱ δ' ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ.
 Κούρω δ' ἄλλοισι ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 Αὐτῶν δ' ἄλλοισι ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 Μικροτέρῳ, τοῖσιν ἰθὺς ἐπὶ φροσὶν ἄλλα μὲν ἄλλοισι,
 Μάλπυτ' ἄλλοισι τῶνδ' ἴππῳ γάρ τ' ἀπ' ἀθήματα δαίτησιν
 Κῆρυξ δ' ἄλλοισι ἰππῶν τε ἰππῶν τε ἰππῶν τε
 Φημίον ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ μὲν κλισίῳσι ἀνάχρησιν
 ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ ἴππῳ.
 Αὐτῶν δ' ἄλλοισι ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.
 ἔσταντο ἄλλοισι, ἄλλοισι δ' ἔσταντο ὑπὲρ χρυσοῦ μὲν κλισίῳσι.

An hospes charè *id. id.* m. hi irascētis quod dixerō?
 His quidem hæc curæ sũnt, cithara & cantus,
 Faciliter *saue*: quoniã alienum cibũ impunè absumũt
 Viti, cuius certè alicubi alba ossa putrescunt imbre,
 Iacentia in continentibus *illa* in mari vnda vetiat.
 Atqui si illum in Ithacam viderint reuersum,
 Omnes optant celeriores pedibus esse
 Quàm instructiores antro vestèque.
 Nunc verò ille sic obiit malã mortẽ, neq; vllum nobis
 Solatium est, licet aliquis sit terrestrium hominum
 Qui dicat rediturum esse illi nanq; perit reditus dies.
 Sed age, mihi hoc dic & verè enarra,
 Quis? vnde es hominum? vbi tibi ciuitas atq; parentes?
 Quali autem in nauì aduenisti? quo pacto te nauis
 Duxerunt in Ithacam? quĩnam esse prædicant?
 Neque, n. vilo pacto te pedibus existimo huc venisse.
 Et mihi hoc dic verè, vt benè cognoscam,
 An recens venisti, aut paternus es
 Hospes? quoniã multi frequentabãt viri nostrã domũ
 Alij, quoniã etiã ille studiosus erat hominũ. *human*.

Hunc rursus alloquuta est dea celsa Minerva,
 Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo,
 Mentis, Anchali prudentis aiõ esse
 Filius: ceterum Taphis nauigandi studiosus impetro.
 Nunc verò hũc cum nauì veniatque sociis, (nũces,
 Nauigans per obscurũ pontum ad alterius linguæ ho-
 Ad Temetẽ aris gratia: feto autè splendens ferrum,
 Nauis autem mihi stat ad agrum extra urbem,
 In portu Rethro sub Neso syluio.
 Hospites autem inuicem paterni gloriãntur esse
 Ab inuicem quidem senem iaterroges accedens
 Lætiẽ heroem, quem non amplius aiunt in urbem
 Venire, sed saorũta in agro dolores pati
 Vetiã cum ancilla, quæ illi cibũque potũque
 Apponit, quonies ipsius mēbra defatigatio inuasit:
 Reptantem per fertile solum planities vitibus cõsita,

Nunc autem veni: sanè enim aiebant in vrbe esse
 Tuum patrem, verùm huic dii impediunt iter.
 Nondùm enim mortuus est super terrã diuinus Vlysses.
 Sed adhuc alicubi vitus detinetur in lato ponto,
 Insula in circumfluantibus autem ipsum viti tenent
 Feti, qui alicubi illum inuitum detinent. (animo
 Porro nunc tibi ego vaticinabor (quemadmodum in
 Immortales suggererunt, & quæadmodum pfectum iri puto,
 Quum nec vates sum neque auspiciorũ probè peritus)
 Non diutius chara patriaterra

Aberit, non si vel ferrea vincula illum detineant:
 Cogitabit quĩ redeat, quoniam valde solers est.
 Sed age mihi hoc dic, & verè enarrato.
 An reuera ex ipso tantus filius sis Vlyssæ.
 Vehementer. n. & capite & oculis pulchris similis
 Illi nam crebri ita vt non viscebamus nos inuicem,
 Antequam in Troiam conscenderet, quò utique alij
 Græcorum optimates ierant cauis in nauibus:
 Ex illo tempore neq; Vlyssæm ego vidi neque me ille.

Hanc rursus Telemachus prudens alloquutus est,
 Certè enim ego tibi hospes valde verè enarrabo,
 Mater quidem me inquit eius esse: cæterùm ego
 Nescio: nò enim qui quã suũ genitorẽ ipse cognouit.
 Quòd vtinam: mox enim alicuius cuiusdam forem filius
 Viri quemdam alicuius senium deperderet:
 Nunc verò ille infelicissimus est mortalium hominũ:
 Ex quo me aiunt natũ esse: quãdo tu me hoc interro-
 Hunc. r. rursus alloquuta est dea casta Minerva, (gas.
 Non sanè tibi genus utique dignobile in posterum
 Dederunt: quandoquidem talem peperit Penelope.
 Sed age mihi hoc dic, & verè enarrato, (get?
 Quòd epulũ, quæ hæc turba est, quòd verò te opu. vr-
 An splendidum conuiuium tan nuptiarũ non enim ex
 symbola est hoc conuiuium:

Vt in quo mihi supra modum contumeliosè videtur
 Conuiuari per domum, indignè ferat utique vit
 Flagitia multa vidēs, quicunq; sordatas interueniat.

Τὼ δ' ἔπειτα πάλιν ἔρχεται πύργῳ ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἔδρα,

Ἐπὶ δ' ἵππῳ δὲ τῷ κατὰ μὲν αἰθέρα ἠδὲ μακρῶν ἄστρων,

Μέλαια ἰδὼν τότε ἕως ἂν εἴδῃ ἀφ' οὐραίου ἑμύμων

Ἐμμελαι, ἔφαθ' ἐπὶ κλισίῃσιν ἄνω ὄπισθεν ἄνω·

Νῶ δ' ἵππεσσι βαλὼντο θεοὶ χαλεπὸν κλέπτουσι,

Οἳ κείνῳ ἄρ' ἔπειτα ἵπποισιν ἐπελάσαντο πάντας·

Ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων ἑσθλῶν καὶ θαλάσσιον ἄρ' ἂν ἀκαχχιμένῳ,

Ἢ ἄρ' ἔπειτα ἵπποισιν ἄνω τε γένεσσι ἐπὶ

δύμῳ.

Ἢ εἴθε καὶ ἔρχοιτο ἵππῳ πόλεμον πολέπυτον·

Τὸν κἄν εἰ τῶνδε καὶ ἄρ' ἵπποισιν ἐπελάσαντο πάντας,

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε δὲ μέγα κλέος ἔσται ἑσθλῶν ἄστων·

Νῶ δ' ἵππῳ ἀλλ' αἰφύπνην ἀεικέλην ἔειπε·

Οἷόν τ' εἴδεται ἄπυρον, ἵππῳ δ' ἔδρασε

τὸ γένεσσι.

Κάλλεπεν δ' ἵππῳ κείνῳ ἐδύρξασθαι στυγερῶς·

Ὅτι, ἵππῳ τὸ αἶμα δαδί χαλεπὸν καὶ ἵπποισιν ἐπέλασε.

Ὅσον γὰρ ἴσασιν ὄπισθεν ἔκαστον ἄστων,

Ἄνω γὰρ τε σάμαρ τε καὶ ὑλῆσι ζαυῶν δ' ἄνω,

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε κλέος ἔσται καὶ ἑσθλῶν ἄστων,

Ἢ ἄρ' ἑσθλῶν ἵππων μέγιστον ἔσται δὲ εἴ ποτε.

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφ' οὐραίου γένεσσι καὶ ἑσθλῶν ἄστων

Παύσασθαι δύνανται καὶ ἄρ' ἵπποισιν ἐπελάσαντο πάντας.

Ὅσον γὰρ ἴσασιν ὄπισθεν ἔκαστον ἄστων.

Τὼ δ' ἵππῳ ἐπέλασαντο ἑσθλῶν ἄστων καὶ ἑσθλῶν ἄστων,

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε κλέος ἔσται καὶ ἑσθλῶν ἄστων,

Ἢ ἄρ' ἑσθλῶν ἵππων μέγιστον ἔσται δὲ εἴ ποτε.

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφ' οὐραίου γένεσσι καὶ ἑσθλῶν ἄστων

Παύσασθαι δύνανται καὶ ἄρ' ἵπποισιν ἐπελάσαντο πάντας.

Ὅσον γὰρ ἴσασιν ὄπισθεν ἔκαστον ἄστων.

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε κλέος ἔσται καὶ ἑσθλῶν ἄστων,

Ἢ ἄρ' ἑσθλῶν ἵππων μέγιστον ἔσται δὲ εἴ ποτε.

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφ' οὐραίου γένεσσι καὶ ἑσθλῶν ἄστων

Παύσασθαι δύνανται καὶ ἄρ' ἵπποισιν ἐπελάσαντο πάντας.

Ὅσον γὰρ ἴσασιν ὄπισθεν ἔκαστον ἄστων.

Ἢ δὲ καὶ εἴ ποτε κλέος ἔσται καὶ ἑσθλῶν ἄστων,

Ἢ ἄρ' ἑσθλῶν ἵππων μέγιστον ἔσται δὲ εἴ ποτε.

Hanc furtum Telem, prudēs contra alloquutus est,
 Hospes, quādo ergo me hęc interrogas atq; pēditaris,
 Futurū quidē erat aliquādo ut domus hęc locuples &
 Esset, dum adhuc ille vicin urbe erat. (hōneua

Nunc aliter statuerunt di) mala cogitantes:
 Qui illum quidem obscurū reddiderunt supra omnes
 Homines: nā nō equidē si mortu' esset adeo egre ferre
 Si inq; inter suos socios occisus fuisset, Trojanorum
 in populo,

Aut amicorū in manib; postquā bellum confecisset,
 Ob quid ei tumultum feci: erant omnes Græci,
 Atq; etiā suo filio ingētē gloriā acquisisset in posterū.
 Nunc verō ipsius in gloriē Hæc vix sapuerunt:
 Perit ita ut de se nihil sciat, nihil audiat: mihi re-
 rō dolores lucēūque

Reliquit, neque amplius tū illum incertens gemo
 Solū, quoniā certe mihi alia di) mala inuōmoda fece-
 Quorūque enim insulis dominantur optimate (sunt,
 Dulchētiōque samōque, & nemorosa Zacyntho,
 Atque quorūque asperam Ithacā regunt,
 Tot matrem meā ambiunt, & strunt autem domum
 Illa verō neque abnuat odiorū nū, rias, neque finem
 Faceat potest, hi autem dilapidant epulantes
 Domū meam: mox etiam me malē p'rdent & in sum.

Hunc gemebunda alloquuta est Pallas Minerva,
 O di), sanē verō plurimum absentis Vlyssis
 Indiges, qui prociis impudentibus manus iniiciat,
 Si enim nunc veniens domus in primis foribus
 Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,
 Talis qualem ipsum ego primū vidi
 Domo in nostrā bibentēque seque oblectantem,
 Ex Ephyre reuersum ab Ilo Mermetida.

(Profectus enim erat illic celeri in nauī Vlysses,
 Venenum moniferum inquitens, ut sibi esset inūci
 Ad sagittas vngendas are acuminatas: sed ille quidē
 Dedit: quoniam deos reuerbarur immortalēs.

- 20 Ἀλλὰ πατήρ τί δόλωται ἐμός· φίλῆς σκετὸν ἀφῆκε)
 21 Τῶτος ἐμὴ μακροτέρην ἠμυλῆσεν ἐδούλιε.
 22 Πάτερ κ' αἰὲν μοσγὴν τι γηρύατο περὶ γῆμαί τε.
 23 Ἀλλ' ἄποι μὲν ταῦτα θεῶν ἐστὶ γυνῆ αὐτοῦ κείνου,
 24 ἢ καὶ θεοῦ καὶ δαίμονος τίσι ταιχέλι κ' ἰοῖ.
 25 Οἷόν τι μὲν ἀνδρῶν οἱ δὲ σφραζίδων αἴνευγα
 26 Ὅσπρος καὶ μακροτέρη ἀπώσασθαι ἄμα μαγάρων,
 27 Εἰ δὲ ἄρα τιμὴν ἔκωβον, κ' ἐμῶν μπιζέει μύθοισι,
 28 Ἀνθρον εἰς ἀγορῆν καλίσσας ἵστασθαι ἄχαρι,
 29 Μόδον πύσθαι δὲ πῶσι θεῶν δὲ δπιμάρτυροι ἴσαντ'
 30 Μαρτυρίας μὲν ὅτι σφίτερος σκίθναδων αἰσώχθι
 31 Μαρτύρου δὲ εἴ εἰ θυμὸς ἰσομεύεται γυμνοῦμαι,
 32 Ἀψίπυ ἐστὶ μάροσθι πατέρη μύθῳ δυνάμεισθαι
 33 Οἱ δὲ γάρ μεν τδύξουσ' κ' ἀπυμύσθαι ἰδύνα
 34 Πρὸς κ' ἐμῶν, ὅσπρος ἔλακε φίλοι ὅτι πατὴρ ἐστὶν αἰσώχθι,
 35 Σοὶ δὲ αὐτὰρ πυκνῶς ὑπερῶσθαι ἀφῆκε πύσθαι,
 36 Νῦν ἄσπρος ἐμῶν ἰοῖσθαι ἴπρος ἀχέου,
 37 Ἐξέχευ δὲ πύσθαι πατέρη δὲ ἰὺν ἐξέχευσθαι,
 38 Ἢ ἴπρος τι εἴπρος ὑπερῶσθαι ἴπρος ἀχέουσθαι
 39 Ἐκ τῶν δὲ πύσθαι σφίτερος κείνοι καὶ ἀχέουσθαι.
 40 Πρὸς μὲν ἐστὶ πύσθαι ἐλδὲ κ' ἐμῶν πύσθαι δὲ ἴπρος
 41 Κείνου δὲ σφίτερος δὲ ὑπερῶσθαι ἐμῶν αἰσώχθι.
 42 Ὅτι γὰρ δὲ πύσθαι ἴπρος δὲ σφίτερος χαλκευτῶσθαι.
 43 Εἰ μὲν καὶ πατέρη σφίτερος κ' ἐμῶν ἀχέουσθαι,
 44 Ἢ ἴπρος πύσθαι σφίτερος ἴπρος πύσθαι ἐμῶν
 45 Εἰ δὲ καὶ πύσθαι ἀχέουσθαι μὲν ἴπρος ἴπρος.
 46 Νεοῦσθαι δὲ ἴπρος πύσθαι ἐστὶ πύσθαι γάρ μεν,
 47 Σφίτερος ἐμῶν κ' ὅτι πύσθαι κεινῶσθαι
 48 Πρὸς κ' ἐμῶν, ὅσπρος ἴπρος κ' ἀχέουσθαι δὲ ἴπρος.
 49 ἴπρος πύσθαι δὲ ταῦτα πύσθαι πύσθαι κ' ἴπρος.
 50 Φραζίδων δὲ ἴπρος κ' ἴπρος κ' ἴπρος
 51 Ὅσπρος καὶ μακροτέρη ἐμῶν μαγάρων πύσθαι
 52 Ἐπίπρος κ' ἴπρος, ἴπρος δὲ ἴπρος κ' ἴπρος
 53 Νεοῦσθαι ἴπρος, ἴπρος δὲ ἴπρος ἴπρος.
 54 Ἢ ἴπρος ἴπρος ἴπρος ἴπρος ἴπρος ἴπρος
 55 Ἢ ἴπρος ἴπρος ἴπρος ἴπρος ἴπρος ἴπρος

Sed pater illi dedit me^o, amabat n̄ ipsum vehemēter)
 Talis existens si inter procos versaretur Vlysses,
 Omnes & brevis fati fierēt & amaras nuptias haberēt.
 Verū enim verò hæc deorum in genibus posita sunt,
 An reuertus vl̄ciscetur an non
 Suis in x̄dibus, te autem vt consideres moneo
 Quoniam modo procos expelles ex x̄dibus.
 Sed agē nunc intell̄ge, & meam aduerte orationem,
 Cras in concionem ubi vocaueris Græcos,
 Orationē edissere omnibus: dij verò testes sunt:
 Procos quidem ad sua abire iube:
 Mater autē, si ipsi animus appetit nubere,
 Redeat in domum patris multūm potentis.
 Hi nuptias conficiant & apparabunt dotem,
 Valde magnā, quantā decet charam filiam comitari.
 Tibi autē ipsi prudenter cōsulam, siquidem parueris,
 Naii instructa remigibus viginti quæ sit optima,
 Proficiscere sciscitaturus de patre diu absente,
 Ecquis tibi quid dicat mortalium, aut famam audias
 Ex loue, quæ potissimūm gloriam adfert hominibus.
 Primum quidē Pylū ito, & interroga Nestorē diuinū:
 Illinc sparten ad flauum Meneiaum:
 Hic enim nouissimus venit Græcorum loricatorum.
 Si forte patris vitam & reditum audieris.
 Sanē vexatus quantumuis adhuc tolerabis annum.
 Si verò mortuum audieris, neque amplius viuentem,
 Tum reuertus charam in patriam terram
 Monumentum ei erige, & parentalia perfice
 Eximia valdē, qualia decet, & viro matrem dato.
 Postquam verò hæc finieris & perfeceris,
 Considera deinde in mente & in animo,
 Quomodo procos in x̄dibus tuis
 Interficias, siue dolo siue iālam: non te conuenit
 Puerilia cōsecrari, quoniā nō amplius ea x̄tare est (Aes
 An nō audisti qualē gloriā cōsecutus sit diuinus ore
 Omnes apud homines, postquam interfecit patris, quā

Aegisthū dolosum, qui illi patrē ioclytū occidit.
 Tu quoq; amice (te n. video eximiumq; magnum
 strenuus esto, ut aliquis te etiam postea orum laus.
 Ceterū ego ad nauem celerem descendam iam
 atq; ad socios, q; ibi me plurimū expectātes trīstatur:
 Tibi autem ipsi curā sit, & meos aduerte sermōnes.

Hæc rursus Telemach⁹ prudēs cōtra alloquutus est.
 Hospes, profectō hæc amicē sentiens dicis, (Iorū.
 Perinde atque pater suo filio: & nunquā obliuiscar il-
 sed agē nunc expecta accelerans licet iter,
 ut & lotus & oblectatus amicum cor

Donum habens, ad nauem eas gaudens in animo,
 Pretiosum, eximium quod tibi momentum erit
 Ex me, qualia amici hospites hospitibus dant.

Huic respondit deinde dea cælia Minerva,
 Ne me amplius detine cupidum itineris.
 Donum autē quodcumq; mihi dare charū cor iubet.
 Rursus reuertenti da ut domum feram,
 Etiā eximio electorū tibi, v. dignū erit remuneratione.

Illā quidem sic loquuta abiit cælia Minerva:
 Ut auis antē Anopra auolauit: huic autem in animo
 Indidit vires & audaciam, recordariq; fecit sui patris,
 Magis adhuc quā ante: hic a. mēte sua rem ut co-
 Obstupuit in animo, putabat enim deum esse (gnorū.
 Continuò autem procos adiuit deo æquandū vir:
 Illis autem cantor canebat insignis, hi verò tacite
 Sedebāt: audientes ille Achæorum traditū canebat
 Molestum, quem ex Troia inuixit Pallas Minerva.
 Huius e supenogē ædium parte mente intellexit diui-
 Filia Icarij prudens Penelope. (nam cantilenam
 Persealam verò altam descendit suæ cōmus,
 Non sola, vñā cum hac ancillæ duæ sequebantur.
 Illa verò quādo iā ad procos puenisset diuina mulier,
 Stetit iuxta limen aulae bene fabricatæ,
 Ante genas habens pu'chram ricam:
 Ancilla verò ei honesta utrinque astabat.

- Δακρυόστατα δ' ἔπειτα φερσόνυχα θύειν αἰοίειν
 27 Φήμεν, πολλὰ γὰρ αἰὲν ἀβροτήν τελευτήρια εἶδους,
 28 Ἔργ' αἰδέσθαι τε θύειν τε, τὰ τε κλείουσι δαίδοι,
 29 Τῶν ἔργ' ὅσθι ἀνδρῶν παρμάχοι εἰ δ' ἴστωπ' ἔ
 30 Οἷσι πινύτων· ταύτας δ' ἄσπευκός δαίδοις
 31 Λυγρῆς ἔτι μοι αἰὲν ἐπὶ στήθεσσι φίλοι κῆρ
 32 Τείρου· ἔπειτα μάστιγα κρῖναιτο πένθος ἔλασσε.
 33 Τείλω γὰρ κίθαριν ποδῶν μαμνυμένην αἶψι
 34 Ἀγέροε τῷ κλέεε δῖον κραθ' ἐπὶ δάδα κ' ἄσσοι κ' ἔργε.
 Τίω δ' αὖτε παλαιοῦχοι πιπυμένους αἰπίου κῦδος,
 35 Μῆτερ ἴμεν τί τ' ἀφ' αὐθροῖσιν εἰρήσθην αἰοῖδ' ὄν
 36 Τίρπειον ὄντην εἰ νόος ὄρνυται· ἢ γὰρ τ'
 αἰοῖδ' ἔ
 37 Αἶπει, ἀλλὰ πρὸς Ζεὺς αἴτιος ἔσσι δίδοισιν
 38 Ἀΐφ' ἄσσι ἀλφειῶσιν ὅπως ἐδίλκυσσι ἐκείσθην,
 39 Τύτω δ' ἢ ἰμάσι δακρυῶν κρημάτων
 αἶψι δαίδοις.
 40 Τίω γὰρ αἰὲν ἄνω μάστιγ' ἐπικλέουσ' ἀΐθροισι
 41 Ἡ περ ἀκούετε κ' ἰνοπέτη ἀμοιπέλασσι.
 42 Σιὶ δ' ἔστω μῆτιν κροχῶν κ' ὄνομα ἀκούειν.
 43 Οὐ γὰρ εἴδυσσιν οἷος ἀπείλεισι τίς τιμοι ἔμφο
 44 Εἰς ἔργ' ἄσσοι δ' ἄσσοι ὄντες ὄντες.
 45 Ἀλλ' εἰς εἰκοσι μῆσιν ταύτων τῆς ἔργα κέμυζε,
 46 Ἔσσι τ' ἐλακχῶν τε, κ' ἀμοιπέλοισι κέμυζε
 47 Ἔργ' ἰποκλάσθην μῦθος δ' ἀΐθροισι μῆτις
 48 Πᾶσι μάλιστα δ' ἰμοί· τῷ γὰρ κροχῶν εἰς ὄσι εἰκοσι.
 Ἡ μὲν θαμνυμέναι πάλιν εἰκόσι βεβήκει·
 Πᾶσι γὰρ μῦθον πιπυμένους ἔσσι το θυμῷ.
 Ἔς δ' ἄσσοι ἀΐθροισι σὺν ἀμοιπέλοισι
 γυναιξί.
 49 Κλέμει ἔσσι εἰδυσσῶν οἷος πᾶσι, ἔσσοι ἔσσι
 50 Ἡ δὲ ἐπὶ βλαφῶσιν βέλε γλαυκῶσι ἀΐθροισι.
 51 Μικρῶσι δ' ἔσσοισι ἀΐθροισι κέμυζε σκίοντες,
 52 Πᾶσι δ' ἔσσοισι ἀΐθροισι κέμυζε κέμυζε.
 53 Τίω δ' ἄσσοισι ἀΐθροισι κέμυζε ἔσσι το μῦθον,
 54 Μῦθος ἰμοῖς μῦθος ἄσσοισι ἔσσι ἔσσι.

Lacrymans, v. tum alloquuta est diuinum cantorem,
 Phemic, multa sanè alia mortaliù oblectamèra nouistè
 Gesta hominùmq; deorùmq;, quæ celebrât cantores,
 Horum vnum ipsis cane assidens: illi autem silentio
 Vinum bibant, ab hac verò quiesce cantilena
 Molesta quæq; mihi perpetuò in pectorib. charù cor,
 Affigit: quando me in primis incesit dolor immèsus,
 Tale enim caput desidero memor semper
 Viri, cui⁹ lata est gloria per Græciã & medium Argos.
 Hanc rursus Telem. prudens contra alloquutus est,
 Mater mea, quid m. molestè fers iucundum cantorem
 Oblectare, quocunquè illi mens impellitur? non sanè
 cantores

In causa sunt, sed nimirù Iupiter in causa est, qui dat
 Viris ingeniosis ita vt velit vnicuique.
 Huic autè nulla est reprehensio quòd Danaum infot-
 tunium canit.

Eam enim cantilenam magis celebrant homines
 Quæcunque autoribus recentissima existat:
 Tibi vero sustineat cor & animus audire.
 Non enim Vlysses solus perdidit reditus diem
 In Troia, multi verò alij viri perierunt:
 Sed domum profecta, tua opera administra,
 Telàmque & colum, & ancillis impera
 Opus persequi: sermo verò viris curæ erit (domo)
 Omnibus: potissimum, v. mihi: huius. n. imperiù est in
 Illa quidem attonita, rursus in domum iuit:
 Filij enim dictum prudens posuit in animo.
 Ad superiorem verò xdiù partem vbi conscendisset
 cum ancillis mulieribus, (num)
 Fleuit deinde Vlysses charù maritù, donec illi som-
 Dulcem palpebris immisit cæcia Minerva.
 Proci autem tumultuabantur per xdes magnas,
 Omnes autem cupiebant in lectis cõcumbere cum illis:
 Illis autem Telem. prudens incepit sermonem,
 Matris meæ proci immensa contumelia elati,

- 22 Νῆϊν δ' ἀναπύουσα τερπόμεθα μηδὲ βροτῶν
 23 ἔστω ἔπειτα πῦρ καὶ νεῖκος ἀκούειν ὄφρα ἀοιδῶν
 24 Τόσσ' ἄνευ δ' ἢ ἄρα θεῶν ἐπαίγασθε αὐδῶν
 25 ἠἴθευ δ' ἀγροῖόθεν καθεζόμεθα κόνιτι
 26 Παύσει δ' ὕμν' αὐτοὶ ἀπὸ λαγῶν ἀπείρω.
 27 Ἰξείην μακροῖσι δάκε δ' ἀλιγώϊντα δούτ' αἶψ'
 28 Ἰγὼ κ' αὖτις ἔδοντο δ' ἀμειβόμενοι τῷ οἴκῳ.
 29 Εἰ δ' ὕμνοι δοκῶσι τὸ δὲ λαίτρεον κ' ἀμεινον
 30 ἔμμεναι, ἀφ' ὅς ἐτις εἰς τοὶ γάμοισιν ἐλάσσει,
 31 Κόσμητ' ἰγὼ δὲ θεῶν ἔπιπ' ἀπὸ κρητὸν ἔσται
 32 Αἰεὶ τοῖσι ζῆς δῖος παρ' ἴπποισιν ἔργα γῆρ' ἔσται.
 33 Νῆποισι καὶ ἔπειτα δῖμου ἐν ποδῶν ὀλοῖσιν
 34 Ὄς ἴσθ' αἰεὶ δ' ἄρα τείνετε ἰσθῆρ' ἐχέουσι ρωῶτες,
 35 Τὰ μακρὰ δούμαζον, ὃ θεῶν κλέος ἀγροῖον
 36 Τῶν δ' αὖ κέπνοισι φρεσὶν ἀπείδοντο κῆρ.
 37 Τολίμαχ' ἄποιε δάσει δὲ δάσειεν θεῶν αὐτοῖ
 38 Ἰφ' ἀγροῖον τ' ἰγὼ κ' ὃ θεῶν κλέος ἀγροῖον
 39 Μά σ' ἔγ' ἐδ' ἀμειβόμενοι δάσει δάσειεν κρητῶν
 40 Πόσι δ' ἔπειτα γῆρ' ἴπποισιν ἔσται.
 41 Τῶν δ' αὖ δούμαζον παπυροῖσι κέπνοισιν
 42 Ἀπείδοντο κρητῶν κ' ἀπὸ κρητῶν πῆκεν ἔσται
 43 Καὶ καὶ πῆκεν ἔσται κρητῶν πῆκεν ἔσται
 44 ἠἴθευ δ' ἀγροῖόθεν καθεζόμεθα κόνιτι
 45 Οὐδ' ἔγ' αὖτις βασιλεύουσιν αὐτῶν οἱ δῖοι
 46 Ἀφ' ὅς ἐτις εἰς τοὶ γάμοισιν ἐλάσσει,
 47 Ἀ' δ' ἄποιε δάσει δὲ δάσειεν θεῶν αὐτοῖ
 48 Πολλοὶ δ' ἀμειβόμενοι δάσει δάσειεν κρητῶν
 49 Ἰγὼ κ' αὖτις ἔδοντο δ' ἀμειβόμενοι τῷ οἴκῳ
 50 Αὐτοῖσι ἰγὼ κ' ἀμειβόμενοι τῷ οἴκῳ
 51 Σὺ δ' ἄμειβόμενοι δάσει δάσειεν κρητῶν
 52 Τῶν δ' αὖ δούμαζον παπυροῖσι κέπνοισιν
 53 Τολίμαχ' ἄποιε δάσει δὲ δάσειεν θεῶν αὐτοῖ
 54 Ὄς ἴσθ' αἰεὶ δ' ἄρα τείνετε ἰσθῆρ' ἐχέουσι ρωῶτες
 55 Κρητῶν κ' ἀπὸ κρητῶν πῆκεν ἔσται
 56 Μακρὰ δ' ἀμειβόμενοι δάσει δάσειεν κρητῶν
 57 Κρητῶν κ' ἀπὸ κρητῶν πῆκεν ἔσται

Nunc quidem cōuiuantes delectemur, æque clamor
 Adfit, (nam hoc honestum est, audire cantorem
 Talem, qualis iste est diis similis voce.)
 Manē verò in concionem sedebimus venientes
 Omnes, vt vobis sermonem audenter renuncium
 Exire ex ædibus: alias porrò sequimini dapes,
 Vestra bona absumētes, alternis *conuictis* per ædes *su-*
 Si verò vobis videtur hoc fatius & melius *(gula,*
 Esse, viri vnus victum imponē perdere,
 Absumite: ego verò deos indocabo imortales.
 Si vnquā Iupiter det vicissim pōnā infīgētia opera
 Inulti sanē postea intra ædes perearis. *(fieri*
 Sic ait, illi verò omnes mordicus labiis compressis
 Telemachū admirabātur, qui audacter loquutus esset.
 Hunc a, rursus Antinous alloquutus est, Eupitheī fili^o,
 O Telemache, sanē te valde docuerunt dii ipsi
 Grandiloquum esse, & confidentes proloqui,
 Ne te vtrique in circumstua Ithaca regem Saturnius
 Constituat, quod tibi propter genus paternum est.
 Hanc rursū Telem. prudens alloquutus est,
 Antinoe, an mihi irascēris si quid dixerō?
 Et sanē hoc vellein, Ioue vtrique cōcedente accipere.
 An dicis hoc pessimum in hominibus esse?
 Non. n. vllō pacto malū est regē esse, statim ei domus
 Diues fit, & honoratior ipse.
 Sed certē reges Achæorum sunt etiam alij
 Multi in circumstua Ithaca, iuuenes & senes:
 Quorum aliquis hoc habebit: mortuus est. n. diuus V-
 Ceterū ego domus rex ero nostræ, *(Iyffes,*
 Et mancipiorum quæ mihi sequi sūt diuus Vlyffes.
 Hūc statim Eurytm. Polybi filius cōtrā alloquit^r e^o.
 Telemache, certē hæc de orū in gēnibus posita sunt,
 Quinam circumstua Ithacæ dominabitur Græcorū.
 Bona verò ipse habeas & ædibus tuis imperes.
 Absit enim vt ille veniat vir qui inuitum vi
 Bonis spoliaturus sit, Ithaca adhuc habitata:

25 Ἄλλ' ἰδέεσθαι σείρισε φειδέϊταιο ἔριδος,
 26 Ὅπποθεν ἔσθ' ἀνερ, ποίης δὲ ἰξόδ' ἔχεται ἔνδ'
 27 Γαίης ποδ' ἄνυ τί γ' ἄνυ κ' πατρὸς ἀρυσα'
 28 Ἡ ἴπει ἀγαλίω πατρὸς εἴρει ἐγχευέριον,
 29 Ἡ ἴπει ἀπ' ἄλλοις ἐλαδιδίωσι τὸ δ' ἔχεται.
 30 Οἷοι ἀλάξας ἀσφ' ἔχεται, ἀδ' ὑπὲρ ἴμετε
 31 Γυάδωμαι, ἄ μ' ἄρ' π' κ' ἀν' εἰς ἄσπερ ἴδεται.
 32 Τὸν δὲ αἰὶ π' ἀν' ἔχεται π' ἀν' ἔχεται ἀπὸ τοῦ ποδός,
 33 Εὐρύμαχ' ἔπεινόςσε ἀπὸ τοῦ ποδός ἔμωιο,
 34 Οὐτ' αἰὶ ἀγ' ἀλάξας ἐπὶ π' ἀν' ἔχεται, εἰ ποδὸν ἔλδοι,
 35 Οὐτ' ἀν' ἔχεται ἔμωιο, ἔμωιο, ἔμωιο
 36 Ἐς μ' ἄρ' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 37 Σείρισε δὲ ἄνυ ἔμωιο π' ἀν' ἔχεται ἐκ τῆς ἔχεται.
 38 Μέντις ἀγ' ἀλάξας ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἔνδ'
 39 Ἦς ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 40 Ἦς ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 41 Οἱ δὲ εἰς ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 42 Τριφύδωμαι τέρπειτο ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 43 Τοῖσι δὲ τέρπειτο μίλ' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 44 Δὲ τὸν ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 45 Τυλάμαχος δὲ ἔχεται ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 46 Τ' ἀλάξας ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 47 Ἐς δ' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 48 Τ' ἀλάξας ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 49 Εὐρύμαχ' ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 50 Τίω ποτ' ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 51 Πεφύδωμαι ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 52 Ἦς δὲ μὴ ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 53 μαγ' ἔχεται
 54 Εἰπὼ δὲ ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 55 Ἡ ἴπει ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 56 Διμωάων ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 57 Ἦς δὲ ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 58 Ἐς δὲ ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 59 Καὶ τ' ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.
 60 Ἡ ἴπει ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται ἀν' ἔχεται.

Sed volo te optime de hospite interrogare
 Vnde ille vir, quali autem gloriatur esse
 E terra, vbinam ei genus & patrium solum:
 An tibi nuncium patris adferat venientis,
 An suum ipsius debitum exoptans huc veniat.
 Ut facto impetu statim abiit, neque sustinuit (ferebat)
 Ut cognosceremus. Ineque sanè improbi vultu præ se
 Hinc autè rursus Telemachus prudens alloquitus
 Eurymache, certè reditus perit patris mei, (est.
 Neque sanè nuntio amplius credo sicunde veniat.
 Neque vaticinium curo, si quem mater
 Domini vocatum vatem consulat.
 Hospes verò hic meus paternus è Tapho est.
 Mentem, Anchiali bellicosi prædicat se esse
 Filiū. ceterùm Taphiis nauigandi studiosis imperat.
 Sic ait Telemach. mente. v. immortalè deam agno-
 Hi verò ad tripudia & suauem cantum (uerat.
 Conuersi oblectabātur, expectabāt. a. vesperū dū adue-
 Dā ig. hi oblectabantur, niger vesper venit: (nitet.
 Tūc igitur dormituri iuerunt domum vnusquisque:
 Telemachus autè qua in parte perpulchræ aula thala-
 Sublimis ædificatus erat sublimi in loco, (lamus
 Illuc inuit ad cubile multa mente reputans.
 Simul cum eo ardentes faces ferebat pudica sciens
 Euryclea Opis filia Pisenoridæ.
 Quam olim Laertes emerat facultatibus suis
 Impubem adhuc, præciū autem viginti boū dederat.
 Perinde verò ipsam ac pudicam vxorem honorabat in
 ædibus. (tabat vxoris.
 Concubitu. v. nunquam cōmixtus erat iram enim vi-
 Hæc illi simul ardētes faces ferebat, & ipsum maximè
 Ex omnib. ancillis amabat, & enutrierat paruulus quā
 Aperuit autem ianuas thalami benefacti. (eilet.
 Sedit a. Telemachus in lecto, molle autè exiit indusū
 Et id quidem aniculæ sedulæ iniecit in manus.
 Illa quidem plicato & aptato indusio

Παυσιλὼ δὲ κειμένιστα ὄψεσθαι κρηπίδι λίχρῳσι,
 Βῆ δ' ἰὼν ἐκ θαλάμου θυρίω δὲ ἐπίπυσι καρδίη
 Ἀργυρίῳ δὲ δὲ κλειῶν ἐπέπυσι ἰμέσθαι.
 Ἐν δ' ὄγα πινυτοχοί, κατὰ λυμμένις οἷσι αὐτῶν,
 Βάλλει φροσι ἔπει ὄδου πτω πτωρῶν ἀδύων.

ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΡΑ-
 ψιδίας τ' ἰμέσθαι ἰδουσσίας.

ΣΥΝΑΓΑΓΗΝ ἐκκλησίαν τιλῆμαχρῶν, ὄψεσθαι κρηπίδι λίχρῳσι
 μετὰ τὴν ἐξίτην τ' εἰκίσε πῶ ἰδουσσίας. καρδίαν δὲ ἐπίπυσι
 ἰμέσθαι ἰδουσσίας πῶ φροσι πτω ἰδουσσίας ἰδουσσίας. ὄψεσθαι δὲ τῶν
 ἀδύων ἐπίπυσι κρηπίδι, οἷσι πλωῦν κρηπίδι κρηπίδι ἰδουσσίας.

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ, Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἐπὶ ἀργυρίῳ ἰμέσθαι κρηπίδι, πλωῦν μετ' ἀδύων.

ΑΛΛΗ.

Ἰδουσσίας ἐκκλησία κρηπίδι τιλῆμαχρῶν.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

ἰδουσσίας κρηπίδι.

ΜΟΣ δὲ ἰδουσσίας φάιν μετ' ἀδύων
 κρηπίδι ἰδουσσίας.

ἰδουσσίας ἀπὸ τῶν ἰδουσσίας ἰδουσσίας φάιν
 κρηπίδι.

ἰδουσσίας πῶ ἰδουσσίας ἀπὸ τῶν ἰδουσσίας ἰδουσσίας
 ἰδουσσίας.

Πρωσι δὲ ἰδουσσίας ἰδουσσίας ἰδουσσίας
 κρηπίδι ἰδουσσίας.

Ἐπὶ δὲ ἰδουσσίας ἐκ θαλάμου θυρίω δὲ ἐπίπυσι καρδίη.

ἰδουσσίας δὲ κρηπίδι ἰδουσσίας κρηπίδι κρηπίδι ἰδουσσίας.

Et ad elatum suspensio, iuxta toro elaboratos lectos
 Festinabat ire ex thalamo: ianuamq; attraxit anulo
 Argenteo. in super autem pessulum obtendit loro.
 Hic ille pernox tectus ouis florida lana
 Deliberabat mentibus suis de itinere quod significa-
 nerat Pallas.

ARGUMENTVM II. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMERI.

COACTA concione Telemachus denuntiat proci ut
 exeat à domo Ulyssu. Deinde acceptis ab Euryclea qui-
 dam in qua ad peregrinationem necessaria erant, à Pallade
 virò factu & nave, ad navigationem proficiscitur, quum sol
 occidisset.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

B. concionem habet, viatica anur, navigationem
 cum Minerva.

ALIA INSCRIPTIO.

Ithacensium & Telemachi concio.

HOMERI ODYSSEÆ LIB. II.

VANDO verò mane genita appa-
 ruit toseis digitis aurora,
 Surrexit tunc ex lecto Ulyssis dile-
 ctus filius,
 Vestes indutus, gladium verò su-
 spendit ab humeris:
 Pedibus verò nigris subligauit
 pulchra calceamenta

Iuit autem è thalamo deo similis ex aduerso.
 Continuò autem præconibus canoris imperavit.

Κηρὸν κτείνε ἀγροῖω δὲ κεραικαμένοντας ἀγροῖος.
 Οἱ μὲν ἰκάρου παῖδες, τοὶ δὲ ἠγλαῖοιτο μάλ' ἄρα.
 Αὐτὰρ ἰσπερ ῥ' ἠγροῖω, ὀμηγάρεις τ' ἐχθρόν τε,
 Βῆ ῥ' ἰσπερ εἰς ἀγροῖω, παλάμη δὲ ἔχε χαλκκοῖ ἐγχεῖ.
 Οὐκ εἶος, ἄμειπ' ἄρα δὲσκιώησι ἀγροῖο ἴπποιστο.
 Θιερποσῆλω δὲ ἄρα τῶν γὰρ χεῖρας κατίζησεν ἀδελφῆν,
 Τὸν δὲ ἄρα πατρὸς λαοὶ ἐπιχέουσαν ἔπειστο.
 Ἐξέτο δὲ εἰ πατρὸς δάκρυ, εἴς τιν' ἠγλαῖοιτις.
 Τυπὴ δὲ ἴσπειδ' ἔσθαι ἀγροῖω πρὸς ἠρχ
 ἀγροῖω.

Ὅς δὲ γένοιτο κωρὸς ἔλλω, καὶ μοῖρα ἔσθι.
 Καὶ γὰρ τῷ φίλος ἦν ἄν' αἰπὸν δῖον ἰδουσῆν
 Ἰλίου εἰς ὀππῶλον ἔβη κεραικῶν ἐκαστῶν.
 Ἀγροῖω σὺχματίς, τῶν δὲ ἀγροῖω ἐκπαλακίαν ἔχον.
 Ἐν τῶν γλαφυρῶν, κύμασιν δὲ ἀπὸ λίσσεται δόρυπον.
 Τρεῖς δὲ εἰ ἀλλοὶ ἴσπει, καὶ ἔμ' ἠμειπ' ἔσθαι ἰμῆλαι
 Εὐμῆλαι με, δῖος δὲ αἰὲν ἔσθαι
 πατρὸς αἰ ἔργα.

Ἀλλ' ἠδὲ ὡς τῷ λάβειτο ἰδουσῆσθαι καὶ ἀγροῖω.
 Τοῖς ἴσπει δάκρυ χεῖρας ἀγροῖω πρὸς ἠρχ μάλιστα.
 30 Κέκλυτε δὲ τῶν μὲν ἰδουσῆσθαι ὅ, τῶν καὶ εἴπω,
 35 Οὐκ ἔσθαι ἠματῆρ ἠγροῖω γῆσιν ἔσθαι δάκρυος,
 30 Ἐξ ἠδὲ ἰδουσῆσθαι εἰς ἔβη κεραικῶν ἐκαστῶν.
 35 Νῦν δὲ τίς ἔσθαι ἀγροῖω πρὸς ἠρχ πρὸς ἠρχ
 30 ἠδὲ πρὸς ἀδελφῶν, καὶ εἰ πατρὸς ἠγλαῖοιτις.
 35 ἠδὲ πρὸς ἀγροῖω σρατῶν ἔκλυτε ἠγροῖω πρὸς ἠρχ,
 30 ἠδὲ πρὸς ἠγροῖω ἀπὸ πρὸς ἠγροῖω πρὸς ἠρχ.
 30 Ἐδελφὸς μοι δάκρυ ἠγροῖω, εἰδὲ εἰ ἀπὸ.
 35 Ζεὺς ἀγροῖω πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ.
 Πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ, εἰδὲ εἰ ἀπὸ.
 Οὐδ' ἠγροῖω πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ.
 Στὸ δὲ μῖσος ἀγροῖω πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ.
 Κῆρυξ πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ, εἰδὲ εἰ ἀπὸ.
 Πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ.
 35 Ὅ γ' ἠγροῖω πρὸς ἠρχ, καὶ ἠγροῖω πρὸς ἠρχ, εἰδὲ εἰ ἀπὸ.

Conuocare ad concionē comatos Achinos (celeriter,
 Hicque conuocarunt: illi verò congregabantur valdè
 Porro postquā cōgregati sunt, cōfertimq; adfuerunt,
 Iuit utique ad concionē: manu. a. tenebat ferreā hastā,
 Non solus: simul cum duo canes veloces sequebātur.
 Diuinam verò huic gratiam infudit Pallas.

Eum ergo totus populus aduenientem admirabatur.
 Sedebat verò in patris sede, cesserunt autem senes.
 Hos verò inter continuò heros Ægyptius cœpit verba
 facere,

Qui ob senectutem incuruus erat, & multa sciebat.
 Nam huius dilectus filius cū diuino Vlyssē (nanibus,
 Ad Troiā pulchros equos nutriētē cōscēderat canis in
 Antiphus bellator: illum verò sauius interfecit Cyclops
 In spelunca caua, vltimāmq; parauit cœnam.

Tres autē illi alij erāt: horū vn⁹ inter p̄cos versabatur
 Eurynomus, duo autem perpetuò habitabant in pos-
 sessionibus patris.

Sed neque sic Antiphi oblitus erat Ingens & dolens.
 Hos lacrymans alloquutus est, & dixit,

Audite sanè nunc me Iliacenses quodcūq; dixerō:
 Nunquā nostrū conciliū factum est neque confessus,
 Ex quo Vlysses diuinus abiit cauis in nauibus.
 Nūc. a. quis huc cōgregauit, quē necessitas tantū vrget?

Sine ex iunioribus viris aut qui seniores sunt,
 An aliquem nuntium exercitus audiuit venientis,
 Quem nobis p̄lām enarret, quoniam prior audierit:
 An quippiam publicum dicat aut in cōcionem afferat.
 Probis mihi videtur esse, D̄y s̄m̄ iuuēt, v̄inā illi ipsi
 Iupiter bene veritat quæcunque mente sua cogitat:

Sic ait, ganisus est autē eo nomine Vlyssis charus fili⁹,
 Neque diutius sedit, cupiebat enim concionari.
 Stetit igitur in media cōcione, sceptrū verò ei inseruit
 Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus
 Primum, deinde ad senem conuersus loquutus est,
 O senex, non procul abest ille vit, (statim. a. ipse co-
 gnosces)

- 20 Οὐλαὶν ἤλαθ'· μάλα γὰρ δὲ μ' ἄλγος ἐλάσσει·
 21 Οὐτέ τι δ' ἄγγελλον σπατὲ ἴκλυετ' ἐρχομένης,
 22 Ἥ γ' ἄρ' ὕμῳ σάρα· ἔπειθ' ὅτε φασί τ' ἐξε γὰρ ποσειδῶνι,
 23 Οὐτέ τι δὴ μὲν ἄλλο προέειπες· ἐδὴ δ' ἄγγελλον·
 24 Ἄλλ' εὐμὲν αὐτὰ γρηνοί· ὅ μοι κακὴν ἔμπεσον εἴσω.
 25 Δαίτ'· ἢ μὲν ποτὶ· ἰδὼλον ἀποπέλαται· οἳ σὺτ' ἐν ἱμῶν
 26 Τῶν Δαίτην βασιλῆα, ταυτὸρ δ'· οἳ ἤπαρ' ἔειπ·
 27 Νῦν δ' ἄν κ', πολὺ μῖζον, ὅ δ' ἢ τὰ χα· ἴδ' ἔσθ' ἄπειτα
 28 Πάργχ' διαρρέψασί, θύοισι δ' ἄντι πομπῶν ἑλέσσεται·
 29 Μὰ Πάρι μοι μιν εἵρησιν ἐπι· ἔσται ἐκ ἰδ' ἑκάστη,
 30 Τῶν εἰδ' ἔστιν οἴκ'· ἵδ' ἔστιν ἑκάστη γ' εἴσι· ἔβροτο·
 31 Οἳ ποτ' ἔμ' ἢ εἰδ' ἔστιν ἀπὸρρηχσιν· ἐπιδάμ
 32 ἑκατέρω, ὅτ' κ' αὐτὸς ἐσθ' ἵσταται τὸ δούροισιν,
 33 Δαίτ' δ' ἢ κ' ἐπὶ κ' οἳ καχόροισι· ἔσται ἑκάστη,
 34 Οἳ ἴδ' ἔστιν ἀμύπησιν· ἀμύπησιν ἑκάστη πάντα,
 35 Βυῖα ἱμῶν ἴσταται, ἔσται κ' Πάριος ἄγασ,
 36 Εἰλασπιδάσιν πίνουσι τ' ἀπιδάσιν ἑκάστη,
 37 Μαψιδάσιν· τὰ δ' ἴδ' ποτὸν ἀκατάστατον, κ' γ' ἴδ' κ' ἑκάστη,
 38 Οἳ δ' ἴδ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται, ἀπιδάσιν ἀμύπησιν,
 39 Ἡ μῆτις δ' ἔσται πῶν ἀμύπησιν· ἔσται ἑκάστη,
 40 Ἀλλ' ἄρ' ἴδ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται, κ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται ἀμύπησιν,
 41 Ἡ τ' ἀμύπησιν ἀμύπησιν, ἑκάστη ἀμύπησιν γὰρ Πάριος.
 42 Οὐ γ' ἴδ' κ' ἑκάστη ἑκάστη τῶν τῶν ἑκάστη, κ' δ' ἴδ' ἑκάστη
 43 Οἴκ' ἑκάστη δὴ ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται κ' ἀμύπησιν,
 44 Ἄλλ' ἄρ' ἴδ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 45 Οἳ ἐσθ' ἵσταται ἐσθ' ἵσταται δ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται μῖζον,
 46 Μῆτις μῆτις ἐσθ' ἵσταται ἐσθ' ἵσταται ἀμύπησιν ἑκάστη,
 47 Διὰ τὸν ἀμύπησιν ἐσθ' ἵσταται ἐσθ' ἵσταται ἀμύπησιν,
 48 Ἡ τ' ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἑκάστη,
 49 Ἐκάστη ἐσθ' ἵσταται κ' ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 50 Τῶν δ' ἴδ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 51 ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 52 Τῶν δ' ἴδ' ἑκάστη ἐσθ' ἵσταται ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 53 Τῶν δ' ἴδ' ἑκάστη ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 54 Τῶν δ' ἴδ' ἑκάστη ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν,
 55 Ἐκάστη ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν ἀμύπησιν.

Qui populū cōgregauit: maxim^o quippe me dolor vigeat:
 Neque verò viliū nuntiū exercitus audiui veniētis,
 Quē vobis palam enarrem, quoniam audiuerim:
 Nequiquēquā publici aliud dico aut in cōcionē afferō
 Sed meū ipsius negotiū: nā malum in domum incidit
 Dupliciter: alterū est q̄ patrē eximū perdidit, qui quō-
 Ipsos imperabat, pater a, velut mitis erat. [dā inter vos
 Nūc a alterū est lōgē mal^o, quod certē, opinor, domū
 Fūdīt^o uertet, facultates, a ovanino disp̄det. [vniuersā
 Matri meæ proci instant nolenti.

Eorum virorum chari filij qui hic utique sunt optimi,
 Qui patris quidem in domum nolunt proficiūci
 Icarij, ut ipse quidem docet filiam:

Det verò cui voluerit, & ipsi gratus veniit.

At iudem in nostrā domū diuertentes diebus omnib^o,
 Boues maſtantes & oues & pingues capras,
 Splēdidē conuiuantur, bibūntque generosū vinum
 Temerē plurima verò abſumuntur: nō enim adest vir
 Qualis Ulyſſes erat, qui damnū hoc à domo arceat:
 Nos, v. neutiquā iſi ſumus qui auertete queamus: ſonē
 Imbecilli reperiremur, neque periti. [etiam

Certē quidem auerterem, ſi mihi vis adestet.

Non enim iam tolerabilia facio ora parrantur, neque
 Domus mea perit: indignemini & ipſi, [honestē
 Aliōſque reuereamini vicinos homines

Qui circum habitant: deorum verò timete iram,
 Ne fortē auertāt ſe à nobis, indignati ob mala facino-
 Oro vos per Iouem Olympium & Themidem, [ira,
 Quæ hominum concilia vel ſoluit vel cogit,
 Cōtinete p̄cos amici, & me ſolū ſinite dolore mole-
 Affigi, niſi fortāſſe pater meus probus Ulyſſes [ſi
 Hoſtili animo malis affecit bene ocreatos Achīuos.

Quorum p̄nas à me repetentes malē afficitis hoſtili
 Iſtos incitantes: mihi verò ſatiūſ eſſet [animo
 Vos abſumere & q̄c̄q̄d pretioſi eſt in x̄dib. & cōne pec^o.

Quod ſi vos cōcedentis, fortāſſis olim etiā viliū fuerit,

20 Τόσθα γὰρ αὐτῶν πομπήν τελευτήμαθ' αὐτῶν.
 20 Χρήματ' ἀποπύζοντες, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Νῦν ἂν μοι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Ὡς οὐδέ ποτε χολήσῃς, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλῃς γὰρ,
 20 Δάμν' ἀπὸ πάντων οὐκ ἔστι δὲ ἔλεος λαόν ἠπώταται.
 20 Ἐνθ' ἀλλοί ἰσθ' πάντες ἀκλῶν ἴσθαι ἕτερος ἴσθαι
 20 Τυλίμαχος μῦθοισι ἀμείψασθαι χαλκοῖσι.
 20 Κηπίος δὲ μοι ἴσθαι ἀμείψασθαι φρονήσῃσι,
 20 Τυλίμαχος ὑψαγῶν, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Ἡμῶν ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Σὺ δὲ σὺν τῷ μητρὶ ἀγαθῶν ἀπὸ πάντων ἴσθαι.
 20 Ἀλλὰ φίλον μήτηρ, ἢ τοι πᾶσι κίρσι αὐτῶν.
 20 Ἡδὴ γὰρ ποτὶ τὸν ὄντι ἴσθαι, τὰ γὰρ δὲ ἴσθαι τῆς περὶ.
 20 Ἐξ οὗ ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Πάτερ ἴσθαι ἴσθαι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Ἀγγαλίαν φρονήσῃσι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Ἡ δὲ φίλον τὸν δὲ ἀλλοτρίου θυμῶν ἀμείψασθαι.
 20 Σπυρίων ἴσθαι ἴσθαι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Λεωτῶν κ' ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Κηπίος δὲ μοι ἀμείψασθαι φρονήσῃσι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Μίμναιτ' ἴσθαι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Ἐκπύζοντες, (μὲ μοι μεταμῶλε τῶν ἀπὸ πάντων ἴσθαι).
 20 Ἀπὸ πάντων ἴσθαι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Μοῖρ' ἴσθαι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Μίμναιτ' ἴσθαι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Ἀλλὰ ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.

κατατίνας.

20 Ὡς οὐδέ ποτε χολήσῃς, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλῃς γὰρ,
 20 Δάμν' ἀπὸ πάντων οὐκ ἔστι δὲ ἔλεος λαόν ἠπώταται.
 20 Ἐνθ' ἀλλοί ἰσθ' πάντες ἀκλῶν ἴσθαι ἕτερος ἴσθαι
 20 Τυλίμαχος μῦθοισι ἀμείψασθαι χαλκοῖσι.
 20 Κηπίος δὲ μοι ἴσθαι ἀμείψασθαι φρονήσῃσι,
 20 Τυλίμαχος ὑψαγῶν, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Ἡμῶν ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Σὺ δὲ σὺν τῷ μητρὶ ἀγαθῶν ἀπὸ πάντων ἴσθαι.
 20 Ἀλλὰ φίλον μήτηρ, ἢ τοι πᾶσι κίρσι αὐτῶν.
 20 Ἡδὴ γὰρ ποτὶ τὸν ὄντι ἴσθαι, τὰ γὰρ δὲ ἴσθαι τῆς περὶ.
 20 Ἐξ οὗ ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Πάτερ ἴσθαι ἴσθαι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Ἀγγαλίαν φρονήσῃσι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Ἡ δὲ φίλον τὸν δὲ ἀλλοτρίου θυμῶν ἀμείψασθαι.
 20 Σπυρίων ἴσθαι ἴσθαι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Λεωτῶν κ' ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Κηπίος δὲ μοι ἀμείψασθαι φρονήσῃσι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Μίμναιτ' ἴσθαι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Ἐκπύζοντες, (μὲ μοι μεταμῶλε τῶν ἀπὸ πάντων ἴσθαι).
 20 Ἀπὸ πάντων ἴσθαι, ἵως κ' ἴδοιτο πάντες ἰδοθῆναι.
 20 Μοῖρ' ἴσθαι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Μίμναιτ' ἴσθαι ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.
 20 Ἀλλὰ ἀπὸ πάντων ἐδύνασε ἰμὸν ἀλλοτρίου θυμῶν.

Yam diu. n. per urbem amplexaremur, verbis rogātes,
Bona repetentes, donec omnia persoluta essent.

Nunc. v. mihi quos nō luetis dolores iniicitis animo.
Sic ait iratus, sceptrum quē iccit in terram.

Lactymas fundens, cōmiseratio. v. cepit pop. omnem.
Tunc alij quidē omnes in silentio erant, ne quisquam

Telemacho verbis respondere molestit: (audebat
Antinous autē ipsum solus respondē: alloquutus est:

Telemache grādiloque. animo indomite, vt loquū-
Nos dedecorans? vis autem maculam inurece. (tus os

Tibi verō ne cuiquā proci Achiuorum culpa di sunt,
Sed tua mater, quæ sanē inprimis versutias paret.

Iam enim tertius est annus, statim. a aderit quartus.
Ex quo eludit animum intra p̄cordia Achiuorum.

Omnes quidem sperare facit, & promittit vnicuique,
Nuntios p̄mittens, at mens illi alia cogitat.

Illā verō dolum hunc alium in mente excogitavit,
Exorsa magnam telam in adibus texebat.

Subtilem & immensam: statim autē nos alloquutus est,
Iuvenes, mei proci, postquā mortu^s est diuinus Ulysses

Sustinete vrgere meas nuptias, donec linteum
Perfecero (ne mihi vana fila pereant)

Ad Laërtis herola sepulturam, quando tandem ipsam
Fatum malum prehenderit aspera mortis.

Ne aliqua me in coetu mulierum Græcarum culpet,
Si quidem absque linteo quo induatur iacuerit qui

multa possederit.
Sic ait. nobis verō persuasus est animus generosus,

Tum verō interdū quidem texebat magnam telam,
Noctu verō dissoluebat postquam faces adhibuisset.

Sicut enim quidem latuit dolo, & flexit Achios:
Sed quum quartus venit annus, & a iuenerunt horæ

Tunc demum aliqua dixit mulierū quæ bene sciebāt,
Et ipsam dissoluentem inuenitans pulchram telam.

Sic illā quidem perfecit etiam nolens p̄ necessitate,
Tibi verō sic proci respondent, vt scias

1 Αὐτὲς σὺ θυμῷ, πείθεσθαι δὲ πόντοι ἀγαροί.
 2 Μυτιλήεσσιν ἄπο τιμῆφι, κίχθη δὲ μὲν γαμείωδ'
 3 Τῷ ὄπῳ τε πατρὸς κίχθη, κίχθη δὲ αὐτῷ.
 4 Εἰ δὲ ἴτ' ἀπὸ τῆς γὰρ πολλῶν χέθησιν ὕπερ ἀγαροί.
 5 Τὰ φρονίμωσ' αἰεὶ θυμῷ ἀείπειε δόκωι ἠδὲ δόκωι,
 6 ἔργα τ' ὅππῃσιν ἄσπερον ἴα, κίχθησιν ἰσθμῷ.
 7 Κέρει δὲ ὄϊ οἰσὶν πῆ ἀκούωσιν ὄϊ παλαῶσιν,
 8 Τάσιν δὲ πᾶσι κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί,
 9 Τυρρῶ τ' ἀλακμῶσιν, ἰσθμῷ δὲ κίχθησιν
 10 Τάσιν κίχθησιν ἰσθμῷ πατρὸς κίχθησιν.
 11 Ἡ δὲ αὐτῶν κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 12 Τέφρα γὰρ κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 13 Ὀφθαλμοὶ κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 14 Ἐν σφίθεσσι πῆσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 15 Πῆσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 16 Ἡ μὲν δὲ ἰσθμῷ ἀγαροί.
 17 Πῆσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 18 Τὸν δὲ ἰσθμῷ ἀγαροί.
 19 Ἀπὸ τῆς ἰσθμῷ ἀγαροί.
 20 Ἡ μὲν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 21 Ζαῖν δὲ ἰσθμῷ ἀγαροί.
 22 Ἐκ γὰρ τῷ πατρὸς κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 23 Δοίωσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 24 Οἴωσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 25 Ἐκ γὰρ τῷ πατρὸς κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 26 Τῶν δὲ ἰσθμῷ ἀγαροί.
 27 Ἐκ γὰρ τῷ πατρὸς κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 28 Κίχθησιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 29 Αἰεὶ πῆσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 30 Νῆσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.
 31 Πῆσιν ἰσθμῷ ἀγαροί.

Ipse tuo animo, sciant & omnes Achivi:
 Matrem tuam dimitte, iube autem ipsam nubere
 Illi cuiusque pater iusserit, & placuerit ipsi.
 Si v. amplius vexabit multo tempore filios Achiuorū,
 Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas
 Opes, & que scire insignia, & mentem sanam,
 Versuti, & que quales nunquã audinimus ne veterum
 Eorum quæ olim fuerunt pulchricomæ Græcæ,
 Tyròque Alcmeneque pulchricomæque Mycene,
 Harum nulla similes artes Penelope
 Norat: ceterum quidè hoc non prudenter cogitavit.
 Tam diu igitur victum tuum & bona consumunt,
 Quandiu illa hunc habebit animo, quæ quidè nunc illi
 In pectoribus posuerunt dii, magnã quidè illa gloriã
 Cõparat, ceterum tibi desideriu multu victus, (sibi
 Nos v. nec ad res nostras antè ihim⁹, neq; aliquò aliò,
 Antequam ipsa nubat Achiv. cuiusque voluerit.

Huc rursus Telemachus prudens cõtra allocutus est,
 Antinoe, nullo modo licet è domo inuitã expellere:
 Quæ me peperit, quæ me enutrit: pater a. meus alibi
 terræ (multa reddere

Seu vivit, seu mortuus est: damnosum autè *esset* mihi
 Icario, siquidem ipse ego matrem dimisero.
 Ex patre autem mala patiar, alia autem deus
 Dabit postquã mater odiosas imprecata fuerit furias
 Domo abscedens, reprehensio, a. mihi ex hominibus
 Erat, itaque hunc ego sermonem nunquam dicam.
 Vester verò animus si ob id indignatur,
 Exite è domo mea, alias curate dapes, (mos:
 Vestra bona edentes mutuis *carminibus* per singulas dõ
 Si verò vobis videbitur satius & melius
 Esse, viri vnius substantiam impunè perdere,
 Corrodite, ego verò deos inuocabo immortales,
 Si fortè unquam Iupiter dabit vindictam posse pⁿⁱ.
 Inulti sane tum intra domum pereatis. (i⁹ iter
 Sic ait Telemachus: huic autem aquilas latè *videns*

Τ' ἔδιδεν ὅκ κορυφῆς ἕρπεσ φέρει καὶ πίπτεται.
 Τὸ δ' ἔως κέρβ' ἐπέτατο μὲν προῖκε ἀέμετο,
 Πλευσίω ἀλλήλοισι παμπροσώω παρῆχρῆσιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μόνον ἀγρίω πολύτρομοι ἐκίοσαν,
 Εἶθ' ἔπειθ' ἐκείνητε πιπτεσάντων πτερὰ ποδῶν,
 Ἢς δ' ἴδεντων πάντων κροσσὸν ἀέ, ὄσαντο δ' ἄετον·
 Δρυφῶσιν δ' ἄνδρῶσι παρειαὶ ἀμείτε δ' ἔμελλον,
 Δεξιῶσιν δ' αὖτε τ' ἄκρια κ' ὄσαν κούρην.
 Θάμβησαν δ' ἑρπιδες ἐπὶ ἔδην ἐρπιδῶσιν,
 Γνωρίαν δ' αἰετὸν ἀσπὸς παρὶνδῆ ἰμαλλῆσιν.
 Τούτῳ δὲ κ' ἐματίεσσι γέρον ἕσσει ἀλιεῖσσι,
 Μισσηρῆσιν δ' ἄγ' ἐν ὀμφακίῳ ἐκίχασσι,
 Ὄσαντες γὰρ ἄσπεσ μολύσσεισθαι,
 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν
 23 Κίχασσε δὴ τὴν μολύσσεισθαι δ' ἴσιν ἴσιν·
 24 Μισσηρῆσιν δ' ἐματίεσσι παρειαὶ ἀμείτε δ' ἔμελλον,
 25 Τούτῳ δὲ κ' ἐματίεσσι γέρον ἕσσει ἀλιεῖσσι,
 26 Δρυφῶσιν δ' ἄνδρῶσι παρειαὶ ἀμείτε δ' ἔμελλον,
 27 Εἶθ' ἔπειθ' ἐκείνητε πιπτεσάντων πτερὰ ποδῶν,
 28 Πίπτεσιν πολίσιν δ' ἄσπεσ μολύσσεισθαι,
 29 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν·
 30 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 31 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 32 Πίπτεσιν πολίσιν δ' ἄσπεσ μολύσσεισθαι,
 33 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 34 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 35 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 36 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 37 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 38 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 39 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν,
 40 Ὄσαντες φέρειν ἀγρόσιν κ' ἐματίεσιν

Ex alto à vertice montis impulit volare.
 Hæ prius quidem volabant ad flatum venti,
 Propinquæ invicem extendentes alas:
 Sed quæ iam ad mediâ concionē celebrē peruenissēt,
 Hic conuerſæ quæiebant alas densas:
 Aspexerūt. a. omnium capita, portendebantq; mortem,
 Laniantes verò vnguibus maxillas, cit cūmq; collum
 Ad dextram volarunt, & per ædes & per vibē ipsorū,
 Admirati. v. sunt postquam aues viderunt oculis,
 Dispiciebant a in animo quæ facturi erant.
 Inter hos. a. loquutus est senex heros Halitherſes
 Maſtorides, hic enim solus æquales vincebat
 In anibus inspiciendis & fatalibus edicendis:
 Qui inter eos bene sapiens concionatus est & dixit.

Audite nunc me Ithacenses quodcumque dixerō.

Prociſ. a. potissimum significans ista dico:

Illis. n. ingens periculum imminet, nō enim Vlyſſes
 Diu procul ab amicis suis aberit, sed alicubi iam
 Prope quum sit, his ipsis exdem & fatum molitur
 Omnibus, pluribus etiam aliis malè erit,
 Qui habitamus Ithacā bene tēperatā, sed longè antea
 Consideremus quī modō imponam*. antamē etiā ipsi
 Quiescant: etenim ipsis statim hoc vilius erit:
 Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus.

Etenim illi puto evenisse omnia,

Quemadmodum ei prædixerant quando ad Ilium
 conscenderunt

Argui, cūmq; iis conscendit prudentissimus Vlyſſes.
 Dixi postquā mala multa passi^o esset, amissū ētq; oēs so-
 Incognitū ab omnibus viceſimo demum anno (cios,
 Domum venturum: hæc. a. omnia iam perficiuntur.

Hæc rursus Eurymach^o Polybi filius contra loquit^o
 O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis (est:
 Domū vadēs, ne fortè quid mali patientur in posterū:
 In his. a. ego te longè præstantior sum ad vaticinādū,
 Aues sanè multæ sub radiis solis

- 20 Φοιτῶν, κ' Ἄ τε πάντες ἐσθλῶσι μοι· αὐτὰρ ὀδύσσεια
 21 ὦλετο πάλ', ὅτι κ' ἐν κρητὸφθίῳ σὺν ἔκλειπται
 22 Ἰφίαιε· ἴα αὖ τῶσδε διπλοφροσύνῃ ἀγέρομαι,
 23 Οὐδέ κ' ἐπιθέμεσθαι κηροῦ καμφοῖν ἄδ' ἀείψης,
 24 Σοφείην δ' ἄδρην ποτιδέξω μῆκε κίον πόρροισι·
 25 Ἄλλ' εἴη σὺν ἐρίῳ, τί δ' ἐκ' ἐπελασσοῖεν ἔσται,
 26 Ἄλλα τῶστέ εἰν κέρει· πηλοῖά τε πολλὰ τε εἰσόδῃσι
 27 Παρράδωκεν ἐπίστασι· ἐπιτρώνης χαλιπυρίων,
 28 Αὐτὰρ ἄρ' εἰ φροσύναι ἀεικρίσειεν ἔσται,
 29 Πικρῶσθ' εἰ ἔμπη ἔπι δυνήσεται ἔπειτα γῆρ' ἔτι,
 30 Σοῖ δ' ἐγχεσθὲν δουρὶ σπιδήσεται· ἴω κ' ἐπὶ δουρῶ
 31 Τίπαι ἀχαιῶν· χαλιπὸν δ' ἐπὶ ἔσσειται ἀλγος·
 32 Τελιμαχῶσθ' εἰ πάντι ἐγχεσθὲν δουρῶσσι αὐτῶσ,
 33 Μαρτύρα μὲν εἰ πατρὸς ἀειγέτω δουρὶ εἰδόμεν,
 34 Οἱ δ' ἐγχεσθὲν πύρρον, κ' ἀφτυοῖουσιν ἔσομαι
 35 Πολλὰ μάλ' ἔσομαι ἴσται φήσαι ὅτι πηλοῖεσ' ἐπιπέσθαι.
 36 Οὐ γὰρ φησι σπιδήσεται εἰς αὐτὸν ἔσσει ἀχαιῶν
 37 Μινεσθὲν ἐφ' ἄλλῃσ' ἔσσει ἔσσεια διδόμεν
 38 ἔμπη,
 39 Οὐτ' οὐκ ἐπιθέμεσθαι μάλ' αὖ πρὸς πολέμοισι ἐσσει
 40 Οὐτὲ διπλοφροσύναι ἐπιθέμεσθαι μὲν σὺν γέροισι
 41 Μοδῶσαι ἀκοφάσται, ἀειχθῶσθαι δ' ἐπὶ μάλοισι.
 42 Χρηστέα δ' αὐτὴ κρητὸφθίῳ βίβησθαι· ἔσσει ἔσσει
 43 ἔσσει τῶν ἔσσει καὶ ἔσσει διατρέσσει ἀχαιῶν
 44 Οἱ γὰρ μοι ὁμοῖεσθ' αὐτὸ ποτιδέξωσθαι πάντα,
 45 Εἰπεσθὲν ἔσσει ἐπιθέμεσθαι ἔσσει μὲν ἔσσει
 46 ἔσσει μὲν ἔσσει φησαι ἐπιθέμεσθαι ἔσσει.
 47 Τῶσθ' αὖ τολίμαχος πηλοῖεσθαι αἰτίαι κέρει,
 48 Εὐδόμεσθ' ἔσσει κ' ἔσσει ἔσσει μινεσθὲν ἀχαιῶν,
 49 Τῶσθαι ἐπὶ ἔσσει ὁμοῖεσθ' ἐπὶ λίνεσθαι, κ' ἔσσει ἀχαιῶν
 50 Ἢ δ' ἐπὶ γὰρ ἔσσει ἔσσει δ' ἔσσει πάντες ἀχαιῶν,
 51 Ἄλλ' ἔσσει μὲν ἔσσει ἔσσει δουρὶ κ' ἔσσει ἔσσεισθαι,
 52 Οἱ κ' ἔσσει ἔσσει κ' ἔσσει διατρέσσει κέρει δ' ἔσσει,
 53 ἔσσει γὰρ ἐπὶ σπιδήσεται τε κ' ἔσσει πύρρον ἔσσεισθαι,
 54 Νέσσει πηλοῖεσθαι πηλοῖεσθαι δ' ἔσσει ἀχαιῶν,
 55 Ἢ ἔσσει μὲν ἔσσει βίβησθαι ἔσσει ἀχαιῶν

Volitant, neque omnes oscines sunt: porro Vlyſſes
 Perit procul, vtinam & tibi perire cum illo
 Contigiſſet: non tanta vaticinans blaterares,
 Neque Telemachum iratum ſic incitares,
 Tux domui donum expectans ſi quod præbeat.
 Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
 Si iuuenem virum, veteraque & multa doctus,
 Decipiens verbis incitaueris ad irascendum,
 Illi quidem ipſi pernicioſus erit,
 Efficere haud tamē quicquam poteris illorum gratia:
 Tibi verò ō ſenex pœnam infligemus, quam in animo
 Indigné ferſs luens: grauis autem erit dolor.
 Telemacho verò in primis ego ſuadebo ipſe,
 Matrem ſuam ad patrem iubeat redire,
 Illi verò nuptias facient, & parabunt dotem
 Inſignem, qualem conuenit charam filiam ſequi.
 Non enim antea quieturos puto filios Græcorum
 Ab ambiendi coniugij moleſtia: quoniam neminem
 timemus vt ut ſit,
 Ne Telemachum, quidem tamenſi multiloquus ſit,
 Neque vaticinium curamus, quod tu ſenex
 Loqueris irritum: odio autem eris adhuc magis;
 Bona verò ruruſ malè abſumentur, & vnquā paria
 Manebunt, donec hæc diſſulerit Græcos
 Suis nuptiis, nos verò ruruſ expectâtes dieb. omnib.
 Gratia eius vittutis contendimus, neque ad alias
 Ibimus, quas decens ducere eſt vnicuique.
 Hæc. a. ruruſ Telemachus prudēs cōtra loquutus eſt,
 Eurymache, & alij quotquot ſunt præci generoſi,
 Iſta quidē non vōi amplius precor, neq. de eo loquor.
 Iam enim hæc ſciunt dij & omnes Græci.
 Sed agē mihi date nauem celerem & viginti ſocios.
 Qui mihi hinc atque hinc ſecent viam *maris*,
 Ibo enim in Spartam & Pylum arenofam,
 Rediſſum ſeiſcitururus patriæ diu abſentis.
 Si aliquis mihi dicat mortalium, aut famam audiam.

22 Ἐκ δ' ἄρα νῆεσσι μέγα κέ κ' ἀπὸ νηυσὶν ἀέθρονόσσι
23 Εἰς ἑσπέρην καὶ πατρὸς βίβλιν κ' ἰβέρον ἀκούουσιν
24 Ἴδ' ἔτι καὶ προχρησάμεν ἄρα ἴη' ἄλλω ἔναιον
25 Εἰ δὲ καὶ τιθνηνέωσι ἄλλωσι, μηδ' ἴση' ἰόντες
26 Νεκρῶνα δὲ ἰσείτα φίλων ἐς πατρίδα γαίην
27 Σὺ γὰρ τι εἰ χέουσο, κ' ὄπι κτίρια κτιρήσῃ
28 Πόλλ' αἰμὰ δ' ὄσα δέμα κ' αἰερε μπιέρο δάσαι.
29 Ἡ' τοὶ ἄρ' ἄε ἔπεια κατ' ἄρ' ἴζετο τιτὸ δὲ ἀλίσση
30 Μήντωρ δὲ ἴδυσθ' ὅ μ' ἴδουσιν ἢ ἰπῶσσι
31 Καὶ εἰ τίνοι ἰακυσσὶ ἴπι τρεῖσι λίαν ἀπνευσῶ
32 Πείθεσθαι τε γέροντι, κ' ἴμισθα πάντα βυλάσασιν.
33 Ὅσσον ἰπὸστίον ἀγρόσαστο κ' μετέσπινι,
34 Κίκλυται δ' ἰνῶν μὲν ἰδουκῆσσι ὄπι καὶ εἴπη.
35 Μῆτις ἴη' ἀρῶσσι ἀγανὶς κ' ἔπεια ἴση
36 Σκηπτόχοι βασιλῆες, μηδ' ἴσησιν αἰσιμα ἰδδῶσι.
37 Ἄμ' ἄε χαλαπέε τ' εἴη, κ' αἰσὶν ἀλίσση
38 Ὁ γὰρ πικρὸν μῆτις ἴδουσιν ἰδῶσι
39 Ἄκοιτ' ἴπιν εἴσασιν, πατὴρ δὲ ἄε ἔπεια ἴση
40 Ἀλλ' ἔστι μιν ἐπὶ ἀγῶσσι, κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
41 Ἔρδων ἴσησιν βίαια κ' ἀλίσσησιν ἰδῶσι
42 Σπῆε γὰρ παρ' ἄλλωσι κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
43 Οἴησιν ἰδῶσσι, κ' ἴσησιν ἰπῶσσι ἰδῶσι
44 Νῦν δὲ ἄρα δέμα ἰμῶσσι κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
45 Ἴδ' ἄρ' ἄε καὶ ἴσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
46 Παύσιν μιν ἐπὶ ἀγῶσσι, κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
47 Τὸν δὲ ἰδῶσσι ἰδῶσι, κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
48 Μῆτις ἀλίσσησιν, κ' ἴσησιν ἰπῶσσι

ἴσησιν,

29 Ἡ' μῆτις ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
30 Ἄλ' ἄε καὶ ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
31 Εἴησιν γὰρ ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
32 Ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
33 Ἔλ' ἄε καὶ ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
34 Οὐκ ἄν τι ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
35 Ἔλ' ἄε καὶ ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
36 Εἰδῶσιν ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι
37 Εἰδῶσιν ἀλίσσησιν κ' ἴσησιν ἰπῶσσι

Ex Ioue, quæ potissimum fert gloriam hominibus,
 Siquidem patris vitam & reditum audiuero,
 Sane quantumuis afflictus adhuc expectabo annum:
 Si verò mortuum audiuero, nequamplius superstitem,
 Reuersus postcà charam ad patriam terram,
 Monumentum illi constituā, & parentalia celebrabo
 Eximia, qualia conuenit, & viro matrem dabo.
 Atq; ille sic alloquutus cōsedit: inter hos autē surrexit
 Mentor, qui Vlyssis inculpati erat socius,
 Et illi quæ naues conscendit cōmisit totam familiam,
 Obedireque seni, & securè omnia custodire,
 Qui inter eos benè sapiens concionatus est & dixit,
 Audite certè me nunc Ithacenses quodcūq; dixerò.
 Nec quisquā amplius beneuolus, māsuetus & mitis sūt
 Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans:
 Sed semper infestus sit, & iniusta perpetet.

Adeo nemo recordatur Vlyssis diuini
 Ex omni populo cui præerat, & velut pater māsuet⁹ erat.
 Verū enim uero procos superbos nequaquā indignos
 Committere facinora violenta mallis cōsiliis mentis.
 Sui. n. capita *periculo* obliuientes consumunt violētè
 Domū Vlyssis, quæ non amplius putant rediturū esse.
 Nunc autem reliquo populo succenseo: vt omnes
 Sedetis muti: porro nullo pacto, redarguentes verbis,
 Pauciores procos compescitis quam sis plures.

Hunc Euenorides Liocritus contra alloquebatur,
 Mentor conuiriator, ingenio stolide, quale istud est
 quod loquutus es,

Nos adhortans quiescere: difficile autem erit
 Viris licet pluribus pugnare nobiscum de conuiuio,
 Nam si vel Vlysses Ithacensis ipso adueniens
 Conuiuantes per domum suam procos eximios
 Expellere è domo cogitauerit in animo,
 Non sanè illo ixtabitur vxor (licet id valde cupiens)
 Reuerso, sed statim suam mortem inuenerit,
 Si pluribus pugnet: tu verò non rectè loquutus es:

22 Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ κῆρ' ἀκίονοιο, ὅππ' ἔργα

ἴσασσι

23 Τύττω δ' ἔπρηνόεσσι κήρτων ἐστὶ κῆρ' ἀλειθίονα,

24 Οἳ τ' ἄγε εἴεσσι πατρῴοι εἴσιπ' ἰταίῃσι.

25 Ἀλλ' (ἴω) εἰ δ' οὐδὲ κροσσὸν ἄγγυλ' ἔλατ

26 Πύρροντα ἐνθάδε, πλέει δ' ἔσθ' αὐπτε ταύτην.

27 Ὡς δ' ἔφρασεσσι λαοὶ δ' ἄγροιο ἀφ' ἡμεῶν.

28 Οἳ μὲν ἄρ' ἰσκιόωντο ἐν φρεσὶ δάμασ' ἕκαστος

29 Μυκροὶ δ' ἀδ' ἀδύροτ' ἴσασσι δὲ ἐδύσαντο.

30 Τηλέμαχος δ' ἀπὸ πύργου ἰσκιόωντο δὲ ἀδύσαντο,

31 Χεῖρασι δ' ἄμφοτε πολλὰ κλέεσσι δ' ἄμφοτε

32 Κλυθῆσσι μοι ἔχθ' ἄγε δὲ κλέεσσι κλέεσσι δὲ

33 Καί μ' ἐπὶ κλέεσσι εἴεσσι κλέεσσι πάντων.

34 Νόστον περὶ σὺντο πατρῴοι δὲ κλέεσσι δὲ

35 Ἐρχομαι τὰ δὲ σάπια διαπορεύσασσι ἀγοροί,

36 Μικροὶ δὲ μεγάροισσι κλέεσσι κλέεσσι πάντων.

37 Ὡς ἔφατ' ἀγροίονος, ἔφρασε δὲ κλέεσσι δὲ

38 Μήτις δὲ δάμασ' ἄμφοτε κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

39 Καί μοι φωνήσασσι ἴσασσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

40 Τηλέμαχος δ' ἀπὸ πύργου κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

41 Εἴ δὲ τοι σὺντο πατρῴοι εἴσιπ' ἰταίῃσι,

42 Οἳ τ' ἄγε εἴεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

43 Οὐδὲ ἴσασσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

44 Εἴ δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

45 Οὐδ' ἴεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

46 Πύρροντα γάρ τοι σάπια εἴεσσι κλέεσσι δὲ

47 Οἳ κλέεσσι κλέεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

48 Ἀλλ' ἴσασσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

49 Οὐδ' ἴεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

50 Ἐλπομαι τὰ ἴσασσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

51 Τὸ κλέεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

52 Ἐλπομαι τὰ ἴσασσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

53 Οὐδ' ἴεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

54 Οἳ δὲ κλέεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

55 Τὸ δὲ κλέεσσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

56 Τύττω γάρ τοι ἴσασσι κλέεσσι δὲ κλέεσσι δὲ

Sed agē, vos ē plebe quidem diūpergamini ad opera v-
nūquisque:

Huic autem acceleret Mentor viam & Halitherses.

Qui illi à principio paterni sunt amici.

Sed (puto) & diu sedens, nuntios

percōtabitur in Ithaca, perficiet. a. iter istud nūquam.

Sic loquutus soluit concionem celeriter.

Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:

Proci. a. ad domum ibant diuini Vlyssis,

Telemachus verò seorsim profectus ad litus maris

Manus lavans ē ceno mari. supplicauit Palladi,

Audi me qui heri deus venisti ad domum nostram,

Et me in naui iussisti per obscurum pontam

Reditum sciscitaturum patris diu absentis

Ire: hæc autem omnia impediunt Achiui,

Proci autem potissimum, male superbientes.

Sic ait precatus: propè illum autem venit Pallas,

Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,

Et ipsum compellans verba alata dixit. [lidus,

Telemache neq; in posterum ignauus eris neq; stolidus,

Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,

Qualis ille erat ad perficiendū siue opus siue orationē,

Non sanè tunc vanum iter erit. neque imperfectum;

Si verò non illius esses filius & Penelopes,

Non sanè tunc sperare te perfecturū esse quæ moeris.

Pauci enim filij similes patri sunt:

Plerique peiores: pauci verò patre meliores.

Sed quoniā neq; in posterū ignauus eris, neq; stolidus:

Neque te penitus prudentia Vlyssis deficit,

Spes tibi deinceps est te perfecturum esse hæc opera.

Ideo nunc procorum sine consiliūmq; mentēque

Insipientium, quoniā neutiquā prudēs neq; iusti sunt,

Neque vlllo pacto sciant mortem & fatum nigrum,

Quæ illis imminet vt die vno omnes pereant.

Tibi verò iter non amplius deerit quod tu instituis.

Talis enim tibi socius ego paternus sum,

- 20 Ος παύει θεῶν κρίσιν, καὶ ἔμ' ἴφουμαι αἰέπε.
 21 Ἀλλὰ σὺ κἄν ποτε δάμαρ' ἴοι μιν κτήρσι κούρησιν.
 22 Ὁπλίσσον τ' ἔτακ, καὶ ἀγχιπαρῶσσι κέποιτα.
 23 Οἷον ἐν ἀμοιβῆσιν, καὶ ἄλκιμα μυκῶν αἰδῶσθαι.
 24 Δάμαρτι ἐκπεπαισίστην ἄρα δ' αἰά δῶκεν ἐπιθήσει.
 25 Αἰφ' ἱδραίνωσθε συλλέξουμαι οἰσίδ' ἰστῆρας.
 26 Πυλάωνα ἀμοιβῶν ἰδοῦκα κούρην ἢ δὲ παρ' αἰώ·
 27 Τῆσσι κἄν τοι ἴχνη δάτιψομαι ἕπε ἀείρου.
 28 Ἦ ἄρα δὲ ἱδραίνωσθε κοῖσιν ὄνομα θυρῶν πόντου.
 29 Ὡς φάτ' ἀδάμαρ κούρη δῖός, ἠδ' ἄρα ἔπειθε καὶ
 30 Τυλίσσας παρὶ μιν, ἐπειθε δ' ἰδραίνω αἰδῶσαι.
 31 Βῆ δὲ ἰδραίνωσθε δάμαρ, φίλῃ τετιμωμένησιν·
 32 Λύει δὲ ἄρα μιν κήρυκες ἀγχιπαρῶσιν ἐπιθήσει.
 33 Αἴνας ἐπιθήσει στεάλας δ' ὄνομα ἐν κοῖνῃ.
 34 Κιτῆνας δὲ ἰδραίνωσθε καὶ τυλίσσας·
 35 Ἐπ' αἴψα τι φέρομαι ἔπος τ' ἔστα, καὶ τ' ἀνέμορος.
 36 Τῆσσι κἄν ἑμὲ φέρομαι ἕπε ἀείρου, καὶ πῶσιν αἰώ·
 37 Ἐσθήδαια κούρη μάλ' ἰδοῦκα τε ἴσθαι τε.
 38 Ἀλλὰ μάλ' ἰδοῦκα κἄν ποτε, οἰσὶν ἐπιθήσει φῶ·
 39 Τῶσιν δὲ τοι κἄν ἀπάντη γαλήνησιν ἀγχιπαρῶσιν·
 40 Νῆα καὶ ἰθάπτε ἰρίπας ἴακ θῶοιο δάμαρ.
 41 Ἐκπύλει ἐγχεθῆναι μετ' ἀγαυῶσσι τετρεῖς ἀκούσῃ.
 42 Τῶσιν δὲ κἄν τοι ἰσχυρῶσσι πεπυμῆσιν οἰσὶν ἐπιθήσει,
 43 Κιτῆσι δ' ἄποισθαι ὑψηλότατα μὲν οἴων.
 44 Λαίησιν δὲ τ' ἀέκασι καὶ ἀποσθησάων ἱκέλει.
 45 Ἦ ἄρα ἄρα οἰσὶν ἐπιθήσει δαίρησι πυλάων, ἰδραίνω
 46 Κτήματα· ἰσχυρῶσσι δ' ἀγχιπαρῶσιν οἰσὶν ἕπε
 47 Νῆα δὲ δῖα δὲ μέγας οἰκὸς καὶ ἀλλοτρῶσιν ἐπέσει·
 48 Πυλάων μὲν καὶ δῖοι μὲν ἀείρουσιν ἰδραίνωσθαι.
 49 Πυρῶσσι καὶ κ' ὕμμι κούρῃσιν ἐπιθήσει ἰσχυρῶσιν,
 50 Ἦ ἄρα οἰσὶν δὲ ἰδραίνωσθαι οἰσὶν ἐπιθήσει.
 51 Ἐμὲ μάλ' ἰδοῦκα ἰδοῦκα ἴδοι ἐπείπευ καὶ ἀγχιπαρῶσιν·
 52 Ἐπιθήσει οἰσὶν ἐπιθήσει ἰσχυρῶσθαι
 53 Ἐπιθήσει οἰσὶν ἐπιθήσει ἰσχυρῶσθαι ἰσχυρῶσθαι
 54 Ἦ ἄρα κἄν ἰσχυρῶσθαι ἰσχυρῶσθαι ἰσχυρῶσθαι

Qui tibi nauem celerem parabo, & simul sequar ipse,
 Sed tu quidem domum vadens, proci conuersare,
 Apparâque viatica & vasis accommoda singula,
 Vinum in amphoris, & farinam medullam hominum,
 Vt tibus in dentis, ego autem per populum socios
 Statim voluntarios colligam: sunt autem naues
 Multæ in circumflua Ithaca nouæ & veteres.

Harum quidem ego dispiciam quæcunq; optima est,
 Statim autem armatam deducemus in latum mare.

Sic ait Pallas filia Iouis, neque diutius
 Telemachus immoratur, postquã deæ audiuit vocem,
 Festinabâtque domum ire suo tristatus corde,
 Inuenit autem procos superbos in xdibus,
 Capras excoriantes, porcôlque assantes in aula.

Antinoos autem ridens obuiã veniebat Telemacho,
 Illuq; manu apprehensû assat^{us} est & nomine cõpellauit.

Telemache magniloq; animo indomite, ne tibi aliud
 In præcordiis malum sit curæ vel opus vel verbum.

Sed egregie comede, & bibe vt antea:

Ista enim omninò omnia perficient Achiui,
 Nauem, & electos remiges, vt ocyus venias
 Ad Pylum diuinã, ad audiendû quid de inelyto parète.

Huc a. rursus Telemach. prudês cõtra aliõquut^{us} est,
 Antinoe, ac utiquam licet cum vobis superbis
 Conuiuari inuitum, & lætari quietum.

An non satis est quòd antea absumpsistis eximia
 Bona mea proci, ego autem infans eram?

Nunc a. quando grãdior sũ, & aliorũ oratione audiens
 Percipio, & sanè mihi intras augetur animus,
 Tentabo vt vobis malum factum inferam.

Sive Pylum profectus, sive hic in isto populo.
 Ibo sanè. (neque inutilis profectio erit quam dico)

Aliena naue conscensã: neque enim nauis compos
 neque remigum

Sum ita scilicet vobis videretur conducibilius esse.

Dixit, & ex manu manum auulsit Antinoi

Π' ἄμνηστος δὲ δόμον κ' ἄρτι πάϊντο,
 Οἱ δ' ἐπαλλόθ' ὦ κ' καρτ' ἔμω ἐπέσπευε
 ὦ δ' Ἄ τις εἴποιται περ ὑφ' ἄνω γαίτην,
 ἦ κ' ἄλλ' ἀπὸ πλάκας φέρε ἡμῖν μερμηρίζει*
 20 ἦ πτερος οὐ πύλα κ' ἔχει ἀμύμονος ἐμφοδύωντες,
 20 ἦ ἔγ' ἔχ' ἐπαρτηδὴν ἀπὸ τοῦ σφ' ἔστη αἰτῶν,
 20 ἦ ἔκ' ἠέ εἰ ποῖον εἶδεναι πύργου ἀμύμονος
 20 Ἐλθὲν σφ' εἶδεν θυμὸν δ' ἔρχεσθαι κ' ἀμύμονος
 20 Ἐτ' εἰ βάλ' ἄκωνος καὶ ἡμῶν πείσεται ὀλίγη.
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεται νῆπι ὑφ' ἄνω γαίτην,
 20 Τίς δ' εἴδ' ἔχ' κ' ἔχ' κ' ἀπὸ τῆς ἀπὸ καλῆς ὄπης ἔμω,
 20 Τὸν φάσκει ὑπὸ λυγρῶν ἀλκίονος ὡς σφ' ἐδύσασις
 20 Ὅστω καὶ κ' μετὰ τὴν ἐφ' ἄνω γαίτην ἄμω.
 20 Κτῆσθε γάρ κ' αὖτ' ἄνθρωποι ἀμύμονος ἀμύμονος δ' αὖτ'
 20 Τῶν τε ματῶν δ' ἄνθρωποι ἔχ' κ' ἔχ' ὡς τις ὀπίσθι.
 Περὶ τοῦ δ' ἔχ' ἄνω γαίτην ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 Εὐρύκλειον τῶν τε χροῦς κ' ἀμύμονος ἔμω,
 Ἐδὲν τ' ἐν χροῦς ἀμύμονος ἀμύμονος ἔμω,
 Ἐτ' εἰ πύργου εἴδεναι περ ὑφ' ἄνω γαίτην
 Ἐστῶν, ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἔμω,
 Ἐξέσθαι περὶ τοῦ τεχνῶν ἀμύμονος ἀμύμονος ἔμω
 Οἱ δ' ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 Κλειῶν δ' ἔμω ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 Διελθὲν εἰ δ' ἔμω ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 Ἐστῶν ἢ σπῆντ' ἔμω ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 Εὐρύκλειον ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 Τῶν τε ματῶν ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 ἀμύμονος.

20 Μῆν' ἔγ' ἔχ' ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 ἦ δ' ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 Κτῆσθαι ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 ἔμω ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 Εἴδεναι ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος
 20 Αὐτὸν δ' εἴδεναι ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος ἀμύμονος

Facile, proci. a. per domum conuiuium apparabant,
 Hi verò cauillabantur & conuitiabantur verbis.
 Sic autem aliquis dicebat iuuenum superborum,
 Omnino certe Telemachus cadem nobis melitur:
 Aut quosdam ex I'lylo ducet auxiliatores arenosq;
 Aut et ex sparta: quandoquidē sanē cupit vehemēter.
 Aut & in Ephyram vult pinguem terram
 Proficisci, vt inde mortifera venena afferat,
 Iniiciat verò crateri & nos omnes perdat.

Alius rursus dicebat iuuenum superborum,
 Quis scit, si etiam ipse profectus caua in naue,
 Longē ab amicis peribit, etrans vt Vlysses?
 Sic & magis augere poterit nobis laborem.
 Bona nāque omnia diuideremus, domum verò
 Ilius matri daremus habēdā atq; ei qui illā duxisset.

Sic aiebant: ille. v. in excelsū thalamū ascendit patris
 Latum, vbi cumulatam aurum & æs iacebat,
 Vellitq; erat in cistis, abundēq; odoriferum oleum.
 Ibi verò dolia vini veteris dulcis
 Stabant, merum diuinum potum intus habentia,
 Ordine ad murum aptata, si quando Vlysses
 In patriam reuerteretur, saltē dolores multos passus.
 Obserata verò erant fores accuratē aptatae,
 Duplici claue, intus a. mulier custos noctēsq; diēsque
 Erat, quæ omnia asseruabat mentis multa solertia,
 Euryclea Opis filia Pisenoridæ.
 Hanc tunc Telemachus alloquutus est in thalamum
 vocatam.

Nutrix agē, mihi vinum in amphoris hauci
 Sane, q. quidē post illud sit suauissimū quod tu feras
 Illum expectans infelicissimū si quando veniet
 Generosus Vlysses morte & fato euitatis.
 Duodecim verò imple & opercula apta omnibus,
 Mihi verò farinam intunde benē confortis in vaibus
 Vingtiautem sint mensuræ molitæ farinæ.
 Ipsa verò sola scias hæc, a. congregata omnia sint.

- 20 Ἐσθλίους γὰρ ἔχων ἀνέστησα, ἰσπύτε καὶ δὴ
 21 Μάτις οἷε γὰρ ἀέκβη, κείνου τε
 μέθοσσι.
 22 Εἶμι γὰρ ἐς σπείρασμα τε καὶ ἐς πύλασι μακρόσσι τε,
 23 Νίξου ἀδυσσοφούς πηγερεσίην ἀν' ἔνθ' ἀκούσῃ.
 24 Ὡς φάτο, κώκυον δὲ φίλον ἔσθρος ἀριστεύουσα,
 25 Καὶ ἔ' ἀλερυθιάρῃ ἴπικα πτεροῖεντα φρεσινύδα,
 26 Τίπτει δὲ τοὶ φίλοι τίκτε γυῖαι φρεσὶ τὰ τε γέγραφα
 27 Ἐπ' ἔστι πῆ δ' ἔθιλλε εἴτα πολλῶν ἴπυ γῆρας,
 28 Μῦθε εἴην ἀγαπητόν, ὃ δ' ἄλλοτε πολέθῃ πιάτῃ κε
 29 Διηγυῖαι ἔδουσις ἀλλοτριῶτα ἐπὶ δέμα.
 30 Οἱ δὲ τοὶ αὐτὰρ ἴπυ κρεσσ' ἔρχζοντα ἐπίσσω,
 31 Ὡς κε δὲ π' ἔσθρος τὰ δὲ δ' αὐτοὶ πῆσσε δαυκτοσσι.
 32 Ἀλλὰ μὲν αὖθ' ὄπι σῆσσε κ' ἔσθρος ἐπὶ π' ἔσθρος
 33 Πάντοι ἐπ' ἀπύρατοι κ' ἔσθρος πῆσσε ἐπὶ ἀλλ' ἔσθρος.
 34 Τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος ἐπὶ π' ἔσθρος,
 35 Θάσσε μὲν ἔπυ π' ἔσθρος πῆσσε κ' ἔσθρος.
 36 Ἀλλ' ἔσθρος μὲν μετὰ φίλον τὰ δὲ μὲν δ' ἔσθρος
 37 Πρῆν γ' ἔπ' ἀπὸ πῆσσε πῆσσε δ' ἔσθρος γῆσσε,
 38 Ἡ αὐτῶν πῆσσε κ' ἔσθρος πῆσσε κ' ἔσθρος
 39 Ὡς κε μὲν κ' ἔσθρος κ' ἔσθρος πῆσσε κ' ἔσθρος.
 40 Ὡς δ' ἔσθρος γῆσσε δ' ἔσθρος μῆσσε κ' ἔσθρος
 41 Ἀπὸ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 42 Ἀπὸ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 43 Ἐπὶ δὲ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος.
 44 Τὸν δ' ἔσθρος δ' ἔσθρος πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 45 Ἐπὶ δὲ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 46 Τὸν δ' ἔσθρος πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 47 Καὶ γὰρ ἔσθρος πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 48 Ἐσθρὸς δ' ἔπυ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος.
 49 Ἡ δ' αὐτὴ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 50 Ἡσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 51 Δίοντ' ἔπυ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 52 Καὶ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 53 Ὡς δ' ἔπυ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος,
 54 Ἄπυ δ' ἔπυ πῆσσε πῆσσε πῆσσε πῆσσε κ' ἔσθρος

Sub noctem enim accipiam quando iam
 Mater superiorem ad partem conscenderit, lectique
 curam habuerit.

Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
 Reditum sciscitaturus patris chari sicubi audiero.

Sic dixit, et iulavit verò chara nutrix Euryclea,
 Et quidem lugens, verba alata dixit,
 Cur verò tibi, charè fili, in mente hæc sententia
 Est quònam vis ire multam per terram,
 Solus quò sis dilectus sis. v. periit longè à patria terra
 Generosus Vlysses, ignoto in populo:

Isti, v. tibi statim profecto mala machinabuntur post-
 Ut dolo pereas, hæc, v. ipsi omnia diuidant. (hæc

Sed mane hic in tuis bonis sedens: ne utiquam te oportet
 Per pontum indomitum mala pati, neque errare. (hæc

Hæc, v. rursus Telemachus prudens còtra loquutus est,
 Confide nutrix: quia non absq; deo hoc consiliù est.

Sed iura te matri charæ hæc non esse dicturam,
 Priusquam undecimq; duodecimq; dies aderit,

Aur ipsa desideret & me soluisse rescuerit,
 Vide scet ne fletus pulchrum corpus lædat.

Sic loquuta anus deorù magnù iuramentù iuravit,
 Caterùm postquam iuravit perfecitq; iusiurandum,

Statim postea illi vinum in amphoris hausit.
 Farinam, a. illi infudit bene confutis in vtribus.

Telemachus, a. domò ingressus cù prociis verfabatur,
 Tum rursus alla cogitavit dea cælia Minerva,

Telemacho, a. assumalata urbem obiit totam,
 Et singulis viris adstans dixit sermonem.

Sub noctem, v. ad nauem celerem congregari iussit,
 Ipsa rursus Phronij Noëmone clarum filium

Rogavit nauem celerè: ille, a. ipsù libenter promisit
 Occiditq; sol obumbrantùrque omnes viri:

Et tunc naue celerem in mare protexit, omnia in ipsa
 Arma posuit, quæ naues bene tabularæ ferunt. (loci)

Statuitq; in extremitate portus, circum autem eximi
 D. ij.

Αΐθεροι ἡγάριζοντο. θεῖα δὲ ὠδῶνι ἔχουσιν.

Ἐγὼ γὰρ ἄνδρ' ἐρίησι θεῖα γλαυκῶπι
 αἰθέριον.

Ἦν δ' ἰώονα φερε δάμαρτ' εὐρυσῆε θεῖοιο·

Ἔνθα μεγαλήτερον ὅτι γλαυκῶ ὑπὸν ἔχουσιν,

Παλλὰ δὲ πικύοντας ἄρσιν δὲ ἑυκάλυπτο παλά.

Ὀὐδὲ γὰρ ἄρσιν ἄρσιν ἔπειθ' ἀπ' ἔπι δὴ ἔω

ἔκαστ' ἐπί σφισσι ὑπὸν ὅτι βλιόχρηστον ἔπι πται.

Ἀπὸρ τελέμαχος φερεσίν γλαυκῶπι αἰθέριον,

Ἔκαστος ἑλπίσασσεν μαχίον ὄλεσθαι πόντος,

ὄλεσθαι δὲ δὴ ἑλπίσασσεν ἄρσιν ἑυκάλυπτο παλά.

Τελίμοχ' ἀδὲ κῆρτι ἑυκάλυπτο ἔπι πται

ἔκαστ' ἔπι πται μοι, τίω δὲ πται πται πται ἑυκάλυπτο παλά,

Ἀλλὰ ἴδωμεν ἄρσιν ἑυκάλυπτο ὄλεσθαι πόντος.

Ἄρσιν ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά, αἰθέριον

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

Ἀλλὰ ἴδωμεν ἄρσιν ἑυκάλυπτο ὄλεσθαι πόντος.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά,

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο ἑυκάλυπτο παλά.

Frequentes cōgregabātur: dea, v. concitabat singulos.
 Tunc alia cogitavit dea cæcia Minerva:
 Festinauit ire ad domum Vlyssis diuini.
 Hic prociis dulcem somnum infudit.

Disturbauit, a. bibentes, è manibus, v. excussit pocula.
 Hi v. dormitum festinabant per urbem, neq; amplius
 Sedebāt, postquam ipsis somnus in palpebras incidit.
 Cæterum Telemachum alloquuta est cæcia Minerva,
 Euocatum ex ædibus bene habitatis,

Mentori simili facta tum corpore, tum voce,
 Telemache iam sanè bellicosi socij

Assident remigio, tum expectantes exitum:
 Sed eamus, ne diutiùs differamus iter.

Sic loquuta præcessit Pallas Minerva

Subito, ille, a. continuò ad vestigia sequutus est dex:
 Cæterum postquã ad nauem peruenerant atq; mare,
 Inuenerunt postea in littore comatos socios.

Hos verò interfatus est diuinus Telemachus:
 Venite amici, viatica feramus, omnia enim iam
 Congregata sunt in ædibus, mater, v. nequiquam scit,
 Neque ab æ ancilla, vnica solarem audiuit.

Sic loquutus præcessit, hi verò simul sequebantur,
 Ipsi que simul omnia feretes bene tabulatam in nauem
 Deposuerunt, vt iusserat Vlyssis charus filius:

Telemachus, v. nauem cōscendit, præibatq; Minervæ
 Navis, a. in puppi illa confedit, propè eam autem
 Sedebat Telemachus: ipsi, a. funes osuebant:

Qui & ipsi nauem conscensa per transtra sederunt.

His, v. impellentem secundum ventum misit cæcia
 Minerva

Purum Zephyrum, resonantem per obscurum pontū,
 Telemachus autem socios incitans, iubebat
 Arma aptare, hi vero hortanti paruerrunt.

Malum autem abiectum euiam intra basem
 Constituerunt eleuantes, & rudentibus colligarunt,
 Traxerunt autem vela alba benè totis loris,

Ἐφρονεὶ δὲ αἶμας μίσην ἐρίην ἀμφοῖ δὲ κύμα
 Στήθεσσι πορρῶ, οὐκ ἀμείλιχ' ἰαχὰ ταῖς ἰούσῃ·
 Ἡ δὲ ἴθιη ἔκλυμα διαφρήσασα κίχθ' ἰδόν.
 Διοκίδεσσι δὲ ἄρα ὕλα δούω πᾶσ' ἀνὰ μάλασιν,
 Στήθεσσι κρητόσθας ἄπτεσθ' ἰούσῃ.
 Λαῖον δὲ ἀδυσκίτοιον θεῖς φειχθ' ἰούσῃ·
 Ἐκπύτων δ' ἔμελλεσι θεῖς γλαυκῶπι δι' αὐτοῖ·
 Παιτυχέη μὲν ῥ' ἴχθ' κ' ἰού πύμα κίχθ' ἰδόν.

Τ' Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Γ Ρ Α -
 φῆσας τ' Ὀμήρου ἰδουσίαις.

ΤΗ Λ Ε Μ Α Χ Ο Ν ἢ ὅσοι σὺ ἀδύω ἀξιοῖται νύκτωρ, ἢ
 διημέτερι αὐτῶν πᾶσι συμβεβηκότα τοῖς ἑλλασσι, κ' ἢ ἐκ ἑλλασ
 ἀποπλοίων· πυθόσθας δὲ πᾶσι φησὶ θεὸς μνηστῆρας, κ' ἢ ἡρωσίουσιν
 τῶν ἀδύων ἔκπυτων, θυσίαισιν αὐτῶν ἄπτεσθ' ἰούσῃ· ἢ ἡ
 μαχοὶ ἄμα σὺ πᾶσι σφάττωσθ' ἰούσῃ, οὐκ ἰούσῃ ἀπτεσθ' ἰούσῃ·
 πᾶσι δὲ ἄπτεσθ' ἰούσῃ ζῆτιζοντα φησὶ διακλιθεῖσιν φησὶ.

Α Λ Λ Η Τ' Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ. Ἡ Ἐ Π Ι Γ Ρ Α Φ Η.

Γάμμα, ὅσοι νύκτωρ ἴκτω, σὺν ἰούσῃ δὲ ἔκπυτων δὲ ἰούσῃ.

Α Λ Λ Η.

Κριζὲς πηλοσθῶν εἰς πύλασιν.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Υ Θ Α Υ Σ Σ Ε Γ Α Σ

ἢ γάμμα ῥη φησὶ.

Ε Λ Ι Ο Σ δὲ αἰούσῃ, λιπὼν ἄρα
 καρδίᾳ λιμῶν,
 Οὐκ ἰούσῃ πολὺ χαλκῶν, ἢ ἀδυσκίτοιον
 εἰσὶν,
 Καὶ θῆπιον βροπῆσι ἄπτεσθ' ἰούσῃ
 φησὶ.

Impletuit. a. ventus medium velum: circa. v. fluctus
 Carinae purpurens insonabat naue eunte.
 Illa cutrebat per fluctus conficiens iter:
 Ligatis autem armis celeti in naui nigra,
 Constituerunt crateras plenas vini.
 Libabant a. diis immortalibus qui semper sunt:
 Ex omnibus. a. potissimum Iouis glaucis oculis filix,
 Per tota nocte quidē illa & tota mane traiciebat iter.

ARGUMENTVM III. LIBRI
 ODYSSEAE HOMERI.

TELEMACHVM qui aduenerat cum Pallas de hospitio
 suscipit Nestor, & enarrat illi qua acciderint Graeci, &
 ex Troia navigationem: Postquam autem audiit procerum
 fallā, quum Minervam descendente agnouisset, sacrificium
 illi facit. Telemachus verò cum P. filtrato Nestoris fisco curru
 accepto Sparten descendit: nocte autem oberta hospitio excipi-
 tur opud Dialem in Pheris.

ALIVD ARG. SIVE INSCR.

T. Nestor suscepit Telemachum, abiit ipse cum filio
 Nestoris: dea euolauit.

ALIA INSCRIPTIO.

Aduentus Telemachi in Pylum.

OU verò ascendit relicta pulchra pa-
 lude
 Caelum adfirmum, vt immortalibus
 illucesceret,
 Et mortalibus hominibus super fer-
 tilem terram.

Οἱ δ' ἰπύλοιοι, ἠκλῆες εὐκτίστοι πηλίθεοι,
 Ἰξοὶ πῆ δ' ὄπι' ἐπιθωλάσσουσι ἰσχυρῆζοντες,
 Τάροις συμμύλασας ἐπισχῶσι κωμίζοντες.
 Ἐνὶ κ' δ' ἰσχυρῶσιν, πηλοκίεσι δ' ἐπίχρησι
 Εἰπατο, κ' φρονήσασθε ἐκείροισι ἰσχυροῖς.
 Ἐνθ' αἰετλάσθη ἰπύλοιοι, θαυδ' ὄπι' μηρία κρήνη,
 Οἱ δ' ἰδὺς καταγόντο, ἰδ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς
 Σπύλας ἀέθραται, πῆ δ' ἠρμυταὶ οὐκ ἔ
 ἴσασιν αὐτοῖς,

Ἐκ δ' ἄρα τολίμωχος ἰκλῆ βαῖ' ἴγχο δ' ἀδύων.
 Τὸν φρονήσασθε σπύλα γλαυκῶπι ἀδύων.
 21 Τολίμωχ' ἀέθραται γὰρ ἴσχυρῶσιν ἰσχυροῖς.
 22 Τὸν γὰρ γὰρ ἰσχυρῶσιν ἰπύλοιοι φρονήσασθε
 23 Πατρῶσι, ἰπύλοιοι γὰρ κ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς.
 24 Ἀλλ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 25 ἰσχυρῶσιν ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 26 ἰσχυρῶσιν ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.

ἴσασιν αὐτοῖς τολίμωχος κωμίζοντες ἀέθραται,
 27 Μήντε, πῆ δ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 28 Οἱ δ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 29 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 30 Τὸν γὰρ γὰρ ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 31 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 32 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.

Οὐκ ἔστι θύρα πῆ δ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς.
 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 Καρτολίμωχοι ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 Δεῖτε ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 Οἱ δ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 Πῆ δ' ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.
 ἰσχυρῶσιν ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς.

Illi verò ad Pylum Nelei bene ædificatum oppidum
 Perueniunt: ipsi in littore maris sacra faciebant,
 Tauros omnino nigros Neptuno carulea exsarie;
 Nouem a sedilia erant, quingenti in singulis
 Sedebant, & præbebant singulis nouem boues.
 Hic illi viscera gustarunt, de o. a. coxas incenderunt.
 Ipsi. v. restà *primus* subeunt, atque vela nauis æquatæ
 Contraxerunt tollentes, illamq; ad portum deduxe-
 runt: ipsi. a. exierunt.

Telemachus ergo nauì exiuit, ducebat verò Pallas.
 Illum prior alloquuta est dea exsaria Minerva, (pudor,
 Telemache, non te decet ne minimum quidẽ apli⁹
 Eius enim gratia & pontum per nauigasti, vt audires
 Patrem vbi occultet terra, quòdnam fatum còloq. sit.
 Sed agè nunc restà vade ad Nest. equorù domitorem;
 Videamus ecquam sententiam in præcordiis celat.
 Precate verò ipsum vt vera dicat.

Mendacium potro non dicet: valdè enim prudēs est.
 Hæc rurs⁹ Telemachus prudēs contra alloquit⁹ est.
 Mentor, quo pacto accedã, quo pacto salutabo ipsum?
 Neq; adhuc sermonũ experientiam habeo prudentium,
 Pudere etiã solet iuuenẽ virum si seniore compellet.

Hunc. a. rursus alloquuta est dea exsaria Minerva,
 Telemache, alia quidem in mente tua cogitabis,
 Alia verò & deus suggeret, non enim puto
 Te diis inuitis natũque esse, nutritũque.

Sic quidem loquuta præcessit Pallas Minerva
 Celeriter ille. v. continuo post vestigia incedebat dec.
 Venerunt. a. ad Pylionũ virorũ cõgregationẽ & cõfessũ.
 Hic Nestor sedebat cum filiis, circum a. socij
 Conuiuũ apparatus carnes assabant, aliãq; traieciabant.
 Illi igitur vt hospites viderũt, cõfertim venerũt õnes,
 Manibũq; porrectis salutarunt, & cõsedere iusserunt.
 Primus Nestorides Piliustratus propè accedens,
 Amborũprehendit manum, & collocauit ad epulum
 Pellibus in mollibus super arenas marinas,

- 20 Πάρεπ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 Δάκε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 Χειροῖα δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 Πυλῶ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 25 Εὐχόμενος δ' ἔπειτα ποσειδάωνι κέλεται.
 20 Τούτῳ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Αὐτὴρ ἰσχυρὸν σπείθει τε κ' ὄξυα γ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Δίε κ' πατίει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Σπείθει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Εὐχόμενος δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ἀλλὰ κ' πατίει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Τάλα δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ὄε σπείθει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Χάρι δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Οὐδὲ κ' πατίει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Αὐτὴρ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Κλόθι δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ἡμῖν δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Νέστερ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Αὐτὴρ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Σύμπησι δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Δίε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Οὐδὲ κ' πατίει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ὄε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Δάκε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ὄε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Οἱ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Μείχε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Αὐτὴρ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Τέτε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Νῦν δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Σπείθει δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ἢ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ἢ δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.
 20 Ὄε δ' ἄρα σπυγνίτω θρασυμέλει κ' πατίει δ'.

Junctaque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
 Præbuit autem viscerum partes, infuditque vinum
 Aureo in poculo: blandè, a compellans alloquutus est
 Palladem Mineruam filiam Iouis ægidem-habentis,
 Supplica nunc & hospes Neptuno regi,
 Nam in eius dapes incidistis huc venientes.
 Ceterùm postquã libaueris & supplicaueris vt fas est,
 Da & huic deinde poculum dulcis vini
 Libare, quoniam etiam hunc puto immortalibus
 Supplicare, omnes verò diis indigent homines,
 Sed iunior est, ætate similis mihi ipsi.
 Propterea tibi potiori dabo aureum poculum.

Sic loquutus in manib. ponit poculum dulcis vini.
 Gauisa est, a Pallas propter prudentem virum iustum,
 Eo quòd sibi potiori præbuisset aureum poculum.
 Statimque supplicauit multa Neptuno regi,

Audi Neptune terram continens, nec inuideto
 Nobis supplicantibus perficere has res.
 Nestoti quidem primo & filiis gloriam præbe.
 Ceterùm postea aliis da gratam remunerationem,
 Cum omnibus Pylis ob inelytam Hecatombam.
 Da insuper Telemachum & me te confecta redire,
 Cuius gratia huc venimus celeri cum naui nigra.
 Sic quidem precabatur, & ipsa perfecit omnia.
 Dedit, v. Telemacho pulchrum poculum rotundum,
 Similitérque supplicauit Vlyssis charus filius.
 Hi postquã assarunt carnes superiores & abstraxerunt
 Partibus distributis, celebrarunt splendidum conui-
 uium.

Ceterùm postquam potus & cibi desiderium exemerunt
 Inter eos sermonem incepit Gerenius eques Nestor,
 Nunc sanè honestius est inquirere & interrogare,
 Hospites quinã sint postquam saturati sunt cibo.
 O hospites, quinã estis? vnde nauigatis humidas vias?
 An ob aliquod negotium, aut temerè erratis,
 Tanquam prædones per mare qui errant

20 Ψυχὰς παρδίασθαι, κακὰ ἀλλὰ ἐλευπόσι φέρεταις.

Τὸν δ' αὖτε λαμπροὺς πεπρωμένους ἀπὸ τοῦ κύβου,

Θαυμάσιον αὖτ' ἰδὲ εἰς ἄσπετον οὐρανόν·

Ὁ γὰρ ἴσα μιν κλέος ἰδίῳ ἐν ἀσπίδι ποιοῖται ἴχνην.

20 Ὄτ' ἔσται παλιῶνδ' ἄλλο κλέος ἄρχαιῶν.

Εἰρήναι πτόθεν εἰμὲν ἴγῳ δ' ἰκατοὶ κραταλῆζα,

20 Ἡ μὲν ἔξιδυκὰς ὑπὸ τῆς εὐχῆς ἀλάλκωθ' ἴδω,

20 Πρῶται δ' ἄσθ' ἰδὲ κ', εὐχόμενοι, ἴδω ἀγοροῦσσι.

20 Πατέρων δ' ἄσθ' ἰδὲ κ', εὐχόμενοι, ἴδω ἀγοροῦσσι.

20 Δὲ κ' ἰδὲ κ', εὐχόμενοι, ἴδω ἀγοροῦσσι.

20 Σιωπὴν ἀπορροῦσαν τρέφει πόλις ἔξ ἀλατῆρας.

20 Ἄλλοι μ' ἴδω πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον,

20 Πόλιον δ' ἴδω ἔκαστος ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Κεῖν δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Οὐ γὰρ πρὸς ἀλάλκωθ' ἴδω ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Εἰ δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Εἰ π' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Τὰνδε κ' ἴδω πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον.

20 Κεῖν δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Ὁ δ' ἴδω μιν πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον.

20 Πόλιον δ' ἴδω ἔκαστος ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Κεῖν δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Οὐ γὰρ πρὸς ἀλάλκωθ' ἴδω ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Εἰ δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Εἰ π' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Τὰνδε κ' ἴδω πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον.

20 Κεῖν δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Ὁ δ' ἴδω μιν πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον.

20 Πόλιον δ' ἴδω ἔκαστος ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Κεῖν δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Οὐ γὰρ πρὸς ἀλάλκωθ' ἴδω ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Εἰ δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Εἰ π' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Τὰνδε κ' ἴδω πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον.

20 Κεῖν δ' ἴδω κ', εὐχόμενοι, ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

20 Ὁ δ' ἴδω μιν πτόθεν ἔσονται πρὸς πτόλιον.

20 Πόλιον δ' ἴδω ἔκαστος ἀπὸ τῆς ἀλάλκωθ' ἴδω.

Animas periculi oblectâtes, malû alienigenis ferêtes.
 Hâc rursus Telemachus prudens contra loquutus est
 Confidens, ipsa. n. intra præcordia confidentiâ Pallas
 Posuit, vt ipsûm de patre absente interrogaret,
 Et vt ipsûm gloria ingês inter homines cõsequeretur.

O Nestor Nestiade, ingens gloria Græcorum,
 Interrogas vnde simus, ego quidem tibi enarrabo: *Epiv*
 Nos ex Ithaca ad Nestum sita venimus, *iv*
 Negotiû hoc priuatum est non publicum quod dicâ, *lo*
 Paris mei famâ magnâ inquiri sicubi quid audierõ,
 De diuino Vlysse ærûnosissimo: quẽ quondam aiunt
 Vnâ tecû pugnantem, Troianorum urbem euerisse,
 Alios quidẽ omnes quotquot cû Troianis pugnanit
 Audiuimus quo in loco vnusquisq; perit sua morte,
 Illius verò etiâ mortem incognitam fecit Iupiter:
 Neque. n. quisquam potest clarè dicere vbinâ perierit,
 An ille in continenti domitus sit à vitis hostibus,
 An in pelago inter fluctus maris.

Eius gratia nunc ad tua genua accessi, si fortè velis
 Illius suam mortem dicere, sicubi videris
 Oculis tuis, aut alterius orationem audieris
 Errantis, nimis. n. ipsum ærûnosum peperit mare.
 Neq; villo pacto me veritus blâdiaris neq; miserus,
 Sed planè mihi narres vtcunq; contigit videre:
 Supplico, si vnquam tibi pater meus bonus Vlysses,
 Sive dictum sive factum promissum perfecit
 Populo in Troianorum, vbi passi estis clades Græci,
 Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatẽ dicas.

Huic respondit deinde Gereneus eques Nestor,
 O amice quoniam in memoriam reuocasti calamitatẽ
 quam in illo

Populo passi sumus robore indomiti filij Achinorũ,
 Sive quæcunq; cum nauibus per obscurum põtum
 Errantes, ad prædam quocunq; duxisset Achilles:
 Sive quæcunq; circa urbem magnam Priami regis
 Pugnauimus, ibi subinde occisi sũt quotquot optimi:

- 20 Ἔνθα μὲν ἄρας καὶ τῆς ἀφ' ἧς, ἔνθα δὲ ἀχαιῶν,
 21 Ἔνθα δὲ παρθένους θεῶν μέγιστος ἀπέλασε περ,
 22 Ἔνθα δὲ ἴμεν εἶδος ἄνθρωπων κρατερῶν καὶ ἀνιμῶν,
 23 Ἀντιλόχου, ἀδελφὸν δὲ δῖον Πηλεΐδου, ἰδὲ Μενοιτιάδα,
 24 Κλυταίην ποῖον ὄπι τῶν παίδων ἄρ' ἔρασε, τίς κεν ἰακῆα
 25 Παιῖτα γὰρ μουδῶσιν κροταδίην ἴδ' ἐδιδραπέουσι
 26 Οὐδ' εἰ πάντας γὰρ κ' ἰζάσθαι φθραμίμην
 27 Ἐξήριον ἴσται κλέει παῖδοι κρατὶ δῖα ἀχαιῶν.
 28 Πρὶν κεν αἰεθῶσι σῶν ποσειδάωνος ἰακῆο.
 29 Εἰρήσθαι γὰρ σφίσι κρατὶ ῥ' ἰσπερὶ ἀμφοῖν ποτιτρε
 30 Παισίοισι δόλοισι μῶς δὲ ἔτελλεσι κρατεῖσι.
 31 Ἔνθ' ὅστις ποτι μῶσι ἴμοισι δῖοισι κῆρ' ἔτιω
 32 Ἡδ' ἴσται κλέει πολλὴν εἶσα δῖος ὀδυσσεύς
 33 Παισίοισι δόλοισι, ποτιτρεῖς εἰ ἰπὶν γὰρ
 34 Κεῖτε ἰακῆες ἴσται σέβας μ' ἔχ' εἰσερέμηντα
 35 Ἡ' τοι γὰρ μῦθοι γὰρ ἰακῆται, κ' ἴσται κ' ἴσται
 36 Κῆρ' ἔχ' ἰακῆται σφίσι κλέει μούδῶσιν ἀνιμῶν.
 37 Ἔνθ' ὅστις εἶπεν μὲν ἀχαιῶν δῖος ὀδυσσεύς
 38 Οὐδέ ποτ' εἰν ἀχαιῶν δῖχ' ἰβλάζωμεν, ἄτ' ἐπὶ βυλῶν,
 39 Ἀλλ' ἴσται θυμῶν ἴσται, τίς κ' ἰσπερὶ βυλῶν
 40 Φραζέμεν ἀχαιῶν ἴσται ἔχ' ἀρετῆς ἴσται.
 41 Ἀλλ' ἴσται σφίσι μῶσι πολλὴν διπρόσπερ' ἀπὸ βυλῶν
 42 Βυλῶν δὲ ἴσται κλέει δῖος δὲ κῆρ' ἴσται ἀχαιῶν.
 43 Καὶ ποτι δῖος κῆρ' ἴσται ἐπὶ σφίσι μῶσι τῶντος
 44 Ἀχαιῶν ἴσται ἴσται μῶσι κῆρ' ἴσται
 45 Παισίοισι τῶν σφίσι ποτιτρε κρατὶ ἴσται
 46 ἴσται.
 47 Μῶσι δὲ ἴσται γλαυκῶπις δῖος ὀδυσσεύς,
 48 Ἡ' τ' ἴσται ἀπὸ βυλῶν ἀμφοῖν ποτιτρε ἴσται.
 49 Τῶν δὲ κῆρ' ἴσται ἀχαιῶν ἴσται ποτιτρε ἀχαιῶν
 50 Μῶσι δὲ ἴσται κῆρ' ἴσται, τίς κ' ἴσται κῆρ' ἴσται
 51 (Οἱ δὲ ἴσται ἴσται βυλῶν ἴσται ἀχαιῶν)
 52 Μῶσι δὲ ἴσται μῶσι τῶν σφίσι κῆρ' ἴσται.
 53 Ἔνθ' ὅστις εἶπεν κῆρ' ἴσται ἀχαιῶν
 54 Νέστον μῶσι κῆρ' ἴσται ἴσται κῆρ' ἴσται.
 55 Οὐδ' ἀχαιῶν μῶσι τῶν σφίσι κῆρ' ἴσται.

Illic quidem Ajax iacet martius, illic Achilles.
 Illic verò Patroclus diis consilio æquiparandus.
 Illic meus dilectus filius, vnà & foris & inculpabilis
 Antiloch^s, supra modū currendo velox, æq; pugnator:
 Aliq; multa præter hæc passi sumus mala, quis illa
 Omnia enarraret inter mortales homines?
 Neq; si quinquennio utiq; & sexennio hic permanens
 Interrogaueris quæ illic passi sunt mala diuini Græci:
 Prius naque tædio affectus tuâ ad patriâ terrâ veneris.
 Nouenio n. ipsis mala texuim^s hinc inde aggrediētes
 Omni genere doli vix tandem finem dedit Iupiter.
 Ibi nullus inquam prudentia se similem dicere
 Voluit, nam valdè multum vincebat diuus Vlysses
 Omnimodis dolis parer tuus, siquidem tu verè
 Illius filius es: admiratio me tenet aspicientem.
 Profectò enim sermones similes: neq; tu dices
 Virum iuniorem vsq; adeò decenter loquuturum.
 Ibi profectò vsq; quidem dura ego & diuus Vlysses
 Nūquā in cōcione diuersū dicebamus, neq; in cōsilio
 Sed eundē animū habentes, mente & prudenti cōsilio
 Consulebamus, Græcis, et quam optimè esset.
 Cæterum postq̃ Priami urbē expugnauimus excellentiam
 Abiuiusq; in nauibus, deus. a. di perfit Græcor.
 Tunc certè sup. tristè in mente machinatus est reditū
 Græcis, nam neque prudentes neque iusti
 Omnes erant, idèòque ipsorum plures malum fatum
 consequuti sunt.

Ira ex perniciosa Minervæ terribilem patrem habēsis,
 Quæ contentionem Atridas interinicit vtroq;que.
 Hi verò conuocatis ad concionem omnibus Achæis
 Frustrâ, & non seruato decoro, ad solem occidentem,
 (Illi verò venerunt vino grauati filij Achæiorum)
 Rem explicarunt cuius gratia populū congregarant.
 Ibi tum Menelaus iubebat omnes Græcos
 Reditus memores esse super lata dorsa maris.
 Neq; Agamēnoni penitus placebat, volebat nā inque

- 20 Λαὸν ἰμμεγκλίον ῥίζην δ' ἱρὰς ἰκατόμβας,
 21 Ὡς ἢ ἀδύνατος διανοήσῃτο ἰζακίσηται.
 22 Νάπηρ δ' ἔτι τὸ ἔδην ἢ ἢ πείσασθαι ἔμελλει.
 23 Οὐ γὰρ τ' ἀφ' αὐθιγῶν ἦεν ἴσος ἰόντων.
 24 Ὡς τὰ μὲν χαλεποῖσιν ἄμα βέλτερον ἰππίσας
 25 ἔρυσσεν ἢ δὲ αἰεθυσσεν ἰτακίμητε ἀχαρῆ.
 26 Ἡ χεῖρ δ' αὖτε σὺν δόχῳ δὲ πρὸς τὴν ἰσότητα βεβήθη,
 27 Νύκτα μὲν αἰστανθῶν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρυζιόστας
 28 Ἀγκυλῶν (ὅππῃ γὰρ (ὄχι ἔστιν πῦρ κρυαῖον)
 29 Ἡ δ' αὖτε δὲ οἱ μὲν ἴσος ἔκαστον εἰς ἄλλα δίνει,
 30 Κτήματα τ' ἐπιδημιῶντα, βαθυζῶν εἰς τὴν
 31 γμοσῆσας.
 32 Ἡ μὲν δὲ ἀεχλαῖ ἰσητόστας ἰφρόστας
 33 Ἀυτὴ παρ' ἀπείδῃ ἀγομέμωσι πρὸς ἰσότητα
 34 Ἡ μὲν δὲ ἀεχλαῖ ἰσητόστας ἰφρόστας
 35 Ἐπὶ τὴν ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 36 Ἐπὶ τὴν ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 37 Οἴκα δ' ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 38 ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 39 Οἱ μὲν ἀπείδῃ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 40 Ἀμὸ' ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 41 Ἀυτὴ δ' ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 42 Ἀυτὴ δ' ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 43 Θεοῖσιν ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 44 Φιλόστας ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 45 Οὐκ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 46 Ἐπὶ τὴν ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 47 Ἡ μὲν δὲ ἀπείδῃ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 48 Νάπηρ δὲ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 49 Ἡ μὲν δὲ ἀπείδῃ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 50 Ἡ μὲν δὲ ἀπείδῃ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 51 Ἡ μὲν δὲ ἀπείδῃ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 52 Δόξῃ δὲ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας ἰσητόστας
 53 Ἡ μὲν δὲ ἀπείδῃ ἰσητόστας ἰφρόστας ἰσητόστας
 54 Ὡς τὰ μὲν χαλεποῖσιν ἄμα βέλτερον ἰππίσας
 55 ἔρυσσεν ἢ δὲ αἰεθυσσεν ἰτακίμητε ἀχαρῆ.
 56 Ἡ χεῖρ δ' αὖτε σὺν δόχῳ δὲ πρὸς τὴν ἰσότητα βεβήθη,
 57 Νύκτα μὲν αἰστανθῶν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρυζιόστας
 58 Ἀγκυλῶν (ὅππῃ γὰρ (ὄχι ἔστιν πῦρ κρυαῖον)
 59 Ἡ δ' αὖτε δὲ οἱ μὲν ἴσος ἔκαστον εἰς ἄλλα δίνει,
 60 Κτήματα τ' ἐπιδημιῶντα, βαθυζῶν εἰς τὴν
 61 γμοσῆσας.

Populum detinere & facere sacras hecatombas.
Vt Palladis vehementem iram placaret
Stultus ineq; istud nouerat, quod non persuasur⁹ erat.
Non. n. statim deorum veritur mēs sempiternorum.
Sic hi quidem a speris inter se altercantes dictis
Stabant, ipsi verò surrexerunt fortes Græci
Clamore ingētivatum a ipsis placebat consilium.
Noctē quidē dormiuitis pernicioſa mēte cogitantes.
Inuicē inſuper. n. Iupiter parabat damnū maximum;
Mane. a alij quidem naues traximus in mare humidū,
Rēiq; impoſuimus demissaſq; zonas habentes mulie-
Dimidia autem turba retenta est manens [res.
Ibi apud Attidem Agamemnona pastorem populorū.
Dimidia a cōcēſa nauē puectiſſimū: h. a. valde cele-
Nauigabant. ſtrauit a deus inonitkoſum pontū: [riter
In Tenedum autem vbi venimus, fecimus sacra diis
Domū peruenire cupiētes. iup. v. nondū curabat reditū
Infeſtus, qui contentionem concitauit malam ſecun-
dō iterum.

Alij. v. auerſi aſcenderūt naues remis vtrinq; impulſas
Qui circa Viſſem erant regem prudentē varij cōſilij,
Rurſus Attidæ Agamemnoni gratificantes.
Sed ego cum nauib; congregatus quæ me ſequebātur
Fugi, quoniā cognoſcebat qd iſtā mala meditabat⁹ deus
Fugit & Tydeli filius bellicoſus, excitauit & ſocios:
Serò autem ad nos venit ſtauus Menelaus.
In Leſbo. a. offendit de lōga nauigatione deliberātes,
An ſupra Chium ſtemus aſperam,
Ad inſulam Pieriam, ipſam a ſiniſtris habentes,
An ſub Chio ad ventoſum Mimanta
Rogauimus. a. deum oſtendere ſignum: eadē hic nobis
Oſtendit & iuſſit pelagus mediū verſus Euboeam.
Sulcare, vt quām celeftimē infortinium fugeremus.
Coepit. a. ſtridulus vētus ſpirare: hoc. a. valdē velociter
Iſcoſar vias percurretunt & ad Gerſium
Nocturnæ deductæ ſunt, Neptuno autem tantorum
L. j.

20 Πόλλ' ὅτ' ἄρ' ἔειπεν, τίλα γὰρ μέγα ματρὸς ἀσπίς
 21 Τί τ' ἔστι πικρὰ ἴδμεν ὅτ' ἐν ἀργαλέῃς εἰσὶν
 22 Τυδείδῃ, ἔπειτα δὴ μάλιστα ἐπὶ τοῖσ' ἄλλοις
 23 ἔσονται ἀντιπρόσωπα πύλαι δὲ ἔχουσι δὲ ποτ' ἔσονται
 24 Οὐδὲς ἴσμεν ὅτι πρὸς θεῶν φρονέει ἀλλοῖσι.
 25 Ὡς ἄλλοτε εἶπε τέκετο ἀπόθνηξεν, ἀδ' ἐπεὶ ἴδμεν
 26 Κεῖνον ἐπ' ἰστέοντι ἀχαιῶν ἐπ' ἀπὸ λαντοῦ.
 27 Ὅσα δ' ἐπὶ μεγάλῃσιν καρδίῃσιν ἡματιέσσι
 28 Πόλλ' ἔσονται, ἔδμεν δὲ δάσσομεν, ἀδ' ἐπὶ κλυτοῖσιν.
 29 Εἴ μ' ἄ μοι μελέων φασὶ γ' ἔδμεν ἔγχεσσι μύθεον
 30 Οἷε δ' ἄ γ' ἀχαιῶν με κλυτοῖσιν φαιδίμοις υἱῶν
 31 Εἴ μ' ἐσσεύετο πύλαισιν ἀργαλέῃσιν
 32 Πάσι τε δ' ἰθαυῶσι κροῖται ἐπὶ σπυγ' ἐπιφρονεῖ
 33 Οἷε δ' ἄ γ' ἄ πολεμῶν, πικρὸς δ' ἐπὶ ἔσπιν' ἀπκῶσθ'
 34 Ἐπειδὴ δ' ἐπὶ κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται,
 35 Ὡς τ' ἄλλοτε εἶπε ἀχαιῶν ἡμῶσιν ἐπὶ σπυγ' ἐπὶ λαντοῦ.
 36 Ἄλλ' ἔπειτα κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται,
 37 Ὡς ἄ γ' ἄ πολεμῶν, πικρὸς δ' ἐπὶ ἔσπιν' ἀπκῶσθ'
 38 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται,
 39 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 40 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 41 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 42 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 43 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 44 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 45 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 46 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 47 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 48 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 49 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 50 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 51 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 52 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 53 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 54 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 55 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 56 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 57 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 58 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 59 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 60 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 61 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 62 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 63 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 64 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 65 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 66 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 67 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 68 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 69 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 70 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 71 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 72 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 73 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 74 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 75 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 76 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 77 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 78 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 79 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 80 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 81 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 82 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 83 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 84 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 85 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 86 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 87 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 88 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 89 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 90 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 91 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 92 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 93 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 94 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 95 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 96 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 97 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 98 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 99 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται
 100 Ἄλλοτε εἶπε κλυτοῖσιν ἀκούειν ἴσσομεν ἔσονται

Multas coxas impoluimus, pelagus magnum ementi.
 Quartus dies erat quando Argis naues aequales
 Tydidæ socij Diomedis bellicosi (quam desit
 Cōstitere: sed ego Pylā versus cursum tenni, nec va-
 Ventus, postquam primum deus impulit flare,
 Sic veni, d' lecte filij, in seius: nec scio quicquam
 De illis equi seruati sint Achiuorū, quique perierint.
 Quæcumque autem in domibus sedens nostis
 Audiui, sicut fas est, doceberis, neque te celabo.
 Bene quidē Myrmidonas dicūt redisse hysta exerci-
 Quos duxit a chylis magnanimi præclar⁹ fili⁹. (tatos,
 Bene etiam Philocteten Pœantis illustrem filium:
 Omnes autem Idomeneus Cretam duxit socios
 Qui fugerūt ex bello, pontūsque ipsi nullum abstulit.
 Atiden autē & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
 Et vt venit, & vt Agisthus molius est tristem moriō.
 Verūm ille quidem miserabiliter persoluit.
 Adeo bonum est, vel filium interempti superesse
 Vini quoniam ille *Oreste* vltus est patricidam
 Agisthum dolosum, qui ipsius patrem inclytum in-
 terfecerat.

Et tu amice (valde .n. te video bonūmq; magnūmq;)
 Fortis sis, vt aliquis te etiam inter posteros ē: laudet.

Hunc rursus Telemachus prudēs cōtra alloquunt
 O Nestor Neleidae, magna gloria Græcorum, (cā,
 Et *matre* ille quidem vltus est & ei Græci
 Defertent gloriam latam, & posteris præconium.
 Vtinam verō mihi tantam dii vim dedissent
 Vlcei procos inuitæ molestæ *causa*,

Qui in me cōtinuatiōsi nefanda moluntur.
 Sed neutiquā mihi tantā de sinerunt diifelicitem,
 Patrique meo deminuit a op⁹ est tolerare nihilo feci⁹.

Hūc a. inuitis excepit verbis Geren. eques Nestor,
 O amice, quandoquidē de his admonuiti & loquit⁹
 Perunt procos tuam matrem multos (cā,
 Domi te inuito-mara machinari.

25 Ἴσθι μοι ἢ ἐκείν' ὑποδάμυσσιν, ἃ σίγαλασι
 26 Ἐχθαίρου' αἰεὶ δῆμον, ὅπως πρῶτονι θεῶν ἴμευ.
 27 Τίς δ' ἴσθι εἴκα ποτε σφιδίας ἀποτίσσει, εἰ δὴ
 28 ἦ ἄγε μοῦνε εἶον, ἢ ἢ συμπαύετε δρυαίη
 29 Εἰ γάρ κ' ἄγε εἶδαι σφιδίη γλαυκῶπις ἀδύωπι
 30 Πέπυτ' ἐδυσσῆς σφαιήδαιτο κυδάλιμον
 31 ἀήμαρ ἴε τερσίον, ἄθι πείραυρον ἀλγὰ ἀρχαί.
 32 Οὐ γάρ ποτ' ἴδαι ἄθι δισὶ ἀεφραδῶ
 33 σφαιήδαιτο
 34 Πέπυτ' ἢ ἀεφραδῶ περὶ σφαιήδαιτο πύλον ἀδύωπι.
 35 Εἰ σ' ἔταρ γ' ἴδαι σφιδίη, κηδαιτό τε θυμῶ.
 36 Τῶ κίτ' τις κίττω γὰρ ἢ σφαιήδαιτο γάμαρ
 37 Τίς δ' ἴσθι αὐτὰλμαχρῶ πεπυτῶν ἀπείρεσθαι.
 38 Ἄγε γάρ κ' ἄγε εἴπειτ' ἀρῆ μ' ἴσθι κίτ' ἴσθι
 39 Ἐλπίσθω περὶ γῆρας, ἢ ἢ εἰ δὴ σφιδίη ἴσθι.
 40 Τίς δ' ἴσθι σφιδίη σφιδίη γλαυκῶπις ἀδύωπι
 41 Τελίμαχος πηϊός σφιδίη σφιδίη ἴσθι ἴσθι
 42 Πέπυτ' ἴσθι γ' ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 43 σφαιήδαιτο ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 44 Οἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 45 ἦ ἄθι δὴ σφιδίη ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 46 Ἄγε γάρ κ' ἄγε εἴπειτ' ἀρῆ μ' ἴσθι κίτ' ἴσθι
 47 Κίτ' ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 48 Μοῦνε ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 49 Τίς δ' ἴσθι αὐτὰλμαχρῶ πεπυτῶν ἀπείρεσθαι.
 50 Μίσθω, μίσθω πύλον ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 51 Κίτ' ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 52 σφιδίη σφιδίη σφιδίη σφιδίη σφιδίη
 53 Νῆσθω ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 54 Τίς γάρ κ' ἄγε εἴπειτ' ἀρῆ μ' ἴσθι κίτ' ἴσθι
 55 ἴσθι μοι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι
 56 Ἄγε γάρ κ' ἄγε εἴπειτ' ἀρῆ μ' ἴσθι κίτ' ἴσθι
 57 Πέπυτ' ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι ἴσθι

Dic mihi, an Iubens victus es, an te ciues
 Odio habent publice, sequentes dei oraculum?
 Quis nouit an aliquando ipsorum violentiam puniet.
 Sicut ille solus, siue vniuersi Græci.
 Si enim te sic vellet amare cæcis Minerva,
 Quemadmodum Vlyssis quondam curam habuit gloriosi
 Populo in Troianorum, ubi passi sumus dolores Græci,
 (Non enim vnquam vidi adeo manifestè deos quem
 amantes,

Quemadmodum illi manifestè assistit Pallas Minerva)
 Si te adeo vellet amare, curamque in animo,
 Sanè quispiam illorum utiq; obliuisceretur nuptiarum.
 Hinc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
 O senex nunquam hanc rem perfectam iri existimo,
 Supra modum, n. magna dixisti, stupor me tenet: non
 Sperati ea contingerent, neq; sic dii vellent. (utiq; mihi

Hunc rursus alloquuta est dea cæcis Minerva,
 Telemache, quod tibi dictum effugit septem dætiuum?
 Facile deus sanè potest ex longinquo virum seruare:
 Mallem verò ego etiam dolores multos passus
 Domum tardè redire, & reditus diem videre,
 Quàm citò veniens perire in adibus, veluti Agamemnon
 Perit, Agamemnon fraude & suæ vxoris.

Verū enim vero mortem omnibus communem neq; dii ipsi
 Etiam ab amato viro poterūt arcere, quādo occupandè
 Fatum perniciosum corripuerit aspectu mortis.

Hinc rursus Telemachus, prudens contra alloquutus est,
 Mentor, ne amplius hæc disceramus, tristes quamuis,
 Illi verò non amplius reditus verus, sed etiam
 Curarunt immortales mortem & fatum nigrum.
 At nunc volo dictum aliud inquirere & interrogare
 Nestorè, quoniā supra modum nouit iura & ingenia aliorum
 Terribilibus, v. ipsum dicunt imperasse seculis virorum:
 Atque mihi immortalibus æquiparatur aspectu.

O Nestor Neleidae, tu verò verum dic, [non
 Quomodo mortuus est Atides latè imperas Agame-

- 25 Πῶ ἰσθίλασος ἴκω, τίτα δὲ αὐτὸ μάλιστα ἴλασθρι
 26 Αἴριθις δὲ ὀραμτιεῖ ἱππὶ κ πῆε παλλεὶν κρεία.
 27 Η' ἴεσ ἀγροσὶα ἀγροσὶα, ἴλασ πη ἄλλε
 28 Πλασὶτ ἴεσ κὶ ἴεσ πῆε ἴεσ, ἴεσ πῆε κατέπῆε
 29 Τὸν δὲ ἴεσ πῆε γὰρ ἴεσ ἴεσ πῆε ἴεσ,
 30 Τεσὶν ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ.
 31 Η' ἴεσ πῆε πῆε κ' αὐτῆε ἴεσ πῆε κ' ἴεσ πῆε
 32 Η' ἴεσ πῆε ἀγροσὶα ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 33 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε.
 34 Τὸν δὲ ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε,
 35 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε.
 36 Κείεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε,
 37 Κείεσ πῆε ἀγροσὶα ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 38 Η' ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 39 Η' ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 40 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 41 Πῶ γὼ ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 42 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 43 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 44 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 45 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 46 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 47 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 48 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 49 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 50 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 51 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 52 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 53 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 54 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 55 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 56 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 57 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 58 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 59 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε
 60 ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε ἴεσ πῆε

Vbi Menelaus erat: quam illi machinatus est mortē
 Agisthus dolosus: sanē. n. occidit se multo præstantiorē.
 Annon in Argo erat Achæico, an alicubi alibi
 Erabat inter homines, ille. v. sumpto animo interfecit

Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
 Profecto ego tibi fili vera omnia dicam.
 Enimvero tu quidē hoc ipse suspicaris quē: admodum
 Si viventem Agisthum in ædibus invenisset (accidit,
 Atrides ē Troiā rediens flammis Menelaus,
 sanē eum ne mortuum q. fusili terra tegere potuissēt:
 Sed ipsum canēsq. & aves comedissent
 Iacentē in campo procul ab Argis, neque vlla ipsum.
 Desseuisset Achiviarū: valdē n. ingens admisit facinus.
 Nos quidem illic multa obeuntes certamina, (scēsis
 Morabamur, ille delidiosus in secessu Argi equos pas-
 Multum Agamemnoniam vxorē demulcebat verbis.
 Ipsa quidem anteā certē abnucebat facinus indignum
 Dina Clytemnestra: mente enim utebatur bonas
 Etenim ei aderat & cantor vir, cui plurimum mādarat
 Atrides ad Troiā proficiscens servare vxorem)
 Sed quum iam ipsum fatum deorum irretiuit ad hoc
 ut demaretur.

Tū sanē ipsa cātorē ducēs Agisthus ad insulā de cētō,
 Dereliquit ut esset aulbus laceratio & rapina:
 Ipsam verō volens volentem duxit suam domum,
 Multa. v. formosa adolebat deorū super sacra altaria.
 Multa ornamenta suspendit, vestēmque aurūque,
 Quod perrecessisset magnō opus q. nūq. sperasset in aui-
 Nos quidē simul navigabamus à Trois profecti [mo
 Atrides & ego, amica sentientes inuicem,
 Sed quū ad Suniā sacra peruenimus promont. Athen.
 Illic gubernatorem Menelai augur Apollo
 Suis iuanibus telis aggrediens occidit,
 Clauum in manibus currentis navis tenentem,
 Phrontin Onetoriden, qui vincebat nationes hominū
 In naue gubernanda quoties ingruebāt procella.

- 20 ὣς ἔμ' εἶθε κατέχευ', ἰππεύοντες ἄνδρες ἄλλοι,
21 ὄσθ' ἵππεσσι δάσωται, κ' ὄπι κτήμασιν ἀφείδεται.
22 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείναις ἐπὶ εἰσὶν ἵπποισι
23 ἔγκουσι γλαφυροῖσι, μελαίρῃσιν ἔργεσι κίπυ
24 Ἴξο δάκν' ἰπποσὶ δὴ συγχαίω ἐδὼν ὄβριον παζίζει
25 Ἐσθάζετο λαγύων δ' ἀέμων ἵπ' αὐτῶν ἀζύει
26 Κύματα τε φέρονται παλάσμασιν ἄριστον.
27 Εἶθε διακμάζετο, τὰς μὲν κρήνησιν ἰπποκροῖται,
28 Ἡ γὰρ κούρῃσιν ἵππων, ἰαφείνας ἀμφοῖν ἴεθρα.
29 ἔστι δὲ πολλὰσθ' αἰώνια τε εἰς ἄλλα πάντα
30 ἔργα πηγήριμος, ἐπεὶ ἡσθησθεῖται σπέντα,
31 Ἐδὴα ἰάτος μάλα κῆμασθ' ἰσχυαίριον
 ἠδ' εἶ
32 Ἐσθάζετο μικροῖς δὲ λίθος μάλα κῆμασθ' ἀποῖναι.
33 Αἰεὶ μὲν ἄρ' ἴεθ' ἄλλοι, σπουδῆσθ' ἠλυξασθ' ἄλλοι
34 Κεῖθε μὲν ἀπὸ τῆσθ' ἵπποισι σπυλαίνοισθ' ἰσχυοῖσθ'
35 Κύματασθ' ἀπὸ τῆσθ' ἵπποισι ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ'
36 Αἰγῶσθ' ἰπποκροῖται ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ'
37 ὣς ὁ μὲν εἶθε πολλῶσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
38 Ἡ γὰρ ἔγωσθ' ἰσχυοῖσθ' ἀλλοθῆσθ' ἰσχυοῖσθ'
39 Τέσθ' ἰσχυοῖσθ' ἀγῶσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
40 Κτήμασθ' ἀφείδεται ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
41 Ἡσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
42 Τῶσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
43 Ἄλλ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
44 Αἰγῶσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
45 Ἡσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
46 Μετῆσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
47 Αὐτῶσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
48 Πῶσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
49 Καὶ σθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
50 Κτήμασθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
51 Οὐπὲσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
52 Κτήμασθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
53 Ἀλλ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ',
54 Ἐδὴα ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ' ἰσχυοῖσθ'

Sic ille quidem illic detentus est properans licet iter
 Ut socium sepelisset, & parentalia parentaret.
 Sed quando ille vādens in obscurum pontum
 In nauibus cauis ad Mææarum montem excelsum,
 Peruenit currēdo, tū certè inuisū iter latè clamā; Iup.
 Edixit, stridorūmq; ventorum procellam effudit,
 Fluctūsq; intumescētes, ingētes, æquales montibus,
 Illic partitus, partem quidem Crææ admouit,
 Vbi Cydones habitant Iardani circa fluuenta.
 Est autem quædam leuis præruptaque in mare petra
 Ad fines Gortynis in obscuro pon'o.
 Huc Auster ingentem fluctum ad sinistrum proit on-
 torium pellit [impedit.
 Ad Phæstum: paruulus autem lapis ingētem fluctum
 Illi quidem huc venerunt: vix a. effugerunt mortem
 Viri: ceterū naues sanè ad saxa frægerunt
 Fluctus: quinque verò naues caruleis pronis
 AËgypto admouit ferens ventūsque & aqua.
 Sic ille quidē illic plurimè victū & aurū congregans,
 Errabat cum nauibus ad alterius lingua homines.
 Interea verò ista AËgisthus molitus est domi trisilla,
 Occidens Atriden, subactus est autē populus sub illo.
 Septennium. a. imperauit diuitibus Mycenis.
 At octauo anno eius in pernitiē rediit diuinus Orestes
 Athenis: occidit autem patris interfestorem
 AËgisthū dolosum, qui illi patrē inelytū interfecerat.
 Sanè hic quū hūc occidit, dedit cœnā sepulcralē Argi-
 Matrīque inuisæ & imbecillis AËgisthi. (uis
 In ipsa verò die supervenit bello bonus Menelaus,
 Plurima dona ducēs, quæta illa nauis pōdere portabat.
 Et tu quoq; auice ne diutius à domo longè aberres,
 Bonisq; relictis, virisque in tuis ædibus
 Sic superbis, ne tibi omnia absumant
 Facultatibus diuisis, tu verò vanum iter feceris.
 Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & iubeo
 Proficiscit ille enim nuper aliunde venit

20 Ἐκ γῆρ' αἰθέροπλον, ἔδιν' ἄκ' ἰλιπυτὸ γὰρ θυμῷ
 20 Ἐλθὼν, ἔπειτα κροῖται ὑποφράλασιν ἀλλήλων
 20 Ἐς πάλαιος μέγα τίλοσ', ἔδιν' ἑὶ φρεσίν' ἰσθητοῖ
 20 Ἀυτίετες εὐχρηδόν, ἐπιμύχων τε δεινόν τε.
 20 Ἀλλ' ἴθι κού σὺν κί τε σὺ κ' οὐκ εὐχρηδόν.
 20 Εἰ δ' ἴθι δάμνησ' ἄλλοι, πείρα τοι δίδομαι τε κ' ἱπποῖ.
 20 Παρ δὲ πειρήσε' ἰμοῖ, οἵ τοι πομπῆς ἴσονται
 20 Ἐε λακκαδῶν μακρὰ δίκην, ἔθι ξυαυτοῖσιν ἰσῶσαι.
 20 Λίσσασθαι δὲ μὴ αὐτὸν ἴσα νημερτὸς εἴσομαι.
 20 Ψυδὸν δ' ἄκ' ἰρίων ὑφ' ἄσπερον πεπρωμένον ὄδον.
 20 Ὡς ἴσασ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔβη κ' ὄπι' κέφαλα ἄλκι.
 20 Τόισι δ' ἄκ' ματίεσσι διὰ γλαυκῶπις ἄδων.
 20 Ὡς γέροντες ταῦτα εἴ' μείρεν κροτίδαίης.
 20 Ἀλλ' ἄγε πέμψεται ἄρ' ἄλλοισιν κί εὐχρηδόν δὲ οἴσιν.
 20 Ὅσων προσδάσσει κ' ἄλλοι εὐχρηδόντες
 20 Στείοντες καί τοι μεθύμαθ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ἡ δὲ γὰρ σάος εὐχρηδόν ὑφ' ἄσπερον πεπρωμένον ὄδον.
 20 Διδοῖ θιαυτοῖσιν ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ἡ δὲ γὰρ σάος εὐχρηδόν ὑφ' ἄσπερον πεπρωμένον ὄδον.
 20 Τόισι δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Κροτίδαίης δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Νόμισμα δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ἰσῶσαι δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ἀκροῖσιν δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Συμεῖ.
 20 Ἀκροῖσιν δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ἄκροισιν δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Νόμισμα δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ζεῦ πάτερ ἀλιζέσσει κ' ἀθῶσαι τοῖσιν ἄλλοι,
 20 οἵσιν ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ὡς ἴσασ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔβη κ' ὄπι' κέφαλα ἄλκι.
 20 Ὡς ἴσασ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔβη κ' ὄπι' κέφαλα ἄλκι.
 20 Ὡς ἴσασ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔβη κ' ὄπι' κέφαλα ἄλκι.
 20 Οὐδ' αὐτὸν μεθύμαθ' ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Ἀυτίετες εὐχρηδόν, ἐπιμύχων τε δεινόν τε.
 20 Οὐδὲν δὲ τῶνδ' ἀκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.
 20 Νόμισμα δ' ἄκ' κίεσσι ἄκ' ἰσῶσαι, ἀλλ' ἄκ' ἰσῶσαι.

Es iis hominibus, vade non speraret in animo
 se rediturum, quemcunq; primùm abegerint procellæ
 In pelagus tam magnam, vnde utique nec aues
 Eodè arno ventre possūt, quoniã ingēs, & horrēdūq;
 Sed vade nunc cum naue tua & tuis sociis.
 Si verò velis pedes ire, aderit currūsque, & equi.
 Adfunt tibi etiam filij qui tibi duces erunt
 Ad Lacedæmonem diuinam, vbi est flauus Menelaus.
 Precare autem eum ipsūm vt vera dicat:

Mendacium autem non dicet: valdè enim prudēs est.
 Sic ait: ac sol quidē occubuit, tenebrę a. aduenerunt.
 Inter hos autem dixit dea cælia Minerva,

O senex profectò hæc ex officio dixisti.
 Sed agite, diuidite linguas, miscete vinam,
 Vt Neptuno & aliis immortalibus
 Vbi libauerimus, lectum curemus: eius. n. tēpus adest.
 Iam enī lumen iuit sub occasum, neque decet
 Dii deorum in epulo sedere, sed redire.

Dixit sanè Iouis filia, hi verò audierunt loquentam.
 His quidem præcones aquam manibus infuderunt,
 Iuvenes autem crateres coronarunt vino,
 Ministrarunt autem omnibus, rem poculis aggressi,
 Linguas v. in ignem coniecerūt, forgentesque libarūt;
 Ceterum postquam libarunt bibētūq; quantum de-
 siderabat animus,

Tum certè Pallas & Telemachus deo similis,
 Ambo volebant cauam ad nauem redire.
 Nestor autem contra detinuit, incessens verbis,
 Iupiter hoc prohibeat & immortales dii alij,
 Vt vos à me celerem ad nauem eatis, (culo
 Tāquā ab aliquo vel protus veste carenti, vel pauper-
 Cui neque vestes & stragula tincta multa domi,
 Vt nequissimè molliter neq; hospitib. dormiēdi copia sit,
 Atqui mihi adfunt vestes & stragula tincta pulchra.
 Nunquam certè huius viri Vlyssis charus filius
 Nauibus in tabulis pernoctauerit, donec ego

Vixero, postea verò liberi in regia linquentur
 Qui hoipites suscipiâr, quicumq; ad domũ meũ perue-
 Hunc rursus alloquuta est dea casta Minerva, (rinc,
 Benè sanè hæc dixisti senex amice: te verò decet
 Telemachum flectere quoniam longè melius sic.
 Sed ille quidem nunc te sequatur vt dormiat
 Domitux, ego autem ad nauem nigram
 Vado, vt confirmem socios: præcipiãque singula.
 Vnus enim inter illos nata maximos gloriõr esse:
 Alij verò ob amicitiam iuniores viri sequuti sunt
 Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
 Illic dormiam causa in nauis nigra
 Nunc sed mane ad Cauconas magnanimos
 Vado, vbi debitum mihi debetur, neq; ad eò nouum
 Neq; parusi, tu. v hũc quãdoquidem tuã peruenit do-
 Mitte cum curru & filio: da autem illi equos, [manu]
 Qui tibi celerissimi currendo, & robore forti: ferent.
 Sic certè loquuta abiit castis oculis Minerva,
 Ossifragz similis: stupor autè inuasit omnes videntes.
 Admiratus etiam est senex postquam vidit oculis.
 Telemachi veròprehendit manum, verbũmque dixit
 & loquutus est.

O amice, non te spero ignaum & imbellem fore,
 Si quidem te iuuenem sic dij ductores sequuntur.
 Non enim quisquam hic, nullus cœlestes domo ha-
 Sed Iouis filia prædatrix Pallas, (tantum,
 Quæ tuũ quoq; patrẽ bonũ inter Græcos honorabat,
 Tu verò regina propitia sis, da a mihi gloriam bonam,
 Mihi ipsi & filiis & venerandæ vxori,
 Tibi autem sacrificabo bouem legitimam lata-fronte
 Indomitam, quam nullus sub iugum duxit vir:
 Hanc tibi ego sacrificabo, aurũ cornib; circumfundès.
 Sic ait supplicans: hunc audiuit Pallas Minerva.
 Illis autem duxerat Gerenius eques Nestor,
 Filiis & generis suam ad domum pulchram.
 Sed postquam ad domum venerunt inclyatã regis,

Ἄ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ Γ.

Ἐξείης ἴζοντο κ' ἑλισσόμε τε θρόνοις τε.
 Τοῖς δ' ἰ γέρον ἰλίουπυτι καὶ κρητῶρα κίχραος τε
 Οἷον ἰδύπυτοι, τ' ἰεθιγῶτα σιαισπῶ
 Πῖος ἰομίη, κ' ἰπὶ κρέβημοι ἴλουσι
 Τούδ' ἰγέρον κρητῶρα κρητῶρα το πολλὰ δ' ἰδύπυ
 Εὐχῆσ' ἰπὶ πῖουσι, κούρη δ' ἰεσ αἰγίχραος.
 Ἀδύπυ ἰπὶ σπῖουσι τ' ἰπὶ δ' ἰου ἰδύ-
 κα θυμῶς,

Οἱ δ' ἰκρητῶντες ἴουσ' οἰκῆς δ' ἰεχραος.
 Τετ' ἰπὶ κούρησ' ἰγέρον ἰπὶ πῖουσι
 Τελύμωρα σῖα. μὲν ἰδύπυσι θῖαι τε.
 Τρηπῖς κ' ἰεχραος ἰπὶ πῖουσι ἰεθιγῶτα
 Πῖος δ' ἰπὶ ἰεθιγῶτα πῖουσι ἰεχραος αἰδύπυ.
 Ο' εἰσ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἀδύπυ δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Τούδ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἡ ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἐκ δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Οἱ εἰσ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἀδύπυ δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἡ ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἐκ δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Ἡ ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Τῶν δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Πῖος δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 Τῶν δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.

20 Καρπυλίωμος μαι τίνατ σῖα κρητῶρα ἰπὶ πῖουσι
 21 Ο' εἰσ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 22 Ἡ ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 23 ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 24 Ἐκ δ' ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.
 25 Ἡ ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι ἰπὶ πῖουσι.

Ordine sedebant per sediliaque thronosque.
 His verò senex venientibus craterem miscuit
 Vini dulcis, quod undecimo anno
 Aperuit ancilla, & operculum remouit.
 Huius senex craterem miscuit plurimum verò Palladi
 Supplicauit, libans filiz Iouis, ægida-habentis.
 Crateram postquam libarunt bibetuntque quantum
 voluit animus,

Hic quidem dormituri ceteros abierunt ad domum singuli.
 Hæc verò illic dormire curauit Gerenius eques Nestor
 Telemachum charum filium Ulyssis diuini,
 Testellatis in lectis sub porticu sonanti,
 Iuxta eum verò bellicosum Pisistratum, ducem victorum,
 Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in regia.
 Ipse verò dormiebat in secessu domus excelsæ.
 Huic hera lectum præparauerat & cubile.

Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor:
 Egredius autem sedit super politos lapides,
 Qui illi erant ante fores excelsas

Albi, resplendentes unguenti *inpar*, quibus quidem antea
 Neleus sedebat diis consiliarius æquiparandus.
 At ille quidem iam fato comitus ad inferos descenderat.
 Nestor autem insidebat Gerenius, custos Græcorum,
 Sceptro habens, undique filij frequentes congregabantur
 Ex thalamis egressi, Echephronque Stratiusque,
 Perseusque, Areteusque & diuinus Thrasymedes.

His verò deinceps sextus Pisistratus aduenit heros,
 Iuxta verò Telemachum deo simile collocarunt ducentes,
 Inter eos verò loqui cepit Gerenius eques Nestor,

Est vestigio mihi, filij chari, perficite desiderium,
 Ut certe primam deorum placem Palladem,
 Quæ mihi palam venit dei ad conuiuium celebre.
 Sed agite alius quid est rus bouis causa eat, ut celestium
 Veniat, agat autem bouem bubulcus vir.
 Vnus ad Telemachi magnanimi nauem nigram

Πείθειτ' ἰὼν ἑπίθετε ἀγέτω, ληπὴν δὲ δούλοισι
 ἔτε δὲ αὐτὸν χρυσῶν λαίρκα διασπράσσοντα
 Ἐλθῆτε, ὄψεσθε βουε χυσοὶ κίερασι πῶτα χόρῳ.
 Οἳ δὲ ἀλλοτρίωσιν αὐτὴν ἀνοίει, εἴτα τε δὲ εἴσω
 ἀμύνουσι κ' ἄμυστ' ἀνακλυτὰ δούρα πίπτεσσι.
 Ἐπὶ δὲ περὶ ἄρα τ' ἀμφὶ κ', ἀγλαὶν οἰσιδῶν ὑδῶν
 ὦτ' ἔφατ'· αἳ δὲ ἄρα πάντες ἰποιπποισι, ἔλθῃ δὲ ἄρ' οἶός
 Ἐκ περὶ δὲ, ἄλλοι δὲ δούεσθε ἀφ' αἰθέρος ἴσησι
 Τολμήσχω ἱπποῖσι μαλακίην ἦλθε δὲ χαλκίῃ,
 Ὅσα δὲ χρῆσιν ἴχων χαλκίῃ, πάρος τε τέχνης,
 Λεμοῖά τε, σφύραι τ', εἰσπέκτεσι τε πυρράχων,
 Οἷσι τε χρυσῶν εἰς ἀζύρο ἦλθε δὲ ἀδύμῳ
 Γῆρ' ἀπίμωσι γέροντι δὲ ἱππολάτῃ τίστωρ
 Χρυσῶν ἑλδῶν κ' εἰ δὲ ἑπέτα βίδε κίερασι πῶτα χόρῳ
 Ἀσπίσσι δὲ ἀσπίδασι δὴ κίερασι τε ἰδύσσῃ
 Βιῶν δὲ ἀγέτω κίερασι σφῆρασι κ' ἄρα ἰχέροντι,
 Χίμαιρα δὲ σφ' ἀφ' ἡσπέρῃ ἐκ ἀδύμῳ τε λαΐωσι.
 Ἦλθῃ δὲ ἐκ θαλάσσης σφ' ἔσθ' ἐπὶ δὲ ἀγλαὶν οἰσιδῶν
 Ἐχέτωσιν ἀπὸ χαλκῶν δὲ ἀφ' ἰππολάτῃσι τίστωρ
 Οἷω ἴχων εἰς χόρῳ σφῆρασι τε βουε δούλοισι.
 Πῆρτι δὲ ἀμύνουσι εἰς ἀγέτω δὲ ἱππολάτῃ τίστωρ
 Χίμαιρα δὲ ἀγέτωσιν τε χαλκῶν τε πύρα κ' ἀδύμῳ
 Ἐχέτωσιν ἀπὸ χαλκῶν, κίερασι τε χόρῳ εἰς
 πύρα βέλλουσι.

Αὐτὰρ ἰστέρι δόξαστο κ' ἀλεχέτας φερέειν τε,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔσθ' ἡσπέρῃσι φερέειν τε φερέειν τε
 Ἦλθῃ δὲ ἀγέτωσιν ἀπὸ χαλκῶν δὲ ἀφ' ἰππολάτῃσι τίστωρ
 Οἷω ἴχων εἰς χόρῳ σφῆρασι τε βουε δούλοισι.
 Πῆρτι δὲ ἀμύνουσι εἰς ἀγέτω δὲ ἱππολάτῃ τίστωρ
 Χίμαιρα δὲ ἀγέτωσιν τε χαλκῶν τε πύρα κ' ἀδύμῳ
 Ἐχέτωσιν ἀπὸ χαλκῶν, κίερασι τε χόρῳ εἰς
 πύρα βέλλουσι.

Profectus, omnes socios adducat, relinquat. a. duos so-
 Vnus iterum amicum Laerceanum huc iubeat (10.)
 Venire, ut bonis aurum cornibus circumfundat.

Vos verò alij manete illic sedulo, dicite autem intus
 Ancillis per domum celebre conuiuium apparare,
 Sedillaque, lignaque, undique, & limpida afferre aquam.

Sic ait illi. v. omnes administrabant: venit quidem
 Ex agro: venerunt etiam celeri à naue æqnata (10.)
 Telemachi socij magnanimi: venit autem faber

Arma in manibus tenens fabrilia instrumenta artis,
 Incudemque malleumque benefactumque forcipem,
 Quibus scilicet aurum elaborabat: venit. a. Minerva,

Sacrificia adeptura senex autem eques Nestor
 Aurum dedit ille. v. deinde bonis cornibus circumfudit
 Aptans, ut pulchrum id spectaculum dea gauderet intuisa:

Bonem. a. duxerunt cornibus Stratius & diuus Eche-
 Lotionem manuum ipsis Areris in florido lebete (phronis
 Venit ex thalamo ferens: altera. v. manu gestabat mo-

In canistro securim. a. bellicosus Thrasymedes (10.)
 Acutam gestans in manu astabat, bouem cæturus.
 Perseus. a. vas sanguini recipiendis tenebat: senex. v. eques

Aquamque molamque: multis. a. Mineræ (Nestor
 Supplicauit, primus primitias offerens, ex capite pilas
 in ignem iaciens.

Ceterum postquam precati sunt, & molas portexerunt,
 Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes
 Impulit propè stans: securis. a. abiecit tendones

Cervicales, soluit. a. bonis robur ipsæ. v. vuluarunt
 Filixque natusque & pudica vxor
 Nestoris, Eurydice maxima, nata Clymeni è filiabus.

Hi quidem deinde attollentes à terra spatiosa
 Tenebant: exterum ingulauit Pisistratus dux virorum:
 Ex illa postquam niger sanguis fluxit, reliquit ossa animo,

Celeriter. v. ipsam diuiserunt: statim. a. femora abscide-
 Omnia ritè, in super omento cooperuerunt, (runt
 Duplicantes: & frustula carniū eis imposuerunt,

Καίη δ' ὄπι' ἄλλοι οὐ γέροντες, ὄπι' δ' ἄνδρες ἴσθον
 Δούραϊσι δ' ἑπὶ αἰεὶ ἔχουσι μπιβέλα χροῖα.
 Αὐτὰρ ἔπι κ' ἄμφ' ἄσπερον, ἔχουσι μπιβέλα
 ἑπίσσω το.

Μίσυλλοι τ' ἄρα τ' ἄλλα κ' ἄμφ' ἄσπερον ἑπίσσω,
 ὦπτιοι δ' ἀκροπύργου ἑστῆς ἔχουσι μπιβέλα.
 Τίφρα δ' ἐπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη,
 Νίστερ δ' ἐπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.

Αὐτὰρ ἔπειτα βούσιν τε, ἔχουσι μπιβέλα ἑπίσσω,
 Κίμω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη,
 Ἐπὶ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Πάρι δ' ἄρα ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Οἳ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Διφίω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Οἳ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.

Αὐτὰρ ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Τίφρα δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Νίστερ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Κίμω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Πάρι δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Οἳ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Διφίω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.

Οἳ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Αὐτὰρ ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Πάρι δ' ἄρα ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Ἐπὶ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Μάρι δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Ἐπὶ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.

Οἳ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Διφίω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Νίστερ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Κίμω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Πάρι δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Οἳ δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.
 Διφίω δ' ἑπὶ πύργου ἔχουσι μπιβέλα πολυκράτη.

Adoleuit a super ligna senex, ac nigrū vinū (cuspidum
 Libauit: iuuenes, v. iuxta eū tenehāt man. verua quīq;
 Caterū postquam femora combusta iunt, & visce-
 ra comederunt,

Minutatimque disseuerūt alia & verub. transfixerūt,
 Assatantque scuta verua in manibus tenentes.

Interea verò Telemachum lauit pulchra Polycaste,
 Nestoris minima natu. filia Nelidæ.

Potrò postquam lauit, & vnxit pingui oleo,
 Et ipsum indusum pulchrum induit atque tunicam,
 Et lauacro exiit, corpore immortalibus simillis:

Ad Nestorē, v. iuit apudque eū sedit pastorē populorū.
 Hi v. postquā assatunt carnes exteriores & detraxerūt,
 Epulati sunt se. ente: deinde vini fortes aduenerunt,
 Vinum infundentes in aureis poculis.

Caterū postquā potus & cibi desideria amouerunt,
 Inter illos sermonem coepit Geranius eques Nestor.

Filij mei, agite Telemacho pulchros pilos habentes
 Iungite sub currū adductos, vt conficiat iter. (equos,

Sic ait, hi, v. il ū statim audierunt ei que paruerunt.
 Celeriter a iunxerunt sub currum. celetes equos.

Custos verò ancilla panem & vinum infudit,
 Obsoniaque qualia edunt à Ioue nutriti reges:

Telemachus ergo per pulchrum conscendit currum:
 Iuxta eum verò Nestorides Pisistratus dux virorum

In currūque conscendit, & habenas cepit manu,
 Verberauitque ad impellendū illi, v. nō inuiti volabant

Ad campum, reliquerunt autem Pyli celsam urbem.
 Illi tota die quatiebant iugum vtrinque tenentes:

Occidit tum sol, obumbranturque omnes viri,
 Ad Pheras autem venerunt, Dioclei ad domum

Filij Orilochi, quem Alpheus genuit puerum, (posuit,
 Vbi noctem illā dormierūt ille, v. illis hospitalia ap-

Quādo, v. mane genita apparuit roseis, dignis aurora,
 Equōsq; iunxerunt, currūque pulchros conscenderunt.

Equi c vestibulo agitarunt & ē porticu resonanti:
 F. ij.

Μίστεν δ' ἔλασεν τὸ δ' ὡς ἔπειτα πιστόδιον.
 Ἔξεν δ' ἐπεὶ δὴ πύμοι ἔπαιδ' ἔσπευεν
 Ἐπὶ δὴ πύμοι γὰρ ὑπὸ καίτοι ἄλλοις ἴσπευεν,
 Δύσπευ δ' ἄλλοις πύμοις τὸ πύμοις ἄλλοις.

Τ' ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑ-
 ΨΟΔΙΑΣ Τ' ΟΜΩΝΙΟΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ΠΑΡΑΡΑΨΟΔΙΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ
 ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΑΛΛΗ Τ' ΠΡΟΘΕΣΙΣ, Η' ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Δίλτα, μίθ' ἀμφὶ πατρὸς πατὴρ' ἀφείδα
 λοχάδρος υἱός.

Α Α Δ Η.

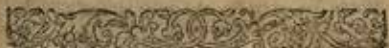
Τυλίμωχοι ἀφείδε εἰς σπόρτιον.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ἢ ΔΙΛΤΑ ΨΑΨΟΔΙΑ.

Γ Δ Γ Ξ Ο Ν ποίησαν καὶ δοξασαί
 κατὰ παλαιὰ.
 Περὶ δ' ἀποδοξασαί ἔλασεν ἄλλοις ἐκ-
 δασταίμοσι.
 Τὸ δ' ἔστιν ἄλλοις ποίησαν καὶ δοξασαί
 ἐστὶν.

Flagellauit. a. ut irent illi verò non inuiti volabant.
 Venerunt. a. in campum frugiferum: hinc. a. deinde
 Confecerunt iter, a. deo currebant veloces equi.
 Occidit. a. sol, in umbrataeque sunt omnes vix.

ARGUMENTVM IIII. LIBRI
 ODYSSEAE HOMERI.

APVD Menelaum hospitio susceptus cum Pisistrato Telemachus, refert ea quae à proci in Ithaca facta sunt. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Graecorum, & Protesilaio, per quod agnuit Agamemnonis mortem. & quae pallas duxisset apud Calypso esset, consilium autem initur à proci de Telemacho occidendo. Consolatur autem Pallas per semiturni Penelopem de hosti profectiois grauius tristatam, per simula-
 crum similiti facta Iphigenia Penelopei sorori.

ALIUD ARG. VEL ALIA IN SOL.

Δ. discit ab Atreida de parte insidiis circumdatus filius.

ALIA INSCRIPTIO.

Telemachi aduentus in Spartam.

HOMERI ODYSSEÆ

LIBER IIII.

I verò venerunt cauum Spartam
 amplam.

Ad domum autem Menelai glorio-
 si currum egerunt.

Hunc inuenerunt conuiuium nu-
 ptiale celebrantem inter multos
 sodales,

71 Ἴσος δὲ θυγατέρις ἀμύμοντι, ὅσιν εἶνα.
72 Τῶ δ' ἀρχαῖος βαλεῖται ἡεῖ περὶ.
(Ἔνθα δὲ πρῶτον ἀποδεδίχθη κατὰ βῆτον
73 ἀποσεύεται, τοῖσι δὲ θεοὶ γάμοι ἐξέτασαν.
74 Τῶ δ' ἐγ' ἰδ' ἰππῆσι καὶ ἀμύμοντι πέμπη τίει,
75 Μυμυδῶσι περὶ ἄστυ πρῶτον, ἵππῃ δὲ κούρῃ.)
76 Τ' ἴδ' ἰδ' ὁππότε θηολίπτερις ἤλατο κούρην,
77 ὅς ἐοικέναι πρῶτον καὶ κρητέρις μεγαλήθους
78 Ἐκ δούλης ἑλίχθη θεοὶ γένοντο ἴπποι ἴσσοιο.
79 Ἰσίδι περὶ ἴσθια περὶ δὲ ἴσθητος
80 Ἐρμῶν, οἳ δὲ ἴσθητος περὶ δὲ ἴσθητος.
81 Πρῶτον δὲ δεινῶς καὶ ὑψιτέρως μάγα δεινῶς
82 Γείτονος ἑλὶ ἴππῃ ἰσθία κούρῃ.
83 Τῷ δὲ ἴππῳ δὲ ἴππῳ ἰσθία καὶ ἴσθητος,
84 Θεοῦ δὲ καὶ δὲ καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
85 Μολπῆς ἰσθία καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος.
86 Τῶ δὲ αὐτὸν περὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
87 Τολύμαχος δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
88 Ἰσθία δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
89 Ὅππότε θεοῦ καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
90 Ἐν δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
91 Ἀρχαῖος δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
92 Ἰσθία δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
93 Ἐν δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
94 Οὐδ' ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
95 Τολύμαχος δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
96 Βάζη.
97 Ἢ δὲ ἀπὸ τῆς ἴσθητος καὶ ἴσθητος
98 Ἀπὸ τῆς ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
99 Ἐν δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
100 Ἐν δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
101 Ἢ δὲ ἴσθητος καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος
102 Ὅππότε θεοῦ καὶ ἴσθητος καὶ ἴσθητος

Filij atque filix inculpatæ, sua in domo.
 Hanc quidem Achilles bellicosi filio mittebat:
 (in Troia quidē primūm sponsetat atque annuerat
 Daturum se, illis verò dii nuptias perficiebant:
 Lā certē ipse illuc cum equis&c curribus mittebat ire,
 Myrmidonum ad urbem inclytā, quibus imperabat.)
 Filio autem, ex Sparta Alektoris tradidit filiam,
 Qui ei in senectute natus erat fortis Megapontes
 E serua: Helenæ autē dii prolem non amplius dabant
 Ex quo semel genuit filiam amabilem
 Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.
 Sic hi quidē epulabātur per sublimē magnam domū,
 Vicini & sorij Menelai gloriosi
 Oblectātes se: inter eos autē cantabat diuinus cantor,
 Citharam pulsans, duo autem saltatores inter eos
 Cantum auspicantes saltabant in medium.
 Portò in vestibulo ædium ipsique & equi,
 Telemachus heros, & Nestoris inclytus filius
 Steterunt: ipse verò procurres vidit prestās Eteoneus,
 Sedulus famulus Menelai gloriosi:
 Iuit autē celeriter annūciās per domū pastorū popu-
 Propè autem stans verba alata dixit, (lorum:
 Peregrini sanē aliqui / scripsi. à loue nutrite Menelae,
 Viri duo, soboli verò Iouis magni similes sunt:
 Sed dic an ipsis soluemus veloces equos,
 Aut ad alium mittemus ire, qui eos amicè excipiat.
 Hunc grauitè offensūs alloquutus est flauus Me-
 Non quidē stultus eras Boetides Eteoneu [nelaus,
 Antea: ceterū nunc quidem puer veluti puerilia
 loquens.
 Profectò iam nos hospitalia multa vbi edimus
 Aliorum virorum hūc venimus, si tandem Iupiter
 In post-rū saluē liberaret ab ærūna: sed soluite equos
 Hospitum, ipsos verò deinde introduc ad epulādum.
 Sic ait ille verò ex ædibus proruit, vocauit autem
 Fidos, famulos vnā sequi sese. [alios

Hi v. equos quidem soluerunt sub iugo sudantes:
 Et hos alligarunt ad equina præsepia,
 Apposuerunt, a. z. & ordem album commiscuerunt,
 Cuius verò posuerunt ad parietem pellicidum.
 Ipsos, a. duxerunt in diuinam domum, hi videntes
 Admirabantur per domum à Ioue nutriti regis.
 Nam vt solis splendor erat atque lux
 Domum per excel. àm Menelai gloriosi.
 Ceteram postquam oblectati sunt videndo oculis,
 Ad labra perpolita descendentes lauarunt se.
 Hos postquã igitur ancilla lauarunt & vixerunt oleo,
 Ac induerunt chitonis villosis atque tunicis,
 In thronis collocarunt prope Atriden Menelaum.
 Aquam ancilla in gutturnio fudit ferens,
 Pulchro, aureo, super argenteo lebate,
 Vt lauarent: iuxta verò politam extendit mensam,
 Panem, a. veneranda custos apposuit ferens,
 Fercula multa imponens, de *rebus* presentib. largiens:
 Coquus autem carniùm lances proposuit sublatis
 Diferarum: ipsis autem apposuit aurea pocula.
 Hos etiã blãdè cõpellans alloquutus est flauus Mene-
 Cibumq; gustate & gaudete: ceterum deinde stans,
 Cibo saturati, interrogabimus qui nam sitis
 Virorum: non, n. vestrorum vtique genus perfit pa-
 Sed virorum estis à Ioue nutritorum regum (rentu-
 Sceptiferorũ: quoniã neutiquã ignari tales potere
 Sic ait, & ipsis terga bouis pinguis apposuit (posset:
 Astuta in monibus capiens, quæ ipsi peculiaris appo-
 fuerant famuli:
 Hi, v. ad cibos paratos appositos manus extendebant.
 Ceterum postquã potum & cibi desiderium ademerunt,
 Tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
 Propè ad mouens caput, vt ne audissent alij,
 Considera Nestoride, meo gratissime animo,
 Et si que splendorem & domum resonantem,
 Autòque electòque & argento atque ebore.

Touis nimirū talis est Olympi: int' aula. (inspiciētē me.
Ira hæc multa sūt quæ de dicit q. queāt. aduiniatio tenet
Nunc ita loquentem intellexit flauus Menelaus,
Et ipsos compellans verba alata dixit,

Filij chari haud sanè cū loue mortal. vllus cōtēderit:
(Immortalia enim huius xdes & bona sunt.) (nus.
Hominū. v. siue aliquis mihi cōtēdere possit, siue mi-
Opibus, certē. n. plurima passus & multūm vagatus
Veētus sum in nauibus, & octauo demum anno veni
Cyprium, Phœnicēnque & Ægyptios oberrans,
Æthiopēsque adij & Sidonios, & Erembos,
Et Lybiam, vbi agni protinus cornuti sunt.
Ter enim pariunt oues per annum perfectum:
Ibi enim neque herus indigens est neque pastor
Casei & carniū, neque dulcis lactis:

Sed semper præbent per totum annū lac mulgēditur.
Dum. v. ego circa illa loca multū victum congregans
Etrabam, intereā mihi fratrem alius interfecit:
Clām, iniperatō. dolo perniciosæ vxoris:

Sic non gaudens istarum opum sum dominus,
Etiam à patribus debetis audiuissē ista vestris:
Quōdoquidē valdē multa passus sum, & perdidī domē.
Perquā benè habitatā. continētē multa, & pretiosa,
Quorum vtinam vel tertiam habens in domo partem
Habitarem, illi. v. viri salui essent qui tum perierunt
Trois inlata, longē ab Argiuis equorum altrice terra.
Ac licet omnes quidem lugens & deflens,
Crebrō domi desidens nostræ,

Interdum quidē luctu mentē oblector, interdū rusus
Quiesco. breuis verō satietas molesti luctus. (stis,
Horū tamē omniū causā nō tātūm lugeo, tamen si tri-
Quātūm vnus gratia, qui quidem mihi somnum in-
uisum facit & cibum

Recordanti, quoniam nullus Græcorū tanta elaborauit
Quāta Vlysses elaborauit & sustulit huius. v. dii destina-
Ipsi dolores fieri: mihi. v. tristitia sēper incessabilis (tāt

20 Κείνη, ὅπως δὴ δὴρὴν ἀπὸ χροῦ, κ' ἴδ' ἢ π' ἰδὼν
 20 Ζῶντι γ' ἢ τι θνητῶν ἀδύφροντα, ὅ που αὐτῆς
 20 Δαίμων ἔδ' ἰστέον ἢ ἔχρηστον πύλωϊ πύλαι,
 20 Τὰ δ' ἰστέον ἢ ἰστέον ἢ ἰστέον ἢ ἰστέον.
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ἐφ' ἰμμερὶ ὄρον γέρον,
 Δαίμων δ' ἔπειτα φασίεσσι χαμῶδι β' ἀλε πατρὸς ἀκείνου,
 Χλωῖασι ποικυλίω κ' ἴφ' ἀταμαίη κ' ἰστέον
 Ἄμροτὶ κ' π' χροῦ τῆσσι δ' ἰμμερὶ ἀκείνου
 Μυμέριξ δ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 Ἡ ἰμμερὶ αὐτῆς πατρὸς ἰστέον κ' ἰστέον,
 Ἡ φασίεσσι ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον.
 Ἐπεὶ δ' αὖτ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 Ἐκ δ' ἰστέον θυμῶν κ' ἰστέον ἰστέον
 Ἡ αὖτ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Τῷ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Φυλῶ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ἐφ' ἰμμερὶ ὄρον γέρον,
 Δαίμων δ' ἔπειτα φασίεσσι χαμῶδι β' ἀλε πατρὸς ἀκείνου,
 Χλωῖασι ποικυλίω κ' ἴφ' ἀταμαίη κ' ἰστέον
 Ἄμροτὶ κ' π' χροῦ τῆσσι δ' ἰμμερὶ ἀκείνου
 Μυμέριξ δ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 Ἡ ἰμμερὶ αὐτῆς πατρὸς ἰστέον κ' ἰστέον,
 Ἡ φασίεσσι ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον.
 Ἐπεὶ δ' αὖτ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 Ἐκ δ' ἰστέον θυμῶν κ' ἰστέον ἰστέον
 Ἡ αὖτ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Τῷ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Φυλῶ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἐπεὶ δ' αὖτ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 20 Ἐκ δ' ἰστέον θυμῶν κ' ἰστέον ἰστέον
 20 Ἡ αὖτ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Τῷ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Φυλῶ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ἐφ' ἰμμερὶ ὄρον γέρον
 20 Δαίμων δ' ἔπειτα φασίεσσι χαμῶδι β' ἀλε πατρὸς ἀκείνου
 20 Χλωῖασι ποικυλίω κ' ἴφ' ἀταμαίη κ' ἰστέον
 20 Ἄμροτὶ κ' π' χροῦ τῆσσι δ' ἰμμερὶ ἀκείνου
 20 Μυμέριξ δ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 20 Ἡ ἰμμερὶ αὐτῆς πατρὸς ἰστέον κ' ἰστέον,
 20 Ἡ φασίεσσι ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον.
 20 Ἐπεὶ δ' αὖτ' ἰστέον κ' ὄρινα κ' κ' θυμῶν,
 20 Ἐκ δ' ἰστέον θυμῶν κ' ἰστέον ἰστέον
 20 Ἡ αὖτ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Τῷ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Φυλῶ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον
 20 Ἀκρίππῃ δ' ἰστέον κ' ἰστέον κ' ἰστέον

Ob illium, quoniam diu longè abest, neque scimus
 An vivat ille an mortuus sit. desient illius gratia
 Laertesque senex, & prudens Penelope,
 Telemachusque què reliquit recens natum in domo.

Sic ait, hinc a. ob patrem desiderium excitavit luctus,
 Lachrymas. v. à palpebris humi fudit de patre audient,
 Chrysum purpuream oculis obtendens
 Unaque manu: agnovit autem Menelaus ipsum:
 Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
 An ipsum patris sineret memoriam inducere,
 An prior interrogaret singulaque diceret.
 Interim dū ille ista deliberabat in mente & in animo,

Helenæ ex thalamo odorifero excelso
 Egressa est, Dianæ aureum arcum habenti similis:
 Huic statim Adrestæ scissam bene factam apposuit:
 Alcippe verò tapeta anulit mollis lanæ:
 Phyllo, a. argenteum talarum tulit, quem illi dederat
 Alcandre Polybi vxor, qui habitabat in Thebis
 Aegyptiacis, vbi plurima in ædibus honorant,
 Qui Menelao dedit duo argentea labra,
 Geminòsque tripodas, & decem auri talenta,
 Scorsim. v. rursus Helenæ vxor dederat pulchra dona,
 Aureamque colum, talarumque rotundum grabatū
 Argenteum, auro verò labia immixta erant:
 Hunc ei ancilla Phyllo apposuit ferens,
 Filo elaborato repletum: ceterum super eum
 Colus extensa erat violaceam lanam habens,
 Sedit a. in sedili, scabellum verò sub pedibus erat:
 Continuo a. illa verbis maritū interrogabat singula,

Scindisne Menelæe rex quinam hi
 Viri gloriantur venisse nostram domum?
 Mentiar, an verum dicam iubes me animus,
 Nullum enim unquam puto similes adeò vidisse
 Neque virum neque mulierem (admiratio me tenet
 aspicientem)

Ut iste Ulyssus magnanîmi filio similis

- 20 Τολιμύχῃ τ' ἰλιπυκίῃ γαργώε' ἐπὶ νῆσσι
 21 Κεῖνος κέκευθ' ἰμῶν κωκυπόδεσσι κίονα δ' ἄχαρ' ἰ
 22 Ἡ' Ἄλκθ' ἑσπὶ θύλων πόλεμον θ' ἄρασιω ἱρισηνίτησ.
 23 Τίω δ' ἄσπα μηδὲν εἰς ποσειδάων ξανθὸν ἐφ' ἰλίωσ,
 24 Οὔτω κινῶν ἐγὼ τοῖσιν γυνώσκω σὺν εἰσοκίῃσι·
 25 Κεῖνος γὰρ πινυίῃσι πιδίσι, πινυίῃσι τε γλήστῃσι,
 26 Ο' ἄσπα μῶν τε βυλῆ κεραιά τ' ἰσοτύρδ' ἐπὶ γλήστῃσι·
 27 Καί τιν' ἄσπιν ἐγὼ μεμνημένος ἠμφο' ἔδυσσιν,
 28 Μυθόμενον ἴσα κείνοισι ζύουσαι ἐμύθησιν
 29 Ἀμφο' ἰμῶν· αὐτὰρ ἰπικεθῖν ἴσα ἰσθύσι δαίκρυτα εἶνε,
 30 Κιχίῃσι παραυρίωσιν ἑσθ' ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν·
 31 Τὸν δ' ἄσπιν νεσομένησιν κήσισσιν κείνοισιν κείνοισιν,
 32 Ἀπείδη κείνοισιν κείνοισιν, ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν,
 33 Κείνοισιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν,
 34 Ἄλλ' ἄσπιν εἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 35 Ὅσθ' ἄσπιν εἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 36 Ἀπείδη κείνοισιν κείνοισιν, ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν,
 37 Αὐτὰρ ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν κείνοισιν κείνοισιν,
 38 Τῶν δ' ἄσπιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν,
 39 Ο' ἄσπιν εἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 40 Πολλὰ γὰρ ἄλλα' ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 41 Ἐν μεθέσθῃσι κείνοισιν κείνοισιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 42 Πέλοισιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 43 Ἐστ' ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν,
 44 Τῶν δ' ἄσπιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 45 λαοσ,
 46 Ὅσθ' ἄσπιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 47 Ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 48 Καί μιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 49 Ἀπείδη κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 50 Νηυσὶ θοῦσιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι ζύουσαι,
 51 Σπείκῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 52 Ἐξ ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 53 Καί τιν' ἄσπιν κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 54 Ἀπείδη κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι,
 55 Καί μιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι κείνοισιν ἰσθ' ἀλμαίῃσι

Telemacho, quem reliquit recens natum domi suæ
 Ille v. r. quando mei impudentis gratia vos Græci
 Venistis ad Troiam, bellum audax excitantes.

Hanc vicissim respondens alloquutus est flauus Menelaus,
 Sic nunc ego existimo vixit vt tu conuicis: (laus,
 Illius enim eiusmodi pedes ciuimodique manus,
 Oculorumque iactus, caputque, & supernæ comæ.
 Et nunc ego quidem recordatus de Vlysse,
 Narrabam quantas ille ætumnas patiens tolerauit
 Pro me; ceterum hic amaras à palpebris lacrymas sum
 Chlænam purpuream oculis obtendens. (debat,

Hæc rursus Nestorides Pisiistratus cõtra alloquutus
 Atride Menelæe à Ioue nutritæ, dux populorũ, testis,
 Illius quidẽ certè hic filius est verè, quemadmodum
 Sed modestus est; indignũ a. putat in animo, (dicis
 Qui nũc primum huc venerit, iactationes verborũ
 Corã te, cui' nos dei tãquã delectamur voce / ostentare
 Ceterum me præmisit Gerenias eques Nestor
 Hunc simul comes vt sequeretur, cupit enim te videre,
 Vt ei aut verbis consulas, siue reipia.

Plurimos. n. dolores patitur ob patrem filius abentẽ:
 Domi suæ, cui non alij auxiliatores sunt:
 Sic nũc Telemacho est pater quidem perit, neq; ei alij
 Sunt qui per populum auertere possint calamitatem.

Hunc a. vicissim respond. alloquutus est flauus Menelaus,

Papa, certè vehementer amici filius meam domum
 Peruenit, qui mei gratia plurima sustinuit certamina.
 Atqui ipsum cogitabã reuersũ amicẽ excipere supra
 Græcos, si nobis supra mare reditum daret (alios
 Nauibus velocibus fieri Olympi' latè-tonans Iupiter:
 Et sanè ei in Argo cõdidissẽ urbẽ & ædes ædificassẽ,
 Ex Ithaca abducens eum facultatibus & filio suo,
 Et omni populo, vna urbe euacuata *carnis*
 Quæ circum-habitantur, imperantur. a. à me ipso:
 Et lanè crebrò hic vnã fuissẽmus versatimque nos

Aliud diremisset, *nos* amantesque oblectantesque,
Antequam mortis nigra nebula obruisset.

Sed his futurum quidem erat ut invideret deus ipse
Qui illum infelicem reditu carantem solum reddidit.

Sic ait, his verò omnib. desiderium excitavit iuctus.
Flebat quidem Argiva Helena ex Ioue nata:
Flebat etiam Telemachusque & Atides Menelaus:
Neque sane Nestoris fili' absq. lacrymis habebat oculos.
Recordatus est enim in animo inculpato Antilochi,
Quem aurox interfecit splendidæ inelytus filius:
Huius ille recordatus verba volatilia dixit.

Atride, supra *alios* mortales te prudentem esse
Nestor dicebat ille lenex, quò mentione faceremus tu
Fius in *ædibus*, & *nos* mutuò alloqueremur:
Quare nunc, si forte licet, pareas mihi: non enim ego
Delector fletus post cœnam, sed quum aurora
Erit mane genita, neque moleste feram. (seq. fuerit.
Flere quicumq. mortuus fueris mortuum & statim con-
Illud certe munus solum est mihi: torum mortalium
Tonderèque comas, profundèq. lacrymas ægenis.
Etenim meus mortuus est frater neutiquam ignavissim'
Græcorum: tuis autem tu *spem*, non enim ego
Obuiam fui neque vidi: superasse alios ferunt
Antilochum, supera te alios quidè curredo veloci &
supra alios bellatorem. (Menelaus,

Hunc mutuis verbis excipiens alloquutus est flammæ
Amice, quandoquidè talia dixisti, qualiaq. prudens vir
Diceret & faceret, & qui maiorem namque est.

(Talis nanque es patris ut & ipse prudenter loquaris:
Faciliter quidè dignoscitur proles viri cui Saturnius
Felicitatè dederit, & docenti uxorem & nascenti:
Quemadmodum nunc Nestori dedit a sidue dieb. omnib.
Ipsum quidem molliter senescere domi sua;
Filios tuius prudentes, & hasta esse optimos)
Nos verò fletum relinquamus, qui prius obortus est:
Cœna, a. tuius memores sumus, manibus verè aquam

20 Χολαίτων μῦθοι δὲ καὶ ἠὲδὲν εὖ ἴσασιν
 20 Τελιμαχῶκα, ἱμεῖ, διακρινόμεν ἀλλήλοισιν.
 ἴς ἴσαστ' ἀσφαλίαν δὲ ἀπ' ὑδρῶν ὅππ' ἤρασε ἰχθυῖα
 Ὅππ' ἔρεθισθ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων
 Οἱ δὲ ἴσ' ἰππῶν ἰππῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων
 Ἐνδ' αὖτ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 Αὐτῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 Νηπιῶν τ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 ἀπὸ πύλων.

Οἱ π' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 Οὐκ αἰ ἰππῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 Οὐδ' αἰ ἰππῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 Οὐδ' αἰ ἰππῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 Χαλκῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 Τεῖα δὲ ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 Ἐνδ' αὖτ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 Αἰ γὰρ πύλων ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 Φαίμα τ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 Ἰππῶν δὲ ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 Αἰ γὰρ πύλων ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 Αὐτῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 Ἐξωπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Ἄπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων, ἠὲδὲν καὶ οἱ δὲ
 20 Ἄπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων, (ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων)
 20 Ζεῦ ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων)
 20 Ἦντο τῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Καὶ ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.
 20 Πάπ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Ὅσοι ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 20 Καὶ ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 20 Δύμ' ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων
 20 Αὐτῶν ἀπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Ἄπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Ἄπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Ἄπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων,
 20 Ἄπὸ πύλων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων ἀπὸ δαλίμων.

Profundant: sermones, a. etiam manè erunt
Telemacho & mihi, ad colloquendum inuicem.

Sic ait: Asphaltion verò aquam manibus infudit,
Sedulus famulus Menelai gloriosi.

Hi verò ad cibos paratos, appositos, manus mittebant,
Ibi tum alia excogitauit Helena è Ioue nata,

Protinus in vinum misit pharvacum vnde bibebant,
Dolorem tollēs & iram, malorum obliuionem inducens omnium:

Qui illud deglutierit postquam crateri mixtum erit,
Non vtiq; tota illa die profundere poterit lacrymas à
Neq; si ei mortui fuerint materq; patrēque, [palpebris,
Neque si ei coram fratre aut charum filium

Ferro trucidarent, ipse verò oculis videret. [fecta,
Talia Iouis filia habebat pharvacca magna prudētia cō-
Bona, quæ illi Polydanana præbuit Thonis vxor

Aegyptia, vbi plurima producit fertilis terra [hic
Pharvacca, plurima quidē salubria mixta, multa letha-
Medicus verò vnusquisque peritus supra omnes
Homines sanè enim Pæonis sunt ex generatione,
Cæterum postquā immisit, iussitque vinū infundere,
Denuo verbis excipiens alloquutus est,

Atride Menelae à Ioue, nutrite, atque etiam hi
Vitorum fortium filij (porro deus alij alijs
Iupitèr bonūmq; malūque tribuit, potest. n. omnia)

Quare nunc conuiuamini sedentes in domibus,
Et serationibus delectamini: decentia enim recēsebo.
Omnia quidem non ego narrare quæ, neque dicere
Quot Ulyssis patientis sunt certamina:

Sed qualiter illud fecit & sustinuit fortis vir
Populo in Troianorū, vbi passus estis ærumnas Græci,

Seipsum plagis indecentibus domando,
Vilibus pannis circūiectis ad humeros, seruo similis,
Vitorum hostium ingressus est urbem latam:

Alteri verò seipsum viro dissimulans assimilauit
Mendico, qui ne utiquā talis erat apud naves Græcorū.

- 20 Τὸ ἴδιον χατῆν τεφρῶν πύλασι δὲ ἄβυσσος
 21 Πάντες ἴθαρ δὲ μετ' αὐτὸν αἰετῶν τῆσι ὄσπερ
 22 Καὶ ἡν κεν εὐρίπεν ὁ δὲ κεν εὐρίπεν ἄλ' ἴσπερ.
 23 Ἀλλ' ὅτι δὴ μετ' ἴθαρ ἑλέσιον κ' ἤρην ἰλαίην.
 24 Ἄμοι δ' εἴματα ἰκαταῖα, ὄμοσα κενταυρῶν ἕρκας
 25 Μὴ γὰρ ποῖς ὄδυσα μὲν τερπικὸν κενταυρῶν
 26 Πρὶν γὰρ πύλας εὐρῆς τε φασὶ κλισίας τ' ἀφεικύνει
 27 Καὶ τότε δὴ μαι πάντα ἴδεν κενταυρῶν ἀρχαίην.
 28 Πρωτὶ δ' εἰ τερπικῶν κενταυρῶν τολακίη χαλκή,
 29 Ἡλθε μετ' ἀργείας κ' εἰ φέρει
 30 ἤγαγε ποδῶν.
 31 Ἢ δ' ἀλλ' ἄτρωτα λήγ' ἰνὸν κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 32 Καὶ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 33 Ἢ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 34 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 35 Πρὶν γὰρ πύλας εὐρῆς τε φασὶ κλισίας τ' ἀφεικύνει
 36 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 37 Τίω δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 38 Ναι δὴ τὸν γὰρ πάντα γυναικῶν μετ' ἴθαρ ἴδεν κεν
 39 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 40 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 41 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 42 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 43 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 44 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 45 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 46 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 47 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 48 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 49 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 50 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 51 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 52 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 53 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 54 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 55 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 56 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 57 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 58 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 59 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 60 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 61 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 62 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 63 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 64 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 65 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 66 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 67 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 68 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 69 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 70 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 71 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 72 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 73 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 74 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 75 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 76 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 77 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 78 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 79 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 80 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 81 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 82 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 83 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 84 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 85 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 86 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 87 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 88 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 89 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 90 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 91 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 92 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 93 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 94 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 95 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 96 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 97 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 98 Οὐ τὸ δ' ἀφεικύνει κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν
 99 Ἢ δὲ δ' ἰσπὶ ὄδῳ μοι κενταυρῶν τινος περὶ τῆσδε
 100 Ἀλλ' ὅτι μετ' ἴθαρ κενταυρῶν αἰπὴν ἴδεν κεν

Huius similis ingressus est Troianorū urbē. illi. v. igno-
 Omnes, at ego ipsam sola agnoui talem, (stabant
 Et ipsum interrogauit ille. v. astutia tergiversabatur.
 Sed quando ipsum laui & unxi oleo,
 Vestibus, & indui, & iuravi validum iuramentum,
 Non ante Vlysiæ Troianis me iudicio meo proditurā,
 Quam ipse ad naues celeres tentoriaq; peruenisset:
 Tunc ille quoque mihi omnē rem aperuit Græcorum,
 Plurimos, & Troianorū quum interfecisset lōgo ferro,
 Venit ad Græcos: contemptum. v. Troianorum attulit
 Græcis multum.

Ibi aliæ Troianæ stridulæ eiulabant, sed meum pectus
 Gaudebat: nā iā mihi cor mutatum erat ut *vellem* redire
 Rurū domum: damnū. v. desiebam quod Venus
 Dederat, quando me duxit illoc chara a patria terra,
 Illamq; meam defraudans, & thalamūq; maritūq;
 Cui nihil deest, neq; ad mentē, neq; ad pulchritudinem.

Hanc. v. dictis excipiens alloq. est flauus Menelaus,
 Certē hæc omnia vxor ut decet dixisti:
 Iam quidē multorū cognoui consiliūq; mentēq;
 Vitorū heroum, multāque peragravi terram:
 Sed nondum talem ego vidi oculis
 Qualis Vlyssis patienti erat charum cor:
 Quale etiam illud fecit & sustinuit fortis vir,
 Equo inposito, ubi infidebamus omnes optimates
 Græcorum, Troianis cædem & fatum ferentes.
 Venisti deinde illuc iussisse autem te videtur
 Deus, qui Troianis voluit gloriam præbere.
 Et te Deiphobus deo similis sequebatur euntem:
 Ter autem circuisi cevas insidias atrectans,
 Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
 Omnium Græcorum voce a simulata vxoribus.
 Caterū ego & Diomedes & diuus Vlysses
 Sedentes inter medias, audiimus ut vocabas:
 Nos quidem ambo prompti eramus factō impetu
 Potius exire quam intus auscultare:

- 25 Ἄλλ' ἐδυσσεὺς κατὰ νύκτα πρὶ ἰσθμοῦ κλισίῃσιν ἔσθ'.
 25 Ἔσθ' ἄλλαι γὰρ πάντες ἀλλὰ ἴσταν ἕνε ἀχαιῶν.
 25 Ἄπολλος δὲ σὲ γ' ἴσται ἀμείψασθαι ἐπίστασι.
 25 Ἡΰλα δ' ἀλλ' ἐδυσσεὺς ἐπὶ μύστυν αὖ χροσὶ πύξῃ.
 25 Νυκτιμῶσι κρατεροὶ σίνεσσι δὲ πάντως ἀχαιῶν.
 25 Τόσση δ' ἔχ' ἴσθ' ἐπὶ σόει ἀπήγαγε παλαιὰ ἀδύων.
 25 Τὴν δ' αὖτε παλαιοὺς πεππουμένους ἀπίην κούδῃ.
 25 Ἀτρεΐδην γὰρ ἴλασθαι διστρέφους ἔρχασθε λαοῖν,
 25 Ἀτρεΐδην γὰρ ἴλασθαι διστρέφους ἔρχασθε λαοῖν,
 25 Οὐδ' ἴλασθαι διστρέφους ἔρχασθε λαοῖν.
 25 Ἄλλ' ἀγορεύει δαίμων τρέφει δ' οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ὑπὸ γλυκύνῃ τερπόμεθα κοιμηθέντες.
 25 Πρὸς ἄρ' ἀγίη δ' ἔλατο δ' μωῦσι κἀδύων.
 25 Δέμοιο δ' αὖτε δαίμων δαίμων δ' αὖτε δαίμων.
 25 Περὶ δ' ἔμβροτον στείρουσιν τ' ἰούσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Χλαῖνας τ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Αἰ δ' ἴσται ἐκ μύστυν δαίμων δ' αὖτε δαίμων.
 25 Δέμοιο δ' αὖτε δαίμων δαίμων δ' αὖτε δαίμων.
 25 Οἱ δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Τηλέμαχος δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἀτρεΐδης δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Πᾶς δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἡΰλα δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἄρ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἐμῶν τ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Πρὸς δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Βᾶ δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Τηλέμαχος δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Τίσι δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἐσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἐσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Τὴν δ' αὖτε παλαιοὺς πεππουμένους ἀπίην κούδῃ.
 25 Ἀτρεΐδην γὰρ ἴλασθαι διστρέφους ἔρχασθε λαοῖν,
 25 Ἡΰλα δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 25 Ἐσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

Sed Vlyſſes prohibuit & continuit quātūvis cupidos,
 Ibi alij quidem omnes rabeant filij Græcorum:
 Anticlus verò te ſolus conuenire verbis
 Voluit ſed Vlyſſes os manibus compreſſit.

Indefinenter fortibus, ſeruauit verò omnes Græcos:
 Tātūper. a cōtinuit donec te abduxit Pallas Minerua.
 Hunc ruruſus Telemach prudēs cōtrā alloquutus eſt,
 Attide Menelae à Ioue nutritæ, dux populorum,
 Res eſt miſera non. n. ei iſta depulerūt iſtā mortem,
 Neque ſi ei cor ferreum inuſuiſſet,
 Sed agite ad cubile ducite nos, vt iam
 Somno dulci delectemur dormientes.

Sic ait: Argiua autem Helena an cillis præcepit
 Strata ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra
 Purpurea inuicere, ſterneréque ſuperuē tapetes,
 Chlanaſque ſuperimponere molles quibus amicirētur.
 Illæ iuerunt ex adibus facem in manibus geſtantes:
 Cubilia verò ſtrauerunt, hoſpites autem eduxit præco.
 Hi quidem in veſtibulo domus illic dormiebant
 Telemachusque heros & Neſtoris inclytus filius:
 Atrides verò dormiuit in reſeſſu domus excelsæ,
 Iuxta eum Helena lato peplo cubabat diuina mulier,
 Quādo. v. mane genita apparuit roſeis digitis auroz,
 Surrexit ex lectulo voce bonus Menelaus,
 Veſtes indutus, acutū v. gladium circūpoſuit humero,
 Pedib. v. mollib. ſubligauit pulchros calceos. [*ſiſtens*]
 Feſtinabat ire ex thalamo deo ſimilis cōtrā i. ſiſcompe-
 Telemach. v. aſſedit, ſermonēq; habuit & ſic fatuſ eſt,
 Ecquæ verò te neceſſitas hūc egit Telemache heros
 Ad Lacedæmona diuinam per lata dorſa matris?
 An publica an priuata? hoc mihi verè dic.

Hunc ruruſus Telemachus prudens cōtrā alloquutus eſt,
 Attide Menelae à Ioue nutritæ, rex populorum,
 Veni ſi aliquam mihi famam de patre diceres:
 Diſſipatur mihi domus, per eunt verò pingua opera,
 G. iij.

- 19 ουραφίαι δ' αἰθρῶν κλίνας δάμασι τέ μοι αἰθῆ
 20 Νῆα' ἀδία σφάζουσι δ' εὐλίπιδος ἑλινάει βουῆ
 21 Μήτρει ἑμῆ μακρῆρι ὑβέρου ἕβρον ἔχοντες.
 22 Τρωῶν τε καὶ τῶν σὺ γυναικῶν ἰκάνουσι κῆρ ἰδύαδω
 23 Κεῖται κυρτῆρ ἰαδρῆρ ἰαδρῆρ, εἴ τις ἴπιαδας
 24 Οὐδὲν ἄλλο τιεπὶ ἔσθλα μῶναι ἄλευσας
 25 Πλαζοῦσθαι πῆρε γάρ μιν εὐζυρε τελα μῶναι.
 26 Μηδ' ἔτι μ' αἰεὶ ἕδρῆρ μολύσασθαι μηδ' ἰλαίρεσθαι,
 27 ἕρῃ δ' ἑμῆ κατὰ λῆξιν ἕπαιρ ἰωῦκασαι ἕπαιρ ἕπαιρ
 28 Ἄσσοι μὲν, εἴ ποτέ τις πατέρ ἑμῆ ἰδύαδαι ἰδύαδαι
 29 Ἡ' ἕπερ ἔτι ἴργα ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 30 Φῆμι ἐπὶ τῶν αἰετῶν πῆρε τε πῆρε τε ἀχρηῆ,
 31 Τῶν ἑμῶν καὶ μῆσται καὶ μῆσται μῆσται ἕπαιρ.
 32 Τῶν ἑμῶν ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 33 Ὄ πόποι ἢ μῆλα δὲ κατὰ τῆσθαι αἰδρῆρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 34 Ἡ' ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 35 Ὄ εἰ δ' ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 36 Νεῖλαι κατὰ τῆσθαι ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 37 Κεῖται ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 38 Βουραφῆρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 39 Ἄμφοτεροί μιν ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 40 Ἡ' ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 41 Ἄλγος ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 42 Τῶν ἑμῶν ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 43 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 44 Καὶ δ' ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 45 Τῶν ἑμῶν ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 46 Πῶναι κατὰ τῆσθαι ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 47 Τῶν ἑμῶν ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 48 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 49 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 50 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 51 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 52 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 53 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 54 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 55 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 56 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 57 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 58 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 59 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 60 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 61 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 62 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 63 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 64 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 65 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 66 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 67 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 68 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 69 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 70 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 71 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 72 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 73 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 74 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 75 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 76 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 77 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 78 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 79 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 80 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 81 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 82 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 83 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 84 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 85 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 86 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 87 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 88 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 89 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 90 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 91 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 92 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 93 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 94 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 95 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 96 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 97 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 98 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 99 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ
 100 ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ ἕπαιρ

Hostium vitorum plena est domus, qui mihi perpetu
 Oves imbecilles mactat & flexipedes sinu olos boue
 Matris mex proci, magna insolentia præditi.

Propterea nunc ad tua genua venio, siquidem velis
 Illius sciam mortem dicere, sicubi vidisti
 Oculis tuis, aut alterius sermonem audivisti

Errantis. supra modum. ipsū ærumnosa peperit mater.
 Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus

Sed placè mihi enarra quomodo tibi contigit videre
 Precor, si unquam tibi aliquod pater me^{us} bonus Vlysses
 Aut dictum aut etiam factum promissum præstitit

Populo in Troianorum, ubi passū estis ærumnas Græci:
 Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarra.
 Hunc multum suspirans alloquutus est sciant Me-

ropæ, certè valde fortis viri in cubili (laus,
 Voluerunt cubare ignavi ipsi quum sint.

Quemadmodum a quando cerva in cubili fortis leonis
 Hinnulos collocans nuper genitos lactantes,
 Inga inuestigat, & valles herbosas

Pascens, hic deinde suum ingreditur cubile,
 Vtri que verò illis turpem mortem immittit
 Ita Vlysses illis turpem mortem immittet.

Vtinam verò Iupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 Talis, qualis olim bene condita in Lesbo,
 Contentione cum Philomelida luctatus est insurgens,

Prostravit verò fortiter gausisque sunt omnes Græci
 Talis inter procos versaretur Vlysses: (berent,
 Omnes sanè brevis vitæ fierent, & amaras nuptias ha-

Ista verò quæ me interrogas & precaris, non utiq; ego
 Alia præter ista dixero declinando, neque decipiam:
 sed ea quidem quæ mihi dixit senex marinus verus,

Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
 In Ægypto me adhuc dii cupidum redite
 Detinebant, quoniam non ipsis exhibueram legitimas
 hecatombas. (ptorum.

Ipsi enim semper volunt dii nos memores esse præce-

20 Νῆυσσι ἴσθι τά περ ὅθι πολυκλήεσσιν ἐπιπέπυται,
 21 Αἰγύγῃ που φασσάρεσσι (θάρεσσιν ἢ ἰκκαλίσκουσι)
 22 Τέσων αἰδῶσ' ἴσθισι τε πινυμένῃσι λαρυρῆσι τε
 23 Ἐΐνυσι δ' αἰγῶσι οὖρεσσιν ὄπιπυτον ὄπιπυτον
 24 Ἐν δὲ λιμῶν ὀυρμωσέσθαι τ' ἀπὸ πίνακ' ἰόντας
 25 Ἐς πίνακα βάλλουσιν, ἀρυκασάωνι μάλα ἔυδον.
 26 Εἰδοῦ μ' εἰκόσθη ἡμῶν ἔχει δεινὴ ἄδ' ἐπεὶ ἔσθαι
 27 Πρῶτοντι φαίνοισ' ἀλακίαι, οἳ δ' ἄτε ποδῶν
 28 Πομπῆσι γίνονται ἐπ' ἀριστεύοντα δουλεύοντες.
 29 Καὶ τὴν κληῖα πάντα κρατέουσι καὶ, ἔφει' αἰδῶσθαι
 30 Εἰ μὲν περ μοι δῖος Ὀλύμπου καὶ μ' ἰσχύουσι,
 31 Πρῶτοντι ἐθέμιμι θυγῆτα ἀλάκω γέρεσσι.
 32 Εἰδοῦ δὲ τὴν γὰρ ῥα μέλισσά γε θυμὸν ἔχουσα,
 33 Ἢ μ' εἴω ἔριον σιωπῶντι τὸν ῥοῖον ἐπιέσθαι.
 34 Αἰὲν γὰρ ἔπει ἴσον ἀλακίαι ἐχθροῦσιν
 35 Γυμνοῦσσι ἀγκύρεσσιν ἴσθαι δ' ἐχθροῦσσι λιμῶν.
 36 Μ' ὅθ' ἐμὸν εἴ γε σάωσιν ἐπιείχοιτο, οἴησιν τε,
 37 Νῆυσσι τις ἢ ξητελίω τῶσιν ἢ ἀλακίαισιν,
 38 Ἢ εἴ κωτ' ἀλάκωσιν καὶ τῶσιν ἀλάκωσιν ποδῶν,
 39 Ὡς δὲ δῖος ἐπὶ τῶσιν ἐχθροῦσιν, οἳ δ' ἐπὶ τῶσιν
 40 Ἐυρὴ ἔφει δυνάσασθαι μιν δὲ δ' ἐπὶ τῶσιν ἐπιέσθαι.
 41 Ὡς ἴσθαι τ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἠμειβόμενος φασσάρεσσι
 42 Ἐκ κωτ' ἐπὶ τῶσιν ἢ περ σὺ κωτ' ἐπὶ τῶσιν
 43 Ὡς ἴσθαι τ' ἐπὶ τῶσιν κρατέουσιν, ἀλλά τῶ
 μέλλω

20 Ἀδικήτοισι ἀλακίαισιν οἳ ἐπὶ τῶσιν ἐπιέσθαι
 21 Ἀλλὰ σὺ κωτ' μοι εἶπαι (θεὸς δ' ἐπὶ τῶσιν ἴσθαι)
 22 Ὅστις μ' ἀδικήσιν τῶσιν καὶ, ἴσθαι κληῖου.
 23 Νῆυσσι δ' ὡς ἴσθαι πάντα ἐχθροῦσιν ἐχθροῦσιν.
 24 Ὡς ἴσθαι μιν, οἳ δ' ἐπὶ τῶσιν ἀλακίαισιν ἠμειβόμενος,
 25 Τῶσιν γὰρ ἐπὶ τῶσιν ἢ περ κωτ' ἐπὶ τῶσιν ἐπιέσθαι,
 26 Πομπῆσιν περ δὲ γέρεσσι ἀλάκωσιν τῶσιν,
 27 Ἀδικήσιν περ φασσάρεσσι ἀλάκωσιν ὅστις δουλεύοντες
 28 Πίνακα βάλουσιν αἰδῶσθαι, πομπῆσιν ἠμειβόμενος
 29 Τῶσιν δ' ἐπὶ τῶσιν περ τῶσιν ἠμειβόμενος, οἳ δ' ἐπὶ τῶσιν
 30 Τῶσιν ἢ περ σὺ δυνάμει κρατέουσιν ἀλάκωσιν

Insula autem quædam est valde vndoso in ponto,
 Ægyptum ante (Pharum verò ipsam vocant)
 Tantum distans quantum tota die caua nauis
 Confecerit, cui stridulus ventus aspirat à puppi.
 In ea autem portus portuosus, vnde naues æquales
 In pontum deducunt, postquam hauserunt nigrâ aquâ.
 Illic me viginti dieb. detinuerunt dii, neq; vnquâ veti
 Spirantes apparuerunt marini, qui nauium (secundi
 Ductores sunt supra lata dorsa maris. [virorum,
 Et fortassis viatica omnia corrupta fuissent & animi
 Nisi me aliqua dearum miserata esset, ac seruasset,
 Protei gloriosi filia marini sonis,
 Idothea: huic namq; potissimum animum commouit:
 Quæ mihi soli intet eundem obuia fuit seorsim à sociis:
 Semper enim circa insulam errantes piscabantur
 Curuis hamis, domabat verò ventrem fames.
 Hæc propè me astans, sermonem habuit, & loquuta est,
 Stultus es & hospes maxime opere, aut remisso animo,
 Aut spontè cessas, & delectaris dolores ferens,
 Qui certè diu in insula detinetis, neque vllum finem
 Inuenire potes, minuitur autem tibi pectus sociorum.
 Sic ait: exterum ego ipsam mutuis verbis excipiens alloq.
 Sanè tibi dicam, quæcumq; tandem sis dearum, (sum,
 Quòd ego neuiquam voluntarius detineor, sed ni-
 mirum debeo
 Immortales offendisse qui coelum latum habitant,
 Sed tu mihi dic (dij enim omnia sciunt)
 Quisnam me immortalium impedit & moratur iter,
 Reditumque, vt in pontum deueniam piscosum,
 Sic dixi: illa verò statim respondit dia dearum,
 Enimverò ego tibi, & hospes, valde verè enarrabo,
 Versatur quispiam hic senex marinus veridicus,
 Immortalis Proteus Ægyptius, qui que maris
 Totius profunditates nouit, Neptuni minister:
 Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse
 Quem si quo pacto tu possis ex-insidiis prendere,

- 11 Οὐκ ἀντιείπεται ἰδοὺ καὶ μῆτιρ καλοῦσθαι,
12 Νέστι δ' ἔτι πόνται ἐλευσίαι ἐχθρόεσσιν,
13 Καὶ δὲ καὶ ποιεῖται διατριβαίς, οὐκ ἐδίδαται,
14 Οὐδὲ τοῖς ἐπιμαχέουσιν κακίαι τ' ἀγνοῦσι τε τίτυκται,
15 Οἴχευοντα σὺναι δελεήμων ἰδοὺ ἀγαλίω τε.
16 Ὡς ἴσαται, αὐτοῖσι γὰρ μὴ ἀμνησέμεντες ὄψον ἴσται,
17 Αὐτὰν ἰδοὺ φασί, σὺ λέχει θείου γαστριτος,
18 Μήτιρ με ποιεῖται ἢ φασί, τῆς ἀλάνται.
19 Αρρακίτες γὰρ τ' ἐπὶ οὐκ ἐστὶ βελτῶ ἀίσιρ δαμναῖον,
20 Ἦς ἐφορμήων δὲ αὐτῶν ἀμνησέμεν δὴα θίβον,
21 Τεταρτὶς γὰρ ποιεῖται καλ' ἀτρεκίως ἐπιταλίξω,
22 Ἦμους δὲ ἡλίους μῆτιρ ἐστὶν ἀμνησέμεν,
23 Τῆμος ἀρὲξ ἄλλος εἰσι γίγεται ἄλλος ἐπιμαχέουσι,
24 Πικρὸν ἴσται τῶν οὐκ ἐστὶν, μαλακὸν φασί καλοῦσθαι,
25 Ἐκ δὲ ἰδὼν πειρασέται ἴσται ἐπίσται γλαφυροῖσται,
26 Κεῖν δὲ μῆτιρ ἐστὶν ἰσται καλῶς ἀλάντιος,
27 Ἀθροῖσται ἐστὶν οὐκ ἐστὶν ἰσται ἀλάντιος,
28 Πικρὸν ἴσται πειρασέται ἀλάντι, σὺν οὐκ ἐστὶν ἰσται,
29 Ἐπὶ οὐκ ἐστὶν ἀλάντιος ἀλάντι, ἀλάντι φασί,
30 Εὐκρίσται ἰσται οὐκ ἐστὶν ἀλάντιος ἐπιμαχέουσι,
31 Τρεῖσται οὐκ ἐστὶν ἰσται ἰσται ἰσται ἀλάντιος,
32 Πικρὸν δὲ τοῖς ἰσται ἀλάντιος τῶν γίγεται,
33 Φασί, τῶν ἰσται ἀλάντιος ἀλάντιος,
34 ἰσται,
35 Αὐτῶν ἰσται, πῶσται πειρασέται, ἢ δὲ ἰσται,
36 Ἀλάντιος ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
37 Τῶν ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
38 Καὶ τῶν ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
39 ἢ δὲ ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
40 Πικρὸν δὲ τῶν ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
41 ἰσται πειρασέται, ἀλάντιος, ἀλάντιος πειρασέται,
42 Τῶν ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
43 ἢ δὲ ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
44 Τῶν ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
45 Καὶ ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,
46 ἢ δὲ ἰσται ἰσται ἀλάντιος πειρασέται ἰσται,

Qui tibi dicat viam & mensuras itineris,
 Rediúmque, ut per mare proficiscatis piscosum.
 Ac sanè tibi dicet ò nobilis si modo velis,
 Quodcumq; tibi in domib. malúm q; bonúm q; acciderit
 Absente te per longum iter difficilèque.

Sic ait: ceterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
 Ipsa nunc explica insidias diuini senis,
 Ne quo pacto me prauidentis aut pramonitus effugiat,
 Difficilis enim est deus mortali homini superatu.
 Sic dixit ipsa continuò respondit dia inter deas,
 Enimuerò ego tibi hospes valdè verè dicam:
 Quando ergo sol medium cœlum ascenderit,
 Tum è mari emergit senex marinus veridicus,
 Flatu sub Zephyri nigra procella obtectus,
 Egredius verò dormit sub specubus cauis:
 Circa ipsum. v. phœæx carètes pedib. pulchræ Halosyd-
 Freqüentes dormiunt è cano mari egressæ, (nes
 Acerbum spirantes maris profundi odorem.
 Illuc te ego ducens simul ac aurora illucesset,
 Collocabo iuxta: tu verò probè elige socios.
 Tres, qui tibi apud naues transitaras optimi sunt.
 Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.
 Phocas quidem primùm numerabit, & accedet ad
 singulas:

Ceterùm postquam omnes enumerarit atq; inspexerit
 Cubabit in medio, pastor veluti in grege ouium:
 Atque vbi primùm sopitum videritis,
 Tum deinde vobis curæ sit robúrque virésque,
 Illic verò tenete cupientem & gessientem elabi.
 Omnia verò factus eniterur, quæcumque in terra
 Reptilia sunt, & aqua, & diuinitus ardens ignis.
 Vos autem firmiter tenere, magisq; premite,
 Sed quando te ipse interrogauerit verbis,
 Talis qualem consopitum videratis,
 Tum certè desistite à vi, soluiteq; senem
 O heros, interroga verò deorum quisnam te affligat.

Reditumque, qui per pontum iter facias piscosum,

Sic loquuta, sub pontum subiit fluctuantem:

Ceterum ego ad naues ubi stabant in arena,

Iui, plurima verò mihi cor cogitabat eunti;

Ceterum postquam ad nauem veni atque mare,

Cœnam apparauimus, deinde accessit diuina nox,

Tum obdormiuimus in littore maris.

Quando v. mane genita apparuit roseis-digitis aurora,

Tunc ad litus maris lata vada-habentis

Iui, plurimum diis supplicans: porro socios

Tres ducebam, quibus potissimum confidebam ad
omne facinus.

Interea verò hæc ingressa maris latum sinum,

Quatuor phocarum ex ponto pelles attulit:

Omnes v. erant recēs excoriatæ: dolum a. struebat patris

Cubilibus verò in arenâ exculptis marina,

Sedebat expectans: nos valdè propè venimus eam:

Iuxta verò collocavit, iniecit autem corium vnicuique:

Illie iâ molestissimæ insidix erâ: affligebat. n. grauitex

Phocarum in mare nutritarum pessimus odor:

Quis etenim marinum propè cetorum posset cubares?

Sed ipsa seruaui & excogitauit magnam vtilitatem:

Ambrosiam ad nares vnicuique posuit æfferendo,

Dulce valdè spirantem, sustulit a. ceti odorem.

Totum matutinū tēpus expectauimus patienti animo:

Phocæ a. è mari venerunt frequētes: illæ quidē deinde

Ordine sopiebantur iuxta litus maris.

Meridianus a. senex venit è mari, inuenitque phocas

Obesat: ad omnes v. accessit, recensuit autē numerum.

Nos a. primos recensuit inter cetos, nullūmq. animo

Putauit dolum esse, deinde cubauit de ipse.

Nos v. protinus vociferantes irruimus: circū a. manna

Iecimus, neque ipse senex dolosæ obliuiscitur artis,

Sed primū quidem leo factus est magnis iubis,

Deinde v. draco, & panthera, atque ingens fuscus:

Factus est etiam liquida aqua, & arbor altis folijs:

20 Ημίτε δ' ἄστμοίαι ἔχουσι τελευτὴν θυμῷ.
 21 Ἄλλ' ἔπειθ' ἠὲ καὶ ἄλ' ἔργου ἀερότα κείνου.
 22 Καὶ τίς τ' αἰετὸν ἐπίστασι κείνου δ' ἔργον; φησὶ σέπειπεν
 23 Τί τοι ταῖσ' ἀτρίεσι θεῶν συμφορὰς αὐτὸν ἔλλατ'
 24 ὄσρα μ' ἴδαιε κείνοτα λαχόντων σέπειπεν σὺ χεῖρ'
 25 Ὡς ἴδοντ' αὐτὰρ ἔγχευεν κείνοτα ἄνθρωπος φησὶ σέπειπεν
 26 Οἶδ' αὖ γ' ἔστι τι μετὰ ταῖσ' ἔργων ἔτι τι κείνοτα
 27 Ὡς ἴδοντ' αὐτὰρ ἔγχευεν κείνοτα ἄνθρωπος φησὶ σέπειπεν
 28 Ἐνὶ μὲν κ' ἀνώγει μνηστῆρ' ἴδ' ἔπειθ' ἔπειπεν
 29 Ἄλλα σὺ σέ μνηστῆρ' (θεῶν δ' ἔτι πάντα ἴσασσι)
 30 Ὅστις μ' ἀθάνατον πεδάσῃ, ἴδοντες ἀλλόθεν,
 31 Νέστορ δ' αἰετὸν πάντας ἰδόντων ἔγχευεν
 32 Ὡς ἴδοντ' αὐτὰρ ἔγχευεν κείνοτα ἄνθρωπος φησὶ σέπειπεν,
 33 Ἄλλα μὲν ἄρα κείνου δ' ἔργων ἔτι τι κείνοτα
 34 Ραῖος ἠεὶ κείνου κείνοτα ἄνθρωπος φησὶ σέπειπεν
 35 Ἰὼν ἔπειθ' ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 36 Οὐ γὰρ ταῖσ' ἀνθρώποισιν ἀνθρώποισιν ἀνθρώποισιν
 37 Οἶδ' αὖ γ' ἔστι τι μετὰ ταῖσ' ἔργων ἔτι τι κείνοτα
 38 Πρὶν γ' ἔτ' ἀνθρώποισιν ἀνθρώποισιν ἀνθρώποισιν
 39 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 40 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 41 Καὶ τίς τ' αἰετὸν ἐπίστασι κείνου δ' ἔργον; φησὶ σέπειπεν
 42 Ὡς ἴδοντ' αὐτὰρ ἔγχευεν κείνοτα ἄνθρωπος φησὶ σέπειπεν
 43 Οἶδ' αὖ γ' ἔστι τι μετὰ ταῖσ' ἔργων ἔτι τι κείνοτα
 44 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 45 Καὶ τίς τ' αἰετὸν ἐπίστασι κείνου δ' ἔργον; φησὶ σέπειπεν
 46 Ταῦτά μ' ἀνθρώποισιν ἀνθρώποισιν ἀνθρώποισιν
 47 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 48 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 49 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 50 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 51 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 52 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 53 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 54 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 55 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 56 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 57 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 58 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 59 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν
 60 Ἄνθρωπος ἔπειπεν ἴδοντ' αὐτὰρ ἔπειπεν

Nos verò firmiter tenebamus forti animo,
 Sed quum iam agere sciret senex, verūnas doctus,
 Tunc me verbis interrogans alloquutus est,
 Quis tibi Atrei filii de oram confuuit consilia,
 Ut me caperes inuitum in insidiis cuius rei opus haberes?

Sic ait: ceterum ego ipsum exdipiens alloquutus sum,
 Scis senex: quid me ista decipiens interrogas?
 Ut iam diu in insula detineor, neque villo pacto finem
 Inuenire queo, minuitur autem mihi intus cor.
 Sed tu utique mihi dic, dii verò omnia sciunt,
 Quinam immortalium impedit & moratur iter,
 Reditumque, ut per pontum vadam piscosum.

Sic dicebat ille, v. rursus respondens alloquutus est,
 Atqui omnino de beoas, Ioui aliisque diis
 Sactis litatis, conscendere, ut velocissimè
 Tuam ad patriam venires navigat per nigrum pontum.
 Non n. tibi antea fatale est amicosq; videre, & venire
 Ad domum bene constructam, & tuam ad patriam terram,
 Quam Aegyptij à Ione fluentis flumini

Rursus ad aquas redieris, secessisq; sacras becatombas
 Immortalibus dii: qui coelum latum tenent:
 Tunc, v. tibi dabunt viam dii quam tu desideras,

Sic ait: ceterum mihi fractum est charum cor,
 Eo quòd me rursus iubebat per obscurum pontum
 Ad Aegyptum ire, longam viam difficilè inquer
 Verum etià sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
 Ista quidem sic per fœlam senex ut tu præcipis:

Sed age mihi hoc dic & vetè rectole,
 An omnes cum nauibus istasi ceciderint Graeci,
 Quos Nestor & ego reliquimus à Troia profecti,
 Num quispiam perit morte inopinata sua in nave,
 Aut amicorum in manibus postquam bellum confes-

cerit?

Sic dixit ille me rursus excipiens alloquutus est,
 Atride cur me ista interrogas? neutiquam te conuenit
 Scire, nequintelligere me ista aniguro, neque te putare

- 20 Διὸς ἄκλαυτον ἐσιδέσθαι, ἰπὺν δ' ἑσπέτα πύθναυ.
 21 Ποικίλ' ἔτι δ' ἰδέσθαι, πολλοὶ δ' ἔλιποντο.
 22 Ἀρχεὶ δ' αἰθέριοι μιν ἄχαιῶν χαλκὸν ἔπεισε.
 23 Ἐν τῷ δ' ἀπέλοιτο μάχη δὲ τὴν σὺ περιόχε·)
 24 Ἔς δ' ἔτι που Ζεὺς χατρίωνται θυρεὶ πάντων.
 25 Λίας δ' ἔμψυσι δάμε δόρυ χερσὶ μάλιστα.
 26 Τυρῖσι δ' ἄρ' ὄψετο προσέειπεν ἰππλάσσει
 27 Πέτραισι μεγάλασι, κ. ἰξισίωσι θαλάσσει.
 28 Καὶ τὴν κενὸν φωνὴν κῆρυξ ἐχθρῶν ἀφ' ἄθλιων,
 29 Εἰ μὴ ἄφραστον ἴτος ἰθάκι, κ. μὴ γ' ἀκάθην.
 30 Φάει δ' αἰετὸν δὴ φωνήν μιν λατρεῖα θαλάσσει·
 31 Τὸ δ' ἔτι προσέειπεν μιν ἔκλυε αἰεθίστοτος.
 32 Αὐτὰρ ἔπειτα τείαται ἰλίου χροσὶ τριβῶσιν,
 33 Ἠλυσὶ γυρῶν πύθων, δάτι δ' ἔχουσι αὐτῶν
 34 καὶ τὴν δ' αἰεθί μιν, τὴν δ' ἔχουσι ἰππῶσι πάντων·
 35 Τὴν δ' ὄψετο προσέειπεν ἰξισίωσιν μιν ἀκάθην,
 36 Τὴν δ' ἔπειτα χεῖρας ἀπέσθησε κυμαίνοντα,
 37 Ὡς δ' ἔπειτα δάμαλλον ἰππῶσι ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 38 Σὸς δ' ἔπειτα ἔρυξ κῆρυξ ἀθιστοῖσι δ' ἰππῶσιν,
 39 Ἐν θυσι γ' ἄρ' ἔμψυσι σικμοσὶ δὲ πάντων ἔην.
 40 Ἀλλ' ὅτε δὴ παχὺ μάλιν μολοῖσσι ἔσθ' ἄπυ
 41 ἔσειθεν, τὴν δὴ μιν κίερα τῶσιν ἔπειτα
 42 Πόρπει ἴσ' ἰχθυοῦσιν οἴων, μεγάλα φωνήωντα,
 43 Ἀλλ' ἴπ' ἰχθυῶν ἔστι δάμασσιν ἰππῶσιν
 44 Τῶσιν ἄπαρ τῶν ἔσθ' ἰππῶσιν ἰππῶσιν.
 45 Ἀλλ' ὅτε δὴ κ. κείνη ἰφαινετο νύκτι ἀπῆμων,
 46 Ἀφ' ἧς δάμασσιν ἔσθ' ἰππῶσιν ἰππῶσιν.
 47 Ἡ δὲ πῶς δ' ἔχουσι ἰππῶσιν τὸ παρὸν δάμασσιν.
 48 καὶ κίερα ἀπῆμων ἰππῶσιν τὸ παρὸν δάμασσιν ἰππῶσιν
 49 Δάμασσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν
 50 ἰππῶσιν.
 51 Τὴν δ' ἔπειτα σικμοσὶ ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν
 52 Αἰγῶσιν δάμασσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν
 53 Κουρῶσιν δάμασσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν
 54 Μὴ δ' ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν
 55 Βῆ δ' ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν ἰππῶσιν

Diu absq; lacrymis fore, postquā bene omnia audieris.
 Multi siquidē istorū domiti sunt. plurimi verō relictī,
 Duces autem duo Græcorū loricatorum,
 In reditu perierunt: (pugna etenim & tu interfuisti.)
 Vnus. a. adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto:
 Ajax quidē in navi domitus est lōgos remos habēte.
 Ad Gyas quidem primum Neptunus admovit,
 Saxa ingentia, & seruavit ē mari.

Et sanē effugisset mortē, quantumvis inuisus Palladi,
 Nisi impiū dictū protulisset, & grane facinus patrasset.
 Dixit, etiā inuitis dicit fore ut effugeret ingētes fluctus
 Hunc Neptunus magnificā audiuit irāntem, (maris.
 Statim deinde tridente arcepto manu forti,
 Percussit Gyteum saxum, absciditque ipsum:
 Et vnū quidē illic māsit, alterum frustrū incidit maris.
 Huic sanē Ajax primūm insidens, valdē latus est.
 Hunc ferebat per mare ingens, vndosum.

Sic ille quidem ibi perit, postquam bibit salſam aquā:
 Tuus. v. effugit mortem frater, atque elapsus est
 In navi concava: seruavit verō veneranda Iuno,
 Sed quum iā iam videretur Mælarū montem arduum
 Peruenturus, tum ipsum abreptum procella
 Pontum per piscosam tulit, valdē ingenti centem,
 Agri ad extremam oram vbi ædes habitabat Thestias
 Prius, cæterum tunc habitabat Thestias Agrius,
 Sed quum iam & illinc appateret reditus facturus,
 Ac dii retro ventum vertorunt, & domum ille venit.
 Tum quidem gaudens conscendit in patriam terram.
 Et osculatus est attingens suā patriam: multa ab ipso
 Lacrymæ calidæ effuix sunt postquam labentes vidit
 terram.

Hunc. a. specula conspexit speculator, quē cōstitnerat
 Agisth^o dolosus eō adductū. promiserat. a. mercedem,
 Auti duo talenta: observabat. v. hic toto anno.
 Ne ipsū lateret accedēs. memōtq; foret strenui roboris.
 Festinabat. a. ire annūciaturus ad ædes past. populorū:

Statim. v. Agisthus dolosam excogitavit artem:
 Delectis ex plebe viginti viris optimis, (patrum
 Constituit infidias, ab altera parte iussit conuulsi ap-
 Ceterum ipse iuit inuitans Agamēnona past. populio-
 quis & curibus, indecentia delib. erans. (rum,
 tunc infidiarum ignarū deduxit & trucidauit, (pe-
 quinio excipiens, vt aliquis occideret bouē ad prae-
 seq. quisq. Atridae sociorū reliēt? qui eū sequuti erāt,
 seq. quisquam Agisthi, sed trucidati sunt in regia.
 Sic dixit: ceterum mihi cōfractus est charus animus.
 Flebam, a. in arenis desident: neque mihi cor
 Volebat amplius viuere & videre lumen solis.
 Porro postquā flēdo n. eq. ipsū voluīdo saturat? som,
 Tum me alloquutus est senex marinus veridicus,
 Ne amplius Atrēi fili, longo tempore indeclinenter sic
 Fleas, quoniam non remedium aliquod inueniemus,
 sed citissimē

Tēto, quo pacto iā tuā ad patriam terram perueniā.
 Aut. n. ipsum vinum deprehēdes, aut Orestes (teteris.
 Interfecerit praeueniēs, tu. v. ex. n. sab. ē. se. u. l. r. a. l. i. i. n.
 Sic ait, ceterum mihi cor & animus generosus,
 Rursus intra pectus quantumuis tristis exilaratur est:
 Et ipsum alloquutus verba lata dixi,
 Istos quidem noui, tu verò tertium virum nomina,
 Qui adhuc vitus detinetur in lato mari.
 Aut mortuus: volo aequantumuis mixtus audire.

Sic dixit: ille me rursus excipiens alloquutus est,
 Filius Laertae in Ithaca domos habitans,
 Hunc vidi in insula lacrymas vberes fundentem
 Nymphae in adibus Calypso, quae ipsum in necessitate
 Detinet, ille. v. nō potest suū in patriam terram venire.
 Non. n. ei adsunt naues remigio instruēz nec socij,
 Qui ipsum reducere possint per lato dorsa maris.
 Tibi autem non fatale est nobilis ō Menelae.
 In Argo equis apto mortem & fatum subire,
 Sed te ad Elysium campum, & fines terrae

immortales mittenti (ubi flauus Rhadamantus est,
 Vbi utique facillima viuendi ratio est hominibus.
 Non nix, neque hyems longa, neque vnquam imber,
 Sed semper Zephyri suauiter spirantes auras
 Oceanus emittit, ad refrigerandum homines)
 Quod habes Helenam, & ipsis Iouis gener es.

Sic loquutus, subiit pontum fluctuosum:
 Cæterum ego ad naues simul cum diuinis sociis
 Iui: plurima. v. mihi cor alternabat incedenti.
 Cæterum postquam ad nauem venimus atque mare,
 Ccenamq; apparatus, superuenitq; solitaria nox,
 Tum dormiuimus in littore maris,
 Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Naues quidē ante omnia deduximus in mare diuinū,
 Malos a. imposuimus & vela nauibus æqualibus,
 Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt.
 Ordine a. cōsidētes spumōsū mare verberabāt remis,
 Rursus in Ægypto à Ioue cadente flumine,
 Constitui naues, & perfeci legitimas hecatombas.
 Cæterum postquam sedauī deorum irā immortalium,
 Fodi Agamemnoni tumulum, vt immēsa gloria esset.
 Hæc vt perfeci, redij: dederunt a. mihi ventū secundū
 Dij, qui me celeteriter charam ad patriam miserunt.
 Sed age nunc mane in ædibus meis,

Donec vndecimāque duodecimāque fiat dies,
 Et tunc te bene mittam, dabo, a. tibi splendida dona,
 Tres equos, & currum bene politum, cæterum postea
 Dabo pulchrum poculum, vt libes diis
 Immortalibus, mei memor diebus omnibus.

Hūc rursus Telemachus prudēs cōtra alloquitur est,
 Atide, ne sanè me multum tempus hic detine,
 Etenim vel annum ego apud te pateret
 Sedere, neque me domus caperet desiderium, neque
 parentum,

(vehementer a. sermonibus verbisq; tuis ea audiens
 Oblector) sed iā mihi mei molestè ferunt moram socij

- 21 κ' ἔπειτα καὶ ἠγάθει, σὺ δὲ μὴ χεῖρ' ἔχου ἐνθάδ' ἰούνην.
 22 Δόρυ γὰρ δὴ δ' ἔχει καὶ μάστιγ' ἀγαθὰ περὶ ἵππων.
 23 Ἴσπασσε δὲ καὶ ἰδοῖσθαι ἐν ἀξίῳ, ἀπὸ δ' ἐπὶ ἅπασι.
 24 Ἐἶδεν δ' ἱερίφρον' ἀγαλμα, σὺ γὰρ περὶ βίβλου κ' ἀείρου.
 25 Εὐρίππε, φ' ἴμεν ἄλλοτ' ἄλλοις ποταῖς, εἰ δὲ κ' ἕστασθαι.
 26 Πυθιά τειξέσθαι τε, εἰ δ' ἄλλοις κ' ἕστασθαι.
 27 Ἐν δ' ἰδοῖσθαι ἕτα δ' ἄρ' ἔειπεν ἄλλοις, ὅτι τί λειμῶν
 28 Λιγυρῶν κ' ἰσχυρῶν ἵππων ἐστίν.
 29 Οὐ γὰρ περὶ βίβλου ἵππων κ' ἔειπεν, εἰ δ' ἄλλοις.
 30 Ἀλλ' ἄλλο κ' ἔειπεν, ἰδοῖσθαι δὲ τὴν ἕτασθαι περὶ βίβλου.
 31 Πρὸς αὐτόν, μάλιστα δὲ βίβλου ἀγαθοὶ ἄλλοις.
 32 Χεῖρ' ἔχει μὴ ἱππασθαι ἵππων, ἴσπασσε δ' ἄλλοις.
 33 Ἀλλοτ' ἄλλοις ἀγαθοὶ βίβλου τ' ἔειπεν, εἰ δ' ἄλλοις.
 34 Τὴν ἕτασθαι περὶ βίβλου μάλιστα δὲ ἄλλοις γάρ.
 35 Δόρυ γὰρ δὴ δ' ἔχει καὶ μάστιγ' ἀγαθὰ περὶ ἵππων.
 36 Δόρυ γὰρ ἔχει καὶ μάστιγ' ἀγαθὰ περὶ ἵππων.
 37 Δόρυ γὰρ ἔχει καὶ μάστιγ' ἀγαθὰ περὶ ἵππων.
 38 Ἐπὶ δ' ἔειπεν, χεῖρ' ἔχει ἵππων ἀγαθῶν.
 39 Ἐπὶ δ' ἔειπεν, χεῖρ' ἔχει ἵππων ἀγαθῶν.
 40 Σὺ δ' ἔειπεν βίβλου, εἰ δ' ἄλλοις ἀγαθοὶ βίβλου.
 41 Χεῖρ' ἔχει μὴ ἱππασθαι ἵππων, ἴσπασσε δ' ἄλλοις.
 42 Πρὸς αὐτόν, μάλιστα δὲ βίβλου ἀγαθοὶ ἄλλοις.
 43 Δόρυ γὰρ ἔχει καὶ μάστιγ' ἀγαθὰ περὶ ἵππων.
 44 Οἱ δ' ἔειπεν βίβλου, εἰ δ' ἄλλοις ἀγαθοὶ βίβλου.
 45 Σὺ δ' ἔειπεν βίβλου, εἰ δ' ἄλλοις ἀγαθοὶ βίβλου.
 46 Πρὸς αὐτόν, μάλιστα δὲ βίβλου ἀγαθοὶ ἄλλοις.
 47 Δόρυ γὰρ ἔχει καὶ μάστιγ' ἀγαθὰ περὶ ἵππων.
 48 Ἐπὶ δ' ἔειπεν, χεῖρ' ἔχει ἵππων ἀγαθῶν.
 49 Ἐπὶ δ' ἔειπεν, χεῖρ' ἔχει ἵππων ἀγαθῶν.
 50 Ὅτι περὶ βίβλου ἀγαθοὶ ἄλλοις.

In Pylo diuina, tu a. mo. *Sanguis* tempus hic detines.
 Donū. a. q. cōq. mihi dabis *vale* sit. ut in turri monumentū
 Equos. a. an. Ithacā nō ducā, sed tibi ipsi recōdi possit.
 Hic relinquam in deliciis: tu. n. campo imperas
 Lato, in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
 Triticum. xez. atque late germinās hordentim album.
 In Ithaca a. neq. curricula lata, neque vllum pratium.
 Capris pascendis apra est Ithaca, & magis grata quā
 si esset equis alendis optat:

Nulla. n. insularum spatiosa neque pratis accōmodata
 Quae in mari sit: sunt Ithaca verō supra omnes.

Sic ait: tūc verō voce bonus Menelaus,
 Manūq. ipsū prehēdit, verbūmq. dixit atq. loquitur est,
 Sanguinis ex boni chare tili, qualia loqueris.
 Itaque ego tibi ista commutabo: possum enim.
 Donorū. a. omnium quaecunq. in mea domo pretiosa ia-
 Dabo quod pulcherrimū & pretiosissimum est, (cent.
 Dabo tibi craterem elaboratam: argenteus autem
 Est totus, aurōque labra immixta sunt:

Opus. v. est Vulcani, deditque ipsū nobilis heros
 Sidoniorum rex, quando ipsius domus suscepit
 Illic me profectum: tibi volo id praebere.

Sic hi quidem huiuscemodi inter se loquebantur:
 Coniux verō in domum ibant diuini regis:
 Illi adducebant oues, mterebantq. animosum vinum,
 Cibum. v. ipsae vxores pulchris vitis intulerunt.
 Sic illi quidem circa cœnam in domo laborabant.

Proci autem ante Vlyssis domum
 Dilcis delectabantur & iragulas torquentes (bāt.
 In fabrefacto panimēto, vbi antea insolētiā exerce-
 Antinous. v. cōfcederat, & Eurymach deo forma similis,
 Principes procorū, virtute enim erāt longē optimi.

Ad hos filius Phronij Noemon propē accedens,
 Antinoum verbis iaterrogans alloquitus est,
 Antinoe, an scimus in mente nostrā an non,
 Quando Telemachus redit ex Pylo arenosa

19 Νῦν ἐμοὶ ἴσχατ' ἀγαν ἔμε δ' ἐχέτω γένητ' αὐτῆς
 20 Ἡλιδ' εἴε θυρήχονθ' εἰσαβιδίον' εἴδοι μαι ἔπειτα
 21 Δωδῆκ' ἑπίσταται ἔσθ' ἄν' ἐμὸν τε παλάστρην
 22 Αἰετῶν τε σπῆνδ' καὶ πῆ ἑκατομύηθ' ἀμυσσάμενον.
 23 Ὡς ἴσαθ' εἰ δ' αἰετὸν εἰδαμῆναι ἄ γ' ἴφαιτο
 24 Ἐς πύλον εἰσβόωντ' ἐκλέϊναι, αἰετὰ περ αὐτῶν
 25 Ἀγρῶν δ' ἐμὸν οἴσι παρὶ μμηταὶ καὶ θυλίοντα,
 26 Τὸν δ' εἰ μὲν εἰπίπτεσθε σφραγῖσθε θεοπέδιτος ἥϊός,
 27 Ναμάρτις μαι ἵσταται σῆνδ' ἀγρῶν, ἡ γένε αὐτῶν
 28 Κῆρυξ δὲ πύλον' ἐδῶκε ἑξάρταται, ἀ εἰ αὐτῶν
 29 Θύγας τε ἐμῶν τε δὴω ἀπὸ γα γ' τὸ τελέϊσθαι.
 30 Καὶ μαι πύλον' ἀγρῶν σφραγῖσθ' ἑπίπτεσθαι, ἑπίπτεσθαι
 31 Ἡ' ἵφαιτο εἰ δ' ἵφαιτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 32 Ἡ' ἵφαιτο εἰ δ' ἵφαιτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 33 Τὸν δ' εἰ μὲν εἰπίπτεσθε σφραγῖσθε θεοπέδιτος ἥϊός,
 34 Αὐτῆς ἵφαιτο εἰ δ' ἵφαιτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 35 Ὅσ' ἀπὸτ' ἀπὸ τοῦτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 36 Αἰετῶν τε σπῆνδ' καὶ πῆ ἑκατομύηθ' ἀμυσσάμενον.
 37 Κῆρυξ δὲ πύλον' ἐδῶκε ἑξάρταται, ἀ εἰ αὐτῶν
 38 Οἷοι ἵφαιτο εἰ δ' ἵφαιτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 39 Μίντρεα καὶ δῖα, τὸν δ' εἰ μὲν εἰπίπτεσθε
 40 τὴν ἵφαιτο.

20 Ἀλλὰ τὸ θυμὸν ἴδον ἐνθάδε μὲν τὸ γε δῖον
 21 Χρῆζεν ἴφαιτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 22 Ὡς ἀπὸτ' ἀπὸ τοῦτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 23 Ταῦτον δ' ἀμυσσάμενον εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 24 Μίντρεα καὶ δῖα, τὸν δ' εἰ μὲν εἰπίπτεσθε
 25 Ταῦτον δ' ἀμυσσάμενον εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 26 Ἀγρῶν τε σπῆνδ' καὶ πῆ ἑκατομύηθ' ἀμυσσάμενον.
 27 Πύλον' ἐδῶκε ἑξάρταται, ἀ εἰ αὐτῶν
 28 Ὅσ' ἀπὸτ' ἀπὸ τοῦτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 29 Ταῦτον δ' ἀμυσσάμενον εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 30 Ἐκ τῆσθε δ' ἀμυσσάμενον εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.
 31 Νῦν ἐμοὶ ἴσχατ' ἀγαν ἔμε δ' ἐχέτω γένητ' αὐτῆς
 32 Ἀγρῶν τε σπῆνδ' καὶ πῆ ἑκατομύηθ' ἀμυσσάμενον.
 33 Ὅσ' ἀπὸτ' ἀπὸ τοῦτο εἰσπύπτεσθαι τὴν μάλαντα.

Naue[m] mihi abiit abducens: mihi vetò opus est illa,
 Vt Elidem in spatiosam traiciam, vbi mihi equæ
 Duodecim foeminae, simul a. muli patientes operis,
 Indomiti. ex quibus aliquem adigens domarem:

Sic ait: hi. v. in animo obstupescébât: non. n. putabât
 Pylum abiturum Neleiam, sed alicubi in ipsius
 Agris aut ouibus commoraturum aut subulco.

Hûc statim Antinous alloquutus est Eupitheï filius,
 Verè mihi dic quando abiit, & quânam illum
 Iuuenes sequuntur, ex Ithaca electi? an sui ipsius
 Mercenariique mancipiaque? potuit sane hoc etiam
 Et mihi hoc dic verè, vt benè sciam, (perficere.

Aa te per vim inuitum priuauit naue nigra, (ne?
 An spòte ei dedisti postquâ blâdè affatus est te sermo

Hunc. a. filius Phthonij Noemon còtra alloquut^{us} est,
 Ipse sponte ei dedi. quid faceret etiam alius,
 Quando vir talis habens curas in animo
 Peteret? difficile sanè negare munus foret.

Iuuenes. a. qui in populo primas tenet secundum nos,
 Illi eum sequuntur: ducè. v. ego conscendentè agnoui
 Mentorem, aut deum: illi certè ipsi omnimodo erat
 similis.

Sed hoc admiror: vidi hûc Mentorem diuinum
 Heri sub aurora, tû ille conscēderat nauè ad Pylum.
 Sic loquutus abiit ad domum patris.

His. v. vtrisque perculsus est animus generosus:
 Proci. v. simul sederunt & quieuerunt à certaminib.

His. v. Antinous interfatus est Eupitheï filius,
 Tristatus: furore. v. valde præcordia nigra

Implebantur, oculisque ei igni splendenti similes erât.

Papæ, quàm ingès facinus superbè commissum est
 Telè. profectiò isthæc: putabamus non perfectum iui.

Tot verò inuitis iuuenis puet abiit temerè
 Naui deducta, electisque per populum optimis.

Incipiet & vltèrius malum esse: sed illi ipsi
 Iupiter perdat vires antequam nobis malum ferat.

- 21 Ἀλλ' ἄγε μοι εἰπὲς ἵνα δειῶ κ' εἰπὼς ἱπταίρους,
 22 ὄφρα μὴ αἰτῆ ἴδῃται λαχρόσιμα εἶδη θαλάσσης
 23 Ἐν πυθμένι ἰθακῆς τε σπῆμαί τε πηπυλίσουρος
 24 ὣς αἰὲρ ἄπυρον γέθρι κεντύλλαντι εὐτερε πατέρης.
 25 εἶε ἰουθ'· ἰδὲ δ' ἔρχεσθαι ἴππῃ αἰνῶ, ἄδ' ἐκείλομαι.
 26 Λυτῆ' ἰσφ' ἀπασάντες ἴθαι δόμοι εἰς ἰδρυθῆς.
 27 Οὐδ' ἄρα σκωλήριφθα πελώρι χερσὶ κεν ἄπυρος
 28 Μύδων εἰς μινθῆς ἰαί οισὶ βυλατοδύμοιοι.
 29 Ἐκρυζοῦσι ἴππῃ μίνθῃδε ἰπὸ βέντο βυλας.
 30 Αὐτῆς ἴππῃς ἰαίτις δὲ ἰδρυθῆ μῆτιν ὄφρασι.
 31 Βῆ δὲ ἵππῃ κ' ἄλλῃσι δια δώματα πύλων ἰπταί·
 32 Τῶν δὲ ἴππῃ εἶδη θαλάσσης σπῆμα ἰπταί ἰπταί,
 33 Κῆρυξ ἰπταί δὲ σπῆμα μινθῆς κ' ἄλλῃσι.
 34 Ἦ ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 35 Ἐργαί πύλων ἰπταί δὲ αἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 36 Μῆ μινθῆς ἰπταί, μῆδ' ἄλλῃσι ἰπταί.
 37 Ἰπταί κ' ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 38 Οἱ δὲ μῆ ἀπασάντες ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 39 Κῆρυξ ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 40 Ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 41 Οἱ δὲ ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 42 Ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 43 Ἐπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 44 ἰπταί κ' ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 45 Κῆρυξ δὲ ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 46 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 47 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 48 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 49 Τῶν δὲ αἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 50 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 51 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 52 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 53 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 54 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 55 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 56 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 57 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 58 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 59 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 60 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 61 Οἱ δὲ ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 62 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 63 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 64 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 65 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 66 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 67 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 68 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 69 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 70 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 71 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 72 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 73 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 74 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 75 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 76 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 77 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 78 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 79 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 80 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 81 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 82 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 83 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 84 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 85 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 86 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 87 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 88 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 89 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 90 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 91 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 92 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 93 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 94 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 95 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 96 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 97 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 98 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 99 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.
 100 ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί ἰπταί.

Sed agite, mihi date nauem celerem & viginti socios,
 Ut eum ipsum redeuntē infūdis excipiā, atq; obiectuē
 In freto Ithacæque Samique alperæ,

Ut cum sua pernicie nauiget propter patrem.
 Sic atq; verò omnes laudarunt atque horati sunt.
 Statim deinde vbi surrexissent iuerūt in domū Vlyssis:
 Neque sanè Penelope longo tempore fuit ignara
 Sermonum, quos proci in mēte profundè cognabāt.
 Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia
 Quā extra aulā esset, illi. v. interitus consiliū texebāt.
 Festinabat a ire annuntiaturus per domū Penelope:
 Hunc. v. in limine stantem alloquuta est Penelope.

Præco, cur te præmiserunt proci in clypeo
 An dicere ancillis Vlyssū diuini
 Vt ab opere cessent, ipsis a conuiuium apparentē
 Nec ambientes, nec vsquam aliō decedentes,
 Vltimò & postremò nunc hic cœnent:
 Qui quidē simul cōgregati, victum absumitis multum,
 Bona Telemachi prudentis: nunquā mane à patribus
 Vestris antea audistis pauci quum essetis,
 Qualis Vlysses erat inter vestros parente?
 Neque vllum opere lædens neque verbo
 Publicè, quod tamen licet diuinis regibus,
 Vt alium odio habeat mortaliū, alium ames,
 Ille. v. nunquā proclius quid mali in quēquā virū fecit.
 Sed vester quidem animus, & indigna facinora (in.)
 Apparēt, neq; vlla est gratia post beneficiōū acceptū.

Hanc rursus alloquutus est Medon prudētia doctus,
 Vtinam. v. o regina hoc maximum malum esset,
 Sed multò maiusque & perniciosius aliud
 Proci tentant, quod non perficiat Saturnius:
 Telemachum cupiunt interficere acuto ferro
 Domum reuertentem: ille. v. profectus est ad audien-
 dum quid de patre,
 Ad Pylum sacra, atque ad Lacedæmona diuinam:
 Sic atq; huius illie soluta sunt genæ & amicò pectus;

Διὸ δὲ μοι ἀμοιβάσθην ἵππων λάβει, πῶ δὲ εἴθετα
 Δακρυόεσσι παῖδά, θαλρῆ δὲ οἱ ἔρχετο θανά·
 Οὐδὲ δὲ δὲ μοι ἵππων ἄμειβομένων ἀποδοίητε,
 20 Κέρυξ, τίπτε δὲ μοι ποῖε οἰχάμενός δὲ τι μοι χροῖο
 20 Νεῶν αἰκυπόρου ὄπιθεν ἰσθμῶν, αἰδ' ἀλλὸς ἵππος
 20 Ἀγέθιστος γόησιν, ἄριστος δὲ πούλιος ἐφ' ἰγλῶ,
 20 Ἡΐνα μὲν ὄντα ἀπὸ τοῦ ἀθροῦσι λίπηται,
 20 Τίω δὲ ἑμείβετ' ἔπειτα, μείδω τι πνυμῶνα εἰδώς,
 20 Οὐκ εἶδ' εἴπι μοι θεῖε ἄροισι, καὶ κ' ἀπὸ
 20 Θυμῶν ἐφωμῶν ἰσθμῶν ἐς πύλον, ἔσχα πύδηνται
 20 Πατρὸς εὐδ' ἔγασσι, ἢ ἵπνα πύτμω ἵππων.
 Πῆ δ' ἔσχα ὀπίσσω ἀπὸ τοῦ χ' ὄντα ἐδυσσῆσθε
 Τίω δὲ ἄγχε ἀμειχρῶν θυμῶν ὄντα, ὄρ' ἔτ' ἴστα
 Δίονοιο ζεῖω, πολλῶν κ' εἴκων ἰόντων
 Ἀλλ' ἀοῖπ' ἐδὸς ἴζε πολυμήτε θαλάμῳ,
 Οἴκῳ ἑλευθερῶν, ἀπὸ δὲ δ' μωῶν
 μύειξοι

Πᾶσι δὲ μοι χ' ὄντα ἔσχα νύκτι δὲ πάλαι.
 Τῆς ἀδινῆς γόησιν μετῶν δα πύλων ἵππων,
 20 Κλῶντα οἴλω πύρι γάρμῳ ἐλύμῳ ἀλλ' ἔδωκα
 20 Ἐκ πύλων ἵππων μοι ἑμῶν ἀρῶν ἵππων ἔχοντα
 20 Ἡΐνα μὲν πύρι ἵππων ἀπὸ τοῦ θυμῶν,
 20 Παιτρὸς ἀπὸ τοῦ κακῶν ἵππων ἐδυσσῆσθαι,
 20 Ἐδυσσῆσθαι, πύρι ἵππων ἑμῶν κ' ἑμῶν ἀρῶν
 20 Νεῶν δὲ πύρι ἀρῶν ἀπὸ τοῦ θυμῶν ἵππων
 20 Ἀλλὰ ἵππων ἑμῶν ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Ἐδυσσῆσθαι, πύρι ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Ἐκ πύλων μὲν πύρι ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Οὐκ εἶδ' ἑμῶν ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Ἐκ πύλων μὲν πύρι ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Τῶν κ' ἑμῶν ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Ἡΐνα μὲν πύρι ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Ἀλλὰ ἵππων ἑμῶν ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Ἐμῶν ἵππων ἑμῶν ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Καὶ μοι κῶντα ἵππων ἑμῶν ἀρῶν
 20 Διὸς πύρι ἵππων ἑμῶν ἀρῶν

Diu ipsam silētium verborū occupauit, ipsius. v. oculi
Lacrymis impleti sunt, tenella, a ei detenta est vox:

Tandem, v. ipsum verbis excipiens alloquuta est,

Præco, cur mihi filius abiit, neq; ipsum necessitas e-
Nauæ celeres conscendete, quæ in mari equi (rat
Hominib; sunt, penetrant, a. in mēsum humidū mare,
An vt ne nomē quidē eius intet homines relinquatur?

Hæc, v. alloquit^r est deinde Medō prudētia doctus,
Haud scio an aliquis ipsum deus impulit, an ipsius
Animus impulsus est ire ad Pylum, vt audiat
Patris sui aut reditum, aut quonam fato interit.
Sic loquutus abiit ad domum Vlyssis:

Hanc, a. dolor circūfudit animū-cruciās, neq; amplius
In sella sedere, licet multi in domo essent. (sustinuit
Verūm super limen sedit elaborati thalami,
Miserabiliter lugens, vñdique autem ancillæ lamen-
tabantur tacitè,

Omnes quotquot in domo erant iuuenes atq; vetulæ.
Illas assiduò lugens alloquuta est Penelope, (derunt

Audite amicæ, supra modū mihi cœlites dolores de
Ex omnib; quæcunq; vñà meū nutritæ atq; natæ sunt,
Quæ antea quidem maritum bonū anisi animosum,
Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
Bonū inquit cuius gloria lata per Græciā & mediū Ar-
Nunc rursus filiū dilectum rapuerunt procellæ Igos,
Ingloriam ex adibus, neque abeuntem audiui.

Infelices, ne vestrū quidē in mentē induxit vñquæq;
E lectulo me suscitare, quæ sciretis manifestè in animo
Quando ille conscendit eouam nauem nigram,

Si, v. ego sciuissem istam profectioem molientem,
Sanè statim aut mansisset quantumuis festinans ad iter,
Aut me mortuam in domo reliquisset:

Sed aliquis famulus Dolium vocet senem,
Mācipiū meum, (quem mihi dedit pater huc venienti,
Et mihi hortum seruat arboriferum, vt celestime
Lacitæ hæc omnia assūdens indicet.

20 Εἰ δὲ ποῦ πικὰ κείτε ἐπὶ φρεσὶ μῆτιν ὕφισας,
 21 ἢ ἔξω δὴ λαοὶ τινὲς ἐνδύονται, εἰ μάλιστα
 22 ὄφρα δὲ ἄλλωσθεσ φθίσαι γένοιτο αἰτιόθεν.
 23 Τὸ δὲ δὴ κείτε φερεσὶ πᾶσι θάλασσαν ἐνδύματα,
 24 Νύμφα θάλασσαν δὲ ἔργα κατεπάκειται παλὴ χαλκή,
 25 ἢ ἴα ἐν μαγείᾳ μύσσοι δὲ πῶς ὄπασασι.
 26 ἢ δὲ ἔργα τὰ ἐκ πάντων πόρρω δὲ τί ἔσσι δὴ ἐλάθουσι
 27 Σέθεν κὲ μῆτιν ἔδου. ἰμαὶ δὲ ἔλετο μάγας
 ἔρατι.

Μὴ φρεσὶ πᾶσι φρεσὶ πᾶσι δὴ ἐνδύματα τε γυνοῦσαι,
 28 ἢ ὅτ' αὐτίκ' ἐπὶ πόρρωσιν ἀπομνηστέοι ἐκείσοι.
 29 Πῶς κὲ μὴ κλάσσει ἔργα καλὴν ἰήσασαι.
 30 Ἀλλ' ὕψις πᾶσι καὶ φερεσὶ καὶ εἰσεσθ' ἐλάθουσι,
 31 Εἰ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 32 Εὐχ' ἀδύνατον κούρη δὴ ἐκ ἀγροῦ γένεσθαι.
 33 ἢ γὰρ κἄν μοι ἴσασιν κἄν ὄνθου κἄν ὄνθου σπῆσαι.
 34 Μὰ δὲ γένοιτο κούρη καὶ ἐκαστὴν ἔργα τὰ οἴω.
 35 Πᾶσι γὰρ ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 36 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 37 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 38 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 39 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 40 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 41 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 42 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 43 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 44 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 45 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 46 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 47 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 48 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 49 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 50 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 51 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 52 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 53 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 54 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 55 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 56 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 57 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 58 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 59 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 60 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 61 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 62 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 63 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 64 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 65 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 66 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 67 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 68 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 69 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 70 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 71 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 72 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 73 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 74 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 75 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 76 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 77 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 78 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 79 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 80 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 81 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 82 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 83 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 84 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 85 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 86 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 87 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 88 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 89 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 90 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 91 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 92 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 93 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 94 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 95 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 96 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 97 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 98 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 99 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.
 100 ἢ ἔσσι ἀνδράσιν αἰμαίνεσσι ἀμαρτυροῦσι γυναιξίν.

si fortasse aliquod ille in mente cōsiliū cōmentus,
 Progressus apud populum deploraret qui cupit
 suam & Vlyssis perdere prosem diuini.

Hanc rursus alloquuta est chara nutritrix Euryclēa,
 Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
 siue relinquas in adibus sermonem certe nō celabo.
 Noui ego ista oīa: præbui a illi quæcunq. postulauit,
 Panem & vinum dulce: à me autem exegit magnum
 iuramentum,

Ne prius tibi dicerem quàm duodecima adesset dies,
 Aut ipsa desiderares, & abiisse rescisceres,
 Ne flens corpus pulchrum laderes:

Sed lota puras corpori vestes induens, [mulierib.
 In superiorē adium partem conscendēs cum ancillis
 Supplicæ Palladi, filiz Iouis à capra nutriti.

Hæc enim ipsam deinde & à morte seruabit.
 Ne autem senem afflige afflictum: non enim existimo
 Penitus diis beatissimam sobolem Arcefiadæ
 Inuisam esse, sed utiq. aliquis superent qui possideat
 Domos excelsas, & sitos procul hæc fertiles agror.

Sic ait huiusmodi iactū, colubæq. oculos à iactu.
 ipsa verò lota puras corpori vestes induens,
 In superiorē adiū partē conscendit cū seruis ancillis,
 Insuper autē molas canis, supplicæ utque Palladi,
 Audi me à capra-nutriti Iouis filia Minerva:

Si vnquam tibi versutus in adibus Vlysses
 Aut bouis, aut cuius pingues coxas adoleuit,
 Horum nunc memor sis, & mihi charum filiū serua.

Procos verò auerte male superbientes. [procos
 Sic loquuta, viulani sustulit: dea autē illius audiuit
 Proci verò tumultuabantur per arua obscura.
 Tum aliquis dicebat iuuenum superbientium,

Profectō iñ nuptias nobis à multis ambira regiorum tur.
 Apparat, neq. vllō pacto nouit q. suo exdes filio para-
 Sic quispiam dicebat: illi. v. ea nesciebant ut essent.
 Inter eos, a. Antinous concionatus est & fatus,

20 Λιμὸν τε μὸς τε ἄρ' ἐπὶ θάλασσαν ἀλίαν
 21 Πέτραις ἰμῶν μύθητι πρὸς ἀπὸ γαλιανὶ κ' εἴπω.
 22 Ἀλλ' ἄρα συγ' ἐταίρ' αἰκιστῶν τε τριάντων
 23 Μῦθοι δ' εἴδη κ' ποίησι καὶ φρεσὶν ἕσθαι ἡμῖν.
 Πρὸς εἰπόν, ὁμοειπετ' ἐπίκουσ' ὁμοίως ἀριστερῶν
 Βασιλῆϊ ἰήσῃ δὲ πᾶσι τὰ δ' ὁμοίως, ἔπειτα θηλάσσης.
 Νῆα κ' ἀρ' ἐρ' περὶ μεθερῶν τε ἀλλὰς βιήδου δ' ἐρῶσασ'
 Ἐν δ' εἴσει τ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας.
 Ἠ' πῶς ἔπειτα δ' ἐρῶσασ' ἔπειτα ὅσον ἀρμακίτησι,
 Πᾶσι τε κ' μύθησι, καὶ δ' ἔπειτα λαλῶν ἐπιπρασά.
 Τόσσα δ' εἴπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Ἐπὶ δ' εἴσει τ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας.
 Ἠ' πῶς ἔπειτα δ' ἐρῶσασ' ἔπειτα ὅσον ἀρμακίτησι
 Κεῖτ' ἀρ' ἔπειτα, ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Οὐμοὶ τε ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Ἠ' πῶς ἔπειτα δ' ἐρῶσασ' ἔπειτα ὅσον ἀρμακίτησι
 Ὅσον δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Διήσεις, ὁμοίως τε κ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Τόσσα μὲν ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Ἐπὶ δ' εἴσει τ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας.
 Ἠ' πῶς ἔπειτα δ' ἐρῶσασ' ἔπειτα ὅσον ἀρμακίτησι
 Εἴσει τ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας.
 Πᾶσι τε κ' μύθησι, καὶ δ' ἔπειτα λαλῶν ἐπιπρασά.
 Τόσσα δ' εἴπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Ἐπὶ δ' εἴσει τ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας.
 30 Ἠ' πῶς ἔπειτα δ' ἐρῶσασ' ἔπειτα ὅσον ἀρμακίτησι
 31 Οὐμοὶ τε ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 32 Κεῖτ' ἀρ' ἔπειτα, ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 33 Σὺς πᾶσι δ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας ὅσον.
 34 Ἠ' πῶς ἔπειτα δ' ἐρῶσασ' ἔπειτα ὅσον ἀρμακίτησι
 35 Εἴσει τ' ἐπίθετο κ', ἐστὶ καὶ τῆς μελαίας.

O miseri, sermones quidem arrogantes fugite
 Omnes pariter, ne fortè quispià annunciet etià intus.
 Sed agè, silentio exurgentes perficiamus
 Consilium, quod ià etià omnib. in mète placuit nobis.
 Sic loquutus elegit viginti viros optimos: (maris,
 Festinantes, v. profecti sunt ad nauem velocè & littus
 Nauem quidem primùm maris in altum traxerunt,
 Malam verò imposuerunt & vela naui in nigra,
 Aptarunt, a. remos ad scalmas, loris coriaceis,
 Omnia rite, sursumque vela alba expanderunt.
 Arna verò ipsiis tulerunt generosù famuli,
 Altiè in humidù hanc traxerunt, ingressi sunt etiam ipsi,
 Ibi cœnam sumpserunt, expectarunt a. vesperi aduentù.
 At conscensa superiore xdiù parte prudens Penelope
 Iacebat ieiuna, non gustans cibum neque potum,
 Cogitans an eius mortem effugisset filius iustipatus,
 An ipse à proci impius domitus esset.
 Quàm multa autem cogitat leo virorum in turba
 Timens, quàm ipsum doloso in circulo agitant:
 Tanvvaria ipsam cogitatem corripuit discis somnuta:
 Dormiebat verò recumbens, salutarij sunt ei compa-
 ges membrorum omnes.
 Ibi tum alia excogitavit dea raxia Minerva,
 Idolum effinxit, corpore quod assimilatù erat mulieri
 Iphthimæ filix magnanmi Icarij.
 Hanc Eumelus duxerat Pheri in domo habitans:
 Misit verò ipsam ad domum Vlyssis diuini,
 Si quo pacto Penelopen lamentantem & lugentem,
 Compesceret à fletu lætâque lacrymoso.
 In thalamum verò ingressa est iuxta pessuli lorum,
 Stetit, a. supra caput, & ipsam sermonè alloquuta est,
 Dormis Penelope charo afflictâ corde?
 Nequaquam te sinunt dii facile viuentes
 Flere, neq. tristem esse, quoniam adhuc rediturus est
 Tuus filius, minimè enià deorum offensor est.
 Hanc verò excipiens prudens Penelope,

25 Ἡ δὲ μάλα κλέψουσ' ἐπὶ στήθεσσιν ἑταίροις.
 26 Τίπτει κλισίῳ γὰρ ἄσπετον ἄλυστον τι πρὸς γὰ
 27 Πύλον, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ φρεσὶ δώματα ἰαφίης.
 28 Κῆρ με κίερα πάλαι παλαιὴ ἐξέειπε δὴ ἔδωκεν ἄν
 29 Πολλῶν, αἳ μ' ἐπέπυσσε κ' ἔφρασε κ' ἔδωκεν.
 30 Ἡ φρεσὶ δὲ πύσσει ἑταίρον ἀποκίσει θυμολίεσσιν,
 31 Παιτοίης ἀρετῆσι κλεψυδίῃσι τε θανάσιον.
 32 Εὐδλίον τ' ἐκλέει θυρὸν κροῖ' ἑλλὰ δα κ' ἄριστον ἄγχι.
 33 Νῦν δὲ αὖ πρὸς ἀρπυγίαις ἴσθ' αἰετὸς ἔστι ἰαίης
 34 Νῦν περὶ ἢ τε πόλιος οὐ εἶδαι, ἔπ' ἀγροσίων.
 35 Τῶ δ' ἔτι γὰρ μάλλον ἐδύσθευσε ἑκὼς ἔκεινται.
 36 Τῶ δ' ἐμφορῆμα κ' διαδία μῆτι πύ-
 37 θησιν.
 38 Ἡ γὰρ ἔφ' ἐπὶ δῆμον ἰὸν οἴχεται ἐπὶ πότιν.
 39 Δυσκόποι γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μωροὶ ὄνται.
 40 Ἰδὲ δὲ κλισίῳ φρεσὶ πατρὸς δα γαίης ἐκίχθη.
 41 Τῶ δ' ἀπαμειβόμενοι φροσίσαν ἐδάλοισι ἀμειβεῖν,
 42 Θάσσε, μηδ' ἐπὶ πύργῳ μὲν φρεσὶ δίδωθι ἴδω.
 43 Τοῖσι γάρ τινι περ πρὸς ἑμὲ ἔρχεται ἴω τε κ' ἄλλοι
 44 Λίγιστε ἀνίστανται πηλοσέμναι, (δύω κ' αὖ γὰρ)
 45 Πάθασ' ἀθλιωτέρη δὲ ἔδυσθ' ἄβωλον ἐλπίσσει.
 46 Ἡ νῦν με φροσίσαντι τῶ δ' ἐμφορῆσιν ἔδει.
 47 Τῶ δ' αὖτε φροσίσαντι φρεσὶ φρεσὶ πηλοσέμναι,
 48 Ἐπὶ δὲ δὴ θυρῶν ἐπὶ δὴ τὴν ἑταίρους ἀνίστανται.
 49 Ἐπὶ δὲ ἄρα μάλ' ἐκείνη ἐξυθύνει κροῖ' ἔχου,
 50 Εἴπυ ἑπιζῆσαι, κ' ἰρῶσάσιν ἐλάττω.
 51 Ἡ ἔδωκεν ἑταίροισιν ἐπὶ κίερα δὴ μάλ' ἔδει.
 52 Τῶ δ' ἀπαμειβόμενοι φροσίσαν ἐδάλοισι ἀμειβεῖν,
 53 Οὐ γὰρ τινι κροῖ' γὰρ δὴ μάλ' ἔδει ἀγροσίων,
 54 Ζῆλον γὰρ ἢ τίθειται, κροῖ' δὲ αἰετὸς ἐλάττω.
 55 Ὡς ἐπὶ πύργῳ μάλ' ἔδει κίερα κίερα
 56 Ἐπὶ πύργῳ μάλ' ἔδει κίερα κίερα
 57 Κίερα ἐκείνησιν οἴκεσσι δὲ ἐπὶ πύργῳ μάλ' ἔδει.
 58 Ὡς ἐπὶ πύργῳ μάλ' ἔδει κίερα κίερα
 59 Μινεσθ' ἐπὶ πύργῳ μάλ' ἔδει κίερα κίερα
 60 Τῶ δ' ἔδει κίερα κίερα κίερα κίερα κίερα κίερα.

Valdè suauiter dormiens in somniorum portis,
 Cur ô soror huc venisti, non antea quidem
 Frequētabas, quādoquidē valdè multū ꝑcul hinc do
 Et me iubes cessare arūnarū atq; dolorū (mū habitas,
 Plurimorum qui me irritant in mente & animo,
 Quæ antè quidē maritū bonū amisi magnanimum,
 Omnibus virtutibus ornatum, inter Græcos (gor
 Eximium, cuius gloria lata per Græciā & medium At
 Nunc rursus filius dilectissimus abiit, caua in naue,
 Stultus, neq; laborū probè gnarus, neq; cōmerciorum,
 Huius causa iam ego etiam magis lugeo quā illius,
 Ob hoc contemisco & timeo ne quid illi aduersū
 contingat.

Aut ab al-quis horū in populo ad quos abiit, aut in pō-
 Hostes enim multi in ipsū insidias struunt, (to,
 Cupientes occidere antequā ad patriam terrā veniat.

Hæc respōdens alloquutū est simulacrū obsecratum,
 Confido neque profus in mente timeas tantopere,

Talis enim comes vnā sequitur, quam etiam alij
 Viri optarint adesse (potens est enim)

Pallas Minerua, te verò lamentantem miseratur:

Quæ nunc me præmisit tibi hæc dicere.

Hanc rursus alloquuta est prodens Penelope,

Si quidem tu dea es, deæque audiisti vocem,

Age mihi, & illum arumnosum enarra,

Num alicubi adhuc viuat, & videat lumen solis,

An iam mortuus est & in Plutonis adibus.

Hanc respondens alloquutū est idolum obsecratum,

Non quidem tibi illum disertè dicam,

Viuat ne an mortuus sit, turpe verò vana loqui.

Sic dicens, postquam iuxta lorū euauit

In flatus ventorum ipsa, v. ex somno excitata est

Filia Icarij, amicū a illi pectus exhilaratū est, (nio,

Quando ipsi euadens somniū irruisset noctis in cōtici

Proci, v. nauibus conscensis navigabant humidās vias,

Telemacho eadem arduam in mente meditantē.

Ἐγὼ δὲ περὶ τῶν μίσθων ἀλλ' ἠπαύειν
 Μισοῦμαι ἰδοῦμαι τε σάμαί τε πειπαλοῖσας.
 Ἄστειν, καὶ μεγάλην λιμῆν' ἔτι πάλιν ἔχει αὐτῆ
 Ἄμφιδυμαι τῆ τὸν γὰ ἴδωσι λυγρῶντις ἀχαίη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΑΦΩ-
 δίας τῆς Ομήρου Ἰδυσσείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ἔχει Ἰσὴν Λυγίαν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς
 ἰμῶν πύμτοι ὅτι καλυψέη καλοῖται Λοποπίμπιν ἢ Ἰδυσ-
 σεία. ἢ δὲ τὴν καλῶς ποιῆσιν ἢ δὲ ἰατρικῆν θεῶν ἡμέρα ἰδύω
 αὐτὸν ὁ προσδῶν, καὶ χαλιπείας, αὐτὸν τὴν χαίρειν, ἢ δὲ κατὰ
 δίδωσι καὶ ἴμωι, ἰστυλαίφια ὄψεται τῆς γῆς Λοποπίμπιν
 αὐτῆ, καὶ πολλαὶ πύμτοι, εἰς τὴν ἑξῆς φάειαν χροῖται ἰστυλαί
 διασυνδῆς.

ἌΛΛΗ Τ' ΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἐπὶ ὅτι χερίσιν ἰδυσσείας κλαθεῖσιν πάντα.

Κ Α Λ Η.

Ἀπέστωις ἰδυσσείας τῆς καλυψείας.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ ἰφίλιον φάφωδία.

Π Σ ἡ ἐκ λυγρῶν παρ' ἀγαυοῦ πῶ-
 νη
 ἔγρουδ' ἢ ἀθανάτου φέροι σίβηι ἰδύ
 ῥεσσοῖν
 οἱ δὲ θῶι θῶκαι δὲ καθίζων, ἐπὶ ἡ
 ἄρα πύτοι
 Ζεὺς ὄψεται μῆτις, αὐτὸν κρείττος ὄψι μῆ-
 ρισσι.

Ταῖσι δὲ ἀθανάτου λίγα κἀκα πύτοι ἰδυσσείας

Est autem quadam in ūla medio mari saxosa,
 Inter Ithacāque Samūque asperam,
 Asteris, nō magna, port^o. v. nauib. apti in ipsa, (tes Ach.
 Abvtroq; latere introitū habētes: sibi hūc expect. insidiā

ARGVMENTVM V. LIBRI

ODYSSEAE HOMERI.

IVPITER iterum conſto deorum conſi'io, Mercurium ad
 Calypſo mittit, iubens vt Ulyſſem dimittat. Illa quod iuſſa
 eſt facit. Neptunus vero die decimaſtana Ulyſſem intuiſus,
 idque inque ſerens, ratem ſoluit. Ino vero dat ei redimē. ſuum
 ſuum iubēque vt ſtatim ac terram conſcenderit, in mare id
 prouiciat. Ille multa poſſus, ſaluus tandem in Phaeacium ter-
 ram peruenit.

ALIVD ARG. VEL INSCR.

E, nauigat in rate Ulyſſes diſciſſā mari.

ALIA INSCRIPTIO.

Nauigatio Ulyſſis à Calypſo.

HOM. ODYSS. LIB. V.

AURA autem ex lecto ab gene-
 roſo Tithono
 Surrexerat, vt immortalib. lumen
 ferret, atque mortalibus.
 Ipſi vero dii ad conſellum conſe-
 derant, intētque illos
 Iupiter altitonans, cuius potentia

Illis autem Pallas recenſebat labores multos Ulyſſis

- Μητηριεύει· μάλα γάρ ἐὶς ἐπὶ ἐξ ἀδύναστοι ὑμῶν·
 20 Ζεὺς πάτερ, ἢ δὲ ἄλλαι μάχασθε θεῶν ἐπὶ ἰότητι,
 20 Μάστις ἐπὶ φθορῶν ἀγανίει, κῆπος ἔστω
 21 Σκαπτὸν ἔχει βασιλείς, μηδὲ θροῖσι ἀπύμα εἰδύων·
 20 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, ἀβύσσα ῥίζης·
 20 Ὡς ἔπει μέρμερτα ἰδύων ὅς θύεται
 20 Λακὸν εἶπον ἀκαστὸν πατέρω δὲ ὅς ἤπιος ἦεν·
 20 Ἀλλ' ἔμ' ἐπὶ ἐκείνῳ κέρτατο κρητὲρ ἄλγιστ' ἀπὸ χροῖ,
 20 Νύμφης ἐν μαγείῃσι κελυφῶν, ἢ μὴ κείνην
 20 Ἰχθυὸν δὲ ἢ δυνάτω, ἡ πάτερ, δευρῆα ἐκείνη·
 20 Οὐ γάρ ἐστι πάρος ἴσθι ἰσπύηται, κ. ε. τῆροισι,
 20 Οἷ γὰρ μὴ πύμπαι ἐπὶ δύναι ἰσπύηται ἀσπύης·
 21 Νυμφὸν αὖ πάτερ ἢ ἀγασπύησι δυνάτω ἡμαμάσπυ,
 20 Οὐκ ἀδὲ πύμπαι ἢ δὲ ἔσθ' ἡμαπάτερ ἀσπύης
 20 Ἐς πύμπαι ἡμαδύλω ἢ δὲ ἔς λακιδάμωτα ἔσθ'·
 20 Τὴν δὲ ἀπασμειώτως φθορῶν τῆροισι κρητὲρ
 ζεύς,
 20 Τάκτοι ἐμὸν, πύμπαι ἐπὶ φθορῶν ἡμαδύλω
 20 Οὐ γὰρ δὴ τῶν ἐπὶ ἰσπύηται ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Ὡς ἔσθ' ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Τὴν ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω (ἡμαδύλω γδ)
 20 Ὡς ἔσθ' ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Μιθῶν δὲ ἐπὶ ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Ἠμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Ἠμαδύλω (ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω)
 20 Νυμφὸν ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Νύμφην ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Οὐκ ἔσθ' ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Ἀλλ' ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Ἠμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Φαίω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Οἱ κρητὲρ ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Πύμπαι δὲ ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Χαλκίον τε κρητὲρ τε ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Πύμπαι ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω
 20 Βίωσθ' ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω ἡμαδύλω

Memor ei⁹ curæ, n. ipsi erat quū efferis in domo nym-
 Iupiter pater, atq; alij beati dij sēper existētes. (phæ.
 Nullus amplius benignus, miris, & mansuetus sit
 Sceptifer rex, neque mente pia *spira* cogitans,
 Sed semper durus sit, & iniusta perpetuet.
 Ita nullus memor est Vlyssis diuini
 E populis quibus præfuit, vt pater autem lenis erat,
 Sed ille quidem in insula iacet graues dolores patiens,
 Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
 Detinet, hic. v. non potest suā in patriā terram venire.
 Non enim ei adsunt naues remi-instructæ & socij,
 Qui ipsum comitentur super lara dorsa maris.
 Nunc rursus filium dilectissimum occidere cupiunt
 Domum reuertētem, ille. v. abiit ad audiēdū de patre,
 Ad Pylum diuinam, atque ad Lacedæmona claram.

Hanc excipiens alloquutus est nubium congrega-
 tor Iupiter.

Filia mea quale tibi dictum excidit septo dentium?
 Annon iam hoc quidem consultasti mente tu ipsā,
 Vt certè illos Vlysses vlciscatur reuersus?
 Telemachum autē tu deduc prudenter (potes enim)
 Vt illæsus suam in patriam terram veniat,
 Proci verò in naue retrò iter relegant.
 Dixit, & Mercurium dilectum filium alloquutus est,
 Mercuri, tu enim in aliis quoque nuntius es,
 Nymphæ pulchricomæ dicito perspicuè consilium
 Super reditu Vlyssis patientis, vt redire queat,
 Et sine deorum ductu mortaliumue hominum:
 Sed ipse in tate colligata dolores patiens
 Die vicefima ad Seheriam ferilem perueniat,
 Phæacum ad terram, qui diis ætines sunt,
 Qui ipsum animo deum veluti honorabunt,
 Mittent autem in navi chatam in patriam terram,
 Etque aurumque abundè veuēmq; vbi exhibuerint,
 Plurima, quanta nunquā ex Troia sustulisset Vlysses,
 Etiam si illæsus venisset, portionem ex præda sortitus.

20 Περσέροι μαιρ' ὄσι φίλεις τ' ἰδίοι κ' ἰαίοισι
 20 Οἶκετ' ἐς ὑψέροντα κ' εὐω ἰς πατρίδα γῆα.
 Ὡς ἴφαιτ' ἐβή' ἄπιθον διακτῶρε ἀγχιέριππε'
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ πρῶτον ἰδύσατο χαλὰ πίδακα,
 Ἀμύθηπα χυσοῖα. τὰ μὲν οἶον ἕδρ' ἐθ' ὑγχιῶ,
 Ἥ' δ' ἰπ' ἀπίστια γῆμα, αἶμα πρῶτος αἰέμοσι.
 Εἶλατε δὲ ρά θδαντὶ τ' ἀδρόσι ἔμμετα δέλχῃ
 ὦτ' ἰδίλει, εὐδ' δ' αὖτε κ' ὑπνώοντες ἰχίρει.
 Τίω δ' ἄρ' ἄρ' ἔχον πῆτιτο κρατὺς ἀγχιέ-
 ρότις.

Περσέροι δ' ὄσι κ' εἰς ἀγχιέριππεσσι πόντο.
 Στάτ' ἔπειθ' ὄπι κῆμα λαφύειμι ἐσοῶσ,
 Ὅστι κ' ἴδουσι κάλποις ἀλός ἀπρυγίτοι
 Τχθὶ ἀγχιέριππεσσι, πυκνὰ πτέρω δύνωσι ἄλμα.
 Τὰ ἑλλας πολέεται ἰχέσατο κύμασι ἔμμετα.
 Ἄλλ' ὅτε δὲ τίω ἔπασε φέρεται τιλόθ' εὐσασ,
 Εἶθ' ὄσι πόντου βας ἰαοῦσ, ἄπυρρηδε
 Ἥ' ἰπ' ὄση μάχα σπῖος ἔμετο, τὰ ἰπ' ὑμμε
 Νῆσι εὐπλοῦσ μαρ, τίω δ' ἔπασε τετιμῆ ἐσοῶσ.
 Περσέροι δ' ἰχέσατο μάχα κῆμα, τιλόθ' ἰδμά
 Κέδρα τ' ἀμύθηπα δύν τ' αἰα πῶσ' ἐδωδαι,
 Λωυοῦσ δ' ἰδδαι ἀσδίακ' ὄπι χαλῆ,
 Ἰσδαι ἰπυγχιέριππεσσι κῆμα δ' ὑφαιεν.
 Τίω δ' ὄσι ἀμύθηπα κῆμα δύνωσ,
 Κλάδρα τ' ἀγχιέριππεσσι, δύνωσ κῆμα ἑσοῶσ,
 Εἶθαι δ' ἰπ' ἑσοῶσ πῆσι πῆσι δύνωσ,
 Σκῆσι τ' ἑσοῶσ τε, πῆσι γλῶσσι τε κῆμασ.
 Εἶθαι δ' ἰπ' ἑσοῶσ τε δύνωσ ἑσοῶσ μέμμετα.
 Ἥ' δ' ἰπ' ἑσοῶσ τε πῆσι σπῖος γλαυροῦσ.
 Ἥ' ἑσοῶσ τε δύνωσ, τῆσι δ' ἑσοῶσ.
 Κῆμα δ' ἰπ' ἑσοῶσ πῆσι πῆσι ὑφαιεν ἑσοῶσ,
 Πῆσι δ' ἑσοῶσ τε πῆσι πῆσι ἑσοῶσ ἑσοῶσ.
 Ἄμμετα δ' ἑσοῶσ μαλακῆ ἑσοῶσ ἑσοῶσ.
 ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ.
 ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ.
 ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ.
 ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ ἑσοῶσ.

sic enim ei fatale est amicòsque videre, & peruenire
Domum excelsam & in suam patriam terram.

Sic ait: neque renuit internuntius Merc. Argicida,
Statim deinde pedibus subligauit pulchra talaria
Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebant siue per mare,
Siue per iminensam terram pariter cum flamine venti:
Cepit autem virgam, qua vitorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, eos autem ipsos sopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur foras Merc. Argi-
cida.

Ad Pieriam delapsus ex æthere incidit in mare,
Ruit autem deinde super fluctus laro aui similis,
Quæ circum magnos sinus maris indomiti
Pisces venans densas alas madefacit falsugine:
Huic similis plurimos superuectus est fluctus Mercurius,
Sed quando iam in insulâ peruenisset longè iacētē,
Tum ex ponto conscendens exruleo, ad continētē
Iuit, donec ad ingentē specū peruenit, in quo nymp̄ha
Habitabat pulchricoma, hanc verò intus inuenit.
Ignis quidem ad focum ingēs ardebat, procul v. odor
Cedrique fractu facilis, thyiq; per insulam redolebat,
Ardentium, ipsa verò intus canillans voce pulchra,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylua autem circa specum creuerat virescens,
Alnūque populūque & bene odorata cyparissus,
Ibi quoq; aues extensas alas habentes nidulabantur,
Bubones, accitrēsque, latas linguas habentes cornices
Marinæ, quibūque marina opera curæ sunt:
Atque illic extensa erat circum speluncam caua
Vitis pubescens, florebat verò vuis.
Quatuor verò ordine fontes suebant aquæ lymphidæ,
Vicini inter se versi aliò atque aliò:
Circum verò mollia prata violarum atque apium
Virescebant: eò vel immortalis si accessisset,
Admiratus fuisset videns & oblectatus mente sua,
Ibi stans admirabatur internuntius Mercurius.

Ceterum postquam omnia suo admiratus est animo,
 Statim in laram speluncam perrexit, nequippium contra
 Ignoravit intuita Calypso diâ inter deas,

(Non enim ignoti utique dii invicem sunt
 Immortales: nequiquis longè procul domos habitet.)
 Nequiverò Ulysses magnanimum intus deprehendit,
 Sed ipse ad litus sebat sedens, ubi antè etiam
 Lacrymis & gemitibus & doloribus animum excruciat
 Pontû in infractuosum prospiciebat, lacrymas stillas.
 Mercurium autè interrogavit Calypso diâ inter deas,
 In throno sedere iussu splendido admirando.

Cur ad me Mercuri aurea virga venisti,
 Venerandus & charus? ante quidem neutiquam fre-
 quentabas.

Loquere quodcumque cupis, perficere a animus iubet,
 Si quidem possum perficere & si perficiendum est.
 Sed sequere viterius, ut tibi hospitalia apponam.

Sic loquuta dea apposuit mensam,
 Ambrosia repletam, miscuit autem nectar rubrum.
 Ceterum ipse bibit & comedit internūci⁹ Mercurius.
 Porro postquâ cœnatus est & cōfirmavit animū cibo,
 Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est,
 Interrogas me venientem dea deum, ceterum ego tibi
 Verè sermonem enarrabo: iubes enim.

Iupiter me iussit huc venire inuitum,
 Quis enim volens tantam percurreret salis aquam,
 Immensam? neque vlla pro, è mortaliū vrbs, quicquid sit
 Sacra faciant, & legitimas hecatombas.

Sed nullo modo fas est Iouis mentē Aegida habētis,
 Neque prætergredi alium deum, neque iritam facere.
 At tibi virum adesse etiam notissimum supra alios
 Viros qui circa urbem Priami pugnarunt
 Nouennio, decimo verò urbē depopulati profecti sūt
 Domum, ceterum in reditu Palladem offenderunt,
 Quæ ipsi excitavit ventumque malū & finctus ingētes.
 Ibi alij quidem omnes perierunt boni forij:

Hunc huc ventusque ferens & fluctus compulere,
 Quem nunc te iubet dimittere quam celerime:
 Non enim ei hic fatale est ab amicis seorsum perire,
 Sed adhuc illi fatale est amicosque videre, & peruenire
 Ad domum excelsam, & suam in patriam terram.

Sic ait: extimuit verò Calypso dia inter deas,
 Et ipsum compellans voce verba alata dixit,
 Duri estis dii, autidi præ aliis,
 Quisque deabus inuidetis, ut cum viris dormiant
 Palam, si qua charum sibi fecerit maritum,
 Sic quidem quò Orionem cepit roseis digitis aurora,
 Tandiu illi inuidistis dii faciliter viuentes,
 Donec ipsum in Ortygia aurea-sella Diana casta
 Suis mitibus sagittis aggrediens occidit.

Sic etiam quando Iasioni pulchricoma Ceres (bita,
 Suo desiderio cedens, còmixta est in amicitia & còcu-
 Nouali in tertio: neque diu fuit ignarus

Iupiter, qui ipsum occidit feriens eadenti fulmine.
 Sic rursus nunc mihi inuidetis dii mortale virum adesse,
 Illum quidem ego seruaui carinæ insistentem

Solum, posteaquã illi nauem celerè corusco fulmine
 Iupiter iaculando diffudit medio in nigro ponto.

Tum alij quidem omnes perierunt eximij socij,
 Istum verò huc ventusque ferens & fluctus adegit,
 Quem ego amabam & enutriebam, atque promiseram
 Facere immortalem & absque senio diebus omnibus.

Verù quãdoquidẽ nullo pacto fas est Iouis voluntatẽ
 Nec prætergredi aliũ deũ, neque irritã facere, (Ægiochi
 Valeat, si illum ipse excitat & iubet

Pontum per indomitũ: non ego quidẽ ipsum deducã.
 Non enim mihi præstò sũt naues remis instructę nec socij
 Qui ipsum deducant per lara dorsa maris.

Exterũ ei lubens consulam, neque celabo
 Quo pacto potissimum incolumis suam in patriam
 Terram petueniat.

Hanc statim alloquutus est internũtius Mercurius,

Sic nunc dimitte, Iouis autem evitā iram,
Ne fortassis tibi in posterum iratus succenseat.

Sic loquutus anoluit fortis Mercurius,
Ipsa ad Vlyssē magnanimum veneranda nympha
Ivit, postquam Iouis accepisset mandata.
Hunc in litore invenit sedentē, neque vñquam oculi
A lacrymis sicabantur: consumebatur dulcis ætas
Ob reditum lugētī, quoniā adhuc placuerat nymphæ.
Sed nocte quidem dormiebat etiam coactus
In spelunca caua, nolens apud volentem.
Die verò in saxis & littoribus sedens,
Lacrymis & gemitibus & doloribus animū exercians
Pontum indomitum prospiciebat lacrymas stillans.
Propè a, astans alloquuta est diā inter deas,

Infelix, ne amplius mihi hic lugeas, neque tibi ætas
Consumatur, iam nunc te valdè prompta dimittam.
Sed age lignis longis abscessis apta ferro
Latam ratem, cæterū tabulata compinge super eas
Sublimius, ut te ferat per obscurum pontum.
Ponō ego panem & aquam & vinum rubrum
Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
Vestēsquāduam, mittam etiā tibi ventum à tergo,
Ut omnino incolumis tuā in patriam terrā peruenias,
Si modo dii vtiq; voluerint, qui cœlum latum habitant,
Qui me fortiores sunt in cognoscendōq; iudicandōq;

Sic ait: exhorruit, a, patiens diuus Vlyssēs,
Et ipsam alloquutus verba alata dixit,
Aliud quippiam iam tu dea hæc in re moliris, non
autem profectiōnem,

Quæ me iubes rate traicere ingentes undas maris,
Horrendas, difficilēsque, quas neq; naues æquales
Veloces traiciant quæ gaudeant Iouis fecundo vēto.
Neque, v. ego te inuita ratem conscenderim,
Nisi mihi sustineas ô dea, magnum iniurandū iurare,
Te nullum contra me aliud dampnum malū moliturus.

Sic ait: trisit verò Calypso diā inter deas.

Χρησι τὴ μὴ κρημνίζου, ἵππος τ' ἴσθ' ἀκ' τ' ὀπίμαζα

30 ἢ δὴ ἀλλοτρεῖ γ' ἴσση, ἐκ Διπράλια νόσος

30 Οἷσι δὲ τ' μύθοι ἐπιφραδῆς ἀγροῖσσι.

30 Ἴσση κω τὸ δὲ γὰρ κ, ἄρατος δὲ, κ' ἄρατος,

30 Καὶ τὸ κ' ὀπίμαζα συγρη ἴσση, (ὅτι μίγξις)

30 Οἷσι δὲ φέρεται τὸ πῆλιν μακροῖσι δροῖσι)

30 Μήτι τοι αὐτοῖ πῆμα κρεκὶν βελδ, σίωφ' ἀλλο.

30 Ἀλλὰ τὰ ἄλλοι κ, ὀπίμαζα, ἀκ' π' ἔμει ἄρ

30 Αὐτὸ μὴ δὲ μὴ ὅτι μὴ κ' ὀπίμαζα.

30 Καὶ γὰρ ἔμει νόσος ὅτι ἄρατος, κ' ἔμει αὐτῇ

30 Θυμὸς δὲ κ' ὀπίμαζα σίωφ' ἀλλο, ἀλλ' ἔμει μὴ.

30 Ὡς ἄρα φησὶσσι τ' ἴσση τὸ δὲ ἄρατος

Κρημνίζουσι δὲ ἴσση τὸ μὴ ἴσση βῆσι θῆσι.

30 ἴσση δὲ ὀπίμαζα γλαφυρῆ θῆσι κ' ἔμει, κ' ἄρ

30 Καὶ π' ἔμει κ' ἄρατος ὅτι θῆσι ἴσση αἴσση

30 ἔμει κ' ἴσση δὲ ἴσση πῆμα πῆμα ἴσση δὲ,

30 ἔμει κ' ἴσση δὲ βῆσι ἴσση ἴσση

30 Αὐτὸ δὲ αἴσση ἴσση ἴσση θῆσι,

30 Τὸ δὲ πῆμα ἴσση ἴσση κ' ἴσση ἴσση.

30 Οἱ δὲ ἴσση ὀπίμαζα ἴσση κ' ἴσση ἴσση

30 ἴσση.

30 Αὐτὸ ἴσση τῆσι τῆσι ἴσση ἴσση ἴσση,

30 Τῆσι ἴσση μὴ τῆσι ἴσση ἴσση ἴσση,

30 Διπράλια γλαφυρῆ πολυμῆσι ἴσση,

30 Οὐτὸ δὲ ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 Αὐτὸ τῆσι ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση,

30 ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση ἴσση.

Manūq; ipsum demulsit, sermonemq; habuit, & ita lo-
 Corre veteranus es, & non incauta sciēs. (quonia est,
 Qualem hunc sermonem excogitasti proloqui?
 Sciat nunc istuc terra & cœlum latum supernum,
 Et ipsa subter labens Stygis aqua (quod maximum
 Juramentum grauiissimumque est beatis diis)
 Nō vllū cōtta te damnū malum me consulturē aliud.
 Sed ea quidem cogito & suadeo, quæ mihi ipsi
 Vniq; suaderem, si quando mihi casus talis contigisset:
 Etenim mihi mens est integra, neque tibi ipsi
 Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.
 Sic loquuta, præcessit diā inter deas
 Celenter, ille deinde post vestigia iuit dex,
 Peruenerunt, a. ad speluncam cauam dea atq; ipse vir.
 Et ille quidem ibi sedit in folio vnde surtexecrat
 Mercurius: nympha. v. apposuit omnem cibum
 Vt ederet & biberet quæ iam mortales viri edunt:
 Ipsa. v. è regione sedit Vlyssis diuini.
 Huic ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.
 Atque illi ad fercula parata, appōita, manus extende-
 runt.

Cæterum postquam saturati sunt cibo & potu,
 Inter eos istū orsa est sermonē Calypso diā inter deas,
 O inclyte Laertiade versute Vlysses,
 Siccine ergo domum, charam ad patriam terram
 Protinus nunc vis proficisci? tu. v. gaude nihilominus,
 Si scites tamen tua mente quantos tibi fatale est
 Dolores implere priusquā ad patriam terram peruenias
 Certè hic manēs, vnā mecum hanc domū custodires
 Immortalisque esses, quātumuis cupidus sis vident
 Tuam vxorē, cuius vniq; desiderio teneris dies omnes:
 Neque verò illa inferior gloriore esse,
 Vel corpore, vel indole, quā doquidē nequaquā decet
 Mortales cū immortalib. corpore & forma cōtendere.
 Hæc. a. respōdendo alloq. est prudētissimus Vlysses.
 Venerāda dea, ne mihi ob hoc succenseas: scio & ipse

20 Πόσι μάλ' οὔνεα σὺς περὶ σφαιρῶν κλυτὰ τεύχεα
 20 ἔειπες κικλιετόν, μὲ γὰρ τ' οἴεσθε ἰδύσθην
 20 (ἦ γὰρ γόρυς εἶσθε σὺ δ' ἄδικαί τε κ' ἀγροῦρε)
 20 Ἄλλα κ' αἰεὶ ἰδύσθην κ' ἰλλιδμοῖματ' αἰετῶν
 20 οἷσσι δ' ἔλυσσάμεν κ' ἐστὶ μὲν ἕμῳ ἰδύσθην.
 20 Εἰ δ' αὖτε φάσθε θανάτῳ αἰετῶν ποίντε,
 20 Τλάσσωμεν ἐν γὰρ κείνῳ ἔχοι παλαμπδία θυρήν.
 20 ἦ δ' ἄν γὼ μύθεα πύλλ' ἔτι θεοὶ κ' πύλλ' ἐμύθεα
 20 κλυτὰσσι κ' πολέμοιο μὲν κ' τίθει τοῖσι γυροῖσιν.
 20 Ὡς ἄρα τ' εἶπες δὲ ἄρ' ἴδου κ' ὅτι κείσοι ἰλθεῖν
 Ἐλπίσπε δὲ ἄρα πύλα μυχῷ σπείσει γλαυρούθην,
 Τρύπιδίω φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι κέσεται.
 ἦ ἄρα δὲ κερβύοντα φάη φοῖβα δάκτυλοι πύλας,
 Αὐτὴ δ' ἰμὲν χλαῖναι τε χρυσοῖα τε ἔπυτ' ἰδύσθην.
 Αὐτὴ δὲ ἀγροῦρε φάη μύθεα ἔπυτο κύμφοι.
 αἰετῶν κ' χαρῆται, σφραῖ δὲ ζώνων βάλαντ' ἔξυ
 Καλλιῶν χρυσίλων κ' ἀσπίδων δὲ ἐπίθου κελύσσῃσιν.
 Κεῖ τ' ἴδουσθην μεγαλήτορα μάλιστα ποσειδάων
 Δαίε μὲν οἱ πύλας μύθεα κλυτὰσσι ἐπὶ κέσεται,
 Καλλίον κ' ἀμύθεα φάη ἀκροχέουσι αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν.
 Στρεφῆσιν σφραῖ γὰρ, ἰλαστὴν δ' ἔσασθην
 Δαίε δ' ἔπυθ' ἀσπίδασι ἐύξουσι ἔρχε δὲ ὄδῳ.
 Νήσου ἐπ' ἔσασθην, ἴδου δὲ ἰδύσθην μακρὰ πύλας,
 Κλυτὰσσι κ' ἀγροῦρε τ' ἰλάσθην τ' ἰλ' ἔσασθην μέγχοι.
 Αὐτὰ πάλιν σφραῖ κέσεται, τὰ οἱ πύλασσι ἔσασθην.
 Αὐτὴ δὲ σφραῖ δὲ ἴδου δὲ ἰδύσθην μακρὰ πύλας,
 ἦ δ' ἴδου σφραῖ δὲ ἰλαστὴν δὲ ἰλαστὴν.
 Αὐτὴ δὲ πύλασσι δὲ ἰλαστὴν δὲ ἰλαστὴν.
 ἰλ' ἴδου σφραῖ.

ἴδουσι δὲ ἰλαστὴν σφραῖ πύλασσι δὲ ἰλαστὴν
 Σφραῖ δὲ ἰλαστὴν σφραῖ, ἰλαστὴν δὲ ἰλαστὴν
 Τέσθην δὲ ἰλαστὴν σφραῖ κελύσσῃσιν ἰλαστὴν
 Τέσθην δὲ ἰλαστὴν σφραῖ κελύσσῃσιν ἰλαστὴν
 Τέσθην δὲ ἰλαστὴν σφραῖ κελύσσῃσιν ἰλαστὴν
 Τέσθην δὲ ἰλαστὴν σφραῖ κελύσσῃσιν ἰλαστὴν
 Τέσθην δὲ ἰλαστὴν σφραῖ κελύσσῃσιν ἰλαστὴν
 Τέσθην δὲ ἰλαστὴν σφραῖ κελύσσῃσιν ἰλαστὴν

Omnia rectè quòd re prudens Penelope
 Forma inferior est, proceritateque aspectu.
 Illa si quidè mortalis est, tu, v. immortalis & senex
 sed etià sic volo, & desidero diebus omnibus, (pono,
 Dominumque redire, & reditus diem videre:
 Quòd si qui pià me malè mulctarit deorum in nigro
 Patiar, in peccore habens patientè animum. (pono,
 iam, n. valde multa passus sum & multa pertuli
 In fluctibus & bello: ad illa accedat hoc quoque,
 Sic aïnsola occidit, & tenebræ subortæ sunt:
 Quum accessissent, a. hi in intima speluncæ cava,
 Oblectabantur amore, sibi adherentes invicem.
 Quàdo, a. mane genita apparuit roseis diptis aurora,
 Continud chlènámq; tunicámque induit Vlysses,
 Ipsa v. candidam stolam ingentem induit nymphæ,
 Tenuem & gratiosam, zonam a circumposuit lumbis
 Pulchram, auream, capiti a imposuit calyptram,
 Et ita tandè Vlyssi magnanimo apparavit profectiõnè:
 Dedit quidem ei securim magnã habilem in manus,
 Aream, vtrinque acuminatam, ceteràm in ipsa
 Manubriũ perpulchrum, oleaginũ securi bene aptatũ
 Dedit, v. deinde aliciam peliam, præfulcque illi
 Insulæ ad extremã orã, vbi arbores proceræ enax erãt,
 Clethra, populũsque abiesque in cœlum pertingent,
 Aridæ dudũ, vehemèter sicæ, quæ ei nauigatèr leuiter
 Ceterum postquã ostèdit vbi arbores longæ creuerãt,
 Rediit quidem domum Calypso dia inter deas,
 Ceterum ipse scidit ligna, celetitet autem ei absolui-
 rum est opus.
 Viginti autem deiecit omnes, dolauit verò ferro,
 Poliuitque scite, & ad perpendiculum direxit,
 Interea attulit terebras Calypso dia inter deas,
 Terebrauit, v. omnia & commisit inter se,
 Clavis autem hanc & compagibus aptauit,
 Quantum quisque fundum navis circumscribit faber
 Onerariæ latæ, benè peritus fabrilis artu.

Τόσσοι ἐσ' ἀρούρω χέλλω ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἰ' κρεα δὲ εἶσθε κ' εἰσθε δ' αὖτις ἐπιπύουσι,
 Πάσαι ἀπὸ μακρῶσι ἐπηγχανίθωσι τελευτά.
 Ἐ' δ' ἰσθ' ποίησ' αὖτις ἀπὸ μακρῶσι αὖτις.
 Πρὸς δ' ἄρα πηδάλωσι ποίησεν ἰδυασίη.
 Φρεσὶ δὲ μὲν ῥίπασσι διαμφορὶς οἰσύνησι,
 Κόμπος δὲ ἴσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τόσσοι δὲ οὐδ' ἴσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἰ' κρεα ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐ' δ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Μαχλίσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τίτ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τὴν δ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐἴμα δὲ τ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐ' δ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τίτ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Καρῶσι δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Γαδίσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Αὐτὸν δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐἴμα δὲ τ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Πλαίσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Αἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐ' δ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Οἴα δὲ ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τὴν δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Πόσι δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐἴμα δὲ τ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Γαδίσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Εἴσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Εἴσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τίτ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Τὴν δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐἴμα δὲ τ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Ἐἴμα δὲ τ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Πόσι δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.
 Καρῶσι δὲ οὐδ' ἰσθ' ἰδυασίη ποίησεν ἰδυασίη.

Tam latam rarem confecit Vlyſſes.
 Tabulata. v. erigēs, cōpingens frequentib. ſtatuminib.
 Faciebat, ceterum longos aſſeres in ſummo impoſuit.
 Et. v. malum fecit, & antennam congruentem ei,
 Præterea remonem fabricauit, vt gubernaret.
 Communiuit, a. ipſam eratibus vndique ſalignis,
 Fluctuū propugnaculū vt forēt, multāmque ingellit ma-
 Interea. v. lintea attulit Calypſo dia inter deas, (tertiā:
 Velis conficiendis ille bene confecit & iſta.
 Et rudentes antennarū, & funes, pedēſque ligauit in ea.
 Veſtib. hanc deduxit in mare vaſtum.
 Quartus dies erat, & ei abſolute ſunt omnia.
 Quinta verò dimiſit ab inſula diuina Calypſo
 Veſtēſque indutum odoratas, & lauatum.
 Impoſuit autem eius naui vtrem dea nigri vini
 Et alium aquæ magnum & viatica
 In perā, impoſuit ēt obſonia animū firmātia plurima:
 Ventum ſecundum. v. miſit innocuum placidūque.
 Lætuſ ergo vëto ſecūdo exēdit vëla diuina Vlyſſes:
 Ceterum ipſe remone gubernabat artiſcioſē
 Sedens, neque ei ſomnus palpebris incidebat,
 Pleiadēſque contēplanti & tardiē occidentem Bootē,
 Uſāque, quam & Plauſtrum cognomento vocant,
 Quæ ibidem vertitur, atque Orionem obſeruat,
 Sola verò expers eſt aquarum Oceani.
 Etenim ipſam iuſſerat Calypſo dia inter deas
 Pontum nauigare ad ſiniſtrā manum habentem ſeu. uſ.
 Septemdecim quidē nauigabat dies iter faciēs marinū,
 Octodecima verò apparuerunt montes vmbroſi
 Terræ Phæacum, quā proximū iter erat illi.
 Apparebat veluti ſententi in obſcuro ponto.
 Hunc. v. ex Æthiopū terra rediens potens Neptunū,
 E longinquo, ex Solymorum montibus conſpexit: vi-
 luſ eſt enim ei
 Pontum nauigans: hic efferbuit corde vehementius,
 Mouens autem caput ad ſuum dixit animum,

O dii, profectò iã mutata sententia decreuerunt dii
De Vlyssè quàm ego apud Æthiopas essem: (aliter
Argiadeò Phracù venis terram propè, vbi ei fatale est
Effugere magnã merã arummarù, quæ ipsum occupât,
Sed adhuc ipsum credo satis miseriarum subiturum.

Sic loquutus, collegit nubes, & commouit pontù,
Manibus tridète capto, omnes a. concitauit procellas
Omnium ventorum, nubibus verò operuit
Terram simul & pontum, tuit autem è cælo nox.
Simul Eurùsq; Notùsq; ingruit, Zephyrùsq; vehemens,
Et Boreas strenuus ingentem fluctum prouoluens.
Et tunc Vlyssis soluta sunt genna & amicum pectus.
Tristatus ergo dixit ad suum magnanimum animum,
Heu me miserum quid mecum tandem fiet!
Vereot ne iam omnia dea vera dixerit,
Quæ me dicebat in mari priusquam in patriam terram
peruenirem,

Doloros impleturù esse: ea certè nũc omnia perficiam
Qualibus nubibus cingit cælum latum (tur.
Iupiter: commouit. a. mare, Iuuiant verò procellæ
Omnium ventorum, nunt mihî præsens grave exitium,
Ter beati Græci & quater, qui quondam petierunt,
Troia in lara Atridis granificantes.

Quòd vti nam ego mortuus fuisset & fato sanctus
Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas
Troes contorserunt circa Achillem mortuum.
Tum sortitus essem parètalia. & meã gloriã celebraf-
Nunc me tristi morte fatale est perire. (ient Græci:

Sic ipsum loquutum pepulit ingès fluxus à vert. ce,
Horrendum irruens, circum egit. a. prorsus ratem:
Longè. v. à rate ipse excidit. clauum autem
Ex manibus proiecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longè autem velum & antenna incidit ponto,
Illum. v. sub aqua detinuit longo tempore, neq; potuit
Valde statim esurgere, magni fluctus impetu,

Εἴσατα γὰρ ἰδὲ μοι πῆ τί σέρι δῖα χαλυψία.
 Ο΄φι δὲ δὴρ ἀδ' ἔνυ σέμου τοι δ' ἰβήπτουσι ἀλμύρα
 Πικρῶν, ἢ τί πολλὰ δότω κρατὸς κληῦροντι·
 Ἀλλ' ἄγε, πῆ θεοὶν ἐταλῆδα τε περὶ φίλος ἔσθ,
 Ἀλλ' ἄγε μαστράνη περ ἐν κλισίῃσι, ἰλασέσθ' ἀπὸ τῆς
 Ἐγ μάλιστα δὲ κλέπτει, τί τις θναίῃ του ἀλειψίαν·
 Ἰὼ δὲ ἰσῆρει μέγα κόμμα ἔριον εἶδα
 ἔριον εἶδα

Ὡς δ' ὅτ' ἔπειθ' ἄρα βερέεισθε φίλασιν ἀπείθεσθε
 Ἄνεσθι σὺν, πυκινὰ δὲ σπῆρος ἀνάλασθιν ἔχοντες·
 Ὡς πῆ, ἀπὸ πάλαι γὰρ κῆμοι σέρεσθ' ἔριον εἶδα ἔριον εἶδα.
 Ἀλλὰ σὺν ἰβήπτουσι βίαις σπῆρος ἔλιπσιν ἐρίων·
 Ἀλλὰ σὺν δὲ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 Τὸν δὲ ἰβήπτουσι κῆμοι κῆμοι σπῆρος εἶδα
 Ἀλλὰ σὺν δὲ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 Νῦν δὲ κῆμοι ἐν πάλαι γὰρ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες.
 Ἡ δὲ ἰβήπτουσι κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σὺν δὲ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 Ἰὼ δὲ ἰσῆρει μέγα κόμμα ἔριον εἶδα

- 20 Κῆμοι, τίποτε τοι ἄρα σπῆρος εἶδα ἔριον εἶδα
 20 Ὡς πῆ, ἀπὸ πάλαι γὰρ κῆμοι σέρεσθ' ἔριον εἶδα
 20 Ὡς πῆ, ἀπὸ πάλαι γὰρ κῆμοι σέρεσθ' ἔριον εἶδα
 20 Ἀλλὰ σὺν ἰβήπτουσι βίαις σπῆρος ἔλιπσιν ἐρίων·
 20 Εἴσατα γὰρ ἰδὲ μοι πῆ τί σέρι δῖα χαλυψία
 20 Κῆμοι, τίποτε τοι ἄρα σπῆρος εἶδα ἔριον εἶδα
 20 Ὡς πῆ, ἀπὸ πάλαι γὰρ κῆμοι σέρεσθ' ἔριον εἶδα
 20 Τὸν δὲ ἰβήπτουσι κῆμοι κῆμοι σπῆρος εἶδα
 20 Ἀλλὰ σὺν δὲ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 20 Ἀλλὰ σὺν δὲ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 20 Πικρῶν, ἢ τί πολλὰ δότω κρατὸς κληῦροντι.
 20 Ὡς πῆ, ἀπὸ πάλαι γὰρ κῆμοι σέρεσθ' ἔριον εἶδα
 20 Ἀλλὰ σὺν ἰβήπτουσι βίαις σπῆρος ἔλιπσιν ἐρίων·
 20 Ἀλλὰ σὺν δὲ κῆμοι ζῆλον ἔχοντες ἔχοντες.
 20 Ὡς πῆ, ἀπὸ πάλαι γὰρ κῆμοι σέρεσθ' ἔριον εἶδα

Vestes, n. grauabāt quas illi præbuerat diua Calypso.
 Tandem emerſit, ex ore autem euomit ſalluginem
 Amaram, quæ ei copioſa à capite deſuebat.
 Sed neque ſic ratis oblitus eſt, tamenſi afflictuſ,
 Sed impetu factò in fluctibus apprehendit eam.
 In medio autem ſedit exitum mortis effugiens.
 Hanc ferebat ingens fluctus per undatum impetum
 huc atque illuc.

Quemadmodum, a. quã autumnalis Boreas fert ſpinas
 Per campos, denſæ verò inuicem cohzrent:
 Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.
 Interdum quidem Norus Boreæ obiectabat vt ferret,
 Interdũ, v. ruruſus Eurus Zephyro cedebat vt per eque
 Hunc vidit Cadmi filia pulchriſ-taliſ Ino (remur.
 Leucothea: quæ antè quid è erat mortalis voce prædita,
 Nunc, v. maris in fluctibus deorum ſortita eſt honorè.
 Hæc Vlyſſè miſerta eſt vagabundũ, dolores habentè.
 Mergo vero ad ſimilis volatu emerſit è gurgite.
 Sedit a. in rate cõpacta, & ipſũ ſermone alloquuta eſt,

Infelix, quid tibi ſic Neptunus terram concutiens,
 Iratus eſt ferociter, quòd tibi mala multa ingetiſ?
 Non iam te perdet, licet hoc ſummopere ſtuduſ:
 Sed tu ſic fac, (videriſ, v. mihi non impradens)
 Veſtibus hiſ exutis, ratem ventis ferendam
 Derelinque, cæterũ manibus natans quare reditum
 Ad terram Phæacum, vbi tibi fatale eſt effugere.
 Accipe hanc vittam & ſub pectore extendaſ
 Immortalè, neq; tibi ſiſ patiendi quicquã timor, neque
 Porro poſtquam manibus contingeſ littuſ, (pereundi.
 Ruruſus reſoluens, proiice in nigrum pontum,
 Longè à continente, ipſe autem procul aduerte te.
 Sic loquuta dea vittam dedit:
 Ipſa v. ruruſus in pontum ingreſſa eſt fluctuantem,
 Mergo ad ſimilis, niger, v. ipſam fluctuſ obtexit.
 Cæterũ ipſe hæſitabat patiens diuinuſ Vlyſſeſ:
 Ingemiſcens, a. dixit ad ſuum magnanimum animuſ,

- 20 Ἦ μὲν ἴχθῳ μὴ τις μολευράσῃσι δέλαν ἄλλοι
 21 Ἀΐδου δ' ἄτων ὅτε μαχέσθῃσι δόπι βλάσῃ αἰάξῃ.
 22 Ἀλλὰ μάλ' ὅπως πείσῃσι ἐπὶ ἔγκῃ ἐρδαι μῶσι
 23 Γῆρας ἴχθῳ ἰδραίνῃ ὅτι μοι φάτο φέβῃ μιν ἦ).
 24 Ἀλλὰ μάλ' ἄδ' ἴχθῳ δουλείῃ δὲ μιν εἴδ' ἀριστῶν
 25 Ὅσ' αἰὲρ ἰφί και δούρατ' ἐν χερσὶν ἴσθῃσι ἀΐσθῃ.
 26 Τέσρ' ἀπὸν ἰφίω κ' ἐπὶ τλήσῃσι ἀλγῆα πύσθῃ.
 27 Αὐτὰρ ἰφίω δὲ μιν χεῖρῃσι διακίμασθαι πύσθῃ.
 28 Νύξῃσι ἐπὶ κ' ἰφίω πύσθῃσι φερέσθῃσι ἀριστῶν.
 29 Ἔως ὅτε αὐτῶν ἄσθῃσι κ' ὄφθαλμοι κ' ἔσθῃσι.
 30 Ἦσθῃσι δ' ὅτι μιν κίμασθαι πύσθῃσι ἐπὶ τλήσθῃσι.
 31 Δειπνῆσι κ' ἀγῆσθῃσι τε χερσὶ μοίεσθῃσι ἀσθῃσι δ' αὐτῶν.
 32 Ἦσθῃσι δ' ὅτι μιν ζῆσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 33 Καρκαλίεσθῃσι τὰ μιν ἀρτῃσι διακίμασθῃσι ἄλλοι δὲ ἄλλοι.
 34 Ἦσθῃσι δ' ὄφθαλμοι μακροῖσι διακίμασθῃσι αὐτῶν ὄφθαλμοι.
 35 Ἀμῶσθῃσι δὲ δούρατῃ βῆσθῃσι κέλευσθῃσι ὡς ἴσθῃσι ἰλασθῃσι.
 36 Εἴμῃσι δ' ἴχθῳ πύσθῃσι τὰ κ' ἰφίω δὲ διακίμασθῃσι.
 37 Αὐτῶσθῃσι δὲ κίμασθῃσι ὄφθαλμοι πύσθῃσι.
 38 Αὐτῶσθῃσι δὲ ἀσθῃσι ἀλλ' ἰφίω πύσθῃσι χερσὶ πύσθῃσι.
 39 Νύξῃσι δὲ μιν μακροῖσι ἴφθῃσι δὲ κίμασθῃσι ἐπὶ τλήσθῃσι.
 40 Κίμασθῃσι δὲ κίμασθῃσι ἰφίω μιν πύσθῃσι τὸ δουρῷ.
 41 Ὅσθῃσι γὰρ κίμασθῃσι πύσθῃσι πύσθῃσι ἀλλῶσθῃσι κ' πύσθῃσι.
 42 Εἴσθῃσι δὲ δούρατῃσι δὲ τῶσθῃσι ἀσθῃσι μιν.
 43 Ἦσθῃσι δὲ ὡς σθῃσι ἰφίωσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 44 Ἦσθῃσι δὲ φανῃσι δὲ μιν κίμασθῃσι ἰφίωσθῃσι ἰφίωσθῃσι.
 45 Ἰφίωσθῃσι δὲ κίμασθῃσι ἰφίωσθῃσι κίμασθῃσι ἰφίωσθῃσι.
 46 Αὐτῶσθῃσι δὲ ἀσθῃσι κίμασθῃσι δὲ ἀλλ' ἰφίωσθῃσι.
 47 Ἦσθῃσι τῶσθῃσι ἀσθῃσι κίμασθῃσι κίμασθῃσι ἀσθῃσι.
 48 Πύσθῃσι δὲ δὲ κίμασθῃσι κίμασθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 49 Ἦσθῃσι δὲ ὅτι κίμασθῃσι βῆσθῃσι ἀσθῃσι δὲ κίμασθῃσι ἰφίωσθῃσι.
 50 Ἔως ἴφθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 51 Δειπνῆσι δὲ ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 52 Ἔως δὲ ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 53 Πύσθῃσι δὲ πύσθῃσι δὲ κίμασθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.
 54 Ἀμῶσθῃσι δὲ δὲ τῶσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι ἀσθῃσι.

Neui mihi, ne quis mihi struat dolum alium
 In mortaliū, quando me à rate descendere iuber.
 Sed faciliè neutiquā parebo: quoniam longè ab oculis.
 Terram ego vidi, vbi mihi dixit effugium esse:
 Sed sic faciam: videtur verò mihi esse optimum:
 Quā diu, q. ligna in cōpagibus compacta perstitent,
 Tandiu hic manebo & sustinebo dolores patiens.
 Ceterū postquam mihi ratem fluctus discusserit,
 Natabo, nā nihil prōptum est excogitare cōmodius.
 Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
 Excitauit ingentem fluctum Neptun⁹ terræ- quassator,
 Horrendūmq. grauēmq. & excelsum: impulit. a. ipsum.
 Ac veluti ventus vehementer. spirans palearū arenā
 conquassat

Aridarum, quas quidem dissipat alias aliò:
 Sic ipsius tabulata longa dispersit. porro Vlysses
 In vnū lignū conscēdit, veluti equo singulari vocatus:
 Vestes. a. exiit, quas ei præbuit diua Calypso
 Statim a. vittam sub pectus extendit.
 Ipse. v. pronus in mare cecidit manus extendens,
 Natate cupidus: vidit. v. potens rex Neptunus,
 Mouens. a. caput ad suum loquutus est animum,
 Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
 Donec ad homines à loue- nutritos accedas:
 Sed neque sic te spero irrisuram *stax* xrumnar.
 Sic loquutus impulit pulchricomos equos:
 Petuenit. a. ad Egas vbi ei inelytæ domus sunt.
 Ceterū Pallas filia Iouis alia cogitauit.
 Aliorum siquidem ventorum obstruxit vias.
 Quiescere. v. iussit, & consopitos esse omnes.
 Excitauit. a. velocem Boream, fluctus. v. fregit
 Donec ipse Phæacib. rei nauticæ studiosis misceretur
 Inelytus Vlysses, morte & fato editato.
 Hic duas noctes duòsque dies in fluctu nigro,
 Errauit: saepe. v. ei cor ante oculos proposuit mortem:
 Sed quādo iā tertiā diē pulchricoma adduxit aurora.

Καὶ τίτ' ἔπειτ' αἶμαί μ' ἵσταύουσι τῷ δὲ γαλήνῳ
 Ἐπαιτο ἔνυμνόν· ὁ δὲ ἄρα θεοῖσ' εἰσὶ δὲ γᾶν.
 Ὅς μάλ' ἀφροδίτῃ, μεγάλην ὑπὸ κυμασσι αἰθέρι.
 Ὡς δὲ ἔταυ ἀσπίστοι βίοντι παῖδες οὐρανῶν
 Πατρῆσι, εἰς ἐνάσω καί τινι κρητῆρ' ἀλγῆα πύργου,
 Δακρυτὴ κλύειν συγροῦνθ' ἐνὶ ἔχθρῳ δαίμονι,
 Ἀσπίστον δὲ ἄρα τῷ γὰ θεῷ ἐκέτητοι ἕλυσαν.
 Ὡς ὀδυσθ' ἀσπίστον εἰσάτα γᾶν κ' ὕλην
 Νῆα δὲ ἐπ' ἐγγύθιοι πισσι ἠπίου ὄπισθ' ἔκειναι,
 Ἀλλ' ὄτε τίσσοι ἀπὸ ἕσσοι τε γέγραυε βόσκουσαι,
 Καὶ δὴ δούπων ἄκασσ' ἀποπτοπλάσσεισι θελάσσοις.
 Ἐξέστη γὰρ μέγα κόμμα ποτὶ ξιφῶν ἠπίου
 Διπὸν ἰσχυρόν, εἰλυτο δ' ἐπειθ' ἄλλος
 ἔχθη.

Οὐ γὰρ ἴσασθαι λειψῶντι τῷ δὲ ἔχθη, ἔδ' ὄπισθ' ἔκειναι.
 Ἀλλ' ἀκασσ' ἀποπτοπλάσσεισι θελάσσοις τι πύργου τε.
 Καὶ τίτ' ὀδυσθῶντι αὐτὸ γαλήνῳ κ' εἰσὶ δὲ γᾶν.
 Ὅς μάλ' ἀφροδίτῃ, μεγάλην ὑπὸ κυμασσι αἰθέρι.
 20 Ὡς δὲ ἔταυ ἀσπίστοι βίοντι παῖδες οὐρανῶν
 20 Ζεῦ κ' θεοῖσ' εἰσὶ δὲ γᾶν διατρυφῶν ἐσθλοῦσαι,
 20 Ἐκείνου δ' ἐπὶ σφίσι δ' ἄλλοι πολέουσι θυροῦσαι.
 20 Ἐκείνου δὲ γὰρ πύργου ἐξέστη, αἶμαί δ' ἐκύμα
 20 Βίβου γὰρ ἐξέστη, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Ἀγροῦ γὰρ ἐξέστη, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου
 20 Ἀπὸ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Μένου δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Ἐκείνου δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Εἰ δὲ κ' ἐπὶ σφίσι δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Ἐκείνου δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Δείδω δὲ κ' ἐπὶ σφίσι δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Πόντου δὲ κ' ἐπὶ σφίσι δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Ἐπὶ σφίσι δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου,
 20 Ἐξέστη γὰρ μέγα κόμμα ποτὶ ξιφῶν ἠπίου
 20 Οἱ δὲ γὰρ ὅς μάλ' ἀφροδίτῃ, μεγάλην ὑπὸ κυμασσι αἰθέρι.
 Ἐως ὅσ' αὐτ' ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου.
 Τίθεσθαι δὲ κ' ἐπὶ σφίσι δὲ ἔκειναι πύργου, αἰσὶ δὲ ἀπὸ δὲ ἔκειναι πύργου.

Deinde tunc ventus quidem quieuit, atque serenitas
 Fuit tranquilla, ipse verò prope conspexit terram,
 Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu leuatus,
 Ut autem desiderata vita filii apparet
 Patris, qui morbo decubuit immensos dolores patiens,
 Diu contabescens (infestus verò ei ingruit deus.)
 Magno v. eù suorum gaudio, hæc dii à morbo liberatūt:
 Sic Vlyssi optata apparuit terra & sylua,
 Natabat. v. nitens pedibus continentem conscendere:
 Sed quum tantum abesset quantum auditur clamans,
 Illicò sonitum audiuit ad scopulos maris:
 Murmurabat. n. ingens fluctus ad aridam continentis
 Horrendum eructans obducta. a. erant omnia maris
 aspergine,

Non. n. erant nauium portus capaces neque secessus,
 Sed littora proiecta erant scopulique saxaque.
 Tunc Vlyssi soluta sunt genua & charum cor.
 Ingemiscēs v. dixit ad suum magnanimum animum,
 Heu mihi, postquam terrā insperatam dedit videre
 Iupiter, atque adeò has vndas sulcans penetrari,
 Exitus nusquam apparet ex mari cano foras.
 Extra enim saxa acuta, vndique autem fluctus
 Premuit impetuofus, planum verò eminet saxum.
 Prope litus. a. est profundum mare, & nullo modo li-
 Consistere ambobus, & effugere arūnas, (cet pedibus
 Ne fortasse egredientem iactet ad lapidosam rupem
 Fluctus magnus abripiens: vanus. v. mihi erit conatus,
 Si verò adhuc vltiā natabo si alicubi inueniam
 Littora fluctu percussa, portūque maris,
 Vereor ne me rursus abripiens procella,
 Pontum in piscosam auferat grauiter ingemiscētē,
 Aut etiam mihi & cete immitrat magnus deus
 E mari, velut plurima nutrit clara Amphitrite:
 Noui. n. quod mihi insensu est inclytus Neptunus.
 Interea dū ille hoc deliberabat in mente & in animo,
 Interea ipsam magnus æstus tulit ad asperum litus.

Εὐθ' ἄπ' ἰνὸς τι δρυοῦθι, σὺν τ' ἐστὶ δρυοῦθι,
 εἰ μὴ ὄπι φραστὶ βόκκα θηά γλαυκῶπι ἀδίασθ'
 Ἀμφοτέρωσι δὲ χροῖσι ἐπισηύδασι λάβει πύργος,
 Τὴν χροῖσι σιτὰ χοι-εἶνε μί, κ' κῶμα παῖδι θη.
 Καὶ τὸ β' αἰ-ὄνα λουξέ, παλλὸν ἴδουσι δὲ μιν αἴψη
 Παλλῆσι ἐπισηύδασι, φηλοῦ δὲ μιν ἱμάλα πεύγη.
 Πέδ' ὄπι πύργου ποδὸς θαλάμησιν ἔστασθ' ἴσθι.
 Πρὸς κατυληθῆσι κ' πυκνῶσι λαίργας ἔχρηται
 Ἄν τὸ σῆσι πύργουσι θρασυάει δὴ τὸ χροῖθι
 Ρ' αἰ ἀπὸ δρυοῦθι δὲ δὲ μίγα κῶμα κηλοῦθι.
 Εὐθὺς κ' δὲ δρυοῦθι ἴσθι ἀπὸ ἄλλοι ἐδυσκασίθι
 Β' αἰ ἀπὸ δρυοῦθι δὴ θηά γλαυκῶπι ἀδίασθ'
 Κῶμασι ἐστασθῆσι τὸ τ' ἔρῶντα ἴσθι δὴ,
 Νῶσι παρὶ τ' ἐστὶ γῆσι ἔρῶντα, εἴπα ἔρῶντα
 Ἡ ἴσθι τὸ σῆσι παλλῆσι λαίργας τὸ θαλάμησιν.
 Ἀλλ' ὄπι δὲ πύργουσι κ' σῶμα κηλοῦθι
 Ἰσθῆσι τὸ δὲ εἰ ἐῖσθι τὸ χροῖθι ἴσθι.
 Ἀπὸ πύργουθι, κ' ὄπι σῶμα κηλοῦθι
 Εὐθὺς δὲ πύργουθι, κ' ὄπι τὸ δὲ κ' θη μίθι.
 20 Κλυθὶ αἴσθ' ὄπι τ' ἐστὶ πύργουθι δὲ σ' ἴσθι,
 20 Φόβουθι ἴσθι πύργουθι πύργουθι ἴσθι.
 20 Αἴσθ' ἴσθι τ' ὄπι κ' ἀδίασθῆσι θη ἴσθι
 20 Ἀπὸ πύργουθι ἴσθι ἀδίασθῆσι ἴσθι, ἴσθι πύργουθι
 20 Ἰσθῆσι πύργουθι τὸ τ' ἴσθι πύργουθι ἴσθι.
 20 Ἀλλ' ἴσθι ἀδίασθῆσι ἴσθι τὸ πύργουθι ἴσθι.
 εἰς φάθ' ὄπι δὲ αἴσθ' πύργουθι ἴσθι πύργουθι ἴσθι.
 Πύργουθι δὲ εἰ πύργουθι γλαυκῶπι δὲ ἴσθι πύργουθι
 Εἰς πύργουθι πύργουθι δὲ ἴσθ' ἀμφοῦ πύργουθι ἴσθι.
 Χροῖθι τὸ πύργουθι ἀπὸ γῆ δὲ ἴσθι πύργουθι ἴσθι.
 Πύργουθι δὲ χροῖθι πύργουθι δὲ ἴσθι πύργουθι ἴσθι.
 Ἀλλ' ἴσθι πύργουθι τὸ δὲ ἴσθ' ἀπὸ πύργουθι κ' ἀδίασθῆσι.
 Κηλοῦθι δὲ πύργουθι, κηλοῦθι δὲ μιν αἴψη
 ἴσθι.
 Ἀλλ' ἴσθι δὲ δὲ ἀμφοῦθι, κ' εἰς πύργουθι ἀδίασθῆσι.
 Κηλοῦθι δὲ κηλοῦθι πύργουθι ἴσθι πύργουθι ἴσθι.
 Κηλοῦθι δὲ εἰς πύργουθι ἀδίασθῆσι πύργουθι ἴσθι.

Ibi sanè cutem lacerasset, simulque ossa fregisset,
 Nisi in mentem indidisset dea cæcia Minerva,
 Ambabus verò manibus irruens apprehendit petram
 Illi hætebat ingemiscēs donec ingēs fluctus præterisset.
 Et hūc quidem sic effugit, refluxus verò ipsum rursus
 Percussit irruens, longè autem ipsum iniocit ponto.
 Sicut polypodis è suo domicilio extracti
 Acetabulis multi lapilli adhæreant:
 Sic huius ad se opulum fortibus à manibus
 Cutis lacerata erat, hunc verò ingens fluctus occulla.
 Ibi sanè infelix præter fatum obiisset Ulysses,
 Nisi prudentiam indidisset cæcia Minerva
 Ex fluctu emergens quâ propellitur a dilutus:
 Præternatauit in terrâ circumspiciens sicubi inueniret
 Littorâque fluctibus percussis paruisque maris:
 Sed quando fluuij ad ostia pulcherrimæ
 Peruenit notans, illi ei visus est locus optimus
 Placens à saxis, & defensio erat à ventis.
 Coepit à profluentè, & supplicauit sivo in animo,
 Atque rex quicquid est, valde optatum ad te venio,
 Fugiens ex ponto Neptunigenas. Itallibus dicit
 Reuerentia quidem est prosequendus etiâ ab inimicor-
 Quisquis hominū venit eitis, quædā modò ego nunc,
 Ad tuum fluentū, in aq. genua accedo plurima passus
 Sed misere rex, supplex tibi esse proficetur. & fluxu
 Sic ait ille continuo sedauit suum fluentū, cōtinuit
 Antèque eum fecit tranquillare, hunc autē seruauit
 In fluuij ostiis, ille verò utrunque genu flexit,
 Manūque fortes: mari enim adluctus charū cor erat.
 Tumebat, v. corpore toto, mare a manabat copiosū,
 Per osque narēque, ille, & absque anhilitu & voce
 Tacchar animo deficiens, vehemens, a ipsum defatiga-
 tio intuas erat:
 Sed postquam respirauit, & in mēte animus collectus
 Tum cecit vitam à se soluit dæx, [est,
 Et ipsam fluuium in saluginosum immisit.

Retulit verò eam ingens fluctus per aquarum decursum:
statim, a. Ino

Suscepit manibus charis, ille verò ex fluuio secedens
Iunco recubuit, osculatùsque est almam tellurem.

Ingemiscēs, a. dixit ad suum magnanimum animum,
Heu mihi quid pauior, quid me tandem fiet?

Si etenim in fluuio difficilē noctem excubias egero,
Times ne me simul frigus malum, & vegetans tot

Imbecillitate conficiat afflictum animo:

Aura præterea ex fluuio frigida spirat matutino tēpo-
si, v. ad elium conscendēs & vmbrosam syluā [te-

Arbutis in densis dormiero, etiam si te miseret

Frigus & lassitudo, iucundūq; mihi somnus irrepat:
Veretur ne feris laceratio & præda fiam.

Sic ei deliberanti visum hæc est fatius esse.

Festinabat ad syluam, hanc, a. propè aquam inuenit

In circumspicuo loco, duo verò subiit arbuta

Vnà adnata, hoc quidem oleasti, alterum, a. olex.

Hæc neque ventorum perflat vis humida spirantium,

Neque vnquam sol lucens radiis percussit,

Neque imber penetrauit penitus, adeo densa

Inuicem creuerunt alternatim intertextæ, quæ Vlysses

Subiit: statim verò cubile congessit manibus suis

Latum, foliorum enim erat copia assatis ingens.

Quantum ad duos vel tres viros regendos *fat esse*

Tempore hyberno, etiam si vel maximè *hysmi lauireti*

Id, a. cubile videns latatus est sapiens diuinus Vlysses.

In medio, a. cubuit, copiam, v. superingessit foliorum:

Quemadmodū quum quispiā totrem abscōdit nigro

Agro in extremo, cui non ad sunt vicini alij,

semen ignis seruans, vt ne aliunde incendat:

Sic Vlysses foliis operuerat cubile verò Pallas

Somnū in oculis fudit, vt ipsū quiescere faceret eirō

Ab anxio labore, charas palpebras oculis obtendens.

ARGUMENTVM VL LIBRI
ODISSÆAE HOMERÏ.

MINERVA in somnis adorta Nausicaam Alcioni filiam
hortatur eam ut vestes ad fluvium alatas lavet, ut
eum eius mortuo. Ille quod iussa est facit, deinde iulit cum
ancilla. Audiens autem ipse Ulysses expurgiscitur, & preta-
tus Nausicaam, uellibus & tibus ab ipsa acceptis sequentis est
eum in urbem.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.
Z, Nausicaa benignè excipit in Scheria Ulysses.

ALIA INSCRIPTIO.

Aduentus Ulyssis ad Phæacis.

HOM. ODYSS. LIB. SEXTVS.

Ic quidem ibi dormiebat patiens
diuinus Ulysses,
Somno & labore confectus: interea
Minerua
ibat ad Phæacum virorum populū
que vrbemque,
Qui antea quidem habitabant in spa-
tiosa Hyperia,

Propè Cyclopas viros superbientes,
Qui ipsos prædabantur vitibus enim potiores erant:
Inde migrare faciens eduxit Nausithous deo similis
Collocavit. v. in Scheria penleb hominib. ingeniosis,
Circum. v. mœnib. cepit civitatē. ædificauit & domos,
Etiam templa fecit deorum & diuisit agros.

Αλλ' ὁ μὲν ἔδωκε καὶ γὰρ ἑμῶν εἰδὼς δι' ἑσθλῶν
 Ἀλλήλους δὲ τὸν ἄρχοντα ἀπομάττα εἰδὼς·
 Τὸ δ' ἴσα φησὶ δῖος Διὸς γλαυκῶπις ἄδϊος,
 Νῆστορ ὄδυσσεϊ μαχαλῆτορι μνηστῆρα
 Βῦ δ' ἴσα εἰς Σάλαμον πολυδάμναλαι ὄϊσι
 κούρη

Κιεύετ', ἄδοσι τισὶ θυῶν κ' εἶδες ἑμῶν,
 Ναυσικλῆν θυγάτηρ μαχαλῆτορος ἀλλεσίην·
 Πῶ δὲ δὴ ἀμύριτοισι χαρῆται ἀποκάλλοισι ἔχουσαι
 Σπεθμαῖν ἱερτέρῃσι θυοῖσι δὲ ἱππικῆσι κούρησι.
 Ἡ δ' αἰέμον ἢ πρὶν ἐπίστυτο δέμας κούρη.

Στὴ δ' ἄρ' ἴσα κισκλῆ, κρήμι φησὶ μῦθον ἴσταν,
 Εἰδομένη κούρησι πικρῆσι θυμῶντι,
 Ἡ εἰς μακρὰν ἀφ' ἑλῶν, κ' ἄριστο δὲ θυμῷ·
 Τῆ μιν ἱστοῖα φησὶ γλαυκῶπις ἄδϊος,

20 Ναυσικλῆα, τὴν δ' ὄϊσι μνηστῆροισι γήρατο μῆτορι

21 εἶμας τε ἀφ' ἑλῶν κούρησι πικρῆσι θυμῶντι

22 Σοὶ δ' ἄρ' ἴσα φησὶ δῖος Διὸς γλαυκῶπις ἄδϊος

23 Ἐπύθη, τὰ δὲ πρὶν ἐπίστυτο δέμας κούρη.

24 Ἐκ γὰρ τῆς τούτων φωνῆς ἀιθροῦσις ἀφ' ἑλῶν

25 Ἐσθλῆ χαρῆτοισι δὲ πρὶν κ' ἐπίστυτο μῆτορι.

26 Ἀλλ' ἴσα φησὶ δῖος Διὸς γλαυκῶπις ἄδϊος,

27 Κούρησι ἑσθλῶν θυμῶντι ἀφ' ἑλῶν, κ' ἄριστο δὲ θυμῷ

28 Ἐπύθη, τὰ δὲ πρὶν ἐπίστυτο δέμας κούρη.

29 Ἡ δ' αἰέμον ἢ πρὶν ἐπίστυτο δέμας κούρη.

30 Πρὶν τῆς σαρκῶν, ὅτι τῶν γῆρας ὄϊσι κ' αὐτῆ.

31 Αλλ' ἄρ' ἴσα φησὶ δῖος Διὸς γλαυκῶπις ἄδϊος

32 Ἡ μῆτοισι κ' ἀμύριτοισι χαρῆται ἀποκάλλοισι ἔχουσαι

33 Ζῆτοισι κ' ἐπίστυτο δέμας κούρη.

34 Κῆ δ' ἄρ' ἴσα φησὶ δῖος Διὸς γλαυκῶπις ἄδϊος

35 Ἐπύθη, τὰ δὲ πρὶν ἐπίστυτο δέμας κούρη.

36 Ἡ δ' αἰέμον ἢ πρὶν ἐπίστυτο δέμας κούρη.

Οὐλομένη δὲ ἴσα φησὶ δῖος Διὸς γλαυκῶπις ἄδϊος

Ἐμῶν τε ἀφ' ἑλῶν κούρησι πικρῆσι θυμῶντι

ἰδοῦσα, ὅτι γῆρας ὄϊσι κ' αὐτῆ.

Πρὶν τῆς σαρκῶν, ὅτι τῶν γῆρας ὄϊσι κ' αὐτῆ.

Sed hic iam fato domitus, ad inferos descenderat:
 Alcinoꝝ tunc imperabat, à diis confusa doctus.
 Huius quidem perrexit ad domũ dea cælia Minerua,
 Reditum Vlyſſis magnanimi cogitans,
 Celeriter ergo iuit ad thalamum fabricatum, in quo
 puella

Dormiebat, immortalibus indole & forma ſimilis,
 Nauticæ filia magnanimi Alcinoi.

Aderat dux ancilla à gratiis pulchritudinẽ habentes
 A poſtibus vtriuſque, fores, v. imminebant lucidæ.
 Illa venti veluti ſtatus occellit ad cubilia puellæ,
 Steritq; ſupra caput, & ipſam ſermone alloquuta eſt,
 Aſſimilata filia celebri: à te nauali Dymantis,
 Quæ ei æqualis quidem erat, grata autem animo.

Huic ſeipſã aſſimilans alloquuta eſt cælia Minerua,
 Nauticæ, ecquid te ſic negligentem peperit mater?
 Veſtes etenim tibi iaceant neglectæ pulchræ.

Tibi, v. nuptiæ inſtant, vbi oportet pulchras te ipſam
 Induere, alias verò veſtes illis præbere qui te ducent,
 Etenim ex his fama hominibus naſcitur
 Bona, gaudent verò pater & veneranda mater.

Sed eamus loturæ ſimul cum aurorâ apparente.

Et ego adiutrix ſimul ſequar, vt celeftine

Expediaris, quoniam non diu virgo eris:

Iam enim te ambiunt optimi in populo

Omnium Phæacum, vbi tibi genus eſt etiam ipſi.

Sed agè incita parrem inclytum matutino tempore

Mulos & currum apparate, qui vehere te queat

Tunicasque & peplos, & pulchras veſtes:

Quippe tibi ſic ipſi multò honeſtius eſt quàm pedib.

Ire: multum enim abſunt leuactæ ab yro.

Ipſa quidem ſic loquuta abiit cælia Minerua

Ad Olympũ, vbi inſiunt deorũ ſedẽ firmam ſemper

Eſſe, quæ neq; ventis concutitur, neque vñquam imbre

Rigatur: neque nix admo. etur, ſed potius ſerenitas

Panditur ab ſ. nubẽ lucidus, v. circumfulget ſplẽdor:

Τὰ γὰρ τὴν πῆλην μαχόμεναι διὰ τὴν περὶ πῆλην
 ἔτι δ' ἀπὸ τῶν γυμνασίων, ἐπὶ διακρίσει δὲ κούρη,
 Αὐτίκα δ' ἄνευ ἰλίου ἐβόησαν, ἃ μὲν ἰχθυοῖ
 Ναυπηγᾶσι ἰσχυροῖσι, ἄρα δ' ἀπὸ θαύματος ἕνεκα,
 ἦν δ' εἶπε διαδόμεθ' ἢ ἀγχιέσθαι περὶ κούρη,
 Πᾶσι δὲ ἄνευ μῆτιρος ἐκρίσθητο δ' ἰδοὶ εἴποιε·
 ἦ ἄγε ἴσθ' ἰχθυοῖσσι πῶς ἀμφιπέλασαι γυμνασίῃ,
 ἦ ἄγε ἴσθ' ἰσχυροῖσσι ἀλεπέρουρα τὰ δὲ δούραζε
 Ἐργασίῃ βούβητο μὲν ἀπὸ βασιλῆος
 Ἐξβαλόμεθα μὴ καλὸν εὐρήσθαι ἀγυαί·
 ἦ Ἀχαιοὶ ἀγχιέσθαι γέροντα πᾶσι θεοστέρεσσιν,
 Πᾶσι τε δὲ ἄνευ μῆτιρος ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 Ἰλίου, ἔδωκεν ἰσχυροῖσσι ἀγυαί·
 Ἐργασίῃ πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 Καὶ δ' ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 Βουλᾶσι βούβητο ἔδωκεν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 Πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 Οἱ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 Οἱ δὲ ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι τὰ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι
 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι τὰ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι
 Πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 μῶσα.

20 Οὐτὲ περὶ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 21 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 22 Ἰλίου, ἔδωκεν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 23 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 24 Οἱ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 25 Οἱ δὲ ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 26 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι τὰ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι
 27 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι τὰ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι
 28 Πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 29 Ἐργασίῃ ἰσχυροῖσσι τὰ δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι
 30 Οἱ δὲ ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι
 31 Δοῦρα δὲ εὐρήσθησαν πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης
 32 Σίας γυμνασίων πᾶσι δὲ τὰ μὲν ἰσχυροῖσσι ἀπὸ πῆλης ἰσχυροῖσσι.

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
 Rō abiit Pallas postquam rem narrauit puella.
 Continēō aurora aduenit pulchra que ipsam excitauit
 Nauticas pulchris pepulis, ceterū admitata est somniū.
 Festinavit. a ire per domos, vt annuntiaret parētibus,
 Patri charo & matrina. Quæ autem est intus existens.
 Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis,
 Pensū versans marina-purpura-tinctū : in hūc. a. foras
 Eredientem incidit ad inclytos reges.

Ad conciliū quō ipsūm vocārant Phraces generosū.
 Hæc valdē propē asiam charū patrem alloquuta est,
 Pater chare, num mihi apparaueris currum
 Excelsū, rotundū, vt pulchras vestes affuram
 Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ iacent
 Atque tibi ipsi conuenit inter primores versanti
 In consilio cōsultare, pulchras corpore vestes habēū.
 Quinque autem tibi chari filij in regia sunt,
 Quorum duo in matrimonio, tres. a. iuuenes florētes.
 Hi semper volunt recens lotis veilibus induti
 Ad saltationem ire. hæc. a. mex monti omnia curæ sunt.

Sic ait. verebatur enim floridas nuptias nominare
 Patri charo, ille. v. omnia intelligebat. & respondebat
 sermone,

Neq; tibi mulos inuideō filia, neq; quicquam aliud.
 Abi, ceterū tibi famuli apparabunt currum
 Altum, rotundum, corroboratione instructum.

Sic loquutus, seruis præcepit, hi vetō paruerunt.
 Illi quidem extra currum velocem & mulis actum
 Instruebāt, mulos. v. subegerūt, iunxerūtq; sub currum
 Puella autem ē thalamo ferebat vestes pulchras,
 Et eas quidem composuit bene polito in currum
 Mater verō in cista collocabat decentem cibum,
 Variū, obsonia autem imposuit, vinūque infudit
 Vuem in caprinū (puella interea conicendit currum).
 Dedit verō ei aurea in ampulla humidum oleum,
 Vt vngretur cum famulis mulieribus.

Illa verò accepit flagellum & lora pulchra.
 Flagellauit, a vt eurrerēt, strepitus verò fiebat à mulis.
 Hi incessanter extēdebātur, ferebāntq; vestes, & ipsam
 Non solam, simul cum illa ibant ancillæ alix.
 Illæ v quando iā fluuij ad fluētā limpida peruenerūt,
 Vbi lauacra erant frequentia, multa à aqua
 Pulchra profuēbat, ad vel plurimū sordidara purgādū,
 Ibi illæ mulos, quidem soluerunt à curru,
 Et eos egerunt fluuium ad vorticolum,
 Vt ederent gramina dulcia, ipsæ verò à curru
 Vestes manib; ceperunt & infuderunt nigram aquam.
 Calcarunt, à in scrobib;, celeriter certamē proferentes.
 Cæterū postquā lauarūtq; purgarūtq; sordes omnes,
 Ordine extenderunt ad littus maris, vbi potissimū
 Lapillos in littore abluebat mare:
 Illæ verò lotæ, & vāstæ splendido oleo,
 Prandium deinde sumpserunt ad ripam fluuij,
 Vestes, a solis expectabāt dum sicarentur splendore.
 Cæterū postquam cibo saturatæ ancillæque & ipsæ,
 Pila ipsæ iudebant, capitis redimicula depoentes.
 His autē Nauicæ pulchris, vlnis incēpit cantilenam,
 Qualis autem Diana incedit per montes sagittis gau-
 dens,

Aut per Taygetum arduum aut Erymanthum
 Sese oblectans capris, & velocibus ceruis,
 Simul cum illa nymphæ filia Iouis Egiochi
 Agrestes ludunt, gaudet verò mente Latona:
 Atque omnes ipsa capite supereminet, & fronte,
 Facilis verò cognita est, pulchreq; sicut sint omnes:
 Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.
 Sed quando iam rursū domum itura erat,
 Iunctis mulis, plicatisque vestibus pulchris,
 Tum statim alia excogitauit dea ex sua Minerua,
 Vt Vlysses excitaretur viderēq; pulchris oculis puellei,
 Quæ illum ad Phiracum virorum urbem duceret,
 Pileam deinde iecit ad ancillam reginæ

Ἀμειψόμεν ἄρα φησὶ, βαθεῖα δὲ ἴμματα
 δῖα·

Αἰ δὲ δὴ μακρὰν ἀδασα, εἴ δὲ ἔχητο Πηλεΐδης ἀεὶ
 Ἐξωφρε δὲ ἰουμαίεσσ' ἄριστα κ' ἔδουμα,

Ὡ μαι ἐγὼ τίμασθαι βροτῶν ἐγὼ μαι ἰκαίω·

25 Ἡ δὲ ἴδ' ἔβριση γὰρ ἔσθ' ἄγροισι καὶ ἰχθυοῖσι,

25 Ἡ δὲ σιλόξισσι καὶ σαρνέσσ' ὄψ' ἑταίροισι·

25 Ὡς τὴν μακροχρῶν ἀμειψόμεν δῖος αὐτῷ

25 Νομῶνται, ἀέχουσι ἴσθαι ἀπειτὰ κ' ἀφύλακτα,

25 Κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν κ' πηγαῖναι ποταμῶν·

25 Ἡ δὲ πῶς ἀδύνατον ἴμματα χρῆσαι ἀδύνατον ἴ

25 Λιά δ' ἔχ' ἔχρησεν αὐτὸς ποταμῶν καὶ ἰσθμῶν,

25 Πέσσειπ' ἑταίροισι ἑταίροισι τὸ δῖος ἔδουσαί.

25 Ἐκπύλας δὲ ἴσθαι πηγαῖναι κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν

25 Φυλάσσει καὶ ἴσθαι πηγαῖναι κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν

25 Ἡ δὲ ἴδ' ἔβριση γὰρ ἔσθ' ἄγροισι καὶ ἰχθυοῖσι,

25 Ὡς τὴν μακροχρῶν ἀμειψόμεν δῖος αὐτῷ

25 Νομῶνται, ἀέχουσι ἴσθαι ἀπειτὰ κ' ἀφύλακτα,

25 Κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν κ' πηγαῖναι ποταμῶν·

25 Ἡ δὲ πῶς ἀδύνατον ἴμματα χρῆσαι ἀδύνατον ἴ

25 Λιά δ' ἔχ' ἔχρησεν αὐτὸς ποταμῶν καὶ ἰσθμῶν,

25 Πέσσειπ' ἑταίροισι ἑταίροισι τὸ δῖος ἔδουσαί.

25 Ἐκπύλας δὲ ἴσθαι πηγαῖναι κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν

25 Φυλάσσει καὶ ἴσθαι πηγαῖναι κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν

25 Ἡ δὲ ἴδ' ἔβριση γὰρ ἔσθ' ἄγροισι καὶ ἰχθυοῖσι,

25 Ὡς τὴν μακροχρῶν ἀμειψόμεν δῖος αὐτῷ

25 Νομῶνται, ἀέχουσι ἴσθαι ἀπειτὰ κ' ἀφύλακτα,

25 Κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν κ' πηγαῖναι ποταμῶν·

25 Ἡ δὲ πῶς ἀδύνατον ἴμματα χρῆσαι ἀδύνατον ἴ

25 Λιά δ' ἔχ' ἔχρησεν αὐτὸς ποταμῶν καὶ ἰσθμῶν,

25 Πέσσειπ' ἑταίροισι ἑταίροισι τὸ δῖος ἔδουσαί.

25 Ἐκπύλας δὲ ἴσθαι πηγαῖναι κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν

25 Φυλάσσει καὶ ἴσθαι πηγαῖναι κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν

25 Ἡ δὲ ἴδ' ἔβριση γὰρ ἔσθ' ἄγροισι καὶ ἰχθυοῖσι,

25 Ὡς τὴν μακροχρῶν ἀμειψόμεν δῖος αὐτῷ

25 Νομῶνται, ἀέχουσι ἴσθαι ἀπειτὰ κ' ἀφύλακτα,

25 Κ' ἀπὸ γὰρ ποταμῶν κ' πηγαῖναι ποταμῶν·

Ab ancilla quidem aberravit, in profundum, a. incidit
guigitem;

Illæ .v. altè clamarunt, ipse excitatur diuinus Vlysses.

Sedens autem deliberabat in mente & in animo,

Heu mihi, quorùmnam hominum ad terrã deuenit

Anne hic contumeliosi & feri, neque iusti,

Aut hospitaes, & ipsis est mens decorum reuerens?

Ut me puellarum inuasit læmineus clamor

Nympharum, quæ habitant montium iuniorum vertex,

Et fontes fluminozum, & palustria loca herboza:

An fortassis homines sum propè vocales?

Quin ego ipse experiar atque videbo.

Sic loquutus, arbutis clã egreditur diuinus Vlysses,

Ex densa a sylua ramum fregit manu crassa,

Folius ut regeret circa corpus pudenda viri.

Festinauit ire, veluti leo montanus viribus fidens,

Qui incedit cõplutus & ventos passus, intus ei oculi

Ardent, ceterum hic ad boues accedit, aut oues,

Aut ad agrètiorez ceruos, iuberetò eum venter

Pecudes tentaturum, etiam ad dentam domum ire:

Ita Vlysses puella pulchricomas præ-

Accessurus, nudus quàmvis esset, necessitas, n. urgebat:

Horribilis autem ipis apparuit dedecoratus fallugine.

Diffugerunt .a. huc atq; illuc per littora prominentia.

Soia autem Alcinoi filia consistit, ipsi enim Pallas

Audaciam in mète indidit, & metù exemit è mèbris,

Stetit a contra ipsam exceptura hic dubitauit Vlysses,

An supplicaret genua prehédès pulchris oculis puellæ,

Aut ita ut erat verbis longè stans blandis

Precaretur, si ostenderet ciuitatem & vestes donaret.

Sic ei cogitanti vîsum est satius esse,

Precari verbis eminus stando blandis,

Ne ei genua ptendeni iudicaretur mente puella.

Protinus blandum & vâstrum dixit sermone.

Suppliciter te oro ò regina, dea certè aliqua aut mor-

Si quidè dea es terrã quæ latũ cœlũ incolit, (talis es.

- 21 Ἄστειμάδ' σε ἔγνω διός κούρη Μεγάλας
 22 Εἶδ' ἔτε μὲ γάδος τε σὺν ἄτ' ἔργεσσ' αἰσίου·
 23 Εἰ δέ περ ἴσσι θεοῖσ' ἢ δὴ χροὸν ἰαίταί σσι,
 24 Τρισμείθερι ἄσσι γὰ πατέρ' ἔπειτα μήτερι,
 25 Αἰεὶ ἰσορροπώσῃ ἰάντην κίερα σίεο,
 26 Λύσσωσ' ἔτι τιέει δάλαε χροὸν ἴσσοι χόλοισι·
 27 Κίερε δ' ἄν' ἔπει κῆρα μεχάρτατε ἔργεσσ' ἄλλωσ'
 28 Οὐ κίε' ἰδέναισι θεοῖσσι κίερε' ἀγύροισι.
 29 Οὐ γάρ ποτε τοῖσ' ἴδον βροῦσι ἐρδακμῶσσι,
 30 Οὐτ' ἄσθ' ἄλλ' ἔκωσ' ἔσσι· σίεας μὲ γὰρ ἴσσοι κίερεσσι,
 31 Ὀλίκα δὴ σπῆτε πῆλον ἀπὸν ὄντι ὡς ἐκ κομῶσ'
 32 Φοιῖκατε κίερε ἔπει ἀγύροισι κίερεσσι
 33 ἢ τὴν ἀσσοῖσ' ἀλάσῃσι τοῖσ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι
 34 Τῶν ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 35 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 36 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 37 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 38 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 39 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 40 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 41 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 42 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 43 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 44 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 45 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 46 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 47 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 48 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 49 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 50 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 51 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 52 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 53 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 54 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 55 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 56 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 57 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 58 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 59 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 60 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 61 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 62 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 63 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 64 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 65 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 66 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 67 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 68 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 69 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 70 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 71 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 72 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 73 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 74 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 75 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 76 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 77 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 78 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 79 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 80 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 81 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 82 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 83 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 84 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 85 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 86 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 87 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 88 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 89 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 90 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 91 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 92 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 93 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 94 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 95 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 96 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 97 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 98 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 99 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι
 100 Ἄσθ' ἰδέναισ' ἔπειτα κίερεσσι ἔπειτα κίερεσσι

Dixit te ego Iouis filix magni
 Formâq; magnitudinēquā dolēq; quā proximē assimilo:
 Si quisquis es mortalium qui supra terram habitant,
 Ter beati tibi pater & veneranda mater,
 Ter beati fratres, valdē credo ipsorum animus
 Usque gaudiis perfonditur, tui gratia,
 Dum cernunt tale germen ad choream prodians.
 Porro rursum ille animo felicissimus præter ceteros,
 Quicumque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
 Nondum enim talem vidi in ortalem oculis,
 Neq; virū neq; mulierē admiratio me tenet aspicientē.
 Nuper sanē in Delo tale Apollinis iuxta aram,
 Palmæ recens germen succrescens vidi.
 (Profectus, n. eram illuc: multus a. mihi erat populus
 In ea profectioe, quæ mihi malū infortuniū erat *enā*
 Ac simillimē illud intuitus obstupui animo *(sura)*
 Diu, quādoquidē nūquā tale succreuerat lignū ēt terra:
 Ista te ō mulier admiror, obstupeo, & vereor vehemē-
 Genua prehēdere, difficilis nā me dolor occupat. (ter
 Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum,
 Interea me usque fluctus ferebat, & celetes procellæ
 Insula ab Ogygiā nunc vetō *me* huc appulit dens,
 Ut adhuc fortasse & hęc patiar malum: oō enim puro
 Finē facturos, verū adhuc multa deos effecturos pi^o.
 Sed ō regina miserere, ad te. n. miserias multas perpes-
 Primam veni, aliorum autem neminem noui *(sus)*
 Hominum qui hanc urbem & terram incolūt. (dum,
 Urbem mihi ostēde, da. v. pannum ad *me* circumcingē-
 Si quōd forte inuoluerum pannorum habebas quan-
 do huc venisti:
 Tibi v. dij tanta dent quanta animo concupiscis,
 Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
 Bonā: non a. eo quicquā præstantius & melius, (sist
 Quān quō concordēs consiliis rem familiarē admini-
 Vir atque coniunx, qui magnus *est* dolor inimicis,
 Gaudia autem beneuolis: maximē autem sentiās ipsū

- 20 Τὸν δ' αὖτε κλισίῃσ' ἀδελφεῖσιν ἀπὸ τοῦ ἔθρου,
 21 ἔπειθ' ἐπὶ νηὶ κραδίῳ τ' ἀφ' ἄστρου φησὶ
 22 ἵκεται.
 23 Ζεὺς δ' αὖτ' ἐγείρει γαῖαν ὀλύμπου ἀΐθρ' ὅτι τὸν
 24 ἔδρασε ἢ δὲ κραδίῳ, ὅπως ἔδρασε ἰφίμαχον.
 25 Καὶ τὸν σὺν τῷ ἰφίμαχῳ, σὺ δὲ γὰρ τετράκλιον ἔμπης.
 26 Νῆω δ' ἐπιβήμετ' ἄνω τε πέλιε καὶ γῆρας ἰφίμαχον.
 27 Οὐτ' αὖτ' ἰφίμαχος δ' αἰεὶ σὺν αὐτῷ κίλλε
 28 ἢ ἐπὶ νηὶ ἐκείνῳ τετράκλιον ἀπείσθητο.
 29 Ἄστυ δὲ τὴν φησὶν ἐφίμαχον δὲ τετράκλιον λαόν.
 30 Φωνάει δὲ τὴν δὲ πόλιν καὶ γῆρας ἰφίμαχον.
 31 Εἶμι δ' ἐγὼ θυμῷ τῷ μεγαλήτορι ἀπαιτίσει,
 32 Τὸν δ' ἐκ φορέωντο χροὶσιν ἔχοντες τε βίη τε.
 33 Ἡ δ' αὖτ' ἀφροσύνησιν αὖτ' ἐμὸν ἔμενοι κίλλεσιν,
 34 Σπῆτι μάλα μὲν πολὺ κίλλεσιν ὀδύνησιν ἰφίμαχον.
 35 Ἡ δὲ μὲν τὸν περὶ φησὶν ἰφίμαχον ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 36 Οὐκ ἔδρασε τὸν κίλλεσιν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 37 Οὐκ ἔδρασε τὸν κίλλεσιν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 38 Ζεὺς τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 39 Οὐκ ἔδρασε τὸν κίλλεσιν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 40 Ἐγὼ δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 41 Ἄστυ δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 42 Τὸν δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 43 ἔπειθ' ἐπὶ νηὶ τῷ ἰφίμαχῳ ἀπὸ τοῦ
 44 Ἄστυ δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 45 Δίωται δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 46 Ἡ δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 47 Ἄστυ δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 48 Ἄστυ δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ
 49 Χρῆσται δὲ τὸν φησὶν ἰφίμαχον ἀπὸ τοῦ

Hunc a. rursus Nausicaa albis vlnis cōtra alloquens,
 Hospes (quando quidem non ignauo, nec stulto simili
 es viro)

Iupiter ipse distribuit felicitatē Olympius hominibus
 Bonis atque malis, prout vult, vnicuique.

Et forsasse tibi isthac dedit: se a. decet tolerare tamē.

Nunc v. postquam ad nostram & terrā & urbē venis,

Neq; vestium indigebis, neq; alicuius alterius.

Earum quæ decent supplicem miserum occurrētem.

Vrbem a. tibi ostendam, & dicam nomē populorum.

Phraces hanc urbem & terram habitant,

Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi,

Ab hoc Phracum pendet & imperium & potentia.

Dixit, & ancillā pulchricomis imperauit,

Sistite gradū mihi ancillæ, quō fugitis virum intimitā.

An scilicet aliquem hostium putatis esse virorem?

Non est hic vir virus homo, neque esse possit.

Qui Phracum ad terram veniat

Hostilia inferēs: valde enim chari sunt iamortalibus.

Habituamus præterea seorsum vndoso in mari

Extremi, neq; aliquis nobiscū homo commerciū habet

Verūm iste aliquis infelix etrans huc venit, (allus.

Quem nunc oportet curare, & loue. n. sunt oxnes

Hospites & egeni.) dona. quantūvis exiguū genū ta.

Quare date ancillæ hospiti cibum & potum, (mē est,

Et lauare in flauio, vbi defensio est a vento.

Sic ait, illæ verō stabant & se mutuo horrabantur:

Vlyssē collocarūt sub vmbra celo, quē admodū iusse.

Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi: (tat

Præter ipsum palliū & tunicam vestesq; apposuerunt,

Dederunt v. ei aures in ampula liquidam oleum,

Iusserunt deinde vt se ablueret in flauij fluuio.

Actum ancillas alloquutus est diu. nax vlysses,

Ancillæ stite sic paululam seorsam, vt ego ipse

Suffuginem ab humeris abluam, cunctis autē in olce

Imungam: iam enim diu a corpore abest vncio.

- 20 Ἄντιμ δ' ἴκ' ἐκ ἐργα λείποισι ἀφ' ἴδουσι γό
 Γυμνῶσσι κείρσιν ἐν πλοκάμισσι μετ' ἴδαι.
 21 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 Αὐτὰρ ὅτε ποταμοὶ χεῖρα νίζατο δῖος Ἰδουοῦς
 Ἀλμῶν, ἢ αἰ ἴστω κ' ἀρβυρ' ἀμπεχ' ἄσπευ.
 Ἐκ κροαλῆς δ' ἴσμεγχε ἀλῆς χεῖρι ἀφ' ἄρ' ἴστω.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πῖντα λοίσματα κ' λιπ' ἀλειψίτη,
 Ἄμει δ' εἴματα ἴσασθ' αἰεὶ πῖρι παρθένος ἀδμότ'
 Τίον μ' ἐδύωθ' ἴσμεν δῖος ἐκ γαργύρα
 Μειζονά τ' εἰσιδέναι κ' πῖσαστα' κρόδ' δὲ κέρματος
 Οὐλας ἦεν κέρματι, νεκροῖσι δ' αἰδ' ἰμοίεας.
 Περὶ δ' ἴππ' ἵππ' ἔχουσι κέρματι κείρη ἀφ' ἴδου αἰδ' ἴδου
 Ἰδμεν, ἐκ δ' ἴστω ἀδμοῦ κ' παρλας ἀδμοῦ
 Τίον μ' ἐδύωθ' ἴσμεν δ' ἴστω κείρη
 Περὶ δ' ἴππ' ἵππ' ἔχουσι κέρματι κείρη ἀφ' ἴδου αἰδ' ἴδου
 Ἰδμεν, ἐκ δ' ἴστω ἀδμοῦ κ' παρλας ἀδμοῦ
 Τίον μ' ἐδύωθ' ἴσμεν δ' ἴστω κείρη
 22 Δόρα τὸτ' ἀμειπάλισσι ἐν πλοκάμισσι μετ' ἴδαι,
 23 Κρόδ' ἐμὲ δ' ἀμειπάλισσι ἐν πλοκάμισσι μετ' ἴδαι,
 24 Οὐ πῖσαστα ἀίκετι θῖωτ' αἰδ' ἴδου κείρη ἀφ' ἴδου
 25 Φημί κ' ἴδ' αἰδ' ἴδου κείρη ἀφ' ἴδου κείρη ἀφ' ἴδου
 26 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 27 Νῆω δ' ἴδου κείρη ἀφ' ἴδου κείρη ἀφ' ἴδου κείρη ἀφ' ἴδου
 28 Ἄντιμ δ' ἴκ' ἐκ ἐργα λείποισι ἀφ' ἴδουσι γό
 29 Ἰδμεν, ἐκ δ' ἴστω ἀδμοῦ κ' παρλας ἀδμοῦ
 30 Τίον μ' ἐδύωθ' ἴσμεν δ' ἴστω κείρη
 31 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 32 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 33 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 34 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 35 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 36 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 37 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 38 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 39 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.
 40 Περὶ δ' αὖθ' αἰδ' ἀπιδέθει ἴσων, ἵπποι δ' ἄρα κείρη.

Coram verò non ego lauero, vereor enim
Nudari inter puellas pulchricomas versari.

Sic ait illæ recesserunt, ac rem puellas reuulerunt.
Cæterum ipse ex flumine à corpore lauit diuin⁹ Vlysses
Sanguinem, quæ ei dorsum & latos accingebat hume-
E capite autem eluit maris sordes indomiti. (ros.
Cæterum postquam omnia abluir, & oleo inunxit,
Vestèsque induit quas illi præbuerat virgo intacta:
Hunc quidem Minerva reddidit ex Ioue nata
Maiorémque aspectu, & crassiorém: à capite verò
Crispas demisit comas hyacinthino flori similes.
Quæadmodum quum quis aurum circumfundit argento vit
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnifariam, pulchra verò opera perficit:
Sic huic infudit gratiam capiti que & humeris:

Consedit deinde seorsum incedens ad litus maris,
Pulchritudine & gratia splendens, admirata sita puellas:
Tunc ad ancillas pulchricomas loquuta est,
Audite me ancillæ pulchris lacertis, vt aliquid dicam.

Non omnibus inuitis qui cælum tenent,
Ad Phæacas hic vir peruenit diuinus:
Nam antea mihi nihili videbatur esse,
Nunc verò diis similis qui cælum larum inhabitant.
Vtinam, v. esset talis aliquis qui maritus esset meus.
Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.

Sed date ancillæ hospiti cibum potumque.
Sic ait: illæ & hanc diligenter audiuerunt & parue-
runt,

Vlyssi verò apposuerunt cibumque potumque:
Atque ipse bibebat & edebat prudens diuinus Vlysses
Rapaciter, iam pridem n. cibum non gustauerat.
Cæterum Nausicaæ albis lacertis aliud cõmentata est:
Vestès certè plicatas posuit pulchrum in currum,
Iungens mulos fortibus, vngulis, conccndit a. ipsa,
Ahortata Vlysses, verbumquæ dixit & eloquuta est,
Surge nunc hospes ad vibem vt eamus

1 Πατρὸς ἱμεῶν ποτὶ δόμον ἀειεργῆς· ἴδω σὶ φημι
 2 Παιὶ τὸν ἐσθλόν· εὐδαιμόνιον ἔσται ἄριστον.
 3 Ὀδὰ ἀμείβω· ἴδω τινὲς δὴ μοι ἴδι ἀπὸ δαίμων
 4 Ὁρῶ μὲν πᾶσι γὰρ ἐνὶ οὐρανῷ αἰθέροισιν·
 5 Τόσσα δὲ καὶ μετὰ κλισίᾳ εἶδ' ἑμίνεε καὶ ἀμφόθεν
 6 Κροταλλίμων· ἴσχεσθε, ἴσχεσθε, ἴσχεσθε γὰρ μοι ἴδω
 7 Αἴτιον ἰσχυρὸν πῶς ἐπέσπευδον ἄπο δαίμων
 8 Πύργου
 9 Τῆλα δὲ χρυσοῖσι λιμῶν ἐπέπευδον πύργου,
 10 Λύπεσθε δ' ἑσπεύοντες δὲ ἴδω ἄμοιβεσσιν
 11 Εἰμὲν περ πύργου ὅστις τὸν ὄδον ἔχουσιν·
 12 Ἐἴδω δὲ τὸ σφ' ἀγλαὰ καλὰ προσδύσει ἀμύμον
 13 Ρυτίσθρα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἑσπεύοντι ἀμύμον
 14 Ἐἴδω δὲ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀμύμοντι ἀμύμοντι
 15 Πάσθρα καὶ σπείρον, ἀποδύσει ἱεστῶν·
 16 Ὁ δὲ γὰρ φησὶ καὶ μάλιστ' ἴδω δὲ φησὶ φησὶ,
 17 Ἀλλ' ἴσχεσθε, ἴσχεσθε γὰρ ἐνὶ οὐρανῷ
 18 Ἡ δὲ σὶ ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 19 Τὸν ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 20 Μιμῶν (μύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι)
 21 Καὶ καὶ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 22 Τὸν δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 23 Ἐπὶ τὸν πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 24 Ἡ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 25 Ἀ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 26 Ἡ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 27 Οὐρανῷ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 28 Βίβρα δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 29 Ἀλλὰ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 30 Φάσθρα δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 31 Ἡ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 32 Ἀ δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 33 Ἐπὶ τὸν πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι
 34 Τὸν δὲ πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι πῶς ἀμύμοντι

Patris mei ad domum prudentis, ubi se puto
 Omnes Phœaces visurū esse, quotquot optimates sunt.
 Sed omnino sic facite. (videris. n. mihi nō parū sapere)
 Donec quidē per agros in erimus & opera hominum,
 Tandiu cum ancillis post mulos & currum
 Celeriter venite, ego vero vram præibo.
 Cæterum postquam ad urbem conscenderitis, circū
 quam turres

Altæ, pulchæ: autem portus ab utroque latere urbis,
 Arctus v. introitus, naues a per viam vtrinque agitata
 subductæ sunt: ex omnibus. n. statio est vnicuique:
 Ibi. v. ipsis forū est pulcherrimū Neptuni circa templum,
 Ingentibus lapidibus excisis compactum:
 Ibi verò nauium arma nigrarum curant
 Ruentes, & funes, & polunt remos.
 Non. n. Phœacibus curæ est arcus neque phœtæ,
 Sed mali & remi nauium, & naues æquatæ,
 Quibus freti penetrant spumofum mare:
 Morum eulto famam amaram, ne quis à tergo
 Obtrahat (valde enim sunt superbi vulgè)
 Et fortassis quis sic diceret malignior obuiam faceret.
 Quis ille qui Nauticam sequitur pulcherrimam magnūque
 Hospes? ubi illum nescia est? maritus certe erit ipse,
 An forte aliquem errantem à nauis sua excepit,
 Ex viris externis, nam nulli propè sunt:
 An quispiam supplicanti iouem exoptat^o de^o aduenit
 E cœlo delapsus, habebit verò ipsum dies omnes:
 Actum bene, si ipsam obambulat maritum inuenit.
 Aliunde: certè enim hos spernit in populo
 Phœacas, qui ipsam ambiunt mæstæ & nobiles.
 Sic dicent: mihi verè hæc probare et erunt.
 Atque alij succensere, quæcumque talia faceret.
 Quæ iuuitis charis parte & matre viuontibus
 Viris miscetur, vrinquam palam nuptiæ aduenissent
 Hospes a tu sic meum audi sermonē, vt celerrimè
 Deductionem & reditum assequaris à parte meo.

- 21 Ἀκούει ἀγλαίη ἄλσος ἀδύωνος ἄγχι καλυβίδου
 22 Αἰχλοῖσσι δὲ δὴ κλέωνται, ἀμφὶ δὲ λειμῶν.
 23 Ἐνθάδ' ἴσπατ' ἔρι μού τιόβροι τιθάλη δ' ἄτ' ἄλκιον,
 24 Τόσσοι δ' ὅπ' ἠπλίαι ἔουσι τὰ γέροντι βούσσι·
 25 Ἐῖδα κρεθίζέοντες μῆτιν χερσὶν εἰσέκλει ἠμίαιε
 26 Ἀσπερ δὲ ἢ δουρὸς κ' ἰκώμαθ' ἀδύματα πατ' ἔρι.
 27 Αὐτὰρ ἴπλιον ἠμίαι ἢ τι κτυπὶ δάμασ' ἀφείχθησθαι
 28 Καὶ τότε φάσκοντι ἴδω εἰς πύλον, ἴδ' ἰριόδου
 29 Δάμασπ πατ' ἔρι ἠμὸν μεγαλύτερος ἄλκιος οἶος.
 30 Ρ' ἴσα δ' ἴ κρείων τ' ὄρι κ' αἰ πᾶσι γήροισι τε
 31 Νήπιος κ' ἄ γ' ἄρ π' ἰσικῶτα τῶσι τέτυκται
 32 Δάμασπ φάσκοντι, ἴριε δάμασ ἀλκίος οἶος
 33 Ἦ ἔριε, ἀν' ἴσπ' αἴσι δάμασ κλυθῶσι κ' κούλ' εἰς
 34 Ὀχρα μῆλ' ἔκ μεγάροισι διήθιδον, ἴριε δ' ἴσην
 35 Μῆτιν ἰριόδου, ἴδ' ἴσπαι ἴσ' ἴσπαι, ἴσ' πυρὸς αἰγῶν,
 36 Ἦ λῆλασπ σφραγῖς ἀλεπύροισι, δάμασ ἴδ' ἴσπαι,
 37 Κῆρι κλυθῶσι, δ' μοιᾶ δ' εἰ ἴσπαι ἴσπαι.
 38 Ἐῖδα δὲ πατ' ἔρι ἠμὸν θόρον ποτικῆ καὶ αὐτῆ,
 39 Τὰ ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι, ἀδύματα οἶος
 40 Τὸ ὄφρα μῆλ' ἴσπαι, μῆτιν π' ἴσπαι ἴσπαι
 41 Βάλλει ἠμῆροι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 42 Καί ἔρι, κλυθῶσι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 43 Εἰ κἄν τῶ κἄν τῶ φίλα φάσκοντι ἴσπαι ἴσπαι,
 44 Ἐλπωρὴ πᾶσι τῆσι φίλοις ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι
 45 Θῆμι ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι,
 46 Ἦ ἴσπαι φάσκοντι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 47 Ἦ μῆτιν, κ' ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 48 Αἴδ' ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 49 π' ἴσπαι.
 50 Ἦ ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 51 Ἀμείνοισι τ' ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 52 Ἀυτῶν τ' ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 53 ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 54 Ἀυτῶν ἴσπαι ἴσπαι, ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 55 Κ' ὄρι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι
 56 Νῦν δὲ ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι ἴσπαι

Inueniemus pulchrum locus Palladis propè vlam
 Populorum: fons a. inibi fuit: circa nemus. v. pratum.
 Ibi patris mei & pradium & florentes horti,
 Tantum ab vrbe quanto è ipatio auditor clamans,
 Ibi desidens præfolare aliquandiu, donec nos
 Ad vrbe venerimus, & peruenerimus ad ædes patris.
 Cæterum postquã nos speraueris ad ædes peruenisse,
 Tum Phæacum eas ad vrbe, atque require
 Ædes patris mei magnanimi Alcinoi.
 Faciles cognitu sunt, vel pueri ducere posset
 Infans, neque vilo pacto similes illis sunt
 Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
 Herois: sed postquã te ædes occuluerint & aula, (nias
 Quam celeriter ex regia domo vltimè perge, vt perue-
 Ad matrè meã, hxc. a. sedet ad focũ in ignis splendore,
 Fensum versans purpureum mirabile visu,
 Columnæ recumbens, ancilæ. v. sedent ponè illam.
 Hic patris mei solium ei adiacet,
 Vbi ille vino indulget insidens veluti deus.
 Illo præterito, matris ad genua manus
 Extende nostræ, vt reditus diem videat
 Gaudens, statim, etiam si valdè procul hinc es,
 Si namque tibi illa bene voluerit in animo.
 Spes tibi deinde amicòsque videndi & perueniendi
 Domũ ad pulchrè edificatam, & tuã in patriã terram.
 Sic loquuta, flagellauit flagello lucido
 Mulos, hi. v. celeriter reliquerunt fluuij fluentia,
 Atque illi quidem bene curtebant, & bene etiam glo-
 merabant gressus.
 Illa. a. benè gubernabat quò simul sequerètur pedites
 Ancilæ Vlyssesque, prudentes. v. impingebat flagellum:
 Occidit, a. sol, & illi inclinum ad nemus peruenerunt,
 Sacrum Palladi, vbi consedit diuinus Vlysses.
 Statim deinde supplicauit Iouis filia magnanimi,
 Audi me à capta nutriti Iouis filia indomita,
 Nũc sanè me exaudi, quoniã antea nũquã exaudiuisti
 M. iiii.

15 Πῶς ἄνδρα τὸν ἐξ ἴσων κλυτὰ τεύχεα φέρει.
20 Δὲ μὲν εἰς εὐκλειῆς οἴκῳ ἦθευ' εὐδ' ἦ μαιῶν.
Ἦε ἴσῳτ' ἀρχαίῳσι· τὸ δ' ἴκασι παλαιὰ δ' ἴσῳσι.
Αὐτὸ δ' ἔπειτα φέρετ' ἐπὶ πύλαισιν ἄσπετος ἴα.
Παῖδες κούρη τε καὶ δὴ ἄσπετος ἴσῳσι μῆριον
Λιγυδίῳ εἰδούσῳ, πῶς οὖρ' ἰωχῆσσι ἰκίδαυ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΗΨΤΑΡΑ.
Φυλλίας ἢ Ομήρου εἰδούσας.

ΝΑΤΣΙΚΑΛΑ ἠρώτιον πύλαι ἀσπετος ἴα, ἢ μετ' ἰλίω
εἰδούσῳσι ἰσῳτὸν τὸν ἀρχαίῳσι ἀκίον τὴν ἰσῳτὸν
γῆσιν εἰς ἴσῳσι τὸν ἀρχαίῳσι πύλαι εἰδούσῳσι τὸν
(εἰς ἴσῳσι τὸν ἀρχαίῳσι) τὸν ἀρχαίῳσι ἀσπετος ἴα
ἀρχαίῳσι μετ' ἴσῳσι τὸν ἀρχαίῳσι τὸν ἀρχαίῳσι.

ἌΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.
Ἦτα δὴ ἠρώτιον εἰδούσῳσι γῆσιν βασιλῆος.

Ἄ Ἀ Ἀ Ἠ.

Οἰδούσῳσι εἰδούσῳσι ἀκίον.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ἢ Ἦτα ρα φῶσις.

Σ Ο ΜΕΝ ἠδ' ἠρώτιον πολύτλας
εἰδούσῳσι.
Κίον δὲ ἀσπετος ἴα οἰον εἰδούσῳσι
τὸν.
Ἦ δὴ ἠρώτιον ἀσπετος ἴα ἀρχαίῳσι
τὸν.
Σῶσι δὲ εἰδούσῳσι ἀσπετος ἴα

δὲ μετ' ἴσῳσι

ἴσῳσι

lactatum, quam o me iactabat inclytus Neptunus.
 Da me ad Phœacis gratum venire arque miserabilem.
 Sic ait supplicans ihne a. audivit Pallas Minerva.
 Ipsi v neuquam apparebat palam, verebatur enim
 Patruū Neptunū: siquidem vehementer itascebatur
 Diuino Vlysi, antequam suam ad terram veniret.

ARGUMENTVM VII. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMERI.

NAVSICAM in urbem peruenit, & paulò post Ulysses
 supplex accedit ad Alcinoū, Alcinou regis uxorem. Et
 post eam interrogante unde vellem haberet cognovit eum
 eam omnia que sibi acceiderant illa in nauigatione, ab Ogygia
 usque ad Phœacum terram, narrat.

ALIUD ARG. VEL ALIA IN SCR.

H. beneuolunt Ulyssi Scheria reges.

ALIA INSCRIPTIO.

Ulyssis aduentus ad Alcinoū.

HOMERI ODYSSEÆ
 LIBER VII.

SIC quidem ibi supplicabat prudens
 diuinus Ulysses.
 Puellam verò ad urbem tulit robur
 mulorum.
 Illa verò quæ nō iam ad sui patris in-
 clytas ades peruenit,
 Constitit in vestibulo: statres verò ipsam vadique

Γενητ' ἄδωνάτοισι ἐσπλήκειαι, τί' ἀπ' ἀπίου
 Ημιότιοι εὐνοῖα, τίδ' ἰάτε ἑσφισσι εἶσω.
 Ἀντὶ δὲ ἴε θελακμοῖ ἐκείν' ἄρ' ἔτι εἰ πῦρ
 Γεῖμ' ἀπ' ἕκαστη θελακμοῦ πόλεος θυρμαῖοισι,
 Τίω ποτ' ἀπείρη δὲ τίς; ἔχρησι ἀμφὲς λίσσῃ
 Ἀλλοῖσιν δ' ἀντὶ τὸ γέρας ἔξελου, ἀντιπε πύλη
 Φαίμακρον ἀκάροισι, θεῶν δ' ὡς δῶμοι ἀκροῖν
 Ἡ τρεῖσι πεντηκοντα λυσεῖσιν ὅσα μαγείασι
 Ἡ εἰ πῦρ ἀντιπε, εἶσω δῶμοισι ἐκίσταν.
 Καὶ τὸν ἑδύσαντο ἕρπυ πύλην δὲ ἑδῶν, ἄμφ' δὲ ἀδύων
 Πυρρὸν δὲ ἔα γαίε σὺλα φρονίκοι ἑδύσαν,
 Μητιε φάρμακον μαγείων μὲν ἀπὸ βολύσας
 Κρημμάτ' ἐπιπέτα, ἐξέλιτο δ' ἔπε εἶπ.
 Ἀλλ' ἐπὶ δὲ ἄρ' ἔμνην πόλεος δὲ περὶ τῶν ἰκαίλων,
 Ἐνθα εἰ κείν' ἐκίσταν τῶν γλαυκῶν ἀδύων,
 Παρθεναῖοι ἐκίσταν κείν' ἐκίσταν ἑδύσαν,
 Ἄρ' ἔτι δὲ φρονίκοι ἀντὶ δὲ ἀντιπε εἶπε
 ἑδύσαν.
 Ἦ τίκοι, ὡς ἀφ' αὐτοῖς δῶμοι ἀντιπε ἀγρόσι
 Ἀλλοῖσιν, ὡς τίς δὲ μετ' ἀντιπε φρονίκοι ἀντιπε,
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἔξοισι περὶ ἀπείρησι ἐκείν' ἑδύσαν
 20 Τεκέθει ἔξ ἀπίου γαίε τῶν ἄπια εἶδα
 21 Ἀντιπε φρονίκοι εἰ πύλη πόλεος ἔχρησι
 Τὸν δὲ αὐτὸ φρονίκοι δὲ γλαυκῶν ἀδύων,
 22 Τίω γὰρ ἐγὼ τίς ἔξοισι δῶμοι ἔν μα κείν' ὡς
 23 ἀντιπε, ὡς τίς μετ' ἀπείρησι ἀντιπε ἑδύσαν.
 24 Ἀλλ' ἔτι σὺ γὰρ ἑδύσαν, ἑδύ δὲ ἑδύσαν ἑδύσαν.
 25 Μακρὸν τὸν ἀντιπε φρονίκοι μακρὸν ἔξοισι.
 26 Ὁ δὲ γὰρ ἐξοισι εἶπα μόν' ἀντιπε φρονίκοι ἀντιπε,
 27 Ὁ δὲ ἀντιπε φρονίκοι εἶπα ὡς κ' αὐτὸν εἶδα.
 28 Νεῦσι δὲ τῶν πύλη περὶ φρονίκοι ἀντιπε,
 29 Ἀπὸ τῶν μὲν ἀντιπε φρονίκοι εἶπα φρονίκοι δὲ ἀντιπε
 30 Τὸν τίς ἀντιπε φρονίκοι ἀντιπε φρονίκοι.
 Ἦ εἰ ἀπὸ φρονίκοι ἀντιπε φρονίκοι ἀντιπε
 Καρτελοῦσιν δὲ ἑδύσαν μετ' ἑδύσαν φρονίκοι.
 Τὸν δὲ ἀπὸ φρονίκοι ἀντιπε φρονίκοι ἀντιπε

Circū stabant immortalib. similes, qui quidē à curru
 Mulos soluerunt, vestēmque portarunt intrò.
 Illa ad thalamum suum iuit, accendit a. illi ignem
 Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
 Quam olim ex Epiro naues duxerunt biremes.
 Alcinoò, a. in donum elegerunt, eò quòd omnibus
 Phæacensib. imperabat, eiq. vt deo populus patebat,
 Que etiam nutrierat Nausicaà pulchris vlnis in regia,
 Hæc ergo ei ignē accendit, & intus cœnam adornauit,
 Et tunc tandē Vlysses surrexit vt ad urbē itet, at Pallas
 Multam caliginem circumfudit benè copiens Vlyssi,
 Ne quis Phæacum insolentium obuiam factus
 Conuitiaretur verbis, & interrogaret quisnam esset.
 Sed quū iam iam ciuitatem ingressurus esset amabilē,
 Tum ei obuiam facta est dea casta Minerva,
 Virgini similis iuuenulæ urnam gestanti.
 Stetit verò ante eum: interrogauit autem eam diuinus
 Vlysses,

O filia, nūquid mihi domum viri ostendere poteris
 Alcinoi, qui inter hosce homines impetat?
 Etenim ego hospes multa passus huc venio,
 Proci ex longinqua terra: quare nullum noui
 Honorem qui hanc urbem & terram inhabitant.
 Hunc contrà alloquuta est dea casta Minerva,
 Ego, v. tibi hospes pater, domum quam me iubes,
 Mōstrabo, quoniā meū patrē inculpata iuxta habitat.
 Sed eas ita tacite, hanc ego vjam monstrabo.
 Neq. quenquā hominum respice, neque interroga.
 Non nisi isti peregrinos homines admodū suscipiunt,
 Nec curantes amplectuntur quicunq. aliunde veniit,
 Nauibus celeribus isti freti velocibus
 Vndas ingentes traiciunt, nam ipsis dedit Neptunus.
 Horum naues veloces velati penna atque cogitatio
 Sic loquuta præibat Pallas Minerva
 Celeriter, ipse deinde post vestigia ibat dex.
 Hunc Phæaces inclyti-nauib. non animadu. tuerat

18 Εὐχόμενος ἔφασκε θεὰ σοῖα, ἀγὼ ἀδύω
 19 ἔμεναι λόγμοι, δ' ἴδ' ἔπειτ' ἠγάγετο κρημῶ
 20 θοῖς ποσσίν κ' ἀπέχετο, φίλα παρθένο' ἐπὶ θυμῷ.
 21 Θυμὸν γὰρ δὲ ἴδουσθε λιγύρας κ' ἰπῶν ἕισμα,
 22 Αὐτῷ δ' ἄρ' ἔπειτ' ἀγροῖ κ' ἰπῶν κ' ἄρ' ἔπειτ'.
 23 Τ' φηλα, σπυλλέπεται αἰσέφ' ἑ, θαυμάσι δὲ δειπῶ.
 24 Ἀλλ' ἴτε δὲ κατακλῆος ἀγακλυτὰ δέμασ' ἕλκετε,
 25 Τεῖσι δὲ κούρωσιν ἄρα θεὰ γλαυκῶπις Ὀδυσσεύ.
 26 Οὐδέ τί μ' ἐπιθέσθε πάτερ ἄμερ ἐν μακρόθεοις
 27 Πισσοειδέω, δάσκι δὲ διαβροχίας βασιλῆας
 28 ἀφ' ἑνὸς ἀπονοῦσθε, πῶ δ' ἴδου κί, μὴ δὲ π' ἄρ' ἔπειτ'
 29 Τ' ἄρα δ' ἄρ' ἔπειτ' ἄρα γὰρ ἀπὸ πᾶσι ἰμάθειαι
 30 ἔσονται πάλιν ἐπὶ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'.
 31 Δὲ σπυλλέπεται ἀπὸ κρημῶσιν ἐν μακρόθεοις
 32 Ἀρῶν δ' ἄρ' ἔπειτ' ἔστι ἰπῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'
 33 Τῶν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'
 34 Νηυσὶ πᾶσι μὴ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'
 35 Γεῖνα π' ἄρ' ἔπειτ' ἔστι γυμνασίων ἀπὸ π' ἔπειτ',
 36 Οὐκ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 37 Οὐκ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 38 Ἀλλ' ἔμ' ἄρ' ἔπειτ' ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'
 39 Τῶν δὲ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'
 40 Νηυσὶ πᾶσι μὴ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 41 Νηυσὶ πᾶσι μὴ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 42 Τῶν δὲ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 43 ἄπὸ κρημῶσιν

44 Νηυσὶ πᾶσι μὴ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'
 45 Ἀρῶν δ' ἄρ' ἔπειτ' ἔστι ἰπῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 46 Κῆρ μὴ ἔπειτ' ἔστι ἰπῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 47 Οὐκ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 48 Π' ἄρ' ἔπειτ' ἔστι ἰπῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 49 Ἐκ π' ἔπειτ' ἔστι ἰπῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 50 Καὶ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 51 Δὲ σπυλλέπεται ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 52 Οὐκ ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ κρημῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ',
 53 Οἷσι π' ἔπειτ' ἔστι ἰπῶσιν ἀπὸ π' ἔπειτ'.

Vadentem per urbem per ipsos: non enim Pallas
 sinebat pulchricoma veneranda dea, quæ ipsi caliginē
 Diuinitus immixtam infudit benè cupiens in animo.
 Miratur autem Ulysses portus & naues æquatæ,
 Ipsorumque heroum palatia & muros longos,
 Sublimes, vallis munitos, mirabile visu.
 Sed quando in regis ad inelyiam domū peruenerunt,
 His tum sermonibus cœpit dea exsita Minerva,
 Hæc sanè tibi hospes parer domus quam me iubet
 Indicare, inuenies verò & Ioue nutritos reges
 Epula celebrantes, tu verò intrò eas, ne quid animo
 Timeas: audens enim vit in omnibus potior
 Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.
 Reginam quidem primò inuenies in regia,
 Arete. v. nomen est quo appellatur: ex partibus autè
 Eisdem est qui generarunt Alcinoou regem.
 Nausthoum quidè priuim Neptunus terra quassator
 Generauit, & Peribœa mulierum forma pulcherrima,
 Minima natus filia magnanimi Eurymedontis,
 Qui olim superbis gigantibus imperauit:
 Sed hic quidè perdidit populum impiâ, perlit & ipsa
 Cum hac Neptunus congressus est, & genuit filium
 Nausthoum magnanimum, qui Phæacas rexit.
 Nausthouus, v. genuit & hexenorèmq; Alcinooumque.
 Illum, a. virili prole carentem percussit decorus atq;
 Apollo

Ducta recens vxore in regia, vnica sola filia relicta
 Arete: hanc Alcinoous duxit vxorem,
 Et ipsam honorat vt nulla super terra hon oratur alia
 Quotquot nunc mulier: sub vitis domum habent.
 Quemadmodum illa ex animo honorata fuit estque
 Cum à charis liberis, atque ab ipso Alcinoo,
 Et ciuibus, qui ipsam veluti deam suspicientes,
 Salutant verbis quum incedit per viderem.
 Minimè enim mente etiam ipsa eget bonis,
 Quibus benè vult etiam vitis lites soluit.

27 Εὐκείη περικίον γὰρ εἶλα φρενίαν ἐπιδομοῖ,
 28 Ἐλπιῖν τὰ ἔτι τὰ θύλοισι τ' ἰδίῃσι, καὶ ἐκείδων.
 29 Οἶκοι ἐς ὑψίστην κ', εὐὸ ἐς παρρησίαν γὰρ κ'.
 Πρὸ ἔργου θωπιάου ἀντίθετον γλυμμάστω ἀδύων
 Πόντος ἐστ' ἀντὺ γὰρ λίπη δι' ἀσπίδα ἰσχυρῆναι.
 Ἰσχυρὸ δ' ἐς μεσοπύονα καὶ δρυμῶν καὶ ἐδύων.
 Δύω δ' ἐμαχθῶν πυκνὸν δόμον· αὐτῶν ἰδύων
 Ἀλκίον φρενὶ δόμον· ἐκείδων πολλὰ δ' ἐκείδων.
 Ωρμητὶ ἐκείδων φρενὶ γὰρ κενὸν εἶδη ἐκείδων.
 Ὡστε γὰρ ἔστιν ἀγλῆ σπῆναι ἢ σπύλων
 εἶδος καὶ ὑψίστην μεγαλήτερον ἀλκίον.
 Χάλλου δ' ἐκείδων ἐκείδων εἶδος καὶ ἰδύων.
 Ἐκείδων ἔστιν εἶδος φρενὶ δ' ἐκείδων, κενὸν
 Χύσων δ' ἐκείδων περικίον δόμον ἐκείδων.
 Ἀγλῆ δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Ἀγλῆ δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Χύσων δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Οὐκ ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Δύω εὐλασσίονα μεγαλήτερον ἀλκίον.
 Ἀδύων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Ἐκείδων ἔστιν εἶδος ἀλκίον· ἔστιν εἶδος.
 Αἰτῶν ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Πνεύσων καὶ ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Χύσων δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Φρενῶν ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Πνεύσων δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Αἰ δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Αἰ δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 Καρμητῶν δ' ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων.
 ἐκείδων

Τέσσαρ' ἀλκίον ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων
 Νῆα δὲ ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων ἐκείδων

Quòd si tibi illa bene cupiat ex animo,
 Spes tibi postea amicòsque videndi & perueniendi
 Domum ad excellam, & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit exsilia Minetua
 Pontù per indomitum, deseruit. v. Scheriam amabilē:
 Venit. a. ad Marathona, & Iasias Athenas,
 Ingressa; est Erechthei: benè munitā domū, sed Vlysses
 Alcinoi ad domū iuit inclytam: plurima verò illi cor
 Gogitabat stanti, prius quàm ad æreum pavementum
 Instat enim solis splendor erat aut lunæ (venisset.
 Domum per excellam magnanimi Alcinoi.

Ærei etenim muri constructi erant hinc atque hinc,
 In intimum recessum à limine: pinnaculū. a. ex cyano,
 Aureæ verò fores firmam domum intus claudabant,
 Argentei autem postes in æreo stabant limine:

Argenteum. v. superius limen, aurea item cornix,
 Aurei. a. vtrinque & argentei canes erant,
 Quos Vulcanus fecerat docta arte,
 Domum vt custodirent magnanimi Alcinoi. (ne
 Immortales quò essent & senio nō obnoxij dies om-

Circa parietem. v. sedilia firmata erant hinc & hinc,
 Ad intimum recessum à limine vndique, ibi popli
 Tennes benè neti reconditi erant, opera mulierum.

Hic autem Phæacum primates sedebant,
 Bibentes & edentes: assatim enim habebant:

Aurei verò iuvenes fabrefactas ad aras
 Stabant, ardentes faces manibus gestantes,
 Illucentes nocte per domum conuiuantibus.

Quinquaginta. a. ei ancillæ per domum ferminæ,
 Aliæ quidem molunt sub mola pomacei-coloris fru-
 Aliæ telas texunt & pensum versant [mentum,
 Sedentes, qualiter folia excellæ populi,

Bene textis autem è vestibus distillabat humidum o-
 leum:

Quantum Phæaces supra omnes periri sunt homines
 In celeri naue regendā per pontum, tantum mulieres

Ἴσον τεχέσσονα κίερα γὰρ τοιοῦσι δύναιτο κείνην
 ἔργον ἢ ἄλλου θύγατρά κεν ἔσθ' ὀφθαλμοῖσι
 Ἐκείνη δ' ἄν' ἔμεινε μέγιστος ἔχουσι δ' ἄρ' ἔστι
 Τυττοῦ γὰρ ἀπὸ δ' ἴσμεν ἔχουσι κείνην τεχέσσονα.
 Εἶδα δὲ δ' ἴσμεν ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Οὐ γὰρ ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Σύνδ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα.
 Τάσθ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Χείμαρρος δ' ἄν' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Τυττοῦ γὰρ ἀπὸ δ' ἴσμεν ἔχουσι κείνην τεχέσσονα.

Οὐ γὰρ ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἀπὸ δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα.
 Εἶδα δὲ δ' ἴσμεν ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Τυττοῦ γὰρ ἀπὸ δ' ἴσμεν ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Τάσθ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἄλλου δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἄλλου δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Εἶδα δὲ κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἄλλου δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Εἶδα δὲ κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἄλλου δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Καρπυῖος δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Εἶδα δὲ κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Σπυρίωνος δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Οὐ γὰρ ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἄλλου δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Πυρρῶνος δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Οὐ γὰρ ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Ἄλλου δ' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Καί τιν' ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα,
 Οὐ γὰρ ἔστι κείνην ἔχουσι κείνην τεχέσσονα.

In tela operanda supra modum enim illis dedit Pallas
 Operaque scire perpulchra, & ingenium bonum.
 Extra verò aulam ingens hortus propè ianuas
 Quatuor iugerū, circa a septum deductū eratvtrinque.
 Ibi ve. & arbores proceræ crecebant florentes,
 Pirus & malus punica & alij mali pulchrum fructum
 Ficūsq; dulces & oleæ vitescētes. (producentes,
 Ex his fructus nunquam perit neque deficit
 Hyeme neque æstate, toto anno durans, sed semper
 Zephyrus spirans, alia recentia procreat, alia ad matu-
 ritatem producit:

Pirus super pirum senescit, pomum super pomum,
 Porrò super vuam vna ficus autem super ficum.
 Ibi autem ei fructuosa vinea plantata est:
 E qua, aliud quidè apricum id est, *vna ipsa soli expōsitā*
 Siccatur sole: alias v. vindemiant, (plano in loco
 Alias a. calcant, antè verò vix immatura sunt
 Florem emittentes, nonnullæ v. subnigrescunt tārū,
 Ibi exulta areola ab extrema parte
 Omnis generis producuntur toto anno florentes.
 Dno a. fontes aderāt, alter quidem per hortū omnem
 Dispergitur, altera. ex altera parte sub aula limen va-
 Ad domum excelsam vnde aquantur cives. (dit
 Talia in Alcinoi domo decorum erant splendida dona.
 Ibi stans admirabatur patiens diuinus Vlysses.
 Ceteram postquam omnia suo miratus est animo,
 Celeriter super limen ingressus est domum intra:
 Inuenit autem Phæacum duces atque consiliarios,
 Libantes poculis speculari Mercurio,
 Cui vitimò libabant, quando cogitabant de lecto.
 Ceterum ipse iuit per domum patiens diuinus Vlysses,
 Multā caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
 Donec peruenisset ad Areten & Alcinoium regem.
 Aretes autem circum genua iecit manus Vlysses.
 Et tum ab ipso decidit diuinus pes.
 Hi, v. tacuerunt per domum vt vitum conspexerunt.

- 22 Θυμωμάζον δ' ἔβλεπτε, ὅσ' ἰλιπυάδων ἰδύσασιν
 23 Ἀϊόπη θυράσθ' ἠεζύωσθεσ ἀπιδύων,
 24 Σὺν τε πόσιν σπ τε γυνώαθ' ἰεζῖται, πολλαῖ μνησῖται
 25 Τίμ' δ' ἔ τε θυμωμάσας πῖσαι θασὶ ἔλβια θύων
 26 Ζυίμωπ' κ' παρσὶ ἔπαιτ' ἰφρητ' ἔμασσε
 27 Κτῆσθ' ἰσὶ μαγ' ἰεπ' ἰεζῖται θ' ὅ, τι δῆμιε ἰδύσασιν
 28 Αὐτῶν ἰμῶσιν σπ μῶσιν ἰεπ' ἰεζῖται ἰεζῖται
 29 Θάσασιν, ἰεπ' ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 30 Ἄ ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 31 Παρσὶ σπ ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 32 Οὐδ' ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 33 Οἱ δ' ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 34 Αἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 35 ἰεζῖται
 36 Ἐἰσὶ ἰεζῖται, σπ ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 37 Οἱ δ' ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 38 Σπ ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 39 Δῶσιν δ' ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 40 Αὐτῶν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 41 Χρησῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 42 Πῶσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 43 Τῶσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 44 Οἱ δ' ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 45 Χρησῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 46 Καλῶσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 47 Νῆσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 48 Σπ ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 49 Πῶσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 50 Αὐτῶν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 51 Καλῶσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται
 52 Πῶσιν ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται ἰεζῖται

Admirabantur, a. videntes, ipse. v. supplicauit Vlysses,

Arete filia Rhexenoris diuini, [sic,

Ad tuū maritū, Scad tua genus poruenio plurima pas-

Et ad hosce cōuiuas, quibus quidem dii feliciter dent

Viuere, & liberis committant singula

Bona domi, honorēmq; quemcūq; populus cōcesserit.

At mihi deductionem parate vt in patriam veniam

Ocyus, quoniam diu ab amicis procul xrumnas patior.

Sic fatus resedit ad focum in cineribus

Iuxta ignem illi omnes silentio tacuere:

Serò tandem interfatus est senex heros Echeneus,

Qui scilicet Phracum virorum maximus natus erat,

Et eloquentia vincebat, priscāque & plurima doctus:

Qui inter eos bene sapiēs cōcionatus est & interfatus,

Alcinoe, nō sanè tibi hoc honestum, neque cōuenit

Hospitem humi sedere ad focum in pulueribus:

Illi verò tuum iussu expectantes detinentur.

Sed agedum hospitem quidem in sede argenteis cla-

uis *distincta*

Colloca erectum, tu autem præconibus impera

Vinum infundere, vt & Ioui fulminatori

Libemus, qui supplices venerandos comitatur.

Cœnam verò hospiti proma det ex *in qua* sunt intus.

Porò postquam hoc audiuit sacra vis Alcinoi,

Manu prehensum Vlyssēm prudentem variū consilio,

Leuauit à foco, & in sedem locauit splendidam,

Filio cedere iussu virili Laodamante,

Qui ei proximus sedebat, maximè v. ipsum amabat

Aquam autem ancilla gutturio superinfodit ferens

Pulchro, aureo, super argenteum leberem

Ad lauandum, iuxta autem politā extendit mensam,

Panē verò veneranda proma, conda apposuit ferens,

Percula multa inferēs, benignè largiēs de iis q̄ aderāt,

Æterum ipse bibit & comedit prudens diuin* Vlysses,

Et tum præconem alloquutus est Alcinoüs,

Pontonoc, craterem miscens vinum distribue

21 Πάσι δ' ἂν μέγα θυγάτηρ καὶ δὴ προπαλαμῆα
 22 Σπείριον ἔειπε ἰκένοισι φέρον ἀφ' ἑσθλοῖσι κτησίη.
 23 εἰς ἑστέ, ποτιθήσει δὲ μάλιστα οὐρανόκροτα
 24 Μόμοιο δ' ἄρα πύσσει ἰππαρχίδουρος διπλοῖον· π.
 25 Ἀδύπερ ἰππὶ πλοῖον τ' ἰππὸν δ' ἔπει
 26 ἠδὲ λαὸν ἄμα,

27 Τοῖσι δ' ἀλήτερος ἀγροῖσται καὶ ματίεσι·
 28 Κίχλη τοσάκιον ἀγροῖσι καὶ δὲ μέδουται.
 29 ὅθ' εἶπεν τὰ μεθυμένας ἐὰν γήλαστον ἀλάθει.
 30 Νῦν δ' ἐπὶ δουρῶν ἀσπασθεὶς ἰσχυρῶς ἔειπεν·
 31 Ἡἴσθη δὲ γέροντας ὅτι πλέονας καλίσταντες,
 32 ἔπειν ἔειπε μαγίστην ἑπίστατον, ἠδὲ θυγατέρα
 33 Πριχθίδος ἰσχυρῶς ἰππὶ πλοῖον καὶ ἔπει πομπήν
 34 Μινυτιῶν ἄρα γὰρ ἔπειν ἑσθλοῖσι πόντι καὶ ἀλίοις
 35 Πρωτῆ ἰππὶ κροτάφῳ ἰππασσέειν γάρ τε ἰκτοῖ
 36 Χυφροῖν, ἑρπυλλίαν δὲ καὶ μέγα τυλίθει δά·
 37 Μῦθε περικροτάφῳ κακὸν καὶ πῆμα τέθεικα
 38 Πρῶτον γὰρ πύκνιστο γάρ τε ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 39 Πείριπτον ἄσσοι καὶ ἄσσοι καὶ κροτάφῳ τε γαρύβῳ
 40 Γενεῖσθαι ἰππασσέειν μὲν ἄρα τὴν κροτάφον
 41 Εἰ δὲ πρὸ ἀδελφάτω γὰρ κροτάφῳ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 42 Ἄρα πλοῖον τὸ δὲ ἰππασσέειν καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον·
 43 Ἄρα γὰρ πρῶτον γὰρ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 44 Ἡ μὲν δ' ἔπει πλοῖον ἀγροῖσι καὶ ἑσθλοῖσι
 45 ὁππασσέειν τὰ πρῶτον ἀμα κροτάφῳ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 46 Εἰ δὲ πρῶτον καὶ μαγίστην ἑπίστατον ἑσθλοῖσι
 47 ὅθ' ἑσθλοῖσι τούτων ἑσθλοῖσι ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 48 ὅθ' ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 49 Τὸ δὲ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 50 Ἄρα πλοῖον τὸ δὲ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 51 Ἄρα πλοῖον τὸ δὲ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 52 ὅθ' ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 53 Ἄρα πλοῖον τὸ δὲ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 54 ὅθ' ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 55 Ἄρα πλοῖον τὸ δὲ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 56 ὅθ' ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 57 Καὶ δὲ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον
 58 ὅθ' ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἑσθλοῖσι καὶ ἔπει πλοῖον

Omnibus per domum, ut & Ioui fulminatori
 Libemus, qui supplices venerabilis benignè prosequitur.
 Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscuit,
 Ministruit autem omnibus rem aggressus poculis.
 Ceterum postquam libarunt biberuntque quantum
 cupiebat animus,

Tum verò Alcinoi concionatus est & interfatus,
 Audite Phœacum duces atque consiliarij,
 Ut dicam quæ me animus in pœcordiis iubet.
 Nunc qui sem epulati dormiatis ad domum profecti:
 Manè autem senibus pluribus aduocatis
 Hospitem in xdiibus hospitio excipiemus atque diis
 Faciemus sacra iusta, deinde etiam de reditu
 Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitia,
 Deductione sub nostra sua in patriam terram deueniat
 Gaudens, celeriter, etiam si valdè procul sit:
 Neque quicquam interea mali & damni patiarur,
 Antequam ipse suam terram conuicendarum tum
 Patiarur quæcumque ei fatum pareat que graues
 Nascenti nerunt filio, quando ipsum peperit mater.
 Quòd si quis immortalium utique de cœlo venerit,
 Aliud quippiam hoc deinceps dij meditantur.
 Semper enim etiam antea dij apparent manifesti
 Nobis, quando facimus in clytas hecatombas:
 Coniuanturque apud nos sedentes ubi & nos.
 Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
 Nullo modo occulant, quoniam ipsis affines sumus,
 Quænamimodùm Cyclopèsq; & agrestes gentes gigantùm.
 Hunc a respondens alloquutus est prudens Ulysses,
 Alcinoe aliud quid tibi curæ sit mentibus, nõn ego
 Immortalib; similis sum, qui cælum latum habitant,
 Neq; corpore, neq; indole, sed mortalibus hominibus:
 Quos vos scitis maximè tolerantis irumpnam
 Prominui malis, ego in doloribus æqualis sum.
 Quis etiã plura quàm vilis homo ego mala dicerem,
 Quæ omnia deorum voluntate passus sum.

- 20 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δειρήσασθαι ἔτασ' αὖτε κηδύμεναι παρ',
 21 Οὐ γὰρ πρυγὰν ἔπειρασέτα κωλύσασθαι ἄλλο
 22 Ἐπείπευ, ὅτ' ἐκείλοντο ἰομίησσι παρ' ἀΐσθ' αὖτε,
 23 Καὶ μετὰ τ' ἐφείδοντο, εὖ εἰς ἑσπέρην πεδὺς ἔχοντά·
 24 Ὅτ' ἔτι, ἐγὼ πάντες εὐφ' ἔχον δαίσιον ἠὲ δὲ μάλ' αἰεὶ
 25 Ἐὖδ' ἔσθ' αἰκίασθαι, εὖ πρὸν ἔβα δὲ μὲ πάντων
 26 Ἀνδράσιν ἔσθ' ἰσχυροτέρῳ, ἕκαστον ἄλλα ἀείψω.
 27 Τρέσθε δ' ἐπεικλιῶν ἀμ' ἀἰσθεσμενῶρα,
 28 Ἄσπερ κέ μὲ πρὸ θυσιῶν ἐμῶν ἔπεικλίσσεται ἄπαινος,
 29 Καὶ σὸν πολλὰ παύσασθαι ἐθέτω με εὖ λήπει
 30 αἰεὶ
 31 Κτῆσον ἰμὲν δὲ μῶσ' ἑτι, ἐὺ ληροίτε μίαν δ' ἄμω.
 32 Ὅτ' ἔροσθ' ἀμ' ἔτι πάντες ἐπὶ πῆλ' ἀπ' ἕκαστον
 33 Πειρηθῆσθαι τὸν ἕσπετον, ἴσθαι ἔτι μύθοισιν ἔσπαι·
 34 Ἐυθὺς ἔπεισπασίαι τ' ἔσπαι δ' ἔσπαι δ' ἀπὸλα θυμῶν,
 35 Οἱ μὲν κρηναίωνται ἔσπαι ἀπὸ δ' ἔσπαι·
 36 Ἀπὸ τῶν δ' ἐμῶν ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι ἔσπαι,
 37 Πρὸ δ' ἐμῶν ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 38 Ἐπὶ τῶν δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 39 Τῶν δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 40 Ἐγὼ γὰρ εὐφ' ἔσπαι τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 41 Κατὰ τῶν δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 42 Καὶ μὲν ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 43 ἔσπαι, τῶν δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 44 Τῶν δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 45 Οὐδ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 46 Ἔμω δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 47 Κρηναίων ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 48 Κῆρ δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 49 Τῶν δ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 50 Ἐγὼ γὰρ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 51 ἔσπαι ἔσπαι ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 52 Νῆσι ἔσπαι ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 53 Μίσησθαι ἔσπαι ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι
 54 Ἀλλ' ἐμὲ πᾶσι δὲσθαι ἔσπαι ἔσπαι ἔσπαι
 55 Οἶον, ἔσπαι ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πῆλ' ἀπὸ δ' ἔσπαι

Sed me quidem cœnare sinite dolentem quamuis,
 Non enim odioso ventre peius aliud
 Est, qui iubet sui recordari necessari) [beatz
 Etiam eū qui valde sit afflictus, & in animo dolorē ha-
 Sic & ego luctū quidē habeo mentib. hic. a. valdē sēper
 Comedere iubet, & bibere. & me omnium
 Oblivisci facit, quæcunq; passus sum, & replere iubet.
 Vos, a. date sedulo operā simul atq; aurora apparuerit,
 Ut me infelicem meam redire faciatis in patriam,
 Me. v. quamuis multa passum, etiam relinquat vita, vbi
 semel videro

Bona mea famulosque, & altam magnam domum.
 Sic dixit: hi autem omnes laudabant, & hortabantur
 Deducere hospite, quoniam decēter dixerat. (animus,
 Sed postquam libaueruntq; biberuntq; quantum voluit
 Hi quidem dormituri iuerunt domum unusquisque.
 Sed in domo relictus est diuinus Vlysses. (ditus
 Prope a. ipsum Areteq; & Alcinous diuina specie pre-
 Sederunt, famulæ autem remouebant vasa conuiuii.)
 Inter hos autem Arete albis vlnis incepit verba:
 Agnouit enim pallium & tunicam vestimenta videns
 Pulchra, quæ ipsa fecerat cum ancillis mulieribus.
 Et ipsum alloquens verba alata dixit,

Hospes, hoc quidem te primūm interrogabo ipsa.
 Quis? unde venis vitorū? quis tibi hæc vestimēta dedit?
 An non dicis te in mare errantem hoc venisse?

Hanc a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Difficile regina perpetuo *sermone* commemorare
 Dolores, quoniam mihi multos dederūt dii cœlestes.
 Hoc autem tibi dicā quod me interrogas & inquiris:
 Ogygia quædam insula procul hinc in mari iacet,
 Vbi Atlantis filia dolosa Calypso
 Habitat pulchricoma, grauis dea, neq; aliquis cum ipsa
 Versatur, neque deorum, neq; mortalium hominum.
 Sed me infelicem, domesticum eō duxit fortuna
 Solum, quoniā mihi nauē velocem candenti fulmine

- 24 Ζαί εἴσθε ἐκείσθε μίση ἐπὶ ἕντι πάντα
 25 Εἴθ' ἄλλοι ῥ' αἴτιε ἀπὸ θεῶν ἰούσθαι ἐπέσει
 26 Αὐτὰρ ἐγὼ τρέπτω ἀγκυρὸν ἰλάντιοις ἄμφω κλισίας,
 27 Εἴ τ' ἄγε σφραγίσω δακτύλιον ἢ με τυκτὶ μελέων
 28 Νῆστον ἐς ἀργυρίω πάλισσα θεῶν, ἴδω κελυφῆσ'
 29 Νῆστον εὐπλόκαμον θεῶν διός, ἢ με λαβύσσω
 30 Εἰ δὲ κίχας ἐπίειπεν κ' ἴφρατα, ἢ δὲ ἴφρασε
 31 Θεοῦ ἀδάκτου, ἀγέστον ἤμοτον πάντα
 32 Ἀλλ' ἔμει ὅππῃ θυμὸν ἐπέσειπεν ἴφρασε.
 33 Εἴθ' ἄγε ἐπὶ πῆστιε μῆτι ἴμπροσθεν ἤματα
 34 εἴ μιν
 35 ἀάκροντι δύνεσσι πᾶσι ἀμύροτα δύνει κελυφῆσ'
 36 Ἄλλ' ἴτε θη' ἐγὼ δὲν μαι ἔπι πλάγῃσιν ἴτεσι ἄλλοις,
 37 Καί τ' ὅτε δὲ με πάλισσα ἴπποτρομῶσσι ἴεσθαι,
 38 Ζεῦός ἐσθ' ἀργαλίης, ἢ κ' ὅτε ἴφρασε αὐτῶν
 39 Πέμπῃ δὲ ἔθ' ἴφρασε πολλοῖσιν, πολλὰ δὲ ἴδωκος
 40 Σίπῃ κ' μέθυ κ' δὲ κ' ἀμύροτα ἤμοτον ἴεσθαι
 41 Οὐδ' ἄγε σφραγίσω ἀπὸ μωρῶν τὰ λικρῶν τε.
 42 ἴπποτρομῶσσι μῆτι πλέον ἔσθαι ποταποδῶσσι,
 43 Οκ... κελυφῆσσι δὲ ἴφρασε ἴφρασε κελυφῆσσι
 44 ἴφρασε ἴφρασε κελυφῆσσι δὲ μαι φίλοισι ἴφρασε
 45 Δυσκίχας ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 46 Πολλὰ τῶν μαι ἴφρασε ποταποδῶσσι ἴφρασε ἴφρασε,
 47 ἴφρασε μαι ἴφρασε κελυφῆσσι κελυφῆσσι κελυφῆσσι
 48 Πόσει δὲ ἴφρασε ἀδύσφατον ἴφρασε ἴφρασε
 49 Εἴθ' ἄγε κελυφῆσσι ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 50 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 51 Νῆστον ἐς ἀργυρίω πάλισσα θεῶν, ἴδω κελυφῆσ'
 52 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 53 Εἴθ' ἄγε κελυφῆσσι ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 54 Πόσει δὲ ἴφρασε ἀδύσφατον ἴφρασε ἴφρασε
 55 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 56 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 57 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 58 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 59 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 60 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 61 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 62 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 63 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 64 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 65 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 66 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 67 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 68 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 69 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 70 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 71 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 72 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 73 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 74 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 75 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 76 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 77 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 78 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 79 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 80 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 81 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 82 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 83 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 84 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 85 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 86 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 87 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 88 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 89 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 90 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 91 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 92 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 93 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 94 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 95 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 96 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 97 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 98 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 99 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε
 100 ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε ἴφρασε

Jupiter iaculatus discidit medio in nigro mari,
 Vbi alij quidem omnes pericere boni locij,
 At ego amplexus eatinā nauis vtrinque remis-agitatae,
 Nouem diebus ferebar: decima a me nocte nigra
 Insulam ad Ogygiam adegerunt dij, vbi Calypso
 Habi at pulchricoma grauis dicit, quae me suscipiens
 Amicissimè tractauit, alijque, atque etiam pollicebatur
 Facturam immortalē & senii ne scium dieb. omnib.
 Sed meum nunquam animum in pectoribus flexit.
 Illic quidem septem annos permansi firmiter, vesti-
 menta a. semper

(Calypso.)

Lacrymis madefaciebam quae mihi immortalis dedit
 Sed quando iam octauus reuolutus annus venit,
 Tum me hortata est impellens redire
 Iouis mā daru, siue etiā q̄ animus mutatus ipsius erat:
 Misit me in rate consutili: multa autem dedit,
 Panem & suauē vinum: & diuinas vestes induit,
 Ventum autem immisit innocuum suauēque,
 Septēdecim quidē nauigabā dies per mare iter faciēs,
 Decima octaua verò apparuerunt montes vmbrosi
 Terrae vestrae: latatum verò mihi charum cor. (mnis
 Infelici, certē n. futurū erat adhuc ut versaret cū aru-
 Multis, quas mihi immisit Neptunus terrae quassator,
 Qui mihi excitatis ventis impediuit iter.
 Commouit. v. mare immensum, neq. villo pa. & o fluctus
 Sinebat in rate vehementer ingemiscente consistere.
 Hanc quidem deinde procellā dispersit: ceterū ego
 Natans has vndas tran. nauī, donec me terrae
 Vestrae adegit fetens ventūque & aqua.
 Ibi me egredientem optulit fluctus in terra,
 Ad grandia saxa protrosum, & in amoenum locum:
 Sed retrogressus natavi rursus donec veni
 Ad fluuiū, vbi mihi visus est locus opportunissimus,
 Liber à scopulis, & defensio erat à vento.
 Excidi autem animum colligens: diuina verò nox
 Aduenit, ego autem seorsim ab Ioue cadente-fluuiō

- 23 Ἐκείνη ἐν δαίμονισι κατέδρακεν ἑμοὶ δὲ θύλακα
 24 Ἡ φουσι μὲν ὕπνου δ' ἔθνεσ' ἔχουσι πύργου χυλίου.
 25 ἦϊστα μὲν ἐν θύλοισι φίλον τι περικλυτὸν ἔσται,
 26 Εὐδὴν πρῶτόν γε καὶ ἴπ' ἰδὲ καὶ μέσσην ἡμέραν.
 27 Θύσσῃ τ' ἔβλεπε καὶ μετ' ἄλλοις ὕπνου αἴθερα.
 28 Καμφιπόλοισι δ' ὅτι θηήσῃσι τίς ἐπίσσει θυγατρὸς
 29 Παιζέσασα, ἐπὶ δ' ἄντι τὸν ἔλεον ἔκλυα θύσσῃσι.
 30 Τὴν δ' ἐκείνου ἠδ' ὅτι τοῖμα τοῖς ἡμετέροις ἰδύσασθαι
 31 ὣς ἔκαστ' ἔλαποιε καί τε οὐκ ἀντιείσαντο
 32 Ἐρξίματ' ἀφ' ἰγέρου τε καὶ τεύχεσσι ἀφ' ἄλλοισιν.
 33 Ἡ μὲν οὖν τὸν ἰδύσασθαι ἔκαστ' ἔβλεπε ἔπειτα,
 34 Καὶ λούσ' ἐπὶ πυργῶν καὶ μὲν τὰ δὲ εἴματα ἰδύσασθαι.
 35 Ταῦτά τ' οὐκ ἀχρῆσθαι οὐκ ἀληθείῃ κατέλεξε.
 36 Τὴν δ' ἄντι ἀχρῆσθαι ἀπαμείβετο φωνήσασα,
 37 ἔπειτα μὲν τὴν γ' ἐβόησεν ἰκύνουσα
 38 Παιδί μιν, ἔπειτα σ' ἄντι μὲν ἄμφοτέροισι γυναιξίν
 39 Ἡ γὰρ ἐκείνησιν, σὺ δ' ἄρα φρονέτω καί τευσσε.
 40 Τὴν δ' ἀπαμείβεσθαι φωνήσασα πολύμητις ἰδύσασθαι,
 41 Ἡ ἔπειτα μὲν τοῖμα ἀμφοτέροισι κούρω.
 42 Ἡ δ' ἔπειτα μὲν ἐκείνησιν ἀμφοτέροισι ἰπιδύσθαι.
 43 Ἄλλ' ἔγωγε ἔκαστ' ἰδύσασθαι, ἀχρῆσθαι τε,
 44 Μή τις καὶ σὺ θυμὸς ὅτι σκύσω το ἰδύσθαι.
 45 αὐτὸς καὶ γὰρ τ' εἴδω δὲ καὶ χυλίου εἴδω ἀφ' ἄλλοισιν.
 46 Τὴν δ' ἄντι ἀχρῆσθαι ἀπαμείβετο φωνήσασα,
 47 ἔπειτα μὲν τοῖμα τὸν ἐπὶ τῆσιν οἴκῳ κῆρ,
 48 Μή τις σὺ καὶ καχλῶσθαι ἀμφοτέροισι ἀπὸ μὲν πάντα.
 49 Ἄλλ' ἔγωγε τὸ πάντῃ καὶ ἀφ' ἄλλοισιν καὶ ἀπολλοῖσι,
 50 Τῶν ἐπὶ οἴκῳ ἐπὶ τῶν τε φωνήσασα ἔπ' ἔγωγε φωνήσασα,
 51 Παιδί τ' ἰμὲν ἔχουσα, καὶ ἑμὲ γαμβρὸν κατέλεξε.
 52 Ἄλλοι μὲν οὖν οἴκῳ δὲ ἔγωγε καὶ κτάνεσθαι ἰδύσασθαι,
 53 Ἄλλ' ἔγωγε γὰρ ἀχρῆσθαι ἀπὸ μὲν δὲ σ' ἄντι
 54 ἔβλεπε
 55 Φαίεσθαι μὲν τὸν οἴκῳ δὲ πάντῃ γῆσθαι.
 56 Πομπῆσιν δ' ἔπ' ἔγωγε τὸν καχλῶσθαι (ὄσ' ὄσ' εἰδ' ἔτι)
 57 Ἄλλοι μὲν οὖν τῶν δὲ σὺ μὲν δὲ ἀμφοτέροισι ἰπιδύσθαι
 58 Ἄλλ' ἔγωγε εἰ δὲ ἔβλεπε κατέλεξε, ἔπ' ἔγωγε

Egredius in arbuſtis dormiui: circumquaque, a folia
 Congeſſi, ſomnum verò deus immenſum infudit.
 Hic quidem in foliis dilecto afflictuſ corde,
 Dormiui rota nocte uſque ad auroram & meridiem:
 Inclinabátque ſol, & me dulcis ſomnus deteliquit.
 Ancillas verò in littore lux agnouit filix
 Ludentes, inter eas autem ipſa erat ſimilis diis:
 Eã ſupplicauit, illa, v. neutiquã ab indole aberrauit bo-
 Vt non ſperares iuniorem obuiantem [ma,
 Facturam: ſemper enim iuniores deſipiunt:
 Quę mihi cibum dedit affatim & ſplendidum vinum,
 Et lauit in flumine, & mihi haſ veſtes dedit.
 Hęc tibi tamenſi afflictuſ verè enarraui.

Huic ruruſ Alcinouſ reſpondit dixitque,
 Hoſpes, certè quidem hoc decenter non conſiderauit
 Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
 Duxit in noſtram domum, u. v. ei primũ ſupplicauit.
 Hunc excipiens alloquutus eſt verſutus Vlyſſes,
 Heros ne mihi ided innocuam reprehendas puellam,
 Hęc quidem me iuſſit cum ancillis ſublequi:
 Sed ego nolui timens reueritãque,
 Ne fortaliſ tibi animuſ commoueretur videnti.
 Suſpicioſi ſiquidẽ ſumus ſupra terrã genuſ hominũ.

Huic ruruſ Alcinouſ reſpondit dixitque,
 Hoſpes, non mihi huiuſmodi in præcordiſ charã cog-
 Temere irarſci ſolet: potiora & honeſta omnia,
 Vtinam Iupiter pater & Minerua & Apollo,
 Taliſ, qualiſ eſ, eãque quę ego ſentient,
 Et filiam meam habere velles, & meuſ gener vocari,
 Hic manent, domum autem ego & bona darem,
 Si modo volent manere, inuitum enim te nulluſ de-
 tinebit.

Phœacum: ne ſit hoc gratum Ioui patri, i. abſit.
 Reductionem, v. in hoc ego pecciciã, vt benè intelligas,
 Cras: interea autem tu quidem domituſ ſomno
 Dormiaſ, illi captabunt tranquillitatem, vt perueniaſ

Πηγάδα δὲ πῶς κ' ὄλυσσεν, ἴππῳ περὶ λαὸν ὄσσει.
 Εἰσὸν κ' ἔμβαλε πρὸς εἰς κρητὸν ἔσ' ἄλκιον.
 Τίω γὰρ τὰν πῆτε φάσ' ἴμμεσσι, οἳ μὴ ἴδοντο
 Λαοὶ ἄμα τίσσασθαι, ἅπτε ξυπέτρῃσι δαμασσω.
 Ἐν γὰρ ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ περὶ γαυροῖσι κ' ἔσθ'·
 Κῆρ δ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ἡ ἄσθ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Εἰδὸς δ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Νῆες ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ἐσθ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ζεὺ πάτερ, ὄσσει ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ἀκίνοισι τῷ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Κοκίνοισι κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ὄσσει ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Κίνοισι ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Οἴω δ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Περὶ δ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Χλαῖνας τ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Αἰ δ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Λύτῃσι τῷ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Πῶσσι τῷ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ὄσσει ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Ὄσσει ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Τροπῆσι τῷ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Λακίνοισι τῷ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'
 Πῶσσι τῷ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'

ΤΗΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΘΥΡΑΦΩ-
 ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΥΣΣΥΣ Β.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ γίνονται ὅσοι φαίονται πρὸς τὸ ξέρον, κ' ἔσθ' ἴππῳ, ἔσθ' ἴππῳ, κ' ἄτερ κρητὸν περὶ τίλακ' ἄσθ'

In patriam tuam & domum, & quicquid gratum est:
 Et si valde multo longius est labora:
 Eam enim longissimè aiunt abesse quæ eam viderunt
 Ex populo nostro, quando flauum Rhadamantum
 Duxerunt, videret Tityum terræ filium:
 Atquæ illi quidē illuc venerūt & absq; labore perfecerunt
 Die illo eodem, & adduxerunt domum tetto. (itec
 Cognosces etiam ipse in mente quæm bonæ sūt)
 Naves meas, & iuvenes in peregrinando mari remis.
 Sic ait gæuisque est autem multisemio diuinus Vlysses,
 Supplicans verò sermonem habuit, & loquutus est.
 Iupiter pater utinam quæcunq; iuxta perficiat omnia
 Alcinous, huius quidem per aliam terram
 Immortalis gloria esset, ego autem ad patriam venitem.
 Sic illi huiusmodi inuicem colloquebantur.
 Iusserat autem Arete albi, in certis ancillis
 Ponere sub porticu cubilia, & stragula plurima
 Purpurea ut inuicerent in sternerentq; desuper tapetas,
 Chlænaso imponerent villosas ad desuper inducendum.
 Illa verò iuerunt ex arbor. facem in manib. gestantes.
 Ceterum postquæ strauerūt palestrū lectuli, accelerā-
 Excitarunt Vlysses altantes verbis. (itec,
 Surge dormiturus hospes, paratus est tibi lectus.
 Sic dicebant huic verò gratum visum est dormire.
 Sic ille quidē ibi profunde dormiuit diuinus Vlysses,
 Torno elaboratis in lectis sub porticu sonante.
 Alcinous verò dormiebat in recessu domus excelæ,
 Iuxta a. mulier regina lectum apparauit & stratum.

ARGUMENTVM VIII. LIBRI

ODYSSEÆ HOMERI.

CONCILIUM Phæacibus cogitur super hospitium anis-
 que deducitur ad reductionem Vlyssis. Alcinoi Phæa-

τιμωρὰ τῆ ἀλκίῳ τῆ βαλκίῳ αἰ ἀρετῆ κ' ἢ τῶν πάντων
σὺν ἀγαθίζοντι βαλκίῳ κ' ἰδυσσῆ κ' ἰδυσσῆ βαλκίῳ αἰ σὺν
σὺν τῆ πᾶσι τῆ μυχίῳ ἀρετῆ κ' ἀρετῆ, ἴστω
δ' τᾶ σὺν τῆ εἰσὶν ἀρετῆ ἰστω ἰστω κ' τῆ ἰδυσσῆ
κλῶντοι, ἰ ἀλκίῳ πικρῶντι δὴ τῆ κλῶντι κ' ἰστω πᾶσι
εἶα.

ἌΛΛΗ Τ' ΠΡΟΘΕΣΙΣ, Ψ' ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Εἶπε δ' ἄλλοι βαλκίῳ ἰδυσσῆ πικρῶντι.

Ἄ Ἀ Ἠ.

Τὰ σὺν ἀλκίῳ σὺν ἀρετῆ.

Ἠ Ὀ Ὑ Γ Ω Σ.

Τὸ σὺν ἀλκίῳ σὺν ἀρετῆ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΪΑΣ.

ἰ εἶπε βαλκίῳ.

ΜΟΣ ἰ ἀρετῆ βαλκίῳ ἀρετῆ βαλκίῳ
κτλῶντι εἶα.
Ἦρον' ἀρ' ἰδυσσῆ πικρῶντι ἀλ-
κίῳ.
Ἦσι δ' ἰδυσσῆ πικρῶντι πικρῶντι
εἶα.
Τεῖσι δ' ἰδυσσῆ πικρῶντι ἀλ-
κίῳ.

ΜΑΙΩΝ

Φαίκασι ἀρετῆ δ' ἰδυσσῆ πικρῶντι.
Εἰδυσσῆ δ' ἰδυσσῆ πικρῶντι ἀλκίῳ
Πλαστίῳ δ' ἰδυσσῆ πικρῶντι ἀλκίῳ
Εἰδυσσῆ πικρῶντι ἀλκίῳ
Νῆσι ἰδυσσῆ πικρῶντι ἀλκίῳ
Καὶ βαλκίῳ πικρῶντι ἀλκίῳ
Διδῶν' ἀλκίῳ πικρῶντι ἀλκίῳ
εἶα ἀλκίῳ πικρῶντι ἀλκίῳ
εἶα ἀλκίῳ πικρῶντι ἀλκίῳ

sum optimates conuincit excepit. *Tussea discit tertius Phaeaces*
& *Vlyssis. Demodocus etiam canit: primum quidem quomodo*
contigerit Martu Veneris, quae adulterum medeinde quomodo li-
gnetus equus Troiam fuerit introductus. Quum autem Vlyssis
lacrymas funderet, quarit ab eo Alcinoe cur fieret, & quomodo
causas esset.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

©, Gertaminibus Phaeaces de Vlyssis experimentum
sumpserunt.

ALIA INSCRIPTIO.

Ea quae apud Alcinoem gesta sunt ante narrationem
VEL SIC.

Eorum quae apud Alcinoem gesta sunt, narratio.

HOM. ODYSS. LIB. VIII.

QVANDO verò mane genita appa-
ruit roscais digitis aurora,
Surrexit ex lecto sacra vis Alci-
noi,
Præterea diuinus surrexit urbis Tro-
ianæ euerfor Vlysses.
Illis verò præibat sacrum robur Al-
cinoi.

Phaeacum ad concionem, quæ ipsi apud nauem ex-
tructa erat.

Venientes verò confederunt in politis lapidibus
Propè ipsa a. per urbem incedebat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Vlyssi magnanimo meditans,
Atque vnicuique viro assitens dixit verbum,
En agè, Phaeacum principes atque consiliarij
Ad concionem ite vt hospitem audiatis,
Qui reuens Alcinoi prudentis venit ad domum,

21 Πόντι δ' ἄπ' ἀλάχθεις, δάμας ἀδωράτῃσι ἴμμοις.
 22 Πτε εἰπέσθ' ἄπρως ἄφρα κ' ἄσφατος ἰκαστο.
 23 Κερσαλίμωε δ' ἔμπελκωτο βροχῆ ἀγρομί τε κ' ἰδραῖ
 24 Κρηθῶρατ, πολλὰ γὰρ ἔσπασατε ἰδῆ, τῆ
 25 Ὑδὸ λαοίπο δαίφρατα τῷ δ' ἄρ' ἠδύω
 26 Θισπασίω κατ' ἔχει χέρι κερσῶ τε κ' ἴμμοις.
 27 Καί μιν μαχέτεσθαι κ' πύσσονα δῆμι ἰδῆδραῖ
 28 Πικαι φάκκι νει θίλοι σπῆτασι γῆροισι.
 29 Δαιτός τ' ἀδύαί τε, κ' ἔκτα ἰσθ' αἰδύαυς
 30 Πικαί με θάκκις ἔπερῖσαντ' ἰδύσσοις.
 31 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἄγαρθαι ἔκμαγαί τε κ' γῆροισι.
 32 Τῶσσι δ' ἀλάμοις ἔγροντο κ' ματῆσσι,
 33 Κελευτὸν θαλάσῃ ἔρητορες ἢ δὲ μίθῃσι.
 34 Θὰρ ἔπειτα τὰ μα θυμῶε εἰς γυθῆσι κελῶσι.
 35 Σῆπτε δ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἔστι δ' ἀλαδῶν ἰκαστῆ' ἰμῶν δ' αἰ,
 36 Ἡ δ' ἄσφατος ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' αἰδύσσοι.
 37 Πρῶτον δ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 38 Ἡ δ' αἰ δ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 39 Οὐδὲ γὰρ εἰς πε ἀλάμοις ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 40 Εἰδῆ δ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 41 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 42 Πρῶτον δ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 43 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 44 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 45 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 46 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 47 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 48 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 49 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 50 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 51 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 52 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 53 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 54 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 55 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 56 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 57 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 58 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 59 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 60 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 61 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 62 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 63 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 64 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 65 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 66 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 67 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 68 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 69 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 70 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 71 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 72 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 73 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 74 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 75 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 76 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 77 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 78 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 79 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 80 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 81 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 82 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 83 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 84 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 85 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 86 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 87 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 88 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 89 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 90 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 91 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 92 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 93 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 94 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 95 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 96 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 97 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 98 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 99 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.
 100 Ἄρ' ἄρ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ' ἰκαστῆ'.

Tanto pererrato, corpore immortalibus similis.

Sic loquuta incitauit mentem & animū singulorū,
 Mox v. implebantur hominibus concionq; & sedilia
 Congregatis, multi enim admirati erant intulit,
 Filium Laertæ prudentem, cui quidem Minerva
 Diuinam circumfuderat gratiā capitiq; & humeris,
 Et ipsum longiorē & vegetiorem reddiderat aspectu,
 Vt Phæacibus omnibus gratus fieret,

Gravisque & venerabilis, & vt perficeret certamina
 Multa, quibus Phæaces periculum facerent ac Vlysses
 Ceterū postquā conuenerunt congregatique sunt,
 Inter hos Alcinous concionatus est & loquutus,

Audite Phæacum duces atque principes,
 Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet. (mū,
 Hospes iste haud scio quis nā errando venit meā do-
 Siue ab orientaliū, siue ab occidentalibus hominibus:
 Deductionem flagitat, & precatur ratum esse.

Nos v. vt antea quidem maturemus deductionem,
 Neq; n. quisquā alius quicunq; meā domum venerit
 Sic Ingens diu manet propter deductionem.

Age igitur nauem nigrā deducamus in mare diuinā
 Nouam, iuuenes autem duo & quinquaginta
 Eligantur ē populo qui habentur omnium optimi.

Omnes verō ligatis bene ad transtra remis
 Exite, ceterū deinde apparate celeriter conuiuium
 Ad nostrā domū profectū rege a tite omnibus præbebo.

Iuuenibus quidem hæc præcipio, ceterū vos alij
 Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
 Veniatis, vt hospitem in regia amplectamur:

Neq; quisquā recuset, aduocate v. diuinum cantorem
 Demodocum, huic quidem deus excellenter dedit
 cantilenam

N oblectādū, quocūq; animus ipsū impulerit canere.
 Sic locutus præiit, illi simul sequebantur
 sceptrigeri: præco abiit ad diuinum cantorem:

Iuuenos vero electi duo & quinquaginta

Βέντιον ὡς ἐκείλθεσ' ὅτι θη' ἀλός ἀπρυγίται.
 Αὐτίκ' ἐπιτ' ὄπι' ἴκα κ' ἀπὸ λυδῶν ὀδ' ἑτάλοισι,
 Νῆσ' ἄ γ' ἔτι μιλῶσαι ἀλὸς βένδοι' ἔρουσαι,
 Ἐν δ' ἔκ' ἔτι ἐπὶ κ' ἔτι ἐπὶ μύθη.
 Ἡ' πῶς αὖτε δ' ἔμεμα ἔπεισ' ἐν δ' ἰουατίνισι
 Παιτα κ' μύθαι, ἀπὸ δ' ἔτι ἀδύκ' πύπασαι.
 Ὑψὸς δ' ἐκ ἰατῆς τῶν γ' ἄμυσται, ἀπὸ τ' ἰατῆς
 Βαί' ἔτι ἀλλοίει δ' ἰατῆς ἔτι μύθαι δ' ἰατῆς.
 Πάλλωτο δ' ἄρ' ἄδυσσῶ τε κ' ἰατῆς, ἰατῆς ἀπὸ ἔτι
 Ἀχρῶν κ' ἀπὸ λυδῶν ὀδ' ἔτι ἰατῆς ἔτι πύπασαι.
 Τῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἀπὸ λυδῶν μύθ' ἔτι ἰατῆς.
 Ὅτι δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Τῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Κῆρξ δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Τῶσ' πύπασαι δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Ὅσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Τῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Μῆσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Κῆρξ δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Πῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Ὅσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Αὐτίκ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Μῆσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Οἴμ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Νῆσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Πῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Ἐκ πύπασαι ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Χῆρξ δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Πῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Πῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Χῆρξ δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Τῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.
 Τῶσ' δ' ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς ἔτι ἰατῆς.

Iuerunt ut præcepit ad litus maris indomiti.
 Porro postquam ad nauem venerunt atque mare,
 Nauē quidē ipsi nigrā in maris profundū deduxerunt,
 Malūmque impofuerunt, & vela nauī nigræ:
 Aptarunt autem remos Joris coriaceis,
 Omnia ut decebat, vela autem alba extenderunt.
 Alti, v. in humidū hæc protraxerunt, cæterum postea
 Festinarunt ire Alcinoi prudentis in magnam domū,
 Impletæ sunt, a. porticūque & septa & domus viris
 Congregatis: multi, a. erant iuvenes atque senes,
 Illis verò Alcinoi duodecim oues mactauit,
 Octo, a. albis-dentibus suæ, duos flexipedes boues.
 Hos excoriabant, apparabantq. cōuiuium iucundum.
 Præco, a. propè venit ducens amabilem cantorem:
 Quē eximiè Musa dilexit, dedit, v. bonūmq. malūmq.
 Oculis quidem priuauit, dedit, a. dulcem cantum.
 Huic sanè apposuit sedile argenteis-clauis *distansum*,
 In medio conuiuantium, ad columnā longam collocās,
 Ad paxillum, a. suspendit citharam *ionoram*, (ret
 Ipsiū supra caput, & mōstrat quo pacto manib. præde
 Præco, iuxta a. apposuit canistrū pulchrāmque meniam,
 Iuxta etiā poculū vini, ut biberet quoties anim' iube-
 Illi, v. ad edulia parata, appōsita, manus mittebat: (ret
 Cæterum postquā potus & cibi cupiditatē expulerūt,
 Musa cantorem excitauit ut caneret gloriam virorū,
 (Canilena, v. illius gloria ad cælum larum peruenit)
 Contentionem Ulyssis & Pelidæ Achillis,
 Ut quondam contēderunt deorū in conuiuio celebri
 Acribus verbis: rex autem virorum Agamemnon
 Gaudebat animo quū optimates Græcorū cōtenderēt.
 Sic enim illi vaticinans prædixerat augur Apollo,
 In Pythia diuina quando ingressus est lapideū limen,
 Oraculum petiturus (tunc imminēbat aruinarum
 principium
 Troianisque & Græcis, Iouis magni consilio.)
 Ista ergo cantor cantabat inclytus, cæterum Ulysses

Περύρροισι μέγα σάρες ἢ ὡς χρῶσι σὺ βαῖσι,
 Κεκκαρωλῆς εἴρου καὶ χαλνύε δὲ καλὰ φέρουσαι·
 Λίδαισι γὰρ θάμναται ὑπ' ἑσπέρσι δαίμονα λείδου.
 ἢ τοι οἷσι λείδουσι δαίμονα θύει δαίμονι.

Δαίμον' ἐμοῦ ξείνησσι κισθαλῆς ἀπὸ σάρες ἔλασσε,
 Κω δὲ τοι ἀμειλίπει δαίμονα σπυρίσσαι δαίμονα

Αὐτὰρ ὅτ' ἀπ' ἀχρεῖται, κ' ἐπὶ πρῶτον αἰείδεις
 Φαίλοισι κ' ἀχρεῖται (ὅτι τέρπουσι ἱππίασσι)

Ἄψ' ἐδούλοισι κ' ἀχρεῖται χαλνύε δὲ καλὰ φέρουσαι·
 Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πάντας ἢ αἰείδουσι δαίμονα λείδουσι,

Ἄλλοις δὲ μὴ εἶσι ἐπιφροσύνῃ δαίμονα,
 ἢ ὡς πᾶσι ἀπὸ σάρες δὲ σπυρίσσαι ἀχρεῖται·

Ἄψ' ὅτ' ἐμοῦ ξείνησσι δαίμονα θύει δαίμονι.

30 Κέκκαυτε φαίλοισι ἀχρεῖται ἢ δὲ μέδοντες,

30 ἢ δὲ μὲν δαίμονα κισθαλῆς ἀπὸ σάρες ἔλασσε,

30 Θύειται γὰρ δὲ ἀπὸ σάρες σπυρίσσαι δαίμονα

30 Νῆω δὲ ἔστι δαίμονα κ' ἀπὸ σάρες πρῶτον αἰείδεις

30 Πάσι τῶν ἀπὸ σάρες ἢ δὲ μέδοντες ἢ δὲ μέδοντες

30 Οἷον δὲ νύκτας, ὅσους ἀχρεῖται ἢ δὲ μέδοντες

30 Πρὸς τὴν πρῶτον αἰείδεις κ' ἀχρεῖται, ἢ δὲ μέδοντες

30 ἢ δὲ μέδοντες ἀχρεῖται, πᾶσι δὲ ἀπὸ σάρες

30 Καὶ δὲ ἐκ σπυρίσσαι ἀχρεῖται ἀπὸ σάρες ἀχρεῖται·

30 Δαίμονα δὲ ἔστι χείρας κ' ἐξάγει ἐκ μεγάροιο

30 Κισθαλῆς δὲ πᾶσι τῶν ἀπὸ σάρες ἢ δὲ μέδοντες

30 Φαίλοισι κ' ἀχρεῖται ἀπὸ σάρες ἀχρεῖται.

30 Καὶ δὲ ἀπὸ σάρες ἀχρεῖται ἀπὸ σάρες ἢ δὲ μέδοντες

30 Μοῖραι δὲ ἔστι τῶν ἀπὸ σάρες πολλοὶ τε κ' ἔστι δὲ

30 ἢ δὲ μέδοντες ἀχρεῖται τε κ' ἀχρεῖται, κ' ἢ δὲ μέδοντες

30 Νῆωσι τε, σπυρίσσαι τε κ' ἀχρεῖται, κ' ἐπιφροσύνῃ

30 Πρῶτον τε, σπυρίσσαι τε, δαίμονα κ' ἀχρεῖται τε

30 Ἄλλοις δὲ ἢ δὲ μέδοντες ἀχρεῖται ἀχρεῖται

30 Ἄπὸ σάρες ἀχρεῖται ἀχρεῖται ἀχρεῖται ἀχρεῖται

30 Νῆωσι δὲ ἢ δὲ μέδοντες ἢ δὲ μέδοντες ἀχρεῖται

μοῖραι τε.

Πάσι τῶν ἀπὸ σάρες ἀχρεῖται ἀχρεῖται ἀχρεῖται

ἀπὸ σάρες ἢ δὲ μέδοντες ἀχρεῖται ἀχρεῖται ἀχρεῖται

Purpurea ingenti veste accepta manibus fortibus,
Traxit eam ad caput, obtexit. a pulchram faciem,
Reverebatur. n. Phœacas sub superciliis lacrymas stillant.
Sed quando desit canens diuinus cantor,
Lacrymis absterfis, à capite tunicam dempsit,
Et poculum rotundum accipiens libauit diis.
Ceterum quando rursus inciperet & cōcitarent ut ca-
Phœacū optimates (quoniā oblectabātur verbis) Xeres
Rursus Vlysses capite obuoluto iugebat.

Tum alios quidem omnes lauit lacrymas stillant:
Alcinous. v. solus ipsum obteruit aduertitque,
Sedens prope ipsum, grauitè a. suspirantem audiuit.
Cōtinuò igitur Phœacib. studiosis remorū loquut^r est.

Audite Phœacum principes atque consiliarij,
Iam quidem conuiuio expleuimus animum æquali,
Citharāque, quæ conuiuio congruens est splendido.
Nunc autem exeamus, & certamina experiamur
Omnia, ut hic hospes narret suis amicis
In patriam reuersus, quantum superemus alios,
Pugilatūque, ludāque, & saltu, atque cursu.

Sic loquutus præibat illi verò vñ sequebantur.
E palo autem suspendit citharam stridulam,
Demodocum. v. prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco, præibat. v. ei eandem viam quam & alij
Phœacum optimates *infēbant*, certamina spoſitari.
Iuerunt a. ad forum, simulq. sequebatur ingens turba.
Infiniti surrexerunt, adiuuēnes multique & fortes.
Surrexit quidem Acronus & Ocyllus & Elatreus
Nauteūque Prynnēūq. & Anchialus & Eretmeus,
Ponteūque Proteūque, Thoon, Anahelincūque
Amphialūque, filius Polinei Testonida.
Surrexit etiam Eoryalus homicidæ similis Marti,
Naubolidēque qui optimus erat formæque corpo-
ræque

Omnium Phœacum, post inculpatum Leodamantem,
Surrexerunt etiam tres filij inculpatis Alcinoi,

Αχιλλεύω δ' ἄλλοι τῶν ἀϊτίων κλυτὰ τεύχεα
 Θῶ δὲ πρὸς ἑσπέρην ἔειπεν ἰφιδάμαντα πύθων
 Τυτὸν δ' ἄσπετος ἔσχε τίνα το δ' ἔρμαι' αἰ δ' ἄμρα πύθων
 Καυπλίμως ἐπὶ πύθων καὶ ἔτι παύσει.
 Τὸν δὲ δειπὸν ἔχ' ἄριστον ἔλω κλυτὰ τεύχεα ἀμύμονος
 Ὅσσην τ' ὡς τὸν ἄσπετος πύθων ἔμμενεν.
 Τίσι δὲ ὑπὸ πύθων δέμας λαοὶς ἔλαθ', αἰ δ' ἔλι-
 ποῖτο.

Θῶ δὲ πύθων ἰφιδάμαντα ἀλεγεινῶς περὶ πύθων,
 Τῶ δ' αὖτ' ἰφιδάμαντα ἀπικαίνουσι πύθων ἀξέστερος
 Ἄλλοι δ' ἄμφοτεροι πύθων ἄσπετος ἰφιδάμαντα
 Δίπυθων δ' αὖ πύθων ἄσπετος ἰφιδάμαντα
 Πύθων δ' αὖ λυκαόνειος, ἄσπετος πύθων ἀλεγεινῶς
 Ἀσπέρην δὲ πύθων ἐπὶ πύθων ἰφιδάμαντα
 Τυτὸν ἄσπετος λαοὶς ἰφιδάμαντα πύθων ἀλεγεινῶς.

20 Διότι θάλασσα ἔχει ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 Οἰδὲ πύθων ἰφιδάμαντα πύθων ἰφιδάμαντα
 20 Μυρμιδόνες πύθων πύθων ἰφιδάμαντα
 20 Ἀντίμαχος πύθων πύθων ἰφιδάμαντα
 20 ἄσπετος, ἀλλὰ ἰφιδάμαντα πύθων πύθων ἰφιδάμαντα
 20 Οὐ γὰρ ἰφιδάμαντα πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 Ἄσπετος πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα

Τὸν δ' αὖτ' ἰφιδάμαντα ἀπικαίνουσι πύθων πύθων,
 21 ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 ἰφιδάμαντα πύθων πύθων ἰφιδάμαντα
 Ἀσπέρην δὲ πύθων πύθων ἰφιδάμαντα πύθων
 Πύθων ἰφιδάμαντα πύθων ἰφιδάμαντα πύθων
 20 Διὸς ἰφιδάμαντα πύθων πύθων ἰφιδάμαντα
 20 ἔπειτα πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 Ὅσπετος πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 Ἄσπετος πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα

20 Ἄσπετος πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 Σὺ δὲ πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 20 Ναιὶ πύθων πύθων ἰφιδάμαντα ἰφιδάμαντα
 Τὸν δ' αὖτ' ἰφιδάμαντα πύθων πύθων ἰφιδάμαντα
 20 ἰφιδάμαντα πύθων πύθων ἰφιδάμαντα

Laodamisque & Halius & diuinas Clytoneus,
 Atque illi primùm quidem certarunt pedibus.
 Illis à carceribus patebat cursus, simul, & omnes
 Celeriter volarunt puluerem excitantes in campo.
 Horum currēdo lōgè optimus erat Clytoneus in culpa.
 Quantum *spatium* in nouali terminus solet esse miliarū,
 Tanto *spatio* decurso ad populum ventis, alius à ter-
 go relictis.

Alij verò moleste lucta certarunt.

In hac rursus Euryalus vincebat omnes optimates,
 Saltu verò Amphialus omnium optimus erat:
 Dāco autem omnium fortissimus erat Elatreus,
 At pugilatu vincebat Laodamas eximius fili⁹ Alcinoi.
 Ceterū postquā oēs oblectarūt animū certaminibus,
 Inter eos Laodamas loquutus est filius Alcinoi,

Agite amici, hūc hospite^m rogemus si quod certamen
 Et scit & didicit indole sanè non ignauus est.
 Si vel femora spectes, vel crura, vel virāmq, manū su-
 ceruicēq, firmā, ingēs robur: neq, vanuētute perire
 Eget, sed malis debilitatus est ærumnis.

Non enim ego exillimo peius aliud mari
 Ad hominem debilitandum, etiam si valde fortis sit.

Hunc rursus Euryalus excipiens dixit,
 Laodama valde hunc sermonem *decenter* dixisti,
 Tu ipse nunc prouoca vadens & conueni sermone.
 Ceterū postquā hoc audiuit eximius filius Alcinoi,
 Stetit in mediū profectus, & Vlyssē alloquitur est,

Huc agē & tu hospes pater, periculū fac certaminū,
 Si aliq, fortassis didicisti, probabile est, nate scire certo-
 si aliquid maior gloria hominis quo ad fuerit, [mina,
 Quam quum pedibus strenuus est & manibus suis.
 Sed agē tenta, pelle autem moestitiam ab animo:
 Tibi verò profectio non diutius aberit: sed tibi iam
 Et nauis deducta est, & preparati sunt socij.

Hunc excipiens alloquitus est prudens Vlyssēs,
 Laodama, quid me ista iubetis illudentes?

Dolores mihi magis in pectoribus quam certamina,
 Qui antea valde multa passus sum, & multa perule-
 Nunc verò in vestro concessu reditu indigens (rim,
 Sed eo, precans regemque omnemque populum.

Huic rursus Euryalus respondit obiurgavitque palam,
 Minimè te hospes gnaro viro similem puto
 Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
 Sed ei qui simul cum naui transitata mare frequentans
 Princeps est nautarum, & qui negotiatores sunt,
 Onustaque nauis memor, & speculator viaticorum,
 Lucrique rapacis: neque athletæ similis es.

Hunc totum intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
 Hospes, non honestè dixisti: proteruo viro similis es,
 Adeo non omnibus gratias suas deus largitur
 Viris, neque bonam indolem, neque prudentiam, neque eloquen-
 Alius si quidem forma inferior est vir. (uam,
 Verum deus formam eloquentiam ornat: ita qualij in ipsum
 Cum sua voluptate oculos conuertunt: hic verò ceu-
 re loquitur

Modestia cum dulci, eminet a supra omnes congregatos
 Incedentem v. per vibem veluti deum suspiciunt.
 Alius rursus forma quidem similis diis,
 Sed non ei gratia concomitantur sermones,
 Sic & tibi species quidem decora, neque aliter
 Neque deus fingeret, ceterum mente ineptus es.
 Lacescisti mihi animum in pectoribus charis,
 Loquutus non ut decet: ego verò non sum ignarus cet
 Ut tu loqueris, verum inter primores puto certaminum,
 Fuisse, donec iuuenta fretus eram & manibus meis:
 Nunc a occupor arumnis & doloribus: multa, n. passus
 Virorumque bella saeuosque fractus penetrans (sum
 sed etiam sic valde multa passus experiat certamina:
 Mordax est enim sermo transiitanti a me, loquitur
 Dixit sane, & cum ipsa veste imperii faciens prædit
 Maiorem & crassiorē firmiteremque: haud paulo (dilectum
 Quam quali Phœtes ludere solebant inuicem.

Hanc circum rotatum mihi valida è manu.
 Insonuit. v. lapis, in elinauere autem se ad terram
 Phæaces longis remis vrentes, nauigandi periti viri,
 Lapidis ab impetu, ille subteruolauit signa omnium
 Velociter currens à manu: fixit verò signum Pallas
 Viro corpore assimilata, verbūmq; dixit & loquuta est.

Etiam cæcus tibi hospes posset discernere signū (ni,
 Palpitādo, quādoquidē neutiquā mixtū est multitudi
 Sed longē primūm: ru. a cōfide vsq; hoc certamine,
 Nullus Phæacum ad hoc perueniet neq; transmittet.

Sic ait: gausus. a. est prudens diuinus Vlysses,
 Gaudens eo quòd sociū benignū vidisset in certamine,
 Et tum lenius Phæacæ alloquutus est,

Hunc nunc assequimini iuuenes, breui denuò aliū
 Me missurum esse talem puto, aut adhuc longiorem.
 Ex aliis verò quemcunq; eorū animūque inuitat,
 Hac age periculum faciat, (quando bilem mihi vehe-
 menter mouisti)

Aut cæstu, aut lucta, aut etiam cursu, nulli inuideo
 Omnium Phæacum, præter ipsum Laodamantem:
 Hōspes. n. mihi ille est, quis cum amico pugnaret?
 Insipiens ille & nullius pretij est vir,
 Quicumq; hospiti contentione obrulerit certaminum
 Populo in alienigeno, negotia sui ipsi omnia pertur-
 Aliorum verò nullum relictio neque despicio, (bat.
 Sed volo scire & periculum facere palam,
 In omnib. n. nō ignauus sū inter homines certamini-
 Bene quidem arcum noni bene politum tractæci (bus,
 Primus virūm contingere sagittas in turba
 Virorum hostilium, etiam si valdē multi socij
 Iuxta astarent, & arcum tenderent in virum,
 Solus autem me Philoëtetes vincebat arcu
 Populo in Trojanorum, quoties sagittabamur Græci.
 Aliis me puto longe præstantiorem esse
 Quales nunc mortales sunt in terra pæne velcentes.
 Cum viris autem præcis contendere haud velim,

- 20 Οὐδ' ἠδ' ἀνελπνὴ, κτ' ἀρυτὰ οὐραλίει,
 21 Οἶρα κ' ἔδοξαί τοισι ἐπιζέσκω σφεί τ' ἔσται.
 22 Τῶρα κ' ἐφ' ἔδοξαί μέγας ὄρυττα, κτ' ἐπὶ γῆρας
 23 ἔκατ' ἐπὶ μαγάρουσι χλασπιδόφροι γδ' ἀποδύσαν
 24 ἔκ' ἔκτανε, οὐκ ἔσχε μιν κρημαλίζετο τοῦ ἀζέειδος.
 25 ἄκρ' ἔδ' ἀκοιτίζα ὄσον ἰκ' ἀδνος τίς ἔισθ'.
 26 Οἶονσι δ' ἰδίδια ποσὶ μὲ περ ματρί: ἰλθῆ
 27 Φαίλοισι λίω γδ' ἀνταλίως ἰδαμείδιω
 28 ἔκ' ἔμαστι ἐσ' πολλοῖς ἐπὶ ἔκαμυθι

Ἐν τῷ

- 29 Ἦεν ἔπειτα παρὸς τῷ μοι φίλα γῆρ' ἀλλεωταῖα.
 30 Ὡς ἴσαθ' οἶδ' ἄρα πάντες κλέω ἐχρόνιστο σταπῆ.
 31 Ἀλλ' ἔπειτα δὲ μιν οἶον ἀμαυώθηναι κρημαλίζετο.
 32 Ἐπὶ δ' ἰπὶ δ' ἰκ' ἀχάριστα μὲν ἔμην ταῦτ' ἀγροδύει,
 33 Ἀλλ' ἰδίδια ἀντιπύστω φαίνομαι ἢ τοι ὅπη λίε,
 34 Χαυδύφροι ὅτι π' εἶποι κείν' ἐπ' ἀγῶνι κρημαλίζετο.
 35 Νείεσσι, ὡς κ' ἔστω κείν' ἀντιπύστω βροτῆς ἔπερ οἶονσι,
 36 Ὅς περ ἔπειτα π' ἔστω φαίνομαι ἀντιπύστω.
 37 Ἀλλ' ἄγε, τιμὴν ἐμὴν ζυγίω ἔπος, ἴσθ' κ' ἄλλα
 38 Εἶπερ ἠεθίωσι, ὅτι κείν' ἐσ' μαγάρουσι
 39 ἀπὸν κρημαλίζετο τ' ἀλίχου κ' σφίσι τίλεισσι,
 40 Ἦματί γε ἀντιπύστω μιν κρημαλίζετο, οἶα κ' ἔμην
 41 Ζεὺς ὅτι ἴσαθ' ἔδοξαί διαμυθῶν ἔξω π' πατρῶν.
 42 Οὐ γδ' πυγμαχῶν εἰδὼ ἀμύμονε: κτ' δὲ παλαμῶν
 43 Ἀλλὰ ποσὶ ἀμαυώθηναι φαίνομαι, κ' ἐπὶ σφίσι ἀχάριστα.
 44 Αἰεὶ δ' ἔμην δαίη τε φίλα κίθαρ' ἔμην, χροὶ τε,
 45 Ἐμὴν τε τ' ἔμην κρημαλίζετο τ' ἀμαυώθηναι, κ' ἔμην,
 46 Ἀλλ' ἄγε φαίνομαι βροτῶν κρημαλίζετο ἔμην ἔμην,
 47 Πάισσιν ἔμην ἔμην κρημαλίζετο ἔμην ἔμην,
 48 Οἶονσι δὲ κρημαλίζετο, ἔμην κρημαλίζετο ἔμην
 49 Νεωπύστω κ' ποσὶ κ' ἀχάριστα κ' ἀντιπύστω.
 50 Δαμυθῶν δὲ περ ἔμην κρημαλίζετο ἀχάριστα
 51 Οἶονσι δὲ κρημαλίζετο ἔμην κρημαλίζετο ἔμην.
 52 Ὡς ἴσαθ' ἀμαυώθηναι κρημαλίζετο, ὅρτω δὲ κρημαλίζετο
 53 Οἶονσι κρημαλίζετο ἀχάριστα ἔμην κρημαλίζετο.
 54 Ἀπὸν κρημαλίζετο ἀχάριστα ἔμην κρημαλίζετο.

Neque cum Hercule, neque cum Euryto Oechaliensī,
 Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi.
 Itaque etiam statim mortuus est. ingēs Eurytus, neque ad-
 Peruenit in ædibus: iratus enim Apollo (senectutem
 Occidit, eo quod ipsū provocauerat ad certamē arcum.
 Hasta, a. iaculor quantum non alius quisquā sagitta:
 Solis timeo pedibus ne aliquis me superet
 Phæacum, nimium enim malè domitus sum
 Fluctibus in multis, quoniam minimè quibus me cu-
 rare in nauī

Erat abundanter: idē ōque mihi chata genua soluta sunt.

Sic ait illi verò omnes quieti fuerunt silentio.

Aleinous autē ipsum solus respondens alloquitur est.

Hospes, quādoquidē non ingrata inter nos hæc lo-
 Sed vis virtutē tuā ostēdere quæ te comitatur, (queris,

Iratus quòd te ille vir in certamine astans

Obiurgauit, quū tuam virtutē mortalis nullus vitupe-

Quicunq; mente sua scit commoda dicere. (ret,

Agē. v. nunc meum intellige sermonem, ut etiam alij

Dicas herosū, quando tuis in ædibus

Epulaberis apud tuam vxotem & tuos liberos,

Nostræ virtutis memor, qualia etiam nobis

Iupiter opera imposuerit perpetuè iā. inde à maiorib.

Non. e. pugiles sumus inculpati, neque luctatores,

Sed pedib. celeriter currimus, & nauib. optimi sumus:

Sæper a. nobis cōuiuuiūq; gratū, citharæque chorique

Vestēsque impares, lauacrāque calida, & cubilia...

Sed agē, Phæacum saltatores quorūque optimi.

Ludite, ut ille hospes dicere queat suis amicis

Domum reuerfus, quantum superemus alios

Arte nauigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.

Demodoco. v. aliquis statim profectus citharā sonantē

Afferat, quæ alicubi iacet in nostris ædibus.

Sic ait Aleinous deo similis: surrexit autem præco-

Laturus citharam sianem domo ex regis.

Sente-electi. a. præfides ludquā nouē oēs surrexerunt;

Publicè cōstituti, q̄ in certamine administrabāt singu-
 Cōplanarūt. a chorō, pulchrēq; Jātū fecerunt ludū. (Iac-
 Præco a prope aduenit ferens citharam sonoram
 Demodoco, ille. v. deinde iui: in mediū: circū. a. iute-
 lam pubescentes stabant periti saltationum, (nes
 Quaticbāntq; diuinū chorū pedibus: ceterū Vlysses
 Micationes admirabatur pedū, obstupescēbat. a. animo,
 At verò ipse citharæ dūs cœpit pulchrē canere
 De Maris amore, pulchræque coronatæ Venetis,
 V: primū commixti fuerint in Vulcani domo
 Ciam, plurima. a. dedit, lectūq; deturpauit & cubile
 Vulcani regis: statim autem illi numius venit
 Sol, qui ipsos cognouit commixtos amore:
 Vulcanus. a. vbi acerbū sermonem audiuit, (Ias:
 Festinabat ire ad officinū, mala animo profundè cogi-
 Imposuit verò incudis-repositorio magnam incu-
 dem: cudit. a. vincula

Quæ nec frāgi queāt nec solui, vt firmiter ibi manerēt.
 Ceterum postquam struxit dolum iratus Marti,
 Festinavit ire in thalamum, vbi chasæ cubilia stabant.
 Circumfudit lecti fulcris vincula circulo vndique.
 Multa etiam supernè è lacunati effusa erant, (quent
 Perinde atq. tela aranæ subtilis, quam nemo videre
 Neq. ex diis beatis: valde. n. apta ad decipiēdū fecerat.
 Ceterum postquā omnem dolum circa lectulū fecit,
 Simulavit se iturū in Lēnū pulchrē fabricatū oppidū,
 Quod illi terrarum multo charissimum est omnium.
 Neq. cœcā speculationē habuit aurato frano vti: Mars
 Vt. a. vidit Vulcanum inclytum ante, recedentem,
 Festinavit ire ad domum inclyti Vulcani,
 Captus amore pulchrē coronatæ Venetis,
 Illa verò recens à patre præpotente Ioue (Iauit,
 Reuersa sedebat: ille intra domum iuit,
 Illiūq; manū suæ inseruit, verbūmq; dixit, atq. cōpel-
 Agē amica ad lectulū diuertamus dormituri,
 Non enim amplius Vulcanus domi est: sed aliquo iā

20 Οὐρανὸν ἰε λάρμεν ἔξ σίτησος ἀγρευτῶνται.
 Πέ φάτο. πῆ δ' ἄσπερον ἰήσαστο κωμῶντες.
 Τὰ δ' ἰε δέματα βῆται κατὰ θυρῶν ἄρρηθ' ἰε
 δίστολ'

Ταχέως τε ἔχουσιν πολύοργος ἡδαιγίτη.
 Οὐδὲ τι κλάσσει μῆλα βῶ. ἔθ' ἀδαιγίτη.
 Καὶ τίτε δὲ γῆν σέθεν ἔξ ἰε πρὸς τὰ πῆσση.
 Ἀγχιμῆλαι δὲ σφ' ἄλδι σθεναυτοὶ ἀμνησῆται.
 Ἀυτὸν ὑπερβῆσας πῶν λάρμεν γῆρας ἰε δῶ.
 Ἠέλιος γὰρ ἰε σιαπῆν ἔχουσι πῆ μῦθον.
 Βῆ δ' ἰε βῆσας φερε δῶ. εἰλον τι πρὸς ἰε ἴστο.
 Ἐσθ' ἰε πρὸς ἰε σῆλαι γῆρας δὲ μῆτ' ἀγρευτῶνται.
 Σμυδαμῆλαι δ' ἰε σῆσαι γῆρας πῆ πῶν δῶσται.

20 Ζεὺς πῶντα δὲ ἄλλαι μακροῦσι θεοὶ αἰνῶνται.
 20 Διὸς ἰε ἴστο γῆρας πῆ κατὰ πῆσση τὰ ἰδῆσται.
 20 Ἠέλιος γὰρ ἰε σιαπῆν ἔχουσι πῆ μῦθον.
 20 Ἐσθ' ἰε πρὸς ἰε σῆλαι γῆρας δὲ μῆτ' ἀγρευτῶνται.
 20 Σμυδαμῆλαι δ' ἰε σῆσαι γῆρας πῆ πῶν δῶσται.
 20 Οὐρανὸν ἰε λάρμεν ἔξ σίτησος ἀγρευτῶνται.
 20 Πέ φάτο. πῆ δ' ἄσπερον ἰήσαστο κωμῶντες.
 20 Τὰ δ' ἰε δέματα βῆται κατὰ θυρῶν ἄρρηθ' ἰε
 δίστολ'

20 Ἠέλιος γὰρ ἰε σιαπῆν ἔχουσι πῆ μῦθον.
 20 Βῆ δ' ἰε βῆσας φερε δῶ. εἰλον τι πρὸς ἰε ἴστο.
 20 Ἐσθ' ἰε πρὸς ἰε σῆλαι γῆρας δὲ μῆτ' ἀγρευτῶνται.
 20 Σμυδαμῆλαι δ' ἰε σῆσαι γῆρας πῆ πῶν δῶσται.
 20 Οὐρανὸν ἰε λάρμεν ἔξ σίτησος ἀγρευτῶνται.
 20 Πέ φάτο. πῆ δ' ἄσπερον ἰήσαστο κωμῶντες.
 20 Τὰ δ' ἰε δέματα βῆται κατὰ θυρῶν ἄρρηθ' ἰε
 δίστολ'

Abiit in Lemnum ad Sintias barbaros.

Sic ait: huic gratum visum est cubare.

Illi. v. in lectu conscenderunt & dormierunt: vincula a. F. brefacta circumfusa erant prudentis Vulcani. (Iere, Neq; villo pacto inpuere membra poterat, neq; attol- At tū certē agnouerunt non amplius effugium patere. E propinquo autem ipsis aduenit inclytus Vulcanus, Retrō reuersus antequam ad Lemni terram venisset, Sol enim illi custodiam habuit, dixi que orationem, Festinauit ergo ire ad domū charo afflictus pectore. Stetit. a. in vestibulo, ira verō ipsum vehemens cepit, Horrendum. a. clamauit, auditūque fecit omnes deos.

Iupiter pater, atque alij dij beati semper vinctes, Venite vt opera ridicula & non tolerabilia videatis, Vt me claudus qui sum, Iouis filia Venus Semper dehonestat, amat autem perniciosum Martē, Eo q; ille quidem pulcher & sanus pedibus, sed ego Imbellis factus: ceterū neuiquā mihi causa alia est, Quam parentes ambo, qui vtinam me non genuissent. Sed videte vt illi dormiunt in amore,

Meo conscenso lecto, ego autem aspiciens tristior, Non equidem ipsos adhuc opinor vel tantillum sic dormituros,

Quantumuis multūm se amantibrevi. v. nolēt ambo Dormire sed ipsos dolus & vinculum detinebit, Donec mihi omnem pater retribuatur dotem,

Quantam illi praxui impudentem ob filiam: Idica. Nam illi quidē pulchra est filia, ceterū neuiquā pu Sic ait, ipse congregati sunt dij firmam in domum:

Venit Neptunus terrā quatator, venit & valde utilis Mercurius, verit etiam rex iaculator Apollo.

Forminx. a. dex manebant pudore domi singula, Steterunt autem in vestibulo dij datores bonorum.

Immensus verō risus excitatus est diis beatis, Artes inspicientibus prudentis Vulcani. Ac tum quispiam dicebat intuens in proximum aliū,

15 Οὐκ ἀπείταυμα ἴση κίχαι τοι βροχὸν αἰών
 20 Ως ἔγωγε πρῶτος εἰσι βροχὸν εἶλεν ἄνα,
 25 Ἴδ' αὐτὸν ἄφ' εἴνευ θεῶν εἰς ἴουμπ' ἔχουσι,
 30 Χωλοὶ εἴνευ τῆρασι τὴν καὶ μοιχάχρ' ἴσθησι.
 35 Ἦς εἰ μὲν πτωχὰ φρεῖ ἀλλήλους ἀχρόντη.
 40 Ἐμμένει δὲ φροσύνῃσι κίχ' εἰς ἴουμπ' ἴσθησι,
 45 Ἦς εἰ καὶ εἰσι δίκαιοι, θεῶν εἰς ἴουμπ',
 50 Εὐδαιμόν' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι κίχ' εἰς ἴουμπ',
 55 Τὸν δ' ἀμείβεται ἴσθησι δίκαιοι ἀχρόντη.
 60 Αἰ γὰρ τὴν χροῖον κίχ' ἴσθησι βί' ἴσθησι
 65 αἰσμη μὲν τὸν ἀφ' ἴουμπ' ἀφ' ἴουμπ',
 70 Τῶν δ' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι τὸν καὶ τὴν δίκαιοι.
 75 Ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἀφ' ἴουμπ',
 80 Ἦς εἰσαφ' ἴσθησι γίλας ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 85 Οὐδ' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι γίλας ἴσθησι τὸν δ'

ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι κίχ' εἰς ἴουμπ' ἴσθησι
 Κίχ' εἰς ἴουμπ' ἴσθησι κίχ' εἰς ἴουμπ' ἴσθησι
 20 Ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι τὸν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 25 Τῶν δ' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 30 Τὸν δ' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 35 Μὴ μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι τὸν καὶ τὴν δίκαιοι
 40 ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι τὸν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 45 Πῶς εἰς ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 50 ἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι χροῖον καὶ δίκαιοι
 55 Τὸν δ' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 60 Ἦς εἰς ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 65 Οἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι τὸν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 70 Τὸν δ' ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 75 Οὐκ εἰς ἴουμπ' ἴσθησι τὸν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 80 Ἦς εἰς ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 85 Τὸν δ' ἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 90 Ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 95 Ἦς εἰς ἴουμπ' ἴσθησι τὸν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι
 100 Ἐφ' ἴουμπ' ἴσθησι μὲν ἀφ' ἴουμπ' ἴσθησι

Nō bene-succedūt mala opera, allequuntur tardus ce-
 Ut nūc Vulcanus quā sit tardus cepit Martem, (Ierē,
 Qui est velocissimus deorum qui Olympum tenent,
 Claudus licet sit, technis: itaq; Mars pœna manifesti

Sic illi quidē talia inuicē dicebāt (adulterij tenetur,
 Mercurium: alloquutus est rex Iouis filius Apollo,
 Mercuri, Iouis fil: internuntie, dator bonorum,
 An tu in vinculis velles foribus compressus
 Dormire in lectulo iuxta auream Venerem?

Huic respondit continuo internuntius Mercurius,
 Vrinam hōc fieret & rex iaculator Apollo.
 Vincula quidem triplicia infīnita, circumfusa essent,
 Atque vos quidem videritis dij omnesque deæ,
 Ego autem dormirem iuxta auream Venerem.

Sic aī: rursus excitatus est ab immortalibus diis:
 Neptunum verō rursus non tenebat: precabatur autem
 semper

Vulcanum inclytum artificem ut solueret Martem,
 Et ipsum alloquutus verba alata dicebat.

Solue, ego autem Martem promittē (vritā iube)
 Soluturū esse decentia omnia inter immortales deos,

Hunc rursus alloquitur est inclytus artifex Vulcanus,
 Ne me Neptune terræ quassator hęc iubeat:

Malæ pro malis etiam sponsiones ad spondendum,
 Quo pacto ego te vincere possē inter immortales deos

Siquidem Mars abierit, debito & vinculis editis?
 Hūc rursus alloquitur est Neptunus terræ-quassator,

Vulcane, etiam si Mars debitum renuens
 Abierit fugiens, ipse tibi ego hęc persolvam.

Huic respondit continuo inclytus Vulcanus,
 Non licet neque decet tuam orationem abnuere.

Sic loquutus, vincula soluit robur Vulcani
 Illi postquam ē vinculis soluti sunt foribus existētibus,

Statim impetu factō ille quidem in Thraciā descendit,
 Illa verō ad Cyprum peruenit ridens Venus,

La Paphum, vbi illi lucus arāque thure oī: strā,
 P. II.

Ποσειδάριος μάλα φάσκει βῆσιν χρισί τιβάσσει,
 Κακαιοσάλλεσσι μύπη κρηλυύεσσι δὲ καλὰ φησὶσσι πάσ-
 Αἰδέτω γὰρ φαίηκεται, ὡς ἔροσσι δέκρουα λείβει,
 ἦτοι ἴτι λείβειν δειδύλον θύειε δειδύει,
 Δάκτου ἔμορξέ μινος, καφαλῆε δὲ πᾶσσι ἔλασκει,
 Καὶ δέσπει ἀμυρική πύλον, ἔλοι σπυρίστικε θυοῖπυ
 Αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἀφῆσται, κ' ὄτρυνῆσσι ἀείδων
 Φαίηκεν εἰ κείσται (ἴπι τέρπειτ' ἴπιόσται)
 Ἄψ' ἔδουσσε κ' ἀφῆσται κρηλυύεσσι δὲ καλὰ φησὶσσι πάσ-
 Εὐθ' ἄλλοι μὲ πάντες ἢ κείσται δέκρουα λείβει,
 Ἄλκιμος δὲ μοσ οἶος ἴπιρρῶσται ἴδὲ τίσται,
 ἦτορσ ἀγχι αὐτᾶ βαρὺ δὲ στυμῆζοντε ἀκουσῆ
 Αἰψὸ δὲ φαίηκεσσι δειδύλον θύειε δειδύει,
 20 Κέκλυτε φαίηκεσσι ἀγχι αὐτᾶ βαρὺ δὲ στυμῆζοντε,
 21 ἦτορσ ἀγχι αὐτᾶ βαρὺ δὲ στυμῆζοντε ἀκουσῆ
 22 Φόρμυγγεσσι δὲ ἀφῆσται στυμῆζοντε ἴδὲ τίσται
 23 Νεῦ δὲ ἴδὲ θυοῖπυ κ' ἀφῆσται στυμῆζοντε
 24 Πάστωι ὡσ κ' ἔξῆσται οἶος οἶος οἶος οἶος
 25 Οἶος οἶος οἶος οἶος οἶος οἶος οἶος οἶος
 26 Πῶσ τε παλαμῶσται στυμῆζοντε κ' ἀφῆσται ἴδὲ τίσται
 27 ἦτορσ ἀγχι αὐτᾶ βαρὺ δὲ στυμῆζοντε ἀκουσῆ
 28 Καὶ δὲ δὲ παλαμῶσται στυμῆζοντε ἀφῆσται ἀφῆσται
 29 Αἰμασῶσται δὲ ἴδὲ χίεσται κ' ἔξῆσται ὡσ μαγῆσται
 30 Κρηλυύεσσι δὲ πᾶσσι αὐτᾶ βαρὺ δὲ στυμῆζοντε
 31 Φαίηκεσσι δὲ ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται
 32 Καὶ δὲ ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἴδὲ τίσται
 33 Μυρῆσται ἀφῆσται ἴδὲ τίσται πολλὰ τε κ' ἴδὲ τίσται
 34 Ὄψο δὲ ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται
 35 Ναυτιέ τε, στυμῆζοντε τε, ἀφῆσται ἀφῆσται
 36 Πυρῆσται τε, στυμῆζοντε τε, ἀφῆσται ἀφῆσται
 37 Ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται
 38 Ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται
 39 Ναυτιέ δὲ ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται
 40 μῆσται

Πάστωι φαίηκεσσι ἀφῆσται ἀφῆσται ἀφῆσται
 41 ἴδὲ τίσται ἴδὲ τίσται ἴδὲ τίσται ἴδὲ τίσται

Purpurea ingenti veste accepta manibus tortibus,
 Traxit eam ad caput, obtexit. a. pulchram faciem,
 Reuerebatur. n. Phœacas sub superciliis lacrymas stillas
 Sed quando desit canens diuinus cantor,
 Lacrymis absterfis. à capite tunicam dempsit,
 Et poculum rotundum accipiens libauit diis.
 Ceterum quando rursus inciperet & cœcitarent ut ca.
 Phœacū optimates (quonia oblectabatur verbis X. neres
 Rursus Ulysses capite obuoluto iugebat.

Tum alios quidem omnes lauit lacrymas stillans:
 Alcinous. v. solus ipsum obleruauit aduertitque,
 Sedens prope ipsum, grauitè a. suspirantem audiuit.
 Cōtinuò igitur Phœacib. studiosis remorū loquitur est.

Audite Phœacum principes atque consiliarij,
 Jam quidem conuiuio expleuimus animum æquali,
 Citharâq; quæ conuiuio congruens est splendido.
 Nunc autem exeamus, & certamina experiamur
 Omnia, ut hic hospes narret suis amicis
 In patriam reuerfus, quantum superemus alios,
 Pugilatūque, luctūque, & saltu, atque cursu.

Sic loquutus præibat: illi verò vnâ sequebantur.
 E palo autem suspendit citharam stridulam,
 Demodocum. v. prehendit manu, & eduxit ædibus
 Præco, præibat. v. ei eandem viam quam & alij
 Phœacum optimates *insistebant*, certamina spectantem.
 Iuerunt a. ad forum, simulq. loquebatur ingens turba.
 Infiniti surrexerunt, adiuuēnes multique & fortes,
 Surrexit quidem Acroneus & Ocyllus & Elatteus
 Nauteusque Prysneusque & Aneialus & Eretheus,
 Ponteusque Proteusque, Thoon, Anabesineusque
 Amphialusque, filius Polinei Teetridæ.
 Surrexit etiam Euryalus homicidæ similis Marti,
 Naubolidæque qui optimus erat formæque corpo-
 réque

Omnium Phœacum, post inculpatum Laodamantem,
 Surrexerunt etiam tres filij inculpatis Alcinoi,

- 10 ὄψεσθε δὲ ἄρ' ἰσχυρῶς φρονίστω κήρυ' ἀνέστης
 Τὸν δὲ ἄντ' ἀντικλίθεσ' ἀπαμειβόμενος οὐκ ἔπειθε,
- 20 Ἐλπίεα κούρε, τίτ' ἔγωγε φρονέω λαῶν,
 21 Τεῦρόν γε πῶς ἐθέλει φείσασθαι, ὡς σὺ κἀθέλεις,
 22 λῶσσω γὰρ τῶνδ' ἀδὸς πταγχαλέκῃ καὶ ἰπὺς καὶ πῶ
 23 Ἀργυρίῃ, καλὰ δὲ νεώφρονος ἐλέφαστος
 24 Ἀφροδίτητος, ποικίλ' ἐπέεσσι ζῆλον ἴσται.
 25 Ἐπεὶ δὲ πῶς, ἐλπίεσσι πῶς ζῆρος ἀγχοεχέων,
 26 Κῆρυ' ἀντικλίθεσ' ἴπνε' τινεσθῆναι φρονέειν δά.
 27 Χαίρει πάτερ ἄρ' ἔτι, πῶς δὲ ἔθεθ' ἢ θείῃσιν
 28 Δεινὴν ἄσπερ τὸν εἶσθαι ἀσπταξασσά κήρυγ'
 29 Σὺ δὲ θεῶν ἀποχρῆτ' ἐθέλεις, πατρὶδ' ἰκέθαι
 30 ἀοιτ' ἐπέεσσι θητοὶ σέλιον ἄστυ πῆματ' ἀπὸ γαίης.
 31 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέειπε πολυμήτις Ἰδουατιάς,
 32 Καὶ σὺ φίλε μάλα χαίρει, θεῶν δὲ πῶς ἔδωκε δόξην·
 33 Μὰ δὲ τι τοι ζῆρος ἔγωγε παθῆναι μετόπισθε γήρῃσιν
 34 Τύχῃσιν δὲ μοι δῶκεσ' ἀφ' ἀνάγκης ἐπέσταται,
 35 Ἢ βίη, ἀμὲν ὄμματα δὲ κ' ἔξοισ' ἀγχοεχέων.
 36 Δόξαι τὸν ἠέλιον, πῶς κλυτὰ δῶκεσ' ἀπὸ γαίης,
 37 Καὶ πῶς ἔε' ἀλαπίστ' αἰεθρὴ κέρωνος ἀνέμοιο·
 38 Διὲς ἴφροιο δὲ ἀσπταξῆσ' ὄμματα ἀνέμοιο,
 39 Μοῖρα πῶς ἀνέμῳ ἴσταισθε κλέεσθαι ἐπὶ δῶκε.
 40 Ταῖσιν δὲ κήρυγ' ἰσθρὸν ἴφροιο ἀλαπίστῳ·
 41 Ἐθέλεις δὲ κήρυγ' ἐπὶ ἰφροῖσιν εἰσθῆναι.
 42 Διὲς πῶς ἀνέμῳ φρονέεισθε ἴφροιο ἀλαπίστῳ,
 43 θεῶν γ' ἰσθρὸν ἴφροιο κήρυγ' ἰσθρὸν ἴφροιο·
 44 Ἢν δὲ ἀντὶ θεῶν φάσθαι ἰφροῖσιν ἴφροιο κήρυγ'
 45 Ἢ μὲν δὲ εἰ πυρὶ χαλκὸν ἰσθρὸν ἴφροιο, πῆματ' ἰσθρὸν
 46 ἴφροιο,
 47 ὄψεσθε λειπόμενοι τὴν ἰφροῖσιν ἴφροιο πάντες
 48 ὄψεσθε πῶς ἐπὶ φάσθαι ἀμειβόμενος ἐπὶ θεῶν ἴφροιο,
 49 ὄμματα πῶς πῶς ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο
 50 Καὶ τὴν ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο,
 51 καὶ τὴν ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο πῶς πῶς
 52 Σπῆσθαι ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο.
 53 Ἢν ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο ἴφροιο

Dona autem vt ferret, miserunt præconem singuli:
Huc. a. rursus Euryalus respondit, loquutusque est.

Alcinoe rex omnium clarissime populorum,
Equidem hunc hospitem conciliabo sicut tu iubes,
Dabo ei huic onerari totum æreum, cui manubrium
Argenteum, vagina autem nuper lecti eboris
Circumvoluta est: in pretio erit apud eum.

Sic fatus, in manib' ponit ensē argenteis claviculis
Et ipsum alloquens verba alata dixit, (ornatum,
Gaude pater ô hospes, verbū v' si aliquod dictū est
Graue, statim illud ferant sapientes turbines:

Tibi autem dij vxorem videre, & in patriam redire
Dent, quando diu procul ab amicis incōmoda pateris.

Hunc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
Et tu amice valde gaude, dij autem tibi felicia dent,
Neque amplius tibi ensis desiderium in futurum sit
Huius, quem iam mihi dedisti placans me verbis.

Dixit, & humeris apposuit ensē argenteis claviculis:
Oecidit autem sol, & huic incluta dona adfuerunt.

Atq; hæc in domū Alcinoi tulerūt præcones illustres,
Sulcepta autem filij eximij Alcinoi.

Matrem iuxta venerandā posuerunt perpulchra dona,
His autem præibat sacra vis Alcinoi.

Venientes verò sederunt in altis solijs:
Tunc Areten alloquuta est vis Alcinoi,

Agē mulier fer cistam pulchram, quæ fuerit optima,
Impone autem vestem bene loram & tunicam:

Circa ignem a lebetem calefacite: calefacite etiam a-
quam,

Vt lotus vidensque bene posita omnia
Dona, quæ ei Phæaces eximij huic tulerunt,

Et conuiuio oblectetur, & cantilenæ laudem audiens:
Atq; ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo

Aureum, vt mei memor diebus omnibus
Libet domi suæ, lonisque aliisque diis.

Sic ait: Arete autem ancillis loquuta est.

Ἀμφὶ πυρὶ ἔσται τρίτοδ' αὖ μάλλον ἴσθι τὸ χεῖρον
 Λι δὲ χεῖρ' ἔχει τρίτοδ' ἔσται εἰς πυρὶ καλῆσσι.
 Ἐν δ' ἄρ' ὕβρις ἔχθρας, ἔπει δ' εὐχὰς ἀείπει
 ἑλεύσασσι.

Γάστρῳ δ' αὖ τρίτοδ' αὖ πύρ' ἀμείψεται, δὲ, μετὸ δ' ἴδωρα
 Τέρφα δ' ἄρ' αἰὲτι ζήϊον φέροι, ὅλλ' αὖ χεῖρ' αἰ
 Ἐξίσομαι δ' αὖ ἀμειψίθ' ἴσθ' ἐπὶ κἀλλῆμα δῶρα,
 Ἐδῶτα, χεῖρ' ἴσθ' αἰ, οἱ φάσκει ἴδωρα.

Ἐν δ' αὖτ' ἄρ' ἔχει δὴ κατὰ κράν τι χεῖρ' αἰ,
 Καί μιν εὐχέσασθ' ἴσθ' αἰ πτερόεντα φερόσιν ὕδα,

Ἀδύπετον ἴδ' αὖ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο ἴσθ' αἰ,
 Μά πε ποικαδ' ἴσθ' αἰ δὴ δὴ κατὰ κράν, ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Εὐδῶτα γλοσσῶ ἴσθ' αἰ ἴσθ' αἰ καὶ μὴ αἰ.

Ἀὐτὰρ ἴσθ' αἰ τῶν ἀκούσσι πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Αὐτὰρ ἴσθ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο ἴσθ' αἰ,
 Ποικίλον, ἴσθ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ.

Ἀὐτὰρ ἴσθ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐσθ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Θυρὸν λαοῦτ' ἴσθ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Τέρφα δ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ,
 Τὸν αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἄμειψ' αἰ πτόμο, δῶρα δ' ἴσθ' αἰ πτόμο αἰ, χεῖρ' αἰ πτόμο αἰ,
 Ἐπὶ δὲ λίπα δῶρα κατὰ κράν αἰ πτόμο αἰ.

Ut circa ignē docēt lebetem magnū quān̄ celestimē.
 Hæc a. lauacralem lebetē locarunt ad ignem ardētē:
 Aquam. v. infuderunt: subtus. a. ardere faciebant ligna
 accepta: (a. aqua.

Aluum quidem tripe dis ignis circumdedit, calcificabat
 interea vetō Arete hyspiti pulchram cistam
 extulit ē thalamo, imposuit verō pulchra dona,
 Vestem, aurūque quæ ei Phæaces dederant.

Uti etiam indusium posuit, polchrāmque tunicam.
 Ipsiū alloquuta verba alata dixit. (liga,

Uti tunc vide de operculo: statim. v. vinculū circum-

ne quis tibi in itinere damnū afferat quān̄ fontē
 Dormieris dulcem somnum profectus in naue nigra.

Cæterū postquā hoc audiuit prudēs diuinus Vlysses,
 Statim aptauit operculū, celestia. a. vinculum ligauit

Varium, quod olim docuit ingenio veneranda Cice.
 E vestigio autem ipsum ancilla lanati iussit, (mo

In lauacrū vbi conscendisset, illic. v. libenter vidit ani-

Calida lauacra: quoniā ne utiquā curare corpus solitus
 Ex quo reliquit domū Calypsus pulchricornis. (erat,

Interea ei curatio tanquam deo perpetua erat.
 Hunc postquam ancillæ lanarunt & vixerunt oleo,

Circa ipsum chlenam pulchrā iecerunt atq; tunicam,
 Ex labro egressus viros ad vini potatores

Ibat. Nausicaa autem à diis pulchritudinem habens,
 Stetit iuxta postes recti pulchrē fabricati.

Admirata autem est Vlyssēm oculis aspiciens,
 Et ipsum alloquuta verba alata dixit.

Salue hospes, ut etiam olim quān̄ eris in patria terra
 Memor sis mei qd̄ mihi vitę ~~id est~~ mercedem debes.

Hanc mutuis dictis alloquutus est versutus Vlysses,
 Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,

Sic nunc Iupiter faciat valdē onans maritus Iunonis,
 Domum venire & reditus diem videre.

Cæterē tibi etiam illic velut deo vota faciam
 Semper dieb. omnibus tu. n. me vitę reddidisti puella.

Dixit & in thronum sedit ad Alcinoium regem.

Mi verò iam partes diuidebant, miscebantque vinum:
 Præco verò propè venit ducens amabilem cantorem,
 Demodocum, populo venerandû, collocavit a ipsum
 In medio commutâ, et columnâ longâ statuens
 Iam tu n præconem abloquutus est versutus Vlysses,
 At ergo proficindens, multum enim supererat
 Albidentis suis, multa autem erat circum pinguedo,

Præco accipe, hanc præbe carnem vt comedat
 Demodoco & ipsum complectar tamen si tristis.
 Omnibus enim hominibus terrestribus musici
 Honore digni sunt & reuerentia, eò quòd ipsos
 Cantum musa docuit, amat autem genus cantorum.

Sic ait: præco autem ferens in manibus posuit
 Heroi Demodoco: ille suscepit, gaudebat a animo:
 Illi verò ad fercula apparatus, manus extenderunt.
 Cæterum postquam potu & cibo saturati sunt,

Iam tû Demodocum colloquutus est versutus Vlysses,
 Demodocè, longè te supra mortales laudo omnes,
 Aut te Musa docuit Iouis filia, aut etiam Apollo.

Valdè enim vt est Græcorum fatum canis,
 Quanta fecerint passiq; sint, & quanta laborant Græci:
 Tanquã alicubi siue tu ipse præliens, aut ab alio audie-
 Sed certè perge & equi apparatus, canta

Lignei, quem Teus fecit auxilio Palladis,
 Quem quòdã in arcem, dolum duxit diuinus Vlysses,
 Viris ubi impleuisset, qui illum euerterunt:
 Siquidem mihi hæc eleganter enarraueris,

Tum ego omnibus præuatiabo hominibus,
 Quod tibi benignus deus præbuit diuinã cantilenam.
 Sic ait: ille concitatus à deo cœpit, apparabatque
 cantilenam

Inde exorsus, quo pacto illi quidè benè tabulatis na-
 Conscens enauigant, igne in tentoria iniecto,
 Græcialij verò iam in clyto cum Vlyssè:
 Sedebant in Troianorum foro, absconsi equo:

Αὐτοὶ γὰρ μετ' ἔπειθε θεὸν ἀκρίβωτα ἰρύσασθαι.
Ὡς εἰ μὲν ἠέκηται τὸ δὲ ἀκρίβωτα πᾶσι
ἄνθρωποι.

Ἡΐδοι ἀμὲν αὐτὸν σείσσει δὲ σείσσει ἰούδωτα βάλω,
Ἡ δὲ διατμήσει κείλην δόρυ καὶ ἰὺ χυλῶν.

Ἡ δὲ πύργων βαλίην ἰρύσασθαι ἰὺ ἀκρίβωτα,
Ἡ δὲ ἀνὰ μὲν ἀγαλμα δῖον διακτιθεῖται ἰὺ.

Τὸ δὲ δὴ καὶ ἰπὸν τεταθὲν τῶν ἰμῶν ἰὺ.

Ἄϊπε γὰρ ἰὺ ἀπὸ τῶν ἰμῶν ἰπὸν πᾶσι ἀμφοτέρωθεν
δουρῶνται μέγαν ἰπὸν, ἰὺ ἴατο πῆχτες ἀκρίβωτα
ἀκρίβωτα, τερῶνται ἰπὸν, ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἡ εἰ δὲ ἰὺ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἰπὸν ἀκρίβωτα
ἰπὸν δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἄλλοι δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Αὐτὰρ ἰδύσασθαι ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Βῆμα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Κῆρ δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Νικῶσαι καὶ ἰπὸν ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ταῦτ' ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Τῆκετο δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ὡς δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ὅστι ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἡ δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἀμὲν αὐτὰ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Κῆρ τῶν ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Εἰσησὶν εἰς τὸ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Τὸ δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ὡς δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἐν δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἡ δὲ ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

23 Κάλυπτος ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

24 ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

25 Ὅτι γὰρ πᾶσι πᾶσι ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα ἀκρίβωτα.

Ipsi enim cum Troiani in arcem protraxerunt.
 Vrille quidem in arce constitit illi iudicia multa pro-
 ferebant

Sedentes circa ipsum trifariam a ipsis placuit consiliū,
 Aut percindere caustum lignum saxo ferro,
 Aut de rupe deicere, protractum in summmitatem,
 Aut sinere ingēs simulacrum deorū placamentū esse,
 Quomodo etiam ut deinde eueniret fatale erat.
 Fatale n. erat petite postquam vrbs intra se recepisset
 Ligneum ingētē equū, vbi sedebant omnes optimates
 Graecorum, Troianis eadem & mortem afferentes.
 Cecinit etiam ut vrbe depopulati sunt filij Graecorum,
 Ex equo effusi, cauis infidiis relictis:

Alium a alibi cecinit vrbe depopulatū esse excellam,
 Ceterū Vlysem ad domum Deiphobi
 Conscēdisse, tāquam Martem cum eximio Mene¹io.
 Illic iam grauissimum bellum dicebat ausum fuisse,
 Vicissēque tandem per magnanimam Palladem.
 Hæc cantor cecinit eximius: ceterū Vlyses
 Tabescebat, lacrymis irrigabat sub palpebris genas,
 Ut foemina flet dilectum virum, circumuoluta,
 Qui suam ante vrbe populūque ceciderit,
 Vrbi & liberis defendens saxum fatum:

Hæc illum morientē & adhuc palpitantem cōspicāta,
 Super illum fusa stridule vlulat, illi verō retio
 Cædentes, hastis tergum atque etiam humeros,
 Seruitutē inducūt, laborē, sustinēdū, & calamitatem:
 Huius miserabilissimo dolore tabescunt genæ. (bati
 Sic Vlyses miserabiles sub palpebris lacrymas illa-
 Tunc alios quidem omnes satius lacrymas fundens:
 Alcinous a ipsum solus considerauit atque cogitavit,
 Sedens propē ipsū, vehementer a ingemiscētē audit:
 Statim autem Phæacibus nauigandi peritis dixit,
 Audite Phæacum principes atque consiliarij,
 Demodocus iam cohibet citharam sonoram,
 Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat.

Ex quo cœnavimusque & cœpit diuinus cantor,
 Ex hoc nunquam cessauit ab ærumnoso luctu (dit.
 Hic hospes, valdè fortassis ipsum dolor mēte circūde-
 Sed agē, ille quidē cesset vt simul oblectemur omnes,
 Hospitio suscipiētes, hospēsque quoniā multò honestius
 Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt, (est.
 Celebritas & amica dona quæ illi dedimus amantes.
 Pro fratre & hospes & supplex est factus
 Viro qui etiam paululum compos sit mentis,
 Ideoque nunc ne tu vela ingenio vasfro,
 Quodcumq; interrogauero, dicere a te honestum est.
 Dic nomine quo te illic vocabāt matēq; patēq; (eiuz
 Aliiq; qui in vrbe tua & qui circum vos habitabāt vi-
 Non n. quisquā omnino absq; nomine est hominum,
 Neq; ignauus, neq; eximius, postquā primū natus sit,
 Sed omnib. imponūtur simulātq; gēnerint parentes.
 Dic etiam mihi terrāq; tuam populūmq; urbēque:
 Vt te illic mittant obseruantes mentibus naues.
 Non enim Phæacibus gubernatores sunt, (bent.
 Neq; vllō pacto gubernacula sunt quæ alix naues ha-
 Sed ipsæ sciunt propositum & mentem virorum,
 Et omnium sciunt vrbes & pingues agros
 Hominum: & vndas celerimē maristrant,
 Caligine & nebulis oblectæ, neque vquam ipsæ
 Aut damni quid patiendi subest periculū, aut perēdit
 Sed hoc sic quondam patrem ego dicentem audiui,
 Nausthoum, qui dicebat Neptuntum succensere
 Nobis, quod ductores illati sumus omnium.
 Dicebat aliquādo Phæacū virorū benē cōpactā nauē,
 Ex deductione redeuntem, in obscuro ponto
 Perituram esse: ingentem, a nobis montem vbi ob-
 ducturum.

Sic dicebat senex: ea verò deus vel perficere potest,
 Vel imperfecta esse poterunt, vt illi placitū est in ani-
 Sed agē mihi dic hoc & verè enarra. (mo.
 Vbi nā aberrauesis, & ad quam nā peruenies regionē

21 Ἄνδρες ἄνθρωποι αὐτὰρ ἐπεὶ πῆλιν τ' ὄψασθε παύσασθε
 22 ἢ μὲν ἔσσι χαλεποὶ τὴν ἀγροίαν, ἠδὲ δεικνύοντες
 23 Οἴτην εὐλιξέσσι καὶ σφίσι τοῖς ὄψιν δουρῆς.
 24 Εἰπέ δ' ἦ ὅτι κούριος κὶ ἐδύρατος εὐχέσθαι θυμῷ
 25 Ἄγαλιν, δαίμων δ' ἴδμεν ὅστιν ἀφύουσι.
 26 Τὸν δὲ θεὸς μὲν ποιεῖται ἐπικλώσασθαι, ὃν ἔλιδον
 27 Ἄνδρες ἄνθρωποι, εἴα ἔπι κ' ἐσμεν ἄριστον εὐοιδῶν.
 28 ἢ τίς τοι κ' ἔπειθε ἀπύλατον ἰαυθεῖν ὄφρα,
 29 Ἐσπλάς ἐσσι γαμβροὶς ἢ πενθερῆς, εἴ τι μέγιστον
 30 Κηδύσει τολίβιστον μὲν ἀμφοτέρη, γένεαι αὐτῶν.
 31 ἢ τίς πευ κ' ἐπέσθαι ἀνὰ κλισίᾳ εὐοιδῶν
 32 Ἐσπλάς ἐσσι κ' ἄρ' ἐπὶ κλισίᾳ τὸ τοιοῦτον χροῖται.
 33 Εἰπέτω ὅς κεν ἐπαύσθαι ἴανται πύμα, εὐοιδῶν.

Τ' ΠΡΟΨΕΣΙΣ ΤΗΣ ἸΩΤΑ ΡΑ-
 φαβίας ἢ Ομήρου ἐδυσσεύς.

ΑΡΧΗ ἢ ἐδυσσεύς διηγεῖται τὴν ἀεὶ ἐκαστὴν τοῦ πολέμου
 κίεσαι τοῦ κίεσαι, κὶ ὄφρα ἐπὶ λατοῦ ἀγροῦ ἀγαθῶν ἰαυθεῖται
 ὄφρα ἢ κούριος πολλοῦ μὲν περὶ δ' αὐτῶν κ' ἐπὶ τὸν φάσμα
 ἢ ἴδμεν ὅστις ἐπαύσθαι ὄφρα.

ἌΛΛΗ Τ' ΠΡΟΨΕΣΙΣ, ἢ Ἐπιγραφή.

Ἰωτα, λατοῦ ἀγροῦ κίεσαι σιμὶ κούριος ὄφρα.

Ἄ Λ Λ Η.

Τὰ ὄφρα κίεσαι κ' λατοῦ ἀγροῦ κ' κούριος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ
 ἢ Ἰωτα φαβίας.

ΟΝ Δ' ἀπαμειβόμενοι ὄφρα σφίσι πολλοῦ
 πε ἐδυσσεύς.

22 Ἀλλοῖσι κ' ἐπὶ, σφίσι τ' ἀμειβόμενοι
 23 λατοῦ

24 ἢ τὸν μὲν τὸν κ' ἀμειβόμενοι ὄφρα ἀμειβόμενοι

Hominum, ad ipsosque urbésque bene habitatas,
 siue quot molestique & agrestes, neque iusti,
 Quisque hospitales, & quibus mens est deo placens:
 Dic quidnam fleas & fugeas intra animum,
 Argiuorum Græcorum atque Ilij fatum audient.
 Hoc. a diis quidem fecerunt, destinarunt, v. exilium
 Hominibus omnibus, ut sit & posteris cantilena.
 An aliquis tibi cognatus perit ante Ilium,
 Qui eximius erat gener aut fover, qui potissimum
 Curæ sunt post sanguinem & genus nostrum.
 An aliquis fortasse socius vitæ grata sciens,
 Eximius? quoniam non sanè fraus inferior
 Est, qui quam sit socius prudentia scelerit.

ARGUMENTVM IX. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMERII.

INCIPIUNT hic Ulyssu narratum: ubi ait se cum Cleonibus bellum gessisse, ad Lotophagos accessisse, venisseque ad Cyclopem Polyphemum: quem ait se, quum iam se sibi vorasset socius, excecasse.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.
 Hæc cum Lotophagis, & Ciconibus Cyclope est.

ALIA INSCRIPTIO.

De iis quæ contigerunt apud Ciconas & Lotophagos
 & Cyclopas.

HOMERII ODYSSEÆ
 LIBER IX.

HUNC excipiens alloquutus est versus
 Ulysses,
 Alcinoe, imperator omnium iustissime
 populorum,
 Certè quidè honestū est audire cantorē

Talem qualis illa est diis adsimilis voce.
 Non. n. ego quippiam puro rãdem magis gratum esse,
 Quã quoties lætitia qui ã detinet populũ vniuersum,
 Coniuantes autem p̃ domum audiunt cantorem
 Sedentes ordine, iuxta autem implentur mensæ
 Pãne & carnibus: int̃m autem ex cratere hauriens
 Pincerna adferat & infundat poculis:
 Hoc quidem mihi pulcherrimũ in mente videtur esse,
 Tibi verò meos dolores animus cupit lacrymosos
 Sciscitari, vt tanto magis lugens ingemiscam,
 Quid primũ, quid deinde, quid vltimũ narrabo?
 Dolores quãdoquidẽ mihi multos dederũt dii coele-
 Nunc verò nomen primũ dicam vt & vos (scis-
 Sciatis: ego autem postquam effugerẽ lætuum fatum,
 Vobis hospes sim etiam longẽ domum habitans,
 Sum Viyless Laertiades, qui ob omnis generis dolos
 Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attingit:
 Habito. a. Ithacam clarissimam: in ipsa verò mons est
 Neritus, multis arborib. clarus, circum autem inuulz
 Plures inhabitantur, valdẽ prop̃ inuicem,
 Dulichiũque, Samẽque, & nemorosa Zacynthus:
 Ipsa. a. terræ continenti finitima supereminens in ma-
 ri lacet

Ad septemtr. (illa verò seorsum ad auroram solẽinq.)
 Aspera, sed bona iuuenum alitrix, non quicquam ego
 Partis possum dulcius aliud videre.
 Certẽ quidem media inter deas, Calyso detinuit
 In specibus inquam cauis, cupida matitum esse:
 Consimiliter Circe detinuit domi suæ,
 Atz, dolosa, cupiens matitum esse:
 Sed meum nunquã animũ intra p̃cordia flexerunt,
 Adeo nihil dulcius sua patria, neque parentibus
 Est, etiam si & quis longẽ diuitem domum
 Terra in aliena habitet seorsum à parentibus.
 Agẽ verò, tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
 Quem mihi Iupiter immisit à Troia profecto.

- 20 Γλαίφιτ μα θέσθι ἀέμος κελύπτετα πύλοισι,
 21 Ἰσμεάρι' ἔθις δὲ ἵζον πόλιι Ἰφροδοσίωνισι δὲ αὐτίκῃ·
 22 Ἐκ πόλιος δὲ ἀλόχως κ', κτήματα πολλὰ λαβούτις·
 23 Δουσιμῶδ' ἄρ' ἄλλοτε μὴ ἀτιμωθῆσθαι κίρι ἴσθις,
 24 Ἐὖθ' ἔτι γὰρ ἐγὼ δὴμῶν πεδὶ ἀδελφῶν ἡμέας
 25 Ἠνώχια τοῖσι δὲ μέγα τίθει καὶ δῖον ἴοντο.
 26 Ἔνθι δὲ πολλοὶ γὰρ μεθυσμένοι, ποτὶ δὲ δὲ μῆλα
 27 Ἐύραζον ἄρ' ἄλλοτε δῖος κ' εἰλίπε δακρυήνας ἑοῖς.
 28 Τέσσαρ' δὲ ἄρ' ἐχέουσιν κίκοις κικόνισσι γλῆστῶν,
 29 Οἱ περὶ γαίαντες ἴσθια ἄλλα καλοῖντες κ' ἀφίκοις,
 30 Ἡπείρου γαίαντες ὅπως αἰθέρι γὰρ ἀφ' ἴσθιων
 31 Ἀνδρῶν μὲν καὶ τῶν ἀπὸ ἰσθίου ζῆλον τίθει.
 32 Ἡλόντι ἑπὶ δὲ ἴσθια αὐτὰ κ' ἀέθρα γίνονται αἶψα,
 33 Ἡ ἰσθίοντα δὲ καὶ γὰρ ἀφύπνιος δῖος αἶσα παρήσθι
 34 Ἡμῶν ἀνθρώπων, ἦ δὲ γὰρ πολλὰ πῶδ' αἶσα.
 35 Σπυραίων δὲ ἑπὶ δῖος κ' ἀφύπνιος δῖος αἶσα.
 36 Πάλλαι δὲ ἀλλοίως γὰρ κἀμοῖσι ἐγχεύουσι.
 37 Ὁφθαλμῶν δὲ ἀλλοίως κ' ἀφύπνιος δῖος αἶσα.
 38 Τέσσαρ' δὲ ἀφύπνιος κ' ἀφύπνιος κ' ἀφύπνιος.
 39 Ἡ αἶσα δὲ κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ,
 40 Καὶ τίθει ἀλλοίως κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 41 Ἐξ δὲ ἀφ' ἰσθίου τὸς ἰσθίου κηλίε ματιήσθι.
 42 Ἰσθίου δὲ ἰσθίου τὸς ἰσθίου κηλίε ματιήσθι.
 43 Ἐὖθι δὲ ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 44 Ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 45 Οὐδ' ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 46 Ἡ αἶσα δὲ κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 47 Οἱ δὲ αἶσα δὲ κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 48 Ναυσί δὲ ἑπὶ δῖος κ' ἀφύπνιος δῖος αἶσα.
 49 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 50 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 51 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 52 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 53 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 54 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 55 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 56 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 57 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 58 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 59 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.
 60 ἀφύπνιος κηλίε ματιήσθι στο βάλυπνι δὲ.

Ab illo me ferens ventus Ciconibus appulit
 Ad Ismarū: ibi ergo urbē depopulatus sum, occidi a. i.
 Ex urbe. v. vxoribus & bonis multis acceptis (fos.
 Et diuissimus, vt non aliquis mihi priuatus abierit sua
 Tum. v. quidem ego celeri pede fugere nos (parte.
 Iussit: at illi plurimum stulti non paruerunt:
 Hic multū quidem vini hibitum est, multas autē oues
 Mactarunt ad littus, & flexipedes nigros boues.

In terea. v. digressi Cicones Ciconibus acclamarunt,
 Qui ipsi vicini erant simul plures & meliores,
 Continentem habitantes: docti quidem ex equis,
 Hominibus pugnare, & quum opus esset pedites esse.
 Venerunt contiduo quot folia & flores sunt vere,
 Matutina: nunc sanē malum Iouis fatum affuit
 Nobis infelicibus, vt dolores multos pareremur.
 Sistentes gradum pugnabant pugna ad naues veloces,
 Feriebant autem inuicem arcibus hastis.

Quamdiu quidem mane erat & augebatur sacra dies,
 Tā diu nos defendētēs desinuimus, plures licet esēt:
 Quando verō sol ibat ad vespēram,

Et tunc iam Cicones inualuerunt domando Græcos.
 Sex autem à singulis nauibus bene ocreari socij
 Perierunt: alij effugerunt mortēque fatūmque:
 Illinc verō vltērius nauigauimus tristes corde,
 Læti ob mortē mutati: sed charis amissis socijs. (p. at x,
 Neque certē mihi vltērius naues procedebant vtrinqua-
 vtiusquā horū miserorū sociorū ter vnumquemque vo-
 Qui perierunt in cāpo à Ciconibus trucidari. (callē m,
 Nauibus. a. immisit ventum Boream nubium con-
 gregator Iupiter.

Cum procella ingenti, nubibusque cooperuit
 Terram simul & pontum: tuit verō e cælo nox.
 Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ, at vela ipsa
 In tres quatuorūque partes discidit vis venti.
 Et hæc quidē ad naues recondimus timētes interitū:
 Ipsas verō magno impetu subduximus ad cōtinentē.

- 20 Ἐἶθε δὴ ἴδωτε ἄνευ τῶν ἡμετέρων σινηχέαι αἰεὶ
 20 Κ' ἄλλ' ἴμεθ' ἐμὲν τὰ κ' ἀλγιστὸν ἴδωτε.
 20 Ἀλλ' ὅτι δὴ πέτοι ἄμφ' ὑπὸ πλάσσειν τέλει τῶν
 20 Ἰσθμίων ἐπιπέδου αἰεὶ δ' ἴστω λαὸν ἀνιόντων
 20 Ἡμεῖς δ' αὖτε τὴν ἀπὸ τῆς κωρυφῆς τ' ἴδωμεν.
 20 Καὶ τὸ κατ' ἀσκαδοῖς ἰκέμεν ἐς πεπεσέμεν γαίης.
 20 Ἀλλὰ με κῆρυγ' ἴστω τε πρὸς ἀγαθὰ τὰτα μάλιστα
 20 Καὶ βροχῆς ἀπίουσι παρὶ πλάξ' ἴστω κωρυφῶν.
 20 Ἐἶθε δ' ἐπιπέδου περὶ μέντοι ἴστω αἰεὶ μυστῶν
 20 Πέντε δ' ἴστω τε ἄνευ τῶν ἀνιόντων ἐπιπέδου
 20 Γαίης λαοὶ περὶ γαίης τ' ἀπὸ τῆς εἰς ἴστω ἴστω.
 20 Ἐἶθε δ' ἐπὶ ἀπίουσι ἴστω τε ἀπὸ τῆς εἰς ἴστω.
 20 Ἀλλ' ἴστω δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ἀντιπρὸς τὴν σινηχέαι τ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ὅτι τὸ ἴστω ἐπιπέδου περὶ μέντοι ἴστω τε ἴστω τε.
 20 (Ἀλλ' ἴστω δὴ κῆρυγ' ἴστω τε κῆρυγ' ἴστω τε
 μ' ἴστω τε)
 20 Οἴστω αἰεὶ μὲν ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Οἴστω αἰεὶ ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Οἴστω αἰεὶ ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ἡμετέρων, ἀλλ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Τῶν δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Οἴστω ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ἀλλ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Τῶν δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Νῦν δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ἀλλ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Σαφὲς ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Μὲν περὶ ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Οἴστω αἰεὶ ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ἐἶθε δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Ἐἶθε δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Κυκλωπῶν δ' ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.
 20 Οἴστω αἰεὶ ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε ἴστω τε.

Hic duas noctes & duos dies continenter semper
 Iacebam⁹ simulq; labore & dolorib; cor nostrū edēter;
 Sed quādo iā tertiā diē pulchricoma perfecit aurora,
 Malis erectis, vellē⁹ tē albis explicatis,
 Sedimus: illa ventūque gubernatorēque dirigebant;
 Et illasus peruenisse in patriam terram,
 Sed me vada fortassis a stulq; circumflectentē Meleā
 E: boreas obiceit, anocavit a Cytheris.

Hinc novem diebus tulit aduersis ventis
 Pontū per piscosum: ceterū decima diē conscendi-
 Terrō Lotophagorum, qui floridum cibū edunt. (Mus
 Hic litus conscendimus & hausimus aquam.
 Statim a prandiū ceperunt celeres apud naues socij.
 Porro postquam cibum gustauimus & potum,
 Certē tum ego socios pramisi, vt eundo audirent,
 (Viris duobus selectis, quibus tertium praconem si-
 mul adiunxi)

Quinam viri essent in terra illa viuentes,
 Hi stat in digressū venerunt ad viros Lotophagos:
 Neq; sanē Lotophagi cogitabant sociis mali quippiā
 Nostris, sed ipsi prabuerunt lotum gustare. (fractum,
 Horum a quicunq; loti comedisset neque ac mel suauē
 Non iam renuntiare rursū volebant neque rediret.
 Sed illic volebant cum viris Lotophagis
 Lotum edendo manere, reditūque obliuiscī.
 Hos quidē ego ad naues adduxi sientes necessitate,
 Nauibūque in cauis sub transtra ligant attractos,
 Ceterū alios iussi iucundos socios
 Festinantes, naues conscendere celeres,
 Ne fortassis quis loq; comedēs, redi us obliuiscerent.

Hi verō statim ingressi & per transtra sederunt.
 Ordine verō sedentes cauum mare quatiēbant remis.
 Illinc autem vltimus nauigauimus tristes corde.
 Cycloppum autem ad terram superbiorum, ex legum
 Venimus, qui sanē diis freti immortalibus,
 Neque plantant manibus plantam neque arant;

- 21 Ἀλλ' ἄγε' ἄσπερτε κρή ἀέροισι πάντι φεύγοντι,
 22 Πυρρι κρη κρησσι ἀδ' ἀμπαλι εἴτε σίρρουσι
 23 Οἴσι ἐρυσταυροῖσι, κρησσι δὲ εἰς ζυγοῖσι ἀέξει.
 24 Τύσσι δ' ἔτ' ἀγροῖσι βαλλοῖσι κρησσι δὲ μυσσι
 25 Ἀλλ' ἄγε' ἰφάλλ' ἰρίσι κρησσι κρησσι
 26 Ἐσπιασι γλαυροῖσι θυμωσσι δὲ ἔρυσσι
 27 Πηδῶσι δ' ἄδ' ἀλλοῖσι δ' ἀλλοῖσι ἀλλοῖσι.
 28 Νῆσι ἰπέσι κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 29 Γαίσι κυκλόπασσι ἔτε κρησσι κρησσι κρησσι
 30 Ὑλῶσι δ' ἔτ' ἀγροῖσι κρησσι κρησσι
 31 Ἀγροῖσι δ' ἔτ' ἀγροῖσι κρησσι κρησσι
 32 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 33 Ἀλλοῖσι κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 34 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 35 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 36 Νῆσι κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 37 Ἀλλ' ἄγε' ἰπέ κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 38 Ἀλλοῖσι κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 39 Οἴσι κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 40 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 41 Ἐτ' ἄγε' κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 42 Τύσσι κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 43 Ἐτ' ἄγε' κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 44 Εἰς κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 45 Ἦδ' ἄγε' κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 46 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 47 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 48 Ἀλλ' ἄγε' κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 49 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 50 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 51 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 52 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 53 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 54 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 55 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 56 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 57 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 58 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 59 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι
 60 Οὐδ' ἔμει κρησσι κρησσι κρησσι κρησσι

Sed hæc infœlicitata & inarata omnia proueniunt,
 Triticum & ordeum, atque vitæ, quæ quidē ferunt (dat
 Vinū, ex magnis uuis: & ipsis Iouis imber incrementū
 Illis, v. neque concio: res cōsiliarix sunt, neque iura:
 Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
 In speluncis cauis, ius autem dat vnusquisque
 Liberis atque vxoribus: neque se inuicem curant.
 Insula deinde parua è portu obtenditur
 Terræ Cyclopum, non prope, neque remota,
 Syluosa: in ea verò capræ infinitæ nascuntur
 Syluestres, neque, n. accessus hominum prohibet,
 Neque ipsam ingrediuntur venatores qui per syluam
 Dolores patiuntur, iuga montium frequentantes.
 Neque verò à gregibus obtinetur neque aratur,
 Sed ipsa infœminata & inarata diebus omnibus,
 Viris caret, pascit verò balantes capras:
 Non enim Cyclopibus naues adsunt multopistæ,
 Neque viri insunt nauium fabri, qui conficiant
 Naues transtratas quæ perficerent singula,
 Ad vtbes hominum euntes, veluti crebrò
 Viri ad se inuicem mare transmittunt nauibus:
 Quippe ipsis & insulam benè habitaram colerent:
 Neque enim mala est, ferret verò tempestiua omnia.
 Insunt vānque prua maris cæui ad Ithrus
 Irrigua, mollia: imprimis, n. perennes vitæ essent.
 Ibi & aratio esset facilis: valde altam messem semper
 suo tempore meterent: quandoquidem valdè pingue
 solum subest.
 In ea portus opportunus, vt non opus funibus sit
 Neque anchoras eicere, neque rudentes alligare,
 Sed qui appulerint manere aliquandiu, donec nauta-
 Animus voluerit & aspirent venti. (ruat
 Cæterùm ad initium portus Auis limpida aqua,
 Fons sub specu, circum autem alnus nascitur.
 Hæc Appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
 Noctè per obscurā: nō, n. antea apparebat vt videtetur:

Caligo enim circa naues densa erat, neque Iona
 E caelo lucebat: sed obscurata erat nubibus.
 Hic nullus insulam vidit oculis:
 Neque sanè fluctu immensos prouolutos ad litus
 Vidimus, antequam naues bene tabularas applicasse
 Appulsis, a. nauibus collegimus vela omnia, (mus:
 Ipsi etiam egressi in litus maris.
 Tum, v. dormientes expectauimus auroram diuinam,
 Quando, a. mane, genita apparuit roseis digitis auro a.
 Insulam admirantes ambulauimus per eam.
 Excitarunt a nymphæ filix Iouis Ægida habentis
 Capras montanas, vt prandium fumerent socij.
 Continuo incuruos arcus, & hastas longo ferro
 Cepimus ex nauibus: in tres autem partes instructi
 Iaculabamur: statim, a. dedit deus decem venatione.
 Naues, v. me sequebantur duodecim in vnaquaque, a.
 Nouè sortitus sum capras, mihi decem elegerunt soli.
 Sic tum tota die ad solem occidentem
 Sedebamus, comedentes carnes multas, & vinum dulce.
 Non enim nauium absumptum erat vinum rubrum,
 Sed suppetebat: multam enim in amphora singuli
 Hauserunt, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
 Cycloperum autem ad terram prospicimus qui prope
 erant,
 Fumumque ipsorumq. murmur cuiusque & captarum.
 Quando autem sol occidit, & serum aduenit,
 Tum dormiuimus in litore maris:
 Quando, a. mane genita apparuit roseis digitis auro a,
 Tum ego concione habita ad omnes loquutus sum,
 Alij quidem nunc manete mihi dilecti socij:
 Ceterum ego cum navi mea & cum socijs meis
 Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
 An illi contumeliosi & agrestes, neque iusti,
 Aut hospitales & ipsis mens pia.
 Sic ferus nauem conscendi, iussi verò socios
 Ipso que conscendere, & funes soluere.

Illi continuo conscenderunt & per transtra sederunt:
 Ordine a sedentes, caui in mare verberabant remis.
 Sed quum iam in locum peruenimus propinquum,
 Hic in extrema parte Meluncam vidimus propè mari
 Excelsam, lauris densam, hic autem multa
 Pecora ouesque & capræ quiescebant: iuxta autem
 aula

Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,
 Longisque pinis & quercibus alticomis,
 Hic vir habitabat ingens, qui pecora
 Solus pascebat longe, neque cum aliis
 Versabatur, sed seorsum existens infanda sciebat.
 Etenim monstrum erat ingens, neque similis
 Homini humano, sed cacumini syinoso
 Excelsorū montium, quando apparcebat solus ab aliis:
 Tum alios iussi dilectos socios
 Illic apud naueræque manere, & nauem custodire.
 Porro ego ei gens sociorum duodecim optimus,
 Iui, ceterum caprinum vitrem habebam nigri vini
 Suaui, quod mihi dederat Maron Euanthæi filius,
 Sacerdos Apollinis, qui Ismarum inhabitat:
 Quòd ipsum cum liberis descendimus atque vxore,
 Reueriti: habitabat autem in luco arborifero
 Phœbi Apollinis, ille mihi dederat pulchra dona:
 Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta:
 Dedit, etiã mihi craterẽ totũ argenteũ: ceteram postea
 Vinum in amphoris duodecim omnibus haustum,
 suaue, incorruptibile, diuinũ posse neq. quisquã illud
 Nonerat famulorum neque ancillarum in domo,
 Sed ipse vxorque clara promaque vna sola.
 Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum
 Vno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
 Immiscerat: dulcis a odor ab cratere spirabat
 Diuinus: tum non tibi abstinere gratum fuisset
 Huius forebã impletũ vitrem magnum: viarica autem
 In petra: statim, v. mihi excitatus est animus generosus.

- 21 Αὐτὸν ἰσχυροῦσθαι μάχῃσιν ἑπισημῶν ἀπῶν,
- 22 ὄφρα μὲν ἄτε δίκης δὲ εἰδῆται ἄτε γυμνασίου.
- 23 Καρπαλίμως δ' εἰς αἶψαν ἀποκείσθαι, ἢ ἄλλ' ἔτι μῆτι
- 24 Εὐχόμεν, ἀλλ' ἐννοεῖται τομὴν ἔτι πῖτον, μῶλα.
- 25 Βλάστηται δ' εἰς αἶψαν ἐπιθυμῶντα ἔχουσα
- 26 Τασσὶ μὲν τυρῶν βρέδων, σπίνοντο δὲ σικαί
- 27 Ἀρπάζει δ' ἐλευσὶν, διακινεῖται δὲ ἐνδοσύν
- 28 Ἐργασίη, γωρῆ μὲν κρηττονίη, γωρῆ δὲ μακροσύν,
- 29 Χωρῆ δ' αἶψ' ἔρηται ἄσπ' ἔρη ἀγγυα ποίκα,
- 30 Γυμνοὶ τε σεαυρίδες τε τετυγμέναι, τοῖς ἐσά-
- 31 μῶν γῆ
- 32 Ἐνθ' ἔμμε μὲν πρὸ ποδ' ἔπειθε λίαντοτ' ἐπίσσι
- 33 Τυρῶν αἰουμένους ἐπὶ πάλιν αὐτοῖς ἔτι κα
- 34 Καρπαλίμως ὄφρα γῆα δύνω ἐρίδους τε καὶ ἀΐσας
- 35 Κηκῶν ἔξυψασσαστε ἄσπ' ἄσπ' ἀλμυρῶν ὄφρα
- 36 Ἀλλ' ἐγὼ εἰς πιδόμην (ἔτ' ἀπὸ πολὺ κέρδιον ἔσται)
- 37 Ὅφρα αὐτοῖς τε ἰδύμην, καὶ εἴμμε ξείνας ἄσπιν.
- 38 Ὅφρα ἄρ' ἔμμε μὲν ἑπισημῶν φασίς ἐπισημῶν ἰσχυροῦσθαι.
- 39 Ἐνθ' αὖτε πῦρ κίεσθαι ἐπίσσι μὲν, ἢ δὲ καὶ αὐτοῖς
- 40 Τυρῶν κρηττονίη φέρουσαν ἰσχυροῦσθαι τὴν μὲν ἰσχυροῦσθαι,
- 41 Ἡ ἰσχυροῦσθαι ἐπὶ πάλιν ἡμῶν, φέρουσαν δ' ἔμμε μὲν ἀπὸ πο-
- 42 Τ' ἄσπ' ἀπὸ κηκῶν, ἢ δὲ καὶ πιδόμην εἶναι.
- 43 Ἐκτοδὴν δ' αἶψαν βλάστη ἐννοεῖται ἔτι σικαί.
- 44 Ἡ μὲν δὲ δὴ ἰσχυροῦσθαι ἀπὸ ποδ' εἰς μωρῶν ἀπὸ πο-
- 45 Αὐτοῖς ἐγὼ εἰς δύνω σπίνοντο ἡμῶν πῖτον μῶλα
- 46 Πῖτον μὲν ἄσπ' ἔμμε μὲν πῖτον δ' αἶψαν κηκῶν δύνω,
- 47 Ἀπὸ ποδ' ἐπὶ πάλιν τὴν βλάστη ἐκτοδὴν αἶψαν.
- 48 Αὐτοῖς ἐπὶ πάλιν ἐπίσσι μωρῶν μῶλα ἔμμε μὲν ἀπὸ πο-
- 49 Ὅφρα μὲν, ἢ δὲ καὶ πιδόμην καὶ εἴμμε ἀπὸ πο-
- 50 Ἐπὶ πάλιν τὴν κηκῶν ἀπὸ ποδ' ἡμῶν ὄφρα ἰσχυροῦσθαι
- 51 Τὸ πῖτον ἀπὸ ποδ' ἐπὶ πάλιν ἐπίσσι μωρῶν.
- 52 Ἐξυψασσαστε δ' ἔμμε μὲν πῖτον καὶ μωρῶν ἀπὸ πο-
- 53 Πῖτον μὲν ἔμμε μὲν πῖτον καὶ ἔμμε μὲν ἀπὸ πο-
- 54 Αὐτοῖς δ' ἔμμε μὲν πῖτον καὶ ἔμμε μὲν ἀπὸ πο-
- 55 Πῖτον μὲν καὶ πῖτον μὲν ἔμμε μὲν ἀπὸ πο-
- 56 Ἡ μὲν δ' αὖτε ἰσχυροῦσθαι ἀπὸ ποδ' ἡμῶν, ἢ δὲ καὶ πιδόμην

- 28 Πίνετο δαυνοῦν ἄκρη εἰ πεπιθόρητο
 29 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπινθὴς πρὸς πῦρ ἔβη
 30 Καὶ πρὸς τὸ πῦρ αἰέετο, εἶσι δὲ ἔμετο δὲ κλύεον
 31 Ὡς ἔειπεν, τί με εἶσθε ποθὲν πλεῖσθ' ὄψεσθ' ἀλκυόνας
 32 Ἦ τι χεῖρ ἄρα ἔστι, ἢ μοῦσα δῖος κλυτὰ τεύχεα
 33 Οἷά τε λείπεσθε ἕσπετο ἄλα τὰ τ' ἀλείψετε
 34 Ψυχὰς περὶ θεῶν κακὸν ἄλλοδαποῖσιν εἰροσπέει
 35 Πρὸς ἔραθ' ἡμῖ δ' αὖτις κρατερὰ κλέεθ' ἀίλου κτήτορ,
 36 Διὸς τέκος ἐστὶ γόνυ τε βαρυῖ, αὐτὴν τε πάλαιον
 37 Ἀλλ' ὅ μ' εἴπῃ μὴ ἴπασθαι ἀμειψόμενοι φροσύνῃσιν
 38 Ἦ μῦθε τίς ἔστι θεῖον ἄποπτοσθ' ἄρα ἔστι
 39 Πρὸς κείνοισι καὶ μῖστοι ἕσπετο μάλα λατύνεσθαι
 40 Οἷεσθαι δὲ ἰεῖοι, ἀλλ' ἄλλω εἶδον ἄλλα κλυτόνας
 41 Ἠλδοῖοι ἄγε που ζῶντες εἶλε με πᾶσι
 42 Δαίμων δ' ἄφρονες ἐγὼ μῖστοις ὄχρῳ ἔειπεν
 43 Τοῦ δὲ ναυγῆ μάστιγι ἕσπετο κλυτὰ τεύχεα
 44 Τί σ' ἔλεγε γὰρ δὴ σπινθὴς πύλην, εἰ σπινθὴς λαοῖς
 45 Πρὸς κείνοισι δ' αὖτις κρατερὰ κλέεθ' ἀίλου κτήτορ
 46 Γυμνασθῆναι περὶ πύργου ζεῖταισιν ἄε κ' ἄλλοις
 47 Σέθεν δὴ σπινθὴς ἔστι γόνυ τε βαρυῖ, αὐτὴν τε πάλαιον
 48 Ἀλλ' ὅ μ' εἴπῃ μὴ ἴπασθαι ἀμειψόμενοι φροσύνῃσιν
 49 Ζῶσθαι δ' ἄφρονες ἐγὼ μῖστοις ὄχρῳ ἔειπεν
 50 Σπινθὴς, εἰς ζεῖταισιν αὖτις ἀίλου κτήτορ
 51 Ὡς ἔειπεν, ὅ μ' εἴπῃ μὴ ἴπασθαι ἀμειψόμενοι φροσύνῃσιν
 52 Νόστος ἔστι δὲ ζῶσθαι ἄφρονες ἐγὼ μῖστοις ὄχρῳ ἔειπεν
 53 Ὡς ἔειπεν, ὅ μ' εἴπῃ μὴ ἴπασθαι ἀμειψόμενοι φροσύνῃσιν
 54 Οὐ γὰρ κλυτὰ τεύχεα δῖος ἀχαιῶν ἀλέγροισι
 55 Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἔσπετο πολύ φέρτεροι εἶδον
 56 Οὐδ' ἔστι γὰρ δῖος ἀχαιῶν ἀλέγροισι
 57 Οὐτε σπινθὴς ἔστι γόνυ τε βαρυῖ, αὐτὴν τε πάλαιον
 58 Ἀλλ' ὅ μ' εἴπῃ μὴ ἴπασθαι ἀμειψόμενοι φροσύνῃσιν
 59 Ἦ πῶς ἔστι δὲ ζῶσθαι ἄφρονες ἐγὼ μῖστοις ὄχρῳ ἔειπεν
 60 Ὡς ἔειπεν, ὅ μ' εἴπῃ μὴ ἴπασθαι ἀμειψόμενοι φροσύνῃσιν
 61 Πολλὰ
 62 Ἀλλὰ μὴ ἀφρονες φροσύνῃσιν ὄχρῳ ἔειπεν
 63 Νόστος ἔστι δὲ ζῶσθαι ἄφρονες ἐγὼ μῖστοις ὄχρῳ ἔειπεν

In potum, sum, & ei ad coenam sufficeret.
 Ceterū postquā festināte expeditis illis suis operibus,
 Et tum ignem accendit & aspexit, interrogauit nos,
 O hospites, quinā estis vnde navigatis humidū mare?
 Num ad negotiationem, aut temerē erratis?

Perinde atque piratae supra mare qui errant
 Animas periculo obiciētes, malū alienigenis ferētes.
 Sic ait: nobis a. statim exanimatum est charum cor,
 Timentibus sonitūque grauem ipsūmq; monstrum.
 Verūm etiā sic ipsum verbis excipiēs alloquutus sum,
 Nos quidem à Troia aberrantes Græci,
 Diuersis ventis super ingentes fluctus maris,
 Domum petentes, alia via, aliis itineribus
 Venimus, sic utique Iupiter voluit moliri:
 Milites autem Attidæ Agamemnonis gloriamur esse,
 Cuius nunc maxima ad cœlum gloria est.

Tantam enim euertit vibem, & perdidit populos
 Multos, nos autem rursus procumbentes ad tua genua
 Supplicamus, si quod præbeas hospitale, siue etiā aliter
 Donum dares, quale hospitibus dare fas est.

Sed verere, optime, deos, supplices enim tibi sumus.
 Iupiter autem vltor est supplicūque hospitūque,
 Hospitalis, qui hospitibus simul verecūdis opitulatur.

~ Sic loquitur ille. v. mini rursus respōdit seruo animo,
 Stultus es o hospes, quōd longē aduenisti,
 Qui me deos iubes vel timere, vel obseruare.

Non enim Cyclopes Iouem à capta nutritum curant,
 Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus,
 Neque ego Iouis inimicitias euitari parcam,
 Neque tibi, neque sociis, nisi me animus iubeat,
 Sed mihi dic vbi habes huc profectū benefactā nauē?
 An alicubi in extremis locis, aut propè, vt sciam.

Sic ait tentans: me autem non latuit scientem plu-
 rima.

Sed ipsum vicissim alloquutus sum dolosis verbis,
 Nauem quidem fregit Neptunus terræ-quaslarot,

- 20 Πρὸς πᾶσι βυβλοῖς ὑμῶν ὅτι πᾶσι γὰρ
 20 ἄνθρωποι πᾶσι λέγουσιν αἱ εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἑσθίου.
 20 Αὐτοὶ ἐγὼ σὺν τοῖς δὲ ὑπὲρ ἑσθίου αἰπῶν ὀλοῦσιν
 20 ἵνα ἐφ' ἑμὲ ἰδὲ μ' ἔδωκεν ἀμείβην τοῦ καλῆς θυμῶν
 20 Ἄλλ' οὐκ ἀνείχασιν ἐπίσθιν ὅτι χεῖρα ἰαλλεῖ
 20 Σὺ δὲ ἄνθρωπε μάρτυρας ὄντας σκόλασας ποτιζοῖς
 20 Κόπῃ ἐκ δὲ ἐγκρίθασαι χαμάδιος ῥέει διὰ δὲ ἰγῶν
 20 Τρεῖς δὲ διαμμελλοῖσι τμηθῶν ὠπλίστατο δόρυον.
 20 Ἡ δὲ δὲ ὄντας ἀνείχασιν ὅτι ἀπὸ τῆς
 20 Ἐγχεσθῆτε σὺν τῷ τε καὶ ἑστία κωλύετε.
 20 Ἡ μὲν δὲ κλαίοντες αἰσχροῦ θυμῶν διὰ χεῖρας
 20 Ἰσχυρῆ καὶ ἰγῶν ἰσχυρῆ ἀμειβασθῆναι δὲ ἰγῶν θυμῶν.
 20 Αὐτοὶ ἐπὶ τὴν κλαυθῆμα ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Κεῖν ἰσχυρῶν ἀνείχασιν ὅτι ἀπὸ τῆς
 20 Τρεῖς δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Οὐκ ἀνείχασιν ὅτι ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Χεῖρ' ὅτι ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Αὐτοὶ γὰρ καὶ ἰσχυρῶν ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Οὐ γὰρ καὶ ἰσχυρῶν ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Χεῖρ' ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Ἄντι τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Ἡ μὲν δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Καὶ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Πάντα δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Αὐτοὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Σὺ δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Διηπάσασθαι δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Ἄντι ἐπὶ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Πᾶσι δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Κόπῃ δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Εἰπὼς τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 20 Ἡ δὲ δὲ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 βυβλοῖς

Ad scopulos coniecta, vestra ad fines terræ,
 Promontorio adactam, ventus autem ex pōto intulit:
 Ceterū ego cum hisce effugi arduam perniciem.
 Sic loquutus sum illē, a. nihil respondit seuo animo:
 Sed ipse irruens sociis manus intulit.
 Duos v. corripuens, quemadmodum catulos ad terrā
 Illisit: cerebrum. a. humi effluebat, irrigabat. v. terram.
 Hos autem membrarum secans apparabat cœnam,
 Deuotabat. v. quemadmodū montanus, neq; reliquit
 Intestināque carnēque & ossa medullis plena.
 Nos autem stentes sustulimus lœui manus,
 Mileram rem videntes, & desperatio inuasit animum.
 Ceterū postquā Cyclops magnū implenerat vētrē,
 Humanas carnes comedēs & ad hęc mērū lac bibens,
 Iacuit intra tñtrum extensus inter pecora.
 Hunc quidem ego volui magnanimo animo,
 Propius accedēs, gladium acutum stringēs ab femore,
 Vulnerare ad pectus, vbi præcordia hepar circumdāt,
 Manus admouens, aliud a consilium me impeduit.
 Illic enim etiam nos perisicemus sine morte,
 Non enim poteramus ab ianua excelsa
 Manibus mouere saxum graue quod admouit.
 Itaq; tū ingemiscētes expectauimus aurorā diuinam,
 Quādo a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tunc ignem accendit, & misit inclyta pecora
 Omnia vt decuit, & suam sortem submisit singulis.
 Porro postquam festinavit perficiens sua opera,
 Simul ille rursus duob. correptis apparuit ientaculū,
 Vt ientauit autem, ex antro egit pingua pecora,
 Leuiter dimouens obicem ingentem: ceterū postea
 Rurs⁹ admouit, veluti si pharetrę operculū opponeret
 Plurimo autem sibilo ad mōtem, egit pingua pecora
 Cyclops: sed ego relinquebar mala profundē cogitās.
 Si quo pacto vlcisceret, daret autem votum Pallas.
 Illud autem mihi in animo optimum apparuit con-
 silium,

- 23 Κίχλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα βίηπαρ' ἄφρα σπυρ,
 24 Χλωρεν, ἐλάναν, τι μὲν ἔκαστος ἴσθε φορέειν,
 25 Αἰετὸν τι μὲν ἄρμυρ ἐκαστῶν εἰσπορεύετε
 26 Ὅσσοι δ' ἴσονται εἰς κατόρθο μάλ' ἄριστος,
 27 Φερτίδας δ' ἄριστος ἂν ἐκπύρα μέγα λάρνακα
 28 Τέσσαρ' ἴλω μῆκοι, τέσσαρ' ἴσθε εἰσπορεύασθαι.
 29 Τὰ μὲν ἴσθη τ' ἔργων ἴλω ἀπικέφαλα φέρεσθαι,
 30 Καὶ περιπέσσει τὰ βροτὶ, λυτὸν ἔργον δ' ἐκίχλωσα.
 31 Οἱ δ' ἄμφω λὸν ποίησαν ἔργα δ' ἴσθησσι φέρεσθαι
 32 Ἄρην ἄφρα δὲ λαβὼν ἐκπορεύατο ἐκ πυρὸς κλίω.
 33 Καὶ τί μὲν ἔκαστος ἔργα κερτακρύβας ὑπὲρ κέφαλα,
 34 Ἢ ἴσθησσι σπυρ κίχλω μέγαλ' ἄλιστα πολλὰ.
 35 Αὐτὰρ τῶν ἄλλων ἀλλοῖα παπαλ' ἔργων ἀνέργη,
 36 Ὅσπερ πολυμήθεϊ ἰμοὶ σιωπὴ μάλ' ἄεισθαι.
 37 Τείδεα δ' ἐφ' ἔργα μὲν ἴσθη τὴν γλυκίαν ὕπτιον ἔργον.
 38 Οἱ δ' ἔλαττον τῶν ἄλλων ἔργον ἴσθησσι εἰλίγμενον.
 39 Ἐσπίγειος δ' ἔλθει κερτακρύβας μῆλα τε μῆλον
 40 Αὐτίκα δ' εἰς ἄρην σπυρ ἔλαττα πῖνα μῆλα
 41 Πάτα μὲν ἔλθει πλῆθη βαθείης ἔκαστος αὐλῆς
 42 Ἢ πλῆθη σπυρ, ἢ ἔλθει ὡς ἐκίχλωσα.
 43 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπίθηκα θυρεὸν μέγα βίηπαρ' ἀείσθαι,
 44 Ἐξέλιπος δ' ἄμφω γὰρ ἴσθησσι μνησθῆσθαι ἔργων,
 45 Πάτα μὲν ἔλθει σπυρ, ἢ ἔλθει ἔκαστος ἔργων.
 46 Αὐτὰρ ἔπειθ' ἐπίθηκα ποικιλιῶν τὰ ἄρην,
 47 Σιωπὴ δ' ἴσθη δ' αὐτὸ δὴ μάλ' ἄριστος ὑπολίωσατο Νόστον.
 48 Καὶ τὸν ἔργον κίχλωσα ποικιλιῶν ἀρχὴ φέρεσθαι,
 49 Κερτακρύβας μὲν ἔργων ἴσθησσι μῆλα τε μῆλον,
 50 Κίχλωσα δ' ἴσθησσι ἔργων ἀείσθαι ἀείσθαι
 51 κίχλωσα
 52 Ὅσθησσι εἰς τὴν πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα
 53 Ἢ μῆλα τε μῆλον ἴσθησσι μῆλα τε μῆλον
 54 Οἴσθησσι πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα
 55 Ἐξέλιπος μὲν ἴσθησσι μῆλα τε μῆλον
 56 Ἢ μῆλα τε μῆλον ἴσθησσι μῆλα τε μῆλον
 57 Πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα πῖνα

Cyclopi enim iacebat, agens claua ad stabulum,
 Viridis oleagina, hanc quidem inciderat ut ferret
 Arefactam. hanc quidem nos assimilabamus insipientes,
 Quantum est malus naui viginti remis agitata nigra,
 Oneraria, lata, quæ penetrat ingentes fluctus:
 Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu,
 Ab hac quantum vna est, ego abscidi astans,
 Et apposui sociis, ac uere autem iussi.

Hi verò planum lenigarunt, ego autem aprauis astans
 sumitarè. statim a. apprehèdès adussi in igne ardente:
 Et hanc quidem benè deposui abscondens sub stercore,
 Quod per speluncam fufum erat multum dèse abundè.
 Ceterum alios sorte sortiti iussi,

Quinam auderet mecum vestem sublaturum
 Inserere in oculum, quòdo illud dulcis sonus occuparet.
 Illi sortiti sunt quos utique voluissem ipse capere
 Quatuor, ceteram ego quintus cum his electus sum.
 Vespertinus autem rediit villosa pecora pascens,
 Continuo v. in latam speluncam egit pinguis pecora
 Omnia diligèter, ne quid illi reliquit profundam extra caulam
 Aut dedita opera, siue etiam deus sic iussit.

Porro deinde admonuit repagulum ingens altè subleuans,
 Sedens autem misit oves & balantes capras,
 Omnia ut decebat, & fixus submisit singulis.

Ceterum postquam festinauit perfectis suis operibus,
 Simul ille rursus duobus correptis apparauit cœnam,
 Et tum ego Cyclopem alloquebar prope astans,
 Poculum in manibus tenens nigri vini,

Cyclops accipe, bibe vinum postquam comedisti hu-
 manas carnes,

Ut scias qualem visque potum naui occultauerat
 Nostra, tibi a. rursus libamen feram, ut mei miserus
 Datum mittas; tu a furis non amplius tolerabiliter:
 Infelix, quomodo qui quæ ad te in posterum aliis accedat
 Ex hominibus plurimum quando non ex officio egisti.

Sic dixit: accepit & bibit gauisus vehemens,

- 21 Ἡ δὲ περὶ πίνων καὶ μ' ἔπειθ' ἔπεισεν αὐτῆς,
 22 ἀδὲ μαιετὶ φασγάνῳ, καὶ μαιετὶς οὐκ ἔμελλε εἶπαι
 23 Ἀυτῆς· ἐνὶ πικρῇ τῆς δὲ ξείνης ἦ καὶ σὺ χερσέμεν
 24 Καὶ γὰρ κλυτὰ τεύχε' ἔχει Ζεῦδ' ἄνακτος αἰεθρῆ.
 25 Οὔτιν' ἐρεσσάουλα καὶ σφιν δὴν ἔμμελλεσ' ἀΐξει.
 26 Ἀλλ' ἄ τ' ὅτ' ἀμύροσιν κ' ἔκτασθαι ὄσθ' ἀποβῆσθαι.
 27 Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἰὼν αὐτῆς ἔγωγε πρὸς αἰδομένοισιν·
 28 Τρεῖς ἔφ' ἰδὼσα εἰρηνοῦς δ' ἔκπιπ' ἀσφραδίσει.
 29 Αὐτὰρ ἔπει κλυτὰ τεύχε' ἔμελλεσ' ἀλυσθαι
 30 εἶπες,
 31 Κωπέτε δ' ἡμῶν ἔπεισεν φασγάνου μαιεθρῆσιν,
 32 κλυτὰ τεύχε' ἔρρητά μ' ὄνομα κλυτῆς αὐτῆς ἔγωγε
 33 ἔβριχ' ἄνδ' ἰδοίμην ξείνην ἄρα σφ' ὑπὸ ἰσχύϊ.
 34 Οὔτε ἔμοι γ' ὄνομα ἰδοίμην δὲ με κλυτὸς σκεπτοῖ
 35 Μαιεθρῆ δὲ περὶ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 36 Ὡς ἔφαθ' ἄνακτος δὲ μ' αὐτῆς ἀμείβετο κλυτὸ θυμῷ,
 37 Οὔτιν' ἔγωγε πύρρον ἔδωκα σφ' εἰς ἐπίσθισιν,
 38 Τρεῖς δ' ἄλλαι φασγάνῳ τὸ δὲ τῆς ξείνης ἔφαθ'·
 39 Ἡ δὲ κλυτὰ τεύχε' ἔπεισεν ἄνδρος αὐτῆς ἔπεισεν
 40 Κεῖτ' ἀποβόχμασθε περὶ χεῖρας ἄνακτος καὶ δὲ μαιεθρῆ
 41 Ἡ δὲ περὶ πίνων φασγάνῳ δὲ ἔξασυτο εἶπες,
 42 Ἔομαιτ' αἰδομένοισιν δὲ ἰδὼσθαι σφ' ἐπιβασίαι.
 43 Καὶ τὸτ' ἔγωγε τῆς μοχλοῖ ὑπὸ σφ' ἰδὼσθαι κλυτὰ τεύχε'·
 44 εἶπε δὲ θυμῷ σφ' ἔπεισεν ἔπεισεν ἔπεισεν
 45 Θάσσεσθαι μαιεθρῆ μοι ὑπὸ σφ' ἰδὼσθαι κλυτὰ τεύχε'·
 46 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 47 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 48 Καὶ τὸτ' ἔγωγε πύρρον ἔδωκα σφ' εἰς ἐπίσθισιν,
 49 ἔπεισεν αὐτῆς φασγάνῳ δὲ ἔπεισεν αὐτῆς φασγάνῳ·
 50 Ἡ δὲ κλυτὰ τεύχε' ἔπεισεν ἄνδρος αὐτῆς ἔπεισεν
 51 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 52 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 53 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 54 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 55 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 56 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 57 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 58 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 59 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·
 60 Ἐπ' ἔγωγε δὲ πικρῇ ἄλλ' οἱ πότιντες ἔπυον·

Dulcem potant bibulis, & me rogavit secundo rursus,
 Da mihi adhuc benigna, & mihi tuum nomen dic
 Statim nunc, ut tibi dem hospitale munus quo tu gau-
 Etenim Cyclopibus fect alma terra Ideas.

Vinum generosum, & illis Iouis imber augeti

Verum hoc ambrosia & nectaris est latex.

Sic ait: ceterum ei rursus ego dedi ardens vinum,

Ter quidem praxui, ter autem ebibit insipientia.

Ceterum postquam Cyclopem circa mentem occu-
 pavit vinum,

Tum ceterum ipsum verbis alloquebar blandis, (tibi

Cyclops, interrogas me nomen in clyturo, ceterum ego

Dicam: tu a. mihi da hospitale munus ut pollicitus es,

Nemo mihi nomen est, Neminem autem me vocant

Mater atque pater, atque omnes alij socij.

Sic dicebam: ille autem me rursus excepit seruo animo,

Neminem ego extremum edam post suos socios,

Alios vero prius: hoc tibi hospitale munus erit.

Dixit, & recubens cecidit supinus, ceterum deinde

facebat inflectens crassam cervicem, & illum somnus

Cepit omnia domans, e gutture ructabat vinum,

Frustraque humanæ carnis: hic a. eructabat vino grauius,

Et tum ego vestem sub cinere demisi multo,

Ut caleheret, verbisque omnes socios

Confirmavi, ne aliquis mihi subueritus refugeret.

Sed quum mox vestis oleaginis in igne erat

Assurus viricis existens, candebat vehementer:

Zi tum ego propius attuli ex igne, circum a. socii.

Stabant, ceterum animum inspiravit ingentem dæmon:

Hi quidem veste apprehenso oleagino acuto infirmitate,

Oculo infixerunt, ego autem inferne innixus

Verfabam, veluti quum quis terebrat lignum vir nauale

Terebro, illi vero infra torquent Ioto

Attingentes utrinque, illud circum oluitur assidue semper:

Sic eius in oculo ignitum vestem capientes

Verfabamur: huc a. sanguis circumfluebat calefactum.

- 28 Πάτα δ' εἰ βίβωμι κ' ἔρω, τίς ἐστὶν αὐτῶν,
 29 Γλυκὴς καὶ οὐδὲν φρασεύωμι, δ' εἰ πυρὶ βίβω.
 30 Ὡς δ' ἔπ' αἰὲρ βραχίεις πύλωνι μάχαι ἔσκαπτου
 31 Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μάχαι ἰσχυρῆς,
 32 Φαρμάκων (π' γὰρ αὐτὴ σφίγγου τε κρατὶς ὄσιν)
 33 Ὡς τῷ σιζ' ὀφθαλμοῖς ἐλαφρῶς κῆρ' ἰσχυρῆς.
 34 Σμαρδαλίον δ' ἐμὲ γ' ἄμαξ' ἔπειθ' ἰσχυρῆς.
 35 Ἡ μὲν δ' εἰς ὄσιν ἀπασί μὲν, αὐτῶν ὁ μολχῶν
 36 Ἐξ ἴσου ὀφθαλμοῖς πύλωνι κῆρ' ἰσχυρῆς.
 37 Τὸν δ' ἔπειθ' ἔριψεν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἄλλων.
 38 Αὐτῶν ὁ κέλευται μάχαι ἔπειθ' αἰετὶ ἀμρῶν
 39 Ὡς αἰὲρ ἐν σπίνῃσι δ' ἄκρως ἰσχυρῆς.
 40 Οἱ δ' εἰ, βίβωμι αἰετῆς ἐφείνην ἄλλοθεν ἄλλης,
 41 Ἰσχυρῶν δ' εἰς ὄσιν κῆρ' ἰσχυρῆς ἔπειθ' ἰ
 42 κῆρ' ἰσχυρῆς,
 43 Τί ποτε τόσον πολύφρον' ἀφικέσθαι ὄσιν ἰσχυρῆς
 44 Νύκτα δ' ἄμρῶν σίλω, κ' αὐτῶν κ' ἄμρῶν τίθ' ὄσιν;
 45 Ἡ μὲν περὶ σὺ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἰσχυρῆς
 46 Ἡ μὲν περὶ αὐτῶν κτήνη δὲ λαὸν κῆρ' ἰσχυρῆς
 47 Τεῖς δ' αὐτῶν ἰσχυρῆς κῆρ' ἰσχυρῆς πολύφρον' ἰσχυρῆς,
 48 Ὡς αἰὲρ ἰσχυρῆς κῆρ' ἰσχυρῆς.
 49 Οἱ δ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς,
 50 Εἰ μὲν δὲ μῆτις σὺ βλάπτει ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς,
 51 Νύκτα γ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς μάχαι ἰσχυρῆς.
 52 Ἀλλὰ σὺ γ' ἰσχυρῆς πύλωνι κῆρ' ἰσχυρῆς.
 53 Ὡς αἰὲρ ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς κῆρ' ἰσχυρῆς
 54 Ὡς αἰὲρ ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.
 55 Κύκλω δ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς,
 56 Χερσὶ φελλοῖσιν ἀπὸ κῆρ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.
 57 Αὐτῶν δ' εἰς ὄσιν κῆρ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς,
 58 Εἰ πᾶσι μετ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.
 59 Οὗτω γὰρ σὺ μ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.
 60 Αὐτῶν ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.
 61 Εἰ πᾶσι μετ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.
 62 Εὐφροσύνην πάντας δ' ἰσχυρῆς κῆρ' ἰσχυρῆς,
 63 Ὡς πᾶσι μετ' ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς.

Omnes a. ei. ^{pebl.} circū & supercilia cremavit va-
 Pupilla ardenti. stridēbat. a. ei radices. (poc

Veluti quum vir faber securim magnam, aut asciam
 In aqua frigida mergit valdē stridentem,

Corroborans: hoc enim ferri utique robur est.
 Sic huius stridēbat oculus oleaginum circa veſtem:

Horrendē autem eiulavit, inſonuit verō petra. [ſtem
 Nos autē perterriti, diſſipati fugimus: ceterū ille ve-

Exemit oculo aſperſum ſanguine multo:
 illum quidem deinde abiicit à ſe manibus anxius,

Ceterū ipſe Cyclopaſ altē vocavit, illi circa ipſum
 Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:

Illi autem vocē audientes accurrebant aliunde alius:
 Stantes ergo interrogabant circa ſpeluncam quidnam

ipſum affligeret.

Quid tantum Polypheme læſus ſic elamaſti
 Noſtem per divinam & inſomnes nos feciſti?

Nam quis à te oves mortalium invito abegit?
 Anne aliquis teipſum occiderit dolo an vi?

Hos ruruſ ex antro alloquitur eſt validus Polyphemus
 Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.

Illi verō reſpondentes, verba volatilia dixerunt,
 Ergo ſi nemo tibi viſum inferit quum ſolus ſis,

Atqui morbuſ à Ioue magno immiſſuſ nō poteſt vitari.
 Tu verō ſupplica patri Neptuno regi.

Sic dixerunt abeuntes, meum autem riſit charū cor,
 Quōd nomen decepiſſet meū & inculparū conſilium.

Cyclopaſ autem ingemiſcēſque & dolens doloribus,
 Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à ianua.

Ipſe autem intra ianuam ſedebat manus extendens
 ſi aliquem fortaiſſis inter oves caperet exeūtem foras

Sic enim me purabat in mente ſtultum eſſe.
 Ceterū ego deliberabam quid factu optimum eſſet,

ſi quam ſociis mortis ſolutionem, atque mihi ipſi
 Inuenirem, omnes enim dolos & conſilium texui,

Videlicet ob vitam, ingens enim malum imminebat.

Illud a. mihi in animo certimum visum est consilium,
 Mares arietes erant bene nutriti lanosi,
 Pulchri magnique violaceam lanam habentes:
 Hos tacite colligavi bene tottis funibus,
 In quibus Cyclops dormiebat ingens impius doctus,
 Tres simul iungens, quorum medius virum ferebat,
 Duo autem alij vtrinque ibant seruantes socios.
 Terni a singulos viros arietes ferebant: exterum ego
 (Aries. n. grandior erat pecudū longē optimus omnium)
 Huius tergū amplexus, villosum sub ventre delapsus,
 Pendebam: exterum manibus lana pretiosissima
 Firmiter implicitus tenebam audaci animo:
 Sic tum quidem ingemiscentes expectauimus auro-
 ram diuinam.

Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tum deinde ad pascua exegit mascula pecora,
 Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
 Vbera enim grauabantur, custos verò doloribus multis
 Afflictus omnium onium palpitabat terga
 Rectè stantiam: illud autem stultus non animaduertit
 Ut illi sub villosorum arietum pectoribus ligati essent.
 Vltimus aries ille grandior pecorum exhibat foras
 Densitate pilorum grauatus, & me varia cogitante.

Hunc palpitans alloquutus est validus Polyphemus,
 Ignave aries quid mihi per speluncam exis ouium
 Vltimus? neuliquam antea relictus ibas ab ouibus,
 Sed multo primus pascebaris teneros fiores herbarum,
 Magnificè incedens, primus ad fluuenta fluuiorum perue
 Primus a. ad caulam desiderabas redite (niebas,
 Vespertinus, nunc contra vltimus: an tu domini
 Oculum desideras? quem vir malus exercauit,
 Cum molestis sociis, postquam domuisset mentem vino,
 Nemo quem nondum existimo euitasse mortem.
 Vtinam idem sentires, vocalisque esses,
 Diceres vbinam ille meum robat fugit.
 Profecto ei cerebrum per speluncam huc & illuc

- 25 Θηποιὸν ἄρ' ἀφίετο φρεσὶ κ' εὖ κ' ἔδοξεν ἴμεν κέρ
 26 Διὸς ἄνευ κ' ἡκῶν τὰ μοῖαι ὑπὸ θεοῖσι πόρην
 27 ἔπει.
 28 Ὡς εἰπόντ' ἐπὶ χροῖν Διὸς εἰς πύμπευ δούραζε.
 29 Ἐλθόντες δ' ἄλκιρ' ἄπο σπείεε τε κ' ἀλλήεε,
 30 Πεσόντες ἕω' ἀφίεντο λυόμενοι, ἕω' ἔλυσα δ' ἑπέσθιο.
 31 Καρπηλίμους δ' ἐπὶ μῆλα ποιῶντο θεὰ πόσια δημῷ
 32 Πόλλ' ἄσθ' ἔπει ὑπὸντιε ἰλκόντο δ' ἕω' ὅππ' ἴθα
 33 Ἰκέσθ' ἀσπασίαι δ' εἰλοῖε ἑταρρῆσι φαινοῦν.
 34 Οἱ σὺν ἄλλοις θάνατον ἔδω δ' ἐστίαρχοντο γυφάτες.
 35 Ἀλλ' ἔγωγε εὖ εἶπαί κ' εἰα δ' ἕωρ' ὄσιν ἑσὺν ἔχθισα
 36 Κλάσθ' ἀπὸ σπείεεσσι θῆσσι καλλίπτεσσι μῆλα
 37 Πόλλ' ἔπει τὸ θελόντες ὄππ' ἴθ' ἀπ' ἡμερῶν ὕδαρ.
 38 Οἱ δ' ἄρ' ἔπει εἰσέσσαντο κ' ὄππ' ἔκλινον κ' ἔκλινον.
 39 Ἐξῆς δ' ἰζοῦσθ' ὀλοῖον πάλαι ἄλλα τὸν πόντον ἔμεν μαῖε.
 40 Ἀλλ' εἴπ' ἔπει τῶν ἀπῆν ἕσθ' ἑταρρῆσι βούστας,
 41 Καὶ τὸν ἔγωγε κύν' ὄσπ' ἀφίεντο δὴν καρομίεσσι,
 42 Κύκλωψ ἔκ' αἰ ἑμῶν τε αἰ ἀλκίον τε κ' ἄλκιον ἑταρρῆσι
 43 Ἡδ' ἕσθ' ἑταρρῆσι γλαυκῶν κ' ἀφίεντο βίεσσι
 44 Καὶ λάλω σὲ γὰρ μῆλα κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο ἕσθ' ἑταρρῆσι,
 45 Σχῆτλι' ἑταρρῆσι ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο ἑταρρῆσι ἕσθ' ἑταρρῆσι
 46 Ἐδ' ἕσθ' ἑταρρῆσι τῶν σὲ ζεῖ πῶσι τε κ' ἑταρρῆσι ἕσθ' ἑταρρῆσι.
 47 Ὡς εἰσέσσαντο ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα.
 48 Ἡδ' ἕσθ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα.
 49 Καὶ δ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 50 Τυτθὸν ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 51 Ἐκείνη δ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 52 Τῶν δ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 53 Πλαμμυρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 54 Ἀντίπ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 55 Ἡδ' ἕσθ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 56 Ἡδ' ἕσθ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 57 Κ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 58 Ἀλλ' εἴπ' ἑταρρῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 59 Καὶ τὸν ἔγωγε κύν' ὄσπ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,
 60 Μειοχθῆσι κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο κ' ἀφίεντο μῆλα,

Contuso flueret ad locum, meumque cor
 Quiesceret à malis, quæ tibi homo nullius pretij in-
 tulit Nemo.

Sic loquutus arietem illum ab se dimisit foras,
 Quñ venissemus, a. nō ita procul à speluncâq; & aula,
 Primus ab ariete solutus sum, solui autem socios.
 Celeriter verò pecora rectipeda pingua pinguedine
 Multa auertente abegimus, donec ad nauem
 Peruenimus, desiderati verò charis sociis visum sumus,
 Qui effugimus mori: ob alios. v. ingemiscebāt flētes:
 Sed ego non sinebā (superciliis. a. signū dedi vnicuiq;)
 Lugere, sed iussu celeriter villosa pecora
 Multa in nauem recipiētes, renauigare salisam aquam,
 Illi statim conscenderunt & per transtra sederunt,
 Ordine. a. sedentes cauum mare verberabant remis,
 Sed quādo tētrū aberāt quātū utiquā audire potest clami-
 Tum. v. ego Cyclopē alloquutus sum conuictis, (rans,
 Cyclops, non debebas imbellis viri socios
 Mandere in spelunca caua, valida vi,
 Atqui oportebat vt te inuaderent mala facta,
 Infelix, quoniam hospites non verebaris tua in domo
 Absumere. ideoque te iupiter ultus est & alij dij.
 Sic dicebam: ille. a. continuo iratus est ex corde magis,
 Misitque abruptum verticem montis magni.
 Deiecit autem ante nauem nigram proram habentem,
 Paululū. a. abfuit quin gubernaculū extremū attingeret:
 Mare autem vndas excitauit ob immissum saxum.
 Verūm id statim ad littus refluus tulit fluctus, (ret.
 Inundatio ex mari, appropinquauit. a. vt littus attinge-
 Carcerum ego manib. apprehēdens ingentem contum
 Protrusū ab littore, socios autem excitans iis impetaui
 Inicere remos, vt malum fugeremus
 Capite annuens: hi autem incumbentes remigabant,
 Sed quando tantum mare sulcantes recessimus,
 Certe tum Cyclopen alloquutus sum: circum. a. socij
 Blandis verbis prohibebant hinc atque illinc,

1. Ἀχίλλει, τί τ' ἐδίλεις ἱριδιζέειν ἄγγυρα ἀπὸ φῆ;
 2. Ὅς κ' ἐκὼ πότιον διβαλάει βλάται ἤματι τῆα
 3. ἄντις ἐς ἑπεφύτῃ δὴ δάμῳ αὐτῶσ'
 4. ὄλεθρον.
 5. Ἐὶ δὲ φθιγγαίω τὸ δ' ἀνδρόσποντος ἄκουσθ.
 6. Σιωπὴ καὶ ἄραξ ἔμελλε κινελάει κ' ἰπία δούρα.
 7. Μαρμάρω ἔκουσεντι βαλάν' ἴσασιν γό ἴσπον.
 8. Ὄς φάσπον. ἀλλ' ἔπειδ' ἰμὴν μαγαλῆτερα θυμῶν.
 9. Ἀλλὰ μηδ' ἄφορρι φησὶ σέλω κακοτητίε θυμῶν.
 10. Κύκλωψ, φέειν πεσεχταθιτηγῆ ἀπὸ φῆσπον.
 11. Ὅσθαλ μεδ' ἔμελλε ἀντικίλιω ἀλυσπια.
 12. Φάσπον, ἔδυσσεα τταλετῶσι, θινι ἐξ αλασπια.
 13. Τ' ἰοὶ λαίρτια ἰθῆα ἐκίκα' ἔχρητα.
 14. Ὄς ἐφύμιω, ἔδὲ μ' ἑμμεζας ἑμμεζατε μῆθη.
 15. Ὄσπυσι, ἑμμεζα δὲ μαπταλῆρτια θίτρε αὖ ἔχρητα.
 16. Ἐσκι πε ἐφάσθι μῆθιπε αἴθρ ἡμετε μῆγρε τε.
 17. Τάλαμος δειυμῆθι, δὲ μαντισμῶν ὄλεθρον.
 18. Κεῖ μαντ' ἔλεθρον κρητηγῆρα κυκλασπιασιν.
 19. Ὅς μοι ἴσπον τῆα τῆα πεταλῆ τῆσθῆα ἑπίσπον.
 20. Χειρῶν ἐξ ἔδυσσεος ἀμορτῆσθῆα ὄλεθρον.
 21. Ἀλλ' ἀφίτηπε φάσπε μῆθρον κ' κρηλίτ' ἐφύμιω
 22. Ἐνδῆδ' ἐλῆσθῆα μαγαλῆων ὄλεθρον ἀλυσπια
 23. Νυῦ δὲ μ' ἐφάσθι ὄλεθρον τε κ' ἑπτασπια κ' ἀλυσπια.
 24. Ὅσθαλ μεδ' ἔλεθρον, ἔπει μ' ἑδυσπιασπια ἐφάσθ.
 25. Ἀλλ' ἀγαθῶν δούρα ὄλεθρον, ἰσασπια πετῆρ ἔχρητα θείων.
 26. Πρωμῆαί τ' ὄλεθρον δούρα κλυτῶν ἐπεφύτῆρα.
 27. Τούτῳ δ' ἐφάσθι εἶμι πατῆρ δὲ θυμῶν ὄλεθρον ἐφάσθ.
 28. Αὐτῶν δὲ ἀπ' ἐδίλεις ἰσασπια ἐφάσθι πε ἄλλος.
 29. Ὄσθι θινι κρητηγῆρα, ἔπει θινι γῆ ἀπὸ φῆσπον.
 30. Ὄς ἑφάσθι αὐτῶν γῆων ἀμμεζαίω τ' ἐφάσθι σπια.
 31. Ἀπὸ δὲ φῆσπον τε κ' αὐτῶν ἐστ' ἀμμεζαίω.
 32. ἔπει πεφύτῆρα πῆμα φῆσπον ἀπὸ φῆσπον.
 33. Ὄς ἑφάσθι δούρα γ' ἰσασπια ἐφάσθι ἐπεφύτῆρα.
 34. Ὄς ἑφάσθι μῆθι ἔπει πετῆρ ὄλεθρον ἑφάσθι.
 35. Ἐφάσθι γῆ ἀπὸ φῆσπον ἐπὶ ἀπὸ φῆσπον ἑφάσθι.
 36. Ἄλλος δὲ πεφύτῆρα γῆων κ' κρητηγῆρα.

Intelix, cur vultus agrestem virum?
 Qui etiam nunc in pontu iacto saxo deduxit nauem
 Rursus ad continentem, & certè existimabamus illic
 perituros.

Si verò vocem mittentem te, aut loquentem audierit,
 Collidere poterit nostra capita, & naualia ligna
 Saxo aperto feriens: tantum enim iaculatur.

Sic dicebāt: sed nō flexerūt meū generosū animum.
 At ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
 Cyclops, si quis te inter mortales homines
 De oculi interrogauerit indecente cæcitate,
 Dic Vlysses urbium euerfotem excaise te
 Filium Laertæ, in Ithaca domum habentem:

Sic dicebam: ille mihi euulans respondit sermone,
 Papæ, omnino ergo mihi prisca vaticinia accidunt.
 Erat quidam hic vates vir bonus magnusque,
 Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
 Et vaticinans consenuit inter Cyclopas,
 Qui mihi dicebat hæc omnia perfectū iri in posterum,
 Manibus ex Vlyssis priuatum iri visu.

Sed sēper quendā virū ingērē & pulchrū expectabam,
 Huc venturum esse, magna præditum vi.
 Nunc autem me paruus & nihili & imbellis,
 Oculo priuauit, postquam domuit me vino.

Sed agē, huc veni, Vlysses, vt tibi hospitalia præbeam,
 Deductionemq; sollicitem dare in clyrum Neptunum.
 Huius ego filius sum, pater autē meus gloriatur esse:
 Ipse, a siquidem voluerit sanabit, neq; quisquam alius,
 Neq; deorum immortalium, vel mortalium hominum.

Sic ait: porro ego ipsum excipiens alloquutus sum,
 Vtinam verò anima & vita te potuissem
 Spoliatum mittere intra Plutonis domum:

Haud sanè oculum vtrique sanabit neque Neptunus.

Sic dixit: ille continuo regi Neptuno

Supplicauit manus extendens in cælum stelliferum,

Audi Neptune, terram continens, nigra cælatæ,

- 23 Εἰ τίς ποτε γένοιτο εἰμὲν πατέρων δὲ ἐμῶν ἄχρητον ἔδωκε
 24 Δός μοι ἰδύσσομαι ἑτολποπόρῳ ἄλλοι δὲ ἐκίδηται
 25 Ἰὼν λαίρτην, ἰδυίη γὰρ εἶσι, οἴκῳ ἔχρηται.
 26 Ἀλλ' εἴ σοι μῆτιρ ὄσσε φίλους τ' ἰθὺς ἔσθῃ, καὶ ἐκίδηται
 27 Οἴκῳ εὐκλείμετον καὶ ἰλῶν ἐπὶ πατρὶδα γαῖαν,
 28 Ὅψε' ἔλακας ἔλασσε, ὀλίγους δὲ πόντους ἰταῖους,
 29 Νῆος ἐπὶ ἀλλοτρίης, δύσρα δὲ ἐπὶ πέματα οἴκῳ.
 30 Ὡς ἔφατ' ὀλοχόμενος, τὴν δὲ ἔκλυε κυανέχρητος.
 31 Αὐτὸν γὰρ ἔξωκτε πολὺ μάλιστα ἅπαν ἀείρας,
 32 Ἢ κ' ὄπιθεν ἄσπετος ἰπύρροισι δὲ ἐν ἀπέλειθρον.
 33 Καὶ δὲ ἔββαλε ματόπιδα νόος κυανέχρητος,
 34 Ἰνὸν δὲ ἰθὺς οἴκῳ δὲ ἐκίδηται ἄλλοι
 35 Ἐκλύδη δὲ θύλασσῃ καταρχομένης ὑπὸ πύργῳ.
 36 Τῶν δὲ πρῶτον φέρει κῆρυξ, θύμωσι δὲ χίρσοι ἐκίδηται.
 37 Ἀλλ' ὄτε δὴ τῶν ἰσσοῖν ἀρκαμὴν εἶδα πρὸ ἀλλοῦ
 38 Νῆος ἔσθῃ ἡμῶν ἰθὺς ἀφύρῃσι, ἀμοι δὲ ἐπύρροισι
 39 Ἐἶπε ἰδυόμενος, ἡμῶν ποτὶ δ' ἔγχετο ἄσπετος,
 40 Νῆα μὲν εἶθ' ἡθόνητε ὀκλήσασθαι ἐψαμφοῖσσι,
 41 Ἐκ δὲ καὶ αὐτὴ βῆμα ὄπιθεν ἡμῶν θυλάσσης.
 42 Μῆλα δὲ κίχλασσι γλαυροῖς ὀκλήσῃσι ἰλόντι
 43 Ἀποσάμῃ, οἷς μὲν τις μοι ἀντιμῆσαι κίχλασσι.
 44 Ἀρρεῖσι δὲ ἐμοὶ οἴω ἰπύρροισι ἰταῖοισι
 45 Μῆλασι δαμνέσθαι δόσσα ἔξωκα, τὴν δὲ ὄπιθεν
 46 Ζῆνι κίχλασσι κίχλασσι ἐπὶ πύργῳ ἀνάσσει,
 47 Ρ' ἔξας, μῆρα εἴκει οἱ δ' ἰκὲν ἐμπύρροισι ἰσσοῖσιν,
 48 Ἀλλ' ἄσπετος μῆρασιν ἴσσοις ἰταῖοισι τὸ πύρρον
 49 Νῆος ἔσθῃ μοι, καὶ ἐμοὶ ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 50 Ὡς τότε μὲν πρῶτον ἡμῶν ἐπὶ ἰλῶν καταδύσσει
 51 Ἢ μῆλα δαμνέσθαι κίχλασσι ἀσπῆται καὶ μῆρα ἰσσοῖσιν.
 52 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 53 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 54 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 55 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 56 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 57 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 58 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 59 Ἢ μοι δὲ ἐπὶ λῆρας κατὰ δῶ, καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.
 60 Οἱ δὲ ἄψ' ἰσσοῖσιν καὶ ὄπιθεν ἰσσοῖσιν ἰταῖοισιν.

Si vique tunc, ut autem meus gloriatis esse,
 Da ut Vlysses vrbium-est, for in patriam non veniat,
 Filius Laertis in Ithaca domum habens.

At si illi fatale est amicosque videre & peruenire
 Domū ad bene ædificatam, & suam in patriam terrā,
 Serō malē veniat, postquam perdidit omnes socios,
 Naue in aliena, inueniat autem detrimentum domi.

Sic ait precans: hunc autem audiuit Neptunus.
 Ceterū ille rursus multo maiorem lapidem sublatū,
 Misit circum rotatum, intendit verō magnam vim.
 Deiecit autem post nauem nigro rostro:
 Paululūm, v. defuit quin gubernaculum summum at-
 tingeret,

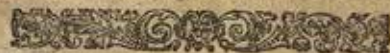
Exundauit autem mare ob immissum saxum.
 Hanc, a. v. lterius ferebat fluctus, appropinquat. v. terrā
 Sed quando ad illā insulā peruenimus vbi salix / adire.
 Naves bene tabulata: stabant densæ in quibus socij
 Sedebant lugentes, nos expectantes semper,
 Nauē quidē, illuc vbi venissemus, subduximus in are-
 ipsā autem exiimus ad litus maris. (nas:

Pecora autem Cyclopiæ caua ex nauī deducta
 Diuisimus, vt null' mihi priuatus abiret sua portione.
 Atietem, a. illum grandem mihi soli bene ocreati socij
 Diuisis ouibus dederunt præ aliis, eo, v. in litore
 Ioui atrae nubes regit Saturnio, qui omnibus imperat,
 Mactato, fœmora incendiat ille non curabat sacra,
 Sed deliberabat quo pacto perderentur omnes
 Naves bene tabulata:, & mihi dilecti socij.

¶ Sia tunc quidem tota die donec sol occidit
 Sedebamus, epulantes carnes immensas, & dulce vinū.
 Quando a. sol occidit, & tenebræ superuenerunt,
 Et tum dormiuimus in litore maris.

Quādo, a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tum ego sociis illis excitans imperavi,
 Et ipsos conscendere & rudentes soluere.
 Illi verō statim ingressi sunt, & per transtra sedere.

Ordine. a. sedentes caeli in mare verberabant remis:
 Hinc verò ulterius nauigauimus tristam corde,
 Læti quidē ob mortē eustachii sed charis amissis sociis.

ARGVMENTVM X LIBRI
 ODYSSEÆ HOMERI.

NARRAT de Æolo ventorum custode: ut dederit Vlyssi ventum sic undum, Zephyrum, reliqua ventu in vtra conclusit: quem vbi solij soluissent dormiente Vlysse (videlicet in ip'o aurum esse rati) rediunt ad Æolum. Sed non recipiente Æolo Vlysses, illinc nauigans, ad Lastrygonas peruenit: apud quos undecim nauibus amissis in insula Æoliam venit. Et cum Eurylocho dimidiem sociorum sorte el. Æolum egressit, qui interrogarent qui nam essent incolæ. Trans-formata autem illam fuit à Circe præter Eurylochum, ipse ad inquisitionem egressus, accepto à Mercurio pharmaco molli, nihil latitur. Sed socij pristinam formam quæm recepissent, & animum de. edisset apud Carcen, ad inferos descendit.

ALIVD ARG. VEL ALIA INSCR.
 K. habet Æoli, Lastrygonum, & Circes gesta.

ALIA INSCRIPTIO.

De Æoli, Lastrygonum & Circes factis.

HOMERIODYSSEÆ
 LIBER X.

N Æoliam insulam peruenimus, vbi ha-
 bitabat

Æolus Hippotades, charus immortalibus
 diis,

Mari circumdata in insula: totam verò ip-
 sam cingit murus

- 20 Χάλακατε, ἀρόηκτον λιεσσὴ δ' αἶψα Ἴθυμα θήρε.
 21 Τούτ' κ' ἀνδρῶν πῶδες ἐπὶ μαχέρε γηράσσι.
 22 Ἐξ ἔ. θυγατέρες ἴξ δ' ἡμίσε δώουσαι.
 23 Ἐνθ' ἴγα θυγατέρες πόρρι ἤασσι ἴ) ἀκαίτας.
 24 Οἱ δ' αἰεὶ πῶδα πατρί φίλα κ' ματέρι καθ' ἣ
 25 Δάκρυα παρ' ὄφθα δ' ἴσρα ἐνστάτα μωρία κούτα.
 26 Κριεσσὴν δὲ τι δάμα φέρεισσι ἀχίλειαι αὐλῆ.
 27 Ἡμῶντα, κούτας δ' αὖτι παρ' ἀφροδίτῃ ἀλ' ἔχουσι.
 28 Εὐδουρ' ἴν τε τήνησι κ' ἐπ' ἑρτοῖς λιχίασσι.
 29 Καὶ ἔξ ἴκόμεθα πόρρι κ' δάμασι χαλ' α'.
 30 Μίωα δὲ πάντα φίλοι μα, κ' ἴξ δ' ἴεσι ἴκασσι,
 31 Ἰλιον, ἀφροδίτην τε νῆας, κ' ἴσρα ἀχίλειαι.
 32 Αὐτὰρ ἴγ' αὖτ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 33 Ἀλλ' ἴεσι δὲ κ' ἴσρα ἐπὶ ἴσρα κ' ἴσρα ἐπὶ ἴσρα.
 34 Περμπίου κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 35 Δάμα δὲ μοι δάμα δάμα δάμα δάμα δάμα.
 36 Ἐνθ' αὖ δὲ θυγατέρες ἀφροδίτην κ' ἴσρα.
 37 Κεῖνον γὰρ ταμίην αἰέ μιν ποίησι κ' ἴσρα.
 38 Ἡ δ' αὖ παρ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 39 Καὶ δ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 40 Ἐνθ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 41 Αὐτὰρ ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 42 Ὀφθα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 43 Ἐκταίεσι αὐτῶν γὰρ ἀφροδίτην κ' ἴσρα.
 44 Ἐνθ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 45 Τῆ δὲ θυγατέρι δ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 46 Καὶ δὲ πῶρ πολέωντας ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 47 Ἐνθ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 48 Αἰεὶ γὰρ πῶδα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.

αὐτὰρ

- 20 ἄλλ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 21 Οἱ δ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 22 Καὶ μ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 23 Δάμα παρ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 24 Ἐνθ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.
 25 Ἐνθ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα κ' ἴσρα.

Ferrens, in fragilis: læus, però circum currit petra.
 Huius duodecim liberi in regia nati sunt:
 Sex quidem filia, sex. v. filij pubescentes:
 Tum ille filias coniunxit filiis, ut essent uxores.
 Hi semper iuxta patrem charam & matrem venerandā
 Conuiuantur: iuxta eas. v. cibaria vana apponuntur:
 Nidiosa autem domus circum personas in aula
 Die nocte verò rursus apud pudicas uxores
 Dormiunt, intrāq; tapetas & in torno elaboratis lectis.
 Equidē ad horū peruenimus urbem & domos eximias,
 Mensē. v. totū amicē excepit me, & interrogauit sin-
 illū Argiuorūq; naues, & reditum Græcorum. (gula,
 Cæterum ego huic omnia ut decebat enarraui.
 Sed quādo & ego de discessu orauī, sōmque hortatus
 Dimittere, nihil quicq; ille abnuī: parauit. a. deductio-
 Dedit. v. mihi excoriatum utrū bouis nouennis, [nēs:
 In quo procellosorum ventorum ligauit flatus:
 Illum. n. dispensatorem ventorum fecit Saturnius,
 Et ut compescat, & ut concitet quemcunque voluerit.
 Naue in cana alligauit fune splendido,
 Argēto, ut non quicq; præterflaret ne paulū quidē,
 Cæterum mihi flatum Zephyri immisit ut flaret,
 Ut ferret nauēque & nos: neque id tantum erat
 Perfecturus: propriis enim perimus flagitiis.
 Per nouē dies continuō nauigauimus. noctēsq; & dies;
 Decima verò iam apparebat patria tellus:
 Et iā qui faces præferrent vidimus prop̄ existentes.
 Ibi me dulcis somnus occupauit defessum,
 Semper. n. pedem. i. elatum nauis mouebam, neque cui
 quam alij
 Dedi sociorū, ut celeriter perueniremus in patriā terrā
 Socij autem verbis secum inuicem loquuti sunt,
 Et me suspicati sunt aurum & argentum donū ferre,
 Dona ab Æolo magnanimo Hippotada.
 Sic. a. aliquis eorū dixit intuitus in proximum alium,
 O dij, quā hie omnibus gratus est & charus

- 23 Ἀνὴρ ἐθέλοιε ὅτετι τε πόλιν κ' ἔχει ἱκόνθ',
 24 Πάλλε δ' ἔμ' ἐκὼς εἴης ἄραται κ' ἄλκιμα κέλευθα
 25 Ἀλέξοι' ἡμῖν, δὲ αὐτὸ ὄμιλον ἔδωκεν ἰατρὸν ἱερόν,
 26 Οἷόν μ' ἐνεύματα κηρῶν σὺν χιτῶνι ἔχοντες.
 27 Καί μιν οἱ παῖγ' ἰδὼκε χαρίζεσθαι φίλιότητι
 28 Αἰόλοιο, ἀλλ' ἄρα θυμῶντο ἰδὼμένα ἢ πρὸς τῶνδε,
 29 Ὅσσος τε χροῖός τε κ' ἀγυροὺς ἀσκάθινοςτι.
 30 Ὡς ἔειπεν, ἀνὰ δὲ γυμνῶν ἵππων ἵππευον.
 31 Ἀσκήσθαι ἄδοναι, αἶμα δ' ἐκ πάντεσσι βρυσσαν.
 32 Τίς δ' ἔπειθ' ἀποείσατο οἶον ποτόιοι δὲ θυμῶντα
 33 Κλάοντες, γὰρ ἔπειθ' ἰδὼντες αὐτὰς ἔζωγον
 34 Ἐξοίεθον, ἔθυσαν ἀμύμονα μαρμαίριον
 35 Ἦἰ ποσσὶν ἐκτὸς ἄποσσι μὲν ἐπὶ ποσσὶν,
 36 Ἦἰ ἀκνῶν τλάμεν κ' ἐπιζῶντα ματίνων.
 37 Ἀλλ' ἔθ' ἄλλω κ' ἔμνησθαι, καλυψάμενος δ' ἐπὶ πῶτι
 38 Κοίμηναι δ' ἐπίεσθαι κακῶν αἰέματα θυμῶντα
 39 Ἀυτὸς ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι.
 40 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 41 Ἀλλ' ἄρα δὲ διδόνον ἔλοιτο θυμῶντα ἵππων ἵππευον
 42 Ἀντὶρ ἰπὶ σίπυρόν τε ἵππων, ἄλλ' ἔθ' ἰπ' ἀπὸ τῶντο.
 43 Ἄπ' ἰπ' ἔζω κέριον ἔπειθ' ἀπὸ τῶντο κ' ἱππῶσσι,
 44 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 45 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 46 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 47 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 48 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 49 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 50 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 51 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 52 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 53 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 54 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 55 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 56 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 57 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 58 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 59 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 60 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 61 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 62 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 63 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 64 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 65 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 66 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 67 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 68 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 69 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 70 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 71 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 72 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 73 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 74 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 75 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 76 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 77 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 78 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 79 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 80 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 81 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 82 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 83 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 84 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 85 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 86 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 87 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 88 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 89 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 90 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 91 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 92 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 93 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 94 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 95 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 96 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 97 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 98 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι
 99 Ἀπὸ γυμνῶν κ' ἀσκούσθαι ὕδατος.
 100 Ἢδ' ἔθ' ἰπ' ἀφ' ἰλίω τῶντο σὺν ἀχνησὶ δὲ ἱππῶσσι

Hominibus, ad quos ubiq; urbem & terram venerit:
 Multa quidem è Troia deest pretiosa pulchra
 Ex præda: nos contra eodem itinere confectò,
 In patriam redimus vacuas manus habentes:
 Et nunc ipsi hæc præbuit largiens præ amicitia,
 Æolus, sed agere celeriter videamus quænam illa sint,
 Quantum aurique & argenti viti insit.

Sic dicebant: consilium, v. malum vicit sociorum.
 Vtrem quidem soluerunt, venti a. omnes eruperunt,
 Hos statim abripuit, tulitque in altam procella,
 Plentes terra procul patria: ceterum ego
 Expectectus, in animo meo magno deliberabam,
 Vtrum deuolutus è nauis perire in ponto,
 An tacitus sustinerem & adhuc viuis interesssem:
 Et quidem sustinui & mansi: obuolutus autè in nauis
 Iacebam: illi v. ferebantur malo venti turbine
 Rursus ad Æoliã insulam iugebant autem socij,
 Ibi litus conscendimus, & hausimus aquam,
 Statim prandium ceperunt celeres apud naues socij,
 Ceterum postquã cibumque gustauimus atque potus,
 Tum v. ego præconem comitem eligens & socium,
 Iui ad Æoliã inclytas ædes: hunc inueni
 Conuiuantem iuxta suam uxorem & suos liberos,
 Ut venimus autem in domum ad fores in limine
 Sedimus illi, v. in animo obstupuerunt interrogaruntq;
 Quomodo venisti Vlysses? quis tibi mal' ingruit demò?
 Certè nos quidè te officiosè dimiseramus, ut perueni-
 In patriã terram & ædes & quicquid gratum esset, res

Sic dixerunt: ceterum ego alloquutus sum tristatus
 corde,

Læserunt me socij mali, cumque illis somnus
 Infelix, sed in edemini amici: potestas, n. penes vos.

Sic loquutus sum blandis demulcens verbis,

Illi verò tacuerunt, pater, a. excepit sermone,

Abi ocyus ex insula, pessime viuientium,

Neque, n. mihi fas est excipete neque dimittere

Virum illum qui dicitur cuius est beatis.

Abi, quoniam certe diis cuius huc venisti.

Sic loquutus dimisit, ex aedibus grauius suspirantē.

Hinc verò ulterius nauigamus afflicti corde:

Fatigabatur, a. virorū animus à molesta remigatione

Nostra stoliditate: quoniā nō ampli⁹ apparebat redit⁹.

Sex dies quidē cōtinuò nauigauimus noctēsq; & dies,

Septima v. venimus Lami ad excelsam urbem,

Spatiosam Læstrygoniam, vbi pastorem pastor

Euocat impellens, alter verò exiens audit.

Ibi, v. in somnis vir pastor duplicē caperet mercedem,

Alterā pascēdis bouibus, alterū pascēdis albis ouibus:

Prope enim noctisq; & diei sunt vix.

Ibi postquā ad portū inclytū venimus, quē circū petra

Excel. a. erat, continua vtrinque:

Littora verò prominentia opposita vtrinque

In ore portus prominent: angustus, a. intronus est.

Ibi illi intus omnes dirigebant naues æquales,

Ipsæ quidem intra portum concauum sig. atz. erant,

Propinqua, nunquam. n. atrolitur fluctus in ipso,

Neque magnus neque parvus: candida erat circum

tranquillitas.

Ceterum ego solus tenui extra nauem nigram,

Ibi in extrema parte ad saxum alligatis rudentibus.

Steri verò specula excelsa con. scensā,

Ibi, q. neq; bouum neque vstorum apparebant opera,

Fumum, a. solum videbamus à terra erumpentem,

Ceterum tōc ego socios præmissi sciscitaturū pfectos,

Quinam vici essent supra terram pane vescentes.

Viris duob. electis, terris præconem vnā adiungens:

Illi inierunt egressi per planā viam, quā currus vniue

Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum:

Puella, v. obuij facti sunt ante urbem aquam petenti.

Filix fortis Læstrygonis Antiphataz.

Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum

Attaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.

Illi verò astantes alloscebantur, interrogabantque,
 Quisnam eorum esset & quibus imperaret.
 Illa valde statim patris ostendit excelsum domum.
 Hi. v. postquã ingressi sunt inclytã domũ. & mulierem
 Inuenerũt, velut montis verticem illã. a. perhoruerũt.
 At illa cõtinuò è foro euocauit inclytum Antiphataca
 suum matitũ qui quidem illis intendit saxã mortem.
 Statim a. vno correpto sociorum, apparauit cõenam:
 Duo verò impetu factõ, fuga ad naues peruenerunt.
 Ceterũm ille clamorẽ excitauit per urbem: illi au-
 libant fortes Læstrygones aliunde alius, (dicentes
 Innumeri, non hominibus similes, sed gigantibus,
 Illi è saxis, grauibus lapidibus
 laciebãt: statim. a. malus strepitõ per naues excitatõ est,
 Victorum pereuntium nauiumque frangendarum,
 Tanquã pisces. v. transũgentes tristes epulas ferebant.
 Dum illi hos perdebant profundum intra portum,
 Interea ego gladium acutum extraxi à formore,
 Eo funes abscidi nauis nigra p̄ ora.
 Statim autem meos socios excitatos iussi
 Incũbere remis, vt calamitatẽ subterfugeremus,
 Illi simul omnes incumbunt timentes mortem.
 Libenter. a. in altum venit effugiens altas petras
 Nauis mea, ceterũm reliquæ densæ illic perierunt.
 Hinc autem vltorius nauigauimus tristes corde,
 Læti ob mortem exitatam, sed charis amissis sociis.
 Exam. a. ad insulam peruenimus: ibi. v. habitabat
 Circe pulchricoma, veneranda dea voce humana præ-
 Germana soror prudentis *Ææx*: (dicitur
 Ambo enim natæ sunt ex illustrante homines sole,
 Matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
 Sic verò in limore naue deuenimus clam
 Nauium capacẽ in portum, & deus aliquis duxerat.
 Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
 Iacebamus, pariter & labore & dolore animum mæde-
 tantes.

- 20 Ἀλλ' ὅτι δὴ κρίνειν ἄρα εὐπλόησιν ἄγε τέλεισ' ἦϊον
 21 καὶ τότ' ἰγών εἰμὶ ἐγχοῖ ἰλάσσει, σάσσανον ἔξυ,
 22 Καρπαλίμοις ὄφρα τις ἀνίλονις ὀφείτωσιν,
 23 εἶπες ἔργα ἴδοιμε βροτῶν ἐπιπλῶ τι πυδοίμεν.
 24 Ἐς ἴω δ' ἰσσοπλῶ ἐς καρπαλίμοισιν ἀγῶνι,
 25 καὶ μοι εἰσέτατο καρπῶν ἀπὸ χροῶν δόρυ δόλιον,
 26 Κίρκης ἐν μαγάρουσι, δία δρυὸς ποταμῆς ὕλλω.
 27 Μῆνέμεν δ' ἐπὶ ἴπῳ κ' ἔσται κ' ἔσται θυμῶν
 28 Ἐλθέτω δ' ἐπὶ πυδῶν, ἵππῃ ἴδαν ἀΐσσει ἐπιπλῶ.
 29 Ὡς δ' εἰ μοι φρονέοντι δόλιον αὐτὸ κίρκου ἴπῳ,
 30 Πρῶτ' ἦ δύνει' ὄφρα ἴωσιν κ' ἴπῳ δουλόσσει,
 31 Δείπνοι ἰπῶν ἐσι δόλιον, σφῆϊσιν τε πυδῶν.
 32 Ἀλλ' ἔτι δὴ χρῶν κ' ἀπὸ κίρκης ἀμφὶ ἴπῳ,
 33 καὶ τίτε τίς με δύνει ὀλεσθῆναι μοιῶν ἔντι,
 34 Ὅς βῆ μοι ἐφ' ἴπῳ ἦσται μῆναι εἰς ὄφρα αὐτῶν
 35 ἦ καὶ εἴ ποταμῶν δὲ καρπῶν ἐκ τομοῦ ὕλλης,
 36 Πτόμας (δὴ γὰρ μοι ἴχνη μῆναι ἀγῶνι)
 37 Τὸν δ' ἰγὼν ἐκβαίνοντα κροῖ ἄκιστα μῆναι πῶν
 38 Πλάξαι τὸ δ' ἐπὶ πῶν δόρυ χρῶν κίρκου ἔσται ἴπῳ
 39 Κάδ δ' ἰπῶν ἐπὶ καίτοι μῆναι, ἀπὸ δ' ἴπῳ
 40 θυμῶν.
 41 Τὸ δ' ἰγὼν ἐκβαίνοντα, δόρυ χρῶν κίρκου ἔσται ἴπῳ
 42 εἰσέτατο, τί γὰρ αὐτῶν ἐκπαλίμοις ὄφρα γὰρ
 43 εἶσται, αὐτῶν ἰγὼν ἐκπαλίμοις ἴπῳ τὴν λῆναι τῶν
 44 Πτόμας δ' ἴπῳ τ' ἴπῳ εὐπλόησιν ἀμφοτέρωθεν
 45 Πλάξαιμοις, σφῆϊσιν πύδης δόλιον πῶν.
 46 Βλῶ δ' ἐκπαλίμοις ἀπὸ κίρκου ὄφρα ἴπῳ μῆναι,
 47 Ἐγχοῖ ἴπῳ δόλιον, ἵππῃ ἴπῳ εἰς ἴπῳ ὄφρα
 48 Χροῶν ἴπῳ ἴπῳ μῆναι γὰρ μῆναι ἴπῳ εἰς
 49 Κάδ δ' ἴπῳ ἐκπαλίμοις ἀπὸ κίρκου ἴπῳ ἴπῳ
 50 Μετακροῖ ἴπῳ, ὄφρα δόλιον ἀπὸ κίρκου ἴπῳ
 51 Ὡς ἴπῳ γὰρ πῶν ἐκπαλίμοις ἀπὸ κίρκου ἴπῳ
 52 εἰς ἀπὸ κίρκου, πῶν μῆναι μῆναι ἴπῳ ἴπῳ
 53 Ἀλλ' ὄφρα ἴπῳ ἐπὶ ἴπῳ βροτῶν τὴν πῶν τῶν,
 54 Νικόσσει δὲ βροτῶν, μῆναι τῶν κίρκου μῆναι.
 55 Πῶν ἴπῳ ἀπὸ κίρκου ἴπῳ ἴπῳ πῶν τῶν.

Sed quādo certē idē diē pulchricoma perfecit au-
 Tū ego meā hastā capieas & gladiū acutum, (rosa,
 Celeriter ab naue recessi in speculam,
 Sicubi opera viderem mortalium vocemq; audirem.
 Stabam. a. speculam in praeceptam vbi conicendissem,
 Et mihi apparuit fumus à terra laeta,
 Circei in ædibus per arbores densas & syluam.
 Deliberabam autem deinde in mente & in animo
 Proficisci, atque audire, postquā vidi nigrū fumum.
 Sic autem mihi reputanti visum est satius esse,
 Primum proficisci ad nauem celerem & litus maris,
 Prandium sociis dare, pramittereque ad audiendum.
 Sed quum iam venissem prope nauē vtrinque agitātam,
 Certē tū aliquis me deorū miseratus est solū existentē,
 Qui mihi excelsis cornib. ceruū magnū in viam ipsam
 Misit, qui ad flumen descendebat ad pascua syluz
 Potaturus: certē enim ipsum ceperat vis solū.
 Hunc ego ingredientem in spina medio tergo
 Percussi, ipsum. a. penitus hastile ferreum penetrauit.
 Decidit. v. in pulueres longum-vociferans, & euola-
 uit animus.

In hunc ego pede nitens, hastam ferream ex vulnere
 Extraxi: illam quidem ibi reclinant in terra
 Reliqui, ceterū ego euulsi vitgūlūque vimināque,
 Fune. v. ad vlnæ longitudinem benē torto vndique
 Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.
 Descendi. a. super ceruice petens ad nanem nigram
 Hasta innixus, quoniā nullo pacto poterā in huiusmodi
 Manu ferre altera, valde enim magnum animal erat.
 Deieci. a. ante nauem, excitavi verō socios
 Blandis verbis, accedens ad vnumquemque,
 O amici, nondum n. descendimus tamen tristes
 In Plutonis ædes, antequam fatalis dies aduenerit.
 Sed agite quamdiu est in naui celeri cibūque potūque
 Memores simus esse, neque vexemur fame.
 Sic dixi: hi celeriter meis verbis pamerunt.

Reagentes autem ad litus maris irrequieti
 Admirabātur cetuum, valde enim magna bestia erat,
 Ceterum postquam objectati sunt videntes oculis,
 Manibus lotis appararunt eximium conuiuium.
 Sic tum quidem totum diem ad solis occasum
 Sedimus, comedentes carnes multas & vinum dulco.
 Quando a. sol descendit & tenebræ aduenerunt,
 Certè tum dormiuimus in litore maris.
 Quando a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tum ego concione coacta sermone alloquutus sum,
 Audite meos sermones mala etli patientes socij,
 O amici (neq; n. scimus vbi occasus, neq; vbi aurora,
 Neque quā sol hominibus lucem præstans vadit sub
 terram,
 Neque vbi resurgit,) sed consiliū ineamus celeriter,
 Si quid adhuc sit consilij, ego verò non existimo esse.
 Vidi enim, speculam vbi ad excelsam ascendj,
 Insulam quam pontus infinitus circumdat.
 Ipsa verò humilis iacet, fumum autem in medio
 Vidi oculis per arbores densas & syluam.
 Sic dixi: his verò percussū est amicum cor,
 Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatz,
 Cyclopiisque violentiæ, magnanimi, viros denorantis.
 Flebant a. stridulè vberes lacrymas profundentes,
 Sed nulla res succurrebat lugentibus.
 Ceterum ego in duas partes omnes bene octreatos lo-
 Recensui: principe n. a. vtrisque præbui: (cios
 Alterorū ego duxerā, alterorū Euryloch^o deo similis,
 Sortes a. in galea ferrea concussimus celeriter,
 Cecidit a. fors magnanimi Eurylochi.
 Festinabat ergo ire, vnāque cū eo duo & viginti socij
 Flentes, nos verò reliquerunt lugentes post eos.
 Inuenerunt a. in conualle ædificatas ædes Circes,
 Politis lapidibus, conspicuo in loco.
 Circa ipsam a. iupi erant montani atque leones,
 Quos illa cicurauerat, datis malis pharmaciis.

- 20 Οὐδ' ἔτι γ' ἀμμόθρονον ἰπ' ἀπὸ θύισιν, ἀλλ' ἄρα πύργῳ
 20 Οὐρῆσι μακρῆσι κέλευθαίοντες αἰετῶν.
 20 Ὡς δ' ἔπειν ἀμφὶ αἴσκητα κωλύει δαίτηθ' ἰόντα
 20 Σάφισο' (αἰετὶ γάρ τε θίρει μαιετήγματος θυμοῦ)
 20 Ὡς εὖδ' ἀμφὶ λυκοὶ κροατὶ θρήνηος ἢ δὴ λίσσεται
 20 Σάφισο, πάλ' ἔδ' ἔρσαν, ἰπῶσι ἰδοὶ αἰ-
 20 τὰ πύλοισι.
 20 Ἐστὶ δ' ἔτι ἰδύροισι θαλάσσεια καλλιπλοκάμοιο
 20 Κίρκης δ' ἔνθ' ἔκειται ἀειδούσης ὅππ' ἀγαθῆ,
 20 Ἴφρι ἰπυγχευῆκε μίχαι, ἀμύροισι οἶα θάλασσιν
 20 Λαπτά τε κ, χαρῆνται κ, ἀγλακ' ἔργῳ πύλοισι.
 20 Τρεῖσι δὲ μύθοισι ἔρχεται, πολέτας ἔρξαμος αἰετῶν,
 20 Ὅς μοι κώιδος ἐπέσθ' ἰπυγχευῆκε τίς τε,
 20 Ὡς φίλοι, ἰδύροισι γάρ πε ἰπυγχευῆκε μίχαι ἰσθί,
 20 Καλὴν ἀειδύσιν, (ἀμύροισι δ' ἄπειν ἠμφορμὴ μύχαι)
 20 Ἡ θύισι, ἢ γαυῶν ἀλλὰ σθῆθ' ἰπυγχευῆκε θάλασσιν.
 20 Ὡς εὖδ' ἔρσανται πύλοισι ἰπυγχευῆκε χαρῆνται.
 20 Ἡ δ' ἔτι ἄψ' ἔρσανται θύισιν ἀμύροισι.
 20 Καὶ κώιδος δ' ἄμφοι πάντες ἀειδούσιν ἰπυγχευῆκε
 20 Ἐυκώιδος δ' ὑπὲρ μύθου, ἰπυγχευῆκε δάλλ' ἔρσανται.
 20 Ἐἴσθ' ἰπυγχευῆκε κ' κλισμαῖς τε θάλασσιν τε
 20 Ἐν δὲ σθῆθ' ἰπυγχευῆκε τε κ, ἀλλοῖσι κ, μίχαι ἰπυγχευῆκε
 20 Οἷον ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε αἰετῶν δ' ἰσθί.
 20 Φάσμα κ' ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν λαθούσιν πύλοισι ἀμφορμῶν
 20 Ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε κ, ἀμφορμῶν, αἰετῶν ἰσθί.
 20 Ρέουσι πύλοισι κ' συστοῖσι ἰπυγχευῆκε.
 20 Οἱ δὲ σθῆθ' ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν πύλοισι ἀμφορμῶν.
 20 Καὶ πύλοισι αἰετῶν ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν πύλοισι ἀμφορμῶν.
 20 Ὡς εὖδ' ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε πύλοισι ἀμφορμῶν.
 20 Πύλοισι ἀμφορμῶν ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε πύλοισι ἀμφορμῶν.
 20 Ἐν δὲ σθῆθ' ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε.
 20 Εὐκώιδος δ' ἄψ' ἔρσανται θύισιν ἀμφορμῶν.
 20 Ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε ἰπυγχευῆκε κ, ἀμφορμῶν πύλοισι.
 20 Οὐδ' ἔτι ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν.
 20 Ἐν δὲ σθῆθ' ἀμφορμῶν ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν.
 20 Ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν ἰπυγχευῆκε ἀμφορμῶν.

Neque illi irruerunt in vitos, sed ipsi
 Caudis longis adblandientes affurrerunt: (iē
 Quæadmodū quoties dominū canes ē cōuiuio veniē-
 Circumblādifitur: (semper. n. adfert lenimenta animi)
 Sic circa hos lupi præualidis vnguibus atque leones
 Gestu blandiebantur: hi verō timuerunt postquam vi-
 derunt grauis monstra:

Stabant a in ianuis deæ pulchricomæ,
 Circe. a. intus audiebant cantillantem voce pulchra,
 Telā percurrentē ingentem diuinam, qualia ceatum
 Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt.

His. v. sermonib. cœpit Polites princeps vitorū. / Idus,
 Qui mihi charissimus sociorū erat, maximū ēq. veneran-
 O socij intus sanē aliqua percurrentem ingentem telā
 Pulchrē canit (pauimentum. a. totum resonat)

Aur dea aut femina, quare vocemus eam.
 Sic ille dixit: illi verō vocem ediderunt vocantes.
 Illa continuo egressa ianuas aperuit pulchras,
 Et inuitauit ipsā vnā omnes imprudētes sequēbantur:

Eurylochus. a. remansit suspicatus fraudem subesse.
 Sedere. v. fecit introductos per sediliāq. thronosq. que,
 Iphis. a. cascumque & farinam & mel receps,
 Vino Pramio immiscuit: commiscuit etiā panī (ix.

Venena nocentia, vt prorsus obtunesceret patriā ter-
 Ceteram postquā porrexitq. & ebiberūt. statim deinde
 Virgula percussit intra horas conclusit.
 Illi suum habebant capita vocē que corporaque,

Et setas: ceterum mens erat firma vt aurea.
 Sic hi quidem flentes conclusi sunt, hi. a. Circes / Iris
 Appo'uit gl'acē hīcis & quercuū. fructūq. cornū arbo-
 Vt ederēt. quæadmodū suēs humi cubātes sēper edūt.

Eurylochus a. continuo venit celerē ad navē nigram,
 Nuntium de sociis relaturus de amaram fatum
 Sed neque vllū proloqui quibat verbū. id cupiēs licet,
 Cor dolore ingenti percussus: ipsius autem oculi
 Lacrymis impleti sunt, luctum. v. contaba' animus,

21 Αλλ' ἔτι δὲ μὴ ποίητε ἀγασσύνῃ ἐξήμεντες,
 22 Καὶ τί τ' ἔτι εἰς αὐτὸ ἐπέσθη κατ' ἔξω ἐλάτρη,
 23 Ἡ δὲ ὡς ἀκίλῃαι, αἰὰ δρυμὰ θεῆσι μὴ ἰδύοισι,
 24 Εὖ δὲ δὲ ἐβήσθη τιτυγῶν δάματω κελὰ
 25 Σιγῆσι λαοῖσι φασὶ καὶ τὰ ἐπὶ χροῖα.
 26 Ἦ δὲ αἰ περὶ μέγα ἴσθ' ἰπποχρόνῳ λίγ' ἀειδίη,
 27 Ἡ δὲ οἰ γυμνὸν τὴ δὲ ἴσθ' ἰπποχρόνῳ κελαιῶντι.
 28 Ἡ δὲ αἰ φ' ἐξελθούσα θυρῶν αἰετα φασαῖς,
 29 Καὶ κελαιῶν δὲ αἰετα πάντες αἰδρεῖσσι ἴπποισι.
 30 Αὐτὰρ ἐγὼν ἰσπείμην αἰετὸν ἄρας δόλον ἴδῃ.
 31 Οἱ δὲ αἰμ' αἰσώδεσσαν εὐκλείη, αἰετὸν περὶ αἰετῶν
 32 Ἐπερὶ τὴν εὐφροῖν δὲ κατ' ἴσθ' ἰσχυρίαζον.
 33 Ὡς ἴσθ' αὐτὰρ ἐγὼν αἰετὸν ἴσθ' ἰπποχρόνῳ
 34 Ὡς μοι ἐβλήμην μέγα κελαιῶν, αἰμοὶ δὲ πῆξα.
 35 Τὸν δὲ αἰετὸν ἰσπείμην αἰετὸν ἴσθ' ἰπποχρόνῳ.
 36 Αὐτὰρ ἐγὼν αἰμοτῆρσι λαοῖσι ἐλάσαστο γυμνῶν,
 37 Καὶ μὴ ἰπποχρόνῳ ἴπποισι περὶ τὴν εὐφροῖν,
 38 Μὴ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν.
 39 Οἷδα γὰρ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 40 Ἄρασι τὸν ἰπποχρόνῳ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 41 Ἐβλήμην ἴπποισι καὶ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν.
 42 Ὡς ἴσθ' αὐτὰρ ἐγὼν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 43 Εὐκλείη, αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 44 Ἰσπείμην αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 45 Αὐτὰρ ἐγὼν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 46 Ὡς ἴσθ' αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 47 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 48 Κίππος ἐβλήμην αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 49 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 50 Ἐβλήμην αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 51 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 52 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 53 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 54 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 55 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 56 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 57 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 58 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 59 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν
 60 Ἦ δὲ αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν

20 Ἐβλήμην αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν αἰετῶν.

Sed quum tandem omnes instamus interrogantes,
 Tum aliorum sociorum commemorauit exitium,
 Tuimus ut iusseras per syluas, in clyte Vlysses,
 Inuenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras,
 Politis lapidibus conspicuo in loco:
 Illic quidē magnam telam percurrens stridulē canebat
 Seu dea, seu mulier: hi verò vocem ediderūt vocātes:
 Illa continuo egressa ianuam aperuit pulchram,
 Et vocauit: simul omnes illam imperitia sequuti sunt:
 At ego substiti existimans dolum esse,
 Illi simul euauerunt conferrim, neque quisquē eorū
 Apparuit, diu autem sedens obseruavi. (Ornamenta
 Sic ait: exterūm ego quidem gladiū argēt. clauiculis
 Humeris apposui ingentem, arcum, cicutinā. arcum;
 illum continuo iussi eandem viam monstrare.
 At ille utraque manu prehensis precatus est genibus,
 Et ne lugens verbis alatis alloquutus est,

Ne me duc illuc inuitū ō generose, sed desere hic,
 Noui n. quōd nequē ipse redibis, nequē quenquā aliorū
 Abduces tuorum sociorum: sed cum istis ocyus
 Fugiamus: adhuc sanē effugere poterimus malū fatū;
 Sic ait ego verò ipsam excipiens alloquutus sum,
 Euryloche, certē quidem tu mane ibi, hoc in loco
 Edens & bibens, cauiam apud nauem nigram,
 Cæterūm ego vadam, ingens. a. mihi adest necessitas:
 Sic factus, ab naue ego ascendi atque mari,
 Sed quum iam essem pergens sacras per valles,
 Circes accessurus veneficæ ad magnam domum,
 Ibi mihi Mercurius antea virgula obuiam venit
 Incedenti ad domum, adoleſcenti viro similis
 Primum pubescenti, cuius gratiosissima est pubertas,
 Inque mea haxit manu & sermonē habuit his verbis,
 Quonam infelix per salebriōſos locos incedis solus,
 Locorum quum sis ignarus: socij. a. tibi illi in Circes

diabur

Clauduntur, ut sues bene-munita latibula inhabitantes,

- 20 Ἡ δὲ λαοπίστευος θύρα ἔρχεται· ἕδη σε παύσει
20 Αὐτὰρ ἐστὶ φάσμα γένηται δὲ συδιστά τις ἀλλοίη·
20 Ἀλλ' ὄρα δὴ σε κακοὐκυκλοσούρι· κῆρ σπασσὶ
20 Τῆ πόλι φάσμαται ἰδοῦσι· ἔχρη δὲ ἐς δώματα κέρκως
20 Ἐρχάου, ἔκινται κραδίη ἀλκῶν ἀσέ κελαιό κρημν·
20 Παιδίη δὲ τοι ἔριω ἀλκῶν ἀλκῶν ἀλκῶν κέρκως
20 Τάξῃ τει κυβώθω βαλλέει δὲ ἐπὶ ραίματα σιτῶ·
20 Ἀλλ' ἕδη ὅς τις ξένη σε δυνάσσεται· κέρδ' ἕδη
20 Φάσμαται ἰδοῦσι· ἔπειτα δὲ ἔχρη δὲ ἔχρη δὲ
20 Ὅσπότε καὶ κέρκως ἐπὶ σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ
20 Δὲ τὲ τε σὺ ξένη ἐξῆς ἐξῆς ἐξῆς σιτῶν φάσμαται
20 Κέρκως ἐπὶ σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 Ἡ δὲ σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σου μεκίτη ἔπειτα ἀπὸ κέρκως σιτῶν φάσμαται
20 Ὁ φάσμαται σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 Ἀλλ' ἕδη ἕδη σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 Μὴ σὺ δυνάσσεται σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 Ρίξῃ μὲ μάλα ἕδη γαίσκεπ δὲ ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 Μάλα δὲ σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ
20 ἔπειτα σιτῶν φάσμαται ἕδη δὲ ἕδη δὲ

An hos liberaturus huc venis? dico tibi ne te quidem
 Ipsum rediturum esse: manebis. a. tu vbi utique alij.
 Verùm age te ex malis solvam atque seruabo,
 Accipe hoc pharmacû bonû, quod habes, ad ædes Circeæ
 Vade: quod sanè à capite auertet malum diem.
 Omnia a tibi dicam perniciosa consilia Circes:
 Apparabit tibi potionè, mittet verò venena in panem,
 Sed neque sic incantare poterit, non enim finet
 Remedium eximiu quod tibi dabo: dicam. v. singula.
 Quando Circees te percutiet prælonga virga,
 Tum sanè tu gladio acuto extracto à femore,
 In Circeen irue, perinde atque interficere cupiens:
 Illa te subtrahens inuitabit ad concubitum,
 Ibi tu nequiquam deinde abnega dex cubile,
 Ve tibi soluatque socios, ræq; ipsam benignè excipiat:
 Sed iube ipsam beatorum magnum iuramentû iurare,
 Ne vllum tibi ipsi detrimentum malum paret aliud,
 Ne te nudatum imbellem nec virilem faciat.

Sic loquutus præbuit remedium Mercurius,

Ex terra euulsam, & mihi naturam eius cõmonstrauit.
 Radix quidem nigra erat, lacti verò similis flos,
 Moly autem ipsum vocant dij: difficile verò effossu
 Viris utique mortalibus: dij autem omnia possunt.
 Mercurius quidem discessit ad magnum Olympum,
 Insulam in syluofam, ego autem ad domum Circeæ
 Iui: multa verò mihi cor cogitauit eunti.
 Constiti autem in ianuis dex pulchricomæ,
 Ibi stans vocaui: dea verò meam exaudiuit vocem:
 Illa statim egressa ianuas apernit splendida,
 Et vocaui: cæterum ego sequutus sum mistatus corde.
 Collocauit. a. me introductum in throno arg. clauis
 manito.

Pulchro fabrefacto scabellum verò sub pedibus erat.
 Adornauit a mihi potionè aureo poculo vt biberem,
 Intûque pharmacum misit mala meditans in animo.
 Cæterum postquã dedit & ebibi, neq; sic me demulfit

- 20 Πάρος αὖ πωλεγγῶνα, ἄπορ τ' ἴδακτ', ἐν τ' οἰόωζεν,
 21 Ἐρχομαι σφραγίσθαι μετ' ἄλλων ἰεῖν ἱππῆσσι.
 22 Γὰρ εὐτ' ἴξω δὲ αὐτὸν ὀφειλοῦσ' ἑσθλοῖσι φέρω μνηστῆρ,
 23 Κίρκη ἱππῆζα, ὡς τε κτεῖνῶν ἀποφάσκειται.
 24 Ἢ δὲ μῆτιρ ἐάχουσα ὑπὲρ θάλασσαν, λάβει γυῖον,
 25 Καὶ μ' ἑλοφουροῖδ' ἑσπία πτιστῆται φερσὶ σπύδα.
 26 Τίς τὸδ' ἔτι εἰς κείνῳ; τίς τ' ἐπιπόλις ἢ τὴν τοκοῖς;
 27 Θεοῦ μ' ἴχθ' οἱ οὔτι πωρταῖσι φάρμακ' ἰδὲ χεῖρας.
 28 Οὐδ' ἐγὼ κ' οἶμι ἄλλος αἶψ' ἰδὲ φάσμακ' αἰτληθῆναι.
 29 Ὅτι καὶ πικρὴ φερῶται ἀμείψεται ἴρκασι δόδοισι.
 30 Σοὶ δ' ἔτι σε σφάσσει ἀκὴν πτεροῖσιν ἰδὲ δόξῃ.
 31 Ἢ σὺ γ' ἐδούκεις ἴσασ' πολλοῦτοπος, ὄντ' ἐμοὶ κῆρ.
 32 Φάσκει ἑλδοσθεῖται χυτοῖσ' ἀπὸ κρήνησιν,
 33 Ἐκ θύρας αἰετοῖσι πῆσιν ἰδὲ μοῖαισι.
 34 Ἄλλ' ἀγαθὸν κολίω' ἄκ' ἔριθ' ἀνατοῖ δ' ἵππειται.
 35 Εὐκτε κμητῆρας ὀπίσσω ἰδὲ, ἔρθε μνηστῆρ.
 36 Εὐκτε, φιλότητι παπύροισιν ἀδύλοισι.
 37 Ἢς ἔσαν, αὐτῶρ ἴχθ' ἄμειψιμοι φερσῆσιν,
 38 Ἢ κίρκη, πῶς γὰρ με κέλεθ' ἀπὸ πτεροῖσιν ἴδῃ.
 39 Ἢ μαιεῖς ἰδὲ ἔσθλας εἰς μνηστῆσιν ἱππῆσιν.
 40 Αἰτῆσι δ' ἑσθλας ἴχθ' ἔχουσα δὴλοφουροῖσιν κολοῖσιν.
 41 Ἢ θάλασσαν τ' ἰταίη, σῆς ὀπίσσω ἰδὲ ἄλγῃ.
 42 Ὅσθ' ἀμὲν γυμναδίηται χερσὶν ἢ αἰνῶσθα θείης;
 43 Οὐδ' αἰετῶν ἰδὲ ἑλδοσθεῖται τῆς ἑσπίας ἰδὲ ἄλγῃ.
 44 Εἰ μὲν μνηστῆρας γὰρ θεία μῆτιρ ἔρκετ' ὀπίσσω,
 45 Μῆτιρ μαιετῶν πῆμα κερκεῖ βελδοσθῆσαν ἀλλοφ.
 46 Ἢς ἔσθ' ἀμείψω δ' αἰετῶν ἀπὸ μνηστῆρας ἑλδοσθῆσαν.
 47 Αὐτῶρ ἴχθ' ἑσθλας τῆς ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας,
 48 Καὶ πτεροῖσιν ἰδὲ κίρκησιν ἑσθλας ἑλδοσθῆσαν.
 49 Ἢ μαιετῶν δ' ἑσθλας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας.
 50 τίς τ' ἔστι
- 20 Τίς τ' ἔστι, ὡς τὸ δὴ μνηστῆρας ἑλδοσθῆσαν ἑσθλας.
 21 Ἢ μνηστῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 22 Ἢ μνηστῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 23 Τίς τ' ἔστι, ὡς τὸ δὴ μνηστῆρας ἑλδοσθῆσαν ἑσθλας.
 24 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 25 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 26 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 27 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 28 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 29 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 30 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 31 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 32 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 33 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 34 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 35 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 36 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 37 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 38 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 39 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 40 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 41 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 42 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 43 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 44 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 45 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 46 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 47 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 48 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 49 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.
 50 Περσῆρας ἑλδοσθῆσαν τῆς ἑσπίας ἑλδοσθῆσαν.

Virgula feriens, sermonemque habuit his verbis,
Abi nunc in haram, cum aliis cuba sociis.

Sic ait: ego, a. gladium acutum stringens à femore,
In Circeen irui tanquam occidere moliens:
Illa, v. magnū clamis subtercurrit, & prehendit genua,
Et mihi plorabunda, verba alata dixit,

Quis? cuias es hominum? ubi tibi vrbis a: que parente?
Stupor me tene: q̄ nō bibēs hęc venena mutatus es.
Minimè enim quisquā alius vir hęc venena sustinuit,
Quicumq; hauferit, & primum transmisit seprō dētium.
Tibi vero aliqua in pectoribus immutabilis mens est,
Nimirum tu Vlysses es versutus, quem mihi semper
Prædixit venturum aurea virga vtens Mercurius,
Ex Troia reuersum celerē cum naue nigra.
Sed agē certē in vaginam gladium pone, nos, v. deinde
Lectum meum conscendamus, vt commixti
In lecto & amore confidamus inuicem.

Sic ait: ceterum ego ipsam excipiēs alloquutus sum,
O Circe quo pacto me iubes tibi mansuetum esse,
Quæ mihi sues quidem fecisti in domibus socios,
Ipsam autem hęc detinens dolosè iubes
Ad thalamum ire, & tuum conscendere cubile,
Vt me nudatum ignauum & imbecillum recedat:
Non sanè ego velim tuum conscendere lectum,
Nisi mihi sustineas dea magnum iuramentum iurate,
Te nullum mihi detrimentū malū machinaturā aliud.

Sic dixi: illa continuo iuravit vt iussi.
Ceterum postquam iuravit & absoluit iururandum.
Tum ego Circes conscendi pulchrum lectum,
Ancillæ a. interea quidem intia domum opus suum
agebant

Quatuor, quæ ei domi administræ erant,
Natae autem hęc erant ex fontibus & syluis,
Et ex sacris fluminibus, quæ ad mare profluunt:
Harum vna quidem iniecit thronis stragula pulchra
Purpurea supernè, infernè lintea tenuis subiecit:

Altera verò ante thronos extendit mensas.
 Argenteas, his autem apposuit aureas lanceas.
 Tertia verò craterem mellissimum vinum miscuit
 Dulce in argenteo, distribuit autem aurata pocula.
 Quarta verò aquam tulit, & succendit ignem
 Magnum sub tripode magno, calefiebat autem aqua.
 Ceterum postquam efferbuit aqua in spèdido ahenò,
 In labrum me collocatum lauit ex tripode magno,
 Suauiter fusa aqua per caputque & humeros,
 Donec mihi laborè animù-rodètem deimeret mèbris.
 Porro postquam lauit & vixit pingui oleo,
 Chitonam mihi pulchram circum induit atq; tunicam.
 Collocavit a me introductum ad thronum argenteum,
 Pulchrum, fabrefactum, scabellum. v. sub pedib. erat.
 Aquam ancilla gutturnio perfundebat ferens,
 Pulchro, aurato, super argenteo lebere.
 Ad lauandum, iuxta verò positam extendit mensam.
 Panem autè veneranda proma-conda apposuit ferens,
 Eduliis multis apposis, benignè largiens quæ aderat.
 Edere verò iussit, meo autem non placuit animo,
 Sed sedebam alia cogitans, mala a providebat animus:
 Circe verò ut agnouit me sedentem, neque ad cibum
 Manum extendentè, sed gravè me dolorè habentem,
 Propè astans verba alata dixit.

Quid sic Vlysses sedes similis muto
 Animum inum eden? cibum autem non attingis neq;
 potum?
 An aliquem dolum alium timesite verò non oportet
 Timere: iam enim iuravi graue iuramentum.
 Sic ait: ceterum ego ipsam excipiens dixi,
 O Circe quis sanè vir, qui æquus & iustus sit,
 Prius iustineat gustare cibum atque potum,
 Antequam redimantur socij & in oculis videantur?
 Sed si quidem benenola, bibere edereque iubes,
 Solue ut palam videam dilectos socios.
 Sic dicebam: Circe autem ex ædibus transiit,

- 20 Πάσι δ' ἐπιχρῶσ' ἐχρῶσθε θυοῖσ' ἐπίπλοισιν ἄλλοι
 21 Ἐκ δ' ἔλασθε σάκεασι θεοκάμοις ἐπιπέλοισιν.
 22 Οἳ δ' ἔπειτ' ἐχρῶσθε ἐκαστοὶ ἅδ' ἑὶ αὐτῶν
 23 Ἐχρῶσθε παροστέλλοιτε ἐχρῶσθε φάμασκα ἄλλοι.
 24 Τῶν δ' ἐπὶ πῶ μάλιστ' ἐχρῶσθε ἔρριπτεσθε πρὶν ἔρυσθε
 25 Φάμασκα κ' ἄλλοισι τῶ σφιν πόσι πότισι κίρκῃ
 26 Κίρκῃ δ' ἅψ' ἐχρῶσθε τρώεσσι ἢ τρώεσσι ἑσσησθε
 27 Καὶ πολλὸν κελαιόεντα καὶ μάλιστ' ἐχρῶσθε ἄλλοι.
 28 Ἐχρῶσθε δ' ἅμα κίρκῃ, ἔρριπτεσθε ἐχρῶσθε ἑσσησθε
 29 Πᾶσι δ' ἔμμελλεσθε ἐπὶ δουροῖσ', ἅμα δ' ἅδ' ἄλλοι
 30 Σμερδαλίην κατὰ βίβραθ' ἅδ' ἑλίμην καὶ αὐτῶν
 31 Ἡ δ' ἐμὸν ἄρ' ἔχρῶσθε παροστέλλοιτε διαδύοισι,
 32 Διοχρῶσθε λακτιμάθην πολυμήχαν' ὄδυ κούρῃ,
 33 Ἐχρῶσθε τῶν δ' ἐπὶ πῶσθε δαίμων καὶ δῖα δαίμονας
 34 Νῆα δ' ἅδ' ἅμα παροστέλλοιτε ἐχρῶσθε
 35 ἔπειρῶσθε,
 36 Κτήματα δ' ἐπὶ σπῆλαισι παλάσσειτε, ἔπλατε πάντα
 37 Αὐτῶν δ' ἅψ' ἔπειρ' ἅδ' ἔχρῶσθε ἐπιπέλοισιν.
 38 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμελλ' ἐπιπέλοισι θυμὸν ἀγμῶσθε.
 39 Βλέψ' ἅδ' ἑλίμην ἑλίμην καὶ δῖα δαίμονας.
 40 Ἐχρῶσθε ἔπειτ' ὅππῃ τῶν δ' ἐχρῶσθε ἐπιπέλοισιν
 41 Οἴκῃ δ' ἄλλοισι σφῆλαισι, δαίμονας δ' ἅμα κ' ἄλλοι
 42 Ὡς δ' ἔφατ' ἀγμῶσθε πόσισι καὶ κίρκῃ ἀγμῶσθε
 43 Ἐχρῶσθε ἐπὶ κίρκῃ, ἐπὶ πῶσθε βότῃσι καὶ κίρκῃ
 44 Πᾶσι δ' ἅμα κελαιόεντα κατὰ βίβραθ' ἅδ' ἑλίμην
 45 Ἐχρῶσθε ἅδ' ἅμα κίρκῃ, ἔρριπτεσθε ἐχρῶσθε ἑσσησθε
 46 Μελίπλοισι δ' ἐπὶ μὲν κίρκῃ ἐπὶ πῶσθε ἐχρῶσθε
 47 ἄλλοισι δ' ἐπὶ πῶσθε δαίμονας καὶ δῖα δαίμονας
 48 Τῶν δ' ἐπὶ πῶ μάλιστ' ἐχρῶσθε ἔρριπτεσθε πρὶν ἔρυσθε
 49 Καὶ μὲν ἄλλοισι σφῆλαισι κατὰ βίβραθ' ἅδ' ἑλίμην
 50 Σμῆρδαλίην κατὰ βίβραθ' ἅδ' ἑλίμην καὶ αὐτῶν
 51 Ὡς ἔφατ'· ἅδ' ἅμα κίρκῃ, ἔρριπτεσθε ἐχρῶσθε ἑσσησθε
 52 Αὐτῶν δ' ἅψ' ἔπειρ' ἅδ' ἔχρῶσθε ἐπιπέλοισιν
 53 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμελλ' ἐπιπέλοισι θυμὸν ἀγμῶσθε
 54 Νῆα δ' ἅδ' ἅμα παροστέλλοιτε ἐχρῶσθε ἔπειρῶσθε,

Virgam tenens in manu, ianuas verò aperuit haræ.

Exegit porcis similes nouennibus.

Illi quidem continuo flauerunt contrarij: illa a. per eos
Incedens inunxit unicuique pharmacum aliud. [rat
Horu quidè è mèbris pili, defluebāt quos ante p̄duxer-
Pharmacu perniciosu q̄ ipsis dederat venerāda Circe.
Virg. a. continuo facti sunt iuniores quàm antea essent,
Et multò pulchriores & maiores aspectu.

Agnouerunt. a. me illi, amplexiq; manum sunt singuli,
Omnibûsq; dulcis subortus est luctus: domus autem
Horrendum resonabat, dea verò misera est & ipsa.
Illa autem propè me stans loquuta est eia inter deas,

Generose Laertiade prudens Vlysses,
Vade nunc ad nauem celerem & ad litus maris,
Nauem quidem omnium primum subducite ad con-
tinentem,

Facultates. v. in speluncis abscondite, armâq; omnia,
Ipse autem statim reuertere, & adduc dilectos socios.

Sic ait: ceteru mihi persuasus est animus generosus,
Festinabam ire ad nauem celerem & litus maris.

Inueni dein de iuxta nauem celerem dilectos socios,
Miserabiliter lugentes, vberes lacrymas profundentes.

Vt quu in agro degentes buculq; circa vaccas armetarias
Venientes ad mandram, postquam herba saturæ sunt,

Omnes simul ludunt opposita, neque ipsa stabula
Detinent, sed indefinenter mugientes circumueunt

Mates: sic me illi postquam viderunt oculis,
Lacrymantes circueierant videbantur. a. iporum animus

Sic affectus esse ac si in patriam venisset: & urbem suam
Aspera Ithacæ, vbi nutriti fuerant atque nati

Et me lugentes verbis alatis sunt alloquuti,
Ob te reuersum, generose, sic exudemus

Perinde atq; si in Ithacam venissemus patriam terram.
Sed agè aliorum sociorum narra interitum.

Sic dixerunt: ceteru ego alloquutus su bladis verbis,
Nauem quidè omnium primu subducamus in litus,

Bonâq; in speluncis recôdamus armentisq; omnia:
 Vos autem accelerate me vnâ vnuerſi ſequi,
 Vt videatis ſocios factis in ædibus Circes,
 Bibentes & comedentes, copioſam victum habentes.

Sic dixit: illi celeriter meis verbis obedierunt.
 Eurylochus autê ſolus mihi detinebat omnes ſocios,
 Et ipſos alloquens verba alata protulit
 Ah miſeri quò ibimus? quid mala deſideratis iſta,
 Circes ad ædes deſcendere? quæ omnes
 Aut ſues aut lupos reddet aut leones,
 Qui ei magnâ domum caſtodiamus etiâ neceſſitate.
 Sicut Cyclops fecit, quando eius ad ſtabulû venerunt
 Noſtri ſocij (cum iis audax ſequebatur Vlyſſes.)
 Huius enim etiam illi inſipientia perierunt.

Sic ait: ceterum ego in mente deſideravi
 Extracto gladio oblongo à craſſo femore,
 Hoc ei abſciſſo capite, ad ſolum delicere,
 Cognatus licet eſſet proximo gradu: ſed me ſocij
 Mollibus verbis continuerunt aliunde alius,
 O genero è hunc quidem linquamus. (ſi tu ita cenſes)
 Hic iuxta nauem manere & nauem caſtodire,
 Nobis autem dux eſto ſacram ad domum Circes.

Sic loquenti, ab naue aſcenderunt atque mati,
 Nequidem Eurylochus eam apud nauem reliquit eſt,
 Sed ſequutus eſt, timuit enim meas aſperas minas.
 Interea verò alios ſocios in ædibus Circe
 Studioſè lauîtque & vnxit pingui oleo,
 Circum autem pulchras chlamidas induit atque tunicas:
 Epulantes autem omnes inuenimus intra ædes.
 Hi v. poſtquam inuicem conſpexerunt reputaruntque
 omnia.

Flebant lugentes: vndiquaq; autem reſonabat domus,
 Illa verò propè me ſtans alloquuta eſt diâ inter deas,
 Generoſe lætitiâ de verſute Vlyſſes,
 Ne amplius nunc vbetè luſtum excitetis, ſcio etiâ ipſa
 Et quos in ponto paſi eſtis dolores piſcoſo,

- 21 Ἡ δ' ἔγ' αἰετοῖσι σφῆρες ἰδὼ κλάσσει τ' ὄπι χέρσῃ.
 22 Ἀλλ' ἄρα τ' ἰδὼσι θεομήνῃ, καὶ πῖσι εἶνοι.
 23 Εἰ δὲ κεν αὖτις θυμὸν ἐκείνη κλέσσει
 24 Οἷοι ἔτι φέρῃσι καὶ ἔτι πῖσι πατρὶδα γῆρα
 25 Τηχάϊνε ἰθάκης ἐμῷ δὲ ἀσκέλαϊ καὶ ἄθυμοι
 26 Αἰετοῖσι θεομήνῃ μεμνησθῆσαι ἔδη ποτ' ἔμην
 27 Θυμὸν ἐκείνη φέρσῃ καὶ ἔτι μάλ' ἀπολλὰ πῖσι πεδῆ.
 28 Ὡς ἰδοῦσ' ἀμφὶ δὲ αὖτ' ἐπιπέδῃσι θυμὸν ἀγνώσῃ.
 29 Ἐνθα μὲν ἤματα πέντε καὶ τάλισσ' ἔθρησεν ἐκείνου
 30 Ἡ μὲν δὲ διακροῖται κλέσσει τ' ἀσπίσσι καὶ μάθουσ' ἑδῶ.
 31 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκείνοισι ἴδωσθε δὲ ἴσθῃσι ἄρα,
 32 Μίσσησιν φθιόνων, σφῆρ' ἔτι ἤματα μετὰ τάλισσιν,
 33 Καὶ πῖσι μὲν ἔκλεμασθεταί ἔθρησεν ἴσθῃσι
 34 Διακροῖται δὲ ἐμῷ ἀμνησθῆσαι ποτὲ δὲ εἶποι
 35 Ἡ τοι θύσῃσι δὲ σπυρῆσιν καὶ ἐκείνου
 36 Οἷοι ἔτι φέρῃσι καὶ ἔτι πῖσι πατρὶδα γῆρα.
 37 Ὡς ἰδοῦσ' ἀμφὶ δὲ αὖτ' ἐπιπέδῃσι θυμὸν ἀγνώσῃ.
 38 Ὡς τῶν μὲν φέρσῃσι ἤματα ἐκείνησιν ἐκείνου
 39 Ἡ μὲν δὲ διακροῖται κλέσσει τ' ἀσπίσσι καὶ μάθουσ' ἑδῶ.
 40 Ἡ μὲν δὲ ἀσπίσσι ἐκείνου καὶ ἔτι κλέσσει ἄλλοι.
 41 Οἱ μὲν καμάρωνται καὶ ἔτι μετὰ σπυρῆσιν
 42 Ἀσπίσιν ἔθρησεν ὄπι καὶ σφῆρ' ἑκείνου
 43 Γομφῶσιν ἐκείνου δὲ σπυρῆσιν καὶ ἔτι κλέσσει ἐκείνου
 44 Καὶ μετὰ σπυρῆσιν ἔθρησεν ἴσθῃσι σφῆρ' ἑκείνου
 45 Ὡς κλέσσει τάλισσιν καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 46 Οἷοι δὲ πῖσι μετὰ σπυρῆσιν θυμὸν δὲ μοι εἰπὺ-
 47 πῃ ἔδη.
 48 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 49 ἔθρησεν ἴσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 50 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 51 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 52 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 53 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 54 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 55 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 56 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 57 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 58 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 59 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 60 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 61 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 62 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 63 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 64 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 65 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 66 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 67 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 68 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 69 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 70 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 71 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 72 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 73 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 74 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 75 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 76 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 77 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 78 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 79 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 80 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 81 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 82 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 83 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 84 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 85 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 86 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 87 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 88 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 89 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 90 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 91 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 92 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 93 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 94 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 95 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 96 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 97 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 98 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 99 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι
 100 Ἡ δὲ ἄλλοι ἐπίσθῃσι καὶ ἔθρησεν ἴσθῃσι

Atque quæcunque iniusti viri nocuerunt in terra.
 Sed agite, comedite cibum, & bibite vinum,
 Donec denuò animum intracta præcordia receperitis,
 Qualem quando primùm relinquebatis patriâ terram
 Aiperæ Ithacæ, nunc verò defatigati & tristes estis,
 Semper erroris duri memores, nequiquâ vobis (stis.
 Animus est in læticia, quâ loquor, valde multa passi o-

Sic ait nobis, & continuo paruit animus generosus,
 Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
 Sedimus conuiuentes, carnes immensas, & suauè vinû.
 Sed quâdo certè annus erat, & circũterebantur horæ,
 Mensibus exactis ex ordine, dies longi perfecti sunt,
 Et tum me euocatum alloquuntur dilecti Iodij,

Infelix iam nunc memor esto patriæ terræ,
 Si tibi fatale est setuam atque peruenire
 Domum ad excelsam, & tuam in partiam terram.

Sic dixerunt, cæterùm mihi persuasus animus generosus.
 Sic tum quidem tota die ad solis occasum
 Sedimus conuiuentes carnes immensas & suauè vinû.
 Quando verò sol occidit, & crepusculum aduenit,
 Illi quidem dormierunt per ædēs obscuras.

Cæterùm ego Circes conscenso splendido lecto
 Preheñsis genib. rogavi: dea, v. meam audiat vocem,
 Et ipsam compellendo verba alata dixi,
 O Circe, perfice mihi promissionem quam promisisti,
 Domum fore vt me mitteres: at animus mihi impellit
 tur iam,

Atque aliorum sociorum, qui mihi affligunt charû cor,
 Circa me lugentes, si quando te seorâ abes.

Sic dixi: illa continuo excipiens dixit inter deas,
 O generose Laertiade, versute Ulysses,
 Ne amplius nunc inuiti mea manete in domo,
 Sed aliam oportet primùm viâ perficere, & peruenire
 Ad Platonis domum, & splendidæ Proserpinæ,
 Animam consulturos Thebani Tiresis
 Vatis cæci, cuius mentes firmæ sunt.

- 27 Τὸ δ' ἔτι πειθόμεναι πόντος ἀφ' ἑσπέρων ἀνα
 28 Οἷον πεπνυμένῃσι τῆ δ' ἑσπέρῃσι κλισίῃσι
 29 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμολε γὰρ κατακλιθεὶς φίλος ἦτορ.
 30 Κραδίην δ' ἔσ' ἀγχιθεὶς κραδίονος, ἅϊτι θυμὸς
 31 ἦν οἶα' ἔπ' ἑσπέρῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι.
 32 Αὐτὰρ ἔπειτα κλαίοντες κατακλιθεὶς τε καὶ ἰδὼν,
 33 Κῆρ τῶν τε δὴ μὴ ἔπειτα κλισίῃσι κλισίῃσι
 34 ὡς κλισίῃσι, τίς γὰρ τῶν τε κλισίῃσι κλισίῃσι
 35 εἶπε αἴθερ δ' ἔπειτα κλισίῃσι κλισίῃσι
 36 ἦ ἔσ' ἰδὼν κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 37 οὐδὲ γὰρ κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 38 Μὴ τι τοῖσι κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 39 ἔσ' ἰδὼν κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 40 ἦ ἔσ' ἰδὼν κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 41 Αἰδ' ὅππότε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 42 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 43 Μακροὶ τ' ἀγχιθεὶς κλισίῃσι κλισίῃσι
 44 Νῆα γὰρ κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 45 Αὐτὸς δ' ἔπειτα κλισίῃσι κλισίῃσι
 46 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 47 Κικυπῆες δ' ἔπειτα κλισίῃσι κλισίῃσι
 48 Πάριον κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 49 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 50 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 51 κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 52 Περσῶν κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 53 Τὸ τρίτον κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 54 Πάριον κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 55 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 56 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 57 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 58 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 59 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 60 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 61 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 62 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 63 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 64 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 65 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 66 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 67 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 68 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 69 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 70 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 71 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 72 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 73 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 74 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 75 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 76 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 77 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 78 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 79 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 80 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 81 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 82 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 83 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 84 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 85 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 86 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 87 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 88 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 89 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 90 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 91 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 92 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 93 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 94 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 95 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 96 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 97 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 98 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 99 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι
 100 εἶπε κλισίῃσι κλισίῃσι κλισίῃσι

Huc etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
 solus ut sciret: alij verò, vmbrae volitant.

Sic ait: ceterùm mihi fractum est amicum cor:
 Flebam, a. in lectulo desidens, neque iam animus
 Voluit amplius viuere, & videre lumen solis.
 Ceterùm postquam hèn'sq; prouolutusq; sum satiatus,
 Tum sanè ipsam verbis excipiens alloquutus sum,
 O Circe quĩnam hanc viam demonstrabit?

Ad Plutonium, v. nemo vnquam peruenit naue nigra,
 Sic dixit illa continuo respondit diã inter deas,
 Generose Laertiade, prudens Ulysses
 Minimè tibi tuis desiderium pro naue curæ sit:
 Sed malo erecto velisque albis extensis
 Sede, illam, v. tibi flatus Boreæ ferat.

Sed quum iam naue per Oceanum transmiseris,
 Vbi litus breue & nemora Proserpinæ,
 Longæque alni, & salices frugiperdæ:
 Nauè quidè illic siste in Oceanũ profundis vorticibus:

Ipsè autem in Plutonis eas domum obscuram,
 Hic quidè in Acherontè Pyriphlegethónq; confluit,
 Cocythũque, qui certè Stygis aquæ est fluxus
 Petràque & cõcurlus duorũ fluniorũ valde sonantium,
 Hic deinde heros accedens prope ut te iubeo,
 Fossam fode cubitalem quoquo versum.

Super illam libamen funde omnibus mortuis,
 Primum mulso, deinde autem suauĩ vino,
 Tertium rursus aqua: insuper, a. farinam albam misce:
 Multa, v. orãs pollicere mortuorũ iubeccillis capitibus

Vbi veneris in Ithacã stentilè, vœccam quæ optima sit,
 Sacrificaturũ domi tuæ, pyrãq; repleturũ reb. optimis
 Tiresiã, v. separatim arietem sacrificaturũ soli,
 Prostrũ nigrum, qui inter oues excellit vestras,
 Ceterùm postquam precibus oraueris inclytam na-

tionem mortuorũ,
 Hic quem marem sacrifices formellãmque nigrã,
 Ad Etebum conuenus, ipse, a. leonũ auersas sis,

- 21 Γέμας ποταμῶν ἔκαστ' ἔδωκε δὲ πολλὰ
 22 Ψυχῆ ἀλόστον, ἡμῶν κερτατὸς τοῖσιν.
 23 Δὲ πῶς ἔπειθ' ἰπὸς ἐστὶ ἰπποτρῴων ἑκείνου
 24 Μῆλα καὶ δὴ κερτατὸς ἔσφαχ' ὄρωσ' ἡλιπὶ χαλκῷ
 25 Δείρασι κερτατῶν ἰσοδίκων δὲ δείρασι,
 26 Γεθίμων τ' εἰδὲ καὶ ἰπποτῆ ἀφ' ὀσφύεσσιν·
 27 Αὐτὸς δὲ ἕρπας ἔξυ' ἔκαστος ἀνδρῶν· ἄλλ' ἄ μορῶν
 28 ἦ ἔδωκε, μα δὲ ἔγωγε κούρω δειλῶν ἀφ' ἡμῶν
 29 Αἰετοῖς ἔσσει ἡδὲ σφίσι τῆροισι καὶ πτολίεθρον·
 30 Ἐἶδ' ἄντα αἰνέειν μοῖν περὶ ἐλπίσιν ἔρχεσθαι λαῶν,
 31 Ὅς κ' ἂν τοὶ εἴπωσι ἴδοντες καὶ μῆτορα καλοῦσιν,
 32 Νόστον θ' ἄε ὅτι πέπειθ' ἔδοσαν ἰχθυόεντα.
 33 Ὡς ἔπειτ' αὐτῶν δὲ χερσὺς ἔρπει ἔκαστος ἑός.
 34 Ἄμει δ' ἴμε χερσὶν ἢ χερσὶν ἢ τῶν περὶ ἴσσοι,
 35 Αὐτὰρ εἴ κ' ἀγνοῖσθε σάρα μῆλα ἔσσοι τῶμασιν
 36 Λιπῶντες χερσὶν ἄντι δὲ ἔσσοι βλάστη ἔξυι,
 37 Καὶ κούρω χερσὶν ἄντι δὲ ἔσσοι καὶ ὄψ' ἡμῶν.
 38 Αὐτὰρ ἔγχε δὲ δῶματ' ἰπποτῶν ἰπποτῶν.
 39 Μῆλα χερσὶ ἰπποτῶν ἄλλ' ἔσσοι δὲ ἀπὸ ἑσθ' ἔσσοι,
 40 Μῆλα τ' ἰπποτῶν ἄλλ' ἔσσοι δὲ ἀπὸ ἑσθ' ἔσσοι.
 41 Ἄν' ἴδω δὲ γὰρ μοι ἰπποτῶν δὲ πτόλιαι κίεον,
 42 Περὶ ἑσθ' ἰπποτῶν δὲ ἰπποτῶν δὲ Σομῶν ἀγλῶν.
 43 Οὐδ' ἔγωγε ἔσσοι ἀπὸ μῆλασιν ἔσσοι ἰπποτῶν.
 44 Ἐχθρῶν δὲ περὶ ἴσσοι μῆλασιν ἔσσοι πτόλιαι
 45 Ἀλλ' ἴμεν ἔσσοι πτόλιαι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 46 Ἦν' ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 47 Ἦν' ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 48 Καὶ κούρω ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι
 49 ἀλλ' ἴμεν.
 50 Ἐσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 51 Ἄλλ' ἴμεν ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 52 Ἄλλ' ἴμεν ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 53 Ἄλλ' ἴμεν ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 54 Ἄλλ' ἴμεν ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 55 Ἄλλ' ἴμεν ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.
 56 Ἄλλ' ἴμεν ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι ἔσσοι.

Incedens ad fluij fluentibus verò multæ
 Animæ accedent mortuorum defunctorum,
 Tum continuò sociis impera, & iube,
 Oves, quæ quidem iacent maculatæ sauo ferro,
 Excoriatas comburere, vota verò fecere diis,
 Generoso Plutoni, & inclytæ Proserpinæ.
 Ipse autem gladio acuto exerto à femore
 Sedes, neq; permittite mortuorum imbecilles vmbas
 Ad sanguinè prope accedere, antequàm Tyresiam audieris.
 Hic tibi statim vates adueniet o dux populorum,
 Qui tibi dicet viam & modum viae,
 Reditumque, vt per pontum proficiat caris piscosum,

Sic dixit: continuò a aurea sede aduenit aurora,
 Me verò chlanamque tunicamque vestes induit,
 Ipsa v. candidam togam ingentem induit nymphea,
 Tenuem & pulchram: zona autem cinxit lumbos
 Pulchra, antea, capiti verò imposuit redimiculum.
 Caterùm ego per domum vadens excitavi socios,
 Mollibus exbis accedens ad virum vanumque,
 Ne amplius nunc dormientes indulgete dulci somno,
 At eam uisiam, n. mihi indicauit veneranda Circe:

Sic dixit illis verò persuasus est animus generosus,
 Neque tamen illinc illos abduxi socios.
 Elpenor enim quidam erat inuicior nam, neque valde
 Fortis in bello, neque prudentia instructus,
 Qui separatim à sociis sacris in adibus Circes
 Refrigerium cupiens dormiuit bene potus,
 Sese mouentibus, a sociis strepitum & tumultum quàm
 audiuiisset

Repente surrexit, & oblitus est mente sua
 Retrogradè descendere postquàm venit ad scalam longam
 Sed ante testum decidit, eius autem ceruix
 Ex iuncturis fracta est, anima v. ad inferos descendit.
 Venientes a. hos ego sermone alloquutus sum. (tam
 Existimabatis fortassis domumque charam ad patriam ter
 Vos venturos: aliam verò nobis viam praedixit Circe,

εἰς αἶδαν δόμοις καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης,
 καὶ ψυχῆ χρηστοῦ καὶ ἀνδρείου κέρματος.
 Περὶ φάμιλον, τίστι δὲ κατακλιθεὶς φίλοι ἦσαν.
 Ἐξείλεται δὲ κραταῖον ἄνθρωπον, τίλλοντά τε χαίτας.
 Ἄλλ' ἢ γὰρ περὶ φέροντα ἐγένετο μυρμιδικίον.
 Ἄλλ' ὅτι δὴ ῥ' ὅππῃ τῆσδε δουλοῦ καὶ ἴσως δουλοῦ καὶ
 ἠέμερ' ἀχρεῖοι, δουλοῦ καὶ ἴσως δουλοῦ καὶ
 τόσσα δὲ εἰς αἰχμῶν κέρμα ἔσθ' ἡμῶν μύθηται.
 Ἀλλήνη καταδύσει, ἡ δὲ δουλοῦ τε μάλα φησι,
 ῥ' ἴα σπυρξήσθουσα, τίς αἰετὸν ἰαεὶς ἐξήλοισα
 Ὀφθαλμοῖσι ἴδουσι, καὶ εἰς ἡμῶν μύθηται.

Τ' ΠΟ' ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α' ΦΑ-
 ς αἰτίας τ' ὀμίοντο ἐδουλοῦσας.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ πῶς καὶ τίς κέρμα ἐνπλαῖ εἰς αἶδαν
 καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης, καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης
 καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης, καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης
 καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης, καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης
 καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης, καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης καὶ ἰσχυρῆς ἀφροσύνης.

ΑΛΛΗ Τ' ΠΟ' ΘΕΣΙΣ, Η' ΕΠΙΓΡΑΦΗ.
 Ἀλλήνη δὲ εἰς αἶδαν ψυχῆς ἐκίτηται ἐδουλοῦσας.

Α' Λ Λ Η.

ἀλλήνη δὲ εἰς αἶδαν ψυχῆς ἐκίτηται ἐδουλοῦσας.

ΤΗΣ

Ad Plutonis domum, & insignis Proserpinæ,
Animam consulturos Thebani Tirefiz.

Sic loquutus: illis cōtractum est charum cor.
Desidentes autem illic flebant euellébantque pilos.
At neque sic vllum remedium succurrit lugentibus.
Sed dum ad nauem celerem & litrus maris
Ibamus tristes, vberes lacrymas profundentes,
Interea adueniens Circe ad nauem nigram,
Masculum alligauit arstem, feminellamque nigram,
Faciliter euanesceus: quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc aut illuc euntem?

ARGVMENTVM XL LIBRI
ODYSSEÆ HOMERI.

ENARRAT quomodo Circei mandatu ad inferos descen-
derit, & quo pacto auerit Tyresiam vatem, & de sua &
aliorum salute. Et ut Ieros & heramas viderit apud vise-
ras, & matrem, & eorum qui ad illum cum ipso militarunt
meniuillos, eorumque aliquos qui apud inferos plebuntur.

ALIVD ARG. VEL INSCR:

A, verò apud inferos ad animas peruenit Vlysses.

ALIA INSCRIPTIO.

Manium euocatio ad futurorum scientiam.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΘΥΣΣΕΙΔΟΣ

ἢ λήμβω ἢ ἀφ' ἑαυτῆς.

16 ἸΤ' Ἀρ' ἐπιβ' ἐπιπὲρ κατὰ θυμῷ
 17 ἢ δὲ δάκρυα,

18 ἔκτα μ' ἀπ' ἀπὸ πύμφορτοι ἐρύσσονται εἰς
 19 ἄλα δ' ἔπει,

20 Ἐν δ' ἴ' ἐπὶ πύμφορτοι ἐρύσσονται με-
 21 λήθη,

22 Ἐν δὲ τὰ μέλα λαβόντες ἐβόσσαντο

23 ἐν δὲ κ' αἰετῶν

24 θνήσκον ἀχ' ἰσχυρὰ θάλασσαν ἔξ' ἄλασσαν χέροντες.

25 Ἡ μὲν δ' ἀπὸ γαυροπύμων κακιστοροῦτο

26 Γαυροπύμων ἰση πλαστῆρι, ἰδίαν δὲ πύμφορτον,

27 Κίρκης δὲ ἰσχυρὸς ἔστι θεός, αὐθιγίασσι

28 Ἡ μὲν δ' ἔταλα ἰσχυρὰ ποτασσάσθαι ἔξ' ἄλα,

29 Ἡ μὲν δὲ πύμων ἀπὸ τῆς κακῆς τῆς κατὰ θυμῷ

30 τῶν δὲ πύμφορτων τῶν κατὰ θυμῷ

31 πύμων,

32 Ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς σφίγγος τῆς πύμων ἀπὸ τῆς

33 Ἡ δὲ ἐπὶ πύμων ἰση κατὰ θυμῷ ἀπὸ τῆς

34 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

35 Ἡ δὲ ἐπὶ πύμων ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

36 Ἡ δὲ ἐπὶ πύμων ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

37 Οὐδ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων τῆς πύμων

38 Οὐδ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων τῆς πύμων

39 Ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων τῆς πύμων

40 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

41 Εἰ μὴ ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων τῆς πύμων

42 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

43 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

44 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

45 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

46 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

47 Ἐν δὲ κ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων

48 Τὰ πύμων ἀπὸ τῆς πύμων τῆς πύμων ἀπὸ τῆς πύμων

ÆTHERVM postquam ad naues ve-
nimusque & mare.

Nauem quidem omnium primū
deduximus in mare diuinum,

Malum autē inposuimus & vela
naui nigra,

Intra a. pecora accepta induximus:

intō & ipsi

Conscendimus tristes, vberes lacrymas profundentes:
Nobis verō à posteriori parte naui nigrae prora

secundā ventū inmisit implentem velū, bonū sociū,
Circe pulchricoma horrēda dea, voce humana prædi-

Nos a. armis singulis ordinatis per nauem (ta.
sedimus, hanc ventūque gubernatōrque dirigebat.

Huius a. tota die expana fuerunt vela per pentum i-
ter fac. entis:

Occidit autem sol, obscura ique sunt omnes vici.
Illa ad fines peruenit profundi Oceani.

Hic verō Cimmentiorū erat virotū populūq; ciuitāq;
Qua caligine & nubibus tecti sunt, neque vnquam eos

Sol lucidus aspicit radiis,
Neque quum conuertitur ad cœlum stelliferum,

Neque quum in terra de cœlo defertur.
Sed nox perniciofa contegit miseros illos mortales.

Nauem quidē illuc profecti subduximus, pecora autē
Extraximus, ipsique rursus ad fluxum Oceani

Inimus, donec in regionē peruenimus quā demōstra-
Hic sacra quidē Perimedes Eurylochūq; (uit Circe.

Gestabant, ego autē gladio acuto extracto à femore,
Serobem fodi cubitalem quoquo versus,

Circa eam autem libamina fudimus omnib. manibus,
Primum mulso, postea verō dulci vino.

Tertium verō aqua, insuper farinam albam cōmiscui.

20 Πολλὰ δὲ γυναικῶν κεύων ἀδελφῶν ἀ γένωνται
 21 Ἐλπίων τίς ἰδοίηται, στυγερὰ βουῶν ἢ τὸ ἀείριον
 22 Ρίξιόν τε μάστιγι πύρρον τε θύπλοισιν ἀδελφῶν
 23 Τειρῶσι δ' ἀποιόουσι τῆς ἰβύστου ἡμῶν
 24 Παμμάλαν, ὅς μιν ἔπεισε μεταφρίψῃ ἡματίεσσιν.
 25 Τὸ δὲ ἱππὶ δολχολῶσι κητῶσι τε ἴδιαι τελευτῶσι
 26 Ἐλλισπιῶν, τὰ δὲ μῦθα λαοὶν ἀπὸ τῆς ἐστὸς
 27 Ἐὸς βίβρασι, ἴβη δὲ σῆμα ἀλεγεινῆς αἰετῆς ἀγέροντο
 28 Ψυχῆ ὡς ἐξ ἱερέως κελῶν κραυγαῖσι θιγαίωται,
 29 Νύμφασιν, ἰδίαι τε πολὺ τελευτῶσι τὸ γένος
 30 Παρθενῶσιν τ' ἀπαλῆς ποσειδέεσσιν ἔχουσαι.
 31 Πολλοὶ δὲ ἀπὸ κείων χαλκῶσι πύργουσι
 32 Ἀπὸ τῆς ἀμύθουσι βίβρασι πύργου ἀγέροντο
 33 Οἱ πολλοὶ δὲ βίβρασι τῶν αἰετῶν ἀλλοτρίῳ ἀλλοτρίῳ
 34 Θισπιῶσι ἐκ χῆρῶν ἀπὸ χηρῶν ἴβησι
 35 Δὲ πύργου τῆς ἐστὸς ἰδίαι τε ποσειδέεσσιν ἀγέροντο.
 36 Μῦθα τὰ δὲ κραυγαῖσι ἰβησι πύργου ἀγέροντο
 37 Δάμνασι κραυγαῖσι, ἰππῶσι δὲ ποσειδέεσσιν,
 38 Ἰβησι δὲ ἀπὸ τῆς ἀμύθουσι πύργου ἀγέροντο.
 39 Αὐτὰρ ἰβησι τῶν ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο
 40 Ἦμῶν, αἱ δὲ ἰβησι κεύων ἀδελφῶν ἀ γένωνται
 41 Αἰετῶν ἰβησι πύργου ἀγέροντο
 42 πύργου ἀγέροντο.
 43 Πύργου δὲ πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 44 Οὐ γὰρ πῶς ἰβησι πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 45 Σῆμα γὰρ πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 46 ἰβησι πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 47 Τῆς δὲ ἰβησι πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 48 Καὶ μὲν πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 49 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 50 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 51 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 52 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 53 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 54 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 55 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 56 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 57 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 58 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 59 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 60 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 61 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 62 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 63 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 64 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 65 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 66 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 67 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 68 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 69 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 70 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 71 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 72 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 73 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 74 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 75 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 76 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 77 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 78 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 79 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 80 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 81 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 82 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 83 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 84 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 85 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 86 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 87 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 88 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 89 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 90 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 91 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 92 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 93 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 94 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 95 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 96 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 97 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 98 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 99 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.
 100 Ἐλπίων, πύργου ἀγέροντο ἰβησι πύργου ἀγέροντο.

Multum, a precatus sum mortuorum infirma capita,
 Dicis, ubi veneri ad Rhacæ sterilem, boue q̄ optima esse
 Sacrificaturū esse me in vobis, pyrâmq; impleturum
 Tiresiæ, v. se oris arietem sacrificaturum soli, (bonis:
 Totum nigrum, qui inter pecora excellat nostra.

Hos postquã votis precibûq; nationes mortuorū
 Exoravi, pecora ubi cepissem iugulaui,
 Super fossam: stuebat v. sanguis niger, ipsæ a. congre-
 Animæ ex Erebo manium defunctorum, (gabantur
 Puellæque iuuenesque, & multa passi ones,
 Virginesq; tenelle nouo luctu affectū animū habētes:
 Plures autem vulnerari hauris ferreis,
 Viri bellicosi cæuenta arma habentes,
 Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius,
 Immenso clamore, me verò pallidus timor cepit,
 Certè tum deinde socios adhortatus inisi,
 Pecora quæ utique iacebant inactata sauo ferro
 Excoriata adolere, & vota facere diis,
 Fortique Plutoni, & graui v. or ospinæ.
 Cæterum ego gladio acuto stricto à femore
 Sedebam, neque sinebam mortuorum inania capita
 Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam
 audiuissem.

Prima autem anima Elpenoris venit socij:
 Nondum n. sepult⁹ erat sub terra latus vias habente,
 Cadauer. n. in vobis Circes reliqueramus nos,
 Indefletum & indefossum, quoniã labor alius virgebat,
 Illum ego desseui vt vidi & miserus sum animo,
 Et ipsum alloquutus verba alata dixi,

Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?
 Præuenisti pedes quâ sis, quâ ego cum nauis nigra?
 Sic dixit ille me lamentans excepit sermone,
 Inciye Laertiade ingeniose Vlysses,
 Læsi me dæmonis fatum malum & copiosum vinū,
 Circes in domo cubans non attendi
 Retro conuersum descendere, ubi veni ad scalâ lōgâ,

- 20 Ἀλλ' ἄγε καταπικρὸν τέκος πίσσον, ἵα δὲ μαι, σὺ χυῖ
 21 ἄσπρα γάλασ' ἐάη, ψυχὴ δ' εἰδὼς δεκάτ' ἔλθε.
 22 Νῦν δέ σ' ἴδ' ὅτι θινὸν γοῶν ἐπέσθαι ἢ σπαιόντιαι.
 23 Πρὸς τ' ἀλίχου κ' σπαιόντι, ἔε ἴσπερ τυτθὸν ἐόντος,
 24 Τηλεμάχου δ' ἔν μοι κῆρ ἐκὶ μακρόθυσι δ' ἄλειπας.
 25 Ὅτ' ἴα γὰρ ἄε ἐσθ' ἰδὼν κίων ἄμα, εἴε ἀΐδω,
 26 Νῦν σὺ εἰς ἀπείλω θήησθε ἄδρηά κ' ἄνα.
 27 Ἐγὼ δ' ἴσπερ αἶαξ κέλευμαι μετ' ἄσθ' ἱμῶν.
 28 Μὲ μ' ἀκλῶσαι κ' ἀσπιννὸν ἰὸν ἴπιδαι καταλείπει φησὶ,
 29 Νῦν σ' ἰδὼν, μὲ πῶτι θινὸν μελέων ἄσπινναι.
 30 Ἀλλ' ἄγε με κτακῆσαι σὺν τ' ὄρωσιν ἡσάε μετόδ' ἴθι,
 31 Σὺ γὰρ τέ μοι χυῖαι πάλαι ὅτι θινὸν ἀκλῶσαι,
 32 Ἄνδρες δυσλῶναι, κ' ἐσθ' ἰδὼν σὺν πυθίθαι.
 33 Τῶν τε τέ μοι τελέσθαι, πῶσ' ἴθ' ὅσοι τοι κ' ἐρετ' ἄσθ' ἱμῶν,
 34 Τῶν γὰρ ζωὸς ἐσθ' ἰδὼν, ἰὸν μετ' ἱμῶν ἐπέσθαι.
 35 Ἄνδρες, αἶμα ἐγὼ μετ' ἀμειβόμενος ποσειδάωνι,
 36 Τῶν τε πῶτι δ' ἀκλῶσαι πάλαι τέ σ' ἴθι, κ' ἐρετ' ἱμῶν.
 37 Νῦν δ' ἴθι ἰσπιννὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι.
 38 Ἡμῶν γὰρ ἴθι ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι,
 39 Εἰδὼν δ' ἴθι ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι.
 40 Ἡλθε δ' ἴθι ψυχὴ μετ' ἄσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος,
 41 Ἀντολόων θυγατρὸς μεγαλήτορος ἀπείλων,
 42 Τῶν γὰρ ζωὸς ἐσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι.
 43 Τῶν γὰρ ζωὸς ἐσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι.
 44 Ἀλλ' ἄγε, ἴθι ἰδὼν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι ἰὸν ἀμειβόμενος,
 45 Ἄσπινναι πῶτι δ' ἀμειβόμενος σπαιόντιαι ἰὸν ἀμειβόμενος.
 46 Ἡλθε δ' ἴθι ψυχὴ μετ' ἄσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος,
 47 Χρῆσθαι σπαιόντιαι ἰδὼν, ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι,
 48 Τῶν γὰρ ζωὸς ἐσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι.
 49 Ἡλθε δ' ἴθι ψυχὴ μετ' ἄσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος,
 50 Ἀλλ' ἄγε, ἴθι ἰδὼν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι ἰὸν ἀμειβόμενος.
 51 Ἄσπινναι πῶτι δ' ἀμειβόμενος σπαιόντιαι ἰὸν ἀμειβόμενος.
 52 Ἡλθε δ' ἴθι ψυχὴ μετ' ἄσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος,
 53 Καλέω ἴθι ἰδὼν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι ἰὸν ἀμειβόμενος,
 54 Καὶ τῶν γὰρ ζωὸς ἐσθ' ἰδὼν ἰὸν ἀμειβόμενος σπαιόντιαι.

Sed ante lectum cecidi, ceruix autem mihi
 Ex vertebis fracta est, anima verò ad inferos descendit.
 Nunc te per eos qui passus es, oco non presentes,
 Per vxorémq; & patrē qui enutriuit paruulū quū esset,
 Telemachūque quem vnium in ædibus reliquisti,
 Scio enim quò hinc profectus ex domo Platonis
 Insulam in AExam siste: fabrefactam nauem,
 Ibi te continuo domine, horror recordati mei,
 Ne me indeferum insepultū discedēs: potest relinquant,
 Seiunctus, ne qua tibi deorum indignatio flammam
 Sed me combure cum armis quæcūque mihi restāt,
 Monumentūque mihi erige caui in littore maris,
 Viri infelicis, etiam posteris memorandi.

Hæc mihi perfice, figeque super sepulchrum rerum,
 Quo etiā viuus remigabam quū essem cū meis sociis.

Sic ait: exterūm ego ipsū excipiens alloquutus sum,
 Hæc tibi o miser perficiam & explebo

Nos quidem sic verba commutantes tristitia
 Sedebamus: ego quidē super sanguine gladiū tenebā,
 Spectrum autē ex altera loci parte multa loquebatur.

Aduenit posthæc anima matris demortuæ,
 Autolyçi filia magnanimi Anticleæ.

Hanc viuam reliquit quum irem ad illum sacrum:
 Hanc quidem ego fleui conspicatus, miseratus animo:

Sed neq; sic permittebā priorē, tamen valdē tristatus,
 Ad sanguinē propē accedere, antequā Tiresiā audissem.

Supervenit tandem anima Thebani Tiresiæ,
 Autē sceptrū tenēs, me autē agnouit & alloquuta est.

Quid huc o infelix relicto lumine solis
 Venisti vt videas manes & tristem regionem?

Sed retrocede à fossa: temore autem gladiū acutum,
 Sanguinem vt bibam & tibi verē dicam.

Sic dixit: ego, a vbi retrocessissem, gladium arg. clauis
 distinctum

Vagina recondi ille deinde bibit sanguinem nigrum,
 Et tunc ceterē me verbis alloquebatur vates inculpabilis,

- 20 Νύκτι δίζηναι μέγιστ' ἴα φασίμ' ἔδου παῖ-
 21 Τεῖ δ' εἰ τοὶ ἀγαλλέην θήσῃ θείας· κ' ἄλλ' ἔω
 22 Λήσῃ ἐνεσιζαγοῦ, ἔ, τοὶ κείτοι ἔτιθ' ἔ-
 23 τῷ θυμῷ,
 24 Καί φασκε ὅτι εἰ εἴη φίλοι ἐξακλίσσας.
 25 Ἀλλ' ἔτι ἐφ' ἧ γὰ κ' ἔπε κακὰ τῷ πάροισι ἴκαιοθ'·
 26 Αἰεὶ ἰθάρι σπεί θυμοὶ ἐρυτράκην κ' ἰταίερον,
 27 Ὅππότε δὴ πρῶτον πηλείδης διδύχια ἴσα
 28 Θρηναίῃ νήπι, φερούμεν ἰσὶδ' ἴα πόντον·
 29 Βουκόλφρας δ' ἔκρινε βίαις κ' ἴοισι μῆλα
 30 Ἡΐηκ, ὅς παῖτ' ἔθραξ κ' παῖτ' ἰτακίου·
 31 Τεῖς εἰ ἐφ' ἧ κ' ἀσπίδας ἰάσας νήσου τε μίθηναι,
 32 Καί κεν ἔτ' εἰς ἰθάκην κακὰ τῷ πάροισι ἴκαιοθ'
 33 Εἰ δ' εἰ κα σίνας, τῷ τε τοὶ τακμοῖσ' ἴλεθ' ἔθραξ
 34 Ναιὶ τ' ἧ, ἰτακίαι, αὐτὸς δ' ἔθετο κεν ἀλύξας,
 35 Ὅψι κακῆς εἶναι ὀλίγας ἀποπαύτας ἰτακίαι·
 36 Ναιὶ εἰ κ' ἀλλοτρίαι, θήεες δ' ἔω πῆματι οἴκῳ,
 37 Ἀνέθεας ἔθραξ ἰτακίαι, τῷ τε βίαισι κατ' ἰθουσίαι,
 38 Μεινέμεναι ἀπ' ἰθουσίαι ἀλλοτρίαι κ' ἰθουσίαι διδόντες,
 39 Ἀλλ' ἄπει καίτοι γὰ βίαις ἴσασι πηλείδῳ.
 40 Αὐτὰρ ἰπὸ μνηστῆρας εἰς μαγάρησι τεύεσσι
 41 Κτείνεας ἀνέθραξ, ἔ, ἀμραθῆν ὄξυ ἰτακίαι,
 42 Ἐργαζοῦναι δ' ἄπειτα λαβῶν ἀνέθεας ἰτακίαι,
 43 Εἰσέκει τῷ ἀρῆκαρ ἔ, ἔ, ἰτακίαι διδόντας
 44 Αἰτίαι, ἔ, ἔ, ἀλλοτρίαι μνηστῆρας ἰτακίαι.
 45 Οὐδ' ἔ, ἀπει τῷ ἰτακίαι ἰτακίαι παρῆρας,
 46 Οὐδ' ἔ, ἀπει ἰτακίαι, τῷ τε πηλείδῳ πηλείδῳ.
 47 Σῆμα δ' εἰ παρῆρας μῆλα ἀρῆκαρ ἰτακίαι ἰτακίαι
 48 Ὅππότε κεν δὴ τοὶ θυμῶν ἀλλοτρίαι ἰτακίαι
 49 Φίλ' ἀπ' ἀλλοτρίαι ἰτακίαι ἀρῆκαρ ἰτακίαι,
 50 Καί τε τῷ δὴ γὰρ πηλείδῳ ἀπ' ἰτακίαι ἰτακίαι,
 51 Ρέξασε ἰτακίαι ἀρῆκαρ ἀρῆκαρ ἀρῆκαρ,
 52 Ἀρῆκαρ πηλείδῳ, σῆμα τ' ἰτακίαι ἀρῆκαρ,
 53 Οἴησ' ἰτακίαι ἰτακίαι ἰτακίαι ἰτακίαι ἰτακίαι
 54 ἰτακίαι ἰτακίαι ἰτακίαι, τῷ ἀρῆκαρ ἰτακίαι ἰτακίαι,
 55 Πᾶσι μῆλα ἰτακίαι ἰτακίαι ἰτακίαι ἰτακίαι

Reditum quæris gratissimum eximie Vlyſſes,
 Hunc tibi diſſiſſenſis faciet deus: non enim puto
 Deſitutum Neptunum: qui aduerſus te iram animæ
 reconditam premit.

Iratus quòd ei filium charum excaſti.
 Sed adhuc quidè ſic mala quantūvis paſſi peruenietis,
 Modò velis tuum animum cohibere & ſociorum,
 Eo tempore quando primū appuleris firmam nauē
 Trinaciz inſula, vbi eſſugeris obſcurum pontum:
 Paſcentes, a inuenietis boues & pingua pecora
 Solis, qui omnia videt & omnia audit.
 Hos quidè ſi illæſos ſiueris redituſque memor fueris,
 Sanè adhuc in Ithacam mala licet paſſi peruenietis:
 Quòd ſi læſeris, tum tibi prædico mortem,
 Nauique & ſodalibus, ipſe verò etiam ſi eſſugies,
 Sero calamitoſè redibis, vbi perdidisti omnes ſocios,
 Naue in aliena inuenies, a calamitatem domi
 Viros ſuperbos, qui tibi ſubſtantiam conſumunt
 Nuprias ambientes diuinæ vxoris, & munera dantes:
 Sed illorum quidem iniuriam vlcifceris adueniens:
 Exterùm poſtquam procos domi tuæ
 Interfeceris ſiue dolo ſiue palam acuto ferro,
 Proſciſſere deinde accepta fabrefacta nauē,
 Donec ad illos peruenieris qui non ſciunt mare
 Vini, neque ſale conditum cibum comedunt,
 Neque ſane hi ſciunt naues proras rubricatas habètes:
 Neque fabrefactos remos, qui quidem aq̄ nauium ſunt.
 Signum v tibi dicā valde manifeſtū, neque latebit,
 Quando ergo tibi obuius factus alius viſtor
 Dixerit ſe ventilabrū habere ſuper ſplendido humero,
 Tum certè terræ inſigens fabrefactum remum,
 Faciens pulchra facta Neptuno regi,
 Arietem, taurūque, ſuūque maritum verrem,
 Domū reuerrere, & fac ſacras hecatombas
 Immortalibus diis, qui cœcum latum inhabitant:
 Omnibus ſanè ordine: mors verò tibi è mari ipſa

- 21 Ἀΐδαχθῆς μάλα τῆος ἔΐοντο, τίς ἐσπέφθη
 22 Γῆρα ἕσπε λεππυρῶ ἀμειβόμενοι, ἀμείβεσθαι
 23 Ὀΐσει εἰσόνταί τε δ' ἄ ταιεὶ μῆτιν ἄειρον.
 24 Ὡς ἔφατ' ἀπὸ τῆς ἰγῆς μετ' ἀμειβόμενοι φρονέειπον,
 25 Τί μοι σῆ, τί μ' ἀρπυῖαν ἐπέκλειπον θάου ἀμύτοι
 26 Ἀλλ' ἄγε μετ' ἄειπα κ' ἀτρεκέως κρατάλιξον,
 27 Μῆτιν ἔτι μ' ἔστιν θυγῶν ἄρπυιαι τεθνηώς
 28 Ἡ δ' ἀκίεσθ' ἔσται γῆρας ἀμειβόμενοι, ἄλλ' ἔτι μ' ἔστι
 29 Ἐπὶ ἴσωντα ἰδῆναι, ἢ δὲ φρονέειμι σπῆδον.
 30 Εἶπε δ' ἄρα πῶς κίε μ' ἀίαντιναι τῆος ἰδῆται.
 31 Ὡς ἔειπεν, ἔδ' ἔ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενοι φρονέειπον,
 32 Πῶς ἰδῆναι τῆος ἴσωντα, ἔπει φρονέειπον
 33 Ὅ γ' ἴσωντα κίε ἰσῶνται κραταίτεθνηώςτων
 34 Ἀίματος ἕσπε ἴσωντα, ἔπει τῆος ἰσῶνται
 35 Ὡς δ' ἔ κ' ὄπρ' ἴσωνται, ἔδ' ἔ τῆος πῶσαι εἶσπε ὄπρ' ἴσωνται
 36 Ὡς ἔειπεν, ἔπει μ' ἔπει ἔπει ἔπει εἶσπε
 37 Τῆος ἴσωντα κίε ἴσωνται, ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 38 Αὐτίκ' ἴσωντα ἀπὸ τῆος ἴσωνται, ἔπει ἔπει ἔπει
 39 Ἡλυθε κ' ἴσωντα κίε ἴσωνται, ἀμειβόμενοι ἔπει ἔπει
 40 Κίε μ' ἔπει ἴσωντα ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 41 Τῆος ἴσωντα κίε ἴσωνται, ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 42 Ζῶντα ἴσωντα, ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 43 Μῆτιν ἔπει μ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 44 Ὡς ἔειπεν, ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 45 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 46 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 47 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 48 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 49 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει
 50 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει

Debilis sanè talis adueniet, quæ te occidet
Senectute felici cæcæ factum: circum autem populi
Felices erunt: hæc sanè tibi vera dico.

Sic dixit: cæterùm ego ipsum excipiens alloquui⁹ sũ,
Tiresia, hæc fortassis decreuerunt dii ipsi.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
Matris hanc video animam demortuæ.
Illa tacita sedet propè sanguinem, neq; suum filium
Dignatur palam aspicere, neque alloqui.

Dic rex, quo pacto me agnoscere queat talem esse.

Sic dixit ille me statim excipiens alloquutus est,
Facile tibi rem hanc explicabo & in mente ponam,
Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorũ
Sanguinem prope accedere, ille tibi vetum dicet,
Cui verò inuidebis, ille tibi redibit retrò.

Sic loquuta anima quidè abiit in domum Plutonis
Tiresiæ regis, postquam oracula explanauit. (intus,
Cæterùm ego illic manebam firmiter, donec mater
Aduenit & bibit sanguinè nigrum: statim, a. agnouit,
Et mihi lugens verba alata dixit,

Fili mi quo pacto venisti sub caliginem obscuram
Viuus quum sis? difficile verò hæc viuentibus visũ,
Interfunt ingentes fluuij & graua fluenta.

Oceanus quidè primùm quem non licet transmittere
Peditem, nisi quis habuerit bene compactam nauem.

Certè nunc tu à Troia errans huc venisti
Cum nauis & sociis lōgo tempore, necdum accessisti

Ad Ithacam: neque vidisti domi uxorem?

Sic ait: cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sũ,
Mater mea, nece sitas adegit me ad Plutonis ædes,

Ab anima oraculum suscepturum Thebani Tiresiæ:
Non. n. dum prope veni Achaiam, neque nostram

Terram accendete: sed semper erro habens arũnam,
Ex quo primùm sequutus sum Agamènonè diuinum,

Ad Ilium eximios equos nuttiens, vt cum Troianis
bellarem.

- 20 Ἀλλ' ἄγαμαι τίς σε εἶπε καὶ ἀπ' αἰῶνος καταλιχίζου,
 20 Τίς τί σε καὶ ἐδάμασσε ἀπηνελγὸς ῥυαὶ τοιοῖοι
 20 Ἦ δ' ἀλεχθὶ τοῦτο, ἢ ὡς τὸ μὲν ἀχρεῖσθα
 20 Οἷς ἀχρεῖοι βήθονται ἐπιχειρῶσ' ἐστέπειρον,
 20 Εἶπε δέ μοι πᾶσι τὸ καὶ ἦμος ἐκ καταλήψεσσι
 20 Ἦ ἴπ' ἴπ' πᾶρ κληῖσσι ἰαίτ' ἄλλοι, ἢ τί ἔδῃ
 20 Ἀνέσθην ἄλλοι ἐχθροὶ δ' ἄκ' ἴπ' φασὶ τί εἶδ' ἄ.
 20 Εἶπε δέ μοι μετ' οὗτος ἀλγούθου βυαλιῶν τε νέον τε,
 20 Ἦ ἴσθ' ἄλλοι ἀπ' οὗτο ποιεῖσθ' ἄλλοι πάντα φυλάσσου
 20 Ἦ ἔδῃ μοι ἐχθροὶ ἀχρεῖοι ὅσοις ἔθεσσε.
 20 Ὡς εἰσπράξιμι, ἢ δ' ἄλλοι ἀμύβου πύττια μέτρη,
 20 Καθ' ἴδω καὶ ἴδω γὰρ ἄλλοι τίς λαοὶ στυγῶ
 20 Σαῖσσι καὶ μετ' οὗτοσσι, εἰς ἄλλοι δ' εἰσπράξιμι
 20 Φθῖναισσι πύττια τε καὶ ἔμματα δ' ἀπ' οὗτοσσι.
 20 Σὺ δ' εἰσπράξιμι τὸ καὶ ἔμματα δ' ἀπ' οὗτοσσι,
 20 ἴδω τε
 20 Τὸ δ' ἄλλοισσι τίς ἀπ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι εἶσσι
 20 Δαῖσσι τῶν καὶ πύττια δ' ἀπ' οὗτοσσι καὶ δ' ἀπ' οὗτοσσι
 20 Πᾶσι τὸ καὶ δ' οὗτοσσι τῶν καὶ δ' οὗτοσσι μίμωσι
 20 Ἀχρεῖοι δ' οὗτοσσι δ' ἀπ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Δαῖσσι τῶν καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Ἀλλ' ἄλλοι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Ἐπ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Ἀπ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Πᾶσι τὸ καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Φθῖναισσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Εἰσπράξιμι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Σὺ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Τῶν καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Ἀλλ' ἄλλοι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Σὺ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι
 20 Ὡς εἶπ' αὖτ' ἄλλοι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι καὶ δ' οὗτοσσι

Sed age mihi hoc dic & verè narra,

Quod te fatum esse mihi scire mortis?

An diuturnus morbus? Diana sagittis gaudens

Suis mitibus aggressa iaculis occidit?

Dic a mihi & de patre & filio quem reliqui, (iam

An adhuc in illorū manib. meum regnū, an quisquā

Vatorū alius habet: me a. nō amplius putant rediturū.

Dic etiā mihi desponsate vxoris cōsiliūmq; mētēmq;

An manet cum puero, & salua omnia custodit,

An iam duxit eam Græcorum qui sit optimus?

Sic dicebat ipsa statim respondit veneranda mater,

Et valdè illa quidem manet parienti animo

Tuis in xdiab. xrum nolæ autem illi semper

Absumuntur noctesque diēsque lacrymanti:

Tuum. v. nondum quicquam possidet præclarum mu-

nus, sed quietus

Telemachus possessionibus vititur, & cōiuiua æqualia

Apparat, quæ decet principem vitum curare.

Omnes enim vocant, pater autem tuus ibi manet

In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli

Sirata & chixæ, & stragula admiranda.

Sed ille hyeme quidem dormit vbi mācipia in domo,

In puluerib. ppē focū, laceras v. corpori vestes induit.

Cæterū postquā venit æstāsque virescētisq; autūnus,

Vbiuis illi per fertilem partem vineæ vitiferæ

Et foliis delapsis humi sternitur lectulus.

Hic ille iacet tristis, ingentē v. in mente dolorē auget,

Tuum fatum deslens, molesta autē senectus aduenit:

Sic enim triam ego petii, & fatum contaxi,

Neque me domi sagittandi perita Diana

Suis mitibus telis aggressa interemit.

Neque aliquis me morbus inuasit, qui maximè

Tabæ horrenda ex membris tollit animam.

Sed me ruique desidētiū, toxque curæ inclytæ Vlyssēs,

Tuæque benignitas dulci animo priuarunt.

Sic aut: cæterū ego volui mente deliberans,

- 23 Μαρτὶς ἐμοὶ ψυχῶν ἐλπίσιν ἐκαπτεθίμηται.
 24 Τρεῖς μὲν ἰσομήθειω ἐλπίσιν τὴν μεθυσίαν κίωται,
 25 Τρεῖς δὲ μοι ἐκ χέρον σκεπτομένων ἐξ ἐλπίσιν
 26 ἔσονται· ἐμοὶ δὲ ἄχος ἐξυψώθη καὶ ἐμῶν.
 27 Καὶ μεθυσίαι ἵπτα πτερύματα προσκυδών,
 28 Μῆτερ ἐμὴ, πῶς μὲ κλέμνης ἐλπίσιν μεμυώται,
 29 ὄφρα κ' ἐν αἵματι φίλας σφραγίσῃ βαλότι
 30 κματοῖσιν κρητῶν τιμωρῶμαθ' ἀγέρας.
 31 Ἢ τί μοι εἰδῶλαι τόδ' ἄγασθ' ἔσθ' ἄρ' ἔστιν
 32 ὦ πρῶν, ἔσθ' ἐπιμυθῶν ἔσθ' ἄρ' ἔστιν ἔστιν
 33 ὦ ἐξ ἰσόμενων δὲ ἀότικ' ἐμῶν ἐπιπέτα μέταρ,
 34 ὦ μοι τέκνον ἐμὸν, πῶς πέταται κρημνίσι οὐρανῶν,
 35 Οὐκ οἶσθ' ἔσθ' ἄρ' ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 36 ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶν ἔσθ' ἄρ' ἔστιν ἔστιν
 37 Οὐ γὰρ ἐπιμυθῶν τὴν ἐξ ἔσθ' ἄρ' ἔστιν
 38 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 39 ἀκμῶν, ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 40 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 41 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 42 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 43 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 44 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 45 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 46 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 47 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 48 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 49 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν
 50 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν

Matris meæ animam prehendere defunctæ:
 Ter quidem itru, amplectiq; me animus inuitabat,
 Ter. a. mihi ex manibus vmbrae similis & somno
 Auolauit, mihi. v. dolor acutus exortus est animo ma-
 Et ipsam alloquutus verba alata dixi, (gis,
 Mater mea cur non me expectas amplecti cupidum,
 Vt etiam in Orco charis circa manibus nos amplectê-
 Vterque saxo saturemur luctus: [tes
 Nunquid mihi spectrum hoc illustris Proserpina
 Excitauit, vt adhuc magis lugens ingemiscam?
 - Sic dicebã: ipsa rursus respondit veneranda mater,
 Eheu fili mi super omnes infelix viros,
 Minimè Proserpina Iouis filia deludit,
 Sed hæc lex est mortalium quum morruæ fuerint:
 Non. n. amplius carnesque & ossa nerui sustentant;
 Sed ea quidem ignis præpotens robur ardentis
 Absumit statim, vt primùm reliquit alba ossa animus:
 Anima verò tanquam somnium auolat.
 Sed in lucè videntem celerrimè contendit hæc. a. omnia
 Scias, vt etiam in posterum tuæ dicas vxori.
 Nos quidē sic verbis nos cōpellabamur: et fœminæ
 Accesserunt, (egit enim in elyta Persephone)
 Quotquot optimatum vxores erant atque filia:
 Illæ. a. circa sanguinē nigrū sequebte: cōgregabantur.
 Ceterum ego consultabam quo pacto interrogarem
 singulas,
 Illud. a. mihi in animo optimū videbatur cōsiliū.
 Stricto acuto gladio crasso à femore,
 Non sinebam bibere simul omnes sanguinē nigrum;
 Illæ verò deinceps accedebant, vnaquaq; autem
 Snum genus narrabat: ego. v. interrogabam singulas.
 Hic igitur primam Tyro vidi bono patre natam,
 Quæ dicebat Salmonei inculpati filiam se esse.
 Dicebat autem Crethei se vxorem esse Æolidæ,
 Quæ fluuium amauit Ænepeum diuinum,
 Qui longè pulcherrimus fluuiorū per tertam labitur.

Et iuxta Enepei versabatur pulchra fluenta.
 Huic assimilatus Neptunus terram continens,
 In ostiis fluij concubuit vorticosi.
 Caruleū quā dē circa fluctū cōstitit monti æqualem
 Curuatum, abscondit. v. deum mortalemq; foeminam.
 Soluit. a. virginalē zonam somnūmq; superinfudit.
 Cæterū postquam perfecit deus amatoria opera,
 Inque eius prehensā haxit manu. sermōnēmq; habuit
 Gaude mulier amore, vertente. a. anno (his verbis,
 Paries pulchros liberos, quoniā non inanes cōcubitus
 Immortalium: tu verō hos nutri & educa:
 Nūc a. eas ad domum & tibi cane, ne. v. nominaueris,
 Cæterū ego tibi sum Neptunus terræ quassator
 Sic loquutus pontum subiit fluctuantem.
 Illa. a. concepitque & Peliam peperit ac Nелеum,
 Qui inclyti ministri Iouis magni fuerunt
 Vtrique. Pelias quidem in spatioſa Ialco
 Habitabat pecorosus, hic verō in Fylo arenosa.
 Alios. v. marito peperit regina foeminarum,
 Aſonēq; atq; Pheretē, Amithaonēq; gaudentem equis.
 Post hanc Antiopen vidi Aſopi filiam,
 Quæ centē & Iouis gloriabatur in vlnis dormiſſe,
 Et habuit duos filios Amphionēmq; Zethūmq;
 Qui primi Thebarū fundamēta locarūt septē portarū,
 Turribusque circumdederunt quando non absque
 turribus poterant
 Habitare latus Thebas, quamuis fortes essent.
 Post hanc quoq; Alcmenā vidi Amphitryonis vxorē,
 Quæ Herculem audacem, animum leonis habentem,
 Peperit in complexu Iouis magnanimi congressa:
 Et Megaram Creontis superbi filiam,
 Hanc habuit Amphitryonis fili⁹ robore semper indo-
 Matrēmq; Oedipodis vidi pulchrā Epicasten, (mitus:
 Quæ ingens facinus commisit insipientia mentis
 Nupta suo filio, ille ubi suum patrem interfecit, (nib.
 Vxorē duxit, statim. a. tē exploratā di) fecerūt homi-
 2. III.

- 20 Ἀλλ' ἴδε ἐνθάδε πολλοὶ θύοι ἀλγέα πόροισι,
 21 Καθ' ἑκάστην ἑταίρῳ, οἷα ἔλασσαν βυλάσ·
 22 Ἡ δ' ἴδ' ἔβη εἰς ἀΐδας πυλάων κορυφῆς,
 23 Ἀψυφίῃ βεβήσ' ἀσιωπῶν ἐψυχοῖσ' ἀλάσσει,
 24 Ὡς ἄρ' ἔχρησεν τῷ δὲ ἄλγεια κρήνησ' ἐπίπυον
 25 Πικρὰ μάλ' ἴσασσι τὸ μητρὸς ἔσθονες ἔκτα ἐκστ.
 26 Καὶ χλοῖρον ἴδεν ἄελλ' ἀλλὰ ἄελλ' ἴδεν ἴδεν
 27 Ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 28 Ἰδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 29 Ὀπλοπύτων κούρω ἀμύμονι ἰατρίδω,
 30 Ὅς ποτ' ἐν ἰγροῦσ' ἔμηνον ἴρι ἀσασσι·
 31 Ἡ δ' ἴδ' ἔβη βασιλῆα τέκεν Νεῖα ἄλασ πύων,
 32 Νέστορ δ' ἔχρησεν τὸν ἀελλ' ἀλλὰ ἄελλ' ἴδεν
 33 Τούτῳ δ' ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 34 Ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 35 Τῷ ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 36 Ἐκφυλάσσει ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 37 Κούρω δ' ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 38 Ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 39 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 40 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 41 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 42 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 43 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 44 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 45 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 46 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 47 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 48 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 49 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 50 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 51 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 52 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 53 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 54 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 55 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 56 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 57 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 58 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 59 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 60 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 61 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 62 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 63 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 64 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 65 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 66 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 67 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 68 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 69 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 70 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 71 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 72 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 73 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 74 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 75 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 76 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 77 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 78 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 79 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 80 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 81 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 82 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 83 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 84 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 85 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 86 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 87 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 88 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 89 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 90 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 91 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 92 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 93 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 94 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 95 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 96 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 97 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 98 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 99 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν
 100 ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν ἴδεν

Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,
 Thebanis imperabat de orna dita per fata.
 Illa abiit in Plutonis domum validas portas habentem,
 Alligato fune summo ab alta trabe,
 Suo dolore deuicta, huic dolores reliquit post se
 Valde multos, quotquot matris furix efficiunt.
 Et Chlorin vidi perpulchram hanc olim Neleus
 Vxorem duxit suam propter pulchritudinē, postquam
 præbuit sponsalia,
 Minimam nam puellam Amphionis Iasidæ,
 Qui quodā in Orchomeno Minyeo fortiter imperauit,
 Hæc. a in Pylo regnauit: peperit illi pulchros liberos
 Nestorēq; Chromēq; Periclymenūq; superbum.
 Post hos ex unam Pero peperit, miraculū hominibus:
 Cuius nuptias omnes ambiebant accolæ, neq; Neleus
 Huic dabat qui non bonos latis frontibus
 Ex Phylace abegerit vis Iphicleæ
 Indomitas, has solus promisit vates inculpatæ
 Se abacturum: saxum autem dei fatum impediuit,
 Vinculāque sana & pastores agrestes.
 Sed quando certè mensēque & dies perficiebantur,
 Rursus vententis anni & aduenerunt horæ,
 Tum sanè ipsum soluit vis Iphicleæ,
 Vaticinia omnia loquutū: Iouis. a. perficiebatur cōsiliū.
 Et Ledam vidi Tyndarei vxorem,
 Quæ ex Tyndareo sapientes peperit filios,
 Castorēq; equorū domitorem & pugillatu valentem
 Hos ambos viuentes detinet fertilis terra, (Pollicem.
 Quietiam infra terram honorem ab Ioue habent,
 Interdum quidē viuunt alternis diebus, interdū rursus
 Moritūtur, honorem autem sortiti sunt æqualem diis.
 Post hanc Iphimediam Aloeī vxorem
 Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno se commixtū fuisse
 Et peperit duos filios, breuis autem vitæ fuerunt,
 Clamque deo parem, Inclytūque Ephialten.
 Quos quidem longissimos enutrit alma terra,
 X. iiii.

20 Καὶ ποὺ ὁ χαλκίσις, μετὰ γὰρ αὐτὴν ὄφρα.
 20 Εὐκάρη γὰρ τοὶ γὰρ κ' ὄφρα τὴν γαίαν ἔσται
 20 Εὐρεῖ, ἀπὸ γὰρ μὲν γὰρ γλυκὺ δάμα ἐπιγυγίει.
 20 Οἱ γὰρ κ' ἀδικά τισι ἀπὸ κ' ἄλλω, ἐν ἐλύμωφ
 20 Φυλάκηδ' αἰσῆς πολυαῖκας πολέμους.
 20 Ὅσσην ἴσ' ἀλύμωφ αὐτὸς αἰσῆς, αὐτὰρ ἴσ' ὄφρα
 20 Πάλλειν ἠὲ σπύρατι, ἢ ἔσται ἀμύρατος εἶν.
 20 Καὶ νῦν κ' ἴσ' ἔσται ἴσσην εἰ ἔσται μὲν ἴσ' ἔσται.
 20 Αἰσῆς ὄφρα τισι αἰσῆς ἴσ' ἔσται τισι
 λατοῖ,
 20 Ἀμύρατος, αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Αἰσῆς, πυλάτῃ τ' ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται.
 20 Φυλάτῃ τ' αἰσῆς τ' ἴσ' ἔσται, αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 20 Κ' ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται, ἴσ' ἔσται ἴσ' ἔσται
 20 Ἐκ κ' ἴσ' ἔσται ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Ἡ γὰρ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται ἴσ' ἔσται
 20 Δίς ἴσ' αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται.
 20 Αἰσῆς τ' αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 20 Ἡ γὰρ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς
 20 Πάσῃ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς
 20 Ὅσσην ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 20 Πρὶν γὰρ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται, ἀλλ' αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Εὐδ' ἴσ' ἔσται ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς.
 20 Ἡ αἰσῆς αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς
 Ὡς ἴσ' ἔσται, αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς
 Καλοῦ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς,
 Τεῖπ' αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 Φαίκα, αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Ἡ αἰσῆς αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Ἐπὶ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 20 Τὸ μὲν ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Ὅσσην αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται
 20 Κτίσῃ αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 Τεῖπ' αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 Ὅς αἰσῆς αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται,
 20 Ὡς αἰσῆς αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται αἰσῆς ἴσ' ἔσται

Et longè pulcherrimos, possi in clytū Orionā,
 Nouennes enim quū essent, nouem cubitorū erant
 Latitudine: ceterū longitudo erat nouem vinarum.
 Qui etiam immortalibus minabantur, in Olympo
 Moturos se contentionem tumultuōsū belli.
 Ossā parabant Olympo imponere, ceterū Ossā
 Pelia frondosū vt cælum petuū esset,
 Et sanè perfecissent si ad pubertati mēsurā venissent,
 Sed perdidit eos Iouis filius, quem pulchricoma peperit
 Latona.

Ambos, antequam ipsis sub temporibus lanugo
 Floretet, ornareturque genu florenti barba.
 Phædrāque Procrinque vidi pulchrāque Ariadnam,
 Filiam Minois pernicioſa sapiētis quam olim Theseus
 Ex Creta in solū Athenarum sacrarum
 Duxit quidem, sed nō poritus est: antea quippe ipsum
 Dia in circumflua, Bacchi testimonio. (Diana sustulit
 Marāque Clymenēque vidi moestāque Eriphylen,
 Quæ aurum dilecto viro habuit carius.
 Omnes verò non ego eloqui possum neque nominare,
 Quotquot heroum vxores vidi & filias, (horæ sunt
 Antea enī etiā nox præteriret immortalis: sed etiam
 Dormiēdi, siue ad nauem celerē digressum ad socios,
 Sive hic: reductio autem diis vobisque cura erit.

Sic ait: hi omnes quieti facti silentio,
 Voluptate autem tenebantur per domum obscuram.
 His verò Atete albis-lacertis cœpit sermonibus,
 Phæces, quo pacto nobis vis ille apparet esse,
 Formæque magnitudinēque atque mente intus æquabilis?
 Porro & ille hospes me^{us} est, & vestrū vnusquisque bonis
 Ideo non festinantes dimittite, neque dona (abundat,
 Sic egeni parua date: multa enim nobis
 Bona in ædibus deorum benignitate iacent,
 Inter illos autem interfatus senex heros Echenetus,
 Qui quidem Phæacum viroꝝ maximus nam erat,
 O amici, nō sic nobis temere, neque præter animi nostri
 (sententiam).

- 23 Μυθήσεται βασίλεια κρείσσειν, ἀλλ' αἰ πύθοντα
 24 Ἀλλήλοισι δ' ἴκ' τῷ δ' ἔχρησθη ἔργον τε ἵππος τε.
 25 Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
 26 Τούτο γὰρ ἔγωγε εἶπα, εἴ ποτε ἄλλαν ἔργον
 27 Ζῶντι φασίλασι φικρήν' μοισιν αἰέεσσαν.
 28 Σῆτος δὲ πλάττω, μάλα σφ' ἰδούσθ' ἡραπίζη.
 29 Ἔμπης κ' αὖ ὄπισθεσσι ἐς αἰθέρα, εἴ σ' ἴκε πόσση
 30 Δωπιόνω πηλείω, πομπῇ δ' ἄδριασι μαλήσῃ
 31 Πᾶσι μάλιστα δ' ἑμοί τ' ἰδούσθ' ἄριστος ἔσ' ἐπὶ δόμῃ.
 32 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ἑδύοαικος·
 33 Ἀλλίτῃ κρείσσον' ἴσθ' ἄρα ἱκαστε λαοῖσ',
 34 Εἴ με κ' ἐς ἐπιπυλὸν αἰθήρα τ' ἀντάξει μίμνηται,
 35 Παρσηλίτ' ὄπρωσθε, κ' ἄγλαα δῖοντα
 36 διδάτε,
 37 Καί με τὸ βελόμην, κρή κ' πολὺ κέρδιον εἶναι
 38 Πλειότερα σιωχέεσθαι εἰς πατρίδ' ἱκασθῶ.
 39 Καί κ' αἰεθόωντος κ' εἰλατοσος ἀπὸ γῆρας εἶναι
 40 Πᾶσιν ἴσοι μ' ἰδούσθ' ἡ ἰδούσθ' ἡραπίζηται.
 41 Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
 42 Ἦ ἑδύτοσ' ἔγωγε εἶπα, εἴ ποτε ἄλλαν ἔργον
 43 Ἦ σφ' ἰδούσθ' ἡ ἰδούσθ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ
 44 Βόσκη γὰρ μάλα πολλοὺσθ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ
 45 Ψύλλῃ δ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται.
 46 Σὺ δ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται,
 47 Μόδοι δ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται, κ' ἀντάξει μίμνηται,
 48 Πᾶσι μάλιστα δ' ἑμοί τ' ἰδούσθ' ἡραπίζηται.
 49 Ἀλλ' ἄρα μοι τί δ' εἶπες, κ' ἀπρηκίνοος κ' ἀντάξει μίμνηται,
 50 Εἴπης κ' ἀπρηκίνοος ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται,
 51 Ἦ σφ' ἰδούσθ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται.
 52 Νῦξ δ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται,
 53 Εὐθέως δ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται,
 54 Καί με ἐς τὸν δῖον αἰεθόωντος, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται,
 55 Τησθ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται,
 56 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ἑδύοαικος·
 57 Ἀλλίτῃ κρείσσον' ἴσθ' ἄρα ἱκαστε λαοῖσ',
 58 Ἦ γὰρ μ' ἰδούσθ' ἡραπίζηται, εἴ κ' τε ποικίλῃ ἡραπίζηται.

Loquitur regina prudens, sed obedi-
 ta Alcinoi a potestate est quædã faciendũ dicendũque sit.
 Hunc autem rursus Alcinoi excepit dixitque,
 Hic enim sic erit sermo, si modò ego
 Vinus Phæacibus nauigandi peritis imperabo:
 Hospes autem sustineat, tamen si reditus cupidus est.
 Veruntamen sust. expectare in crastinum, donec totum
 Manus perficiam, deductio autem vitis curæ erit
 Omnib. potissimũ. v. mihi huius n. imperiũ est in po-
 Huic respondens alloquitur est prudens Vlysses, (pulo.
 Alcinoe rex omnium gloriosissime populorum,
 Si me etiam in annum iusseritis hic manere,
 Deductionemque interea apparaueritis & splendida do-
 na dederitis,

Profecto istud malim: & sanè vtilius foret
 Pleniori cum manu charam ad patriam peruenire:
 Et magis honorandus & charior viris essem
 Omnibus, quotquot me in Ithacam viderent reuersum.
 Hunc rursus Alcinoi alloquutus est dixitque,
 O Vlysses id quidem non suspicatur te aspicientes,
 Impollitorumque te esse & furem quales multos
 Fascit terra nigra errones homines,
 Mendacia necetates, unde quis rē nō intelligere potest.
 Tibi inest elegantia sermonis mentisque bonæ,
 Historiam verò vt cantor ex ordine recensuisti
 Omnium Græcorum tuisque ipsius dolores tristes.
 Sed age mihi hoc die & verè enarra,
 Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui te ipsum
 Ad Ilium simul sequuti sunt, & illic fatum nati sunt.
 Nox hæc valde longa, immensa, neque tempus est
 Dormire in ædibus, tu autem mihi dic mira opera,
 Sanè vel ad auroram diuinã sustinorò, quando mihi tu
 Velles domi tuos dolores dicere.
 Hunc excepit alloquutus est prudens Vlysses,
 Alcinoe rex omnium gloriosissime populorum,
 Tempus quidem multa loquendi, tēpus & dormiendũ

Quod si adhuc audire cupis, non sanè ego
 Inuidebo tibi narrationè aliorum etiã his miserabiliorum,
 Dolores meorum sociorum, qui postea perierunt,
 Qui Trojanorum quidè effugerunt luctuosum bellum,
 In reditu verò perierunt, consilio malæ fœminæ.
 Ceterum postquam animas quidem dispersit huc atq;
 Casta proserpina mulierum fœminatam, (illuc
 Superuenit anima Agamemnonis Atidæ,
 Tristis circum alæ cõgregabantur quæcũq; simul cõ
 Domo in Agisthi perierunt & fatum contraxerunt:
 Agnouit statim me ille postquã bibit sanguinè nigrum,
 Fleuit autem vehementer vberes lacrymas distillans,
 Extendens ad me manus, prehendere cupiens.
 Sed non amplius ei aderat vis firma, neq; illa potentis,
 Qualis utique antea erat in mobilibus membris,
 Illum quidè ego fleui vt vidi, miserumq; sum in animo,
 Et ipsam compellans verba alata dixi,

Atide rex vitorum Agamemnon,
 Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
 Ante in nauibus Neptunus domuit,
 Cens struorum ventorum immensos flatus?
 An te iniqui viri læserunt in terra
 Bones surripientem atque ouium pulchros greges,
 An pro vrbe pugnantem atque fœminiis?
 Sic dixisse, a me statim excipiens alloquutus est,
 Inclyte Laertiade, ingeniose Vlysses,
 Neque me intra naues Neptunus edomuit,
 Expulso infestorum ventorum magno flatu,
 Neque me hostiles viri læserunt in continentes
 Sed, mihi Agisthus structa morteque fatòque,
 Occidit cum perniciosa vxore, domum vocatum,
 Conuulso exceptum: quemadmodum, a quis occide-
 rit bouem ad præcepe,
 Sic perij luctuosissima morte: circum etiam alij socij
 suæ occidebantur quemadmodũ suæ: albis-dentibus,
 Qui quidem in locupletis viri multum potentis

36 Η γάρ μεν ἠέριος ἠεὶ λαπίην
 τειθεμένη.

37 Η δὲ κῆρ πύλαισι κείδοισι δότω ἀντιβόλοισι

38 Μικὰ κερταίην ἔχοντα, καὶ κερταίην ὀμίην.

39 Κίονα κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ,

40 Πιέσασθαι κερταίην τειθεμένην, ὅτι πλάθουσαι

41 Κεῖται δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ.

42 Οὐκ ἔστι τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

43 Κεῖται δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

44 Ἄρσενος κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

45 Βάλλει δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

46 Νοστήσασθαι δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

47 Κεῖται δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

48 Ὡς κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

49 Ὡς κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

50 Κεῖται δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

51 Κεῖται δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

52 Οὐκ ἔστι τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

53 Ὡς κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

54 Οὐκ ἔστι τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

55 Ὡς κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

56 Εἰς τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

57 Εἰς τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

58 Σὺ δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

59 Ὡς κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

60 Τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

61 Μικὰ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

62 Ἄρσενος κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

63 Ἄρσενος κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

64 Κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

65 Ὡς κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

66 Εἰς τὸ γὰρ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

67 Νεστήσασθαι δὲ κέρην κερταίην τειθεμένην ὀλοφύρατο θυμῷ

Aut in nuptiali conuiuio, aut eo quod sit ex symbola,
in dapibus festis *maestantur*.

Sanè quidem multorum virorum cadibus interfuisi,
Separatim interfectorum, & in strenua pugna:

Sed profectò illa potissimum conspicatus ingemuisse
Ut circa craterem mensæque plenas (animo,

Iacebam^o in adib.; pauimentū a. totū sanguine maduit.
Mœstissimam audiri vocem Priami filix,

Cassandra. quam occidit Clytæmnestra dolosa
Prope me; ceterum ego à terra manus sublata:

Iactabam moribundus in gladiū illa. a. impudētissima
Secessit, neque mihi voluit eunti ad Plutonis domum

Manibus oculos concludere, atque os componere.
Adeo non grauius & improbius aliud muliere, (sit,

Quæcunq; quidē huiusmodi in mētē facinora induxe-
Quale certē & illa patrauit facinus indignissimum,

Marito *sua* occiso, cui virgo nupserrat: sanè purabam
Gratum *me* libetis atque mancipiis atque ancillis meis

Domum venturum: ille *v. v. v.* perniciosissimas edocta,
Sibiq; turpitudinē asperfit & etiā ventris in posterum

Mulieribus fœminis: etiam illi quæ proba erit.
Sic dixit: ceterum ego ipsum excipiens alloquutus sū,

Eheu: sanè valde genus Atrei alitotans turpiter
Vehementer odit formineæ propter facinora.

Ab initio Helenæ quidem gratia petimus multi.
Tibi verò Clytæmnestra dolum struxit procul absēri.

Sic dixi: ille. a. me protinus excipiens alloquutus est,
Ideoque nunc nunquam tu vxor benignior sis,

Neq; illi sermones omnes reuela quos bene noueris,
Sed alium quidem dic, alium verò ceta.

At non tibi Vlysses exitium erit ab vxore:
Valdè enim prudens, & benè in mente consilia scit,

Filia Icarij prudens Penelope.
Profectò ipsam recēs nuptā iuuenem reliquimus nos,

Abeuntes in bellum: filius. a. illi erat ad mammillam
Infans, qui alicubi nunc in virorum sedet numero,

- 20 Ο λλίετ' ἢ γό τω γα πατέρ οίλατε ἔψατ' ἢ θωίτ,
 21 Καί κείος πατέρ ορα φρεσιν τίξετω ἢ ὀμίει ὄφει.
 22 Ἢ δ' εἰ μὲν δὲ σφ' ἕος ἐπιπλαδιώτω ἀκοίτης
 23 Οφθαλμοῖσι ἴπσι πάρος δέ με πύρε καὶ αὐτίτ.
 24 Ἀλλ' εἰ τί τ' ἴβω σὺ δὲ γαί ρησὶ βάλλει σῆσι.
 25 Κρίθελω μὲν' ἀποθέωμ' οἶλιν εἰς πατέρ ορα γῆρα
 26 Νῦν καταχέωμ' αὐτίτ' ἰκίτ' ἰπσι γυμναίξῃ.
 27 Ἀλλ' ἀγα μοι τί δὲ ἴπσι καὶ ἀτρικίαισ' καταλιξόν,
 28 Εἰ που ἴπσι ζῶντοι ἀκρότα ποιῶδες εἰμοῖο,
 29 Ἢ που τὸ ἐρχεινῶν, ἢ εἰ πύρ ορα ἀμυδύτ' ἴπσι,
 30 Ἢ που παρ' ἰβήξαισ' ἐπὶ σπάρτα δάκρυα
 31 Οὐ γάρ πω τί σπάρτα δάκρυα εἶνε ἴβισσι.
 32 Ὡς ἴβεισ' αὐτίτ' ἴβω μὲν ἀμειβόμενος φρεσίν' ἴπσι,
 33 Ἀφείδω, τί με τὰ ἴπσι δειρήσασιν ἢ δὲ π' εἶδω
 34 Ζῶντι δ' ἢ τί σπάρτα, τὰ καὶ δὲ ἀμειβόμενα βάζει.
 35 Νῦν δ' αὖτ' εἰπὶσθε μὲν ἀμειβόμενα συγχεῖσσι
 36 Ἐστάρ' ἀμειβόμενα δάκρυα καὶ δάκρυα χέουσι.
 37 Ἢ ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν παλάσθ' ἴπσι ἀμειβόμενος,
 38 Καί παρ' ἰβήξαισ' ἀμειβόμενος ἀμειβόμενος,
 39 Αἰετὸς δ' εἰ ἀμειβόμενος εἰς τὸ δάκρυα
 40 Τῶν ἄλλων δάκρυα ἴπσι ἀμειβόμενα παλάσθ' ἴπσι.
 41 Ἢ ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 42 Καὶ ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 43 Διὰ δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 44 Ἀχρῆτι με τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 45 Πῶς ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 46 Ἀχρῆτι με τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 47 Ὡς ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 48 Ἢ ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 49 Ἢ ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 50 Ἢ ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,
 51 Πῶς ἴβω δὲ τὸ ἐρχεινῶν με τοσούτοισ' ἀμειβόμενος,

Beatus: certe n. cum pater charus videbit vbi veneris,
 Et ille patrem alloquetur, ita vt fas est.
 Illa, a mea haud filio *me* saturari vxor
 Oculis permittit, prius enim me occidit & ipsum.
 Aliud. v. tibi dicam, tu autem in mente reconde,
 Clam non a palam charam in patriam terram
 Navem dirige, quoniam nondū fidendū est foeminais.
 Sed age, mihi dic, & vera narra.

An fortassis adhuc viventem audivistis filium meum,
 Sive in Orchomeno aut in Pylo arena,sa,
 An alicubi apud Menelaum in Sparta lata?
 Nondum, n. mortuus est in terra diuinus Orestes.

Sic ait: ceterū ego ipsam excipiens alloquitur sū,
 Atride, quid me hęc interrogas? neque enim scio
 Virūne ille an mortuus sit: malum a. futilia loqui.

Nov' quidem sic verbis alternantes tristibus
 Stabantur tristati, vberes lacrymas profundentes.

Superuenit autem anima Pelidæ Achillis,
 Et Patrocli & eximij Antilochi,
 Alacique, qui optimus erat formæque corporeque.

Inter alios Græcos secundum Achillem inculpatum.
 Agnouit autem me anima velocis Æacidæ,
 Et lugens verba alata dixit,
 Generose Laertiade, ingeniose Vlysses,

Infelix quid adhuc malus in mente cogitasti facinus?
 Quo pacto ausus es ad inferos venire, vbi mortui
 Inuisibiles habitant, hominum simulachra mortuorū?

Sic ait: ceterū ego ipsam excipiens alloquitur
 sum,
 Achilles Pelei fili, excellentissime Græcorum.

Veni Tiresia propter vaticinium, si quod consilium
 Deeret quo pacto Ithacam ad asperam peruenero,
 Necdum prope veni in Achaïam, necdum nostram
 Tenti concessi, sed semper mala habeo: te. v. Achilles
 Malui vir maiorum beator, neque posterorum:
 Antea enim te viuum honorabamus æqualem dñis

- 28 Ἀργυροπύγῳ αὐτὸν μέγα καρτείας ἐκκύεσσι,
 29 Ἐὐδάμῃ δ' αὖτ' ἐπὶ μῆτι θυγατρὶ ἀγαθῆν ἀχαιῶν.
 30 Ὡς εἰς κλέμν' ἔδ' ἰμ' αἰτῆν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
 31 Μὴ δὴ μάλ' ἄνευκα ποτὶ γὰρ ἄσπευδα φησὶ μ' ἔδουκον.
 32 Πυλαίην δ' ἠ' ὑπερβύσσου ἀσπὶς Διὸς ἔειπε, ἄλλω
 33 Ἀχαιῶν ποτὶ δακρυῶν ὤμῳ βέντους πολλοῦ εἶναι,
 34 Ἢ πάπῃ γυκύνουσι καρπὸν ἀφροσύνην κίεσθαι.
 35 Ἀλλ' ἀγὼ μάλ' ἐκπῆσαι ἔργων ἀμύμονος ἔειπε,
 36 Ἢ ἔπειτ' εἰς πόλιν ἔξει ποσειδάωνος ἔμμεται, καὶ κ' ἰαί,
 37 Εἴπει δέ μοι πολλὸς ἀμύμονος ἔπει πέπυγμα,
 38 Ἢ ἔκ' ἔργ' ἔμελλ' ἔπει πολλὰ σὺ μωρὸν ἔειπεν
 39 Ἢ μὴ ἀπρόβλητον ἀν' ἑλλάδα τὴν σφίοντι,
 40 Οὐκ ἔστι μοι εἰ γένοιτο ἔργ' ἀμύμονος ἐπέειπε.
 41 Οὐ γὰρ γὰρ ἔπει φησὶ γὰρ ἀνδρῶν ἐπίσταται,
 42 Τεῖνε κ' αὖτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'
 43 Πίσση λαίῳ ἔπειτ' ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ'.
 44 Εἰ τοῖσδε δὲ ἀδύτου μιν ἀμύμονος εἰς πατρίδας δῶν.
 45 Τόσκι τῶν σὺ αἰεὶ ἔειπε κ' ἔειπε ἀπείποιε,
 46 Οἳ κ' αὖτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ'.
 47 Ἢ τὸν βῆ πολλὸς ἀμύμονος ἔπει πέπυγμα
 48 Ἀδύτου τὸν πῆσαι γὰρ ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'
 49 Πᾶσιν ἀλλ' ἔπειτ' ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 50 Ἀντίγῳ μὲν ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'
 51 Ἢ γὰρ οὐκ ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 52 Ἢ τὸν δὲ ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 53 Αἰεὶ φησὶν ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 54 Νῆσται τὸν πῆσαι κ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 55 Ἀδύτου δὲ ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'
 56 μὲν ἔπειτ'.
 57 Οὐδ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 58 Ἀλλ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 59 Πᾶσιν δὲ ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 60 Πᾶσιν δὲ ἀμύμονος ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 61 Οὐδ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.
 62 Ἀλλ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ' ἔπειτ'.

Græci, nunc rursus latè imperas mortuis
 Hic quàm sis: ideò neutiquàm mortuus trisleris Achilles.
 Sic dicebam: ille, a me protinus excipiens alloq. est,
 Ne sanè mihi mortem commemores inclyte Vlysses,
 Mallem ego super terra esse & mercede seruire alij
 Viro inopi, cui nec victus sufficiens esset,
 Quàm omnibus mortuis vita defunctis imperare.
 Sed age mihi de filio generoso rem enarra,
 An pergit ad bellum propugnator esse, an non;
 Dic etiam mihi de Peleo eximio si quid audieris,
 An adhuc teneat regnum multos apud Myrmidonas,
 An ipsum despiciunt per Thessaliam Phthiamque,
 Eò quòd illū senium occupat in manibusq; pedibusq;
 Non enim ego vltor sub splendore solis,
 Talis, qualis olim in Troia lata
 Trucidabam exercitum optatum, defendens Græcos.
 Si talis venirem vel ad breue tēp. in patris domum,
 Sanè alicui ostenderem robur & manus inuictas
 Eorum qui illum iniuria afficiunt, & à regno repellūt.
 Sic ait: ceterùm ego ipsum excipiens alloquutus sū,
 Profecto quidem de Peleo inculpato nihil audiui:
 Sed tibi de filio vrique Neoptolemo charo,
 Omnem veritatem dicam perinde vt iubes:
 Ipse enim illum ego caua in nauis æquali,
 Duxi ex insula Scyro ad armatos Græcos.
 Ac quando circa urbem Troiam iniremus consilia,
 Semper primus dicebar, & non aberrabat oratione:
 Nestorque eximius & ego vincebamus soli.
 Ceterùm quoties circa urbem Troianorum decerne-
 remus Græci,
 Nanquā in multitudine manebat virorū neq. in turba,
 Sed longè præcurrebat suo robore nulli cedens,
 Multos autem viros trucidauit in nigra pugna:
 Omnes verò non ego eloqui possem neq. nominare,
 Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
 Sed vt Telephidem interfecit ferro,

1 Η' εφ' ἑρπύλλαι, ποικίαι δ' ἄμα' αὐτὸν ἐπαύρα
2 Κίτφ' εἰς ἀπείροτο γυνάμιν εὐκχε δάρεσσιν.
3 Κίτην δὲ κἀκίτην ἴδον ἴσ' μίμνησκα δ' ἴππ.
4 Αὐτὰρ ἔστ' εἰς ἴππου κραιβάσσην ἐν κρήμ
5 ἰσφίεσ.

6 Ἀργαίον εἰ ἄριστον ἰμοὶ δ' ἔπι ποίτ' ἐπέταλτο,
7 Ἡ' μ' ἀσπλῆται πυκνοὶ λήχεσσι δ' ἔπιθεῖται
8 Ἐἴθ' ἀλλοὶ δυνάται κρηττορες ἢ δὲ μέδοντες
9 δάκρυα τ' ἀμόργυτων τριῶν δ' ὑπὲρ ἧα ἐκείνου
10 Κίτην δ' ἴππου σπύμασσι ἔχει ἴδον ἰσθλαμοίσει

11 Οὐτ' ἀχρῆσσαντα χεῖρα κἀλλεῖμοι, ὅτε πεποιῖται
12 Δάκρυ' ὀμοῖται ἰσφίεσσι δὲ με μύθλα πύλιν ἰκίτθιν
13 ἴπποδον ἰξίωσιν ἔϊφρος δ' ἴππικῆσσι κἀπύλω,
14 Καὶ δὲν χαλκευαῖς κρηττο δ' ἐπιείσει ἰσφίεσσι.

15 Ἀλλ' ὅτε δὲ πρῆμασσι πύλασσι δειφροσύνῃσιν ἰσφίεσσι
16 Μίμνησκα κ' ἰσφίεσσι ἰσθλασιν ἴσφιν ἰσφίεσσι
17 Κρηττορες, ὅτε κ' βεβλακῶσσι κῆρ' ἰσφίεσσι
18 Οὐτ' αὐτοσφίεσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι

19 ἴσφιν εἰς πολέμοσσι ἰσφίεσσι δὲ τὸ μῆσσι τῆσσι
20 Πρὸς ἰσφίεσσι φουγῆσσι δὲ πρῆμασσι ἰσφίεσσι
21 θίεσσι μῆσσι βεβλακῶσσι κρηττο δ' ἐπιείσει ἰσφίεσσι
22 ἰσφίεσσι εἰς ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι

23 ἴσφιν δ' ἰσφίεσσι φουγῆσσι κρηττο δ' ἐπιείσει ἰσφίεσσι
24 ἰσφίεσσι δ' ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι δὲ κῆρ' ἰσφίεσσι
25 Οἴεσσι δ' ἰσφίεσσι φουγῆσσι τῆσσι ἰσφίεσσι

26 Νόστοσσι δὲ κρηττοσσι κρηττοσσι εὐκχε ἰσφίεσσι
27 Τῆσσι μῆσσι ἰσφίεσσι δὲ τῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι
28 Τῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι δὲ τῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι
29 ἰσφίεσσι δὲ τῆσσι ἰσφίεσσι κρηττοσσι ἰσφίεσσι
30 Πρὸς δὲ μῆσσι ἰσφίεσσι τῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι
31 Τῆσσι μῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι δὲ τῆσσι ἰσφίεσσι
32 Τῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι μετ' ἰσφίεσσι πύλωσσι
33 Τῆσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι κρηττοσσι μῆσσι ἰσφίεσσι
34 Αἴεσσι πῶσσι ἰσφίεσσι ἀμῶσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι
35 Οὐκ ἴσφιν ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι ἰσφίεσσι

Hæroa Eurypilum, multi autem circa eum sodales
 Cetei trucidabantur, mulierum propter dona.
 illum sanè pulcherrimum vidi post Mênona diuinũ.
 Cæterum quum in equum conscendimus quem fa-
 bricauit Epeus,

Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,
 Et aperite densas insidias, & concludere.
 Hic alii Græcorum duces atque consilarii, (que
 Lacrymas abstergebant, subtremebant mēbravniūscuius-
 illum autem nunquam profus ego vidi oculis,
 Neque palleſcentē corpore pulchro, neque à maxillis
 Lacrymā abstergetē: ille cōtra mihi multū supplicabat.
 Ab equo exire, gladij autem quatit bat capulum,
 Et hastam graustam ære, mala a Troianis cogitabat.
 Sed quādo certē Priami urbē depopulamur cessam,
 Portionem & munus eximiū habens nauē conscendit
 Incolumis, neque læsus acuto iaculo,
 Neque cominus vulneratus, vti sapius
 Fit in bello: permixtim namque sœuit Mars,

Sic dixit anima autem velocis Æacidæ
 Abiit magnificè incedens per herbosum pratam
 Læta, quod eius dixissem filium in clytū esse.
 Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
 Stabant tristes, narrabant autem pœnas vnaquæque.
 Sola verò Aiæcis anima Telamoniadæ
 Longè absittebat irata propter victoriam,
 Quæ ipsū ego vici iudicio expetiens apud naues,
 Pro armis Achillis, proposuit autem veneranda mater,
 Filij verò Troianorum indicarunt, & Pallas Minerva.
 Vtinam sanè non vicissem huiusmodi in certamine:
 Tale enim caput ob illa arma terra occulit
 Aiæcem, qui eximius & forma, & rebus gestis fuit
 Inter alios Græcos post Achillē in quo nihil desidera-
 illum quidē ego verbis alloquebar mollibus, (batu.
 Ajax fili Telamoniæ inculpatis, non ergo tu
 saltē mortuus obliturus es itam ob arma

- 20 Οὐλοῦμαι πᾶσι δὲ πῦμα θεοὶ τίσαν ἀγχιόισσι.
 21 Τοῖος γὰρ ποίησεν Πύργος ἀπὸ λαῶσ' αὖτις δὲ ἀχαιῶν
 22 Ἴσθ' ἀχαιῶν κερκῆσσι πηλοῖσιν ἰδὲ
 23 Ἐχέμεθα φειδύμενοι διαμεφίεσσι δὲ πεδῶν
 24 Αἴτιος, κλέεσσι δὲ ταῦτι στρατὸν ἀχαιῶν
 25 Ἐκαστὸν ἄνευ ἕλεος, τίτι δὲ ὄπι μῆρσι ἴθυσαν.
 26 Ἀλλ' ἄγε δούροισιν, ἵ' ἴπυος κ' ἄμειψαί κε
 27 Ἡμέτερον δαμῶσιν, ἵ' ἕλεος ἐν ἀγχιόισσι θυμῷ.
 28 Πρὸς ἰσθμῷ, ἵ' δὲ μὴ ἴδ' ἴσθ' ἀμείψω, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 29 Ψυχῆς ἐν ἴσθμῳ κακίᾳ καταπύθειόστων.
 30 Εἶθε χ' ἴμαρ φειδύμενοι κερκῆσσι φέροιεν
 31 τῶν.
 32 Ἀλλ' ἄ μοι ἄδ' ἄγε θυμῶς ἐνὶ στήθεσσι φέροιεν
 33 Τῶν ἄλλων ψυχῆς ἐθέου καταπύθειόστων.
 34 Ἐἴθ' ἄπει μῆρσι ἴδ' ἴσθ' ἀμείψω, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 35 Χρῆσται σὺν ἴσθμῳ, θεῖμσι φέροιεν κακίᾳ
 36 Ἡέρον ἵ' δὲ μὴ ἴμαρ φέροιεν ἀσκήστων.
 37 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 38 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 39 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 40 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 41 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 42 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 43 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 44 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 45 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 46 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 47 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 48 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 49 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 50 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 51 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 52 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 53 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 54 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 55 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 56 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 57 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 58 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 59 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 60 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 61 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 62 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 63 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 64 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 65 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 66 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 67 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 68 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 69 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 70 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 71 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 72 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 73 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 74 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 75 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 76 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 77 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 78 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 79 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 80 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 81 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 82 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 83 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 84 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 85 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 86 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 87 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 88 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 89 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 90 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 91 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 92 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 93 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 94 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 95 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 96 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 97 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων
 98 Ἐθέου ἴμαρ φέροιεν κατ' ἀσκήστων κακίᾳ
 99 Ἡέρον ἵ' ἴσθμῳ καταπύθειόστων, ἕλ' δὲ μὲν ἄλλ' ἄγε
 100 Τῶν δὲ μὲν ἴσθμῳ καταπύθειόστων

Perniciosa quæ perniciem dii fecerunt Græcis.
 Talis enim ipsis turris periisti: propter te autem Græci
 Equè ac propter Achillis caput Pelidæ.
 Doluimus defunctum perpetuò: neq; quispiam alius
 In culpa est, sed Iupiter Græcorum exercitum fortium
 Horrendum odit, tibi autem fatum imposuit.

Sed agè, huc veni, rex, ut verbum & orationē audias
 Nostram, domo autem robur & generosum animum.

Sic dixit ille, a. mihi nihil respondit, ab a. ad alias
 Animas, ad Erebum mortuorum defunctorum.
 Ibi tamen me cilet alloquutus *quantumvis* iratus, ut e-
 go ipsum:

Sed mihi maluit animus in præordiis charis
 Aliorum animas videre defunctorum,
 Ibi tum Minœa vidi Iouis splendidum filium,
 Aureum sceptrum gestatens, leges ferentem mortuis,
 Sedentem: alij verò circa ipsum cauias dicebant regem
 Sedentes, statuti per latam Plutonis domum.

Post hunc autem Orionem ingentem animaduerti,
 Cum fœris versantem per floridum pratium,
 Quas iose occidebat in desertis montibus,
 Manib. habens clauam totâ aream, semper infractam.

Et Tityum vidi terræ gloriose filium, *Igera.*
 Prostratum in pavemento: hic, v. per nouè iacebat iu-
 Vultures a duo ipsi vtrinq; assistentes iecur fodiebant,
 Rostrum intromittentes: ille, a. non abigebat manibus.
 Latonam enim læserat per vim Iouis incliyâ uxorem
 Ad Pytho euntem per amœnum Panopeum.

Quin & Tantalum vidi graves dolores patientem,
 Stantem in lacu, hic alluebat ad mentum,
 Stabat autem sitiens, potum verò non poterat capere.
 Quoties enim inclinabat se senex bibere cupiens,
 Toties aqua deficiebat absorpta: circa autem pedes
 Terra nigra appatebat, arescere verò faciebat numen.

Arbores proceræ à capite fundebant fructum,
 Pyti, mali punice, & alia mali dulcè habètes fructum,

- 21 Ζυγοὶ τε γλυκεραὶ καὶ ἡ ἄμει πηλεδύτουσι.
 22 Τῶν ἐπέτ' ἰδὼσ' ὁ γέροντ' ἐπὶ χροσὶ μέσσοιδοσ.
 23 Τὰς δ' ἀέμασε βίπτουσαι ποτὶ πύλοσ σκί' ἔτιμα.
 24 Καὶ μὲν ὄστυρον εἰσι δούκροτ' ἀλγ' ἔχουσα,
 25 Ἀπὸ βασταζέουσι πηλοῦσαι ἀμοστέμου.
 26 Ἡ ποτ' ὄμ' οὐκ ἐσπύματοσ χροσὶ τε ποσὶ τε,
 27 Ἀπὸσ ἀνὸσ ἄσ' ἔσπει ποτὶ λάροσ' ἀλγ' ἔτε μάλοσ
 28 Ἀλοσ ὑπὸσ κλίεντ, πέτ' ἄποσ πρὸσ κροσ κροσπέμοσ
 29 Ἀσπε, ἐσφ' ἔμα πύδοσ δὲ πηλοῦσ δὲσ λῆασ ἀσπιδέσ'
 30 Ἀσπιδέσ' ὄγ' ἀφ' ἄποσ κροσ τε πηλοῦσ καὶ δ' ἔσ
 ἰδὼσ
 31 Ἐρῆσ ἐσ μῆσ' ἴωσ, κροσ δ' ἐσ κροστέσ ἐρῆσ.
 32 Τεσ δ' ἐματ' εἰσιν ἴωσ βίλοσ πηλοῦσ κροσίωσ,
 33 Εἰδὼλοσ' αὐ πέσ δ' ἐματ' ἀδοσ κροστέσ θεσθεσ
 34 Τέροσ τεσ ἐσ δροσ καὶ ἔχ' ἐσ κροστέσ κροσίωσ
 35 Πηλοῦσ δὲσ μολέσ καὶ κροσ χροσπέσ δὲσ.
 36 Ἀμφοῖ δ' ἐματ' κροσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ.
 37 Πηλοῦσ' ἀσπιδέσ' ὄσ δ' ἐσ κροστέσ κροσίωσ
 38 Γροσπιδέσ' ὄσ κροσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 39 Δροσπιδέσ' ὄσ κροσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ.
 40 Σροσ κροστέσ δ' ἐσ ἀμφοῖσ κροσ κροστέσ κροσίωσ,
 41 Κροστέσ ὑπὸσ πηλοῦσ' ὄσ κροσ κροστέσ κροσίωσ,
 42 Ἀμφοῖσ δ' ἐματ' κροσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 43 Τέροσ τεσ μολέσ τε, κροσ τεσ' ἀσπιδέσ' ὄσ.
 44 Μὴ τε κροστέσ μεσ μὴ δ' ἀλλ' ἐσ τε κροστέσ μεσ,
 45 Οὐκ ἀμφοῖσ πηλοῦσ' ὄσ κροστέσ κροσίωσ.
 46 Ἐρῆσ δ' ἐσ πηλοῦσ' ὄσ κροστέσ κροσίωσ.
 47 Καὶ μὴ ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 48 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 49 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 50 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 51 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 52 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 53 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ,
 54 ὄσ κροστέσ κροσίωσ ὑπὸσ ἀσπιδέσ' ὄσ.

Ficúsq; dulces & olex vireſcentes,
 Ex his quoties intenderet ſenex manibus decerpere,
 His ventus propellebat in nubes obſcuras,
 Silyphum quoque aſpexi immenſos dolores patientē,
 Lapidem geſtantem vtraque manu.
 Ille quidem annitens manibúſque pedibúſque
 Lapidē ſuſſum trudebat ad cacumen: ſed quū inibi ef-
 Cacumē ſuperaret, tūc reſtediebat impetuoſe (ſer vt
 Retro: deinde ad ſolum voluebatur lapis inmanis.
 Ceterū ille ruruſ trudebat neruos intendens: ſudor
 verò

Demanabat ex mēbris, puluis autē ex capite oriebatut.
 Poſt hunc vidi vim Herculanam,
 Idolum ſc. eius ipſe verò apud immortales deos
 Oblectatur in conuiujs, & habet pulchris-talis Hebé,
 Filiam Iouis magnanimi, & lunonis aureis ſandalijs.
 Circa ipſam clamor mortuorum erat inſtar alitum,
 Vndique fugientium, ille verò obſcuræ nocti ſimilis,
 Nudam arcum habens, & ad neruum ſagittam,
 Crane circumſpiciens ſemper iaculanti ſimilis.
 Horrendus autem illi circum peſtora baltens,
 Aureus erat telamo, in quo miranda opera elaborata e-
 Vtſique agreſtē que aprī timendique leones ſtant,
 Præliaque pugnaeque exadē que homicidijsque,
 Nec talem ante feſerat, nec alium facere poſſet
 Qui illum telamonem ſua aptaueret arte.
 Agnouit autem ſtatim ille, poſtquam vidit oculis,
 Et me lugens verbis alatis alloquutus eſt,
 Generoſe Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
 Heu miſer ſanē aliquod & tu malum fatum ſuſtines,
 Quale utique ego habui ſub radijs ſolis.
 Iouis quidem filius eram Saturnij, ceterū ætumnas
 Habui infinitas: valde enim detetioti viro
 Obnoxius eram qui mihi graues impetabat labores,
 Et olim me huc miſit vt canē ducerē, non enim aliud
 Exiſtimabat hoc mihi grauius eſſe certamen.

29 Τὸν δὲ ἰζῶν ἀΐθηται, ἤματι ἐξ αἰθέρος
 30 Ἐμπίπας δὲ μὲ ἵππευσι ἰσθὺν γαλακτώπης αἰθέρος.
 30 Π. εἰπὼν, ἔπειτα ἴσθ' ἰδὼν αἰθέρος εἶπον.
 30 Αἰθέρος ἰζῶν ἀΐθηται ἑμπίπας, εἶπε ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 30 Ἀγρῶν ἰζῶν ἀΐθηται ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Καὶ τὸ κ' ἵππευσι γαλακτώπης αἰθέρος, εἰς αἰθέρος εἶπον.
 30 Θεοῖα, πρὸς τὸν αἰθέρος, ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Ἀλλὰ πρὸς τὸν αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Ἡ γὰρ ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Μὴ μοι γρηγοῦναι αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Ἐξ αἰθέρος πρὸς τὸν αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Αὐτὸν ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Αὐτὸν ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Οἱ δὲ αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Τὸν δὲ κατ' αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.
 30 Πρὸς τὸν αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.

Τ' ΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΜΤΡΑ.
 ἑμπίπας τὸ ὄμοιον ἑμπίπας.

ΔΙΗΓΕΤΑΙ τὸν ἐξ αἰθέρος ἑμπίπας αὐτὸν ἑμπίπας
 πρὸς τὸν αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας, τὸν πρὸς
 τὸν αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας, ἑμπίπας ἑμπίπας
 ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας, αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας
 ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας, αἰθέρος ἑμπίπας ἑμπίπας
 ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.

ἈΛΛΗ Τ' ΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἘΠΙΓΡΑΦΗ.
 Μὴ ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας.

Α Λ Δ Η.

Τὰ αἰθέρος ἑμπίπας, ἑμπίπας ἑμπίπας ἑμπίπας,
 ἑμπίπας ἑμπίπας.

Hanc quidem ego eduxi & traxi ex inferis:
 Merentius a me ducebat atque cælia Minerua,
 Sic fatus, ipse quidem rediit intra Plut. domum:
 Cæterum ego illic mansi firmiter, si quis veniret
 Virorum heroum, qui prioribus seculis perierunt,
 Et fortassis adhuc priscos vidissem viros quos volui,
 The'cum, Pirithoumque, deorum gloriofos filios,
 Sed antè multitudo congregabatur infinita mortuorū
 Cum strepitu immenso, me a pallidus timor inuasit,
 Ne mihi Gorgonium caput horrendi monstri
 Ab inferis mitteret inclyta Persephone.
 Statim deinde ad nauem profectus, iussi socios
 Et ipsos conscendere funesque soluere.
 Illi, v. statim ingressi sunt & per transra sederunt.
 At illam per Oceanū flumen ferebat fluctus fluenti,
 Primum quidem remigio, postea a, optimus ventus.

ARGUMENTVM XI. LIBRI

ODYSSEÆ HOMERI.

NARRATIVUM ex Orco reditum ad Circe: & quomodo Sirenas præternavigaverit, & scopulos errantes Scyllam & Charybden. Narrat etiam sua nauis & sociorum exitium, qui occiderant quoddam salu boues: & ut salus ligna inhaerens ad Calypso saluum perveniret.

ALIVD ARG. VEL ALIA INSCR.

M, Sirenes complectitur Planctusque atque boues.

ALIA INSCRIPTIO.

De Sirenibus, Scylla, Charybdi, & bobus Solis.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΔΟΣ

ἢ μὲν ῥαφιδία.

10 Ἰτάρ ἰσθὶ ποταμοῖο λίπε βίη
 ὀκνησὶ

11 Νῆε, λυτο δ' ἔλατο κύμα θαλάσσης
 ἔρρηκτο

12 Νῆσσι ἐς ἀμφίω, ἔβη τ' ἑκὶς ἔβη
 τήν

13 Οἴκῳ κ' ἔχει νῆσι, κ' αἰτῶν
 ἡλίω

14 Νῆα μὲν ἴδ' ἢ ἄντιοκίε σσημαὶ ἐψαμθῆσαι,

15 Ἐκ δ' ἢ αὐτὶ βῆμα ἔπι ῥηγμῖνα θαλάσσης.

16 Ἐἶθ' αὖ δ' ἀντιβρέξασθε ἑμὶν σσημαὶ ἢ ὄϊον

17 Ἡμῶσ' ἢ ἐρηγῶ ἢ αὖτις ῥεδούκωνος τῆσ,

18 ἀπ' ἄντ' ἴγῳ ἢ πύργῳ πορῆσι εἰς δόμους κίρκου

19 Οἰσὶμαται τεκῆσι ἡλιπύοσθ' ἡδὲ τῆσ.

20 Φιέσθ' ἢ ἀφ' αὖ τῆσ, ἔδ' ἀνεστῆται πορῆσ
 ὀκνη

21 Θάπτε μὲν ἀχρῶματι θαλάσσης ἢ ἄλλῳ χῆντι.

22 Αὐτὸν ἴπῳ νεκρῶ τ' ἑκὶς ἢ τῶνδε νεκρῶ,

23 Τύμβον χῆντι κ' ἔπι σῆλω ἑρῶσασθαι,

24 Πέλοσιν ἀνεστῆται τῆσ δὲ ἑρῶσ' ἑρῶσ' ἑρῶσ'

25 Ἡμῶσ' ἢ πύργῳ δειπῶν ἢ δὲ ἄλλῳ κίρκου

26 Ἐξ ἀφ' αὖ ἢ δειπῶ ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ

27 Ἡ δ' ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

28 Ἰπῶν κ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

29 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

30 Ἐχέτω δὲ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

31 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

32 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

33 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

34 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

35 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

36 Ἡ δ' ἢ ἄλλῳ κίρκου ἢ ἄλλῳ κίρκου

ÆTÆRVM postquam fluvij reliquit
fluentem Oceani
Nauis, abiit ad fluctus maris latissimæ,
Insulam ad Æxam, vbi aurora mane-
genitæ
Domicilium & chori sunt, & Solis or-
tus.

Nauem quidem huc vbi venimus subduximus in arc-
nam,

Nos ipsi autem egressi sumus ad littus maris:
Hic dormientes expectauimus auroram diuinam.
Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Certe ego socios præmisi ad domum Circes,
Vt afferrent mortuum Elpenorem defunctum.
Lignis vero statim incisis vbi maximè prominebat lit-
tus,

Sepeliuimus tristes vberes lacrymas fundentes.
Ceterum postquã cadaues cõbustum est & anima mor-
busto aggesto & desuper cippo erecto, (tui
fiximus in summo sepulchro sabrefactum remum.
Nos quidem singula administrauimus at non Circes
Ab inferis regressi latuimus, sed valdè celeriter
Venit, sekinabunda, simul a ancillæ ferebant cum ipsa
Panem & carnes multas, & nigrum vinum.
Hæc in medio stans alloquebatur diæ inter deos,
O miseris, qui viuentes sublitæ domum Plutonis
Eis mortui, quã alii semel daturat moriãtur homines:
Sed agite, edite cibum, & bibite vinum
Hæc tota die, simul autem aurora illucescente
Nauigabitis, ceterum ego mōstrabo viam atq; singula
Significabo, ne quo pacto viffro malis cõsiliis acerbia,
Aut in mari, aut in terra doleatis calamitatem passi.
Sic ait, nobis statim flexus est animus generosus.

Sic tunc quidem tota die ad solem occidentem.
 Sedimus, epulantes carnes immensas & dulces vinum.
 Quando autem sol occidit, & crepusculum aduenit,
 Illi quidem dormierunt apud rudentes nauis.
 Illa, a me manu prehensum seorsim dilectus à focus,
 Locauitque & accubuit, & interrogauit singula.

Ceteram ego illi omnia ordine recessui.
 Tum certè me verbis alloquuta est veneranda Circe,
 Hæc quidem sic omnia *sunt* præstira: tu autem audi
 Vt tibi ego dicam, in memoriam reducat etiam deus
 ipse.

Ad Sirenas quidè primùm peruenies: quæ sanè omnes
 Homines demulcent, quicumq; apud eas peruenierint.
 Quicumq; imprudetiâ appuleris, & vocem audieris
 Sirenum, huic ne utiqua in vxor & infantes libe-
 Domum reuerfi astant: neque iurantur:

Sed cum Sirenes stridula demulcent cantilena,
 Desidentes in prato, ingens circû ex ossibus aceruus
 Virorum putrefactorum, vndique cutes putrescunt.
 Sed tu præternavigato, aures verò obtura sociorum
 Cera aptata mollita, ne quisquam audiat

Aliorum: ceteram ipse audite si volueris,
 Ligent te in navi veloci manûsque pedesque
 Erectum ad malum, ex eo autem funes alligentur,
 Vt magna cum voluptate vocem audias Sirenum.

Quod si rogaueris socios, solue teque iuss-
 Illi verò te pluribus vinculis vinciant.
 Ceteram postquam has præternavigarint socij,

Tum tibi non amplius dicam
 Vtra tibi via erit, sed ipse
 Anxio considera, dicam autem tibi vtrûnque:

Ibi quidem saxa sublimia, ad ea autem
 Fluctus ingens resonat exulei maris.

Vaga quicquid ea dij beati vocant.

Hæc neque volucres præteruolant, neque columbæ

Timida, quæ ambrosiam Ioui patri ferunt,

Verum aliquam earum semper adimat lauis petra,
 Sed aliâ summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
 Hac nõdũ vlla navis effugit virořũ, quæcunq; accesse-
 rit, sed pariter tabulas nauium, & corpora virořũ
 Fluctus maris aufert ignisq; perniciosi procella,
 Sola ipsa utique præternavigavit mæro-sulcans nauis
 Argo omnibus curæ ab Aris nauigans.
 Et fortasse hanc ibi celeriter iccisset magna in saxa,
 Sed iuno præterire fecit, quoniam charus erat laion.
 Sunt a. duo scopuli, quorũ iuc quidẽ altũ cœcũ attingit
 Acuto vertice, nubes autem ipsũm circumdat
 Obscura: illud quidem nunquam recedit, neque vit-
 quam serenitas

Illius occupat verticem, neq; in æstate, neq; autumno.
 Neque ascẽdere posset mortalis vir, neq; descendere,
 Neque si illi manus vitque viginũ & pedes essent.
 Scopulus enim lauis est, saxo polito adsimilis.
 Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
 Versus occasum ad Erebum conuersa, qua vos quidẽ
 Nauem ad cauam dirigetis eximie Vlysses,
 Neque ex nauis cauam iuuenis vir
 Arcu iaculatus ad cauam speluncam pertueniat.
 Hic autem Scylla inhabitat graueq; vociferans,
 Huius profectõ vox quidẽm quanta catuli leonis
 Est ipsa. a. monstrum ingens: neque quisquam ipsam
 Letabitur cõspicatus, neque si deus obuiam veniret.
 Huius vitque pedes sunt duodecim omnes fixi,
 Sex autem illi colla prælonga, in singulis verõ
 Horrendum caput inest, tres ordines autem dẽũm,
 Densũ & frequentes, pleni nigrae mortis,
 Medio quidem per speluncam cauam immergitur,
 Foras autem porrigit capita è terribili barathro,
 Illic autem piscatur scopulum circumlustrans,
 Delphinũsque canẽsque & sicubi maius capere possit
 Cete, quæ infinita alit gemebunda Amphitryte:
 Hanc nondum vñquam nauis illi gloriani p̄ficio

- 20 Περσὺ γὰρ σιωπῶντι· τίς δὲ τι κρατὶ ἔχεται
 21 φῆκε' ἐξερπύξασκε καὶ κομισθεσθ' ἔργον.
 22 Τὸν δ' ἔπειθε σκέπτετον ἄρα μάλ' ἄτις ἐφ' ἑὸν ὄναρ,
 23 Πηλοσφ' ἀλλήλων καὶ κατ' ἀδοξοσύνας.
 24 Τὸν δ' ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 25 Τὸν δ' ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 26 Τελετὸν γὰρ τ' ἀνικτὸν ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 27 ἀμείψασθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 28 Οὐ γὰρ καὶ ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 29 ἀλλ' ἄμειψασθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 30 Νῦν παρὰς ἑλάσας ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 31 ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 32 ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 33 Εἰ δὲ ἄρα δάμοι καὶ τὰ διατεμενέτη ἴσους,
 34 Εἴπωτε τί μοι ἐλάσας ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 35 Τὸν δ' ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 36 ὡς ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 37 Σχέτληται δ' αὖτις παρὰ τὴν ἑλάσας ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 38 Καὶ πάντες ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 39 ἢ δὲ τὰς ἑλάσας ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 40 ἀμείψασθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 41 Οὐδέ τις ἐστ' ἀλλὰ φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 42 ἢ δὲ τὰς ἑλάσας ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 43 ἀμείψασθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 44 Τὸν δ' ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 45 ἀλλ' ἄμειψασθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 46 Μικτόν τε σκέπτετον ἄρα μάλ' ἄτις ἐφ' ἑὸν ὄναρ,
 47 ἢ μοι ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 48 Θεοκλήϊον δ' ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 49 Βίον τε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 50 ἔπειθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 51 Πηλοσφ' ἀλλήλων καὶ κατ' ἀδοξοσύνας
 52 ἀμείψασθε καὶ ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 53 Οὐδέ τις ἐστ' ἀλλὰ φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 54 Νύμφη ἑὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'
 55 ἢ δὲ τὰς ἑλάσας ἴσους τὸν ἄνευ μάχης φησὶ λαοὶσι τεθληότε'.

Se præternavigante cum naue, aufert enim vnoquoque
Virum abripiens ex naue carulea. (capite

Alterum verò scopulum humiliorem videbis Vlysses,
Prope inuicem, & sanè iaculo attingeres.

In hoc caprificus est ingens, foliis florens:
Sub hoc diua Charydis absorbet nigram aquam.

Tet enim eructat quotidie, tet verò absorbet
Horredene te vniq; ibi esse cōtingat quādo absorbet,

Non enim liberaris te ex illo maſo neque Neptunus:
Sed valde Scyllæ scopulo adnavigans celeriter

Nauem præter adige, quoniam longe satius est
Sex socios in nauī desiderare quā simul omnes.

Sic ait: cæteram ego ipsam excipiens alloquutus sum,
Age verò, mihi dic dea & verè enarra,

Et quo pacto perniciosam quidē effugerē Charybdin,
Illam verò vleiscat, quum mihi læsent socios.

Sic dixit illa statim respondit diu inter deas,
Infelix, adhuc tibi bellica opera curæ sunt

Et labor, needum diis cedere vis immortalibus?
Illa sanè non mortalis sed immortale malum est,

Terribileque difficileq; & immane, neq; expugnabile.
Neque vllum est remediū: fugere ab ipsa est optimū.

Si enim tardaueris armis te insituent prope scopulū,
Vereor ne te denuo impetu facto consequatur

Totidem capitibus, totidem verò viros abripiat.
Sed valde celeriter præternaviga, voca autem Cratrin

Matrē ipsius Scyllæ, quæ ipsam peperit cladē hominib.
Quæ ipsam deinde compeſcet ne deinceps iruat.

Thrinaciam autem ad insulam peruenies: hic multæ
Pascuntur solis boues, & pingua pecora.

Septem bouū armenta, tot ouium pulchri gregez,
Sunt autem quinquaginta in vnoquoq; grege armen-

tōve, fortum verò non edunt,
Neque vnquam moriuntur: dex autem pastores sunt

Nymphæ pulcherrimæ, Phærbusque Lamprosiæque,
Quas peperit Soli Hyperioni diua Noëa.

Has quidem vt educavitq; peperitq; veneranda mater,
 Thrinaciam ad insulam relegavit vt procul habitaret.
 Ad oves custodiendas paternas, & incurvas boues,
 Eas siquidem illæsas permittas reditûsq; cutâ habeas,
 Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi venietis:
 Sin autem læseris, tum tibi prædico mortem,
 Nausque & sociis: ipse verò si effugies,
 Serò cum multis damnis redibis, amissis omnib. sociis.

Sic ait: statim a. aurea sede sedens advenit aurora:
 Illa quidè continuò per insulâ digressa est diâ iter deas:
 Cæterum ego ad navem procellus excitavi socios,
 Et ipsi vt conscenderent, atque funes soluerent.
 Illi itatim ingressi sunt, & per itastra sederunt,
 Ordine verò sedentes canum mare verberabât remis:
 Nobis autem pone navem nigrae prora
 Secundum ventum immisit implentem vela, bonum
 comitem,

Circe pulchricoma, gravis dea voce humana prædita.
 Continuò omnib. armis diligenter expeditis per navem
 Confestim hanc ventûsq; gubernatorq; dirigebat.

Tum ego socios alloquutus sum mæsto corde,
 O amici, non. n. oportet vnum scire, neq; duos solos

Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diâ inter deas:
 Sed dicam ego, vt sciamus, siue moriamur,
 Siue evitato periculo mortem & fatum effugerimus.

Sirenium quidem primum iubet divinarum
 Vocem evitare & prætam floridam.

Solum me iubet audire: sed me vinculo
 Ligatè molesto, vt firmiter ibi maneam.

Rectum ad malum, eque ipso funes alligentur.
 Quòd si orem vos, soluerèque iubeam,

Vos autem pluribus tum vinculis confringite.
 Equidem hæc angula dicens, sociis declaravi.

Interea autem celeriter venit navis fabricata
 Ad insulam Sirenium, virgebat enim ventus innoxius,

Atq; deinceps ventus quicuit, atque malacia

20 Ἐπλετο ἡμῶν, καί μιν δὲ κόμισα δαΐμων.
 21 Δις αἶψα δ' ἵππευταις ἔστα μινύσσου τε,
 22 Καὶ τὰ ἄλλα ἠὲ γλαυρῆ βάλανι δ' ἔσ' ἱριτμῶ.
 23 Ἐξείδω μιν ἀκροῦσιν ὄψιν ἔτι τ' ἐλάττω.
 24 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 25 Τὴν δ' αὖθις ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 26 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 27 Ἦέ τίς τ' αἰγὴ ὑπὸ φρεσὶ πικρῆς.
 28 Ἐξείδω δ' ἔτι τ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 29 Οἱ δ' ἔτι τ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 30 Ὀρβὴν ἐξ ἔστ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 31 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 32 Ἀλλ' ὅτε πᾶσι ἐπὶ δὲ ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 33 Ἦέ τίς τ' αἰγὴ ὑπὸ φρεσὶ πικρῆς.
 34 Ἐξείδω δ' ἔτι τ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 35 Δις αἶψα δ' ἵππευταις ἔστα μινύσσου τε,
 36 Ἐξείδω μιν ἀκροῦσιν ὄψιν ἔτι τ' ἐλάττω.
 37 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 38 Τὴν δ' αὖθις ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 39 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 40 Ἦέ τίς τ' αἰγὴ ὑπὸ φρεσὶ πικρῆς.
 41 Ἐξείδω δ' ἔτι τ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 42 Οἱ δ' ἔτι τ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 43 Ὀρβὴν ἐξ ἔστ' αἶψα ἔσ' ἱριτμῶ ἀλλήλων.
 44 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.
 45 Τὴν δ' αὖθις ἀκροῖο μάχαι ἔρχομαι ἔξ' ἔξ' ἄλλω.

Fuit, cum venti silentio, sopiuit, a fluctus dæmon.
 Assurgentes verò socij navis vela complicarunt,
 Et ea quidem in naui caua collocarunt: illi a. ad remos.
 Sedentes albam reddebant aquam politis remis.
 Cæterùm ego, ceræ ingentē massā rotundā acuto ferro
 Frustum abscissum, manibus validis pressi.
 Statim, v. liquefacta est cera, nam virgebat magna vis,
 Solisque splendor Hyperionis regis.
 Ordine autem socijs aures omnibus inunxi.
 Illi, v. in naui me ligarunt pariter manúsque pedesque
 Erectum ad malum, ex eo autem funes alligarunt:
 Ipsi, v. sedentes spumofum mare verberabant remis.
 Sed quū tantum aberamus quātum audiatur clamās,
 Celeriter penetrantes: illas non latuit velox navis
 Prope impulsa: canoram, v. modulabantur cantilenam.
 Huc agē profectus gloriose Ulysses, ingens gloria
 Græcorum

Nauem siste, ut nostram vocem audias.
 Nō, n. vnquā aliquis hūc præternavigauit nanc nigra,
 Præquam nostram suauem ab ore vocem audiret:
 Sed hic recreatus abit, & plura doclus.
 Scimus enim omnia quæcunque in Troia lata
 Græci Troianisque deorum voluntate sunt passi.
 Scimus etiam quæcunque sunt in terra multipascua.
 Sic dicebant, edētes vocē dulcem, cæterùm meū cor
 Voluit audire, soluerēque inbebam socios
 Supereitis innuens, illi, a. annitentes remigabant:
 Statim surgentes Perimedes Eurylochūque
 Plurimis me vinculis ligarunt, magisque premebar,
 Cæterū postquā illas præternavigauimus, neq. amplius
 Vocem Sirenū audiebamus, neque cantilenā: (deinde
 Continuò ceram dempserunt mei delecti socij,
 Quā illis auribus illeuetā, meq. ex vinculis soluerant:
 Sed quando iam insulam reliquimus, statim deinde
 Fumum & ingentem fluctum vidi, & sonitum audiui.
 His perculsi, ex manibus exciderunt remi:

20 θεμέλειον δι' ἄρα πάντα τ' ἴσον ἔχουσι δι' αὐτὰ
 20 Ναι, ἰσότητά τ' ἰσότητά φρονίμα χριστὴν
 ἴσότητι
 20 Ἀυτὰρ ἄρα γὰρ διὰ τῆς ἰσότητος ἄρα ἄρα
 20 Μεταχρῆσις ἐπίστασι φρονίμα δὲ ἀφ' ἧς ἔχουσι,
 20 Ὡς φιλίαν, ἡ γὰρ πῶς τι φρακτῶν κ' ἀκρίματα ἐπιφύ.
 20 Οὐ μὲν δὲ τῶν μὲν ἴσων ἴσων ἔχουσι ὅτι κἀκὼν
 20 Εἴλην αἰετῶν γλαφυρὰ κροτητῆρος βίβρα,
 20 Ἄνδρα δὲ ἴσων ἴσων ἴσων φιλίαν τε κῆρ τε
 20 Ἐκπύροισι καὶ πῶς τῶν μετὰ τῆς οἴου
 20 Ναι δὲ ἀφ' ἧς ἴσων ἴσων πειθὺ μαθῶ πάντες,
 20 Ἰσότητι μὲν ἴσων ἀλλὰ ἴσων ἴσων βίβρα
 20 Ἰσότητι τε καὶ ἴσων ἴσων ἴσων πῶς τε ζῶει
 20 Δὲ πῶς γ' ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Σὺ δὲ ἐκφύροισι δὲ ἴσων ἴσων (ἀλλ' αἰετῶν)
 20 Βαλλῶν ἴσων ἴσων γλαφυρὰ οἴου βίβρα
 20 Τῶν τῶν ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ναι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Κῆρ δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ὡς φιλίαν δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Μῆτις δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Καὶ τῶν ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἀφ' ἧς ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Πῶς δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Οὐδὲ πῶς ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Πῶς δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Ἰσότητι δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων
 20 Πῶς δὲ ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων ἴσων

Insonuerunt autem omnia per fluctum: stabat autē ibi
Nauis, quoniam non amplius remos acuminatos ma-
nibus vrgebant.

Ceterum ego per nauem proficiscens excitabō socios
Blandis verbis, prope accedens ad viros singulos:

O amici non enim certē malorum ignari sumus,
Nō equidē hoc mai⁹ impēdet malū, quā quū Cyclops
Claudebat in spelunca caua fori vi.

Sed & illinc mea virtute consilioque prudentiāque
Effugimus, & nimirum horum meminisse vobis puto:
Nunc agite quemadmodum ego dixero, obediamus
Vos quidem remis maris fluctus profundos [omnes,
Verberate, transra insidentes, si fortē Iupiter
Det hanc mortem effugere & euitare.

Tibi verō gubernator hoc praeipio (sed in animo
Reconde, quoniam nauis caux gubernacula tenes:)

Ab hoc quidem fumo & fluctu procul arce
Nauem, in autem scopulum pete, ne te lateat
Illuc irruens, & in perniciem vobis coniciatis.

Sic dixi: illi celeriter meis verbis paruerunt.
Scyllam autem nō dicebam immedicabilē tristitiam,

Ne quo pacto timentes cessarent socij
A remigando, intra autem occulerent se ipsos.

Ac tum sanē Circes quidem tristitium mandatorum
Oblitus sum, quoniam neuiquam me iussit armari,

Ceterum ego indutus splendida arma, & duab. hastis
Longis ad manus acceptis, ad superiora nauis cōscēdi

Prox. inde enim ipsam portū, primum apparituram
Scyllam petrosam, quae mihi tulit damnū sociis.

Nusquam videre potui, labombant autem mihi oculi
Undique circumfoicienti ad obscuram saxum.

Non quidem angustum locum transibamus lugentes,
Ab altera parte Scylla, ex altera diua Charybdis

Horrendam absorbit maris salsam aquam,
Sed quando euomeret sicut lebes in igne multo,
Tora immurmurabat fremebunda, in altum a spergo

- 23 Δεσμοί σκεπάζουσιν ἴπ' ἀμαρτήρασιν ἴπυσι·
 24 Λύξ' ἔτ' ἀκρωξίνοι δακ' ἄσπευε κλ' μορῶν ὕδαρ,
 25 Πάτ' ἄσπευε φείσεται κυκλωδὴν ἀμφὶ δὲ πύργῳ
 26 Δειοὶ ἰδὲ βρυγῆ, ὕπαιρθε δὲ γὰρ φάσιναι
 27 Ὑάμμου κούρην δὴ δ' ἰχλασθὲν δῖος ἔρη.
 28 Ἡ μῦθε μὲν ποιεὶς Πυθέῳ ἰδὲ δὴ δῖος ἄσπευε
 29 Ἐκείθεν δ' ἰμοὶ τούτῳ γλαφυρῆς ἐκ τῆς ἰσχυρῆς
 30 Κεῖ ἴαθ' ὁ χροῖόν τε ἀμφὶ τε οἴρτορον ἴσασ.
 31 Σκαυαίφης δ' ἰετὰ δαμῶνα κ' μὴ ἰσχυρῆς,
 32 Ἡ δὴ ἦδ' ἰσχυρῆς ἀσπευε κ' χροῖόν τε οἴρτορον
 33 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 34 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 35 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 36 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 37 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 38 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 39 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 40 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 41 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 42 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 43 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 44 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 45 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 46 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 47 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 48 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 49 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 50 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 51 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 52 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 53 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 54 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 55 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 56 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 57 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 58 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 59 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 60 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 61 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 62 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 63 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 64 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 65 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 66 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 67 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 68 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 69 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 70 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 71 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 72 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 73 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 74 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 75 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 76 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 77 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 78 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 79 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 80 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 81 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 82 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 83 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 84 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 85 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 86 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 87 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 88 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 89 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 90 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 91 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 92 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 93 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 94 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 95 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 96 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 97 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 98 Ὅς δ' ἔτ' ἔπ' ἀσπευδὸν κ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 99 Ἰφίε' ἀσπευδὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν
 100 Ἐπειομακρὸν ἰμοὶ δ' ἰσχυρῆς ἀσπευδὸν

summis scopulis utrinque tubebat:
 Sed quando absorbebat maris fœsam aquam,
 Tota intus apparebat percita: circum autem peritæ
 Horrendum intonabat infra verò terra apparebat
 Arena cœrulea, hos autem pallidus timor inualit.
 Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes
 interitum.

Interes autem mihi Scylla cauta ex nauis socios
 Sex abstulit, qui manibùsque virtutèque optimi erant.
 Dum verò intueor in nauè velocem simulque ad socios,
 Jam horum animaduerti pedes & manus supernè
 In altum leuatorum, me a. compellabant vocantes
 Nominatim, tunc postremum afflicti corde.
 Quemadmodù quoties in scopulo piscator lōga virga
 Piscibus minutis dolum per elcām immittens,
 In pontum dimittit bouis cornu agrestis,
 Palpitantem, a. deinde piscem correptū foras proiicit:
 Sic illi palpitantes tollebantur ad scopulos.
 Illic autem pro foribus vorauit vociferantes,
 Manus mihi porrigentes in grani calamitate.
 Maxime miserabile autem illud meis vidi oculis,
 Omnium quæcunq; passus sum, meatus maris perlustris.
 Exterū postquā saxa effugimus, horrédāq; Charybdin
 Scyllamque statim deinde dei ad eximiam insulam
 Peruenimus: ibi, a. erant pulchræ boues latis frōtibus,
 Multa etiam pingua pecora Hyperionis Solis.
 Tum ego quum adhuc in mari essem in nauī nigra,
 Magnum audiui bouum stabulantium,
 Quinque balatum, & mihi sermo venit in animum
 Vatis exci Thebani Tiresiæ,
 Ceteraque Axx, quæ mihi valdè sæpe præcepit,
 Insulam ut euitarem homines- oblectantis Solis.
 Ceterum ego socios alloquutus sum mœsto corde,
 Audite meos sermones mala quæ tumuis passis sociis,
 Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
 Circèque Axx, quæ mihi valdè diligenter præcepit,

Insulam effugere homines delectantis solis.
 Hinc enim præsentissimum malū fore nobis dicebat.
 Sed præter insulam pellite nauem nigram.

Sic dixi illis autem contractum est amicum pectus.
 Statim v. Eurylochus molesto mihi respōdit sermone,
 Infelix es o Vlyses, abundat tibi robur, neq; vnquam
 membra

Labore defatigantur: planè omnia tibi ferrea sunt:
 Qui locos labore pressos atque etiam somno
 Non permittis terram conscendere, vbi rariū
 Insula in circumflua lautam patemur cœnam.
 Sed temere per noctem celerem errare iubes
 Ab insula errabundos in obscuro ponto.
 Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies nauium
 Nascuntur: quis verò effugeret suam mortem,
 Si forte repente ingruat venti procella,

Aut Noti, aut Zephyri veheementer spirantis, qui potissimum
 Nauem diripiant, vel diis regibus inuitis: (simūm
 Verūm sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
 Cœnamq; apparemus celerem apud nauem manētes,
 Manè autem cōscensa nauis, intremus latum pontum.

Sic ait Eurylochus: comprobatur autem alij socij.
 Et tum agnoui, quòd mala machinaretur dæmon.
 Et ipsum alloquutus verba alata dixi.

Euryloche profectò iam me cogitis solus quū sim,
 Sed age nunc mihi omnes iurate sanctū iuramentum:
 Siquidè aliquod sive bouum armentū, aut magnū gregē
 Inueniamus, ne fort assis imperitia mala (ouium
 Aut bouem aut etiam pecudem occidas: sed quieti
 Comedite cibum quem immortalis præbuit Circe.

Sic dixi illi autem protinus iurarunt vt iussi.
 Potrò postquā iuraruntq; absolueruntq; iusiurandum,
 Constituimus in porto cauo benefactam nauem,
 Prope aquam dulcem & exierunt socij
 E nauis, deinceps autem cœnam scite appararunt.
 Cæterū postquā potus & cibi cupiditatē ademerūt

Recordati verò deinde charos fleuerunt socios,
 Quos deuorauerat Scylla caua ex naui arreptos.
 Flentibus autem iis aduenit dulcis somnus.
 Quādo, a tertia pars noctis aduenit, & astra inelynarūt,
 Immisit vehemētē ventū nubium cōgregator iupiter,
 Turbine cōingenti, nubibus verò cōopertuit
 Terram simul & pontum: ingruit autem de caelo nox.
 Quando, v. mane genita apparuit roseis digitis aurore,
 Nauē quidē subduximus in cauā speluncā attractam,
 Hic, a. erant nympharum pulchri loci atque dila,
 Et tum ego concione coacta sermonem dixi.

O amici, in naui quidem, ceteri cibis que potusque
 Est: à bobus autē his abstinemus, ne quid patiamur,
 Grauis enim dei hæc boves & eximia pecora
 Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit.

Sic dixi: illis, a. periuadebatur animus generosus,
 Mēsem, v. integrum perpetuus stabat Notus, neq; quis
 alius

Spirabat: deinde ventorum, nisi Euroæque Notusque.
 Illi quamdiu quidem panē habebant, & vinū nigrae,
 Tandiu à bobus abstinabant, cupidi vitæ.

Sed quum iam è nani perierunt viatica omnia,
 Certe prædam sequebantur palantes necessitate,
 Pisces anēq; charas, quodcunque in manus venisset,
 Curuis hamis affligebat verò ventrem fames.

Certè tum ego per insulam secessi, vt dicit
 Supplicarem, si quis mihi viam mōstraret ad reditum.
 Sed quum iam per insulam ions dechnassem à sociis,
 Manibus lotis, vbi tutus locus erat à vento,

Supplicavi tum omnibus diis qui caelum inhabitant.
 Hi dulcem somnum palpebris infuderunt.

Eurylochus autem sociis, mali autor fuit consilij,
 Audite meos sermones mala quamuis passi socii,
 Omnes quidem inuisæ mortis miseris mortalibus:
 Fame autem miserimum mori, & fatum assequi.
 Sed agite, Solis ex bobus abreptis opumis,

- 27 Ἰξίονος ἀδικία τοιοῦτο τοῖς ἄλλοις θυμῷ ἵχθυον·
 28 εἰ δέ κεν εἰς ἰδμελίω ἀσμοίμεθα πισσοῖδα γαῖαν,
 29 Ἀλφειῖαν ἑλκὸς ὑπὸ στήθεσσι πίσινα τῆσσι
 29 Τελχέων ἴθου καὶ Στυγῶν ἀγέλαμα τα πολ-
 30 λα καὶ ἰαυτοῖσσι.
 30 εἰ δὲ χαλκωπιδίης πελοῖος ἄρδανικαθίως,
 30 Νῦν ἐλάω ἄλλοσσι, ὅτι δὲ ἄπο ποτὶ θύκτι ἀλλοί,
 30 Βυλομῆ ἄπας ἀφῆκε νόσος χάσιον ἴσσο θυμῶν ἐλάσσει·
 30 Ἡ δὲ δὲ σπυγροῦσσι ἴσσι ἐν τῶσσι ἴσσι·
 30 Ὡς εἶπεν δὲ θυμῶν ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἴσσι·
 30 Ἀυτίη δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἐλάσσει τῶσσι ἀλλοί·
 30 Ἐγγύθι ; (ὅ γὰρ τῶσσι τῶσσι ἀλλοί·
 30 Βουκίσι δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Τῶσσι δὲ ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ἐλάω δὲ ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ὡς γὰρ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ἀυτίη δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Μυθῶσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 ἄλλοσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ὡς δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 ἄλλοσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ἀυτίη δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Μυθῶσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Καὶ τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Οἰμῶσσι δὲ ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ζῶσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ἡ μὲν μὲν ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Οἱ δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Πῶσσι δὲ ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 ἄλλοσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ἀυτίη δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Ζῶσσι τῶσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·
 30 Τῶσσι δὲ ἴσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι ἄλλοσσι·

Sæta faciamus immortalibus, qui cœlū latum inhabitant,
 Quod si in Ithacam peruenimus patriam terram,
 Statim soli Hyperioni opulentum templum
 Faciemus, illic ponemus donaria quibus oblectetur,
 multa & pretiosa.

Quod si iratus aliquo pacto ob boves erecta cornua
 Nautæ valet perdere, suffragabunturq; alii dii, (habentes
 Malo tēme Ias fluctus hians vitam perdere,
 Quam diutius tabescere versans in insula deserta.

Sic ait Eurylochus collaudabant autem alij socij,
 Statim verò solis ex bobus abegerunt optimas
 Cominu (non enim longè à nauē nigro rostro
 Pascebantur nigre pulchre boues latis frontibus)
 Eas, v. circumierunt, & vota fecerunt diis:
 Foliis decerpis teneris quercus alticomæ:
 Non, n. habebant hordeū albū in bene tabulata nauē.

Ceterum postquā peccati sunt, macerant & exoria
 Femorūq; abscedunt, atq; adipe cooperuerunt (rūt,
 Duplicantes, & frustula carniū eis imposuerunt,
 Neq; habebant vinum libare super incensa sacra,
 Sed aqua libantes assabant intestina omnia. (derūt,
 Ceterum postquā femora incēsa sunt, & viscera come
 Minutatim cetera leuerunt, & verubus infixerunt:
 Et tunc mihi palpebra exiit suavis somnus.

Festinanti, ante ad nauem velocem & litus maris:
 Sed quādo iens fui prope nauē hinc & hinc impulsam,
 Tum mihi nidoris obuenit dulcis stans.

Lugens autem deos ad immortales clamant,
 Iupiter pater, atque alij beati dii immortales,
 Profecto me magnū in detrimētū sopiuristis (xuo som?
 Ac socij magnum facinus patrarunt manentes. (no?
 Statim autem soli Hyperioni nuntia venit
 Læperia Itho peplo, quod ei boves interfecerūt socij.
 Statim verò deos alloquutus est iratus corde,
 Iupiter pater, atque alij beati dii immortales,
 Vlciscamini iam socios Laertiadae Ulyssis,

20 Οὐ μὲν οὖν οὐκ ἐπιπλεονέκτησεν ἴσασθαι ἵνα γὰρ
 21 Χαίρομαι ἄλλοι τῶν κλισίων ἀσπίδων,
 22 Ἡ δ' ἐπεὶ ἀψυχοῦμαι ἄρα ἐπὶ ἕρπιδος φροντισίμων.
 23 Εἴθε μὲν ἴδουσι βίβη ἰθὺς ἐμὰ βίβη,
 24 Δύσπαστοι εἶδεν, κ' ἐπὶ τοῖσι βίβηται.
 25 Τὸν δ' ἀπικραδίκαρος φρασίδη τοδολογίτη ζῆλος
 26 Ἡ δ' αὖτις ἐσθ' ἄντ' ἀδασπασίτη φασίτη
 27 Καὶ θνητὸν φασίτησιν ἄντ' ἐλδοφρεσ ἀδασπασίτη.
 28 Τὸν δ' ἐπὶ ἴσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 29 Τυτθεσ βίβη ἴσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 30 Τυτθεσ δ' ἐπὶ ἵσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 31 Ἡ δ' ἐπὶ ἵσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 32 Αὐτὸς ἐπὶ ἵσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 33 Νείκεν ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 34 Εὐσπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 35 Τῶν δ' ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 36 Εἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 37 Ὀτταλῆα τε ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 38 Εἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 39 Δασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 40 Ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 41 Καὶ πῶς ἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 42 Ἡ μὲν δ' ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 43 Ἰσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 44 Ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 45 Φασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 46 Δασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 47 Νείκεν ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 48 Ἡ δ' ἐπὶ ἵσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 49 Καὶ πῶς ἴσασθαι ἵνα γὰρ ἐπὶ ἵσασθαι
 50 Ἰσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 51 Ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 52 Εἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 53 Πῶς ἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 54 Πῶς ἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη
 55 Πῶς ἴσασθαι ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη ἀδασπασίτη

Qui me os boues occiderunt superbè, quibus ego
 Gaudeb̄ I quidem quum ibam in cœlum stelliferum,
 Atque quando retro ad terram è cœlo diuertebam,
 Quod si mihi non luent bouum iustā compensationē,
 Descēdā ad Plutonis domū, & inter mortuos lucebo.

Hunc excipiens alloquutus est nubidū congregator
 Sol, tu quidem inter immortales luceto, [Jupiter,
 Et mortales homines super fertilem terram.

Horum. a. statim nauem celerem candenti fulmine
 Leuiter istam frangam medio in nigro ponto.

Hæc ego audiui à Calypso pulcherrima:

Hæc a. dicebat à Mercurio internuntio se audiuisse.

Cæterum postquam ad nauem peruenit atque mare,
 Obiurgabā aliū post aliū accedens ad quōq; nequitime
 Inuenire potuimus: boues enim occisi erant iā. (dii
 His continuo deinde dii prodigia ostenderunt,
 Serpebant quidē pelles, carnes, a. circa uerna mugiebāe
 Allatæque & crudæ, & ut bouum fiebat vox.

Sex diebus quidem deinde mihi chari socij
 Conuiuabantur, solis boues maclantes optimos.

Sed quando certè septimum diem Iupiter induxit,

Tum verò ventus quidem cessauit turbine sciens.

Nox. a. statim conscendentes ferebamur in lato mari

Malo erecto, atque ad malum albis uelis collocatis.

sed quando iā insulā deseruimus, ne que v'piā aliqua

Apparebat terrarum, sed cœlum atque mare,

Tum verò canuleam nebulam statuit Saturnus

Nauis supra cauam: obsecutus a. pontus, & sub ipsa,

Quæ contibat haud multum per tempus: statim enim

irruit

videns Zephyrus, ingenti eum turbine fauens,

Mali autem rudentes rupit venti procella

Vnoque: ualuis v. retro cecidit, armamentis: omnia

In lentinjs deciderunt: ipse a. in arpoi i. extrema in naue

Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit

Capitis, omnia vno impetu, ipse a. saltanti simillis

- 20 Κῆρ σπέρ' ἀπ' ἰαχέουρα λίπε δὲ ἰστία θυμὸν ἀγέλαον
 21 Ζεὺς δὲ ὄρουσε θρήνησσι καὶ ἰμβάλεται κεραιῶν.
 22 Ἡ δὲ δὲ μάχῃσιν ἴστανε, δὲ πλεονεξία κεραιῶν,
 23 Ἐπὶ δὲ θείῃσι πλάττει πύλον δὲ ἰσθμὸν ἰπυῶσι.
 24 Οἱ δὲ κεραιῶσι ἰσθμὸν ὡσεὶ τῷ ἀμύμοντι
 25 Κύματα ἰμορμήν τε θείῃσι δὲ ἰσθμῶν το κέρων.
 26 Αὐτὰρ ἰαχέουρα κῆρ ἰσθμῶν ὄρουσε πύλον
 27 Ἄδων ἀνῶν τε θρήνησσι πύλον δὲ φιλῶν ὄρουσε πύλον
 28 Ἐπὶ δὲ ἰσθμῶν ἰαχέουρα πύλον αὐτῶν ἰπυῶσι
 29 Ἡ δὲ πύλον βέβηκε θυμὸν ἰσθμῶν τε θείῃσι.
 30 Τῶν δὲ ἀμύμοντι ἰσθμῶν πύλον δὲ ἰσθμῶν
 31 Ἐξέστη δὲ ὄρουσε πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 32 Ἐπὶ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 33 Ἡ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 34 Θυμῶν,
 35 Ὄρουσε πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 36 Πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 37 Ἡ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 38 Ἡ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 39 Αὐτὰρ ἰαχέουρα κῆρ ἰσθμῶν ὄρουσε πύλον
 40 Τῶν δὲ ἀμύμοντι ἰσθμῶν πύλον δὲ ἰσθμῶν
 41 Οὐτὶ σπέρ' ἀπ' ἰαχέουρα πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 42 Ρέξῃ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 43 Μακρῶν τε μακρῶν τε πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 44 Νηλεΐδης δὲ ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 45 ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 46 Ὄφρα δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 47 Κεραιῶν πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 48 Τῶν δὲ ἀμύμοντι ἰσθμῶν πύλον δὲ ἰσθμῶν
 49 Ἡ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 50 Μένειος δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 51 Ἐξέστη δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 52 Σπέρ' ἀπ' ἰαχέουρα πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 53 Εἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 54 Ἡ δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι
 55 Νηλεΐδης δὲ πύλον ἰσθμῶν πύλον ἰσθμῶν ἀμύμοντι

Decidit à tabulis, deseruit. v. ossa animus generosus.
 Iupiter. a. simul intonuit. & iniecit fulmen naui,
 Ipsa. v. contorquebatur tota Iouis percussa fulmine,
 Sulphure. a. implebatur ceciderunt. v. ex naui socij.
 Illi marinis cornicibus similes circa nauem nigram
 In fluctibus ferebantur: deus. a. abstulit reditum.
 Ceterum ego per nauim incedebam donec latero. (A.
 Soluebat vis tēpestatis carinæ, quā inermē ferebat flu-
 Euulsō. a. malū fregit. sq; ad fundū. ceterum super ipso
 Lorum reuinctum erat bouis ē corio factum,
 Hoc ytrunq; colligauit pariter carinā atq; etiā malum.
 Sedens. a. super hæc ferebar perniciosus ventis.
 Tum certē Zephyrus quidē cessauit turbine sœuens.
 Superuenit. a. Notus celeriter ferens dolores meo a-
 nimo,

Vt rursus ad perniciosam diuerteret Charybdim.
 Tota nocte ferebar, simul autem cum sole oriente
 Veni ad Scyllæ scopulum, horrendāmq; Charybdim:
 Hæc quidem absorpsit maris salisam aquam.
 Ceterum ego ad altam caprificum altē leuatus
 Huic implicitus hærebā, veluti vespertino, neq; yspiam
 Vel stabilire pedē firmiter, vel ingredi. (potui
 Radices enim longē aberant, distantes. a. erant rami,
 Longinqui, ingentēque, obumbrabant. a. Charybdim,
 Indefinenter. v. hærebam, donec euomeret rectorum
 Malum, & carinam deuoto: cupienti. a. mihi aduenit
 Tandem: quando. v. ad prandium iudex ē foro surgit
 Diudicatis litibus multis litigantium virorum,
 Tum tandem hæc ligna ex Charybdi appaebant.
 Dimisi. a. ego desuper pedes & manus vt ferrentur:
 Cum strepitu. v. cecidi in mediū circa oblonga ligna.
 Sedens. a. super hæc remigauī manibus meis.
 Scyllā. v. nō ampli⁹ permisit pater hominūmq; deorū-
 Aspicerē, nō. n. effugere potuissem sruā mōtē. [que
 Hinc. a. nouem diebus ferebar, decima verò me nocte
 Insulam in Ogygiam appulerunt dij, vbi Calypso

- 20 Νόστον ἔσθ' ἄλλοτε μοι εἴποιεν οὐδὲν ἀπὸ δαίμωνος.
 21 ἢ ἄρα ἔριδος ἔσθ' ἡμῶν τε, τί τοι πάρος μωδολογῆσαι;
 22 ἢ ἄρα γὰρ τοι χεῖρες ἐμωδότηριον εἰσὶν αἶμα.
 23 Σὺ τε μωδολογῆσαι ἀλὶχῶ' ἔχθρην δὲ μοι ἔσθι,
 24 ἄλλοτε δ' ἄλλοτε εἰρημῶνα μωδολογῆσαι.

ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν Ρ Α

ἑσθ' ἄρα ἡμῶν τε ἰδουσίαι.

ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΝ ἰδουσία μὲν ἦν ἄρα σὺ ἐκπιδά-
 σθαι εἰ βαλακίαι εἰς τὴν γῆν ἦν ἰδοκασίαι. κ. τί τοι πάρος
 αὐτῶν ἰδοκασίαι. αὐτῶν ποιεῖ ποιεῖ δὲ ἄρα ἡμῶν αὐτῶν
 εἰρημῶνα ἰδουσίαι συμφορῶν ἀπὸ τῆς μησηθοροσίαι. κ. π
 χεῖρατε ἔν τῃ σπληνῶν δόξα μὲν τῆ, κ. εἰς γῆν τε ματο μὲν
 εἰς ἡμῶν ἰδουσία.

ἌΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἘΠΙΓΡΑΦΗ.

Νομίζαται ἐπιθεσθὲν ἡμῶν τε ἰδουσίαι.

Ἄ Ἀ Ἀ Η.

Οἰδουσίαι δόξα μὲν τῆ, κ. εἰς γῆν τε ματο μὲν
 εἰς ἡμῶν ἰδουσία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

αὐτῶν ἡμῶν τε.

ἡμῶν τε

Σ Ἐ Φ Λ Θ. ἡμῶν τε ἡμῶν τε ἡμῶν τε ἡμῶν τε
 ἡμῶν τε ἡμῶν τε ἡμῶν τε ἡμῶν τε ἡμῶν τε
 Καταδύμῳ δὲ ἔχοντο κατὰ μέγεθος
 σκίοντες.
 Τὸν δὲ αὐτῶν ἀλὶχῶν ἀπὸ μὲν τῆ
 αὐτῶν τε.
 ἡμῶν τε, ἡμῶν τε ἡμῶν τε ἡμῶν τε

ἡμῶν τε

Habitabat pulcherrima veneranda dea voce humana
 Quæ me amavitq; sonitq;, quid tibi hæc dicat prædita,
 Iam enim heri enarraui in domo
 Tibique de calix vxori: molestum autem mihi est
 Rursum planè enarrata recensere.

ARGUMENTVM XIII. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMER.

DORMIENTEM *Vlyssæum* dente exponunt *Phæaces*
 in terram *Ithacensem*. Et nauem quidem ipsorum re-
 duntem in lapidè mutas *Neptunus*: *Minerva* autem in littora
Vlyssæi consiliu miserat ad eadem procarum: ac res quas ille
 aduenerat in spelunca occultat: *Vlyssæumque* transformas in
 senem.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Ny, Ithacam ingressus est Phæacum ductu Vlyssæi.

ALIA INSCRIPTIO.

Vlyssæi ab nauigatione à Phæacibus, & reditus in
 Ithacam.

HOMERÏ ODYSSEÆ
 LIBER XIII.

SIC dixit: hi autem omnes silentio
 concuerunt,
 Oblectatione verò tenebantur per
 domos umbrosas.
 Huic autem vicissim *Alcinous* respon-
 dit dixitque,

O Vlyssæi quoniam venisti meam ad bene ædificatam
 domum.

20 Υΐμιαι, τὸν ἑσπασαίμεν πλάγχθητε γ' ἴατο,
 21 Ἄφ' ἕσπεσσι φησὶ κ' ἄλλα πολλά πέποιθεσ.
 22 Τμήκε δ' αὖτ' ἐξέσπ' ἰφίμοιρε πάλ' εἴθε,
 23 Ὅσοι μὲ μάχασσι γ' ἐθύσαντο ἀδύπτα οἶνοι
 24 Αἰὲ πινέ' ἀμύπη, ἀκουάζεσθ' δ' ἄειδεσ.
 25 Εἴμωτ' ἄδ' ἀξί' ἠκυρῆσθ' ἐπὶ γυμνῷ
 26 Κρήνη κ' χρυσοῖ πολυδοῖ δαλαιο, ἀλλ' ἄτε πείθε
 27 σοῦ ἔστι φοικασθ' βυλκρόσθ' ἐπιδάδ' ἔντοκα.
 28 Ἀλλ' ἄγε τί δ' ἔσθ' ἔπ' ἔπειθε μάχαι ἀλλήλοισι
 29 Αὐτὸ παρὰ θυμὸν δ' ἄμωτ' ἐγχευόμεν' ἔδ' ἄμωτ'
 30 Τισίμω ἀγαλίει γὰρ ἔνα φησὶ καὶ χαρίσασθαι.
 31 ὧς εἴσατ' ἀλκίμοι, τίισσι δ' ἔπιπυθεσ μύθοι,
 32 Οἱ μὲ κτακόμεναις ἔτασ' οὐκ ἐπὶ ἔκαστοι
 33 Ἡμωσ' δ' ἀρετῆσιν αἰὲν ἰσοδοῦσιν ἄκτυλοσ ἴσθ',
 34 Νεῖ σ' ἐπὶ παλαιῶσιν, φησὶ δ' ἄλλωσθ' χαλκῶν.
 35 Κεῖται μ' ἄρ' ἀρετῆσιν ἴσθ' ἄμωτ' ἀλκίμοισι,
 36 Αὐτίς ἴσθ' ἰσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 37 Βράπτι ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 38 Οἱ δ' ἴσθ' ἀλκίμοισι κίεσθ' ἀμωτ' ἀλέ-
 39 γωσσι.

Τισίμω δ' βουὸν ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἀλκίμοισι
 Ζηὸν καλὰ μωτ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Μωτ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Τισίμω δ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 ἀμωτ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Πωτ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 ἀμωτ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Τισίμω δ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Νεῖ σ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἄσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Δίεσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 ὧς εἴσατ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἀλλ' ἄγε δ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἄλλωσθ' δ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἄσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 22 Ἄσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 23 Πίμωτ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'.

Altam, ideo te non denuo errantem puto
 Retro rediturum & si valde multa tulisti.
 Vestrum autem vito unicuique iubens hæc dico,
 Quicumque in atrijs honoratum nigrum vinum
 Semper bibitis, auditis autem cantorem;
 Vestes quidem hospiti pulchra in area
 Iacent & aurū multa arte elaboratum, aliq; omnia
 Dona, quæcumque Phæacum senatores hæc attulerūt.
 Sed age, ei demus tripodem magnam, & lebetem
 Vitium: nos autem rursus congregari in populo
 Compensabimur: difficile n. vñ largitionem præbere.

Sic dixit Alcinoi: his autem placuit sermo.
 Illi quidē dormiturienses ibant domū vnusquisque.
 Quando a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Ad nauem properarunt, ferebant a. prævalidum æs,
 Et hæc quidem bene deposuit sacra vis Alcinoi
 Ipse iens per nauē sub transtris, ne aliquem sociorum
 Laderet impellentium quando nauem egeret remis.
 Hi autem ad Alcinoi *ædes* iuerunt & conuiuium cu-
 rauerunt.

Atq; inter eos bouē mactauit sacra potestas Alcinoi
 Ioui nymboſo Saturnio, qui omnibus imperat.
 Crura a. affantes epulabantur gloriosum conuiuium,
 Obsecrantes *ſeſe*, inter ipſos. v. canebat diuinus cantor
 Demodocus populis honoratus: at Vlyſſes
 Sæpe ad ſolem caput vertebat omnia-illuſtrantem,
 Cōſcēdere nauim properans: iam n. cupiebat reuertī.
 Sicut a. quum vir cœnam concupiſcit, cui diem totum
 Per nouale traxerunt boues nigri fixum atarrum,
 Lubenter verò huic occidit lumen ſolis
 Cœnam vt inecat, affliguntur autem genua euntis:
 Sic Vlyſſi amicum occidit lumen ſolis.
 Statim. v. Phæacibus ſtudioſis remorum loquutus eſt.
 Alcinoo. a. maxime illū compellans dixit ſermonem,
 Alcinoe rex omnium princeps populorum,
 Mittite me vbi ſacrificaueritis illæſum: gaudete. a. ipſi.

25 Η δ' αρα τριπλάσιαι μ' αμειβεται ἄδελφ' ἑσπερος
 Περσῶν κ' οἷα δ' ἄρα τὸ μὲν εἶπαι κ' ἔσπερος
 26 Ὀχλοῖα τριπλάσιαι δ' ἀμύμονα δ' ἴσθαι ἀκούσθαι
 27 Νεφέρας ὅσσημα σὺν ἰστέρι μὲν καὶ φίλοισι.
 28 Ἰμῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν γ' ἀμύμονα
 29 Κουρῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 30 Περσῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 31 Ὡς ἴσα δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Περσῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Καὶ τῶν κ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 32 Περσῶν κ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 33 Πᾶσι δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 34 Τοῖσι δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 35 Περσῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Νόμον δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἐσπερος δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Καὶ μὲν αὖτ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Χῆρ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 36 Ἐλθ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 37 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 38 Περσῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ὡς ἴσα δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Τοῖσι δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἐσπερος δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Τῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Τῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 39 Τῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 40 Ἐσπερος δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Ἀντίδ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 Καὶ δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος
 41 Μῶν δ' ἄμειβονται ἰστέρι μὲν ἑσπερος

Iam perfecta sunt quæ mihi charus volebat animus
 Deductio & chara dona, quæ mihi dei cœlestes
 Fortunata faciunt integram autem domi vocem
 Redux inueniam cum incolumibus amicis,
 Vos verò his manentes oblecteris vxores
 Charas, & filios, dei autem virtutem dent
 Omnem, & ne quid malum publicum sit.

Sic dixit illi, a, omnes collaudabant, & iubebant
 Mitti hospitem, quòd rite & vt par erat loquutus esset.
 Et tunc præconem alloquuta est virtus Alcinoi,
 Pontonoe, cratere impleto metum distribue
 Omnibus in domo, vt precasti Iouem patrem,
 Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.

Sic dixit Pontonous, a, dulce vinum miscuit,
 Distribuit verò omnibus scienter, hi diis
 Libarunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
 Illinc ex sedibus surrexit autem diuinus Vlysses:
 Arex, v in manibus posuit poculum rotundum,
 Et ipsam compellendo verba alata dixit,

Gaude mihi ò regina semper, donec senectus
 Veniat & mors quæque hominibus accidunt:
 At ego proficiscor, tu autem delectare hac in domo,
 Filisque & populis, & Alcinoi rege.

Sic dicens per viam iuit diuinus Vlysses,
 Huic a, simul præconem pramissit virtus Alcinoi,
 Præcedere ad nauem velocem, & litus maris,
 Arete autem illi famulas simul misit mulieres:
 Aliam quidem chlamydem habentem puram & io-
 nicam,

Aliam, a, arcam pictam simul misit portare,
 Alia, a, panemque ferebat & vinum subrum,
 At postquam ad nauem peruenerunt & mare,
 Statim hæc in nauis concava comites læti
 Accepta deposuerunt, potum & cibum omnem,
 Sed Vlyssi constrauerunt culcitramque linæumque,
 Nauis in tabulato concava, vt molliter cubaret

Πρόμηναι δὲ κ. αὐτὸς ἐκείνου, κ. κατ'ελακτο
 Στγ. πῶ δὲ καὶ ζῆλον ἔπι κλέπτει ἔχουσι
 Κόσμησιν ἰσχυρὰ δὲ ἔλυσαν ὑπὸ τριτοῦ λίθου.
 Ἐν δ' αἰεὶ κλειδίοντι κείριπτομου ἄλα πηδῶ.
 Καὶ τὴν ἰσχυρὸν ἴσπερ ἔπι κλειδίοντι ἴσπερ.
 Πόρνοις ἔδρασι δαπάνην ἄγχαρτα ἰσχυροί.
 Ἡ δ' αὖτ' ἐκ πῶδων τε κείριπτομου ἴσπερ.
 Πῶς τε ἄμ' ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ὑψὸς ἀσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Πῶς τε ἄμ' ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Πῶς τε ἄμ' ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἡ δὲ μὲν ἀσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Κίρκαι ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Πῶς τε ἄμ' ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἀνδρῶν ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ὅς πῶς τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἀνδρῶν ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Δὲ πῶς τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐν δ' αὖτ' ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐχρησάμενοι ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Τῆμος δὲ ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Φίλικος δὲ ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐν δὲ μὲν ἰσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἀσχυροί τε ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἀπὸ κείμωνος ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐπὶ δὲ ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Νῆες ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 τῶν.
 Ἀπὸ τῶν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἀπὸ τῶν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐν δὲ μὲν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἀπὸ τῶν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐν δὲ μὲν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Φίλικος ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐν δὲ μὲν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.
 Ἐν δὲ μὲν ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ πῶδων ἴσπερ.

In puppingressus autem & ipse est & recubans
 Silentio, illi verò sederunt in transtris singuli
 Ordine, funem autem soluerunt à petroso lapide.
 Undæque hi incumbentes iactabant mate remo,
 Et huic suavis somnus in palpebris incidit
 Inexcussibilis, iucundissimus, morti proximè similis;
 Nautis, v. sicut in campo quadriuges masculi equi,
 Omnes simul incitati à verberibus sentietæ
 Altè eleuati celeriter emittuntur viam:
 Sic quidem huius puppis tollebat: unda, a pone
 Nigra magna ruebat multi-strepit maris.

Ac valde iute curiebat firmiter, neque accipiter
 Circus sequutus fuisset, citissimus volucrum.
 Sic illa celeriter currens maris undas incidebat
 Virum ferens diis paria consilia habentem,
 Qui antea quidè multos passus est dolores suo in ani-
 Virosq; bella, molestasq; undas penetrans: [mo-
 Tunc sanè securè dormiebat oblitus *est* quæ passus erat.
 Quando, a. stella extulit se lucidissima quæ maximè
 Venit nuntians lumen aurora mane genitæ,
 Tum insulæ appropinquabat mare permeans panis.
 Phœrynis autem quidam est portus marini senis
 In agro Ithacæ, duo autem proiecti in ipsò
 Scopuli prærupti in portum vergentes,
 Qui ventorum arcent stridentium magnum fluctum
 Extra, intus autem sine vinculo manent
 Naves bene-ta bulatæ, quum portus spatium intraue-
 rint.

At in vertice portus passis ramis oliuæ
 Prope autem ipsam antrum amœnum obscurum
 Sacrum nympharum, quæ Naiadès vocantur.
 Intus autem crateresque & amphoræ erant
 Lapides: tibi, verò præterea susurrant apes,
 Intus iuga lapidea prælonga illicque nymphæ
 Linteæ texunt exrulea, mirabile v. s.
 Intus, a. aquæ perpetuæ, dux verò ei janua sunt,

Hæc quidem ad Boream permeabiles hominibus,
 Illæ a rursus ad Notum sunt diis sacra, neque illæ
 Viri intrant, sed immortalium via est.
 Hæc illi cōtēdebāt loco pri^o cognito: hæc quidē postea
 In terram appulit quantum est medium totius. *i. dimi-*
dia sui parte

Concitata, talium n. impellebatur manibus remigum.
 Hæc ex naui egreſſi commodis tranſtris in terram,
 Primum Vlyſſem concava ex naue ſuſtulerunt
 Ipſo cūque liſteo & culcitra ſplendida,
 Atque in arena depoſuerunt captam ſomno.
 Res autem extulerunt quas Phæaces illuſtres
 Dederant domi cuncti propter magnanimā Minervā.
 Et hæc quidē igitur apud radicē oliuæ cuncta poſue-
 Extra viam, ne aliquis viatorum hominum [runt
 Antequā Vlyſſes exergo ceterur, offendens violaret.
 Ipſi a rursus domum retrō iuerunt: neq; Neptunus
 Oblitus eſt minatum, quas diuino Vlyſſi
 Prius minatus erat, Ionis autem rogauit ſententiam,
 Iupiter pater, non amplius in immortalibus diis
 Honoratus ero, quando me homines non honorant
 Phæaces, qui tamen meo orti ſunt genere.
 Etenim nunc Vlyſſem dicebais mala multa paſſura
 Domum iturum æditum, a illi nunquam eripſi
 Omnino, quando tu primūm promiſiſti, & annuiſti.
 Hæc dormientem in naui veloci in portum ducentes
 Depoſuerunt in Ithaca, dederunt, v. ei ingenia dona
 Atque antūmq; multum, veſtēmq; textam,
 Multa, quorū nunquam Troia exulſet Vlyſſes,
 Si in columis veniſſet naſtus de præda porcionem.
 Huic a reſpondens aſtatus eſt nubium congregator
 O dii Neptune late potens quale dixiſti. [Iupiter,
 Non te diſpiciunt dii: diſficile verō eſſet
 Antiquiſſimum & optimū ignominia proſequi,
 Viatorum autem ſi quiſte vi & robore cedens
 Non colit, tibi eſt & poſthac vitio ſemper.

- 20 Ἐγὼ δὲ ἔπειτα ἰδὼν ἄρα καὶ τοὺς εἰκοτὶ πλάσι θυμῷ.
 Τὴν δ' ἠμείβετο ἔπειτα προσδιδάσκων ἐπιχθονίαν,
 21 Ἀλλ' ἄγε κ' ἰθὺς ἔρχομαι ἠλασθεῖς ἢ ἀγορεύετε.
 22 Ἀλλὰ σὺ κ' ἰθὺς θυμῷ ἐπιζέου καὶ δὴ ἄλαστον.
 23 Νῦν ἀποφάσμα ἰδίῃα φέρεται, ἀλλ' ἴστω.
 24 Ἐὰν πρῶτος εἰπῶσαι ἐκείνην δ' ἴππῃται.
 25 Ρῆσθαι, ἰθὺς δὲ ἔρχομαι. ἄλλοι δ' ἐπομπῆς
 26 Ἀνδρῶν τὸν μέγαν δ' ἔφρον' ἔχει πόλει ἀμυρακῶν ἔμφρον.
 Τὴν δ' ἠπαμειβόμενος προσέφη νεοταχέρι πα
 27 ζῆς.
 28 Οἷόν τιόν, κῆρ δ' ἰμὸν θυμῷ δῖοισι δὴ ἄριστα,
 29 Ὅππευται καὶ ἐν πάντεσσι ἡμῶν ἄλλων φρεσὶ δῖοισι.
 30 Ἄγε ἰδὼν ἀπάλλε, τίνα κ' ἔστιν ἐγὼ γὰρ ἰθὺς
 31 Νῦν πρῶτα κ' ἴστω θάνατον ἔσθ' ἄποιοιτι
 32 ἄνδρῶν πρῶτον δ' ἴστω πόλει ἀμυρακῶν ἔμφρον.
 Ἀυτὰρ ἴστω πρῶτον ἄλλοι προσδιδάσκων ἐπιχθονίαν,
 33 Ἢ κ' ἴστω ἔσθ' ἄλλων ἔστι θάνατον γὰρ ἰστω.
 34 Ἐἴθ' ἴστω πρῶτον μέγαν ἔσθ' ἄλλων ἔστι πόρος ἰστω.
 35 Ρῆσθαι ἀμυρακῶν τῶν δ' ἴστω ἔσθ' ἄποιοιτι.
 36 Ὅς μὲν ἄλλων ἔσθ' ἄλλων ἔστι ἴστω.
 37 Χεῖρ' ἑαυτοφάρον ἔσθ' ἄλλων ἔστι ἴστω βίβωσι.
 38 Οἷος ἔσθ' ἄλλων ἔστι πρῶτον ἀμυρακῶν.
 39 Φάσμα δὲ γὰρ ἴστω ἄλλων ἔστι ἴστω.
 40 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 41 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 42 Οἷος ἔσθ' ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 43 Ὅς ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 44 Τάσθ' ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 45 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 46 Πάσθ' ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 47 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 48 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 49 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 50 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 51 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.
 52 Ἄγε ἴστω ἄλλων ἔστι πρῶτον ἄλλων.

Fac ut vis, & tibi iucundum est animo.

Huic. a. respondit postea Neptunus quassator terræ.

Ego verò statim faciam, ater nubibus, sicut dicis:

Sed tuum semper animum obieruo & vereor.

Nunc a. Phracum volo perpulchram nauem

Ex comitatu redeuntem in nigro ponto

Perdere, ut iam abstineant, delistiantque à comitatu

Hominum: magnum a. ipsius montem vrbi imponere.

Huic. v. respondēs affat⁹ est nubiū congregator lupi-

O dij sic quidē meo animo videretur esse optime, [tota

Quum iam omnis incitatum intueretur

Multitudo ab vrbe, faceret lapidem prope terram

Nauis veloci similem, ut admirarentur omnes

Homines: magnum. v. ipsius montem vrbi imponere.

At postquā hoc audivit Neptunus quassator terræ,

Ingressus est iter in Scheriam, vbi Phraces sunt,

Illi ut esset: & valde prope venit nauiparix nauis

Celeriter impulsā: hanc. a. prope venit Neptunus,

Qui ipsam lapidem fecit, & radicauit infernē,

Manu prona impulsam: ipse autem recessit.

Hi verò inter se verba alata loquebantur,

Phraces longorum remorum nauibus inelyti viri.

Sic autem quis dixit intuens in propinquum alium,

Heu quis iam nauem velocem ligauit in ponto

Domum incitatum? & iam extabat tota.

Sic igitur quis dixit: hæc. a. non intelligebant, quomodo

facta essent.

His Alcinoüs concionatus est, & affatus,

O amici, certè valde me antiqua vaticinia assequetur

Patris mei, qui dixit Nepennum iratum fore

Nobis, quoniam comites innocui sumus omnium,

Dixit aliquando Phracum virorū perpulchrā nauem

Ex comitatu redeuntem in nigro ponto

Se perditurum, magnum. a. montem vrbi impositurū.

Sic dixit senex, hæc verò iam nunc omnia finiuntur,

sed age sicut ego dicam parete omnes.

- 20 Πρωτόν μὲν πρῶτα βροτῶν τε κὶν περὶ ἰκταῖ
 21 Ἡ μὲν γὰρ φωνὴ πρῶτον ποτὶ γάοντι δ' ἰταυροῖς
 22 οὐδ' ἄρα κερυθαίης ἰταυροῦ φωνὴν ἔλεγε.
 23 Μὴ δ' αὖτις κέραια κέει ἴσθι πολλοὶ ἀμυγδαλυφα
 24 ὡς ἔσθ' αἰεὶ δ' ἰδ' ἴσθου, ἰταυροῦ τε δὲ ταυροῦ.
 25 Ὡς δὲ σφῆρ' ἄχρητο περὶ γάοντι κίκατι
 26 Δάμνυτον ἔσθ' ἴσθου κηρύττει δὲ ἰμάδοντες,
 27 Ἐσταότες οὐδ' ἴσθου δ' ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 28 Ἐσθ' ἴσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 29 Ἡ δὲ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 30 Παλλὰς ἀθάνατος κέραια δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 31 Ἀχαιοὶ περὶ γάοντι, ἴσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 32 Μὴ μιν πρῶτον ἀχρητο γάοντι κηρύττει τε φίλοι τε,
 33 Πρῶτον πάντας μὲν κηρύττει ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 34 Ταυροῦ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 35 Ἀχαιοὶ τοὶ τε δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 36 Πάτριαι τ' ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 37 Στῆ δ' ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 38 Ὡς μὲν γὰρ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 39 Χρησὶ κηρύττει ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 40 Ὡς μὲν γὰρ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 41 Ἡ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 42 Ἡ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 43 Πρῶτον κηρύττει ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 44 Πρῶτον κηρύττει ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 45 Ἀθῶν ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 46 Ἐξοκλήμων δὲ κηρύττει ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 47 ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 48 Νεῦ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 49 Κηρύττει ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 50 Ὡς μὲν γὰρ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 51 Ἡ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 52 Ὡς μὲν γὰρ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 53 Ἀχαιοὶ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 54 Ζηλοῦσι δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ
 55 Ἀχαιοὶ δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ ἰσθου δὲ

Comitariū quidē relinquite hominū, quum aliquis ve:
 Nostrā ad civitatem: Neptuno autem tauros (niet
 Duodecim electos sac.ificemus, si misereatur,
 Neque nobis ingentem montem vibi imposuerit.

Sic dixit: hi a metuerunt, parauerunt verō tauros.
 Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
 Populi Phæacum duces & principes
 Stantes circū altate: excitatus est, a. diuinus Ulysses,
 Recubans in terra patria, neque ipsam cognouit
 Quia pridē fuerat absens: circūq. dea nubē fudit,
 Pallas Minerva filia Iouis, ut illum ipsum
 Ignorum faceret singulaque proferret,
 Ut nō ipsum ante vxor cognosceret, ciuēsq. amicūq.,
 Quā omnem prociis intemperiem rependisset.

Propterea variata videbantur omnia regi,
 Vixque perpetua, portūque commodissimi,
 Petraque alta, & arbores vire centes.

Stetit igitur surgens, & inspexit patriam terram,
 Fleuitque postea, & sua percussu femora,
 Manibus de cælis, iugens aurem loquutus est,

Hei mihi! quorum rursus hominū in terram venio?
 Nunquid iniuriosique & crudeles, neque iusti
 An hospitaes, & ipsis mens est sancta?
 Quo iam res multas porto has, quō autem & ipse
 Ero? utinam mansissem apud Phæaces
 Ibi: ego autem ad alium magnanimorum regum
 Peruenissem qui me benignē excepisset & comites
 dedisset ad reuertendum.

Nunc verō neq. vbi ponam ista scio: neque tamē illuc
 Relinquam, ne forte mihi præda aliis fiant.

O dii, non enim omnia intelligentes, neque iusti
 Erant Phæacum duces & principes,
 Qui me in aliā terram abduxerunt: certē me dicebant
 Se ducturos in Ithacā conspicuam, neq. perfecerūt,
 Iupiter ipsos vlciscatur supplicum custos, qui & alios
 Homines inspicit, & plectit quicumque peccant,

23 ἄλλ' ἄρα δὴ τὰ χήματα ἀειθρήσων κ', ἰδύμεθα,
 24 Μὲν μοι ἐζήσαντο καίλας ἐπὶ τοῖς ἀγροῖσι.
 25 ὣς εἰπὼν, πρὸς τοὺς ἀειθαλείας ἠδὲ λείων
 26 ἠειθρήσων κ' ἔχουσαν, ἵσταται τε εὐφρατα καλὰ.
 27 Τοῖσι μὲν ἄρ' ἔπεισθη, ἔδ' ἰδύροτο παρὰ τοῖσι
 28 γαίῃσι,

29 Ἐρπύζωνι καὶ Φαίῃ θύνα πολυφλοίσβοιο θελήσαστε,
 30 Πόλλ' ἄλοφουρθεύετε, θεοῖσιν δ' εἰ ἄλλοι ἀδύων,
 31 Αἰδῶν δὲ μοι εὐχὰ νῆφ' ἐπὶ σάτορι μάλα κτ,
 32 Πάσαι πόλιν αἰεὶ τε αἰεταῖσι παῖδες ἴασσι.
 33 Διὰ τυχῶν ἀμρ' ἀμαίσιον ἔχουσ' ὀφρῖα λάπτου.
 34 Πρὸς δ' ἔπειτα λιπερθεύετε πάλιν ἔχουσι δ' ἀκαίτη.
 35 Τίσι δ' ἰδύσιν γε ἴσασιν ἰδύων κ', ἔσασιν ἔλθε,
 36 Καί μοι εὐχίσησθε, ἵσταται ὅτε βίησι φερσύνουσα,
 37 ὦ φίλ', ἀπὶ σὲ φέρωσι κίχαια τῶν δ' ἐπὶ χροῖσι,
 38 Χωρὶ τῆ κ' μὲ μιστι κίχαι' ἔσω ἀπὸ βολήσων.
 39 Ἀλλὰ σὺν ἔταυτα, σὺν δ' ἐμῆσιν γδ' ἴγυρο
 40 Εὐχόμεν ἄσπεθ' ἀφ' ἡσθίσι σὺν οἴκῳ γρυῖα δ' ἴσασσι.
 41 Καί μοι ταῦτ' ἀγρόπυτον ἐπὶ τὸ μῆτιρ, ὄφ' εἰδῶ
 42 Τίσι γὰρ τίς δὲ μοι, τίσι καί τις ἔργα ἴσασσι.
 43 ἠὲ ποῖ τις τῶν σὺν ἀδύων κ', ἀπὶ τίς ἀκτῶ
 44 Κίχ' ἀπὸ κίχαι' ἴσασσι ἀφ' ἡσθίσι σὺν οἴκῳ,
 45 Τίσι δ' ἴσασσι φέρωσι θεῶν γλαυκῶπις ἀδύων,
 46 Νῆπιος εἰς ἄσπεθ' ἠὲ τολίθῃσι εὐχόμενοι,
 47 Εἰ δὲ τίσι δὲ γαίῃσι κίχαι' ἴσασσι, ἀπὸ τίσι δὲ
 48 Οὐκ ἴσασσι καί τις ἴσασσι δὲ μοι ἄλλα πολλὰ,
 49 ἠὲ ἴσασσι καί τις φέρωσι καὶ τ' ἀφ' ἡσθίσι,
 50 ἠὲ ἴσασσι καί τις φέρωσι καὶ τ' ἀφ' ἡσθίσι,
 51 ἠὲ ἴσασσι καί τις φέρωσι καὶ τ' ἀφ' ἡσθίσι,
 52 Οὐκ ἴσασσι καί τις φέρωσι καὶ τ' ἀφ' ἡσθίσι,
 53 Εἰ μὲν γὰρ τίς ἴσασσι ἀφ' ἡσθίσι, ἐπὶ δὲ τίς ἴσασσι,
 54 ἠὲ ἴσασσι καί τις φέρωσι καὶ τ' ἀφ' ἡσθίσι,
 55 ἠὲ ἴσασσι καί τις φέρωσι καὶ τ' ἀφ' ἡσθίσι,
 56 Πάσαι πόλιν αἰεὶ τε αἰεταῖσι παῖδες ἴασσι,
 57 Τίσι γὰρ τίς δὲ μοι, τίσι καί τις ἴσασσι,
 58 Τίσι μὲν ἄρ' ἔπεισθη, ἔδ' ἰδύροτο παρὰ τοῖσι

Sed age iam res numerem & videam
 Equid mihi *furtivâ* discesserint concava in mani-
 fic dicens, tripodas perpulchros & lebetes (rentes.
 Numerabar, & aurum, textasque vestes pulchras:
 Horum quidem nihil desiderabat: hic, a. Iugebat pa-
 triam terram,

Perreptans ad litus personantis matis,
 Multum deplorâdo: prope autem eum venit Minerva
 Viro corpore similis iuveni pastori ovium
 Permollis, qualésque regum filij sunt,
 Duplicem circa humerum habens pulchram vestem:
 Pedib. a. sub teneris calecos habebat, manu v. iaculum.
 Hanc a. Ulysses Ixtarus est cõspicatus, & obuius venit,
 Et ipsam compellans verba alata loquutus est,

O amice, quando te primum inuenio hoc in loco,
 Salve, & non mihi malo animo occurreis:
 Sed serua & hæc, serua etiam me: tibi enim ego
 supplico tanquam deo. Et ad tua chara genua accedo.
 Et mihi hoc dic verum vt certè sciam,
 Quæ terra quis populus? qui viri infanti?
 Num qua insularum *amæcæ* an aliquod litus
 Iacet ad mare vergens fertilis continentis?
 Hunc autem cõtra affata est dea cæca oculis Minerva,
 Imperitus es & hospes aut longè venisti,
 Qui quidem de hac terra interrogas: neq; enim valde
 Sic ignobilis est, norunt autem valdè multi,
 Et quidem quicumq; habitant ad Auroram, Solémque,
 Et quicumque ponè ad noctem obscuram.
 Certè quidem aspera, & non equis apta est:
 Neque valdè stertis, at neque lata est:
 Inest siquidem ei frumentum multum & vinum
 Adest: semper antè pluvia habet *istam* virescensq; ros.
 Ascendis capris *istam* cõmoda & bubus: est quidè sylua
 Omnigena, bene autem irrigationes perperux adiunt.
 Itaq; hospes, Ithacæ & in Troiam nomen peruenit,
 Quam longè dicunt Achæidè esse à terra.

11 εὐφάτο γὰρ ἔθρονον ἢ πολὺ τλας εἶσι ἐδουλοῖς,

Χρησθῆν ἴσθαι περὶ αὐτῶν ἢ ἴσθαι

Παλαιὰς ἐθλίωσιν καὶ ἠὲ διὰς ἀγένηται.

Καὶ μὴ δαίμονα ἔπειτα περὶ ἴσθαι φησὶ σὺ δὲ

Οὐδ' ἴσθαι ἢ ἄλλοις ἔπειτα πότε ἢ δ' ὄχι λαζαίτη μῦθος

Αἰεὶ οἰσθῆναι γὰρ σὺ πολυκαίη ἢ ἴσθαι

30 Παιδοφιλίαν ἴσθαι γὰρ ἢ ἐκείνη δὲ μὴ

31 Τάλας ἴσθαι πόντου καὶ δὲ εὐλαμπῆ καὶ αὐτῶν

32 Χρησθῆναι σὺν τῶν ἴσθαι ληπῆν δὲ ἔπειτα πᾶσι ποσὶν

33 Φύλαξ ἴσθαι εἶναι ἢ ἴσθαι ἴσθαι ἐδουλοῖς

34 Οἰσθῆναι περὶ αὐτῶν ἢ ἴσθαι ἴσθαι

35 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

36 Οὐδ' ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

37 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

38 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

39 Οὐδ' ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

40 Δέμας ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

41 Τὸν ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

42 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

43 Νῦν δ' ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

44 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

ἢ ἴσθαι

45 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

46 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

47 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

48 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

49 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

50 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

51 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

52 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

53 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

54 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

55 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

56 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

57 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

58 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

59 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

60 ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι

Sic dixit: fixatus est autem patiens diuinus Ulysses,
 Gaudens sua terra patria, sicut ei dixit
 Pallas Minerua filia Iouis Aegiochi.
 Et ipsam appellans verba alata dixit. (sermonem,
 (Neque hic vera dixit, sed contra veritatem *infectus*
 Semper in precordiis mentem perassutam versans)
 Audiebam de Ithaca & in Creta lata
 Longe supra pontum, nunc autem veni, & ipse
 Opibus cum istis (ibi verò reliqui etiam filijs totidem)
 Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Adomenci,
 Orilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
 Viros artifices vincebat velocibus pedibus,
 Quoniam me priuare præda volebat omni
 Troiana, cuius gratiâ ego passus sum dolores animo,
 Virorumque bella tristesque vendas penetrans,
 Neque enim ipsius patri gratificans seruebam
 Agro in Troianorum, sed aliis imperabam sociis.
 Hunc quidem ego discedentem percussi ærea lancea,
 Rure, prope viam insidiatus cum socio. (11. 5
 Nox a valde obscura occupauerat cælum, nequa aliquis
 Hominum animaduertit, latuque quum *illum* anima
 spoliasset.
 At postquam hunc interfeci acuto ære,
 Statim ego in nauem iens Phœnicas illustres
 Oravi, & ipsis quæ satis esset prædam dedi.
 Hos rogavi ut me Pylum deferrent ibiq; collocarent
 Vel in Elida diuinam, vbi dominantur Epeir
 Sed ipsos quidem illinc repulit vis venti
 Multum nolentes, neque volebant fallere.
 Illinc autem errantes venimus huc nocte,
 Agrè autem in portum appulimus, neque aliqua nobis
 Coenæ mentio erat, valde licet indigentibus sumere:
 Sed sic egressi nauis iacuimus omnes,
 Tum me quidem dulcis sompnus inuasit defessus:
 Hi autem fortunæ meas concava ex nauis sublatas
 Deposuerunt, vbi ipse in arenis iacebam,
 Bb. iiii.

- 27 Οἱ δ' ἔρ' σφιδάλλω σὺ τοιοῦτ' ἔλεος ἀλάστοι
 28 ἢ χρεῖ'· αὐτὰρ ἰγὰρ ἐπέμην ἀρχαίου κ' ἔπειτα,
 29 Πρὸς δὲ περὶ μείδουσι δὲ θεῶν γ' ἀνοκῆτος ἀδίου,
 30 Χειρὶ τι μὲν ἔπειτα δέ μοι δὲ πῖστο γυναικῶν
 31 Κἀπὸ τε μνηστῶν τε, ἀγλαὰ ἰγγ' εἰδὼν
 32 Καὶ μὲν φωνήσας ἔπειτα πτεροῦντα φερόμενός τε,
 33 Κῆρυβαλίεσ' εἰς κ' ὄπιλάδοι, ἔεσι περὶ λῆος
 34 Ἐν σπίντεσσιν ἀνάσσει κ' εἰ θεοὶ ἀπ' ἀσπίδος.
 35 Σχέτλιε περικλυτῶν τε, δῖδ' ἄν' ἔκ' ἄρ' ἱμελλοῦς
 36 Οὐδ' ἔε σὺ πρὶ ἐπὶ γῆν λάξην ἔστα τάσιν,
 37 Μυθεῖσσι τε ἀλάστοι, ἢ τοῖσι περὶ θεῶν οἴοι εἰσὶν.
 38 Ἀλλ' ἄγε μὲν κίπτε κ' αὐτὸν ἀεγρόμην ἐβόησεν ἄμοφο
 39 Κέρδι' ἐπὶ σὺ δ' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 40 Βυλῆ κ' ἀμύδιον ἰγὰρ δὲ ἔε πύπθ' ἐπὶ
 41 Μῆτι τε κλέπτου κ' κλέπτου ἄρ' ἐπὶ γ' ἰγῆτος
 42 Παλλὰσ' ἀδίου κ' ἄν' ἀμύδιον δῖος ἔπειτα κείνῃ
 43 Ἐν πότινται πύπθ' ἰσὶ περὶ σπύτων ἰδὲ φουλάσσει
 44 Καὶ δὲ σὺ φημί στες φάλας πύπθ' ἰσὶ σπύτων
 45 Νυκτὶ δ' αὐτὸν ἰγὰρ κ' ἄν' ἰσὶ σπύτων ἰδὲ φουλάσσει
 46 Χειρὶ μὲν τε κ' ἄν' ἰσὶ σπύτων ἰδὲ φουλάσσει
 47 ἢ πύπθ' ἰσὶ σπύτων ἰδὲ φουλάσσει
 48 Εἶπω δ' ἔπειτα κ' ἄν' ἰσὶ σπύτων ἰδὲ φουλάσσει
 49 Κέρδι' ἐπὶ σὺ δ' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 50 Μῆτι τε κ' ἄν' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 51 Παιτὸν κ' ἄν' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 52 Πῆτι τε κ' ἄν' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων.
 53 Τίλω δ' ἄν' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 54 Ἀρκαλίε σὺ θεῶν γ' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 55 Καὶ μὲν δ' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 56 ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 57 Τούτῃ δ' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 58 ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 59 Ἀρκαλίε σὺ θεῶν γ' ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 60 ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 61 Οὐδ' ἔε σὺ πρὶ ἐπὶ γῆν λάξην ἔστα τάσιν
 62 ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων
 63 ἰσὶ δ' ἔσθ' ἔχ' ἄρα στες ἐσπύτων

Hi verò in Sidoniam pulchram nauis conscensa
 Iuerunt: at ego relictus sum tristis animo.

Sic dixit: risit autem dea glaucis oculis Minerva,
 Manùq; ipsū demulsit, corpus a. assimilata est mulieri,
 Pulchræq; magnæque, & illustria opera scienti:
 Et ipsū appellans verba alata alloquuta est,
 Versutus esset, & fallax, qui te superaret
 In omnibus dolis, vel deus si occurreret,
 Miser versute, dolis insatiabilis: haud ergo eras
 Neque in tua terra deſūrus à fallaciis
 Verbisq; fallacibus, quæ tibi ab initio amica sunt.
 Sed age, ne hæc dicamus quū sciamus ambo (omnium
 Dolos, quoniam tu quidem es hominū lōgè optimus
 Consilio & verbis, ego autem in omnibus diis,
 Consiliòq; inelyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
 Pallada Minervam filiam Iouis, quæ tibi semper
 In omnibus laboribus aſto, & seruo,

Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi.
 Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
 Fortunâsq; abscondam quascunq; tibi Phæaces Illustres
 Dederunt domum redeūti meo consiliòq;, mentèq;.
 Dicamque quos tibi fatale est ædibus in stabrefactis
 Dolores tolerare: tu autem tolera, & necessitate:
 Neque alicui eloquere neq; virorum, neq; mulierum
 Omnium, quòd veneris post errores, sed tacendo
 Patere dolores multos, iniurias sustinens virorum.

Huic autem respondens, loquutus est prudens Ulyſſes,
 Difficile est te dea cognoscere homini occurrenti,
 Licet valdè sapienti: te enim ipsam vnicuique assi-
 milas.

Hoc a. ego certò scio quòd mihi antea benigna eras,
 Quandiu in Troia pugnabamus filij Achiuorum.
 At postquam Priami ciuitatem diripimus altam,
 Conscendimus verò naues, deũsq; diripauit Argiuos,
 Non te postea vidi filia Iouis, neque animaduerti
 Nauem meam ascendētē, ut mihi dolore amoueres.

Sed semper mentibus propriis habens confectum cor
 Erravi quouique me dei malo soluerunt,
 Antequam tu Phœacum virorum in vberè populo
 Confirmasti verbis, & in ciuitatem duxisti ipso.
 Nunc a te per patrem supplex oro, (non enim puto
 Venisse in Ithacam conspicuam, sed in aliqua alia
 Terra veriorite autem illudentem puto
 Hæc dicere, vt meam mentem deciperes)
 Dic mihi an verè dilectam Ith patriam veni.

Huic respondit postea dea cæcis oculis Minerva,
 Semper tibi talis in præcordiis mens.
 Propterea & te non possum permittere infelicem esse,
 Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
 Cupidè enim alius vir vagatus si rediisset,
 Cuperet in ædibus videre filioſque vxorèſque.
 Tibi autem non gratum est scire neque quærere,
 Antequam tuæ vxoris periculum feceris, quæ tibi hæc
 Sedet in ædibus, luctuosa autem ei semper
 Pereunt noctes & dies lacrymanti.

At ego hoc quidem nunquã non credidi, sed in animo
 Sciebam quòd rediturus esses perditis omnibus sociis.
 Sed non volui Nepruno obſistere
 Patruo, qui iram contra te animo premit,
 Iratus quòd ei filium dilectum excæcaſti.
 Sed agè tibi ostendam Ithacæ solum vt credas.
 Phorcynis quidem hic est portus marini senis.
 Hæc autem in vertice portus patula oliua.
 Propè verò ipsam antrum altum obscurum
 Sacrarum nymphetarum, quæ Naiades vocantur,
 Hæc autem spelunca lata contestæ, vbi in multas
 Sacrificabas nymphis netfectas hecatombas.
 Hic autem Neritus est mons indarus Ilyua.

Sic fata dea dissipauit nebulam, apparuit autem
 terra,

Lætaturque est postea patriens diuinus Viſſes
 Gaudens sua terra: osculatus est autè animam tellurem,

- Αὐτίκα δὲ τίμονε κίεσσι το χίλωνε κίεσσι,
 20 Νύμφησι κίεσσι κίεσσι τίεσσι ἔπειτ' ἴγυρα
 20 Ὀφειδ' ἄνω' ἐσθλὴν κίεσσι κίεσσι ἀγασσά
 20 Χάριτ' ἄνω' κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Αἴετα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Αὐτίκα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Τίεσσι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Θάλασσαν κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Αἴετα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Θάλασσαν κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Αὐτίκα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Πίεσσι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Μακροὺς κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Λαοὺς κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Εἰματα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Καὶ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Πάλλαι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Τίεσσι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Φραζέσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Τίεσσι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Διοχίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Φραζέσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Οἱ δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Μάλα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Ἡ δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Σίεσσι.
 20 Τάεσσι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Ἀγασσά κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Τίεσσι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Ὀπίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Φραζέσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Εἰ μή κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Αἴετα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Πάλλαι δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Οἱ δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι,
 20 Αἴετα δὲ κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι κίεσσι.

Statim verò nymphis supplicauit manibus sublatis,
 Nymphæ Naiades filia Iouis, nunquam ego
 Visurum me vos putabam, nunc vocibus lætis
 Saluete at & dona dabimus, sicuti antea,
 Si sinec beneuola Iouis filia prædatrix
 Ipsamque vivere, & mihi charum filium angebit.
 Hunc autem rursus affata est cæcia oculis Minerva,
 Confide, ne te hæc in præcordiis tuis sollicitent.
 Sed fortunas quidem in intimo antro diuino
 Ponamus statim nunc, vbi hæc tibi salua mancant.
 Ipsi autem consaltemus vt res quàm optime fiant.
 Sic loquuta dea intrauit speluncam obscuram,
 Quærens latibulum per speluncam, at Vlysses
 Citò omnia portauit, aurum & magnum æs,
 Vestesque bene elaboratas quas ei Phæaces dederunt.
 Et hæc quidem probe composuit, lapidem. a. imposuit
 Pallas Minerva filia Iouis Agæochi. (foribus
 Hi autem sedentes sacrae apud radicem oliuæ,
 Cogitabant prociis inuolentibus mortem.
 Tunc autem sermonem orsa est cæcia oculis Minerva,
 Generose Laertiade prudens Vlysses,
 Còsidera quomodo prociis impudētib. manus inferas,
 Qui iam tibi triennium domum regunt,
 Ambientes diuinam vxorem & dona dantes:
 Illa autem tuum semper reditum expellans cum luctu
 in animo,
 Omnibus quidem spem dat, & pollicetur vnicuique
 Nuntiis præmissis, mens verò ei alia veritat.
 Huic. a. respondens, loquutus est prudens Vlysses,
 O dii certè Agamemnonis Atidæ
 Periturus mala morte in ædibus eram,
 Nisi mihi tu quæque dea in tempore dixisses.
 Sed age, consilium teæ quomodo puniemus ipsos.
 Adsis verò mihi ipsa, animum peraudacem immittens,
 Qualem quando Troia soluimus magna moenia:
 Si mihi sic alacris astitens Minerva,

Vel cum trecentis ego viris pugnarem,
 Tecum venerabilis dea, quādo mihi benenola adiua-
 Huic autem respondit postea dea casta Minerva.
 Et valde tibi ego adero, neque me latebis
 Quum hæc efficiemus, quin alicuius spero
 Sanguinæq; cerebrôq; perfundere magnū pavimentum
 Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
 Sed age, te incognitum faciam omnibus hominibus,
 Arcfaciam quidē cutem pulchram in lentis membris:
 Flavos a. ex capite delebo crines, circūm, v. pallium
 Induam, quod auerferetur cōspicatus quilibet habentē,
 Deformabo etiam tibi oculos antea perpulchros,
 Ut turpis omnibus procis appareas,
 Tux vxori & filio quem in x dibus reliquisti.
 Ipse autem primū subuleum pete,
 Qui tibi sanum quidem est custos, sed tibi bene cupit
 Filiūque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
 Inuenies hunc subibus assidentem, hæc autem pascunt
 Apud Coracis petram, ad fontem Arethusam,
 Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
 Bibentes, quæ sub. nutriunt florentem pinguedinem;
 Illic mane & omnia assidens interroga,
 Quousque ego eam Spartam in ornatam mulieribus,
 Telemachum vocatura tuum dilectum filiū & Vlysses,
 Qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum
 Iuit percunctaturus matrem famam, sicubi adhuc esses.
 Huic. a. respondens, loquutus est prudens Vlysses.
 Cur non ei dixisti in p̄cordiis omnia sciens?
 An ut & ille errans dolores pariat
 Pontum per infructuosum? fortunas, a. ei alij edant.
 Huic respondit postea dea glaucos oculos habens
 Minerva,
 Ne iam tibi ille valde curæ sit:
 Ipsa ipsum deduxi, ut famam bonam adipisceretur
 Illic iens: at non habet vllum doloꝛē: sed quietus
 Sedet in Atidæ x dibus, multa autem ei adiunt.

Certè quidè illi infidias struūt iuuenes cū naue nigra
 Cupientes interficere, antequā in patriā terrā veniat.
 Sed id non reor fore, potius & aliquem terra premet
 Virorum procorum, qui tibi fortunas deuorant.

Sic igitur ipsum alloquens virga tetigit Mineruæ
 Siccauit quidè ei cutē pulchram in flexilibus mēbris:
 Flauos autem ex capite delenit crines, pellēmque
 Omnibus membris antiqui cizeumiecit senis:
 Deformauit autem ei oculos antea perpulchros.
 Induit etiam ipsum vestem aliam malam & interulā
 Fractam, sordidam, malo consputatam fumo.
 Induit quoque ipsum magnam pellem velocis ceruæ
 Depilem: dedit. a. ei virgam, & deformem sacculum,
 Dense rimosum, inerat verò tortum lorum.
 His illi consiliis initis diuisi sunt: hæc quidem postea
 In Lacedæmonem diuinam iuit, ad filium Vlyssis.

ARGVMENTVM XIV. LIBRÆ
 ODYSSEÆ HOMERII.

VLYSSES ab Eumæo in agro excipitur hospitio, variisq;
 cura et sermones habet. Aliter Vlysses Eumæum adit,
 cumque eo sermonem habet alium se esse fingens, nec illi gestat
 quasdam exponit.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

3, Vlysses hospitatus est Eumæo in agro subulcus.

ALIA INSCRIPTIO.

Vlysses cum Eumæo colloquitur.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΪΑΣ

ε' βιβλίον.

Τ' ΤΑΡ' ἔσκαλιώδες ὄφρυ' ἔκρη
χάισ' ἀπέρπυς,
Κῆρυ' αἰ' ἑλίπτε δὲ ἄσπυς, ἔκρη
αὖτις
Πέρο δὲ δῖος ἕρπυς, δε οἱ βίπυς
μάστιχα
Κάδ' αὖτο εἰκόνε εἰς κτήσαστο δῖο

εὐνοῖαι.

Τίς ἄρ' εἰς πορδύμα δῖο ἕκρη, πῶς αἰ αἰὼν
τ' ἕκρη δ' ἔδ' ματο εὐνοῖαι τῶν εἰς ἕκρη,
Καλὸν τε μεγάλην τε, αἰεὶς ἕκρη, αἰεὶς ἕκρη
Αἰεὶς δῖμα δ' ἕκρη δῖμα ἕκρη αἰεὶς ἕκρη.
Νόστρη Ἀσπύς κ' αἰεὶς ἕκρη ἕκρη,
Ρ' ἕκρη αἰεὶς, κ' ἕκρη ἕκρη αἰεὶς ἕκρη.
Σταμῆς δ' ἕκρη ἕκρη δῖμα ἕκρη ἕκρη κ' ἕκρη
Πονοῖς κ' ἕκρη, πῶς ἕκρη ἕκρη αἰεὶς ἕκρη
ἕκρη δ' αἰεὶς ἕκρη δῖμα ἕκρη ἕκρη
Πηλοῖς αἰεὶς, αἰεὶς ἕκρη δῖμα ἕκρη
Πηλοῖς αἰεὶς ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη
Θάλασσα πῶς ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη,
Πολλοὶ παρῆνται δῖο πῶς ἕκρη ἕκρη
ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη αἰεὶς ἕκρη
Αἰεὶς ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη
αἰεὶς ἕκρη.

Οἱ δ' ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη.
Πῶς δ' ἕκρη ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη
ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη.
Αἰεὶς δ' αἰεὶς πῶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη,
ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη αἰεὶς ἕκρη
ἕκρη ἕκρη ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη,
Οἱ αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη,
Σὺ δ' αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη,
Οἱ δ' ἕκρη αἰεὶς ἕκρη ἕκρη ἕκρη ἕκρη.

T H I C ē portu ingressus est aspe-
ram semitam,
Locum per syluosum, per iuga, vbi
ei Mincrua
Dixerat pium esse subuleum, qui
ei fortunas maximē
Curabat famulorum, quos acqui-
sierat diuinus Vlysses:

Hunc, a in vestibulo inuenit sedentem, vbi ei porticus
Alta ædificata erat conspicua in loco,
Pulchraque magnaque, quæ circumiri poterat, quā sub-
Ipse ædificauerat suis, absente rege, [ulcus
Sine domina, & Laerte sene,
Magnis lapidibus, & cinxerat sepe spinosa.
Palos autem extra adegit ordine hinc & hinc
Densos & crebros nigro robore scisso.
Intro autem aream suilla duodecim fecerat
Propē inter se, lectos suis: in singulis verō
Quinquaginta sues iacentes continebant
Forminx foetæ, inares autem foris dormiebant
Multo pauciores, hos enim minuebant comedentes
Impi, proci quoniam mittebat subuleus
Semper saginatorum pinguiæ optimum quemque
omnium.

Hi autem trecentique & sexaginta erant.
Iuxta verō canes feris similes semper dormiebant
Quatuor, quos nutruerat subuleus princeps virorum:
Ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta,
Incidens pellem boninam pulchricolorem: alij autem
luerant aliō altus: cum stabulantibus suis,
Tres: quartum verō miserat ad vibem
Qui suem deduceret prociis superbi necessitate:
Vt maclantes, carnibus satiant animam.

Ἐξάπνε δὲ ἰδύσθη ἰδοὶ κινῆς ἀλακμάμεθι
 Οἱ δὲ, κικλῶντι ἐπὶ χαρῶν μὴ τῶν ἰδύσθη
 Ἐξίτη καρδουῶν σπῆσθον δὲ οἱ ἐκπίσι χῆρσι.
 Εἰδὼ καὶ ὄψιν σπῆσθον μὴ ἀναίλου παθῆναι ἄλλοι.
 Ἀλλὰ συβῶντι ὄψιν πρὸς κρηνηνίσσι ματαπρὸν
 Ἐξίτη καὶ φροῦδουσι σπῆσθον δὲ οἱ ἐκπίσι χῆρσι.
 Τῶν δὲ ἰδύσθη σπῆσθον κινῆς ἀλλοῖσι ἄλλοι
 Πυκνῶσι κικλῶντι ὄψιν φροῦδουσι ἀάκτις,

- 10 Π γῆσι ὄψιν σπῆσθον κινῆς ἀλλοῖσι ἄλλοι
 11 Ἐξάπνε καὶ κινῆς μὴ ἀλακμάμεθι κατὰ χυμας.
 12 Καὶ ἡ μὴ ἀλλὰ φροῦδουσι ἀλλὰ τε φροῦδουσι.
 13 Ἀγπῆσι γὰρ κικλῶντι ἰδύσθη καὶ ἀλακμάμεθι
 14 Ἐξίτη ἀλλοῖσι δὲ σπῆσθον ἀάκτις ἀπῆσθον
 15 Ἐξίτη μὴ ἀάκτις κινῆς ἐπὶ ἰδύσθη σπῆσθον ἰδύσθη
 16 Πλάξισι ἰπὶ ἀλλοῖσι φροῦδουσι κατὰ χυμας ἀάκτις.
 17 Εἰπὶ ἐπὶ ζῶντι καὶ ὄψιν φροῦδουσι ἀάκτις.
 18 Ἀλλ' ἔπειτα κικλῶντι δὲ ἰδύσθη γῆσι ἰδύσθη καὶ αὐτῶν
 19 Σίπυ καὶ ἰπῆσι κικλῶντι ἀάκτις κατὰ χυμας.
 20 Εἰπὶ σπῆσθον ἰδύσθη καὶ ἰδύσθη κατὰ χυμας.
 21 Ἐξίτη κικλῶντι δὲ ἰδύσθη σπῆσθον ἰδύσθη
 22 Ἐξίτη δὲ ἰδύσθη γῆσι φροῦδουσι δὲ ὄψιν χυμας

ἀάκτις

Ἐξίτη σπῆσθον δὲ ὄψιν κικλῶντι ἰδύσθη ἀάκτις ἀάκτις
 Αὐτῶν ἀάκτις μὴ καὶ ἀάκτις γῆσι δὲ ἰδύσθη
 Οἱ δὲ μὴ ὄψιν ὄψιν ἰδύσθη σπῆσθον ἰδύσθη
 23 Ζεῖ, σπῆσθον ἰδύσθη καὶ ἀάκτις φροῦδουσι ἀάκτις
 24 Οἱ δὲ μὴ ὄψιν ἰδύσθη σπῆσθον φροῦδουσι ὄψιν ἰδύσθη.
 25 Τὴν δὲ ἀάκτις κικλῶντι φροῦδουσι ἀάκτις σπῆσθον
 26 Σπῆσθον ἀάκτις ἀάκτις ὄψιν ἰδύσθη σπῆσθον ἰδύσθη
 27 Σπῆσθον ἀάκτις φροῦδουσι γῆσι ἰδύσθη σπῆσθον
 28 Σπῆσθον ἀάκτις φροῦδουσι γῆσι ἰδύσθη σπῆσθον
 29 Ἐξίτη κικλῶντι φροῦδουσι γῆσι ἰδύσθη σπῆσθον
 30 Ἐξίτη δὲ ἰδύσθη σπῆσθον φροῦδουσι ἀάκτις
 31 Οἱ δὲ μὴ ὄψιν ἰδύσθη φροῦδουσι ἰδύσθη
 32 Οἱ δὲ καὶ ἰδύσθη ἰδύσθη κατὰ χυμας ὄψιν ἰδύσθη
 33 Οἱ δὲ καὶ ἰδύσθη ἀάκτις ἀάκτις ἰδύσθη

Repente autem Vlyssē viderunt canes larratores,
 Qui quidem clamantes accurrerunt: at Vlysses
 Sedit astutia, virga autem ei excidit manu.
 Tunc proprium apud stabulū indignū tulisset dolorē:
 Nisi subulcus celeriter pedibus velocibus subsequens,
 Currisset ad vestibulū, corium. a. ei excidit manibus:
 Hos quidem acclamans canes inpulit aliō alium
 Crebris lapidationibus, hic. a. affatus est dominum,

O senex, certè pene te canes dissiparunt

Repente, tu verò mihi notam inuissiles.

Mihi, a. alios dei dederunt dolores gemit usque:

Propter diuinum enim regem lugens & dolens

Iaceo, aliis verò sues pingues nutrio

Ad comedendum: at ille egens forte cibi

Errat apud peregrinorū virorū populū inque civitatēq;

Sicubi adhuc vitit & videt lumen Solis.

Sed sequere, ad stabulum eamus senex, ut & ipse

Cibo & vino saturatus ex animo,

Dices vnde sis, & quot dolores toleraveris.

Sic loquutus ad stabulum præcessit pius subulcus.

Sedere fecit. a. illum introductum: virgulta verò sub-

stravit densa:

Stravit. a. desuper pellem villosā syluestris capræ

Suū stratum magnum & densum: gaudis est. a. Vlysses

Quòd ipsum sic suscepit, sermonēq; habuit his ver

Jupiter tibi det hospes & immortales dii alij [bis,

Quodcūque maximè vis, quis me benignus suscepisti.

Hunc. a. respondens alloquutus es Eumæe subulce,

Hospes non mihi fas est, neque si pelor te veniat,

Hospitem contemnere: ab Ioue enim sunt omnes

Hospitesq; pauperesq; manus. a. exiguūq; charūm-

Est nostrum: hic enim seruatorum mos est [que

Semper timentium, quum dominantur reges

Iuvenes: certè enim dii illius reditum impedierunt,

Qui me valde diligebat, & possessionem dedit,

Quantam suo familiari rex benignus dedit,

Domūque bonāque optatissimāque vxorem,
Et inquam si quis qui operam suā domino diligenter nau-
 uauerit, cuiusque labori deus dedit incrementū,
 Ut & mihi hoc negotium augetur in quo oscupor:
 Ideò me multum iuuisset rex si hic tenuisset:
 Sed perit: quòd utinam Helenæ genus perisset.
 Funditus, quoniā multorum virorum genua labefecit.
 Etenim ille iuit Agamemnonis propter honorem
 Ad liliam equestre, ut Troianos oppugnaret.

Sic loquutus cingulo celeriter coeuit tunicam.
 Petrexit a ire ad iulia, ubi grex continebant porcorū.
 Illinc capros duos attulit, & ambos mastrauit,
 Ignemque accendit, concioitque, & verubus infixit,
 Affians autem omnia ferens apposuit vlyssi
 Calida ipsis in verubus, hic a farinam albam aspersit,
 In poculo verò miscuit dulce vinum.

Ipse a è regione sedit, cohortans verò alloquutus est,
 Comede nunc ò hospes, quæ secuis adsunt
 Suilla hæc: at pingues porcos proci comedunt,
 Non verecundiā habentes in mentib. neq; misericor-
 Non quidem impia opera dei beati amant, [dicit:
 Sed ius colunt, & pia opera hominum,
 Et quidem hostes, & iniqui, qui terram
 Alienā inuaserint & quibus Iupiter prædam dedit,
 Impletis nauibus redierunt domum quisque.
 Verum his vltionis diuinæ potēs timor in animos ca-
 Hix sciunt (Dei a. aliquam audierunt vocem) [dicit.
 Illius perniciosam mortem: ideo nolunt iuste
 Ambire, neque ire ad sua: sed quieti
 Bona dilapidant immoderatè, neque est parsimonia,
 Quotquot enim nocteisque & dies abs Ione oriuntur:
 Nunquā vnā sacrificant victimam, neq; duas solas,
 Vinum a. consumunt immoderatè exhaustes:
 Terrè enim ei facultates erant magnæ: nulli tantæ
 Virorum heroum, neque Epixi feracis,
 Neque ipsius Ithacæ, neque viginti virorum

- 23 Ἐς ἄρουρα ποταμῶν ἔργα Νηκεῖται χαπαλιζοῦ
 24 Δοῦκα δὲ ἴππων ἀγέλαι πῶτα πῶτα αἰών,
 25 Τέσσα ἄνθ' ἐνδύσασα, τίς ἀπόλιε πλατὴ ἀγῶν
 26 Βούκασι ζῆτι τὴ κ', αὐτὴ βῆτασε αἴθριε.
 27 Ἐΐθε δὲ τ' ἀπόλιε πλατὴ ἀγῶν ἐνδύσασα πάντας
 28 Ἐγχαπὴ βόσκασα ἔπι δὲ αἴθριε ἰδίλιε ἔργασαι,
 29 Τὸν αἴθριε ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 30 Ζακταρῶν ἀγῶν ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 31 Αὐτὰρ ἔργασαι τῆς ἑσπέρης ἔργασαι τῆς ἑσπέρης,
 32 Καὶ σφαιροῦ τ' ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι.
 33 Ἦς ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι
 34 Ἀρπαλλῶν, ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι.
 35 Αὐτὰρ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 36 Καὶ τὴ πλατὴ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 37 Οἴου ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 38 Καὶ μὴ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 39 Ἦς ἔργασαι, τίς γὰρ τὴ σφαιροῦ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 40 Ἦς ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι
 41 Φῆς δὲ αἴθριε ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι.
 42 Ἐπί μοι αἴθριε πῶτα γῶνα τειρόσσι ἔργασαι.
 43 Ζῆτι γὰρ πῶτα ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 44 Εἰ καὶ μὴ ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν.
 45 Τὸν δὲ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι
 46 ἔργασαι, ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι
 47 Ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν
 48 ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 49 Ὅς δὲ αἴθριε ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν ἀγῶν,
 50 ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 51 Ἦς δὲ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 52 Καὶ τὴ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 53 Ἦς ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 54 ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 55 ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι,
 56 Τὸν δὲ ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι ἔργασαι

Sunt diuitiæ tantæ: ego autem tibi connumerabo.

Duodecim in Epiro armenta, tot greges ouium,

Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum

Pascunt amicique, & ipsius pastores viri.

Hic. a. vndecim stabula lata caprarum omnia [uât,

In extremitate agri pascuntur, insuper viri boni obser-

Quorum semper ipsis vnusquisque in die pecudè fert,

Saginarum caprarum quæcunque videtur optima.

At ego suæ istas serubque tueorque,

Et ipsis suum optimum electum mitto.

Sic dixit: ille. v. autèrè carnes comedebat, bibebatq;

Raptim tacitus, mala. a. prociis ferebat. [vinum

At postquam cœnauit, & expleuit animum cibo,

Et ei impletum dedit poculum quo bibebat,

Vino plenum, hic. a. suscepit, gauisusque est animo:

Et ipsum appellans verbis alatis alloquutus est,

O amice quisnam te emit rebus suis,

Sic valde diues, & potens sicut dicis?

Dicis. a. ipsum perisse Agamemnonis propter hono-

Die mihi si forte eum cognoscam qui talis sit. [tem.

Iupiter enim hoc scit, & immortales dii alij,

Si fortè ipsum nuntiam vidisse, multum sanè errauit.

Huic autem respondit postea subulcus, princeps vi-

rorum,

O senex, nullus illum vir peregrinus veniens

Nuntians persuaserit i. a. i. vxorique & dilecto filio:

Sed temerè victus indigi viri peregrini

Mentiuntur, neque volunt vera loqui:

Quicumque. a. peregrinus Ithacæ in populum venit,

Accedens ad dominam meam fallacia loquitur.

Hæc. a. benignè tractat exceptum, & singula inquit,

Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt:

Vt mos est multeris, quum maritus alibi perit.

Statim & tu senex verbum fabricaueris,

Si quis tibi penulamque tunicamque vestimenta det.

Ullus autem iam puto canes volocésque vultures

- 21 Ἦ ἴσθι ἀπ' ἐσέθεν ἰρίσσω ψυχῆ δὲ λείπει;
 22 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 23 Κρήται ἴπ' ἀπείρου, ἵαμα δ' αἰλυνέεικ ποταμῶ;
 24 Ἦ τὸ δ' αὖθ' ἀπόλων ἔειλεται δὲ κῆρ' ὀπίσσω
 25 Πάσῃ, ἴμει δ' ἰ μέλιτος, τὸν εὖχομαι ἔγδ' ἴπ'
 26 Ἦ πτε ἄδ' ἀδαντὸς κηρήσσω, ἄσπερ' ἰπὶλθω,
 27 Οὐδ' ἴπ' ἀπείρου κ' μετῆρεαι π' ἰκωμῶσι
 28 Οἴκοι δ' ἴπ' ἀπείρου γῆρ' ἰμῶ, καὶ μ' ἴπ' ἀπείρου
 29 Οὐδ' ἴπ' ἀπείρου π' ἀπείρου ἰδύσσω, ἀχρημαίους πρὸ
 30 Ὀσθαίμῃσι, ἰδ' ἰδ' ἴπ' ἐκ ποταμῶσι γῶν.
 31 Ἀλλ' ἴμ' ἰδύσσω, πῶς αὖτ' αὖτ' ἰδύσσω,
 32 Τεῖ μ' ἰδύσσω, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 33 Ἀλλ' ἴμ' ἰδύσσω, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 34 Ἀλλ' ἴμ' ἰδύσσω, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 35 Τεῖ μ' ἰδύσσω, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 36 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 37 Σίπυρ' ἴπ' ἀπείρου, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω
 38 Ἀλλ' ἴμ' ἰδύσσω, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 39 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 40 Πρὸς δ' ἴπ' ἀπείρου, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 41 Ἔχθρη γὰρ μοι κτήνη ἴμεισ' αἰεὶ πῶς ἴπ' ἀπείρου
 42 Ἰσθίη γ' ἴπ' ἀπείρου, καὶ π' ἀπείρου ἰδύσσω,
 43 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 44 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 45 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 46 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 47 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 48 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 49 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε
 50 Ἦ τὸ γ' ἐκ πάντων σάρατι χθονὸς ἔστιν ἄϊπτε

Entem ab ossibus trahunt, anima autem destituit.
 Vel illum in ponto comederunt pisces, ossa vapulus
 iacent in terra, arena metra multa.

Sic ille quidem ibi perit, amicis, a dolores post
 Omnibus, mihi a maximè creati sunt: non enim am-
 plius alium

Humanum sic dominum inveniam, quocunq; iuero.
 Neque si ad patris & matris iterum irem

Domum, ubi primùm nat' sum, & me educaverat ipsi.
 Neque nunc ob hos tantum lugeo in cæstus licet,
 Oculis ut videam, existens in patria terra,
 Ac me Vlyssis desiderium capit absentis.

Huc quidè ego, & hospes & non præsentè nominando
 Revereor: valde n. me diligebat & curabat in animo.
 Sed ipsum fratrem maiorem voco, vel longè absentem.

Huc, a. rursus alloquutus est patiens divinus Vlysses.

O amice postquam omnino recusasti, negaïque
 Illò venturum esse, animus, a. tibi semper incredulus.

Ego verò non temerè loquar, sed cum iuramento.
 Quòd redibit Vlysses: præmium boni nùtij, a. mihi sit.

Statim postquam ille redux suam domum petuenerit.
 Ante autem licet, abde indigens nihil accipiam.

Indue mihi penulam & tunicam vestimèta pulchra.
 Inimicus enim ille non minus Ditis ianuis

Est, qui egestati succumbens fallacia loquitur.
 Sciat nunc Iupiter primùm, deorù hospitalisq; mensa

Penatèsque Vlyssis, irreprehensì quos adibo.
 Certe quidem hæc omnia perficientur sicut dico.

Hoc autem ipso anno veniet hæc Vlysses.
 Hoc quidem inclinato mense, illo autem instante

Domum reuertetur, & puniet quicumque illius
 Hic contemnit uxorem, & illustrem filium.

Huc, a. respondens alloquutus es Bante subulee,
 O senex, neq; pfectò ego boni nùtij præmiù repèdam,

Neque Vlysses etiam domum veniet: sed quietus
 Bibet, & alia prætermittamus, neque mihi hæc

- 20 Μίμνεσθ' ἤδη θυμὸν ἐπὶ στήθεσσι ἑμίσσιν
 21 Ἀχουμῶν, ὅππότε τις μάλιστα καθύπευθε ἀδικεῖ,
 22 Ἀλλ' ἔπειθ' ὄρου μὲν ἐκ στυγῶν, αὐτὰρ ἑδουαεὶς
 23 Ἑλλοι ὄππαι μὴ ἰγάρ' ἐδίλω κ' ἠλωλίποισι,
 24 Λαίρπειθ' ἑὲ γέροντι ἢ τῆλε μασχρῆσι Διουκίδεσσι.
 25 Νῦν αὖ ποτ' ἴδεις ἄλαστον ἑδουαμῶν ἢ τῆκ' ἑδουαεὶς,
 26 Τολμάρχου τὸν ἐπίθρηψανθ' ἑοὶ ἔριπ' ἴσον,
 27 Καὶ μὴ ἐζώωσασθαι ἐν ἀδράσσει ἔπι χροῖσιν
 28 Πατρίεσσι φίλοις, φρίσασθ' ἑὶδος ἀνητῶν,
 29 Τούδ' ἔπειθ' ἀθροῖα τῶν θεῶν ἄφ' ἑρίσας ἔιδον ἑσπεία,
 30 Ἡ' ἑπεὶ αἰθ' ὄρῳσι, ἑδ' ἄβω μὲν πατρίεσσι ἀκείῳ
 31 Ἐἰ πύλαι ἰγὰρ δίλω, ἑδ' ἑ μιν ἔριμι ἀχαιοὶ
 32 Οἴεσθ' ἔπειθ' ἀλαχῶπι ὄππαι ἄπο πύλαι ἑσπεία
 33 Νόουμιεν ἑξ ἰδοῦσθε ἀνηκίσις αἰπυδίεσσι.
 34 Ἀλλ' ἤπει κείνη μὲν ἐπέστω, ἑδ' αἰπυδίεσσι,
 35 Ἡ δὲ εὐχόμενοι κ' ἐπὶ ἑσπείασι χροῖσιν ἑσπείασι.
 36 Ἀλλ' ἄγε μαι τὴν γῆρα τὰ στυγῶν κ' ἐπὶ ἑσπείασι,
 37 Καὶ μαι τὴν ἀγρόσσει ἑπὶ τῶν μιν ἑσπείασι ἑδ' ἑδῶ,
 38 Τίεσθ' ἑπὶ εἰς αἰθ' ἑσπείασι, πότε τῶν πύλαι ἑδ' ἑσπείασι
 39 Ὀππείασι ἑδ' ἑπὶ τῶν ἀφίκασθ' ἑπὶ ἑσπείασι
 40 Ἡ γῆρα εἰς ἑδῶσιν, τίεσθ' ἑμιν ἑδ' ἑσπείασι
 41 Οὐ μὲν γάρ τι στυγῶν ἑπὶ ἑσπείασι ἑδ' ἑσπείασι,
 42 Τίεσθ' ἀπαμειβόμενος πρὸς ἑσπείασι πολὺ μαι πῆ
 43 ἑδουαεὶς,
 44 Τοτάρ' ἑγὼ τῶν τῶν μὲν ἀπὸ τῶν ἀγρόσσει
 45 Βίε μὲν κ' αἰπυδίεσσι ἑπὶ χροῖσιν κ' ἑδ' ἑδῶ,
 46 Ἡ δ' ἑ μὲν γλυκίεσσι κ' ἑσπείασι ἑπὶ ἑσπείασι
 47 Δείνωσθαι τ' ἀκείῳ, αἰπυδίεσσι ἑπὶ ἑσπείασι
 48 Ρ' αἰπυδίεσσι κ' ἑπὶ τῶν κ' εἰς ἑσπείασι ἀπαμειβόμενος
 49 Οὐτὶ διαφύσσει λέγει ἑμὲ κ' ἑσπείασι θυμῶν,
 50 Ὀσπείασι δὲ εὐμπαίεσσι Διῶν ἑπὶ τῶν μάλιστα,
 51 Ἡ δ' ἑ κ' ἑσπείασι γῆρα ἀχαιοὶ ἀπὸ τῶν
 52 Ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν πύλαισιν ἑδ' ἑ κ' ἑσπείασι
 53 Τίεσθ' ἑ μάλιστα ἑδ' ἑσπείασι ἑδ' ἑσπείασι,
 54 Τίεσθ' ἑ κ' ἑσπείασι, ἑ μὲν δ' ἀπὸ τῶν μάλιστα
 55 Παλακίεσσι, ἀλλὰ μαι ἑσπείασι ἑδ' ἑσπείασι ἑπὶ τῶν

Memora: certè enim animo in pectore meo
 Tristor, quando aliquis meminit gloriosi regis.
 Verùm iuramentum quidem sinamus: sed Vlyffes
 Veniat, ut ipsum ego volo & Penelope,
 Laertesque senex, & Telemachus diuinus.
 Nunc verò naticalum lugeo, quem genuit Vlyffes,
 Telemachi, què postquã nutriuerunt dii plãta æqualẽ.
 Quàmque ipsam cogitarẽ fore in vitis non peiorem
 Parte suo charo, consiliis & specie admirabili,
 Huius aliquis immor aliũ læsit mentẽ intus æquabilẽ,
 Vel aliquis hominum: hic, a iust ad patris auditionem
 In Pylum diuinam: hunc verò proci superbi
 Domum venientem obseruant ut pereat genus,
 Nomènque deleatur ex Ithaca Arcisij diuini.
 Sed age, illum quidem sinamus siue oppressus sit
 Siue fugerit, & eum protegat manu Saturnius.
 Sed age, mihi tu senex tua, ipseus incommoda charta,
 Et mihi hoc die verum, ut bene intelligam.
 Quis vnde es vitorum? ubi tibi ciuitas, & parentes?
 Qua autem in naue venisti? quomodo te nauis
 Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
 Non enim te peditem puto huc venisse.
 Hunc autem respondens allequutus est prudens
 Vlyffes,

Ego verò tibi hæc valde verè dicam.
 Sit modò nunc nobis in longum tempus & cibus,
 Et vinum dulce, tecta inta manentibus,
 Ad epulandum quietè, alij autem ad opus adeant,
 Tamen ne sic quidem facilè vel integro anno
 Perficerem, enarrans mei dolores animi:
 Quosconque iam omnes deorum voluntate peruli:
 Et Creta quidem genus mihi esse prædico læta,
 Viri diuitis filio: multi autem & alij
 Filij in ædibus & educati sunt, & nati
 Legitimi ex vxore: me autem empta peperit mater
 Pellex: sed me pariter cum legitimis clarum habebat.

- 23 Κρίστερ ὑλακίδης τὴν ἰζὼν ἤχευε ἀρχόμενος ἴ).
 23 Ο εἰ ποτ' εἰς κρήνησι θύοις ὡς τίητο δάμαρ,
 23 Ὁ δ' ἔσπευε πλανήτω κ' ὑμῶσι κυδαλίμαισιν.
 23 Ἀλλ' ἄνοι τ' κάρη ἔδωκε θανάτοιο σίφρυσσι
 23 Εἰς κείνας δάμαρ τὰ δὲ ζῶντο ἰδύσαστο
 23 Πῶθεν ἔσπευον κ' ἄπει κλέσσειε ἰδύσαστο
 23 Αὐτὸν ἐμὸν μέγα πῦρ ἔσπευε δόσαν κ' οἰκί' ἔστησαν.
 23 Ἦ γὰρ γέ μιν ἄλλ' ἔμελλε πολυκλήροισι κείθροισι,
 23 Εἴη κ' ἔμοις κριτῆσι πῦρ ὡς ἀποσάλλει ἦα,
 23 Οὐδέ σφ' ἀπὸ πλάμα κινῶ δ' ἔδωκε πᾶσι δάλασσι.
 23 Ἀλλ' ἔσπευε κελύμενος τ' εἰς μὲν εἰσπρόσθετα,
 23 Γινώσκων τ' ἄρ' ἔμαθ' ἰζὼν ἔκλεισε πολλά.
 23 Ἦ γὰρ θοὸν δάμαρ μᾶλλον ἔδωκεν κ' ἀδύων,
 23 Καὶ γὰρ ἔμελλε κινῶν ἄπει κ' ἔμελλε λήξειν.
 23 Ἀλλ' ἔσπευε ἀρετῆς καλῆς ὑποσφίσει φουδῶν.
 23 Οὐ ποτ' ἐμὸν θάνατον φουδῶν ἔσπευε δάμαρ ἀγῶνι,
 23 Ἀλλ' ἔσπευε πολλοῖσι κελύμενος ἰζὼν ἔκλεισε
 23 Ἀλλ' ἔσπευε ὑποσφίσει ὅτι μὲν ἔσπευε ποδῶσι.
 23 Ταῖς ἔσπευε πολλοῖσι κελύμενος ἰζὼν ἔκλεισε
 23 Οὐδέ κ' εἰκοφίλει ἄπει κ' ἔσπευε ἀγῶνι τέλει.
 23 Ἀλλ' ἔσπευε μὲν ἔσπευε ἔσπευε ἀγῶνι τέλει,
 23 Καὶ πᾶσι μὲν κ' ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε,
 23 Ἀλλ' ἔσπευε τὰ ἄλλοισι γὰρ κελύμενος ἀπῶνται.
 23 Αὐτὸν ἐμὸν τὰ θῆρα ἔσπευε τὰ που θῆρα ἔσπευε θῆρα,
 23 Ἀλλ' ἔσπευε τ' ἄλλοισι κελύμενος ἔσπευε ἔσπευε.
 23 Πρὸς γὰρ τὸ ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἀγῶνι.
 23 Εἴη κ' ἔμοις κριτῆσι πῦρ κ' οἰκί' ἔσπευε τίητο
 23 Ἀλλ' ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε κ' ἔσπευε μὲν ἔσπευε
 23 πῶσι.
 23 Τὸν ἔσπευε μὲν ἔσπευε κελύμενος ἀπῶνται
 23 Ἀλλ' ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε
 23 ἔσπευε τ' ἔσπευε τὴν μὲν κελύμενος τὴν μὲν.
 23 Ἀλλ' ἔσπευε τὴν μὲν κελύμενος ἔσπευε ἔσπευε
 23 ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε
 23 ἔσπευε τὴν μὲν κελύμενος ἔσπευε ἔσπευε
 23 Νέτω ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε ἔσπευε

Castor Hylacides: cuius ego proles prædico esse:
 Qui quondam apud Cretenses ut deus colebatur à po-
 Ob fortunæque diuitiâsque & filios honellos, [pulo,
 Sed illum abiectæ fatæ mortis ferentia
 Ad Ditis domos: facultates autem diuiserunt
 Filij magnanimi, & sortes iecerunt.
 At mihi valde pauca dederunt, & ædes tribuerunt.
 Duxi autem vxorem locupletissimorum hominum
 Gratiâ meæ virtutis quoniam non obscurus eram,
 Neque pugna defector: nunc, a iam omnia defecerunt.
 Sed tamen te arbitror stipulam inuentem
 Cognoscere: certè n. me calamitas tener valde multa.
 Sanè audaciam Mâriq; & Minenta dederunt,
 Et fortitudinem, quum legerem ad infidias
 Viros optimos, mala inimicis moliens:
 Nunquã mihi mortẽ ante oculos posuit anim⁹ virilis,
 Sed longè primus adoriens lancea occidebam
 Virorum inimicorum eum qui cederet pedibus.
 Tels eni in bello: opus rusticum, a. mihi nõ gratũ erat,
 Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios.
 Sed mihi semper naues remis instructæ gratæ erant,
 Et bella & tela leuia, & sagittæ:
 Tristia, quæque aliis horrenda sunt,
 Ea mihi grata erant, quæ deus in animo posuit.
 Alius enim aliis vir delectatur operibus.
 Antè n. quã in Troia pedẽ ponerent filij Achiuorũ,
 Nouies imperator sui, & velocibus nauibus,
 Viros aduersus externos, & mihi valde congingebant
 omnia
 Quæ optabam idonea: multa autem post
 Assequebar: statim verò domus augebarur: & postea
 Grauique tenerendũsque inter Cretenses euasi:
 Sed quum iam hoc odiosum iter magnus Iupiter
 Decreuit, quod multorum virorum genua dissoluit,
 Tunc me iusserunt & in Ilyrum Idomeneã
 Naues ducere in Ilium, neque vlla ratio

Erat denegandi, malus autem habebat populū rumor.
 Ibi quidem nouē annis belligeramus filij Achiuorū.
 Decimo autem ciuitatem Priami populati rediimus:
 Domum cum nauibus, deus autem disiecit Achiuorū.
 At mihi misero mala statuit consiliarius Iupiter,
 Meniem enim solum mansi delectatus filiis,
 Charaque cōtinge, & bonis: at postea
 In Ægyptum me animus impulit navigare
 Naues bene parantem cum diuinis sociis.
 Nouē naues paravi, citò autem coactæ sunt copiz:
 sex diebus quidem postea mihi dilecti socij
 Continati sunt: at ego sacra multa præbui,
 Dissque sacrificando, ipsiſque epulas præbendo.
 Septimo conscendentes à Creta Iata,
 Nauigauimus borea vento sereno bono,
 Facile, voluti secundo flumine: neque aliqua mihi
 Nauium læsa est: sed sopites & incolumes
 Sedebamus: hæc verò vènti que nauarq; gubernabūt.
 Quinto die autē Ægyptū pulchrè fluentem venimus:
 Statui verò in Ægypti fluuio naues cutuas,
 Tum quidem ego iussi charos socios,
 Ibi apud naues manere, & naues subducere.
 Speculatores autem per speculas misi vt irent.
 Hi verò intēperant à cadētes obsequētes roboti suo,
 Statim valde Ægyptiorū virorum perpulchros agros
 Populantur, mulierē que abducūt & infantes natos,
 Ipsosq; interficiēt, statim autem in urbē venit rumor.
 Illi verò vocem audiētes simul cum aurora apparēte
 Venerunt impletus est, a totus campus peditibus &
 equitibus,
 Erisq; fulgore: Iupiter verò fulminator
 Fugam meis sociis malā iniocit, neq; aliquis sustinuit
 Manere contra: circum enim mala vndique steterūt.
 Ibi nostrorum multos quidē intersecerūt acuto xre:
 Alios autem duxerunt viuos sibi seruire necessitate,
 At mihi Iupiter ipse in mente ita consilium

Pōsuit: (quod vitinam mortuus essem fatūq; functus
 Ibi in Ægypto: adhuc enim me molestia excepit.)
 Statim autem de capite galeam fabrefactam deposuit,
 Et securam humeris, lanceam autem proieci ex manu.
 At ego regis obuiam iurequis,
 Et osculatus sum genua complexus: hic autem me
 seruauit & mei misertus est.

In currum v. me locatum duxit domū lacrymātem.
 Certē me valde multo adoriebantur fraxineis
 Cupientes interficere, (namque irati erant valde.)

Sed ille liberauit: Iouis autem veritus est iram
 Hospitalis, qui maximē egrē fert mala opera.

Ibi septem annos mansi, multas autem coegi
 Opes inter Ægyptios viros: deditunt enim omnes.

Sed qui iam octauus mihi rediens annus venit,
 Iam tunc Phœnix venit, vir fallacia sciens:

Veterator, qui iam multa mala hominibus fecerat,
 Qui me duxit persuasum propriis cogitationib; ut ire-

In Phœniciam, vbi eius domus, & bona erant. (mu s
 Ibi apud ipsum mansi integrum annum:

Sed quando iam mensesque & dies perfecti sunt,
 Iterū e circumvolvente anno, & superuenerūt tempe-

In Libyam me in nauī misit marina, (itates,
 Fallaciam excogitans, ut ei opus ducerem:

Illic autē me ut videret, & magnū pretium acciperet.
 Hunc sequebar in naue licet suspicans, necessitate.

Illa autem curtebat Borea vento puro bono
 Per mediū ad Cretā, Iupiter autē eis parabat mortem.

Sed quando iā Cretā quidē liquimus, neq; aliqua alia
 Apparebat terrarum, sed cœlum & mare:

Iam tum atram nubem statuit Saturnius
 Naue super cōuexa, obscuratus est autē pō: us sub ipsa,

Iupiter verò crebro ronuit, & iniecit naui fulmen.
 Hac autem conuersa est tota Iouis perculia fulmine.

Hæc autem conuersa est tota Iouis perculia fulmine.
 Sulphuris odore verò impleta est, ceciderūtq; ex naue
 Mī verò cornicib; similes circum nanē nigrā (omnes

- 20 Κόμωπι ἰμορρίοντο θεε δὲ ἀποκίοντο νόστοι,
 21 Αὐτὰρ ἐμὲ λήξαι αὐτὸς ἔχρητι πῶς ἀλγὰ θυμῷ,
 22 Ἴστοι κίονα μὲν ἰσὶς κόκοροσφροσίοιο
 23 Ἐν χέρισσι τῶσδε ἀπὸς ἐπὶ πῶμα βύζονα.
 24 Τῶν δὲ σφαιτὶ γλοῖς φροσμίω ὄλασι κίονισσιν
 25 Ἐκπῶσφροσμίω, δὲ κῆτρ ἔματιω τι μαλακίω
 26 Γαίω θεσφροσμίω πῶσος μέγα κίονα κυλινδοί.
 27 Ἐ δὲ με θεσφροσμίω βασιλῆϊ ἐκομῆσαι το φροσμίω
 28 Ἦσφροσμίω πῶσος φροσμίω κίονισσιν ἐπὶ πῶμα
 29 Αἶθρα δὲ κίονισσιν δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα
 30 Χειρὶ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν πατρίε.
 31 Κίονισσιν δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 32 Ἐπὶ πῶμα κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 33 Σφροσμίω δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 34 Καὶ μαλακίω δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 35 Χαλκῆ δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 36 Κίονισσιν δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 37 Τῶν δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 38 Ἐκπῶσφροσμίω δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 39 Ὅσφροσμίω δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 40 Ἦ δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 41 Πῶσος δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 42 Νῆσφροσμίω δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 43 Οἱ δὲ με κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 44 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 45 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 46 Ἐπὶ πῶμα κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 47 Ἐπὶ πῶμα κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 48 Κίονισσιν δὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 49 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 50 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 51 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 52 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 53 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 54 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 55 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 56 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 57 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 58 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 59 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν
 60 Ἄλλ' ἐμὲ κίονισσιν ἐπὶ πῶμα κίονισσιν

Super fluctus ferebantur, deus autē abstulit reditum.
 At mihi Iupiter ipse habenti licet dolores animo,
 Malum longum navis nigrae prora
 In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
 Hunc amplexus ferebar perniciosis ventis:
 Novem diebus ferebar, decima autē me nocte nigra,
 Terræ Thesprotorum applicuit magna vnda versans.
 Tunc me Thesprotorum rex accepit Phidon
 Heros gravis: huius enim dilectus filius quē me offen-
 dit frigore & labore afflictum duxit in domum, (iisset
 manu subleuatum, donec perveniret ad aedes patris.
 Induit autem me chlanā tunicāque vestimentis.
 Ibi de Ulyssē ego audiui: ille enim dixit,
 Hospitio se suscepisse, & amicē tractasse eū in patriā
 Et mihi res ostendit quas voegerat Ulyssēs, (tetrā
 & que aurūmq; magnāq; arte elaboratum ferrum,
 Quin illē ad decimā generationē alterā amplius alat.
 Tot ei in domibus thesauri iacebant regis.
 Hunc ad Dodonam dicebat iussisse ut Dei
 Ex quercu procerā Iovis voluntatem audiret,
 Quemodo rediret Ithacā in fertilem agrum
 Iam diu absens, an manifeste, an occultē
 Iuravit autem coram me ipso libans in domo
 Navem esse promptam, & paratos esse socios.
 Qui iam ipsum comitentur dilectā in patriā terram,
 Sed me prius misit: contigit enim ut iret navis
 Vitorum Thesprotorum in Dulichium frumētariam.
 Eō ille me iussit mittere regi Acasto
 Accurate: his autē malum mentibus placuit consiliis
 De me, ut adhuc omnino casus calamitatem subiret.
 Quando enim profecta est à terra procul per mare
 Incedens navis
 Vratim servituti diem mihi excogitarunt.
 Me quidē penula tunicāque velaminibus exuerunt,
 Circū autē me lacerū pannū aliud malū inlecerunt &
 Laccam, qua & ipse oculis videas. (tunicam
 Ad III.

Sub occasum aëthiæ amœnæ ad arua peruenerunt
 Ibi me quidem ligauerunt armata in nauis,
 Fune bene torto arctè: ipsi uerò egressi
 Certatim ad littus maris cœnam sumpserunt.
 At mihi uinculum quidem dissoluerunt dii ipsi
 Facile, capiti autem panno obuoluto
 Leui temone descendens applicui mati
 Pectus: postea uerò manibus nauigauit ambabus
 Natans, celerrimèque excessi longè ab illis:
 Tunc ascendens ubi sylua erat florentium arborum,
 Iacui stratus humi: illi ualde suspirantes
 Abierunt: non enim ipsis uisum est melius esse
 Inquirere ulterius: hi quidem retro redierunt
 Naui in concaua, me autem absconderunt dei ipsi
 Faciè & me stabulo applicauerunt ducentes
 Vti prudentis, adhuc enim mihi fatum uiuere.

Hunc a. respondens alloquutus es Eumæe subulce,
 O miserrime hospes, certè caldè animum comouisti
 Hæc singula dicens, quæ iâ tulisti, & quæ uagatus es.
 Sed illa non aptè puto, neque mihi persuadebis,
 Dicens de Ulyssæ: quid te oportet quum talis sis
 Temerè mentiri, ego autem certè scio & ipse,
 Reditum mei domini, quod odio est omnibus deis
 Omnino ualde: quando ipsam non inter Troianos
 domuerunt,

Vel amicorum in manibus postquâ bellum confecit.
 Quare ei sepulchrum quidè fecissent omnes Achæi,
 Ac etiâ ipsius filio magna gloria creuisset in posterû:
 Nunc autem ipsum sine gloria Harpyæ capuerunt.
 At ego apud sues sepatatus, neque ad ciuitatem
 Eo, nisi fortasse prudens Penelope
 Ire iubeat, quando nuntium a icunde ueniat.
 Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
 Et alij quidem tristantur diu absente rege:
 Alij uerò latentur uictum impunè edentes.
 Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare,

- 15 Ἐξ οὗ δὴ μ' ἀπυλοὺς κίεθ' ἐξήπτοισι μοσθῶ,
 16 Οἷ σ' αἰδέσθαι κτήνας, πικρῶ δὲ ζῶσαι ἀληθείᾳ,
 17 Ἢ λυθ' ἰμῶν φρεσὶ σταθμῶν ἴστα δὲ μὴ ἀμφαζάταζον,
 18 Φεῖ δὲ μὴ σε κρείττασι παρ' ἰδρυῶν ἢ τὶ δίδω,
 19 Νῆας ἀκροτάτῃσι τῶν ἐξωϊσθῶν ἀλλοῶν
 20 Καί φάτ' ἰαλυστάδ' ἢ ἴε δῖος ἢ ἴε ἑπέριον,
 21 Πικρὰ χεῖρσ' ἀγνῆσσι, σὺ δ' ἀπιδέεις ἐπέριον.
 22 Καὶ σὺ γέρον πολυτιμῶν, ἐπιπέσει μοι ἄρα γ' ἀπείμω,
 23 Μῆτι τί μοι δίδουσι χαρίζεσθαι μετὶ τι δάδα,
 24 Οὐ γὰρ τιμῶν ἴστα σ' ἀδύσομα, κούδ' ἐφίλειω,
 25 Ἀλλὰ διαζέουσι δέουσι, ἀνὴν τ' ἐλίκοισι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ἰδρυεύς,
 26 Ἢ μάλα τίς πεδονοῖ αἰετῶν τε ἀπείριον,
 27 Οἷ σ' οὐδ' ἴμῶσσι φεῖ ἐπιπρῶν, οὐδέ σε πείδω,
 28 Ἀλλ' ἄρα νῦν γότρῳ πατρὶός μ' ἐπιπέσει φεῖδι
 29 Μάρτυρος ἀμφοτέρωσιν, οὐκ ἐπὶ ἔλκυσσιν ἔχουσι.
 30 Εἰ μὲν κεν ἴσθῃσι κείνῃσι τίς ἐς τόδε δῶμα,
 31 Ἔσσομαι χλαῖναι τε χεῖρσ' αἰετῶν, στήμα δ' ἄρα
 32 Δουλιχέων δ' ἴστα ἴστα μοι φέλιον ἑπείλοιο δέμου,
 33 Εἰ δὲ κεν μὴ ἴσθῃσι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν,
 34 Δμῶν τε ὄπισσ' ἄσπευθ' ἄσπευθ' ἄσπευθ' ἄσπευθ' ἄσπευθ' ἄσπευθ'
 35 Οὐδ' ἄρα αἰδέσθαι πτωχῶν κλυδωνῶν ἀποφροσύνην.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη δῖος ἠφροδῖος,
 36 Ἔσσο νῦν το γὰρ κεί μοι κλυδωνῶν ἀπείριον
 37 Εἰ εἴπ' ἀδύσοισι ἀμὰ τ' αὐτίκα κ' ἐπιπέσει,
 38 Οἷ σ' ἴσθῃσι κλυδωνῶν ἀγροῖσιν, ἔσσο δάδα
 39 Ἀύθις δὲ κτήσασιν, φέλιον δ' ἐπὶ δέμου ἐξωϊσθῶν,
 40 Πρωτόφρονι δὲ κεν ἴσθῃσι δάδα κλυδωνῶν ἀπείριον,
 41 Νῦν δ' ἄρα ἴσθῃσι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 42 Εἰ εἴπ' ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 43 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 44 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 45 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 46 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 47 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 48 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 49 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'
 50 Ἢ εἴ μιν ἀδύσοισι κείνῃσι τίς ἐπὶ ἀγροῖσιν ἄσπευθ'

Λύπερ' οἷ ἐπέριον ἐλίκοισι δῖος ἠφροδῖος,

Ex quo me Atolus vir decepit verbo:
 Qui vico interfecto, multas per regiones vagatus,
 Venit meas ad ædes, ego autem ip'um amicum habui:
 Dixit aut' se eum inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
 Naues sarcientem, quas ei fregerant procellæ:
 Et dixit venturum, vel æstate, vel autumno,
 Multas opes aduentem enim diuinis sociis. (tunc
 Et tu senex multa passus postquam te ad me duxi for-
 Ne mihi mendacis gratificare, neque detulceas.
 Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
 Sed Iouem hospitalē veritus, teque ip'um miseratus.

Hunc, a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Certè valde aliquis tibi animus in pectorib. incredul'
 Quem neque iurans induxi, neque tibi persuadeo:
 Sed age nunc sponsionem faciamus, & superi
 Testes sint ambobus dii, qui Olympum habitant,
 Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
 Indutum me chænâmq; tunicâmq; vestes mitte
 Ad Dulichium vt eam quo mihi gratum est animo.
 Si autem non venerit rex tuus, vt dico,
 Famulis iube decipere magno de saxo,
 Vt & alius pauper caueat decipere.

Hunc, a. respōdēs alloquutus est diuinus subulcus,
 Volpes scilicet ita mihi bonæ fama bonâmq; nomen
 Eset inter homines, simul nunc & in futurum,
 Qui te in stabulum duxi, & hospitalia munera dedi,
 Si te interfecero, dilectumque animum abstulero,
 Gratus etiam scilicet eâ Ioui Saturnio supplicabo.
 Nunc verò hora etæna, ocytis mihi intus socij
 Erunt, vt in tugurio dulcem præparemus cœnam.
 Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Cito autem suesque & viri venerunt subulci,
 Has quidem ineluserunt de more ad dormiendum,
 Clamor autem multus ortus est suum in haram eua-
 tiam.
 At sua sociis imperauit diuinus subulcus,

20 Κριθ' υἱὸν τὴν ἀφροσύνην ἔπειτα ἰσοδύναμο
 20 Τηλεμαχὸς ἄφρονος δ' αὖτις ὄντα πάλιν εἶπε ὑψιπέδῳ
 20 ἀλλ' ἔχουρα πύργους ὑπὸ ἑνὶ ἀγκυροδέτην
 20 κίλοι δ' ἠμάρτησι κρήνηται ἰσότητι ἰσότητι.
 20 Ὡς ἀσφραγίστας κίλους ξύλα τελέει χροῖ
 Οἱ δ' ἠὲ ὑπὸ εἰσῆγοι μέλα πύργα πηγαίηται
 Τὸν ὑψιπέδῳ ἰσοδύναμο ἰσότητι ἰσότητι
 Λύθιτ' ἄρ' ἀφροσύνην (φροσύνη γὰρ κίχρητ' ἀγαθῆν)
 ἀλλ' ὄγ' ἀπασφραγίστας κρήνηται πύργους ἑκάστη
 ἀφροσύνητος ὑπὸ εἰσῆγοι πύργους ἑκάστη
 Νόσσηται ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 Κίχρη δ' ἀφροσύνητος κίχρη φροσύνητος ἰσοδύναμο
 Τὸν δ' ἔλεγε ψυχρῆται δ' ἰσοδύναμο τε κίχρη
 Δίψα δ' μηδὲ γινώσκων, ἰσοδύναμο τε
 συζώσται.

Πάσι τοῖσι ἀφροσύνητος μέλα πύργα ἑκάστη.
 Καὶ τὰ ὑψιπέδῳ πύργους ἑκάστη, πάλιν τε ἀφροσύνητος ἀφροσύνητος
 Μίσηται τ' ἀφροσύνητος πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο ἰσοδύναμο
 ἰσοδύναμο τε ἀφροσύνητος ἰσοδύναμο τε πύργους
 ἑκάστη δ' εἰς ἰσοδύναμο ἀφροσύνητος ἀφροσύνητος
 ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη (φροσύνη γὰρ φροσύνητος ἀφροσύνητος)
 Καὶ τὰ ὑψιπέδῳ πύργους ἑκάστη πύργους ἑκάστη
 Τὸν ὑψιπέδῳ ἰσοδύναμο τε, ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 Ὡς ἀφροσύνητος πύργους ἑκάστη ἀφροσύνητος ἰσοδύναμο
 Νόσσηται δ' ἰσοδύναμο ἀφροσύνητος ἰσοδύναμο
 ἀφροσύνητος ὑπὸ εἰσῆγοι δ' ἰσοδύναμο ἀφροσύνητος
 Καὶ μηδὲ γινώσκων ἀφροσύνητος πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο
 20 Αἰθ' ὑψιπέδῳ πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 20 Ὡς ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 Τὸν δ' ἰσοδύναμο ἀφροσύνητος ἀφροσύνητος ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 20 ἑκάστη πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 20 Ὡς ἀφροσύνητος πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 20 Ὡς ἀφροσύνητος πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 ἑκάστη πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη
 Σπύργους δ' ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη πύργους ἑκάστη
 ἑκάστη πύργους ἑκάστη ἰσοδύναμο πύργους ἑκάστη

Ducite suum optimam, ut hospitis *in gratiam* maſtem
 Peregrini, vnâ & ipſi recreabimur, qui ærumnam
 Diu habemus, patiētes ſuū gratia habētium. dētes. al-
 Alij autem noſtrum laborem impunē edunt. bos:

Sic loquutus ſeidit ligna acuto ferro.

Hi autē ſuē adduxerunt valde pingue quinquēnem.
 Hūc quidē poſtea poſuerūt in craticula: neq; ſubulc^o
 Oblitus eſt immoraliū. (mentib. n. vtebatur honis.)
 Sed hic ſacta auſpicans capitis erines in ignem iecit
 Alboſ. habētis. dētes ſuis, & precatus eſt omnes deos,
 Ut reditet Vlyſſes prudens ſuam domum. (ſum.
 Percuſit. a. manu ſublata ſtipite querno quē liquit ſil
 Hūc. v. reliquit anima: hi a. iugularunt & cōbuſſerūt.
 Statim. v. ipſum diſiſerunt, cruda autem fruſta impo-
 ſuit ſubulcus,

Vndiq; decerpēs à mēbris, ut pinguis *emanaret* nidor.
 Et partē qdē in ignē iecit, vbi cōmiſcuſſet farine flore
 Minutariū. v. ſecuerunt alia. & circū verua fixerunt,
 Aſſauerūtque rite. extraxerūtque omnia.

Poſuerunt autē in diſcis ſimul omnia, ſubulcus verò
 Stetit in partes diuidēs, (valdē. n. mētib. æqua ſciebat)
 Atq; ille quidē ſeptifariā omnia: partitius eſt ſcindens:
 Partē quidem vnā nymphis, & Mercurio Maia filio
 Poſuit apprecarus: alias diſtribuit ſingulis:
 Doris autem Vlyſſem integris honoravit
 Albi. dentis ſuis: honorabat verò animum heri.
 Et ipſum compellans alloquutus eſt prudens Vlyſſes,

Vtinam ſic Eumæ dilectus Ioui patri ſis
 Sicut mihi, ſiquidē me talis quū ſim bonis honoras.
 Hunc a. reſpōdens alloquutus eſt Eumæ ſubulce,
 Comede miſerrime hoſpes, & delectare his,
 Qualia adſūt: deus. a. hoc quidē dabit, hoc verò min^o:
 Quod cūq; ſuo animo vult, poteſt. n. oīa. (ſempiternis.
 Dixit, & fruſta illa vndique decerpta ſacrificauit diis
 Libato autem nigro vino, Vlyſſi vrbiam. deſtructori
 In manibus poſuit: hic verò ſedebat ſuā iuxta partē:

Σίτων δὲ σφίσι δῖα μισθώλεις, ὅν ῥα συβώτες,
 Λύπῃ κτίστω εἰς ἀποχρησίου ἀνάκτις,
 Νύξφω δὲ ποίηται κ' λαίρην γέροντος.
 Πῶ δ' ἄρα με ταρῖνι φείατο κτεάτωσιν ἰοῖσιν;
 Οἱ δ' ἴπ' ὄνειρα δ' ἐπέμπε φεραίωσ' αἰχίαις ἑκάδεν'
 Αὐτὰρ ἔπει πρῶτος κ' ἰδὼν ἔξ ἔσθ' ἔειπεν,
 Σίτων μὲν σφίσι ἀφῆλτε μισθώλεις, εἰ δὲ ὄπι κείνην
 Σίτων κ' κρητὸν κικρομῆσαι ἐνέβουτε.
 Νύξφω δ' ἀφ' ἑπέων κρητὸν σκοταμῶντες ἔειπ' ἄρα Ζεὺς
 Παιτύχῃ· αὐτὰρ ἀκζήσουρε μέγας σφίσι φουδῆσι.
 Τῆς δὲ ὄδυσει μὲν τὴν συβώτηα πυρην τίξον,
 Εἴπωι· εἰ κοσῆς χλαμῆα πέρι, ἢ περ
 ἐταύρου

Κλάσσει ποταμῶν ἰστίε' ἔσθ' κείνην λίαν·
 26 Κίκλιθ' ἔπειτα δὲ μὲν κ' ἄλλοι πάντες ἑταύροι,
 27 Εὐζέκιδος πεῖπος ἐρέω· ὅτις γὰρ αὐτῶν
 28 Ἠλείε' ἔσθ' ἑρῖα καὶ πολὺ φροῦσ' ἀπὸ μὲν ἀφῆσιν·
 29 Καὶ δ' ἀπάλει γὰρ ὄσσεια· τ' ἰεχίσι δὲ αἰχίαις
 30 Καὶ πεῖπος φεραίωσ' ἑσθ' ἄφρατος ἀμην.
 31 Ἀλλ' ἔπειτα μὲν τὴν φεραίωσ' αἰχίαισιν, ἰστίαισιν αἰχίαισιν,
 32 Εἴδ' ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 33 ὅτι δὲ ἑσθ' ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 34 Ἠχίαισιν δὲ ἰστίαισιν τὴν κ' ἀφῆσιν αἰχίαισιν,
 35 Τῆς δὲ ἑσθ' ἀφῆσιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν.
 36 Ἀλλ' ἔπειτα μὲν τὴν φεραίωσ' αἰχίαισιν, ἰστίαισιν αἰχίαισιν,
 37 Ἠμῶν αὖτε σφίσι μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 38 Ἀφῆσιν αἰχίαισιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 39 Καί μιν δὲ ἑσθ' ἀφῆσιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 40 Πηγαίη, αὐτὰρ ἑσθ' ἀφῆσιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 41 Φυγῆ κ' ἀφῆσιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 42 Εἴδ' ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 43 Εἴδ' ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 44 Αὐτὰρ ἑσθ' ἀφῆσιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 45 Κοσῆσιν αἰχίαισιν αἰχίαισιν ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 46 Ἀλλ' ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,
 47 Ἀλλ' ἑταύρου μὲν τὴν πέρι μετ' ἑρῖασι εἶπεν,

Cibum autē ipsū distribuit Mefaulius, quē subulcus
Ipse acquirerat solus absente domino,

Absque domina & Laerta sene.

Ipsū apud Taphios emerat suis facultatibus.

Hi. a. in cibos paratos propōitos, manus extēderunt.

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

Cibū quidē ab ipsis abstulit Mefaulius: hi. a. in cubilo

Cibo & carnibus saturati iuerunt.

Nox verò venit mala obscura, pluit autem Iupiter

Tota nocte, ac spirabat Zephyrus magnus īper aquo.

Hos verò Vlysses alloquit^r est hubulcā tentās, (his:

An exieret ipse chlanam sibi que præberet, vel ali-

quem foeciorum

Alium moneret: si quidē ipsius curam gererat valde.

Audi nunc me Eumze & alij omnes socij.

Gloriabundus a'iquod verbum dicam: vinū n. j. ubet

stultum, quod impellit sapientē etiam valde cātate,

Et leniter ridere, & saltare impellit,

Et aliquod verbū emittit quod nō dictum sit melius;

Sed postquā primū garrulus esse coepi, nō dissimula-

vinam sic pubescentem, vī q; mihi firma esset. (ho.

Sicut quando sub Troia insidias duximus parantes,

Duces erant Vlysses & Atides Menelaus,

Cum his vna tertius dux fui ego, ipsi enim iusserant:

Sed quando iuimus ad urbem, altūmque murum,

Nos quidem circa urbem in virgultis densis,

Inter calamos & paludem sub armis prostrati

laciimus: nox autem aduenit mala Borea incidente

Glaciali: postea nix facta est veluti pruina

Frigida, & circa scuta concreuit gelu.

Tunc alij omnes vestes habebant & tunicas,

Dormiebant autem quieti sentis cooperti humeros,

At ego vestem quidem discedens sociis reliqueram

Stultē, quoniam non putabam tantum frigus futurū:

Sed sequebar scutum solū habens, & vestē nitidam,

Sed quando iam tertia pars noctis fuit iamque astra

inclinabant,

20 Καὶ τὸτ' ἰγών ἰδυοῖσιν ἀποσπύδων ἐγὼ γινέϊνται,
 20 Ἄγκωνι κούφαι (ὅ δ' ἄρ' ἱμμάπιαις ὡπλίευσσι).
 20 Διὸ γὰρ ἐκέρταθι πολυμήχανι ἰδυοῖσιν,
 20 Οὐκ ἔτι ζοῖσιν ματιόσῃ κλάμα μαχίμοι,
 20 Διὸ ματὰ τὸ γόχρον χλαῖναι ἀφ' ἑμ' ἵπποι δαίμονες,
 20 Οἷον γὰρ ἴδωμαι ἡ δ' ἵπποι δὴ σικτα πύλονται.
 20 Περὶ δὲ μύθη δ' ἵπποι τὸν ἄλλο τὸν δ' εἰς θυμῷ,
 20 Οὐκ ἔτι ἐκέρταθι βιολοῖσιν ἡ δ' ἵπποι χλαῖναι,
 20 Φθὴν γὰρ ἔδωκε δ' ἄλλο ἵπποι με φέρει μύθη ἵπποι,
 20 Σίγη νῦν μέγιστον ἄγαθον ἄλλο ἀκούσθαι.
 20 Ἦ δ' ἔτι ἀγκωνι κούφαι ἡ δ' ἵπποι τὸν μύθη,
 20 Κούφαι οἶον φέρει με ἐκέρταθι ἡ δ' ἵπποι οὐκ ἔτι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι ἵπποι,
 20 Εἴπειν ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ποιοῖσιν ἡ δ' ἵπποι,
 20 Εἴπειν τὸ ἀφ' ἡ δ' ἵπποι τὸν μύθη ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Καρπῶν ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἦ δ' ἔτι ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Κούφαι ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Διὸ γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Νεῦν δ' ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι
 ἵπποι.

Τὸ δ' ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἦ γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Οὐδ' ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Τὸ δ' ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἦ γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Νεῦν ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Οὐδ' ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Εἴπειν ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Περὶ δ' ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι,
 20 Ἄλλο γὰρ ἡ δ' ἵπποι ἡ δ' ἵπποι ἀκούσθαι ἡ δ' ἵπποι

Et tunc ego Vlyſſem alloquutus ſum qui prope erat
 Cubito pungens: hic autem promptè audiuit,
 Nobilis Laertiade prudens Vlyſſes.

Non amplius cum viuis ero, ſed me hycms (deus
 Interficiet: non, n. habeo chlaxnam: me decepit verò
 vt ſola cū tunica eſſem: n. c. a. nō ampli⁹ remedia adsūt.

Sic dixi: hic aut poſtea cōſilium hoc inuit in animo,
 (Qualis ille erat ad conſultandum & pugnandum.)

Loquens autem ſummiffa voce dixit,

Sile nunc ne quis te Achiuorum alius audiat.

Dixit, & cubito caput appoſuit, dixitque verbum;

Audite amici, diuinū mihi in ſōnis aſtitit in ſomniſſi.

Quando à nauibus longè venimus, iam aliquis eat

Nuntiatum Atridæ Agememnoni paſtori populorū,

An plures ad naues iubeat venire.

Sic dixit: motus eſt, a poſtea Thoas Andramonis fi-

Subitò: à ſe autem chlaxnam iecit purpuream, (huſ-

Petrexit ire ad naues, ego verò in veſte illius

lacui libenter: illuxit autem aurea aurora.

Vnam nunc ita pubeſcentem vīq; mihi firma eſſet,

Daret aliquis chlaxnam in ſtabulis ſubulcorum,

Æquè amicitia motus ac reuerentia viri boni:

Nunc, a. me contemnant malas circa corpus veſtes

habentem.

Hic, v. reſpōdēns alloquutus eſt Eumæus ſubulcus,

O ſenex, fabula quidem bona quam dixiſti,

Neque amplius citra decorū verbum inutile dixiſti.

Ideo neque eſſe indigebis, neque alia re,

Eorum quæ decēt ſupplicem miſerum, obuiā factam

Nunc: at mane tuis te veſtibus amicies:

Non enim multæ chlaxnæ mutatoriaque tunice.

Hic ad induendum: vna autem ſola viro vnicuique,

At poſtquam venerit vlyſſes dilectus filius,

Ipſe tibi chlaxnamque tunicamque veſtes dabit.

Mirètiſque quò te cor animūque iuber.

Sic loquutus ſurrexit, poſuit autem ei prope ignea-

412 Ο ΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣ. Ο.
 Εὐκλῶ ἐσθ' ἀνὴρ τε εὐαγρὸν ἄνδρα καὶ ἰσχυρὸν.
 Ἐσθ' ἰδύσσι φατάωντ' ὅππ' δ' ἰ χλαῖνας καλάς ἀποτῆ
 Πυκνῶν τε μεγάλων, ἃ ἰ περιχλαῖν' ἀμείβεσθαι,
 Ἐκείνην ἐπὶ περ χιμῶν ἰ περ γὰρ ὄφρατο.
 Ἦε ὁ κῆρ ἰδ' ἰδύσσι κοιμισσῆτο, πῆ δ' ἰ περ ἀνὴρ
 Κῆρας κοιμισσῆτο ἰδύσσι, ἰδ' ἰ σὺ βῶσθαι
 Ἦ ἰδύσθαι κῆρ τε καὶ τρεῖς ἰδύσθαι ἀπο κοιμηθῆναι.
 Λαχ' ὄγ' ἀρῆσθαι ἰδύσθαι ἀπλῆσθαι (χλαῖν' δ' ἰδύσθαι)
 Ὅππ' ἰδ' ἰ βῶσθαι ἀμείβεσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 Περὶ τῶν κῆρ ἰδύσθαι ἀμείβεσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 Καὶ δ' ἰ χλαῖνας ἰδύσθαι ἀμείβεσθαι ἰδύσθαι
 πυκνῶν.
 Ἦε δ' ἰ τῶν κῆρ ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 Ἐλκετο δ' ἰδύσθαι ἀμείβεσθαι ἀμείβεσθαι ἰδύσθαι.
 Βῶ δ' ἰδύσθαι κῆρ τε ἰδύσθαι σὺν ἰδύσθαι
 Πῆσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο ΜΙΚΡΟΝ
 καὶ τῆς ἰδύσθαι ἰδύσθαι.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι

ΚΑΛΗ ὙΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἘΠΙΓΡΑΦΗ.

Οὐκ ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι ἰδύσθαι.

Κ Α Λ Η.

Τηλεμάχος ἰδύσθαι.

Τ Η

Lectum inque caprarum & ouium pelles iniicit.
 Ibi Vlysses dormiuit: insuper chlænam iniicit ipsi
 Densam & mollem, quæ ei erat mutatoria (esset,
 Quæ se indueret, quando aliqua hyems terribilis orta
 Sic hic quidē tunc Vlysses dormiuit: iuxtaque ipsum
 Viri dormierunt iuvenes: neque subulco
 Placuit ibi in lecto à suis procul dormire.
 Sed hic exiit armæque sumpsit (latabatur autē Vlysses
 Quod opū suarū curā gereret, hec lōgē ipse abisset.)
 Prīmō quē ensē acutū circū fortes posuit humeros,
 Circum, a chlænam induit expellentem ventum, val-
 de densam,

Pellem etiam accepit capræ bene-nutritæ magnæ,
 Accepit quoq; acutā lācæā contra canes adiutricē &
 Petrexit autem ire dormiturus ubi suet (viros,
 Petra sub concava dormiebant Boreæ sub tegmine.

ARGUMENTVM XV. LIBRI

ODYSSEÆ HOMERI.

MINERVA Telemacho in somno astat, eumque hortatur ut domum redeat. hic donū à Menelæo acceptū mittitur: & ingressurus in nauim, Threlymenon quendam Arguum vatem recipit propter calens fugientem. Et Eumamū Vlyssi narrat uti Phœnices ipsum præda factā ex Syria insula vendiderunt Laëria. Interea Telemachi nauis educitur in Ithacam: & quum hanc in uitatē remissū, ipse ad Eumamū pergit.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

O, appulit ad Ithacam Vlysses ex Lacedæmone.

ALIA INSCRIPTIO.

Ec. i.

λασι μιν

ὁ εἰς δούχεσσιν λακιδίμην
 πάλλας ἠΐων
 Πύχον· ἰδύσομαι μαγαθύμην φιλί-
 μιν μιν
 Νίσκ' ὑπεμπίσυσσα, καὶ ἰδύσιντα
 τίς δαυ·
 ἔστι δ' ἑταίριμαχοι, καὶ τίς εσσι εἴγ

Εὐδὸντ' ἐν φασίησιν ἀφ' ἑνὸς κυδαλίμην
 Ἡ' τοι περὶ δὲ μαλακῆ δὲ μιν ἄρ' ἔστιν
 Τηλίμαχοι δὲ ἔχ' ἔστιν ἔχ' γλυκύν, ἀλλ' ἔτι
 θυμῷ
 Νύκτα δὲ ἀμφοσίνω μὲν δύματα πειτρεῖ ἔχρησ,
 Ἀγχι δὲ ἰσχυρῆσ φασίησιν γλαυκοῖσιν ἀΐων
 20 Τηλίμαχ' ἔτι ἔχ' ἀλλ' ἄρ' ἀπο δὲ ἀλάστον
 20 Κτιματῶν τε φασίησιν, ἀλλ' ἔτι ἔστι δὲ μιν
 20 Οὐκ ἔστι φασίησιν μὲν τοι καὶ περὶ φασίησιν
 20 Κτιματῶν δασκίησιν δὲ τοι ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Πημπίησιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Ἡ' δὲ καὶ φασίησιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Μινεσφασίησιν, καὶ ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Μὲν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Οἶδεν γὰρ ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Κίησιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Παιδὸν δὲ φασίησιν καὶ φασίησιν φασίησιν
 20 Οὐκ ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 Ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.
 20 ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν.

D amplam verò Lacedæmona Pal-
las Minerua
Accessit ad Vlyssis magnanîmi il-
lustrem filium,
De reditu admonitura, & suatura
vt redeat.

Inuenit autem Telemachum, & Nestoris inclitum filium

Cuban rem in vestibulo domus Menelai illustris,
Ac Nestoriden quidem molli sopitum somno.
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis, sed
in animo

Noctem per solitariam curas de patre excitabat.
Prope autē stās alloquuta est glaucis oculis Minerua,
Telemache nō iā bene à tua domo diutius abetras,
Facultatibûlque relictis, *is que* viris in tuis domibus
que sic superbi sunt: vide ne omnia comedant,
Possessionibus diuisis, tu autem inanem viā veneris.
Sed impelle citissimē voce bonum Menelaum
Ad te dimittēdum, vt adhuc domi bonā matrē inue-
lam enim patērque fratresque iubent *(nias.*
Eurymacho nubere: hic enim superat omnes
Procos donis, & amplificat dona dotis.
Ne te inuero ex domibus res efferatur.
Scis enim qualis animus in pectoribus mulieris:
Illius vult domum augere, qui ipsi est maritus:
Filiorum autem priorum, & mariti prioris dilecti,
Non amplius recordatur mortui, neque inquit:
Sed tu vbi veneris ipse committes singula
Et famularum quæ optima videbitur esse.
Quousq; quidē tibi ostendāt dei venerabilē vxorem.
Aliud autem tibi verbū dico, tu verò repone animo.
Procorum tibi diligenter præstantiores insidiantur

21 Ἐν περιβόμῳ ἰδοῦμαι τί σά, μεί τι περιπέλα ἰσάου,
 22 Ἴ μὲν κτήνη φασὶ πατρῆα γάρηε ἰεῖδται.
 23 Ἄλλα τῶ γ' ἰαίω, πρὶν χεῖ πῖα γάρηε εὐαίξω
 24 Ἀνθρώπων μιν εὖρον, οἳ τῶ βίαιον κρατίζουσιν.
 25 Ἄθ' αἰεὶ τίς ποτε σὺ ἀπὶ γῆε διελθὼν ἴδω
 26 Νύκτι δὲ ἑμῶς πλάηει, σίμψ' ἑ δὲ τὸ ἔργον ἴπιδαι
 27 Ἀθ' οὐκ ἔστι τίς ποτε σὺ βουλῆσ' ἀφ' ἑ τῶ πῖν.
 28 Αὐτὰρ ἴπιδαι φασὶ τῶν ἀκτῶν ἰδοῦμαι ἀσκήσασθαι
 29 Νῆα μὲν εἰς πύλιν ἴπιδων ἢ πᾶστας ἴπιδων
 30 Αὐτὸς δὲ φασὶ πρὸς σὺ βουλομένῳ εἰσεσθαι μάδων
 31 Ὅτ' ἐπιβῶν δαίησθε ἑμῶς δὲ τῶ ἔπει
 οἶδιν.

32 Ἐἶδαι δὲ νύκτ' ἀΐσαι, ἧ δὲ ἴπιδων πύλιν εἶσω
 33 Ἀγγαλίω ἰρίοντα φασὶ φασὶ πηλασπῆ.
 34 Οὐκ ἔστι τίς ποτε ἰαίω, ἰαίω πύλιν εἰλῆθησας.
 35 Ἢ μὲν ἄγε τίς ποτε ἀπὸ τῶν φασὶ μιν κρῶν ἄσπιδον
 36 Αὐτὸς δὲ φασὶ τῶν ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 37 Ἀφ' ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 38 Ἐμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 39 Σιδῶν ἰαίω ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 40 Τῶν δὲ αὐτῶν ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 41 Τυλίω ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 42 Νύκτι δὲ ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 43 Ἄλλα μὲν ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 44 Ἢ φασὶ ἀφ' ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 45 Καὶ μῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 46 Τῶν γὰρ τῶ ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 47 Ἀφ' ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 48 Ὅτ' ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 49 Ἀφ' ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 50 Ἀφ' ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 51 Τῶν δὲ ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 52 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 53 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 54 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 55 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 56 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 57 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 58 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 59 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 60 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 61 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 62 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 63 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 64 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 65 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 66 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 67 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 68 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 69 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 70 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 71 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 72 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 73 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 74 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 75 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 76 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 77 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 78 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 79 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 80 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 81 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 82 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 83 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 84 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 85 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 86 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 87 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 88 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 89 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 90 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 91 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 92 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 93 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 94 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 95 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 96 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 97 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 98 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 99 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς
 100 ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς ἑμῶς

In freto Ithacæque Samiæque puluerulentæ,
 Cupientes occidete antè quàm in patriam venias,
 Sed id non puto fore: antè aliquem terra detinebit
 Virorum procorum qui victum comedunt.
 Sed longè ab insulis remoue bene fabricatam nauè:
 Nocte. a. nauiga: mitter autem tibi ventum à tergo
 Immortalium quicumque te custoditque liberatque.
 At vt primùm littus Ithacæ peruenieris,
 Nauem quidè in ciuitatem impelle, & omnes facios:
 Ipse autem primùm subulcum adi,
 Qui quidem suum custos est, simulque bene est erga
 te affectus.

Ibi noctem illam dormi, hunc autem mitte vtò intra
 Renuntiatum castæ Penelopæ,
 Quòd ei saluus es, & ex Pylo venisti.

Hæc quidem sic fata abiit ad altum olympum,
 At hic Nestoridem ex dulci somno excitauit
 Calce pede morum, & ei verbum dixit,
 Surge Nestoride Pisistrate vnus vnguis equos
 Iunge curru admouèque, vt eamus viam.

Hunc. a. Nestorides Pisistratus còtra alloquutus est,
 Telemache, nondum licet etsi festinantes via
 Noctè per tenebrôsâ impelle ter: citò. a. aderit aurora
 Sed mane, quousque dona ferens in eurus ponat
 Heros Atrides bellator egregius Menelaus,
 Et te verbis mitibus alloquutus remittat.
 Illius enim hospes recordatur dies omnes
 Viri hospitalis qui amici præstiterit officium.

Sic fatus est: statim aurea venit aurora:
 Accessit autem ad ipsos voce bonus Menelaus
 Vbi surrexit è lecto Helena ab pulchricoma,
 Hunc igitur postquàm cognouit Vlyssis dilectus filius,
 Festinans, vestem, circum corpus splendidam
 Induit, & magnum pallium in fortes iecit nimeros
 Heros: iuit autem foras, astans autem alloquutus est
 Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini,

30 Α΄ βροχὴ ἀφ’ ἡλίου δι’ ἄβυσσος ἔρχαμ’ ἰσὺν.
 30 Ἡ δὲ τιμὴ μ’ ἀπὸ πημάτων φίλων ἐς πατρὶδα γαῖαν.
 30 Ἡ δὲ θοῦρα μὲν θυμὸς ἐλάσεται εἴθε δ’ ἐλάσεται.
 Τὴν δ’ ἐπιμαίησιν ἔπειτα βολῶ ἀγαθὸς ἀφ’ ἡλίου,
 30 Τάχιστα χ’ ἔπειτα ἔργα πολὺν χεῖρον ἐσθλῶν ἐμῶν
 30 Γέροντες σὺν. εἰ μὲν ἄρα δὲ κ’ ἀλλὰ
 30 Αἰεὶ εἰς ἔπειτα δὲ κ’ ἔρχαμ’ ἀφ’ ἡλίου,
 30 Ἐξ ἔργα δ’ ἐχθρῶν ἡμεῖν δ’ ἀστυμα πᾶντα.
 30 Γόνυ περὶ κακοῦ ἐσθλῶν ἐκ ἐξέλιποντα τίθειται
 30 Σέβειν ἐποβύων κ’ ἐξ ἐσθλῶν κ’ ἀστυμα.
 30 Χρὴ εἶπαι παρὶόντα φίλων. ἐθέλοντα δὲ τίμωται.
 30 Ἀλλὰ μὲν εἴτα δὲ κ’ ἔρχαμ’ ἀφ’ ἡλίου,
 30 Καλὰ σὺ δ’ ἐσθλὰ μαῖσιν ἰσὺν ἔπειτα δὲ γυναιξίν
 30 Δόππυ ἐπὶ μαγέσσει τετυκῆν ἄλλε ἐσθλῶν ἐσθλῶν.
 30 Ἀμφότεροι κῶδον τε κ’ ἀγλαῖα κ’ ἔπειτα.
 30 Δειπνότεροντα ἰσὺν πολὺν ἐπὶ ἀπὸ πημάτων γαῖαν.
 30 Εἰ δ’ ἐθέλοις βροχῶν ἀν’ ἐλάσεται κ’ μῖσιν ἀστυμα
 30 Οὐδέ τι αὐτὸς ἔπειτα. ἀπὸ πημάτων δὲ τι ἔπειτα
 30 Ἀστὴ δ’ ἀπὸ πημάτων ἡμεῖν κ’ ἐπὶ τῆς ἐμῆς
 30 Αὐτὸς ἀπὸ πημάτων δὲ τι ἐπὶ τῆς ἐμῆς
 30 Ἡ ἐπὶ περὶ πημάτων ἀλλὰ κ’ ἐπὶ τῆς ἐμῆς
 30 Ἡ ἐπὶ τῆς ἐμῆς ἀλλὰ κ’ ἐπὶ τῆς ἐμῆς
 Τὴν δ’ ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 30 Ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 30 Βύλας μὲν εἴτα δὲ κ’ ἔρχαμ’ ἀφ’ ἡλίου
 30 Οὐδέ τι αὐτὸς κ’ ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 30 Μὴ πατέρ’ ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 30 Ἡ ἐπὶ τῆς ἐμῆς ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 Αἰεὶ εἰς ἔπειτα δὲ κ’ ἔρχαμ’ ἀφ’ ἡλίου,
 Αὐτὸς ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 Αὐτὸς ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 Δόππυ ἐπὶ μαγέσσει τετυκῆν ἄλλε ἐσθλῶν ἐσθλῶν.
 Ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 Ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 Ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων

Τὴν π... ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων
 Οὐδέ τι αὐτὸς ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων ἀπὸ πημάτων

Atrida Menelae diuine princeps populorum,
Iam nunc me remitte dilectam in patriam terram,
Iam enim mihi animus cupit domum ire.

Huic autē respondit postea voce bonus Menelaus,
Telemache non te ego multū tempus hic detinebo
Cupientem reditus: irascerer autem & alij
Viro hospitali qui supra modum quidem diligit
Supra modū autē odit: meliora autem moderata oīa:
Par malum est, siue quis nolentem redire
Hospitem impellit, siue properantem detineat.

Oportet hospitē præsentiē amicē tractare, volētē a. di-
Sed mane donec dona ferens in currū ponā (mittere.
Pulchra quæ tu oculis videbis: dicā autē mulieribus
Cenā in domib. vt parēt sufficiēter ex iis q̄ intus sūt:
Ad utrūq; cōfert, & ad gloriā splēdorēq; & ad reficiē
Cenatos ire multā in infinitam terram: (dū corpus,
Si autem vis diuertere in Græciam & mediū Argos,
Vt ipse sequar, subiungam autem equos:

Ad vrbes hominum ducam, neque aliquis nos
Temere remittet, sed dabit saltem aliquid ferendum,
Vel aliquem tripodem bene aratum, vel lebetem,
Vel duos mulos, vel aureum poculum.

Hūc, a. rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus
Atrida Menelae diuine princeps populorum (est,
Volo iam redire ad nostra, (non enim à tergo
Custodem discedens reliqui in rebus meis.)
Ne patrem diuinum quærens ipse peream.

Néve mihi ex domibus reposūm bonum pereat.
At postquam hoc audiuit voce bonus Menelaus,
(aderant.

Statim suæ vxori & famulis iussit,
Cenā in domibus præparare sufficiēter de iis quæ
Prope autem ipsam venit Boethides Æteoneus,
Vbi surrexit ex lecto, quoniam non multū habitabat
longe ab ipso:

Hūc autē ignē accendere iussit voce bonus Menelaus,
Allatēq; carnes: hic autem non neglexit vbi audiuit:
Ec. iiii.

Ipse autem in thalamum descendit odoratum
 Non solus simul cum ipso Helena ibat. & Megapenthes;
 Sed quando iam puenerunt ubi ei res pretiosae erant recedens
 Atrides quidem postea poculum accepit rotundum. (reg:
 Filium autem craterem portare Megapenthem iussit
 Argenteum: Helena autem assistit arcis,
 Ubi erant vestes illae variegatae, quas elaborauerat ipsa:
 Harum unam sublatam Helena portabat diuina mulier,
 Quae pulcherrima erat versicoloribusque texturis & maxima
 Stella. a. tanquam resplendebat, iacebat. a. infima omnium:
 Perrexerunt autem ulterius per domum quousque peruenissent
 Ad Telemachum: hunc a. alloquutus est flauus Menelaus.

Telemache reditum quod ut mentibus tuis cogitas,
 Sic tibi Iupiter perficiat valde potens maritus Iunonis,
 Et donis a. omnibusque in mea domo sunt pretiosissimas,
 Dabo quod inter illa optimum & honoratissimum est.
 Dabo tibi craterem fabricatum. argenteus autem
 Est totus, auro vero labra ornata sunt.

Opus autem est Vulcani quod praebuit illustris heros
 Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit
 Me qui eo accesseram: tibi autem volo hoc praebere.

Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
 Heros Atrides: craterem a. lucidum

Posuit ibi in conspectu portans fortis Megapenthes
 Argenteum: Helenae autem assistit pulchrigena.

Vestem habens in manibus sermonemque habuit his verbis.

Donum tibi & ego fili dilecte hoc do,
 Monumentum manuum Helenae: multum amatae ad
 nuptiarum tempus

Vt tuae uxori portes: interim autem dilectam apud matrem
 laceat in domo: tu autem mihi gaudens abi

Domum bene aedificatam, & tuam in patriam terram.

Sic loquuta in manibus posuit: hic a. suscepit gaudens:
 Et haec quidem in tabulata posuit Piliustratus heros

Suscepta, & omnia suo admittatus est animo.
 Hos autem duxit ad domum capite flauus Menelaus.

Ἐξιδίω δ' ἄρ' ἴσπειτα χ' κλισμαί τε θρόνοι τε.
 Χίμαιρα δ' ἀμοίβοις φεγγάσι πύργοι φέρονται
 Καὶ χροσὶν ὑφ' ἀγροῖσι λίκυτος.
 Νίφω δ' αὖθις δ' ἔστω ἰπέυσαι βάλιζαι.
 Σίτων δ' ἀλίη τωμὰ πρὸς ἄσπερον φέρονται,
 Εἰδότε πρὸς ἄσπερον, χαρὰ δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Πρὸ δ' ἰβουδαίης κρῖα δαίτη, καὶ τὸ μαιράς,
 Πρὸ γὰρ δ' ἄσπερον κυβαλίμοις.
 Οἱ δ' ἴπ' ἰνιάδ' ἰπῆμο φεγγάσι χίμαιρα ἴαλλοι.
 Αὐτὰρ ἰπὶ πέποις καὶ ἰδύτης ἔξ' ἔστι ἴπτο,
 Καὶ τὸ πηλὸν ἄσπερον καὶ τὸ σφῆρα ἀγροῖσι φέρονται
 Ἰπῆμοι τε ζούρωσι, αἰετὸν ἄσπερον ποικίλ' ἔσπερον
 Ἐκ δ' ἰλασῶν φεγγάσι καὶ ἀσπερον
 ἰπῆμοι τε.

Τὸ δ' αὖτ' ἀφῆκε ἴκτι ζαυθὸς ἰπῆμοι,
 Οἷον ἴκτι ἐκείνη μῆμοι δ' ἰπῆμοι,
 Χροσὶν ἐκείνη, ἰπῆμο δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Στὸ δ' ἰπῆμο φεγγάσι δ' ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Χαίματα δ' αὖθις, καὶ τὸ σφῆρα ἰπῆμοι λαῶν
 20 Εἰπὸν δ' ἰπῆμο πατέρ' ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν,
 Εἰπὸν δ' ἰπῆμο πατέρ' ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Τὸν δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Καὶ τὸ πηλὸν ἄσπερον καὶ τὸ σφῆρα ἀγροῖσι φέρονται
 20 Πᾶντα πρὸς ἄσπερον καὶ τὸ σφῆρα ἀγροῖσι φέρονται
 20 Νεσφῆμοι ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Εἰπὸν δ' ἰπῆμο σίτων τυχόντων ἀσπερον
 20 Ἐφῆκε δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Ἐκείνη δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Αἰετὸν, ἀγροῖσι φέρονται ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Ἡμῶν δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Αἰετὸν ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Διὸς δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Ἰπῆμοι δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 Τὸν δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Φεγγάσι δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.
 20 Εἰ τὸν δ' αὖθις ἰπῆμοι δ' αὖθις περὶ τῶν.

Sederunt autem postea in sedibusque thronisque.
 Laïacia verò famula gutturo infudit ferens,
 Pulchro, aut eo, super argenteo lebete
 Ut lavarent iuxta autem politam extendit mensam.
 Panem verò veneranda penus custos apposuit ferēs,
 Cibis multis impositis, benignè largiēs de iis q̄ aderā.
 Boethides autē carnes incidebāt, & distribuebat par-
 Ministrabat verò filius Menelai in clyri. (tes:
 Hi autē in cibos paratos præiacētes manus miserunt.
 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt.
 Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
 Equos iunxerūt, supraq; currus variegatos ascēderūt:
 Extra vestibulum autem impulerunt & porticum
 valde sonantem:

Cum his autem Arrides ibat flauus Menelaus,
 Vinum dulce habens in manu dextra
 Aurea in patera, ut libarēt antequam proficiscerētur.
 Stetit autem ante equos, salutānsque eos dixit,
 Valete, ô iuvenes, & Nestori pastori populorum
 Salutē renūtiāte: certē enim mihi tanquā pater mitis
 Dum in Troia bellū gessimus filij Achiuorū. (erat,
 Hūc autē Telemachus prudēs cōtra alloquutus est,
 Nos verò omninō illi generosē sicut dicis
 Omnia hæc vbi eō venerim⁹ narrabimus: vtiā. v.
 Redux ad Ithacā vlyssi in domo (ego sis.
 Dicerem, ut à te consequutus amicitiam omnem
 Redeo, ferōque pretiosa dona multa & bona.
 Sic ei loquuto aduolauit dextera ausis,
 Aquila, album anserem ferens vnguibus magnum,
 Domesticum ē stabulo: hi autē clamantes sequebātur
 Viri & mulieres: hæc accedens ad eos
 Dextera irruit ante equos: hi autem conspicati
 Gauisi sūt, & omnibus in mētibus anim⁹ lætatus est.
 His autem Nestorides Pisiſtratus incepit sermonem,
 Considera iam Menelae generosē princeps populorū,
 An nobis hoc ostendit deus portentum, an tibi ipsi,

εἰς ῥά τ' οὐ μαιμάριζε δι' ἀνίσητος ἀνέλαος

Ὅπως εἰς κ' μίτρας ὑπεκρίθητε τόνους.

Τὸν δ' ἔλεος γαῖο πεπλῆς ὑπεφειλόμην ῥά τ' οὐ μῦθον,

Κλυτὴ μὲν, αἰτῆρ' ἔγὼ μαιτ' ἀσσοῦσι, αἰεὶ ἐνὶ θυμῷ

Ἀδύνατον βάλλοισι, κ' αἰεὶ τελέεσθαι εἶμι.

Ὡς ὅτε γὰρ ἔρταξ' ἀπικλοῦσθ' ἔμι ἐνὶ γαῖῃ

Ἐλθὼν ἐξ ἵππου, ὅθι εἰ γυροῖτε τόκους τε.

Ὡς ὁδύσασίς κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων, κ' πύλλ' ἐπιλαμθῆσθε

Ὀἶκον δὲ κ' ἐπὶ σφ' κ' ἴστανται, ἢ κ' ἔσθ'.

Οἴκαι, ἀπὸ μαιτῶν κ' κ' ἀπὸ πύλων σφ' ἐστὶν.

Τὴν δ' αὖτε τελέεσθαι πύλων ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Ὅπως τὴν ζεῖθε σφ' ἐστὶν ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Τὴν κ' ἐπὶ κ' κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Οἱ δὲ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Δύσασίς τ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Ἐσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Τὴν κ' ἐπὶ κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Ἐσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

ἢ ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ' ἀπὸ πύλων κ' ἔσθ'.

Sic dixit: cogitabat autem bellicosus Menelaus,
 Quomodo ei rite responderet meditatus. (xit)
 Huic autem Helena extēsis vestib. sermonē excipiens dicit.

Audite me, ego verò vaticinabor sicut in animo
 Immortales suggerunt, & ut futurum puto:
 Sicut hæc anserem rapuit nutritum in domo
 Profecta ex monte, ubi ei generatioque partusque:
 Sic Ulysses mala multa passus, & multa vagatus,
 Domum redibit, & puniet vel & iam est
 Dominat prociis mala omnibus molitur.

Hanc a. rursus Telemachus prudens contra dixit,
 Sic nunc Iupiter faciat potens maritus Iunonis.
 Ideo tibi & ibi Deo tanquam supplicarem.
 Dixit, & equis flagellū immisit: hi autē valde celeriter
 Ruerunt in campum per urbem prompti:
 Atque illi toto die quatiebant iugū vtrinque tenētes.
 Occidit autem sol, obscurataque sunt omnes viæ.
 Ad Pharas autem pervenerunt Dioclei ad domum
 Filij Orfilochi, quem Alpheus genuit filium.
 Ibi nocte dormierunt: hic autē ipsis hospitalia posuit.
 Quando autem matutina apparuit colosa Aurora,
 Equosque iunxerunt, super currus varios ascenderūt:
 Extra vestibulum. a. impulerunt & porticū resonantē:
 Verberant. a. ad impellendum: hi non inuiti volabāt.
 Statim autem postea venerunt Pyliātrā civitatem,
 Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium.
 Nestoride quomodo mihi pollicitus perficies
 Quod iam dicam: hospites autem in perpetuum glo-
 riamur esse

Et ob patrum amicitia, & quia æquales ætate sumus.
 Hæc autem via magis amore nos iunget:
 Ne me duc extra nauem generose: sed relinque illic,
 Ne me senex inuitum detineat sua in domo,
 Cupiēs accipere amice: mihi autē opus est citò abire.
 Sic dixit: Nestorides a. suo consultavit animo,
 Quomodo ei ut par est pollicitus perficeret.

Εἴθε δὲ εἰσθνήσῃσθε δαΐσασα το κέρδιον ἴδῃ.
Σβίψ' ἰσπείσθε στίβησ δολίω κ' ἴθιεν θαλάσσοις.
Ναὶ εἴθε αὐτὸς μὲν εἴκιντο κῆρυμα δῶρα,
Ἐδῶκα χρυσόν τε, καὶ εἰ ἰσβήλασε ἴδουκα.
Καί μιν ἐποτρύνων ἴσταν πτερόεντα σφραγισμένα,
Σπουδῆν αὖ καὶ ἀβαινα, κληθῆν τε πάντας ἰσπίστους,
Προϊνίμα τί κερδ' ἰκίθεσι, ἀπτα γ' ἵλησ τε γέροντι.
Εὐθὺς ἴσθαι πρὸ οὐδῶσ Ἐσθῆτα κ' ἴσθουμόν,
Οἷος εἰκίθε θυμὸσ ἰσφῶδῶσ, εἰ σέ μὲν ἴσθῃ.

Ἄλλ' αὐτῶσ: ἐσθῆτασ δῶρα εἰσπασ, εἰ δὲ σέ σφραγί
Ἄψ' ἴσθαι κεντῶν κῆρυμα γὸ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ὀἷσ ἀσθῶσ σφραγισμῶσ ἴσταν κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἄψ' πύλλῶσ σέσασ, πῆσ δὲ κ' ἴσθαι δῶρα δ' ἴσταν.
Ταλεῖσ κ' σφραγισμῶσ ἴσταν κληθῆσονται ἴσπασ.

65 Ἐγκομίζετε τὰ τεύχε' ἰσπασ, ἰσπασ τὸ μῶρασ

20 Ἀσπασ τ' ἀμύθεν ἴσταν, ἴσταν σφῶσ αὐτῶσ οὐδῶσ.

Ὀἷσ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κῆρυμα κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἄψ' ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἡσπασ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ναὶ σφῶσ αὐτὸς μὲν εἴκιντο κῆρυμα δῶρα,
Ταλεῖσ κ' σφραγισμῶσ ἴσταν κληθῆσονται ἴσπασ.
Μέσπασ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ὀἷσ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἄσπασ πύλλῶσ σέσασ, ἴσθαι δῶρα δῶρα ἴσταν.
Δῶρα γ' ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.

Ναὶ εἴθε αὐτὸς μὲν εἴκιντο κῆρυμα δῶρα,
Ὀἷσ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἄψ' ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἡσπασ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ναὶ σφῶσ αὐτὸς μὲν εἴκιντο κῆρυμα δῶρα,
Ταλεῖσ κ' σφραγισμῶσ ἴσταν κληθῆσονται ἴσπασ.
Μέσπασ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ὀἷσ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἄσπασ πύλλῶσ σέσασ, ἴσθαι δῶρα δῶρα ἴσταν.
Δῶρα γ' ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.

Εἰσπασ τὸ κῆρυμα, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.
Ἄσπασ πύλλῶσ σέσασ, ἴσθαι δῶρα δῶρα ἴσταν.
Ἡσπασ ἴσθαι, καὶ εἰ σφῶσ κληθῆσονται ἴσπασ.

Sic autem ei cogitant: visum est melius esse.
 Verit equos ad nauem velocem, & litus maris.
 Naui autē in extrema exoneravit pulcherrima dona,
 Vestem, aurumque, quae ei Menelaus dederat,
 Eripium hortans verba alata loquutus est:

Festiniter nunc ascende, iubeque omnes socios
 Antequam domum eam nunciūque seni.
 Bene enim ego hoc scio in mente & in animo,
 Qualis illius animus immensus, neque te dimittet.
 Sed ipse te inuitans huc veniet: affirmoque te non
 Redituram vacuum: valde irascetur utique.

Sic loquutus impulit pulchrorum crinium equos
 Retro Pyliorū in ciuitatē, velociter a ad aedes pūcavit:
 Telemachus autem sociis illos concitando iussit,

Parate arma socij nauis nigræ,
 Ipsique ascendamus vt perficiamus iter.

Sic dixit: hī Telem. audiuerunt & ei obedierunt,
 Statim autem ingressi sunt, & in sedibus sederunt.
 Atque ille quidē hūc moliebat ut supplicabātque Minen-
 Naus in puppi: accessit verō ad eum vir (ux
 Peregrinus fugiens ex Argo ob homicidium,
 Vates, genere Molampodis proles erat,

Qui antea quondā habitabat in Pylo genitrice ouis,
 Dives inter Pylios valde egregias domos habitans.
 Tum verō alium ad populum venit patriam fugiens,
 Neleūque magnanimum clarissimum viuentium:
 Qui ei opes multas integrum iam annum (laci
 Habebat vix hic autē interim quidē in domibus Phy-
 Vinculo in difficili ligatus fuit fortes dolores patiens,
 Gratia Nelei filiae nocentique grauis,
 Quod ei in mentibus posuit dea grauis Erynnis.
 Sed hic quidem effugit mortem, & abegit boues val-
 de-mugientes

in Pylum ex Phylace, & vltus est ingenti facinore
 Diuinum Neleium, fratrique vxorem
 Daxit ad domos; hic autem ad alium iuit populura.

Ad Argos aptum equis, ibi enim ei fatum erat

Habitare multis imperantem Argivis:

Ibi verò duxit uxorem, & altam posuit domum.

Genuit autem Antipharen & Mantium filios fortes.

Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum,

At Oicleus populo-salutarem Amphiaräum,

Quem eximie animo dilexit Iupiterque Ægiochus, &

Ombi amicitia: neque venit ad senectutis limen, [pollo

Sed perit Thebis muliebrum gratia donorum.

Huius a filij nati sunt Alemaon, Amphilocheusque.

Mantius v genuit Polyphideumque Clytæmque,

Sed Clytæm quidem aurea sede sedens aspuit aurota

Pulchritudinis gratia, ut immortalibus interesset.

At magnanimum Polyphideum vatem Apollo

Reddidit hominum longè optimū, postquā mortuus est

Qui Hyperisiā migraverat patri iturus. [Amphiaræus,

Ibi ille habitans vaticinabatur omnibus hominibus.

Huius quidem filius advenit, (Theoclymenus a no-

men ei erat.)

Qui prope Telemachum stetit: hunc autem invenit

Libantæ, supplicantemque velocera apud naucem nigra,

Et ipsi appellato verba alata dixit,

O amice, quoniã te sacrificiã inuenio hoc in loco,

Supplico per sacrificia, & numen & postea

Tuum ipsius caput, & per socios qui te sequuntur,

Dic mihi introganti vera, neque occutes,

Quis unde es vitorum? ubi tibi ciuitas, & parentes?

Huc a, rursus Telemachus prudens cõtra alloquitur est,

Tibi verò ego hospes valde verè dicam.

Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Vlysses,

si quando erat: nunc autem iam interit gravi morte,

Propterea nunc sociisque acceptis & nauc nigra,

Veni interrogaturus de patre diu absente.

Hunc a, rursus alloquutus est Theoclymenus divi-

Sic tibi & ego ex patria viro interfecto

Contribule, multi autem fratresque sociique adess

20 Ἄργεος ἀνὶ πτόλιον, μέγα δὲ κρατύνων ἀγαυή.
 21 Τὰς ἑσπέρων ἀνέβριθ' ἀνὰ πτόλι, κῆρυ μάλιστα
 22 Φόβον ἐπέειπ' ἔμοι τόσ' αἰετ' ἀΐθρουσιε ἀλάλοδον.
 23 Ἀλλὰ με ἰπὸς ἔθρασε, ἐπὶ σφουγῶν ἰκίτοόσα,
 24 Μὲ με κρατοκτείνωσι φιλκίδου, αἰ γὰρ ἴδω.
 25 Τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ πλάμευχερσι πηπυυῖας αἰτίον
 26 ἔπειθε.

27 Οὐ μὲν δ' ἴσ' ἐδίδοιτο γ' ἀπώσα τινος ἕισις.
 28 Ἄλλ' ἔπειθε, αὐτὰρ κῆρυ φιλκίδου γὰρ κ' ἴχουα.
 29 Ὡς ἄρα φασί σκευὴ ἐδίξεντο χάλκεον ἔγχυον,
 30 Καὶ τὸν δ' ἐπ' ἐκρέμασεν πύσσοντις ἀμφιπέλασθε.
 31 Ἄεθ' ἔχ' ἀπὸ πᾶσι κτείνωσι πτολιπόροιο.
 32 Ἐν σφυμῶν δ' ἄρ' ἴσπειτα κραδίξεντο πᾶρ δέ εἰ ἀσπὴ
 33 Ἔπειθε κλυτὰ τεύχεα τὸν δὲ σφυμῶν ἔδυσαν.
 34 Τελίμοχος δ' ἐπέβριθ' ἔποτρυνάσθε ἐκίλοσθ
 35 Ὀφθαλμοῦσιν ἔπειθε, τὸν δ' ἔρρουαίεσθε ἔπειθε.
 36 Ἴσως δ' ἐπ' ἄπτοσθ κτείνωσι ἐπὶ πτόλι μετὸν μωρῶν
 37 Σπῆρας ἔγχυοντι, ἔπειθε κτείνωσι ἔδυσαν.
 38 Κραδίξεντο δ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο.
 39 Τεύχεα δ' ἐκρέμασεν πύσσοντις ἀμφιπέλασθε,
 40 Καὶ τὸν δ' ἐπ' ἐκρέμασεν πύσσοντις ἀμφιπέλασθε.
 41 Νεῦθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον ἔδυσαν.
 42 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 43 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 44 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 45 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 46 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 47 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 48 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 49 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.
 50 Ἄσπασθ' ἔπειθε κτείνωσι πτολιπόροιο ἀλάλοδον.

In Argo equos pascete: (valde a. dominantur Achiui.)
 Harum fugiens necem, & parcam nigram
 Fugio: quoniam mihi fatale est inter homines errare.
 Sed me naui impone, postquam te fugiens supplicavi.
 Ne me interficiant: persequi enim illos me putor.
 Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloquitur
 tus est,

Non quidem iam volentem expellam naui æquali:
 Sed sequere: at illic amicè excipieris de iis quæ habe-
 Sic loquutus illius suscepit æreâ lanceam, (mus.
 Et hanc in tabulatis extendit naui vtrinque agitatrix,
 Ipse etiam nauem ascendit per mare meantem:
 In puppi autem postea sedit: iuxta se verò
 Sedere fecit Theoclymenum: hi. v. funem soluerunt.
 Telemachus autem sociis illos exhortando insit
 Arma capessent: hi autem festinanter obediuerunt.
 Malum verò abiectum concauum intra tabulatum
 Statuerant erectum, funibus autem ligauerunt:
 Traxerunt verò vela alba flexilibus loris:
 His autem secundum ventum misit cæcia Minerva
 Vehementem tumultuantè per aerem, vt velocissimè
 Nauis emetiretur currens maris salis aquam.
 Occidit autem Sol, obscuratæque sunt omnes viri.
 Hæc phæra appulit festinans Iouis vento secundo,
 Et ad Elidè diuinam, bî dominantur Epei.
 Hinc autem rursus ad insulas appulit Thoas,
 Cogitans ecquid mortem esset euasurus, an caperetur?
 At in stabulo Vlysses & diuinus subulcus
 Cœnabant: cum ipsis autem cœnabant viri alii.
 Sed postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
 His Vlysses dixit subulcum tentans,
 An ipsum adhuc ex animo diligeret manerèq. inberet
 Ibi in stabulo, an hortaretur ad ciuitatem ire:
 Audi nunc Eumæe, & alij omnes socij,
 Manè ad ciuitatem cupio ire
 Mendicaturus, vt non te vexem & socios.

- 20 Αλλὰ μοι εἰπὲς ὑπὸ δ' ἄρα ἡγάμην ἐδιδόην ἔπεισάν,·
 21 ὅτε κέ με κείτ' ἀγαγὼν εἴδ' ἠπτόλεον αὐτὸς αἰετῶν
 22 Πλάγξασμαι ἀεὶ τις κατόλιον ἢ πύργον ἑρίχθι.
 23 Καὶ κ' ἐλθὼν ποσὶ δάμαρτ' ἑδυσσοῖος θύιστο,
 24 ἀγγαλίω ἤσοιμι κρείσθην πηλεοππίω·
 25 καὶ καὶ μεσηύριστον ὑδρὸν ἰαλίω μεγίλιον,
 26 εἴ μοι δέειται δάμαρ, ὅτιά τε μοι εἴ ἔχουσι.
 27 Ἀλλ' ἄ κεν εἴδ' ἄποιμι μὲ σφίσι, ἵτις θέλεισι.
 28 Ἐκ γὰρ τοι ἔριε σὺ δὲ σιωπῆσθε, καὶ μὲν ἄκουσθι,
 29 ἔμωϊο ἔκωπι διακίεον, δεῖρά τε πάντων
 30 ἰδ' ἔρητον ἔρησι χάριε κ', κῆδος ὅπασσεν·
 31 ἀρετοσύνη ἔκαστ' μοι ἐρέσθην βροτῶν ἄλλης,
 32 Πῶς τ' εἴ κ' ἔσται, ἵα τὸ ξύμπαντα κλάσσει,
 33 ἀσπρῶσά τε κ' ὑπὸ πῶσι κ'
 34 οἰτοχρῆσά·
 35 Οἳ κ' τε πῆρ ἀγαθῶσι πῶς φροῦσι χίριε.
 36 Τὸν δὲ μῆγ' ὁ θεὸς αἰετοῖος ἐμῶν σὺν ἔμῳ,
 37 ὦ μοι ζῆτα, πῆρ πεισῆσθισι τῶντο νύκτωρ
 38 ἔπειστος, ἢ σὺ γὰρ πῶς γὰρ λιπαρῆσι αὐτῶν ὄλ' ἰδῶν·
 39 εἰ δ' ἀμνησθῆναι θέλει κτατοδωῶν ὄμωι,
 40 τῶν ἄρτι τε σὺ τε σιδήριον ἀσπρῶν ἔκει.
 41 Οὐ γὰρ σιδήρ' εἴσιν ἄσπετος ἰακύνθης ἐκείων,
 42 ἀλλὰ τ' ἄρ' ἡλίας εἴ σιδήρ' ἢ εἰσὶν ἢ εἰσὶν ἢ εἰσὶν,
 43 ἀσπρῶν ἡλίας εἴ σιδήρ' ἢ εἰσὶν ἢ εἰσὶν ἢ εἰσὶν,
 44 οἳ εἰσι ἄσπετος ἰακύνθης ἐκείων, δὲ τ' ἄσπετος
 45 Σίπυρ κ' κρητὸν εἴδ' εἴτε βυρῆδισιν.
 46 ἀλλὰ εἴδ' ἄρα πῆρ τις αἰετοῖος σαρμῆτι,
 47 οὐτ' ἔγωγε πῆρ πῆρ ἰακύνθης ἐκείων,
 48 αὐτῶν ἰακύνθης ἐκείων ἰακύνθης ἐκείων,
 49 κῆδος τε χλαῖναι τε χεῖρῶν τε εἴματα ἔσται,
 50 Πῶς ἔστι δὲ ἄσπετος κρητὸν ἡμῶν τε κηλῶν.
 51 Τὸν δὲ ἠμνησθῆναι ἰσθίω περὶ τῶν δὲ ὄδυσσιν,
 52 ἄσπετος ἰακύνθης ἐκείων δὲ πῶς ἔστι χηλῶν
 53 πῆρ ἡμῶν ὄδυσσιν ἰακύνθης ἐκείων,
 54 Πῶς ἔστι δὲ ἄσπετος κρητὸν ἡμῶν τε κηλῶν,
 55 ἀλλ' ἔστι δὲ ἄσπετος κρητὸν ἡμῶν τε κηλῶν

Sed me bene mone, & simul ductorem bonū præbe,
 Qui me illuc ducat, per ciuitatem, a. ipse necessitate
 Oberrabo, si quis forte poculum & panem porrigat:
 Et accedens ad demum Vlyſſis diuini,
 Nuntium dicam prudenti Penelopæ,
 Et prociſis ſuperbis miſcebor,

Si mihi cenam dent, vt qui cibos infinitoſ habeant,
 Statim bene faciam inter ipſos quicquid volent,
 At enim tibi dico, tu autem percipe & ma audi,
 Mercurij voluntate internuntij, qui quidē omnium
 Hominum operibus grauiam & gloriā præbet,
 Strenuitate non contendet mihi homo alius,
 Ad lanēmq; bene cumulādū adq; ligna ſicca ſindēda,
 Et ad miniſtrandum in menſa & aſſandum, & vinum
 fundendum,

Qualla bonis peiores pauperes miniſtrant.

Hinc a. valde iratus alloquutus eſt Eumæus ſubal-
 Ho mihi hoſtes cur in mentibus hoc cōſilium [cus,
 Fulſan tu planē cupis ibi perire,

Quando procorum viſ adite turbam,
 Quorum iniuriā q; viſque ad ferreum cœlum vadit.

Non tales ſunt miniſtri illorum,
 Sed iuuenes chlænas bene-induti & veſtēs,
 Semper, a. peruncti capite & pulchro vultu,

Qui ipſis adminiſtrant: bene-politæ autem menſæ
 Pane & carnibus & vino onerata ſunt.

Sed mane, non enim aliquis te præſente dolet,
 Neq; ego, neq; alius quicquā ſociorū qui mihi adſunt:

At poſtquam venerit Vlyſſis dilectus filius,
 Ille te chlænaſque veſtēque induet:

Milet autem quò te cor animūque iubet.

Hinc a. reſpōdit poſtea laborioſus diuinus Vlyſſes;
 Vni ſic Eumæe dilectus Ioui patri fieres Iuani.

Sicut mihi, q; meo ſinē Impoſuiſti errori & zannæ
 Penetratione, a. non eſt peius aliud hominibus.

Sed grauiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt

- 20 Κίρρε, ἢ κατ' ἰκάναι ἀλλ' ἢ πῆμα ἢ ἀλγος.
 21 Νῆω δ' ἵππ' ἰχθυόσας, μαῖναι τε μακρῶν αἰώνων,
 22 εἶσα' ἀγλαῖαι ὄβρι μῆτορες ἰδύμεναι δεινῶν.
 23 Πατρὸς δ' ἢ κατ' ἰκάναι ἴα' ὅτι γέροντος ἴα',
 24 εἶπον ἀπ' ἑσθλῶν ὄψ' αὐγῶν ἰαλίω,
 25 ἢ ἴδμεν τεθιόσσι, ἢ ἐν δίδασ δόμοισι.
 26 Τὸν δ' ἄνωγε σφραγιστὴς σὺλῶντος ἰχθυόσας αἰδρωτῶν
 27 τοὶ γὰρ ἰχθὺς περὶ ἑσθλῶν ἀπ' ἰκάναι ἀγροῦσσι.
 28 Ἀκίρτης μ' ἐπ' ἑσθλῶν, δὴ δ' ὄψ' ἰαλίω αἰεὶ
 29 θυμῶν δόσι μαλίω, ὄβρι δ' αἰεὶ ἐν μαγίστοισι.
 30 Ἐκπύλλων γὰρ πύλλω ὄβρι τῶν ἰχθυόσων,
 31 κρεῖσσιν τ' ἀλγῶν ἀγροῦσσι, ἢ ἰαλίω
 32 ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 33 ἢ δ' ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 34 Ἀδύνατον δὴ τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 35 Ἐν δ' ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 36 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 37 Τί φρα τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 38 Οὐκ ἔστι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 39 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 40 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 41 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 42 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 43 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 44 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 45 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 46 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 47 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 48 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 49 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.
 50 ὄβρι τῶν ἰαλίω, ἢ ἰαλίω ὄβρι τῶν ἰαλίω.

Viri, cuiusq; cōgigerit error & nocumentū & dolor.
 Nunc a. quoniam derines, mēque expectare illum iubet:
 Dic agē mihi de matre Vlyssis diuini,
 Patrēq; quē reliquit proficiscens in senectutis limine
 Sicubi adhuc viuunt sub splendore solis.
 An iam mortui sunt, & in inferni domibus.

Mūc. a. rursus alloquutus est subulc* princeps virorū,
 Tibi verò ego hospes valde verè dicam,
 Laertes quidem adhuc viuūt, Ioui a. supplicat semper
 Animum à membris perire suis in domibus.
 Mirum in modū enim de filio dolet, qui periit. (xima
 Dēq; vxore, quā quidē virginē duxerat, quē ipsum ma-
 Tristitia affecit demortua, & in cruda senectute posuita
 Quæ dolore sui filij mortua est gloriosā
 Tristi morte: sic non moriatur quicumque
 Hic habitans, amicus sis & amica faciat.
 Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens licet,
 Tandiu aliquid mihi gratū erat scrutari & interrogare,
 Quoniā me ipsa nutritiuit cū Ctimene latā vestē habēte
 Filia valida, quam minimam notu peperit ē liberis:
 Cū ea nutritus sum, paulo autē me minus honorabat.
 At postquā ad pubertatē multū amatā venim* ambo,
 Hanc quidem postea in Samum nuptum dederunt, &
 infinita acceperunt.

At me illa chlaenāque tunicāque
 Perpulchra indutum, pedib. autem calceamentis datis
 Ad agrum misit, diligebat autem me corde magis.
 Nunc verò iam horum indigeo, sed mihi ipsi
 Labori dant incrementum beati dii, cui incumbō.
 Ex his autem comedi bibeque, & iusi,
 De domina verò non dulce est audire
 Neq; verbi, neq; opus, quoniā malum in eīdit domui
 Viri superbi, valde autem famuli opus habent
 Palam dominam alloqui & singula interrogare,
 Et comedere biberēque, postea autem & potate
 Ad agrum qualia animum semper famulis exhilarant.

Hunc a. respondens alloquutus est prudēs Vlysses,

Papæ quàm parvulus existens Eumæe iūbulce

Longè aberrasti à tua patria & parentibus.

Sed age mihi hoc dic, & verè enarra,

An destructa est civitas: iroruni lata viis,

In qua habitat pater, & veneranda mater.

An te solum positum apud oves, vel apud boves

Viri inimici navibus acceperunt & transtulerunt

Huius viri ad domos, hic autem signum pretiū dedit?

Hūc a. rursus alloquutus est iūbulcus princeps viror.

Hospes quoniam iam hæc me interrogas & inquiris,

Silentio nunc audi, & delectare, bibèque binum

Sedens, hæc a. noctes magnæ: licet quidem dormire:

Est autem delectantibus audire, neque te oportet

Ante horam dormire: dolor est & multus somnus.

Horum a. aliorum quemcunque cor & animus inbet

Dormiat cessus: simul autem cum aurora apparente

lentatus simul sues herbes seconatur.

Nos autem in sōbulo bibentēque comedentēque

Doloribus nostris *resertendū* delectemur tritibus

Recordantes: Nam etiam inter dolores delectatur vir

Quicumque iam valde multa passus est, & multa erravit.

Hoc autem tibi dico, quod me interrogas & inquiris.

Insula quædam Syria vocatur, sic ubi audis,

Supra *Onygiarū*, ubi conuersiones solis.

Non ita quidem adeo magna, verum bona,

Abundans bobus, quibus vino frumento.

Fames a. nunquam populum inuadit, neq. aliquis alius

Morbus odiosus est miseris hominibus.

Sed quando senescūt in ciuitate nationes hominum,

Veniens argentei areus Apollo cum Diana

Suis illustribus sagittis aggrediens interficit.

Illic dux ciuitates, bifariam autem ipsis omnia diuisa

sunt.

His verò ambabus pater meus imperauit

Cæsus *Ormenides* similis immortalibus,

- 20 Ἐἶπε δὲ φεικτικὰ γαυσίλαυτοι ἄλυσαι αἰετὶς
 21 Τροχῶπι, μωρὴ ἄγρις ἀδύμωτα τὴν μάστιγι.
 22 Ἔσκε δὲ πατρός ἐμοῖο γυνὴ φεικτὰς εἰς εἴα
 23 Κλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἴγγ' εἰδύα.
 24 Τὼ δ' ἄρα φεικτικὰ πολυπέπταλοι ἐπιπέθοντο
 25 Πλευρῶν τις φρεσὶν μὲν καὶ ἔσθ' ἀπὸ
 26 Εὐτὴ καὶ φιλότιπ' αἰετὶ φάσας ἐφρονοῦσι
 27 Θηλυτέρη γυναιξὶ, καὶ εἴ κ' ὀλεθρὸς ἴσται.
 28 Εἰρήνη δ' ἴσται τις εἴη καὶ πόδιε ἴδου.
 29 Ἡ δ' ἄ μάλ' αὐτίκα πατρός ἐπιφραδίε ὑφειροῖς δῶ.
 30 Ἐκ μὲρ πιδάσσε πολυχάλκου βύρραυσι ἴδ'.
 31 Κίχη δ' ἔμρι ἀδύκατος ἐγὼ βύβρι ἀφαινοῖα.
 32 Ἐλλά μ' αἰεττωξασσά τήριαι λείστοις ἀέθεε
 33 Ἀγροῖον ἐργασίαν πείρασσα δὲ μαδίον ἀγροῖον
 34 Τὼ δ' αἰδούσθ' ἄρα δάμαθ' ὅ δ' ἄξιον ὄντων ἴδονεσθ'.
 35 Τὼ δ' αὐτὴ φρεσὶ πᾶσι αἴετο ἔσθ' ἰπὸ γὰρ το λάθρη,
 36 Ἡ δ' ἄ κα κωπάλει αὐτὴ ἀμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἴποιοι,
 37 Ὅσση ἴδου πατρός καὶ μητέρως ὑφειροῖς δῶ,
 38 Αὐτοῖς τ' ἄ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφαινοῖοι κελύεσθαι.
 39 Τὼ δ' αὐτὴ φρεσὶν πᾶσι γυνῆ καὶ ἀμείβετο μύθεσθ',
 40 Εἶη καὶ καὶ τῶν εἰ μοι ἰδέσθαι γὰρ καύται
 41 Ὅσση πειρωθῆναι, ἀπὸ μωρὰ μ' οἴκαδ' ἀπέξεν.
 42 Πρὸς ἴσθ' οἱ δ' ἄσση πάντες ἀπώμωτοι ὡς οὐκ ἴδονεσθ'.
 43 Αὐτὴ ἴπυ δ' ὄμωσάν τε ταλθ' ἰπὸσάν τε τὸν ἔρκει,
 44 Τὼ δ' αὐτὴ μετῆντα γυνῆ καὶ ἀμείβετο μύθεσθ',
 45 Σιγῆ καὶ μῶπι μα φρεσὶν ἴα τῶ ἐπίστασι
 46 Ἰματέρη ἰπέσθαι, συμκλήεσθαι ἢ ἔσθ' ἀγροῖον.
 47 Ἡ δ' οὐ δῆτι κλέων μῶπι ποτὶ δῶμα γέροντι
 48 Ἐλθὼν ἰξήθη ὅ δ' εἰσπέμπετο κραταδίον
 49 Δοσμήν τε ἀγλαίον, ὡμῆ δ' ἔσθ' ἰπὸσάν τε ἔλεθ' ἔσθ'.
 50 Ἄλλ' ἔχετ' ἔσθ' ἰπὸσάν τε, ἰπὸσάν τε δ' ὄντων
 51 ἰδύσαν.
 52 Ἄλλ' ἔπαι καὶ δῶ μὲν κλοῖα βάλτοιο γρόσθη,
 53 Ἀγλαίη μοι ἴσθαι δῶτε εἰ δῶμαθ' ἰκίθαι.
 54 Οἴσω γὰρ καὶ χροῖον ἔσθαι καὶ ὑποχέριον ἔλθαι.
 55 Καὶ δὲ καὶ αἰὲν ὄσθ' ἰπὸσάν τε ἰδύσαν γὰρ δῶμαθ'.

Illuc autem Phœnices nauibus inclyti venerunt viri
 Ingeniosi, infinitas dūcentes res ludicras naue nigra:
 Fuit autem patris mei mulier Phœnissa in domo
 Pulchra; & magnæque, & splendidorum operum perita:
 Hanc verò Phœnices callidè deceperunt:

Cū lanante quidā primūm mixtus est concava in nauis
 Lecto & amicitia, quæ mentes decipiunt
 Fœminis mulieribus, & si proba sit.

Interrogabat autem postea quæ esset & vnde veniret.
 Hæc verò valde statim patris dixit altam domum,
 Ex Sidone quidem multi-xris glorior esse,
 Filia autem sum Arybantis ego abundè diuitis:
 Sed me rapuerunt Taphij latrones viri

Ex agro venientem: trāstulerunt. a. me hæc deductam
 Huius viri ad domos: hic. v. dignum pretium dedit.

Hūc. a. rursus alloquutus est vir, qui mixtus erat ciuī.
 An. v. nos iterum rursus simul nūc domū sequi velles,
 Ut videres patris & matris altam domum,
 Ipsōque: certè enim adhuc sunt, & diuites audiunt.

Hūc. a. rursus alloquuta est mulier, & respondit verbo,
 Piet & hoc, si mihi velitis nautæ
 Iuramento fidem dare, innocuā fore ut me abducatis.

Sic dixit: hi autem omnes iururunt sicut iussit.
 At postquam iuraueruntque perfecerunt iuramentum,

Hic rursus dixit mulier, & respondit verbo,
 Tacete nunc, neque quis me alloquatur verbis
 Vestrorum sociorum factus obuius vel in via,
 Vel in fonte, ne quis ad domum seni

Veniens dicat. hic autem intelligens vinciat
 Vinculo in difficili, vobis autem consultet mortem.
 Sed continete quod diximus in mente, accelerat. a.

emptionem viaticorum.
 At quando iam nauis plena victu fuerit,

Nuntius mihi postea velociter ad domos veniat,
 Pontabo enim & cautum quodecunq; in manus veneris,
 Et aliud quidem nautam ego volens dabo.

Filium enim viri boni in domibus nutrio
 Alturum iam valdè simul currentem foras:
 Hunc ducam in nauis, hic vobis infinitum pretium
 Inueniet, quocumq; traieceritis ad diuersilingues ho-
 Hæc quidè sic facta abiit ad domos pulchras: (mines.
 Hi autem per annum totum apud nos manentes
 In nauis concava, facultates multas lucrabantur.
 Sed quãdo is horù concava nauis grauata erat, ad redeñ-
 Tunc nuntium miserunt qui nuntiaret mulieri. (dum
 Venit autem vix multa sciens mei ad domos patris,
 Aureum monile habens, cui electrum erat insertum.
 Hunc quidem in domo famula & honesta mater
 Manibus tractabant, & oculis videbant
 Pretium pollicent; hic autem huic signum dedit tacitè,
 Atque hic q. signo dato concavam in nauem iuit:
 Hæc autem me manu capiens domibus eduxit foras,
 Inuenta in vestibulo partim pocula, partim mensas,
 Virorum conuiuarum, qui meo patri ministrabant.
 Hi quidem in concionè processerant populisq; ætæ,
 Hæc autem statim tria pocula abscondens in sinu
 Exportauit, at ego sequentus sum fluitantiis.
 Occidit autem sol, obscurataque sunt omnes vix.
 Nos, a. ad portum inclitum venimus celeriter euntes,
 Vbi Phœnicum erat virorum velox in mari nauis.
 Hi quidè postea vbi ascēdissēt nauigarūt humidas vias
 Vbi nos nauis imposuerunt, Iupiter a. vêtum immisit.
 Sex diebus quidem simul nauigauimus nocteq; & die.
 Sed quando septimum diem Iupiter adiecit Saturnius,
 Hanc quidem postea mulierem interfecit Diana sagit-
 tis gaudena.
 In sentinam a. insonuit cadens, sicut marina fulica,
 Et hanc quidem phœcis & piscibus elica vt esset
 Eiecerunt, at ego relictus sum dolens animo.
 Hos autem Ithacæ admouit portans ventusq; & aqua,
 Vbi me Laertes emit rebus suis.
 Sic hanc terram ego vidi oculis.

Τὴν δὲ αὖ διοχμῶς ἰδουσις ἠμῆκετο μύθω,
 10 Εὐμοῖ, ἃ μολα δὲ μετ' ἐπὶ φρεσὶ θυμῶν ἰερίας
 20 Ταῦτα ἐλασε λίγυι ἔσα δὴ πύθης ἀλγῶν
 θυμῶν.

25 Ἄλλ' ἴστοι σὺν αὐτῷ πῶς κ' ἔρασι ἰσθλίον ἔδωκε
 30 Ζεὺς ἰσθλὸν αἰδ' εἰς δῶμος τ' ἀσπίλιο πολλὰ μοχλίσσῃ
 35 Ἡ πύθης δὲ τοῖσι παρὶ γῆς βροχῶν τε πύσῃ τε
 40 Εἰσδυκίωσι Ζεῦσι δὲ ἀγαθῶν βέλῃ. αὐτὰρ ἴσθλῳ
 45 Πικρὰ βορρῆσ' ὄππ' ἔσαν ἀλαϊκῶρος ἐδάσ' ἰερίων.
 50 Ὡς ἰὲρ πύθῃσι παρθε ἀλλ' ἔλασε ἀγρόβιον
 55 Καὶ δ' ἀραδιτίω δὲ ἔσπαρτο ἐπὶ χροῖαν, ἀκὴν μῆτιν δαῖ
 60 Ἀτφ' ἀγὼ κῶς ἠλθῖσι θ' ἔσθῃσι ἰσθλὸν ἔσθῃσι
 65 Τελιμύχῳ ἴσθλῳ γύσι ἰσθλὸν ἔσθῃσι ἰσθλὸν ἰσθλὸν
 70 Καρταλίμωσι τῶσδ' εἰς ἔσθῃσι παρθεῖσσι ἰσθλὸν ἰσθλὸν.
 75 Ἐκ δὲ δῶμας ἰσθλῶσι δὲ πρυμνῶσι ἰσθλῶσι.
 80 Ἐκ δὲ κ' αὐτῶν βροχῶν ἐπὶ γῆσιν ἰσθλῶσι.
 85 Δαῖσιν τ' ἰσθλῶσι τοῖσι, κερσῶσι τε ἰσθλῶσι οἰσῶσι.
 90 Ἄντῳ ἰσθλὸν πύθῃσι κ' ἰσθλῶσι ἰσθλὸν ἰσθλὸν.
 95 Τῶσι δὲ πύθῃσι παρθεῖσσι ἰσθλῶσι μύθῳσι
 100 Ἐρῶσι ἰσθλῶσι πύθῃσι ἰσθλῶσι πύθῃσι
 105 Ἄντῳ ἰσθλῶσι πύθῃσι ἰσθλῶσι πύθῃσι
 110 Ἐσθλῶσι δὲ εἰς ἰσθλῶσι ἰσθλῶσι ἰσθλῶσι
 115 Ἡ δὲ πύθῃσι καὶ πύθῃσι ἰσθλῶσι πύθῃσι
 120 Δαῖσιν τ' ἀγρόβιον κερσῶσι τε κ' οἰσῶσι ἰσθλῶσι.

Τὴν δὲ αὖτις παρθεῖσσι διοκλύδῳσι θῶσι θῶσι,
 125 Πῶ γὼ ἴσθλῶσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 130 Ἄντῳ ἰσθλῶσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 135 Ἡ δὲ πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 140 Τὴν δὲ αὖτις πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 145 Ἄλλῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 150 Ἐρῶσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 155 Χείρῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 160 Ὡς πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 165 Φαίσῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 170 Ἄλλῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι
 175 Εὐρῶσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι πύθῃσι

Huic autem rursus nobilis Vlysses respondit verbo,
Eunxe ceste valdè iam mihi in mètib. animû mouisti,
Hæc singula dicens quoscunque iam passus es dolores
animo.

Verûtamè tuo quidè infortunio aliquod bonû adiûxit
Iupiter, quoniâ in viri domos peruenisti multa passus
Humani, qui iam tibi præbet cibûmque potûmque
Decenter, degis autem bonam vitam: at ego

Multas hominum per ciuitates errans huc nunc veni.
Sic hi quidem talia inter ipsos dicebant.

Dormierûnt autè non multû in tempus, sed paululum.
Statim enim aurora venit pulchræ sedis: hi. v. in terra
Telemachi socij; soluebant vela, deposuerunt. a. malû.
Statim hanc in portum protraxerunt remis,
Ac anchoras quidem eiecerunt, funes autè ligauerûnt.

Exierunt verò & ipsi in littore maris,
Coenâmq; parabant, mîscébântque feruidum vinum.

At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
Inter eos Telemachus prudens in fit sermonibus,

Vos quidè nunc ad ciuitatè impellite nauè nigram,
At ego ad agrum ibo, & ad pastores,

Vesperintus autem conspicatus mea rura discedam:
Mane verò vobis vaticium apponam.

Coniuium bonum carniûmque & vini dulcis potus.
Hûc. a. rursus alloquutus est Theoclymenus diuinus,

Quo enim ego dilecte fili ibo socias domos adibo
Virorum qui a speram Ithacam dominantur?

Anteest ad tuam matrem, & tuam domum?
Hunc. a. Telemach. prudens contra alloquutus est,

Aliàs quidem te ego nostram domum iuberom
Te, non enim tibi hospitiorum penuria: sed tibi ipsi

Pcius id effit: quoniam ego quidem abero, neq; mater
Videbit: non enim frequenter prodis in domo

Apparee: sed procul ab his in superiori æd. parte telam
Sed tibi alimta vitum indicabo ad quem ibis, (exit,

Telemachum Polybi prudentis inclytum filium,

Τὸν μὲν ἴσπερ θεῶν ἰδὲ κήνησι εἰσορήμασι.

- 30 Καὶ γὰρ πολλὰν ἄρα ἴσπερ ἀνὴρ, μίμονέν τε μάλιστα
 32 Μῆτερ' ἑμὴν καμύει, καὶ ἰδὲ συσπῶς γέρας ἔχειν.
 32 Ἀλλὰ πῶς ζῶει οἶδ' ἐν ἑλύμπιοι ἀπὸ τῆρι τάσσει,
 32 Εἰ καὶ σπῆρσιν γάμοιο τελευτήσῃ κρεκὸν ἄμαρ,
 32 Ὡς ἄρα τὸ εἰπὸν τι ἐπίπρωτο το δ' ἔξιος ἔστιν,
 Κίρκης δ' ἀπόλλωνος παχὺ ἄγγυλος ἐκ δὲ πρὸ εὐσθε
 Τρῶες πῶσιναι ἔχον, καὶ δὲ πτεροὶ χροῖε
 ἔρχετο

Μισογυνοῦσι τε καὶ ἀπὸ τῶν ἀμύχων.

- Τὸν δὲ θεκλῆδ' ὡς εἰπὸν δ' ἀπὸ τῶν ἀμύχων
 ἔστ' ἄρα τὸ σὺ γέρον, ἔπειτα ἴσπερ ἄκτ' ὀνόμαζι,
 32 Τηλέμαχ' ἄπει ἀπὸ θεῶν ἴσπερ τὰ το δ' ἔξιος ἔστιν.
 32 Ἐγὼ γὰρ μαι ἴσπερ τὰ ἰδὲν, οἰκιστὴν ἔστα.
 32 Τ' ματῶσιν εἰ ἄκτ' ἔστι γέροντι βασιλευσσεσθ' ἄλλο
 32 ἔστι δ' ἄρα ἰδὲ κήνη, ἀλλ' ὁμῶς καρτερεῖ ἀπὸ.
 32 Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πιπτυχῆος ἀπὸ τῶν κούρων,
 32 Αἰ γὰρ τὸν ζῶει ἴσπερ τελευτήσῃσι οἴκ.
 32 Τὸν καὶ πῶσιναι ἀμύχων τε πολλὰ τε δῶρα
 32 ἔστ' ἑμὸν, ὡς ἀπὸ τῶν ἀμύχων πῶσιναι ἀμύχων.
 32 Ἐγὼ πῶσιναι ἀμύχων πῶσιναι ἀμύχων,
 32 Πείθει κλυτὴ δὲ σὺ δὲ μοι τὴν ἄρα ἀπὸ ἀμύχων
 32 Πείθει ἑμὸν ἰπὸν οἶ μοι πύλαι σὺ δὲ ἀμύχων
 32 Καὶ πῶσιναι ἀμύχων ἀμύχων ἐκ δὲ πρὸ εὐσθε
 32 Ἐγὼ κῆνη ἀμύχων, καὶ πῶσιναι ἀμύχων ἔστα.
 32 Τὸν δὲ αὖ πῶσιναι ἀμύχων κλυτὴ ἀπὸ τῶν
 κούρων.

32 Τηλέμαχος δὲ γάρ μοι σὺ πολὺν χρόνον εἰδὲ δὲ μίμονέν τε

32 Τὸν δὲ ἰδὲ κήνη, οἶ μοι πύλαι σὺ δὲ ἀμύχων ἔστα.

Ὡς εἰπὸν ἰπὸν οἶ μοι πύλαι σὺ δὲ ἀμύχων
 Ἀπὸ τῶν ἀμύχων, οἶ μοι πύλαι σὺ δὲ ἀμύχων
 Οἶ δὲ αὖ πῶσιναι ἀμύχων, καὶ πῶσιναι ἀμύχων
 Τηλέμαχος δὲ ἀπὸ τῶν ἀμύχων πῶσιναι ἀμύχων
 Εἰπὸν δὲ ἀμύχων ἔστα ἀμύχων, καὶ πῶσιναι ἀμύχων
 Νῆσται ἀπὸ τῶν ἀμύχων, οἶ μοι πύλαι σὺ δὲ ἀμύχων

Quem nunc ut deum Ithacenses inspiciunt.
 Etenim longè optimus vir, cupitque maximè
 Matrem meâ ducere vxorè. & Ulyssis honorè habere.
 Sed hæc Iupiter scit Olympius in æthere habitans,
 Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.

Sic igitur ei loquuto volauit dextra aus
 Accipiter Apollinis velox nuntius: in pedibus autem
 Columbam tenens vellebat, deorium. v. pennas fun-
 debat in terram

In medio nauisque, & ipsius Telemachi.
 Hunc. a. Theoclymenus à sociis seorsim. compellans,
 Inqueius prehensâ hâsit manu, sermonemque habuit his
 Telemache. non sine deo venit dexterales, (verbis,
 Cognoui enim ipsum è regione conspicatus alitem.
 Vestro autem non est genere regalius aliud
 In populo Ithacæ, sed vos potentes semper.

Hinc. a. statim Telemachus prudens cõtra alloq. est,
 Vnam enim hoc hospes verbum perficiendum sit.
 Ideo citò agnosces amicitiamque multaque dona
 Ame ad eâ v. aliquis tibi obuius beatus te esset dicitur.

Dixit. & Peiræum alloquutus est fidum socium,
 Peiræo Eluide. tu quidem in aliis maximè
 Pater ex sociis meis qui me ad Pelum sequuti sunt.
 Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
 Studiore iam complectere. & honora donec veniam:
 Hunc. a. rursus Peiræus lancea inclutus contra allo-
 quutus est.

Telemache. etiamsi tu multo tempore hic manear,
 Huius tamen equidem curam geram. nec rerum quæ
 hospitibus debentur ei penuria erit.

Sic loquutus in nauem iuit iussit verò socios
 Ipsos ascendere, atque funes soluere.
 Hi autem statim ascenderunt, & in sedibus sederunt:
 Telemachus. v. sub ped' b. ligauit pulchra calceamētā:
 Accipit autem fortem lanceam clarā acuto ære,
 & parit tabulatis hi autem funes nauticos soluerunt.

ΟΙ ἄ. αἰόσιμους φέρον ἐς πῆλιν, αἰετὸν ἰδύσασθαι
 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ἰδύσασθαι θύειο.
 Τὸν δ' ἄρα παρὰ Κριδάδα πύθην θέρων, ἔσθ' ἵκαστ' αὐλίω
 Εὔδαίει ἵσαν ἕνε μῦθ' ἀμυρῆα, ἴσθ' ἀνδράσιν
 Βαδλοῖ ἐὼν ἀνάων, αἰάκτεσσιν ἵππα εἰδύς.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Π Ἢ Ρ Α -
 φ ο δ ῖ α ς ἃ Ο μ ῆ ρ ο υ ἰ δ ῦ σ ε ἰ α ς .

ΕΛΘΟΝΤΟΣ ἐς τὸν ἀγρονὶ Τηλέμαχου, πύπυται
 θυμῶσι εἰς τὴν πόλιν, εἰφείδωντ' ἐπαγγέλλει τῷ Διοπότῳ
 τὴν Πύρρην. γίγνεται δὲ ἐν τοῖς ἐξῆσι ἰδύσασθαι παρὰ τὸν υἱὸν
 αἰαγυρῆσι καὶ βάλαντον ἀδελφῶν, κ. τῆς ἑστὶ τὴν εἰδύσασθαι
 λατρίῳ τε το γινώσκων τὴν πόλιν ἰδύσασθαι.

Ἄ Λ Λ Η Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ , Η Ἐ Π Ι Γ Ρ Α Φ Η ἃ
 Π ἰ δ ῖ ἄ ρ α Τ η λ ῆ μ α χ ο ς α ἰ α γ υ ρ ῆ ζ ῃ π α τ ῖ ρ α ἱ ἴ .

Ἄ Λ Λ Η .

Ἀιαγυρῆσι ἰδύσασθαι.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ἰ Α Σ
 ἃ Π Ἢ Ρ Α Φ Ο Δ Ι Α .

Π ἰ δ ῖ αὐτὸν ἐκ κλισίῃ ἰδύσασθαι καὶ θυῶν
 ὑφ' ἑστέ.
 Ἐπιπύρρην ἄρα ἵκαστ' ἀμυρῆα
 πύρρην.
 Ἐπιπύρρην τε το γινώσκων ἀμυρῆα
 σὺν ἑστέ.
 Τηλέμαχος δὲ πείσασθαι κλισίῃ ὑφ' ἑστέ.

μαρτυρῆ.
 Οὐδ' ἄρα παρὰ Κριδάδα πύθην θέρων, ἔσθ' ἵκαστ' αὐλίω
 Εὔδαίει ἵσαν ἕνε μῦθ' ἀμυρῆα, ἴσθ' ἀνδράσιν

Hi quidē impulsā nūc nauigabant in ciuitatem, sicut
 Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini. Cuiusserat
 Hūc a celeriter praeiūtē pedes ferebāt, ut iret in stabu-
 Vbi ei erant sues valde multæ, cū quibus subuleus (lū
 Vir probus dormiebat, et ga dominos bene affectus.

ARGUMENTVM XVI LIBRI
 ODYSSEAE HOMERI.

QVVM aduenisset ad agros Telemachus, mittitur Eumæus
 in ciuitatem, nuntiaturus domini aduentum. Deinde U-
 lysses a filio agnoscitur, de Minervæ voluntate: Et qui in insi-
 diis collocati erant intercipiendo Telemacho, in urbem re-
 vertuntur.

ALIUD ARG. VEL INSCR:

II, autem Telemachus agnoscit patrem suum.

ALIA INSCRIPTIO.

Agnitio Vlyssis.

HOMERI ODYSSEÆ

LIBER XVI.

HI autem cū in stabulis Vlysses
 & diuinus subuleus
 Parabant prandium simul cum au-
 rora accendentes ignem,
 Emiserantque pastores cum con-
 gregatis iuibus.

Telemachum verò circum circa a-
 dulabantur canes latrat ores, [se-
 Neg; adlatrârūt aduenientē intellexit. v. diuinus Vlyss

Σαίτοι τίς τε κούρα, σέβει τε κτύποι δ' ἄλλ' ἐπεδύει.

Αἴψα δ' ἄρ' ἄνωγε ἴππων πτοχίτην φερσύνδα,

Εὐμου, ἣ μάλα τίς τοι ἦ ὀλοσσην ἐδάδι' ἀπὸ θυοῦ.

39 Ἡ δ' ἤ γ' ἄρα μαιεῖσ' ἄλλοι ἐπικύνει ἄχ' ὑλάσσει,

40 Ἀλλὰ φθισαίνουσ' ἑσθλὴν δ' ὑπὸ δουρὶ ἀκούει.

41 Οὐδὲν παρ' ἔφητο ἔπεισέ τί μιν φίλας μίε

Ἐσθλὴν φερσύνδα, τισὶν δ' ἐκέρχυσσε σιδήσας·

Ἐκ δ' ἄρ' ἄρα κίχθοντι πύσσιν ἄγχι, τοῖσι ἐπιπέτα

Κερας αἰσθητὰ μιν, ἣ δ' ἄπειρ' ἄλυθ' ἀϊακτος·

Κύνει δ' ἴμιν κεραιώτε κ' ἄμμου θάλα κελὰ,

Χθρὸς δ' ἄμρετίσσει, δουλιχὸν δ' εἰ ἐκπιονήδαιμον,

Πε δὲ πατέρ' ἐν πύσσιν αἰλοσσηνίαι ἀγαπάζει

Ἐλάντ' ἐξ ἀπίας γαίης διχάτω ἑσθλαυτῆ,

Μειώων παρ' ἄρα πυρρῶν ἄλλα

πυρρῶν μωρόων·

Ὡς τίη τελέεσθαι δουλιχὴν δ' ἴος ὑφροσέει

Πεῖτε κῆρυ σέβεισ' οἷο δ' ἀκούσσειον ἐν γῆτι.

Καὶ δ' ἄλλ' ἐσθλὴν ἴππων πτοχίτην φερσύνδα,

42 Ἡ δ' ἄρα τελέεσθαι γλυκερὴν σάου ἢ σίτ' ἔγχεα

43 Ὀφείδ' ἔραμῶν ἴππων ἄρα σὺν πύσσιν ἄρ'

44 Ἀλλ' ἄρα κούρῃσι τὴν εἰλαὸν τίκει ἄρα σὺν δουρὶ

45 Τίς φεραεὶ σὺν γῆν ἴππων ἀπὸ δὴ ἔσθλ' ἴππων.

46 Οὐδ' ἄρα πτοχίτην ἄρα σὺν ἴππων ἄρα σὺν γῆν.

47 Ἀλλ' ἄρα σὺν δουρὶ σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν.

48 Ἀλλ' ἄρα σὺν δουρὶ σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν.

49 Τὴν δ' ἄρ' αὖτ' ἴμωσχε τε πτοχίτην ἀπὸ δὴ ἴππων.

50 Ἐσθλὴν ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

51 Οὐδ' ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

52 Εἰ μὲν ἄρ' ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

53 Ἀλλ' ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

54 Χθρὸς δ' ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

55 Τὴν δ' ἄρ' αὖτ' ἴμωσχε τε πτοχίτην ἀπὸ δὴ ἴππων.

56 Καὶ δ' ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

57 Σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

58 Φθισαίνουσ' ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

59 Ὡς ἄρα σὺν γῆν ἴππων ἄρα σὺν γῆν ἴππων.

Adulantes canes, & circum sonus venit pedum:
 Statim autem Eumæum verbis alatis alloquutus est,
 Eumæe, certè aliquis veniet huc socius,
 Vel & familiaris alius, quando canes non latrant,
 Sed circū blandiuntur, pedum. a. strepitum subaudio.
 Nōdū orane dictū erat verbū, quādo eius dilecti⁹ alius
 Stetit in vestibulis, stupefactus a. surrexit subulcus.
 Eius. v. ex manibus ceciderunt vasā quibus laborabat
 Miscens nigrum vinum: hic. a. contra venit regem,
 Oscularus est, v. ipsū capitēq; & ambob. luminib. pul-
 Manib. ambobus, tenera a. ei excidit lacryma. [chris
 Sicut verò pater suum filium benevolus amplectitur
 Qui venerit ex longinqua terra decimo anno,
 Solum vnicum in senectute genitum, ob quem dolo-
 res multos passus fuerit:

Sic tunc Telemachum diuinum diuinus subulcus
 Torum oscularus est, amplexus, vti qui mortē effugit-
 Et lugens verba alata loquutus est, fict,

Venisti Telemache dulce lumen, neque te ego me
 Visurum putabam postquam iuisses naui ad Pylam.
 Sed age nunc ingrediere dilecte filii, vti te animo
 Delecter inspiciens, qui recens aliunde adueneris.
 Non quidē. n. frequēter in agrū veni, nequād pastores,
 Sed in vrbe moraris: sic enim placuit animo,

Virorū procorū obseruare perniciosam multitudinē.
 Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra allo-
 Erat sic amice: tui enim causa huc veni, Iquutus est,
 Vt te videam oculis, & verbum audiam.

Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis iam
 Virorū alius duxit vxorē: Vlyssis certè quidem eubile
 Penuria incubantium malis arane s. iacet obitum.

Hūc. a. rursus alloquit⁹ est subulc⁹ princeps virorū,
 Illa verò omnino manet patienti animo
 Tuis in domibus. ærumnosæ autem ei semper
 Occidunt noctēsque & dies lacrymantri.

Sic vtique loquutus eius suscepit æream lanceam
 Gg. iii.

Αὐτὸς γ' εἶπε ἴατ. κ. ἐσθλῶν λαίνοισ' ἔσθλ.

Τὸ δ' ἴδρι' ὄπισθε πατέρ' ὑπέκρει ἰδυσσεία.

Τολίμαχος δ' ἐπὶ ἐσθλῶν ἐμύτυ, ὀπίσθε τε.

Ἡ δ' εἰς ἔσθλ' ἡμῶν δὲ κ. ἀλλοθι δ' ἰδυσσεία

Σταθμὸν ἔσθλ' ἀματῶν πάρα δ' ὡς εἰς κραυγῆς.

Π' εἰς ἔσθλ' ἰδ' αὐθις ἰὼν κρατ' ἀρ' ἔξω. τὸ δ' ἐσθλῶν

Χόρην ὑποχλωρῶν φάσμα κ. κῶμα ὑσθλῶν,

Ἐνθ' ἀκαθίζετ' ἰσθλῶν ἰδυσσεία φίλος κ' ἔσθλ.

Τεῖσθε δ' ἐκρήνθ' ἀματῶν παρὶ δάκα ἐσθλῶν

Ὀπταλίαν, ἄρα τῶν ἀσθλῶν ὑποίλησθε ἰδυσσεία

Σίτοι δ' ἰδυσσεία παρὶ δάκα εἰς κραυγῆς,

Ἐν δ' ἔσθλ' ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία ἰσθλῶν.

Αὐτὸς δ' ἐπὶ ἔσθλ' ἰδ' ἰδυσσεία φάσμα.

Οἱ δ' ἐπὶ ἔσθλ' ἰδ' ἰδυσσεία φάσμα χιθῶν ἰσθλῶν.

Αὐτὸς ἰσθλῶν ἰδ' ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Ἄδ' ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἄπ' ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Ἡ γὰρ εἰς ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ὁ δ' ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Τὸ δ' ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Τοιούτ' ἰσθλῶν ἰδ' ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Ἐκ δ' ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Φασθ' ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Πλαζέσθ' ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Νῦν δ' ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἡ γὰρ εἰς ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἐξ ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Τὸ δ' ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν.

Ἐξ ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Πατ' ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Αὐτὸς ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἐξ ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Μῦθος δ' ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἡ γὰρ εἰς ἰδυσσεία φάσμα ἰσθλῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἐξ ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

Ἐξ ἰσθλῶν ἀκαθίζετ' ἀματῶν ἰδυσσεία φάσμα.

At hic introiuit, & transiuit lapideum limen:
 Huic autem aduenti pater sede celsit Vlyffes,
 Telemachus, v. ex altera parte retinuit, clamauitq; se,
 Sede hospes, nos autem & tibi inueniemus sedem
 Stabulo in nostro: adest autem vir qui deponet.

Sic dixit: hic rursus iens sedit: huic verò subulcus
 Fudit subulq; viridia virgulta, pellem. a. desuper:
 Illic sedit postea Vlyffus dilectus filius.
 His, a. rursus carniū lances apposuit subulcus
 Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes:
 Panem autem festinantes cumulauit in canistris,
 In poculo verò miscebat dulce vinum.

Ipse autem sedit è regione Vlyffis diuini.
 Hi, v. in cibos paratos præiacentes manus miserunt:
 At postquam potus & cibi desiderium amouerunt:
 Ià tunc Telemachus alloquutus est diuinum subulcū,
 Dic sodes, vnde hospes hic venit? quomodo. a. ipsum
 Duxerūt in Ithacā? quānam esse gloriabantur? [nauiæ
 Neutiquam enim ipsum pedibus puto huc venisse.

Hinc, a. respondēs alloquutus est Eumæus subulcus,
 Ego verò tibi fili vera omnia dicam.
 Ex Creta quidem genus *sibi esse* gloriatur Iara.
 Dicit, a. se multas per hominum ciuitates oberrasse
 Peregrinantem: sic enim ei destinauit hæc deus.
 Nunc, v. rursus Thesprotorum vitorū ex naue elapsus,
 Venit meum ad stabulum: ego verò tibi in manus eum
 præbebo:

Fac quomodo vis: supplex ille, q. ad te secedit.
 Hunc, a. rursus Telemachus prudens alloquutus est,
 Eumæe certè hoc verbum triste dixisti:
 Quomodo n. iam hunc aduentū ego Iuscipiam domi?
 Ipse quidē iuuenis sū, & nondū eo robore prædis sū.
 Ut virū defendere queā, quando aliquis prior lacelli-
 Matra meæ ambigit animus in præcordiis, [Lucit:
 An sit his mansura, & domum cura ura
 Lectum venerans mariti, populique famam,
 Eg. iiii.

27 Η' ἴδθι κ' αὖ ἴσσηται ἀχρεῖται ὅπως κείνοι
 28 Μνηστῆρες οἳ μέγα φρονεῖν αὐτοὺς πλεῖστα πότῃσι,
 29 Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ξείνοι, ἐνταὶ ἐν ἰδέσθαι το δάμαρ,
 30 Ἐπει μὲν χλαῖναι τὰ χρυσῶν ἀπὸ τοῦματα κελεύει
 31 Διῶσαι δὲ εἶσαι ἀμνηστικὴς καὶ ποσειδάων ἰλλῆ,
 32 Πικρὰ δὲ ὅσπασθαι μη κεραιδὴ θυμῶσι το χηρῶσι
 33 Εἰ δὲ ἐδῆλοι σὺ κάμειζον εἰδὲ σταθμοῖσιν ἐρύθασ'
 34 Ἐἴματα δὲ ἐνδύσθαι ἔργα πύμα δὲ καὶ σῆσι ἀπαιῶσαι
 35 Ἐδῶσαι πῶς πᾶσι μετ' ἐξασπασίχῃ καὶ ἐπιπύσῃ,
 36 Κρίσει δὲ αἰὲν μητ' ἔργα καὶ μὲν στήθεσσι ἐῶσαι
 37 Ἐργασθῆναι ἔργα γὰρ ἀτάσθαλα εἰσὶν ἐργασθῆναι,
 38 Μὴ μὲν κεραιδῶσιν, ἐμοὶ δὲ ἄχρε ἴσσηται ἀπὸ τῆς.
 39 Πρῶτον δὲ ἀφ' ἁλῆσι τὸ μὲν παλαιοῖσιν εἶσαι
 40 Ἀνδρῶν καὶ ἰσθμῶν, ἐνταὶ πολλοὺς ὄρεσθαι εἶσαι.
 Τὸν δὲ αὖτε κεραιδῶσιν πολυέτασσι εἶσαι ἐδῶσαι
 41 Ὡς οἰκῆσθαι ἐνταὶ μοι καὶ ἀμνηστικὴς θυμῶσι ὄρεθαι,
 42 Ἡ' ἄλλὰ μὲν κεραιδῶσιν ἀκαίνοισι οἰκῆσθαι ἰσθῶσι
 43 Οἶα κατὰ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μνηστῆρας ἀπὸ
 44 Ἐν μέγα φρονεῖν ἐνταὶ σῆσι καὶ ἐνταὶ ἐνταὶ.
 45 Εἶσαι μὲν ἐκαστὸν ἐπὶ μνηστῆρας, ἢ σῆσι γὰρ λαοὶ
 46 Ἐργασθῆναι αἶσα δῆλοι, ὅσπασθαι ποσειδῶσι θείῳ ἐμῶσι
 47 Ἡ' πὲρ κεραιδῶσιν ὄρεθαι μνηστῆρας εἶσαι ὄρεθαι ἀπὸ
 48 Μνηστῆρας εἶσαι πῶσι θείῳ, καὶ εἰ μέγα τεί
 καὶ ὄρεθαι.
 49 Αἰ γὰρ ἐργασθῆναι ὄρεθαι εἶσαι πῶσι ἰσθῶσι
 50 Ἡ' πῶσι ἐδῶσαι κεραιδῶσιν καὶ αἰσῶσι
 51 Ἐργασθῆναι ἀκαίνοισι (εἶσαι γὰρ καὶ ἡ πῶσι αἶσαι)
 52 Αὐτὰ ἐπὶ τῶν αἰσῶσι μνηστῆρας καὶ ἀκαίνοισι φῶσι
 53 Εἰ μὲν ἐργασθῆναι ἐπὶ τῶν πῶσι καὶ χηρῶσι,
 54 Ἐργασθῆναι μνηστῆρας καὶ πῶσι ἐδῶσαι.
 55 Εἰ δὲ αὐτὰ κεραιδῶσιν κεραιδῶσιν το μνηστῆρας,
 56 Βασιλέωσιν ἢ ἐργασθῆναι κεραιδῶσιν μνηστῆρας
 57 Τὰ δὲ ἀκαίνοισι πῶσι γὰρ αἶσαι ἀκαίνοισι ἐργασθῆναι,
 58 Εἶσαι πὲρ κεραιδῶσιν ὄρεθαι μνηστῆρας τὸ γεραιδῶσι
 59 Πρῶτον δὲ ἀκαίνοισι κεραιδῶσιν κεραιδῶσι,
 60 Κεραιδῶσιν διαφύσθαι, καὶ αἶσαι ἐδῶσαι

Aniam sit sequuta Achiuorum quicumque optimus
Nuptiarum eius ambit in domibus vir, & plurima dat:
 Veruntamen hunc hospitem, (quonia tuam venit domum)
 Induam chlynamque vestemque indumenta pulchra.
 Dabo. a. enim vtrinque acutum, & per tib. calceamenta,
 Mittamque quod ipsum cor animusque iubet.
 Tu vero si vis cura *eum* in stabulis retentum,
 Vestes a huc ego mittam, & panem omniaque
 Ut comedat, ne tibi sit tædio & fociis.

Illue autem non ipsum ego ad procos sinam
 Ire, valde enim scelesti insolentia sunt præditi,
 Ne forte ei conuientur mihi. a. dolor esset grauis.
 Facere. v. quicquã arduum ei *quis* inter plures existat,
 Etiam si vir sit robustus: quonia multo potentiores sunt.

Hunc. a. rurius alloq. est patiens diuinus Vlysses,
 O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
 Certè valde meum cruciabatur dilectum cor dũ audi-
 Qualia dicitis procos iniusta excogitasse [tæ,

In domibus inuito te talis qui sis:
 Dic mihi an sponte ce dis, an te populus
 Odit in ciuitate impulsus dei voce?
 An consanguinei tui in culpa sunt, quibus vir
 Pugnantis. a. *quorum viribus* confidit, & si magna cõ-
 tentio oritur.

Vtinam. n. ego sic iuuenis essem hoc præditus animo,
 Vel filius Vlyssis strenui, vel & ipse.

Veniret errans (adhuc enim & spei fatum)
 Tum mihi aliquis caput confessum amputato,
 Nisi ego illis detrimento omnibus essem,
 Profectus in domum lætitiæ Vlyssis:
 Si a. rurius me multitudine superaret solũ existẽtem,

Mallet ego in meis intectus ædibus
 Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
 Hospites indignis modis vt traherent famulasque mulietos
 Violent foedè in domibus pulchris,
 Et vinum exhauriant, & cibum comedant.

- 20 Μὰ ψ αὐτὸς ἀπέλεσον, αἰὼν ὡς ὅτι ἴσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε παλὶ μῦχος πεπτυμένους ἀπὸν κούδας,
 21 Τούτῳ γὰρ ἰγὼν ἴσι ζῆτον μὲν ἀτρεκέως ἀγορεύοντα,
 22 Οὐδέ τι πρῶτον πᾶσι δῆλως ἀπαχθούμενος χαλεπήσεται,
 23 Οὐτε κατὰ γένετον ἐπιμίμουμα, οἷσι παρ' αὐτῶν
 24 Μοισαίω βίαισι πέποιθεν, εἰ μὰ γὰρ νεῖκος ἔρηται.
 25 Ὡς δὲ γὰρ ἠμετέρῳ γηοῦν μοιῶνσι κροτῆται
 26 Μοιωῖται λαίρην ἀκαίσιος ἔδον ἔτεκε.
 27 Μοιωῖσι δ' αὖ ἐνὸς σῆα πατέρων τῶν αὐτῶν ἐδδουεῖα
 28 Μοιωῖσι δ' ἐμ' ἐμὴ μυχῶσιν τεκαί λείπει,
 29 καὶ δ' ἄσπρητο.
 30 Τῶν τῶν δ' ἄσπρηται μὲν μυχῶσιν ἐπὶ οἴκῳ.
 31 Ὅσσοι γὰρ ἰκθῆσιν ἐπικροτῆσιν ἀρεῖται,
 32 ἄλλοι δὲ σῆμα τε καὶ ὑπὸ ἄσπρη ζακινθῶν.
 33 Ἡ δ' αὖτε ἄσπρη κεφαλῶν ἰθάκῳ κατὰ κροτῆσιν,
 34 Τόσσον μὲν ἐμὴν μὲν πατρὸς τευχῆσι δὲ ἔκειται.
 35 Ἡ δ' αὖτε ἄσπρη γυμνάσιν γοῖται κατὰ τελευτῶν
 36 Πρῶτον δὲ δούκωνται τε δὲ φθινύουσιν ἔδοντες
 37 Οἴκῳ ἰμὸν τήλα δὲ μετὰ διαρρήσιν τε καὶ αὐτῶν
 38 Ἀλλ' ἄσπρη δὲ τῶν τε φθῶν ἐν γοῖταισι κείται.
 39 Ἀπὸ δὲ σῆα ἄσπρη δούκωνται, ἔχουσι πύλαι κροτῆσιν
 40 Εἴθ' ὅτι ἐνὸς ἑμῶν, καὶ ἐν πύλαι οἴκῳ ἔκειται.
 41 Αὐτὰρ ἰγὼν ἄσπρη ἀπὸ σῆα ἄσπρη δὲ δούκωνται,
 42 Οἷσι ἀπὸ γυμνάσιν γοῖται ἄσπρη μὲν τε καὶ ἀσπρη
 43 Πύλαι δὲ σῆα πύλαι γὰρ ἐμὸν κατὰ μυχῶσιν ἔκειται.
 44 Τὸν δὲ ἀσπρη κροτῆσιν ἀσπρη δὲ δούκωνται, καὶ οἴκῳ
 45 Γυμνάσιν ἀσπρη τῶν γὰρ δὲ ἰκθῆσιν καλῶνται.
 46 Ἀλλ' ἄσπρη μὲν τῶν ἰκθῆσιν ἀσπρη κατὰ δούκωνται,
 47 Εἰ καὶ λαίρην αὐτῶν ἔδον ἀσπρη οἴκῳ ἔκειται
 48 Δούκωνται ἐν τῶν ἰκθῆσιν ἀσπρη ἀσπρη,
 49 Ἐπὸ δὲ ἀσπρη δούκωνται, καὶ ἀσπρη τῶν οἴκῳ
 50 Πύλαι δὲ σῆα πύλαι γὰρ ἐμὸν κατὰ μυχῶσιν ἔκειται
 51 Αἰκροτῶν ἐπὶ σῆα γὰρ ἀσπρη πύλαι οἴκῳ
 52 Οὐπὼ μὲν ἀσπρη ἀσπρη καὶ πύλαι αὐτῶν.
 53 Οὐδ' αὖτε ἄσπρη ἰκθῆσιν ἀσπρη ἀσπρη τῶν οἴκῳ
 54 Ἡ δὲ σῆα ἰκθῆσιν ἀσπρη δὲ ἀσπρη ἀσπρη ἀσπρη.

Temerè ita indefinenter inutili in opere.

Hûc a. rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus
 Tibi ~~verò~~ ego hospes valde verè dicam, [est,
 Neq; mihi ciues omnes præ odio molesti sunt,
 Neque consanguineos accuso, quibus vir
 Pugnantis confidit, & si magna lis oriatur:
 Sic. n. nostrā progeniē solā *quæ si singulari fecit Iupiter:*
 Solum Laerten Arciij filium genuit,
 Solum verò rursus Vlysem pater genuit: at Vlysses
 Vnicum *me* in ædibus procreatum liquit, neque ex me
 fructum vllum cepit.

Ita nunc inimici planè infiniti sunt in domo.
 Quot enim in insulis dominantur optimi,
 Dulichiòque Samòque & nemorosa Zacyntho,
 Vel etiam quicumque aspera Ithacæ imperitant,
 Tot matrem meam petunt, consumunt autem domū.
 Hæc verò neq; recusat odiosas nuptias, neque finem
 Facere potest ulli *interea* perdunt comedentes
 Domum meam: breui. a. me malè perdent & ipsum,
 Sed hæc quidem deorum in genibus iacent.
 Tu verò chare *Eumæe* vade citò, prudenti Penelopæ
 Dic quod ei saluus sum, & ex Pylo veni.
 At ego hic manebo, tu autem huc redi
 Soli vbi nuntia: is horum. a. aliorum nullus! Achiuorū
 Audiat: multi enim mihi mala cogitant.
 Huic verò respondens, alloquutus es Eumæe subulce,
 Cognosco, intelligo hæc iam intelligenti præcipis.
 Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
 Si & ad Laerten via eadem nuntius ibo
 Infelicem, qui ante quidem ob Vlysem valde dolens
 Operaque spectabat, cūque famulis in domo
 Bibeat & comedebat, quādo animus in pectore. iu-
 At nunc ex quo tu iuisti navi ad Pylum, [bebat,
 Aiunt ipsum non iam ita comedere & bibere amplius,
 Neque in opera inspicere: suspirio nanque luctūque
 Sedet lamentans: tabet, est autem circum olla corpus,

Τις δ' αὖτε κλέμενοι παντοῦ ἴσως αἰτίαι εὐλοῖ,
 20 Ἀλλ' ἄγε, ἀλλ' ἔμπερ μετ' ἐπιστοῦν, ὄχρ' ἴσως ἴσως.
 20 Εἰ γὰρ πῶς ἔπ' αὐτὰ γὰρ τοὐπίστω βραχέσι,
 20 Προσέειπεν καὶ τὸ πρῶτον ἐλαττωθεὶς ἰσχυροῖς.
 20 Ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγέλλεις ἐπίστω καὶ μηδὲ χεῖρ' ἀγροῖ.
 20 Πλάζεις δὲ μετ' ὀπίστω, αἰτίαι ποῖς μοι τὴν εἰρήνην,
 20 Ἀμφίπολον τὴν μὲν ἐπικρατοῦσιν ὑπὸ πύργῳ
 20 Κρῖς δ' ἴσως καὶ τὸ γὰρ καὶ ἀπὸ πύργου γαίης γέστω.
 20 Ἡ δ' ἴσως, ὄχρ' ἴσως σφοδρῶς ὁ δ' ἴσως εἰλετο χριστι-
 δία.

Διοτίμαρος δ' ὑπὸ πύργῳ πύργῳ δ' ἴσως δ' ὄχρ' ἀδύνατος
 Ἀλλ' ἴσως ἴσως ἴσως καὶ ὀπίστω ὄχρ' ἴσως
 Ἀλλ' ἴσως ἴσως ἴσως, ἴσως δ' ἴσως ἴσως ἴσως
 Καλὰ τε μαγαλὰ τε ἴσως ἀγλαὰ ἴσως εἰδὴν.
 Στὸ δ' ἴσως αἰτίαι ποῖς ἴσως ἐδύνατος ἴσως
 Οὐδ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως αἰτίαι, ἴσως ἴσως
 (Οὐ γὰρ πῶς πύργῳ ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως)
 Ἀλλ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Κωλυθεὶς δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ἡ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ἐν δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Στὸ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 20 Διοτίμαρος λατρεῖσθαι πολυμήχαν' ἴσως ἴσως.
 20 Ἡ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 20 Ὡς αἰτίαι ποῖς ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 20 ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 20 ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ἡ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Φάσκει ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ὅτι αἰτίαι ποῖς ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ἀλλ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Κωλυθεὶς δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ἡ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Ἡ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Τὰ δ' ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
 Καὶ μὴ ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως

Hic a rursus Telemachus prudens cōtra alloq. est,
 Durū hoc quidē est, sed tamē ipsum sinarius dolētē licet.
 Si n. utiq. in arbitrio percipi possent omnia ab homi-
 Prius patris optarem reditus diem. [inibus,
 Sed tū te matris nuntiata terro vade, neque ad agros
 Diuerrere ad illum: at matri dic,
 Ut famulam custodem penus acceleret quā cūssimā
 Clamilla enim nuntiabit seni.
 Dixit: excitauitque subulcum: hic accepit manibus
 calcamenta.

Ligatis a iis sub pedib. ad ciuitatē iuit, neq; Minerū
 Latuit à stabulo exiens Eumxus subulcus:
 Sed huc prope venit: corpore a. assimilata est mulieri,
 Pulchræque magnæque & splendida opera scienti.
 Sterita. a. è regione ostij stabuli Vlyssī apparens,
 Neque Telemachus vidit obuius, neque aduertit
 (Non enim omnibus dij apparent manifesti.)

Sed Vlyssēq; canēque viderunt, & non latrarent:
 Blādo gāntu. a. ex altera parte per stabulū fugiebant.
 Hæc superciliis signū dedit, intellexit a. diuina Vly-
 Exiitq; domo extra magnū murum stabuli. [des,
 Stetit. a. ante ipsam: hunc v. alloquuta est Minerva,

Generose Laertiade verūnissimè Vlyssēs,
 Jam nunc tuo filio rem eloquere, neque occulta,
 Ut prois morte & nece composita
 Eatis ad ciuitatem in ciyram: neque ego ipsa
 Diu procul à vobis ero prompta pugnare.

Dixit, & aurea virga contigit eum Minerva.
 Vestem quidem ei prius bene lauata & tunisam
 Posuit circum pectora, corpus a. auxit & pubertatem:
 Iamque nigro colore ouasit & genæ extensæ sunt:
 Nigri autem facti sunt capilli circa mentum.
 Ac Minerva quidem hoc facto recessit: ac Vlyssēs
 Iuit in stabulum: stupuit a. ipsum dilectus filius:
 Timens verū aliō conuertit oculos, ne deus esset,
 Et ipso compellato verba velocia alloquutus est,

- 20 Ἀλλ' αἰεὶ μοι ζῆνὴ θεῶν· τίος ἢ πατρῴων,
 21 Ἄλλα δὲ ἔμεν' ἔχοντες καὶ τοὺς θεοὺς καὶ ἰδ' ἑμῶν.
 22 Ἡ μάλιστά τις θεὸς εἴσι τῶν ἑσθλῶν ἄρμω ἔχουσι,
 23 Ἄλλ' ἴληθ' ἵνα τοὺς κερκεσώφρα δάσιν ἴσθαι,
 24 Ἡ δὲ χρυσία δῶκε πτερυγίφρα, φείδω δὲ ἡμῶν.
 25 Τὸν δ' ἠμῶνικατ' ἐπέτα πολὺ τλας δῖος ἰδυσαίης,
 26 Οὐδὲς τοὺς θεοὺς εἶμι τί μ' ἀθανάτοισσι εἴσκειται
 27 Ἄλλα πατέρ' τίς εἶμι, τὸ εἶπε καὶ οὐ σταχίζων
 28 Πάχυνε ἄλγχα πολλὰ βίαις ὑπερβύχουρος ἀειζῆνι
 29 Ὡς ἄρα φωνήσας ἦν κύστη, κείδ' εἰ παρῶν
 30 Δάκρυον ἔλα χερσὶ ζῆ πάρος δὲ ἔχε νυκτιμῆς ἀφεί.
 31 Τηλέμαχος δὲ (ὃ γάρ ποτε ἐπαίθετο οἱ πατέρ' ἦν)
 32 Ἐξαυτῆς μιν ἐπαύει ἀμειβόμενος προσέειπεν,
 33 Οὐδὲν γὰρ ἰδυσαίης εἴσι πατέρ' ἑμῶν, ἀλλὰ μιν δαίμων
 34 Θείη γέδορ' ἐπιμύθηον ἰδυσαίηρος σταχίζων.
 35 Οὐ γὰρ ποτε αἰεὶ ζῆντες ἀνὰ τὰ δὲ μνηστῆρας
 36 Ἰδ' αὐτὴ γὰρ ἴδω, ὅτι μὴ θεοὺς αἰετὸς ἐπαυθῶν,
 37 Ρῆϊδίης ἐδίλοισι θεῖν τῶν κείδ' ἔχουσι.
 38 Ἡ γάρ τοι τίος ἔσται γέροισι καὶ ἀεικία ἔσται,
 39 Νῦν δὲ θεοῖσι εἴμεναι οἱ ἑσθλῶν ἄρμω ἔχουσι.
 40 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέειπεν πολύμητις ἰδυσαίης,
 41 Τηλέμαχ', ὃ στίθωκα φίλοι πατέρ' ἔτθον εἶναι
 42 Οὐδέ τι θαυμάζων ἀεικίωσται ὕτ' ἀγρία ἔσται.
 43 Οὐδ' ἄρα τοὶ ἴτ' ἄλλοι ἐλάδωσι) ἐσθλῶν δὲ ἰδυσαίης.
 44 Ἀλλ' ὄν' ἔχοντες εἰδὲ πατρῴων κερκεσώφρα, πηλὰ τ' αἰσθλαίης,
 45 Ἡλυδοὶ εἰκασά' ἐπὶ ἐς πατρῴεα γῆναι.
 46 Αὐτὰρ τοὺς τίς δὲ ἔργον ἀβύμαίης ἀγαθήνης,
 47 Ἡ δὲ τίμα τῶν ἰδίων ὅπως ἐδίλει (δωῖα τῆ γῆ)
 48 Ἀλλοτε μὲν πτωχὸν ἐκαλέγετο, ἀλλοτε δὲ
 49 αὐτῆ
 50 Κεῖ δὲ τίς καὶ κείδ' ἀεικίωσται εἴμεναι ἔχουσι.
 51 Ρῆϊδίης δὲ θεοῖσι τῶν ἑσθλῶν ἄρμω ἔχουσι,
 52 Ἡ μὲν αὐτῶν θεῶν τὸν βροτῶν ἢ δὲ κερκεσώφρα.
 53 Ὡς ἄρα φωνήσας, κατ' αἰετὸς τηλέμαχος δὲ
 54 Ἀμφοτέρωθεν πατέρ' ἰδίων ἰδυσαίης δάκρυα λείβων
 55 Ἀμφοτέρωθεν δὲ τίος ὑφ' ἑμῶν ἀρτο γῆναι.

Alius mihi hospes appares nunc quam antè,
 Alia. a. vestimenta habes. & tibi non idem est corpus.
 Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant.
 Sed esto propitius, vt tibi grata demus sacra,
 Et aurea dona arte elaborata: parce aurem nobis.
 Fluic. v. respondit postea patiens diuinus Vlysses,
 Non aliquis deus sum, cur me diis assimilas?
 Sed pater tuus sum, cuius gratia tu suspirans
 Pateris dolores multos, contumelias tolerans vitorū.

Sic loquutus, filium osculatus est: per genas autem
 Lacr. fudit in humum: antè v. cohibuit eas semper:
 Telemachus. a. (nondū. n. credebat suum patrem esse)
 Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est,

Non tu Vlysses es pater meus, sed me deus
 Decipit, vt adhuc magis lugens suspirem.
 Non. n. aliquo modo mortalis vir hæc præstaret
 Svo ipsius animo, quando non deus ipse interueniens
 Facile quum volet faciat iuuenem & senem.

Certè. n. nuper eras senex, & indecenter indutus eras,
 Nunc a diis similis es, qui cœlum latum habitant.

Hunc. v. respondens alloquutus est prudēs Vlysses,
 Telemache, non te decet dilectum patrem intus quū sit,
 Neque demirari valde, neque stupere:

Non quidem. n. amplius alius veniet huc Vlysses:
 Sed hic ego sum talis passus mala: multisq; toleratis
 Veni vigesimo anno ad patriam terram:

At hoc opus est Mineræ bellatrixis,
 Quæ me talem reddi. qualem vult (potest enim)
 Aliquando quidem pauperi similem, aliquando verò
 rursus

Viro iuueni pulchras circum corpus vestes habenti.
 Facile autem diis, qui cœlum latum habitant,
 Et gloria illustrare mortalem & malo afficere.
 Sic loquutus sedit: Telemachus autem
 Amplexus patrem bonum iugebat lacrymas fundens:
 Ambobus verò his de desiderio obortum est luctus.

Flebant autem stridulè abundantius quàm aues
 Ossifragæ aquilæ, vel vultures curvæ vnguibus quibus
 Rustici exceperint antequam volatiles sint. [pullos
 Sic hi miserabiliter sub superciliis lacrymâ fundebat:
 Et iugentibus occidisset lumen solis,
 Nisi Telemachus alloquutus fuisset suū patre statim,
 Quali enim huc pater nati te nauatæ
 Duxerunt in Ithacam? qui esse dicebant?
 Non quidem enim te pedibus puto huc venisse.

Hunc autem rursus alloquutus est laboriosus diuinus
 Vlysses,

Ego verò tibi filii veritatem apertè dicam,
 Phæaces me duxerunt nauibus in clyti, qui & alios
 Homines mittunt cùm ipsos adeant.
 Et me dormientem nauè veloci in pontum ducentes,
 Deposuerunt in Ithacâ. dederunt. a. mihi sp. sedid. dona,
 Aëque aurumque copiosè, vestemque textam
 Et hæc quidem in speluncis deorum consilio iacent.
 Nunc autem huc veni ad monitionibus Mineræ,
 Ut inimicorum de cade consultemus.
 Sed age mihi procos numero recense,
 Ut sciam quòtque & qui viri sunt.
 Et meo in animo strenuo agitato consilio
 Considerabo, si nos poterimus aduersari
 Soli sine aliis, an & quætemus alios. [est,

Hunc. a. rursus Telemach. prudēs contra alloquutus
 O pater certè tuam magnam gloriam semper aud. i.
 Manibusque bellicosum esse te & prudentem cōsil. o.
 Sed valde magnū dixisti. stupor me habet, neque. et
 Viros duos multis & fortibus pugnare
 Procorum autem neque decas vna, neque dua solæ,
 Sed multò plures: citò autem scies hic nunc. um.
 Ex Dulichio quidem duo & quinquaginta
 Iuvenes electi, sex autem famuli sequuntur.
 Ex Samo quatuorque & viginti iuvenes sunt.
 Ex Zacyntho viginti sunt viri Achæorum.

20 Εκ δ' αὐτῆς ἰδέσθαι δύσκατα δίχα πάντες ἄλλους
 20 Καί σοι ἀμ' ἐπὶ μέδων κήρυξ ἢ θύεισ' αἰεὶδύς,
 20 Καὶ δειπὸν θύεισ' ποτὶ δακτύλοις διαδύσωμαι.
 20 Τὸν εἴ κεν πάντων ἀπίστων ἐπιδὸν ἴδωται,
 20 Μὴ πολὺ πικρὰ ἢ σφίγ' βίας λυπησίην
 ἔλθωι.

20 Ἀλλὰ σὺ γ' εἰ δυνάστω τίν' ἀμυνότορα μαρμαρίζῃ
 20 Φερέσθαι, ἔκεί περὶ τῆς ἀμυνῆος φερέσθαι θυμῷ.
 20 Τὸν δ' αὖτε φερέσθαι πολὺ τλας δῖος ἰδυσσείης.
 20 Τὸν γὰρ ἴδωι ἴριον, σὺ δὲ σὺν θεῷ καὶ μὲν ἄκουσθαι
 20 Καὶ φερέσθαι εἰ γ' αὖτις ἀδύνατον σὺ δὲ παρῆ
 20 ἄρκυσθ' εἰ πῖ ἄλλοι ἀμυνότορα μαρμαρίζῃ.
 20 Τὸν δ' αὖτ' ἐπιθέσθαι πηπηνυμένῃσι ἀπὸ κνήμης,
 20 Ἐθρῶσ' τοι πύπῳ γ' ἰπταμῶν τε καὶ ἀγορῶν τε,
 20 Ἐπὶ φερέσθαι πρὸς ἴσθμῳ καὶ πρὸς ἄλλοις
 20 Κενθρῶσ' τε κενθρῶσ' τε καὶ ἀδυνατίσθαι θύεισθαι.
 20 Τὸν δ' αὖτε φερέσθαι πολὺ τλας δῖος ἰδυσσείης.
 20 Οὐ γὰρ τοι κείτω γὰρ πολὺν χρόνον ὄμοις ἴσθμῳ,
 20 Φυλάτῃσ' ἴσθμῳ τε καὶ ἴσθμῳ, ὅτε τε μαρμαρίζῃ καὶ κνήμῃ.
 20 Ἐν μαγάρῳσι τε ἰμῶσι καὶ ἴσθμῳ κνήμῃσ' αὖτε.
 20 Ἄν κ' σὺ κνήμῃσ' ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ φερέσθαι
 20 Οἴησθαι καὶ μαρμαρίζῃσ' ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Αὐτὰρ ἰμῶσ' φερέσθαι ἄστυ σὺν ἴσθμῳ ἴσθμῳ αἴσθαι,
 20 Πηπηνυμένῃσ' ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Εἰ δὲ μὴ ἴσθμῳ σὺ δὲ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Τετράσθαι ἐπὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ πρὸς ἴσθμῳ
 20 Ἡ δὲ φερέσθαι δῖος πρὸς ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Ἡ δὲ ἴσθμῳ βέλλασθαι σὺ δὲ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Ἀλλ' ὅταν πρὸς ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ ἀδυνατίσθαι.
 20 Μαρμαρίζῃσ' ἴσθμῳ σὺν ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Αὐτὰρ ἴσθμῳ σὺ δὲ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Οἴησθαι καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Αὐτὰρ ἴσθμῳ σὺ δὲ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Οἴησθαι καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ
 20 Αὐτὰρ ἴσθμῳ σὺ δὲ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ καὶ ἴσθμῳ

Et ipsa Ithaca duodecim, omnes optimi:
Et cum ipsis est Medon præco, & diuinus cantor,
Et duo serui scientes epulas parare.

Hos si omnes aggredieremur qui intus sunt,
Vide ne multum amare & grauitè *horum* insolentias
vileitatis reuersus:

Sed tu si potes aliquem adiutorem excogitare,
Cogita quis nobis auxilietur prompto animo.

Huc a. rursus alloquitur est laboriosus diuinus Vlysses,
Tibi verò ego dico, tu autem considera & me audi,
Et cogita si & nobis Minerva cum Ione patre
Sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogirabo.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contra allo-
Boni hi adiutores quos dicis [quutus est,
Alte in nebulis sedentes, qui que & allis
Vris dominantur & immortalibus diis.

Hunc v. rursus alloquutus est perolerans diuinus
Non quidem illi multo tempore circa erunt [Vlysses,
Pugnam fortem, quando prociis & nobis
In domibus meis robur cernetur Martis.

Sed tu quidè nunc vade simul cum autora apparente
Domum & prociis superbis loquere.

Ac me ad ciuitatem sub i'cus postea ducet,
Præperit tristi similem & seni.

Si a. me inhonorabunt in ædibus, at tu dilectus animus
Toleret in pectoribus malè patiente me:

Si & per domum pedibus trahent foras,
Vel telis percutient, tu verò inspiciens tolera:

Sed certè cessare iube insipientis,
Sua uerbis compellans: hi verò tibi non

Parebunt, iam enim ipsis adest fatalis dies,
Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tu ist

Quando multi consilij in mentibus ponet Minerva,
Annam quidè tibi ego capite, tu a. postea intelliges.

Quæcunque tibi in domibus Martia arma iacent
In secessum alti thalami deponere eleuando

- 21 Πάρι τε μοῖλ' αὐτῶν μιν πῆραε μάλα κίε ἐπίσει.
 22 Παρμίδαι δ' ἔτι κ' ὅσον ματαλάσσι ποδίστας,
 23 Ἔνκαπτου κρηπίδακ' ἵππῃ τοῖσι τοῖσι ἵφαισι.
 24 Ὀϊστῆσι δ' ἰλω δεικνὼν ἀγέτελειαν
 25 ἔδυναις.
 26 Ἄλλα κρηπίδασι ἄσοι προῖε ἵκαστ' ἀΐτρα.
 27 Περε δ' ἴπποι μά τι διμῶζον εἴη ἑρισὶ δῆλα κρατίων,
 28 Μήπως οἰωνόν τις ἔειπεν ἐσσαντις ἐν ἕμῃ.
 29 Ἀλλ' ἄρτις πρῶστα κρηπιόχων τέ τε δαΐτα
 30 Καὶ μακρῶν αὐτὸς γὰρ ἰβίλας τε ἀδρα σὶ δηρε.
 31 Νῆπτι δ' ἔδοισι δύο φάεγα κ' δύο δούρα
 32 Καλαπτεῖν κ' διαβράζεα χροσὶ ἑλίοπα.
 33 Ὡς αἶψι δὴ σπετὶ ἐρῶμεθα φησὶ δὴ κ' ἴπειτα
 34 Παλλὰς ἀθήνας ἐδίδου κ' μιν ἴππο ζεύε.
 35 Ἄλλο δ' ἔτοι ἱρῶ σὺ δ' εἴη ἑρισὶ βαλλο σῆσσι,
 36 Εἴ ἴποι γ' ἑμὸς ἴσσι κ' ἡμῶν τε ἡμετρετο,
 37 Μήπως ἔπειτ' ἔδυσσῃ ἀκούσῃ ἐν ἔδῳ ἔσται,
 38 Διὸτ' οὐδ' ἀέσπεε ἔσω τέρῃ, μέτε σελάντης,
 39 Μῆτι περ οἶκῳ, μὲτ' αὐτὸ πηλοπείῃ.
 40 Ἄλλ' ἔτι σὺ τ' ἐγγὺ τι γυμνακῶν γυμνακῶν ἰθὺ.
 41 Καὶ ἐπὶ δ' ἑμῶν κείδ' ἔσθ' ἵπποι κ' ἵπποι,
 42 Ἡ δ' ἄψου περὶ πρὶ κ' ἀΐσθι θυμῶ,
 43 Ἡ δ' ἄψι κἀλλά τ' ἴσσι δ' ἀπὸ πρὶο ἴσσι.
 44 Τίτ' ἄψι κερῶν φερόμεθα φερόμεθα φερόμεθα,
 45 Ὡς πᾶσι, ἴπποι ἑμῶν θυμῶ κ' ἴσσι τε γ' ἴσσι.
 46 Γνώσσοι δ' κἄν γὰρ τι γυμνακῶν γυμνακῶν ἴσσι.
 47 Ἄλλ' ἔτι σὺ πρὶ κέρει ἐγγὺ ἴσσι δα ἴσσι.
 48 Ἡ μὲν ἄψι πρὶ σῆσι σὶ δ' ἴσσι κἄν κἄν.
 49 Δαδα γὰρ αὐτῶν εἴσθ' ἴσσι περὶ πρὶ.
 50 Ἐστὶν ἡμῶν ἄψι πρὶ σῆσι ἴσσι ἴσσι ἴσσι.
 51 Χεῖρα πρὶ σῆσι πρὶ σῆσι ἴσσι πρὶ σῆσι.
 52 Ἄλλ' ἔτι σὺ γυμνακῶν ἴσσι πρὶ σῆσι αἴσθι.
 53 Αἴσθι δ' ἴσσι πρὶ σῆσι κ' ἀΐσθι πρὶ σῆσι.
 54 ἴσσι δ' ἴσσι πρὶ σῆσι ἴσσι πρὶ σῆσι.
 55 Ἡ μὲν ἄψι πρὶ σῆσι ἴσσι πρὶ σῆσι.
 56 Εἴ ἴποι γὰρ πρὶ σῆσι ἴσσι πρὶ σῆσι.
 57

Omnia valde, at procos mollibus verbis
 Alloquere quando te inquirent ea requirerentes,
 Ex fumo deposui, quoniam non his similia sunt,
 Qualia quondam ad Troiam proficiscens dereliquit
 Vlysses:

Sed deturpata sunt, quantum ignis iuit vapor.
 Adhuc, a mihi hoc maius in mentibus posuit Saturnius,
 Ne quando vino domini, cōcitata cōtentione inter vos,
 Alios inuicem vulneretis, foedatis verò conuiuium
 Et sponsalia ipsam enim trahit virum ferrum.
 Nobis autem solis duos enses, & duas lanceas
 Relinque, & duo scuta manibus capere:
 Ut impetu facto accipiamus: hos verò postea
 Pallas Minerva decipiet & consiliarius Jupiter.
 Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
 Si verè meus es, & sanguinis nostri,
 Ne quis postea Vlysses audiat intus esse,
 Neque igitur Laertes sciat hoc, neque subuleus,
 Neque aliquis domesticorum, neque ipsa Penelope,
 Sed soli, tūq; egōq; mulierum cognoscamus mentem,
 Et tuos famulos viros adhuc tentemus,
 Et quidem ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
 Et qui non curat, te autè inhonorat etiam qui talis sis.
 Hunc, v. respondens alloquutus est illustris filius,
 O pater, certè meum animum & postea puto
 Cognoscēs: non quidem enim socors mollities tenet.
 Sed non hoc lucrum ego fore puto
 Nobis ambobus, te autem considerare iubeo.
 Diu enim sic cognoscēs vnumquemque tentans,
 Opera incipiens, hi verò in domibus quieti,
 Res deuorant præter modum, neque est parcitas.
 Sed te mulieres ego discere iubeo,
 Quæ te inhonorant, & quæ frux sunt.
 Virorum autem nondum ego per ædes vellem
 Nos tentare, sed postea hæc labora,
 Si verè aliquod scis Iouis portentum Agiochi.

Γίε αὐτὸ πικρὸν ποθε ἀδύλοισ ἀγρόθων.
 Ἡ δ' ἀρ' ἴσασθ' ἰδυαίνου δακρυπόχου τῶς διηρῆς.
 Ἡ δ' ἴσασθ' ἰδυαίνου δακρυπόχου τῶς διηρῆς.
 Οἱ δ' ὅτι δὴ λιμῶς πολυκαιθῆς ἐπέεσ' ἴκαστο,
 Νῦν μὲν ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν,
 Τέσσα δ' ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Αὐτῆσ δ' ἴε κλυτὰ τε φέρει φελοπλάτα δῶρα.
 Αὐτῆσ κῆρυκα ποιεῖται δέμασ ἐπὶ ἴδουσαν
 ἀγγαλίωσ ἴδουσαν φέρεισι πλωσποσίτ.
 Οὐκ ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Κῆρυ δ' ἴσασθ' ἴκαστο μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Ἰαδύμωσ βασιλεῖα τέρεσ' ἴδουσαν.
 Τῶσ δ' ἴσασθ' ἴκαστο μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Τῶσ αὐτῆσ ἴκασθ' ἀγγαλίωσ ἴδουσαν.
 Αὐτῆσ δ' ἴσασθ' ἴκαστο μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Κῆρυ δ' ἴσασθ' ἴκαστο μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Ἡ δ' αὐτῆσ βασιλεῖα φέρεισι πλωσποσίτ.
 Πλωσποσίτ δ' ἴκασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Παῖδ' ἴκασθ' ἴδουσαν ἴδουσαν μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Αὐτῆσ ἴκασθ' ἴδουσαν ἴδουσαν μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Βῶ δ' ἴδουσαν μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Μικροῖσ δ' ἀγγαλίωσ ἴδουσαν ἴδουσαν μὲν δῆλασθ' ἐπὶ θυμῶ
 Ἡ δ' ἴσασθ' ἴκασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Αὐτῆσ δ' ἴσασθ' ἴκασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Τῶσ δ' ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Ὡσ αὐτῆσ ἴκασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Τυλαμῶσ δ' ἴκασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Ἡ δ' ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Ἡ δ' ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Κῆρυ δ' ἴκασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 Οὐκ ἴσασθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέθου ἴδουσαν.
 ἴκασθ'

Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
 Hæc a postea Ithacam deducta est navis bene fabrica-
 Quæ tulerat Telemachū à Pylo, & omnes socios. (ta,
 Hi. v. quādo iā portum valde profundum in rauerūt,
 Nauem quidem hi nigram in terram traxerunt,
 Arma autem sua asportauerunt magnanimi serui.
 Statim. v. in *ædes* Clytiji portauerunt perpulchra dona.
 At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
 Nuntium dicturum per prudenti Penelopæ,
 Quòd Telemachus quidem in agro: nauem autē iussit
 Ciuitatem ad nauigare, vt non timens in animo
 Potens regina teneras lacrymas fundat.
 Hi autem sibi occurrunt præco, & diuinus subulcus,
 Eiusdem gratia nuntij dicturi mulieri
 Sed quando iam iuerunt domum diuini regis,
 Præco quidem mediis in ancillis dixit,
 Iam reginx dilectus filius venit.
 Penelopæ verò dixit subulcus, prope astant,
 Omnia quæcunque ei dilectus filius iussit loqui.
 At postquam omne præceptum denuntiauit,
 Perrexit ad sues, liquit autem sepiæque domumque.
 Proci verò tristati sunt, mœsti suntque in animo,
 Atque exiuerunt domo apud magnum murum atij,
 Illic autem ianuas ante sederunt.
 His verò Eurymachus Polybi filius incepit dicere,
 O amici, certè magnum opus superbè perfectum est
 Telemacho, via hæc, dicebamus. a. ei non perfectū iri.
 Sed agite, nauem nigram trahamus quæ optima,
 Intus remiges, a. marinos cōgregemus, qui velocissimè
 Illis nuntient velociter domum redire.
 Nondum omne dictum erat quando Amphinomus
 vidit nauem
 Versus ex vrbe portum per profundum intra,
 Velæque contrahentes, remosque manibus tenentes.
 Suauiter autem ridens loquutus est procis,
 Ne aliquem nuntium moueamus. isti enim intus,
 Hh. iiii.

- 20 Ἡ τίς εἶπεν τίς δ' ἔπειθ' ἔπειθ' αὐτοῖς
 21 Νῦν παρρηχούμεν, τίω δ' ἔτι ἐδ' ἰώαστο κέχλωται.
 22 Ἢ εἴφαθ' αἰ δ' αἰς τάντις ἔκει ὅτι θῆα δαλακασή.
 23 Αἰψά δ' ἴσα μέλαρες ἰσ' ἐπείρου ἔρουσας,
 24 Τόσσα δ' ὅσ' ἀπύκταν ἔσθ' ἔδυμαι θρησπίταις.
 25 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγρῶν κίον ἀθροῖσι, ἐδέπ' αἰδῶν.
 26 Εἶπεν ὅτι γίαν μεπιζόντων γέροντων
 27 Τῆσιν δ' αἰήτοις μετῆρα θρησπίθους ἦεν,
 28 Ὅ πόποι, οἳ τίς δ' αἶδρα θηοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 29 Ἡ ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἰσ' ἀκοιλαὶ λωυμαίους
 30 Αἶψ' ἔσταν αὐτοῖσι αἶψ' ἰσ' ἔσταν κρητιδῶνται,
 31 Οὐ ποτ' ἰσ' ἔσταν εἰς τὸν ἀσπίδων, ἀλλ' εἰς πάντας
 32 Νῆϊ δ' ὅσ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν,
 33 Τηλέμαχος λυγρότατος, ἢ αὐτὸς σκευὴ ἔλεσται
 34 Αὐτὸν τίς δ' ἀρα τίνας ἔσταν ἀπύκταν ἔσταν δαίματι,
 35 Ἡ μῆτις δ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν λυγρότατος ἔσταν
 36 Τηλέμαχος μῆτις ἔσταν ἔσταν ἔσταν,
 37 Τά τε γὰρ ζῶντες αἰὲς ἔσταν τὰ δ' ἔσταν.
 38 Αὐτὸς ἔσταν ἔσταν ἔσταν βελῆται ἔσταν
 39 Λαοὶ δ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν.
 40 Ἀλλ' ἀγαστε φωνὴν λείπον ἔσταν ἔσταν ἀγαστε
 41 ἔσταν ἀγαστε, ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν,
 42 Ἀλλ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν
 43 πῆσται,
 44 Οὐ μὲν γὰρ εἶπεν ἀγαστε ἔσταν ἔσταν ἔσταν
 45 Οἱ δ' ἔσταν ἀγαστε ἀγαστε ἔσταν ἔσταν,
 46 Μῆτις ἔσταν ἔσταν, ἔσταν ἔσταν ἔσταν
 47 ἔσταν ἔσταν, αἶψ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν.
 48 Ἀλλ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν πύλας,
 49 Ἡ ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν,
 50 Δασπύρην ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν
 51 Κεῖται ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν.
 52 Εἰ δ' ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν, ἀλλ' ἔσταν ἔσταν
 53 Αὐτὸν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν,
 54 Μῆτις ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν
 55 ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν ἔσταν

Aut quis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi
 Nauem aduenientem, hanc a consequi non poterant.

Sic dixit: hi autem surgentes iuerunt in litus maris.
 Statim verò nauem nigram in terram traxerunt.

Arma autem ipsis abstulerunt magnanimi secui.
 Ipsi v. in cōcionem iuerunt densi, neq; aliquē aliorum

Siuerunt, neque iuuenum considerare, neque senum.
 His autem Antinous dixit Eupithei filius,

O amici, vt hunc virum dij malo liberarunt!
 Die quidem speculatores sedebāt in summitatib. venē

Semper densi, simul autem cum sole occidente, (tosis
 Nunquam in terra nocte dormiebamus, sed in ponto

Nauē veloci nauigantes expectabamus aurorā diuinā,
 Telemacho insidiantes, vt interficeremus interceptum

Ipsū: hunc a. interim quidem abduxit domum deus,
 Nos verò hic ei consultemus grauem mortem

Telemacho, neque nos subterfugiat: non enim puto
 Hoc viuente perfectum in hæc opera.

Ipsē quidem enim peritus consilioque mentēque:
 Populi autem non iam omninò nobis fauent.

Sed agite antequam ille cogat Achiuos
 Ad concionem: non enim dimissurum ipsū puto,

Sed ad iracūdiam excitabit: dicet. & inter omnes quum
 surrexerit,

Quòd ei eadem grauem struebamus, neq; inuenimus;
 Hi verò non laudabunt audientes mala opera:

Vitam ne quid malum faciant, & nox expellant
 Terra nostra, aliorum autem adeamus populū.

Sed præueniamus interficiētes in agro pcul à ciuitate
 Vel in via, vitam autem ipsū, & res habeamus,

Dimisis vt par est inter nos, domestica verò rursus
 Illius matri dabimus habere, & ei qui acceperit vxorē;

Si autem vobis hoc verbum non placet, sed vultis
 Ipsūque viuere & habere paterna omnia,

Ne ei res postea sufficiēt animo dulces comedamus
 Hic congregati, sed ex domo vnusquisque

- 23 Μισθὸν ἰσθίοισι διζύωσσι· ἢ δὲ πῶ ἵπειρα
 24 Γήμοσθ' ἕκαστ' ἀπὸ πλοῦτος πόρρι κ', μίσθον μαι ἴδου.
 25 ὄτρ' ἴφραθ'· αἰ δὲ ἄσθε πάντες ἀκίωλ' ἐχέοντο σιωπῆ.
 Τεῖσσι δὲ ἀμφόμοις ἀγρήσατο κ', μετίειπαι
 Νίσου φάειμος ἦγε ἀρπαδάδα αἰακός,
 ὅς τ' ἐκ δουλιχῆς πολυπύρου ποικίλτος
 ἠγάτο μεσσησι, μάλιστα δὲ σίλωλοπιῆ
 ἠγάτο μάλιστα· φησὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθ' ἔστιν.
 ὄσθρι ἕσθρηται ἀγρήσατο κ', μετίειπαι,
 26 ὦ φίλοι, ἐκ ἀπ' ἔργα κακῆκτιήεν· ἰθίλοισι
 27 Τηλίμαχος δ' ἐνὶ δὲ γῆρας βασιλῆϊν ὄσθ
 28 Κτείνει· ἀλλὰ φερότα θεῶν εἰσθόμεδα βυλαί.
 29 Εἰ μὲ κ' ἀνήσασσι δὴς μεγάλοισι θυμοῖς,
 30 Αὐτίς τε κτενέω, τίς τ' ἄλλοις πάντας ἀνέξω;
 31 Εἰ δέ κ' ὄσθρα πῶσι θεῶν, πῶσι δὲ κίονα.
 32 ὄτρ' ἴφρατ' ἀμφόμοις· τίσιν δὲ ὄπλιώδων μύθος;
 Αὐτῆν ἔπειτ' αἰεσάτις ἔλασ δάμων εἰς ὄδυσηος,
 ἠλάσσει δὲ ἐκ ἀδίξου ὄσθ ἕσθρησι θῆσθ· οἴσθ.
 ἠ δ' αὖτ' ἀλλ' ἐσέκασσιν ὄσθρησι πύσωλοπιεα,
 Μουσῆσσι σαβύωσι ὄσθρησι ὄσθρησι ἔχουσι·
 Πύσωλο γὰρ ἔσθρησι καὶ μαγάρουσι ὄσθρησι
 Κέρου γὰρ εἰσθρησι μάλιστα, ὄσθρησι βυλαί.
 ἠ δὲ ἴφρατ' ἀμφόμοις ἀγρήσατο ὄσθρησι γυμνασίη.
 Κιλ' ὄσθρησι μεσσησι ἀγρήσατο ὄσθρησι γυμνασίη.
 Ἐπὶ δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι τήσθρησι πύσωλοπιεα.
 Ἄσθρησι πῶσι δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι κίονα.
 Ἄσθρησι δὲ ὄσθρησι, ἔσθρησι τ' ἴφρατ'· ἐκ τ' ὄσθρησι,
 33 Ἄσθρησι ὄσθρησι ἔσθρησι κακαμύχασσι, κ' ὄσθρησι
 ὄσθρησι
 34 Ἐπὶ δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι μάλιστα ὄσθρησι ὄσθρησι
 35 Βυλαί κ' μύσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι τήσθρησι ὄσθρησι.
 36 Μάσθρησι, πῶσι δὲ ὄσθρησι τήσθρησι τήσθρησι τήσθρησι
 37 Ράσθρησι, πῶσι δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι
 38 Μάσθρησι, πῶσι δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι
 39 ἠ δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι
 40 ἠ δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι
 41 ἠ δὲ ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι ὄσθρησι

Procerur dotibus quærens, & postea
 Ducat vxorē is qui plurima dabit & cui fato obtigerit.

Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

His verò Amphinomus concionatus est, & dixit

Nisi illustris filius Aretiadz regis,

Qui ex Dulichio feraci frumenti, herbosa,

Dux fuit proci, maximè autem Penelopæ

Placebat verbis, mentibus enim vtebatur bonis,

Qui ipsis prudens concionatus est, & dixit,

O amici, non ego interficere volo

Telemachum, arduum autem genus regium est

Ad interficiendū: sed primū deorū interrogemus cōsiliā

Siquidem laudabunt Iouis magni iura,

Ipsæque interficiam, atque alios iubebo.

Si auertant dij, quiescere suadeo.

Sic dixit Amphinomus: his verò placuit verbum:

Statim postea quū surrexissent iuerūt in domū Vlyssis,

Venientes autem sederunt in politis sedibus.

Hæc verò rursus aliud cogitauit prudens Penelope,

Proci apparere immensa insolentia præditis:

Audiuit enim sui filij in domibus mortem.

Præco enim ei dixit Medos, qui sciebat consilia,

Perrexit autem ite domum cum famulis mulieribus,

Sed quando iam procos adiuit diuina mulier,

Stetit apud limen domus ornatè factæ,

Contra maxillas tenens ornata vela:

Antinoū v. reprehendit, sermonemq; habuit his verbis,

Antinoe, iniuriam habens, malè cogitans, & iam te

dicunt

In populo Ithacæ inter æquales esse optimum

Consilio & verbis, tu autem non talis es:

Insane, cur autem tu Telemacho exdémq; mortemq;

Struis, neque supplicum preces curas, quibus Iupiter

Testis, neque iustum est mala struere inuicò.

An non scis quando huc pater tuus venit fugiens

Populum reueritus, siam enim iratus erat valde,

Quoniam prædones sequens Taphios
 Læserat Thesprotos: hi autem nobis amici erant:
 Hunc volebant occidere & perdere dilectum cor,
 Et facultates consumere gratas multas.
 Sed Vlysses prohibuit & detinuit cupientes.
 Huius nunc domum ignominiosè comedis, patris, a vxore,
 Filiumque interficis, me verò valde tristitia afficis.
 Sed te cessare hortor, & iube ut & alij cessent.
 Hæc, a. rursum Eurymachus Polybi filius contra alloquitur
 (est,
 Filia Icarij prudens Penelope
 Confide, ne tibi hæc in mentibus tuis curæ sint,
 Non est hic vir, neque eris, neque fuerit,
 Qui Telemacho tuo filio manus inferet
 Viuo me & in terra videndo.
 Sic enim dicam (& sanè perfectum erit)
 Statim autem eius sanguis niger fluere circum lanceam
 Nostram: nam & me urbium populator Vlysses
 Sæpe genibus suis insidere faciens carnem allatam
 In manibus posuit, præbuitque vinum rubrum.
 Ideo mihi Telemachus omnium multo amicissimus est
 Virorum, neque ipsum mortem timere velim
 A proelis à deo autem non est effugium.
 Sic dixit bono animo esse iubens: huic verò ordina-
 bat ipse mortem.
 Hæc artem ascendens in superiora splendida,
 Flebat postea Vlysses dilectum maritum, donec ei somnum
 Dulcem in palpebris posuit cæcis Minerva.
 Vespertinus autem Vlyssi & filio diuinus subulcus
 Venit: hi verò cœnare in stabulo parabant,
 Suam sacrificantes anniculum, at Minerva
 Prope stans, Laertiadem Vlysses
 Virga pereutiens iterum fecit senem: (subiens
 Turpia, a. vestimenta induit circum corpus, ne ipsum
 Cognosceret contra intuitus, & prudenti Penopæ
 Iter nuntiatum, neque mentibus seruaret.
 Nunc & Telemachus prior verbo alloquitur est,

Venisti diuine Eumæe, æquis in vrbe rumor est:
 Nunquid iam proci superbi intus sunt reuersi
 Ex insidiis? an adhuc me rursus obseruât domû euntē?
 Hûc. a. respôdens alloquutus est Eumæus subulcus,
 Non curæ fuit mihi hæc inquirere & interrogare
 Ciuitatem ingressor: citissimè me animus iussit
 Nuntio perlato rursus huc redire.
 Occurrit autem mihi à sociis nuntius velox
 Præco, qui iam primus verbum tuæ matri dixit.
 Aliud verò tibi hoc scio, hoc enim vidi oculis,
 Iam est vbi vrbi imminens Hermæus tumulus est
 Eram progressus, quando nauem velocem vidi deuenientem

In portum nostrum: multi autem erant viri in ipsa.
 Referta erat autem scutis & lanceis vtrinque acutis:
 Et ipsos putauî hos esse, neque aliquid scio.
 Sic dixit: risit verò sacra vis Telemachi.
 Partem oculis conspicatus, cauit autem sibi à subulso.
 Hi igitur postquam cessarunt à labore, paraueruntque
 conuiuium,
 Conuinati sunt, neq; animus indignit cõuiuio æquali.
 At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
 Tunc dormiuerunt, & somni donum acceperunt.

ARGVMENTVM XVII. LIBRI

ODYSSEÆ HOMERI.

TELEMACHVS post in urbem venit: matri Penelope summam peregrinationis explicat. Postea Vlysses ductus ab Eumæo in Ithacam ex agris, ad conuiuium procerum ingreditur. Poeta autem refert quomodo canis agnoscat dominum. Et Eumæus quidem in agris reuertitur, Vlysses autem inter ipsos manet.

Ρ' ὁ βάλει ἀπὸ λα μνηστῆ: τε κύνων ἀίχθη.

ΑΔΔΗ.

Ε' πόντος τελευτήσῃ ἐν ἰσθμῷ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΪΑΣ
 ἢ ῥα φθίσια.

ΜΟΣ δὲ κρηθρῆσθαι ῥοδῶν
 κτυλος κὰς,
 ἀντίτ' ἐπὶ θ' ὑπὸ πρῶτῃ εὐδυσίῃ
 καλὰ πιδίλια
 Τελίμαχος φίλος ἦν εὐδυσίῃ
 δῖος.
 Εἶλετο δὲ ἄλκιμα ἔγχος, ὅς ἐπιδί-
 λιαται ἀρκῆ,

Ἀσπίδα ἰσθμῶν, ἢ ἐν ποσειδῶνι συζήτησιν,
 Ἀσπίδα ἰσθμῶν ἢ ἐν ποσειδῶνι συζήτησιν
 20 Ὅφρατι (ἢ γὰρ μετ' ἀσπίδα πῶν τε δῖος εἶπε
 22 Κλυθῆσθαι τε συζήτησιν ῥοδῶν τε δῖος εἶπε
 24 Πρὸς γ' αὐτὸν μ' ἐπίδωκε) ἀπὸρ σὺ γ' ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 26 Τὴν ἔπειτα δῖος τε ἀπὸρ σὺ γ' ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 28 Δαίσα πηχῶν δῖος τε ἀπὸρ σὺ γ' ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 30 Πόρτις ἢ κατὰ κῆλον, ἢ μὲν δὲ ἔπειτα δῖος τε ἀ-
 πωτῆς
 32 Ἀσπίδα ἰσθμῶν ἢ ἐν ποσειδῶνι συζήτησιν
 34 Ὅφρατι δὲ ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 36 Ἐσπίδα ἢ γὰρ μετ' ἀσπίδα πῶν τε δῖος εἶπε
 Τὴν δ' ἀπὸρ μετ' ἀσπίδα πῶν τε δῖος εἶπε
 38 Ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 40 Πηχῶν βάλων ὅτι κ' ἐπὶ πῶν ἢ ἐν ποσειδῶνι συζήτησιν
 42 Δαίσα πηχῶν δῖος τε ἀπὸρ σὺ γ' ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 44 Ὅφρατι δὲ ἄσπιδ' ἐπιπέδω
 46 Ἄσπιδ' ἐπιπέδω ἢ γὰρ μετ' ἀσπίδα πῶν τε δῖος εἶπε
 48 Ἄσπιδ' ἐπιπέδω ἢ γὰρ μετ' ἀσπίδα πῶν τε δῖος εἶπε

P, percussisti caprarieq; proceq; canis quem agnouit.

ALIA INSCRIPTIO.

Reditus Telemachi in Ithacam.

HOMERI ODYSSEÆ
LIBER XVII.

VANDO verò iam matutina appa-
ruit roseis digitis aurora,
Iam tunc postea sub pedibus ligavit
pulchra calceamenta
Telemachus, dilectus filius Ulyssis
diuini.

Acceptit autem fortem lanceam,
quæ eius manibus congrueret,

Ad ciuitatem iturus, & suam alloquutus est subuleum,

Mi Eunxe quidem vado in ciuitatem, ut me mater

Videat, non enim ipsam ante finem facturam puto

Fletusque odiosi luctusque lacrymosi

Quam ipsum me inspiciat, sed tibi sic iubeo,

Hunc hospitem infelicem ducem ciuitatem, ut illic

Victum mendicet, dabit. & ei quicunque voluerit

Panem & poculum: de me quidem fieri nequit ut o-

mnes

Homines tolerem qui habeam dolores animo.

Hic hospes autem si valde irascetur, hoc peius ipsi

Est: certe enim mihi amicum est vera loqui.

Hunc autem alloquutus est prudens Ulysses,

O amice, neque ipse detineri cupio,

Pauperi melius est in ciuitate quam in agris

Cibum mendicare: dabit. v. mihi quicunque volt

Non. n. is amplius sum qui in stabulis manere vel

ut precipienti magistro in omnibus paream.

Sed vade, me autem ducet vit hic, quem tu iubes

Statim postquã igni incaluerò, tepòrtque factus fuerit:
 Valde enim mala hæc vestimenta habeo: ne me violec
 Pruina matutina, præcul autem ciuitatem dicitis esse.

Sic dixit: Telemachus verò ex stabulo egressus est,
 Velociter pedibus procedens, mala. a. præcis cogitabat.
 Sed postquam peruenit ad domos bene habitatas,
 Lancëam quidem posuit portans ad columnã longã,
 Ipse autem intrò iuit, & transiuit lapideum limen.
 Hunc verò omnium prima vidit nutrix Eurycles,
 Pelles ite: nens sedibus in variis.

Lacrymans. a. postea restã iuit, circum verò alix
 Ancillæ Vlyssis patientis congregatæ sunt,
 Et osculatæ sunt amplectentes caputque & humeros:
 Petrexit verò ite è thalamo prudens Penelope
 Dianæ similis & aureæ Veneri.
 Circum. a. filium dilectum iecit brachia lacrymans,
 Osculata est. a. ipsius caput & a. obo lumina pulchra,
 Et lugens verba alata loquuta est.

Venisti Telemache dulce lumen: non te ego
 Visuram esse me putabam postquam iuisti naue Pylü
 Clam, me inuita, dilecti ad patris auditionem.

Sed age mihi narra quæ tibi videre contigit.
 Hanc. a. curius Telemachus prudens cõtra alloquutus
 Mater mea ne mihi luctus excita, neq; mihi cor (est,
 In pectoribus commoue qui enitui grauem mortem.
 Sed lota puris corpori vestimentis captis,
 In superiora ascendens cum seruis mulieribus,

Voue omnibus diis perfectas heca ombas
 Te sacrificaturam, sicubi Iupiter perfecit vt vices re-
 Ar ego ad concionem ibo, vt vocem (pendantur.
 Hospitem qui me illuc simul sequutus est venientem,
 Nunc quidem ego præmisi cum diuinis iocis.
 Pirzum autem ipsam iussi ad domum ducentem
 Officiose admodum tractare & honorate donec ve-
 nissentem.

Sic loq uutus est. Penelopæ. a. firmum fuit verbum,
 li. ii.

Ἡ δ' ὕβριων κἀκὴν καθεστῶσα χεῖρ ἴμαθ' ἤϊεσσι,
 εὐχότο πᾶσι θεαῖσι τειχίωσας ἰκατομύδας
 Ρ' ἔειπεν, αἰεὶ τοὺς ζεῖν ἀπὶ τὰ ἔργα πηλείω.
 Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔειπε διόσκε, μεγάροιο θεσπέσιος
 ἔγγχεῖ ἔχειν ἄμα τῷ γακίωσι πόδας ἀγυῖ ἔποντο.
 Θεσπισίω δ' ἄρα πῆγε χάριεν κρατίζουσι ἄδινῶν·
 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἰσχυρόφρονι θευῶντο.
 Ἀμείδιέ μοι μετῆρι δ' ἡλώριε ἠγαρίδωντο
 ἔσθ' ἀγροδόουσι, χαλκῶ δ' ἄσροσι βύσσον ἰδμεύουσι.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἤδ' ἔειπε μετ' ἀλλότῃσι πηλιῶσιν ὄμιλον,
 Ἄλλ' ἴνα κῆρ τῶν ἔσο κ' ἀπίσοι νόσφι ἀλιείροισι,
 Οἷ τι οἱ εἶδ' ἀγῆε πατράωσι ἥσαν ἰπῶρεσι,
 Ἐἶδα κεν διζίστ' ἰάν. τὴν δ' ἔξριεπον ἰκατο.
 Τοῖς δ' ἔπει πείραος δουρικλυτῆς ἔγχετο ἦλθεσσι,
 Σείντε ἄρασι ἀγαλιώδε διὰ πτόλι. ἠδ' ἄρ' ἔτι δ' ἔωθ,
 Τηλέμαχος ζείνεν ἐκός τεραπνῆν, ἀλλὰ παρίση·
 Τῶν κ' αἰετοῖς πορπύρεσσι πορπύρεσσι μύθον ἔειπεν.
 Τηλέμαχος, ἀψ' ἔντρων ἐμοὶ ποτὶ δόικα γυναικῶσιν
 ὡς ταὶ δόικ' ἄσπερ ἰσχυρῶσιν αἰετῶν ἐλάσσει ἔδωκα.
 Τῶν δ' ἄρ' αὐτῶν ἰμαχοῖσι πηπινοῦσσι ἀπίσοι νόσφι
 Πείρασ' ἠγάγεσσι ἰδμεύσιν ἔπει ἔσσην τὰ δὲ ἔργα.
 Εἰ κεν ἐμὰ μετῆρι δ' ἡλώριε ἐν μεγάροισι
 ἄστρο κτίσωσι, πατῶρεσσι πάντας ἀσσοῦσιναι,
 Αὐτὸν ἔχοντ' ἀσὶ βόλοιμ' ἐπαυρήσῃσιν ἄπεινα
 τῶν δ'
 Εἰ δ' ἔκ' ἔγχετο πύλαισι φέροι κ' κῆρα σφυρῶσσι,
 ἀπὶ τῆ μοι χάριεν φέρειν πορπύρεσσι δαμάσῃ χάριεν.
 ὡς εἰπὼν, ἔστην πηλαπιόουσι ἄρ' ἰς εἶκον.
 Αὐτὰς ἔπει ἔειπε δόικεσσι ἰασιπύριταις,
 Χρῆσθαι μὲν κρατίζοντο κ' κλισιάσιν τε θεῖταις τε
 ἔς δ' ἄσσομῆδαις θεαῖσι εὐφύσσαι δ' ἄσσομῆδοι.
 Τοῖς δ' ἔπει εὐθὺς ἰμαχοῖσι λέουσαι, κ' χεῖρσιν ἤϊεσσι
 Ἀμείδι' ἄρα χροῖταις ἄσας βόλοιμ' ἀπὸ χετῶσας,
 ἔκ' ἄσσομῆδων θεαῖσι ἐπὶ κλισιάσιν κενόουσι,
 Χίριβι δ' ἄμείποιοι πορπύρεσσι ἐπίχουσι φέρουσσι,
 Χαλκῶσιν αἰετῶν ἀγυῖσιν ἰκατοῖσι.

Hæc verò lota pura corpori vestimenta capiens,
 Vouit omnibus diis perfectas hecatombas
 Se sacrificaturâ, sicubi Iupiter perfecit ut vices repen-
 Telemachus autem postea ex domo iuit, [derentur.
 Lanceâ habens, simul hunc canes pedibus veloces se-
 Diuinam huic gratiam infudit Minerua. [quebantur.
 Hunc, a omnes populi aduenientem admirabantur.
 Citum verò ipsum protî superbi congregati sunt,
 Benignè cum saluâtes: ceterùm mala ei moliebantur.
 Ille horum quidem effugit multam turbam.
 Sed ubi Mentor sedebat, & Antiphus & Halitherses,
 Qui ei à principio paterni erant amici,
 Illic sedit iensi hi autem interrogabant singula.
 Postea Peiræus lancea inclytus accessit,
 Hospitè ducēs ad concionē per ciuitatē, nequadhuc diu
 Telemachus ab hospite procul se auertit, sed astitit.
 Hunc & Peiræus prior verbo alloquutus est.
 Telemache statim concita meâ ad domum mulieres,
 Ut tibi dona mittam quæ tibi Menelaus dedit.
 Huc, a. rursus Telemach⁹ prudēs cōtrâ alloquutus est,
 Peiræe, non enim scimus quomodo erunt hæc opera,
 Si me proci superbi in domibus
 Clam interfecto paterna omnia diuident,
 Ego volo te hæc habere eisque potiùs frui, quàm ali-
 quem horum.

si ego his eadem & mortem immifero.
 Tunc sanè mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
 Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.
 At postquam venerunt ad domos bene habitatas,
 Vestè quidem deposuerunt in sedilibusq; thronisq;
 In balnea cuntes bene politis lauari sunt.
 Hor, a. postquam famulæ lauantur & vixerunt oleo,
 Circum verò vestes pretiosas iecerunt & interulas,
 Ex balneo autem euptes in sedibus sederunt.
 Aquâ v. lauâdis manib. serua gutturnio infudit portâc
 Pulcho, aureo, super argenteo lebet.

Νίφραδ' ὅτι δὲ ξιστὴν ἐπίναται τριπτάζω.
 Σίπυρ δ' ἀθλίω ταμῖο παρέθηκε φίροισι,
 Εἶλατα πολλ' ὀπιθίσει χερσὶ Ζωφῆ παρὶόντων.
 Μήτηρ δ' αἰπίοι ζε ὄδω σταθμῶν μαγάρων,
 Χλισμὸν καλλιμῶν, λίπ' ἔβλαψε κα σφυραῖοισι.
 Οἱ δ' ἐπ' ἄντα θ' ἐπίνα κερκαλίωρα χρίσας ἱάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος εὐεθέτους ἐξέειπ' ἴνυ,
 Τύσσι δὲ μῶστος ἔρχεσθ' ἔπειροισι πύω ἢ τῆα,
 Τηλέμαχ' ἦτοι ἰγώι ὑψοῦσι εἰσινακῶστα
 Δέξομαι εἰς δὴ λω ἕμοι σούεσσα τήνυκται,
 Αἰεὶ δέμωσ' ἔμοισι σφυραῖω ἐξέειδύσασιν
 Πρὶν δ' ἄμ' ἀπείρησι εἰς ἱλίω, ἀδὲ μοι ἔτληε
 Πρὶν δ' ἄμ' ἀπείρησι ἀγέωσθε εἰς τὸν δῶμα,
 Νέσσοσ' σπύσπερ σπέρα εἰπίωμ' εἴπου ἀκουσας.
 Τίω δ' αὖ Τηλέμαχ' ἐπὶ πρηνυμένωσ' αἰτίει νόσθα,
 Τόσσας ἰγώ τοι μῶστος ἀληθείω κατὰ ἴξω.
 Πρὶν δ' ἄμ' εἰς τὴν πύλιν εὐεθέσθ' ἀποκρίσασθαι
 Δι' ἀμῶσθ' ἔμ' ἀκούσας εὐεθέσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν,
 Ἐνδύκασιν φίλων, ὅσσι τε σπύσπερ εἰς ἴα.
 Ἐλθετε χερσίνεσιν ἀλλοθῆσθ' ἐμὲ χεῖρος
 Εὐδύκασιν ἐκούσασιν ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν.
 Αὐτὰρ ὁδύσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ζεὺσ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν,
 Ἄλλὰ μ' εἰς ἀπείρησι εὐεθέσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ἄμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν.
 Ἐπὶ δ' ἔπειτα ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν.
 Ἐπειθ' ἔπειτα ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ἄμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ὅσσι τε χερσίνεσιν ἀλλοθῆσθ' ἐμὲ χεῖρος
 Αὐτὰρ ὁδύσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Καὶ πρὶν εὐεθέσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ὅσσι τε χερσίνεσιν ἀλλοθῆσθ' ἐμὲ χεῖρος
 Ἄμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν
 Ὅσσι τε χερσίνεσιν ἀλλοθῆσθ' ἐμὲ χεῖρος
 Νέσσοσ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἀμῶσθ' ἰδμοισιν

Ut lauarent: iuxta verò politam parauit mensam.
 Panem a. verecunda penus custos apposuit portans
 Cibis multis inposuit, largiens de presentibus.
 Mater verò contra sedit ad valuas domus.
 In sedili sedens, tennes lanes versans.
 Hi autè in cibos promptos adiacentes manus iecerunt:
 At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
 Inter hos fari cepit prudens Penelope,

Telemache, certè ego in superiora vbi conscendero,
 Dormiam in lecto qui mihi suspiriosus factus est,
 Semper lacrymis meis irrigatus: ex quo Vlysses
 Iuit cum Atridis ad Iliam: tu v. mihi non sustinisti
 Antequam venirent proci superbi in hanc domum
 Reditum cui patris aperte dicere, sic ubi audiisti.

Hæc a. rursus Telemach. prudens cōtrà alloquitur est.
 Enimvero tibi ego mater veritatem narrabo.
 Iuimus ad Pylum & Nestorem pastorem populorum.
 Susceptum verò me ille in altis domibus
 Officiosè tractauit tanquam pater suum filium,
 Venientè longo post tempore nuper aliūde, sic me ille
 Studiosè curauit cum filis gloriofis.

At de Vlyssè misero nihil dixit
 Vno, neque mortuo terrestrium aliquem se audiuisset:
 Sed me ad Auiden lancea-inclytum Menelaum
 Cum equis misit, & curribus compactis.
 Illic vidi Arginam Helenam, cuius gratia multi
 Argiui Troianique deorum voluntate laborarunt.
 Interrogauit autem statim postea voce bonus Mene-
 laus,

Quo indigens venissem Lacedæmona diuinam:
 At ego huic omnem veritatem dixi.
 Et tunc iam me verbis respondens alloquutus est,
 O pater, certè quidem foris viri in lecto
 Voluerunt dormire imbelles ipsi quum sint.
 Sicut quando in sylua cerua fortis leonis
 Minutos dormire faciens nuper-natos lacte-nutritos,

Colles inquiri, & vales herboſas

Paſcens, hic a poſtea ſuum ingreſſus eſt cubile,

Ambobus verò his turpem mortem præbuit.

Sic Vlyſſes illis turpem mortem afferet.

Vinam enim ò Jupiter pater & Minerva & Apollo,

Talis, qualis olim bene ædificata in Leſbo

Orta contentione cum Philomelide luſtatus eſt vb̄
ſurrexiſſet:

Deiecit a. fortiter: gauſi verò ſunt omnes Achiui:

Vtinam, inquam, talis cum proci verſaretur Vlyſſes,

Omnes & breuis zui fierent & amararum nuptiarũ.

De iis autem quæ me interrogas & precaris, non ego

Alia oblique præter *verum* dixerim neque decipiam:

Sed quæ quidem mihi dixit ſenex marinus verax,

Horũ nullũ tibi ego occultabo verbũ, neq; abſcondam.

Dixit ille ſe eũ in inſula vidiffe graues dolores habẽtẽ

Nymphæ in domib. Calypſus, quæ ipſum neceſſitate

Detinet, ille, a nõ poterat ſuam in patriã terrã venire:

Non enim adſunt naues remigabiles & ſocij,

Qui & ipſum deducerent in lata dorſa maris,

Sic dixit Atrides lancea inclytus Menelaus.

His peractis diſceſſi, dederunt a. mihi ventum [rũt.

Immortales, qui me velociter dilectũ in patriã miſe-

Sic dixit: huic verò animum in pectoribus mouit,

His autem loquutus eſt Thegelymenus diuinus,

O mulier venerabilis Lærtiadæ Vlyſſis,

Certè hic non appertè ſcit, meum a. attende verbum:

Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo,

Scit nunc Jupiter primũ deorũ hospitaliſq; menſa,

Domũſque Vlyſſis ſtrenui ad quam veni,

Quòd certè Vlyſſes iam in patria terra

Sedens vel repens hæc audirurus mala opera

Eſt, at proci malum omnibus ferit.

Talem ego autem bene tabulata in naui

Sedens obſeruauĩ, & Telemacho clamanĩ.

Hunc, v. ruruſus alloquuta eſt prudens Penelope;

20 Δι γδ τῷτο ξείνι ἔπος τετιλιεσμένον εἶπ'·
 20 Τὼ κα πάλχα γυῖος φιλότιπέ τε πολλά τι δόξα
 20 Ἐξ ἰμευόσσι κί τις σὺ σιωπῆσιν ἔμελλεσσι
 ὧς εἰ μὲ τοιμῶτα φρεσὶ ἀλλήλοισι ἀγέμενοι·
 Μηνστῆρι δὲ πῶρροντι ἰδυσσῆος μεγάροιο
 Διάκεισσι τέρποντα, ἀγχιέροισι ἐνταῖς.
 Ἐν ταυτῷ δὲ πῶρροντι εἶπε πῶρροντι ὕβρις ἔχρασι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἔφατο· ἴλω, κ, ἐπὶ λυθε μάλια
 Πάστειδιν ἔξ ἀγροῖσι, οἳ δ' ἔχαγι εἰ τιπύεσι φρο·
 Κατότε δὴ πῶρροντι ἐπέμεινον, (ὅς γάρ βα μάλιστα
 ἦ ἴδατε κορυκῶν, καὶ σὸν παρρησία το δὴ πῶρροντι)
 20 Κῦρρι, ἐφ' ἃ πάντες ἰπῆροσιν, φρίτ' ἀΐθλοισι,
 20 Ἐτρεθε φρεσὶ δάμαθ' ἰπ' ἀστυμώδῃα δῆρτα.
 20 Οὐ μὲ γὰρ π χροῖται, ἴερο δὴ πῶρροντι ἦ ἴδα.
 20 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀγροῖσι ἴλασ, πῶρροντι τε μῦθον·
 Αὐτῶσ ἰπῶρ ἴλασ τε δῆμας ἔναι τιπύεσι.
 Χλαφιας μὲ κατότε τε χ' ἄλλοισι τε δ' ἔφρασι πῶρροντι
 Οἳ δ' ἰπῶρροντι μάλιστα κ, πῶρροντι φρο·
 Ἰπῶρροντι δὲ σφας σιάλοισι κ, βίωσ ἀγχιέροισι,
 Δῆρτ' ἰπῶρροντι, τοῖ δ' ἔξ ἀγροῖσι πῶρροντι
 Ὡ πῶρροντι ἰδυσσῆος τ' ἰπῶρροντι δ' ἴλασ ἰπῶρροντι
 φρο·

Τῶσ δὲ μῦθον ἔφα σιλόσσι ἔχραμοι αἰδ ἔφρασι
 20 Ἐπῶρροντι εἶπε αὖ δ' ἰπῶρροντι πῶρροντι ἰπῶρροντι ἰπῶρροντι
 20 Σίλοισι, οἳ ἐπὶ τῶσσι αἰκῆ ἰμευόσσι, ἴλασ αὖ ἰπῶρροντι
 20 Αὐτῶσ καλοῖσιν τα δ' ἰπῶρροντι ἰπῶρροντι ἰπῶρροντι
 20 Ἀλλ' αὖ δ' ἰπῶρροντι, δῆμα μῦθον ἰπῶρροντι
 20 Νεκῶσσι, κατότε δὲ τ' αἰ αἰπῶρροντι εἰσιν ἰμεκῶρροντι.
 20 Ἀλλ' αὖ δ' ἰπῶρροντι, δὴ γὰρ μῦθον μάλιστα
 20 ἴλασ, αἰπῶρροντι τῶσσι ἰπῶρροντι ἰπῶρροντι ἰπῶρροντι
 20 Τῶσ δ' ἰπῶρροντι φροσῶσσι πῶρροντι ἰδυσσῆος
 20 Ἰπῶρροντι φροσῶσσι, πῶρροντι δὲ τῶσσι καλοῖσιν.
 20 Ἀλλ' ἰπῶρροντι δ' ἰπῶρροντι δῆμασσι ἰπῶρροντι.
 20 Ὡς δὲ μοι εἶπῶρροντι τῶσσι τῶσσι ἰπῶρροντι δῆρτ',
 20 Σχερῶρροντι ἰπῶρροντι αἰπῶρροντι ἰπῶρροντι ἰπῶρροντι.
 Ἐ γὰρ, ἴλασ μὲ ἰπῶρροντι αἰπῶρροντι βῆσιν τῶσσι, ἴλασ

Vtinam ea res hospes perficeretur,
Ideo citò experiteris amicitiamque multaque dona
A me, ut omnes te obuium beatum essent prædicaturi.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Proci autem ante Vlyssis domum
Discis delectabantur, & tragulas mittendo
In fabrefacto pavimento, ubi etiã antè insolescebant.
Sed quando iam cœnandi tēpus erat: & venerūt oues
Undique ex agris, hi verò duxerunt qui antea,
Et tunc iam ipsi dixit Medon, (hic enim maximè
Placebat præconum, & ipsis aderat in conuiuio.)
Iuuenes, postquã iã delectati estis mēte certaminibus,
Ite in ædes, ut pareatis conuiuium.

Non. n. incommodum est tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi. a. surrexerunt & iuerunt domum vnus-
At postquã venerūt in ædes bene habitatas, (quisque.
Vestes quidem deposuerunt in sedilibus thronisque.
Hi. v. maclauerunt oues magnas, & pingues captas.
Maclauerunt. a. sues pingues, & bouem armentariam,
Conuiuium parantes: hi verò ex agro ad ciuitatem
Properè se-accingebant ut irent, Vlyssisque & diuinus
subulcus.

Inter hos. a. verba incepit subulcus princeps virorum.

Hospes, quoniã. v. postea ad ciuitatē ire valde cupis.

Hodie, sicut iussit dominus meus, certè te ego

Hic vellem stabulorum custodem fieri:

Sed vereor, & timeo ne mihi in posterum

Iraſcatur: difficiles autem dominorum sunt minæ.

Sed agè nunc eamus, iam enim inclinauit maximè

Dies: breui. a. sub vespèram frigus erit intensius.

Hunc. v. respondens alloquutus est prudens Vlysses,

Cognosco, mente teneo, hæc iam intelligenti præcipis,

Sed eamus, tu autem postea assiduè duc.

Da verò mihi sicubi baculum incisum est,

Ut innitatur, quoniã dicitis valde lubricam esse viam:

Dixit: & circum humeros deturpam imposuit perâ-

Πικρὰ βασιλίῳ ἐστὶ σφοδρὰ ἴνυ ἀσπὴρ,
 Εὐμαίε· ἴδ' ἄρα τί σὺ δ' εἶδ' ἄνδρα ἴδουκαί.
 Τὸ βῆλαι, σείθειον δὲ κωνίε, βῆταιρε ἀδρῆ
 Ρ' ἔφατ' ἐπαυθὺν ἄφροντι· ἔτι δὲ πρὸς ἄλλῳ εἰκαστο
 Πτωχὸν λυγρὸν ἔσθ' ἰχθυὸν ἀδ' ἄλλοι.
 Σκοπεύειν τὰ δ' ἄλυξ ἄρα ἀσπὴρ ἴνυα τὰ ἴσθ'
 Ἀλλ' ἴπυ δὲ σπείχοντε ἔδον κ' ἔπιπαιλασσαι
 Ἄσπερ ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Τυκτῶν κ' ἀλλ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Τίω ποίησ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἀμπίθ' ἄρ' ἀγρίεσσ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Πάισοι κ' ἀλλ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἰσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Νυμφάων, ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Ἐἴδ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Αἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Δέσπ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 Τοῖς δὲ ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 τ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'

- 30 Ἐκπαυθὺν ἄφροντι (ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ')
- 30 Νυμφάων δὲ ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Πῶ δὲ τὴν ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Πτωχὸν λυγρὸν ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Ὅς πολλὰ π' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Αἰτίησ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Τὴν κ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Σακακέσσ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Καθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Ἀλλ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Ἐργὸν ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Βάλασθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Ἀλλ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Αἰ κ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Παλλὰ κ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
- 30 Πάλλ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'

Dentis *seruati* rimosam, tortilis verò erat funis.

Eumæus verò ei baculum gratum dedit.

Hi iuerunt: stabulum autem canes & pastores yrii

Custodiebant à tergo manētes: hic, v. in ciuitatē duxit

Pauperi misero similem & leni, [regem

Baculo innitentem, mala. a. circū corpus vestimēta in-

Sed quando iā euntes viam per aspexit [durus erat,

Ad ciuitatem accesserunt, & in fontem peruenerunt

Fabre factū pulchrē-fluentē, vnde aquā capiunt ciues,

Quem fecit Ithacus, & Neritus & Polyctor.

Circum, a. aliorum aquis nutritarum erat nemus

Vndique circulari, frigida verò desinebat aqua

Ex alto ex petra, ara autem desuper facta erat

Nympharum, vbi omnes sacrificabant viatores,

Ibi ipsos inuenit filius Dolij Melanthius,

Capras ducēs, quæ omnibus antecellebant gregibus,

Cornam proci, duo verò simul sequebantur pastores.

Hos, a. conspicatus increpuit, sermonēque habuit &

compellauit

Terribiliter & indecenter: (mouit. v. animū Vlyssis.)

Nunc quidem iam valde omninō malus mala ducis:

Sic semper similem ducit deus ad similem.

Quò iam hunc voracem ducis immanis subulce,

Pauperem miserum, conuiuiorum destructorem

Qui multis liminibus astans deteret humeros,

Petens frustra, non enses, neque lebetes?

Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri

Vt esset stabuli curator & pabulum hœdis portaret,

Ille saltē serū bibēs magnū genu poneret. *in corpore*

Sed quādo ille iā opa mala didicit, nō volet *intra fuerit*

Opus adire, sed trepidus in populo

Vult petens pascere suam ventrem insatiabilem.

Sed edico hoc (& perfectum erit:)

Si iuerit in ades Vlyssis diuini,

Multa ei circum caput scabella virotum ex manibus

Latere atterent per domum percussq.

Δις φάτο· κ' ἑπελάτλαξ' ἔϊθονε ἀφορμήσιν·
 Γόργον δ' ἔειπε μετ' ἑταίρων ἰσχυραλίζων,
 Ἄλλ' ἔωφ' ἀσφαλίσαι· ἰδὲ μερμηρίζη ἰδυσταίῳ.
 Ἡ δ' ἑμαυτὴν ἔπιπάλωκε θυμὸν ἰλοστο,
 Ἡ φρεσὶ γυνὴ ἢ ἄρα κείνη, ἀμὲν ἔδασ' ἀείρας,
 Ἀλλ' ἰπιπύλοισι, γίνοι δ' ἔρχετο τ' δὲ συζώτης
 Νόηκοσι αὖτε ἰδὲ, μέγα δ' ἔϋξατο
 χεῖρας αἰσχροῖσι.

- 20 Νύμφη κλυταίαι, κεύρω δίδος, εἴποτο' ἰδυσταίῳ
 20 Ὑμῖν δ' ὅτι μοῖρ' ἔκει κελύφας πίσι θυμῷ
 20 Ἀρπυγιάδ' ἰρίσων, τίθ' μοι κλυταί' ἔειλε δόρυ,
 20 Ὡς ἔλθοι μ' κείνοι αἰὲς, κήραρι δ' ἔει δαίμων.
 20 Τὴν κ' ἔπει ἀγλαίας γὰρ διασκεδάσσει ἀπίστας,
 20 Τὰς τῶν ὕβριζων φησὶς, ἀλλ' ἀνέθευρε αἶψι
 20 ἄστυ κείτ' αὐτὰρ μῦθ' ἄκακ' ἔθειρευστο γομφίῳ.
 20 Τότ' ἔπει φρεσὶν ἔπει μὲν κείθις ἀπόλοε κήραρι,
 20 Ὡς πύπει, εἴοι ἔπει κύνων ἰλοσταίῳ αἰσχροῖσι,
 20 Τίτ' ποτ' ἔρχαι ὅτι τῆς οὐνοῦ ἔλμοισι μὲν ἄφρονος
 20 ἄστυ πᾶν ἰδυσταίῳ, ἵνα μοι βίοντι πολὺν ἄλφρον.
 20 Αἶ γὰρ τολύμαχοι βάλαι αἰγροῦ τήξου δούλων
 20 Σάμοισι ἐν μεγάροισι, ἢ ἔπει μετ' ἑταίροι δαμαίνω,
 20 Ὡς ὀδυσθαί γὰρ τολύμαχοῖσι ἔπει μιν ἔμφορ.
 20 Ὡς εἰπὼν, εὖ μ' ἔπει αὐτόθι ἔπει κέντρον
 20 Αὐτὰρ ὁ βῆ' ἄλλ' ἄλλ' ἔπει δόμοισι ἔπει αἰσχροῖσι.
 20 Αὐτὰρ ἔπει εἰσὶν ἔπει, μὲν δ' ἔπει μετ' ἑταίροι κήραρι
 20 Ἀγρίων δαμναίχου τ' γὰρ εἰλίεσκε μετ' ἔπει.
 20 Τὴν φησὶ μ' κλυταίαι μίθων δίσσων εἰ ποῖ ἔπει
 20 Σίτι δ' αἰσχροῖσι τῶν μιν παρὶ θεῶν φέρουσαι,
 20 Ἐλυσταίῳ γὰρ κήραρι δ' ἰδυσταίῳ κ' ἔπει ἀφορμῶν
 20 Σπύτιον ἔπει κήραρι, εἰ δ' ἔπει σφαιρῶν κλυτῶν ἔπει
 20 Φίμω γὰρ γὰρ κήραρι, αἰδ' ἔπει σφαιρῶν κλυτῶν ἔπει
 20 Φίμω κλυτῶν ἔπει κήραρι ἔπει φρεσὶν ἔπει σφαιρῶν,
 20 Ἐπὶ φρεσὶ μὲν ἄλλ' ἔπει δὲ μετ' ἑταίροι κήραρι ὀδυσθαίῳ
 20 Ρῶν δ' ἔπει κήραρι ἔπει κ' ἔπει πολλοῖσι ἔπει δίσσων.
 20 ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει, ἔπει σφαιρῶν ἔπει εἰσὶν ἔπει
 20 Τότ' ἔπει κ' ἔπει κήραρι, δόρυ δ' ἔπει ἔπει κήραρι

Sic dixit, & cum aggrediens calce imperit præ stultitia
 In coxam, neque ipsum extra viam demouit:
 Sed firmus permansit, hic autem cogitauit Vlysses,
 An inuens baculo animam auferret,
 An ad terrâ deiceret caput circa pavementū sublatū:
 Sed pertulit, mētribus, a. retentus est: hunc, v. subulcus
 Increpuit contrā conspiciatus, valde autem precatus
 est manibus sublatis,

Nymphæ fontanæ filia Iouis, si vnquam Vlysses
 Vobis femora combussit cooperta pingui nidore
 Agnorum & hœdorū, hoc mihi perficite desiderium,
 Vtinam veniat ille vir, dicat autem ipsum nomen,
 Sic tibi lasciuias dissiparet omnes,
 Quas iniurius profers, errabundus semper
 Per ciuitatem: at pecora mali perdunt pastores.

Hunc, a. rursus alloquutus est Melanthius custos ca
 O dii, quale dixit canis astutias sciens, [prarum,
 Hunc aliquando ego in naui bene tabulata nigra
 Agā longe ab Ithæa vt mihi victū multum inueniat,
 Vtinā, v. Telemachū interficiat argentei-arcus Apollo
 Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,
 Sicut Vlyssis longe periret editus dies.

Sic loquutus, hos quidem liquit ibi tacitè euntes.
 Ipse, v. abiit: valde, a. celeriter ad ædes peruenit regis.
 Statim verò introiit, cum procis autem sedit
 E regione Eurytachi, hunc, n. amabat maximè. [bāt,
 Huic quædē carniū partē apposuerūt q̄ qui tibi instruc-
 Panem, a. veneranda penus custos apposuit ferens
 Ad comedendū: prope, v. Vlysses & diuinus subulcus
 Steterunt venientes: circum autem venit sonitus
 Citharæ concauæ, intēque ipsos cœpit canere
 Phœnius: at hic manu captū alloquutus est subulcū,
 Eumque, certè valde iam hæc ædes pulchre Vlyssis
 Facile quidem visu dignoscatur etiam inter multas,
 Ex albis afix sunt: ornata est autem ei aula
 Muro & valuis, ianux verò bene munitæ sunt

15 Δακλίδες ἴασι αἰ τε μοι αἰὲρ ὑπερπλήτοισσι.
 20 Τρυγίσκω δὲ ὅππυλλοὶ ἐν ἀπυρρῶντι πῖθιτι
 25 Αἰσθεσέεπι κείσσι πλῆ ἀλώεσθι, ἐν δὲ τε φέριμυξ
 30 Ἡπύκλιω ἄρα δαυτὶ θεῶν πολίσσασσιν ἰταρῶν.
 35 Τόν δ' ἄκουμ. ἑυφρονε φρονισίονε δὲ ἄγε σὺ βῶπις.
 40 Ρ' ὅτ' ἔγνωσι πῖθι δὲ τῆ τ' ἀλάλοφον ἔσσι ἀδύμοισι.
 45 Ἀρ' ἄρα δὲ φερίζομι ὅππασιν ἔσσι τῆ δὲ ἔργα.
 50 Ἡ δὲ σὺ φερίθεσι σιθὸν δέμοισι ἑυφρονε φρονισίονε,
 55 Δύστο δὲ μιν ἔσσι, ἔργα δὲ ὑπερπλήτοισσιν ἄρα.
 60 Εἰ δὲ ἔδρασι, ὅππασιν ἔσσι, ἔργα δὲ ἑυφρονε φρονισίονε.
 65 Μαθὶ σὺ δειδωκῶν, μὴ τις σ' ἔλατθῃ τῆ σπῆ.
 70 Ἡ βάλῃ δὲ ἔλατθῃ τῆ σπῆ σὺ φερίζομι ἄρα.
 75 Τόν δ' ἑμείβετο ἔσσι πολίσσασσιν ἄρα ἑυφρονε φρονισίονε.
 80 Τρυγίσκω φερίθεσι τῆ γὰρ δὲ φερίθεσι κληθῆσι.
 85 Ἀλλ' ἔρχου φερίθεσι, ἔργα δὲ ὑπερπλήτοισσιν ἄρα.
 90 Οὐ γὰρ τι πλάγῃσι ἀδύμοισι ἔσσι βολασι.
 95 Τολμῆσι μοι θυμῶν, ἔργα δὲ φερίθεσι κληθῆσι.
 100 Κόμισσιν ἑυφρονε φρονισίονε, ἔργα δὲ τῆ σπῆ.
 105 Γάστρε δὲ ἔσσι δὲ ἄρα φερίθεσι κληθῆσι.
 110 Οὐλομεθῶν, ἔσσι δὲ καὶ φερίθεσι κληθῆσι.
 115 Τῆ δὲ ἄρα ἑυφρονε φρονισίονε ἑυφρονε φρονισίονε.
 120 Πῖθιτι ἑυφρονε φρονισίονε, ἔργα δὲ φερίθεσι κληθῆσι.
 125 Ὡς δὲ πῆ τῆ σπῆ φερίθεσι κληθῆσι.
 130 Ἀρ' δὲ κῶσι κληθῆσι τῆ κῶσι κληθῆσι ἔσσι.
 135 Ἀρ' ἔσσι φερίθεσι κληθῆσι, ἔργα δὲ φερίθεσι κληθῆσι.
 140 Φερίθεσι πῆ δὲ φερίθεσι κληθῆσι ἑυφρονε φρονισίονε.
 145 ἑυφρονε φρονισίονε
 150 Ὡς δὲ πῆ φερίθεσι κληθῆσι τῆ σπῆ.
 155 Ἀρ' ἔσσι φερίθεσι κληθῆσι, ἔργα δὲ φερίθεσι κληθῆσι.
 160 Δὲ τῆ κληθῆσι φερίθεσι φερίθεσι κληθῆσι.
 165 Ἐυφρονε φρονισίονε, ἔργα δὲ φερίθεσι κληθῆσι.
 170 Ἡ μείβῃσι τῆ βῶπις τῆ κληθῆσι φερίθεσι κληθῆσι.
 175 ἑυφρονε φρονισίονε φερίθεσι κληθῆσι φερίθεσι κληθῆσι.
 180 ἑυφρονε φρονισίονε κληθῆσι φερίθεσι κληθῆσι.
 185 Δὲ τῆ γὰρ ἑυφρονε φρονισίονε φερίθεσι κληθῆσι.
 190 Φερίθεσι πῆ δὲ φερίθεσι κληθῆσι ἑυφρονε φρονισίονε.

Eisores, non aliquis ipsam vir expugnaret.
 Cognosco, a quòd multi in ipsa conuiuia faciunt
 Vini, quoniam nidor quidem ascendit, cithara verò
 sonat, quam conuiuio dii fecerunt amicam.

Huic. v. respondens loquutus es Eumæe subulce,
 Facile cognoscis, quoniam neq; alioqui es imprudens,
 Sed age iam consultemus quomodo erunt hæc opera.
 Vel tu primùm ingrediere & des bene-habitas,
 Accede. a. ad procos, ego verò remanebo hic.
 Sin vis remane, ego autem vadam ante:
 Ne verò tu tarda, ne quis te extra animaduertens
 Vel percutiat, vel impellat: hæc te cauere veim.

Huic. a. respondit postea prudens diuinus Vlysses,
 Scio, cognosco, hæc iam intelligenti præcipis:
 Sed ito prius; ego autem remanebo hic.
 Non enim plagarum inscius, neque ictuum:
 Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
 In mari & bello; ad illa accedat & hoc.
 Ventrem autem nullatenus licet occultare auidum;
 Perniciosum, qui multa mala hominibus dat,
 Cuius gratia & naues bene transtrata armantur,
 Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Canis autem caputque & aures iacens eleuauit
 Argus Vlyssis laboriosi: quem quondam ipse
 Nutriuerat neque fruitus est: antè verò in illum sa-
 crum

Iuit, hunc verò antè duxerunt iuuenes viri
 Contra capras syluestres, & ceruos, & lepores.
 Tum autem iacebat abiectus post discessum regis
 In multo stercore, quod eius ante ianuas
 Mulorumq; bouumq; abudè fulsum erat, donec aufertèt
 serui Vlyssis, nemo magnum stercoreantes.
 Ibi canis iacebat Argus plenus ricinorum.
 Tunc verò statim vt agnouit Vlysses prope euntem,
 Euda quidè hic adulatus est, & aures deiecit ambas.

10 Κλέος δ' ἐν ἔτ' ἴσταιτα δυνάστατο εἰς αἶατος
 20 Ἐλθὼν μὲν πρὸ ἴσται ἰδὼν δότο μὲν ἔξα το δάκρυ,
 30 Ἔπειτα λαθὼν ἔμπερ ἀφάρ δ' ἔρρηκε μωθρ.
 40 Ἐύμας δ' ἔμπερ θάψμα κύνει δὲ κύνει ἐπὶ κούρῃ
 50 Καὶ ἔμπερ δάμπερ ὄβρι κύνει γ' ἔμπερ εἶδα
 60 Εἰ δὲ κύνει τὰ χεῖρ ἴσται δύνει ὄβρι εἶδα τῆσθι,
 70 Ἢ αὐτὰς εἶδα τε τρεπνὸν ζῆος κύνει αἶατος
 80 Πρὸν τ' ἀγλαίης δ' ἴσται κύνει κύνει κύνει.
 90 Τὴν δ' ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει,
 100 Καὶ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 110 Εἰ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 120 Οἶον μὲν ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει,
 130 Ἀτὰρ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει,
 140 Οὐ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει,
 150 Κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 160 κύνει δὲ.
 170 Νῦν δ' ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 180 Ὀλίγο μὲν κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 190 Ἀρῶν δ' ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει,
 200 Οὐκ ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 210 Ἢ μὲν κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 220 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 230 Εἰ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 240 Ἢ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 250 Ἀρῶν δ' ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει,
 260 Ἀτὰρ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει.
 270 Τὴν δὲ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 280 ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 290 Νῦν δ' ἔμπερ κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 300 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 310 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 320 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 330 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 340 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 350 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 360 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 370 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 380 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 390 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 400 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 410 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 420 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 430 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 440 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 450 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 460 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 470 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 480 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 490 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 500 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 510 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 520 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 530 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 540 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 550 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 560 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 570 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 580 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 590 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 600 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 610 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 620 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 630 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 640 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 650 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 660 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 670 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 680 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 690 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 700 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 710 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 720 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 730 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 740 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 750 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 760 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 770 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 780 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 790 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 800 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 810 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 820 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 830 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 840 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 850 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 860 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 870 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 880 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 890 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 900 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 910 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 920 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 930 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 940 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 950 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 960 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 970 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 980 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 990 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει
 1000 κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει κύνει

Prope a non amplius postea posuit suum dominum
 Venire: at ille lōgē ip:ū cōspicatus absterfit lactymū,
 Facile latēs Eumæum: statim verò interrogavit verbo,
 Eumæe, certē valde miraculū, canis hic iacet in simo,
 Pulcher quidem corpore, at hoc non manifestē scio,
 An & velox fuit currere in specie hae,
 An ita ille est quales mensales canes virorum
 Sunt, deliciarum autem gratia nutriunt eos reges.

Hunc verò res: edēs alloquutus es Eumæe subulce,
 Canis hic viri est valde lōgē mortui,
 Si talis esset & corpore atque operibus,
 Qualem ipsum ad Troiam iens reliquit Vlysses,
 Statim admirateris conspicatus velocitatem & robur:
 Neque. n. fugiebat profundæ in profunditatib: sylvæ
 Feram: quancūque vidisset: in vestigijs enim odoran-
 dis erat sagacissimus.

Nunc tenetur malo, dominus, v. eius procul à patria
 Perit: hunc autem mulieres negligentes non curant,
 Serui verò quando non imperant domini,
 Non amplius postea volunt decentia operari,
 Dimidium enim virtutis aufert latē-sonās Iupiter
 Viri quando ipsum servilis dies occupat.
 Sic loquutus, ingressus est domos bene habitatas,
 Iuit autem rectā per domum ad procos superbos.

Argum verò parca accepit nigræ mortis,
 Quum primūm vidisset Vlyssēm vigesimo in anno,
 Primus autem vidit Telemachus divinus
 Incedentem per domū subnicū: celeriter verò postea
 Annuit ad se vocās: hic. a. vbi cōspicatus esset accepit
 Iacens: tunc. v. coquus apposuit carnes multas, [sedulo
 Incidens procis in domo coniuvantibus.

Illud deposuit portans ad Telemachi mensam
 Contrahic autem ipse sedit, huic verò præco
 Partem captam posuit, ex sanis: oque panem capti:
 Prope autem post ipsum iuit domum Vlysses,
 Pauperi tristi similis & senis

Σκαπτιόμενος τὰ δὲ λυγρὰ κρεῖ χρεῖ ἔμματα
ἴσο.

- Ἴζε δ' ἔπι μάλινε βόδου ἔντοδον θυρίασιν,
 Κλιπόμενος σταθμῷ κυπριωνίῳ, ἵν' ἴππε τέκτων
 Σίσσην ὄπασσε ἄνακτος, καὶ ὄπι σταθμῷ ἰθυμνί.
 Τηλέμαχος δ' ἔπι εἰ καλίσσας φρονίσσας συνείρων,
 20 Κρητὶ δ' ἄλλοι ἔλπει σφειρακλίους ἐκ χαλκίῳ,
 20 Καὶ κρία, ὡς εἰ χρεῖς ἰχθυόωντο ἀμφιβαλίππῃ,
 20 Δός τ' ἄρ' ἔπειτα ταῦτα φέρει· αὐτὸν τε κίχου
 20 Αἰπίλιν ἰσθία πένταξ ἵπποχρόον μινεῖσθε.
 20 Αἰδώς δ' ἔκ ἀγοδῶν κειχραῖα αἰδρὶ φρονίτη.
 20 Ὡς εἶπε, βῆ δ' ἰσφραδὶς ἐπὶ τὸν μῦθον ἄκουσιν·
 20 Ἀργεῖο δ' ἰσφραδὶς ἔπειτα πτεροῖν φρονίτην,
 20 Τηλέμαχος τὸν ἔπειτα δισσῆ τέθει, καὶ σὺ καλῶν
 20 Αἰπίλιν ἰσθία πένταξ ἵπποχρόον μινεῖσθε.
 20 Αἰδώς δ' ἔκ ἀγοδῶν τῶν ἑμμεσῶν αἰδρὶ φρονίτη.
 20 Τὸν δ' ἀπυμειδίωτος φρονίτην πολύμητις ἰδούσιν,
 20 Ζεὺς αἴν, Τηλέμαχόν μοι ἐκ αἰδράσιν ἐλέει ἔμ,
 20 Καὶ εἰ πάντα γήρηνθ' ἔσκαρ' ὀμσῖν ἔπι ἄλλοισθ'.
 20 Ἡἴματα, ἀμφοτέρωσιν ἐδίξαστο, καὶ κατέσκαυ
 20 Αὐδῖ, ποδῶν φρονίτησιν ἀεικαλίησιν ὄπι πόδας·
 20 Ἡἴματα δ' ἄρ' ἔπειτα αἰδρὶ ἐπὶ μαγίσσασιν· αἰδρὶν,
 20 ἔμθ' ἔδ' ἰδούσιν, ὅ δ' ἰπποσῶντο θοῖες ἀειδρὶ.
 20 Μινεῖσθ' ἔπειτα ὀμσῖσας αἰδρὶ μῆγ'· εἰ τὸν ἀείων
 20 Ἀργεῖοι περὶ σταθμῶν κειχραῖα ἰδούσιν
 20 Ὡς ἔμθ' ἄρ' αἰδρὶ πύραχ' ἔμινεσθ' ἀργίτην,
 20 Γυῖο δ' ἔπειτα εἰσὶν ἐπίσταναι εἰ τ' ἀδύμωτον,
 20 Ἀλλ' ἄρ' ἔπειτα ἔμθ' ἀπολαίεσθ' ἔμκατοσθ'.
 20 ἔμθ' ἄρ' ἔπειτα αἰδρὶ ἐπὶ μαγίσσασιν ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Παιδοσθ' ἔπειτα ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Οἱ δ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Αἰδρὶ ἐπὶ τὸν ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Τὸν δ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Κέκρωτ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Τὸν δ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.
 20 Ἡἴματα μὲν εἰ δ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ' ἔμθ'.

Baculo innixus: hic v. mala circum corpus vestimenta
indurus erat:

Sedit autem in fraxineo limine intra ianuas,
Inclinatus in limine cyparisseo quod olim faber
Poluerat scienter, & ad amussim direxerat.

Telemachus v. ad se vocatū alloquutus est subulcum,
Panem delicatum, captum per pulchro ex canistro,
Et carnes (vt ei manus erant capaces circumiacenti.)

Da huic hospiti hæc ferens, ipsūque iube
Perere victum omnes adeuntem procos.
Pudor autem non est bonus indigenti viro supplici.

Sic dixit iur. v. subulcus postquam verbum audiuit:
Prope autem stans verba alata loquutus est,
Telemachus tibi o hospes dat hæc & te iubet
Perere victum, omnes adeuntem procos.

Pudorem verò non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
Iupiter rex dà mihi Telemachum in viris beatum esse,
Et ei omnia fiant quæcunque mentibus suis cogitat.

Dixit: & ambabus suscepit, & deposuit
Ibi ante pedes inhonesta in pra.
Comedit autem dum cantor in domibus canebat.
At vbi ille cœnauit cessauit diuinus cantor:

Proci verò tumultuabantur in domibus, at Minerva
Prope accedens ad Laertiaden Vlysses,
Commouit vt stipem à prociis congreget,
Cognoscâtque qui sint iusti quique iniusti.

Sed neque sic aliquem seruaturus erat à malo.
Perrexit a uem ire rogaturus dextrè virum quemque,
Ad omnes manū peringēs, tanquā pauper iā olim esset:
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum:

Mutuo autē interrogabant quis esset, & vnde venisset.
His verò dixit Melanthius custos caprarum,
Audite me proci in clytæ reginæ,
Super hoc hospite: vtique enim antea ipsum vidi,

Certe quidem hunc hūc subulcus duxit,
Kx. iii.

20 Αὐτοὶ δ' ἄσπερα εἶδον πύργου γῆρας ἄχρητον ἴδον
 21 ὧς ἔρατ' ἀπὸ πύργου δὲ ἔπιπτε γέλαστος συνώπιον·
 22 ὧς ἔργιστον σιδήρεα πῆξ ἢ σὺ πύργου πύλαϊν·
 23 ἢ γὰρ εἴη ἄχ' ἄλιος ἢ μῦθ' ἀνιάνει εἰς κῆρ' ἀλλοῖο·
 24 Πῶς γὰρ ἀπὸ πύργου δαίτην ἄπειρα φρονεῖται·
 25 ἢ εἰς σπυρὸν περὶ βίβητος κρατῆρ' ἴδουσι ἀσπαστοί·
 26 εἰς δ' ἀλ' ἢ γὰρ ἄβυσσος, σὺ δὲ καὶ πύργον δὲ ὀκέλευσας·
 27 Τὸν δὲ ἀπαιμειδίωδες φρονεῖντες δὴμαρ σιδήρεα,
 28 Ἄγχιό, κ' ὠφ' ἔσθλα κ' ἰσθλός ἐσσι ἀχρηστῶν·
 29 Τίς γὰρ δὴ ξείνους καλῶς ἀλλοῖσι σὺτὶς ἐπιλάθων
 30 ἄλλων γ' εἰ μὴ ἔξω δὴ δαίμων ἐργεῖ ἔσσι·
 31 Μάστι, κ' ἰσθλῶν ἔσθλα κ' ἰσθλῶν δαίμων,
 32 ἢ κ' ἄσπερα εἶδον, ὅταν τέρπεται εἰσὶ δόμων·
 33 Οὐτοὶ γὰρ καλῶς γὰρ βροτῶν ἔσσι ἀπείρονα γῆρας·
 34 Πῶς γὰρ δὲ ἴσσι εἰς πύργου πύργου εἰσὶν ἑαυτῶν·
 35 Ἄλλ' αἰεὶ χεῖρας τοῖς πύργοις περὶ τῶν εἰς μετῆρας
 36 ὁμοῖσι ἰδουσῶντες, τίσι δὲ αὐτ' ἰμοῖ' αὐτῶν ἔργων
 37 ὀκέλευσας εἶναι μοι ἔχρηστον πῶς ἐλέησεν
 38 Ζῆνι ἐπὶ μαχάρεσσιν κῆρ' ἰσθλῶν δαίμων ἰσθλῶν·
 39 Τὸν δὲ αὐτῶν μαχάρεσσιν πῶς ἐλέησεν
 40 κύμα.
 41 Σίχ' ἄσπερα μοι τῶν πύργου ἀμείβω πύργου ἰσθλῶν·
 42 Ἄσπαστος δὲ εἶναι τῶν πύργου εἰσὶν ἰσθλῶν εἶναι
 43 ἄσπαστος χεῖρας τοῖς πύργοις ἀπείρονα εἶναι κῆρ' ἀλλοῖο·
 44 ἢ γὰρ εἰ αἰσῶντες εἶναι πῶς ἐλέησεν φρονεῖντες
 45 Ἄσπαστος, κ' ἰσθλῶν πῶς ἐλέησεν κῆρ' ἰσθλῶν,
 46 ὅτι πῶς ἐλέησεν ἀσπαστος ἰσθλῶν μαχάρεσσιν ἰσθλῶν
 47 Μύθησιν ἀσπαστος πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν
 48 Δίς εἰ ἰσθλῶν πῶς ἐλέησεν κῆρ' ἰσθλῶν γὰρ ἰσθλῶν·
 49 Μῦθ' ἰσθλῶν ἀσπαστος ἰσθλῶν πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν
 50 ὁμοῖσι εἶναι πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν δαίμων·
 51 Ἄλλ' ἢ πῶς ἐλέησεν εἶναι πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν·
 52 Αὐτοὶ γὰρ φρονεῖν πῶς ἐλέησεν ἢ δαίμων ἀσπαστος·
 53 Τίς δὲ αὐτῶν ἀπείρονα ἀπαιμειδίωδες φρονεῖντες,
 54 Τελείωσεν ἰσθλῶν πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν,
 55 εἰ δὲ πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν πῶς ἐλέησεν

Ipsū autem non aperte scio vnde genus dicit esse.

Sic dixit: Antinous verò verbis arguebat subulcum,
O probe cognite subulce, cur tu hunc ad ciuitatem
Duxisti, san non satis nobis errantes & alij
Pauperes tristes, conuiuiorum destructores?
An pro nihilo ducis quò d facultates edunt regis
Hic congregati tu autem & hunc vocasti?

Hunc. v. respondens alloquutus es Eumæe subulce,
Antinoe non quidem bona, etiamsi bonus sis, dicis.
Quis enim hospitem vocat aliunde ipse quū adueniat,
Alium, nisi fortè aliquem opificem
Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
Vel & magnum cantorem, qui delectet canendo?
Hi enim vocandi hominum in infinita terra.
Pauperem autem nemo vocaret vexantem seipsum,
Sed semper difficilis super omnes procos es
Sernis Vlyssis, præcipuè verò mihi: at ego
Non curo donec mihi prudens Penelope
Viuat in domibus, & Telemachus diuinus.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra al-
loquutus est,

Tace, ne mihi huic responde multum verbis.
Antinous verò consuevit malè contendere semper
Verbis prauis, concitat autem & alios.

Dixit, & Antinonum verbis alatis alloquutus est,
Antinoe, tu quidem præclare me scilicet curas, vt patet
Qui hospitem iussisti à domo exire (filium,
Verbo necessario: non hoc deus perficiat. (ego:
Cape aliquid quod ei des: nō equidē inuideo, inbeco. n.
Neq; quid matrem meā verere hac in re neq; aliquem
seruorum, qui in ædibus sunt Vlyssis diuini.
Sed non tibi talis in pectoribus cogitatio:
Ipse enim comedere magis vis quàm dare alij.

Huic. a. rursus Antinous respondens loquutus est,
Telemache aliloque, robor indomite, quale dixisti
i ceterum omnes dedissent proci.

20 Καὶ κίε μιν κρείε μύθας δότι φοροῦν αἴκεσ ἱρήναι.
 21 Ὡς ἄρ' ἴεν, καὶ θηλυῖαν ἰδὼν ὑπείρηκε τραπέζην.
 22 Κεύθετο δ' ἄρ' ἐπιχρηλιπαρῆς πύσας εἰλαπτιάζων.
 23 Οἳ δ' ἄλλοι ποίητε δίδουσαι, σάλασθε δ' ἄθρα πτόλιον.
 24 Σίπυρ κ' ἀριῶν, τάχα δὲ καὶ ἑμμελεῖ ἔδουαται.
 25 Αὐπεῖσ' ἄδ' ἐπὶ ἰσχυροῦσι γυῖσσι δαίμνασσι.
 26 Στῶ δὲ παρ' αἰθίοισι, καὶ μη φορεῖ μῦθον ἴσπειν,
 27 οἷε φίλος ἢ υἱὸς μαιδοῦναις ἐκείσιν ἀρχαῶν.
 28 Ἐμμελεῖ, ἀλλ' ἄθροισι ἀπὶ βασιλῆϊ ἴσταται.
 29 Τῶσσι γὰρ ἔδουα καὶ, καί τε καὶ παρ' ἄλλοι.
 30 Σίπυρ ἰγὼ δ' αἰσι κλήϊα κατ' ἀσπίδοισι γαῖαν.
 31 Καὶ γὰρ ἰγὼ ποτὲ ἴκεν ἐν ἑσθροῖσσι ἴσπειν.
 32 Ὅστις ἐσθροῖσσι, καὶ πολλὰ κίε θύσκει ἀλέκτῃ.
 33 Τοῖα ἐπίοις ἴσπειν, ἐπὶ δὲ κίχκεδῶρος ἔλθοι.
 34 Ἢ τὰρ δὲ δῶμαίε μαλα μωροῖσι, ἀλλ' ἄτε πολλὰ.
 35 Οἴοισι τ' ἔζέουσι καὶ ἀφροῖσι καλίσιοισι.
 36 Ἀλλ' ἄζικ' ἀλάττωσι κροῖαν, (ἠδὲ γὰρ γὰρ πτυ)
 37 Ὅς ἐμ' ἄμα λήϊσσι, σι πολυπλάγκτοισι αἰέκασ.
 38 Ἀἴσποτῶσι δ' ἴσπειν δαλιχμῶ ἰδῆν, ἴσπειν δ' ἄπο λήϊον.
 39 Στῶσθε δ' ἐν ἀργύπτω ποταμῶν νείας ἀμφιπέσσει.
 40 Ἐπὶ δ' ἴσπειν ἰγὼ καλὶ μῶν ἰσπεῖσαι ἴσπειν.
 41 Αὐτῶσσι πῶσι ἰσπεῖσαι καὶ ἴσπειν ἴσπειν.
 42 Ὅσπερ ἴσπειν δὲ καὶ σκίπυρ ἰσπεῖσαι ἴσπειν.
 43 Οἳ δ' ἴσπειν ἰσπεῖσαι, ἴσπειν ποταμῶν ἰσπεῖσαι σφῶν.
 44 Ἰσπεῖσαι ἰσπεῖσαι ἀργύπτῶν αἰσπεῖσαι, σφῶν καὶ ἴσπειν.
 45 Πέσσεισσι δὲ γυῖσσι καὶ ἀργύπτῶν ἴσπειν.
 46 Αὐτῶσσι τ' ἴσπειν, τάχα δ' ἐπὶ πάλῳ ἴσπειν αὐτῶν.
 47 Οἳ δὲ βούλῃσσι ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.
 48 Ἰσπεῖσαι, πῶσσι δὲ πῶσσι ἴσπειν ἴσπειν καὶ
 49 ἴσπειν,
 50 Καλλοῦσι τῶσσι ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.
 51 Φύσσει ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.
 52 ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.
 53 ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.
 54 Τῶσσι δ' ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.
 55 Αὐτῶσσι ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν ἴσπειν.

30 ἀμείνων

Ipsū vel res mē es procul hinc domus *sua* detineret.

Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensā

Iacens in quo tenebat magnos pedes conuiuans.

Ei verò alij omnes dederunt impleuerunt autē peram

Pane & carnibus: ac iam iam Vlysses (uorum.

Rursus ad limē profectus munus gustaturus erat Ach.

Stetit tamē apud Antinoū & ipsū verbo alloquit⁹ est,

Da amice, non mihi videritis pessimus Achiuorum

Esse, sed optimus, quoniam regi similis es:

Ideo te oportet dare, & copiosius quā alij

Et pane: ego autem te laudabo in magna terra.

Etenim ego aliquando domū inter homīnes habitanti

Beatus diuitem, & saepe dedi erroni

Qualiscunq; esset, & cuiuscunq; rei Indigus veniret.

Erant autem serui valde multi atq; multa

Quibūsq; bene-viuunt, & diuites vocantur.

sed Iupiter destruxit Saturnius (voluit enim sic)

Qui me cum latronibus multūm errantibus misit

Ægyptum vt irem longam viam, vt perirem.

Statui autem in Ægypto fluuio naues vtrinq; agitata,

Tunc quidem ego iussi amabiles socios

Illic apud naues manere, & naues trahere.

Speculatores verò ad speculat iussi ire.

Hi autem intemperantia victi & obsequuti animo suo,

Statim valde Ægyptiorum virorum perpulchros agros

Populati sunt: mulieres verò eduxerūt & infātes filios,

Ipsūq; interfecerunt, citò a in ciuitatem iuit clamor,

Hi verò clamore audito, simul cum aurora apparente

Venerunt impletus est .v. omnis campus pedibūsq;

& equis,

Atq; splendore: Iupiter verò gaudens fulmine

Fugam meis sociis malā iniicit, neq; aliquis tolerauit

stare contra mala enim vndiq; circumstabant.

Tunc nostrūm multos quidem interfecerūt acuto cre,

Quosdā abduxerūt viuos vt in his operaret⁹ necessitate.

At me in Cyprū deferendū hospiti dederūt q; occurreret,

- 20 Διότρου γὰρ ἰασιδὲν, ἵς κύφου ἴοι κ' ἄνοι·
 21 Ἐἴθην δὲ τιμῷ διδόντο τὸ δ' ἴκω πέμισα πέχου.
 Τὶν δ' αὖτ' αἰπίους ἀπαμείβεται, φάσσι π.
 22 Τίς δαίμων τόδ' ἄνωμα φροσύνα γὰρ δαίτης κ' ἰλίω.
 23 Σπῶθ' ἄνοι ἐς μέσσοι, ἐμῆς ἀπὸ θυδὸς τ' ἄρα πίζης,
 24 Μὴ τάχα παρ' αὐτῷ ἄγχι πύλον κ' κύφου ἴδωαι.
 25 Ὡς περ ἄρα κ' ἴσσι κ' αἰαδῆς ἴσσι φροσύνης·
 26 Ἐξέηκε πάππος παρὶς τὰς εἰ δὲ διδόντο
 27 Μειψέδωαι, πῶς ἔπερ ὄπισθ' ἴσσι κ' ἴλιω.
 28 Ἀλλοτεῖαι χαρὶν ἄρα κ' ἴσσι κ' ἴλιω.
 Τὸν δ' ἀναχαιρῶσα φροσύνη πολὺ μῆτις ἴδωαι.
 29 Ὡς πύλον κ' ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 30 Οὐ σὺ γ' αἰεὶ ξέλω σφ' ὄπισθ' ἴσσι κ' ἴλιω
 δοῖαι,
 31 Ὅς ἐτιμῷ ἀλλοτεῖαι παρ' αὐτῷ κ' ἴσσι κ' ἴλιω
 Σίτου δ' ἄρα φροσύνη δ' ἴσσι κ' ἴλιω, πολλὰ παρὶς τὰς
 32 Ὡς ἴσσι κ' ἴλιω, αἰπίους δ' ἴσσι κ' ἴλιω.
 Καὶ μὴ ἴσσι κ' ἴλιω ἴσσι κ' ἴλιω φροσύνης.
 33 Νῶν δ' ἴσσι κ' ἴλιω ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 34 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 35 Ὡς ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 Πρῶτον τὸν ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 Ἀλλ' ἀκίον κίον κ' ἴλιω, φάσσι π.
 36 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 37 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 38 Κέκλυτέ μιν κίον κ' ἴλιω, φάσσι π.
 39 Ὡς ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 40 Οὐ μὴν ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 41 Ὡς ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 42 Βαλέτω, ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 43 Ἀὐτῶν ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 44 Οὐ μὴν ἴσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 45 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 46 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 47 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 48 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 49 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 50 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 51 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 52 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 53 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 54 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 55 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 56 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 57 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 58 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 59 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 60 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 61 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 62 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 63 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 64 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 65 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 66 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 67 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 68 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 69 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 70 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 71 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 72 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 73 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 74 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 75 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 76 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 77 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 78 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 79 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 80 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 81 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 82 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 83 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 84 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 85 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 86 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 87 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 88 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 89 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 90 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 91 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 92 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 93 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 94 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 95 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 96 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 97 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 98 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 99 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.
 100 Ἰσσι κ' ἴλιω, φάσσι π.

Demetrii Iasidæ qui Cypro potenter imperabat.
Hinc iam nunc huc venio nocumenta pariens.

Huic verò rufius Antinous re pòdit & compellauit,
Æquis Deus hanc pestem addixit, conuiuij tristitiam?

Ista autem sic in medio mea procul à mensar:

Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.

Nam quidam audens & impudens es mendicus:

Ordine omnibus astas: hi autem dant

Temere: quia nulla prohibitio, neque misericordia

Ex alienis donare, quoniam adsunt multa vnicuique.

Recessit verò & hunc alloquutus est prudens Vlysses,

O dij, non tibi cum hac forma mentes sunt.

Tu enim ex tua domo ei qui à te petierit neque saltem
dares,

Qui nunc alienis assidens, non aliquid mihi toleras

De pane præceptum dare: hæc autem multa adsunt.

Sic dixit: Antinous autem iratus est animo magis,

Et ipsum toruè videns verba alata loquutus est,

Nunc iam te non amplius bene ex domo puto

Retro cessurum, quando iam & opprobria dicis.

Sic dixit, & scabello capto percussit dextru humerū,

Vltimum in dorsum hic verò fletit tanquam petra

Furmiter, neque ipsum commouit plaga Antinoui:

Sed tacitè mouit caput, mala profundè cogitans,

Rufius autem in limen iens desedit, petam verò

Deposuit bene plenam, pòst autem proci dixit,

Audite me proci perinclytæ reginæ,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

Non quidem, neq; dolor est in mentibus, neq; luctus,

Quando vir pro suis pugnans possessionibus,

Percutitur, vel de bobus, vel bene nutritis ouibus:

At me Antinous percussit ventris gratia mali

Ferniciosi, qui multa mala hominibus dat.

Sed si qui pauperum dij & si quæ furie sunt,

Antinoum ante nuptias finis mortis contingat.

Hunc autè Antinous alloquutus est Eupitidis filiae,

Comede tacitus hospes sedens, vel ab aliis:
 Ne te iuvenes per domos trahant (quæ tuâ est oratio)
 Vel pede, vel & manu lacerent verò omnia.

Sic dixit: hi autem omnes grauitè succensuerunt.
 Sic verò aliquis dixit iuuenum superbiorum,
 Antinoe non quidè bene percussisti infelicè erronem,
 Perniciose, si iam alicubi aliquis in cœlestibus deus est.
 Nam & dii hospitibus similes peregrinis,
 Versantes se in omnes formas, versantur per ciuitates,
 Hominum bene & ma è facta inspicientes.

Sic dixerunt proci: hic autem non curauit verba.
 Telemacho v. in corde quidè magnus luctus oriebat
Illius percussigratia: non iamè lacrymam humum iecit
ex palpebris:

Sed tacitus mouit caput, mala profundè cogitans.
 Hunc igitur postquam audiuit prudens Penelope
 Percussum in domo: postea quidem ancillis dixit,
 - Vtinam sic ipsum te percussit in elythus-areu Apollo:
 Hanc v. rursus Eurynome penus custos alloquuta est,
 Si enim votis exitus nostris contingeret,
 Nemo horum ad pulchrâ aurorâ pueniret. *i. cras superisset.*

Hanc autem rursus alloquitur est prudens Penelope,
 Nutrix, inimici quidè omnes, quoniâ mala molinatur:
 Antinoue verò maximè, nigreæ morti similis est.
 Hospes quidam infelix mendicat in domo,
 A singulis petens: (egestas enim cogit.)
 Tunc alij quidem omnes impleueruntq; dederuntq;
 Hic autem scabello in imo percussit dextrâ humerum.

Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
 Sedens in thalamo: hic verò cœnauit diuinus Vlysses.
 Hæc ad se vocatum alloquuta est iuinum subuleum,
 Vade diuine Eumæe profectus, ne hospitem iube
 Venire, vt ipsam salutem, & interrogem,
 Sicubi Vlysses miserum vel audiuit,
 Vel vidit oculis: errabundo enim similis est.
 Hanc, a. respōdens alloquutus est Eumæus subuleus,

23 Εἰ γάρ τοι βεσλίαια σὺ ἀπὸ σέθεν ἔχουσι
 24 Οἱ δ' ἔγωγε μὲν εἴπω· δειλοῖοι τε καὶ τοὶ σὺν ἐμῷ πρ.
 25 Τρεῖς γὰρ δὴ μὲν ἰούκτας ἔχοντες ἴασι δὴ ἔμμετ' ἔμμετ'
 26 Ἐν κλισίῃ (σφραῖον γὰρ ἔμμετ' ἰασι ἀποδίδει)
 27 Ἀλλ' ἄπει κροκάτωτα δὴ λῦνται ἡμῶν ἀγροῖων.
 28 Ὡς δ' ἴδ' ὅτ' ἀείδῃ κίον πατιδ' ἰματι, ἵε τε θεῶν ἰζ
 29 Ἀείδει δὴ δεικνύει πῶς ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 30 Τούτ' ἴδ' ἄμμετον μαμθῶσιν ἀκουέτω ὅππετ' ἀείδῃ.
 31 Ὡς δ' ἴδ' ἀπὸ τοῦ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 32 Φισὶ δ' ἴδ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 33 Ἐρῶτε καὶ πάντων, ἴδ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 34 Ἐνθάδε δὴ μὲν ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 35 Πρὸς ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 36 Δυστῆς ἀκαίρου.
 37 Ἀγγυρὸν δὴ σφραῖον ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 38 Ζωστὸν δὴ σφραῖον ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 39 Τούτ' ἴδ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 40 Ἐνθάδε δὴ μὲν ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 41 Οἷον δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 42 Ἡ ἀπὸ τοῦ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 43 Ἀυτῶν δὴ γὰρ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 44 Σίτοι κ, μέδου ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 45 Οἱ δ' ἴδ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 46 Βιὸν δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 47 Ἐν ἀπὸ τοῦ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 48 Μοῦ δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 49 Οἷον δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 50 Εἰ δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 51 Ἀπὸ τοῦ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 52 Ἐνθάδε δὴ μὲν ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 53 Σφραῖον δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 54 Ἀπὸ τοῦ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 55 Ἐρῶτε καὶ πάντων, ἴδ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 56 Ουχόσκει δὴ ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 57 Τούτ' ἴδ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.
 58 Πᾶσι μὲν ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ' ἔμμετ'.

Utinam vetò tibi regina tacent Achivi
 Suis verbis mulceret hic tibi dilectum cor.
 Tres enim iam ipsum noctes habui, tres a dies detinui
 In stabulo, (primū n. ad me venit vbi naue aufugisset.)
 Sed nondum calamitatem suam absoluit dicendo.
 Sicut autem quando cantorem quis aspiciat, qui à diis
 Canit doctus verba suavia hominibus,
 Hunc indefinenter prompti sunt audire quando canit:
 Sic me ille demulcebat assidens in domibus.
 Dicit verò se Ulyssis amicum paternum esse
 In Creta habitantem, vbi Minois genus est.
 Inde iam nunc huc venit clades patiendo,
 Supplex ad hos illòsve se ferens: prædicat autem de Ulyssse
 audiuisse
 Prope, Thesprotorum virorum in pingui populo
 Quòd viuat, multos verò ducat thesauros suā domum.
 Hunc autem cæcus alloquuta est prudens Penelope,
 Vade, hunc voca, vt coram ipse dicat.
 Hi verò vel in ignis sedentes delectentur,
 Vel illic in domibus, quando ipsis animus lætus est.
 Inforū quidē, n. possessiones sine corrupte iacēt in domo,
 Panis & vinum dulce hæc quidē domestici comedunt.
 Hi autem in nostra domo versantes dies omnes
 boues mactando, & oues, & pingues capras
 Coniungunt, bibuntque nigrum vinum
 Incautum: hæc verò multa absumuntur, non n. est vir
 Qualis Ulysses fuit qui cladem domo expellat.
 Si autem Ulysses venerit & accesserit in patriam terram,
 Scitum cum suo filio iniurias reponet istarum virorum.
 Sic dixit: Telem. valde sternutauit, circum a domum
 Horrendum resonuit: risit verò Penelope.
 Statim autem Eumæum verbis alatis alloquuta est,
 Vade, mihi hospitem coram huc voca.
 Nō videt q̄ mihi fili? sternutauit absoluto sermone
 deo & non imperfecta mors proci fiet
 Omnib' prociis, neq; quisquam mortē & fatum vitabit.

Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,
Si ipsum cognoscam vera omnia dicentem,

Induâ ipsi chlanâmq; tunicamq; vestimēta pulchra,

Sic dixit: iuit. v. subulcus postquam verbū audiuit,

Prope autem stans verbis alatis alloquutus est,

Hospes pater, vocat te prudens Penelope,

Mater Telemachi, inquirere aliquid ipsam animus

Circa maritum iubet, quamuis dolores passa sit,

Si verò te cognosceret vera omnia dicentem,

Induet te chlanâmq; tunicâmq; quòrum tu maximè

Indiges: panem autem & petens in populo

Ventrem pascēs, dabit. v. tibi quicumque voluerit.

Hunc. a. rursus alloquutus est multa passus diuinus

Eumæ, statim ego vera omnia dicam [Ulysses,

Filix Icarij per prudenti Penelopæ:

Scio. n. bene de illo, patrem autem sustinemus ærumnâ,

Sed procorum difficultum timeo multiudinem:

Quorum superbiâque vîque ad ferreum cœlū iuit.

Quandoquidem nunc me hic vir in domum eñtem,

Nihil mali patrantem percussam doloribus dedit,

Neq; aliquid Telemachus hac in se audiuit, neque ali-

Ideo nunc Penelopen in domibus iube (quis alius,

Manere festinantem licet ad solem occidentem:

Et tunc me interroget mariti de redituò die,

Propius assidens apud ignem, vestimenta enim

Mala habeo, scis & ipse, quoniam te prius orauì.

Hunc v. super limine stantem alloquuta est Penelope,

Non tu ducis Eumæe quid hoc intellexit ille error?

An aliquid reueritus inquisitan & aliter

Verecundatur in domo? malè verò sibi consulit verecun-

duſ peregrinus.

Hanc. a. respondens alloquutus es Eumæe subulce,

Loquitur vt pat est, quæ putaret alius,

Superbiam fugiens virorum superhorum:

Sed te manere rogat ad solem vsque occidentem,

Tibi verò sic ipsi multò melius ò regina,
Solam cum hospite loqui verbum & audire.

Hanc, a rursus alloquuta est prudens Penelope,
Non insipiens hospes videtur, quicumque sit:
Non enim aliqui sic mortalium hominum
Viri contumelios agentes iniusta cogitant.

Hæc quidem sic dixit: hic, v iuit diuinus subulcus
Procorum in cœtum postquam dixit omnia.
Statim, a. Telemachus verbis alatis alio quurus est,
Collato capite, vt non audirent alij.

O dilecte, ego quidè abibo vt sues & illa custodiam,
Tuas nimirùm & meas facultates: tibi v hic omnia curæ
Ipsum quidè te primùm serua, & cōsidera animo | sint.
Ne quid patiaris, multi, a mala cogitant Achiuorum,
Quos Iupiter perdat antequam nobis nocumēto sint.

Hunc, a. rursus Telemachus prudens contra allo-
quutus est.

Erit sic amice: tu autem vade merenda sumpta,
Mane verò veni, & duc sacrificia pulchra:

At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.

Sic dixit: hic verò rursus sedit bene polita in sedè:
Vbi repleuit autem animum cibo & potu

Petrexit ite ad sues, liquit, v. claustraque domūque
Plenam conuiuarum: hi autem saltu cantūq;

Delectabantur: iam enim aduenerat serum diē.

ARGUMENTVM XVIII LIBRI
ODYSSEÆ HOMERÆ.

VLYSSES & Irua pugillatu contendunt: Penelope etiam
apparet præter, & ipsi Irua accipiunt. Est autè & qua-
dam colloquutio deinceps Ulyssis cum Eurymacha.

Σύμμα δ' ἐπιείχου, ὄλχεϊ ἐδουλοῦται, δῶρα τ' ἀνὰ κρη.

Α Λ Λ Η.

Οδυσσεὺς ἐν Ἴθρῳ περὶ γῆ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΘΑΥΤΣΣΕΓΑΣ

ἢ σίγμα μακάριον.

ΛΘΒ δ' ὄπι' στυχεῖ παιδῆμασ, ἐς
ἔσσο
Πτωχόισιν ἰθάκασ, μὲ δ' ἴφαιτο
πυσι μετρη.
Αζήκῃσ φαγῶν ἐν πείλω' εἴδ' ἐν
ῶϊε,
Οὐδέ βίον εἶδος δὲ μέλας μέλας ἰὼ
εὐχέσθω.

Ἀρῆαιε δ' ὄνιμ' ἴσαι' ἰὸ γδ θίτε πότιμα
μῶτηρ

Ἐκ γῆσταιε ἴθρῳ δὲ νίος κίλευσσι ἀπυατες,

Οἷω' ἐκ' ἀπαγ' ἰλάσσε κίω' ὅτι πε τις ἀλόγῳ

εἴδ' ἢ ἴδων ὄδουτῃα δίκαστο εἴν δέμασ.

Κάτω θεαίνεσθῃσ πταίεσσι πα φεσσοῦδα.

Ἰὼ γῆσταιε φεσσοῦμα δὲ πύρα κ' ποδὸς ἴλκῃ.

20 Οὐκ εἶπες ὅτι δὲ μοι ἔπιλλίξασσι ἀποριτε,

21 Ἐκείνοσ δὲ κίλευ' ἴθρῳ δὲ ἀνχῶνσ μα ἔμπῃσ.

22 Ἀτὰ' αἶα, μὲ πύρα κίτῃ ἴθρῳ κ' χροσὶ γῆσταιε.

23 Ἰὼ δὲ εἴ' ἰπιδ' ἐκ ἰδῶν φεσσοῦσ παύμασ ἐδουλοῦσ

24 Ἄμῃσ' κ' τὰ π σὲ μῆζω κρηκῆσ ἔτ' ἀγορῶσ,

25 Οὐτὲ τινα εἴπ' ἰν δὲσθῃσ κ' πύλλ' ἀελοῦσται.

26 Οὐδέ εἴ' ἴφαιτῆσ εἴδ' ἰθρῳσταιε, εἴδ' ἰπ σὲ γῆδ

27 Ἀλλ' ἀποῖασ εἴθῃσ σὲ δὲ κίλευσ δὲ μοι εἴ' ἀλόγῳ,

28 Πῶσ εἴ' γῆσταιε δὲ θῆσὶ μέλασσ σὲ πύρασ.

29 Ἰὼ δὲ μὲ πύρασ φεσσοῦσ μῆζω κ' χροσὶ γῆσταιε.

30 Μῆσ πύρασ εἴθ' ἰθρῳσταιε κ' χροσὶ γῆσταιε

31 Ἰὼσταιε κίλευσ δὲ αἴ ἰμῆσ κ' μῆζωσ ἴθ' ἰθρῳ

32 Ἀλλ' ἀποῖασ εἴθ' ἰθρῳσταιε δὲ μοι εἴ' ἀλόγῳ

ALIVD ARG. VEL INSCR.

3, autem contentione in Iri, gloriam Vlyſſis, dona regu.

ALIA INSCRIPTIO.

Vlyſſis cum Iro concertatio.

HOMERI ODYSSEÆ

LIBER XVIII.

ENIT autem pauper tota vrbe et-
rans, qui in ciuitate

Mendicabat Ithacæ, excellebat ve-
rò ventre edaci

Incessanter comedere & bibere, ne-
que ei erat vis,

Neque robur: forma verò valdè ma-
gnus erat conspectu.

Arxus autem nomine erat: hoc enim imposuit ve-
neranda mater

Ex natiuitate: Irum a iuuenes vocabant omnes,

Quoniã nūtiōs deferebat profectus, quādo aliquis in-

Qui vbi venisset, Vlyſsem expellebat sua domo, Ibebat

Et ipsum obiurgando verba alata dixit:

Recede senex è vestibulo, ne iã citò vel pede traharis.

Non audis, quòd iam mihi innuunt omnes?

Trahere verò iubent, ego autem verecundor tamen.

Sed surge, ne citò nobis contentio & manibus fiat.

Hūc, v. toruè cōspicā? alloquunt? est asturus Vlyſſes,

Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico,

Neque aliquem inuideo dare vbi multa acceperit.

Limen, a. ambos hoc capiet, neq; aliquid te oportet

Alienis inuidete, videris verò mihi esse erro

Sicut ego: opulentiam autem dij differunt præbere.

Manibus, v. ne valde propoca, ne mihi bilem moueas:

Ne te licet sim senex, pectus & labra permisceam

Sanguine, quies autem mihi & magis adhuc erit

Cras: non quidem enim te reuersurum puto

Iterum intra domum Laertiada: Vlyffis,

Hunc autem iratus alloquutus est Irus mendicus:
 O dii, vt iste mendicus volubiliter loquitur
 Vetulæ fuliginosæ similis, quem malè mulctabo,
 Percutiens ambabus *manibus*: in terrâ. a. omnes dentes
 Maxillis expellam, porci sicut segetem depascentis.
 Cinge nunc vt omnes cognoscant & hi
 Pugnantes: quomodo a. tu iuniori viro pugnabis?
 Sic hi quidem ante ianuas altas

Limine in polito toto animo litigabant.

Hos autem animaduertit sacrum robur Antinoi:
 Suauiter verò ridens alloquutus est procos,

O amici, non quidem aliquid antea tale factū est,
 Qualem delectationem deus duxit in hanc domum:
 Hospesque & Irus contendunt mutuo
 Manibus pugnare: sed committamus citò.

Sic dixit: hi autem omnes surrexerunt ridentes,
 Circūque pauperes pannosos congregati sunt.

His verò Antinous loquutus est Eupithis filius,

Audite me proci strenui, vt aliquid dicam,

Ventres hi capratum iacent in igne. hos. a. in cœna

Deponamus pinguedine & sanguine impletos.

Vter autem vincet potentiôrque erit,

Horum vtrum voluerit vbi surrexerit ipse eligat.

Semper. v. rursus nobiscū conuiuabitur, neque aliquem

Pauperem intus miseri sinemos petentem. [alium

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo.

Hos verò astutus alloquutus est prudens Vlyffis:

O amici, nullo modo æquū est iuniori cū viro pugna

Virū senem calamitate debilitatum, sed me venter hic

Mouet malus-artifex, vt plagis domer.

Sed eia nunc mihi omnes iurate forte iuramentum:

Nequis Iro auxilium ferens, me manu forti

Percutiat præuzricans, hoc autem me fortiter doma-

bit.

Sic dixit: hi verò omnes iurauerunt sicut iussit,

10 Τότε δ' ὤππε μετ' ἑσ' ἴρη' ἐκ τελευτῆσσι.
 20 Ξεπ' αἶσ' ὄπρωσι κορυθαί κε θυμὸς ἀγλαῖος,
 25 Τῦπον ἀλίζαδ' ἴρη' δ' ἄλλων μὲ πῖ
 ἀγομῶν
 30 Δαΐδιδ' ἰσπὶ πλεῖστοις μεχρήσθ' ἐκίσσε θυτῶ.
 35 Σιωπῶσαι μὲ ἰγῶν, ὅππ' δ' ἀνόντι βασιλῆες,
 40 Ἐνυμῶσθε τε κ' αἰπίτοις, πεπνυψῶσθε ἄμφω.
 45 Ὡς δ' ἄρα κ' οἱ δ' ἄσχε πῆντε ἰπῆρσι, αὐτῶρ ἰδύσασθαι
 Ζῆσαστο μὲ ῥ' ἰκασιν σφει μῖδια, φῶντι δ' ἄμφω
 Κεκλιῖσι τε μεγάλαις τε φάσιν, ὅτι εἰ δούρειο ἄνθρωποι,
 Στάκῃ τε, πῆκροί τε ἔσχε χεῖρες, αὐτῶρ ἀδίων
 Ἀγχε παρσπυρῶν μάλ' ἄλδασι ποικύει λαόν.
 Μυστῶσθε δ' ἄσχε πῆντε ἰπῆρσι ἄλλαις ἀγῶσασθαι
 Ὡς δ' ἄσχε πῆντε ἰδύσασθαι ἐκ παλαιῶν ἄλλων,
 50 Ἡ' αἴμα ἴσθαι αἴσθε ὄππ' οὐκ ἔσθαι κακοὶ ἔξαι
 55 Οἴω ἐκ βακίω ὄππ' οὐκ ἔσθαι κακοὶ ἔξαι.
 60 Ὡς ἄρ' ἴδασθαι ἴρη' δ' κακοὶ ἔξαι το θυμὸς.
 65 Ἀ' ἴσθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ζῆσασθαι αἰάγχε,
 70 Διδόσθαι σφει μὲ μῖστον μάλισσιν.
 75 Ἀ' ἴσθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι τ' ἔξαι τ' ἔξαι τ' οἴομ' ἔξαι.
 80 Νῦν μὲ μὲν τ' ἔξαι βασιλῆες μῖστον ἔξαι.
 85 Ἐκ δ' αὐτῶν γὰρ ἔξαι ἔξαι κ' ἀδύσθαι ἔξαι,
 90 Ἀ' ἴσθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 95 Ὡς δ' ἄρ' ἴδασθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 100 Αἰ ἴσθαι τ' ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 105 Πῆ μὲν τ' ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 110 Εἰς ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 115 Ὡς δ' ἄρ' ἴδασθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 120 Μῶσθαι τ' ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 125 Ὡς δ' ἄρ' ἴδασθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 130 Εἰ μῖστον δ' ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 135 Δῖσθαι μῖστον ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 140 Ἡ' ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 145 Ἡ' ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 150 Ὡς δ' ἄρ' ἴδασθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.
 155 Ὡς δ' ἄρ' ἴδασθαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι ἔξαι.

Hos. a. rufus alloquuta est vis sacra Telemachi,
 Hospes, si te mouet cor & animus fortis,
 Contra hunc te defendere, horum aliorum neminem
 Achiuorum

Time, quoniam pluribus pugnabit qui te verberabit.
 Hospitalis equidem sum, assentiantur verò reges,
 Eurymachû que & Antinous, prudentes ambo.

Sic dixit: hi verò omnes assentiunt: at Vlysses
 Circû iinxit quidem pannis genitalia, ostendit. a. crura
 Pulehrâque magnâque, apparuerunt. v. ei lati humeri,
 Pectorâque fortisque brachia: at Minerua
 Prope astans membra auxit pastori populorum.
 Proci. a. omnes vehementissimè admirati sunt.

Sic. v. aliquis dixit conspiciatus ad propinquum alium,
 Certè citò Irus miser. Irus adicititiû malum habebit:
 Qualem ex laceris vestimentis senex coram ostendit!

Sic dixerunt: Iro autem malus motus est animus.
 Sed & sic famuli duxerunt percinctum necessitate,
 Timentem: carnes verò membra circum tremebant.
 Antinous. a. increpuit, sermonemque habuit his verbis,
 Tu verò nequum nunc es, & iactator, neque natus es,
 Si quidem hunc tremis & times grauitet,

Virum senem, calamitate debilitatum quæ ipsum in-
 Sed tibi edico hoc & perfectum erit, [uadit,
 Si te hic vincet potentiôrque erit,

Mittam te in terram coniectum in nauis nigra,
 Ad Echetum regem hominum nequissimâ omnium,
 Qui narem abscindet, & aures saxo are:

Genitaliaque detrahens dabit canibus cruda discerpêda.
 Sic dixit: huic. a. adhuc magis tremor subiit mēbra,
 In mediû. v. duxerunt: hi a. ambas manus eleuauerunt.

Sanè nunc cogitavit laboriosus diuinus Vlysses,
 An ita feriret vt ipsum anima linqueret ibi cadentem:
 An ipsum sensim percuteret extenderetque terram.

Sic verò ei cogitanti visum est inelius esse
 Leuiter percutere, vt non ipsum reprobèderent Achiui.

Διπύτ' αἰετομοῖω, ὃ μὲν ἔλασσε διζυῖον

ἄμυρ

Γῆρας ὃ δὲ αἰχρῆν ἔλασσε πῶς ἄπο κείνην ἄρ' εἶπε
 Ἐθλασσε, κατὰ γὰρ δὲ ἤλθε, αἰετὸν σῶμα φέροντα ἄμυρα,
 Κεῖ δὲ ἔπεισ' ἐκ κείνου μοκρῶν, σὺ δὲ ἤλασ' ἰδύμενος,
 Δακτύλιον ποσὶ γῆρας, ἀτὰρ μετρήρας ἀγνοῖ

Χεῖρας κειρανοῖσι γῆρας ἔχοντα, κατὰρ ἰδύμενος.

Εἶλακε δὲ ἐκ κειρανοῖσι γῆρας ποσὶ γῆρας, ἄρ' ἔπεισ' αἰετῶν

Αἰετομοῖω τε σῶμα κείνην ποσὶ γῆρας αἰετῶν

Εἶπε αἰετομοῖω ποσὶ γῆρας δὲ ἐκ κειρανοῖσι γῆρας,

Καί μιν σκεπτόμενος ἴσασα πτεροῖσι πτεροῖσι γῆρας,

Ἐνταυτοῖσι κειρανοῖσι γῆρας, σῶμα τ' ἀποκείνην,

32 Μὴ δὲ σὺ γὰρ ζήσεις κείνην γῆρας κειρανοῖσι γῆρας,

33 Δυζυγῶν δὲ πῶς κείνην κειρανοῖσι γῆρας, μίσησον ἰσχυροῖσι.

34 ἢ μὴ κείνην αἰετομοῖω αἰετομοῖω κειρανοῖσι γῆρας,

Πυκνὰ ἐμυγαλίλωνος δὲ σκεπτόμενος ἴσασα πτεροῖσι

Ἄρ' ἔπεισ' ἴσασα πτεροῖσι γῆρας κείνην κειρανοῖσι γῆρας, πῶς δὲ ἴσασα πτεροῖσι

Ἡδὺ γλαυκίτη, κείνην δὲ σκεπτόμενος ἴσασα πτεροῖσι

Ζητῶν κειρανοῖσι γῆρας, αἰετομοῖω πτεροῖσι γῆρας

Ὅτι μάλιστα ἴσασα πτεροῖσι γῆρας πτεροῖσι γῆρας πτεροῖσι γῆρας,

Ὅτι πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

35 Ἡ δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

36 Ὅτι κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

37 Τὴν δὲ ἀπὸ κειρανοῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

38 Ἀμφοῖω δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

39 Τὴν δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

40 Νῆπι δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

41 Τὴν δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

42 Τὴν δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

43 Τὴν δὲ κείνην πτεροῖσι γῆρας αἰετομοῖω αἰετομοῖω αἰετομοῖω

Tunc igitur insurgentes, hic quidem percussit dextrum
humerum

Irus, ille a cervicem percussit sub aure, ossa verò intus
Fregit, statim autem venit in os ruber sanguis.

Decidit. v. in pulueribus clamans, simul eiecit dentes,
Calcitrans pedibus terram: et proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur. sed Vlysses
Pertraxit per vestibulū capto pede, quousq; iuit ad aulā
Porticūque iannas: & ipsum ad septum aulæ
Statuit reclinatum, sceptrum autem inposuit manui,
Et ipsum compellatum verbis alatis alloquutus est,

Hic nunc sede canēsq; suēsq; expellens,
Neque tu hospitem & pauperum dominus sis,
Quū sis nequā, nec ubi aliquid malū etiā mai⁹ accipias.

Dixit, & circum humeros indecentem iecit peram
Dentis *scrutis* timolam, torrum autem inerat lorum.
Iterum. v. hic in limen profectus, desedit: hi. a. iuerunt
Suaviter ridentes, & alloquuti sunt verbis, [intro
Iupiter tibi det, hospes, & immortales dij alij
Quodcumque maximè vis & tibi dilectum est animo,
Qui hunc insatiabilem *effixisti* ut mendicare desinat
In populo: cito enim ipsum deducemus ad Epirum,
Ad Echetum regem hominum perditorem omnium.

Sic dixerunt: gavisus est, a gloria diuinus Vlysses,
Antinous verò ei magnum ventrem apposuit
Plenum pinguedinēque & sanguine: Amphinomus
Panem ex canistro sublatos duos apposuit,
Et poculo aureo salutavit & appellavit,

Salve pater, o hospes, fiat tibi sicut antea
Opulentia, at nunc quidem malis teneris multis.

Hunc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
Amphinome certe valde videris prudens, esse:

Tali enim patre *es*, quoniam gloriam bonam audisti,
Nisum Dulichium probūque esse diuitēque.
Ex hoc te dicunt natum esse prudenti, a viro similis es.
Propter hoc tibi dico, tu verò intellige & me audi.

- 20 Οὐδὲν ἀμεινότερον γὰρ εἶπεραι αἰθ' ἔσπασε
 21 Παιῖ ποτ' ἰσάα τε γὰρ αἰ δότι πτεροῖν τε κ' ἔσπασε.
 22 Οὐδ' ἄρ' ἔστι ποτε φασὶ κακὸν πείσει. θύει ἔσπασε.
 23 Οὐδ' ἄρ' ἔστι ποτε φασὶ κακὸν πείσει. θύει ἔσπασε.
 24 Ἀλλ' ὅτι δὲ κ' ἀποχρῆσθαι θύει ἔσπασε.
 25 Καὶ τὰ φέρον ἀποχρῆσθαι θύει ἔσπασε.
 26 Τέως γὰρ εἶπε δότι ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 27 Οἷον ἔσπ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 28 Καὶ γὰρ ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 29 Πολλὰ δὲ ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 30 Πατρὶ τ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 31 Τὴν μὲν περὶ τὴν ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 32 Ἀλλ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 33 Οἷον ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 34 Κτῆμα περὶ τὴν ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 35 Αἰθ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 36 Δικρὸν ἀπὸ τῆς ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 37 Οὐδὲν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 38 Ὅτι πτεροῖν ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 39 Οὐ γὰρ ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 40 Μικρὸν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 41 Πτεροῖν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 42 Ἀλλ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 43 Αὐτὸν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 44 Νέος ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 45 Ἀλλ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 46 Τελικὸν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 47 Ἀλλ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 48 Τὴν δὲ ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 49 Κτῆμα περὶ τὴν ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 50 Μικρὸν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 51 Οὐδὲν ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 52 Μάλλον ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 53 Ἀλλ' ἔσπασε ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.
 54 Εὐρωτόμη, θυμὸς μὲν ἔσπασε αἰθ' ἔσπασε.

Nihil imbecillius terra nutrit homine
 Omnium quæcunque super terram spirant & serpunt.
 Non. n. vnquã dicit malum passurũ esse se in futurum,
 Interea dũ felicitatem præbent dij & genua mouëtur:
 Sed quando iam & mala dij beati perficiunt,
 Et hæc suffert nolens patienti animo.
 Talis enim mens est terrestrium hominum,
 Qualem quotidie ducit pater viroũque deorũque.
 Etenim ego quondam cogitabam in viris beatus esse.
 Multa autem iniusta feci. vi & robore impotens,
 Patre meo fretus, & meis fratibus.

Quare ne aliquis omninò vir iniustus sit:
 Sed hic silentio dona deorũ habeat quodcunque deũ
 Qualia vidẽo procos iniusta cogitantes
 Facultates accidentes, & spernentes vxorem
 Viri, quem aio non diutius ab amicis & patria terra
 Abfore: valde autem prope est: sed te dæmon
 Domum tuam subducat. ne obuiet illi,
 Quando redibit dilectam in patriam terram.
 Non enim sine cruore diiudicatum iri putø
 Procos inter & illum, postquam in ædes venerit.
 Sic dixit: & libans bibit dulce vinum.

Iterum. v. in manibus posuit poculum duci populorũ.
 At hic iuit per domum dilectam cruciatus cor
 Cõquassans caput, iam. v. malum augurabatur animus.
 Sed neque sic fugit mortem. impediuit autem & hunc
 Minerva

Telemachi vt manibus & hasta fortiter interficeretur.
 Rursus verò iterum sedit in sede vnde sutoreserat.
 Cæterum in mentibus posuit dea c. uia Minerva
 Filix Icarij prudenti Penelopæ
 Proci apparere. vt differret maximè
 Animum procorum, & honorata fieret
 Magis à viròque & filio quàm antea erat.
 Leuiter. a. subrisit, sermonemque habuit his verbis.
 Eurynome, animus mihi cupit, (non ita antea)

- 20 Μιγδύριται φαλίωα, ἀπὸ χθουρίσσι ἐφ' ἱμπτῆ.
 20 Παιδί δ' καὶ εἶπομι ἕπος τό κα κέρδιον εἶπ,
 20 Μὲ πάντα μεσῆρον ὑπὸ ραυλοισι ἰμυλῆν,
 20 Οἷτ' ἂν βάζουσι, χακῶς δ' ὑπὸ δα φροῖσσι.
 20 Τίω δ' αὖτ' ὀρυμῶμα ταμίε φροῖς μύδι εἶπιν,
 20 Νῶ δ' ταυτῆ γὰ πάντα τέκος κ' μωῖσαν ἔπει.
 20 Ἀμ' ἔστ, κ' σὺ πηδὶ ἔσσι φάσ, μὲδ' ὄππ' ἔλθῃ,
 20 Χροῖτ' ἄππ' ἰφαιδῆ κ' ὄππ' χρίσασα παρῶας.
 20 Μηδ' ἔπ' οὐ διακρίσσι πτερυγῶν κ' ἀμαρ φροῖσσι πα
 20 Ἐργυλῆσι χροῖσι πηδῶν κ' ἀκροῖσι τίσι.
 20 Ἡ δ' ἂν γὰρ τῆ πηδῆ ταλίκας, ἢ συ μάλιστα
 20 Ἡ εὖ ἀδικά πεισι γλυκῶσαι τὰ ἰδίδαι.
 20 Τίω δ' αὖτε φροῖσσι πτερυγῶν πύλῃ ὄππ' α,
 20 Εὐμωῖμα, μὲ ταυτὰ φροῖσσι κερδοῖα ἐφ',
 20 Χροῖτ' ἄππ' ἰφαιδῆ κ' ὄππ' κερδοῖα ἄλλοιθ.
 20 Ἀγλαίω γὰ ἱμογὰ διὰ τῆ ἰμογοῖ ἔχουσι
 20 Ὀλισσα, εἰς ἕκαστε ἔσσι κείλατ ἐπ' ἰμογοῖ.
 20 Ἀλλ' ἄ μοι αἰπειβίω τὰ κ' ἰπποδῆ μὲ κ' αἰσθῆ
 20 Ἐλθῶν κ' ἔφρα κ' μοι παρῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Οἷε δ' ἔπ' ἰμογὰ μὲτ' ἀίεσι κ' ἴμογοι γὰρ,
 20 Πῆ δ' ἔφρα κ' αἰετῆ δ' ἔπ' ἰμογῶσσι βίβλῃ κ',
 20 Κηρυγῶσσι γλυκῶσαι, κ' ἰμογῶσσι τῆ ἰμογῶ.
 20 Ἐπ' αὖτ' αὖτ' αἰετῆ δ' ἔπ' ἰμογῶσσι ἀδῶν κ'
 20 Κηρυγῶσσι κ' γλυκῶσαι ὑπὸ ἰμογῶ.
 20 Εὐδὲ δ' ἔπ' ἀκροῖσσι κ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Ἀπ' τῶ ἐπ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Κηρυγῶσσι κ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Ἀμφοῖσσι, εἰς ἕκαστε ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Χροῖσσι αὖτ' αὖτ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Καὶ μοι κηρυγῶσσι κ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Ἀμφοῖσσι δ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Ἡ δ' ἂν αὖτ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Ἡ δ' ἂν δ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 Ὁ δ' ἂν δ' ἰμογῶσσι τῶ μαγῶσσι τῶ μαγῶσσι.
 20 αἰετῆ,

Prociſ apparere inuiſis licet:

Filio verò dicam verbum quod perutile erit.

Non tantopere cum prociſ ſuperbis conuenietur.

Qui bene quidē dicunt, malē autem retro cogitant

Huic. a. rurfus Eurynome penus cuſtos verbum dixit,

Ita iam hæc omnia filia vt par eſt dixiſti.

Sed vade & tuo filio verbum dic, neque occulta,

Corpore lauato & vnctis genis.

Neque ſic lacrymis irrigata circum faciem

Vade, quoniam malum eſt lugere continuò ſemper:

Iam quidem. n. tibi filius talis qualem tu maxime

Supplicabas diis naſcentem videre.

Hanc. v. rurfus alloquuta eſt prudens Penelope,

Eurynome, non hæc loquere dolens licet,

Corpùſque lauare & vngete vnguento.

Splendorem mihi dij, qui Olympum habitant,

Perdiderunt, ex quo ille iuit concauis in nauibus.

Sed mihi Autonoeque & Hippodamiam iube

Venire, vt mihi aſtent in domibus.

Sola. a. non accedam ad viros: verecūdia enim ducor.

Sic dixit: vetula verò è domo exiit

Nuntiatura mulieribus, & acceleratura vt venirent.

Tunc rurfus alia cogitauit dea cæſia Minerua,

Filix ſcari dulcem ſomnum infudit.

Dormiuit a. reclinata: ſolutiq; ſunt ei membra omnia

Illic in lecto, tunc igitur dia inter deas

Immortalia dona dedit, vt ipſam admirarētur Achiui.

Vnguento quidem ei vultus perpurgauit

Immortali, quali bene coronata Venus

Vagitur quando ad t gratiarum chorum amabilem:

Et ipſam ſongriorem & pinguiorem fecit videri:

Albior. m. verò ipſam reddidit ſecto elephante,

Hoc quidem ſic factò abiuit dia inter deas.

Venerunt autem ſamula albis. vlnis ex domo

Cum voce auenientes, hanc verò dulcis ſomnus di-

miſit

- 30 Καὶ ἴδ' ἄπο μέρους τοῦ χρόσι παρῆσαι, φάσι σὶ τε,
 30 Ἦ μὲ μὲν ἄ' ἔρηπα δὴ μολακαὶ σφεί καὶ μὲ ἐκάλυψαι.
 30 Αἰεὶ μοι ἄε μολακὰ δαίματα πύρι κῆτι με εἴχεται
 30 Αὐτὸ κῆτι μὲν ἴα μακίτ' ἰδὺ θυμὸν κ' ἄρμα
 30 Αἰὶ δὴ εὐδύνω, πύρι τοῦ δῆσαι φάσι
 30 Παπύλω κῆτι μὲν ἰπὶ ἔροχε δῆ ἀχαμῆ.
 30 Ὅτ' εὐδύνω κῆτι μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν,
 30 Οὐκ εἴα ἄρμα πύρι κ' ἄρμα σφεί καὶ μὲν,
 30 Ἦ δ' ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Πάσι τε δ' ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἦ δ' ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Τάλλε σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Πάσι τε δ' ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Νῶν δ' ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἔστι καὶ σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἔε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Οὐκ εἴα πύρι κῆτι μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Οἶον δὲ πύρι κῆτι μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ὅτ' ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Πάσι τε δ' ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἦ δ' ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Τάλλε σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Μῆτις ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Αὐτὸ κῆτι μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἔστι καὶ πύρι κῆτι μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἄλλο δ' ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Ἔε γάρ με σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Οἶον δὲ καλὸν σφεί καὶ μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Οὐκ εἴα πύρι κῆτι μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα,
 30 Μῆτις ἴδ' ἄε μὲν ἄρμα σφεί καὶ μὲν ἄρμα.

Et absterlit manibus genas, clamauitque,
 Certè me ærumnotam mollis somnus cooperuit.
 Vtinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
 Quamprimum, ut non amplius lugens animo
 Vitam consumam, mariti desiderans dilecti
 Perfectâ virtutē, quoniam eximius erat inter Achiuos.
 Sic locuta descendit ex ædiū superiori parte pulchra,
 Non sola, simul cum ea & famulæ duæ sequebantur.
 Hæc, a quâdo iam ad procos peruenit diuina mulier,
 Stetit in limine domus fabre factæ,
 Ante genas habens mollia vela:
 Famula verò ei prudens utrinque assistit. [cebantur.
 Procorū a ibi soluta sunt genas, amore, v. animo mul
 Omnes a. oparunt iuxta eam in lectis dormire.
 Hæc v. Telemachum alloquuta est suum filium, [tio:
 Telemache nō ampli⁹ tibi mētes sunt, neq; cogita-
 Puer adhuc quū esse magis in mētibus, vti ta cogitabat.
 Nunc autem quando iam magnus es, & pubertatis ad
 terminum peruenisti,
 (Atque aliquis diceret filium te esse beati viri
 Magnitudinem, & pulchritudinē intuitus alienus vir)
 Nō amplius tibi mētes sunt sapiētes, neque cogitatio.
 Quale iam hoc facinus in ædibus factum est,
 Qui hospitem finisti indecenter tractari sic,
 Quomodo ergo? si quis hospes in nostris ædibus
 Sedens, sic patiatur vexationem molestantem,
 Tibi dedecus & contumelia hominibus erit.
 Hanc v. rursus Telem. prudēs cōtra alloquutus e. i.
 Mater mea, ideo quidē ego nō indignor quæ ita feceris:
 At ego animo intelligo & scio singula,
 Bonæque & peiora, (antecā autem adhuc infans erā,)
 Sed nō possum ad omnia ut prudenter sint animū ad-
 Nam me perirent affidentes aliunde alius. [licere.
 Illi mala cogitantes, mihi a. non adsunt auxilia oris.
 Non tamen hospitii & tri pugna facta est
 Procorū ē sententia, fortitudine. v. hic pot⁹ prior fuit.

28 Αὐτὸς ζῆλος τῆ πόλεως καὶ ἀδελφότης καὶ ἀπολλῶν.
 29 Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κρηθῆναι ὑμῶν ἐπισημοὶ δόμοισι
 30 Νέου καὶ ἀρχαίου διδασκαλῶν, ἵνα ἴσῃ αὐτῶν.
 31 Οἱ δὲ ἐπισημοὶ δόμοισι λάλουντο διὰ γῆρας ἰσχυρῶν
 32 Ἡ δὲ ἐπισημοὶ ἐκείνοι ἐπὶ αὐτῶν ἐπισημοὶ
 33 Οὐδὲν ἄλλο δυνάμει ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 34 Οὐδὲν ἄλλο ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 35 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 36 Κέρτις ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 37 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 38 Παιδείας καὶ μαθημάτων ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 39 Ἡ δὲ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 40 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 41 Τὸ δὲ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 42 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 43 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 44 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 45 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 46 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 47 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 48 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 49 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 50 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 51 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 52 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 53 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 54 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 55 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 56 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 57 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 58 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 59 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ
 60 Ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ ἐπισημοὶ

Ἐπισημοὶ

Urinam, n. Iupiterque pater, & Minerua, & Apollo,
 Sic nunc proci in nostris domibus
 Inclinent capita domiti, alij quidem in vestibulo,
 Alij, a. intra domum, soluerenturq; membra vniuscui-
 Sicut nunc irus ille ad vestibulares ianuas [iusq;
 Sedet nutans capite, ebrio similis,
 Neque rectus potest stare pedibus, neque reuerſi
 Domū, quō ei redit? erat: quoniā dilecta inēbra soluta
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur. (sunt,
 Eurymachus verò verbis alloquutus est Penelope,
 Filia Icarij prudens Penelope,
 Si omnes te viderent per Iason Argos Achiui,
 Plures proci in vestris domibus
 Manē conuiuarentor, quoniam praestas mulieribus
 Specieq; magnitudineq; & mentibus intus æqualibus,
 Huic, a. respondit postea prudens Penelope,
 Eurymache, certē meam virtutē specieq; corpōq;
 Perdiderūt immortales, quādo in Ilium naue profecti
 Argui, cum his, v. meus maritus erat Vlyſſes. [sunt
 Si ille redux hanc meam vitam curaret,
 Maior gloria esset mea & pulchrior essem;
 Nunc, v. tristor: tot, n. mihi immisit mala nomen:
 Certē quidem quando iuit relicta patria terra,
 Manu dextra (in carpo nimirū) captā me alloquit? est:
 O mulier, non puto bellicosos Achiuos
 Ex Troia bene omnes illatos esse redituros.
 Etenim Troianos dicunt pugnaces esse viros,
 Et iaculatores, & extensores sagittarum,
 Equorumque pedibus velocium agitatores, qui velo-
 cissimē
 Cernere possunt magnam contentionem grauis belli.
 Ideo nescio an me remittet deus, an capiat
 Illic in Troia: tibi verò hic omnia curæ sint.
 Recordare patris & matris in domibus
 Sicut nunc, vel etiam magis, proci quam ego fuero.
 At postquam iam filium pabescentem videbis,

23 Γένεσθ' ὡς ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἕνα δὲ ἄνθρωπον λατρεύου.
 24 Κεῖ ἐστι δὲ ὡς ἀγγέλου καὶ δὲ τοῦ πᾶντος τολοῦται.
 25 Νόξ δὲ ἴσται ἵτι δὴ συγγενεῖς γὰρ μετ' αὐτὸν ἔστι.
 26 Οὐκ αὐτὸς ἐμῶν, τὸς τὸ ζῆλος ἐξ ἀναπύου.
 27 Ἄλλα πῶς ἄλλοι ἄλλοι κραδίον καὶ θυμὸν ἐκείνῃ.
 28 Μισοῦσθαι ἕξ ἡδὲ δίκην πομπῆρατι πέτυκτο,
 29 Οὐτ' ἀγαθὸν τὸ γυνώσκου καὶ ἀρετικῶν θυγατρῶν
 30 Μισοῦσθαι ἵδμεν σὺ καὶ ἀλλοῖς ἰδέσθαι.
 31 Αὐτὸς τὸ γ' ἀπογυνοῖ βίας καὶ ἴσται μῶλα,
 32 Κεῖνος δὲ πᾶσι εἰσίστη καὶ ἀγγελά δὲ ἄρα διδύου.
 33 Ἄλλ' ἐκ ἀλλήλων βίοντες ἵσται ἵσται ἵδμεν.
 34 Ὡς φάτο γένεσθαι δὲ πολλὰς δίκας ἰδμεν καὶ,
 35 Οὐκ ἔστι ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ. Διὰ γὰρ δὲ θυμὸν
 36 Μισοῦσθαι ἵσται, τίος δὲ εἰ ἀλλὰ μῶλα.
 37 Τὸν δὲ αὐτ' αὐτὸς ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 38 Κεῖνος δὲ πᾶσι εἰσίστη καὶ ἀγγελά δὲ ἄρα διδύου.
 39 Διὸ καὶ αὐτὸς ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 40 Ἡμεῖς δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 41 Πᾶσι γὰρ τὸ γένεσθαι ἀγαθὸν ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ.
 42 Ὡς φάτο αὐτὸς πᾶσι δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ.
 43 Ἄλλοι δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 44 Αὐτὸς ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 45 Πᾶσι γὰρ τὸ γένεσθαι ἀγαθὸν ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ.
 46 Χινοῦσθαι αὐτὸς ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 47 Ὡς φάτο αὐτὸς πᾶσι δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ.
 48 Χρῆσθαι καὶ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 49 Ἐμῶν δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 50 Τῶν δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 51 Ἐκ δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 52 Ἰδμεν ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 53 Ἄλλοι δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 54 Ἡμεῖς δὲ ἕξ ἡδὲ δὲ ἄρα περὶ κατὰ ἵδμεν.
 55 Διὰ γὰρ κατὰ

Nabe cui volueris tua domo relicta.

Ile sic dixit: hæc iam nunc omnia perficiuntur.

Nox verò erit, quando iam odiosa nuptiæ obuenient

Perditz mei, cuius iuniter beatitudinem abtulit:

Sed hic grauis dolor cor & animum inuasit.

Atqui procorum non ante hic mos erat,

Quar bonamque mulierem & diuitis filiam

Despondere vellent, & inter se conderent:

Iudè ipsi abducunt è sua domo boues & pingues oves;

Et amicis puellæ, a seorsum cõmuni & splendida dona dat.

Neque ut isti proci alienum victum impune edunt.

Sic dixit: ixtatus est autè laboriosus diuinus Vlysses,

Quoniã ab illis q̄ dona auferebantur: mulcebat a ani-

Suauius verbis: mens verò eius alia cogitabat. Cum

Hæc a. rursus Antinous alloquutus est Eupithis filiã,

Filia Icarij prudens Penelope,

Dona quis è quicunque voluerit Achiuorum huc ferre

Suscipe, non enim bonum renuere dationem est.

Nos verò neque in opera ante imus neque aliò

Quã ubi tu alicui nupseris Achiuorũ, quicunq; opti-

Sic dixit Antinous: his autè placuit sermo. (multa)

Ad portanda dona v. præmiserunt præconè vnusquisq;

Antinoo quidem portauit magnam perpulchrã vestè

Variam, intus autem erant fibulæ duodecim omnes

Aureæ, iuncturis bene flexibilibus congruentes.

Monile autem Eurymacho arte multa factũ statim port

Aureum, electris implicitum, Soli simile: (tauit

Inaures verò Eurydamanti duo serui portauerunt

Perstipendas elaboratas, gratia autem persplendebat

A Pisandro verò Po yctoride rege, (multa.

Monile portauit seruus, perpulchrũ ornamentum.

Aliud autem aliud donum Achiuorum pulchrũ dedit.

Hæc quidem postea ascendit ad superiorem adiuua-

partem diuina mulier.

Cum hæc verò famulæ portabant perpulchrã dona.

Hæc autem ad saltationem & suauem cantum

Τριψύλλοι τέρποντο ἄλλοι δ' ὅτ' ἴππεσσι ἰλθόντι.
 Τῆσσι δὲ τριποῦρόισι μάλας ὄπι ἴσπαρσι ἔδον.
 Αὐπὶ γὰρ λαμπτήρας τῆσσι ἴσπασιν ἐμαγέριον,
 Ὅσπερ φαέθοντα, καὶ δὲ ἔξυλα κρήνησιν ἔδον.
 Αὐτὰ πάλαι ἀείλιπα τίσι κικλασμένα γὰρ καὶ
 Καὶ δούδας μετέμορην, ἀμοιβῆδ' ἑσσι αἰέσασθαι.
 Δμοιῆ ἴδον, εἰσι ταλασίρρυνε, αὐτὰρ ἑ τῆσσι
 Αὐτὸς διεγχευε μάτερν πολυμήτιν ὀδυσαμένην,

20 Δμοιῆ ἴδον, εἰσι ταλασίρρυνε, αὐτὰρ ἑ τῆσσι

21 Ἐργάζεσθαι φασὶ δούμασσι, ἢ ἀφθίαι βασιλείαι.

22 Τῆσσι δὲ παρ' ἡλικίαι προσαλίξειν τέρποντο δ' αἰψάδ-

23 Ἡἰσάσθαι ἐμαγέριον, ἢ ἔθρα πείνασιν χροῖσι.

24 Αὐτὰρ ἴσπαι τῶσσι φάσιν τῆσσι παρὶξον.

25 Ἡἰσάσθαι γὰρ κ' ἰδίαισιν ἑσσι φασὶν ἐμμοῖσιν.

26 Οὐκ ἔστι ματικασοῦσι, πλουταγέμων δ' ἐμμοῖσιν.

Ὡς ἴσπαι, αἰ δ' ἑσσι ἑσσι εἰς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.

Τὸν δ' ἀφθίαι εἰσάσθαι μάλασιν κρήνησιν.

Τῆσσι δὲ φασὶν ἑσσι, κόμισσιν δὲ πλουταγέμων.

Πᾶσι δ' ἑσσι ἀπὸ τῆσσι δὲ φασὶν ἑσσι ἀφθίαισιν.

Καὶ δὲ φασὶν ἑσσι πᾶσισιν εἰσάσθαι πλουταγέμων.

Καὶ δὲ φασὶν ἑσσι πᾶσισιν εἰσάσθαι πλουταγέμων.

Καὶ δὲ φασὶν ἑσσι πᾶσισιν εἰσάσθαι πλουταγέμων.

27 Ἐπὶ τὰ πάλαι, σὺ γὰρ πεφύλακας ἐκπῆσαι τῶσσι εἰσάσθαι,

28 Οὐδ' ἑσσι εἰσάσθαι ἑσσι εἰσάσθαι εἰς δέμοι ἑσσι.

29 Ἡἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι ἀλλ' ἑσσι πᾶσι εἰσάσθαι.

30 Θεοσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι ἀφθίαισιν, εἰ δὲ πᾶσι εἰσάσθαι.

31 Ταρβῆσαι, εἰ δὲ πᾶσι εἰσάσθαι, ἢ τῶσσι εἰσάσθαι.

32 Τῶσσι εἰσάσθαι εἰσάσθαι, ἢ ταρβῆσαι, ἢ τῶσσι εἰσάσθαι.

33 Ἡἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι.

34 Μῦσιν πᾶσι εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι.

35 Ὅσπερ σ' ἀμοιβῆσιν κρήνησιν χροῖσι εἰσάσθαι.

36 Δοῖμασιν εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι.

Τῶσσι δ' ἑσσι πᾶσι εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι.

ἑσσι.

37 Ἡἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι.

38 Κεῖσιν ἑσσι, ἢ πᾶσι εἰσάσθαι πᾶσι εἰσάσθαι.

Conuersi delectabantur: manserunt. v. donec vesperus
 His autem delectantibus niger vesperus venit: (venit.
 Statim lampades tres stauerunt in domibus
 Ut lucerent, circum verò ligna arida posuerunt
 Sicca diu valde dura, nuper scissa ære:
 Et lampadas miscuerunt, alternatim autem prælucebãt
 Famulæ Vlyssis laboriosi: at hic his

Generosus loquutus est prudens Vlysses,

Famulæ Vlyssis diu absentis regis,

Ite ad domos, ubi est veneranda regina:

Iuxtaque eam colos vestite, delectate verò ipsam

Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.

At ego his lumen omnibus præbebo.

Siquidem voluerint pulchram auroram expectare,

Non me vincunt: perpatiens autem valde sum.

Sic dixit: hæc verò riserunt, inter se autem aspiciebant.

Hunc turpiter alloquuta est Melantho pulchra genis.

Hanc Dolus quidem genuerat, enutruerat, a Penelope,

Filiam verò tanquam educarat: dabat, a. delicias animo.

Sed neq; sic concepit dolorè in mentibus, ob Penelopem.

Sed hæc Eurymacho miscbatur, & amabat.

Hæc Vlysses alloquuta est contumeliosis verbis,

Hospes miser tu aliquis es mente attonitus, a. amentis,

Neque vis cubare in fabri alicuius ædibus, id est profectus,

Vel in aliqua taberna: sed hic multa dicis

Confidenter multos inter viros, neque quid animo

Times: certe tibi vinum habet mentes, vel tibi semper

Talis mens est, quocirca etiam & vana dicis.

An exultas quòd frum vicisti ettonem?

Nequis tibi citò Iro melior alius insurgat,

Qui te circum caput percussura manibus fortibus

Domo emittat scædatum sanguine multo.

Hanc toruè conspiciatus alloquutus est prudens V-

lysses,

Certe citò Telemacho dicam canis qualis loqueris

Id est profectus, ut te per membra incidat.

Ὡς ἴστας ἀπύσσει θηπιπίσσει γυναικάων
 Βαί δ' ἴδμεν διὰ δόμον λυδίη δ' ὑπὸ γῆρα
 ἴεσσει.

Ταχίστωρ, οὐ γὰρ μηδ' ἀλυδία μηδ' ἴστωδ'·
 Αὐτὸρ ὅτ' ἄλλοι μὲν ἔπειτα ἀπὸ πύργου
 ἔειπεν ἐς πάντας ἰσθμίου ἀλλὰ δ' ἐν κέρ
 ὄρωσιν οἰοῖσι ἔσσι δ' ἴα ἀτίλεσσι γῆρας·
 Μικθῆας δ' ἔπειτα ἀγνώσκειν ἴα ἀδύα
 Λαίης ἴχεθαι θυμῶν γὰρ, ὅσ' ἔπ' ὑπὸ μῦθον
 οὐκ ἔχει κορβίλω λαοπία δ' ἴεσσει.

Τοῖσι δ' ἀρούραχος πολύτ' ἔπειτα ἔειπε
 Κερτομῆος ἐδύσσει γῆρας δ' ἔπειτα ἴεσσει,
 Κόλυτέ μ' αὖ μιν σῆμα ἀροκλιτῆς βροσιλίας,

20 Ὅσ' ἴστω π' αὖ θυμῶν ἐπὶ γῆρας ἀκλῆσαι.

21 Οὐκ ἀπὸ τῶν ἀεὶ ἰσθμίου ἐς ὄμμα ἴεσσει,

22 Ἐμπερ μοι θάλασσα δὴ δὴ σίλας ἴμεν αὖ ἀπὸ

23 καὶ κερτομῆος ἴστω π' αὖ ἴεσσει γῆρας δ' ἴεσσει.

24 Ἡ δ' ἴεσσει τὸ σῆμα ἀροκλιτῆς βροσιλίας.

25 Ἐπειτα δ' ἴεσσει ἰσθμίου ἐπὶ ἀπὸ πύργου,

26 Ἀρτομῆος ἴεσσει (μιν δ' ἴεσσει ἴεσσει)

27 Ἀρτομῆος ἴεσσει ἀροκλιτῆς βροσιλίας οὐπύργου,

28 Ἐπειτα δ' ἴεσσει τὸ σῆμα ἀροκλιτῆς βροσιλίας,

29 Ἡ δ' ἴεσσει τὸ σῆμα ἀροκλιτῆς βροσιλίας.

30 Ἀρτομῆος ἴεσσει ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

31 Ἐπειτα ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

32 Βροσιλίας ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου.

33 Τὸ δ' ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου.

34 Ἐπειτα ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

35 Ὡς οἱ εἴπειτα ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

36 Ἐπειτα ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

37 Καὶ δ' ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

38 Νέστις ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

39 Ἐπειτα ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

40 Ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

41 Ἡ δ' ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

42 Τὸ δ' ἴεσσει ἀπὸ πύργου ἐπὶ ἀπὸ πύργου

Sic loquuntis verbis perterruit mulieres.

Pertexerunt autem ite per domum, saluta sunt verò
membra singulis

Timore, dixerunt enim ipsum vera dicere.

At hic propè lampadibus prælucens accensus,

Stabat omnes aspiciens, alia autem eius animus

Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.

Procos verò non omnino superbos sinebat Minerva

Contumelia abstinere molesta, ut adhuc magis

Ingrediatur dolor cor Laertiadæ Vlyssis.

His autem Eurymachus Polybi filius incepit loqui,

Incessens Vlyssæm, riuam verò lociis fecit,

Audite me proci Inclytæ repinæ,

Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

Non sine deo hic vir Vlyssæam in domum venit.

Similis mihi videtur factum splendor esse ipsiusque

Capitis, quoniam nō ei sunt capilli ne tantilli quidem.

Dixit, sinūq; alloquutus est Vlyssæm vrbū destructo-

Hospes, nūquid vis mercede seruite, si te suscipiā (rem,

Agn in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit,)

Sepè que colligens, & arbores longas plantans

Ibi autem ego victum quidem affatim dabo.

Vestimentisq; circū induā pedibusq; calceamēta dabo.

At quoniam opera mala didicisti non voles

Opus inire, sed mendicare per populatū

Vis, ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.

Hunc a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,

Eurymache, utinam nobis contentio operis esset

Tempore in verno, quando dies longi sunt.

In herba, falcem quidem ego bene flexam haberem,

Ac tu quoque talem haberes, ut experiremur opus

leiuani, vsq; ad extremum serum, herba verò adesset.

Utinā rursus & boues essent ad impellēdū qui optimi

Pingues, magni ambo, saturati herba,

Aequales, pari oneri apti, quorū robur non imbecillū,

Sed aruum magnum esset, obediret autē gleba atatro,

Tunc me videres an sulcum longum profcinderem,
 Si rursus & bellum alicubi moueret Saturnius
 Hodie, tum mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
 Et galea tota arca in temporibus congruens:
 Tunc me videres primis in pugnantibus mixtum,
 Neque mihi ventrem exprobrans diceres,
 Sed magna iniuria me afficis, & tibi mens immitis:
 Et quidem videris magnus vir esse & fortis,
 Quoniam cum paucis, & non bonis conuersaris,
 Si autem Vlysses veniret & accederet in patriam terram,
 Statim tibi portæ, & latæ quamuis sint
 At starentur fugienti è vestibulo foras.

Sic dixit: Eurymachus autem iratus est animo magis,
 Et ipsum toruè conspicatus, verba alata loquutus est.
 Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, quæ tu lo-
 queris

Confidenter multos inter viros, neque quid animo
 Times: nunquid vinû tuas mètes occupat? an tibi sèper
 Talis mens est, vt ea causa sit cur vana dicas?

An exultas quòd Irum vicisti mendicum?
 Sic vbi dixisset, scabellum accepit: at Vlysses

Amphinomi ad genua defedit Dulichij,
 Eurymachû veritè: hic, a puerò à poculis percussit ma-
 Ad dextrâ: gutturnium, v. humi cadens sonuit. (nu,
 At hic plorans cecidit resupinus in pulueribus.

Proci autem tumultuati sunt in domibus vmbrosâ,
 Sic verò aliquis dixit intuitus propinquum alium,
 Quòd vtinam hic hospes errans alibi periisset,
 Antequam venisset: sic non tantum strepitum misisset,
 Nunc a de paupere contendimus: non aliqua conuiuij
 Boni est voluptas, quoniam peiora vincunt.

His verò dixit sacra vis Telemachi,
 Miseri insanitis, & non occultatis animo
 Cibum, neq; potum, deorum aliquis vo: concitat,
 Sed bene conuiuisti dormite domum profecti,
 Quando animus iubet, cogo autem ne minem ego.

Sic dixit: hi verò omnes mordicus labris compressis
 Te machum admirabātur, quod audacter loquuntur esset.
 Inter hos Amphinomus concionatus est & dixit,
 Nisi illustri filius Areiadae regis

O amici, ne verò aliquis ob dictum iustum
 Contrariis verbis mordens indigne tur:
 Neque hospitem verberate, neque aliquem alium
 Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
 Sed age, pocillator incipiat ministrare poculis,
 Ut postquam libauerimus, dormiamus domo profecti,
 Hospitem autem snumus in aedibus Ulyssis
 Telemacho curae esse: huius nam dilecti peruenit domum.

Sic dixit: his verò omnibus gratum verbum dixit:
 His craterem miscuit Milius heros
 Praeco Dulichius, qui famulus erat Amphinomi:
 Distribuit autem omnibus ite: hi diis
 Vbi libissent beatis biberunt dulce vinum.
 At postquam libarunt, biberuntque quantum voluit animus,
 Ier. exierunt ite dormituri suam ad domos unusquisque.

ARGUMENTVM XIX. LIBRI

ODYSSEAE HOMERI.

VLYSSES cum Telemacho arma è. suspectu aufert: idem
 apud Penelopem se è. creta arandum esse fugit. Agnosci-
 tur autem per cicatricem ab Euryclea qua illum pedes lava-
 bat. Atque abicit picta commemorat quomodo in Partho,
 quam timaretur, ab aere fuerit percussus.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

T, autem agnoscit ex cicatrice vetula Ulysses.

ALIA INSCRIPTIO.

Ulyssis & Penelopes colloquium, & ab
 Euryclea agnitio.

ΥΤΑΡ ὅ ἐς μαγὰρ ὑπερήπει
 διεΐδυασις,
 Μικτόρου φόνε σιὸ ἀΐων μὲρ
 μωζέει.
 Αἶψα δὲ τολίμαχος ἵπτα σπείρει
 τα φροσύνη,
 Τολίμαχος χὴ τυχὲ ἀΐα χροῖε
 ὡς εἶπεν.

- 20 Πάντα μάλ' αὐτὰρ μωστῆος μαλακοῖ ἐπίεσθαι
 21 Παρθέδου, ὅα κινεῖ μετὰ δόσιν τυθίεσσι
 22 Ἐκ κρηπίδ' κρητίδην ἐπίσκέπει πύσσι ἴφασσι
 23 Οἷά ποτε Ξυλῶν κινεῖ κρητίεσσι ἴφασσι,
 24 Ἄλλ' ἀκρητίεσσι ὕσσι τυθίεσσι αὐτῶν.
 25 Πρὸς δὲ ἵπτα, τὸ δὲ μωζέει ἐπὶ οὐρανὸν ἰμβάσει δαίμων.
 26 Μόστιαι ἰφασσέει, ἴφασσέει σὺ δὲ οὐρανὸν.
 27 Ἄλλ' ἴφασσέει σὺ δὲ οὐρανὸν ἰμβάσει δαίμων,
 28 Καὶ μωστῶν αὐτίκα γόοισι καὶ αἶμα σίδερον.
 29 Ὅς εἶπε, τολίμαχος δὲ οἷον ἵπτα σπείρει πύσσι.
 30 Ἐκ δὲ κρητίεσσι φροσύνη ἴφασσι δαίμων,
 31 Μαί' ἀγὰρ δὲ μοι ἴφασσέει μαγὰρ σὺ γωζέει,
 32 Ὅφρα κινεῖ δαίμονα κρητίεσσι ἴφασσι πύσσι
 33 Καλέει μοι ἴφασσέει ἀκρητίεσσι κρητίεσσι
 34 Πατὴρ δὲ κρητίεσσι ἴφασσέει ἴφασσέει ἴφασσι.
 35 Νῦν δὲ ἴφασσέει κρητίεσσι ἴφασσέει ἴφασσι.
 36 Τὸν δὲ αὐτίκα φροσύνη φιλῶν δαίμων,
 37 Αἶψα δὲ σπείρει τολίμαχος ἴφασσέει ἴφασσι,
 38 Οἷον κρητίεσσι κρητίεσσι ἴφασσέει φιλῶν
 39 Ἄλλ' ἀγὰρ, τί μοι ἴφασσέει κρητίεσσι φιλῶν
 40 Ὀμῶς δὲ ἴφασσέει κρητίεσσι κρητίεσσι ἴφασσι.
 41 Τὸν δὲ αὐτίκα τολίμαχος κρητίεσσι
 42 πύσσι πύσσι,
 43 Ξεῖνος δὲ οὐρανὸν ἀΐα σπείρει ἴφασσέει γω
 44 Χοίμωσσι ἀΐα σπείρει τολίμαχος ἴφασσέει.

T in domo remansit diuinus Vlyf-
ses,

Prociſ eadem cum Minerua mo-
liens.

Statim autem Telemachum verbis
alaris alloquutus eſt,

Telemache oportet arma bellicofa
deponere intus

Omnia proſus, at prociſ mollibus verbis

Decipere, quando ex te quaerent arma deſiderantes,

Ex fumo depoſui, quoniam non his ſimilia ſunt,

Quæ quondam ad Troiam proficiſcens reliquit Vlyſſes:

Sed conſumpſa ſunt quantum ignis iuit ſtatus.

Præterea, v. mihi & hoc maſus in mentib. poſuit Satur-

Ne inebriati contencione inter vos excitata, (nins,

Vos viciffim vulneretis, deturpetis autem conuiuium,

Et ſponſalia, fertum ipſum enim attrahit vitum.

Sic dixit: Telemachus verò dilecto obediuit patri.

Extra autē vocatam alloquutus eſt nutricē Euryclēā,

Nutrix, etiam iam mihi contine in atris ſceminas,

Donec in thalamum attulero arma patris

Bona, quæ mihi in domo neglecta ſumus denigrat

Patre abſente: ego adhuc paruulus eram.

Nunc verò volo deponere, quò non ibit ignis ſtatus.

Hunc, a. rurfus alloquuta eſt dilecta nutrix Euryclēa,

Vtinam enim iam tandem ſſi prudentiam ſuſcipias,

Domum curare, & res omnes ſeruare.

Sed age, quæ tibi veniens ſumen portabit

ſamulas verò non ſinis adire quæ præluccant.

Hanc autem rurfus Telemachus prudens contra al-

loquutus eſt,

ſopet hic: non enim otioſum tolerabo, qui meum

ſodium, .i. cibum guſtet, etiam ſi longè venerit.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ Τ.

εἰς δ' ἰφάνισσι, τῆ δ' ἀπείθευ ἔπειθε μῦθος
 Κλήϊον δὲ θυοῖτο μαζάρον, οὐκ ἐπιπύοντι.
 Τα δ' ἄρ' αἰαίεσσιν ὀδυρατὶς κ' ἰσχυροῖσι γῆρας
 Ἐσείων κέρυθράς τε κ' ἀσπίδας ἰμοδαμίας,
 Ἐγχεῖσι δ' ἰχθυόεντα, πύρρον δ' ἰσχυρῶς ὀδύνην,
 Χρυσῶν τε λυγρὴν ἰχθυῶσα πῶς ἔσθλα κλάϊε ἵππειε.
 Δα τίτε πολλοὺς ἄρ' ἀφροσύνην ἴδεν πατὴρ ἄϊφρα,
 25 Ὡς ποίησεν μὲν ἄνθρωπος τῆ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας
 27 Ἐκπύε μοι τίθει με, τίθει κλάϊε τι μαστὸν ἄϊφρα
 29 Ἐλάττωσ' ἴδεν κλάϊε ἄνθρωπος ἰσχυροῖσι γῆρας
 31 Φάσκει τ' ἰσχυροῖσι γῆρας πύρρον ἰσχυροῖσι γῆρας.
 33 Ἡ μάλ' ἴδεν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας
 ἰσχυροῖσι γῆρας.

Τῶν δ' ἀσπίδας ἰσχυροῖσι γῆρας πύρρον πολυμήνης ὀδυρατὶς
 25 Σιγῆος ἰσχυροῖσι γῆρας μαστὸν ἰσχυροῖσι γῆρας.
 27 Ἀυτὸν τῆ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 29 Ἀλλὰ σὺ μὲν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 31 Ὅσων κ' ἴδεν μαστὸν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 33 Ἡ μάλ' ἴδεν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ὅσων τῆ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Κεῖνοι ἴδεν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἐἶδεν πύρρον κέρυθράς ὅτι μὲν γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἐἶδ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἀυτὸν τῆ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Μαστὸν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἡ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἀσπίδας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Τῶν δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Διοκλῆος ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ποιῶν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Πύρρον ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἐἶδεν κλάϊε ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Ἡ μάλ' ἴδεν ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Δὲ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Κεῖνοι τῆ δ' ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.
 Πύρρον ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας ἰσχυροῖσι γῆρας.

Hic dixit huic verò firmam fuit verbum.

Claudit autem ianuas domorum bene habitatarum.
 Hi autem festinantes Ulysses, & illustris filius,
 Intro portauerunt galeasque & scuta vmbiculosa,
 Lanceasque acutas, ante autem Pallas Minerua,
 Auream lucernam tenens, lumē perpalchrū faciebat.
 Iam tūc Telemachus alloquutus est suum patrē statim,
 O pater, certē magnum miraculum hoc oculis video,
 Profus mihi parietes domorum pulchraque sedes
 Abiegnæque trabes, & columnæ crectæ in altum,
 Lucent oculis perinde acū ignis arderet.
 Certē omnino aliquis deus intus est eorum qui coelum
 latum habitant.

Hunc, v. respondens alloquutus est prudēs Ulysses,
 Tace & tuam mentem retine, neque interroga.
 Hic mos est deorum qui olympum habitant.
 Sed tu quidem dormi, ego autem remanebo hic,
 Vt item famulas & matrem tuam incitem.
 Hic me dolens interrogabit de singulis.

Sic dixit: Telemachus autem ex domo discessit
 Dormiturus, in cubiculum, lampadibus Incentibus,
 Vbi antea dormiebat, quādo ipsū dulera sōn^o capiebat:
 Ibi igitur & tunc dormiuit, & auroram expectauit.
 At hic in domo relictus est diuinus Ulysses,
 Proci eadem cum Minerva animo versans.
 Hæc verò ibat ex thalamo prudens Penelope,
 Dianæ similis, vel aureæ Venen.
 Huic quidem ad ignē sedile posuerunt (ibi a. sedebat)
 Rotundum ex ebore & argenteo, quod quondā faber
 fecit Lemalius, & sub pedibus scabellum misit
 Asium ex ipsa ubi magnam iniecit pellem.
 Ille sedit postea prudens Penelope,
 Venerunt autem famulæ albæ vlnæ ex domo.
 Hæc verò panem multum auferēbant & mensas,
 Et pocula inde vbi proci superbi biberant.
 Ignem, a. a. faculis ad terram iecerunt, alia v. supra ipsas

Νέεσσι θυλά περὶ ἀείρας ἡμῶν ἐπὶ θυρίσσι,
 ἢ ἂν ἴδουσθ' ἐπίπτετο μάκαρος δ' οὐτισθ' αἴπει,
 23 Ξεῖν' ἢ πικρῶν ἐσθλάδ' αἰεὶ σφες διατύκτα
 24 Διόδοιτο κ' εἰκάνι ἐπιπτεσθ' εἰς γυναικας.
 25 Ἀ' κ' ἴξουσθ' ἐσθλάδε πάλαι, κ' εἰσπὸς εἴκοσ'
 26 ἢ πύργου κ' θαλάσσης ἐσθλάδε εἴδωτο εἰσπύξαι.
 27 Τῶν δ' ἂν ὑπὸ χερσίδων φρεσίσσῃ πολύμοις ἰδουσίαι
 28 δαίμονιν, τί μοι ἂν ἰπύξτε κακοταίπη θυμῶν;
 29 ἢ ἔπειτ' ἐπίπτεσθ' εἰς χερσὶν εἴματα εἴκοσ';
 30 Πτωχῶν δ' αἰεὶ εὐμενίαισιν κρήνη γόεπύξαι.
 31 Τεῖσσι πτωχοῖσι κ' ἀλήμοις αἰσθ' εἴκοσ'.
 32 Καὶ γόεπύξαι εἴκοσ' ἐπὶ θυρίσσι εἴκοσ'
 33 Ὀλοῖσσι ἀφροῖσσι, κ' πύλασσι δέσποισιν ἀλάτῃ.
 34 Τοῖσιν ἐπίπτε εἴκοσ', ἐπὶ χερσὶν εἴκοσ'.
 35 ἢ σπῆναι δ' ἐμῶν κ' μάκα μωροῖσιν, ἀλλ' ἂν τὸν δ' ἰδῶσιν
 36 Ὀλοῖσσι τ' εὐζάνοισι κ' ἀφροῖσσι καλοῖσσι.
 37 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάτῃσιν κρήνησιν εἴκοσ' εἴκοσ'.
 38 Τῶν κ' ἐμῶν περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' ἀλάτῃ
 39 Ἀ' γὰρ αἴκοσ' ἐπὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ'.
 40 Μὴ πῶτε τοῖσιν ἀφροῖσσι κακοῖσσι γαλοῖσσι.
 41 ἢ οὐδὲσσι εἴκοσ' εἴκοσ' κ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 42 Εἰ δ' ἂν ἴδῶσθ' ἀφροῖσσι κακοῖσσι εἴκοσ'
 43 μὴ εἴκοσ'.
 44 Ἀλλ' ἂν εἴκοσ' περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ'.
 45 Τηλέμαχος δ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 46 Διὸς εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 47 Ὀλοῖσσι τ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 48 Ἀμφοῖσσι δ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 49 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 50 ἢ εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 51 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 52 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 53 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 54 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 55 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 56 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 57 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 58 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 59 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.
 60 Πῶτε περὶ γόεπύξαι εἴκοσ' εἴκοσ' εἴκοσ'.

20 Ὀλοῖσσι

Congregantur ligna, & ad præbendū lumen & ad cale
 Vlyſſem. a. increpuit Melanthis iterum. [faciendum.
 Hoſpes adhuc & nunc huc veniſti per noctem
 Frequentans in domo, aſpicias verò mulieres.
 Sed exi foras miſer, & conuiuio iuaberis,
 Aut citò & torre percuffus ibis foras.

Hæc. a. toruè cõſpicatus alloquitur eſt prudẽs Vlyſſes.
 Miſera, cur mihi ſic infeſta es irato animo?
 Nunquid quòd ſordeoſ mala. v. corpori veſtimenta ſua
 Mendico. a. in pòpulo, neceſſitas. n. virget. [indutus
 Tales pauperes & erratores viſi ſunt.

Etenim ego quondam domū inter homines habitauī
 Beatus diuitem, & ſæpe dedi mendico,
 Quallſcunq̄ eſſet, & qui alicuius indigus veniret.
 Erant autem mihi ſerui valde multi, aliàque multa,
 Quibus bene viuunt, & diuites vocantur.

Sed Iupiter deſtruxit Saturnius: voluit enim,
 Quare nūc tu quoque aliquādo mulier omnẽ perdas
 Pulchritudinem, qua nunc inter ancillas præſtas,
 Ne tibi aliquo modo domina irata ſaxiat,
 Vel Vlyſſes veniat: adhuc enim & ſpei locus.

Si autem hic quidem omnino perit, & non amplius
 rediturus eſt,

At iam filius talis Apollinis ope
 Telemachus: hunc verò nulla in domibus mulierum
 Latet quæ perperã agat, quoniã nō amplius eſt elus a.
 Sic dixit: hunc audiuit prudens Penelope, [tatim.

Ancillã. a. alloquuta eſt, ſermonemq; habuit hiſ verbis.
 Omnino audax canis intrepida, non me latet
 Te perpetrare magnū facinus, q̄ tuo capite perſues,
 Quinon̄ enim bene ſcis, quoniam à me audiuisti ipſa,
 Quòd hoſpitem eram in domibus meis

De manu interrogante quoniam frequenter triſtor.
 Dixit: & Euryomen penti cuſtodẽ verbo alloquitur
 Euryome porta iam ſedem, & pellem in ipſa, [ita eſt
 Vt ſedens dicat verbum & audiat

- 20 Ο ξήντος ἑμὲθεν ἰδίαισι Ν μη εἰδὶ εἰδῆς
 21 Πέποιθ' ἄν' ἡ κρήνη ἰσχυρῶς κρατίζουσα
 22 Διόσφορ' ἰδέσθαι καὶ ἴπ' ἀπὸ κρήνης ἰσχυρῶς
 23 Ἐἶθε καὶ πρὸς ἴπ' ἡ πολὺτασ δειεῖ ἰδουσῆς.
 24 Τεῖπ' ἂν μοῦσαι ἴχθ' πεισσοῖσι πύλαισσι γὰ,
 25 Σῆ κ' ἴ' ἄψ' σι φροῦτα ἰχθ' εἰρήσθησιν αὐτῆ,
 26 Τίς ποτ' ἦν ἐκ ἀφ' ἡλίου πύλαισσι πύλαισσι πύλαισσι
 27 Τὴν δ' ἂν ἀπαιμωδῶστος ποιοῦστος πολυμῶσι ἰδουσῆς,
 28 ἢ γ' αἰμαῖος κῆ περ σὺ βροῦν ἴπ' ἀπαιμωδῶστος
 29 Νουκίμ' ἴχθ' σι καλῶς ἴσθ' ἡ δειεῖ ἰδουσῆς.
 30 Ἦσ' ἴ' τὸν ἰσχυρῶς ἑμὲθεν ἰδουσῆς ἰδουσῆς
 31 ἰδουσῆς αὐτῆσσι καὶ ἰδουσῆς αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 32 ἰδουσῆς αὐτῆσσι καὶ ἰδουσῆς αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 33 Πουρῆσσι καὶ καλῶς ἰδουσῆς ἡ δειεῖ ἰδουσῆς
 34 Τίς ποτ' ἦν ἐκ ἀφ' ἡλίου πύλαισσι πύλαισσι πύλαισσι
 35 Ἐξ ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι ἡ δειεῖ ἰδουσῆς
 36 ἰδουσῆς αὐτῆσσι.
 37 Τὸ ἰδουσῆσσι πύλαισσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 38 Μὴ δ' ἰδουσῆσσι ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 39 Μὴ μοῦσαι ἰδουσῆσσι ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 40 Μὴ μοῦσαι ἰδουσῆσσι ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 41 Οὐκ ἔστιν ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 42 ἡ δειεῖ ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 43 Μὴ μοῦσαι ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 44 ἡ δειεῖ ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 45 Τίς ποτ' ἦν ἐκ ἀφ' ἡλίου πύλαισσι πύλαισσι πύλαισσι
 46 Πουρῆσσι καὶ καλῶς ἰδουσῆσσι ἡ δειεῖ ἰδουσῆς
 47 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 48 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 49 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 50 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 51 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 52 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 53 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 54 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 55 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 56 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 57 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 58 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 59 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 60 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 61 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 62 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 63 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 64 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 65 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 66 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 67 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 68 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 69 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 70 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 71 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 72 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 73 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 74 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 75 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 76 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 77 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 78 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 79 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 80 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 81 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 82 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 83 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 84 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 85 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 86 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 87 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 88 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 89 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 90 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 91 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 92 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 93 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 94 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 95 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 96 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 97 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 98 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 99 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι
 100 ἰδουσῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι αὐτῆσσι

Hospes me: volo autem solum interrogare.
 Sic dixit: hæc valde festinantet deposuit portans
 Sedem bene politam, & in ipsa pellem iussit.
 Ibi sedit postea laboriosus diuinus Ulysses.

His verò verbis incepit prudens Penelope,

Hospes, de hoc quidè te primò ego interrogabo ipsa,
 Quis? unde es virorum? ubi tibi ciuitas & parentes?

Hanc a respondens alloquutus est prudens Ulysses,
 O mulier nemo tecum mortalium in infinita terra
 Contendat, certè n. tua gloria ad cœlū latum peruenit:
 Sicut alicuius regis inculpato, qui deum-colens
 Viris multis & fortibus imperans
 Iura tribuit: fert verò terra nigra

Tritica & hordeæ: grauantur autem arbores fructu.
 Pariunt. v. firma pecora, mare autem præbet pisces:
 Ex recta verò administratione feliciter degunt populū
 sub ipso.

Ideo me nunc hæc quidem alia inquirere tua in domo:
 Ne meum interroga genus & patriam terram,
 Ne mihi magis animum impleas doloribus
 Recordanti, valde verò sum suspiciosus, neq; aliquid
 Domo in aliena lugentemque stentemque (me decet
 Esse, quoniam pelus lugere valde semper.

Ne aliqua mihi ancillarum irascatur vel tu ipsa:
 Dicatq; lacrymas spargere grauatū me mentibus vino.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,)
 Hospes certè quidè nostrā virtutē speciēmq; corpūq;
 Perdiderunt immortales, quādo ad Illiū cōscenderunt

Argui, cum his verò meus maritus iuit Ulysses,
 Si ille redux hanc meam vitam curaret,

Maior gloria esset mea, & pulchrius esset mihi.

Nunc a doleo: tot enim mihi desinavit male numen,
 Quicumque enim insulis dominantur optimi

Dulichioque, Samæque & nemorosa Zæcyntho,
 Quique ipsam Ithacam temperatam pascuntur,

Hæc nolentem petunt uxorem, conuertunt. v. domū.

- 27 Τὸ ἄγε ξείνοι ἐμπιζόμενοι, ἄθ' ἰκάνωσι,
 28 Οὐδέ τι κατόκοι, ἃ δὴ κείνοι εἶασιν·
 29 Ἀλλ' ὄδυσσῆα ποδιδύσει, φίλον ἑμπιζόμενον ἦτορ.
 30 Οἳ δὲ γάμοι σπυρίδιον ἐχέει δὲ βλάσις πολυπόδων,
 31 Φάσθε μὲν μοι ποσῶσι ἐπιπύουσι φρεσὶ θυμῶν
 32 Σπυρίδιον μίγαντες ἐπὶ μεθέξεισι ἰσμήτων,
 33 Λιπέτε κ' ἀπὸ μέθης, ἄφαρ δὲ αὐτῆς κατῆστον,
 34 Κῆρυξ ἐμὴ μετῴρις, ἐπεὶ θεῶν θύοις ἰδύσασθαι,
 35 Μίμνησ' ἐσφραζέσθαι τ' ἐμῶν γάμων, ἔστω δ' ἄρα
 36 Ἐκπλήσιον, (μὴ μοι ματωμώλια τήματ' ἔλκτω)
 37 Δαίτην ἄρα τὴν παρ' ἡμῶν εἰσέτε κἀ μοι
 38 Μίμν' ἔλατ' ἡμετέροις περικλυτοῖς θεοῖσιν.
 39 Μὴ τις μοι κ' ἔθιμοι ἀγαθὰ δέδοται μεσσητήρ,
 40 Αἴειν ἄτερ σπείρου κείνου, πύλαι κ' ἀπὸ πύλων.
 41 Ὡς ἐπέλαυν' τοῖσιν δὲ ἐπιπύουσι τοῖσιν ἀγέμερον.
 42 Ἐἶδεν κ' ἠύστεν μὲν ἑρμῆσ' ἑσπεύοντα μίγαντες ἴσων,
 43 Νῦν τις δὲ ἀκούσκει ἐπὶ βῶσιν θυμῶν ἀφ' ἑσπεύοντα.
 44 Ὡς ἐπείθετο μὲν ἔλκεται ἐχέει κ' ἐπὶ φρεσὶ ἀγαθῆ.
 45 Ἀλλ' ἔστω τέταρτον ἄλκιον ἔτος, κ' ἐπιπύουσι ἄρα,
 46 Μίμνησ' ἐπιπύουσι, φρεσὶ δὲ ἠμῶν τε πύλαι ἐπὶ γένοι.
 47 Καί τις δὲ μοι δὴ ἀμαρῆς κλύωσι καὶ ἀλγυρόσιν,
 48 Ἐἴσοι ἐπὶ πύουσι, κ' ἑμοκλήσειεν ἐπιπύουσι.
 49 Ὡς τὸ μὲν ἔξισπύουσι κ' ἑσπεύοντα ἑσπεύοντα
 50 Νῦν δὲ ἔστω ἑσπεύοντα δὴ ἑσπεύοντα γάμοι, ἄτε τι ἀρῶσι.
 51 Μῆτι ἰδύσασθαι κέλευσεν δὲ ἐπὶ πύουσι πύλαι
 52 Γένοιεν δὲ ἑσπεύοντα δὴ πύουσι βίοντες κρυπτοῖσιν,
 53 Γεγυῶσιν ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 54 Οἴκα κ' ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 55 Ἀλλὰ κ' ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 56 Οὐ γὰρ ἄτε ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 57 Τὸν δὲ ἀπὸ πύουσι πύλαι πύουσι πύλαι
 58 Ὡς γένοι ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 59 Οὐκ ἔστω ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 60 Ἀλλ' ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι
 61 Πάροισιν ἑσπεύοντα δὴ πύουσι πύλαι

Ideò neque hospites curo neque supplices,
 Neque præcones, qui publicè operam suam navant:
 Sed Vlyssèem desiderans dilectò contrahescò animo,
 Illi a nuptias accelerant, ego verò dolos cogito.
 Vellestem quidem mihi primùm inspiravit mentib. deus
 Ut statuerem magnam telam in domibus texendam
 Tenuem & immensam: statim autem ipsis dixi,
 Iuvenes mei proci, quoniã mortuus est diuin⁹ Vlysses,
 Expectate festinantes has meas nuptias, donec vellestem
 Perficiam (ne mihi vana fila pereant)
 Laertiz heroi sepulcralem, quando ipsum
 Parca pernicioia capiet in longum extendētis *hominat*
 Ne aliqua mihi in populo Græcarū succēdeat, [mortis,
 Si sine velle iaceat multa qui possederit.

Sic dixi: his verò paruit animus superbus.

Tunc per diē quidem totum texebam magnam telam,
 Noctes. a. resò uebam, postquã lampades apposueram.
 Sic triennium quidem latus ego, & persuasi Achivis.
 Sed quãdo quartus venit annus, & venerūt tēpestates
 Mēsb. desinētibus & in orbē dies multi sunt petfecti,
 Tunc iam me per famulas canes non curantes
 Ceperunt ingressi, & minati sunt verbiat
 Sic hanc telam perfeci etiam inuita necessitate.
 Nūc. a. neq; effugere possū nuptias, neq; aliquod aliud
 Consilium inuenio: mōstrum. v. horrantur parentes
 Nubere: agrè fert. a. filius facultates *illas* dilapidare:
 Prudens iam enim vir *est* qui possint maxime
 Domum curare: huicque iupiter gloriam præbet.
 Sed & sic mihi dic tuum genus, unde es:
 Non enim à quercu es antiqua, neque à petra.

Hanc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses.

Oxor venerabilis Laertiadæ Vlyssis.

Non amplius cessabis meos parentes interrogare?

Sed age tibi dicam: certè quidem me doloribus dabis

Pluribus quàm teneot: nam ita æquum est quando ð

- 22 Ἦς ἀπίσταν κληρονομία χρεῖται ὄσση ἰσχυρῶς,
 23 Πυλὴ βροχῆς ὅτι ἄστ' ἀλοιοῦρε, ἀλγὰ σπῆσαι.
 24 Ἀλλὰ ἄγε ἴδω ὅ μ' ἀπύρην ἐδὲ ματαλλῆς.
 25 Κρίτη τις γὰρ ἔφ' ἔμπευ ἐπὶ εἰσπιπύρα,
 26 Καλὰ δὲ πικρὰ, σφίγγουσι ἔσ' αἰθέρουται
 27 Πυλῆ, ἀπ' ἔρσισι, ἐπὶ κἀπὶ πύλατε.
 28 Ἀλλὰ δὲ ἀλλὰ γυῖα αὐτῶν μὲν ἄστ' ἀπύρην ἴδω
 29 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆς, ἐπὶ κἀπὶ πύλατε,
 30 Διότι τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε.
 31 Τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 32 Ἐπὶ κἀπὶ κἀπὶ δὲ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 33 Πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 34 Διότι τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 35 Ἀλλὰ ἄγε ἴδω ὅ μ' ἀπύρην ἐπὶ κἀπὶ πύλατε
 36 Ὅ γὰρ ἄστ' ἀπύρην ἴδω ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 37 Ὅ γὰρ ἄστ' ἀπύρην ἴδω ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 38 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 39 Κἀπὶ δὲ κἀπὶ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 40 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 41 Διότι τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 42 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 43 Ἀπύρην δὲ ἴδω ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 44 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 45 Τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 46 ἴδω τὸ μίση
 47 Τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 48 Ὅ γὰρ ἄστ' ἀπύρην ἴδω ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 49 Ὅ γὰρ ἄστ' ἀπύρην ἴδω ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 50 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 51 Κἀπὶ δὲ κἀπὶ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 52 Διότι τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 53 Κἀπὶ δὲ κἀπὶ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 54 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 55 (Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση)
 56 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ κἀπὶ ματαλλῆ πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 57 Τὸ πικρὸν ἔσ' ἰσχυρῶς πύλατε, ἴδω τὸ μίση
 58 ἴδω τὸ μίση

Sua abest virtutis tempore, quanto ego nunc
 Multas hominum ad civitates errans dolores patiens;
 Sed & sic dicam quodcumque me interrogas & inquis,
 Creta quædam terra est medio in nigro ponto,
 Pulchra & pinguis circumfluam hac aui sunt homines
 Multi infiniti: & nonaginta civitates.

Alia, v. aliorum lingua mixta: insunt quidem Achiui,
 Insunt etæcœtes magnanimi insunt & Cydones,
 Dotensæ que Trichæices, diuinique Pelægi.
 Apud hos est Cnosos magna civitas, vbi Minos
 Regnavit Iovis magni nono quoque anno cœfabulatos,
 Patris mei pater, magnanimi Deucalionis.

Deucalion autem me genuit, & Idomeneum regem.
 Sed hic quidem in navibus rostratis ad Ilium
 Iuit simul cœ Arridis: mihi, v. nomen inclytum Aithon,
 Iunior autem sum natu ille vetò prior & melior.

Ibi Vlysses ego vidi, & hospitalia dona dedi,
 Etenim ipsum ad Cretam deduxerat vis venti
 Euntem ad Troiam vbi abduxisset à Malcis.
 Statuit autem in Amniso: vbi spelunca Lucina
 In portibus difficilibus, vixque fugit procellis. [fectus.
 Statim viâ ad Idomeneum percœtat est ad civitatē pro-
 Hospitem enim ipsum sibi dicebat, dilectumque esse
 reverendamque.

Huc autem iam decimâ vel undecima erat aurora.
 Profecto cum navibus rostratis ad Ilium.
 Hic quidē ego ad domos ducēs rectē hospitio excepi,
 Officio è tractans quò multis domus esset repleta.
 Et ei atque aliis sociis, qui ipsum sequebantur
 Publicè farinas dedi, & nigram vinum congregatum:
 Et boves mactandos, vt implerent animum.
 Illic duodecim quidem manserunt dies diuini Achiui.
 (Procellosus, n. Rabat Boreas ventus magnus, neq; in
 sinebat stare fixum, a aliquis movebat deus) [terra
 Ipsa a tertia decima die ventus cecidit: hi soluerunt,
 Ita aiebat mendacia multa dicens veris similia:

Τῆ δ' ἀρ' ἀκούσῃς γῆς δάκρυα, τίκατο δὲ χεῖρας,
 ὣς δὲ χεῖρὶ καπιτόκατο' ἢ ἀεργήλωσθαι ἰσότηρ,
 ἢ γ' ἄρ' εἰς κατῆξαι ἐπιωζέσθαις ἐκταχέως,
 Τημεσίης δὲ ἀεὶ τ' ποταμῶν ἀλαδουσιρίσται,
 ὣς τ' τέλατο ἐκλα σαρῖα δακρυχόσται,
 Κλαίοντι ἰὼν κ' ἄρ' ἀπαιδέσθαι, ὡς τὸ ἰδουσιζ
 Θυμῶν δὲ γόσσαι ἰὼν ἢ ἰὼν γαυάσται,
 Ο' οὐθαμῶν δὲ ἰσὶ κῆρα ἰσάσται ἢ σιδουσι,
 Ἀ' τῆσται ἐκ βλαφάσται, ἢ ἢ δὲ ὄρ' ἀδάρουα κῆρῶν
 ἢ δὲ ἰσὶ κῆρῶν ποταμῶν κῆρῶν,
 Ἐξάσται μὲν ἰσάσται κῆρῶν κῆρῶν κῆρῶν,

- 20 Νῦν μὲν δὲ σὺ ξῆρῶν γ' ἰσὶ πῆρῶν
 20 Ἐἰ ἰσὶ δὲ κῆρῶν σῆρῶν ἢ ἰσὶ πῆρῶν
 20 Πῆρῶν ἐκ μαζάσται ἰσὶ πῆρῶν, ὡς ἀρ' ἰσὶ
 20 Ἐἰ πῆρῶν ἰσὶ πῆρῶν ἀρ' ἰσὶ χεῖρῶν ἰσὶ
 20 Ἀὐτῶν δὲ ἰσὶ ἰσὶ, ἢ ἰσὶ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Τῆ δὲ ἀπαιδέσθαις κῆρῶν ποταμῶν ἰδουσιζ
 20 ὣς γαυάσται κῆρῶν πῆρῶν κῆρῶν ἢ ἰσὶ
 20 Ἐἰ πῆρῶν ἰσὶ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Ἐἰ δὲ κῆρῶν ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἀπαιδέσθαις πῆρῶν,
 20 Ἀ' ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Κλαίοντι ποταμῶν ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Διτῶν κῆρῶν ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Ἀὐτῶν δὲ διτῶν κῆρῶν πῆρῶν ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Ἐἰ κῆρῶν ἰσὶ πῆρῶν κῆρῶν ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Ἀ' σπῆρῶν κῆρῶν τῶν δὲ θαιμῶν κῆρῶν ἢ ἰσὶ
 20 ὣς ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ

ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ

- 20 Ἀὐτῶν δὲ, ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Τῶν δὲ χεῖρῶν ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Οἷσται κῆρῶν ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Τῶν δὲ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Ἀλλο δὲ πῆρῶν ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 Οὐκ οἷσται ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ
 20 ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ ἢ ἰσὶ

Illi audienti stuebant lacrymæ, liquefiebat. a. corpus,
 Sicut verò nix liquefit in altis montibus,
 Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffudit,
 Liquefacta autem hac fluij implentur fluentes:
 Sic huius liquefiebant pulchra genæ lacrymantis,
 Flentis suum virum qui *tamē* a. fidebat: at Vlyffes
 Animo quidem lugentem suam miserabatur vxorem:
 Oculi autem tanquam cornua stabant vel ferrum
 Immoti in palpebris, dolo. v. hic lacrymas occultabat.
 Hæc postquam satiata est multarum lacrymarū lucta,
 Iterum ipsum verbis respondens alloquuta est,

Nunc iam te hospes puto *me* tentaturam

An verè cum diuinis sociis
 Hospitio excepisti in domibus meū maritū, sicut dicis.
 Dic mihi qualia, quæ circa corpus vestimēta indutus e-
 Ipse qualis erat: & socios qui ipsum sequebantur. (*rat*,

Hanc a. respondens alloquutus est prudēs Vlyffes,
 O mulier difficile tanto tempore seorsum qui fuerit
 Dicere, iam enim ei vigesimus annus est,
 Ex quo illinc iuit, & mēs abiit patria.

Nihilominus tamen dicam, sicut mihi *videtur* animo.
 Vestem purpureā subtilem habebat diuinus Vlyffes,
 Duplicem: at ei fibula auro facta erat

Foraminibus duplicibus, ante autem vagriēgata erat.
 In anteriori pedum parte canis habebat variū ceruum
 Trementem tenens: hoc a. admirabantur omnes,
 Quomodo quum hi aurei essent, eorum alter tenetes
 hinnulum suffocaretque,

Alter effugere cupiens palpitaret pedibus.
 Eius. v. indusum obseruavi circa corpus splendidum,
 Tanquam expt tunicam aridæ:

Sic quidem erat molle, splendidum. a. erat sicut sol.
 Cerrè quidem multæ ipsum admirabantur mulieres:
 Allud. v. tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,
 Nescio an hæc indutus fuerit circa corp^o domi Vlyffes,
 An aliquis sociorū dederit velocē in nauē conscen sor

- 25 Ἡ δὲ που κ' ἔπειτα ἐπὶ πρῶτῳ ἰδύσασθαι
 25 Ἔσπε φίλιε παύσατο ἀχαιῶν ἴσση ὁμοίη.
 25 Καὶ εἰ γὰρ χεῖρ κ' ἔπειτα, δὴ πλάσσει δὴ κ' αὖ
 25 Καλλιπάρηϊον κ' τεμνίεται χεῖρ ἴσση.
 25 Αἰθόλια δ' ἀπέχεσθαι εὔσση με ὅτι τῶν.
 25 Καὶ ἔπειτα κ' ἔπειτα ἐπὶ πρῶτῳ ἰδύσασθαι
 25 ἔπειτα κ' τεμνίεται χεῖρ ἴσση ὁμοίη.
 25 Γυρθεῖ ἴσση ὁμοίη με ἀχαιῶν ἀλαχρόνως
 25 Εὐρυσθέου δ' ἔπειτα ἴσση. τίτ δέ μιν ἔπειτα
 25 ἴσση
 25 Ἐπὶ πρῶτῳ ἰδύσασθαι, ὅτι ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση.
 25 Ὡς ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀλαχρόνως.
 25 Σήματα ἀχαιῶν τῶν εἰς με ἀχαιῶν ἰδύσασθαι.
 25 Ἡ δὲ ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀλαχρόνως.
 25 Καὶ τότε με ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ναυ πρὸ δέ μιν ἴσση, πρῶτῳ ἴσση ἴσση ἴσση.
 25 Ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ἀχαιῶν τῶν ἀχαιῶν ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Καὶ τότε με ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Οἰσθη δὲ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Τὸ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ὡς ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Τίτ δὲ ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ὡς ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Μικρὸν τὸ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Τίτ δὲ ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Καὶ γὰρ μετ' ἀχαιῶν ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Καὶ γὰρ μετ' ἀχαιῶν ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ἡ δὲ ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ἀχαιῶν τῶν ἀχαιῶν ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Νηυστῆται γὰρ τῶν ἀχαιῶν ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ὡς ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ἀχαιῶν τῶν ἀχαιῶν ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Ζεὺς αὐτῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
 25 Αἰσθη δὲ ἐπὶ πρῶτῳ ἴσση με ἀχαιῶν ἀχαιῶν.

An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Vlysses
 Fuit amicus: pauci enim Achæorum etant similes:
 Equidem ei æreum ensẽ, & duplicem dedi
 Pulchram purpuream, & talarem tunicam.
 Honoratè autem dimisi bene- tabulara in navi.
 Et quidem eum præo paululum maior ipso
 Sequebatur, & hunc tibi dicam qualis erat:
 Gibbosus in humeris, nigra cute, crispo capite:
 Eurybates verò nomen fuit; honorabat autem ipsum
 supra alios

Suos socios Vlysses, quòd mentibus æqualia sciebat.
 Sic dixit: huic, v. adhuc magis desiderium mōis lo-
 Signa agnoscenti, quæ ei firma dixerat Vlysses. *[Ctus*
Hæc, a. postquã satiata est multum lacrymabili luctu,
 Tunc ipsum verbis respondens alloquuta est,

Nunc quidẽ iã mihi hospes antea q̄ vras miserabilis
 In domibus meis amicu que eris, honorabilisque.
 Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui quæ dicis,
 Plicata ex cubiculo, fibulamque adiecti lucidam,
 Ut illi ornamẽto esset, hunc, a. non suscipiam rursus
 Domum redeantem dilectam in patriam terram,
 Ideo malo fãto concava in navi Vlysses,
 Iuit inspecturus malam Troiam non nominandam.

Hanc, a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 O vxor veneranda Laertiædx Vlyssis,
 Nò amplius nunc corpus pulchrũ destrue, neq; animo
 Tabesce virum, lugens, reprehendo quidẽ nihil.
 Etenim aliqua alium lugeat viro amisso
 Cui virgo nupserit, cui filios peperit amicitia mixta,
 Quam Vlyssẽm, quem dicunt diis similem esse.
 Sed lugere quidẽ desine, mei autem intellige verba,
 Verè enim tibi loquat neque occurrabo,

Nam iam Vlyssis ego de reditu ardui,
 Provè, Thespotorum virorum in pingui populo
 Quòd vivat: ducat autem thesaur os multos & bonos,
 Mendicans per populum, at amabiles socios:

- 23 Ὀλισσὴ κ' ἴνα γλαυκῶπις ἐν οἴκῳ πύπτα.
 24 Θρησκίης δὸτ' ἴστω ἴαν ἰδύσασα το γό ἀυτῶ
 25 Ζεὺς τε κ' ἠέλιος τε γό βίαιε ἵκτωε ἱππῆε.
 26 Οὐ μὲ πάντες ὄλοιο πολυκλύτῳ αἰ σπύτα.
 27 Τὶν δ' ἄε δῶπ' ἀρτίποισι κῶς ἰκταλα κῶμα δῶπ' ἄρτι
 28 Φασίκοι ἐε γῆε, αἰ ἀγχιθίαι γῆρῶσι.
 29 Οἳ δὲ μιν κῶε κῶε θεοὶ ἴε τιμῶσαντο,
 30 Κῶε αἰ πολλὰ δῶσα, πῶε σφί τε μιν ἠέλιος αἰπὸ
 31 Οἴκῳ δ' ἀπέμνητο, κῶε καὶ πῶλαμ ἰκταλα ἰδύσασα
 32 ἠέλιος ἀλ' ἀεὶ αἰ πῶλα κέρδιον εἴστα το θυμῶ,
 33 Χρῶματ' ἀγχιθίαι πολλῶν ὄπ' ἄρτι ἰππῆ.
 34 Πῶε κῶε κέρδιον πῶλα κῶε τιμῶσαντ' ἀρτίποισι
 35 Οἳ δ' ἰδύσασα κῶε αἰ πῶε ἰκταλα βῶε τις ἄλλαι.
 36 Πῶε μιν ἀπομνησθῶ βασιλῆε μῶε σφί τε σφίδῶ.
 37 Πῶε μιν δὲ κῶε ἰμ' αἰπὸν δῶπ' ἰκταλα ἰππῆ,
 38 Νῶε κῶε κέρδιον, κῶε ἰππῶσι κῶε ἰππῶσι
 39 Οἳ δὲ μιν πῶε σφί τε σφίδῶ ἰκταλα ἰππῆ.
 40 Ἀλλ' ἰμ' ἰμ' ἀπὸ τιμῶε τῶε σφί τε γό ἰκταλα κῶε
 41 Ἀλλ' ἰμ' ἰμ' ἀπομνησθῶ ἰε δῶε σφί τε πολύπυ-
 42 σφί.
 43 Κῶε μιν κῶε σφί τε ἰε σφί τε σφί τε σφί τε ἰδύσασα
 44 Κῶε σφί τε ἰε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε ἰδύσασα
 45 ὄπ' αἰ ἰε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε.
 46 Τῶε σφί τε ἰε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε
 47 ἰε σφί τε ἰε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε
 48 ὄπ' αἰ ἰε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε
 49 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 50 Πῶε ἰε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε σφί τε
 51 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 52 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 53 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 54 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 55 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 56 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 57 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 58 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 59 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 60 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 61 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 62 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 63 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 64 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 65 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 66 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 67 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 68 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 69 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 70 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 71 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 72 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 73 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 74 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 75 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 76 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 77 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 78 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 79 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 80 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 81 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 82 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 83 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 84 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 85 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 86 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 87 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 88 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 89 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 90 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 91 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 92 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 93 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 94 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 95 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 96 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 97 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 98 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 99 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.
 100 ἠέλιος δὲ μιν ἀπὸ τιμῶε ἀμῶε σφί τε κῶε σφί τε.

Perdidit, & nauem concauam in nigro ponto,
 Trinacia ab insula veniens: irati sunt enim ipsi
 Iupiterque & Solihuius, n. boues interfecerunt socij.
 Hi quidem omnes perierunt vndoso in ponto.
 Hunc a. in carina nauis iuiecit vnda in continentem,
 Phæacum in terram, qui diis propinqui sunt.
 Hi. a. ipsum ex animo deum tanquam honorarunt,
 Et ei multa dederunt: mittere ipsum voluissent ipsi
 Domum illæsum: & iampridem hoc Vlysses
 Venisset, sed ei hoc vtilius visum est animo,
 Res congregare multam per terram euntem.
 Sicut astutas multas præ mortalibus hominibus
 Cognouit Vlysses: neque aliquis cõtederit homo alius.
 Sic mihi Thesprotorum rex loquutus est Phædon.
 Iurauit autem mihi libans in domo
 Nauem deductam esse, & præparatos socios:
 Hi verò ipsum mittent dilectam in patriam terram:
 Sed me prius misit: contigit enim veniens nauis
 Virorum Thesprotorum in Dulichium feracem-fru-
 menti:
 Et mihi res ostendit quascunq; cõgregauerat Vlysses.
 Quin vel ad decimam generationẽ etiam alterũ alerẽt
 Quæ ei in ædibus opes iacent regis.
 Hunc autem in Dodonam dicebat ire, vt dei
 Ex queru alta Iouis consilium audiret,
 Quomodo rediret dilectam in patriam terram
 Iam diu obfens, vel manifestè, vel clam.
 Ita Vlysses est saluus, & veniet iam
 Breui, neque nunc procul ab amicis & patria terra
 Dintius aberit, & tamen tibi iuramenta dabo.
 Sciat nunc Iupiter primùm deorũ eximius & optimus,
 Domũ que Vlyssis strenuũ ad quam perueni,
 Certè tibi hæc omnia perficientur sicut dico,
 Hoc autem ipso anno veniet huc Vlysses,
 Hoc quidem iam effecto mens. illo a. incipiente.
 Hunc. v. rursus alloquuta est prudens Penelope.

Vtinam enim hoc hospes verbum perficiendum esset:
 Ita citò experireris amicitiamque multaque dona
 Ex me: ut aliquis tibi obuius beatum te esset dicturus,
 Sed mihi sic in animo videtur sicut erit,
 Neque Vlysses ampli⁹ domū veniet neque tu deductionē
 Consequeris, quoniā nō tibi principes sunt in domo,
 Quālis Vlysses fuit inter viros (dum quidem fuit)
 Et in venerandis hospitibus deducēdis, & illis hospitiis.
 Sed ipsū famulæ lauate, & cōponite lectū. (suscipiēdis,
 Stramenta, & chlanas, & cooperimenta splendida,
 Ut bene calefactus ad pulchram auroram peru. niat.
 Summo autem mane lauate, vngiteque:
 Ut intus apud Telemachum coenæ sit particeps
 Sedens in domo: huic autem malum erit qui ex illis
 Hūc tristitia afficiet pernicio ius, neque aliquod opus
 Hic amplius faciet valde quamuis iratus grauetur.
 Quomodo n. me tu hospes cognosces si quid mulie-
 Aliis præsto mente & prudenti consilio, [tribus
 Si veste carens, malè indutus in domibus
 Conuiuaris? homines, v. breuis & fugacis vitæ sunt,
 Qui quidem crudelis ipse fuerit & crudelia patrabit,
 Huic imprecabuntur omnes homines mala postea
 Viuo, at mortuo conuiuiabuntur omnes.
 Qui autem bonus ipse fuerit & bona seuerit
 Huius quidem gloriam latam hospites dispergunt
 Omnes per homines, multique ipsius probitatē præ-
 dicant.

Hanc verò respondens alloquutus est prudēs Vlysses,
 O vxor veneranda Laertiadæ Vlyssis,
 Cerrè mihi indumenta & cooperimenta splendida
 Odio fuerunt, quando primum Cretæ montes niuales
 Reliqui in naui proficiscens, longos remos habente,
 Dormio sicut antea insomnes noctes dormiebam,
 Multas enim noctes indecenti in domo
 Cubavi & expectanti pulchram auroram diuinam.
 Neque mihi lauacra pedum amabilia in animo

- 25 Τυγχιται, ἀδ' ἔγωγε πόδας ἄϊεταί, ἡμετέρω
 25 Τάσθ' αἴ τοι δόμος κρείττα θηήσθησι ἴασι,
 25 Εἰ μὴ περ χηίδε ὄρι παλαρῆ, κέδ' εἰδ' ἤσα.
 25 Ἥ περ τέτλακα τίσσοι φροσὶν ἴσσοι τ' ἐγὼ σφθ.
 25 Τυγχιτα δ' ἔκ' ἐθονίωμι πόδας ἄϊεταί, ἡμῖο.
 25 Τοῖ δ' αἴτε φροσὶν περ εἰσέρουσι πύλωλόπεια,
 25 Ξεῖνε φίλ', ἐγὼρ περ τις κέρη πεπτυμῶδες ἔδει
 25 Ξεῖναι παρ' ἑδάπῳι εἰλίαν ἰμὸν ἵατο δίδουσι,
 25 Ὡς σὺ μὲν ἄνδρα φέειε πεπτυμῶα πότν' ἀγροβόειε,
 25 Ἔστ' ἂν μοι χεῖρ πύκεια φροσὶ μὲν δ' ἔχουσα,
 25 Ἥ κ' ἔπειθ' ἀντιόων ἐύτρεφον, ἢ δ' ἀπὶ παλλαι,
 25 Διεξυμῶν χεῖρας, ὅτε μοι φροσὶν τεκέ μῆτερ,
 25 Ἥ σ' ἐπὶ πόδας ἔβη, ἐληγυπαλί κ' ἐσθ' ἡμπτια.
 25 Ἄλλ' ἄγε τιῶν ἀντιόων εἰσέρουσι πύλωλόπεια,
 25 Νήϊον σὺν ἀκρότος ἡμῖοι, ἔσθ' ἡμῖοι ἐδυσσεύε.
 25 Ἥ δ' ἐπὶ τοῖσ' ὄρι πόδας τεῖος δ' ἔτε χεῖρας.
 25 Ἄϊετα γὰρ ἐκ κακότητι βροτοῖ ἐκταχχεῖσκεσθ.
 25 Ὡς ἄρ' ἔρη, γρημὶ δ' ἔκατ' ἔχουσι χεῖρσι φροσὶ σφαιρα,
 25 Δαίχρυα δ' ἔκκαλα θηήσθησι ἴσσοι δ' ὄλοφυδ' ἔν
 25 ἴησι.
 25 Ὡς μοι ἐγὼ σὺν τέκτοσι ἀμῆχατοι ἢ σ' ἐφεί ζεις
 25 Ἄϊετ' ἐφ' ἑσθ' ἔχουσι δ' ἐσθ' ἔχουσι δ' ἐσθ' ἔχουσι.
 25 Οὐ γάρ περ τις τόσσα βροτῶν διὰ τερπικραυγῆ
 25 Πήντα μὲν ἔκ' ἔσθ' ἔχουσι ἐκταχχεῖσκεσθ,
 25 Ὅσσοι σὺν ἡμῖοι ἐδυσσεύε, ἔσθ' ἡμῖοι ἐδυσσεύε
 25 Τάσθ' αἴ τοι δόμος κρείττα θηήσθησι ἴασι,
 25 Νυμὸν δ' ἔπειθ' ἔσθ' ἔχουσι δ' ἐσθ' ἔχουσι δ' ἐσθ' ἔχουσι
 25 Οὐδέ περ κείνην ἐφ' ἑσθ' ἔχουσι δ' ἐσθ' ἔχουσι
 25 Ξεῖναι παρ' ἑδάπῳι εἰλίαν ἰμὸν ἵατο δίδουσι,
 25 Ὡς σὺ μὲν ἄνδρα φέειε πεπτυμῶα πότν' ἀγροβόειε,
 25 Ἔστ' ἂν μοι χεῖρ πύκεια φροσὶ μὲν δ' ἔχουσα,
 25 Ἥ κ' ἔπειθ' ἀντιόων ἐύτρεφον, ἢ δ' ἀπὶ παλλαι,
 25 Διεξυμῶν χεῖρας, ὅτε μοι φροσὶν τεκέ μῆτερ,
 25 Ἥ σ' ἐπὶ πόδας ἔβη, ἐληγυπαλί κ' ἐσθ' ἡμπτια.
 25 Ἄλλ' ἄγε τιῶν ἀντιόων εἰσέρουσι πύλωλόπεια,
 25 Νήϊον σὺν ἀκρότος ἡμῖοι, ἔσθ' ἡμῖοι ἐδυσσεύε.
 25 Ἥ δ' ἐπὶ τοῖσ' ὄρι πόδας τεῖος δ' ἔτε χεῖρας.
 25 Ἄϊετα γὰρ ἐκ κακότητι βροτοῖ ἐκταχχεῖσκεσθ.
 25 Ὡς ἄρ' ἔρη, γρημὶ δ' ἔκατ' ἔχουσι χεῖρσι φροσὶ σφαιρα,
 25 Δαίχρυα δ' ἔκκαλα θηήσθησι ἴσσοι δ' ὄλοφυδ' ἔν
 25 ἴησι.

Sunt. neque mulier pedem tanget nostrum
 Harum quæ in domo ministræ sunt:
 Nisi aliqua vetula est antiqua, morib. honestis prædita,
 Quæ tolerarit tot mente quot ego:
 Huic non inuideo pedes tangere meos.
 Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Hospes dilecte, sanè nemo adhuc tam prudens
 Hospitū peregrinorū amicorū meā peruenit domum,
 Sicut tu valde circumspectè prudentia omnia dicis.
 Est autē mihi anus prudentia mente consilia habens,
 Quæ illum infelicem bene nutriuit, & educauit
 Susceptū manib. quando ipsum primū peperit mater,
 Quæ tibi pedes lauabit debilis quamuis sit.
 Sed age, nunc surgens prudens Euryclea,
 Laua tui domini æqualem: siquidem Vlysses
 Iam talis est pedibus, talis autem manibus:
 Statim enim in malo homines senescunt.
 Sic dixit: vetula autem manus ante vultum tenebat,
 Lacrymas verò emisit calidas, verbum autem iurēuo-
 rum dixit,

Ome *propter* te filii anxiam! certè te Iupiter supra
 Homines odit pium animum habentem.
 Nō enim aliquis tot hominū Ioui fulmine delectari
 Pingua crura combussit, neque eximias hecatombas,
 Quot tu huic dedisti, precans vt peruenires
 Ad senectutē maturam, nutritūque illustrem filium.
 Nunc autem sic tibi omnino abstulit redeundi diem.
 Sic alicubi illi illudant mulieres
 Hospitū peregrinorū, quando ad inclytas domos per-
 Sicut tibi ò hospes canes hæc illudūt omnes, [uenit,
 Harū nunc contumeliā & scripturadines multa fugiēs,
 Non sinebas lauare: me autem non inuitam iubet
 Filia Icarij prudens Penelope.
 Ideo tibi pedes lauabo, simulque ipsius Penelopes
 Et tui gratia, quoniam mihi mouetur intus animus
 Desolatus: sed age nunc intellige verbum quod dicam,

20 Παλλεί δὲ ξυνοὶ ταλαπείροισι ἐξοσθ' ἱκανοί,
 21 Ἄλλ' ἔπει πιά φημι ἰκεῖντα ὄδῳ ἐβήθευ.
 22 Ὡς σὺ δέμας φανίω τε πόδας τ' ἐδούσι ἵοικας.
 23 Τίω δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ἴδουσιβ.
 24 ὦ γρηυδ', ὅ τιν' ἔστιν ἴσασι ἰδὲν ὄφθαλμοῖσι
 25 Ἡ' μέας ἀμφοτέρω, μέλα ἐκίλ' ἀλλήλοισι
 26 Ἐμμεσθ' αἶ σὺ σφ' αὐτὰ ὄππορθεύσ' ἄγροδόνε.
 27 Ὡς αἶ' ἴσθ' γρηυδ' δὲ λείβει' ἔλα παμφασίαντος
 Τῷ πείδας ἐξέκρινε ζῆν, ὕδαρ δ' ἐσχεδύετο πούλυ
 28 Φοχέει' ἔπειτα δ' ἔθρημόν ἐπίθουσι, αὐτὰρ ἰδύσασθαι
 29 Ἴζου ἔσθ' ἰθαχέειν, ποτὶ δὲ σκόποι ἰτράπαντ' ἀΐψα.
 30 Αὐτίεσθ γὼ κ' ἴδομεν ἴσαστα μὴ ἐλαβούσαστα
 31 Οὐλίω ἀμφοτέρωσσι, κ' ἀμοσθεῖ ἴγχα γήγαστα.
 32 Νίζε δ' αἶ' ἀλοὶ ἰδούσαστα αἰαχθ' ἰδὲν αὐτίεσθ
 33 δ' ἴγχα

Οὐλίω τίω ποτὶ μαι σὺν ἄλλοισι λαοῖσιν ὄδοσι
 Παρισσοῖσιν ἔλθιντα μετ' αὐτολοκόν τε κ' ἕτας,
 Μητρὸς ἴης πατέρ' ἰδύλον, ἔς αἰθρητόισι ἐσθ' ἔσαστα
 Κλεπτοσύνῳ δ' ἴγχα τε, δις δὲ οἱ αὐτίεσθ ἴδουσαστα,
 Ἐμμεσθ, πῶ γὼ καχάρεσθ ἄμα μισθία κρήνη
 Ἀρῶν ἔσθ' ἰθαχέειν, ἢ οἱ σφῆροσθ ἀμ' ἐπὶ βίαι.
 Αὐτίεσθ δ' ἰδύσαστα ἔλθωσιν ἐς πύλα δῶματι,
 Πῶσθαι τίει γαροῦσσι κηχέσαστα θυγατέσθαι ἔσθ'
 Τῶν γὰρ οἱ ἀγροκλεία φηλοῖσθ ὄππὸ γαυόσσι θῆλαι
 Παντοῦσθαι δῶματι ἴσαστα ἔσαστα, κ' τ' ἐπὶ μισθίαι
 20 Αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 21 Παιδοῖσθαι πῶσθαι οἱσθαι, πῶσθαι αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 22 Τίω δ' αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 23 Ἐμμεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 24 Ἄλλ' ἔπει γὼ ἴγχα ἰδύσασθαι οἱσθαι πῶσθαι ἰθαχέειν
 25 Ἄλλ' ἔπει γὼ ἴγχα ἰδύσασθαι οἱσθαι πῶσθαι ἰθαχέειν
 26 Τῶν δ' ἰδύσασθαι ἰθαχέειν ἰθαχέειν αὐτίεσθ ἰθαχέειν
 27 Οἱσθαι αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 28 Ἐλθῶσθαι πῶσθαι ἰθαχέειν αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 29 Τῶν δ' ἰθαχέειν αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ
 30 Τῶν δ' αὐτίεσθ ἰθαχέειν αὐτίεσθ αὐτίεσθ αὐτίεσθ

Multi verò hospites miseri huc pertenerunt,
 Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse.
 Sicut tu corpore, vocèque pedibûsq; Vlyssi similis es.

Hanc respondens aliouutus est prudens Vlysses,
 O vetula, sic dicunt quicumque viderunt oculis,
 Nos ambos valde similes inter nos
 Esse, sicut tu inâ prudens dicis.

Sic dixit: vetula autem lebetem accepit splendidum
 Quo pedes lanabat: aquam verò infudit multam
 Frigidam, postea autem calidam superfudit: at Vlysses
 Sedit in fœco: ad tenebras verò versus est statim.
 Subitò enim in animo cogitavit ne ipsum tenens,
 Cicatrice agnosceret, & manifesta res fieret.
 Lauabat autem ubi ad eum accessit regem suum, statim
 verò cognouit

Cicatrice, porcus quam aliquando inussit albo dente
 Ad parnasum quum venisset ad Autolyem & filios
 Matris suæ patrem bonum, qui homines superabat
 Astûque iuramentòque: deus autem ei ipse dederat
 Mercurius: huic enim grata crura comburebat
 Agnorû & hædorû, hic, v. promptus simul sequebatur.
 Autolyce autem Ithacæ veniês in pinguem populum
 Filium nuper natum inuenit filix suæ.

Hunc Euryclea dilectis eius in genibus posuit
 Post cœnam, sermonemque habuit, dixitque,
 Autolyce ipse nunc nomen inueni quod ponas
 Filix filio dilecto: multis votis exoptatus utique est.
 Huic a rursus Autolyceus respondit, dixitque
 Gener meus filiæque ponite nomen quod dicam.
 Quandoquidem ego multis exosus huc veni,
 Viris & mulieribus supra terram multa-pascentem,
 Huic Vlysses quasi diu at exosus nomê sit quo appelletur.
 Quâdo puber fuerit maternâq; in magnâ domû (at ego
 Venerit, in Parnasum, ubi mihi res sunt,
 Ex his ei ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.
 Hoc gratia venit Vlysses, ut ei præberet splendida dona.

Τὸν μὲν ἄρ' αὐτὸν ἴκος τε καὶ ἕξασ ἀπολύειτο
 Χερσὶν τε ἀποζικτο, ἔπειτα δὲ μεταχέρισε.
 Μότο δ' ἄκουσιν μῆτορ' ἰφειθέροισ' ἰδύσθαι.
 Κόσ' ἀφραυτὸν καὶ κλέων τε καὶ ἄμφορ' ἴσα χεράσιν.
 Αὐτόλοκος δ' ἠνέπτε κέκλειτο κυδάλιμοισι,
 Δειπνὸν ἴφροον ἴσσαν, τὸ δ' ἔτριψάν τε ἠκούσαν.
 Αὐτίκα δ' εἰσαγαγὼν βίω ἀφ' ἴσων πατρί τε θυγῆν.
 Τὸν δ' ἔθ' ἀμφὶ δ' ἔπει, καὶ μὴ δὴ χόλασ' ἔπεισε,
 Μίσυ δ' αἰετ' ἄρ' ὄπισθεν ἔβασι, πῆθεσσι τ' ὄβελισσιν,
 ὧπτε σῆσι τε σείφορα δέσας, ἀδ' ἀνατό τε μείρατι.
 εἶς τότε μὲν φερόμεν ἄμαρ ἐπὶ ἑλίπτε κατὰ δωμάσιν
 Δομῶν, ἠδὲ τι θυμὸν ἐδ' ἔλετο θυγῆσι ἴσθαι.
 Ἡμὸς δ' ἠέλιος κατὰ δόρυ, καὶ ὄπισθεν φασ ἄλδην,
 Οὐ τότε καί μ' ἴσσαν, καὶ ἔπειτα δ' ἔπει ἔλετο.
 Ἡμὸς δ' ἠέλιος φασ ἰφειθέροισι ἀπολύειτο ἴσθαι.
 Βασίλειον δ' ἠέλιος ἴσθαι καὶ κλέων ἴσθαι καὶ αὐτὸν
 Τίσι καὶ ἀπολύειτο, καὶ τῆσι δ' ἔπει ἴσθαι ἴσθαι.
 Ἡμὸς αἰετ' ἄρ' ὄπισθεν φασ ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι.
 Παισῶν δ' ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι κατὰ δωμάσιν.
 Ἡμὸς αἰετ' ἄρ' ὄπισθεν φασ ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι.
 Ἐξ ἀφραυτὸν καὶ κλέων βαδύροισι ἀπολύειτο.
 Οἱ δ' ἠέ βῆσαν ἴσθαι ἴσθαι φασ ἴσθαι ἴσθαι αὐτὸν
 ἴσθαι ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι κατὰ δωμάσιν.
 Τίσι καὶ ἀπολύειτο καὶ τῆσι δ' ἔπει ἴσθαι ἴσθαι.
 Ἡμὸς αἰετ' ἄρ' ὄπισθεν φασ ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι.
 Ἐξ ἀφραυτὸν καὶ κλέων βαδύροισι ἀπολύειτο.
 Τίσι καὶ ἀπολύειτο καὶ τῆσι δ' ἔπει ἴσθαι ἴσθαι.
 αἴσθαι.

Οὐτὶ μὲν ἠέλιος φασ ἴσθαι ἀπολύειτο ἴσθαι,
 Οὐτὶ μὲν φασ ἴσθαι ἀπολύειτο ἴσθαι ἀπολύειτο.
 Ἡμὸς αἰετ' ἄρ' ὄπισθεν φασ ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι.
 Τὸν δ' ἠέ βῆσαν ἴσθαι ἴσθαι φασ ἴσθαι ἴσθαι αὐτὸν
 ἴσθαι ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι κατὰ δωμάσιν.
 Πῆθεσσι τ' ὄβελισσιν ἴσθαι κατὰ δωμάσιν ἴσθαι.
 φασ ἴσθαι ἀπολύειτο, καὶ τῆσι δ' ἔπει ἴσθαι ἴσθαι.
 Στῆρ' αὐτὸν φασ ἴσθαι ἴσθαι φασ ἴσθαι ἴσθαι ἴσθαι.
 Ἐξ ἀφραυτὸν καὶ κλέων βαδύροισι ἀπολύειτο.

Hunc quidem Autolyculque & filij Autolyci
 Manibusque salutauerunt verbi que suauibus.
 Mater. a. Amphithea matris amplexa Vlystem,
 Osculata est ipsum caputque, & ambo lumina pulchra.
 Autolycus verò filiis iussit gloriosus
 Cœnam parare, hi autem iubentem audierunt.
 Statim. v. induxerunt bouem masculum, quinquennē,
 Quē excoriarūt pararuntque & ipsum diuiserūt omnē,
 Atq; in frustra secuerunt sciēter, fixerūtque vetubus,
 Assauerūtque peritē, diuiserūtque partes.
 Sic tunc quidem toto die ad solem occidentem
 Conuiuabātur, neq. animus indigebat cōuinio æquali.
 Quando. a. sol descendit, & aduenerunt tenebræ,
 Tunc dormierunt, & somni donum acceperunt.
 Quādo. v. mane genita apparuit roseis digitis auroa,
 Perrexerunt ire in venationem & canes & ipsi
 Filij Autolyci, cum his autem diuinus Vlysses
 Iuit: altum. v. montem ascenderunt indutum sylua
 Parnasi, citò. a. peruenerunt ad concauitates ventosas.
 Sol quidem postea recēns percussit atua
 Ex placide fluente profundissimo Oceano.
 Hi. v. ad cōuallem peruenerūt venatores, ante. a. ipsos
 Vestigia scrutantes canes ibant: at retro
 Filij Autolyci, cum his autem diuinus Vlysses
 Ibat prope canes, vibrans longam hastam.
 Tunc autem in sylua densa iacebat magnus aper,
 Quam quidem neque ventorum penetrabat vis humi-
 da spirantium,
 Neque ipsam sol lucens radiis feriebat,
 Neque imber penetrabat penitus: sic utique densa
 Erat, at foliorum inerat fusio valde multa.
 Ad eum. v. virorūmq. canūmq. sonus peruenit pedum,
 Quādo illi venātes ingruerant, hic. a. cōtrarius ex sylua
 Valde exhorrēs setosa ceruice, igneum verò oculis aspi-
 Stetit prope ipsos, ipse autem primus Vlysses
 Iruit eleuata longa lancea manu forti,

Οὐτὸν ἴδωμι μεμαρκάσθαι, ὃ δὲ μοι εὐδαίμων ἔλασσε σὺς
 Γεωμῆς ὕψος, πολλὸν δὲ δύνουσι σαρκάς ὀδύνη
 Λιχομῆς εἶζε, ἢ δὲ ὄσθ' ἔστιν ἔλαστο φαίτης.
 Τὸν δ' ὀδυσσοῖς ἄποσι τυχόντι κ' ἀξίω ὄματι,
 Ἀγπηρὸ δ' εὐπλοῖα φασκὶ δ' ἀνυχεῖ ἀκροκῆ.
 Κάδδ' ἔπειτ' ἐκ κένισσι μακρὴν ἄπο δ' ἔπειτα το θυμῷ.
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτοῦ ἴκουσιν πῶδες εἰλοὶ ἀμφεπίπτετο,
 ὦ τεύχων δ' ὀδυσσοῖς ἀμύμονος ἀπιδύου
 ὄδωσιν ὄπισθε μὲν ἔπειτα δ' ἄμα κελαιὸν
 ἔθηκεν ἄψα δ' ἴκατο εἰλοὶ παρὲς δώματα πατρῶν.
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτίλομας τε κ' ἕϊεσ' αὐτολύκειο
 Εὐκασίπποισι, ἢ δὲ ἀγλαὰ εὐχεσθ' ἔπειτα,
 Καρπολήμωι χαίροντι φίλιω χαίροντι ἐπιμπῶσι
 Εἰς ἰθάκην, τὸν μὲν ἴκατο πατέρ κ' πύτεια μῶτον
 Χαίροντι σήσαντι κ' ἔξισσεν ἴεσσαι.
 Οὐλλῶν ἔπειτα πύθαι δ' ἄρα σφίσι εὐχετῆς ἔζεσθαι,
 ὦτε μὲν ἔπειτα ἔλασσε σὺς λαοὶ ἔφασκε
 Περικλῆος δ' ἔλδοσιν σὺν ἕσθ' αὐτολύκειο.
 Τίω γ' ἔπειτ' ἔφασκε καὶ πρὸς ἑσθ' ἔφασκε
 Γίω γ' ὄππ' ἔφασκε αὐτῶν πόδα δὲ φασκὶ σφίσι μῶτον.
 ἔν δ' ἔφασκε πύθαι κένισσι, κένισσι δὲ χαλκῶν
 ἄψ δ' ἔφασκε ἔλαστο τὸ δ' ὄππ' ἔφασκε
 ἔξισσεν ἔφασκε.
 Τίω δ' ἔπειτ' ἔφασκε καὶ ἀγροῖσι σφίσι τὰ δ' ὄππ' ἔφασκε
 ἀκροκῆσιν σφίσι δὲ σφίσι δ' ἔφασκε σφίσι
 ἄψ δὲ σφίσι δ' ἔφασκε σφίσι σφίσι σφίσι.
 11 ἔφασκε μὲν ὀδυσσοῖς ἔφασκε, εἰλοὶ τῶν δ' ἔφασκε ἔφασκε
 12 Περικλῆος σφίσι πύθαι αὐτῶν ἔφασκε ἀμύμονος σφίσι.
 13 ἔφασκε καὶ πρὸς ἑσθ' ἔφασκε ἔφασκε σφίσι,
 14 Περικλῆος σφίσι ἔφασκε σφίσι πύθαι ἔφασκε σφίσι.
 15 ἔφασκε δ' ἔφασκε σφίσι σφίσι καὶ πύθαι ἔφασκε σφίσι.
 16 Τὸν γὰρ ἔφασκε σφίσι ἔφασκε σφίσι σφίσι σφίσι
 17 Κένισσι δ' ὄππ' ἔφασκε σφίσι σφίσι σφίσι σφίσι
 18 Τὸν δ' ἔφασκε σφίσι σφίσι σφίσι σφίσι σφίσι
 19 Μῶτον, τίς μ' ἔφασκε ἔφασκε, σφίσι δ' ἔφασκε σφίσι
 20 Τὸν δ' ὄππ' ἔφασκε σφίσι σφίσι σφίσι σφίσι

Vulnerare cupis: hic v. ip. um praeueniēs percussit aper
 Genu super, multum autem exhaustit carnis dente
 Obliquè ruens, neque ad os peruenit viri.

Hunc Vlysses vulnerauit in dextro humero,
 Ex alia parte transiit lucida lanceæ cuspis. (animus,
 Decidit in puluerib. in lōgā extēsus: longè. a. volauit
 Hunc quidem Autolyçi filij dilecti curarunt,
 Vulnus verò Vlyssis optimi diuini

Ligauerunt scienter: in cātatione a sanguinem nigrum
 Cohibuerunt, statim. v. iuerunt dilecti ad arces patris.
 Hunc quidem Autolyçūque & filij Autolyçi
 Bene medicati, & splendidis donis datis,
 Statim lætum dilectam læti dimiserunt.

In Ithacam. hunc verò pater & veneranda mater
 Gausi sunt esse reuerium, & interrogauerunt singula,
 De cicatrice quæ esset passus: hic. a. ipsis bene narrauit.
 Sic ipsum venantem percussit aper albo dente
 Parnasum euntem cum filiis Autolyçi.

Hanc anus manibus pronis tenens
 Agnouit atrectans: pedem verò dimisit ferri:
 In lebetem autem cecidit sura: sonuit verò æs.
 Rursum autem in partem alteram inclinata est, at in
 terram effusa est aqua.

Huius verò simul gaudiū & dolor inuasit mentē, eiūsq;
 Lacrymis impleti sunt aenuis. & ipsi hæsit vox: (oculi
 Tangens verò mentem, Vlyssē alloquuta est,
 Certè Vlysses es, chare fili, neque equidem te

Prius agnoui, quàm totum regem meum contrectarim.
 Dixit & Penelopen inspexit oculis,
 Indicare volens dilectum maritum intus existere.

Hæc a. neq; videre potuit *est erat* è regione. neq; cogno-
 Huic enim Mînerua mentē vertit: at Vlysses [sicere:
 Manu prehensens guttur cepit dextra,
 Altera verò *manu* ipsam propè traxit, dixitque,
 Nutrix cur me vis perdere? tu. a. me nutriuisti ipsa,
 Ipsa tua in mamma, nūc autem dolores multos passus

25 Η' αυτος εικασα επι εις πατρίδα γαρτα.
 25 Αλλ' επι εφορῶντι και τον θεος εμκα ε θυμω,
 25 Σίγα μάτε αλλος ει μεγάρουσι πυθηται.
 25 Ω δὲ γὼ εἰρήνη, τί δ' εἰ κί, τριτησεωφει εσται.
 25 Εἰχ' εσ' εμοι γα θεος δαμάσκη μηκῆσθαι ἀγαυούς.
 25 Οὐδ' εἴθερος ἄσπε σὺ ἀρίξομαι, ὅππ' ε' ἀ' αἰλας
 25 Δμιας εἰ μεγάρουσι εμοις κτίσασθαι γυναικα.
 25 Τιν δ' εἴ αὐτι φροσῆσθαι περίσθρον θυρόκλεια.
 25 Τίσται εμὲ, πῶνι σε ἴσπος εὐγρη εμεας εδῶταται
 25 Οἶδτε εἴ εἴμιν εφός εμπαθον, καὶ ὅππεικτίε
 25 Εἴω δ' εἴ εἴτε πετροὶα λίθοι, καὶ σίδηρος.
 25 Αλλε δ' εἴ πε εἰρῶ, συ δ' εἴ εἴσριστ βαῖλαιο σῆσ'
 25 Εἰ χ' εἴσπε σοι γα θεος δαμάσκη μηκῆσθαι ἀγαυούς,
 25 Δε τίτε τοι καταλίξω εὐ μεγάρουσι γυναικα
 25 Αἴτε σ' ἀπμῆζουσι κί εἴ τιλιπίε εἴσι.
 25 Τίω δ' εἴ ἀπμῆζουσι φροσῆσθαι πολύμητι εδύατις.
 25 Μῆε, τίε δ' εἴ σὺ τίε μωδῆσθαι εδ' εἴτε σε χῆ.
 25 Εἴω κί, κῆτε εἴω φροσῆσθαι κί, εἴσωμ' εχασίω.
 25 Αλλ' εἴω σγῆ μῶσοι εἴπτερεφιν δὲ θυῶσι.
 25 Ω εἴ εἴρη γαρτα εἴ δ' εἴ εἴ μεγάρουσι βαδίκαι,
 25 Οἶσωμ' εἴ ποδαῖεπίσθ. τί γὼ φροσῆσθαι εἴχουτο πάντα.
 25 Αὐπῆ εἴπτε εἴ εἴτε κῆ εἴπτε λίσ' εἴλαίε.
 25 Αὐπῆ εἴ εἴπτερεφ πυρε εἴκατο διφροσθ εδύατις
 25 Φροσῆσθαι, κῆλω δ' εἴ κῆ εἴπτε κῆλω εἴ.
 25 Τοῖε εἴ εἴμῶσοι κῆ φροσῆσθαι πῶνι εἴπτεικ,
 25 Ξεῖτε, τί εἴ εἴτε τυτῶν εἴγαι εἴρῆσθαι
 25 αὐτί.
 25 Καὶ γὼ δὲ κῆτοιε τίχ' εἴ εἴτε εἴσεται εἴρε,
 25 Ὅν πῆ γ' εἴπτε εἴλοι γλυκαρες κί, κῆ εἴπτερεφ
 25 Αὐπῆ εἴμῶ κί, πῶσοι εἴμῶτερεφ πῶρε δαίμῶ.
 25 Η' μῶμα εἴ γὼ τίρπομ' εἴδουρεφ εἴ εἴπτερεφ.
 25 Εἴ τ' εἴμῶ εἴγ' εἴπτερεφ κί, εἴμῶπολακῆ, εἴ εἴπτερεφ.
 25 Αὐπῆ εἴπτερεφ εἴ εἴπτερεφ, εἴπτερεφ κῆ εἴπτερεφ,
 25 Κῆ εἴπτερεφ εἴ εἴπτερεφ πῶνι εἴπτερεφ εἴμῶ εἴπτερεφ,
 25 Ὅξῆε μῶ εἴπτερεφ εἴδουρεφ εἴπτερεφ εἴμῶ εἴπτερεφ.
 25 Ω εἴ εἴ εἴπτερεφ εἴπτερεφ κῆ εἴπτερεφ εἴπτερεφ

Veni vigesimo anno in patriam terram,
 Sed postquam intellexisti, & tibi deus iniecit animo,
 Tace, ne quis alius in domibus audiat.

Sic enim dico, hoc verò & perfectum erit.
 Si mihi deus interficiet procos superbos,
 Neque à te etsi nutrice abstinebo, quando alias
 Famulas in domibus meis interficiam mulieres.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Euryclea.

Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
 Scis quidè qualis meus animus còstans, nec impotens:
 Tenebo verò sicut aliquis solidus lapis, vel ferrum.

Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
 Si tibi deus domabit procos superbos,

Iam nunc tibi narrabo in ædibus mulieres,
 Quæ te dedecorant, & quæ sine peccato sunt.

Hanc autè respondens alloquutus est prudens Vlysses,

Nutrix cur tu eas indicabis? nihil opus est:
 Bene & ipse ego intelligam, & cognoscam vnaquarque.
 Sed tene silentio verbum: committe autem rem diis.

Sic dixit: anus verò per domum iuit

Portatum lauacra: illa enim priore effusa erant omnia.

Sed postquam lauitque & vixit pingui oleo,

Iterum prope ignem traxit sedile Vlysses,

Vt calefieret: cicatricem autem pannis cooperuit.

His verò verbis incepit prudens Penelope,

Hospes de hoc quidem te adhuc parumper interroga-

bo ipsa:

Etenim iam somni citò dulcis erit tempus,

Si quem somnus capit dulcis & dolentem,

Sed mihi dolorem immensum præbuit deus,

Dies quidem enim delector lamentans, lugens,

In mea opera inspiciens, & ancillarum in domo.

At postquam nox venit, cepitque somnus omnes,

Iaceo in lecto: densæ autem circa meum tenerum cor-

acutæ curæ lugentem me cruciant.

Sicut verò quando Pandarei filia floridula luscinia

- 29 Καλὴν ἀείδουσι ἴαρος κένευστα ἄλλοι,
 30 Δειδύων ἐσπελάσσει χαρὶ Ζεῦ ἄσπευκτοισι,
 31 Ἡ δὲ θεοῦσ' εὐφραίνουσι γῆν πολυχρῆστα θοαίω,
 32 Πῶδ' ἰσχυροῦσ' ἰσχυροὶ φίλοι, οἱ ποτὶ χαλκῷ
 33 Κτίσει δὲ ἀφραδίαι κούρου Ζεῦσ' ἀεικτεσ'
 34 Π' εἰ μὲν διχαθύνουσι ἐρημίαι ἴδνα κ' εἶδνα,
 35 Ἡ δὲ ἰσχυρὰ πῶδ' ἰσχυρὰ, ἰσχυρὰ ποίησι Ζεῦ ἀεικτεσ',
 36 Κτίσει ἰμῶν, δ' ἀμείβεσθαι ἰσχυροῖσι μέγιστον δῶμα,
 37 Εὐκλείη τ' ἀφραδίαι πόστοι, δὴ μείβεσθαι ποίησι
 38 Ἡ δὲ εὐκλείη ἰσχυρὰ ἀφραδίαι ἴσπερ εἶδνα,
 39 Μῆδ' αὖτις ἐπὶ μεγάροισι, ποίησι ἀφραδίαι ἴδνα,
 40 Πῶς δὲ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
 41 χαλκῶσιν.
 42 Γένεσθ' ἰσχυρὰ εἰς πόστοι κ' δῶμα ἰσχυρὰ
 43 Νῦν δὲ ὅτε δὴ μέγιστον εἶδνα κ' ἀεικτεσ' ἰσχυρὰ,
 44 Καὶ δὴ μὲν ἀφραδίαι πῶδ' ἰσχυρὰ ἐπὶ μεγάροισι,
 45 Κτίσει δὲ ἀφραδίαι πῶδ' ἰσχυρὰ ἐπὶ μεγάροισι ἀφραδίαι,
 46 Κλῶν' ἀφραδίαι πῶδ' ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἀεικτεσ'
 47 Κλῶν' εἰς πόστοι εἰς πόστοι πῶδ' ἰσχυρὰ
 48 Ἐξ ἰσχυρὰσιν ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰσπορεύουσα
 49 Ἡ δὲ εὐκλείη ἰσχυρὰ μέγιστον εἶδνα ἀφραδίαι ἰσχυρὰ
 50 Πῶς δὲ εὐκλείη ἀφραδίαι ἰσχυρὰ εἰς πόστοι εἰς πόστοι
 51 Ἐφραδίαι ἐπὶ μεγάροισι ὅ δὲ εἰς ἀφραδίαι εἶδνα ἀφραδίαι,
 52 Αὐτὰρ ἰσχυρὰ κλῶν' ἰσχυρὰ εἰς πόστοι εἰς πόστοι,
 53 Ἐμὲ δὲ μὲν ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι,
 54 Οἴησθ' ἰσχυρὰ ἀφραδίαι ὅ μὲν αἰετὲς ἰσχυρὰ χλῶν.
 55 Ἡ δὲ εὐκλείη ἰσχυρὰ εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι
 56 Πῶς δὲ ἰσχυρὰ ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι,
 57 Θῶς δὲ ἰσχυρὰ ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι,
 58 Οὐκ ἴσπερ ἀλλ' ὅτε ἰσχυρὰ εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι
 59 Κλῶν' εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι
 60 Ἡ δὲ εὐκλείη ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι,
 61 Ὅ δὲ εὐκλείη ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι,
 62 Ἐφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι εἰς πόστοι ἀφραδίαι,
 63 Πῶς δὲ ἰσχυρὰ ἀφραδίαι εἰς πόστοι εἰς πόστοι ἀφραδίαι

Bene canit vere recens otto
 Arborum in foliis sedens densis,
 Quæ frequenter versans fundit personantem vocem,
 Filium lugens Iylum dilectum quem quondam ære
 Interfecit per inaniæ, filium Zethi regis.
 Sic & mihi bifariam animus mouetur huc & illuc
 Vtrum maneam apud filium, & firma omnia seruem,
 Possessionem meam, famulâq; & altâ magnâ domum,
 Lectûmq; reuerita mariti, populique famam:
 An iam nubam ei Achiuorum qui optimus
 Nuptias meas ambit in domib*, præbēs infinitas dotes.
 Filius autem meus quousq; quidem fuit adhuc infans
 & minus prudens
 Nubere me non sinebat mariti domû derelinquētem.
 Nunc, v. quando iâ magnus est, & pubertatis mēsuram
 Et iam me precatur exeam ex ædibus (peruenit,
 Ob bona iratus, quæ ei consumunt Achiui.
 Sed age, mihi somnium diiudica, & audi,
 Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
 Aqua maceratum: & ipsis lætor inspiciens:
 Veniens autem ex monte magna aquila curuo rostro,
 Omnibus in ceruices ruit, & interfecit: hi verò fusi sunt
 Cōgregati in domib*: aquila in aerē diuinū eleuata est.
 At ego flebam & iugebam in somnio.
 Circum ætæ congregatæ sunt pulchæ crinib. Achiuz
 Miserabiliter lugētem, q. mihi aquila interfecit anseres.
 At illa reuerfa defedit in prominenti atrio:
 Voce verò detinnit, vociferauitque,
 Confide Tearij filia valde inelyti:
 Non somnium, sed verè bonum quod perfectum erit.
 Anseres quidem proci, ego autem auis
 Fui antea, nunc rursus tuus maritus veni,
 Qui omnibus proci indecentem mortem immittam.
 Sic dixit: at me dulcis somnus dimisit.
 Inquirens autem anseres in domibus vidi
 Triticum comedentes iuxta peluim vbi antea.

- Τὴν δὲ ἀπαμειβώμενος φησὶσθα πολὺ μᾶλλον ἰδύσασθαι
 ὦ γυναικί, πῶς ὄντι ὑποκρίνασθαι ἔτι οὐ
 Ἄλλη δὲ σκλήματ' ἐπέφρασε τοὶ αὐτοῖς ἰδύσασθαι
 Πέφρασε δ' ὅπως τολίει' μακρῶροι δ' ἐφαίετ' ἰλεῖσθαι
 Πᾶσι μάλ' ἐδὲ καὶ τις θάνατον κ' κῆρυκε ἀλύξει
 Τὸν δὲ αὐτὸ φηροῦσιν ἐπὶ φέρουσι πλωτῆρι πηλα,
 Ξεῖν' ἔστι ἡρὸν ἔτι οὐκ ἀμύχανον, ἀχρε-
 τύμουσι
 Γίγνεται δ' ἐδὲ τι πάντα τολίειται ἀθροῦσιν
 Δοιὰ γὰρ τε πύλας ἀμύχανον εἰσὶν ἰσθμοῖσι
 Ἀἰ ἡρὸν γὰρ κερταίαι τε τολίειται αἰ δὲ ἰσθμοῖσι
 Τῶν δὲ ἡρὸν κ' ἔτι οὐκ εἰσὶν ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Οἱ δὲ ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Οἱ δὲ ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Οἱ δὲ ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Ἄλλ' ἐμὸν ἔστι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Ἐλ. ἡρὸν κ' ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Ἄλλο δὲ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Ἡ δὲ δὲ ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Οἱ δὲ ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι
 Τὸν δὲ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Σπῆν δὲ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Νεῦν δὲ μακρῶροι ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Ὅς δὲ ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον
 Καὶ δὲ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Τὸν δὲ ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται ἀμύχανον
 Κερταίαι, μάλ' ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Τὸν δὲ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Τὴν δὲ ἀπαμειβώμενος φησὶσθα πολὺ μᾶλλον ἰδύσασθαι
 ὦ γυναικί, πῶς ὄντι λατρίαι ἰδύσασθαι,
 Μᾶλλον γὰρ κ' ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Πρὸς γὰρ τοὶ πολὺ μᾶλλον ἰδύσασθαι ἰσθμοῖσι
 Πρὸς τοῦ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Νεῦν δὲ τολίειται ἀμύχανον ἰσθμοῖσι τολίειται
 Τὸν δὲ αὐτὸ φηροῦσιν ἐπὶ φέρουσι πλωτῆρι πηλα

Hunc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 O mulier non potest quis declarare somnium
 Aliò declinans, quoniam certè tibi ipsi Vlysses
 Dixit quomodo perficiet: prociis autem apparebit cædet
 Omnibus valde, neque aliquis mortè & parcas fugiet.
 Hunc verò rursus alloquuta est prudens Penelope.
 Hospes certè quidem somnia difficilia, & huiusmodi ut
 discerni non possint
 Sunt, neque omnia perficiuntur hominibus.
 Geminæ enim portæ debilius sunt somniorum.
 Vix nanque cornibus factæ sunt, alteræ autem ebore.
 Horum quæ quidem egressæ fuerint per lectum ebur,
 Spe frustrantur verba imperfecta portantis.
 Quæ autem per polita cornua eunt foras,
 Hæc vera perficiunt, hominum quando aliquis videt.
 At mihi non hinc puto graue somnium
 Venisse: certè placidum mihi & filio foret:
 Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,
 Hæc iam dies veniet infamis, quæ me Vlyssis
 A domo abducet: nunc enim deponam certamen
 Secures, quas illæ in domibus suis
 Disposuit ordine, ut sunt nauium statumino, duodecim
 tans verò hic multum longè immittebat sagittâ, (cæs:
 Nunc autem prociis certamen hoc proponam:
 Qui autem facillimè extendet arcum in manibus,
 Et sagittâ mittet per annulos securiû, duodecim omnes,
 Nunc sequar relicta hac domo
 Quæ iuuenturem meam vidit, perpulchra, plena victu,
 Quis aliquando me recordatum in puto vel in somnio.
 Hanc. v. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Vxor veneranda Laertiadæ Vlyssis,
 Non amplius nunc differ in domibus hoc certamen
 Nunc enim prudens veniet huc Vlysses
 Nam hi arcum bene politum tractantes,
 Quum extenderint miserintque sagittam per ferrum.
 Nunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Si velis mi hospes assidens in domibus
 Delectare, nūquā mihi sōnus in palpebris funderetur,
 Sed nullo modo fieri potest insomnes ut sint semper
 Homines: nam res vnicuique partem assignarunt
 Immortales mortalibus supra fertilem terram.
 Sed ego quidem ad superiora vbi ascendero
 Cubabo in lecto, qui mihi suspinosus factus est,
 Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Vlysses
 Iuit visurus malum illud, neque nominandum.
 Ibi cubabo, tu autem cuba hac in domo,
 Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.
 Sic loquuta ascendit superiora splendida,
 Non sola, cum ea & famula ibant alia.
 In superiora vbi ascendisset cum ancillis mulieribꝫ,
 Flebat postea Vlyssē dilectū maritū, quousq; ei sōmnū
 Dulcem in palpebris iecit calisa Minerva.

ARGUMENTVM XX. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMERI.

*Quum detrusisset Vlysses ancillarum suarum earumque
 crimine qua cum proci concubissent, mutata sententia
 detrusisset una Eumaei & Philaetis colloquantur. Proci quoque in
 astra loci conveniunt.*

ALIUD ARG. VEL INSCR.
 T, tonitibus supiter audacem fecit Vlyssē, &
 tenuit Achiuos.

ALIA INSCRIPTIO.

Et quae ante procorum caedem facta sunt.

ΤΗΣ ΟΔΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙ' ΑΣ
 ἢ ὑφ' ἰν ἰα φάδρα.

Τ' ΤΑΡ ἰ ἐα φερύμα δαζέτα
 δὲν ἰδουαί.
 Καμάρ ἀδύφητον βιέλω τήματ' αὐ-
 τὰρ ὑφ' ἰν
 Κάτα πολλ' ἰναι δὲ ἰρδίουα ἰ-
 ζοαί.
 Εἰρωίμα δ' ἰβ' ἰπὶ χλοῖμα βέλα
 κερμάντι

- Εἰθ' ἰδουαί ματῆρτι κροα φερύματ' αὐτῶματ',
 Κεῖτ' ἰγρηρῆματ' τῶ δ' ἰκ μαγῆρτι γιωαίκατ'
 Ηἰσπα ἰ ματῆρτι ἰμωγῆκατ' ἰπῆρσ φῶ.
 Αἰάλασι γῆματ' ἰ φερουαίλω παρῆχουατ'
 Τεσ δ' ἰφῆρτι φουαί ἰν ἰφῆρσι φάλασι
 Πολλὰ δ' ἰματῆρτι κ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι
 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 Τ' σπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 Ἄφῆρ δ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 Ἄφῆρ δ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 Σπῆρσι δ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 33 Τῆσ δ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 34 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 35 Ἄφῆρ δ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 36 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 37 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 38 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 39 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 40 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 41 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 42 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 43 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 44 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 45 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 46 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 47 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 48 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 49 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 50 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 51 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 52 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 53 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 54 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 55 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 56 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 57 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 58 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 59 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι
 60 Ηἰσπαίκατ' ἰφῆρσι κ' ἰφῆρσι ἰφῆρσι

T ipse in vestibulo cubabat diuinus
Vlysses.

Subter quidem crudam bouinam
strauit, sed desuper
Pelles multas ouium, quas macla-
uerant Achiu.

Eurynome autem chlœnam dormi-
enti superiniecit.

Ibi Vlysses procis mala cogitans in animo
iacebat vigilans, hæc verò ex domo mulieres
Iuerunt, quæ procis miscebantur antea,
Mutuò rilum sibi & lætitiã præbentes.

Huius autẽ mouebatur animus in pectoribus dilectis,

Multa verò cogitabat in mente & in animo,

An irruens mortem pararet vnicuique,

An fineret cum procis superbis misceri

Extremũ & vltimũ : cor autem ei intus larrabat.

Sicut autem canis teneros catulos circumiens

Virũ nõ cognoscẽs larrat, & est prõpta ad pugnandũ:

Sic huius intus larrabat cor ægrè ferentis mala opera,

Pectore autem percusso animum increpuit verbo,

Tolera vtiq; anime: & peius aliud aliquãdo tolerasti

Die illo quo tibi robore insuperabilis comedit Cyclops

Fortes socios : tu verò sustinuisi te, quousque te pru-

dentia

Eduxit ex antro qui te motiturum putaras.

Sic dixit in pectoribus incessens dilectum cor.

Hinc autem in suo loco *immotum* cor mansit tolerans

Indefinenter, at ipse vertebatur huc & illuc.

Sicut verò quando ventrem vir, multo igne ardenti,

Plenum pinguedinẽque, & sanguine huc & illuc

Varie veriat, citissimẽ verò cupit assatum esse:

Sic hic huc & illuc vertebat cogitans

Quomodo iam proci impudētibus manus iniceret,
Solutus quū esset, multis prope a ipsū venit Minerua
Cœlitus descendēs: corp. re. v. assimilata erat mulieri.

Stetit igitur super capite, & hūc sermone est alloquuta,
Cui rursus vigilas omnes supra infortunate viros:

Domus quidem tibi hæc est, vxor. a. tibi hæc in domo,
Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.

Hunc. v. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
Certè iam hæc omnia dea vt par est dixisti.

Sed mihi hoc animus in mentibus cogitat,
Quomodo iam proci impudentibus manus inisciam;

Solutus quum sim: hi. a. semper congregati intus sunt.
At hæc verò & hoc maius in mentibus cogito,

Siquidem enim interficiam Iouēque tēque nolente,
Qui subterfugiam? hoc te cogitare velim.

Hunc. v. rursus alloquuta est dea cœlia Minerva,
Miser, & quidem aliquis peiori credit socio,

Qui sit mortalis, & non tanta sit prudentia.
At ego dea sum quæ continue te custodio

In omnibus laboribus, dico autem tibi clarè,
Siquidem quinquaginta agmina diuersū linguūm ho-

minum
Nos circum starent interficere prompti gladio,
Et horum expelleres boues & pingues oues.

Sed capiat te & somnus: molestum est & custodire
Tota nocte vigilantem: è malis emerges iam.

Sic dixit: & ei somnum in palpebris fodit.
Ipsa autem retro in Olympum abiit diā inter deas,

Quando hunc somnus cepit soluens curas animi,
Soluens membra, vxor verò excitata est.

Flebat autem in lectis sedens mollibus,
At postquam flens satiata est suo in animo,

Dianæ primū supplicauit diuina mulier,
Diana veneranda dea, Iouis filia, vtinam mihi iam

Sagitta in pectoribus iacta animum adimas
Statim nunc, vel postea me raptam procella

Statim nunc, vel postea me raptam procella

25 Οἴχοιτο φθοροῖσθεσσι κατ' ἡσθητο κίλλοισι,
 25 Ἐσφραγίσθαι δὲ βάλαι ἀφ' ἧρῆς ἀκίαντι.
 25 Ὡς δ' ἴσπερ παρ' ἑμὴν κούρασι κίλλοισι θυόλασι,
 25 Τῆσι πικρῆι μὲν ὄπισθεν θυοί, ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ὀφθαλμοῖσι μὲν γὰρ οἰοῖσθαι, κίλλοισι δὲ δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Τυρῆσσι μὲν γὰρ οἰοῖσθαι, κίλλοισι δὲ δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἡρῆ δ' αὐτῆσι πρὸς ποσσὶν ἡδύα γυναικῶν
 25 Εἶδος μὲν πρὸς ἑμὴν, μῆκος δ' ἴσπερ ἀφ' ἧρῆς ἀκίαντι,
 25 Ἐστῆ δ' ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἐὐς ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἐς δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Μῆτι δ' ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Τυρῆσσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Καὶ δ' ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἐς δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἡ δ' ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ὀφθαλμοῖσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Μῆτι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἀλλὰ πρὸς ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἡ δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Νύκτι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Βοδύλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Αὐτῆσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Τῆσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Τῆσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Καὶ δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο
 25 Ἐδῆ.

Ὡς ἴσπερ αὐτῆσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Τῆσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Μῆτι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Ἡ δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Ἐς δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Ὀφθαλμοῖσι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

25 Ζεὺς δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο, κίλλοισι δὲ ἀφ' ἧρῆς δὲ πίπτετο.

Est portans in obscuras vias,
 In fluenta autem iaciat retrogradi Oceani,
 Sicut quando Pandari filias susceperunt procellæ,
 His parentes quidem perdiderunt de hæc v. relicta sunt
 Orphanæ in domibus, nutriebat autem diua Venus
 Ca' eo & melle dulci, & suauis vino.
 Iuno verò ipsis præ omnibus dedit mulieribus
 Speciem & prudentiã: magnitudinem v. præbuit Dia-
 Opera. a. Minerva docuit inclyta operari, [na casta:
 Quando Venus diuina adiuuit altum Olympum,
 Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum,
 Ad Iouẽ gaudentiẽ fulmine, (huc n. bene nouit omnia,
 Fortunãq; infortuniumq; in mortalib. hominibus.)
 Interim autem puellas Harpyæ rapuerunt,
 Et dederunt odiosis Erynnibus curandas.
 Sic me perdant Olympias domos habentes,
 Vel me pulchra-erinibus percutiat Diana, vt Vlysses
 Visura, sub terram odiosam abeam,
 Ne autem quid peiori viro lxtificem mentem,
 Sed hoc quidẽ & tolerabile habet malũ, quãdo aliqua
 Dies quidem flet frequenter dolens corde, [nes
 Noctes, v. somn^o habet (hic n. obliuisci facit oẽs homi-
 Bonorũ & malorum, postquã palpebras amplex^o est.)
 At mihi & insomnia immisit mala numen,
 Hac enim nocte *mãd*: accubauit similis ipsi,
 Talis nimirum qualis iuit eum exercitus: at meum cor
 Latatum est, quoniam non dicebam somnium esse, sed
 rem veram iam.

Sic dixit: statim autem aurea-sede venit aurora.
 Huius verò flentis vocem audiuit diuinus Vlysses.
 Cogitauit autem postea, visa est verò ei in animo
 Iam cognoscens astare capiti.
 Itaque contracta veste cũ pellib. in quibus dormiebat,
 In domum deposuit in sede, extra. a. bouinam (blatis,
 Posuit foras portans. Ioui. v. precatus est manibus su-
 Iupiter pater, si me volentes in siccamq; & humidam

180 Ἡ γὰρ ἐμὴν εἰς γῆν ἵππῳ μὲν ἐκκαίεται λίαν,
 181 Φάσμα τις μισοπέδῳ ἐχέμεναι αἰθρόπῳ
 182 Ἐνθάδε, ἵκτε δὲ δὲ δὲ τίθεται ἄλλο φάσμα.
 183 Ἢ εἰ ἴφασ' ἀχέμεν τε δὲ ἴελλῃ μάλιστα Ζεὺς
 184 Λύπη δὲ ἵερονισσὶ ἀπ' ἀγλαῖοιο δῶμα
 185 Ὑψὶ δὲ ἐκ νεφελῶν γῆρας δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 186 Φάσμα δὲ ἐξ οἴκου γυνὴ φέρειαι ἀλκίαι
 187 Παλοῖσι, ἵππ' ἀπὸ οἴκου μὲν αἰετο ποικίλλαν
 188 Τῆτι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 189 Λοφὸν τε δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 190 αἰθρῶν.

Αἰ δὲ κ' ἀλκίαι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 Ἡ δὲ μὲν ἵππῳ πᾶσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 Ἡ δὲ μὲν ἵππῳ πᾶσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 191 Ζεὺς τε δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 192 Ἡ δὲ μὲν ἵππῳ πᾶσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 193 Οὐδὲ πᾶσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 194 Κῆρ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 195 Μῆρ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 196 Ἐν μὲν δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 197 Οἱ δὲ μὲν καυόων θυμολογῆ γυνῶν ἐλευσῶν
 198 Ἀλκίαι τε δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 199 Ὀρῶν δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 200 Ζεὺς τε δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 201 Αἰ δὲ κ' ἀλκίαι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 202 Ἀγροῖσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 203 Τελυσοῖσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 204 Εἰς τὴν δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 205 Πρὸ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 206 Ἐἴς τιν' δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 207 Σπῆ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 208 Μῆρ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 209 Εὐδὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 210 Τελυσοῖσι δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 211 Ἐἴς τιν' δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 212 Χορῶν δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ

Duxistis meâ in terrâ, postquâ me malè mulcistis,
 Omen mihi aliquis dicat excitatorum hominum
 Intus, extra autem Iouis portentum aliud appareat.

Sic dixit precatuſ hunc, v. audiuit consiliarius Iupit-
 Statim autem tonuit à splendido Olympo [ter,
 Ab alto ex nebulis, lætatus est verò diuinus Vlyſſes.
 Voce n̄ autem è domo mulier præmiſit molendinaria,
 Propè illic vbi ei molæ erant paſtori populorum.
 His, a. duodecim omnes annitebantur mulieres
 Farinas ordeaceas conficientes & triticeas, medullam
 virorum.

Ac aliæ quidè dormiebant, postquâ triticû moluerant.
 Hæc, v. vna nondum ceſſarat: debiliſſima a facta est.
 Hæc igitur molam ſiſtens verbum dixit, ſignum regi,
 Iupiter pater, qui diis & hominibus imperas,

Certè valde tonuiſti à cœlo ſtellarato,
 Neq; alicubi nubes eſt, oſtentû certè alicui hoc oſtendit.
 Perſice nunc & mihi miſeræ verbum quod dicam,
 Proci poſtremoq; & extremo die hoc
 In domibus Vlyſſis capiant conuiuium deſiderabile:
 Qui iam mihi labore triſti genua ſoluerunt
 Farinas facienti, nunc vltimûm cœnent.

Sic dixit: lætatus eſt autem omine diuinus Vlyſſes,
 Iouſq; conitru: putauit, n. ſe puniturum ſceleratos.
 Aliæ autem famulæ in ædibus pulchris Vlyſſis
 Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
 Telemachus verò è lecto ſurrexit diuinus vir
 Veſtes indutus, citum, a. enſem poſuit humerum.
 Pedibus, v. ſub fortibus ligauit pulchra calceamenta.
 Accepit, a. fortè lanceam acum inatam acutò ferro.

Stetit, v. in limen iens, ad Euryclæam autem dixit,
 Nutrix dilecta, quomodo hûc hoſpitè honoratiſt in
 Lecto & cibo? an ſic iacet neglectuſ? [domo
 Taliſ enim mihi mater prudens quæ eſt,
 Temere alterum honorat diuerſi-linguorum hominum
 Minorem, hunc, a. meliorem in honotans repudiat.

Τὸν δ' αὖτε φερόσιντι φείδουσι δὴρίκλιτα,
 Οὐκ ἄμ' ἔγωγε τίκνυσι βίῃ ποσι δ' ἰπίου.
 30 Οἷον μ' ἄρ' ἴππε καδ' ἰδύμεναι, ἴσθ' ἰδύα' αὐτίκα.
 30 Σίτου δ' ἰσθ' ἴππε σπείρουσιν ἀμείψασθαι γάρ μιν.
 30 Ἄλλ' ἔτι δὲ καί τοι κ' ὕππε μιν κωκυτοῖσι,
 30 Ἡ μὲν δὲ μιν ἀνὰ γῆν ὑποστρέψουσι δ' ἑμῶσιν.
 30 Αὐτὰρ ἄρ' ἴσθ' ἴππε πείραται ἐίζουσι κ' ἀποτμοσε,
 30 Οὐκ ἔθ' ἴσθ' ἐλίκουσι κ' ἐμὴ γαστρί κ' ἐδύδοντι,
 30 Ἄλλ' ἐμὴ δὲ φέρονται βίῃ κ' καί τοι αὖτις
 30 Ἐδ' ἔραθ' ἐμὴ φερόσιντι χλαῖνας δ' ὄπισσι δ' ἑμῶσιν.
 30 Ὡς φάτο, τῆλ' ἑμὸς δὲ δὲ ἐκ μεγάροισι βιβύλας,
 30 Ἐγγυχοῖσιν αὖτε γὰρ κωκυτοῖσι πείραται ἀνὰ
 30 ἴππεσσι.

Βῶ δ' ἴππε εἰς ἀγρῶν μιν ἴκοντο δὴ ἀγροῖσι.
 Ἡ δ' αὖτε δ' ἑμῶσιν ἐκίκετο δὲ ἀγροῖσι,
 30 Ἐδύλακ' ἄποισι δὲ γαστρίσι τεισιν ἀνὰ γῆν.
 30 Ἀγροῖσι κ' ἴππε δὲ κωκυτοῖσι πείραται ἀνὰ γῆν.
 30 Ράσταται τ' ἐμὴ δὲ φερόσιντι δὲ πείραται ἀνὰ γῆν.
 30 Βάλλουσι πείραται ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Πάσταται ἐμὸς ἴππε δὲ κωκυτοῖσι πείραται ἀνὰ γῆν.
 30 Κωκυτοῖσι ἐμὸς ἴππε δὲ κωκυτοῖσι πείραται ἀνὰ γῆν.
 30 Ἐγγυχοῖσιν αὖτε γὰρ κωκυτοῖσι πείραται ἀνὰ γῆν.
 30 Οὐ γὰρ δὲ μιν φερόσιντι ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Ἄλλ' ἔτι δὲ καί τοι κ' ὕππε μιν κωκυτοῖσι,
 30 Ὡς φάτο, τῆλ' ἑμὸς δὲ δὲ ἐκ μεγάροισι βιβύλας.
 30 Αἰ δὲ ἴππε εἰκόσιν ἑμῶσιν ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Αἰ δὲ ἴππε εἰκόσιν ἑμῶσιν ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Ἐμὸς δὲ ἴππε μιν φερόσιντι ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Ἐμὸς δὲ ἴππε μιν φερόσιντι ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Ἡ δὲ ἴππε μιν φερόσιντι ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Τρεῖς σάλας κ' ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Καὶ τῶν μὲν ἴππε κ' ἴππε κ' ἴππε κ' ἴππε.
 30 Αὐτίκα δ' αὖτε ἴππε φερόσιντι ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.
 30 Ἐπὶ δ' ἴππε κ' ἴππε κ' ἴππε κ' ἴππε.
 30 Ἡ δὲ ἴππε κ' ἴππε κ' ἴππε κ' ἴππε.
 30 Τὸν δ' αὖτε φερόσιντι ἀνὰ γῆν ἀνὰ γῆν.

Hunc. v. rursus alloquutus est prudens Euryclea,
 Ne ipsam nunc filii infontem accusa:
 Vinum quidem enim bibit sedens donec voluit ipse,
 Cibo. a. non amplius dixit elurite: interrogavit. n. ipsū.
 Sed quando iam lecti & somni meminit,
 Hæc quidem lectos iussit substernere ancillis.
 At hic tanquã aliquis omnino cunctosus, infortunatus,
 Noluit in lectis & cooperimentis dormire,
 Sed in cruda bonina, & pellibus opium
 Dormiuit in vestibulo, chixnam. a. iniecimus nos.
 Sic dixit: Telemachus verò ex domo transiuit,
 Lanceam habens, simul hunc canes pedibus veloces
 sequebantur.

Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achiuos,
 Hæc autem rursus ancillis iussit diuina mulier,
 Euryclea Opis filia Pisenoridæ,
 Agite, partim quidem domum verrite festinantes,
 Aspergitæque: in sedibus benefactis tapetes
 lacite purpureos, partim verò spongiis mensas
 Omnes abstergite, purgate autem crateras
 Et pocula rotunda facta, partim verò ad aquam
 Ire fontemque & portate citò euntes.
 Non enim iam proci aberant domo,
 Sed valde mane venient, quoniam omnibus est festū.

Sic dixit: hæc illam ausculturunt eique paruerunt.
 Hæc quidem viginti iuerunt ad fontem nigrū aquis:
 Aliæ ibi in domo scienter laborabant.
 Intro. a. venerunt proci superbi: hi quidem postea
 Bene & scientes scindebant ligna, alix. v. mulieres
 Venerunt à fonte: post ipsas autem venit subuleus
 Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi,
 Et hos quidem sinit in septis bone pascere.
 ipse verò Vlysem alloquutus est suauibus verbis,
 Hospes, an ergo aliquid te magis Achiui respiciunt?
 Ante te inhonorant in ædibus sicut antea?
 Hunc. a. respondens alloquutus est prudens Vlyses

- 20 Αἰ γὰρ δὴ ἔμελλε θεῶν πρῶτατο κλέβω,
 27 Ἡ' εἰδ' ἔβριζοιτε, κίε κίε μηχατομῶ
 23 Οἴκω ἐν ἄλλοισι καὶ ἀφ' ἑμῶν μῦθοι ἔχρησι.
 20 Ὡς εἰ μὲν πιαυτὰ πορὶ ἀλλήλους ἀγρόλον
 Ἀγχιμαίλιε δὲ σφ' ἦλθε μῦθαιθι κίε κίε ἀγρόν,
 Αἰεθεάζωι ἀπὸ τῆς ματίφου τοι ἀπόλοιεσι.
 Δείπτοι μεσσηρενέθω δὲ ἄμ' ἔποιο νεμῆες,
 Καὶ τὰς δὲ καπιδησι ἔσθ' ἀπὸ τοῦ ἰερίδου πορ,
 Αὐτίε δὲ αὐτ' ἰδουσι καποισο δὲ κερτομῶσι,
 20 Σπῆ ἔπ κ' ἰμῶ ἰερίδ' αὐτίε κ' ἔδωμα
 23 Ἀτίεθε ἀπὸ ζωνι ἀτὰρ ἰε ἔρεθου θυραζέ
 23 Παι πορ ἰερίδ' ἀπὸ διακερῶι δὲ αὐτ' εἶω
 23 Πρεμ χερεθ' ἰερίδ' αὐτίε σὺ πορ κ' ἔδωμα
 23 Αἰετ' ἰερίδ' αὐτίε κ' ἀπὸ τοῦ ἰερίδου πορ.
 Ὡς οὐατ' ἔδ' ἔπ πορτοφῶι πολὺ μῆπε
 ἰδουσι.
 Αἰετ' ἀπὸ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 Τῶσι δὲ ἔπ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 Βουατ' ἰερίδ' αὐτίε κίε πορ κίε πορ.
 (Πορτοφῶι δὲ ἀπὸ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ
 Ἀπὸ τοῦ ἰερίδου πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ)
 Καὶ τὰς δὲ καπιδησι ἔσθ' ἀπὸ τοῦ ἰερίδου πορ,
 Αὐτίε δὲ αὐτ' ἰερίδ' αὐτίε κίε πορ κίε πορ.
 20 Τίε δὲ ἔπ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Ἡ' ματίφου πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Αἰετ' ἰερίδ' αὐτίε κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Δύο πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Αἰετ' ἰερίδ' αὐτίε κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Ὅ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 Ἡ' κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 Καὶ μῆ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Χίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Ὅ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Ζεὶ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Οὐατ' ἰερίδ' αὐτίε κίε πορ κίε πορ κίε πορ.
 20 Μῆ πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ κίε πορ.

Vtinam n. iam Eumæe dij puniant hanc contumeliã,
 Quam hi insolentia vtentes indecenter operantur
 Homo in aliena, neq; pudori partē. *i. tantillum* habenti.
 Sic hi quidem talia mutuò loquebantur:

Prope a. ipsos venit Melanthius custos captarum,
 Captas ducens, quæ inter omnes excellebant greges,
 Cœnam procis: duo, a. simul sequebantur pastores,
 Et has quidem religauit sub porticu valde sonanti.

Ipsè verò Vlysiem alloquutus est conuiuiis,
 Hôspes adhuc & nunc hic molestus eris in domo
 Viros efflagitans: neque exhibis foras

Omnino? non antè nos diremptum iri puto
 Quàm manus nostras sis expertus: quoniã tu non de-
 vetis: sunt, a. & alia conuiuii Achiuorum. [ceter-
 Se dixit: hunc verò non aliquid alloquutus est pru-
 dens Vlysses,

Sed tacitus mouit caput mala profundè cogitans,
 Post hos a. tertius venit Philætius princeps virorum,
 Bouem sterilem procis ducens, & pingues captas.

(Portitores verò hos traiecerant, qui & alios
 Homines transmittunt, qui ipsos accedit.)
 Et hæc quidem religauerunt sub porticu resonanti.

Ipsè autem rursus interrogauit subulcum, prope astantem.
 Quis iam hic hospes nuper venit subulce
 Nostram ad domum? ex quibus dicit esse

Viris? ubi ei genus & patria terra?
 Infelix certè similis est corpore regi imperanti,
 Sed dij submergunt multùm errantes homines,

Quando etiam regibus destinant ærumnam.
 Dixit: & dextra ostendit manu astantem,
 Et ipsum vociferans verba alata loquutus est.

Salue, pater ô hospes, fiat tibi saltem in futura
 Opulentia, at nunc quidem malis teneris multis.
 Iupiter pater nullus te deorum perniciosior alius,
 Non miseris viros, postquam iam generasti ipsos
 Mitteri malo & doloribus tristibus.

- 20 Ἰδὺν ὅς τ' ἰδόντες, θεοὶ κρημνῶν δὲ μοι ἴασι
 21 Μινσπεύρα ὀδυσσοῦς ἐπι κἀκαίην ἔειπεν
 22 Γοῖα δ' ἀλαφροῖ ἐχέσθαι κατ' αἰθερῶν περ ἀλάλοδων,
 23 Εἶπε ἔτι ζῴην, καὶ ἔρα φάος ἠελίου.
 24 Εἰ δ' ἄδη τέθνηκα, καὶ εἴη αἰδῶο δέμαισιν,
 25 ὦ μοι ἴσ' ἔτ' ὀδυσσοῦς ἀμύμονος, ἔς μ' ὄπι' ἔσθην
 26 Εἴσ' ἐπι τυτθῶν ἰέονα κερταλῶν ἰὸν δῆμον·
 27 Νῶω δ' ἄνδρα γῆρας ἀδίσφακτα, καὶ δὲ καὶ ἄλλως
 28 Ἀἰδοῖ γ' ὑποστειχάτο βροτῶν γῆρας θρυματῆσιν·
 29 Τὰς δ' ἀνὰ με κέλευσεν ἀγνοῦσθαι σφοδρῶς αὐτῆς
 30 ἦδ' ἄνδρα καὶ πτωχῶν ἐπι μαζαροῦ ἀλέγρουσιν,
 31 Οὐδ' ἐπιλυθῆναι σφίσι μαμμάσιν γὰρ ἔφη
 32 Κτῆματα δίκασαδων δ' ἰω οἰχραῖοιο κίκατος.
 33 Αὐτὰρ ἰμοὶ τίδ' ἀθυμῶς ἐπὶ φθίσσας οἴασι
 34 Πῶν ὄπι' ἰηῶν μῆλα ἄνδρα καὶ ἄνδρα ἔντονος,
 35 Ἄλλω δ' ἄνδρῶν ἰκιδων ἰόντ' αὐτῆσι σείουσι
 36 Ἄνδρα εἰς ἀλλοδαποῦς· τοὺς δ' ἰήσθην, αὐτῶν ἰδόντες
 37 Βροτῶν ἐπὶ ἀπικροῦσιν καὶ δῆμον ὄλγαν σείουσι.
 38 Καί κεν θάπτεται ἄλλω ὑπερῶν βασιλῶν
 39 Ἐξικεμίω φέροντι (ἐπι ἰοῦτ' αἰετὰ πύλασιν)
 40 Ἀλλ' ἔπ' ἄδυσσιν ἰοῦσιν, ἔποθεν ἔξ' ἴδων
 41 Ἀἰδοῦσθαι μινσπεύρα σκίδασι καὶ δέμασιν θεία.
 42 Τῶν δ' ἀπαιμεινῶν φροσῆσθαι πολύμητις ἰδόντες
 43 Βακίλ' ἰπταῖ τε καὶ ἄτ' ἀφροῦσιν φροσῆσθαι
 44 ἰοῦσιν,
 45 Γνοῖσθαι δ' ἐκείνους ὅ τινε ππυτῶν φρίσας ἴασι,
 46 Τυτθῶν τε ἰρῶν, καὶ ὄπι' ἰοῦσιν ἰοῦσιν
 47 Ἰσθῶν τε ζῴην φροσῆσθαι θείων ἰοῦσιν τε φροσῆσθαι,
 48 Ἐστὶν τ' ἰδόντες ἀμύμονος ἰοῦσιν ἰοῦσιν,
 49 Ἡσθῶν ἰδόντες ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν.
 50 Σοῖσθαι δ' ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν,
 51 Κτῆματα μινσπεύρα ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν.
 52 Τῶν δ' αὐτῶν φροσῆσθαι βροτῶν ὄπι' ἰοῦσιν ἰοῦσιν.
 53 Αἰ γὰρ τῶν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν
 54 ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν.
 55 Ἐστὶ δ' αὐτῶν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν ἰοῦσιν

Fluxit mihi sudor ut intellexi, lacrymisque oppleti mi-
 Recordanti Ulyssis, quoniam & illum puto (hi oculi
 Tales vestes habentem inter homines errare,
 Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis.
 Si autem iam mortuus est in inferni domibus.
 O miserum meum, ob Ulyssē bonum, qui me bobus
 Præmisit adhuc paruulus quū esse Cephalleniorum in
 Nunc. v. hæc quidē sunt iunēta, neque aliter (populo.
 Cuiquam accresceret boum generatio laterā frontiū.
 Has autem alij me iubent ducere sibipsis
 Ut edant, neque filium in ædibus curant,
 Neque reuerentiam timent deorum: iam enim parant
 Facultates diuidere diu absentis regis.
 At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
 Multū voluit: magnū quidē fuerit malū filio superstitū
 Ad alium populum ire, euntem cum ipsis bobus
 Viros ad alienos: hoc tamen peius, hic manentem
 Et sanē iam pridem ad alium ē superbis regibus
 Venissem fugiēs, (quoniam non tolerabilia hæc sunt.)
 Sed adhuc hunc infelicem expecto, sicunde veniens
 Virorum procorum dispersionem per ædes faciet.
 Hūc autē respōdens alloquutus est prudēs Ulyssēs,
 Bubulce, quoniam neque malo neque insipienti vito
 similis es.
 Cognosco verò ipse quòd tibi prudētia in mētes venit,
 Ideo tibi dico, & magnum iurantem iuro:
 Sciat nunc primūm Iupiter deorum hospitalisq; mēsa
 Domūque Ulyssis strenui ad quam veni,
 Certe te hic præsentem venit domum Ulyssē s.
 Tuis autem oculis videbis, si volueris,
 Interfectos procos, qui hic dominantur
 Hūc verò rursus alloquutus est bonū bubulcus vir,
 Vtinā verò hoc hospes verbum perficiat Saturnius,
 Cognosceres qualis mea potētia, & manus sequeretur,
 Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus diis

Νοστήσει δ' ὄνομα πολέρονα δι' αὐτὸν ἴδιον.
 Ὡς ἴδ' ἡμῶν ποικύτα φρεσὶ ἀλλήλους ἀγρόβιαν.
 Μινεῖρε δ' ἄρα τολιμύχα θωῆσιν τε μίση τε
 Ἡστὸν, αὐτὰρ ὁ τῶσιν ὄρεσι θεῶν ἔκλυται ἴριαι.
 Αἰακὸς ὑψιπέτης, ἴσθ' δὲ πρῶτα
 πύλαια.

Τοῖσιν δ' ἰμείνεμαι ἀγρόβιαν ἢ μινίοντι,
 Ὡς εἰσοὶ, ἄχ' ἴδ' ἡμῶν σιωθῶσιν ἢ ἢ γὰρ βελία,
 21 Τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 22 ἴσθ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Ἐλδοῖτε δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Χλαῖνας δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Οἱ δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Ἰέρβαν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Σπλάγγον δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Κρατῆρος δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Σιωθῶσιν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Κλαῖνας δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Οἱ δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Ἐλδοῖτε δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Χλαῖνας δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Οἱ δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Ἰέρβαν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Σπλάγγον δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Κρατῆρος δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Σιωθῶσιν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 Κλαῖνας δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 23 Ἐλδοῖτε δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 24 Κρατῆρος δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 25 Ἰέρβαν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 26 Οἱ δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 27 Ἐλδοῖτε δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 28 Χλαῖνας δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 29 Οἱ δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 30 Ἰέρβαν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 31 Σπλάγγον δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 32 Κρατῆρος δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 33 Σιωθῶσιν δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 34 Κλαῖνας δ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.
 35 Οἱ δ' ἴσθ' ἄρα τολιμύχαθ' ὄνομα ἀλλὰ μινεῖρε μινίοντι.

Redire Vlyſſem multum ſapientem ſuam ad domum.
 Sic hi quidem talia inter ſe confabulabantur,
 Proci. a. Telemacho interitumque mortemque
 Parabant: at hiſiſtra venit auis

Aquila aduolans, tenebat verò timidam columbam;
 Hiſiſ autem Amphinomus loquutus eſt & dixit,

O amici non nobis perficietur hoc conſilium,
 Telemachi cædes: ſed recordemur conuiuij.

Sic dixit Amphinomus: hiſiſ autem placuit verbum:
 Vbi verò veniſſent in domo Vlyſſis diuini,
 Chænas quidẽ depoſuerunt in cœtheſiſque ſedilibuſque,
 Hi. v. ſacrificabant oues magnas, & pingues captas,
 Maſtarunt etiam porcos, & bouem de armento.

Viſcera autem aſſantes diſtribuerunt: ſed & vinum
 Pateriſ immiſcebant, pocula. v. diſtribuebat ſubulcus,
 Panem. a. ipſiſ diſtribuebat Philœtiuſ eximiuſ virorũ,
 Pulchriſ in caniſtriſ, potum. v. miniſtrat Melanthiuſ.

Hi. a. in cibos paratos, præiacentes, manuſ mittebant.
 Telemachus verò Vlyſſem ſedere fecit aſtutiaſ verſant
 Intra bene ordinatam domum, apud lapideum limen:
 Sedẽ indecenti appoſita paruaque menia.

Appoſuit a. ei viſcerum parteſ, inſudit verò vinum
 In poculo aureo, & ipſum ſic eſt alloquutus,

Hic nunc ſede cum viriſ vinum bibens,
 Conuiuia autem tibi ipſe ego & manu arcebo
 Omnium procorum, quoniam non publica eſt
 Domuſ hæc, ſed Vlyſſuſ: mihi autem acquiſit ille.
 Voſ verò proci continete animum a conuiuiõ,
 Et manuſ, vt non aliqua ſiſ & contentio oriatur.

Siõ dixit: hi. a. omneſ mordicuſ labra tenent, et,
 Telemachũ admirabantur, q. audacter loquuntur aſſet.

Hiſiſ verò Antinouſ loquutus eſt Eupithiſ filiuſ,
 Et moleſtum quamaiſ ſit excipiamuſ ſermonẽ

Achiuſ

Telemachi, valde autem nobiſ minatuſ loquitur,
 Non enim Iupiter fuit Saturniuſ: ideo ipſum iam

Cōpressissemus in aribus, licet suavis sit cōcionator.

Sic dixit Antinous: hic verò non curauit verbum.

Præcones a. per ciuitatem sacri hecatomben [Achivi
Duxerunt: ipsi verò congregati sunt capite cōmantes
Nemore sub vmbroso longè iaculantis Apollinis.

Hi a. postquã assauerūt carnes superiores, & traxerunt
Partibus diuisis, conuiuabantur glorioſum conuiuiũ.

Atque Vlyſſi partem appoſuerunt qui ministrabant,
Æqualem, sicut ipsi sortiti sunt: sic enim iusserat

Telemachus dilectus filius Vlyſſis diuini.

Procos verò non omnino superbos fuit Minerva

Conuicio abſtinere triſti, vt adhuc magis

Intraret dolor in cor Laertiadz Vlyſſis.

Erat autem quidam inter procos vir iniuſta ſciens,

(Ctesippus, v. non erat, in Same domo habitans)

Qui quidem poſſeſſionibus ſterus patris ſui,

Petebat Vlyſſis diu absentis uxorem,

Qui tunc procos superbos alloquutus eſt.

Audite me proci ſtrenui vt quid dicam,

Partem quidẽ iam pridẽ hoſpes habet diu ſicut deceet

Æqualem, non enim bonum eſt eludere, neq; iuſtum

Hoſpites Telemachi quicũquã has domos puenerit.

Sed age, ei & ego dabo hoſpitale donum, vt & ipſe

Vel balneari det munus, vel alicui alij

Famulorum, qui ſunt in aribus Vlyſſis diuini.

Sic loquutus, proiecit bouis pedem manu forti

Iacentem ex caniſtro captum, ipſe a euitauit Vlyſſes

Leuiter declinato capite, ſubritit autem animo

Sardanium prociſus riſuſville per ardicatum percuffit

murum.

Ctesippum autem Telemachus increpuit verbo,

Ctesippe, certè longè tibi hoc vtilius fuit animo:

Non percuffiſti hoſpitem, euitauit enim telum ipſe.

Certè enim te medium percuffiſſem lancea acuta,

Et tibi pro nuptiis pater ſepulcrum feciſſet

Hic, ideo nequis mihi inſolentiam in domo

- 20 Φασί τω ἦδη γὰρ νόον κ' οἶδα ἔσθ' ἔτι,
 21 Ἐδιδάκτε κ' πᾶς χρεῖα σπέρου δ' ἔτι τί πινε δα.
 22 Ἄλλ' ἔμπης τί δ' ἔδ' κ' τί τλαίωφ' εἰσοβήσῃτε,
 23 Μέλων στραζιυφ' ἄν' εἴποι τε πτωχόφ' οἶ.
 24 Κη' σίτου χαλεπὸν γὰρ ἔρυκα κίησι ἴνα πολεμῆ.
 25 Ἄλλ' ἄγ' ἄμικτι μαι κη' κη' ῥίζετι δὲ τυφάοιτες.
 26 Εἰ δ' ἦ ἦδη μ' αὐτὸν κτεῖνασ' ἄφραϊν ἐπὶ χαλκῷ,
 27 Κη' κη' τί βυκλείμω κη' κη' πολὺ κέρησι εἶδ'
 28 Τεθναίωφ' ἢ πᾶσι δ' αἴετ' ἀεικία ἔργ' ἔργα δαδαι,
 29 Σείκις τε στραζιυφ' οἶε, δ' μωαί τε γυμνάσθ' ἔσθ'
 30 ῥ' ἔσθ' ἔσθ' ἀεικία κη' δ' ἄμικτα κη' δ' ἄμικτα.
 31 Ὡς ἔργα δ' ἔδ' ἄμικτα πάντες ἀλλῶ ἔργησι τε σπέρου
 32 Ὀφ' ἔδ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα,
 33 Ἐφ' οἶοι κη' κη' δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 34 Ἄμικτα δ' ἄμικτα κη' δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα.
 35 Μῶτ' ἔπ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 36 ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα.
 37 Τεθναίωφ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 38 ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα.
 39 ὄσθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 40 Νικτῶσι δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 41 Τεθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 42 ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 43 Εἰ τίς γ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 44 Νῦν δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 45 ὄσθ'.
 46 Ἄλλ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 47 Γαυσάδ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 48 ὄσθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 49 ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 50 Τεθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 51 ὄσθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 52 ὄσθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 53 ὄσθ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 54 Γαυσάδ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα
 55 ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα δ' ἄμικτα

Prodat iam enim intelligo, & scio singula,
 Bonaque & peiora, antea autem infans eram.
 Sed tamen hæc quidem & tolerauimus insipientes,
 Dum oues iugulantur & vinum eporatur,
 Et panis *absomatur*, difficile n. impedire vnum multos.
 Sed agite, nō amplius mihi mala facite male animo as-
 sin iam me ipsum interficere prompti estis are, (fecti,
 Equidem id vellem, & longè vtilius esset
 Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
 Vt hospites pulsetis, famulasque mulieres,
 Violetis indecenter in ædibus pulchris.
 Sic dixit: hi autem omnes facto silentio conticuerunt:
 Tardè verò iam loquutus est Damastorides Agelaus,
 O amici non iam quis ob hoc in flē dictum
 Contrariis verbis incessens indignetur,
 Neq; amplius hospitem verberate neq; aliquem alium
 Seruorum, qui in domibus sunt Vlyssis diuini.
 Telemacho autem verbum ego & matri dicam
 Mite, si ipsis corde placeat ambobus.
 Quamdiu quidem vobis animus in pectorib. sperabat
 Rediturum Vlyssē per prudentem suam ad domum,
 Tam diu nulla erat querela q. expectaretis & detineretis
 Procos in domibus, (quoniam hoc vtilius erat
 Si redisset Vlysses, & postliminio venisset domum.)
 Nunc verò iam hoc est manifestum, quod nō amplius
 reuersurus est.
 Sed agè tuæ, hæc matri assidens narra,
 Nubat quicumque optimus vir, & plurima præbeat,
 Vt tu quidem gaudens paterna omnia depascaris
 Edens & bibens, hæc ad alterius domum veniat.
 Hunc .a. Telemachus prudens contra alloquutus est,
 Non per Iouem Agelaë, & dolores patris mei,
 Qui alicubi longè ab Ithaca, vel mortuus est, vel errat,
 Non differam matris nuptias, sed iubebo
 Nubere cuicumque velit, & qui multa dona addet.
 Vereor autem nolentem à domo amouere

- 20 Μύθεα κίεργκαίε, μή τί το Ζεύς πλείονη.
 Ως θάξω πηλείωνχε, μιν εἴησι δὲ πάλω εἰ κ' ἔλωε
 Ἀχαιοὶ γέλοι' ἄνε, τὰρ ἐπλαγχεὶ δὲ τίονη.
 Οἱ δ' ἄδην γαῖθ' αἰετὶ γαλάατ' ἄλλετρεῖεσι
 Αἰμαρῖουκασι δὲ δὴ κρία ἠΐδιοι, ὄνασι δὲ ἄρα οἴοντι
 Δασκν' εἰ πῖμωλαστο γόν' δ' αἴετο θυμῷ.
 Τότ' ἔπειθε, μετίοντι θεοκλύδωρε θεοιδέε,
 25 Ἄδ' ελατὶ τί κεκῆν τί ἱε πορθεῖται, κτὲ μὲν
 ὕμνων
 26 Εἰ δὲ ἔπειθε κίεργκαίε τε φρεῖ ποτ' ἄ τε τίε δὲ τε γυῖα.
 27 Οἰωνοῖ δ' ἰδύου, δὴ κίεργκαίε δὴ πῖμωλα.
 28 Ἄνε κασι δ' ἰβροθῶντι τῶνχε κεκῆν τί μεσθ' ἔμω.
 29 Εἰδύλασθ' εἰ πῖμω φρεῖ θυρεν, πλείον δ' ἰε κ' αἰετῶ,
 30 Γαυθῶσι εἰβροθῶσι δὴ ὄνασι ζέου' αἰετῶ δ' ἰ
 Ουροκτύε ἰε κτὲ μὲν κεκῆν δὴ ἰβροθῶντι ἀχρῶ.
 Πῖε ἰε κτ' αἰετῶ δὴ ἰβροθῶντι ἀχρῶ πῖμωλα.
 Τότ' ἔπειθε δὴ ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ,
 35 Ἄνε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 36 Ἄνε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 37 Εἰε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 38 Τῶν δ' αἰετῶ φρεῖ θυρεν θεοκλύδωρε θεοιδέε,
 39 Εὐρύμωλα κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 40 Εἰε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 41 Καὶ τίε εἰε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 42 Τόε ἰε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 43 Εὐρύμωλα κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 44 Μινε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 45 Ἄνε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 Ως εἰπὼν, ἰε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 Γαυθῶσι δὲ εἰε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 Μινε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 Τῶν δ' αἰετῶ φρεῖ θυρεν θεοκλύδωρε θεοιδέε,
 50 Ἄνε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 51 Ἄνε κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.
 52 Σίτου κτ' ἰβροθῶντι πῖμωλα πῖμωλα κτ' ἀχρῶ.

Verbo necessario: non hoc deus perficiat.

Sic dixit Telemachus: proci verò Pallas Minerva
Immensum r'um mouit, errare fecit autem mentem:
Hi verò iam maxillis ridebant alienis.

Cruentatas, a. carnes comedebant, oculi verò ipsorum
Lacrýmis impleti erant, lustrum autem cogitabat animus.
His verò & loquutus est Theoclymenus diuinus,

Ah miseri quid malum hoc patimini? caligine quidem
vestra

Cooperiuntur capitâque facièsque infraque genua.

Vlularus, a. increbuit, lacrymis verò opplet: x genua.

Sanguine autem madent parietes pulchrâq; lacunaria,

Vmbris verò plenum vestibulum, plena autem & aula

tantum ad Orcum sub tenebras: sol verò

Ex cœlo perit, mala autem incessit caligo.

Sic dixit: hi verò omnes de eo suauiter riserunt.

Wis autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,

Desipit hospes nuper aliunde veniens.

Sed ipsam statim domo emittite foras

In forum vt eat, quoniam hæc nocti affimulat.

Hunc, v. rursus alloquutus est Theoclymenus diuinus,

Eurymache nolo te mihi comites dare.

Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

Et mens in pectoribus bona, neque indecens:

His exibo foras, quoniam intelligo malum vobis

Imminens, quod non aliquis subterfugit, neque euitabit

Procorum, qui in domo diuini Ulyssis

Viros iniuriis afficientes iniusta operamini.

Sic loquutus, exiit adibus bene habitatis.

Iiuit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.

Proci autem omnes sese inuicem aspicientes,

Telemachum irritabant, hospites iridentes.

Sic verò aliquis dixit inuenum superborum,

Telemache, non te peior hospitem exceptor alius,

Qualem quidem hunc habes famelicum erronem,

Panis & vini indigentem, neque operum

20 Ἐμπροσθ' εἶδ' ἑβίαι· ἀλλ' αὐτίκ' ἄχθοι ἀβύσσου
 20 ἄλλας δ' αὐτῆ περὶ τῆσ' αἰέτω μαρτυροῦσάντων.
 20 Ἀλλ' εἴ μοι παῖδες, γῆ καὶ πολὺ κέρδιον εἶν'
 20 Τρεῖς ἔσθ' ἔμε ἐκ τῆσ' πολυκακῆσ' ἐπιβαλόντων
 20 Ἐστ' ἰσχυρὰ πῦρ· ἴσχυρ' ἴσθ' εἰ καὶ τὰ ἄλλα ἄλλοι
 ὧς ἴσχυρ' ἰσχυρῶσ'· ὁ δ' ἴσθ' ἰσχυρὸν τὸ μῦθος,
 Ἄλλ' ἀείων πατέρων φέρουσι ἱεραία, δέγνυσθε αἰεὶ
 Ὅσπερ τε δὴ μακρότεροι αἰώνισσι καὶ - εἰς ἴσθ'.
 Ἡ δ' εἰ καὶ πάντες ἐπιβαλόντες ἔσθ' ἰσχυρῶσ'
 Καὶν ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ' ἐπιβαλόντων,
 Ἀλλ' ἴσθ' εἰ μακρότεροι ἐκάστου μῦθου ἄκουσ',
 Δεῖται ἰσθ' ἰσθ' τοῖσ' γὰρ γαλιόωντες τὴν κακίαν
 Ἡ δὲ τὸ καὶ ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ' ἀπὸ πᾶσ' ἰσχυρῶσ'
 Δείτ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ',
 Οἷσ' δὴ πᾶσ' ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ'
 Θεοῦ ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ'.

ἘΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΓΡΑΦΗΣ
 ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΟΜΕΡΟΥ ΕΠΙΛΟΥΣΙΑΣ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ τὴν τεύχοντι τὸ τέχνη ἰσχυρῶσ' πᾶσ' αὐτῶσ'
 γὰρ μοι. ἰσχυρῶσ' δὲ ἰσχυρῶσ' καὶ φιλοτιμία ἐστὶν ἀείων
 αἰεὶ τῆσ' ἰσχυρῶσ' ἀσφαλείας, αὐτῶσ' ἀφῆσθαι τὸ βέλος διὰ τῆσ'
 πάλαισιν, ἀλλὰ τῆσ' πᾶσ' τὸ τέχνη μὲν ἰσχυρῶσ' ἰσχυρῶσ'.

ΚΑΛΗ ἘΠΡΟΘΕΣΙΣ, Ἡ ἘΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἐἶδ' ἑβίαι φέρουσιν ἀείων πᾶσιν ἰσχυρῶσ'.

Κ Α Λ Η.

Τέχνη ἰσχυρῶσ'.

ΤΗΣ

Scientem, neq. fortitudini, sed inutile pondus telluris.
 Alius autem iste incepit diuinare.
 Sed si me audias, quod multo vtilius erit,
 Hos hospites in naui multi iuga coniectos
 Ad Siculos mittemus, vnde quis dignū pretiū referat.
 Sic dixerunt proculhinc verò non curauit verba,
 Sed tacitè partem aspicebat expectans semper,
 Quando iam prociis impudentibus manus immittat.
 Hæc è regione posita perpulchra sede
 Filia Icarij prudens Penelope,
 Virorum in domibus vniuscuiusque verbum audiuit.
 Cœnam quidem enim ridentes parabant
 Suauiterq; & placide: postquam valde multa macerant.
 Cœna autem nunquam integratior alia fieret,
 Eâ quam citò cogitauit dea & fortis vir
 Ponere: priores enim indecentia operati erant.

ARGUMENTVM XXI. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMERII.

PENELOPE ut qui tendisset arcum pollicetur suas nuptias. Ulysses autem Eumæo & Philottis datu de Ianuarum custodia mandatu, ipse missa sagittam per annulos, quam nemo alius arcum tendere valeret.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

☉, autem arcum proponit certamen Penelope.

ALIA INSCRIPTIO,

Arcus propositio,

Η δ' ἄρ' ἐπίφρουσ' ἔπειθ' ἀλάκων ἄδων
 κέρη καὶ ῥέτω σφίγγου πένυλοπείη.
 Τόξων μακρῆρασι δὴδωμ πολὺν τε σίδε-
 ρον
 Ἐν μαγάρων ἰδυσσῆς, εἰθ' ἄλλ' ἄρ' ἴσται
 ἄρ' ἴσται

Κλίμακα δ' ὑψηλῶν πορτικίστα τοῖσι δάμοισι
 Εἴλωτο δὲ κληῖδ' ἀγρυπνία χροὶ παρῆν
 Καλλιῶ, χαλκῆν, καὶ πηλῆν ἢ εἰς σκετος ἰππῆν
 Βῆ δ' ἴσται δὴδωμ αἰνῶν ἀμφοτέρωσιν γυναι-
 ξῶν

Ἐξαπὶ εἴδη δὲ οἱ κέρηλα κῆτο αἰκίας,
 Χαλκός τε χρυσοῖς τε πολὺ κματῆς τε σίδερον.
 Ἐἴδη δὲ κέρη ἴσται πάλιν ἴσται, ἢ εἰ σφίγγου
 Ἰούδα, ποικίλ' ἢ ἴσται σφίγγου ἴσται
 Δῶκε δὲ εἰς ἴσται ἀκκιδόμην ἴσται τυχεύου
 Ἰούδα ἴσται, ἴσται ἴσται ἀδελφῶν ἴσται.
 Τῶ δ' ἴσται μακρῶν ἴσται ἀλλήλων.
 Οἴκω εἰς ἴσται ἀδελφῶν ἴσται ἴσται ἴσται
 ἢ ἴσται ἴσται τὸ ἴσται ἴσται ἴσται ἴσται
 Μάλα γὰρ ἴσται μακρῶν ἴσται ἀδελφῶν
 Ναυτὶ τοῖσι κληῖσιν πρηνέσιν, ἢ ἴσται ἴσται
 Τῶν ἴσται ἴσται πολλῶν ἴσται ἴσται ἴσται
 Παρὰ τοῖσι ἴσται γὰρ ἴσται πικρῶν ἴσται τε
 γὰρ ἴσται.

Ἰούδα αἴθ' ἴσται ἀδελφῶν ἴσται ἴσται,
 Δοῖδ' ἴσται ἴσται, ἴσται ἢ ἴσται πάλιν ἴσται,
 Αἰ δὲ οἱ ἴσται ἴσται ἴσται ἴσται ἴσται,
 Ἐσθ' ἴσται ἴσται ἴσται κερταῖσιν ἴσται
 Φῶδ' ἴσται ἴσται, μακρῶν ἴσται ἴσται ἴσται,
 Οἱ μὲν ἴσται ἴσται κερταῖσιν ἴσται ἴσται
 Δῶκε δὲ ἴσται ἴσται ἴσται ἴσται, ἴσται ἴσται

T in mentibus posuit dea cæcisa Mi-
nerua
Filix Icarij prudenti Penelopæ,
Arcum proci sponete albúmque fer-
rum
In domibus Vlyssis, certamina, &
cædis principium,
scalam. a. altam ascēdit sui cubiculi:

Acceptit verò slancem bene flexam manu forti,
Pulchram, arcem, manubrium autem eboris inerat.
Perrexit verò ire ad thalamum cum ancillis mulieri-
bus

Vltimum, illic autem ei thesauri iacebant regis,
Atque aurúmque, & multum elaboratum ferrum,
Ibi verò arcus iacebat reflexus & pharetra
Sagittifera, multæ verò inerant suspitiosæ sagittæ,
Donæ, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obuius factus
Iphitus Eurytides similis immortalibus,
Hi autem in Messena conuenerant ad inuicem
Domo in Ortilochi bellicosi: siquidem Vlysses
Iuerat ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithaca Messenij viri sustulerant
Nauibus multiingis trescentas, & pastores,
Horum gratia ad legionem multam viam venit Vlysses
Adolescens quum esset: proxmis enim pater aliquo
senes.

Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant
Duodecim fœminæ, post autem multæ patientes operum,
Quæ ei postea cædes & parca factæ sunt,
Postquam ad Iouis filium peruenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum scientem operum,
Qui ipsum hospes quum esset, interfecit suis in ædibus:
Cruclis, qui neq; deorû vocē reueritus est, neq; mēsam

Τὴν δ' αἰὲς παρέσταν' ἵππῃσι δὲ πῆρε καὶ
αὐτῷ

Γαστρὸς δ' αὐτῷ ἔχε καρτερήν τε καὶ ἐν μεγάροισι.
 Τὰς ἰρῖα' ἔδουσε αὐτῷ τε τοῦ δῶκα δὲ τῆσσι,
 Τὸ φῶς αὖτ' ἔφεισε μέγα κῆρτος, αὐτῷ δ' ἐπέφεισε
 Κάλυπτον ἄπο θείσασκεν ἐν δῶμασι ὑδακίοντο.
 Τῷ δ' ἔδουσε χερσὶν ἔξυπ' ἀλακμαν ἰγχοῦ ἰδύκατος,
 Ἀρχῆν ξεινοσύνης φερσὶν ἀείον, ἀδὲ τ' ἀρπυγῶν
 Γναίτην ἀφ' ἄλλοι' ἄπειν γὰρ δῖος ἔφεισε ἵππῃσι.
 Γεῖτον Ἀρυτιδῆϊον, ὄππῃ κελαν ἰδοικῆταισιν,
 Οἷοι τῆσσι ἰδοικατέ δ' ἄπο τῆσσι ἰδοικῆταισιν.
 Εὐχόμενος πύλομένδῃ μαλακῆσαι δὲ τῆσσι
 Ἡρῶν' ἔφεισε αὐτῷ μέγιστον ἔσπετο φίλοι
 Κίσκετ' αὐτῷ μεγάροισι φέρεται δὲ μὲν ἔξ ἄλλοι' ἰδοικῆταισιν.
 Ἡ δ' ἔπειθε δὲ δῶκα μοι τῶν ἀφίκετο δῖα γαλακκῶν,
 Οὐδὲν τε φέρει φερσὶν ἔξυπ' αὐτῷ τε ποτὶ πικρῶν
 Σίεσιν ὄππῃ κελαν, καὶ ὄππῃ κελαν ἰδοικῆταισιν,
 Εἰ δὲ κελαν αὐτῷ φέρει φέρει δὲ ἰδοικῆταισιν
 Λύπῃ δ' ἔφεισε ἰδοικῆταισιν ἀπὸ λυσι κελαν,
 Εἰ δὲ κελαν αὐτῷ φέρει φέρει δὲ ἰδοικῆταισιν
 Ἄστα πικρῶν, τῷ δ' ἀφίκετο φέρει φέρει φέρει
 Βοσκῆταισιν κελαν, τῷ δ' ἀφίκετο φέρει φέρει φέρει
 Πληθύνῃ κελαν, τῷ δ' ἀφίκετο φέρει φέρει φέρει
 Ἡ δ' ἔπειθε δὲ δῶκα μοι τῶν ἀφίκετο δῖα γαλακκῶν,
 Ἐστῆσαι ἐν δ' ἄστα τῶν ἀφίκετο φέρει φέρει φέρει
 Κίσκετ' αὐτῷ μέγιστον ἔσπετο φίλοι
 Αὐτῷ γαστρὸς δὲ αὐτῷ φέρει φέρει φέρει φέρει
 Ἐξοικῆταισιν δὲ κελαν αὐτῷ φέρει φέρει φέρει φέρει
 Κελαν κελαν ἰδοικῆταισιν δὲ φέρει φέρει φέρει φέρει
 Ἡ δ' ἰδοικῆταισιν τῶν ἀφίκετο φέρει φέρει φέρει
 Εἰ δ' ἔφεισε μέγιστον ἔσπετο φίλοι
 Τῆσσι ἰδοικῆταισιν ἰδοικῆταισιν δὲ φέρει φέρει φέρει
 Ἰδοικῆταισιν τῶν ἀφίκετο φέρει φέρει φέρει φέρει
 Τῷ δ' ἔφεισε αὐτῷ φέρει φέρει φέρει φέρει φέρει
 Κελαν κελαν ἰδοικῆταισιν δὲ φέρει φέρει φέρει φέρει
 Ἡ δ' ἔπειθε δὲ δῶκα μοι τῶν ἀφίκετο δῖα γαλακκῶν

Quam quidem ei apposerat, postea autem occidit & ipsum.

Equas verò ipse tenuit fortes vnguibus in ædibus,
Quas quærens Vlysi obuius fuit: dedit autem arcum,
Què antea quidè portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.

Huic Vlysses ensẽ acutum, & fortem lanceam dedit,
Principium hospitalitatis dolorosæ: neque in mensa
Cogniti sunt inter se: ante enim Iouis filius interfecit
Iphitum Eurytiden similem immortalibus.

Qui ei arcum dedit: hunc. v. nunquam diuinus Vlysses
Proficiscens ad bellum nigris in nauibus
Portauit: sed ipsius memoria hospitis dilecti
Iacebat in ædibus, portabat autem sua in terra.

Hæc. v. quãdo ad thalamũ hũc peruenit diuina mulier,
Limen quernum ascendit, quod quondam faber
Poluerat scienter, & ad perpendiculum direxerat:
Ibidem. a. aptauerat, ianuas verò imposuerat splendidas.
Statim hæc locum velociter soluit annuli.

Immisit autem clauem, ianuarum verò pepulit feras
Antè prudenter permouendõ: hæc. a. resonuerunt velut
Pascens prato, tantũ sonuerunt pulchræ portæ (taurus
Percussit clauis: apertæ sunt ei citò.

Hæc verò in alta tabulata iuit, illic autem capis
Stabant, in his odoriferæ vestes iacebant.
Hinc extensa à clauo accepit arcum

Cum ipsa pharetra, quæ ei adiacebat lucida,
Sedens autem illic dilectis in genibus ponens,
Flebat valde stridulè, excepit verò arcum regis.

Hæc. a. postquã satiata est multarum lacrymarũ iuctu,
Perrexit ite domum ad procos superbos,
Arcum tenens in manu reflexum & pharetram
Sagittiferam: multæ autem inerant suspiriosæ sagittæ.

Simul autè cum ea ancillæ portabãt arcam, vbi ferrum
Iacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc verò quando iã ad procos peruenit diuina mulier,

10 Ἰπὲρ δὲ σφῆς εὐδαιμόνι τήλας πυκνὰ ποταπῆ,
 11 Ἄγλα περιλάον χροῦμα γ' ἐπὶ χροῦμα κρήνημα
 12 Ἀμυρίπολος δ' ἄρα εἰ κείνη ἰκατέρη πηλίσση.
 13 Ἀυτίεα δὲ μενεῖται ματωδὴ κ' αὐτὸ μύθη,
 14 Κέκλυτέ μὲ μενεῖται ἀγνώριες, εἰ τὸ δὲ δῶμα
 15 Ἐχέοντ' ἐδιδίωκ' ἐπὶ πύκνῳ ἰμμενίε
 16 ἀπὶ
 17 Ἄνδ' εὖς ληπειχεῖδ' ἐστὶ πολλὴν χροῦμα, εἰ δὲ πύ' ἀνδ' ἴω
 18 Μύθη ποταπὸν δὲ περὶ σίλω ἰδύα αὐτῆ,
 19 Ἀλλ' ἰμὲ ἰδύα γ' ἴω δὲ δὲ τὴ γυναικῆ,
 20 Ἀλλ' ἄγλα μενεῖται, ἰπὶ τὸ δὲ εὐματ' αἰθλας.
 21 Θεοσο γὼ μῆλα τὸ ξυβόνο σῆ ε δὲ ἴω
 22 Οἷε δὲ κείνη σπ' ἐστὶ πύκνῳ ἐπὶ περὶ ἀμμοσῆ,
 23 Καὶ δὲ πύκνῳ ἐπὶ πύκνῳ δὲ πύκνῳ ἰμμενίε
 24 Τὰ κεν ἴω ἰσπορῆμα περὶ σίλω κ' ἐπὶ δῶμα
 25 Κερίδου, αὐτὰ κεν ἰσπορῆμα βεῖτοιο,
 26 Τὸ δὲ ποταπὸν μενεῖται δὲ ἰω κ' ἰσπορῆμα
 27 Ὡς φέτω κεν δὲ δὲ πύκνῳ κ' ἐπὶ ἰσπορῆμα
 28 Τέξου μενεῖται ἰδύα πολλὸν τὴ σίδου,
 29 Δοκίμου εἰ δὲ πύκνῳ ἐπὶ ἰσπορῆμα κ' ἐπὶ δῶμα
 30 Κλαῖε δὲ κεν ἰσπορῆμα ἰπὶ ἰσπορῆμα ἐπὶ δῶμα
 31 Ἀνπίου δὲ ἐπὶ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα, εἰ δὲ πύκνῳ
 32 Νάπυ ἀγρῶμα, ἰσπορῆμα φροῦμα,
 33 Ἀλλ' ἰσπορῆμα πύκνῳ ἐπὶ πύκνῳ ἰσπορῆμα
 34 Οὐμὸν ἐπὶ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα κ' ἀνδ' ἴω
 35 Κεῖται ἐπὶ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 36 Ἀλλ' ἀκίον δὲ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 37 Κλαῖε πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα πύκνῳ ἰσπορῆμα
 38 Μικροῦμα ἐπὶ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 39 Ραῖδου πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 40 Οὐ γὰρ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 41 Οἷοι ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 42 (Καὶ γὼ μενεῖται ἰμμενίε) ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 43 Ὡς εἰ τὸ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 44 Νάπυ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα
 45 Ἡ πύκνῳ ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα ἰσπορῆμα

Stetit apud limen domus benefacta,
 Contra genas tenens tenues vittas.
 Ancilla autem ei vtrique astitit,
 Statim autem proci loquuta est, & dixit verbum,
 Audite proci superbi, qui in hanc domum
 Infesti ingrui ad comedendum & bibendum assidue
 semper

Viro ab ènte multo tempore, neque aliquem alium
 Reibum facere finem potestis nec *prætextum*:
 Sed me cupientes ducere & facere vxorem.
 Sed agite proci, quoniam hoc proponitur præmium,
 Ponam enim magnum arcum Vlyssis diutni:
 Quicumque autem facillimè extender arcum manibus,
 Et sagittam miserit per secutes duodecim omnes,
 Hunc simul sequat relinquens hanc domum,
 Quam iuuenis colui, perpulchram, plenam facultatum,
 Cujus aliquando me recordaturū puto etiam in somnio.

Sic dixit, & Eumzum iussit subulcum
 Arcum proci ponere, alhūque ferrum.
 Lacrymans verò Eumzus suscepit & deposuit.
 Fleuit, a bubulcus alibi, postquam vidit arcum regis.
 Aninous, v. increpuit sermonemq; habuit his verbis,
 Stulti rustici quotidiana cogitantes,
 Ah miseri cur lacrymas funditis? & mulieri
 Animum in pectoribus mouetis? cui & aliquin
 Iacet in doloribus animus, postquam dilectum perdidit
 Sed tacite comedite sedentes, vel foras (maritum,

Flete egressi, hic arcus relinquentes,
 Proci certamen difficile: non enim puto
 Facile hunc arcum politum tendi.
 Non enim aliquis adest talis vir in his omnibus
 Qualis Vlysses fuit, ego autem ipsum ipse vidi:
 (Etenim memor sum,) puer verò infans eram.

Sic dixit: huic verò animus in pectoribus sperabat
 Arcū tēdere & fore ut & per ferrū immitteret sagittam.
 Certe sagittam primus tentare cogitabat

Ἐκ γὰρ ἔστι ἰδυσαίη ἀμύμονι, ὃν ποτ' ἀπέμα
 ἠέωκε ἐν μαγάρῳ, ὅππῃ δὲ ἔριου πύπται ἐπέθηκε.
 Τούτῃ δὲ κ', μετέμφ' ἔρη' ἰε τυλαμύχρη,

20 ἢ πύπται, ἢ ἀλά με ζεῖς ἀρεστὰ δῆλα κρυβίω.

20 Μήτηρ γὰρ μοι φιστριλὴ πινυτιέφ' εἰόσα,

20 Ἄλλα ἔμ' ἰφείδω, περὶ στωμῆν τέ δὲ δῖμα'

20 Αὐτὰρ ἔγὼ γαλίω κ', τέτρομαχ' ἀρεστὴ θυμῷ.

20 Ἄλλ' ἀγατὲ μωστῆροι, ἰππὶ τέ δὲ φάειτ' ἀέθλου,

20 Οἷα τωῖν ἡ ἴστ' ἰγώνη κατ' ἀγαθὴν γῶντι,

20 Οὔτε πύλου ἱμῶν, ἢ ἀγατὲ, ἢτε μυκήϊας,

20 Οὔτ' αἰνῶς ἰδυκαίη, αὐτ' ἰππύρεα μαλαίης.

20 Καὶ δὲ αὐτὴ τέ δὲ γ' ἴσα τίμα χεῖρ' μετέθεε αἰγῶν.

20 Ἄλλ' ἀγαθὸ μωμάκη παρίλακτι, μωδὲ ἴππ' ἰππῶ

20 ἀρεστὴ λυατῶν ποδῶν περὶ στωμῆν, ἔδρα ἰδυκαίη.

20 Καὶ δὲ καὶ αὐτὴ ἔγὼ τῷ πύπται περὶ στωμῆν.

20 Ἐὲ δὲ καὶ ἐν περὶ στωμῆν περὶ στωμῆν,

20 Οὐδέ μοι ἀρεστὴν τέ δὲ δῖμα τα πύπται μέτρα

20 Λήπται ἔμ' ἄλλα ἰππῶν, ὅτ' ἔγὼ κατῆπται λυατῶν.

20 Οἷος τ' ἀπὸ πύπται ἀέθλια κατ' ἀεθλίω.

20 Ἡ κ', ἀπὸ ἡμῶν χλαῖνας δῖτο στωμῆν.

20 Ὁμοῖοι ἀέθλια δῖτο δὲ ἔριου ἔξυ δῖτο ἡμῶν.

20 Περὶ τῷ πύπται περὶ τῷ πύπται, δῖτο πύπται ὀμύξας

20 Πᾶσι μωσὶ μακρῶν κ', ὅππῃ στωμῆν ἰδυκαίη.

20 Ἄμωδὲ γῶντι ἰδυκαίη, τῶν δὲ ἴλα πύπται

ἰδυκαίη

20 Ὅς δῖτο στωμῆν πύπται δὲ ἢ πύπται ἰδυκαίη.

20 Στῶ δὲ ἔμ' ἰππῶν ἰδυκαίη, τέ δὲ πύπται

20 Τρεῖς γὰρ μοι πύπται, ἰδυκαίη ἰδυκαίη.

20 Τρεῖς δὲ μωδῶν δῖτο, ὅππῃ πύπται τέ δὲ θυμῷ,

20 Νόρην ἐν πύπται, δῖτο δῖτο τε στωμῆν.

20 Καὶ τῶν δὲ ἢ ἰδυκαίη τῶν τῶν πύπται ἀέθλια,

20 Ἄλλ' ἰδυκαίη ἀεθλίω, ἰδυκαίη ἰδυκαίη.

20 Τρεῖς δὲ αὐτῶν μετέμφ' ἔρη' ἰε τυλαμύχρη,

20 Ὅ πύπται, ἢ κ', ἰδυκαίη κατῆπ' ἰδυκαίη, ἀεθλίω

20 Ἡ ἢ πύπται ἰδυκαίη, ἰδυκαίη πύπται

20 Ἄλλ' ἀπὸ μωδῶν, ἰδυκαίη πύπται κατῆπ'.

In manibus Vlyssis strenui, quem tunc inhonorabat
 sedens in domo, quoniam mouebat omnes socios.
 His autem dixit magna vis Telemachi, (turnius,
 O amici, certè valde me Iupiter dementem fecit. Sa-
 Mater quidem mihi dicit dilecta prudens quamuis sit,
 Alium se sequuturam, relicta hac domo:
 At ego rideo & delector infano animo.
 Sed agite proci, quoniam hoc propositum est certamè,
 Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,
 Neque in Pylò sacra, neque Argis, neque Mycenis,
 Neque in ipsa Ithaca, neque in Epiro nigra.
 Ipsi a hoc scitis quid op' habeã matris laudes prædica.
 Sed agite, nõ excusationibus irahite, neq' arcus [catec]
 Diu abducimini tensione, vt videamus *quis sit*.
 Ipse verò ego hunc arcum experiat.
 Si autem tendam miseròque sagittam per ferrum,
 Non mihi dolenti has domos veneranda mater
 Linquet cum alio profecta, me relicto,
 Qui possim iam patris certamina pulchra obire.
 Dixit, & ab humeris palliam posuit purpureum,
 Rectus surgens, ensẽ, v. acutum deposuit humeris,
 Prius quidem annulos statuit, vallo perfollo
 Omnibus vno longo, & ad lineam direxit,
 Circum autem terram induxit, stupor verò cepit om-
 nes videntes:
 Adeo bene ornate statuit, antea a nunquam viderat.
 Stetit verò in limen iens & arcum tentauit.
 Ter quidem ipsam appropinquauit i. here tentans,
 Ter autè remisit de robore quum speraret hoc animo
 Nertum iam iam tendere mittereq' sagittã per ferrũ.
 Et iam tetendisset vi quantum attrahens,
 Sed Vlysses tenuit, & tenuit cupientem.
 His autem rursus loquuta est magna vis Telemachi,
 O amici, vel etiam postea malulõ; ego & impotens,
 Vel iunior sum, & nõdum manuum robore præditus
 nõ virũ expellẽdũ, quando aliquis prior molestus sit.

le d'agite, qui me vi multo potentiores eslis,
Arcum tentate, & perficiamus certamen.

Sic loquutus, arcum quidem à se posuit humi
Acclinatum, conglutinatis politis tabulis.

Illic autem citum telum pulchro acclinavit capiti.
Retro verò iterum defedit in sede vnde surrexerat.

His autem Antinous loquutus est Eupithis filius,
Surgite ordinatim decenter omnes socij,

Initio facto à loco vnde vinum ministrat *aliquis*.

Sic dixit Antinous: his verò placuit sermo.
Liodes autem primus surrexit Oenopis filius,

Qui ipsis vates fuit, iuxta craterem verò pulchrum
Sedebat infimus semper, stoliditates autem ei soli

Inimicæ erant, omnibus verò succensebat proeis:
Qui tunc primus arcum accepit & telum velox,

Stetit autem in limen iens, & arcum tentabat,
Neque ipsum intendit, prius enim fatigavit manus sur-

sum trahens,
Haud tritas, teneras: ad procos verò dixit,

O amici, nò quicquid ego intendo, capiat autè & alius:
Multos enim hic arcus optimos priuabit

Animo & anima, quoniam multò melius est
Moti quàm viuos carere semper eius cuius gratia

Hic versamur expectantes dies omnes,
Nunc quidem aliquis & sperat in mēibus & cogitat

Se ducturum Penelopen Ulyssis vxorem:
At postquam arcum tentauerit, & viderit,

Aliam iam aliquam postea Græcarum bene-induturā
Perat vxorem, dotibus sibi concilians, hæc autè postea

Nubat ei qui plurima det, & fortunatus veniat.
Sic dixit, & à se *proci* arcum posuit

Acclinatum conglutinatis politis tabulis,
Ibi autem citam sagittam pulchræ acclinavit coronidi,

Retro verò iterum defedit in sede vnde surrexerat.
Antinous, a. inceptum sermonemq; habuit his verbis,

Liodes, quale tibi verbum fugit septum dentium,
Rt. ii.

- 20 Δεινὸν τ' ἀγχιλίεσι τῆσι θεμοσύνῃσι δὲ τ' ἀκούουσιν.
 20 Ἐὶ δὲ τῆτο γὰρ πῆξον ἀρετῆς ἀεὶ κακῶδ' ἔσθ'.
 20 Θυμὸν δ' ἐφύλαξτε ἱππῶν ἀδυνασίου ἐν ταύτῃσι.
 20 Οὐ γὰρ τοι σὸς γὰρ ταῖσι ἰγάναιτο πῶσι κα μῆτερ.
 20 Οἷόν τε φρυγῶν βροῦ τ' ἰσώσῃ κ' ἱερῶν.
 20 Ἀλλ' ἄλλοι ταύτουςσι τῶ χα μιν εἴρηαι ἀγχιλί.
 20 Ὡς φάτο· καί ῥ' ὀκέλευσε μὴ εἰδῆναι ἀπὸ λυαγῶν.
 20 Ἀγχιε δὲ πῦρ κείνη ἐπὶ μαζοσσι μὴ κενεῖν.
 20 Περὶ δὲ τῆσι δὲ φησι τε μέγιστον καὶ καὶ εἰσὶ ἀπὸ ἀπὸ.
 20 Ἐκ δὲ τῆσι τοι εἰσὶ καὶ μὴ γὰρ εἰσὶ γὰρ τῆσι τοι εἰσὶ.
 20 Ὅφρα κείνη δαίμωντες, ὅφρα κείνητες ἀλοισί.
 20 Τόξοι πῆξον μὴ εἰσὶ κ' ἐκτελεσῶν ἀεὶ δ' ἄν.
 20 Ὡς φάτο· ἀ δὲ ἀφ' ἀγχιε μὴ κενεῖν ἀεὶ
 ματι πῶν.
 20 Φησὶ δὲ ὅφρα δὲ φησι δὲ φησι δὲ φησι δὲ φησι.
 20 Ἐκ δὲ τῆσι τοι εἰσὶ καὶ μὴ γὰρ εἰσὶ γὰρ τῆσι τοι εἰσὶ.
 20 Τῶ γὰρ κείνη δαίμωντες ἐπαιεῖται· ἀ δὲ ἰσώσῃσι.
 20 Ἐπαιεῖται πῶν δὲ βῆσι δὲ φησι δὲ φησι δὲ φησι.
 20 Ἀγχιε δὲ εἰσὶ ἐπὶ τῆσι κ' ἀγχιε κ' ἀγχιε κ' ἀγχιε.
 20 Ἀγχιε μιν εἰσὶ εἰσὶ ἀ δὲ ἰσώσῃσι· ἀ δὲ ἀγχιε.
 20 Τῶ δὲ ἰσώσῃσι εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Βακίε δὲ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ἐκ δὲ τῆσι μὴ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ἀλλ' ὅφρα δὲ ὅφρα δὲ φησι εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Φησὶ δὲ τῆσι εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Βακίε κ' εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ἡ κείνη κ' εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Πηπῆα εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ὡς δὲ μὴ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ἡ κείνη μιν εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Εἰσὶ δὲ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Τῶ δὲ αἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ζῆνι τῆσι κ' εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ὡς δὲ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Γίε κ' εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.
 20 Ὡς δὲ αἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ εἰσὶ.

Gravèque molestumque irascor autem tibi *in* audito.

Scilicet hic arcus optimos priuabit

Animo & animo, quoniam non potes tu intendere.

Non enim te talem genuit bona mater

Qui sis extensor arcusque & sagittarum:

Sed alij tendent breui proci inclyti.

Sic dixit: & iussit Melanthio custodi captarum,

Age ignem accende in domibus Melanthii.

Appone autem sedemque magnam & pelles in ipsa.

Effer. v. pinguedinis magnam massam quæ intus est,

Vt iuuenes calefacti inuncti unctioe

Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

Sic dixit: hic autem statim accendit Melanthius

magnum ignem:

Apposuit sedem & pelles in ipsa,

Ex pinguedine. a. magnam massam intus existente,

Ideo iuuenes calefacti tentarunt, neque poterant

Tendere, multum enim fortitudine inferiores erant.

Antinous verò abstinebat, & Eurymachus diuinus

Principes procorum, virtute. a. erant valde optimi.

Hi verò ex domo iuerunt, sequuti simul ambo

Bubulcus & subulcus Vlyssis diuini.

Ipsè autem post hos domo exiit diuinus Vlysses,

Sed quando iam extra ianuas fuerunt & aulam,

Verba fundens ipsos affatus est suauibus sermonibus,

Bubulce & tu subulce verbum aliquod dicam,

An ipse celestis dicere autem me animus iubet.

Quales foretis in ferendo Vlyssis auxilio, sic deo veniat

Sic valde detepe nte, & aliquis deus ipsum ferat,

Nunquid & proci auxiliare minitan Vlyssis

Dicite quomodo vos cor animusque iubet.

Huc autè rursus alloquutus est bonum bubulcus vir,

Jupiter pater utinam verò hoc perficias deùderium.

Utinam veniat quidem illè vir, ducat autem deus:

Cognosceres qualis mea potètia, & manus sequerètur

Sic verò similiter Eumzus supplicauit omnibus diis,

Redire Vlyſſem prudentem ſuam ad domum,
 At poſtquam horum mentem veram cognouit,
 iterum ipſos verbis mutuis alloquutus eſt,
 Intus quidem iam hic ipſe ego, mala multa paſſus
 Veni vigelimo anno in patriam terram.
 Cognitoſco autem quòd vobis cupientibus veni
 Solis ſeruorum, horum v. aliorum neminem audiui
 Precantē me iterū poſſim inio reducem domū venite.
 Vobis autem ſicut erit veritatem dicam.
 Utinam ſub me deus domet procos ſuperbos,
 Dabo ambobus vxores, & res præbebo.
 Domosque prope me ædificatas, & mihi poſtea
 Telemacho ſociique fratresque eritis:
 Eia age, iam & ſignum valde manifeſtū aliud oſtendā,
 (Vt me bene cognofcatis & habeatis perſuaſum in a-
 nimo)

Cicatricem quam quondam ſus impreſſit albo dente
 Ad Parnaſum quam veniſſem cum filius Autolyçi.
 Sic loquutus, veſtes magna ſeparauit à cicatrice.
 Hi à poſtquā inſpexerūt, benèq. cognouerunt ſingula,
 Fleuerūt circa Vlyſſem prudentem, manibus amplexi,
 Et oſculari ſunt amplectentes, caputque & humeros.
 Et v. eodem modo Vlyſſes capita & man^u oſcular^e eſt.
 Quin lugentibus occidiſſet lumen ſolis,
 Niſi Vlyſſes ipſe prohibuiſſet loquutusque fuiſſet:
 Ceſſate à fletu luētūque ne quis videat
 Egreſſus domo, ac dicat & intus.
 Sed alter poſt alterum intrate, neque ſimul omnes:
 Primus ego, poſt autem vos: ut hoc ſignum fiat.
 Alij quidem enim omnes quicumque proci ſuperbi
 Non ſinent mihi dari arcum & pharetram.
 Sed tu diuine Eumææ portans per domos arcum,
 In manibus mihi dato, dicque mulieribus
 Vt claudant domus ianuas firmiter factas,
 Si autem aliquis vel gemitū vel ſtepitū intus au diat
 Virorum noſtris in ſeptis, ne foras

Exeat, sed ibi quietè maneat ad opus.
 Tibi autem Philœti diuine fores mando aulæ
 Ut claudas clauis, celeritèrque pessulum immittas.
 Sic loquutus intravit domos bene-habitas:
 Sedit postea, in sedem profectus vnde surrexerat,
 Tum etiam famuli ingressi sunt diuini Vlyssis.
 Eurymachus, a iam arcum in manibus mouebat,
 Calefaciēs huc & illuc splendore ignis, sed ipsum neq; sic
 Tendere potuit, valde verò suspirauit gloriosum cor.
 Suspirans autem loquutus est, sermonemque habuit
 his verbis,

O di, certè doleo & propter me ipsum & propter cū
 Non propter nuptias tantū lugeo & si tristis. [ceteros:
 (Sunt & aliz multæ Græcæ, partim quidem in ipsa
 In mari strâ Ithacæ, partim in aliis ciuitatibus.)
 Sed hæc doleo si tantum fortitudine inferiores sumus
 Diuino Vlyssi, ut non possimus tendere
 Arcum: dedecus tanè & futuris auditu.

Hūc, v. rursus Antinous alloquutus est Eupithis fili⁹,
 Eurymache non sic eris, intelligis autem & ipse.
 Nunc quidem enim in populo festum dei
 Purum, quis autem arcus tendet? sed quieti
 Deponite: at annulos & tacitè sinamus omnes
 Stare, non quidem enim quenquam sublatu- rum putō,
 Profectum in domum Laetiadaꝝ Vlyssis.
 Sed age, pincerna quidem arcessat poculis,
 Ut libantes deponamus curas arcus.
 Manè verò iubete Mejanthinum custodem caprarum
 Capras ducere, quæ ex omnib; valde excellētes gregib⁹,
 Ut femoribus dicatis Apollini inclyto arcu
 Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo.
 Hi, v. præcones quidem aquam in manus fuderunt,
 At iuuenes crateras coronauerunt potu.
 Ministrarunt autem omnibus ~~rem~~ exorsū poculis:
 Hi postquā libauerūt biberantq; quantū valuit anim⁹,

- Τὴν δὲ διακροθῆναι ματῖνα πολὺ μᾶλλον ἐβύλαται,
 20 Κ' ἐκλυτὴ μὲν μῆκος ἔχει κλειστῆς βασιλείας,
 20 Ὅσ' εἶπω τὰ μεθυστικὰ ἐπὶ στυγερῶν κελύβοι.
 20 Εὐρύμαχος δὲ μέγιστα κ' αἰπίουσι Σπάρτῃ
 20 Λίαντ' ἐπὶ κ' ὅτε ἔπος κ' μίσην ἔπει.
 20 Νεὼ μ' ἐπέσθην τῶν, ὅσπ' ἔψαλλε Σπάρτῃ.
 20 Ἡ δ' ἄρα δὲ Σπάρτῃ κλειστῆς κ' ἐβύλαται.
 20 Ἀλλ' ἄρα μὲν ἴδωτε τῶν ἐβύλοισι, ἴσθ' ἄρα μὲν ὑμῶν
 20 Χειρῶν κ' ἄρα πᾶσι πᾶσι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι
 20 Ἴσθ' ἄρα πᾶσι ἔσθ' ἄρα πᾶσι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι
 20 Ἡ δ' ἄρα μὲν ἴδωτε ἄρα τ' ἀκρωσίν τε.
 20 ἴσθ' ἄρα πᾶσι ἔσθ' ἄρα πᾶσι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι.
 20 Δείσασθε μὲν τῶν ἐβύλοισι ἐπὶ τῶν ἔστι.
 20 Ἀγπίουσι δὲ ἐπὶ τῶν ἔστι, ἴσθ' ἄρα πᾶσι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι.
 20 Ἀδελφῶν ἔστι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι.
 20 Οὐκ ἄρα πᾶσι ἔσθ' ἄρα πᾶσι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι.
 20 Δείσασθε μὲν τῶν ἐβύλοισι ἐπὶ τῶν ἔστι.
 20 Μυθῶν ἔστι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι, εἰ μὲν ἔσθ' ἔστι.
 20 Ἡ μὲν ἔστι μύθων ἔστι, κ' πᾶσι τῶν ἀκούετε.
 20 Οἷος σὺ τῶν μύθων ἔστι, ὅσπ' ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Βυβλίον, ὅσπ' ἔστι, κ' ἀκούετε ἔστι.
 20 Οἷος κ' κῆρυξ ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.
 20 Ἄσπ' ἔστι μύθων μύθων ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Ἐκλαπιδῶν ἔστι, κ' ἀκούετε ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Μυθῶν ἔστι, κ' ἀκούετε ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Ἡ μὲν ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.
 20 Ἐκλαπιδῶν ἔστι, κ' ἀκούετε ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Ρῆσιν ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.
 20 Ἡ μὲν ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.
 20 Ἐκλαπιδῶν ἔστι, κ' ἀκούετε ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Οἷος κ' κῆρυξ ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.
 20 Ἐκλαπιδῶν ἔστι, κ' ἀκούετε ἔστι, κ' ἀκούετε.
 20 Ἡ μὲν ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.
 20 Εἰς ἔστι ἀγροκλυτῶν δρυτίων τε.

Tum iis dolos-meditans loquutus est prudens Vlyſſes,

Audite proci inelyta regniq;

Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

Eurymachum autem maximè & Antinoum regem

Oro, quoniam & hoc verbum vt decet dixit:

Nunc dimittite arcum, rem verò committite diis.

Manè, a deus dabit fortitudinem cui voluerit.

Sed age mihi date arcum bene politum, vt vobiscum

De manibus & robore experiar, si mihi adhuc est

Vis qualis antea fuit in flexibilibus membris,

An iâ mihi perdidit errorq; & rerû ad victû penuria.

Sic dixit: hi autem omnes valde irati sunt,

Timentes ne arcum bene politum tenderet.

Antinouus y inerepuit sermonemq; habuit his verbis,

Ah miserrime hospitem, mentis tibi ne minimum
quidem inest:

Non est satis tibi, quòd quietus in mensis cum nobis

Conuinaris, neque conuiuio priuatis, ac audis

Verba nostra & sermonem? non autem aliquis alius

Verba nostra hospes & pauper audit.

Vinum te lædit dulce, quod & alios

Lædit, quicumq; ipsû abûdâter capit, neq; decet bibit,

Vinum & centaurum valde inelytum Eurytiona

Læsit in domo maganiami pirithoi.

In Lapias quum venisset: hic a quoniam mentes læse-

Insaniens mala fecit in domo Pirithoi. [rat: vino

Heroas verò dolor cepit: ex vestibulo autem foras

Traxerunt insurgentes, aures læuo xre,

Narè que demetentes: hic verò mentibus suis læsus

Iuit suam nocumentum portans in læuo animo,

Ex quo centauris & viris contentio orta est,

Sibi que ipsi primo malum inuenit, vino-grauatus.

Sic & tibi magnum nocumentum dico si hunc arcum

Tendes, non enim vlli benigno supplicabis

Nostra in domo: statim autem de nauis nigra

Ad Echerum regem, hominum pessimum omnium

- 20 Περὶ φάσμα δ' ἔστιν δ' ἄπ' οὐρανῶν, ἀλλ' ἰκάνει
 21 Πῶς τε, μὲν δ' ἰερίδωνε μὲν ἀδούσι κλυτὰ τεύχεα.
 22 Τὸν δ' αὖτε φασγάνῃσι φέρεισσι πύλωσι περ,
 23 Ἀντιό, δ' ἔχ' ἄλλε ἀτίμβρετι καὶ ἰδίχρησι
 24 Στεροὶ τελευμαρχοῦ, ἵεσσι καὶ δὴ δάμωδ' ἰκάνει.
 25 Ἐλπίσθ' ἀχ' ἰξήσιν ἰδύσσοις μέγα πρῶτον
 26 Ἐνταῦθα χροισί τε βίησι τε ἴσι πείθισαι,
 27 Οἰκισθ' ἰμ' ἀξιδίω, καὶ ἰωδύσσησσι ἀκαίπῃ.
 28 Οὐδ' αὖτε πρὸς πρὸ γ' ἔσι γήθειον ἰολπί.
 29 Μὲν δ' ἐπεὶ ἠμείσσι τε γ' ἔσσι καὶ θυμὸν ἀχέσθαι
 30 Ἐἴθε δ' ἰερίδωνε μὲν ἀδ' ἰμ' ἀδ' ἰερίδωνε.
 31 Τὸν δ' αὖτε φασγάνῃσι φέρεισσι πύλωσι περ,
 32 Κόρη ἰερίδωνε φέρεισσι πύλωσι περ,
 33 Οὐδ' ἰερίδωνε ἀξιδίω, καὶ ἰωδύσσησσι ἀκαίπῃ
 34 Ἀλλ' ἀρχιμύθεσσι φάπῃ ἀδούσι ἰδ' ἰερίδωνε
 35 Μὲν ποτί περ ἰερίδωνε κακώτεσσι ἀλλοὶ ἀχέσθαι,
 36 Ἐἴ ποτ' ἰερίδωνε ἀδούσι ἀμύθεσσι ἀδούσι ἀκαίπῃ
 37 Μιῦσθ' ἰερίδωνε ἀδ' ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε,
 38 Ἀλλ' ἀδούσι περ πρῶτον καὶ ἀλαλήδωνε ἰερίδωνε
 39 Ἐπὶ φάσμα ἰερίδωνε βίησι, δὴ δ' ἰερίδωνε ἀκαίπῃ.
 40 Πρὸ ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε ταῦτα χροισί.
 41 Τὸν δ' αὖτε φασγάνῃσι φέρεισσι πύλωσι περ,
 42 Ἐπὶ φάσμα ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἀδούσι ἀκαίπῃ
 43 Ἐμύθεσσι ἰερίδωνε ἀδούσι ἀκαίπῃ ἰερίδωνε
 44 Ἀδούσι ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 45 Οὐτοὶ δ' ἰερίδωνε, μέγα δ' ἰερίδωνε ἀδούσι ἀκαίπῃ.
 46 Ἀδούσι δ' ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 47 Ἀλλ' ἀδούσι ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 48 ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 49 Εἴ καὶ μὴ ἰερίδωνε, δὴ δ' ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 50 Ἐστὼ μὴ χροισί τε χροισί τε ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 51 Δούσι δ' ἰερίδωνε ἀκαίπῃ ἀκαίπῃ ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 52 Καὶ ἰερίδωνε ἀκαίπῃ ἀκαίπῃ ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 53 Περὶ φάσμα ἰερίδωνε, καὶ ἰερίδωνε ἀκαίπῃ
 54 Τὸν δ' αὖτε φασγάνῃσι φέρεισσι πύλωσι περ,
 55 ἰερίδωνε

Mitemus, hinc verò non feruare: ed quietus
Bibéque, neque contende cum viris iunioribus.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Enelope,
Antinoe, non est bonum neque æquum lædere
Hospites Telemachi, quicumq; ad has domos petuerit.
Existimas si hic hospes Vlyssis magnam arcum
Tetenderit, manibusque vique sua teneas
Domum me esse ducturum, & suã facturum vxorem?
Atqui ne ipse sic in pectoribus existimat.

Neque aliquis vestrum huic grana animo dolens
Hic cõuiuetur, quoniã haud quidem vllò modo decet

Hanc verò rursus Eurymachus Polybi filius contra
Filia Icarii prudens Penelope, (alloquutus est,

Non te hunc esse ducturam putamus, neque decet:
Sed reueriti tumorem virotum & mulierum,

Ne aliquando a iquis dicat deterior alius Achinis,
Certè longè deteriores viri strenui viri vxorem

Petunt, quoniã non arcum politum tendunt,
Sed alius quidam pauper vir errans veniens

Facile tetendit arcum: misit autem per ferrum.
Sic dicent: nobis autem opprobria hæc sint.

Hunc verò rursus alloquuta est prudens Penelope,
Eurymache, non potest fieri in clytos in populo

Esse, qui domum dedecorantes edunt
Viri optimi: cur autem opprobria hæc facitis?

Ipsè verò hospes valde quidem magnus & pinguis,
Viri fortis prolem se esse gloriatur & filium.

Sed age, ei date arcum politum, vt videamus:
Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit.

Si ipsum tendet, dederitque ei gloriam Apollo,
Induã ipsum chitonãque tunicãq; vestimẽtia pulchra:

Dabo verò acutum iaculum quo canes necet & viros,
Et gladiũ ancipitem, dabo a sub pedibus calceamẽta.

Mittam verò quo ipsum cor animusque iabet.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra al-
loquutus est,

- 19 Μᾶλλον ἐμὴν πέτρην μὲν ἀχόρην κ' ἔπειτα ἐμῶν
 20 Κρήσασσι δ' ἂν ἐδίλωκε δουρῶν τε καὶ ἀντήσασθαι.
 21 Οὐδ' ἴσσοι κρηναίω ἰθαλίω κατακείραται σσι,
 22 Οὐδ' ἴσσοι ἰσσοὺσι φασί· ἄλλοθι ἰσσοπέποιτα·
 23 Τῶν κ' ἔπειτα εἰλεῖται θεῶσσι παρ' ἀπὸ ἐδίλωκε
 24 Κρηναίω παρ' ἔστιν οὐδ' ἴσσοι τε πέτρασσι καὶ ἀχόρην.
 25 Ἀλλ' εἰς ἴσσοι ἴσσοι, πῆ σσασσι περὶ ἔργα κομίζε,
 26 Ἴσσοι τ' ἀλαχόρην τε καὶ ἀμφοτέρωσσι καλῶσσι
 27 Ἐργῶν ἰσσοίωσθαι τὸσσι δ' ἀδύσσοι μὴσσι
 28 Πᾶσσι μὲν ἴσσοι δ' ἴσσοι, τῶν γὰρ κρηναίωσσι ἴσσοι
 εἴσσοι.
 29 Ἦ μὲν ἴσσοι σσασσι σσασσι ἐπὶ δὲ βελίκεσσι
 Παιδῶσσι γὰρ μῦσσι πεπνυμένωσσι ἴσσοι τε δουρῶν.
 30 Ἐπὶ δ' ἴσσοι ἀνέκασσι σσασσι ἀμφοτέρωσσι γυμνασίωσσι
 Κληῖν ἔπειτα ἴσσοι εἴσσοι σσασσι ἴσσοι κ' ἴσσοι
 31 Ἦ δὲ σσασσι ἴσσοι σσασσι βάλαι γυμνασίωσσι ἀδύσσοι.
 32 Ἀδύσσοι τὸσσι λαδύσσοι σσασσι κρηναίωσσι δὲ σσασσι
 Μικρῶσσι δ' ἴσσοι σσασσι ἐμὸσσι σσασσι μαγίσσοισσι
 33 Ἦ δὲ δὲ σσασσι σσασσι σσασσι ἴσσοι σσασσι σσασσι
 34 Ἦ δὲ σσασσι σσασσι σσασσι ἀμφοτέρωσσι σσασσι
 35 Πλαγῶσσι σσασσι σσασσι ἴσσοι σσασσι σσασσι σσασσι
 36 Οἴωσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 37 Ἦ μὲν ἴσσοι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 38 Ἦ σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 39 Δύσσοι, σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 40 Τῶσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 41 Ἦ δὲ σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 42 Μικρῶσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 43 Τῶσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 44 Ἦ μὲν σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 45 Ἦ σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 46 Τῶσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 47 Ἦ μὲν σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 48 Ἦ σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 49 Τῶσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 50 Ἦ μὲν σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 51 Ἦ σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι
 52 Τῶσσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι σσασσι

Mater mea ad arcum quidem Achiuorum nullus me
 Potentior dandumve cui voluero negandumve,
 Neque quicumque asperam Ithacam dominantur,
 Neque quicumque habitant in hūde equos pascente.
 Horum nullus me inuitum coget si voluero
 Et omnino hospiti dare hos arcus ferre.
 Sed domum profecta ipsa cui ipsius opera cura,
 Telamque colūnque, & ancillis impera
 Opus adire: sermo autem viris curæ erit
 Omnibus: maximè verò mihi: huic enim potentia est
 in domo.

Illā stupefacta retro domum iuit:

Filij enim verbum prudens imposuit animo.
 In cenacula a. ascendens cum ancillis mulieribus,
 Flebat postea Vlysiē dilectū maritū, quousq; ei somnū
 Dulcem in palpebris immisit cæcia Minerva.
 At hic arcus acceptos tulit flexiles diuinus subulcus,
 Proci autem omnes tumultuabantur in domibus.
 Sic verò aliquis dixit iuuentum fortium,
 Quò iam curuum arcum portas inmanis subulce?
 Amens: citò rursus te in suis capes veloces edent.
 Quos nutriti, destituti ab hominib; siquidē Apollō
 Nobis propitius, & immortales dij alij.

Sic dixerunt: at hic posuit ferens ipso in loco,
 Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
 Telemachus autem ex altera parte minans iuit,
 Heus, vltetius porta arcū citò. (nō bene omnibus obe-
 Ne te & inuictor licet sim ad agrum expellam [dies:]
 Percutiens saxi: vi autem fortior sum.
 Vtinam. n. omnium tantum quicumq; in domib. sunt
 Procorum manibus vique fortior essem.
 Ideò & citò mœstè aliquem ego mitterem ire
 Nostra ex domo, quoniam mala operantur.

Sic dixit: hi autem omnes de eo dulciter riserunt
 Proci & iam remiserunt grauem iram
 Erga Telemachum: arcum. a. ferens domum subulcus

In manibus Vlyssū prudenti posuit astant:
 Inocaratūque alloquutus est nutriticem Eurycleam,
 Telemachus mandat tibi, & prudens Euryclea,
 Claudas domus ianuas fortiter compactas.
 Si a. aliquis, vel suspirium, vel sonum intus audiat
 Virorum nostrorum in septis, non foras
 Eat, sed eo ipso loco tacitè maneat iuxta opus.
 Sic dixit: huic autem firmum fuit verbum.
 Clausit verò ianuas ædium bene habitatarum.
 Tacitè autem ex domo Philætius saltavit foras.
 Clausit verò postea ianuas septi aulae.
 Iacebat autem sub porticu instrumentum navis hinc
 inde remis instructæ

Byblinum, quo ligavit ianuas, introiit autem ipse,
 Sedit postea ad sedem profectus vnde surrexerat,
 Inspiciens Vlysses, hic autem iam arcum mouebat
 Penitus renouens, experiens huc & illuc:
 Num cornua vermes edissent absente domino.
 Sic autem aliquis dixit intuitus propinquum alium,
 Certè aliquis perspicax & fur est arcum.
 Certè (credo) talia & ipsi domi iacent:
 Aut hic parat *aliquid* facere, ita in manibus
 Mouet huc & illuc malorum sciens errator.
 Alius autem rursus dixit iuuenum superbiorum,
 Vtinam enim tantum utilitati obuiarer,
 Quàm bene iste hunc poterit tendere.

Sic dixerunt proci: at prudens Vlysses
 Statim postquã magnū arcū portauit, & vidit penitus,
 Sicut quando vir citharæ peritus & cantus
 Facile extendit noua verticilla chordam,
 Tangens vtrinque bene-retortum intestinum onis:
 Sic sine contentione intēdit magnum arcum Vlysses.
 Dextera ergo manu capiens tentauit neruum,
 Hic autem bene sonuit, hirundini similis voce.
 Prociis verò dolor factus est magnus, omnibusq; color
 Mutatus est: Iupiter autem valde sonuit signa ostēdēs.

letatus est postea perolerans diuinus Vlyffes
 quod ei ostentum misisset Saturni filius versuti.
 Accipit v. velocē sagittā, quæ ei apud mensam iacebat
 iuda, ipsæ autem aliæ concavam intra pharetram
 iacebant, quibus citò Achivi tentandi erant.
 Hic in brachio capiens traxit chordā, concavitatēque
 illic ex sede sedens, misit verò sagittam

Contra collimans: securium. a non erravit omnium
 A primo foramine, transiit verò penitus foras
 Sagitta ære grauis: hic. a. Telemachum alloquutus est,
 Telemache, nō te hic hospes in domib. dedecore af-
 Sedens, neque à meta aberrauis, neq; arcum [sicit
 Diu fatigam tendens: adhuc mihi robur firmum est:

Non sicut me proci contemneutes vituperabant,
 Nunc autem hora est cœnam Achivis præparare
 In luce, ac postea & aliter delectari
 Cantu & cithara: hæc enim ornamenta conuiuij.

Dixit, & superciliis annuit: hic. v. accinxit ensē a-
 Telemachus dilectus filius Vlyffis diuini. [curum
 Circum. a. manū dextera posuit lanceā prope. v. ipsū
 Ad eius sedile stetit armatus splendido ære.

ARGUMENTVM XXII. LIBRI
 ODYSSEÆ HOMER. I.

PROCORVM eadem quam peregrisset Vlyffes præsentē Mi-
 ntrua, exinde ancillas per Telemachum & familiares pu-
 nit cum Melanthio.

ALIVD ARG. VEL INSCR.

X, Vlyffes procos abstulit saxo ære.

ALIA INSCRIPTIO.

Procorum cædes.

Τ Τ Α Ρ ὁ γομαῖαθι βακίαι πολύμηπι
ὀδυσαίς.

Ἄλλο δ' ὅτι μάγαν ἔδδνι, ἔχει βίον ἔδδ
σαφίτην

Ἰὼν ἔμωλειων τυχίας δ' ἐνχέουτ' εἰ-
σοίς

Αὐτὸ φράδου ποδῶν μ' δ' ἐκτεσῆσαι

32 Οὐτος ἀφ' ἑδδλας ἀάατος ἔκτι τέλειται.
33 Νῦν κῆτε σκοπόν ἀλλοι, εἰ ἔπω τίς βάλει αἶθρ,
34 Εἶσο ἄν' εἴ κε τύχημι, πόρῃ δέ μοι οὐχές ἔσπυλλον,
35 Ἡ' ἢ, ἔσ' αἰτιέω ἰθὺς ἔο πικρῶν εἰσοί.
36 Ἡ' ποί ἔσθλιν ἄλλισοι αἰαρήσι δα, ἔμωλι
37 Κρύσσι, ἀμφοτῶν κ. δὴ μ' χριστι εἰσομ,
38 Ὁσρα πῶι εἰσοί, ὄσοις δ' εἰ εἰ ἔκτι ἔσομ
39 Μίμωλι τ. τίς κ' εἰσοί μετ' αἰθρῶσι δαυτημένωσι,
40 Μίμωλι εἰσοί φραδῆσαι, κ. εἰ μάλ' α κερτηθῆς εἰκ.
41 Οἱ τ' ἔσθλιν δαυτην τεκταῖν κ. κῶσα μιλαιασι
42 Τίτ δ' ἔδδσσι κ' λαμῶν ἔσπυλλοις βάλει ἔσ,
43 Αἰπαρῶ δ' ἔσπυλλοι δ' αἰθρῶσι ἔσπυλλοι.
44 Εἰκῆ δ' ἔσπυλλοι, δ' ἔσπυλλοι δ' εἰ ἔκτι ἔσοι χροῖς
45 Βακίαι κ' αἰθρῶσι δ' αἰθρῶσι αἰθρῶσι παχῆς ἔσθλιν
46 Αἰθρῶσι αἰθρῶσι δ' ἔσπυλλοι δ' ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι
47 Ὄσα ποί ἔσπυλλοι, δ' ἔσπυλλοι δ' ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι
48 Σίπο τε κρία ἔσπυλλοι φραδῆσαι, τί δ' ἔσπυλλοι
49 Μίμωλι κ' δ' ἔσπυλλοι, ὅσοις ἔσπυλλοι αἰθρῶσι πῶι.
50 Ἐκ δ' ἔσπυλλοι αἰθρῶσι ἔσπυλλοι κ' δ' ἔσπυλλοι,
51 Πῶι τῶσι πακταῖσι ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι ποί τῶσι
52 Οὐδ' ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι, ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι
53 Νόσσι δ' ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι,
54 Σπυλλοι, ἔσπυλλοι αἰθρῶσι τῶσι ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι
55 αἰθρῶσι

36 Ἄλλοι κ' πῶσι, τῶσι τῶσι ἔσπυλλοι ἔσπυλλοι.

Sed ipse exutus est pannis prudens Vlysses:

Insiliit autem magno Ilimini habens arcum & pharetram

Sagittarum plenam: celeres verò effudit sagittas

Ibi ante pedes, prociis autem dixit:

Hoc quidem iam certamen innocuum perfectum est:

Nunc rursus propositum aliud quod nondum aliquis attingit vir,

Speculabor si cōsequar, præbeat. v. mihi gloriã Apollo.

Dixit: & in Antinonum direxit amaram sagittam.

Certè hic pulchrum poculum eleuare volebat,

Aurèum, vtrinq; ansatum: & iam manibus mouebat,

Vt biberet vinum: cædes autem ei non in animo

Curæ erat: quis putasset inter viuos conuiuas

Solum inter plures, etsi valde fortis esset,

Ipsi facturum eadem malam, & inortem nigram?

Hunc. v. Vlysses in guttute detentum percussit sagittâ:

Contra autem teneram per cervicem iniit cuspis.

Declinauit verò aliosum, poculum. a. ei excidit manu

Percusso, statim verò fistula ad nares et assâ venit

Sanguinis humani, citò autem à se mensam

Impulit pedib. percussâ, lógè. v. cibos fudit ad terram.

Pauisq; caròq; affata fœdata est: hi. a. strepuerunt

Proci in domo, vt viderunt virum cadentem.

In sedibus verò surrexerunt turbati in domo,

Vndique aspicientes bene-incisos ad parietes:

Neq; alicubi scutū erat, neq; fortis læces ad capiendum.

Incepabant autem Vlysssem iratis verbis,

Hospes, malè in viros sagittas-immittis non amplius in

certamina

Alia vates: nunc tibi integra adest grauis mors,

Sf. iiii.

21 καὶ γὰρ δὴ καὶ φάτα κρατικέσσι ὅς μὲν κείρους
 22 Κέρας ἐπὶ ἰδίωκα τῶ σ' ἐπὶ πύθι γυττε ἰδίωκα.
 Ἰσκαί ἰερασε ἀκέρ, ἰσκαί φ' σπῶ ἐκ ἰδίωκα
 ἀκέρ κρατικέσσι τὸ δὲ ἰδίωκα ἐκ ἐπίσκα
 Ὡς δὲ σπῶ κ, πύθι ἐπὶ ἰδίωκα πύθι σπῶ ἰσκαί
 Τίς δὲ π' ἰδίωκα ἰδίωκα φασίσκα πύθι μπε ἰδίωκα
 23 ἰδίωκα κ, μ' ἰδίωκα φασίσκα πύθι σπῶ
 ἰδίωκα
 24 δὴ μπε ἰδίωκα πύθι σπῶ κρατικέσσι ἰδίωκα,
 25 ἀμπε πύθι σπῶ κρατικέσσι ἰδίωκα βίασκα
 26 Ἀυτὴ τε ζῶ κτε ἰδίωκα φασίσκα κρατικέσσι.
 27 Οὐτὶ φασίσκα ἰδίωκα κτε ἰδίωκα φασίσκα.
 28 Οὐτὶ πύθι σπῶ κρατικέσσι ἰδίωκα πύθι σπῶ
 29 Νυῦ ἰδίωκα, πύθι ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα.
 Ὡς δὲ σπῶ κ, πύθι σπῶ κρατικέσσι ἰδίωκα
 Πάσκα κ, φασίσκα ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα.
 Εὐρὶ σπῶ κ, φασίσκα ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα.
 30 Εἰ μ' ἰδίωκα ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα φασίσκα,
 31 Τῶ κτε ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα,
 32 Πύθι σπῶ κ, φασίσκα ἰδίωκα φασίσκα ἰδίωκα φασίσκα.
 33 Ἀλλ' ὅ μ' ἰδίωκα φασίσκα, ὅς σπῶ κ, φασίσκα φασίσκα
 34 ἰδίωκα φασίσκα γὰρ γὰρ ἰδίωκα φασίσκα φασίσκα,
 35 Οὐτὶ φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα,
 36 Ἀλλ' ὅ μ' ἰδίωκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 37 Οὐτὶ φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 38 Ἀυτὴ κ, φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα.
 39 Νυῦ δ' ἰδίωκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 40 Σπῶ κ, φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 41 Οὐτὶ φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 42 Τίς δὲ π' ἰδίωκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 43 Καὶ κτε φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 44 ἰδίωκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 Τὸν δ' ἰδίωκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 45 Εὐρὶ σπῶ κ, φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 46 Οὐτὶ φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα
 47 Οὐτὶ φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα φασίσκα

Et enim iam nunc vultu interfecisti, qui longè optimus
Iuuenum in Ithaca: ideo te hic vultures edent.

Sic dicebat vnu quisque, quoniã purabant non volètem
Virum interfecisse: hoc autem stulti non cognouerunt,
Quòd iam ipsis & omnibus mortis fines imminuebant.
Hos v. toruè conspicatus alloquutus est prudès Vlysses,
Canes, non me amplius existimabatis redeantem do-
mum venturum,

Populo à Troianorum, ideo mihi cõsumebatis domum,
Ancillis autem mulieribus accubabatis violenter,
Istiusque viuentis ambebatis vxorem,
Neque deos timentes qui cœlum latum habitant,
Neque aliquam hominum reprehensionè in posteru tore.
Nunc vobis etiam omnibus mortis fines aduenere.

Sic dixit: hos verò omnes nouus timor suscepit:
Apiciebant a vnu quisque, quò fugeret altam mortem.
Eurymachus, v. ipsum solus respondens alloquutus est,
Si quidem iam Vlysses Ithacensis venisti,

Hæc quidè decenter dixisti, quæcunq; fecerunt Achiu:
Multa quidem in domib; iniusta, multa autem in agro.
Sed hic quidem iam iacet qui causâ fuit omnium,
Antinous, hic enim autor fuit horum omnium.
Non nuptiarum tantum indigens, neque cupiens,
Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius,
Vt Ithacæ in populo bene ædificatæ regnaret
Ipse, at tuum filium interficeret insidians.

Nunc a hic quidè merito interfec tus est: tu a. miserere
Tuorû: at nos posthac tibi amici in populo. (populorû
Quæcunq; tibi edibita sunt, & comesta sût in domibus,
Eorû pretiu separatim duectes & viginti boves singulus,
Æsque aurumque reddemus, donec tui cor
Lxtum fuerit: anse verò non indignum est te irasci.
Hunc a toruè videns alloquutus est prudens Vlysses,
Eurymache, neque si mihi paterna omnia redderets,
Quæcunq; nunc vobis sunt, & sicunde alia imponeretis,
Neque sic amplius manus meas abstinerem à cæde

- 20 Πρὶν πάντων μνηστῆρας ὑπερβασίῳ δότο τίσασθαι.
 20 Νυνὼ ὑμῖν ἀφ' ἑστέων ἐκείνων καὶ μόχθου,
 20 ἢ ῥέζωμεν, ὅς κ' ἀέκαστος ἐκ κῆρας ἀλύξει.
 20 Ἀλλὰ πρὶν ἔρῶξιν δαμῆναι, ἀπὸ πύλων ἔλθου.
 Ὡς εἶπε, ἦλθ' ἰδὲ αὐτὸν ἄνθρωπος γυνώσκων, ἐμὸν ἦτορ.
 Τεῖσσι δ' ἑμὸν ὄχλος φρονισθῆναι δότο πρὶν αὐτίκα.
 20 Ὡς φίλοι, ἐγὼ γάρ σφ' ἀνὴρ ὄβριχθῆρας ἐκείνους.
 20 Ἀλλ' ἐπίθλαβι πρὶν εὐξέσθαι, ἢ δὲ φαρὶ τρῶων,
 20 Οὐδὲν δότο ζῆσθαι τοξάσασθαι, εἴσθε πάντας.
 20 Ἄμμι καταπίνε' ἀλλὰ μνηστῆρας χεῖρμας.
 20 Φάσθαι γὰρ τε σπείσασθαι, ἐγὼ δὲ χεῖρμα τρυπήσας.
 20 Ἴδον ἰαυμῆρον, ἦτι δ' αὐτὰ πάντες ἴχθυον.
 20 Ἐθρῆν, ἢ καὶ μὲν ἠδὲ δ' ἀπώσασθαι, ἢ δὲ θυράσθαι.
 20 Ἐλθουμῶν δ' αἰεὶ ἔστω, θεῶν δ' ἀκίστα γῆραςιο.
 20 Τὰ κ' ἐπὶ χ' εἶπ' ἀπὸ πύλων ὕστατα τοξάσασθαι.
 Ὡς εἶπε, θαλάσσης εἰρύσασθαι φάσθαι, οἱ ἔξυ,
 Χαλκίην, ἀμφοτέρωθεν ἀναχέμεν ἄλτε δ' ἴσθ' αὐτῶ.
 Σαρδελία ἰάσθαι, ἢ δὲ ὄμαρ τῷ δῖος ἰδύσασθαι.
 Ἴδον δότο φρονίους βάλαι σπῆτος ἀφ' ἑστέων,
 ἦν δὲ καὶ ἦτορ πῦρ ἐπὶν μέλοισιν, ἢ δὲ ἀφ' ἑστέων.
 Φάσθαι γὰρ ἢ καὶ χεῖρμας, φεμῆρμα δὲ τρυπήσας.
 Καί π' ἄρα δῖος δῖος δότο δ' ἴδουσι χεῖρμα ἰσχυρῶν.
 Καὶ δὲ τῆς ἀμφοτέρωθεν ἢ δὲ χεῖρμα τῶν πῦρ
 ματόπι.

θυμῶν ἀείζων, πρὸς δὲ θείῃσι ἀμφοτέρωθεν
 λακτίζων ἰπταίη, κατ' ἰσθμῶν δ' ἴσθ' ἀχλαί.
 ἀμφοτέρωθεν δ' ἰδύσθαι ἰσθμῶν κυρταίησιν
 ἀπὸς ἀίξας εἶρυτο δὲ φάσθαι ἰσθμῶν,
 εἶπαι τὴν εἶξαι θυράσθαι ἀλλ' ἀφ' ἑστέων
 τρυπήσθαι κατὰ πύλων βάλαι χαλκίην δῖος
 ἢ μνηστῆρας, δῖος δὲ σπείσασθαι ἰσθμῶν.
 ἀπὸ πύλων δὲ πῦρ, χεῖρμα δὲ ἰσθμῶν πῦρ
 τρυπήσθαι δὲ ἀπὸ πύλων λακτίζων δολιχόσκιον ἴσθαι
 αὐτῶν ἐν ἀμφοτέρωθεν φεμῆρμα γὰρ δὲ ἰσθμῶν ἀχλαί.
 ἴσθαι ἀείζων δὲ δολιχόσκιον ἢ ἰσθμῶν
 φασθαι ἀίξας, οἱ φεμῆρμα ἢ τρυπήσας.

Antequam omnem proci intemperiam rependerent,
Nunc vestrae sunt partes contra vel pugnare,
Vel fugere, qui mortem & parcam euitauerit.
Sed neminem euasurum puto altam mortem.

Sic dixit: horum autem ipsorum soluta sunt genua.
His verò Eurymachus loquutus est secundò rursus,

O amici non retinebit vir hic manus innocuas:
Sed postquam accepit arcum politum & pharetram,
Limine à polito sagittabit, donec omnes
Nos interficiet: sed recordemur pugnae,
Ensesque trahite, & opponite mentas
Sagittas velocibus, contra autem ipsum omnes simus
Congregati, si ipsum è limine expellemus & ianuis:
Iamus in ciuitatem, clamor citissimè fiet.

Ita ideo citò hic vir nunc vltimum sagittabit.

Sic igitur vociferans, traxit ensem acutum,
Arcum, utrinque acutum, insuluit autem in ipsum
Terribiliter sonans, ipse verò sequebatur diuinus Vlysses
Sagittam proiciens, percussitque pectus ad mammam,
In hepate autem ei fixit velocis telum è manu igitur
Ensem misit humum: prouolutus verò circa mensam
Decidit torquens se, longè autem aquas fudit humum,
Et poculum circum-actum, hic verò terram verbera-
uit fronte

Animo dolens, pedibus autem thronum ambobus
Calcitrans quasi: in oculis verò fusa est caligo.

Amphinomus autem Vlyssi fuit gloriose
Contrarius ruens, traxit verò ensem acutum
Si quomodo eius exiret ianuis: sed ipsum praeuenit
Telemachus à tergo percutiens atea lancea,
Hametorum medio, per pectora autem penetrauit.
Ionnit verò cadens, terram autem percussit fronte.
Telemachus verò ruit relicta longa lancea
Ibi in Amphinomo, valde, n. timebat ne quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel adigeret
In se ruens, vel in caput reclinatum verberans.

Iuit. a. currens, valde verò citò dilectū ad patrē peruenit
 Prope autem stans verba alata loquutus est.

O pater, iam tibi scutum portabo & duas lanceas,
 Et galeam bene arcam, in temporibus aptam,
 Ipse induat profectus, dabo autem subulco
 Et bubulco alata armari enim melius.

Hunc a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Porta currens, quousque auxiliaris sagittæ adiunt,
 Ne me amoveant ianuis solus quum sim.

Sic dixit: Telemachus verò dilectō obediuit patri.
 Pertexit a. ite in thalamū: ubi ei inclyta anima iacebant:
 Hinc quatuor quidem scuta excepit, lanceas autē octo,
 Et quatuor galeas areas densas.

Venit. v. ferens, valde a. citò dilectum ad patrē peruenit
 Ipse verò primū circa corpus indutus est xs.

Eodēque modo famuli induti sunt armis pulchris.
 Steterunt autem circū Vlyssē prudentem, varij cōsilij.

At hic quamdiu quidem ad auxilium adertant sagittæ,
 Tandiu procorum vnum semper in domo

Ferit collimans: hi autem conferti cadebant.

At postquam liquerunt sagittæ sagittantem regem,
 Arcum quidem ad stabulum bene firmæ domus

Inclinavit stare ad parietes splendidos:
 Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex,

Capite autem in fronti galeam bene factam posuit,
 Equinis iubis ornatam: graviter verò crista desuper mo-

uebatur.
 Accepit autem fortes lanceas duas armatas ære.

Ianna verò quædam erat bene ædificatio in pariete:
 Utimum autem ad limen bene stantis domus

Erat via ad vicum, tabulæ verò erant bene congruæ.
 Hanc autem Vlyssēs custodire iussit diuinū subulcum,

Stantem prope ipsam: vnūque solus erat aditus.
 His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuntians,

O amici, non iam alioris in ianuam a. cendat,
 Et dicat populis, clamor que citissimè fiat!

Τὸ δ' αὖτε πάλιν εἶπε κίρτιον ἔσται το πῆλ' αὖτο.
 Τὸ δ' αὖτε φησὶν ἔπειτα μαλακίης ἀπέλλος αἰγῶν,
 Οὐ πῶς ἔσ' ἀγλαῖα διπρυαίεσσιν ἄγε γὰρ γόθ' ἔπος
 Ἀδ' ἢ καλὰ θυρήτω καὶ ἀγλαῖοι σῶμα λαίρην.
 Καὶ χ' ἔτι πάντας ἰούσαι αἰὲρ ὄσ' ἀκίμοι εἴη.
 Ἄλλ' ἀγλαῖ' ὑμῶν τ' ἴχ' ἐπίκο θυρήτωσιν
 Ἐκ θαλάμου ἔνθεν γό (εἶομαι) ἄ δ' ἴ πη ἄλλη
 Τόχρα κρετ' ἴθιω ἰδυσσῆ καὶ φασίμοι ἦν.
 Ὡς εἰπὼν ἀείλαρε μαλακίης ἀπέλλος αἰγῶν
 Ἐκ θαλάμῳ ἰδυσσῆ καὶ ἰάγας μαγάρην.
 Ἐνθι δ' αὖτε καὶ μὲν σάκε' ἔστα, τέσσα δ' ἰδύσθαι,
 Καὶ τῶσπε κίμοι καλκῆρας ἰαποδυσσῆσιν
 Βῆ δ' ἴδυσσῆσιν ἀλά δ' ἔστα φέρων μινεῖρσι ἰδύσθαι.
 Καὶ τὸτ' ἰδύσθαι λυτοθρῶσιν καὶ φάλαγγας,
 Ὡς ἀειβαλλεῖσθαι ἰδύσθαι καὶ φέρων δ' ἰδύσθαι
 Μινεῖρσι πύθωνται μάλ' ἄγε αὐτὸ φέρων ἰδύσθαι.
 Αἴψα δ' ἰδύσθαι ἰδύσθαι πύθωνται φέρων ἰδύσθαι,
 Τηλέμαχος ἢ κίμοι δ' ἴ πη οἱ μαγάρησι γυωακῶν
 Νῶν ἰδύσθαι πύθωνται φέρων ἰδύσθαι.
 Τὸ δ' αὖτε πάλιν φησὶν ἰδύσθαι αἰπὸν κῆρ,
 Ὡς πῶς αὖτε ἰδύσθαι πύθωνται φέρων ἰδύσθαι.
 Ἄϊπτε καὶ θαλάμῳ θυρήτωσιν ἰδύσθαι
 Κάλκην ἀγλαῖεσσι φέρων δ' ἰδύσθαι ἰδύσθαι.
 Ἄλλ' ἴδυσσῆσιν ἰδύσθαι θυρήτωσιν θαλάμῳ.
 Καὶ φέρων ἰδύσθαι γυωακῶν ἢ πύθωνται φέρων ἰδύσθαι,
 Ἡ μὲν δ' ἰδύσθαι μάλ' ἄγε τῶν φέρων ἰδύσθαι.
 Ὡς εἰπὼν τῶν φέρων ἀλλ' ἄλλοι ἀγάρησιν.
 Βῆ δ' αὖτε θαλάμῳ ἰδύσθαι ἀπέλλος αἰγῶν,
 Οἷσιν πύθωνται φέρων δ' ἰδύσθαι
 ἰδύσθαι.

Αἴψα δ' ἰδύσθαι φέρων ἰδύσθαι ἰδύσθαι,
 αἰγῶν λαίρην πολυμάχων ἰδύσθαι.
 Κίμοι δ' αὖτε ἀειβαλλεῖσθαι ἰδύσθαι αἰπὸν κῆρ,
 ἰδύσθαι ἰδύσθαι φέρων δ' ἰδύσθαι ἰδύσθαι,
 Ἡ μὲν δ' ἰδύσθαι αἰπὸν κῆρ γυωακῶν ἰδύσθαι.
 Ἡ ἰδύσθαι ἰδύσθαι αἰπὸν κῆρ ἰδύσθαι ἰδύσθαι.

ideo citò hic vir nunc postremo sagittauerit.

Hūc. a rursus alloquitur est Melanthius custos captarū,
Non aliquo modo est Agelae diuine, prope enim valde
Aulæ pulchræ ianux & molestum ostium vicin.

Vel vauis omnes prohibebit vir, qui fortis sit.

Sed age, vobis arma portabo vt armemini,

Ex thalamo ibi enim (puto,) neque alibi

Arma deposuerunt vlysses & illustris filius.

Sic loquutus ascendit Melanthius custos captarum

In thalamum Vlyssis supra scalas domus,

Vbi duodecim quidē scuta excepit, tot autem lanceas,

Et tot galeas atque crine densas.

Petrexit. v. ire, valde autem citò portans prociis dedit:

Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & dilectum cor,

Postquam circūponentes vidit arma, manibus. v. lā ceas

Longas quatientes, arduū siquidem ipsū apparebat opus.

Statim autem Telemachum verbis alatis alloquutus est,

Telemache certè valde iam aliqua in domib. mulierum

Nobis impellit bellum malum, vel Melanthius.

Hūc. v. rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus est,

O pater ipse ego hoc peceavi (neq; aliquis alius

Causa,) qui thalari ianuam bene compositam

Reliqui inclinatam: horū autem speculator erat melior:

Sed vade diuine Eumæe ianuam claude thalami,

Et obserua si quæ est mulierum, quæ hæc faciat,

An filius Dolij Melanthius, quem ego puto.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Itit. v. iterum ad thalamū Melanthius custos captarum,

Portaturus arma pulchra, intellexit autem diuinus su-

buleus:

Statim verò Vlysses alloquutus est qui prope aderat,

Diuine Laertiade prudens Vlysses,

Ille rursus exitiosus vir quem putamus ipsū

It in thalamum, tu verò mihi verum dic,

Nanquid interficiam si potentior ero?

Antibi huc ducam, vt iniurias loat

20 Π. ολὰς ἕσας εἰπὶ ἰμάσασιν οὐδ' οἱ εἶλε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ἑδύσειος,
 25 ἦ τοι ἔγωγ' ἐπιλάμαχος μετρήσσοι ἀγλαίη.
 25 Σχίσσασθ' ἐν πῶδι μάχρην, μάλα σφοδρὰ μάλιστα.
 25 Σοῦ δ' ἄπορριψάσθαι πόδας ἐγὼ χεῖρας ὑπέδειπν',
 25 ἔς θάλαμον βαλίσσας, σκεῖδας δ' ἐκδύσασθ' ὑπὸ δῖον.
 25 Σοφίῳ δὲ πλακτίῳ ἔξ' αὐτῆς φησὶ μάλιστα,
 25 Κίον' ἀν' ὑφ' ἁλῶν ἔρυσσας, πλάσσω τε δεκίσσας,
 25 Πέρι καὶ δῖον Ζεῦσ' ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 Ὡς ἔφατ'· τὸ δ' ἄρα τῶν μάλ' ἄκρον ἔειπεν ἰδὼς,
 Βῆ δ' ἰὼν ἐς θάλαμον λαοτόνῳ δὲ μιν
 ἴδεν ἰόντα.

ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μιν ἐνθάδε τῶν ἄρ' ἔειπεν.
 Τὸν δ' ἔσαν ἰκάντην ἄλλ' ἔπειθ' αὖτις ἄρ' ἔειπεν.
 Εὐδ' ἔειπ' ἰδὼν ἔκαπε μὴ κίσει σ' ἀπέλος ἀγλαίη,
 Τῆσ' ἔπειθ' ἄρα χεῖρας ἔρυσσας πλάσσω τε δεκίσσας.
 Τῶν δ' ἐπὶ σκεῖδας δῖον γέροντι πεπληγυμένῳ ἀξέει.
 Λαίετο δ' ἄρα κίον' ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 Δὴ τότε γ' ἦδη κίον' ἰσχυρὰ δὲ ἔειπεν ἰδὼν τήν γε.
 Τὸν δ' ἄρ' ἰπαιξάσθ' ἔειπεν ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 Κεῖν' ἄρα σκεῖδας δὲ χεῖρας βάλεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 Σὺ δὲ πόδας χεῖρας τε δῖον θυμῶν ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 Εὐδ' ἔειπ' ἄπορριψάσθαι πόδας ἐγὼ χεῖρας ὑπέδειπν'.
 Τῶν δ' ἄρα πλάκτιον ἔξ' αὐτῆς φησὶ μάλιστα.
 Κίον' ἀν' ὑφ' ἁλῶν ἔρυσσας, πλάσσω τε δεκίσσας.
 Τὸν δ' ἔπειθ' ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 25 Νῦν μὲν δὲ μάλ' ἄκρον ἔειπεν ἰδὼν τήν γε.
 25 Εὐδ' ἔειπ' ἰδὼν ἔκαπε μὴ κίσει σ' ἀπέλος ἀγλαίη.
 25 Οὐδ' ἔπειθ' ἄρα χεῖρας ἔρυσσας πλάσσω τε δεκίσσας.
 25 Ἀγλαίη τήν γε ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 25 Ἀγλαίη τήν γε ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 25 Πέρι καὶ δῖον Ζεῦσ' ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.
 Τὸν δ' ἄρα πλάκτιον ἔξ' αὐτῆς φησὶ μάλιστα.
 Βῆ δ' ἰὼν ἐς θάλαμον λαοτόνῳ δὲ μιν ἴδεν ἰόντα.
 Εἶδεν μὲν δὲ πηλείδης ἰσχυρὰ λέεισ' ἀγλαίη τήν γε.

multas, quantas hic operatus est tua in domo?

Hunc autē respondēs alloquutus est prudens Vlysses,
 Terrē ego & Telemachus procos superbos
 retinebimus intra domos, quamvis multum incitates,
 vos autem auertis pedibus & manibus desuper
 in thalamum mittite, tabulas verò ligate à tergo,
 latenam autem plicatam ex ipso neccentes,
 Columnam in altam trahite, admouete trabibus,
 ut diu viuis graues dolores patiatur.

Sic dixit: hi v. ipsum & audiuerunt & ei obediuerunt:
 errexerunt a. ite in thalamum, lauerunt verò ipsum
 Melanthium intus existentem.

Certè hic quidem in ima parte thalami arma quarebat,
 hi autem steterunt vtrinque ad posteriorum manentes,
 quando v. in limine stetit Melanthios custos caprarum,
 Altera quidem manu ferens pulchram galeam,

Altera verò scutum latum, antiquum, iniquo situ,
 Laertis herois, quod iuuenis portabat, (scutum.)
 Tum quidem iacebat, conglutinationēq; soluta erant

hi non irruentes ceperunt traxeruntque ipsum intro
 per capillos, in parietem v. in humo iecerunt dolentem
 pedes a manūsq; colligauerunt tristi vinculo (corde):

terrorum bene flentes penitus sicut iusserat
 filius Laertis perolerans diuinus Vlysses:
 latenam verò plicatam ex ipso neccentes

Columnam in altam traxerunt, admoueruntq; trabibus,
 Hunc autē canillās alloquutus est Eumæus subalvus,

Nunc quidē iam valde omnino Melanthi nocte excubias
 lecto in molli dormiens sicut decet: (ages,
 Neque te aurora ab Oceani sinuibus
 latebit veniens aurea, quando adduces

Capras procis domi ad conuiuium apparandum sculo,
 Sic hic quidē illic relictus est extēsus pernicioso in vi-

hi autem in arma cuntes, portaque imposita lucida,
 uerunt ad Vlyssē prudentem, versutum,
 ubi robur spirantes instabant, hi quidem in pavimento

Τίσασται, εἰ δὲ ἄγε πάλιν ὄρνυται, πάλιν τε καὶ ἰδὲ καὶ
 Τίσι δὲ ἐπὶ ἀγγέλοις ἀντάγει δὲ εἰς ἄλθεσιν ἀδελφῶν,
 Μίσηται εἰς οὐρανὸν καὶ μετὰ δὲ μοι εἰδὲ καὶ αὐθιγῶν.
 Τίσι δὲ ἰδὲ καὶ γήθησιν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 Μίσηται ἀμύμονα ἀφῶν, μετὰ δὲ ἐπὶ οὐρανὸν οὐρανῶν,
 25 ὅτι σὺ ἀγαθὸν βέβαιον ὄμνησιν δὲ μοι εἰσὶ.
 Ἰὲ ἰσάτ' ἐπὶ οὐρανῶν λαοσὶν ἰδὲ καὶ ἀδελφῶν.
 Μίσηται δὲ ἐπὶ οὐρανῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 Περσῶν τῶν γ' ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ ἀγγέλων,
 30 Μίσηται μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 35 Μίσηται μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 40 Ἰὲ δὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 45 Ὅτι πάλιν καὶ τούτοις ἀπὸ οὐρανῶν, πατὴρ ἰδὲ καὶ υἱὸς,
 50 Ἐπὶ δὲ σὺ τῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 55 Ἐπὶ δὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 60 Ἀὐτὰρ ἐπεὶ οὐρανῶν γὰρ βίβλας ἀπὸ οὐρανῶν καὶ
 65 Κτόμαθ' ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 70 Τῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 75 Ζῶντι ἐπὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 80 Οὐδ' ἀποδοῦναι ἐπὶ οὐρανῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 85 Ἰὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 Νείκεσσι δὲ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 90 Οὐκίτι σὺ γ' ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 95 τριπλακῶν
 100 Οἶον ἔτ' ἀμὲν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 105 Εἰσὶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 110 Πολλοὶ δὲ ἀπὸ οὐρανῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 115 Σὺ δὲ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 120 Πῶς δὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 125 Ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 130 Ἀλλ' ἀγαθὸν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 135 Ὅσον ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 140 Μίσηται ἀπὸ οὐρανῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 145 Ἢ γὰρ καὶ ἐπὶ οὐρανῶν ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 150 Ἀλλ' ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ
 155 Ἢ γὰρ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ μετὰ ἰδὲ καὶ

Quatuor, hi verò intra domum multique & boni.
 Prope hos autem filia Iouis venit Minerua,
 Mentori assimilata & corpore & voce.

Hanc. v. Vlysses lætatus est videns, & verbum dixit,
 Mentor arce malum recordare autem socij dilecti.
 Quæcunque bona sacrificavi: æqualis verò mihi es.

Sic dixit, purans populorū servatricē esse Mineruam:
 Proci autem ex altera parte minabantur ex domo.
 Primus hanc increpuit Damastorides Agelaus,

Mentor, ne tibi verbis persuadeat Vlysses
 Proci pugnare, auxiliarique ipsi:
 Sic enim quod cogitamus perfectum iri puto,
 Quando hos interfecerimus patrem & filium,
 Cum his tu postea interficietis, qualia cogitas
 Parrare in domibus, tuo autem ipsius capite lues.

At postquam vestras violentias abstulerimus arce,
 Possessiones tuas omnes, quæ quantus sunt, & quæ foris,
 Cum Vlyssis commiscebimus, neque filios
 Viuete in ædibus sinemus, neque filias,

Neque uxorem prudentem in civitate versari.
 Sic dixit: Minerua. v. irritata est ex animo magis,
 Increpuit autem Vlysses iratis verbis,

Non amplius tibi Vlysses robur firmum neque ali-
 qua fortitudo,

Qualis quando pro Helena albis vlnis bono patre nata
 Nouem annis Troianis pugasti assidue semper:
 Multos verò viros interfecisti in graui pugna:

Tuo autem capta est consilio Priami ciuitas lata viis.
 Quomodo iā nunc quādo ad tuas ædes & possessiones
 Contra procos remittis fortis esse? (peruenisti,

Sed age, huc amice apud me sta, & vide opus,
 Vt videas qualis tibi in vitis inimicis,

Mentor Alcimedes in beneficiis rependendis.

Dixit: & nondū omnino dedit alternantem victoriā,
 Sed adhuc potentiāque & fortitudinem tentabat
 Et Vlyssis & filij gloriosi.

Αὐτὸ δ' ἀφ' ὧν ἀπείραται κἀ μὲν ἄριστον μίλιον ἔστι

Ἐξ ἧς αἰετὸς ἀπείραται, χαλκὸς δὲ ἰκάνη ἀπείραται.

Μικροτέρη δ' ἄρα ἔστι δαίμων ἄριστος ἀπείραται,

Εὐκλείδης δὲ τὴν κ' ἀπείραται μίλιον, ἀπείραται πάλαι μίλιον.

Πείραται δὲ τὴν πολυκέρδη δαίμων, πάλαι μίλιον τὴν δαίμων.

Οἱ δὲ μικροτέρη ἀπείραται ἔστι ἔστι ἀπείραται,

Οἱ δὲ ἔστι ἔστι ἀπείραται, ἀπείραται τὴν ψυχρὸν ἀπείραται.

Τῆς δὲ ἔστι ἀπείραται ἀπείραται κ' ἀπείραται ἔστι.

Τῆς δὲ ἀπείραται ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Καὶ δὲ τὴν ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

Οἱ δὲ ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Τὴν δὲ ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Ἄρα ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Τῆς δὲ ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Τῆς δὲ ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Ἄρα ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

Τῆς δὲ ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται.

Μικροτέρη δὲ ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Τῆς δὲ ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται,

ἔστι ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται ἀπείραται.

Ipsa autem splendida in domus irabem
 Sedit ruens hirundini similis contra.
 Procos verò concitabat Damaskotides Agelaus,
 Eurynomusque & Amphimedon, Demoptolemusque,
 Pisandrusque Polyctorides, Polybusque bellicosus:
 Hi enim inter procos fortitudine erant longè optimi.
 Quicumque adhuc vivebant & de vita pugnabant.
 Alios iam domuerat arcus & frequentes sagittæ.
 His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuntians,

O amici, iam tenebit vit hic manus innocuas,
 Et iam ei Mentor quidem venit inanes iactationes dicēs,
 Hi autem soli relictæ sunt in primis ianuis:
 Ideo non simul omnes immittite lanceas longas.
 Sed agite, in eum sex primùm iaculastini sicubi Iupiter
 Det Vlyssæm percussit, & gloriam reportare:
 Allos non est quòd curemus postquam hic occiderit.

Sic dixit: hi autem omnes iaculati sunt sicut iussit,
 Cupientes, hæc verò omnia vana fecit Minerva.
 Horum alius quidem poste: bene firmata domus
 Percussit, alius autem ianuam bene compactam.
 Alius verò in pariete fraxinea *balla* cecidit ære grauis.
 At postquam iam lanceas euitauerunt procorum,
 His verbis incepit perolerans diuinus Vlysses,

O amici, iam quidem ego autor esiam ut & nos
 Procorum in turbam iacularemur, qui prompti sunt
 Nos interuentione delere præter priora mala,

Sic dixit: hi autem omnes iaculati sunt acutas lanceas,
 Contra dispicientes, Demoptolemm quidem Vlysses,
 Euryaden Telemachus, blatum bubuleus,
 Pisandrum interfecit boum bubuleus vir.
 Hi quidem postea simul omnes mordicus ceperunt
 magnum panimentum.

Proci verò recesserunt domus ad intimam partem.
 In eos autem iruerunt, extractis de corporibus lanceis.
 ursus verò proci iaculati sunt acutas lanceas (nerua:
 agna contentione, illas a plerisque irritas posuit Mi-

Τῶν ἄλλοις ἄκαθ' ἄκαθ' ἰσχυρῶς μαγίστρῳ
 Βιβλῆκει, εἶλας δ' ἰσχυρῶς πυκνῶς ἀμύμα.
 Ἄλλα δ' ἐν τοῖσιν ἰσχυρῶς πῆσαι χαλκὸν ἄφρα.
 Ἀμοιμάδων δ' ἄφα τὴν μαγίαν βάλει χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
 Διγδῶν ἀκρῶν δ' ἰσχυρῶς ἐπιπύουσι το χαλκῶς.
 Κτίσι πῆσαι δ' ἰσχυρῶς ὑπὸ σάκος ἐγχεῖ μακρῶ
 Ὡμοι πῆσαι δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι δ' ἰσχυρῶ.
 Τεῖ δ' αὐτ' ἀμῶ ἰσχυρῶς δαίμονα ποικιλεμῶν
 Μηνεῖρον ἰσχυρῶς ἀκρῶ πῆσαι ἰσχυρῶς.
 Ἐἰδ' αὐτ' ἰσχυρῶς πῆσαι βάλει ἀπολίποισι ἰσχυρῶς,
 Ἀμοιμάδων δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι δ' ἰσχυρῶς.
 Κτίσι πῆσαι δ' ἰσχυρῶς βάλει ἰσχυρῶς αἶψα
 Βιβλῆκει πῆσαι πῆσαι ἰσχυρῶς δ' ἰσχυρῶς,
 Ὡ πολλοὺς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 20 Εἶκον ἀφραδῆς, μῆσαι πῆσαι, ἀλλ' ἰσχυρῶς
 20 Μῆσαι ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 20 Τεῖ δ' πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 20 Ἄντι πῆσαι ἰσχυρῶς δ' ἰσχυρῶς πῆσαι.
 20 Ἡ δ' ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Οὐκ ἀμῶ πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Τηλέμαχος δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ἀκρῶ πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ἡρεπῆ δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Δὴ τὸτ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Τ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Οἱ δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ται ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ἐπὶ πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Οἱ δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ἡρεπῆ δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ἐξ ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ται ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Οἱ δ' ἰσχυρῶς πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 Ται πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι πῆσαι.
 20

Horum alius quidem postes bene-firmatæ domus
 Percussit, alius, a. ianuaam subtiliter compactam:
 Alius, a. in pariete fraxinea *hæsta* cecidit ære-gravis:
 Amphimedon, a. Telémachū percussit manus ad car-
 strictim, extremam verò pellem læsit æs. * (pam
 Ctesippus, a. Eumæum super scutum lancea longa
 Humerū attingit: hoc, v. superuolauit, cecidit, a. in humū.
 Hi, v. rursus circum Vlyssē prudentem, versutum,
 Procorum in turbam iaculati sunt acutas lanceas.
 Tūc rursus Eurydamāta percussit vrbiū populator Vlyss
 Amphimedonta Telemachus, Polybū subulcus, [ses,
 Ctesippum postea boum bubulcus vir
 Percussit in pectus: gloriabundus, v. *illum* affatus est,

O multūm audax conuitiator, ne vnquam omnino
 Cedens stultitiæ magnificæ loquere, sed diis
 Rem committe, quoniam multo potentiores sunt.
 Hoc tibi pro pede hospitale *manū* quem dedisti
 Diuino Vlyssi domi *sue* mendicanti.
 Dixit flexipedum boum bubulcus: at Vlysses
 Vulnerauit Damastoriden cominus lancea longa.
 Telemachus autem Euenoriden Liocritum percussit
 Lancea medio ventre, penitus verò æs transfadegit.
 Cecidit, a. pronus, terram verò percussit tota fronte.
 Tā tunc Minerva hominū interfecitrix Ægida sustulit
 Alto ex fastigio, horum, v. mentes expauescētæ sunt.
 Hi, a. fugerunt per domum boues tanquam gregariæ.
 Quas quidem varius oestrus aggressus agitat,
 Tempore in verno, quando dies longi sunt:
 Hi verò sicut vultures curæ vagabundis, curæ rostris
 Ex montibus venientes in aues insiliunt,
 Hæc quidem in campo nebulas timentes pererrant:
 Hæc a. has perdunt insilientes, nequāquid remedium
 Est, neque fuga, gaudent autem visi præda:
 Sic hi in procos irruentes per domum
 Verberabant conuersi, horum verò suspirium mouebat-
 sur indecons,

Capitibus diuerberatis, pavimentum autem totum tan-
guine aestuabat.

Liodes verò Vlyssis irruens cepit genua,
Et ipsum precans, verba alata loquutus est,

Oro te Vlysses, tua a mei ratione habe, & mei misere-
Nego enim vlli mulierum in domibus [re,

Dixisse me aut fecisse quid mali, sed & alios
Sedavi procos, quicunque talia faceret. [nerentis

Sed mihi nõ obediuerunt ut à pravis *rebus* manus abisti-
Ideo & propter *suas* intèpeties inde centè mortè haufe-

At ego cum his vates nihil quum patrauerim [tunt,
Iacebo: sic non est gratia in posterum, benefactorum.

Hunc, v. totum conspicatus alloquutus est, prudens
Siquidem iam cum his vates *te* dicis esse, [Vlysses,

Nampe sanè videris sæpe optasse in ædibus,
Ut longè à me abesset dulcis in patriam reditus finis,

Et te vxor dilecta sequeretur & filios pareret:
Ideo non mortem gravem au fugies.

Sic igitur loquutus, ense cepit manu forti
Iacentem, quam Ageiaus abiecerat humum

Interfectus, quo hunc in ceruicem mediam percussit.
Loquentis, a huius caput palueribus mixtum est.

Terpiades verò cantor fugit mortem nigram.
Phemius, qui canebat cum prociis necessitate.

Stabat in manibus tenens citharam stridulam
Propè apud ianuam, bifariam a mentibus cogitabat,

An egressus domo Iouis magni ad aram
Aulæ sederet elaboratam, vbi multa

Laertes Vlyssésque bouum femora adoleuerant:
An supplicaret ad genua prouolutus Vlyssis.

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Genua tangere Laertiadæ Vlyssis.

Ille igitur citharam concavam deposuit humi
Medio crateris & throni argenteis clavis distincti.

Ipse verò rursus Vlyssis ruens cepit genua,
Et ipsum ꝑ precans verba alata loquutus est,

20 Γυναικὶ δὲ σ' ἰδὺσθ' οὐδέ μ' εἶδω, χαίρε' ἰλάσσει.
 21 Αὐτὰρ τοι μετόπισθε ἄχος ἔνευται, εἴ κεν ἀσπίδα
 22 Πέφνηε δέ τε θυοῖσσι κ' ἀσπίσσι τοῖσι δ' εἶδω.
 23 Αὐτοδιδρακτοῦ δ' οὐκ ἔτι δέ μοι ἐκ φρεσὶν οἶμαρ
 24 Πάσσειε ἐέρουσι, ἔνευε δὲ τοι ὄφρα κ' εἶπαι
 25 ὣς τε θεῖν' ἤ μ' ἐμὰ λαοὶ κείνοισι δειρομήτοισι.
 26 Καί κεν τολύμαχος παθὲ γ' εἴποι σὸς οἶκος ἔστε,
 27 ὣς εἰ γὰρ οὐκ ἔκωσ' ἐς θεοὶ δόμοισι κ' εἰ χαρίζωνται,
 28 Πολλοὶ δὲ μὲν μετ' ἄλλοισι ἀεισέμενοι κ' ἀσπίσσι
 29 ἄλλα' πολλὰ πλείεσσιν ἀφροσύνησιν ἤσθ' ἀσπίσσι.
 30 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄκουσ' ἰσθ' ἵ: τολύμαχος,
 31 Ἀΐψα δ' ἔδ' ἰδὺσθ' ἄσπετος ὄφρα κ' εἶπαι,
 32 Ἰχθυόμα δ' ἐπ' αὐτῶν κείσσειε ἔπειτα χαλκῷ.
 33 Καί κεν οὐκ ἐμὸν ταυρὸν σπείσσειε, ὅτι μὲν εἶπαι
 34 Οἶκος ἐκ κείνοισιν ἀπὸ σπείσσειε τοῦδε ἔόντος.
 35 Εἰ δὲ μὴ μὲν ἴππῃσι σπείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα,
 36 Ἡ ἴππῃσι κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα.
 37 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄκουσ' ἰσθ' ἵ: τολύμαχος,
 38 Πιπτοῦσσι γὰρ ἴκαστο ἔσθ' ἔπειτα, ἀμφοῖ δ' εἰ δόμοισι
 39 ἔσθ' ἔπειτα τῷδε κείσσειε, ἀφροσύνησιν κ' ἀσπίσσι.
 40 Ἀΐψα δ' ἔδ' ἰδὺσθ' ἄσπετος ὄφρα κ' εἶπαι,
 41 βουλή.

Τολύμαχος δ' εἰδὼς ἔσθ' ἔπειτα φρεσὶν ἔπειτα λαοὶ γυναικῶν,
 Καί κεν οὐκ ἐμὸν ταυρὸν σπείσσειε τοῦδε ἔόντος,
 20 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄκουσ' ἰσθ' ἵ: τολύμαχος,
 21 Μὴ μὲν σπείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα,
 22 Ἄσπετος ἔπειτα κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα
 23 Κείσσειε κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα.
 24 Τὸν δ' ἔπειτα κείσσειε φρεσὶν ἔπειτα πολὺ μὲν πε ἰσθ' ἔπειτα,
 25 Θεοῖσσι, ἰσθ' ἔπειτα κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα,
 26 ὄφρα κείσσειε κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα,
 27 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄκουσ' ἰσθ' ἵ: τολύμαχος,
 28 Ἄμφοισι κείσσειε κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα,
 29 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄκουσ' ἰσθ' ἵ: τολύμαχος,
 30 Ἄμφοισι κείσσειε κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα,
 31 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄκουσ' ἰσθ' ἵ: τολύμαχος,
 32 Ἄμφοισι κείσσειε κείσσειε κείσσειε κ' ἰσθ' ἔπειτα.

Oro te Vlyſſes: tu a mei rationē habe, & mei miſe-
 Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantotom [trere:
 Interficiēs, qui diis & hominibus cano.

Ipſe à me ſum edoctus, deus, a. mihi in mentibus canti-
 Omnes inſeuit, volo verò tibi accinere [tilenas
 Tanquam deo, ideo ne me cupias collo truncare.

Et Telemachus hæc dicet tuus dilectus filius,
 Quòd ego non voluntarius in tuã domũ, neq; indigēs
 Veni, prociſ cantaturus poſt conuiuium,
 Sed multò plures & potētiores duxerūt neceſſitate. i. vi.

Sic dixit: hunc a. audiuit magna viſ Telemachi,
 Statim v. ſuum patrem alloquutus eſt qui prope erat,
 Abſtine, neque hunc in fonte percute ære.

Et præconem Medonta ſeruabimus, qui mei ſemper
 Domo in noſtra curam habuit, dum puer eſſem:
 Si iam non ipſum interfecit Philætiſ, vel ſubulcus,
 Vel tibi obuius fuit concitato impetu iuenti in domo.

Sic dixit: hunc a. audiuit Medon prudentia ſciens:
 Expauefactus, n. iacebat ſub ſede, circum verò pellem
 Indutus bouis nuper excoriatam, fugiens mortē nigrã.
 Statim autem à throno ſurrexit, citò verò abiicit boui-
 nam pellem:

Telemacho a poſtea prouens illius cepit genua,
 Et ipſum precans verba alata loquutus eſt,

O amice, ego quidē hic ſum, tu. v. cohibe te, dic au-
 Ne me impotenti robore lædat acuto ære, [tē patri
 Viriſ prociſ iratus, qui ei totoſ dederunt

Res in domibus, te v. ſtulti nihil honorauerunt.

Hunc a. ſubridens alloquutus eſt prudens Vlyſſes,
 Bono eſto animo, quoniam te hic liberauit & ſeruauit,

Vt noſcas in animo, & dicas & alij,
 Quòd bene facta malefactis ſunt longè meliora.

Sed egreſſi ex ædibus ſedete foris
 Ex exde in aula, túq; & multum famoſus cantor,

Dũ ego in domo elaborando peragã q̄ me oportet,
 Sic dixit: hi verò exiuetunt domo cuntes.

Ἐξιδίω δὲ ἄρα τὴν διὰς μεγάλην ποτὶ βροχῶν

Πάσι σε ποπύειτε, οἷον ποτὶ θυγῶν ἀνί.

Πάττειτ δὲ ἰδυσσιέ καθ' ἰδί υἷο μεν, οἶπε ἴτ' αἰδ' ἔστ

Ζωὸς ὑποκλιπίωτο, ἀλύσκει κῆρυ μάλα πα.

Τοὶ δὲ ἰδὴ μάλα πάντας ἐν ἀμύσσι κ, καίπερ

Πεπύειτε πολλοὺς ἀτ' ἔχθρας εἰθ' ἀλίπες

Καίλων ἐς ἀνικλὸν πολίτην ἰκτοδὴν διαλῶσης

Διητῶν ἐξέμυσαν πολυαπὸ οἱ δὲ τε πύειτε

Κύμαθ' ἀλὸς ποθῶντες ὄπτι φαρσδοισι κίχρω παρ,

Τοῖς υἷο τ' ἰλίω ε φάρδοισι ἐξείλετο θυμέν.

Ὡς τὸ τ' ἀσθ' μεσῆρις ἴπ' ἀλλήλοισι κίχρω πα.

Διήτῶν τε κλίμαχος φαρσδοῖν πολέματις ἰδυσσιέ,

Τηλέμαχ' εἰ δὲ ἄρα μοι ὑπέλιπον ἔσθ' ἀρούκλιω,

Ὅθ' ἔπος ἔπειμα τὸ μετ' ἀμύσσι κ, ὄπτι.

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ οἴλω ἴπτιναι τὸ περὶ

Κηίωσι δὲ θυμένω, φαρσδοῖν ἔσθ' ἀρούκλιω,

Διήτῶν δὲ ἔρω χυθ' ἀλλήλοισι, ἴπτι γυμνακῶν

Διητῶν ἀνικλὸν ἴπτι κ, μέγαρ' ἄμπερὶ αν'

Ἐσθ' ἀλλήλοισι περὶ ἴπτις ἰδυσσι κ, ὄπτι.

Ὡς φάτο ἰδυσσι, τὸ δὲ ἄπτι με ἵπτι μετ' αἷμα

Ὡς ἔπτι δὲ θυμένω μέγαρ' ἀμπερὶ αν'

Ἦν δὲ ἰδυσσι μετ' ἀλλήλοισι φαρσδοῖν ἄμπερὶ αν'

Εὐρὸν ἔπτι ἰδυσσι κ, ἀμπερὶ αν' ἴπτι μετ' αἷμα

Διητῶν κ, ἰδυσσι περὶ ἀλλήλοισι, ἴπτι μετ' αἷμα

Ὅθ' φάτο τὸ βροχῶν καὶ βροχῶν ἰδυσσι κ, ὄπτι.

Παῖ δὲ ἄρα οἱ φαρσδοῖν τε περὶ κ, τ' ἀμπερὶ αν' αν'

Διητῶν περὶ ἀλλήλοισι δὲ εἰς ὄπτι ἰδυσσι κ.

Ὡς ἰδυσσι περὶ ἀλλήλοισι κ, ἴπτι μετ' αἷμα

Ἦν δὲ ἰδυσσι καὶ τὸ κ, ἀμπερὶ αν' ἴπτι μετ' αἷμα

ἴπτι μετ' αἷμα.

Γούσι δὲ ἀλλήλοισι περὶ μέγαρ' ἴπτι μετ' αἷμα

Αὐτὸς ἰδυσσι κατ' ἴπτι κ, ἴπτι μετ' αἷμα

Καὶ μετ' ἀλλήλοισι ἴπτι μετ' αἷμα φαρσδοῖν.

Ἦν δὲ θυμένω χυθ' ἀλλήλοισι, ἴπτι μετ' αἷμα

Ὀὐκ ἔστιν ἀμπερὶ αν' ἴπτι μετ' αἷμα

Τοὶ δὲ δὲ μοι ἰδυσσι κ, ὄπτι μετ' αἷμα

Sederunt igitur hi Iouis magni ad altare
 Undique aspicientes, eadem expectantes semper.
 Aspiciebat. a. Ulysses ad suam domum, si quis adhuc virorum
 Viuus sublateret, fugiens motiem nigram.
 Hos. a. vidit valde omnes in sanguine, & pulueribus
 Prostratos multos, sicut vires quos piscatores
 Concauum in litus album extra mare
 Reti extraxerunt multifore: hi omnes
 Vndas maris desiderantes in arenis fusi sunt.
 Horum quidem sol Phætho abstulit animum.
 Sic tunc igitur proci ad inuicem fusi erant.

Iam tunc Telemachum alloquutus est prudens Ulysses,
 Telemache, eia age, mihi voca nutricem Eurycleam,
 Ut verbum dicam quod mihi in animo est.

Sic dixit, Telemachus. a. dilecto obedivit patri,
 Mota verò ianua alloquutus est nutricem Eurycleam,
 Eia, iam huc ades anus olim genita, quæ mulierum
 Familiarum speculatrix es in domibus nostris,
 Veni, vocat te pater meus, ut aliquid dicat.

Sic loquutus est: huic autem firmum fuit verbum.
 Aperit verò ianuas domorum bene habitatarum.
 Perrexit autem ireat Telemachus antè præibat.
 Inuenit postea Ulysses cum interfectis mortuis,
 Sanguine & pulvere inquinatum tanquam leonem,
 Qui venit post vorarò bonem, pernoctantem in agro:
 Omne autem ei pestilique genæque virinque
 Cruentæ sunt: horribilis est autem ei vultus aspectu.
 Sic Ulysses inquinatos habebat pedes & manus desuper.
 Hæc verò postquam mortuorumque & magnum inspexit
 sanguinem,

Aggressa est ululare, quoniam magnum vidit opus:
 Sed Ulysses prohibuit, & tenuit cupientem,

Et ipsam accersitam verbis alarum alloquutus est,
 In animo anus gaude & te colibe neque ulula,

Non est fas interfectis vitis insultate.

Hos autem parca domuit decorum, & impia opera,

20 Οὐπια γὰρ πίσκει ἔτιχθαι καὶ ἀθροῖται,
 20 Οὐ κακόν, ἔσθ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας εἰσφέρειται.
 20 Τὰ κ' ἀκαθάρτητα ἀεικία πύτ-
 μαι ἰπύττων.

20 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυνώσκεις εἰ μὲν ἔστι κατὰ λείπον
 20 Αἰτε μ' ἄπυθ' ἔσθ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας εἰσφέρειται.
 20 Τὸν δ' αὖτε φησὶν εἶπε φίλη ἔσθ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας
 20 Τοι μὲν ἔστι τοι τίποτι ἀληθείᾳ κατὰ λείπον.
 20 Πεντέκοι τὰ τε εἴσι εἰ μὲν ἔστι γυνώσκεις
 20 Διμωτὴ τὰ τε ἔσθ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας εἰσφέρειται.
 20 Εἰς τὰ τε ξάριον, κ' ἀκαθάρτητα ἀεικία πύτ-
 20 Τὰ κ' ἀκαθάρτητα ἀεικία πύτ-
 20 Οὐτ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας εἰσφέρειται.
 20 Τηλέμαχος δ' ἔπει μ' εἰς τὸν ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας
 20 Σιωπῆται εἴσκει ὅτι δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας
 20 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυνώσκεις εἰ μὲν ἔστι κατὰ λείπον
 20 Εἶπω δ' ἀλόγῳ, τὴν τε θεῖς ὑπὲρ ἰπύττων
 20 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος φησὶν εἶπε πολύμητις Ὀδυσσεύς
 20 Μήπω τὴν δ' ἰπύττων σὺ δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας
 20 Ἐλθέτω ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Ὡς δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυνώσκεις εἰ μὲν ἔστι κατὰ λείπον
 20 Αὐτὰρ ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Εἰς τὸν ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Ἄρχεται τὴν ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Αὐτὰρ ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Τὴν δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Αὐτὰρ ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Διμωτὴ τὰ τε ἔσθ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας
 20 Μιανθῆται τὴν δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας
 20 Θεοὶ ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Φυλαί ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Τὴν δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Ὡς δ' ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Αἰετὸν ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.
 20 Πρῶτον μὲν οὖν τὴν ἔμ' ἰδού, ὅτις τοῖας ἀεικία μνηστῆρα.

Non aliquem enim honorabant terrestrium hominū,
 Non malum, neque bonum qui ad ipsos peruenisset:
 Ideo & propter tuas intemperies indecentem mortem
 assequuti sunt.

At age, mihi tu mulieres eas in ædibus recense,
 Quæ me inhonorant, & quæ sine peccato sunt.

Hunc v. rursus alloquuta est dilecta nutrix Euryclæa,
 Ego autem tibi fili veritatem dicam,

Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres
 Famulæ, has quidem opera docuimus operari,

Lanæque extendere, & seruitutem tolerare.

Harum duodecim omnes impudentiæ se dederunt,

Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.

Telemachus a nuper quidem crevit, æq; ipsum mater:

Imperare sinebat famulis mulieribus.

Sed age, ego ubi ascendero in cœnacula splendida

Dicam tux vxori: cui aliquis deus somnum iniecit.

Hanc v. respondens alloquutus est prudens Vlysses,

Nondum hanc excita, tu autem huc edic mulieribus.

Vt veniant, quæ antea indecentia operatae sunt.

Sic dixit: ianus autem per domum exiit

Nuntiatura mulieribus, & incitatura ad veniendum.

At hic Telemachus, & bubulcum, & subulcum

Ad se vocatos verbis alatis alloquutus est,

Incipite mortuos portate, & iubete mulieres:

At postea thronos pulchros, & mensas

Aqua, & spongiis multiformibus purgate.

Sed postquam iam totam domum ornaueritis,

Famulas eductas è subrefacta domo,

Inter medium tholum, & pulchrum septum aulae,

Diuerberate ensibus longè acutis, donec omnium

Animas auferatis, & obliuiscantur Venetis,

Quam à prociis habuerant, dum clam miserentur.

Sic dixit: hæc a mulieres congregatae venerunt omnes,

Graviter lugentes, teneram lacrymam defundentes.

Primum quidem mortuos portauerunt interfectos.

Καὶ δ' ἂν ἄρ' ὑπ' ἄσπετον ἐπίσταν εὐεργετὴν αἰλῆς,
 Ἀλλήλοισι ἐρείδουσιν στήθεσσι δὲ ἔδουασι
 Αὐτοὺς ἐπιπέσσει τῆς εἴδου φέρων καὶ αἰθήρη.
 Αὐτοὺς ἔπειτα ὄβριος σθένος ἀνείκελ ἰδὲ πρυπτιζέας
 Τ' ἄπει καὶ σπέγγριον φαυλοτάτησιν κείθεσσι.

Αὐτὴρ πάλι μάχεσθαι, Κακέλος καὶ ἰσχυρότερος
 Δίεστιν δαίμωνι πύγμα ποικιλοῖ δόμοιο
 Σὺ δ' ἄγε δὲ ἰσχυροὺς ἄμωφι τίθισσαι δὲ δούραζε.

Αὐτοὺς ἔπειτα πάντ' ἀμωφὴν δίκασμάσσωτο,
 Δίμωας ἔξαρζήτεας ἰούσιν δόμοιο μαγέροισι,
 Μενέλαοι τε δόλο καὶ ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,
 Εἰς ἴσταν στήθεσσι δὲ ἔπειτα ἦν ἀλύξαι.

Τεῖσι δὲ πάλι μάχεσθαι πύγμα δόμοιο ἀρχ' ἀγορεύοντα,

39 Μὲν δ' ἄγε καὶ κειμένω δαίμονι δόμοιο δούρασι κείθεσσι

39 Τεῖσι δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

39 Μενέλαοι δ' ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς.

Ἦν δ' ἄγε ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Κείθεσσι δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Τεῖσι δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς.

Ἦν δ' ἄγε ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Εἰς ἴσταν στήθεσσι δὲ ἔπειτα ἦν ἀλύξαι.

Ἦν δ' ἄγε ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Δαίμονι δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς.

Ἦν δ' ἄγε ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Εἰς ἴσταν στήθεσσι δὲ ἔπειτα ἦν ἀλύξαι.

Τεῖσι δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Τόμοιο δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς.

Χείροισι δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς.

Οἱ δ' ἄγε ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

Εἰς ἴσταν στήθεσσι δὲ ἔπειτα ἦν ἀλύξαι.

Αὐτοὺς ἔπειτα ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

39 Οἱ δὲ ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

39 Οὐδ' ἄγε ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς,

39 Ἐλθέτω ἰσχυροὺς ἀμωφίαις ἔσαντε αἰλῆς.

Sub porticu autem deposuerunt bene, septa aulæ
 Ad iulcem innitentes, imperavit verò Vlyßes
 Ipse festinans, hæc a. exportabant & necessitate. i. vi.
 At postea tironos pulchros, & menias
 Aqua & spongias multum perforatis purgant,
 At Telemachus, & bubuleus, & subuleus
 Scopis pavimentum affabre factæ domus
 Verrebant, hæc v. exportauerunt famule, posuerunt. a. foris.
 At postquam omnem domum ornauerunt,
 Famulas eductas & fabrefacta domo,
 Inter tholum & pulchrum septum aulæ. [rat fugere.
 Læta concluderunt in angusto, vnde nō aliquo modo e-

His verò Telemachus prudens incepit dicere,
 Non quidem iam pura morte animum asferam
 Harum quæ iam meo capiti opprobria fuderunt
 Matrique meæ apudque procos dormierunt.
 Sic dixit: & funem navis nigræ
 Ex columna suspensum magna circumiecit tholo
 Altè extensum, ne quâ pedibus terram tangeret.
 Sicut. a. quando vel turdellæ pandis alis vel columbæ
 Reti se applicuerint quod stat in struticeto,
 Septum intrantes, odiosum verò ear suscepit cubile:
 Sic hæc ordinatim capita habebant, circùmque omnibus
 Collis laquei erant, vt miserrimè morerentur.
 Motarunt autem pedes paululum non valde diu.
 Educunt. v. Melanthium in vestibulūque & aulam;
 Huius autem quidem naræque & aures saxo arte,
 Absciderunt, genitalis que extraxerunt canibus cruda
 comedenda,

Manūque & pedes inciderunt ex candescenti animo.
 Hi quidem postea lotis manibus pedibusque,
 Ad Vlyßem domū nimirū iuerunt: perfectum est. v. opus.
 At hic alloquutus est dilectam nutricem Euryclæam,
 Porta sulfur anus malorum medelâ, porta. a. mihi i-
 Ut fumigem domum tu autem Penelopen [ignem
 Venire huc iube eum ancillis mulieribus:

20 Πόσας δ' ὄτρυνον θύμους ἔδωκα τέλει.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπε φίλον ἕφρι θυμολογία,
 25 Νῆφ δὲ ταυτὰ γὰρ τέκνονέ μου κ' ἔμειθευ' ἴησι.
 25 Ἀλλ' ἄγε τοι χλωϊάε τι χεῖρα τι εἶματ' ἐείκω.
 25 Μήδ' ἄνω βέλυσσι πᾶντο μολύβδον δούρασ' ἄμους.
 25 Ἐσπεθ' ἐπὶ μεγάροισι τιμωκῆντι δέκατι εἶσι.
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσεΐπον πολύμητις ἑδυσσεύς
 20 Πύργω μαι προσέειπε ἐπὶ μεγάροισι γυνοῖσιν
 ἱεῖσιν αὖτ' ἰδὲ ἀπίδοσι φίλῃ ἕφρι θυμολογία,
 25 Ἡΐνευ δὲ ἄρα πύργῳ σπείον' αὐτὰρ ἑδυσσεύς.
 Ἐὐδιδίωσσι μέγροισι κ' ἀμύμονι κ'
 αἰδελῷ.

Τραυλὸν δ' αὖτ' αἰεὶ ἐκ δὶά δώματα κελ' ἑδυσσεύς,
 Ἀγγαλίνοισι γυναιξίν κ' ὄτρυνέουσι ἴδωται.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐν μεγάροισι δάος κ' χροῖσι ἔχουσαι.
 Αἰεὶ δ' ἀμφοτέρωθεν κ' ἰσπαύζοντ' ἑδυσσεύς,
 Καὶ κούροισι ἀγαπαζέουσιν κεφαλῶν τε κ' ὀμῶν.
 Χειρὸς τ' ἀπὸ μῶν τ' δὲ γλυκεῖ ἴμοισι ἴησι
 Κλωθεῖ μῶν κ' σταχθεῖ γήτωσιν δ' ἄρα φησὶ πάσας.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΨΓΡΑ
 φηλας τ' Ομύρου ἑδυσσεύς.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ ἑδυσσεύς πρὸς τὴν ἑλπίδα
 κ' ἔφ' ἔπαινε δὴ θυμολογία ἀεικλιθεῖσιν, κ' ἑδυσσεύς
 σίαις κ' παλιμῶν κ' ἔφ' ἑλπίδι ἔξοδος.

ἌΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
 Ψῖ δ' αἰαγιστοῖς πῖσι ἴησι τὴν ἀεικλιθεῖσιν.

Ἄ Ἀ Ἀ Η.

Ὀδυσσεύς ἀπὸ τῶν ἀεικλιθεῖσιν αἰαγιστοῖς.

Omnes autem impelle famulas ut domum veniant.

Hic. v. rursus alloquuta est dilecta nutrix Euryclea.

Certe iam hæc fili mi secundum decens dixisti.

Sed age, chlamidamque tunicamque vestimenta portabo.

Non autem sic laceris pannis rectus latus humeros

Sta in domibus: culpandam autem esset.

Hanc verò rursus alloquutus est prudens Vlysses.

Ignis nunc mihi primam in domibus fiat.

Sic dixit: neque non obediit dilecta nutrix Euryclea:

Portavit autem ignem & sulfur: et Vlysses

Bene purificavit & cœnaculum & reliquam domum

& vestibulum.

Anus. v. rursus ascendit per domos pulchras Vlyssas,

Nuptians mulieribus, & incitatura ut venirent.

Hæc. a. iuerunt ex domo tædas in manibus tenentes.

Hæc quidē circumfundebantur & salutabant Vlysses,

Et osculabantur amplectentes caputque & humeros,

Manusque capientes: hunc verò dulce desiderium cepit

Fletus & suspiria: nouit autem mentibus omnes.

ARGUMENTVM XXIII. LIBRI

ODYSSEÆ HOMERI.

Vlysses ab uxore sua agnoscitur: eique historiam suorum
errorum pauca refert. Vlysses deinde & Telemachus
cum suis excedant.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

V, autem, cognoscit maritum suum quon-
dam Penelope.

ALIA INSCRIPTIO.

Vlyssis à Penelope agnitio.

μῦθον εἶπεν·

Ρῆτ' ἄρ' οἷς ὑπέσθ' ἀεικέλιον κερῶ
χαλῶσαι,

δαίμωνι φέρωντο φίλοι πείσῃ ἰσθῶν ἰότα.

Γαῖωπα δ' ἔρρησσετο, πείθε δ' ὑπέσθη
κτερόν οἱτο·

Ἰπὸ δ' ἄρ' ἕσθ' ἀφ' ἑλπίδος, καὶ μὴ φθῆε
μῦθον εἶπεν·

Ἐγὼ σὺν ἐλπίδι φάσμα, φίλον τέκος, ἕσθ' ἰσθῶν

Ὀφθαλμοῖσι πείσῃ πῆρ' ἰσθῶν ἰσθῶν πείσῃ

Ἡλθ' ἕσθ' ἰσθῶν καὶ ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Μυκτοῖσι δ' ἔσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Κάδισσος, καὶ ἀτίματ' ἰσθῶν, βίβωσθ' ἰσθῶν

Τῶν δ' ἄρ' ἕσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Μοῖα φίλη, καὶ ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ἄσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν, καὶ ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Καὶ τὴν χαλῶσαι, οἷσι σὺν ἰσθῶν ἰσθῶν

ἰσθῶν ἰσθῶν

Οἷσι σὺν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Τῶν δ' ἄρ' ἕσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Τῶν δ' ἄρ' ἕσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ἡλθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Οὐ γὰρ πῶς πῶς ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ὡς γὰρ ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ἄλλ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Εἰ γὰρ πῶς ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Τῶν δ' ἄρ' ἕσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Τῶν δ' ἄρ' ἕσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ἄσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Τῶν δ' ἄρ' ἕσθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ὡς πῶς ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ἡλθ' ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ὁ γὰρ πῶς ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

Ὁ γὰρ πῶς ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν

NVS autem in coenacula ascendit
exultabunda.

Hæc distura dilectum matitum
intus esse.

Genua v. firma habebat, pedes emi-
cabant & mouebantur gaudens
stetit autè super capite, & ipsi vet-
bum dixit.

Surge Penelope dilecta filia, vt videas

Oculis tuis quæ cupiebas dies omnes:

Venit Vlysses, & domum aduenit serò licet redax.

Procos. v. interfecit superbos, qui suans domû [filiû,

Contristabâr, & res comedebâr, & viò èter tractabant

Hæc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Nutrix dilecta, insanam te dissecerunt, qui possunt

Insipientem facere, cum qui vel prudētissimus fuerit,

Contra delitum faciunt: vt prudentiam ineat & asse-

quatur:

Qui te læserunt, antea verò mentibus bona eras.

Cur me itrides perdolentem animum habentem,

Hæc præter verum dicens, & ex somno suscitans

Dulcis, qui me ligauit palpebris oculos obducens,

Non eni in ita dormui, ex quo Vlysses

luit visurus malum illum non nominandum.

Sed age, nunc descende, & retro vade domum:

Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,

Hæc profecta nuntiasset, & ex somno excitasset,

Ideo citò odiosè ipsam ego remisissè in ire

Rursus intra domos, te. a. in hoc saltè senectus iuuat.

Hanc. v. rursus alloquuta est dilecta nutrix Euryclea,

Non te irideo filia dilecta, sed verè tibi

Venit Vlysses, & ad domum peruenit sicut dico.

Hæc hospes, quem omnes inhonorabant in ædibus,

- 21 Τὸν εὐμαχὸς δ' ἄρα μοι πάλα γένοιτο ἰδοῖν ἴσπερ.
 22 ἄλλ' αὖτε σπυρομένῳσι νόμισμα πατρὸς ἐλάδεις,
 23 ὄφρ' αἰθρῶν πικρὸν ἄλλω ἐκδύωμενόντων.
 24 Ὡς ἔφατ' ἡ δ' ἔχαιρε, καὶ λυτοὶ λήθηεν θεοῖσσι
 25 Γραῖ σφραγίσθη, κλειρώσθη δ' ἀποδάκρυσι ἄλλ'
 26 Κόμῳ σφαιροσπῶ ἴσησ' ἔπειτα φερσύνῃσιν,
 27 Εἰ δ' ἄγε δή μοι μῦθ' ἀεὶ δάμνασθαι μεμνῆσθαι ἴσπερ,
 28 Εἰ ἴπαι δὴ εἴκοι ἰσάσθαι, ὡς ἀγορεύεις.
 29 Ὅππῃσι δὲ μετρήσῃσι κλισίῃσι γίγθαι ἰστικῶ
 30 Μουσῶσιν ἴσπ, τὴ δ' ἔφει ἀπὸ τοῦ ἴσπαι ἔμμενοι.
 31 Τί μοι δ' αὖτε φερσύνῃσι εἶλα ἔσθαι δούκλεισιν,
 32 Ὅσα ἴσπαι, ἢ πυθόμεναι, ἀλλὰ γούτε σὺν ἄλλωσιν
 33 Κτενοῦσιν ἴσπαι δὲ μοχλῶσιν δούκλεισιν ἴσπαισιν
 34 Ἡ μὲν δ' ἀτυξίωσιν σφαιρῶσιν δ' ἔχει δὲ ἀφροσύνησιν
 35 Περὶ γ' ἔπαι δὲ μοι σφαιρῶσιν λυτοὶ μαγάρῃσι κλισίωσιν
 36 Τυλίωσιν ἴσπαισιν γούτε σφαιρῶσιν κλισίωσιν
 37 Ἐὔσθαι ἴσπαισιν ἴσπαισιν μὲν κτισίωσιν ἴσπαισιν
 38 Ἐσπαισιν ἴσπαισιν ἀμείνωσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 39 ἴσπαισιν,
 40 Κεῖσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν καὶ θυμῶσιν ἴσπαισιν
 41 Αἴσπαισιν ἴσπαισιν πατρίωσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 42 Νῦν τὴ μὲν δὲ σφαιρῶσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 43 ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 44 Πῶσιν μὲν κτισίωσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 45 Ἄλλ' ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 46 ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 47 Νῦν δ' ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 48 ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 49 Καὶ τῶσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 50 Μισθῶσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 51 Τί μοι δ' αὖτε φερσύνῃσι σφαιρῶσιν πύκλεισιν
 52 Μῦθ' ἀεὶ δάμνασθαι μὲν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 53 Ὅσπαισιν γούτε σφαιρῶσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 54 Πῶσιν μὲν κτισίωσιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 55 Ἄλλ' ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν
 56 Ἄλλ' ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν ἴσπαισιν

Telemachus autem iamdudum cognouit inuis esse:
Sed prudenter consilia patris occultabat,

Ut virorum puniret violentias superbiorum.

Sic dixit: hæc verò lætata est à lecto saltans,
Anum circumplexa est, à palpebris, a lacrymam misit.

Et ipsam vocatam verbis alaris alloquuta est,

Eia age iam mihi nūtrix dilecta verum dic,

Si verè iam domum venit ut dicis,

Quomodo iam proci impudentibus manus immisit
Solutus nimirum, hi a semper cōgregati intus manebant?

Hanc a rursus alloquuta est dilecta nūtrix Eutychea,
Non vidi, non audiui, sed suspirium solum audiui

Interfectorū: nos, v. in recessu thalamorū bene factorum
Sedebamus timentes, fores a tenebant bene congrux,

Antequam me, tuus filius à domo vocaret

Telemachus, hunc enim pater misit ut me vocaret.

Inueni postea Ulysses inter interfectos mortuos

Stantem: hi autem ipsum circum lapidibus stratum pau-
mentum tenentes,

Iacebāt ad inuicē: (tu si esses cōspicata animo delectare
Sanguine & crurore fœdatur, tanquam leonem. (ris)

Nunc hi quidem iam omnes in primis foribus

Congregati sunt: at hic domum fumigat perpulehram
Igoi magno accenso: me autem misit ut te vocarem:

Sed sequere, ut vobis lætitia afficiatis

Ambo charum cor, quoniam mala multa passi estis:

Nunc verò iam hoc longum desiderium perfectum est.

Venit quidē ipse vixus domum suam: inuenit autē & te

Et filium domi: malè verò qui ei fecerant

Proci, hos omnes puniuit sua in domo.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Nūtrix dilecta, ne sanè magnum te iactes irridens:

Sols enim quàm gratus in domo appareret

Omnibus, maximè autem mihiq; & filio quē genuimus:

Sed non est hoc verbum verum sicut dicis.

At aliquis immortalium interfecit procos superbos,

Ob insolentiam exosus acerbam, & mala opera.
 Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
 Non malū, neq; sanè bonū quicumq; ad ipsos venisset.
 Ideo propter iniquitates passi sunt malum: at Vlysses
 Perdidit longè reditum Græciæ, perit autem ipse.

Huic. v. postea respondit dilecta nūrix Euryclæa,
 Filiā mea, quale tibi verbum fugit septum dentium?
 Quæ maritum intus foco assidentem nunquam dicis
 Domū esse venturū, animus a tibi semper incredulus?
 Sed age, tibi & signum permanifestum aliud dicam.
 Cicatricē, quam quondam ipsi sus impressit albo dēte.
 Hanc dum abluerem agnoui, volebam verò tibi ipsa
 Dicere, sed me ille captam in ore manibus
 Non sinit dicere prudentis mentis.

Sed sequere, at ego me ipsam tibi puniendam tradam,
 Si te deceperō: antea sic me miserima morte.

Hunc. a. respondit postea prudens Penelope,
 Nūrix dilecta, difficile te deorum semper genitorum
 Consilia intelligere, licet multarum rerum sis perita.
 Sed tamen eamus ad filium, ut videam
 Viros procos interfectos, & eum qui illos interfecit.

Sic loquuta, descendit ē coenaculo, multa. v. ei cor
 Movebat, an seorsim dilectum maritum interrogaret,
 An assans oscularetur caput & manus captas.
 Hæc. a. postquam ingressa est & transiit lapideū limē,
 Sedit postea ē regione Vlyssis in ignis splendore,
 Parietis alterius, hic verò ad columnam longam
 Sedebat deorsum videns, expectans si se alloquerentur
 Fortis vxor, postquam vidit oculis.

Hæc autem tacita diu sedit, stuporq; ei cor cepit.
 Aspectu verò aliquando ipsum peripicūē videbat,
 Aliquando autem non agnoscebat mala corpori ve-
 stimenta habentem.

Telem. v. increpuit eā, sermonēmq; habuit his verbis,
 Mater mea misera mater, durum animum habens,
 Cur sic à patre recedis: neque apud ipsam

- 20 Εξομνή μύθειαι ἀείματα δὲ μακρὰ κεί
 20 Οὐ μὲν κ' ἄλλο γ' ὄβρι γυναι πελαγίτι θυμῷ
 20 Ἄνδρες ἀρετῆν, ὅς σ' ἔχουσ' ἀποδ' ἀμοχθῆν
 20 Ἐλθοι ἐκαστὸν ἴσσις πατρῶν ἄνακτα.
 20 Σὺ δ' ἄφει κρυδίη στυγετὶ, ἠδὲ λίδου.
 Τὴν δ' αὖτε φρονέουσα κλέμεθρον πύλαι ἴππων,
 20 Τίαντ' ἐμὲ, θυμὸς μοι εἰς στήθεσσι τίθειται.
 20 Οὐδέ τι φοροκλήθ' ἀνέκμησθ' ἔπος, κ' ὄβρι πύλαι.
 20 Οὐδ' εἴ τί σ' ἴδω, ἴδω ἴσασθαι, κ' ἴστω δὴ
 20 Ἐσ' ἰδουσί, κ' εἴκει ἐκείνου, ἠδὲ μάλα καὶ
 20 Γνωσέτω' ἀλλόλιαι κ' λαοὶ, ἔστω γὼ δ' ἔμην
 20 Σήμαθ' ἄδ' ἔχ' ἰσθ' ἀκρυμαθῆα ἰδὼρ ἀσ' αἰδέσθαι.
 Ὡς εἶπε, μαίθεσσι δ' ἑ πολύτλας δέας ἰδουσί.
 Αἰδέα δὲ παλῆμαχος ἴππων περὶ θέντα φρονέουσα,
 20 Τυλίμαχος ἦτοί μοι τὴν εἰς μαγάρησι ἴασι
 20 Πεισέζω, τ' ἐμὲ τὴν πύλα δ' ἑ φρονέουσα κ' ἀφίετο.
 20 Νυῦ δ' ἔπει μύθοισιν, ἄνακτα δ' ἔχ' ἴσασθαι
 ἔμην,
 20 Τοιούτῃ ἀπυθέζω με, κ' ἔπει φησὶ τοῖς ἴδω.
 20 Ἡμεῖς δ' ἑ φρονέουσα ὄπως ἔχ' ἄρεται γήθηται.
 20 Καὶ γάρ τι δ' ἠδὲ κρυδίη ἀσταντοῖας εἰς θυμῷ,
 20 Ἐμὲ ποδῶν ἔστω ἀσταντοῖας ἴππων.
 20 Φρονέουσα τί φρονέουσα κ' πατρῶν ἄνακτα
 20 Ἡμεῖς δ' ἔπει μύθοισιν ἀπυθέζω, ἠδὲ μάλα κ' ἀφίετο
 20 Κλέμεθρον ἰδὼρ ἴσασθαι φρονέουσα ἀφίετο.
 Τὴν δ' αὖτε παλῆμαχοι πατρῶν ἄνακτα κεί.
 20 Αὐτὸς ταῦτά γε λίδου πύλαι φίδε αἰὼν γὼ δ' ἔστω
 20 Μήτην δ' αὖτε φρονέουσα κ' ἀφίετο, κ' ἀφίετο
 20 Ἄλλοι αἰὼν ἔστω φρονέουσα κ' ἀφίετο.
 20 Ἡμεῖς δ' ἑ μύθοισιν ἀφίετο, ἠδὲ μάλα κ' ἀφίετο
 20 Κλέμεθρον φρονέουσα, ἠδὲ μάλα κ' ἀφίετο.
 Τὴν δ' ἀπυθέζω φρονέουσα πολύτλας ἰδουσί,
 20 Τοιούτῃ ἴσασθαι ὄπως μοι φρονέουσα ἀφίετο
 20 Πεισέζω κ' ἀφίετο, ἠδὲ μάλα κ' ἀφίετο
 20 Ἄλλοι αἰὼν ἑ μύθοισιν ἀφίετο, ἠδὲ μάλα κ' ἀφίετο.
 20 Αὐτὸς φρονέουσα κεί, ἠδὲ μάλα κ' ἀφίετο

Sedens verbis interrogas: neque seruitaris?

Non quidem alia sic mulier tolerabili animo

A viro abstineret, qui ei multa mala perpessus

Venisset vigesimo anno in patriam terram.

Tibi autem semper cor durius est lapide.

Hunc verò rursus alloquuta est prudens Penelope,

Fili mi, animus mihi in pectoribus stupet,

Neque dicere possum verbis, neque interrogare,

Neque in vultum videre contra: si verò iam

Est Vlysses & domum venit, certè valde nos

Cognoscemus inter nos & melius: sunt enim nobis

Signa, quæ nobis abscondita seimus ab aliis.

Sic dixit: risit autem pertolerans diuinus Vlysses:

Statim autem Telemachum verbis alatis alloquutus est,

Telemache certè matrem in ætibus dimitte

Tentare me: forsitan autem agnoscet, id quæ melius.

Nunc verò quòd sordeo, mala autem corpore vesti-

menta indutus sum,

Idcò inhonorat me, & negat eum esse qui sum.

Nos verò consultemus ut erit optimum factu.

Etenim aliquis vnum virum qui interfecerit in populo,

Cui non multi sint adiutores postea,

Fugit, affinitibusque relictis & patria terra.

Nos a sustine aculū civitatis interfecimus, qui valde opti-

limum in Ithacæ: deo te cogitare velim. (mi

Hunc v. rursus Telemach. prudēs cor. alloquutus est,

In se hęc videns pueri quæstio, tuum enim optimum

Consilium in hominib. dicunt esse, neq; aliquis tecum

Alius vir contendat mortalium hominum (firmo

Nos a alacri animo subsequemur, neq; quæpiata in re af-

Fore ut robore indigeas quærā quidē in nobis erit viriū.

Hunc v. respondēs alloquutus est pertolerans Vlysses,

Ego igitur dicam ut mihi videtur esse optimum factu,

Primum quidem lavamini, & induimini vestes,

Famulāsque in domibus iubete vestimenta capere:

At diuinus cantor tenens citharam stridulam,

23 Ἡ ὡτὶ ἐγγίδω σελιπτοῖ γμονοὶ ἐγχεθ' μεῖο,
 24 Ὡς κ' ἰὸν προσέειπε γάμοις ἑμμεταφ' ἰκίος ἀκούων,
 25 Ἡ δ' ἐπ' ἰδὼν στήθεσσι, ἃ εἰ ἔπειτα πάλισσι·
 26 Μὴ φοβέσθαι κλέϊντι θύου φόνου κ' ἄστυ χροῖται
 27 Λιθρῶνι μιν κτήσασθαι πρὶν γ' ἑμείσας ἐλπίσῃ ἔξω
 28 ἄγχοι εἰ σματῶσι πάλω δ' ἄνδρῶσι· ἴδω δ' ἔπειτα
 29 Φρασεσῶν ὅτι· κα κέρδεις ἐρύματα ἐγχεσάμεθα.
 30 Ὡς εἰσάθ'· αἰ δ' ἔπειτα τῷ υἱάκῃ ἀφ' ἀλύειν ἐπὶ
 ἔπειτα τοῦτο.

Πρῶτα μὲν αὖτ' ἀπέσπετο, κ' ἀμοίβισσεντο χετῶνας·
 Ὁπλιδῶν δὲ γυναικῶν, ὃ δ' ἔπειτα θύου ἀκούων
 Θύου γὰρ γλαυροῦ, κα δ' ἔπειτα ἔπειτα ἄρσιν
 Μολπῆς τε γλαυροῦ κ' ἐμύσασθαι ἐγχεθ' μεῖο.
 Τούτῃ δ' ἄμα δὴ μὲν ἔπειτα χετῶνας πρὸς
 ἄνδρῶν πρὸς ἄνδρῶν ἀλλήλοισι τε γυναικῶν.
 Ὡς δ' ἔπειτα εἰπὼς ἐμύσασθαι ἐκπέδον ἀκούων,
 Ἡ μάλιστα δὲ πρὸς ἐμύσασθαι πολυμήνεσσι βασιλείσας.
 Στρατῆρ' ἔπειτα ἔπειτα πόσις ἢ κούρῃσιν
 Εἰρῆσιν μὲν δὴ μὲν ἀμύσασθαι ἐπὶ ἀκούων.
 Ὡς εἰσάθ' πρὸς εἰπὼς τῷ δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
 Αὐτὰρ ἰδὼν ἔπειτα μάλιστα πρὸς ἔπειτα
 Ευρυόμῃσιν πρὸς ἀκούων, κ' ἔπειτα ἐπὶ ἀκούων·
 Αἰεὶ δὲ μὲν ἔπειτα ἔπειτα βέβαιον ἢ δὲ χετῶνας.
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἔπειτα χετῶνας πρὸς ἀκούων ἀκούων,
 Μελίτων δ' ἔπειτα ἔπειτα κ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 Οὐλάσιν ἔπειτα ἀκούων ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 Ὡς δ' ἔπειτα πρὸς χετῶνας ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα κ' ἔπειτα ἔπειτα
 Τ' ἔπειτα πρὸς ἀκούων, ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 Ὡς εἰσάθ' τῷ ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 23 Δαμνῆσιν ἔπειτα πρὸς γὰρ γυναικῶν ἀκούων
 24 Κύρ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 25 Οὐ μὲν δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

Nobis præcar ad ludicram saltationem,
 Ut aliquis dicat nuptias esse extra audiens,
 Vel per viam iens, vel qui circum habitant:
 Ne antea fama lata cædis in ciuitate fiat
 Virotum procorum, quàm nos exierimus
 Agrum ad nostrum arboriferum: illic autem postea
 Consultabimus quod utile Olympius præbebit.
 Sic dixit: hi autem hunc diligenter audiuerunt etque
 obediuerunt.

Ac primum quidem loti sunt, & induerunt vestes:
 Parata sunt v. mulieres, ipse autem cepit diuinus cantor
 Citharam concavans, ipsi que desiderium mouit
 Cantu: que culcis, & strenuæ saltationis.
 Horum autem magna domus strepebat pedibus
 Virotum ludentium, pulchritudinarumque mulierum.
 Sic autem aliquis dicebat extra domos audiens,

Certe omnino aliquis duxit vxorē multis peritā regi:
 Misera, non tolerauit mariti sui primi (nam:
 Custodite magnam domum continuè quousq; venisset.

Sic igitur aliquis dixit: hæc v. nō cognouerūt sicut fa-
 All Vlyssē magnanimum sua in domo [cæta sunt:
 Eurynome penus custos lauit & vnxit oleo.
 Induit autem ipsum pallio & tunica.

At capiti affodit multam pulchritudinem Minerua,
 Ut maior videretur, & pinguior in capite autem
 Tenuis misit comas hyacinthino stoti similes.
 Sicut, a. quando aliquis aurum circumfudit argento vir
 Peritus, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
 Artem omnigenam, gratiosa autem opera periclit:
 Sic quidem huic circumfudit gratiam capitiq; & humeris,
 E balneo verò exiit corpore immortalibus similis.
 Iterum autem defedit in sede vnde surrexerat,
 Contra suam vxorem, & ipsam verbo alloquutus est.

Infelix, tibi quidem supra feminas mulieres,
 Cor durum posuerunt dii Olympias domos habitantes.
 Non quidem alia sic mulier perdurant animo

Viro abstineret, qui ei mala multa passus
 Veniret vigesimo anno in patriam terram,
 Sed age, mihi nutrix sterne lectum, ut & ipse
 Dormiam: ceterè enim huic ferreus in pectore animus.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Felix, nò equidem aut stupeo te aut rãquam indignum
 parui facio,

Neq; valde admitor, bene siquidem scio qualis eras,
 Ex Ithaca in nauj quum iras longis remis:

Sed age ei sterne bonum lectum Euryclea,
 Intra stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit:
 Ibi ei extracto lecto coniecite stragula,
 Pelles & chizanas, & cooperimenta splendida.

Sic dixit maritum tentans at Ulysses
 Iratus vxorem alloquutus est prudentia praxitam,

O mulier ceterè valde hoc verbum triste dixisti,
 Quis autem mihi transtulit lectum? difficile verò esset
 Et valde scienti, quando non deus ipse veniens
 Facile volens ponet alio in loco.

Virorò, v. non aliquis viuus homo, neq; valde pubescens
 Facile moueret, quoniam magnum signum factum est
 In lecte fabrefacto: hunc a. ego feci, neq; aliquis alius.
 Arbuscula erat extensa folijs oliuæ intra lectum,
 Florens, virescens, crassior verò erat, tanquam columna,
 Hanc ego circumdans thalamum struxi, donec perfecti
 Densis lapidibus, & bene desuper texi.

Compactas autem impotui ianuas scite compactas,
 Et tunc postea incidi comam pandis ramis oliuæ,
 Truncum verò ex radice incisum circum polini ferro
 Bene & scienter & ad amissim direxi
 Fulcro elaborato, terebraui autem omnia terebro,
 Ab hoc verò incipiens lecticam polini quousq; perfeci,
 Variam autòque, & argento, & ebore:

Extra autem extendi pellem bouis purpuream.
 Sic tibi hoc signum dico, neque scio
 Si mihi adhuc immotus est ò mulier lectus, an aliquis iã

- 20 Ληϊστὰς ἀλλοῖσι θεῖα τιμῶν ὑπὸ πυθῆσσι ἰλάσθαι.
 21 ἢ εἴ ποτ' ἴδῃ δὴ ἀπὸ λυτοῦ γυνάκεα κ' ἐλάττωσθαι.
 22 Σχίσσῃτ' αἰσχιόσθαι τὸ οἶτρον παρὰ σπέρσῃ ἔδουκί.
 23 Δακνύσσοσσι δὲ ἴσθῃσι ἰθὺ δρᾶν. ἀμύδι δὲ χέουσι
 24 Δαίτῃ βάλ' ἰδυσθῆναι δὲ ἴκωτ' ἐδὲ φρεσὶν ἴδαι.
 25 Μὴ μαι ἰδυσθῆναι σκεζέω ἰπὶ τὰ σφ' ἀνὰ κελύεσσιν
 26 Ἀνθ' ἐρήσῃσι πύπυσσιν θεῖα δὲ ὠπυζέουσι ζῆναι.
 27 Οἴησθαι τ' ἴσσοσσι τὸ παρ' ἀλλήλοισι ἰφίεσσιν
 28 ἢ ἔσσι παρ' ἴωσιν κ' ἴσσοσσι κέσσι
 29 ἰκίωσιν.
 30 Ἀδ' ἴσσι μὴ κω μαι τί δὲ γόησι μαι δὲ τιμῆσσι.
 31 Οἴωσθαι δὲ τ' ἴσσοσσι ἰπὶ ἰδυσθῆναι ἰφίεσσιν.
 32 Ἄϊε γόησι μαι θυμὸν αἰσχιόσθαι φίλοισιν
 33 ἴφίεσσιν μὴ πῆμα βροχέσσι ἀπὸσθαι ἰπὶ σφ' ἴσσοσσι
 34 Ἐδ' ἴσσι πύπυσσιν γόησιν κ' ἴσσοσσι βροχέσσι
 35 Οὐδὲ κω κ' ἴσσοσσι ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 36 Ἄϊε δὲ πύπυσσιν ἀπὸσθαι ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν κ' ἴσσοσσι
 37 ἢ ἴσσοσσι ἰφίεσσιν ἀπὸσθαι ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 38 Ἄϊε δὲ κω ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 39 Τῶν δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 40 Τῶν δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 41 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 42 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 43 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 44 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 45 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 46 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 47 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 48 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 49 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 50 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 51 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 52 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 53 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 54 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 55 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 56 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 57 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 58 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 59 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 60 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 61 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 62 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 63 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 64 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 65 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 66 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 67 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 68 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 69 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 70 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 71 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 72 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 73 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 74 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 75 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 76 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 77 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 78 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 79 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 80 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 81 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 82 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 83 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 84 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 85 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 86 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 87 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 88 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 89 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 90 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 91 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 92 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 93 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 94 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 95 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 96 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 97 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 98 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 99 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν
 100 Ἄϊε δὲ ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν ἰφίεσσιν

Virorum alibi posuerit, trunco oliuæ exciso,

Sic dixit: huius soluta sunt genus, & dilectum cor,
Signa recognoscentis quæ ei summa dixerat Vlysses:
Lacrymans, v. postea rectâ cucurrit, circum manus autem
Collum iecit Vlyssi, carumque osculata est, & dixit,

Ne mihi Vlysses irascere, quoniam in aliis maximè
Hominum prudens fuisti: di, a. dederunt ærumnam,
Qui nobis inuiderunt vt vnâ manentes
In iuuentute delectaremur, & ad senectutis limen per-
ueniremus.

At non nunc mihi hoc irascere, neque reprehende,
Quoniã te nõ primùm postquam vidi sic amplexa sum.
Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
Tremebat, ne me quis hominum deciperet verbis,

Profectus: multi enim malas astutias cogitant.
Neque autem Argiui Helena loue nata
Viro cum alieno mixta esset amicitis & lecto,
Si sciuisset quòd ipsam iterùm bellicosi filij Achiuorum
Ducere domum dilectam in patriam debebant.

Hanc autem facere deus impulit opus indecens,
Hoc verò nocumētum antea non suo imposuit animo
Graue, ex quo primùm & ad nos accessit dolor.

Nunc autem postquã iam signa valdè manifesta dixisti
Lecti nostri, quem nemo alius vidit,
Sed solusque & ego & ancilla vna sola
Actoris, (quam mihi dedit pater huc venienti,
Quæ nobis asseruabat ianuas boni cubiculi)

Hectis iam meum anitum durior quamuis sit.

Sic dixit: huic, v. adhuc magis desiderium mouit iustus:
Flebat, a habens vxorem charam, prudentia instructam.

Sicut verò quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam nauem in ponto
Perdidit, agitaram vento, & vnda nigra,

Pauci autem effugerunt è cano mari in terram
Natantes, multa verò circa corpus adhæret sal uis;
Latè autem conscenderunt terram clade cuitata:

Ως δ' ἔφατ' ἡ ἄσπετος ἑλωπίσι· εἰσθησάνη,
 ὀκνήσῃ δ' ἄνω σέμνται ἀρίστη πύχνη λείπει·
 Καί τ' ἠ' ἔδυσσεύοισι φάει· ἰδὲ δ' ἄκτυλος ἄσπ·
 Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἔειπεν· θία γλαυκῶπι ἀδύων.
 Νύκτα μὲν ἔειπ' ἀφάτη δειλίχην· ἔπειτα δ' αὖτις
 ἔριοντ' ἰπ' ἀλλοτρίῃ χροσθῆσσι, ἔδ' ἰαῖσπατ
 Ζεῦ Ζηνὸς ἀκυπρόδου φάος ἀΐθροισι θίθηται
 Λαμνὸν δ' ἔραϊσπασ· νῆτ' ἄν' ἡπίλοι ἀγνοοσι.

Ἐπὶ τούτ' ἄρ' ἑλωπλάχεθ' ἄσπρη πολυμήτι εὐδυσσις,

20 Ὡ γυνῆρα γὰρ πῶ πάντων ὄπι πύχνη ἀΐθροισι

20 Ἡ λείπει, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμάρητος πόσις ἔσει

20 Πηλῆσιν, χαλεπὸν δ' ἰμεχρὸν σείσασα τιλίασα·

20 Ἐδ' ἔπειτα μὲν φάει μωδίσσασα τερμίσσασα

20 Ἡ μὲν πύχνη δὲ κρατίζων δέουσι εἰδὲ εἰσῶν,

20 Νύκτα ἰπ' ἄσπρησι δὲ ζεῦ φάει ἔδ' ἰπ' ἄσπρησι.

20 Ἀμ' ἔρχου λείπει δ' ἑλωπλάχεθ' ἄσπρη δ' ἄσπρη

20 Ἰπ' ἄσπρησι γλαυκῶπι περπύμαθ' ἀμωδίσσασα.

Τοῦ δ' αὖτις ἄσπρησι φάει φάει πύχνη ἀΐθροισι,

20 Εἰ μὴ μὲν δὲ σῆ γὰρ τὴν ἄσπρησι ἔπειτα θυμῶν

20 Σπ' ἑλωπλάχεθ' ἄσπρησι φάει φάει φάει φάει

20 Ὀκνήσῃ δ' ἄσπρησι φάει φάει φάει φάει φάει

20 Ἀμ' ἔπειτα φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Ἐπὶ τούτ' ἄρ' ἑλωπλάχεθ' ἄσπρησι φάει φάει φάει

20 Πηλῆσιν αὖτις φάει φάει φάει φάει φάει φάει

- Τὴν δ' ἀπαρακάλει φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Δαμνοσίη, τὴν δ' αὖτις φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Εἰσπύχῃ αὖτις φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Οὐ μὲν πύχνη φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Καί φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Ἐλωπλάχεθ' ἄσπρησι φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Εἰσπύχῃ αὖτις φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Ἀμ' ἔπειτα φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Οὐδ' ἄσπρησι φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Ζεῦ δ' ἄσπρησι φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει φάει

20 Σπ' ἑλωπλάχεθ' ἄσπρησι φάει φάει φάει φάει φάει φάει

Sic huic grauiatitus erat inspicienti:
 A collo autem nondum remouebat brachia alba:
 Quin lugentibus apparuisset rosea aurora,
 Nisi alia cogitasset dea cœcia Minerua. [verò rursus
 Noctem quidem in horizonte longam tenuit, aurorã
 Custodivit in Oceano auream: neque sinebat equos
 Iungi veloces, pedibus lumen hominibus portantes,
 Lampum & Phaethonta, qui pulli auroram ducunt,
 Et tunc suam vxorem alloquutus est prudens Vlysses,
 O mulier, nondum promissum ad fines cenaminura
 Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
 Multus & difficilis, què me oportet omnem perficere:
 Sic enim mihi anima dixit Tiresia,
 Die, quo iam descendi intra domum inferni,
 Reditum sociis dum quæterem, & mihi ipsi,
 Sed veni, lectum ad camus vxor, vt iam
 Somno dulci delectemur dormientes.

Hunc, a. rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Lectus quidem iam tibi erit, quando animo
 Tuo volueris, postquam te dii fecerunt venire
 Ad domum bene ædificatam, & tuam in patriam terrã:
 Sed quoniam cognouisti, & tibi deus iniecit animo,
 Age, die mihi certamen, quoniam post modum (puro)
 Audiam: statim verò quominus audiam nihil vetat.

Hanc, a. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Felix cur me valde hortans iubes
 Dicere? at ego dicam, neque celabo.
 Non quidem tibi animus lætabitur, neque enim ipse
 Lætabor, quoniam valde multas hominum in ciuitates
 iubebat

Venire, in manibus habentem aptum remum,
 Donec ad eos venirem, qui nesciunt mare,
 Viros, neque salibus mixtum cibum edunt,
 Neque sciunt naves purpureas rostris,
 Neque aptos remos, qui ala navibus sunt.
 Signũ, v. mihi hoc dixit per manifestũ (neque te celabo,)

20 Οπότε καὶ δὴ μοι ξυμβλήϊοις ἄλλης ἐδίωκε
 21 οὐκ ἀποκλονεῖν ἔχρη κείν' ἑσθλὸν ἄνθρωπον,
 22 καὶ τί τέ μ' ἐσθλὸν ἐπὶ κείν' ὀκέλοισι ἴβηται,
 23 ἔρχασθ' ἰσχυρὰ καὶ πορθέδωκεν ἰσχυρῶν,
 24 ἀμείβεσθαι τὸν σὺν τ' ὀπιβίπυρα κέ ποθεν,
 25 οὐκ ἄν ποτε ἔχρη ἴσθ' ἔσθ' ἰσχυρὸν ἰκατόμβας
 26 ἀδυνατίουσι θύειν τὸν ἔσθ' ἰσχυρῶν ἔχουσι,
 27 Πᾶσι μάλ' ἔξοισι, θάλασσος δὲ μοι ἔξ' ἄλλης αἰσῶ
 28 ἄν ποτε μάλ' ἔξοισι ἢ ἔσθ' ἰσχυρῶν, ὅτι κί με πῆριθ
 29 Γαῖα ὑπὸ ἀλεπτοῦ ἀφηνόει, ἔμει δὲ λαοὶ
 30 ὄλβιοι ἴσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 31 τὸν δὲ σὺν τ' ἰσχυρῶν ἐσθλὸν πῆριθ ἴσθ' ἰσχυρῶν,
 32 εἰ μὲν δὲ ἴσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 33 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 34 ὅτι οἱ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἀλλήλους ἐπὶ ἴσθ' ἰσχυρῶν,
 35 τὸν δὲ σὺν τ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 36 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 37 αὐτὸν τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 38 Γαῖα δὲ κείνου τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 39 τί τέ μ' ἐσθλὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 40 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 41 εἰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 42 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 43 αὐτὸν τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 44 Πᾶσι μάλ' ἔξοισι, θάλασσος δὲ μοι ἔξ' ἄλλης αἰσῶ
 45 αὐτὸν τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 46 τὸν δὲ σὺν τ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 47 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 48 οἱ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 49 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 50 αὐτὸν τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 51 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 52 Πᾶσι μάλ' ἔξοισι, θάλασσος δὲ μοι ἔξ' ἄλλης αἰσῶ
 53 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 54 αὐτὸν τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 55 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 56 οἱ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 57 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 58 αὐτὸν τὸν ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 59 ἔσθ' ἰσχυρῶν τὰ δὲ μοι οὐκ ἔσθ' ἰσχυρῶν,
 60 Πᾶσι μάλ' ἔξοισι, θάλασσος δὲ μοι ἔξ' ἄλλης αἰσῶ

Quando mihi obuius alius viator
 Apparuerit ventilabrum tenere super illustri humo
 Tunc me in terra defixo iussit rem o
 Et sacris rite litatis Neptuno regi.
 Agno taurūque suūinque marito verre,
 Domum abire & facere sacras hecatombas
 Immortalibus diis, qui cœlum latum habitant,
 Omnibus valde ordinatim. mors verò mihi ex mari ipse
 Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
 Senectute felici confectum: circum autem populi
 Beati erunt. hæc verò mihi dixit omnia perfectum iri.

Hunc autem rursus alloquuta prudens Penelope,
 Si quidem iam senectutem dii perficient meliorem,
 Spes est forte tibi postea malorum effugium.
 Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Interim a. Eurynomeque & nutrix instruebant lectum
 Velle molli, tædis sub splendentibus.

At postquam strauerunt densum lectum festinantes,
 Anus dormitura domum rediit.

His verò Eurynome cubicularia præibat
 Euntibus ad lectum, tædâ in manibus tenens. (postea
 In thalamum autem quæsi duxisset retrocessit. hi quidem
 Hilari animo lecti antiqui leges repetierunt.

At Telemachus, & bubulcus, & subulcus
 Cohibuerunt à saltatione pedes, cessarèq; fecerunt mu-
 Ipsi verò dormierunt in ædibus vmbrosis. (heres.

Hi autem postquam amicitia delectati sunt desiderata,
 Oblectarunt se verbis mutuo loquentes. (her.

Hæc quidè quæcumq; in ædibus tolerauerat diuina mu-
 Virorum procorum obseruans exitiosam multitudinè,
 Qui ipsius grâtiâ multas boues & pingues oues

jugularunt, malum autem è doliis hantium erat vivis
 At hic diuinus Vlysses quoscunq; dolores intulerat

Hominiibus, quoscunq; ipse ærumnas passus erat,
 Omnia dixit: hæc autem delectata est audiens, neq;

ci somnus

Cecidit in palpebris antequam ipse recensuerit omnia.
 Incepit, a quo modo primū Ciconas domuisset, at postea
 Venisset Lotophagorum virorum in pinguem terram:
 Et quæcumq; Cyclops fecisset, & quomodo retribuisset
 Pro fortib; sociis quos comederat nihil miser. [paxnas
 Et quomodo ad Aeglū venisset, qui ipsū ptoptua susce
 Et misit: neq; adhuc fatale dilectā in patriam ire [pit,
 Erat, sed ipsum rursus raptum procella
 Pontum in piscosum tulit valde suspirantem:
 Et quomodo spatiosam Laestrygoniam aduisset,
 Qui naues perdidit & fortes socios
 Omnes, Vlysses autem solus aufugit naue nigra,
 Et Circes narrauit dolum, & varias artes,
 Et quomodo inferni ad domum iuisset latam,
 Animam intetrogaturus Thebani Tiresia
 Naui multiuga, & insperisset omnes socios,
 Matrēq; quæ ipsū peperit, & nutriuit paruulū quū esset:
 Et quomodo sirenum stridularum vocem aduisset:
 Quomodoque venisset ad Planctas petras graeuque
 Charybdin,
 Scyllāque, quam nunquam indemnes viri ingerunt:
 Et quomodo solis boves interfecissent sociis
 Et quomodo nauē velocē percussisset ardenti fulmine
 Iupiter altitonans: absumpsitque ut essent boni socii,
 Omnes simul, ipse a. malas mortes subterfugisset.
 Quomodoq; accessisset ad Ogygiam insulā nymphāq;
 Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse, (Calypsonē,
 In speluncis concavis, & aluit, & dixit
 Redditurā se tum immortalē, & nō senescentē dies oēs:
 Sed huic nunquam animum in pectoribus flexit.
 Et quomodo in Phæacæ peruenisset multa passus,
 Qui iam ipsum ex animo deum tanquā honorauerūt,
 Et miserunt cum nauē dilectam in patriam terram,
 Are, aurōque eopiosē vestēsque datis.
 Hoc igitur vltimū dixit verbū, quādo eū dulcis sōnus
 Membra soluens inuasit, soluensque curas animi.

Iam verò alia cogitavit dea cæcra Minerva,
 Quando iam Vlyſſem putavit ſuo in animo
 Satis ſe oblectaſſe concubitu cum vxore, & ſomno:
 Statim ab Oceano auream Matutam
 Mouit, vt hominib. lumen portaret, ſurtexit a. Vlyſſes.
 Leſto ex molli, vxori verò hoc verbum mandauit,
 O vxor, iam quidē multis ſatiati ſumus certaminib.
 Nos ambo, tu quidem hic meum laborioſum reditū
 Deſſens: at me Iupiter doloribus, & dii alij
 Deſiderantem detinuerunt procul à mea patria terra.
 Nunc, a. poſtquam ambo ad perdeſideratum venimus
 Res quæ mihi ſunt, cura in domibus. [lectum,
 Oves quas mihi proci ſuperbi conſumpſerunt,
 Multas quidem ipſe ego prædabor, alias a. Achij
 Dabunt, donec omnia impleuerint ſtabula.
 Verùm ego quidem ad arboroſum agrū proficiſcor,
 Viſurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
 Tibi verò hoc præcipio, prudens licet ſis.
 Statim enim fama ibit ſimul cum ſole aſcendente
 Virorum procorum quos interfeci in ædibus.
 In cœnaculum vbi aſcenderis cum ancillis mulierib.
 Sede, neque aliquem antè videas, neque interroga.
 Dixit, & humeris induit arma pulchra.
 Excitauit a. Telemachum, & bubulcum, & ſubulcum
 Omnes verò iuſſit arma bellicoſa manibus capere.
 Hi autem ei reſuſcitati non ſunt, ſed arma ſunt ære.
 Aperuerunt verò ianuas, & exiuerunt: præiuit autem
 Vlyſſes.
 Iam quidem lumen erat in terram, hos v. Minerva
 Obſcuritate cooperitos citò eduxit è ciuitate.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΑ-
ΨΕΩΣ τ' Ομήρου ἰδυοσείας.

ΤΑΣ ἧς μετέστι ψυχὰς ἑμῶς εἰς ἄδ' κ' κατὰ γ' ἔ' αἰα-
γιαθαρμῆς ἰδυοσείας γῆσιν ποιεῖ τ' ἰακωῦ πατὴρα λαϊ-
κῶν ἔ' ταρσῶν τῶν ἰδυοσεῖα γῆσιν ἰδυοσεῖα ὅσα τῆ ἧς με-
τέστι αἰαθαρμῆς ἰδυοσεῖα διακαλοῦσι.

ἌΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ. Ἡ' ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἄ' ἔ' ἰδυοσεῖα σωπατοῦ ἔ' ψῆ μῶστος' ἀζαρεῖα.

Ἀ' Ἀ' Ἀ' Ἀ' Ἀ'.

Σπουδαῖα ὁ Νουμῆα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙ' Ἀ' Σ

ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα.

Ρ Μ Η Σ δὲ ψυχὰς καλλῶναι ἰδυοσεῖα
λαϊκῶν
Αἰαθαρμῆς μετέστι ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
καλλῶναι χροσῆσιν, τῆ τ' αἰαθαρμῆς ἰδυοσεῖα
λαϊκῶν
Ἄ' ἔ' ἰδυοσεῖα, ὅσα ἔ' αἰαθαρμῆς ἰδυοσεῖα

Τῆ ἧς ἀζαρεῖα κατὰ γ' ἔ' αἰαθαρμῆς ἰδυοσεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα μετέστι ἰδυοσεῖα
Τριζοσεῖα μετέστι ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
Ομήρου ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα
ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα ἰδυοσεῖα ἔ' ἡ μῶστος' ἀζαρεῖα

ARGVMENTVM XXIV. LIBRI
ODYSSEAE HOMERI.

PROCORVM animas Mercurius in infernum deducit. Ulysses à patre Laerte agnoscitur. Et simultatem inter libatenses commotum propter procorum cadem, Minerva impedit.

ALIUD ARG. VEL ALIA IN SCR.

Ω, autem, Ulysses cum patre & filio pugnat Achivis.

ALIA INSCRIPTIO.

Fœdera: aut Fœralia.

HOMERIO ODYSSEÆ

LIBER XXIV.

EXCVRIVS autem animas Cyl-
lenius evocavit

Virorum procorum: tenebat verò
virgam in manibus

Pulchram, auream, qua hominum
oculos mulcet

Quorum vult, hos aurem rursus &
dormientes suscitavit

Hæ ducebatur impulsas: hæ v. frementes sequebantur.
Sicut a quâdo respertitones in intimo sinu antri ma-
ltrepentes volant, postquâ aliquis cadete fecit igni
i saxo vbi concatenatæ sibi inuicem hærebant:
sic hæ frementes simul ibant: præibat verò ipsis
Mercurius nullo malo dignus ad latas vias.
Accesserunt. a. ad Oceani fluxus & Lencadem petram,
Et ad solis ianuas, & gregem somniorum
resunt, statim verò peruenierunt in herbosum præu,

- Εὐδαί τ' ἐφύσε ψυχῆ, εὐδύλα κ' ἐμύνηται.
 Εὐδαί δὲ ψυχῆ πικρὰ δάδα ἀχλὺς,
 Καὶ τὸ εὐκῶδες, καὶ ἀμύμονος ἀπὸ λ' ἔχει,
 Λίαντι δ' ἔχεις ἴλω εἶδος τὸ δίμυρον τὸ
 Τῶν ἀπὸ πικρῶν μὲν ἀμύμονα πικρῶντα.
 Ὡς εἰ μὲν εἴη κῆνος ἰμύμονος ἀχλὺς, μολοὶ δ' εἰ
 Ἡλῶθ' ὅτι ψυχῆ ἀμύμονος ἀπὸ εἶδος
 Λιγυρῆν εἴη δ' ἄλλῃ ἀχλὺς ἔσται ἄμύμονος
 Οἴκῃ εἰ ἀχλὺς εἴη δάδα καὶ πύτμονος ἰμύμονος.
 Τὸν φασὶν ψυχῆ φασισφάντι πικρῶντος.
 22 Ἀπὸ εἶδος, πικρῶν μὲν οὐ θαίδη διὰ τὸ πικρῶντος
 23 Ἀπὸ εἶδος ἰμύμονος φίλων ἰμύμονος ἴμω τὸ πύτμονος
 24 Οὐκ ἔστι πικρῶντος τὸ καὶ ἰμύμονος ἀμύμονος
 25 Διμύμονος τῶντος ἔστι πικρῶντος ἀλλὰ ἀχλὺς.
 26 Ἡ γὰρ ἀχλὺς καὶ πικρῶντος ἀχλὺς ἰμύμονος
 27 Μῆτις ἰμύμονος πικρῶντος ἀλλὰ δάδα ὡς καὶ γῆρας.
 28 Ὡς εἴη πικρῶντος δάδα ἰμύμονος ἔστι κῆνος.
 Δάδα ἰμύμονος τῶντος δάδα τὸ καὶ πύτμονος ἰμύμονος.
 29 Τὸ καὶ πικρῶντος μὲν ἰμύμονος πικρῶντος,
 30 Ἡ δ' ἀχλὺς καὶ πικρῶντος ἰμύμονος κῆνος ἰμύμονος
 31 Νῦν δ' ἰμύμονος οὐκ ἔστι δάδα τὸ ἰμύμονος ἀπὸ εἶδος
 Τὸν δ' ἰμύμονος ψυχῆ φασισφάντι ἀπὸ εἶδος.
 32 Ὡς εἴη πικρῶντος ἰμύμονος ἰμύμονος ἀχλὺς,
 33 Ὡς εἴη πικρῶντος ἰμύμονος ἰμύμονος ἀπὸ εἶδος
 34 Κῆνος τῶντος τῶντος καὶ ἀχλὺς ἰμύμονος
 ἀχλὺς.
 35 Μῆτις ἰμύμονος εἴη οὐκ ἔστι δ' ἰμύμονος ἀχλὺς καὶ ἰμύμονος
 36 Κῆνος μῆτις μῆτις ἰμύμονος ἰμύμονος ἰμύμονος.
 37 Ἡ μῆτις δ' ἰμύμονος ἰμύμονος ἰμύμονος μῆτις ἰμύμονος
 38 Πικρῶντος πικρῶντος εἴη μῆτις ἰμύμονος πικρῶντος.
 39 Αὐτῶντος ἰμύμονος ἰμύμονος ἰμύμονος ἰμύμονος,
 40 Κῆνος ἰμύμονος ἰμύμονος καὶ ἰμύμονος ἰμύμονος,
 41 Τῶντος τῶντος καὶ ἀχλὺς πικρῶντος ἀπὸ εἶδος
 42 Δάδα ἰμύμονος ἰμύμονος δάδα ἰμύμονος τῶντος.
 43 Μῆτις δ' ἰμύμονος ἀχλὺς ἰμύμονος ἀπὸ εἶδος ἰμύμονος,
 44 Ἀχλὺς ἰμύμονος ἀχλὺς δ' ἰμύμονος ἰμύμονος

Vbi habitant animæ simulacra mortuorum,
 Inuenerunt autem animam Pelidæ Achillis,
 Et Patrocli, & strenui Antilochi,
 Aiæque, qui optimus erat specieque corporæque
 Aliorum Danaorum, post strenuum Pelionæ.
 Sic hi quidem circa illum verlabantur, prope autem
 Venit anima Agamemnonis Attidæ
 Dolens, circū verò alix cōgregatæ sunt quæcunq; cū ipso
 Domo in Agisthi mortuæ sunt, & fato functæ.
 Hunc prior anima alloquuta est Pelionis,

Atride, nos quid ète dicebamus Ioui gauderi fulmine
 Supra viros heroes dilectum esse diebus omnibus,
 Quoniam multisque & fortibus imperabas.
 Populo in Troianorum, vbi passi sumus dolores Achivi.
 Atqui tibi primo fatale erat vt te contingeret
 Parca perniciofa, quã nullus fugit quicūque natos fuerit.
 Quòd vtinam regno abundè perfruens, cui impetabas,
 Populo in Troianorū mortem & fatū cōsequutus esses.
 Ideo tibi sepulcrum quidem fecissent omnes Achivi,
 Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in postetum.
 Nunc autem tibi miserima morte fatale erat capi.

Hunc verò rursus anima alloquuta est Attidæ,
 Felix Pelei fili, diis similis Achilles,
 Qui mortuus es in Troia lōge ab Argo, circum a te omni
 Interfecti sunt Troianorum, & Achiuorum filiorum o-
 ptimi,
 Pugnantes ob te, tu verò vertigine pulueris
 Iacebas magnus in magno spatio, oblitus equitat^{is}.
 Nos autem toto die pugnabamus, neque omnino
 Cessauissemus à bello, nisi Iupiter turbine sedasset.
 At postquam te ad naues portauimus ex bello,
 Deposuimus in lectis expurgato corpore pulchro,
 Aquæq; calida & vnguentomultas verò circum te
 Lacrymas calidas fuderunt Danaï, totonderuntq; crines.
 Mater autem ex mari venit cum immortalibus marinis
 Nuntiam auditura: vox verò in mare ruerat

- 20 Θιερπεισὴν ἄσπ' ἢ τρέμματ' ἐν ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 21 Καὶ τὸ κ' αἰ ἀξίαντι ἔσσι κοίλας ὄπι τῆας,
 22 Εἰ μὲ ἀπὸ κρᾶτόνυα παλάμη τὸ πύλλ' ἄ τι εἰδὸς
 23 Νείσων, ἄ κ' ἀσπ' ἄσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ'
 24 Ὅς ἐρεῖν ἄσπ' ἄσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ'
 25 Ἰσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 26 Μῆτρ' ἰξ' ἀλὸς ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 27 Ἐξ ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 28 Ὅς ἔσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 29 Ἀ μῆρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 30 Οἴκτ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 31 ἄσπ'.
 32 Μῆτρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 33 Ἐξ ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 34 Ἀ μῆρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 35 Ἐξ ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 36 Κλαίειν ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 37 Ὅ κ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 38 Μῆτρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 39 Καί μῆρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 40 Καί μῆρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 41 Τὸ μῆρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 42 Πηξίει ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 43 Ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 44 Ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 45 Οἴκτ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 46 Χρῆται ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 47 Ὅσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 48 Εἰ τῆσ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 49 Μῆτρ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 50 Χρῆται ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 51 Τῆσ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 52 Ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 53 Χρῆται ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 54 Ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 55 Ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'
 56 Ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ' ἄσπ'

Magna, suscepit autem tremor omnes Achiuos:
Et ruentes iussit concavas in naues.

Nisi vir detinisset antiquaque multaque sciens
Nestor, cuius & antea optimum apparuerat, consilium:
Qui ipsis recte sentiens concionatus est, & dixit,

Sistite gradum Argiui, ne fugite filij Achiuotum,
Mater ex mari hæc cum deabus marinis
Venit suum filium mortuum visura,

Sic dixit: hi. a. retenti sunt timore magnanimi Achivi,
Circum vero te steterunt filia marini illius senis,
Miserabiliter lugentes, immortalisque vestes tibi in-
duerunt.

Musa autem nouem omnes alternantes voce pulchra
Lamentabantur: tunc nullum non lacrymantem vidisses
Argiuorum: ita enim animas permouerat musa Rhodia:
Septem & decem quidem te simul noctisque & dira
Fleuimus, immortalisque dij, mortalisque homines,
Ostia & decima v. dedimus igni, multas. a. circa te
Oves iugulauimus valde pingues, & nigras boues.
Cremabatis. v. in veste deorum, & unguento multo
Et me te dulci: multi autem heroes Achivi

Armis irruerunt circa rogam, *is. p. ardentem,*
Pede strésq; equestrésq; multus, v. sitipius orus est.
At postquam flamma te protinus absumpsit Vulcani,

Mane tua collegimus alba ossa ð Achilles
Vino in puro & unguento, dedit autem mater
Auream amphoram Bacchi vero donum

Dicebat esse opas autem inclyti Vulcani,
In hac tibi iacent alba ossa illustris Achilles,

Promiscue vero Patrocli Menestææ demorni,
Separatim. la. Antilochi, quæ eximie honorabas omnium
Aliorum sociorum post Patroclum mortuum. *(pulcrum)*
Circum has reliquias v. postea magnò & preclarum se-
Fudimus Argiuorum sacer exercitus belliciformum,
Super prominente litore in vastum Hellepontum,
Vt è longinquo manifestus ex ponto visus esset

- 20 Τεῖς δ' ἰμῶν γράμματα κ' εἰ μετέπειθαι ἔσονται.
 21 Μήτηρ δ' ἄγαστοσσι θεῖς σέθεν ἀλλε' αἰθλα,
 22 Θῆκε μῆτα ἐν ἀγῶνι εἰρησίνουσι κ' ἀχόματ.
 23 Ἡ δ' ἄρ' ἔκ πολυμυίας τέρψαι εἰδ' ἔσθ' ἀντιόλοσσι
 24 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 25 Ζαῖνον τῶν τε γένοι κ' ἰσπυτιω ἰσπυ αἰθλας,
 26 Ἀλλὰ κα καίνα μέλιστα ἰσπυ ἐν τῶν πηλα θυμῶν,
 27 Οἱ δ' ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 28 Ἀγῶνισσὶ ζα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 29 Ὡς σὺ μ' εἰ δὲ θυμῶν ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 30 Πᾶστας ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 31 Ἀυτῶν ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 32 Εἰς τῶν πηλα θυμῶν ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 33 Ἀγῶνισσὶ ζα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 34 Ὡς σὺ μ' εἰ δὲ θυμῶν ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 35 Ἀγῶνισσὶ ζα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 36 Ψυχῆς μῆτα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 37 Τα δ' ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 38 Ἐγὼ δ' ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 39 Πᾶστας ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 40 Ἐγὼ δ' ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 41 Τῶν πηλα θυμῶν ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 42 Ἀμφίμοσσι πᾶστας ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 43 Πᾶστας ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 44 Κραυγῆς μῆτα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 45 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 46 Ὅσους ἀγῶνισσὶ ζα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 47 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 48 Βιός ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 49 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 50 Εἰπέ μοι εἰς τῶν πηλα θυμῶν ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 51 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 52 Ὅσους ἀγῶνισσὶ ζα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 53 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 54 Ὅσους ἀγῶνισσὶ ζα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 55 Ἡ ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες
 56 Μῆτα ἔσθ' αἰετὸν κίεν ποτ' ἀπορροδιαβ' ἢ βασιλῆες

His qui nunc sunt, & qui in futurum erunt.
 Mater autem *tes* diis rogatis perpulchra certamina
 Proposuit medio in cœtu, optimis Achiuorum.
 Iam quidem multorum ad sepulcrum viroꝝ veni,
 Heroꝝum, quando *aliquis* mortuo rege
 Cingunturque iuvenes & parant certamina.
 Sed illa maximè conspicuus mitatus sum animo,
 Qualia in tuâ gratiâ posuit dea perpulchra certamina,
 Argentea pedibus Thetis: valde. n. amicus eras diis.
 Sic tu quidem, neq; mortuus nomen perdidisti, sed tibi
 Omnes inter homines gloria erit bona ò Achilles:
 At mihi quæ hæc voluptas, quoniam bellum absolui?
 In reditu. n. mihi Iupiter molestus est malam mortem,
 Agilthi à manibus & perniciosæ vxoris.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Prope autem ipsos venit internuntius Argicida,
 Animas procorum delucens ab Vlyſſe *uere* domitorū.
 Hi igitur stupefacti rectâ iuerunt postquam viderunt:
 Cognouit autem anima Agamemnonis Attidæ
 Filium Melanthij perinclytum Amphimedonta:
 Hôſpes enim erat Ithacæ in domo habitans.
 Hanc prior anima alloquuta est Attidæ,

Amphimedon quid passi tenebrosam terrâ venisti
 Omnes eximii & æquales: neque aliter aliquis
 Habito delectu elegisset in ciuitate viros optimos.
 Nunquid vos in nubibus Neptunus domuit
 Concitatis molestis ventis & fluctibus magnis?
 An noxij viri xferunt in terra
 Boves dum surriperetis & ouium greges pulchros?
 An p. o. ciuitate pugnantes & mulieribus?
 Dic mihi interroganti, hôſpes autem tuus aio esse.
 An non recordaris, quando illuc veni ad vestram do-
 mum

Impulsurus Vlyſſem cum diuino Menelao
 Ad Iliū firmi, vt sequeretur bonis transitis in nauib?
 Mense. a. toto omnem transuimus Iam pontum,

32 Ἰπποδῶσπι πηπυθῆναι ἐδου: σὴν πτολίπορθοι.
 33 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ φερόμεναι ἀμφοίμι-
 34 δειται.

35 Ἀπρὸν κούδισι αἰαξ ἀδ' ἔσθ' ἠγάμειμον,

36 Μίμειμαί τῆδε πάντα, καὶ ἄβελίως καταλίξω,

37 Ἡ μάλιστα δαίαιτοιο κρατὸν τελευτῶν ἐπύχθην.

38 Μιῶν δ' ἐδουσῆς δ' ἡμὸν αἰχμηθῆναι δαίματι.

39 Ἡ δ' ἐδ' ἐκείτω συγχοῖν γάμοι, ἅτ' ἐτελεύτησα,

40 Ἡ μὲν φερόμεναι δαίαιτοιο καὶ κῆρυκαί κεναι.

41 Ἀλλὰ δόλιον τῆδ' ἀποστεινὸν ἐπισημῶν μίμειμαί.

42 Κτυπεύειν μίμειμαί ἔσθ' ἐπὶ μίμειμαί ἔσθ' ἔσθ'.

43 Λεπτὸν καὶ φερόμεναι ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

44 Κῆρυκαί κεναι μίμειμαί ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

45 Μίμειμαί ἐπὶ μίμειμαί ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

46 Ἐπισημῶν (μὲ μοι μεταμῶναι τὰ μίμειμαί ἔσθ' ἔσθ'.)

47 Δαίαιτοιο φερόμεναι ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

48 Μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

49 Μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

50 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

51 Οὐδ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

52 Ἐπὶ καὶ μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

53 Νέκρωσι δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

54 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

55 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

56 Μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

57 Καὶ πῶς δὲ πῶς ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

58 Καὶ πῶς δὲ πῶς ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

59 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

60 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

61 Πλευρῶν κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

62 Καὶ πῶς δὲ πῶς ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

63 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

64 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

65 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

66 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

67 Ἄλλοι κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι μίμειμαί κεναι.

Quam vix tandem flexillemus Vlyffem vobis Troia-
na populatoreni.

Huc v. rursus anima alloquuta est Amphimedontis,
Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
Recordor horum omnium, & verè enarrabo
Nostræ mortis malum finem, qualis fuerit.
Petebamus Vlyffis diu absentis vxorem:
Hæc neq. negabat odiosas nuptias, neq. periciebat,
Nobis consultans mortem & parcam nigiam.
Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit:
Ora magnam telam in domibus texebat,
Tenuem & prælongam: statim autem nobis dixit,
Iuvenes mei proci, quoniã mortuus est diuinus Vlyffes
Manete accelerantes meas nuptias: donec vestem
Perficiam (ne mihi vana fila pereant)
Laertæ heroi sepulcralem, quando ipsum
Parca perniciofa iustulerit logum dormientis mortis,
Ne me aliqua in populo Græcarum accuset,
Si sine veste iaceat qui multa possederit.
Sic dixit nobis verbè per nasus est animus superbus:
Tunc interdum quidem texebat magnam telam,
Singulis v. noctibus, dissoluebat postquã læpades appo-
Sic triennio latuit dolo, & persuasit Achivos. [suerat:
Sed quando quartus venit annus, & venerunt tēpora
Mensibus transeuntibus, & multi dies elapsi sunt,
Tunc aliqua dixit mulierum quæ manifestè sciebat,
Et hanc dissoluentem inuenimus illustrem t. lam.
Sic hanc *telam* perfecit & si inuita, ne cessitate. i. vi.
Postquam v. illa vestem perfecit per texta magna tela
Laetam, soli similem, vel lunæ.
Tunc iam Vlyffem malus alicunde adduxit genius
Agræia extremitatē, vbi domos habitabat subuleus.
Illuc venit dilectus filius Vlyffis diuini,
Ex Pylo arenosa rediit cum nauis nigra.
Hi autem proci mortem malam permoliti
Venerunt ad ciuitatem nobilem, Vlyffes quidem

Posterior at Telemach ante præcedebat. [habentē,
 Hunc. v. subulcus duxit mala circa corpus velli mēta
 Pauperi misero similem & seni, [dutus erat.
Βασιλεως incumbentē, malas. a. circum corpus vestes in-
 Neq; aliquis nostrū potuit cognoscere illū ipsum esse
 Qui repente apparuit, neq; ij quidē qui maiores nau
 Sed verbis malis *ιδωμεν* incessimus & verberibus, [erāt.
 At hic quidem diu tolerauit, in adibus suis
 Percussus. & iniuria affectus patiente animo:
 Sed quando iam ipsum suscitauit Iouis mēt. Agiochi,
 Cum Telemacho perpulchra arma sublata
 In thalamum deposuit. & clausit seras.
 At hic suam vxorem magno dolo iussit
 Arcum prociis ponere, albūque ferrum,
 Nobis miserē morituris certamina & exdis principū.
 Neque aliquis nostrum potuit fortis arcus
 Neruum tendere. valde autem impotentes eramus.
 Sed quando ad manus peruenit Vlyssis magn' arcus,
 Tunc nos quidem omnes minabamur verbis
 Ne darent ei arcum, etiam si valde multū diceret.
 Telemachus autem eum solus concilians iussit.
 At hic suscepit manu perpariens diuinus Vlysses.
 Facile autem tetendit arcum, misitque per festum.
 Stetit. v. in limen profectus. velocēq; effudit sagittas
 Recta collimans percussit autem Antinoum regem:
 At postea aliis immitit tela suspitiosa
 Contra inspiciens, hi verō simul confertim cadebant.
 Manifestū. a. erat. quōd aliquis ipsū deorū adiutor ef-
 Statim enim in adibus vtentes robore suo [isset.
 Interficiēbant conuersum: horum verō suspitium mo-
 uebatur indecens,
 Capiti. percussis. panimētū a. omne sanguine sivebat.
 Sic nos ὁ Agamemnon perimimus, quorum adhuc nūc
 Corpora neglecta iacent in adibus Vlyssis.
 Nondum enim sciunt amici ut donibus singuli:
 Qui abluto nigro ctuore ex vulneribus

Depositos lugent: hic enim honor est mortuorum.

Hunc verò rursus anima alloquuta est Atida,
Felix Laertæ filii prudens Ulysses,

Certè quidem cum magna virtute possedisti uxorem.
Quàm bonæ mentes erant irreprehensibilis Penelopæ
Filix Icarij! quam rectè recordata est Ulyssis
Mariti, cui virgo nupsit, quæ ei gloria nõquam peribit
Sux virtutis, facient autem in terre stribus cantilenam
Immortales gratam prudenti Penelopæ.

Non sic Tyndari filia mala consultavit opera,
Virginali interfecto marito: odiosa verò cantilena
Erit inter homines: malam autem famam præbuit
Fœminis mulietibus, etiam ei quæ proba fuerit.

Sic hi quidem talia secum inuicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus sub obscuritatibus terræ.
Illi autem postquàm ciuitate exierunt, citò in agrum
peruenerunt

Pulchrum, Laertæ elaboratum, quem quondam ipse
Laertes acquisiuerat postquam valde multum laborauit,
Ubi ei domus erat, cingebant verò sedilia circumquaq;
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant
Famuli necessarii, qui ei amicos operabantur.

Ibi autem mulier Sicula anus erat, quæ senem
Diligenter curabat in agro longe à ciuitate.
Tunc Ulysses pastoribus, & filio sermonem dixit,

Vos quidem nunc ite ad bene ædificatum oppidum,
Ad cenam, a. statim potestis mastate eum qui fuerit opti-
At ego patrem tentabo nostrum. (mus,

Si me agnoscat, & animaduerrat oculis,
An ignoret multo tempore peregrinantem.

Sic loquutus, seruis bellicosa arma dedit.
Hi quidem postea ad domum velociter inierunt: at Ulysses
Accessit ad ferax viridarium, patris tentaturus.
Neque inuenit Dolum magnum in viridarium descendens,
Neque aliquem seruorum, neque filiorum: sed hi
Sopes collectari viridarij vt essent sepum

Tuerant, at his senex viam præibat.

Solum autem patrem inuenit bene facto in viridario
Expurgantē plātam: fœdā, v. indutus erat vestem,
Laceram, indecentem, cœcum autem tibias bouinas
Ocreas laceras ligauerat, fugiens scissuras:

Chirothecāsq; in manibus roborum gratia, at desuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem fouens.
Hunc, v. postquam agnouit perpaties diuinus Vlysses,
Senectute consumptum, magnum autem mentibus
dolorem habentem,

Stans sub alta pyro lacrymam effudit.

Cogitabat verò postea in mente, & in animo

An oscularetur & amplecteretur suū patrē, & singula
Diceret, quomodo rediisset & peruenisset in patriam
An prius interrogaret singulāque tentaret. [tertia]

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,

Primum cauillatoriis verbis tentare.

Hæc cogitans rectā iuit ad eum diuinus Vlysses.

Certè hic quidē capite demisso plātam circūfoddebat.

Hunc autem attans alloquutus est illustis Vlysses,

O senex, non imperitia te tenet ad gubernandum
Viridarium, sed bene curata sunt omnia, & omnino
Non planta, non ficus, non vitis, non oliua,

Non pyrus, non arca est vlla sine cura in horto.

Aliud autem tibi dico, tu, v. non iram impone animo:

Ipsam te tu non bene curas, sed simul senectutem

Molestā habes, squalēsq; malē. & indecēter indutus es.

Non quidem pigritiæ gratia dominus non te curat.

Neque in te seruillis intuitu apparet

Forma & magnitudo: regi enim viro similis es.

Tali autem similis es qui postquā lotus est comeditq;

Dormit molliter: hic enim mos est senum.

Sed age, mihi hoc dic, & verè narra,

Cuius seruus es virosū? cuius verò hortum gubernas?

Et mihi hoc dic verè, vt bene sciam,

Si verè Ithacam hanc veni, sicut mihi dixit

- 21 Κἀκὺς δ' ἐλθέμενος εἶλον πόσιν, ὅς ἐπὶ πύλαισι,
 22 Ὀρθαλαμίδας κἀθαλούσας τε γῶ, γέρας δ' ἔτι θανάτῳ τε.
 23 Κἀγὼ μοι τῶν ἀγροῦσιν ἐτότυμον, ἔργ' ὄϊ εἶδ' ἔμ.
 24 Γίε, πύθην εἰς κείραν, πόθεν τοι πόλις ἀδὴ πεκῆσει.
 25 Πού δ' ἔτι δὲ ἔσπευε δούλη σ' ἔργα δειδύρα,
 26 Ἀντιθέου δ' ἐπέργετ' ἤ εἴμπορος ἠλάλησθαι
 27 Νηὸς ἐσθ' ἀλλοτριῆς, οἱ δ' ἔκλυσσαντες ἔδυσσαν.
 28 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ἔδυσσας,
 29 Τολμῶ ἔργῳ τοι ταῦτα μόλ' ἀτρεκέως κραιπλήξου.
 30 Εἰμὶ γὰρ ἔξ ἀλύκωνος, ἔδωκε κλυτὰ δάδωκα παῖσι,
 31 Ὑἱὸς ἀφείδαντος πολυπημοῦ ἴβμο αἰσάκτου.
 32 Αὐτὸς ἐμὰ γ' ὄϊα ἔδωκε πύραυρος, ἀλλ' ἄ με δῆμιον
 33 Πλάγξ' ἀπὸ πικρῆς ἰσθμ' ἐλθέμενος ἐδίδοντα.
 34 Νῦν δὲ δῆμιος ἔσπευε σφ' ἀγροῦ τόσθι πόλιος.
 35 Αὐτὸς ἐδύσει τό δ' ἀπὸ πύραυρος ἔτος ὄϊα
 36 Ἐξ ἧ κείνη ἔσπευε, ἐμὸς ἀπαλάμυθι πάτερης.
 37 Δύσμορος ἔτε δὲ ἐδίδοι ἴσμεν ἔριθες ἴσπευ.
 38 Δαξίον, ἔς γαίρην μὲ ἔργῳ ἀπίπτατοι ἐκείνου,
 39 Χαίρει δὲ κείνος ἰὼν θυμὸς δ' ἔτι πῶτις ἰόλπει.
 40 Μίξιδαί, ἔνθα νόη' ἀγλαὰ δῶρα δίδασθαι.
 41 Ὡς φάτο τὸν δ' ἄχθετο φίλῳ κλυτὰ μέλησσι.
 42 Κραυτέρησι δὲ χροῖσιν ἔλκον κένον σφ' ἀπαλόσσαν.
 43 Κόματο κακιστάτης πολίτης, ἀδύτου στυγέ' ἔσπευ.
 44 Τοῖ δ' ὤριστα θυμὸς, ἀπ' ἔργων δὲ οἱ ἔδωκε
 45 Δραμῶν ἄρας φερύτω φερίλον ποσσίν' εἰσπορεύσασθαι.
 46 Κόμα δ' ἄμειβετο, ὅτι ἀλώμενος, ἠδ' ἔ
 47 φερύσασθαι.
 48 Κεῖνοι μὲν τοι ἔσθ' αὐτὸς ἔργῳ, παῖτερ, ἐν σὺ μεταλλ' ἔσθαι
 49 Ἐλῦθεν ἴκατος ἔτι ἐς πατρίδα γαίαν.
 50 Ἀλλ' ἔχετο κλυθμοῖσιν γέρας τε διακρύβειντος.
 51 Ἐκ γὰρ τοι ἔργον, μύθλα δ' ἔχρησσε δὴ ἔδωκε θυμῷ.
 52 Μηνεῖσθαι κατέπρηστοι ἐν ἡματιέσσι δῆμοισι,
 53 Λαίβω πηνέσθαι θυμῶν γὰρ κἀκὰ ἔργα.
 54 Τὸν δ' αὐλαίρτης ἀπαμειβέτο, φάτησέν τε,
 55 Εἰ μὲν δ' ἔδωκεν ἔργῳ ἐμῷ παῖς ἐδῶκε δ' ἔργῳ,
 56 Ἐργῶν π' ἄμειβετο, εἴπα' ἀεμρῶν δ' ἔργῳ πηνέσθαι.

Pforauit in lectis dilectum maritum, sicut decet,
 Oculos illius claudens, hic enim est honos mortuorum.
 Et mihi hoc dic verè vt bene sciam,

Quis vnde es vitorum? vbi tibi ciuitas & parentes?
 Vbi autem nauis stetit velox quæ te doxit huc,
 Diuinoque socios an conducta venisti

Nauis aliena: hi verò te è nauì educto discesserunt
 Hunc respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Tibi ego certe omnia valde verè narrabo,

Sum enim ex Alybante, vbi inclytas domos habito
 Filius Appidantis Polypemonida: regis.

At mihi nomen est Eperitus: sed me fortuna
 Errare fecit à Sicilia, ita vt huc venirem innitus,
 Nauis autem mihi hæc stat in agro procul à ciuitate.

At Vlyssi hiesam quintus annus est
 Ex quo illinc iuit, & à mea discessit patria
 Infelix: certè ei discedenti aues apparuerunt

Dexteræ: quibus gaudens quidem ego dimisi illum.
 Gaudebar, v. & ille abiens animus v. nobis adhuc sperabat,
 Fore vt iungeremur hospitalitate, & splendida dona dare-

Sic dixit, huc doloris nebula cooperuit nigra. (mus.
 Ambabus verò manibus captum puluerem ardentem
 Fudit in capite albo grauitèr suspirans.

Huius autem motus est animus: ad nares verò ei iam
 Acutum zobar erupit, dilectum patrem inspicienti.
 Osculatus est autem ipsum amplexus, dixitque quom in
 eum insiluisse,

Ille quidem hic ipse ego pater de quo tu sciscitaris,
 Veni vigesimo anno in patriam terram.
 Sed abstine à fletu lætæque lacrymoso.

Etenim tibi dico, (valde autem oportet festinare)
 Procos interfeci in nostris ædibus

Dammum rependens dolorosum & mala opera.

Huic autem rursus Læertes respondit dixitque,
 Siquidem iam Vlysses meus fillus huc venisti,
 Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, vt credam,

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ἰδυσσεύς,
 25 Οὐδέ μιν ἔπειθε πάλιν ἐπέσσει, ἰσθόω μάλιστα
 26 Τῶν δὲ τῶν κούμ' ἔλασσιν σὺς λάκκῳ ἔδραπ
 27 Οἱ γὰρ οὐδ' οὐδ' ἔλασσιν σὺς λάκκῳ ἔδραπ
 28 Ἐς περὶ τὸ αὐτὸ λυκαί μισθὸς οἶλον, ἔφ' αἰ ἰλοῖμιν
 29 ἀσθετὰ δ' εὐδρα μοι ἄμα ὑπὸ χροτῶ κ' κρητίνδραπ.
 30 Εἰ δ' ἄγε τοι κ' ἄνευ εὐκταίμην κρητ' ἀκωλύ
 31 Εἶπω ἢ μαι πῶς ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 32 Παιδὶ τὸ εἶσι κ' αὐτοὶ ὄπισθε κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 33 Ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 34 Ὀχρῶς μαι δὴ κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 35 Συκίας τῶν κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 36 Δάσθ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 37 Ἡ ἴω ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 38 Ὀσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 39 Ἦς ὄκτο, τὸ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 40 ἰσθόω

Σύνθετ' ἀναγίνοιτε τὰ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 41 Αὐτοὶ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 42 Εἰ μαι δὴ κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 43 Αὐτοὶ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 44 Ἦς ὄκτο, τὸ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 45 Ζεὺ πάτερ, ἴσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 46 Εἰ ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 47 Νεὺ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 48 Εἰ δὴ κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 49 Παιδὶ τὸ εἶσι κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 50 Τὸ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 51 Ὀσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 52 Ἄλλ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 53 Ἦς ὄκτο, τὸ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 54 Παιδὶ τὸ εἶσι κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 55 Ἦς ὄκτο, τὸ δ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 56 Ὀσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 57 Εἰ δὴ κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 58 Εἰ δὴ κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 59 Ταμνομέμει κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω κρητ' ἰσθόω
 60 ἰσθόω

Hunc. v. respondens alloquutus est prudens Vlyffes,
 Cetriceu quidem primum hanc animaduerte oculis,
 Quam in Parnaso mihi impressit aper albo dente
 Eo profecto: tu autem me miseris & honoranda mater
 Ad Autolycum patrem matris dilectum, vt caperem
 Dona, quæ huc veniens mihi promiserat & annuerat.
 Via age, tibi & arbores bene factò in vindario
 Dicam, quas aliquando dedisti, ego. v. petij à te singulas,
 Puer quum essem per hortum sequens, per ipsas autem
 Iuimus, tu verò nominasti & dixisti singulas.
 Pyros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
 Ficos quadraginta: sulcos autem mihi disertè dixisti
 Te daturum quinquaginta: vitifet autem vnusquisque
 Erat illic vix omnigenæ erant.

Quando iam, Iouis tempestates aggrauabant desuper. ●
 Sic dixit: huius verò ipsius soluta sunt genua & dile-
 ctum cor.

Signa recognoscentis, quæ ei firma dixerat Vlyffes.
 Circum autem filium dilectum iecit brachia, hunc est
 Circumplexus exanimatum, patiens diuidus Vlyffes.
 At postquæ respirauit, & in mentè animus cõgregatus est
 Iterum verbis respondens alloquutus est,

Iupiter pater, certè adhuc estis dii in magno Olympo,
 Si verè proci prauam iniuriam iuerunt.
 Nunc verò grauitè timeo in mente, ne citò omnes
 Huc irruant Ithacenses, nuntios autem
 Ad omnes diligenter mittant Cephalleniorum ciuitates.
 Hunc a. respondens alloquutus est prudens Vlyffes,
 Confide, ne hæc tibi in mentibus tuæ curæ sint.
 Sed eamus ad domum, quæ vitidarium prope sita est.
 Illuc verò Telemachum, & bubulcum, & subulcum
 Præmissi, vt cœnam pararent citissimè.

Sic igitur loquuti iuerunt ad domos pulchras,
 Hi autem quando venerunt domos bene habitatas,
 Inuenerunt Telemachum & bubulcum, & subulcum,
 Incidentes carnes bonas, miscentèque nigrum viam.

Τέσσα δ' ἐλάττω μαζαλίπυρα δ' ἄϊ κίον
 Ἀμπίλοιο σκελεθ' ἀφ' ἑσπερίων ἔλασσε
 Ἄμφο δ' ἄρα χλαίνας χαλκῶν ἔλασσε αἰπὰρ ἄδωκ'
 Ἄγχι παρθεναίης μᾶλα ἄδασσε ποικίλι κούρην,
 Μειζὺν δ' ἐπὶ τάσθε κ' ἐπὶ πάντα θῆκε ἰδέσθαι.
 Ἐκ δ' ἀστυμίδου βῆ θ' αἰμυροζέει μετ' οἴκος υἱοῦ,
 ὣς ἴδεν ἄδασσένισσι οὐκ ἐσαλίχκει αἰθῆραν
 Καὶ μηρυγίσου ἴπια πτερόεντα φερόσθουδα,

20 ὦν πάτη, ἔμφρα πρὸς θεῶν ἀνεζήλυτο πύλον
 21 εἶδεν τε μέγιστον τε ἀμύμονα θῆκε ἰδέσθαι.

Τὴν δ' αὖ λαίητος πρὸς υἱοῦ ἀείπει κούρην,
 22 Ἄγχι γὰρ ζῆδ' ἐπὶ πάντη κ' ἀδύνακ' ἔσπευον,
 23 θύε νῆσται ἔλλα ἰδὲ πύλον πτολίεθρον
 24 Ἀκτίω σπείρον κισσῶν ἕλκεσσι ἀείωντι,
 25 τοῖσι γὰρ τοῖς χερσὶν ἐν ἱμετήροισι θεμίοισι,
 26 τὸν δ' ἔχον ἀμύμονι ἰδὲ πύλον κ' ἀμύμονι
 27 ἄδρασ' ἀνεζήλυτο πύλον ἀείωντι ἰδύσθαι
 28 Πύλον δ' ἐμμετρίοισι οὐδ' ἔσπευον ἰδὲ πύλον
 ὦς ἐπὶ υἱοῦ πύλον φερε ἀλλήλῃσιν ἀγέροντι,
 Οἱ δ' ἴπια κούρην σάου πύλον πύλον πύλον
 29 δούρην.

Ἐξείκε ἰδύσθαι κ' ἀκτίω ἔπ' ἐσπεύοντι.
 Ἐπὶ δ' αἰμυροζέει πύλον ἀγχιμολοῖ δ' ἰδύσθαι
 Ἄμφο δ' ἄρα χλαίνας χαλκῶν ἔλασσε αἰπὰρ ἄδωκ'
 Ἐξείκε ἰδύσθαι πύλον φερε ἀλλήλῃσιν ἀγέροντι
 Ἄμφο δ' ἄρα χλαίνας χαλκῶν ἔλασσε αἰπὰρ ἄδωκ'
 Ἐξείκε ἰδύσθαι πύλον φερε ἀλλήλῃσιν ἀγέροντι
 Οἱ δ' ἴπια κούρην σάου πύλον πύλον πύλον
 Ἐξείκε ἰδύσθαι πύλον φερε ἀλλήλῃσιν ἀγέροντι
 Ἄμφο δ' ἄρα χλαίνας χαλκῶν ἔλασσε αἰπὰρ ἄδωκ'
 29 πύλον φερε ἀλλήλῃσιν ἀγέροντι
 30 Δούρην γὰρ τοῖς χερσὶν ἐν ἱμετήροισι θεμίοισι
 31 Μερυγίσου ἴπια πτερόεντα φερόσθουδα
 ὦς ἐπὶ υἱοῦ πύλον φερε ἀλλήλῃσιν ἀγέροντι
 Ἄμφο δ' ἄρα χλαίνας χαλκῶν ἔλασσε αἰπὰρ ἄδωκ'
 Καὶ μηρυγίσου ἴπια πτερόεντα φερόσθουδα

Interim verò Laerten magnanimum sua in domo
 Famula Sicula lauit & vixit oleo.

Circum autem vestem pulchram iecit, at Minerva
 Prope astans auxit membra pastori populorum:
 Maiorem quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
 Ex balneo iuit, admittatus est v ipsum dilectus filium.
 Postquam vidit immortalibus diis similem aspectu,
 Et ipsum vocatum verbis alatis alloquutus est,

O pater, certè valde aliquis te decorū sempiternorū,
 Formaque magnitudinēq; præstantiorem fecit videri.

Hunc a. rutilus Laertes prudēs cōtra alloquutus est,
 Utinam verò Iupitēq; pater, & Minerva, & Apollo,
 Qualis Nericum cepi bene ædificatam urbem,
 Littore terræ Cephallenibus imperans,
 Talis existens *potissimè* hesternus in nostris domibus
 Arma habens in humeris instare, & vlcisci
 Viros procos: ita ipsorum genua soluissem
 Multorum in ædibus, tu aut mētes intra lætus fuisses.

Sic hi quidem talia inuicem dicebant.

Hi verò postquam cessarunt à labore, paraueruntque
 conuiuium,

Ex ordine sederunt in lecticisq; sedibusq;
 Tunc hi quidem cœnam parabant: eadem hora autem
 Venit senex Dolius, simul verò huius filij senis
 Ex operibus fatigati, postquam profecta vocauit
 Mater anus Sicula, quæ ipsos nutriuerat, & senem
 Studiosè curabat, postquam senectus cepit.

Hi autem vt Vlyssē viderunt, agnoueruntq; animo;
 Steterunt in domibus stupefacti, at Vlyssēs
 Dulcibus verbis incessens dixit,

O senex, sede ad cœnam, & desinite mirari:
 Pridem enim parati ad manum cibus immittendam,
 Expectabamus in ædibus vos expectantes semper.

Sic dixit: Dolius verò rectā iuit manibus extensis
 Ambabus, Vlyssēs a. captas osculat^r est man^u ad carpū,
 Et ipsum vocatum verbis alatis alloquutus est,

20 Ἄφ' ἧς ἐπὶ κέστοις ἐκείνοις ἐπιμαλ' ἤμην.
 21 Οὐδ' ἂν τ' εἰ μὲν οἶπι δὴ δὴ σὶ ἐργασίᾳ αὐτοῖ,
 22 οὐδέ τι μὲν ἄλλο χεῖρ, δὴ δὴ ἐπιμαλ' ἤμην.
 23 Καὶ μὲν τὸν ἀργυροῦσι ἐπεμμενίον' ἔδ' ἰδὼν,
 24 ἠ' ἔδ' ἰδὼν αὐτὰς ἐπὶ κέστοις ἐπιμαλ' ἤμην.
 25 Νεσσοῦσ' αὖτε δὴ δὴ ἀργυροῦσι ἐπεμμενίον'.
 26 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε πολὺ κλέψας ἔδ' ἰδὼν,
 27 ὦ γέρον, εἴδ' ἄρα τί σε χεῖρ ταῦτα κτερίζει;
 28 ἢ εἴ ποτ' οὐδ' ἄρα κτερίζει ἐξέειπ' ἔδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 29 ὦς δ' εἰ αὐτὸς παρ' ἑσθλῆ κλυτὴν ἀμφοῖσιν ἴδωσα
 30 Δεικνύοντ' ἐπίστασ' ἐκχεῖσσι σὺν ἴσῳ.
 31 Ἐξήεις δ' ἔζοντο κέστοι δολίῳ πατήρα σφόν.
 32 ἢ εἴ ποτ' οὐδ' ἄρα κτερίζει ἐξέειπ' ἔδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 33 Ἔπειτα δ' ἄρ' ἀργυροῦσι ἐπεμμενίον' ἔδ' ἰδὼν
 34 Δεικνύοντ' ἐπίστασ' ἐκχεῖσσι σὺν ἴσῳ.
 35 Οἱ δ' ἄρ' ἑμῶν αἰετοῖς ἐφ' ἑλκῶν ἐδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 36 Μυχμυῖ τε κτερίζε τε δόμοι προσπίπτουσ' ἔδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 37 Ἐκ δ' ἑταίρους ἴκωσι φέρον, ἢ δεικνύοντ' ἐπίστασ' ἐκχεῖσσι σὺν ἴσῳ.

38 Τὸν δ' εἰς ἀλλόθεν παλίν οἰκόνδε ἔχραστο
 39 Πάμπαι ἀγῆν ἀλειψάσθαι δόλιον ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 40 Αὐτοῖ δ' εἰ ἀργυροῦσι ἐπεμμενίον' ἔδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 41 Αὐτοῖ δ' εἰ ἀργυροῦσι ἐπεμμενίον' ἔδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 42 Τούτων δ' ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 43 Παρὰ δ' ἄρ' ἑμῶν αἰετοῖς ἐφ' ἑλκῶν ἐδ' ἰδὼν ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 44 Ἐπειτα δ' ἄρ' ἀργυροῦσι ἐπεμμενίον' ἔδ' ἰδὼν
 45 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 46 Τούτων δ' ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 47 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 48 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 49 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 50 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 51 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 52 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 53 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 54 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 55 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 56 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 57 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 58 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 59 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.
 60 ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω ὄφρα δέ σ' ἴδω.

O amice, quoniam redisti eupidntibus valde nobis,
 Neque *is* *quidam* putantibus, dii verò te duxerunt, &
 Saluèque & valde gaude, dii. a ubi felicitatem dent,
 Et mihi hoc die verum, vi bene sciam,

An iam aperte scit prudens Penelope
 Te huc rediisse, an nuntium propere mittemus?

Hunc. v. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 O senex, iam scit: quid te oportet hæc laborare?

Sic dixit, hic. a. rursus sedit bene polita in sede:
 Sic v. eodem modo filij Dolij in ciytù circa Vlyssiem
 Salutaueruntque verbis & manibus adhaferunt.

Deinde. a. sederunt apud Dolium patrem ipsorum.
 Sic hi quidem circa cœnam in xditibus laborabant.
 Fama verò nuntia eud in ciuitatem iuit, vbi que
 Procorum odio iam mortem & pacem annuntians.

Hi verò simul audientes iuerunt aliunde alius,
 Cum litrepitùque suspiriòque ante ades Vlyssis.
 Ex domibus verò mortuos portauerunt, & sepelie-
 runt singuli.

Hos. a. ex aliis ciuitatibus domù vnunqu egredientes.
 Miserunt ducere piscatoribus, velocibus in nauib. po-
 ppi. v. in concionem iuerunt congregati dolentes cor,
 At postquam coacti sunt & frequentes conuenerunt,

Inter hos Eupithes surrexit, & loquutus est:
 Filij enim ei intolerabilis in mentibus dolor iacebat
 Antinoi, quem primum interfecerat diuinus Vlysses.

Huius gratia lacrymas fundens cõcionatus est & dixit,
 O amici, cettè magnù op^{us} vit hic operat^{us} est Achivis:

Hosquidẽ eũ nauib. quò abduxisset multosq; & bonos,
 Perdidit quidẽ naues cõcauas, perdidit etiã populos.

Hos. a. postquã venit interfecit Cephalleniorã Iogẽ o-
 Sed agite, ante hunc, vel in Pylum citò eat, (optimos,
 Vel etiam in Elidem diuinam, vbi dominantur Epei
 Eamus: alioqui postea tristes erimus semper:

Contumelia enim hæc sunt & fatatis memoranda.
 Si iam non filiorumque fratrumque homicidas

20 Τίποτ' ἔσθ' ἔκ' ἐν ἑμαίῳ μὲν ὀμίσιν ἰδὼν γήρην
 21 Ζεῦ πάτερ ἀλλὰ τί χρεῖμα θεῶν ὀπιπύροισι ματίνω.
 22 Ἀλλ' ἰούμην μὴ θάνασι φράσθ' ἔντες ἐκείνη.
 23 Ὡς φάτο δακρυχέων ὄϊκος δὲ ἔλε πάντας ἀγαμοίς.
 24 Ἀγγέμενοι δ' ἴσθ' ἔλθ' ἐν μέσσοις κ' εὖθεος ἀείδεις
 25 Ἐκ μεγάροιο ἰδυσσῆος, ἐπὶ σφίεσσι ὑπὸς αἰθέρι.
 26 Ἔσται δ' εἰ μάλιστα τάφος δ' ἔλθ' ἀπὸ θεῶν
 27 ἕκαστος.

28 Τοῖσι δ' ἴκ' ματίνεσσιν μέσσοις πεπνυχέα εἶδεις,
 29 Κέκλυτε δὲ νῦν μὲν ἰσακίσοι κ' ἰδυσσοίς
 30 Ἀθανάτων ἀίκητι θιοῦν τίθει μέσσοιο ἔργα.
 31 Αὐτίς ἐγὼ εἶδ' ἐμὴν ἀυθέρπεα, ἔε γ' ἰδυσσῆ
 32 Ἐγγύθει εἰσέκει κ' ἠέτορε πάντα ἰόικει.
 33 Ἀθανάτος δ' ἴθις ἐπέεσσι φρασεύεσθ' ὀδυσῆος
 34 Φάειτο θεοσιμίῳ, τοτὶ δ' ἴμενεν ἔριτον
 35 Θιυῆ κ' ἐμὰροιο τοῖσι δ' ἀγγεῖται ἕπτατον.
 36 Ὡς φάτο Ζεὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χρομῆ δόροισι.
 37 Τοῖσι δ' ἴκ' ματίνεσσιν ἔργον ἕρος ἀλιθίστου
 38 Μαρτυρίῃ δ' ὁ γὰρ εἶς ἔσθ' ἄρα φέρουσα κ' ἐπίουσα
 39 Ὅς σφρα εὐφροσύνην ἀγομίσατο κ' ματίνεσσιν,
 40 Κέκλυτε δὲ νῦν μὲν ἰσακίσοι κ' ἴθι και ὄπιω
 41 Ὑματίνεσσι κακίωσιν οἴκοι, τίθει ἔργα γήρηντο.
 42 Οὐ γὰρ ἐμὴν πείθει δ' ἔωτορε πτωχῆι λαῶν.
 43 Ὑματίνεσσιν πῦδας κακίωσιν ἀφροσύμω ἴωσιν
 44 Οἱ μὲν γὰρ ἴμεζον ἀπὸ θεῶν ἴθι κακίωσιν,
 45 Κτίωσιν κακίωσιν κ' ἀπυμζοῖσιν ἀκίωσιν
 46 Κιθέρη ἀφροσύμω κ' ἴθι ἔε ἴθι φάτο νειάδω.
 47 Καὶ πῶσ' ἴθι γήρηντο θιθεῖ δ' ἐμὴ ὡς ἀγομίωσιν
 48 Μαίωσιν μὲν πῶσιν ἔπιπυροῖσιν κακίωσιν ὄπιω
 49 Ὡς ἴθι δ' εἰ δ' ἄρ' ἐπὶ ἴθι μὲν ἄλλ' ἀλλ' ἴθι,
 50 Ἡ μάλιστα πῶσιν πῶσιν ἴθι ἄθ' ἴθι κακίωσιν μάλιστα.
 51 Οἱ γὰρ σοῖσιν ἀπὸ μάλιστα ὄπιπυροῖσιν ἀλλ' ὄπιπυροῖσιν
 52 Πείθεισιν ἀπὸ δ' ἴθι ἴθι πῶσιν ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι.
 53 Αὐτίς ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι.
 54 Αὐτίς ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι.
 55 Τοῖσιν δ' ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι ἴθι.

Puniemus, non mihi in mentibus dulce erit
 Vivere, sed citissimè mortuus defunctis interero.
 At eamus, ne prœueniant transeuntes illi.

Sic dixit lacrymās: dolor autē cepit omnes Achivos.
 Accessit verò ad ipsos Medon & diuinus cantor,
 Ex domibus Vlyssis postquam ipsos somnus reliquit.
 Steterunt autem in mediis, stupor verò cepit virum v-
 numquemque.

His autem loquutus est Medon prudentia sciens,

Audite iam nunc me Ithacenses, non enim Vlysses
 Immortalibus sine diis hæc operatus est opera.
 Ipse ego vidi deum immortalem, qui Vlysses
 Prope stetit, & Mentori per omnia similis erat.
 Immortalis verò deus aliquando ante Vlysses,
 Apparebat audaciam acuens, aliquando procos turbās
 Currebat in domum, hi verò confestim cadebant.

Sic dixit: hos autem omnes recens timor cepit.
 Inter hos verò dixit senex heros Halitherses
 Mastorides: hic enim solus videbat præsentia & futura:
 Qui ipsis bene sapiens concionatus est & dixit,

Audite iam nunc me Ithacenses quodcumque dicā.
 Vestra malignitate ò amici hæc opera facta sunt.
 Non enim mihi parebatis, non Mentori pastori popu-
 Vi vestros filios desinere faceretis à stultis, (lorum,
 Qui magnum opus fecerunt intemperie praua,
 Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
 Viri optimi, quem non amplius dicebant rediturum
 Et nunc sic fiat: patete mihi sicut dico:

Ne eamus, ne quis adscititium malum inueniat.

Sic dixit: illi surrexerunt magno clamore
 Mediis plures: alij verò congregari ibi manserunt:
 Nō enim ipsis placuit verbum in mentibus, sed iupitico
 Paruerunt: statim autem postea in arma ruerunt.
 Ac postquā induti sunt circum corpus splendido xre,
 Conferti conuenerunt ante civitatem spatiosam.
 His verò Eupithes dux erat stultitias.

Cogitabat, a. hic punire si ipse eadem, neque fatale erat
Retro redire, sed illic mortem consequi.

At Minerva Iouem Saturnium alloquuta est,

Pater noster Saturnie supreme dominantium,
Dic mihi interroganti, quid tibi mens intus occulta?
Nunquid vltterius bellumque malum, & pugna graue
Facies? an amicitiam inter virosque pones?

Hic. a. respōdēs alloquutus est nebularū cōgregatur
Filia mea cur hæc me interrogas & inquiris? (Iupiter,
Non enim iam hoc quidē consultasti consiliū ipsa?
Vt illos Vlysses puniret reuersus.

Fac vt libet dicam tibi sicut decet.

Postquam iam procos puniuit diuinus Vlysses,
Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper.
Nos verò rursus filiorum fratrumque exdis
Obluionem inducamus: atque hi se inuicem diligant.
Sicut antea: diuitiæ autem & pax abunde esto.

Sic dicens, mouit antea promptam Mineruam:

Venit autem ab Olympi cacuminibus ruens,
Hi verò postquam cibi dulcis desiderium eiecerunt,
Inter eos sermonē orsus est pettoleras diuinus Vlysses,
Egressus aliquis videat num prope sint venientes,

Sic dixit: extra autem filius Dolij iuit sicut iussit:
Statim v. limine conscenso, hos prope vidit omnes:

Cirò autem Vlyssiem verbis alatis alloquutus est,

Hi verò eam prope sunt, sed armemur cirò.

Sic dixit, hi autem moti sunt, & ad arma ruerunt,

Quatuor circum Vlyssiem sex autem filij Dolij.

Cum his & Laertes Dolifusque arma induerunt,

Quamuis cani essent, coacti bellatores.

At postquã induti sunt circum corpus splendido xte

Aperuerunt portas, & exierunt, dux erat, a. Vlysses.

His verò in eadem hora filia Iouis venit Minerva,

Menti ori similis, & corpore & voce.

Hanc. a. conspicatus latatus est pettoleras diuinus V-
lysses.

Statim v. Telemachū alloquutus est suū dilectū filium,
Telemache, iam quidem hoc videris ipse aggressus,
Viros pugnantes, vbi discernuntur optimi.

Ne quid deturpemus maiorum genus qui antea
Viribus ac robore præstitimus omnem per terram.
Hūc. a. rursus Telemach* prudēs cōtra alloquutus est,
Videbis si volueris pater dilecte hoc in animo,
Non dedecorantem tuum genus. sicut dicis.

Sic dixit: Laertes verò gausus est, & verbum dixit,
Quæ mihi dies hæc dij dilecti, certè valdè gaudeo,
Filiūque nepōsque de virtute contentionem habent.

Hunc autem astans alloquuta est exsita Minerva,
O Arcefiade omnium multò dilectissime sociorum,
Apprecatus filium glaucis-oculis & Iouem patrem,
Statim acriter vibrata n. mite longam lanceam.

Sic dixit: & inspirauit robur magnā Pallas Minerva.
Precatus verò postea Iouis filiam magni,
Statim acriter vibratam misit longam lanceam,
Et percussit Eupithem galeam per aream.
Hæc a. nō lanceā prohibuit, penitus v. penetravit at.
Sonuit. a. cadens, resonuerunt verò arma super ipso.
Irruerunt. a. primis pugnantib Vlysses & illustris filius:
Druerberabant. v. enlibusque & lanceis vtraque extre-
mitate acuminatis.

Et iam omnes perdidissent & priuissent reditu,
Nisi Minerva filia Iouis Agiochi
Clamasset voce, desinuissetque populum omnem,
Abstinetē à bello Ithacenses discipuli,
Vt sine cruore separemini citissimè.

Sic dixit Minerva: hos. a. pallidus timor cepit:
Ac timentium ex manibus volauerunt arma:
Omnia verò in terram ceciderunt vbi dex vxor est:
Ad ciuitatem. a. reuerſi sunt vitæ retinenda cupidi.
Terribiliter verò clamauit pertolerans diuinus Vlysses:
Fuit verò saltans sicut aquila altis olans.
Et tunc iam sarutatus misit fuliginosum fulmen,

Καὶ δ' ἴππῳ κούρῳ γυμνασθέντι ἀβρυσσάτην,
 Καὶ εὖτ' ἐδυσσῆα κούρῳ γυμνασθέντι ἀβρυσσάτην,
 Διὸς υἱὸς λαβὴν ἔσθ' ἀπολυμένῳ ἐδυσσάει,
 25 Γῆρας παῖσι δὲ γέρας ἔμοιγε πολέμοιο,
 27 Μόλιος τοι κούρῳ κίχλη κενεῖται ἀβρυσσάτην.
 29 Ὡς εἰπὼν ἀβρυσσάτην ἔειπεν ἰππῷ τε γαῖαν τε θυμῷ.
 Ὅρμα δ' αὖ καὶ ἔπειθε μαστ' ἀμειψέσθισσι ἴπποις
 Πικρὰ δ' ἀβρυσσάτην κούρῳ δίδε ἀβρυσσάτην,
 Ἐβρυσσάτην κούρῳ δὲ μαστ' ἀμειψέσθισσι ἴπποις.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟ-
 ΜΤΟΜΑΧΙΑ.

ΡΧΟΜΕΝΟΣ, κούρῳ, μαστῷ
 γῆρας ἐξ ἑλκεῶντι
 Ἐλκεῶντι εἰς ἰππῷ ἠπρὸ πῶς γαῖαν, εἰπὼν
 ἀβρυσσάτην
 Ἡ' ἴππῳ ἐξ ἑλκεῶντι εἰς ἰππῷ ἠπρὸ πῶς γαῖαν
 εἰπὼν

ἀβρυσσάτην, κούρῳ, μαστῷ

Εὐχόμενος κούρῳ κίχλη κενεῖται ἀβρυσσάτην
 Πικρὰ μαστ' ἀμειψέσθισσι ἴπποις ἀβρυσσάτην
 Γυμνασθέντι ἀβρυσσάτην κούρῳ γαῖαν τε θυμῷ
 Ὡς εἰπὼν ἀβρυσσάτην ἔειπεν ἰππῷ τε γαῖαν τε θυμῷ

ΜΤΣ κούρῳ κίχλη κενεῖται ἀβρυσσάτην

Πικρὰ μαστ' ἀμειψέσθισσι ἴπποις ἀβρυσσάτην
 Τ' ἀβρυσσάτην κούρῳ γαῖαν τε θυμῷ
 Ἐμειψέσθισσι ἴπποις ἀβρυσσάτην

Decidit auctem ante Glaucopidem fortem patre.

Et tunc Vlyfsem alloquuta eſt exſia Minerua,

Ioue nate Lætiade prudens Vlyfles

Abſtine, ſeda verò contentiõnem æqualis belli:

Ne Saturnius tibi irafcatur latè ſonans Iupiter.

Sic dixit Minerua hic obeduit, gauifufq. eſt animo,

Fœdera autem iuſtus in futurum inter vtròſq. poluit

Pallas Minerua filia Iouis Ægiochi,

Mentori ſimilis, & corpore & voce.

HOMERI BATRACHO-
MYOMACHIA.

INCIPIMUS, primùm, vt muſarum
chorus ex Helicone

Veniat in meum cor oro gratia
cantilenæ,

Quam nuper in tabulis meis ſuper
genua poſui:

Ceriamen immenſum, tumultuo-
ſum opus Mantis,

Opans hominibus in aures omnibus immittere,

Quomodo mures ranas ſtrentuè ſunt aggreſſi

Terrigenum vitorum imitari opera gigantum:

Sic ſermo inter mortales erat, tale autem habuit prin-
cipium.

Mys aliquando ſitibundus, felis periculo enitato,

Propinquum in lacum teneram admouit batbam,

Aqua delectatus dulci, hunc autem vidit

Limnocharis obſtrepera, verbum a loquuta eſt tale,

31 Ξεῖται τις εἰς πόδι καὶ ἄλκιος ἐστ' ἴδιαι τις δὲ
 32 ἢ ἰρύσται.

30 Πάτερ δὲ ἀλλήθ' ἔσθ' ἄν μὴ ψεῦδος ἴδῃς σε νοήσας.

31 Εἰ γὰρ σε γινώσκω φίλον ἔχειν, ἔσθ' ὄμοι' ἄξιος.

32 Δύσθ' δὲ τοι δέσσω ξενίᾳ πολλῇ καὶ ἰδίᾳ.

30 Εἰμὶ δὲ ἔγωγε κασιγένης εὐσυνήγατος, δεῦρ' ἔλθ' ἰκέλιον.

31 Τιμῶμαι, βῆα τε γὰρ καὶ ἠγνοῦμαι ἐκ μέρους πάντας.

32 Καὶ μὰ πατέρα παλιν εὔπει γαίης τε καὶ θεοῦ δούσης.

30 Μεγέθεις ἐσθ' ὁλόταται παρ' ἔχθρας ἐριδαιίας.

31 Καὶ σε δὲ ἔργῳ καλέει τε καὶ ἄκημοι, ἔχουσι ἀλλοεῖ.

32 Σκῆπτρόθεν βασιλῆα, καὶ ἐσθ' ἰμῶσι μισοχρητῶν.

30 Ἐμμένω, δὴ δ' ἄγε θεοῖσιν ἔλω γένεω ἀγρόθεν.

31 Τὸν δὲ αὖ ψεῦδος ἴδῃς ἡμῶσιν, εὐνοεῖς τε.

32 Τίπτ' ἐγὼ γένος τοῦμαι ζήτησι φίλοι, ὄμοιοι ἄπειρον.

30 Ἀνθ' ἑσθ' οἶμαι τί θύεις τε καὶ ἔθροισι πατιβυτίαι.

31 Ψεῦδος πᾶς δὲ ἔγωγε κακότητος, εἰμὶ δὲ κείσθ'.

32 Τεθεῖσθ' ἄπο σπῆρας μεγαλήτορος ἢ δέ τι μήτηρ,

30 Δειχθῆναι, θυγάτηρ πτεροτέρου βασιλῆος.

31 Γένεαι δὲ ἐσθ' ἐκ γένεω καὶ ἔξ' ἐστὶ φάτο βροτοῖσιν.

32 Σύνει καὶ κερύει, καὶ ἰβήσασιν ἀποδομαπίσιν.

30 Πᾶς δὲ φίλον ποτὶ μὲν τίς ἐσθ' οἶσιν ἢ δὴν ὁμοίωσι.

31 Σὺ δὲ γὰρ βίης ὄντι ἐσθ' οἶσιν, αὐτὰρ ἔμμεγα.

30 Ὅσπερ παρ' αἰθροῖσιν πτεροῖσιν ἴδουσι δὲ μελεθῆ.

31 Ἄρτιος πελοκίπαιστος ἀσθ' ἀνύκω κατέειπε.

32 Οὐδὲ πλάκει τινὸς πτεροῖσιν ἔχων πολλῶν σισταμῆσαι.

30 Οὐ τίνας ἐσθ' ἀπὸ μῆος ἔχ' ἠπάτα λαβικεχέτωτα.

31 Οὐδὲ τρυφερῆσιν ἀπὸ γλυκίστου γάλακτος.

30 Οὐδὲ χεῖρας μὴ τινος, τὸ καὶ μετὰ τῶν ποδῶσιν.

31 Οὐδὲ ἴσα σφῆρα δούλων μεθ' ἴσων πτεροῖσιν μεθ' ἴσων.

30 Κεσμιώσιν γὰρ τῶν ἀπὸ μῆος ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

31 Οὐδὲ ποτ' ἐσθ' ἰσὺν ἀπὸ μῆος ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

30 Ἀλλ' ἔσθ' ἰσὺν ἀπὸ μῆος ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

31 Οὐδὲ δὴ αἰθροῖσιν, κηροῖσιν μῆος ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

30 Ἀλλ' ὄντι λαβικεχέτωτα, καὶ πτεροῖσιν ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

31 Καὶ πτεροῖσιν λαβικεχέτωτα, καὶ πτεροῖσιν ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

30 Νέφυρος ἴσιν ἀπὸ τῶν ποδῶσιν, ἀπὸ τῶν ποδῶσιν.

O hospes quis es? unde venisti ad litus? quis antea,
qui te produxit?

Omnia verò verò dic, ne mendacem te intellexero.
Si enim te nouerim amicum dignum, ad domū ducā,
Dona autem tibi dabo hospitalia multa & bona.
Sum autem ego rex Phrygiatus, qui per lacum
Coloranarum dux dies omnes,
Et me pater Peleus olim Hydromedusæ
Mixtus in amicitia apud ripam Eridani.
Et te quidē video pulchrūq; & fortē, eximium præ aliis
Sceptiferum, & in bellis pugnacem
Esse sed age, citius tuum genus commemora.

Huic autem rursus Pſicharpax respondit, dixitque
Curnā gen^o meū perquisis ò amice, manifestū omnib;
Hominib;que diūque & celestibus volatilibus?
Pſicharpax quidem ego vocor, sum autem filius
Troxtæ patris magnanimi, at mater
Lichomye Pteruotroctæ regis.

Genuit verò in tugurio me, & entumuit cibariis,
Ficibus & nucibus, & edulis omnigenis.
Quomodo, s. amicum facies me natura nihil similem?
Tibi nanq; vita est in aquis, sed mihi
Quæcunq; sunt apud homines comedere est cōsuetudo,
Panister pistus à bene rotunda cista, [neque me lateat
Neque placenta extensa habens multam sisamida,
Non sectio ex perna, nō iecora albam vestē habentia,
Neque cascus nuper coactus è suauī lacte,
Non suauia bellaria, quæ & dii desiderant,
Neq; quæcunque ad cōuiuia hominū faciunt coci,
Ornantes ollas condimentis variis.

Nunquam ex bello malum effugi clamorem,
Sed statim ad pugnā iens propugnātibus mixtus sum,
Non timui hominem, quantum magnū corpus ferentē:
Sed ad lectum iens, summum digitum momordi,
Et pedem accepi, & dolor non occupauit virum,
Suauis non auiguit sonans mordente me.

20 Ἀλλὰ δύσε μὲν ἀπείρα τὰ δίδρα πῶσω ἐπ' ἄρα,
 21 Κίκαυ καὶ γαλίω, ἃ μοι μέγα πένθος ἄγρουσι,
 22 Καὶ παρὶ δαμάριασιν ἔτε δολέει πάλι πόντος.
 23 Πάτρως δὲ γαλίω σφαιδίδια ἔπει ἀείρη.
 24 Ἦν δ' ἐπὶ τρυγλοδώνων τ' ἐπὶ τρυγλῶν ἱερίη.
 25 Οὐ τρυγλῶν ῥαθίας, ἢ καρύνας, ἢ καλκικώπης,
 26 Οὐ πτόταυε γλαυχίεσσι δὴ δόσασιν, ἢ δὲ σπύροις.
 27 Ταῦτα γὰρ ἔμ' ἔδραϊ Ἰσμάτα ἔρ' ἐπὶ λίμνῳ.
 28 Πρὸς τὰ δὲ μείδισσας ρυσίγναθου κίπιν κῆδα,
 29 Ἐπιγλίαν ἀνχίεσσι δαίρησιν ἔπει ἐμῶν
 30 Πάλλ' ἀμὲν ἐπὶ λίμνῳ ἔδραϊ χροὶ δαύματ' ἰδέσθαι.
 31 Ἀμφοτέρω γὰρ ἴδονκα τὸ μὲν βατρυχίωσι καρίαν,
 32 Σαρπύσσην δ' ἐπὶ γλίω, ἐφ' ὅμοισι σπύρα ἐκλύθη,
 33 Ἐὶ δὲ ἰδὼν καὶ ταῦτα δαυδῶνα, δαυρίεσσι ἔδραϊ.
 34 Ἄισθ' ἔπει ταῦτασι καρίται δὲ με μὲ ποτ' ἔλαμ,
 35 Ὅππῳσ γαδύσσοισι τ' ἐμῶν ἄμοι εἰσαείρηται.
 36 Ἦε ἀπ' ἴφρα, ἔπει τῶν ἰδέσθαι ἰδὼν τὰ γίγνα
 37 Χείροισι ἔχου ἀπαλείεσθαι ἀνχίεσσι ἄλμασιν κούρω.
 38 Καὶ σφαιρῶν μὲν ἄρα ἔπει ἰδὼν γαίνας
 39 ἱερίησιν.

Νέξαι τερπύφης ρυσίγναθου ἀλλ' ἔπει δὲ ῥα
 Κύμασι πορυρίαισιν ἐκλύζουσιν, πολλὰ δαυρίων
 Ἀχρησὸν μαπίνας ἱερίησιν τῆλα δὲ γαίνας,
 Καὶ πόδας ἰστρογλίω ἐπὶ γαίνοισι ἐπὶ δὲ εἰ ἄρα
 Πάλλ' ἔπει ἀνχίεσσι, ἔπει χροὶσιν ἰδέσθαι

Διτὰ δὲ ἰστρογλίωσιν, οἷον κρυβέντες ἀδύρα
 Θύρωσιν μὲν σφαιρῶν ἰστρογλίωσιν ἐφ' ὅμοισι κῆδα
 κῆδα

Σφαιρῶσιν δαυρίαισιν τὴν δαυρίαν ἰδέσθαι,
 Ἰστρογλίωσιν πορυρίαισιν ἐκλύζουσιν, πολλὰ δὲ ἰδέσθαι,
 Καὶ τῶν πόδας ἰστρογλίωσιν, ὅτι σφαιρῶσιν ἰδέσθαι

20 Οὐχ' ἄρα τὴν ἰδέσθαι, ἰδέσθαισιν ἰδέσθαι ἰστρογλίωσιν
 21 Ταῦτασιν ἔπει δαυρίαισιν δὲ κῆδασιν ἐπὶ δὲ ἀνχίωσιν,
 22 Ὅτι ἐμὲ ἔπει πλάσσεισιν ἰδέσθαισιν ἰδέσθαι
 23 Βάτραχου, ἰδέσθαισιν ἰδέσθαι δὲ ἰδέσθαι ἰδέσθαι

Sed duo valde omnia timeo omnem per terram,
 Accipitrem & selem, qui mihi magnum luctu adferunt:
 Et decipulam molestam, vbi dolosum existit fatum:
 In primis autem selem, per timeo optimam quamque,
 Quæ & me qui foramè ingreditur, per foramè perquirit,
 Non comedo raphanè, non caules, non cucurbitas,
 Non beris viridibus pascor, neque apiis,
 Hæc enim vestra sunt edulia per lacum,
 Subidens autem Physignatus contra loquutus est.

O hospes valde gloriosus ob venterem, adsumi & nobis
 Multa valde in lacu & in terram mirabilis visu,
 Accipitem enim dedit victum tuis Saturnius Iupiter,
 Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire,
 Si autem vis & hæc scire facile est,
 Portabo te in humeris: tene autem me, ne forte pereas,
 Ut latus in meam domum venias.

Sic dixit, & terga de dino ille verò ascendit velociter
 Manus habens tenerum per collum, saltu facili,
 Et impietis quidem gaudebat, quando iniebatur vi-
 cinos portus.

Natatione gaudens Physignathi: sed quando iam utiq;
 Undis purpureis submergebatur, multum lacrymans
 Inutilem penitentiam accusabat, evellebar autem comas,
 Et pedes stringebat ad ventrem, intus que ei cor
 Concutiebatur rei insolentia, & in terram voluisset vi-
 deri:

Vehementer v. ingemiscebat timoris frigidi necessitate.
 Caudam quidem in primis extendit in aquis, tanquam
 remum

Trahens, supplicansque dicit ut in terram veniret:
 Aquis purpureis submergebatur, multum clamabat,
 Et talem dixit sermone: ab ore autem pronuntiabat.

Non sic humeris portavit onus amoris
 Taurus, quando Europam per undam duxit in Cretam,
 Ut me nauigans humeris superuectus duxit ad domum
 Rana, elevans pallidum corpus aqua alba,

Τ' ὄφρα δ' ἔξαιπται ἀνίστασθαι, θεῖον ἔσθμα
 Ἀμφότεροι δρῶσι δ' ὑπὸ ὕδατος ἔχοντες ἄλλοι
 Τροπὸν ἰδὸν ἄγε τίδ' ἐμυστογαστρὸς ἢ
 πικρῶσαι

Οἷον ἐπύθον ἔμυδι π' ἀπαλλομένην ἄλλοι
 Διό δ' ἔβαθρος λίμνης, ἢ εἰ δ' ἔστι κούρου μάλα κεν.
 Κούρος δ' ὅτι ἀρεῖται, πῖστον ὑπὸ ποδῶν ἔχοντες ἔστι ὕδωρ.
 Χῶρον δ' ἴσσοι γινέσκον ἄλλοι ὑδρῶς κατὰ πρῆξιν.
 Πολλὰ κεν ἔχοντες ὕδατος ἔσθ' ὕδρα π' πολλὰ κεν δ' ἄλλοι
 Λακτίζον ἀείθων μύρον δ' ἔχοντες ὑπὸ κλύεσσιν
 Διὸ ἔμυδι δ' ἔχοντες πλείστον βάθος ἔχοντες ἔστι ἄλλοι.
 Τ' ἔμυδι δ' ἔχοντες ποῖοις ἔσθ' ἔχοντες μύροντες

- 30 Οὐ λήσθη γὰρ θεῖον ἔσθμα τῶν παρὰ πρῆξιν,
 31 Ναυπηγὸν ἴσσοις ἀπὸ ποδῶν, ὅτι ὑπὸ πύργου.
 32 Οὐκ ἂν μετ' ἔχοντες ἀμύτων ἔσθ' ἔχοντες,
 33 Παρὰ ποταμῶν τε πύργου τε, κ' ἔστι δ' ἔμυδι ἀλλὰ πλάγῃσι
 34 Εἰς ὕδρα μ' ἔχοντες, ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες ἔμυδι
 35 Ποσειδῶν σὺ πῖστον μύρον ἔσθ' ἔχοντες, ἔχοντες ἀλλοῖσι.
 Ταῦτ' εἰπὼν ἀπίπτοντο ἐπὶ ὕδατος, ἔσθ' ἔχοντες
 Λακτίζοντες ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες μύροντες
 Διὸν δ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες, ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες
 μύροντες.

Ὡς δ' ἔμυδι πύργου μύροντες, ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες
 ἔμυδι

Καὶ πῖστον κούρου ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες
 Καμῶν ἀρεῖται δ' ἔσθ' ἔχοντες πρῆξιν ἔχοντες,
 Παρὰ ποταμῶν τε πύργου τε, κ' ἔσθ' ἔχοντες
 Τ' ἔμυδι ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες, ἔσθ' ἔχοντες
 ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες, ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες
 Ὡς δ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες
 Τροπὸν ἔχοντες, ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες, ἔσθ' ἔχοντες

- 36 Ἐφίλω, ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες πολλὰ πῖστον
 37 Ἐκ βατράχου ἔμυδι κεν ἔσθ' ἔχοντες τῶν παρὰ
 38 Εἰμὸν δ' ἔσθ' ἔχοντες, ἔσθ' ἔχοντες πῖστον ἔχοντες
 39 Καὶ ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες
 40 Ἐχθῆν γαλῆν, τροπὸν ἔχοντες ἔσθ' ἔχοντες

Hydrus v. ex improviso apparuit horrendū spectaculū
 Virūq; erectum super aquam habebat collum:
 Hunc conspicatus, immerisse se Phrygnathus, non quic
 quam intelligens

Qualem socium perditurus erat per lacum:
 Subiit, a. profundū lacus, & euitavit parcam nigram.
 Ille v. vt relictus est, cecidit supinus statim in aquam:
 Manus autem stringebat, & moriens stridebat.
 Sæpe quidē ingrediebatur: mortē a. nō poterat euitare,
 Madentes v. pili plurimum pondus trahebant super i-

Aquis, a. petiens tales loquutus est sermones, (plo.
 Non latebis utique deos Phrygnathe, hoc patrat o,
 Naufragum qui iecisti à corpore vt è saxo,
 Non certē per terram me melior eras pessime,
 Pancratiōque Iustīaque, & ad cursum: sed deceptum
 In aquam me proiecisti: habet deus vltotem oculum:
 Pœnam tu solves murium exercitui, neque euitabis.

Hæc loquutus expirauit in aquis: hunc autem vidit
 Lichopinax ripis insidens mollibus:
 Vehementer verò vlulauit, currens autem annuntiauit
 muribus.

Vt verò didicerunt mortem, ingressa est ira pernicioſa
 vniuersos,

Et tunc præconibus suis iusserunt sub diluculum
 Proclamare ad concionem in domos Troxartæ,
 Patris infelicis Phicharpagis, qui per lacum
 Supinus natabat, mortuum corpus, neque iuxta ripas
 Erat iam miser, medio autem natabat ponto,
 Vt v. venerūt festinantes cūm auro, primūm surrexit
 Troxartes, ob filium iratus, dixitque sermonem,

O amici, tamen si solus ego multa mala passus sum
 Ex ranis, fors tamen mala omnibus facta est:
 Sum verò ego infelix, postquam tres filios perdidī,
 Et quidem primūm utique occidit rapiens
 Inimicissimus felis extra foramen captum.

- 20 Τὴν δ' ἄλλω πάλω αἰθερὶ ἀπ' ὤμων εἰς μέγαν ἔκει
 21 Κρητοῖσιν ἐπέχευε ζυλῆσι δὶδ' ἐξ ἰδ' ἔβριστη.
 22 Ἦν παρὰ τὸν κρητοῖσι μῦθον ἐλάτρεσθαι ἰούσῃ
 23 Ὀφείνομεν ἄγασπι τοῖσι ἰμῶν καὶ μητιμακίῃ.
 24 Τεθνηὶ ἀπίσθ' εἰς εὐσθητῆδος εἰς βουδὶ ἀέσας
 25 Ἀἰδ' ἀγ' ἴδ' ἐπιλαϊμῶν καὶ ἐξ ἰδ' ἔβουον ἐπ' αἰσῶν
 26 Σάματι κρητοῖσιν ἐπ' ἔπεισθαι μῦθον ἰούσῃ.
 27 Τούτ' εἰπὼν αἰετοῖσι κρητοῖσι ζυλῆσι ἔπεισε.
 28 Καὶ εἰς ὧν ἰδ' ἔβουον καὶ κρητοῖσι μῦθον ἰούσῃ
 29 Κρητοῖσι μῦθον ἰούσῃ κρητοῖσι μῦθον ἰούσῃ
 30 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 31 Οἱ δ' αὖτις δὴ δὴ κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 32 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 33 Οἱ δ' αὖτις δὴ δὴ κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 34 Βάτραχον ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 35 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 36 Σάματι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 37 Κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 38 Τεθνηὶ κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 39 Ἀγ' ἴδ' ἐπὶ κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 40 Ὀφείνομεν κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 41 Εἰπὼν κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 42 Εἰπὼν κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 43 Εἰπὼν κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 44 Τεθνηὶ κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 45 Οἱ δ' αὖτις δὴ δὴ κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 46 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 47 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 48 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 49 Ἐξέειπε κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 50 Νύξουσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι
 51 Νῦν ἰμῶν κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι κρητοῖσι

Allum aut rursus viri crudeles ad mortem duxerunt
 Recentibus artibus, ligneo dolo excogitato,
 Quam decipulam vocant, murium perditricem,
 Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclyta,
 Hunc suffocauit Phisignathus in profundum ducens,
 sed agendum armemur, & exeamus contra ipsas,
 Corporibus exornatis armis variis.

Hæc loquutus persuasit armari vniuersos.
 Hos quidem utique armabat Mars belli curâ habens,
 Ocreas quidem primùm circa tibias posuerunt,
 Effractis fabis viridibus, benèque aptatis,
 Quas ipsi per noctem stantes comederant.
 Thoraces aut habebant calamis circumdatis à coriis,
 Quos sefe excoriato scienter fecerant,
 Clypeus. a. erat lucernæ medius vmbilicus, at lancea
 Longæ acus, omninò æcum opus Martis,
 At cassis in temporibus erat testa nucis.

Sic quidem mures erant armati: ut autem intellexerunt
 Ranz, egressi sunt ab aqua inque vnum locum
 Profectæ, consilium coegerunt belli mali.
 Considerantib. a. ipsis vnde seditio, vel quis tumultus,
 Pæco propè venit, ferens sceptrum in manibus,
 Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,
 Nuntians belli malam famam, dixitque sermonem,
 O ranæ, mures vobis minitantes miserunt
 Ut edicerem armari ad bellumque pugnamque.
 Viderunt enim per aquam Phicharpaga, quem occidit
 Vester rex Phisignathus: sed pugnate
 Quæcunque inter ranas egregia genitæ estis.

Sic loquutus di paruit: sermo autem in aures muris
 Ingressus conturbauit mentes ranarum superbarum.
 Accusantib. a. ipsis, Phisignathus dixit quum surrexisset,
 O amici non occidi equidem morem neque vidi
 Pereuntem: omnino suffocatus est ludens iuxta lacum,
 Natatus ranarum imitator: at pessimi (filium
 Nunc me accusant me qui non sum in causa, sed age cō

Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.
 Etenim ego dico, ut mihi factu esse optimū videtur,
 Corporibus ornatis, armati stemus vniuersū
 Summas iuxta ripas, ubi præceps est locus.
 Quando autem impetu facto in nos venerint,
 Correptis galeis, quicumque propè obuius venerit,
 In lacum ipsos cum armis statim deiiciamus.
 Sic n. *Idem* suffocatis in aquis, qui expertes sunt natandi,
 Cōstituem⁹ lato animo statim muriū occisorū hic tro-
 Sic utiq; loquutus, armis induit vniuersos. Iphæū.
 Foliis quidē malvarum tibias suas circū cooperuerūt,
 Thoraces. a habuerunt viridibus latis à betis.
 Folia autem brassicarum in clypeos bene aptauerunt.
 Lancea. a. acutus iuncus vnicuique longus aptatus erat,
 Et galex cochleis subtilibus capita circū cooperiebūt.
 Munitæ autem steterunt in r'pis ahis,
 Conquassantes lanceas, a. animo. a plena erat vnaquæq;
 Iupiter autem deos ubi vocasset in cœlum astriferum,
 Belli multitudinē ostendens, potentēque pugnatores
 Multos & inagnos, & lanceas longas ferentes,
 Qualis centaurorum exercitus procedit & gigantum,
 Inuiciter ridens interrogabat qui tanis auxiliatores
 Vel muribus immortalium: & Palladē alloquutus est,
 O filia muribus nunquid auxiliatura ibis?
 Etenim tuum per templum semper exultant vniuersū,
 Odore delectati & cibariis ex sacrificiis.
 Sic utiq; dixit Saturnus. hūc. a. alloquuta est Pallas,
 O pater, non certē vnquā ego muribus quū vexarētur
 Venirem auxiliatrix, quoniā mala multa mihi fecerūt,
 Coronas destruentes & lucernas causa olei.
 Hoc. a. meas valde momordit mentes quod fecerunt
 Peplum meum corroserunt, quem texui elaborando
 Ex trama subtili, & stamen subtile neti,
 Foramināque fecerunt at sartor mihi institit,
 Exigitque à me vsuras huius gratia irata sum.
 Mutuata enim subtexui & non possum restituere.

20 Κι' αὖτις ἄε βατράχοισιν ἀγρίοις ἰκὲ' ἰσχυροῖς
 20 Εἰσι γὰρ ἄλλ' αἰπὴ φρένας ἱερπιδά, ἀλλ' ἄμα προσῆτον
 20 Ἐκ πολέμου κίμωσαι, ἐπὶ λίνωσιν πεδύω,
 20 Ὑπερ δυνουβίω, ἐκ εἰσώων θυμολοῦτες,
 20 Οὐδ' ἄλλ' ἄλιγον καταμύσαι ἰγὼ δ' αὖτις κατακείρω
 20 Τίω κίφωκίω ἀλγυδῶν ἰκὲ' εἰκόσιν ἀλίκτηρ.
 20 Κι' ἄγ' ἀπασιμῶσα θεῖα τύπνισσι ἀφῆξτ,
 20 Μά κέ τις ἡμῶν τραθῶ βίλοι ἐξυῖσσι
 20 Εἰσι γὰρ ἀγχιμαχοῦσι εἰ θεῖα αἰτίσι ἄλλοι
 20 Πάσι τε δὲ ἄρασι θεῖα τριπυμῶσι δῆρον ἔροσσι.
 20 Ὡς ἄρ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' αὖτις πεπυδῶσι θεῖα ἀλλοι
 Πάσι τε ἰμῶσι δὲ ἀλλοις ἰκὲ' εἰς εἰκὴ χῶσσι,
 Κι' ἄρ' ἄλλοι κέρυκα τῆρας πολέμοιο φέρσσι.
 Κι' ἄρ' ἄλλοι κέρυκα τῆρας πολέμοιο φέρσσι.
 Δαίσι δ' ἐπέλπιζαι πολέμοιο κτύποι ἀρασι θεῖα δὲ
 Ζεὺς κερτίθσι θρόσσι τῆρας πολέμοιο ἀλλοι.
 Πρῶσι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοι.
 Ἐσαῖτ' ἐκ ποσμάχοι, ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Κι' ἄρ' ἄλλοι ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Τερπυλοῦσι δὲ μετ' αὖτις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Πάσι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Εἰσι μὲν ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Σὺ δ' ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Καπεῖρε δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Ἡσπῆ δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Λιμῶσι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Τερπυλοῦσι δὲ μετ' αὖτις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Λυγρὰ πρὸς μέσσοισι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Λυγρὰ πρὸς μέσσοισι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Κι' ἄρ' ἄλλοι ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Κερτίθσι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Ἄλλ' ἄρ' ἄλλοι ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Κι' ἄρ' ἄλλοι ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Ποσειδῶν ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Χορὸν ἴσθ' ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.
 Λιμῶσι δὲ ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις ἀλλοις.

Sed neque sic raris auxiliari non velim.

Sunt enim neq. ipsæ mentibus firmæ, quæ me primûm

Ex bello redeuntem, postquam valde defatigata fui,

Somno indigentem non permiserunt tumultuantes.

Ne parû quidē oculos claudere: ego. a. in somnis iacebã

Caput dolens, donec clamavit gallus gallinaccus.

Sed age abstineamus dii iis auxiliari,

Ne vitæ aliquis vestrûm vulneretur telo acuto.

Sunt. n. cominus pugnâtes, etiam si deus cõtra venisset

Omnes autem de cœlo delectemur litem videntes.

ita dixit. huic autem post paruerunt dii alij

Omnes, simul autem collecti venerunt in vnû locum.

At venerunt præcones duo, signum belli fetentes.

Et tunc culices magnas rubas habentes,

Vehemēter tuba elangebãt belli strepitû, cœlitus autē

Iupiter Saturnius intonuit signum belli mali.

Primus. a. Hypsiboas Lichenorē vulneravit lancea,

Stantē, inter propugnatores per vētrē in mediû hepar,

Concidit. a. pronus, teneras. a. pulvere fœdavit comas.

Troglodytes autem post ipsum iaculatus est Pileona.

Infixit. a. in pectore solidam lanceã, hunc. a. cadentem

Cepit nigra mors, anima autem ex corpore euolavit.

Seutixus. a. utiq; occidit percussio corde Embasichytrû.

Attophagus autem Polyphonû per ventrem percussit.

Cecidit autem lupinus anima membris euolavit.

Lymnocharis. a. ut vidit pereuntem Polyphonum,

Troglodyten petra molati vulneravit præueniens,

Collum iuxta mediû huic a caligo oculos cooperuit.

Lichenor autem in ipsum collimavit lancea lucida,

Et percussit (neq; aberravit) per hepar. ut a intellexit

Crambophagus ripis profundis incidit fugiens.

Sed neque sic effugit in aquis, impulit autem ipsum.

Concidit a. nec te piravit tingebarur. a sanguine lacus

Purpureo, ipse verò iuxta litus extensus est,

Intestinis pinguibus impetu ruens in ilia.

Limnissus autem in ripis Tyroglyphum spoliavit.

Πιπρυγύρος δ' ἰδὼν χαλάρηται, εἰς ῥέον
ἄλλου,

Ἦλατο δ' εἰς λίμνῳ ροίζουσι, τὼ ἐκείθεν ῥίψασι.
Τ' ῥοίζουσι δ' ἐπὶ ποταμῷ τῷ ἄλλῳ βασιλῆα,
Χαίρει δ' ἴα σπείρας κ' ἄβρυγματος ἐγκισσάλας ἴα
Ἐν ῥεῖν ἴα σπείρας, παλασάτο δ' ἄβρυγματος.
Λιχοπύρα δ' ἴα κτείνε ἀμύματα θυζοεικέλιω,
Ἐργα ἴα σπείρας τῷ δ' ἀκέρως εἰς ἄλλου.
Προσποδῶρος δ' ἴα σπείρας, τῷ δ' ἐκ κτυ κλισσοδίακτιω,
Ἐλίμνῳ δ' ἀπίπτει κροτήσιαι χροί τῷ ποτα.
Ψυχάρπυξ δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἐπὶ τῷ ποταμῷ,
Καὶ βάλει πηλῶσιν κ' ἴα κτείνε εἰς μέσσοι ἴα σπείρας.
Πίπτει δ' εἰς τὸ ποταμῷ ψυχάρπυξ δ' ἴα σπείρας δ' ἴα κτείνε.
Παλιβάτης δ' ἴα σπείρας, τῷ δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἴα σπείρας,
Καὶ τὸ μῆτωσιν ἴα κτείνε κ' ἴα κτείνε ἀκέρως.
Θυμάση δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας δ' ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Κεῖθρον δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἴα κτείνε ἀκέρως.
Τῷ βάλει πηλῶσιν τῷ ποταμῷ, τῷ δ' ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Κτόμω δ' ἴα κτείνε τῷ ποταμῷ δ' ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Κραυγασίδης δ' ἴα κτείνε, κ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἴα σπείρας.
Τύφει μέσσοι δ' ἴα κτείνε κ' ἴα κτείνε, τῷ δ' εἰς τὸ ποταμῷ.
Οξυχρονος δ' ἴα κτείνε, τῷ δ' ἴα κτείνε τῷ ποταμῷ.
Ἐργα δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας τῷ ποταμῷ κ' ἴα κτείνε.
Σιπράρος δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἴα κτείνε ποταμῷ.
Σκαζών δ' ἴα κτείνε ἀκέρως τῷ ποταμῷ δ' ἴα κτείνε.
Ἦλατο δ' εἰς τὸ ποταμῷ, τῷ δ' ἴα κτείνε ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Τροχάτης δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας εἰς τὸ ποταμῷ ἴα κτείνε.
Ἦλα δ' εἰς τὸ ποταμῷ εἰς λίμνῳ Ἦλατο
ῥοίζουσι.

Τροχάτης δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἴα κτείνε ποταμῷ,
Καὶ τὸ ποταμῷ ἴα κτείνε ἴα κτείνε ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Προσποδῶρος δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας ἴα κτείνε ποταμῷ,
Ἦλα δ' εἰς τὸ ποταμῷ, κ' ἀκέρως ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Οὐ δ' ἴα κτείνε ἴα σπείρας τῷ ποταμῷ δ' ἴα κτείνε ἴα κτείνε.
Ἦλα δ' εἰς τὸ ποταμῷ ἴα κτείνε τῷ ποταμῷ ἴα κτείνε
ἄλλου,

Pternoglyphum autem conspicatus Calaminthus in
 timorem venit,
 Saltavit autem in lacum fugiens, clypeo proiecto.
 Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
 Saxo percussum per guttur, cerebrum autem
 Ex narib. stillabat, polluebatur autem sanguine terra.
 Lichopinax a. occidit irreprehensibile Borborocœtem.
 Lancea impetu facto: caligo autem oculos cooperuit.
 Prassiphagus. a. conspicatus pede traxit Crissodioslen.
 In lacu autem suffocavit, comprehensa manu ceruicæ,
 Psicharpax autem ultus est socios mortuos.
 Et percussit Pelusium per ventrem in medium hepar.
 Cecidit autem illi antè anima autem: ad infernum iuit.
 Pelobates. a. cōspicatus luti manipulum iecit in ipsum,
 Et frontem inunxit, & excæcabat propemodum.
 Iratus est autem ille: vbi cepisset utique manu forti
 Qui iacebat in cæpo lapidè ponderosum pòdus terræ.
 Hoc percussit Pelobaten sub genua, tota autè fracta est
 Tibia dextra, cecidit autem supinus in pulueribus.
 Craugasides autem ultus est, & rursus ibat in ipsum,
 Percussit. a. medium ipsum per vèrrem. torus. a. ei intrò
 Acutus iucus ingrediebatur, humi. a. effundebàtur vni-
 Intestina extracta à lancea manu graui. (uersa
 Sitophagus autem vt vidit in ripis fluminis,
 Claudicans ex bello recedebat, angebatur autè valde,
 Saltavit autem in fossam, vt aufugeret diram perniciè.
 Troxartes. a. percussit Physignatū in pedis sūmitatem:
 Celetiter autem quoniam angebatur, in lacum saltavit
 fugiens.

Troxartes. a. vt vidit adhuc semiuivū, qui antè cecide-
 Et illi incurrit rursus occidere desiderans. [rat,
 Prassæus. a. vt vidit adhuc semiuivū qui antè ceciderat,
 Venit perpropugnatores, & iaculatus est acuto iunco,
 Neq; fregit scutum, tenebatur autè ipsius lanceæ acies.
 Erat autem quidam inter mures iuuenis filius egre-
 gius inter alios,

Αγχομαχος φίλοι υἱὸς ἄμόμους ἀπειπ-
 Σύλου.

Θιχαμασ, αὐτὸν ἀνερφαίται, κρατιθεῖ μεριδάρταξ,
 Οἱ μῆτις ἐν μίανσι κρηστούσι κοχόδου.
 Σπῆ δὲ ἀφ' ἡμίλιω γαστρούδου εἶος ἀπ' ἀλλοιῶ,
 Σπῆ δὲ ἀπ' ἀλλοιῶ βατράχοι γῆρας
 ἀγχοματόσι.

Καὶ τὸ καὶ ἔξετάσθη, ἔπει μῆτις ἐν δίοσι δῖσι,
 Εἰ μὴ ἀφ' ἑξὺ γῆρας πατρὸς ἀπ' ἀλλοιῶ τε θιχί τε,
 Καὶ τὸν ἀπὸν υἱὸν βατράχοις ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου.
 Κρησίου ἢ κρησίου πάλιν, ἐξ ἀλλοιῶν βατράχοι,
 20 ἢ πὸ ποτὶ, ἢ μῆτις ἔργα ἐν ἀπ' ἀλλοιῶν μῆτις ἔργα.
 20 Οὐ μῆτις μ' ἔργα μῆτις μεριδάρταξ ἢ ἡμίλιω
 20 ἔργα ἢ βατράχοις βατράχοις ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας
 20 Πάλιν ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν βατράχοις ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 20 Δὲ μὴ ἀπ' ἀλλοιῶν μῆτις κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε.
 20 ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 20 Οὐτ' ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας
 20 ἔργα ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας.
 20 Ἀλλ' ἔργα πάλιν ἐν ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας
 20 Κρησίου μῆτις ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 20 ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 20 ἔργα ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας.
 20 ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας
 20 ἔργα ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας.

Πρῶτον ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 Ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 Πάλιν ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας
 μῆτις τε.
 Ἀλλ' ἔργα ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 ἔργα ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 Εἰ μὴ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 Οἱ μὴ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας,
 ἔργα ἢ ἀπ' ἀλλοιῶν κρησίου ἀπ' ἀλλοιῶν τε γῆρας.

Cominus pugnans charus filius irreprehensibilis Ar-
pibuli,

Princeps, ipsum Martem ostendens, robustus Meridarpax,
Qui solus inter mures dominabatur pugnando.

Stetit autem iuxta lacum elatus, solus ab aliis.

laetabat, v. se depopulaturum ranarum genus bellacium.

Et certe perfecisset, quoniam magnum ipsi robur erat,

Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque,

Et tunc pereuntes ranas miseratus fuisset Saturnius.

Moto autem capite talem loquutus est vocem,

O dii, certe magnum opus in oculis video.

Non parum me stupefecit Meridarpax per lacum,

Trucidare ranas desiderans, sed celerrime

Palladem mittamus, tumultuosum item & Martem,

Qui ipsum arcebunt à pugna, robustus quantumvis sit.

Sic loquutus Iupiter: Mars autem respondebat sermone,

Neque Palladis & Iupiter potentia, neque Martis

Poterit ranis auxilio depele e diram perniciem.

Sed age, omnes eamus auxiliatores, vel tuum iaculum

Moueatur magnum, quod Titanas sustulit, horren-

dum operans,

Quo Titanas occidisti egregios supra omnes:

Enceladumque ligasti, & agrestia genera gigantum.

Sic certe dixit: Saturnius autem iaculatus est ardens

fulmen:

Primum quidem intonuit, magnum autem commouit

cælum.

Sed postea fulmen terribile Iovis relum

Misit contorquens, illud autem euolavit à manu regis.

Omnes quidem vniqueruit iaculatus, ranasque muresque

Sed neque sic cessavit munus exercere, sed adhuc amplius

Cupiebat depopulatum ire ranarum genus bellacium,

Nisi ab Olympo ranas miseratus fuisset Saturnius,

Qui utique tunc ranis auxiliatores illico misit.

Venerunt autem ex improviso habentes in eudes in

tergo, ungulis curuis,

Λιξοβάται, σριβλὸι, καλιδύσμοι, ὄσρακό-
διμοι,

Ὁ στρονὶς πλατυβάται, λυτοσίλβοντες ἐν ἴσμι.
Βλαφροὶ χροστίνοντες, λυτοσίλβοντες ἐν ἴσμι,
Ὁκτάπυδοι, διεσφίμοι, ἀχρῖτες, (οἱ δὲ
καλιμῶται

Καριῖται) οἱ γὰρ μόνον ἔχουσιν σφίμασιν ἕκαστον,
Ἡ δὲ πόδας κ, χροστῖν ἀνεγνώριστον τοῦ δὲ λυτοσίλβου.
Ὁ δὲ κ, ὡς ἰδὲ ἴσμι δεικνύει μῦθος, οἱ δὲ ὑπὸ μῦθου,
Ἐπὶ δὲ βουζῶν ἔχουσιν τοῦ ἰδύου τοῦ ἄλλου ἴσμι.
Καὶ πολέμου τελευτῶν μόνον ἔχουσιν ἴσμι.

PROPRIORVM NOMINVM

MYRIVM SIGNIFI- cationes.

Κρυπίδαλος, qui pani insidiatur.

Κρυπάρος, ab esu panis.

Ἐμβασχυθῆς, quod in ollas intret.

Κρεασοδιόκτης, qui nidorem culinae sectatur.

Διμῖπτος, à palude sic dictus.

Διμῖχαρος, qui gaudet paludibus.

Λιχμῶτης, à lambendo.

Λιχμῶτης, à lancibus lambendis.

Μιχμῶτης, qui partem rapit.

Περυγύφης, à rodendis pernis.

Περυγύφης, à comedendis pernis.

Περυγύφης, in idem.

Σιμῶτης, ab esu frumenti.

Τρογλοδύτης, à foraminibus in quibus degebat ut g^o
Troglodytarum.

Τρογλοδύτης, à comedendo pane.

Τρογλοδύτης, à rodendo casco.

Ψιχμῶτης, à rapiendis micis.

Obliquè ingredientes, tortuosi, habentes forficulas in ore, ostripelles,

Offici natura, laei humeros, rutilantes in humeris,

Bixsi, neruosis ceruicibus, à pectoribus intuentes,

Ostripedes, bicipites, manibus qui capi nequeant, (illè autem vocantur

Cancri.) qui utiq; murium caudas oribus incidebant,

Etiàm pedes & manus, sictebantur autem lanceæ.

Quos & timuerunt miseri mures, neq; sustinuerunt.

In fugam autem vertebantur, occidebat verò sol iam,

Et belli finis vno die perfectus est.

PROPRIORVM NOMINVM
RANARVM SIGNIFICA-
tiones.

Βεβηλαίτης, à cœno vbi se volutant ranæ.

Καλαμίνθης, à calaminta.

Κραμβασάτης, ab esu brassicarum.

Χρυγασίτης, à clamore.

Λιμνίτης, à lacu vel palude.

Λιμνίχαρις, qui gaudet palude.

Πηλείς, à luto in quo ranæ vitam degunt.

Πηλείων, Pelei filius.

Πηλιότις, à luto.

Πηλιότις indidem.

Πολύβοις, à multo clamore.

Πορρωίτης, ab esu porrorum.

Πορρωεΐτης, à comedendis porris.

Σιτυλαίτης, ab esu betarum.

Υδροχάρις, qui aquis delectatur.

Υδρομάδουσα, cui vita est in aquis.

Υψηλάς, ab alta coarctatione.

Θυσίγαστης, ab inflatis buccis.

HOMERI HYMNUS

HYMNUS IN APOLLINEM.

MEORETO neque obliuiscar Ion-
 gèiaculantis Apollinis,
 Quem & dii ipsi per domum Iou-
 is metuunt euntem,
 Et utique assurgunt prope adue-
 nientē
 Omnes à sedibus, quando præ-
 claros tendit arcus.

Latona. a. sola manet apud Iouem fulmine gaudentē,
 Quæ utique chordam remisit, & oclusit pharetram,
 Et illius ab foribus humeris manibus captum
 Arcum suspendit ad columnam patris sui,
 Clauo ex aureo. hunc. v. in sedem sedere fecitducens.
 Huic igitur nectar dedit pater poculo aureo,
 Ostendens clarum filium, postea verò dii alij,
 Vbi sedent: gaudet autem veneranda Latona,
 Quoniam arcigerum & fortē filium peperit.
 Salve ò beata Latona, quoniā peperisti præclaros libe-
 Apollinēque regem, & Dianam sagittis latam, [109,
 Hanc quidem in Onygia illum verò aspeta in Delo,
 Inclinata ad longum montem & Cynthium collem,
 Iuxta palmam sub Inopi fluentis.
 Quomodo, n. te laudabo dignissimus laude quum sis
 Vbique enim tibi ò Phœbe lex attributa est cantus,
 Sive per cōtinentē vitulos nuttientē, sive per insulas.
 Omnes. a. editæ impes cantabant. ac vertices summi
 Altorum montium, amnēque ad mare profluentes,
 Littorūque ad mare protensa, marisque portus.
 Centē vt te primum Latona peperit gaudiū mortalibus

Κληρονομήσατε φέρτε κωδοι έρρε κραταιή σείντες.
Δάμα εν άμφοτεράν έχθηρην ή κώμα κληρονομή
Φέρετε χροσπί ή λιγυρτί: η αί μεσοτι.

Ενθεν άπορνούσατε πύτι θειοτάτων αι άσοςφ
Ο άσος κλητι έσπε έχ κ ή δή με άδύω,
Νέσσι τ άγοα ταμοσ κληίτε τ άσος.

Αίρω τ έρρεπία τε κ ή άγ χαλα πηπάστος,
Θρσίλος τ άδρος κ ή πώλι άσος κληίμα,
Θηκάν τε σέμας ίδιος τ έρα σκίλιτα,

Σκόσσι κ ή σήμας κ ή αυτοσάικε έρρε άσπυ,
Γμύσσι τ άσος ή κ ή άσος άμυχα ήσος,
Δίσσι τ άσος ή μάσσι έδρε άσπύσσι.

Καί ή έρρε ήσος άσπύσσι τ έν αιλί κληίμα,
Παίτω έρρε τε μάσσι κ ή άσος άσος κληίμα,
Και κληίμα ήσος ήσος κ ή άσος άσος κληίμα,

Και σήμας ήσος ήσος κ ή άσος άσος κληίμα,
Μακρίτε κληίμα τε σήμας ήσος ήσος κληίμα,
Και κληίμα ήσος ήσος κληίμα ήσος κληίμα.

Ναίστε τ ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
Τόσσι έρρε ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
Εί ήσος ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα.

Αί ήσος ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
έσσι

Φαίσοι ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα.
Πηί γ ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
Κηίμα ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,

20 Αί ήσος ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
20 Φαίβα ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,

20 Κόσσι ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
20 Ούδ ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
20 Ούδ ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,

20 Αί ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
20 Α ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
20 Ενθεν ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,
20 Αί ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα,

20 Χηίμα ήσος ήσος ήσος ήσος κληίμα.

Procumbens ad montem Cynthij aspera in insula,
 Delo in circumflua, vtrinque autem vnda nigra
 Prodibat ad terram dulce spirantibus ventis.
 Hinc ortus, omnibus mortalibus imperitas,
 Quoſcunq; Creta intus habet, & populus Athenarum,
 Insulaeque Aegina, nauibusque incluta Euboea,
 Aegaeque Ereſiaque, & finitima mari Peperethus,
 Thraciũque Athos, & Pelij summi vertices,
 Thraciãque Samus, Idzque montes vmbrosi,
 Scyrus, & Phocæa, & Autocanz mons altus,
 Imbrũque bene habitata, & Lemnus importuosa,
 Lesbũque valde diuina, beati solum Aolienis,
 Et Chius, quæ insularum fœcundissima in mari iacet,
 Saxosãque Mimas & Corycij summi vertices,
 Et Claros splendida, & Aſagez mons altus,
 Et Samus aquosa, Mycalaque alti vertices
 Miserũque, Coõsque, vibi mortalium hominum,
 Et Cnidus alta, & Carpathus ventosa,
 Naxũque, & Patos, Rẽnzque saxosa.
 Tantum parturicens procul iaculantem venit Latona,
 Si qua sibi terrarum filio velit habitacula ponere.
 Hæ verò valde tremebant, & timebant, neque aliqua
 sustinuit
 Phœbum suscipere, & fertilis quanquam esset.
 Nisi quum vtrique Delum ascendisset veneranda Latona,
 Et illam interrogans verba alata dixit.
 Dele, si enim vtrique vis solum esse filij mei
 Phœbi Apollinis, imponerẽque opulentum templum;
 Alius nemo te tanger, neque te regabit,
 Neque bobus te fore puto, neque ouibus opulentam,
 Neque vindemiã ferēs, neque plãras innumeras producer:
 A vtrique Apollinis longè operãtis templum habueris,
 Homines tibi omnes ferent centum bouum sacrificia,
 Huc congregati, nidor autem tibi immensus semper,
 Quia regem si aueris: disque te seruarint
 Manu ab aliena, quoniam nõ vtrique, & fertilitas sub sol.

ὡς ὁ ἀπὸ γῆμι δὲ δῆλος ἀμειβόμενος δὲ ἀποσοφίᾳ,

- 19 Ἀκτὴν αὐτίστ' ἀγαπᾷς, μαζὰ λητο κέρου,
 20 Ἀσπασίᾳ μὲ ἴσως γένωι ἰσάσιο πᾶκτος
 21 Διξομένω, αἰθερὶ γὰρ ἰσότητι εἶμι δειχθῆ
 22 Αἰδ' ἔχουσι, ἀλλ' ἢ καὶ σφραγισμένη γυνίμην.
 23 Ἀλλὰ τί λ' ἔμειν' ἄνοι' ἵπτε, ἀλλ' ἰσὶ κούσω
 24 Ἄλλω γὰρ πῶς φασὶν ἀπὸ θεῶν ἰσότητων
 25 Ἐσπεύουσι μίγα ἢ πρῶτοι στίχοι ἀδικητότεροι,
 26 Καὶ θεοὶ οἱ βροτῶσι ὅτι ζῆλον ἔχουσιν ἄκατοι.
 27 Τὸ δ' εἶπες ἄδικα ἔσθ' ἵνα καὶ ἔσθ' ἔμειν,
 28 Μὴ ἵπτεται τοσοῦτοι ἰσότητες ἀλλήλων,
 29 Νῆστε ἀνθρώποι, ἵσως ἢ ἀποκαταπέλατες εἶμι.
 30 Πρῶτον καὶ σφραγίσαι ὅσον δὲ ἄλλοις ἐσὶ πλάγασσι.
 31 Ἐν δ' εἶμι μὲν μίγα κῆρα καὶ ἀκατοὶ ἀλλοί
 32 Κλύουσι, ἵσως ἄλλω γὰρ ἰσότητων ἢ καὶ ἀδ' ἵσως,
 33 Τὸ δ' ἔχουσι ἵσως τε καὶ ἄλλα ἀνθρώποι.
 34 Παλῦτο δὲ ἵσως εἶμι δαλάματι φάσθαι τε μίγα φησὶ
 35 Οἰκία ποιήσονται ἀκατοί, χρεῖται λαοί.
 36 Ἀλλ' εἴ μοι γλῶσσοι γὰρ διὰ μίγα ἵσως ὁμοῦται,
 37 Ἐν δὲ ἵσως φασὶν τελέσει ἀκατοί, ἀλλοί γὰρ,
 38 Ἐμμοῦται ἀδ' ἵσως χρεῖται, ἀκατοί ἵσως
 39 Πάσις ἵσως ἀδ' ἵσως ἵσως πολυάνωμις ὄντι.
 40 ἵσως ἀδ' ἵσως λαοί δὲ ἵσως μίγα ἵσως
 41 ἵσως ἵσως.
 42 ἵσως κῆρα μίγα γὰρ καὶ ἀκατοί ἵσως ἵσως φησὶ.
 43 ἵσως τὸ ἀκατοί ἀκατοί ἵσως ἵσως ἵσως μίγα φησὶ.
 44 Ὅμοιαι ἀκατοί τὸ πᾶσι μίγα φησὶ ἵσως φησὶ
 45 ἵσως μίγα φησὶ τὸ πᾶσι φησὶ ἵσως φησὶ
 46 ἵσως καὶ τὸ πᾶσι φησὶ ἵσως φησὶ ἵσως φησὶ
 47 φησὶ φησὶ.
 48 Αὐτὸς ἵσως ἵσως τὸ πᾶσι φησὶ τὸ πᾶσι φησὶ
 49 ἵσως μίγα φησὶ γὰρ ἵσως φησὶ
 50 ἀκατοί φησὶ
 51 Ἀκτὴν δὲ ἀκατοί τὸ πᾶσι φησὶ ἀκατοί φησὶ
 52 ἵσως φησὶ φησὶ φησὶ φησὶ φησὶ φησὶ φησὶ
 53 Ὅμοιαι ἀκατοί ἵσως φησὶ τὸ πᾶσι φησὶ.

Vestigiatrixque Themis, ac valde gemens Amphitrite,
 Alique immortales, abiq; albis vlnis decora Iunone:
 Sedebat enim in domibus Iouis nubricogi.

Sola autem non scierat partus laborem leuens, *id est*
obstetrix, Lucina.

Sedebat enim summo in Olympo sub aureis nebulis,
 Iunonis cōsilio albis vlnis decora, quæ illā detinebat
 Invidia, q; utique filiū irreprehensibilēmq; fortēmq;
 Latona parere pulchricoma tunc futura erat.

Hæ autem Iriū præmisere à bene habitata insula,
 Ducturam Lucinam, pollicentes magnum monile,
 Aureis filis contextum nouem cubitorum:
 Scorsum autem iusserunt vocare ab albiulna Iunone,
 Ne ipsam postea verbis vertetet venientem. [Iris

Sed vbi hoc audisset pedib. in v̄ti morē festinis velox
 Abiit utique currens: velociter. a. transmisit quicquid
 in medio spatij est,

Cæterū vbi peruenit deorū solium altum Olympū,
 Statim utique Lucinæ à domo ad ianuam
 Accersitæ verbis alatis loquuta est:
 Omnia valde sicut iuebant *de* Olympias domos ha-
 bentes.

Hinc. a. animum suadebat in pectoribus charis;
 Iætant. a. pedibus columbis timidis gressu similes,
 Vbique in Delum ascendebat obstetrix Lucina,
 Hanc tunc utique partus cepit, prompta. a. erat parere.
 Circa autem palmam eiecit manus, genua autem fixit
 Præto in molli, subrisit autem terra subitus:
 Prostrati autem in lucem, dex verò vlularunt omnes,
 Vbi te ð iaculator Phœbe dex lavabant aqua alba
 Castè & purè, fascinauerunt autem in veste candida,
 Tenui, pulchra, circa. v̄ auream fasciam iniecerunt,
 Neque utique Apollini ensē habenti aureum manu-
 mam præbuit mater,

Verū Themis neclatque & ombrosiam amabilem
 Immortalib. manibus propinavit, gaudebat. a. Latona,

Ουδένα τρέφει κ' καρτεροὺς ὄν' ἴπαισι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ οὐκ ἐκτρέφει κρυβυτοὺς ἔδου,
Οὐδ' ἴπαι' ἴχθυ' ἴχθυ' χύσσει σφίρι ἀσπυ-

θηται.

Οὐδὲ τι δομαίον εἶνευ, κέρτα δὲ πείσεται παῖτα.

Αὐτὰρ δὲ' ἀδυσίπτοι ματιόδα φ' ἴβει δόπον' αἶψ,

Εἶς μοι κιδνοεῖς τι φεικ' κ' κερκὸν ἀπείρα,

Χρῆστε τ' αἰθ' ἔσπειρε δεικ' ἰκαμύνα βολῶν.

Ὡς εἶπὼν ἰβειασκίον δόπον' ἔδου εἶνευ

Θοῖβ' ἔκκερταί μοι ἔλατο βλασε. αἰ δ' ἄρα πῆσται

Θαμβήντα δόναται χύσσει δ' ἄρα δὴ λειε ἀπύσται

Βιβεῖ δὲ κ' ἀσπυθη αἰβ' ἀκίον' τε χυῖτα λειώ,

Γαδουαῖον' ἴπαι' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου

Νέον' ἴπαι' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου

Ἡῖ δ' ἴπαι' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου

Αὐτὰρ δὲ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Αὐτὰρ δὲ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Κίον' ἔδου κ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Πολλοὶ τ' ἴπαι' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου

Πᾶσαι δὲ σπυθη κ' κερκὸν ἀπείρα

Τ' ἔδου κ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Αὐτὰρ δὲ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Οἱ δὲ σπυθη κ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Μικροὶ τ' ἴπαι' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου

Φαίε' ἔδου κ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Οἱ δὲ σπυθη κ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Παῖτα δὲ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Κίον' ἔδου κ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Νέον' ἴπαι' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου

Πεῖρε δὲ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Σπυθη δὲ' κερκὸν ἀπείρα κ' κερκὸν ἀπείρα

Αἶψ' ἔσπειρε εἶνευ κίον' ἔδου κ' κερκὸν ἀπείρα

Quoniam arcigerum, & fortis filium peperit.
 Ceterum postquã Phœbe comedisti immortalẽ cibũ,
 Non te velique amplius retinuerunt autem fasciæ pal-
 pitantem,

Neque vineula detinẽre, soluebãtur. a. funes omnes.
 Statim a immortales alloquutus est Phœbus Apollo,
 Sit mihi citharãque chara & incurui arcus,

Vaticinabõrque hominibus Iouis verum consilium.

Sic quum dixisset descendebat à terra Iasius,
 Phœbus intensus longè iaculans, hæc autem omnes
 Stupebant immortales: auro igitur Delus vniuersa
 Onerabatur aspiciens Iouis Latonæque genituram,
 Gausa, quoniam illam dea elegit domum facere
 Inter insulas, continentẽsq; amantq; ex animo magis.
 Floruit, sic vt quando vertex montis floribus syluæ.

Tu. a. habes argenteũ arcũ rex longè iaculator Apollo,

Interdum quidem Cynthum ascendisti saxosam,

Interdum a rursus ad insulasque & vitos fugisti.

Multa tibi sunt templa lucique arboribus densi.

Omnes. a. speculæque charæ, & vertices summi

Altorum montium, amnesque ad mare profuentes.

Sed tu Delo Phœbe maximè oblectas animum.

Vbi tibi protractis vestibus Iæones congregantur

Suis cum liberis ac venerandis vxoribus

Hi. a. te pugilum certamine, & tripudio, & cantu,

Memores exhilarant, quum edixerint certamen.

Diceret vtique immortales & senij nescias esse aliquis,

Qui tunc oppositi tibi Iæones congregati essent.

Omniũ vtique videris gratiam: delectaris. a. animum:

Virõsque inspiciens, benèque cinctas mulieres,

Nauèsque veloces & ipsorum opes multas.

Adhuc. a. magnum miraculum cuius laus nunquam

peribit.

Puellæ Dædalæ procul iaculantis Apollinis ministræ,

Quæq; postquã primũ quidẽ Apollinẽ laudauerint.

Rursus Latonãque & Dianam sagittis gaudentem,

Mentionem facientes virorumque antiquorum, atque
mulierum,

Hymnum canunt, demulcentque nationes hominum,
Omnium autem hominum voces & strepitum
Imitari norunt, diceret utique ipse unusquisque
Loqui, adeo illis bona apte composita est cantio.
Sed age o Latona quidem Apolloque cum Diana,
Salvete vos omnes, mei autem & postea
Memores sitis quando utique aliquis terrestrium hominum
Hic roget hospes arumnosus veniens:
O puella, quis a vobis vir suavisimus poetarum
Hic versatur, & causa cuius maximam capitis voluptatem?
Vos bene valde responderitis a nobis.
Cecus vir, habitat autem Cbium saxosam,
Cuius omnes in pretio postea erunt cantiones.
Nos a nostram laudem feremus quantum ad terram
Hominum versatur vrbes bene habitatas.
Deinde id illi credent quoniam & verum est,
Verum ego non desinam procul iaculantem Apollinem
Laudas argetei arcus, quem pulchricoma peperit Latona,
O rex & Lyciam & Mxoniam amabilem,
Et miletum habes maritimam urbem optabilem:
Ipse a Delo circumflux magnopere imperas,
Contendit vero modulans Latonae inclytæ filius,
Cithara caua ad Python saxosam,
Immortales vestes habes odoriferasque: huius a cithara
Aurea a plectro strepitum habet amabilem.
Hinc vero ad Olympum a terra ut mens
Contendi Iouis domum deorum cum cœtu aliorum,
Statim immortalibus cura est citharæque & cantio.
Musæ quidem omnes respondentes voce pulchra,
Laudant utique deorum dona immortalia & hominum
Arumnas quantas habent ab immortalibus diis,
Vivunt desperati ac inopes consilij, neque possunt
Invenire morris medelam, & senectutis remedium.
Ceterum pulchricomæ Gratia & bene sapietes Hora,

Αρμενίη θ' ἄλλοι, δὴς θυγάτηρ τ' ἀφορδίτη,
 Οὐχ ἔδιδ' ἀλλ' ἄλλοι σπ' ἔσπευ' ἄλλοι ἔχουσι.
 Τὴν δ' ἄτ' ἔχουσι μακροχρόνιοι ἄτε λαχθ' α'
 Ἀλλ' ἔμπερα μαζὰ τε ἰλίη κ' ἄλλοι ἀγρητῆ
 Ἀγρητῆ ἰχθυοσά, ἰμαθῶσι δ' ἄλλοι τε.
 Ἐνθ' αὖ τῆσι κῆκε κ' ἰσκαπίτε ἀγρητῆ
 Παιζέσ' αὐτὰρ ὀφθαλμοὺς ἀπὸ δ' ἰχθυοσά
 Καλὰ κ' ὄψι βεβαί' αἴγλη δὲ μιν ἀμοιβασίην,
 Μιαυροσά τε ποδῶν κ' ἀκλόσσει χετῶσ'
 Οἱ δ' ἔσπευ' ἄλλοι θυγατ' ἰσκαπίτε
 Ἀπὸ τ' ἰσκαπίτε κ' ἰσκαπίτε ζεῦ.
 Τ' ἰσκαπίτε παίζεσ' αὐτὰρ ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Πῶς τ' ἄρ' ὀφθαλμοὺς ἰσκαπίτε δ' ἰσκαπίτε
 Ἡ ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ὀππὸς ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε

αὐ.
 Ἡ ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἡ ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Παιζέσ' αὐτὰρ ὀφθαλμοὺς ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἡ ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Τετάρτη κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Παιζέσ' αὐτὰρ ὀφθαλμοὺς ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἀπὸ τ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Καὶ δὴ παρὰ δ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Κλωσά τ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Σπ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Τ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἐνθ' αὖ τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἐνθ' αὖ τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἐνθ' αὖ τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε

Ἐνθ' αὖ τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἐνθ' αὖ τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Οὐ γὰρ πῶς τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Οὐδ' ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε
 Ἐνθ' αὖ τῆσι κ' ἰσκαπίτε ἰσκαπίτε ἀπὸ δ' ἰσκαπίτε

Harmoniaque Hebeque, Iouis filiaque Venus,
 Tripudiant inuicem in carpum manus tenentes,
 Cum his quidem, neque turpis canit, neque vieta;
 Sed valde magna que visa & forma admirabilis
 Diana sagittis gaudens, educata simul cum Apolline,
 Vbi rursus cum his Mars, & bene specularis Argicida
 Ludunt, sed Phœbus Apollo citharam pulsat
 Pulchrè & sublimiter, splendor a. illum circumlucet,
 Micatioque pedum, ac splendor bene concinne vestis.
 Hi, a. delectabant, animum magnum insipientes,
 Latonaque aureis capillis ac consiliarius Iupiter,
 Filium charum ludentem cum immortalibus diis.

Quo pacto igitur te laudabo omnino quum lauda-
 An te inter sponsas laudem & in amore, [bilis sis,
 Quando animo tristi adiisti Azanrida puellam?
 Præstabas simul cum diis æquali Elationide abundan-
 te equis, [Freuthe,

Aut simul cū Phorbante Triopo genere, aut simul cū
 Aut simul cum Leucippo, & Leucippi coniuge
 Bedes, hic, v. cum equis neque tamen Triopus deerat.
 Aut vt primum oraculum hominibus

Quærens super terram incessisti procul iaculās Apollo?
 Pietra enim primum ab Olympo descendisti

Lecton arenosam, transmisti autem Magneidas,
 Et per Perrhabos, celeriter a. in Iolcum peruenisti:

Ceneumque ascendisti nauibus inclytæ Eubœæ.
 Stetisti, a. in Lelætho cæpo, qui tibi non placebat in ani-

Ad construendū templumq; ac lucos arborosos. [mo,
 Hinc, a. Enripum transfiliens longè iaculans, Apollo,

Ascendisti montem diuinum vitidem, celeriter autem
 peruenisti ab ipso

Mecalestum adiens, ac Teumestum herbosam.
 Thebæ autem adiisti solum peramictum sylua.

Nondū, n. aliquis habitabat mortaliū sacra in Thebæ.
 Neque igitur adhuc erant semitæ nec viæ

Thebæ supra solum vitlici-ferax, sed habebat sylvam.

Εἶδ' αὖτ' ἐφ' ὀφθαλμοῖσιν ἑκάστην ἀπὸ τοῦ
 ὄφρατος δ' ἴδ' ἐπὶ ποσσίνου ἀγλαῖα ἄλλοι
 Εἶδ' αὖτ' ἑκάστην ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα-
 τός τε.

Ἐλκον ἀπὸ τοῦ καλὰ, χαμῶ δ' ἑκάστη ἀχρῶμα
 Ἐκ δὲ τοῦ ἀχρῶμα, ἑκάστη ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Καὶ ἑκάστη ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Εἶ δ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Ἰππικὸν δ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Ὡς γὰρ τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀχρῶμα, εἶ δ' ἀπὸ τοῦ
 Εἶδ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Εἶδ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Καρῶν δ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 ἑκάστη.

Ὅτι τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Τὸν ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Εἶδ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Βῆ δ' ἑκάστη ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Τὸν ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Στῆ δ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα

20 ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Εἶδ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Ἡ δ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Ἡ δ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Χρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Πᾶσι δ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Ὡς εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Εὐρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 Διὸς ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Θεῶν ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 δῖον.

20 Εἶδ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Ἐμμεν ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Εἶδ' αὖτ' ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα
 20 Ἀλλ' εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα ἀπὸ τοῦ ἀχρῶμα

Hinc a. primùm amolitus es procul iaculans Apollo,
 Onchestum. v. peruenisti Neptuni splèdidum locum:
 Vbi nuper domitus equus resp. rat, licet sit pondere
 grauatus, [ptrestans

Trahens currus pulchros, humi. a. auriga quamuis esset
 E curru transfiliens, iter facit: hi verò tunc quidem
 Illa vehicula pulsant imperio deposito.

Si. a. utiq; currus duxerint in nemore arboribus pleno,
 Equos quidem comunt, hos. v. flectentes omittunt,
 Ut primùm fas est, hi autem regem

Orant, currum verò dei tunc parca seruat,
 Hinc a. primùm adisti procul iaculans Apollo:
 Cephissum utique deinde reperisti pulchra fluenta
 habentem,

Quiq; ex Lixia profundit pulchrorù fluentorù aquam,
 Hunc transfiliens longè operans, & Ocaleen turritam,
 Hinc utique in Amatum venisti herbidum.
 Iuisti a. ad Delphusam, vbi tibi placuit regio innocua,
 Construere templumque & lucos arborosos.

Stetisti. a. valde prope ipsã, ac illã verbis alloquit^{us},
 Delphusa, hic utique sentio præclarum templum
 Hominum construere oraculum, qui mihi semper
 Hic sacrificabunt perfectas hecatombas,

Et qui Peloponnesum pinguem habent,
 Et qui Europam, circumdatas mari insulas
 Sciscitaturi, his autem ego verum consilium
 Omnib. vaticinaret, oracula edens in opulento tēplo.

Sic loquutus, disposuit fundamenta Phœb. Apollo,
 Ampla & valde longa cōtinua serie, hęc. a. quã inspe-
 Delphusa corde irata est, dixitque verbum, [xisset

Phœbe rex longè operans, verbum aliquod tibi in
 mente ponam,
 Hic quoniam sentis construere præclarum templum,
 Ut sit hominibus oraculum, hique tibi semper
 Hic sacrificabunt perfectas hecatombas:
 Sed tibi dicam, tu autem menti impone tur,

Πημανθείς σ' ἠέτι κτύποι ἰππιετοῦ ἀλάστοι.

Ἄρ' ἄνδρσι τ' ἄρ' αἰεὶ ἰδύρ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἐἴθ' ἂν τις αἰθ' ἔρπυσσι βελκονίταις ἐσορᾷ κούρῳ

Ἄρ' ἄν τ' ἄρ' αἰεὶ τ' ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἢ μή τι μέγαν ἢ κτύπον πάλ' ἐπέοντα.

Ἄλλ' εἰ δὴ τι πένθει (σὺ δὲ κούρῳ κ' ἀρ' ἴσθμῳ

ἔσσι αἰσθ' ἰμάθει σὺ δὲ ἀπὸ πηγῶν μέγιστον)

Ἐἴχρ' ἄν ποίησαι ὑπὸ πηγῶν παρ' ἰσθμῶν.

Ἐἴθ' ἄρ' ἄρ' αἰεὶ ἰδύρ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἄκουσέσθαι κούρῳ πηγῶν ἰδύρ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἄλλ' ἢ, ὡς παρ' ἰσθμῶν ἰππιετοῦ ἀλάστοι.

Ἄνθ' ἔρπυσσι κούρῳ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀμφοτέρωθεν

αἰσθ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἦν εἰ σὺ σ' ἰσθμῶν πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

αἰσθ' ἰσθμῶν

Δησάσθαι κούρῳ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἐἴθ' ἂν τις αἰσθ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἦν εἰ σὺ σ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

αἰσθ' ἰσθμῶν

Οἱ δὲ εἰς ἀλάστοις ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἐἴθ' ἂν τις αἰσθ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἦν εἰ σὺ σ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

αἰσθ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Κούρῳ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Πέτρῳ ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Τραχί' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Νοῦν ποίησαι ὑπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἐἴθ' ἂν τις αἰσθ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἢ μή τι μέγαν ἢ κτύπον πάλ' ἐπέοντα.

Ἄλλ' εἰ δὴ τι πένθει (σὺ δὲ κούρῳ κ' ἀρ' ἴσθμῳ

ἔσσι αἰσθ' ἰμάθει σὺ δὲ ἀπὸ πηγῶν μέγιστον)

Ἐἴχρ' ἄν ποίησαι ὑπὸ πηγῶν παρ' ἰσθμῶν.

Ἐἴθ' ἄρ' ἄρ' αἰεὶ ἰδύρ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἄκουσέσθαι κούρῳ πηγῶν ἰδύρ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν.

Ἄλλ' ἢ, ὡς παρ' ἰσθμῶν ἰππιετοῦ ἀλάστοι.

Ἄνθ' ἔρπυσσι κούρῳ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀμφοτέρωθεν

αἰσθ' ἰσθμῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν ἀπὸ πηγῶν.

Nocebit tibi semper strepitus equorum velocium:
Irrigatque mihi meis lacris ex fontibus.

Hic aliquis hominum malit inspicere,

Currusq; bene factos ac velocipedū strepitū equorum

Quam templūq; magnū, & opes multas quæ infunt.

Sed si utique obtemperaueri (tu a fortiori, & melior

Es o rex me, tua autem vis est maxima)

In Criffa fac sub sinu Parnasi,

Vbi neq; currus pulchri agitabuntur, neq; tibi equorū

Velocipedum strepitus erit benefabricatam circa arā.

Verūm & sic ducerent Iopreanidona

Hominum inclytæ gentes, tu autem mente gauisus,

Duſcipe ſacrâ pulchra vicinorum hominum.

Sic alloquutus procul mittentis perſuaſit mentem,
ut ſibi ipſi

Delphuſæ laus ſit ſuper terram, non a, procul, iaculētis.

Hinc, a primūm te recepiſſi longè mittens Apollo,

Perueniſti a, ad Phlegyotum virorum urbem contra
melioſorum,

Qui Iouem non cuentes ſuper terram habitabant,

In pulchra caueſna Cephiſidis prope lacum.

Hinc velociter aſcendiſſi ad iugum feſtinans:

Perueniſti autem ad Criffam ſub Parnaſo niuoſo,

Verrice ad Zephyrum verſo, at deſuper

Petra ſuſpenſa eſt, caua autem porrigitur caueſna:

Alpera, vbi rex cogitauit Phœbus Apollo

Templum facere optabile dixitque verbum,

Hic utiq; ſentio ut conſtruatur præclarum templum,

Quod ſit hominibus oraculum, qui mihi ſemper

Hic ſacrificabunt perfectas hecatombas,

Et qui Peloponneſum pinguem habitant,

Et qui Europamque & mari circumdatas inſulas

ſollicitaturi, hic autem ego certum conſilium

Omnibus vaticinaber oracula edens in opulento tēplo.

Sic quū dixiſſet, diſpoſuit ſendamēta Phœbus Apollo
Ampla, & valde longa omnino, at in ipſis

Απίπυρρῳδιν ἴθρα θραύτοι ἠδὲ ἀγαμέδνης

Υ' ἴεσ ἰρῶν κρῖλαι ἀδωιά τινι θεῖον.

Α' μρι δι τῶν ἱακων ἀδύτοκτα εὐλ' ἀδύθῳ πῦρ,

Κυρῶσιν λάσσει ἀδύθμον ἱμῶν αι ἀτί.

Α' γχρδ δὲ κρῖων κρῆλλῆροι, δὲ δα δ εὐκρῆρα

Κτινι αἰσθ δὲ δὲ ἴεσ δὲ το κρῆτῶσιν βεῖτε,

Ζα τρῆρικ, μαγάλω, τῆρε ἀγρῶν, ἢ κρῆτῶ

πολλὰ

Αἰθρῶτοι ἱρῶσιν εὐλ' χθῆνι, πολλὰ μὲ ἀδύθῳ,

Πωλὰ δὲ μῶλα τινῶν ποδ' ἀπῆ πῆλι πῆμα

δουρεῖ ἴν.

Καὶ ποτε ἀξῆαδῆ κρῆτοθρῆν ἱρῶσιν ἴησι,

Δεινὸν τ' ἀγῆλῶν τε κυρῶν τὰ πῆμα βρῆτῶσιν,

Οὐ ποτ' ἀδύθῳ ἱπῆν γρῶσιν ἀδύθῳ δι τῶν τοῖ.

Εὐτ' ἀεθ δὲ κρῆσῶν ἰρῶσιν ἰα γῆσῶ ἀδύθῳ

Εἴ κρῆσῶν ἀδύθῳ ἀδύθῳ γρῶσιν το πῆμα ἴησ,

Ἡ δὲ κρῆ ἀγρῶσιν μετ' ἀδύθῳ τῶσιν ἱπῆσ,

30 Κῆλυτῆ μὲ πῆσιν τε δειοὶ πῶσιν τε δειοῖσιν.

30 Πῆσιν ἀπῆλῶν ἀγρῶσιν κρῆσῶσιν ἰα ζῆσ.

30 Πρῶτοι ἱπῆσ μὲ ἀγρῶσιν πῆσιν κῆσιν ἰα δὲ ἴησ,

30 Καὶ τῶν ἱπῆσ ἱμῶν τῶν γρῶσιν ἀδύθῳ,

30 Ἡ πῆσιν κρῆσῶσιν ματῶσιν ἱπῆσ ἀδύθῳ τῶσιν

30 Αὐτῶσιν ἱπῆσιν γρῶσιν μὲ πῆσιν θεῖσιν

30 Πῆσιν ἱμῶσιν ἱπῆσιν ἰα δὲ πῆσιν αἰ τῶσιν.

30 Ρ' ἱπῆσ ἀδύθῳ κρῆσῶσιν ἰα μῶσιν δειοὶ πῆσιν

30 Ἄλλὰ ἱπῆσ δειοὶ τῶσιν ἀγρῶσιν ἰα

30 Δῆσιν ἀγρῶσιν ἰα κρῆσῶσιν κρῆσῶσιν.

30 Πῆσιν ἀγρῶσιν κρῆσῶσιν κρῆσῶσιν.

30 Σχῆσιν πῆσιν κρῆσῶσιν ἰα μῶσιν ἀλλοῖσιν

30 Πῆσιν ἱπῆσιν ἰα κρῆσῶσιν ἀδύθῳ τῶσιν

30 Οὐκ αἰ ἱπῆσιν κρῆσῶσιν ἰα κρῆσῶσιν ἰα

30 Ἡ ἱπῆσ ἰα ἀδύθῳ τῶσιν ἰα κρῆσῶσιν ἰα

30 Καὶ τῶν πῆσιν ἰα κρῆσῶσιν ἰα κρῆσῶσιν

30 Πῆσιν ἱμῶσιν ἰα κρῆσῶσιν ματῶσιν ἱπῆσ ἀδύθῳ τῶσιν

30 Οὐτῶσιν ἀγρῶσιν ἰα κρῆσῶσιν ἰα ἰα

30 Οὐδὲ τῶσιν κρῆσῶσιν πῆσιν κρῆσῶσιν

Lapideū limen imposuit Trophonius, ac Agamedes,
 Filij Ergini, amici immortalibus diis,
 Circū a. tēplū habitarunt innumera gentes hominū,
 Fabricatis lapidibus celebris ut perpetuū esset.
 Prope verò fons pulchri fluens, ubi draconem
 Necaui rex Iouis filius ex forti chorda arcus,
 Valde nutritum, magnum, monstrum horrendum, quē
 mala multa

Hominibus faciebat super terrā, multa quidem illis,
 Multa a. ouibus pandis pedibus: quoniam fuit nocu-
 mentum cruentum, (bat Iunonis,
 Et olim quū suscepisset aureā sedem habentis nutrie-
 Grauemq; difficilem; Typhaona, damnū mortalibus.
 Quem olim utique Iuno peperit irata cū Ioue patre,
 Quando utiq; Saturnius valde inclytā genuit Palladē
 In vertice, hęc a. statim irata est veneranda Iuno.
 Hęc autem ad congregatos immortales dixit,
 Audite me omnes di, omnesque dex.

Quòd me iniuria afficere incipit nubicogus Iupiter
 Primus, quoniam me vxorem fecit casta scientem.
 Et nunc sine me peperit cæcis oculis Palladem,
 Quæ inter omnes bestos decora est immortales:
 Verūm hic debilis factus est inter omnes deos
 Filius meus Vulcanus mitis pedib. quē peperit ipsa,
 Eiecit manibus arripi, & iniecit in latum pontum.
 Sed illum Nerei filia Thetis argentipes
 Suscepit & suis satoribus dedit.

Vtinam deberes aliud diis gratificari beatis,
 Miser versute, quid nunc adhuc excogitabis aliud?
 Quo pacto sustinuisi solus parere cæciam Palladem?
 Non utique ego peperit, & tua vocata tamen
 Erā utiq; inter immortales, qui cœlū amplū habitant:
 Et nunc utique aliquid molior ut nascatur
 Filius meus, qui utiq; inter deos exinat immortales:
 Neq; tuū pudore afficiēs sacrū cubile, neq; mei ipsius:
 Neque tecum in cubili versabor, sed abs te

27 Τελείθει ἔσται θείησι μετέπειτα ἀδελφά τοισι.
 28 Ὡς εἶπεν ὁ ῥητορεύς· ἰδοὺ αἱ χεῖρες αὐτοῦ
 ἄνθη ἔσονται ἡσθε βλάστησεν πάντα ἄνθρα.
 Χεῖρ καταφυλάσει δὲ ἔλαστο χεῖρας αὐτοῦ μέδου.
 29 Κίλυπτε μὲν μοι γὰρ κ, ἔθαν' ε ἄνευ ὑποθέτου.
 30 Τετάρτη τι θεῖα πει ὑπὸ χεῖρὶ λαμπύρας
 31 Τετάρτη εἰσεὶ μὲν αὐτῶν ἔξαιδρες τι θεῖα τε
 32 Ἀντιμὲν μὲν πάντα ἀκούσασα, ὅτε παύσει
 33 Νόσφι δὲ ἴσμεν ἢ τι βίβω ὅτι δὲ α καὶ ἴσμεν
 34 Ἀλλ' ἔρ φερεται ἴσμεν ὅτι δὲ α καὶ ἴσμεν
 Ζεῦ

Ὡς ἄρα οὐκ ἴσμεν ἴσμεν χεῖρας χεῖρ παύσει
 Κηλὴν δὲ ἄρα γὰρ φερεται ἴσμεν ἢ εἰ ἴσμεν ὅτι
 Τετάρτη εἰ ἴσμεν ἴσμεν ἴσμεν ὅτι ἴσμεν.
 Ἐκ πύτων δὲ ἴσμεν τετάρτη εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Οὐπὶ πύτων εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Οὐπὶ πύτων εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Ἀντιμὲν εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Κηλὴν εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Τετάρτη εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 ἴσμεν.

Ἀλλ' ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 Ἀλλ' ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 ἢ δὲ ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 Δευτέρου ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 Ἀντιμὲν πύτων εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Δευτέρου ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 Ὅτι δευτέρου ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 Ὅτι δευτέρου ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν
 Πύτων γὰρ εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Καὶ πύτων εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 Κηλὴν μὲν ἴσμεν ἴσμεν ἴσμεν ἴσμεν
 Θίσι πύτων εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ
 ὅτι δευτέρου ἔτι δευτέρου ἔχει ἡμέραν ἔχει ἡμέραν

Πύτων μὲν ἴσμεν ἴσμεν ἴσμεν ἴσμεν
 Θίσι πύτων εἰσεὶ αἰσθητοῦ εἰσεὶ αἰσθητοῦ

Longè seiuncta cum diis ero in mortalibus.

Sic loquuta procul à diis secessit irata utique,
Statim deinde precabatur boninis oculis veneranda Iuno.
Manu sublata autem agitavit terram, & dixit verbum.

Audite iam me terra, & cœlum amplum desuper,
Titanæique dii, qui sub terra habitatis
Tartarum circa magnum, ex iis utique diique,

Ipsi nunc me omnes audite & date filium

Abique Ioue nihil vi indigentem illo.

Sed hic præstantior sit, quantum Saturno amplioculus Iupiter.

Sic igitur effata pulsavit terram manu crassa.

Mota est igitur terra vitam ferens: hæc a. cum vidisset,
Obletatur suo animo, putabat enim perfectum esse.

Ex hoc. a. deinde temporum terminos ferentem ad annum,
Nanquam ad cubile Iouis venit consiliarij,

Nanquam ad thronum varium sicuti antea

Cum ipso sedens, sapientia consultans consilia.

Verum hæc in templis multis votis frequentatis manens,
Obletatur suis sacris bouinos oculos habens veneranda Iuno.

Sed quando iam noctesque & dies perficiebantur,

Rursus perfecto anno, & venerunt horæ,

Hæc a. peperit neque diis similem, neque mortalibus;

Grauemque difficilemque Typhaona damnum mortalibus,
Statim oculis susceptum hunc boninis veneranda Iuno.

Dedit deinde ferens malo malum, hæc v. eum suscepit,
Qui mala multa faciebat per inelyras gremes hominum,

Quisquis huic obuiam iret fetret illi fatalem diem.
Antequam illi telum misisset longè operans Apollo.

Forte, hæc verò doloribus depasta acerbis,

Iacebat valde anhelans pronolata per terram.

Vehemens autem clamor factus fuit immensus: hæc
autem super materia

Frequentè valde voluebat, reliquit autem animum
Cruentum spirans, hic autem orauit Phœbus Apollo.

20 Ἔνταυθα ἰωὺν ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα,
 21 Οὐδέ σὺ γὰρ ζῆλον κακοὶ δὴλυμα βροτῶντι
 22 ἔσται, ἔργον πολυέριμα καρπὸν ἰδόντες
 23 ἔνδοξον ἀγνήσουσα τελέσσεις ἐκαστέρας
 24 Οὐδέ τι τοι θάνατος γὰρ δυσχερὴ ἔτι τυφάει
 25 ἀγκίστρι δὲ γέμοι θαυνοῦμαι, ἀλλ' ἀσὶ γ' αὐτῆ
 26 Πύσθη γὰρ μέλαρα καὶ ἄκωνες ὑπερίσταν,
 27 ὡς ἔστ' ἐπὶ δ' ἄλλοις πῶς δὲ σκότοι ὄσσε κελύφει
 Τῶ δ' ἐπὶ κατὰ πύρ' ἴμαρυν ἄλλοις ἀλλοῖο
 Ἐξ ὧν ἰωὺν πυθὺν κελύφειται, ἔσ' αἰσάτα
 Πύθην κελύφει ἐπὶ πύματι, ἰωὺν καὶ κῆρι
 Αὐτῆ πύρτι πᾶσι καὶ ἄλλοις ἐξείει ἀλλοῖο,
 Καὶ τότε ἔσ' ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα
 Οὐδέ σὺ γὰρ ζῆλον κακοὶ δὴλυμα βροτῶντι
 Βῆ δ' ἔπειθε ἀγνήσουσα τελέσσεις ἐκαστέρας
 Στῆ δ' ἐπὶ δ' ἄλλοις πῶς δὲ σκότοι ὄσσε κελύφει
 20 αἰσάτα ἔσ' ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα,
 21 Χείρην ἔχει ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα,
 22 ἔνδοξον ἀγνήσουσα τελέσσεις ἐκαστέρας
 23 ἔσ' ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα,
 Πύθην κελύφει ἐπὶ πύματι, ἰωὺν καὶ κῆρι
 Καὶ βροτῶντι πᾶσι καὶ ἄλλοις ἐξείει ἀλλοῖο,
 Ἄγχι καὶ κελύφειται πύρτι, ἰωὺν καὶ κῆρι
 Πᾶσι καὶ ἄλλοις πῶς δὲ σκότοι ὄσσε κελύφει
 Οὐδέ σὺ γὰρ ζῆλον κακοὶ δὴλυμα βροτῶντι
 Καὶ τότε ἔσ' ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα
 Οὐδέ σὺ γὰρ ζῆλον κακοὶ δὴλυμα βροτῶντι
 Οὐδέ σὺ γὰρ ζῆλον κακοὶ δὴλυμα βροτῶντι
 Τῶ δ' ἐπὶ κατὰ πύρ' ἴμαρυν ἄλλοις ἀλλοῖο
 Νῦν δὲ καὶ ἔσ' ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα
 Κῆρι καὶ ἄλλοις πῶς δὲ σκότοι ὄσσε κελύφει
 Ἰωὺν καὶ κῆρι πᾶσι καὶ ἄλλοις ἐξείει ἀλλοῖο
 Θεοπαίερα ἔσ' ἔργον ἔπειθε ἔπειθε θεοπαίερα,
 Χείρην καὶ κελύφειται πύρτι, ἰωὺν καὶ κῆρι
 Οὐδέ σὺ γὰρ ζῆλον κακοὶ δὴλυμα βροτῶντι
 Εἰς πύρτι ἰωὺν καὶ κῆρι πᾶσι καὶ ἄλλοις ἐξείει ἀλλοῖο

Hic nunc putresce super terram vitos pascentem.
 Neque tu utique viuis malum damnum mortalibus
 Eris, qui terræ multos nutrientis fructû comedentes
 Hic sacrificabant perfectas hecatombas,
 Neque tibi mortemque tristem, neque Typhoeus
 Arcabit, neq; chimæra difficilis nominis, sed te utiq; hic
 Putredine afficiet terra nigra, & excitator Hyperion.

Sic dixit precâdo, huius a. tenebrę oculos obtexerūt.
 Hunc autem hic putredine affecit optabilis vis Solis,
 Ex quo nunc Pytho vocatur hi autem regem
 Pythium vocant cognomine, quoniam illic
 Putredine affecit monstrum vis auri Solis.
 Et tunc utiq; cognouit sua in mente Phœbus Apollo
 Quod illum fons pulcherrimus decepit.

Iuit a. ad Delphulam iratus, celeriter autem peruenit.
 Stetit a. valde prope ipsam, & illâ verbis alloquitur eū,
 Delphusa, nō utiq; futurū erat ut meâ mētē deciperes
 Locum habēs amabilem profinere pulcherrimâ aquâ.
 Hic iam & mea laus erit, neque tua solius.

Dixit, & ad promētōrium impulit rex Iogē operans
 Petris perfusis, occultauit autem fluenta. [Apollo,
 Ac templum fecit in luo vmbroso

Prope valde fontem pulcherrimum, hic regi
 Omnes cognomento Delphusio vota faciunt.
 Quoniam Delphusa sacra pudore affecit fluenta.
 Et tunc utique animo cogitabat Phœbus Apollo,
 Quosnam homines sibi in sacris ascisceret.

Qui sibi ministerium exhibebunt Pytho in saxosa,
 Hæc igitur in animo agitans vidit in cæruleo ponto
 Nauem velocem, in ipsa a. virierant multiq; & boni,
 Cretenses ex Gnoisso Minolia, qui utique regi
 Sacraque faciunt, & enuntiant leges

Phœbi Apollinis aureo enic quodeunque dixerit,
 Oracula edens ex lauro è vallibus Parnasi.
 Hi quidē ad res gerēdas, se pecuniarū gratia cum nauī
 Ad Pylum arenosam Pyligenōshue homines [iuges

Nauigabant, verum hic his obuius iuit Phœbus Apollo,
 In ponto a impetum fecit corpore Delphini similis
 Naui veloci, ac iacebat monstrum magnum graueque,
 Horum autem quicumque in animo excogitaret intelligere
 Vnde cunq; commouebat, cœcutiebat autē nauis lignar:
 Hi autem silentes in nauis sedebant timentes.
 Neq; hi arma soluebant caua supra nauem nigram,
 Neq; soluebant velum nauis habētis nigram puppim.
 Sed quemadmodum hi à principio infilterent remis,
 Sic nauigabant, frequens autē notus à tergo excitabat
 Nauem velocē, primum a præter nauigarunt Maleam,
 Ad Laconicam autem terram, mari coronatam urbem
 Peruenēte & locum oblectantis homines solis
 Tanarū, vbi quous dēsis vellerib. insignes pascuntur sē-
 Solis regis, habent autem delectabilem locum. (per
 Hi quidem hic volebant nauim sistere, & egressi
 Dicere magnum miraculum ac oculis videre,
 Si manet in nauis caua pauidō monstrum, (faciet:
 Vel ad vndam marinā multorum piscium aperit impetum
 Caterum non clavis obediebat nauis bene fabricata,
 Sed ad Peloponnesum pinguem habens
 Pergebat viam, vento autem rex longē iaculās Apollo
 Facile dirigebat, hæc autem faciens viam
 Arenen peruenit, ac Argipheam optabilem,
 Et Thyum Alpei meatum bene habitatum altum,
 Ac Pylum arenosam, Pyligenosque homines,
 Iuit. a ad Crunij accolās, & Chalcidem, & ad Dymen
 Et ad Helidem diuinam vbi imperant Epei:
 Benēq; Feras transit exultabunda Iouis vento secūdo
 Et illis ē nubibus Ithacæ mons altus apparebat
 Dulichiūmque Samosque ac nemorosa Zacynthus,
 Sed quando iam Peloponnesum præterit omnem,
 Ac iam quoniam Crissa apparebat sinus infinitus,
 Quisque Peloponnesum pinguem separar,
 Venit vetus Zephyrus magnus serenus ē Iouis cōsilio,
 Impetuosus spirans ab æthere, vt celeriter

Ναιδὲ κ' ἴδωσι καὶ σὺ θεῶν ἄλλοι μὲν ἔδωκε
 Κελευθὸν δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Ἰπποβοῦν ἀγαμέμνονι δὲ ἄσπετον ἄσπετον
 Ἰξίον δὲ ἔκρινον ἄσπετον ἄσπετον
 Εὐκλειδῆ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον

1 Εἰδ' ἐκ τῆς ἰσομετρίας ἀσπ' ἰσχυρὸς δ' ἄσπετον,
 Ἀστὲρ ἐκ Πυλῶος μάλιστα ἀσπ' ἄσπετον, τῷ δὲ ἄσπετον πῶν ἀσπ'
 Σπυδαρίδαι πῶν τῶν σίλας δὲ εἰς ἄσπετον ἄσπετον
 Εἰς δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Ἐν δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Πᾶσαι δὲ κ' ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 1 Κραταίη δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Φιλίω δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Εἰδ' ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Ἀνὰ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Πραξιφάνη δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Κασσέη δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 22 Ὡς δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 23 Ἡ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 24 Οἷα δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 25 Φυλακὴ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 26 Περὶ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 27 Εὐκλείδης δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 28 Ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 29 Ὅπως δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 30 Ἐὐκλείδης δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 31 Σίμων δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον

Ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Τοῖς δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 32 Ἐὐκλείδης δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 33 Οὐδὲ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 34 Οὐδὲ δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 35 Καὶ μοι τῶν ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 36 Τίς δὲ ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον
 Ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον ἄσπετον

Navis perficeret currens maris saltam aquam.
 Retrogredi deinde ad ortumque solemque
 Navigabant, dux autem erat rex Iouis filius Apollo.
 Peruenere a. ad Crissam tranquilla vitibus abundante
 Ad portum: atenis autem appropinquavit per portum
 means navis.

Hic est navi imperum fecit rex longè operans Apollo,
 Astro similis medio in die, ab hoc autem multæ
 Scintillæ euolabant, fulgor a ad cælum usque venit.
 Ad adytum a subiit ad tripodas valde venerandos.
 Intus a. vtiq; hic flamma accendit ostentans sua signa.
 Totam a. Crissam occupauit splendor, vularunt autè
 Crissagorum mulieres, benèque cinctæ filix
 Phœbi ab impetu, magnus. n. timor cepit vnūquēque,
 Hinc iterum ad nauem vt mens saltu volabat,
 Viro similis iuuenique, fortisque,

Qui sit in prima puberitate coma inuolutus amplios humeros.
 Ac illos alloquutus verba alata dixit, [meros.]

O hospites qui estis? vnde navigatis humidas vias?
 Aut ad rem gerendam, aut temerè vagamini?
 Quale latrones super mare vagantur
 Animis, i. vita proiectis, malum exteris afferentes.
 Quid ita sedeat is stupidi, neque in terram
 Descendistis, neque arma nigræ nauis deposuistis?
 Hic enim mos est hominum industriorum,
 Vbi ex ponto ad terram eum nauis nigra
 Peruenerint labore defessi, statim autem ipsorum
 Cibi dulcis mentem desiderium capit.

Sic dixit, at illis audaciam in pectoribus immisit.

Cui & respondens Cretensium dux contra dixit,
 Hospes, quoniã non quidè mortalibus similis videris,
 Neque corpore, neque indole, verùm immortalibus diis,
 Saluèque & valde gaude, diis autem tibi felicia dent.
 Et mihi hoc dic verum vt rectè sciam.

Quis populus, quæ terra, qui homines te genuerunt?
 Aliud. n. cogitantes nauigabamus magnam vnam,

20 Εἰς πύλον ἄκ κρήτης· εἶδει γῆρας ἀχρόνι' ἴδ'.
 20 Νεῦ δ' ἄδ' ἔξω τῆς κατὰ δουρ' ἐπιεκόντις,
 20 Νέσσαν ἰδέσθαι, ἀλλῶ ὄσον, ἀλλὰ κίλυθα.
 20 Ἀλλὰ περ ἀδυσάτωι διδρ' ἤγηθον ἰεὶ ἰπλοῦταις·
 20 Τρεῖς δ' ἀπαμειβόμενοι προσέειπ' ἰσχυρὸς Διὸς υἱός,
 20 Σείνοι τοὶ κοῦσσι πολυδίδυμοι ἄμασίμαθ'·
 20 Τοσφίν, ἀτάρ τιώ' ἰεὶ ἴδ' ἰσχυροὶ αἰεὶ ἐστοῦθε
 20 Ἐς τε πόλει ἰσχυρῶ' ἔθιμα καλὰ ἔχουσι,
 20 Ἐς τε θύλας ἀλόχους ἀλλ' ἐνθάδε πάντα κούρῃ·
 20 Ἐξέτ' ἐμὸν, πύλαισι ταπεινῶν ἀθροῦσαισι.
 20 Εἴμι δ' ἰγὼ δὴς ἦρ' ἐλπίλλων δ' ἀχρόνι' ἴδ'.
 20 Τρέμας δ' ἤγηθ' ἐκείσθ' ἕψ' ἄμα λαῖτμα θυαλίης,
 20 Οὐπ' ἄρα προσέειπ' ἀλλ' ἐνθάδε πάντα κούρῃ
 20 Ἐξέτ' ἐμὸν, πύλαισι μέγα τίμωι ἀθροῦσαισι·
 20 Βιολὰς τ' ἀδυσάτωι εἰθέσσι, ἦρ' ἰότητι
 20 Αἰεὶ πύλαισι διαμορφῶς ἤματι πάντα.
 20 Ἄλλ' ἄρα θ' ἰεὶ κ' ἰγὼ εἴπω πείθειναι τίχιστα·
 20 Ἰστία μ' προσέειπ' κλέδασα, λύσαστε βεαίης·
 20 Νῆα δ' ἴσπειναι δαίω ὅτι ἠπαύρου ἰρύσταθι,
 20 Ἐκθ' ἀκρίεσθ' ἔλαθ' ἠ' ἴδ' ἰσχυρὸς ἴλιος,
 20 Καὶ βεαίωι πείσασθ' ὅτι ῥηγμῶι θυαλίης,
 20 Πρὸς ὅππ' ἰσχυροὶ, ὅππ' τ' ἀλαίη λαχρὸς θύειται,
 20 Εὐχόμεν δ' ἴσπειναι ταχισταίησιν ἀεὶ βεαίη.
 20 Ὡς ἔφαθ' ἰγὼ τε προσέειπ' ἐκείσθ' ἰπλοῦταις
 20 Εἰθέσθ' ἀλλοῖσι θεῶις ὅππ' ἰεὶς ἔστυται,
 20 Ὡς ἰγὼ δ' ἀχρόνι' ἀλαίησιν ἀπὸ βεαίης
 20 Αὐτῆς ἀλαίης κ' ἐπόψιος ἴσπειται αἰεὶ.
 20 Δειπνῶσά τ' ἄρ' ἴσπειναι θεῶν ἔστυναι μαλαίησιν,
 20 Καὶ σπύσασθαι μαλάσασθαι δαίησιν ἀλαίησιν ἰσχυροῖσι.
 20 Αὐτῆς ἰσχυρῶι σπύσασθαι μαλαίησιν ἴσπειναι ἴδ',
 20 Εἰσχυρῶι δ' ἄμ' ἐμὸν κ' ἰσχυροῖσι ἀεὶ εἰδέναι,
 20 Εἰπέω γῶσθ' ἰσχυροῖσι εἰ ἴσπειναι πάντα κούρῃ.
 20 Ὡς ἴσπειναι δ' ἄρα τῶν μέγα μῆ' κλύει, εἰ δ' ἴδ'
 20 Ἰσχυροῖσι.

Ἰστία μ' προσέειπ' κλέδασα, λύσαστε δ' ἄ
 βεαίης·

Ad Pylum ex Creta, vnde genus gloriamur esse.
Nunc autem hic cum naui venimus non volentes,
Redius cupientes aliam viam, alia itinera.

Sed quis mortalium huc duxit nolentes?
His respondens, dixit longè operans Apollo,
Hospites, qui Cnossum nemorosam incolebatis
Antea, sed nunc non amplius reduces iterum eritis;
Ad urbèq; amabilè, & ad domos pulchras vnusquisq;
Ad charàsque vxores: sed hic optimum templum
Habebitis meum multis honoratis hominibus.

Sum autem ego Iouis filius Apollòque gloriòsior esse.
Vos autem duxi huc super magnam vndam maris,
Non mala sentiens, sed hic optimum templum
Habebitis meum omnib; valde honoratū hominibus,
Consiliàq; immortalū cognoscetis, horum voluntate
Semper honorabitis omnino totos dies.

Sed agite, vt ego dicam, parete celerimè,
Vela quidem primū dimittite solutis retinaculis,
Nauem postea velocem in continentem trahite,
Et res efferte, & arma ex naui æquali,
Et aram facite in litore maris,
Ignem incedentes, posteq; farinas albas immolātes,
Precamini deinde adstantes circum aram.

Sicut quidem ego primū in aereo ponto
Assimilatus Delphino velocè ad nauem imperum feci,
Sic me precamini Delphinum, sed ara
Ipsa Delphia & visenda erit semper.

Cœnate postea celerem apud nauem nigram,
Et libate beatis diis, qui cœlum incolunt.

Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,
Venite simul mecum, & Iopæana canite (plum.)

Vsq; qdū ad locum perueneritis, vt habeatis pingue rē-
Sic fatus est, hi autem illum valde timuerunt & pa-
ruerunt.

Vela quidem primū demiserunt, solueruntque reti-
nacula:

Ἰστε δ' ἰσχυράκη πλάσαν φουτόκασι

υφίστε.

Ἐκ δ' αὖτε βάντα ὅτι ρηγῶνι θαλάσσης·

Ἐκ δ' ἄλλοι ἀπειροὶ δὲ δι' ἡμῶν ἐκ τῶν ἰρῶσαντο

Υφίστε φασί ται, ὅσα δ' ἴσμεν μακροὶ πίνουσαι·

Καὶ βωμῶν πίνουσαι ὅτι ρηγῶνι θαλάσσης.

Πῶρ δ' ὅτι κείνητε ὅτι τ' ἀλφειὰ λυγρὰ θύοντες,

Ἐθροῖθ' ὡς ἐκ λυγρῶν παρὶ τῶν ἄλλοι βωμῶν.

Δίρπονι ἴσμεθ' εὐκτατο δὴν ὅσα τῆς μαλαγῆς,

Καὶ σπῆσαι μακροῖσι θύεισι δ' ἄλυμποι ἔχουσι.

Αὐτῶν ἰσὶ πόσι καὶ ἰσχυροὶ ἔχουσι ἴσμεθ'.

Βασιλῆα ἰσχυρὰ δ' ἄρα σοὶ αἰσὲς διὰς ὑὸς δότιοναι,

Φόρμῳ γ' ἔχουσαι ἔχει ἀγαθὰ

καθαρῶν,

Καλὰ καὶ ὑφί βίβας οἱ δ' ἔχουσι ἴσμεθ' ἴσμεθ'

Κρήτες φουρὶ πύθω, καὶ ἰσχυροὶ ἀειδόν,

Οἱ ἰσχυροὶ παρὶ τῶν ἰσχυρῶν ἴσμεθ' ἴσμεθ'

Ἐν σφῆσαι ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Ἄλλα τὰ δ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Παρὶ τῶν καὶ ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Οἰκίονι πολλοὶσι τε πύθω καὶ ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Δίρπονι δ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Ταῖσι δ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Τῶν καὶ ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ' ἴσμεθ'.

Malum autem mali receptaculo admouerunt rudentibus summissis.

Egrediebantur autem & ipsi in littore maris,

Ex mari. a. ad continentem velocem nauim attraxerunt,

Alte super arenas phalangia longa extenderunt,

Et aram fecerunt in littore mari:

Ignem. a. accedentes, superq; farinas albas immolantes,

Vota faciebant vt iusserat, affantes apud aram.

Cœnam postea sumpserunt velocem apud nauē nigrā,

Et libarunt beatis diis, qui Olympum habitant.

Sed postquam potus & cibi amorem exemerunt,

In viā se dederūt. dux a. erat illis rex louis fili⁹ Apollo,

Citharam præ manibus habens mira ratione cithara ludens

Pulchrè ac sublimiter. hi. a. stupefcentes sequebantur

Cretenses ad Pythum, & Iopxana canebant.

Vrsunt Cretensium prænes, quibusque Musa

In pectorebus impoluit dea suauem cantionem.

Indefessi a. collè ascenderunt pedibus, citò. a. venerunt

Ad Parnasum, & locum optabilem, vbi vtiq; futurus erat

Habitaturus, à multis honore habitus hominibus.

Ostendit autem ducens hic solum ac pingue tēplum.

Horum autem excitabatur animus in pectorebus charis,

Quos cum interrogasset, Cretensium dux contra dixit,

O rex, quoniam longè ab amicis, & à patria terra

Duxisti, (sic vtiq; tuo charum fuit animo.)

Quoniam pacto nunc viuemus, te hoc dicere iubemus,

Neq; vna ferax hæc amabilis, neq; pratorum copia,

Ita vt ex hac bene viuamus, similiq; homines sequamur.

His autem subridens dixit louis filius Apollo,

Inspicientes homines, ærumnosi, qui curas

Vultis difficilēsque dolores, ac gemitus in animo,

Facile verbum vobis dicam, ac in mente ponam.

Dextra valde vnusquisq; habens in manu machetram

Iugulare semper oues, hæc autē affraenter omnia erūt,

Quæcumque mihi duxerint inclytæ gentes hominum.

23 Νυκτὶ πρῶτα λαχθεὶς δίδιχθε δὲ οὐδ' αἰθερόσπιτον
 23 Ἐθάλλ' ἀγασσόμενοι κ' ἑμὴν ἰδμεῖν τε μέλιτα.
 23 Ἡίπευ πόσι γ' ἔσσι ἴουστον κ' ἰπύροισι.
 23 Ἦ δὲ σὺ δ' ἴδμεν δὲ κατὰ δινὴν αἰθερόσπιτον.
 23 Ἄλλοι ἴουσι δ' ἡμῶν σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 23 Τῶν ἴουσι δὲ αἰχμησὶν δίδμεν ἰδμεῖν τε πάντα.
 23 Εἴρηται τοι πάντα σὺ δὲ φρονεῖ σῆσι φύλαξαι.
 23 Καὶ σὺ κ' ἄνω χεῖρ' ἔχεις κ' ἄνω χεῖρ' ἔχεις.
 23 Αὐτὰρ ἴνα κ' σὺν κ' ἀλλήεσσιν ἴδμεν ἀειδέσθαι.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ἑρμῆν ὕμνῳ μέδοσα δίδιχθε κ' ἀγαθὰ δὲ κ' ἴουσι
 Κυρλαίεσσιν μέδοσα κ' ἀγαθὰ δὲ κ' ἴουσι
 μέδοσα,

Ἄγχι γὰρ ἀθανάτων ἰερότατος, εἰ τίνα μῦθον
 Νύμφη ἴουσι κ' ἄλλοι, δίδιχθε δὲ οὐδ' αἰθερόσπιτον
 Λιδοῖα μὲν ἔσσι δὲ δίδιχθε δὲ οὐδ' αἰθερόσπιτον
 Κεῖθε ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Νύμφη ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Οὐδ' αἰθερόσπιτον ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Δίδιχθε ἀθανάτων τε δινὴν δινὴν τε κ' αἰθερόσπιτον.
 Ἄλλ' ἔτι δὲ μῦθον ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Τῶν ἴουσι δὲ αἰχμησὶν δίδμεν ἰδμεῖν τε πάντα.
 Εἴρηται τοι πάντα σὺ δὲ φρονεῖ σῆσι φύλαξαι.
 Καὶ σὺ κ' ἄνω χεῖρ' ἔχεις κ' ἄνω χεῖρ' ἔχεις.
 Αὐτὰρ ἴνα κ' σὺν κ' ἀλλήεσσιν ἴδμεν ἀειδέσθαι.
 Νυκτὶ πρῶτα λαχθεὶς δίδιχθε δὲ οὐδ' αἰθερόσπιτον
 Ἐθάλλ' ἀγασσόμενοι κ' ἑμὴν ἰδμεῖν τε μέλιτα.
 Ἡίπευ πόσι γ' ἔσσι ἴουστον κ' ἰπύροισι.
 Ἦ δὲ σὺ δ' ἴδμεν δὲ κατὰ δινὴν αἰθερόσπιτον.
 Ἄλλοι ἴουσι δ' ἡμῶν σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Τῶν ἴουσι δὲ αἰχμησὶν δίδμεν ἰδμεῖν τε πάντα.
 Εἴρηται τοι πάντα σὺ δὲ φρονεῖ σῆσι φύλαξαι.
 Καὶ σὺ κ' ἄνω χεῖρ' ἔχεις κ' ἄνω χεῖρ' ἔχεις.
 Αὐτὰρ ἴνα κ' σὺν κ' ἀλλήεσσιν ἴδμεν ἀειδέσθαι.

Ἄπειρος, ἄπειρος, ἄπειρος, ἄπειρος, ἄπειρος, ἄπειρος,
 Τετράδι τῆ φρεσὶν τῆ μιν τίνα πότνια μάϊα.
 Οὐδ' αἰθερόσπιτον ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Θυλὴν δὲ δίδιχθε δὲ οὐδ' αἰθερόσπιτον ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.
 Ἄλλ' ἔτι δὲ μῦθον ἴουσι κ' ἄλλοι σπυριότεροι κ' ἄλλοι ἴουσι τε.

Templum custodite, suscipite autem gētes hominum
 Hic congregans, & meum consilium maximè,
 Sive quid incassum verbum erit, sive quid opus,
 Iniuriæque, quæ fas est contra mortales homines,
 Alij deinde vobis significatores viti erunt,
 Quorum ex necessitate domiti eritis dieb. in omnib.
 Dicta sunt tibi omnia, tu autem in mente tua serua,
 Et tu quidem sic salve Iouis ac Latonæ fili.
 Verùm ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN MERCVRIVM.

MERCVRIVM lauda Musa, Iouis ac Maiz filium,
 In Cyllenen regnantem, & Arcadium pecoribus abundan-
 dantem,

Nuntium immortalium perutilem, quem peperit Maia
 Nympha pulchricoma, cum Ioue amore mixta,
 Veneranda, beatorum a deorum subduxit se e commercio
 Antrum intus habitans umbrosum, ubi Saturnius
 Cum nympha pulchricoma miscbatur noctis in medio,
 Cum dulcis somnus haberet albicubiti Iunonem,
 Latens immortalisque deos, mortalisque homines.
 Verùm cum magni Iouis mens perficiebatur,
 Huic iam decimus mensis in cœlo firmatus erat,
 Inque lucem duxit, insigniæque opera erant:
 Et tunc genuit filium vasrum, & blandiloquum,
 Prædonem, abactorem bouum, ducem somniorum,
 Noctis spectatorem, ianitorem, qui statim futurus erat,
 Ostendere inclyta opera cum immortalibus diis.
 Manè natus in medio die citharam pulsabat,
 Vespertinus boues furatus est procul iaculantis Apollinis,

Quarta prima qua illum peperit veneranda Maia.
 Qui & quoniam ab matris immortalibus salit membris,
 Non amplius diu iacebat manens facta in cuna.
 Verùm, hic surgens quærebat boues Apollinis,

Οὐδ' αὖτις ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
Εὔστα χάλω' ἔπειτα ἔπειτα το μωρεῖον ἔλθει.
Ερμῆ. π. φρεῖ. πρε χάλω πατήνατ
ἀοιδῶ.

Ἡ δ' αὖτις ἀπὸ βλά πρὶ π' αὐλ' ἔπειτα φέρει,
Βισκοῦ φη πορπύρε' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
Σαῦτα πρὶ π' ἔπειτα. πρὶ δ' ἔπειτα ἔπειτα
Ἄδρῆσαι ἔπειτα ἔπειτα, ἔπειτα μῦθος ἔπειτα,

20 Σὺ δ' ἔπειτα ἔπειτα μὲ γ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Χάριε φιλῶ ἔπειτα ἔπειτα, ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἄσπασσι φρεῖ ἔπειτα πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἄλλων ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

20 Ἄλλ' αἴσω σ' εἰ δὴ μωρεῖον ἔπειτα πρὶ π' ἔπειτα
ἔπειτα.
20 Οὐδ' ἔπειτα πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.
20 Οἶκαι ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.

20 Ἡ γὰρ ἔπειτα πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ζαῖε. μὲ δ' ἔπειτα πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἄφ' ἔπειτα πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

20 Εἰδ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Αἰὼν ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ὡς δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἄπρῆς ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

20 Αἰὼν ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ὡς δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Περὶ πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

20 Ἄμοι δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Καὶ πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἐπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Αὐτοῖσι πρὶ π' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

20 Πλάττω ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Σπέρματιν ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἐξ ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
20 Ἡ δ' αὖτις ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα

Solum transgrediens prærupti antri:
 Vbi testudine inuenta possedit infinitas opes.
 Mercurius utique primam testudinem fabricatus est
 canoram,

Quæ utique illi occurrit in auleis ianuis,
 Se pascens ante domus ex valde florida herba,
 Tarda pedib. incedens, Iouis autem quàm utilis filius
 Conspicatus, risit & statim verbum dixit,

Signum nunc mihi valde vile, haud vilipendo,
 Salve natura amabili, chorifica conuiuij socia,
 Fausta quæ apparuisti, vnde hic pulcher ludus,
 Varium ostracum es testudo in montibus viuens?
 Sed feram te in domum acceptam, utilitas quædam
 mihi eris.

Neque inhonorabor: tu autem me primùm iuabis.
 Domi melius est esse, quoniam noxium quod foris.
 Certe enim pharmaco multo noxio es testum
 viuens: si verò moriare, tunc utique pulchrius caneres.

Sic utiq; dixit, & manibus simul ambabus eleuatis,
 Continuò introibat domum, ferens amabile ludicrum.
 Vbi scalpens scalpro cani ferri
 Vitam eripuit montanæ testudinis.

Vt autem quando velox cõsilium per pectus transibit
 Viri, quem frequentes veisunt curæ,
 Quæ quando voluerentur ab oculis flammæ: (curius,
 sic simul verbûmq; ac opus consulebat inclutus Mer-
 curius) utique in mensuris lectis arundinibus calami

Potentis per dorsa in pellem testudinis.
 Circa autem pellem extendit bouis consiliis suis:
 Ac cubitos imposuit, iugum autem aptauit ambobus.

sep. em. verò concinnas onium extendit chordas.
 Verùm postquam cõstruxit ferens amabile ludicrum,
 Plectro commouebat partim: hæc autem à manu
 Grauius insonuit, deus verò pulchrè canebat,

Ab extemporaneo conatus, veluti pueri
 Floridæ ætatis in conuuijs mutua conuultantur

De Ioue Saturnio, & Maia pulchra habete calceameta,
 Quem antea obtredebant scortali genitura,
 Suamq; ipsius nationem nomen inclytum nominans,
 Famulob; celebravit, & praeclaras domos nymphar.
 Ac tripodas per domum, durabilisque lebetes,
 Et haec quidem sciuit, haec a. in mente cupiebat,
 Et hanc quidem deposuit ferens sacra in tana
 Lyram cauam, hic verò carnes cupiens,
 Saliu ad speculam odorifera ex domo
 Moliens dolù altrù in mente, quemadmodù homines
 Insidiatores agitant obscuræ noctis in hora.
 Sol quidem occidebat in terram ad Oceanum
 Cum ipsisque equis ac curribus verùm Mercurius
 Pieria peruenit currens montes vmbrosos,
 Vbi deorum beatorum boues immortales stabulum
 Depascentes prara intonsa optabilia. [habebant,
 Horum tunc Maix filius bene attenrus Argicida,
 Quinquaginta, gregis segregauit boues valde mugien-
 Vagas autem agitabat per arenosum locum, [ites:
 Vestigiis reflexis, dolosæ verò non oblitus est artis,
 Contrario modo faciens ungulas priores posteriores,
 Verùm posteriores priores: contrario autem modo &
 ipse incedebat

Sandala autem statim eiecit ad arenas marinas,
 Indicibilia & inexcogitabilia cõplicabat mirabilia o-
 Cõmiscens myricas, & myricis similes ramos. [pera,
 Ex his tunc colligato nuper-florentis fasciculo syluz,
 Absque damno sub pedibus ligauit sandala leuia,
 Cum ipsis foliis, quæ inclytus Argicida

Auulsit à Pieria iter declinans,
 Tanquam properans longam viam vt in procinctu.
 Hùc a. senex cognouit domorù splendidù viridarium
 Petentem ad campum per Onchestum herbosum,
 Quem prior allouutus est Maix inclytæ filius,

O senex, quisq; platas effodis incuru^o humeris, (tint,
 Certè multù viz cõfeceris quãdo hæc cía fructù tute

Apae videns non videns esse, & surdus audlens.
 Tacere, quando non quid noverit tuum ipsius,
 Tantum loquutus concussit bouum fortia capita:
 Multos a montes vmbrosos, & valles sonoras,
 Et campos optabiles transiit inclytus Mercurius.
 Obscura verò adiutrix cessabat diuina nox
 Flamma, fortè a. aurora fiebat populos ad opera exci-
 Naper, v. inspeculam prodiit diua Luna, [tansa
 ballantis filia Megamida regis:

Tunc in Alpheum amnem Iouis potens filius
 Phœbi Apollinis boues agitauit latifrontes:
 Indomitæ autem peruenere ad stabulum altum,
 Et laeus ante valde decori præsidi:
 Vbi deinde ex bona herba paut boues valde mugien.
 Et has quidem simul egit ad stabulû congregatas, sies,
 Lotum comedentes & roscidum cyperum.
 Simul a ferebat ligna multa, ignis, v. inquirebat artē.
 Lauri clarum ramum acceptum attenuauit ferro
 Aptum palmæ, circum a. spirabat calidus vapor.
 Mercurius utique primùm focum ignemque protulit.
 Multa autem sicca ligna in humili fouea
 Densa accipiens imposuit longa emicabat, a. flamma
 Focul crepitum mittens ignis valde comburentis.
 Quo usque a. ignem comburebat vis inclyti Vulcani,
 Eousque mugientes flexipedes boues traxit foras
 Duis propè ignem, vis autem illi erat multa,
 Ambas verò in terga humi eiecit spirantes,
 Inclinans a. voluebat longo tempore perterebratas:
 Opus a. operi præbebat incidēs carnes crassa pinguedi-
 Assabat autem veribus infixas ligneis, [ne.
 Carnes simul ac terga venerabilia, & nigrum sanguinē
 Detentâ in intestinis: hæc a. hic iacebant super terram.
 Pelles verò extendit super asperam petram.
 Sicut adhuc nunc sectæ multi temporis genitæ fuere.
 Dni utique postea ac temerè, verum deinde
 Mercurius gaudium setem traxit pinguis opera

Λοίμ' ἔστι πλαταμῶνι κ' ἔχεται δῶδε κα μολοίης.
Κακοῖσι τῶ τέλεισι δι γέρας πορσιόθεναι
ἔχεται.

Εἴθ' ὅσινε κρείσσον ἔσθ' αὖτο κῆδ' ἴμοις ἱρμῶι.
Ὁδ' μὲ γάρ μιν ἴσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα
ἠδ' αὖ, ἀλλ' ἔθ' ἔρι κ' ἔπιδ' ἴστο θυμὸς ἀ γλῆϊσθ.
Καί τε μάλ' ἱμῆσθ' ἔσθ' ἴσθ' ἔρι κ' ἀδούρα.
Ἀλλὰ τὰ μ' ἔσθ' ἴσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἔμιν κ' κρείσσον μολοίης κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Σῆμα τίς σφῆσθ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Οὐλόσθ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἀδούρα.

Ἀὖτ' ἴσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Σῆμα τίς σφῆσθ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἀδούρα.

Ἀἰθ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Πασι γὰρ ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Κυλλῶνι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Ὁδ' μὲ γάρ μιν ἴσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
βέλιον.

Οὐτὶ σφῆσθ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Οὐδ' ἔμιν κ' κρείσσον μολοίης κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
δοχμῶνι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
Ἀλλὰ τὰ μ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἱρμῶι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

Ἡ γὰρ πτόσθ' ἔϊστα κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἔμιν κ' κρείσσον μολοίης κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἔμιν κ' κρείσσον μολοίης κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.
ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

20 Τίττι σφῆσθ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

21 ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

22 Ἡ γὰρ πτόσθ' ἔϊστα κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

23 Ἀλλὰ τὰ μ' ἔσθ' ἔρι κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

24 Ἡ γὰρ πτόσθ' ἔϊστα κ' ἀδούρα πτόσθ' ἔϊστα.

leni in loco-plano, & scidit duodecim partes
sorte distribuendas, perfectum autem honorem ad-
didit vnicuique,

Vbi sacram partem carnium optauit inclytus Mercurius.
Odor. n. illum affligebat, & quāuis immortalis erat
Nouerat, verum neq; sic illi obediebat anim^{us} superō.
Et valde cupienti tranſiit per factum collum.

Sed hæc quidem depofuit ad ſtabulum altum
Pinguedine, & carnes multas, arrepta. a ſtatim ſuſtulit,
Signū nouæ vocis: adhæc verò ligna ſicca arripiens,
Integros pedes, integraq; capita ignis proſus con-
ſumpſit vapore:

Sed poſtquam vnique omnia rite perfecit deus,
Sandala quidem proiecit in Alpheum profundos vor-
tices habentem:

Ignē a obſcurauit, puluerem. v. arenā rededit nigram
Tota nocte: pulchra verò lux ſplendebat lunæ.

Cyllenes autem ruruſus adiit diuinos vertices
Maturnus, neque aliquis illi in longa via fuit obuius
factus,

Neque deorum beatorum, neque mortaliū hominū.
Neque canes latrarunt, louis. a. per vtilis Mercurius
Incuruatus domus per ianuam ingreſſus eſt,
Auræ autumnali ſimilis veluti caligo.

Reſtā verò antri peruenit pingue templum;
Tacitè pedib. incedēs: neq; enim ſtrepebat vt in ſolo.
Feſtinanter autem ad eunam iuit inclytus Mercurius,

Faſcia circa humeros innolurus: veluti natus
Infans, in palmis circa poplitis velum ludens
lacebat, teſtudinem optabilem læua manu detinens,
Matrē a. nō vtrique latebat deam deus, dixitq; verbū,

Quare tu verſute, vnde hac noctis in hora
Venis impudentia indute? nunc te potius puto
Profeſſō celeriter immēſa vincula circa latera haben-
Latonij à manibus foras tranſiturum, [tem,

Quāſi te accipientem intetum in vlnis oſculaturum,

Prætas iterum: magnâ te pater plantauit sollicitudinē
Mortalibus hominibus, ac immortalibus diis.

Huic Mercurius respondit verbis fraudulentis,
Mater meâ quid ita me obseruas tanquam naturâ
Infantem, qui valde parua in mente nefaria nouit,
Timidum, ac qui matris timuit mandata.

Verum ego artem aggrediar quæ optima erit,
Consulens me & te omnino, neque deos

Nos inter immortales, sine muneribus & Minni
Hic manentes tolerabimus, ut tu iubes.

Melius est omnibus diebus cū immortalibus versari,
Dinitē abundantē, multas segetes habētē, quàm ad do-
Antro in obscuro conspici, honorem autem (mum
Et ego sacrum assequar quem Apollo.

Si autem utique non dederit pater meus, at ego
Tentabo: possum furum princeps esse.

Si autem me exquirat Latonæ valde inclytæ filius,
Aliud quid illi & maius puto occursum.

Abibo n. in Pythona, magnam domum perfoffurus.
Hinc qui abundē m. i. i. tripodas præclaros & lebetes
Depopulabor, & aurum, abundē splendidum ferrum,
Et multas vestes: tu autem videbis si volueris.

sic hi quidem, utique verbis ad inuicem dicebant,
Filiusq; pellē capræ gestans Iouis, ac veneranda Maia,
Aurora a. ex aëre genita lucem mortalibus asserens,
Excitabatur ab Oceano profunda fluente habente, ve-
rūm Apollo

Onchestum peruenit ieps, multūm amabilem. lucem
Purū, grauis tregi terram tenentis, Neptuni vbi senem
Silicernium inuenit qui pascebat prope viam septem
viridatij.

Quē prior alloquutus est Latonæ valde inclytus filius,
Olenex, Onchesti rubos colligens herboſi,

Boues à Piena querens huc adsum,

Omnes feminas, omnes cornibus inuolutas

A grege: taurus, a. pascebatur solus seorsum ab aliis

- 20 Κυκίους χαορτοὶ δὲ κίωις κραιπίδων ἴππιτο,
 20 Τέταρτις ἄδρα εὐάνης ἰμάρητε σὶ μὲ λειοδίν
 20 Οἶτα κίωις ὅ,τε ταύρου(ἔδω πῆρι θαύμα τίτκται)
 20 Τῶν δὲ ἔδωκ, καλίεν κίωις κραιπίδων ἴππιτο,
 20 Ἐκ μαλακῆ λημῶντε ἀπο γλυκερῆ το μῦο.
 20 Γαυτὴ μοι εἶπε γάρη παλαι χραῖ, εἶπε ἴππιτο
 20 Ἀνίρα τῆς δὲ ὄπι βουσι εἰκρῆ νεοπι κίωιδοτε.
 20 Τῶν δὲ ἔ γάρη μῦδοιτι ἀμνιδύδρος φροσίειπα,
 20 Ὡ ρίλος, ἀγαλίον μὲ εἰς ἰοθαλμῶσι ἴδοιτο
 20 Πάσι τὸ γάρη, ποικαί γὼ ἴδοι φησάκροσι ἔδωιτα,
 20 Τῶν σὶ μὲ φησὶ ποικαί μαμῶοτε, σὶ δὲ μάλ
 20 ἰοθαλ.
 20 Φοιπέτη γαυτῶν δὲ διαύδρω ὄπι ἔχασον.
 20 Λύπερ ἴγρι φροσίτω ἴμωι εἰς κίωιον κραιπίδων ἴππι
 20 Ἐσκαπτον φησὶ γαυτῶν ἀλωῆ σὶνοπίδωι.
 20 Παῖδα δὲ ἔδωκα φήριτα σφῆρι δὲ ἰκροῖδω
 20 ρήσι.
 20 Ὅπερ ὁ πῆρι εἶπε βουσι ἰκροῖδωσι ἰπίδω
 20 Νάπορ, ἴγρι δὲ ἔδωκα φησὶ φροσίτω δὲ ἰκροῖδωσι
 20 Ἐξίππιτο δὲ κίωι γάρη, κίωι δὲ ἴγρι κίωιον αὐτοῖ.
 20 Φῶρ ὁ γάρη, ὁ δὲ θαύσει ἰδοι κίωι φησὶ
 20 ἀπολλῶ.
 20 Οἶωις δὲ εἶπει παυσιπτερον αὐτίκα δὲ ἴγρι
 20 Φαλατῶ γαυτῶν τε εἶπει πῆρι κραιπίδων.
 20 Ἐσκαπτον δὲ ἴγρι κίωι δὲ εἶπει κίωι δὲ ἀπολλῶ
 20 Εἰ πύλοι ἴγρι κίωι, δὲ κίωι φησὶ κίωι δὲ κίωι.
 20 Πυροῖς ἴγρι κίωι κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Ἰγρι δὲ εἶπει κίωι κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Ἐσκαπτον δὲ κίωι θαύμα τῶν δὲ ἰοθαλμῶσι ἴδοιτω.
 20 Ἰγρι δὲ κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Ἀμὰ πῆρι τῶν κίωι εἰς κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Βῆμα τῶν δὲ εἶπει κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Οὔτε κίωι πύλοι, κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Οὔτε κίωι πύλοι, κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Ὅπερ κίωι πύλοι, κίωι δὲ κίωι δὲ κίωι.
 20 Αἶτα μὲ ἴγρι κίωι, τῶν δὲ κίωι δὲ κίωι.

Ὡς εἰπὼν, εἶξεν αἰσᾶς δεικνύμενος ἑστῶτα
 Κυκλωπὸς δ' ἄσπετος ἰσχυρὸς κατακλιθεὶς ὕπνῳ
 Πήρην εἰς κροθιμῶνα βαθεί, σκῆσι δ' ἰδὼν τὴν ἑμφῆν
 Ἀμφεσχέει ἐλόχουσι δ' ἰσὺς παρὰ κροθιμῶνα.
 Οὐδ' αὖδ' ἰμαρξία δ' ἔπειτα ἔγχετο
 Κίδνατο, πάλαι δ' ἠμῶνα ποιόπουδα εἶσε πηπίλῳ.
 Εἶδα τί το σπείδων κατεβόουτο λάτρηι ἑσθῆν
 Ἀΐθρ' ἰερέων ἰκατοβόου ἀπὸ τῆς ἑσθῆος.
 Τίς δ' ἄρ' οὐκ εἶπεν εἰς τὸς κ' ἀφ' ἑσθῆος ἕως
 Χαλκίφρονος σφί βρασι ἰκατοβόου ἑσθῆος,
 Σπάρτην ἴσον κατέδωκε δουρί, ἴσῳ τε πάλῳ
 Πηρῶνα ἀφροκίλῳ ὕλας σπουδῆς ἀφροκίλῳ πῆ.
 εἰς ἑσθῆος ἰκατοβόου ἑσθῆος ἀλάτρη
 ἑσθῆος.

Ἐν δ' ἑσθῆος πηπίλῳ κέρη χεῖρας τε πῆδος τε,
 Δίψα τῆραυτε φροκίλῳ δουρί ἑσθῆος ὕπνῳ
 Κροθιμῶνα τὴν ἑμφῆν ὑπὸ κροθιμῶνα ἑσθῆος.
 Γενε δ' ἄρ' ἔγχετο ἑσθῆος κ' ἀφ' ἑσθῆος ἕως
 Κροθιμῶνα τὴν ἑμφῆν ἀφροκίλῳ κ' εἶλοι ἑσθῆος,
 Πῆρ' ἑσθῆος δουρί ἑσθῆος εἰκατοβόου ἑσθῆος πῆσι.
 Πηπίλῳ δ' ἑσθῆος πάντα μυχῶν μεγάλῳ δουρί,
 Τροίης ἑσθῆος ἀφροκίλῳ δουρί κροθιμῶνα ἑσθῆος,
 Νίκαστος ἀφροκίλῳ κ' ἑσθῆος ἑσθῆος ἑσθῆος.
 Πηπίλῳ δ' ἑσθῆος τὴν κ' ἀφροκίλῳ ἑσθῆος ἑσθῆος,
 Πηπίλῳ δ' ἑσθῆος κ' ἀφροκίλῳ ἑσθῆος τῶνον,
 Οἶα σφίσι κροθιμῶνα ἑσθῆος ἑσθῆος ἑσθῆος.
 Ἐν δ' ἑσθῆος κροθιμῶνα μυχῶν μεγάλῳ δουρί
 Ἀφροκίλῳ μυχῶν φροκίλῳ πῆσι ἀφροκίλῳ,
 20 Ὡς πῆρ' ἑσθῆος ἑσθῆος κροθιμῶνα ἑσθῆος
 20 Ὡς πῆρ' ἑσθῆος τὴν κ' ἀφροκίλῳ ἑσθῆος
 20 Πηπίλῳ δ' ἑσθῆος ἑσθῆος ἑσθῆος ἑσθῆος,
 20 εἰς ἑσθῆος ἑσθῆος κ' ἀφροκίλῳ ἑσθῆος
 μέγῳ
 20 Ἐς σφίσι δ' ἑσθῆος ἀφροκίλῳ, ἀλλ' ὑπὸ κροθιμῶνα
 20 Ἐρῆος κροθιμῶνα ἑσθῆος ἑσθῆος ἑσθῆος.
 Τίς δ' ἄρ' ἑσθῆος μυχῶν ἀφροκίλῳ κροθιμῶνα ἑσθῆος,

Sic loquutus, iuit rex Iouis filius Apollo.

Cyllenes a. peruenit in montem peramicum sylua,
 Petra in latibulum profundæ umbræ, ubi que nymphea
 Ambrosia peperit Iouis filium Saturnij.

Odor autem optabilis per montem valde diuinum
 Spargebatur: multæ a. oues exte sipedes pascebant herbæ,
 Vbi tunc festinans descendit lapideum solium
 Antrum in obsecrum longè iaculans ipse Apollo.
 Hunc a. quum intellexisset Iouis ac Matæ filius
 Iratum ob boues procul iaculantem Apollinem,
 Fascias intro ingressus est odoriferas, ut multum
 Ramis carbonem *struem* matæ cinis circumtegit.
 Sic Mercurius longè operantem conspicatus subita-
 xit seipsum:

In breui autem coegit caput manusque pedesque,
 Vtique, nuper lotus, prouocans dulcem somnum,
 Venationi que recentis testudinem sub ala tenebat.
 Cognouit a. neque ignorauit Iouis & Latonæ filius
 Nympham montanam præclaram, & charum filium,
 Puerum paruum dolosis inuolutum versutis,
 Circumspiciens igitur omnem recessum magnæ domus,
 Tria penetralia aperuit sumpta clauē lucente,
 Nectare plena, & ambrosia amabili.

Multum autem aurum & argentum intus iacebat,
 Multa autem rubentes & albæ vestes nymphæ.
 Qualiter deorum beatorum factæ domus intus habent.
 Vbi postquam perserutatus est recessus magnæ domus
 Latonius, verbis alloquutus est inelytum Mercurium,

O fili qui in enca tecubas, enuntia mihi bonæ
 Citissime: quoniã celeriter nos dissidēbimus nõ uti pat
 Projiciam a. te demissum in Tartarum obscuro, [est,
 In obscuritatem malæ mortis & intolerabilem neque
 te mater

In lucem, neque pater resoluet, sed sub terra
 Peribis, paucos inter viros ducem te præbens.

Huic Mercurius verbis respondebat versutis,

Latone, quem hunc crudelem sermonem dixisti?
 Et boues agrestes quarens hoc peruenis?
 Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui,
 Non vtiq; nuntiarem, non vtiq; nuntiationis mer-
 sedem auferrem.

Neque bouum abactori forti homini similia sum:
 Non meum opus hoc, antea verò mihi alia cura crâti
 Somnus mihi cura est, ac nostræ matris lac,
 Fasciâmq; circa humeros habere, ac calida lanæra,
 Ne quis hoc sentiat, vnde hæc contentio orta est.
 Et vtiq; magnum miraculū inter immortales fieret,
 Puerum nuper natum per vestibulum transire,
 Bobus cum agrestibus, hoc autem indecorè dicis.
 Heri nat' sum, molles a pedes, aspera, v. subest terra,
 Si a vis patris caput, magnum iuramentum iuro,
 Neque quidē ego, neq; ipse promitto me autorē esse,
 Neque aliquē alium inspexi bouum fatem vestrarum.
 Quales nam boues sunt: famam autem solam audio.

Sic vtiq; dixit, & frequenter a palpebris micans,
 Superciliis eiciebat inspicieus hinc & hinc,
 Longè fistula sibilans, vanū tanquam verbum audiēs.
 Hunc a molliter ridens alloquutus est longè-operans
 Apollo,

O puerule, deceptor, dolos cogitās, profectū te val-
 Szpius penetrantē domos bene habitatas, [de puto
 Nocturnū, non vnū tantū in solo hominē collocare
 Construētē per domum absq; strepitu, quolā dicis.
 Multos a agrestes dolore afficies ouium pastores,
 Montis in cauernis quando carnes cupiens,
 Occurtes gregibus bouum & atmentis ouium.
 Sed age, ne vltimū ac postremum somnum dormias,
 Ex cuna descende nigre noctis socie.
 Hunc n. igitur & postea inter immortales honorem
 habebis,

Princeps furum vocaberis in diebus omnibus.

Sic effat' est, & puerū capiēs ferebat Phœb. Apollo.

Simulque in animo cogitans tunc fortis Argicida,
 Augurium emisit eleuatus in manus,
 Miserum ventris famulum, fatuum nuntium,
 Impetuosè autem ipsum aduolauit: hunc verò Apollo
 Audiebat, à manibus a humi eiecit in clytù Mercuriù.
 Sedit autem ante & licet percupidus vix,
 Mercurium conuitians, ac illi verbum dixit,
 Confide fasciate Iouis & Matris filii,
 Inueniam & postea bouum sortia capita,
 His auguribus, rectè autem rursus viæ duxeris.

Sic dixit: hic autem rursus imperium fecit celeriter
 Cyllenius Mercurius,

Studio incedens: ambas a. ad aures manibus impellebat
 Fasciam circa humeros inuolutus, dixit a. verbum,

Quò me fers procul operas deorù fortissime omniù?
 Certè me bouum causa sic iratus conturbas.

Papa, utinam periisset bouum genus, neque enim ego
 Vestras furatus sum boues, neque alium inspexi,

Quales sunt boues, famam autem solùm audio.
 Da verò iudicium, & suscipe à Ioue Saturnio.

Verùm postquã singula propalam edisseruissent
 Mercuriù que aruspex, & Latonæ præclarus filius,

Diuersam sententiã habentes, hic quidè veram vocem,
 Non iniussè pro bobus capiebat in clytù Mercurium.

Verùm hic artibus que & blandis sermonibus
 Volebat decipere Cyllenius argentei arcus *Apoll. nem.*

Verùm quoniam callidus licet esset, versutù inuenit,
 Impetuosè postea per arenam ibat

Antè, sed à tergo Iouis & Latonæ filius.
 Statim a. Venerunt ad vertices odoriferi Olympi,

Ad patrem Saturnium, Iouis præclari nati.
 Ibi enim a. in bobus iudicii posita erant talenta,

Rumor a. habebat Olympum valde niosum, immor-
 tales verò

In corruptibiles aggregabantur ad fastigia Olympi.
 Steterunt a. Mercuriù que & argentei arcus Apollo

Πρόθεν δὲς γυαίωι. ἔδ' ἀκίρητο φείδιμον υἱὸν
Ζαῖεὺς φιλέρμητις. καί μιν φέρει μύθον ἴσπει.

20 Φαίει, πόθεν ταύτην ἰφροειδέα λαίδη' ἔλκεις;

20 Παῖδα τί τ' ἔγχε; αὐτὰ σὺν κάρκει ἔχεται.

20 Σπουδαῖον τί δ' ἔγχεα θεῶν μὲν ἴμεν γυρὴν ἴλθε.

20 Τὸν δ' αὖτε φερόσινται αἰεὶ ἐλαργερότατον.

20 Ὄ' ποίτηρ ἢ τὰ γὰρ μύθον ἀκασίαι ἐκ ἀλασπιδότη.

20 Κρήνηματ' ἀκίρητο φιλέρμητις εἶμι.

20 Παῖδά τί τ' αὖρεν πιδὶ διαφρίσιν κερταίω.

20 Κυρδωίκε ἐν ἔριτι, πιδὶ δὲ γυρὴν αὐτοσας.

20 Κέρτα μιν δ' ἔγχε θεῶν ἐκ ἀλλοτ' ἔπειπα.

20 Οὐδ' αἰεὶ ἔστι ἐπίσει λασιμύθητι εἰς ἔπει γυρ.

20 Κλέφας δ' ἐκ λειμῶνις ἔμει κείν' ἔχρη ἤ αὐτω.

20 Ἐσπίρας φέρει δὴα παρολιτορεμ δολακασε.

20 Εἰδου πόθεν δ' ἔλασι, τὰ δ' αὖ ἔγχεα δολα-

20 τήσρα.

20 Οὐδ' ἄν ἔλασι δὴα κ' ἀγανθὸ δαίμωνος ἔργα.

20 Τῆσρα μὲν γὰρ βενίτε ἀσφοδιάνει λειμῶνα.

20 Ἀντὶα βέμοτ' ἔγχεα κίρις κίρτασι μάλ' ἀνα.

20 Αὐτὸς δ' αὖτε ἔδ' ἐκ τῆς ἰμέχας ἐν ἔπει πωσθε.

20 Οὐτ' ἀσφ' ἔχρησι ἔλασι δὴα φασμαδὸ δὴα γυρ.

20 Ἄλλ' ἀνὼ τὴν μῆτιν ἔχρη ἀισφρὸς κίρτασι.

20 Τίνα πῆ ἀφ' αἰετῆς ἀφ' αἰετῆς ἀφ' αἰετῆς

20 βάντι.

20 Ὄσρα μὲν αὖ ἰδίωκα δὴα φασμαδὸ δὴα γυρ.

20 Ρ' ἔλα μάλ' ἔγχεα πείπει δὴα φασμαδὸ δὴα κίρτασι.

20 Αὐτὸς ἰσφ' ἔγχεα μίχρησι κίρτασι ἔξισφρ.

20 Ἀφ' αἰετῆς γυρὴν ἀφ' αἰετῆς κίρτασι ἔξισφρ.

20 Κίρτασι ἀφ' αἰετῆς κίρτασι ἔξισφρ.

20 Εἰς πικρὸν ἔξισφρ κίρτασι ἔξισφρ.

20 Αὐτὸς ἰσφ' ἔγχεα μίχρησι κίρτασι ἔξισφρ.

20 Αἰετῆς ἔξισφρ κίρτασι ἔξισφρ.

Coram Iouis genibus. hic. a. interrogavit fortè filium
Iupiter altisonans, ac illi verbum dixit,
Phœbe vnde hanc sufficientem prædam agis,
Puerum nuper genitum in dolem præconis habentem?
Scudiosa hæc res deorum ad congeriem venit.

Huic autè rursus dixit rex p. ocul operans Apollo,
O pater profectò statim sermonem audies non inanè,
Conuitians, tanquam si solus ego prædator essem,
Puerum quendam inueni hunc celebrè populatorè,
Cyllenæ in montibus multum spatium permenſus,
Conuiciatorem similè ego deorù non alium inspexi,
Neq; virorum quotquot munere vefcentes iunt super
Furatos autem à prato meas boues, abegit terrâ.
Vespertinus apud litrus multisoni maris.
Ad rectam viam agitans, hæc verò utique vestigia du-
plicia monſtrosa

Qualia vt admirantur, & illustris dæmonis opera.
Hiæc enim bobus ad asphodelum pratum
Contrarios gressus habens puluis ostendebat niger;
At ipse hic præter modum callidus neque pedibus,
Neque manibus incedebat per arenosum locum,
Verù aliud quoddà cõsiliù habès, versabatur ad itinera
Talia monſtra, tanquam si quis tenuibus quercubus
incideret.

Quousque quidè igitur scctabatur per arenosum locù
Facillimè vestigia omnia vertebat in pulueribus.
Verùm postquam arenæ magnam callem pertrāsivir,
Inconspicabilis factus est celetites bouum callis, atque
ipsius

Locum super fortè: hunc. a. animaduertit mortalis vir.
Ad Pylum statim agentem bouum genus latif. õtium.
Verùm postquam has quidem in quiete sacrificauit,
Et per ignem valde metit vix, hoc quidè hic, hoc ve-
in cunis iacebat nigræ nocti similis, (rò illic,
Ante in obscuro ad tenebras: neque vtiq; ipsum (bus
Aquila acutè videns inspexisset: multum autè mani-

30 Αὐτὰρ ἐμάρτυρα δολοφρονέων ἀλλογίῃσι.
 31 Αὐτὰρ δὲ καὶ τίκα μῦθον ἀπυλαχίας ἀγροῖεν,
 32 Οὐκ ἴδουσι πύθοντα μῦθον ἀλλογίῃσι.
 33 Οὐδὲ καμύνησάν τε, οὐδὲ ἀμύνησάν τε.
 34 Ἦτοι δὲ ἄρ' ἄρ' ἰππὸν κροτῶν ἔζετο φέροντα.
 35 Ἐρμῆος δὲ καὶ ἴππῳ πρὸς ἀμειβόμενος ἴπος κῦδος,
 36 Διόξατο δὲ πρὸς κροτῆσσι θεῶν σφαιροπῶσι πάντας.
 37 Ζεὺς τὰ πρῶτος ἔγνωσε ἀλλοθύνων καταλέξασθαι.
 38 Κροτῆρας τὸ γὰρ ἴππῳ καὶ ἴππῳ κῦδος.
 39 Ἦ δὲ θεῶν ἑμείλιχον διζήμενος εὐλαπτοδίας βροτῶν.
 40 Σφαιροπῶσι γὰρ ἴππῳ πρὸς ἀμειβόμενος ἴπος κῦδος.
 41 Μελίχον δὲ καὶ ἴππῳ πρὸς ἀμειβόμενος ἴπος κῦδος.
 42 Πῶσα δὲ μ' ἀπέλασσε βαλόντις τάρταρος.
 Ἐρμῆος

30 Οὐκ ἴδουσι πύθοντα μῦθον ἀλλογίῃσι.
 31 Αὐτὰρ δὲ καὶ τίκα μῦθον ἀπυλαχίας ἀγροῖεν.
 32 Οὐκ ἴδουσι πύθοντα μῦθον ἀλλογίῃσι.
 33 Οὐδὲ καμύνησάν τε, οὐδὲ ἀμύνησάν τε.
 34 Ἦτοι δὲ ἄρ' ἰππὸν κροτῶν ἔζετο φέροντα.
 35 Ἐρμῆος δὲ καὶ ἴππῳ πρὸς ἀμειβόμενος ἴπος κῦδος.
 36 Διόξατο δὲ πρὸς κροτῆσσι θεῶν σφαιροπῶσι πάντας.
 37 Ζεὺς τὰ πρῶτος ἔγνωσε ἀλλοθύνων καταλέξασθαι.
 38 Κροτῆρας τὸ γὰρ ἴππῳ καὶ ἴππῳ κῦδος.
 39 Ἦ δὲ θεῶν ἑμείλιχον διζήμενος εὐλαπτοδίας βροτῶν.
 40 Σφαιροπῶσι γὰρ ἴππῳ πρὸς ἀμειβόμενος ἴπος κῦδος.
 41 Μελίχον δὲ καὶ ἴππῳ πρὸς ἀμειβόμενος ἴπος κῦδος.
 42 Πῶσα δὲ μ' ἀπέλασσε βαλόντις τάρταρος.
 Ἐρμῆος

Ipse ndores ciebat dolum curans.

Hic autem statim verbum violenter dicebat,

Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiri,

Neq; utiq; indicarem, neque nuntij mercedē auferrē.

Sic utique conspicans sedit Phœbus Apollo.

Merc. a rursus ab altera parte respondens verbū dixit,

Ostendit autē ad Saturnium deorum iussorē omniū,

Iupiter pater, certē ego tibi veritatem dicam,

Verax enim sum, & non novi mendax esse.

Venit ad nos quærens flexipides boues

Hodie sole nuper oriente:

Neq; deorū beatorum duxit testes, neq; speculatores.

Indicare autem iubebat necessitate ex multa.

Multum verò me minans est eieciturum ad Tarta-

rum latum,

(bettaris.

Quoniā hic quidē mollem florem habet gloriōsæ pu-

verū ego heri natus sum, hæcque novit & ipse,

Neque boum abactōri fori similis.

Et de (etenim meus pater charus gloriaris esse.)

Quòd non domum abegi boues, (sic felix sum.)

Neque solum trantij, hoc autem manifestè dico,

Solem valde revereor, ac daemons alios,

Et te amo, & hunc observo, nosq; & ipse,

Quòd non causa summagnū, a cognosco iuramentū,

Non per hæc immortalium bene instructa vestibula.

Et aliquando ego retribuam crudellem vocem,

Illi quidem quāvis sit fortis, tu, a iuniorib; auxiliare.

Sic dixit, innuens oculi Cyllenias Argicida,

Et fasciam habebat sub vlna, neque eiecit.

Iupiter autem valde arripit videns versatum puerum,

Rectè & scienter negantem de bubus.

Ambos autem iussit concordem animum habentes,

Quætere, Mercurium autem nuntium ducem esse,

Ac ostendere locum præ innocentia animi,

Vbiq; celavit boum forma capita.

Annuit a Saturnius: obediebat, v. præclar^o Mercurius

Ρῆσι δ' ἐγὼ εἶπειθε διὰς νότος ἀγρόχοιο.
 Τῶ δ' ἄμω σπυρόδοιο διὰς σφειμαλλία πάντα
 Ἐς πύλον ἠμαδύοιτα δ' ἐπ' ἀλοειῶ πόρον Ἴζου.
 Ἀγρὸν δ' ἰξίκατο κ' αὐλοῖσι ὑψιμέλαστρον,
 Ἡ' χ' ὡ δὴ τὰ χεῖρωι' ἀπάλλαστο πυκτός ἐν ὄρει.
 Εἰθ' ἰρμῶ: ὡς ἴπαιτα κούρ' ὄξυ λάτρησ' αἰθρῶν,
 Εἰς φῶς ἰξίκατο βροτὶ ἰρμῶν κερύων.
 Ἀπιδίθη δ' ἀπείτηρβιν ἰδῶν, ἐγύλασεν βοείας
 Πίτην δ' ἠλιβόστω, τὰ γὰρ δ' ἴρητο κύδιμον ἰρμῶν,
 Πῶς ἰδῶν ἰδολομῶτα δύνε βίῃ δειροτροπῶσται
 Ὡς ἠελυγνίς ἐὼν κ' ἰπίποι: αὐτὸς ἴγμω
 Θωμμάστω κερτίπιδι τὸ πῶ κερταὸς οὐδέ τι σὺ χ' ἠ
 Μακρῶν κ' ἰρμῶν κυκλιῶν μαδύοιτα ἴβι.
 Ὡς δ' ἴρμῶν κ' χερσὶ σφειμαλλίῃ κερτίπιδι
 Δισμῶ
 Κγῶν τῆ δ' ὡς πῶν κ' χερσὶ σφειμαλλίῃ φούοντο
 Αὐτῶν δ' ἠμω κερτῶν ἰρμῶν κ' ἠλιβόστω,
 Ρῆσι τὸ κ' πῶσται ἴπ' ἀγρόχοιο βίβαστω,
 Ἐρμῶν βροτῶν κ' ἰρμῶν κ' ἠλιβόστω
 Θωμμάστω ἀπιδίθη τὸ πῶ κερταὸς οὐδέ τι σὺ χ' ἠ
 Χῶσται ὡς ἠλιβόστω ἰρμῶν κ' ἠλιβόστω,
 Ἐγρῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἰρμῶν κ' ἠλιβόστω
 Ρῆσι κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω ἰρμῶν κ' ἠλιβόστω,
 Κερτῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἰρμῶν κ' ἠλιβόστω,
 Πῶσται ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Πῶσται ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Σφειμαλλίῃ κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω γ' ἠμω κ' ἠλιβόστω
 Γαυῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Θωμμάστω κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Σφειμαλλίῃ κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Φοῖβ' ὡς ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Γαυῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Κερτῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Ὡς τὰ σφειμαλλίῃ κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω
 ἴρμῶν
 Μισμῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω,
 Βισμῶν κ' ἠμω κ' ἠλιβόστω δ' ἠμω κ' ἠλιβόστω.

Facilliter enim suadebat Iouis mens Ægidem habētis.
 Hi autem ambo festinabant Iouis præclari filij
 Ad Pylum, arenosum autē ad Alphei vadū peruenēre:
 Ad agros verò peruenēre & stabulum alium:
 Illic, vbi vtiq̄ue opes nutriebantur noctis in tempore,
 Tunc Mercurius quidē deinde iens ad lapideū antrū,
 In lucem egit boum fortia capita.

Latonius autem seorsum vidēs agnouit boum pelles
 Petra in alta, citò. a. interrogauit inclytū Mercurium,
 Quo pacto potuisti versipellis duorū boum ceruicē
 Sic nuperrime natus, & infans, ipse ego (secare
 Miror à tergo tuam vim: neque te oportet
 Longè crescere Cyllenie, Maix filii,

Sic vtiq̄ue dixit: & manibus circumuertebat fortia
 vincula

Pueri, hi autē sub pedibus per terram statim hērebant
 Ibidem, mutuo versæ ad inuicem,

Facilēque & omnes ad agrestes boues
 Mercurij consiliis versuti: verū Apollo
 Admiratus est inspiciēs: tunc vtiq̄ue fortis Argicida,
 Locum toruē inspexit ignem abolens,
 Occultare cupiens, Latonæ autem valde inclyta filiū

Facillimè sedauit longè iaculantē sicut volebat ipse,
 Licet fortis esset: capiens autem sinistra manu
 Plestro tentabat cantum, hæc verò à manu
 Horrendè sonuit, tisit autem Phœbus Apollo
 Gauisus, amabilis autem ad mentem venit vox,
 Animo audienti: lyra verò amabile ludens,
 Habat vtiq̄ue consiliis ad lœuam Maix filius
 Phœbi Apollinis, celeriter autē acutè citharā-pulsans
 Canebat alternatim, amabilis. a. illam sequebatur vox,
 Miscens immortalēque deos, & terram tenebrosam,
 Vt à principio facti fuēre, & vt sortitus est partem v-
 nusquisque. (trione

Mnemofynen quidē in primis deatū honorabat can-
 Matrem Musarum, hæc enim sortita est Maix filium.

Τὸς δὲ τῶν ἀποβλῆται κ, ὡς γὰρ ἄκουε ἕσπετος,
Ἀθάνατος ἐγείρει θεὸς ἡνὶ ἀγλαῖα κίε.

Πῶς τ' ἐπ' ἴππον κτ' ἐστ' ἄνθρωποι, ἵπποισι κίε κίε κίε.

Τὸς δὲ τῶν ἀποβλῆται ἀμνηστὸς αὐτοῦ τοῦ θυμῶν

Καί μιν φωνήσας ἴππων πικρὰ ἴππων φωνήσας,

30 Βουροῖσι μὲν γὰρ ἴππων τοῦ θυμῶν δαίμων ἵππων,

30 Παντόσδε καὶ βίῃ καὶ πόσει τῶν καὶ μίμωλας

30 Ἡ σὺ γὰρ κίε ἵππων διακροτήσῃ κίε

30 Νῦν δὲ ἄρα μοι τόδε εἶπὲς πολυθύτου μαιώδες κίε,

30 Ἡ σὺ γὰρ ὅκ' ἄρα κίε πᾶσι κίε ἵππων τοῦ θυμῶν

30 Ἡ δὲ περὶ ἀθῆναίων ἡθῶν κίε ἵππων ἀφ' ἵππων

30 Δῶκε δὲ ἀγαθὴν ἵππων, κίε ἵππων δὲ τῶν ἀφ' ἵππων

30 Θῶμασι κίε τῶν τῶν ἀφ' ἵππων ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Ἡ δὲ τῶν ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Οὐδέ τί μιν ἀθῆναίων ἐπὶ ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Νῦν γὰρ σὺ κίε ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Τίς πῦρ τίς κίε ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Τίς τῶν ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Εὐφροσύνη κίε ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Καί γὰρ ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Τῶν γὰρ ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Καί μολπή τῶν ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Ἄλλ' αὐτοῖσι τί μοι κίε ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Οἷα γὰρ ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Θῶμασι κίε ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Νῦν δὲ ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Σὺ δὲ κίε ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Νῦν γὰρ κίε ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Καί γὰρ ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Δῶκε τ' ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Τὸς δὲ ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Εἰς τῶν ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Γέροντες ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Σὺ μοι γὰρ εἰς ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων,

30 Βουλή κίε μύθοισι, σὺ δὲ ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων ἀφ' ἵππων

Alios autē secundū honorē, & ut geniti sunt singuli,
 Immortales honorabat deos, Iouis præclarus filius,
 Omnia decens ornatē & in vltimis citharam pulsans,
 Huic, a. desiderium in pectore immenſum vellebat
 Et hunc alloquutus verba alata dixit, (animum,
 Bouicida, verſute, laborans, conuiuij ſocię,
 Quinquaginta bobus digna hæc cutæ habuiſti
 Quietē, & deinde diiudicatum iri puto.
 Nunc autem age, mihi hoc dic verſute Maix fili,
 Nūquid te à natiuitate hæc ſimul ſequuta ſunt admi-
 rabilia opera.

Vel quis immortalium aut mortalium hominum
 Donum illuſtre deſit & dixit diuinam cantionem?
 Admirabilem enim hanc nonam vocem audio,
 Quam nunquā dico didiciſſe, neque aliquē virorum,
 Neque aliquē immortalium qui Olympias domos habēt,
 Præter te impoſtorem Iouis & Maix fili.
 Quæ ars, quæ Muſa difficilius cutarum,
 Quod exercitium, verē enim ſimul tria adſunt,
 Ad lætitiā, & amorē, ac dulcem ſomnum accipiendum,
 Etenim ego Muſarum Olympiarum ſum ſcclator:
 His choreæque curæ ſunt & præclara viæ cantionis,
 Et cantus ſtrens & amabilis ſtr-pitus tiliarum,
 Sed nondum mihi cantus in mente ſic curæ fuit,
 Qualia inuentum conuiuij apta opera exiſtunt.
 Admiror Iouis fili hæc quæ amabiliter citharam pulſas.
 Nunc autē quoniā paruus licet, inclyta conſilia noſti:
 Tibique ipſi & matri hoc verē dicam,
 Næ per hoc corneum telum, certē quidem ego te
 Inclytum inter immortales & beatum ducam,
 Dabōque præclara munera, & tandē non te decipiam.
 Huic autem Mercurius verbis reſpondebat aſtutus,
 Interrogas me procul operans, verū ego tibi
 Artem noſtram aſcendere non inuideo.
 Hodie ſcies volo autem tibi placidus eſſe
 Conſilio & verbis, tu verō in mente omnia noſti:

20 Πρωτος γδ διει με μοι αθανάτοις θεσσεις
 21 Ης τε κρατερός τε φιλίησιν μετιέταζης,
 22 Εκ παλαις ίσους έπορει θείησιν άλλα δέουσα
 23 Και πρως σέ γα σοσι δαΐφρασηκ διος έμους,
 24 Μωπειας θ' έκείργηθης αΐθα διόσκατα πάντα.
 25 Και τιώ αυτες έργα πησεί άφηνείσθαι άκκα.
 26 Σοι δ' αυτίχησιν τόν θεία δαΐφρασηθ' ηΐ υφρασησ.
 27 Αλλ' ίπεισιν ουάσιν θυμεις έπιδίη καθαρίζεις,
 28 Μήσπας ηΐ κιδίερα ηΐ άγλαίας άλίεσιν.
 29 Δέουσατε έξ' έμεισιν σί δέ με είσιν κιδίεσιν έπαζοι
 30 Εύμολπεισιν χρισί έχουσιν υφρασησ έπιδίη,
 31 Καλα ηΐ άκκασιν έπιδίησιν άγλαίας άλίεσιν
 32 Εύκκαλεσιν έπιδίησιν έπιδίησιν άγλαίας,
 33 Και χρισί έμεισιν ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 34 Ευφρασησιν ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 35 Τέχης ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 36 Φθίγγουσασιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 37 Ρήσιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 38 Εργασίησιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 39 Νήσιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 40 Μεΐσιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 41 Σοι δ' αυτίχησιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 42 Και ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 43 Ημεις δ' αυτίχησιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 44 Βουσιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 45 Έπιδίησιν άλίεσιν.
 46 Μήσπας έπιδίησιν άλίεσιν.
 47 Και ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 48 Ες έπιδίησιν άλίεσιν.
 49 Εμεις δ' αυτίχησιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 50 Βουκαλίησιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 51 Γκαδίησιν καθαρείσθαι έπιδίησιν άλίεσιν.
 52 Λατίησιν άγλαίας ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 53 Πλατίησιν έπιδίησιν άλίεσιν.
 54 Υμεις ηΐ έπιδίησιν άλίεσιν.
 55 Είδα βίησιν έπιδίησιν άλίεσιν.

Primus enim Iouis filii inter immortales sedes,
 Bonumque fortisque, amat utique te consultor Iupiter
 Ex omni sanctitate, dedit autem tibi præclare donas:
 Et honores te nunt didicisse ex Iouis consilio,
 Variâque & procul operans, à Ioue, fata omnia.
 Et nunc ipse ego te filiam opulentum cognoui:
 Tibi autem promptum est dicere quodcumque cupis.
 Sed quoniam tibi animus mouetur citharam puliare,
 Cane & citharam pulsa, & gaudia cura,
 Suæ cibens à me, tu autem mihi chare gloriam præbe.
 Rectè cane præ manibus habens dulcinocâ sociam,
 Pulchrè & bene ac ornatè sciens dicere:
 Securus quidem deinde fer ad conuiuium floridum,
 Et chorèam amabilem, & ad amantem gloriâ ludum,
 Lætitiam noctisque & diei: quicumque igitur ipsam
 Arte & sapientia edoctus interrogaret,
 Alloquuta multa variâque mente grata docet,
 Facile consuetudinibus ludens mollibus.
 Operationem dicens infelicem: quicumque autem ipsam
 Nescius primùm vehementer interrogauit,
 Stultè sic deinde sublimèque perturbaret.
 Tibi autem promptum est discere quodcumque cupis,
 Et tibi ego dabo hanc Iouis præclare puer.
 Nos autem rursus monis que & equos pascētis soli,
 Bobus pascua & procul operans pascemus agrestibus:
 Hinc satis patient boues cum tauris mixta,
 Mixtam foeminasque, & masculos: neque te opottet
 Asturns licet sis, vehementer irasci.
 Sic loquutus præbuit: hic a suscepit Phœbus Apollo,
 Mercurio autem præbuit habens scuricam præclaram:
 Iouem autem curas commisit, suscepit verò Maix filius
 Lætus, citharam autem suscepta manu læua
 Latonæ præclarus filius rex procul operans Apollo,
 Nectro excitabat cantum: hæc autem pulchrè
 Amabilitèrque sonuit, deus verò cantum cecinit.
 Tibi boues quidem deinde ad valde diuinum pratuna

Ver' & suavisissim' autem Iouis præclar' filij
 Retrograd' ad Olympū valde niuolūm cōtenderunt,
 Oblectat' cithara: gaudius est igitur consultor Iupiter,
 Ambos a in amicitia conduxit: & tū quidē Mercurius
 Latonium amavit omnino, sicuti adhuc & nunc,
 Signū postquā citharam quidē procul iaciēti præbuit,
 Amabilem quā didicisset, hic verò sub vna sonabat.
 Ipse autem rursus alterius sapientia' fingebat artem
 Fittularum vocem fecit procul audibilem.
 Et tunc Latonius Mercurium verbis affatus est,
 Metuo Maix fili, nuntie varia consilia habens,
 Ne mihi furto auferas citharam ac curuos arcus.
 Honorem enim à Ioue habes alterna opera
 Facere hominibus in terra multos nutriente.
 Verūm si mihi feres deorū magnū iuramentū iurare,
 Et capite annuens, vel per Stygia' fortem aquam,
 Omnia utique meo in animo grata faceres.
 Et tunc Maix filius promittens annuit (sideret,
 Nunquā se furaturum quæcunq; procul-iaciens pos-
 Neq; vnquā appropinquaturū dēsām domū: at Apollo
 Latonius annuit in concordia & amicitia,
 Neminem sibi magis charum inter mortales fore,
 Neq; deum, neq; virum, Iouis fœtum, perfectum autē
 Signum immortalium faciam, præ omnibus
 Fidum meo animo, & honorabilem: verūm postea
 Felicitatis, & diuitiarum dabo præclaram virgam,
 Auream, trium foliorum, synceram, quæ te seruabit,
 Omnes perficiens deorū, verborūque & operum
 Bonorum, quæcunque dico didicisse ex Iouis cōsilio,
 Varietiniū autem optimē à Ioue alite quod sciscitaris,
 Neque te fatum est discere, neque aliquem alium
 Immortalium, hoc enim nouit Iouis mēs: verūm ego
 Certò persuasus annui, ac iurari forte iusurandum,
 Neque aliquem præter me deorum immortalium
 Alium scire Iouis sapiens consilium.
 Et tu frater habens auream virgam, ne me iubeas

- 23 Θέσφατα πρῶτον ἴσα μῦθῳ δῖοιο Ζεὺς.
 24 Ἀγροπόποι δ' ἄλλοι δ' ἄλλοισιν, ἄλλοι ἐπίου,
 25 Πολλὰ δ' ἀειδίον ἀμυγάρτων οὐλ' αὐθροπῶν.
 26 Καὶ μὲν ἴμμε ἴμμε δῶπιόσιν, ἔστιε μὲν ἔλθε
 27 Φοῖβ' ἐν πτερύγεσσι πλοῦντων σιωτῶν.
 28 Οὐδ' οὐκ ἴμμε ἴμμε δῶπιόσιν, οὐδ' ἀπατίσιν.
 29 Οὐδ' ἴ κα μὲν ἔλθῃσι πλοῦσας εἰωνόσιν,
 30 Μαρτυίην ἐθέλωσι παρὶν εἶσι ἐξεπίπτεσιν
 31 Ἡμετέρην, γοῖεν δὲ θεῶν πλείων ἀνὸν εἴοντων,
 32 Φῆμ', ἀλλ' ἔγωγε εἶσι, ἐγὼ δὲ κα δόξα δὲ χυμῶν.
 33 Κραε δὲ τοι ἐρίω κείνῃ ἐρεωφόροι μὲν
 34 Καὶ δῖος ἀγχιχέου, δῖον ἐρεωφῶν δαῖμον.
 35 Μοῖραί γάρ πινε εἶσι ἐρεωφῶντων γυμῶν
 36 Παρτοῖα, ἀκούσιν ἀγαλλυμῶν πτομέγασσι,
 37 Τρεῖς δ' ἀκροῖε πτοκλαυμῶν ἀλοῖτα λθοντά.
 38 Οἰκίε νηπιόσιν ἐπὶ πτοχῶν παρτοῖα,
 39 Μαρτυίε ἀπὸ δὲ δῖοιο σκαλεῶν ἐπὶ βενού
 40 Πᾶσι τ' ἴσι μάλ' ἔποςσιν παρτοῖα δὲ ἴμμε ἴσι ἀλλ' ἔγωγε.
 41 Εἰπιόσιν δ' ἀπὸ πτοχῶν ἀπὸν ἐπ' ἄνδρα,
 42 Κραε βίσκεσσι καὶ πτοχῶν πτοχῶν.
 43 Αἶ δ' ὅτε μὲν δῶπιόσιν ἐδῶν ἴμμε μάλ' ἔγωγε,
 44 Πτοχῶν ἴμμε ἴμμε δῶπιόσιν ἀγχιχέου
 45 Ἡ δ' ἴμμε δῶπιόσιν δῖον ἴμμε ἴμμε ἴμμε,
 46 Πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε ἴμμε,
 47 Τῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε ἴμμε ἴμμε,
 48 Σίω ἀπὸ πτοχῶν τῶν πτοχῶν ἴμμε ἴμμε ἴμμε,
 49 Πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν
 50 Τῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε,
 51 ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε,
 52 Καὶ πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε,
 53 Καὶ πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε,
 54 Πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε,
 55 Οἶν δ' ἴμμε ἀπὸ πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε.
 56 Οἶν δ' ἴμμε ἀπὸ πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε.
 57 Οἶν πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε.
 58 Πτοχῶν πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε πτοχῶν ἴμμε.

Para detegere, quæcunq; cōsilio habet altisonans Iu-
 Hominum autem alij nocebo, aliū iuabo. (piter.
 ¶ Altas circumiens magnorum gentes hominum,
 Atqui meo vaticinio iuabitur, quicunq; utique ve-
 Voce, ac alis perfectarum auium: (nerit,
 Hic à meo vaticinio iuabitur, neque decipiam
 Quicunque autem vaniloquis fretus astibus,
 Vaticinium voluerit præter mentem interrogare
 Nostrā, intelligere autē diis plus semper existentibus,
 Dico, procliuē viā it: ego verò utiq; dona susciperem:
 Aliud autem tibi dicam Maix valde inclyte fili,
 Et Iouis Ægidiferi deorum valde-vtilis dæmon,
 Patæ enim quædam sunt sorores natæ,
 Virgines velocibus gaudentes alis,
 Tres, super caput autem consæria fatina alba
 Domos habitant sub valle Parnasi,
 Absque vaticinio magistra, quod in bobus
 Puer adhuc meditatus sum: pater autem meus nō cu-
 Hinc deinde volantes aliās alibi (rabar.
 Favos depascunt, & perficiunt singula.
 Hæ a quandoquidem insanierint edentes mel viride,
 Promptè voluerint veritatem dicere,
 Si verò priuatæ fuerint deorum suavi cibo,
 Conantur deinde extra viam ducere,
 Has tibi postea do, tu autem verè inquirens,
 Tuā ipsius montē oblecta, & si mortale virū cognoris,
 Sæpius tuum vaticinium exaudiet si acciderit.
 Hæc habe Maix fili, ac agrestes flexipedes boues,
 & quosque cura, & mulos parientes laboris,
 Et horribiles leones, & albidentes sues,
 Et canes, & oues, quæcunque nutrit ampla terra.
 Omnibus autē in ouibus imperare inclytū Mercuriū,
 Solum autem in infernum perfectum nuntium esse.
 Quisque indotatus licet sit, dabit donum nō minimū.
 Sic Maix filium rex amavit Apollo,
 Omni amicitia gratiam autem imposuit Saturnius:

Πᾶσι δ' ἔργα θεοῦ τοῖσι κ' ἀθανάτοισιν ἰμῶντι.
 Πᾶρα ἀφροδίτῃσι τὸ δὲ ἄρα τοῖσι καὶ ἀφροδίταις
 Νέκτα δὲ ἰφραίνω εὐλα θεοῦ ἔργα καὶ ἀφροδίταις.
 Καί σου καὶ εὐλα χεῖρε δέξαι κ' ἀφροδίτῃσι.
 Αὐτὰρ ἔγω κ' οἶος κ' ἀλλὰ μενοειμένω δέξαι.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΜΟΥΣΕΕ μοι ἴκυσθε ἔργα πελοχέουσι ἀφροδίτης
 Κύπριδος ἢ τι θεοῖσι ὅτι γλυκῶν ἰμεροῦ ἄροι,
 Καί τ' ἰδμεθόσα το εὐλα κατὰ θεοῦ ἔργα καὶ ἀφροδίταις,
 Οἴκατι τε δ' ἰππείτας κ' ἀφροδίταις πάντα.
 Ἡ' ἔργα ἔτ' ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Πᾶσιν δ' ἔργα μέγιστα εὐλα-
 φροδίταις ἰμῶντι.

Τραπέσας δ' ἔργα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Κύπριδος τ' ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Οὐ γὰρ εὐλα ἀφροδίταις ἔργα πελοχέουσι ἀφροδίτης,
 Ἀλλ' ἔργα εὐλα ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Τραπέσας τε μέγιστα τε κ' ἀφροδίταις ἔργα ἀφροδίταις.
 Πᾶσιν τε ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ποικίλα σίτημα κ' ἀφροδίταις ποικίλα χαλκῶν.
 Ἡ' ἔργα τε ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ἀφροδίταις ἔργα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Οὐδὲ ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ἀφροδίταις ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Καί γὰρ τὰ ἔργα ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Φοιμηγῶν τε ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ἀφροδίταις ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Οὐδὲ ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ἰστέον ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Αὐτὰρ δ' ἔργα ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Πόττωι καὶ ἔργα ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ἡ' ἔργα ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ποικίλα δ' ἔργα ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.
 Ἀφροδίταις ποικίλα ἀφροδίταις ποικίλα τείθει ἀφροδίτῃσι ποίηται.

Cum omnibusque hic mortalibus & immortalibus versabatur,
 Parum qui se igitur iuuat, ac indiscriminatim decipit
 Noctem per obscuram gentes mortalium hominum.
 Erro quidem sic salue Iouis & Maix filii:
 Verum ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN VENEREM.

MUSA, mihi dic opera aureæ Veneris
 Cypridis, quæque diis dulcem amorem excitauit,
 Atque domauit gentes mortalium hominum,
 Auc, que aërias, ac feras omnes,
 Quascumque continens multas nutrit, & quascumque potus.
 Omnibus autem curæ sunt opera pulchram coronam
 habentis Cythereæ.

Tres autem non valet flectere animo, neque decipere,
 Puellamque Ægidiferi Iouis castam Palladem.
 Neque enim illi placuere opera aureæ Veneris,
 Sed utique illi bellæque placuerunt & officium Martis,
 Præliæque pugnaque, ac præclara opera curare.
 Prima fabros lignarios viros terrestres docuit
 Facere scuta, & currus varios arte.

Hæcque virgines mollicarnes in ædibus
 Præclara opera docuit, in mente ponens unicuique.
 Nunquam Diæquam habentem aureum colum sonorâ
 Domat in amicitia subridens Venus.

Etenim huic placuere atque, ac in motibus feras necare,
 Lyraeque choreæque celebræque ululatus,
 Lucique ymbrosi, iusto, omni que urbs virosum,
 Ne quicquid venerandæ puellæ placuere opera Veneris
 Veita, quam primam peperit Saturnius versutus.

Deinde autem positemam consilio Iouis Ægidiferi,
 Venerandam, quam expetebant Neptunus & Apollo.
 Hæc autem noluit, verum rigidè respuit.
 Inrauit a magnâ iuræmbrâ, quod utique perfectum est,
 Vbi cepisset caput patris Iouis Ægidiferi.

Παρθέναι ἑστέ θεῶν πόσι τ' ἑμμοι δία θεῖαι.
 Τῆ δὲ πατὴρ Ζεὺς δόξα καλὴν γένοι αἰτὶ γάμοισιν,
 Κἀντε μέτρον οἶκον κατ' ἄβυθον παρ' ἑλευσίν.
 Πᾶσι δ' ἐναιεὶν δῖον τιμᾶσθε ὄσα,
 Καὶ αὖθις τῶσι βροτῶσι δῖοι κρῖσθαι οὐκ ἴστανται.
 Τάσσεν δὲ δαίμοντι πατρὶσι φρίκας οὐδ' ἄπατ' ἔσται.
 Τῶν δ' ἄλλοι τεύχεσσι πειφυγῶσιν ἔσ' ἀφροδίτῃ,
 Οὔτε δῖα μακάρων ἴστανται θεῶν κίθρον ἔσται.
 Καί τε περὶ Ζεῦσιν ἦγάγα τερπικα-
 ραίητο,
 Ὅσα μάλιστα τ' ὄσα μάλιστα τ' ἑμμοι τιμᾶσθαι.
 Καί τε τῶσδε δίκαι πύκτας φρίκας ἔξαπαφροδῶσα,
 Ἐνθάδε σὺν μὲν καταδιδασκὶ γυναιξὶ,
 Ἦενεὶσιν ἑλευσίνῃσιν ἑσπυγῶσιν ἀλλήλοισι,
 Ἦ μάλιστα εἰδὲσσι καὶ ἀθναίῃσιν εἰδῆται.
 Κυδίστη δὲ ἄρα μὲν τέλει κρήνη ἀγκυμῶσται,
 Μάτορ τε πόσι Ζεὺς δὲ ἀθναίῃσιν μέδεται εἰδῶσται.
 Διδόλω ἀλλοίησιν ποίησιν καὶ ἐνθάδε.
 Τῆ δὲ καὶ αὐτὴ Ζεὺς γλυκύησιν ἑμμοι ἑσπυγῶσιν
 Αἰθέρῃσιν κατὰ δῖοισι μὲν ἀθναίῃσιν ἑσπυγῶσιν
 Μῖνδ' ἀθναίῃσιν δῖοισι ἀθναίῃσιν εἰδῆται.
 Καί ποτ' ἑσπυγῶσιν εἰδῆται μὲν πᾶσι δῖοισιν
 Ἦ δὲ γαλαίπυσσιν ἀθναίῃσιν ἀθναίῃσιν.
 Πῶσιν δὲ σὺν μὲν καταδιδασκὶ γυναιξὶ,
 Καί τε καταδιδασκὶ μὲν τέλει ἀθναίῃσιν,
 Εἰς τι θεῶν ἀθναίῃσιν καταδιδασκὶ ἀθναίῃσιν.
 Ἀλλοίησιν δὲ ἀθναίῃσιν ἑμμοι ἑσπυγῶσιν,
 Οἰσιν καὶ ἀθναίῃσιν ἑμμοι πολλοὺσιν ἀθναίῃσιν.
 Βουκλαίησιν βοῦσιν, ἑμμοι ἀθναίῃσιν ἑμμοι.
 Τὸν δὲ ἀθναίῃσιν ἑμμοι ἀθναίῃσιν ἀθναίῃσιν.
 Ἦ ἑσπυγῶσιν ἀθναίῃσιν ἀθναίῃσιν ἑμμοι εἰδῆται.
 Εἰς κρήνησιν δὲ εἰδῆται ἀθναίῃσιν ἑμμοι.
 Εἰς κρήνησιν δὲ εἰδῆται ἀθναίῃσιν ἑμμοι.
 Εἰδῆται δὲ εἰδῆται ἀθναίῃσιν ἑμμοι εἰδῆται.
 Εἰδῆται δὲ εἰδῆται ἀθναίῃσιν ἑμμοι εἰδῆται.
 Ἀμφοτέρωσιν εἰδῆται ἀθναίῃσιν ἑμμοι εἰδῆται.

Virgo vti esset omnibus diebus diua dearum.
 Huic. a. pater Iupiter dedit pulchrū donū loco nuptiarū
 Atque media in domo sedit pinguedinem capiens,
 Omnibus. a. in tēplis deorū primam honoris ius habet.
 Et apud omnes mortales deorum honorabilis fuit.
 Harum non valet flectere mentes. neque decipere,
 Ex aliis autem nemo est. qui fugit Venerem,
 Neque deorum beatorū neque mortalium hominū:
 Quin & Ioui mentē admittit qui oblectatur su' minibus
 Quisque maximus est maximūq; sortitus est honorē.
 Et huius quando voluerit sapientē mentem decipere
 Facile miscuit cum mortalibus mulieribus,
 Innone clam sorore & vxore. *(Ideas.*
 Quæ magna forma, pulcherrima inter immortales
 Inclytissimam illam peperit Saturnius versutus,
 Materque Rhea, Iupiter autem incorruptibilia consilia
 sciens

Venerandam mulierem fecit inclyta scientem,
 Huicque ipsi Iupiter dulcem amorē imposuit animo,
 Viro cum mortali. vt misceretur. vt quā celerrimē,
 Nec ipsa quidem humani concubitus experta sit,
 Atq; aliquando iactans diceret inter omnes deos,
 Dulcē subridens risum amans Venus,
 Quod utique deos miscuit cū mortalibus mulieribus,
 Et mortales filios peperit cum immortalibus,
 Quare deas immiscuit cum mortalibus hominibus.
 Anchisæ igitur illi dulcem amorem imposuit animo,
 Qui tū in summis versabatur mōtibus multifōtis Idæ
 Custodiebat bonos corpore immortalibus simillis.
 Hunc autem postea cum vidisset subridens Venus,
 Amavit. horrendē autem mentem amor cepit.
 Cyprum. a. cum venisset. odoriferam tēplū ingressa est
 Paphi. ubi autem illi templum est araque sacra,
 Vbi hæc ingressa ianuas imposuit lucentes.
 Ibi autem illam Gratia lauarunt & vnixerunt oleo
 Immortali, qualiter deos conuenit semper exillētes

Α' μνηστικὰ καὶ τὸ ῥήϊ τὸ θυμωδὸν ἔστι.
 Ἐρωταὶ δὲ εὐπύκνιστοι καὶ εὐμύκνιστοι καλὰ,
 Χροσὶ κασμιθεῖσσι σλασμιθεῖσσι ἀφροδίτη.
 Σόλατ' ὅτι ἔβλεψεν ἀφροδίτην ὁ δῶκεν ἡρώδη
 ὕψι μὲν κρείσσει δὲ πρὸς ἑσέ κεί δῶκεν.
 Ἰλλυ δὲ ἔκαστην περὶ ἡρώδη καὶ ἡρώδη
 ἦ δὲ ἴδους σταθμοῖσι δὲ ἡρώδη εἰ δὲ μετ'
 αὐτῶν

Σαύτουτε πολυὶ τε λύκω χαρσποὶ τε λείοντες,
 Α' μνηστικὰ πρὸς ἡρώδη τὸ θυμωδὸν ἀφροδίτη
 ἠρώδη δὲ ὅτι ἔβλεψεν ἡρώδη κεί δῶκεν
 θυμῶν

Καὶ πῶς ἐκείνησι βάλ' ἡρώδη ἡρώδη καί τις
 Σαύτουτε καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Αὐτὸ δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Τὸν δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Α' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Οἱ δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Πᾶσι δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Παλῶν ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 εἰς

Σὺ δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Παλῶν ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Μὴ μὴ παρῶν ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Α' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Εἰ δὲ τε ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Πᾶσι δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Εἰ δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Οἱ δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Καὶ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Σὺ δὲ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη
 Α' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη

20 Καὶ ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη

21 Α' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη

22 ἠρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη

23 ἠρώδη καί μετ' ἡρώδη καί μετ' ἡρώδη

Ambrosio peplo, quod utique illi sacratum erat.
Induta autē recte omnia circa corpus vestimenta pul-
Auro ornata subridens Venus, (cithra

Contendebat Troiam derelicta odora Cypro,
Alta per nubes velociter fariens iter.
Idam autem peruenit multifontem matrem ferarum,
Incedit verò rectam stabuliviam per montem, cum
ipsa autem

Adblandientes canēque lupi;q; terribilēque leones,
Vrsū, pardūque veloces, ceruorum insatiabiles
Iuerunt: hac autem inspiciens in mente oblectabat a-
nimum;

Et his in pectorib⁹ imposuit amotē. hi a. simul omnes
Bini dormierunt circa opacos recessus.

Ipsa verò ad tabernacula pulchrè facta peruenit.
Hunc autem inuenit in stabulis relictum Iouē ab aliis
Anchisen herca, à diis pulchritudinem habentem.
Alij autē simul boues sequebātur per pascua pingua
Omnes. hic autem ad stabulum relictus solus ab aliis
Versabatur hinc & hinc, claro & peruiso sono citha-
ram pulians.

Stetit autem coram ipso Iouis filia Venus,
Virgini indomitæ magnitudine ac forma similis,
Ne sibi ipsi incenteret motē ante oculis conspicatur.
Anchises autem videns perpendebat, miraborūque
Formamque magnitudinēque & vestes pretiosas:
Peplo etenim induta erat splendidior ignis radio:
Habebat autem flexos caereolos, calycā que lucida:
Catena autem circa molle collum perpulchræ erant,
Pulchræ aureæ, omninarū: tanquam autem Luna
Pectora circa mollia splendebant, mirum videri.

Anchisen autē amor cepit, verbū aut illi contra dixi:
Salve regina, quæcumq; beatorū has domos accedis,
Diana, vel Latona, aut aurea Venus,
Vel Themis generosa, aut cithra Pallas,
Vel utique aliqua Gratulatum huc venisti, quæque diis

- 23 Πάσαι ἰσχυρίζουσι, καὶ ἀδικίαι τοὶ καλῆσι.
 23 Ἡ' περὶ νυμφῶν αὐτ' ἀλοσε καλὰ ἱμῶνται.
 23 Ἡ' νυμφῶν ἢ καλῶν ἔσσι τῆσιν αὐταῖσιν,
 23 Καὶ πηλοὶ ποτιμῶν ἢ ἕσσι ποτιμῶνται.
 23 Σοὶ δὲ ἰσὺς ἐσσι πῆσιν ἀδικίαισιν ἐπὶ χόρῳ
 23 Βομῶν ποτιμῶν, ἰσὺς δὲ ποτιμῶν καλῶν
 23 Ἐφῆσαι πάντες, σὺ δὲ ἔσσι πῆσιν ἔχουσαι,
 23 Δὲς με μὲν τρεῖσιν ἀδικίαισιν ἱμῶνται αἴθρῳ.
 23 Ποιεῖ δὲ εἰσποῖσιν ἑσσι πῆσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν
 23 Δεσὲν ἰσὺς αὐτῶν ἢ ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ὅσιν αὐτῶν ἐσσι πῆσιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Τὸν δὲ ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ἀγγέλου κόλῳ καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Οὐπερ τοὶ θεοὶ εἰμὶ τῶν ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Ἀλλὰ καὶ ἀδικίαισιν τῶν ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Ὅσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ὅσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Γλαῦσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Τρεῖσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Σιμαρῶν πῆσιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ἦς δὲ τοὶ γλαῦσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Νυμφῶν δὲ ἀδικίαισιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ἐκ χόρῳ ἀδικίαισιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Πηλοὶ δὲ ἀδικίαισιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ἦς δὲ τοὶ γλαῦσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Εἰς δὲ τοὶ γλαῦσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Πηλοὶ δὲ ἀδικίαισιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Πηλοὶ δὲ ἀδικίαισιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ὅσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ὅσιν αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.
 23 Ἀγγέλου κόλῳ καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Αὐτῶν δὲ ἀδικίαισιν αἴθρῳ καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Ἀδικίαισιν αἴθρῳ καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Αὐτῶν δὲ ἀδικίαισιν αἴθρῳ καὶ ἀδικίαισιν αἴθρῳ.
 23 Ἀλλὰ σὺ πῆσιν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν ἰσὺς αὐτῶν.

Omnibus sociantur, ac immortales vocantur.
 Vel aliqua nympharum, quæ lucos pulchros habitât,
 Aut nympharum quæ pulchrum montē hunc habitât,
 Et fontes fluuiorum, & cauernas pingues,
 Tibi autem ego in specula, in loco apparenti,
 Aram faciam: sacrificabo verò tibi sacra pulchra,
 Horis omnibus, tu autem benignum animum habens,
 Cōcede mihi inter Troianos valde decorū esse virum.
 Fac autem postea floridum fretum, verūm me ipsūm
 Diu bene viuere, & videre lucem solis,
 Beatum inter populos, & senectutis in limen venire.

Huic respondit postea Iouis filia Venus,
 Anchise inclytissime hūmi genitorum hominum,
 Non aliqua dea sum, quid nte immortalibus æquas?
 Sed mortalis: mulier autem me genuit mater.
 Orteus verò est pater nomine, si quando audis,
 Qui omnem Phrygiam bene munitam regit.
 Linguam autem vestram, & nostram apertè noui.
 Troiana enim in domo me nutrix alebat: hæc autem
 Partiam filiam educauit, chara à matre quā accepisset,
 Sic utique linguam & vestram bene noui.
 Nunc aut me rapuit habens auream virgam Argicida,
 Ex cætu Dianæ aureum colum habentis sonora.
 Multæ autem nymphæ virgines bene doratæ,
 Ludebamus, circa verò multitudo infinita coronata e-
 Inde me rapuit aureā virgam habens Argicida. (rat:
 Multa autem duxit me ad opera mortalium hominū,
 Multam aurem exortem & inædificatam, quam fætæ
 Crudiuoræ frequentant per vmbrosas valles,
 Neque pedibus tangere videbar viuificantem terram.
 Anchisæ autem me dicebat ad cubilia vocari
 Puellam vxorē, tibi autē per pulchros filios nascituros
 At postquam ostendit, & dixit, hic quidem rursus
 Immortales ad gentes iuit foris Argicida.
 Verūm ego ad te veni: fortis autē mihi fuit necessitas)
 Sed te per Ionem oro, ac per parentes

25 Εὐδελῶν, ἄγαρ τοι γὰρ κακὴν ποίησιν (τίθειν)
 26 Ἀδελφῶν μὲν ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων εὐδελῶν,
 26 Πατρὸς τε καὶ μητρὸς καὶ μητρίων καὶ ἰδίων
 26 Σοὺς τε καὶ πατρῶν καὶ μητρίων τε καὶ ἰδίων
 26 Οὐδὲν ἄλλο καὶ δὲ ἰδίων καὶ ἰδίων
 26 Εἰ πὲρ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων καὶ ἰδίων
 26 Πίμψου δὲ ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων

25 Εἰπὼν τοι γὰρ καὶ μητρίων καὶ ἰδίων
 26 Οἱ δὲ τὸ μὲν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Πίμψου δὲ ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Ταῦτα δὲ πρὸς τὸν ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Τιμῆς καὶ ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Εἰ εἰπὼν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων

25 Εἰ μὲν δὲ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Οὐδὲν ἄλλο καὶ δὲ ἰδίων καὶ ἰδίων
 26 Ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Εὐδελῶν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Οὐδὲν ἄλλο καὶ δὲ ἰδίων καὶ ἰδίων
 26 Εἰπὼν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων

25 Ταῦτα δὲ πρὸς τὸν ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 ἰδίων καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Εἰπὼν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Εὐδελῶν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Οὐδὲν ἄλλο καὶ δὲ ἰδίων καὶ ἰδίων
 26 Εἰπὼν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων

25 Οἱ δὲ εἰπὼν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Εὐδελῶν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Οὐδὲν ἄλλο καὶ δὲ ἰδίων καὶ ἰδίων
 26 Εἰπὼν καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων

Πόρως τε, γὰρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων
 26 Ἀγαρ καὶ ἀπὸ φίλων καὶ ἰδίων

Bonos, (neque enim mali talem peperissent,) Indomitam me ducens & inexpertem rei ventetæ, Patrique tuo ostende, ac matri inclyta scienti, Tuisque fratribus, qui tecum simul geniti sunt. Non illis dissimilis nurus ero, sed similis. Si quid dissimilis mulier ero, siue & non. Mittere autem nuntium celetiter ad Phrygas vaticos equos habentes

Dicete patrique meo, & matri licet illi sit cura. Hi autem aurum utique satis, vestemque textam Mittent: tu autem multa & præclara accipies dona. His autem peractis celebra nuptias amabiles Honorabiles hominibus & immortalibus diis. Sic quum dixisset dea, dulcè amorè imposuit animo: Anchisen autem amor cepit, sermonemque habuit his verbis,

Siquidem mortalis es, mulier autè te genuit mater, Otrosus autem est pater nomine inclytus, ut natus, Immortalis autem causa nuntij utique huc pervenis Mercurij, mea autè mulier vocaberis diebus omnibus: Nemo deinde deorum, neque mortalium hominum, Huc me tenebit quò minus tibi in amore miscear Statim nure, neque si utique procul iaciens ipse Apollo Arcu ab argenteo emisit iacula tristia.

Velim utique postea mulier similis deabus Tuam cubile ascendens ingredi domum inferni.

Sic loquutus, cepit manum: subridens Venus Ibat versa, oculos pulchros coniciens Ad lectum bene stratum, ubi antea erat regi Velibus mollibus stratum: at insuper Vrsarum pelles iacebant, grauiumque leonum, Quos ipse occiderat in montibus altis. Hi autem postquã lectos bene cõstructos ascēderunt, Ornamentum quidem illi primum à corpore abstulit lucidum.

Fibulasque flexibiles helicisque calycisque & monilia:

Λέγουσιν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐπιμαρτυροῦμεν
 Ἐκείνῃ καὶ καταθέσκει ὅτι θεῶν ἀφροδίου
 Ἀγγέλιος ὁ δὲ ἔφηνα θιανότατη καὶ ἄσκη,
 Ἀδελφάτη παρὲν ἡμεῖς θεῶν ἀφροδίου, σίβρα εἰδύς.
 Ἡ ἄσκη δὲ ἀφ' ἑῶν ἀλλὰ ἡ ἀποκρίσεις τομῆς
 Βοδὲ τε καὶ ἰσοῖα μῦθ' αὐτῶν ἐξ ἀδελφῶν ἡμεῶν,
 Τῶμος ἀφ' ἀγγέλου μὲν ἔφη γλυκῶν ὑπνοὶ ἔχου
 Νηδύμεν, αὐτὴ δὲ καὶ ἔφηντο ἡμεῖς καὶ ἄλλοι.
 Ἐσταίμεν δὲ ἐν παντί ἐφεί γε ἰδὲ διαδέσται,
 Ἐστὶν παρ' ἀλλήλων ἀποκρίσεις μὴ ἀφροδίου
 Ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἐφεί δὲ παρὲν ἀποκρίσεις
 Ἀφροδίου ἀποκρίσεις ὅτι ἔφηντο ἀποκρίσεις.
 Ἐξ ὑπνοῦ τ' ἀφ' ἀγγέλου τ' ἔφηντο ἔκ τ' ἡμεῶν,
 30 Ὅρατε ἀφροδίου ἰδὲ πένυ ἡμεῶν ὑπνοὶ
 ἰδύμεν

31 Καὶ ἀφροδίου ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

32 Οἴμ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

33 Ὡς θεῶν ὁ δὲ ἔξ ὑπνοῦ μὲν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

34 Ὡς δὲ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

35 Τὰ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

36 Ἀφ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

37 Καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

38 Ἀφ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

39 Ἀφ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

40 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

41 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

42 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

43 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

44 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

45 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

46 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

47 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

48 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

49 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

50 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

soluit autem illius zonam, & vestes stupendas
 Exiit, ac deposuit in sedem aureis clavis confixam
 Anchises, hic autem postea deorum sententia & fato
 Cū immortalis cōcubuit dea mortalis, nō apertè sciēs,
 Quando autem rursus ad stabulum redeunt pastores
 Bouēsque & generosæ oues pascuis è florentibus,
 Tunc utrique Anchisæ quidē dulcē somnum infudit
 Suauem, ipsa verò corpore induebat vestes pulchras.
 Induta autem rectè omnia circa corpus diua dearum,
 Stetit ad lectum bene constructæ domus.

Sustulit caput: pulchritudo autem genarum splēdebat
 Immortalis, qualisque est bene coronatæ Cytheræ.

A somno. a. excitauit, sermonemq; habuit his verbis,
 Exurge Dardanida: quare inexpergibilem somnum
 dormis:

Ac dic si quid similis ego videor esse
 Qualem me primūm oculis inspexisti.

Sic dixit: hic autē à somno valde promptè exaudiuit.
 Vt autem vidit eollum & oculos pulchros Veneris,
 Timuitque, & oculos declinando vertit alibi.
 Iterum autem retrò veste cooperuit pulchrā faciem,
 Et illam precarus verba alata dixit,

Statim te vt primūm dea vidī oculis
 Cognoui quod dea eras, tu autem non verum dixisti,
 Veram te per Iouem oro Agidiferum,

Ne me viuentem debilem inter homines finas
 Habitare, verūm miserere: quoniā non longæuis vir
 Fit, quisquis cum deabus concumbit immortalibus,

Huic autem respondit deinde Iouis filia Venus.
 Ancise inclytissime mortalium hominum,
 Confide, neque tuo in animo timeas valde.
 Neque enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
 Neque ex aliis beatis, quoniam amicus es diis.
 Tibi autem erit charus filius, qui inter Troas regnabit:
 Et filiis filij omnino nascentur.

Huic attem & Aneas nomen erit, quoniā me grauis

Habuit dolor, quòd mortalis viri incidi ad lectum.
 Prope dii autem maximè mortalium hominum
 Semper à vestra natione formæque ingenioque,
 Hic quidem flauum Ganymedem consultor Iupiter
 Rapuit suam propter pulchritudinem, ut cum diis con-
 uersaretur,

Et Iouis in domo diis vinum effunderet,
 Mirabile visu, ab omnibus honoratus immortalibus,
 Aureo ex cratere hauriens nectar rubrum
 Troianum verò regem iustus perpetuus habebat in præ-
 cordiis, neque nouerat

Quòd illi charum filium rapuit diuina procella:
 Hunc deinde Iugebat omnino in diebus omnibus,
 Et illū Iupiter miseratus est: dedit autem illi filij dona
 Equos velocipedes, quique immortales ferunt.

Hos illi dono dedit habere, dixitque singula
 Iouis consiliis nuntius Argicida,
 Quòd esset immortalis, & in senescibilis in diebus om-
 ni-
 At postquam Iouis hic audiuit nuntium, (omnibus,
 Non amplius postea Iugebat: gauisus, a. est trētē intus,
 Lætus autem equis velocibus vehebatur.

Ut autem iterum Titæonum habens auream sedem
 rapuit aurora,

Vestra nationis similem immortalibus,
 Dedit se ad viam petitura nigrinubem Saturniam,
 Immortalēque esse, ac viuere in diebus omnibus.
 Huic autem Iupiter annuit, & periecit desiderium,
 Insana neque intellexit in mente veneranda aurora

Heben petere, raderēque senectam perniciosam.
 Hunc a quousq; quidē habebat à multis amata Hebo
 Aurora oblectatus aurithrona ab aëre genita,
 Habitabat apud Oceani fluxum ad terminos terræ.

Verum postquam primi cani effundebantur capilli
 Pulchro ex capite, & ex generosa barba.
 Hæc quidem à lecto abstinebat veneranda aurora.
 Ipsam autem rufus nutrebat domi habens

- 22 Σίτω τ' ἀμύροισι τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα.
22 Ἀλλ' ὅτι δὴ πάμπαν συγχεῖν κ' ἤ γῆρας ἔ-
πῃζον,
22 Οὐδὲ τι κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα,
22 ἢ δὲ δὲ αἰετ' ἄνυμι κίπτεται φάσι το βυλῆ'
22 Ἐν δὲ δὲ ἀμύροισι τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα.
22 Τούτῃ δὲ τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα
22 Ἐπ' οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Ἀδυναμία τ' ἐπ' οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα.
22 Ἀλλ' ἐπ' οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Ζῶσι, ἀμύροισι τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα.
22 Οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Νῦν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Νυκτερινὴ τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Αὐτὰρ ἐμὲ μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Ἐπ' οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Οἱ ἀμύροισι τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα.
22 πάντας
22 Ἀδυναμία τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Τῶν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Νῦν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Τῶν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Σχέτληται ἡ δὴ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Πᾶσι δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Τῶν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 Νῦν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα.
22 καλὰ διδδῶσα.
22 Ἀπὸ τῆν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Ἀλλ' ἐπ' οὐκ ἐπίστα καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Δοχεῖν μὲν ζῶσι καλὰ διδδῶσα καλὰ διδδῶσα.
22 Καί τῃ μετ' ἀδυναμία τὴν ἐπίστα καλὰ διδδῶσα.
22 Τῆν δὲ σὺ κίπτεται μῶν' ὄντων δυνάτ' ἐδ' ἀειεῖρα

Ciboque ambrosiâque, & vestes bonas dans.
Verum quando utique omnino ad odiosam senectam
properabat,

Neq; aliquid mēbrorū mouere valebat, neq; attollere,
Hoc autē illi in animo optimum videbatur cōsiliū mī:
In thalamum deposuit, ianuas verò imposuit lucidas.
Huius utique vox fuit indicibilis, neque vis
Est qualis antea fuit in flexibilibus membris,
Non utique ego te talem inter immortales cuperem.
Immortalēque esse, & viuere in diebus omnibus.
Sed si quidem talis tu formâque corporēque
Vineres, nostrēque vir vocatus esses,
Non utique deinde me luctus secundum densam
mentem cooperiret:

Nunc, a te quidem celeriter senectus similis cooperiet
Immisericors, quæ postea astat hominibus
Verniciosa, laboriosa, quam & dij odio habent.
At mihi magna iniuria inter immortales deos
Erit in diebus omnibus omnino causa tui.
Qui antequam meas conuersationes, & consilia, qui-
bus olim omnes

Immortales commiscui cum mortalibus mulieribus
Timebant, omnes enim meum domabat consiliū.
Nūc, a. utiq; nō amplius mihi licebat gemēs nominatē
Hoc inter immortales: si quidem ingenti multa mul-
tata sum,

Damno duro nec tolerando, abetran autē mēte mea.
Filiū autem sub zona posui cum mortali mixta.
Hunc quidem vbi utiq; primū viderit lucem solis,
Nymphæ illum nutriunt montanz profunda pectora
habentes,

Quæ hūc habitāt montē magnūmq; valde diuinūmq;
Quæ utiq; neq; mortales neq; immortales sequuntur.
Diu quidem vinum & immortalē cibum comedunt,
Atq; cum immortalibus pulchram chorēā instantant.
Cum his autē Sileniq; & bonus explorator Argicida,

22 Μίσσηται εὐφραίνεται μυχὸς σπείων ἰσθμῶν

τουτ.

23 Τῆσι δὲ ἀμείβεται ἄταξ ἡ δόξα ὑψηλοτέρως

24 Γενουδάσκιον ἴσους ἐπιχθονί βροτακίριον

25 Κυβητὴ τελευτάσκει ἐπὶ ἄρσιον ὑψηλοτέρως

26 Ἐστῶσ' ἀνίσταται τελευτῶν δὲ ἐκαστοῦσιν

27 Ἀδελφάται, τὰ δὲ ἐπὶ ἔσθλ' αἰσθησι σιδήρω

28 Ἀλλ' ὅτι κατ' ἐμὴν περικτασθῶσ' ἀποῖν.

29 Ἀξίωσται μὲν σφῶν, ὅτι χθονί διττόσιν καλῶν,

30 Φλοῖος δὲ ἀμφικτασθῶσ' ἀπὸ πύκτων δὲ ἀπ'

ἔξω

31 Τῶν δὲ χ' ἰμῶν φυχὴ λήπει φῶσ' ἐκίετο.

32 Αἰὲν ἰμῶν ἀπὸ φυχῶν σφῶν σφῶν ἢ ἔχουσιν.

33 Τῶν μὲν ἰπῶν δὲ σφῶν ἰπῶν τελευτάσκει

τε. ἔξω.

34 Ἀξίωσται σὺ δὲ σφῶν, Αἰξίωσται τε πεύδω.

35 Σὺ δὲ ἰγῶ ἀφῶσται μὲν σφῶν πάντα διέλθω,

36 Ἐσπῶσται ἔσθλ' ἰπῶν ἰπῶν σφῶν ἀγῶσται.

37 Τῶν μὲν ἰπῶν δὲ σφῶν ἰπῶν σφῶν ἰπῶν σφῶν,

38 Γενουδάσκιον ἰπῶν ἰπῶν ἰπῶν σφῶν.

39 Ἀξίωσται ἀπὸ φυχῶν σφῶν ἰπῶν σφῶν.

40 Ἡ γὰρ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

41 Ἡ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

42 Τῶν δὲ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

43 Φασὶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

44 Αἰὲν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

45 Εἰ δὲ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

46 Εἰ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

47 Ζηλοῦσται σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

48 Ἡ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

49 Ἡ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

Ὡς ἰπῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

Χαῖρε σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.

Σὺ δὲ ἰγῶ ἀφῶσται μετακτασθῶσ' ἀπὸ πύκτων ἰπῶν.

Miscabantur in amore in recessu speluncarum amabili-
liam.

His autem simul aut abietis, aut quercus alti capitis
Genitis nati fuere super terram alentem viros,
Pulchræ, florentes, in montibus altis
Stant altæ, lucos autem vocant
Immortalium: has autem non mortales secant ferro,
Sed quando vtrique parca assiterit mortis,
Siccantur quidē primū super terra arbores pulchræ,
Cortex autem circum quānque corrumpitur, cadunt
verò rami.

Horum autem simul anima reliquit lucem solis.
Hæ meum nutriunt apud se filium habentes,
Hunc quidem cum vtrique primū cepetit à multis
amata Hebe,

Ducent tibi huc dæx, ostendentque puerum.
Tibi autem ego ut hæc in mente omnia narrem,
In quintum annum rursus veniam filium ducens,
Hæc quidē vbi vtrique primū videris florem oculis,
Gaudebis videns, valde enim diis similis erit,
Duces autem statim illum ad Troiam ventosam,
Si autem aliquis interrogasset te mortaliū hominum,
Quæ tibi charum filium sub zona posuit mater,
Huic tu dicere memor sis ut te iubeo.

Dicunt quidem nymphae Calycoidis progeniem esse,
Quæ hunc habent montem indutum sylva.
Si autē vtrique rem ipsam diceres, & iactes demōti animo
In amorē mixtum esse cum bene-coronata Cytheræa,
Iupiter te iratus feriet ardenti fulmine.
Dicta sunt tibi omnia: tu autē hæc in mente tua perceptis
Colibe te, neque nomina: deorum autē observa iram.

Sic effata abiit ad cælum vento sum.
Salve dea Cyprum bene habitantem regnans,
A te autem ego incipiens transibo aliam ad laudem.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ.

ΑΓΔΟΓΗΝ χρυσόφρατον χαλῶ ἀφρο-
δίτων

Αἴου αὖ πάλιν κύπερον κρέδημα λείλογρον
 Ἐπιχαλιν, ἔστι μιν ζευγῶν ἕξ ἢ ἑπτὰ αἴτιος
 Ἦτοικε γ' κῦμα πολυβολεύσει θαλάσσης,
 Ἀερί σὺ μαλακῆ, κῶ δὲ χρυσόφρατον αἴρω
 Δίξαστ' ἀσπιδοποι, ἔπει δ' ἀμύροισι εἴματα ἴσαστ'
 Κρατὴ δ' ἔπ' ἀθανάτοισι φράσω ἔπι τοῖσι ἴ-
 σασάσθαι.

Καλλῶ, χρυσόφρατον δὲ κρατὴν λείλογρον
 Ἀγδογῆν ἰσοχάκου χρυσόφρατον πέντε τὸς
 ἀφροδῖτι ἀμφοῖ ἀπάλειψι, ἐπιθεῖσθαι ἀφροδῖσιν
 Ὀμίση χρυσόφρατον ἰσοχάκου, εἴσι ἕξ ἢ ἑπτὰ
 Ἐρω κέσμεθαι χρυσόφρατον, ἔπι π' ἴσασθαι
 ἔστι χρυσόφρατον ἰσοχάκου, ἔπι π' ἴσασθαι
 Αὐτὰρ ἴσασθαι πάλιν ἕξ ἢ ἑπτὰ κέσμεθαι ἴσο-
 χάκου.

Ἦτοικε γ' ἀθανάτοισι ἔπει δ' ἀσπιδοποι ἰσοχάκου,
 Χρυσόφρατον ἰσοχάκου, ἔπει π' ἴσασθαι
 Ἐπιχαλιν κέσμεθαι ἀφροδῖσιν, ἔπει π' ἴσασθαι
 Ἐπιχαλιν κέσμεθαι ἀφροδῖσιν, ἔπει π' ἴσασθαι

Χαίρ' ἰσοχάκου ἴσασθαι χρυσόφρατον ἰσοχάκου
 Νίκην τῶν ἰσοχάκου, ἔπει π' ἴσασθαι ἰσοχάκου.
 Αὐτὰρ ἴσασθαι πάλιν ἕξ ἢ ἑπτὰ κέσμεθαι ἴσο-
 χάκου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ἢ ΛΗΣΤΑΙΪΣ.

Ἀμφὶ δὴ σὺν σὺν μάλιν ἔρω ἴσασθαι
 Ἦτοικε γ' ἀθανάτοισι ἔπει δ' ἀσπιδοποι ἰσοχάκου,
 Αὐτὰρ ἴσασθαι πάλιν ἕξ ἢ ἑπτὰ κέσμεθαι ἴσο-
 χάκου, ἔπει π' ἴσασθαι ἰσοχάκου.
 Πρωτόφρατον ἰσοχάκου, ἔπει π' ἴσασθαι ἰσοχάκου
 Κρατὴν φράσω δὲ ἀφροδῖσιν, ἔπει π' ἴσασθαι ἰσο-
 χάκου

VENERANDAM, auream coronam habentem, pulchram Venerem

CANAM, quæ Cyoni munimenta sortita est
 Maritimæ, vbi illam Zephyri vis molliter spirantis
 suscitauit per vndam multisoni maris,
 Spumam in molli hanc autem aureis franis Horæ
 susceperunt hilariter, immortales autem vestes induere,
 Caput verò super immortale coronam bene constructam posuere,

Pulchram auream, tribus autem ansis
 Donum orichalcæ aurique honorabilis.
 Collum autem molle, ac pectora argentea
 Monilibus aureis ornabant, quibus ipsæ
 Horæ ornatae fuerunt aureis franis, quando irent
 Ad choream amabilem deorum, & domos patris:
 Verum postquam omne circa corpus ornamentum
 posuere,

Duxere ad immortales: hi, a. amplectebantur videntes,
 Manibusque salutabant, & cupiit vnusquisque
 Esse puellam mulierem, & domum ducere,
 Formam admirantes violaceam coronam habentis
 Cythetæ. (in certamine

Salue nigris aut rotundæ palpebris dulciloqua, da verò
 Isto victoriam ferre, meam autem prepara cationem,
 At ego tui, & alterius memor ero cantionis.

BACCHVS AVT LATRONES.

De Dionysio Semeles inclytæ filio
 Memor ero, vt apparuit apud litus maris,
 Acta in longa iuueni viro similis
 Nuper pubescenti pulchre auræ cōcutiebantur capilli
 Cyanei, vestem autem circa praxalidos habebat humeros

ΒΙΑ ΟΜ. ΥΜΝ. ΔΙΟΝ. Η ΛΗΣΤΑΙ.

Περύβριον. τίχα δ' αἰθέρος ἰούσι μου δότι τούς
 Ληίσται φερόμενοι θεῶς ὅτι οἰοντα πίντων
 Ψυφωμένοι εἶσι δ' ἄγα κακὰ μέγροε αἰ θη. ἰδόντες
 Νιόσων ἐκ κλέπτει, τίχα δ' ἰκδοροῦ ἄψα δ' ἰλέντες
 Εἶδον ὅτι σοκτέρες τῶς καχακωφίαι ἦτορ.
 Ὑπὸν γὰρ μετ' ἴσαντο διππεφίαι βασιλίας
 Εἰσάγει δ' ἴσαντο ἰούλαθ δ' ἴσι ἀγχαλοισι.
 Τίς δ' ἴσι ἰχασαθ διοκα, λύσοι δ' ἴσι πηλός' ἴππιν
 Χειρῶν καὶ περὶ δ' ἴσι. μειδάμαθ ἐκείθητο
 Ὀμμοκαθ κοαί ἴσι κοκινάτης δ' ἴσι τούσας,
 Αὐτίκα αἰς ἰπέρεσιν ἐκίχαστο, ἴσι τῶν τε,
 20 δαιμόντι, τίχα πηθῆ θῶν διοκαθ δ' ἰλέντες,
 20 Καρτεροῦν αἰ θη φέραι δαώατη μη τῶς δαιμόντι.
 20 Ἡ γο ζῆς ἴσι γ' ἴσι, ἴσι ἀγχαλοῦ τῶς ληίσται,
 20 Ἡ δ' πτοφάμαθ ἴσι αἰ θη πηθῆ θῶν βρεπύσι
 20 Εἰσάγει δ' ἴσι αἰ θη ἴσι δαώατη ἴσι τῶν.
 20 Ἀλλ' ἴσι γ' ἴσι ἀφῶαθ ἴσι ἀπῆρεσιν με αἰθῆς
 20 Αὐτίκα αἰ θη ἴσι τῶς ἴσι αἰ θη με πηχλοθ εἰς
 20 Ὀντο ἀρμαθ ἴσι αἰ θη καί ληίσται πηθῆ θῶν.
 20 ἴσι φάτι τῶν δ' ἴσι ἀρμαθ τῶν ἴσι αἰ θη με δαώατη
 20 δαιμόντι ἴσι ἴσι, αἰ θη δ' ἴσι ἴσι ἴσι αἰ θη
 20 τῶς.
 20 Σύμπασθ δ' ἴσι λαλοθ. ἴσι δ' ἴσι αἰ θη αἰ θη αἰ θη με αἰ θη.
 20 ἴσι αἰ θη, ἴσι αἰ θη τῶν ἀφῶαθ, ἴσι αἰ θη αἰ θη.
 20 ἴσι ἴσι αἰ θη βρεπύσι ἴσι αἰ θη τῶν ἀφῶαθ
 20 ἴσι αἰ θη ἴσι αἰ θη τῶν αἰ θη, ἴσι αἰ θη πίντων,
 20 Οἴσι τῶν κασχαλοῦ ἴσι αἰ θη ἴσι αἰ θη αἰ θη αἰ θη.
 20 ἴσι αἰ θη, ἴσι αἰ θη τῶν αἰ θη, ἴσι αἰ θη αἰ θη τῶς.
 ἴσι αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη
 Κοκινάτης. τίχα δ' ἴσι αἰ θη ἴσι αἰ θη δαιμόντι ἴσι αἰ θη
 Ὀντο αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη
 ἴσι αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη
 Αμφοισι. αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη
 Αὐτίκα δ' ἴσι αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη
 Αμφοισι ἴσι αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη
 Βόθῆ αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη αἰ θη

Purpuream: citò a. viri bona transira habente ex nauē
 Latrones peruenere velociter ad nigrum pontum
 Tyrrheni: hos a duxit mala mors: hi autem conspiciant
 Annuere ad inuicem. citò a. saliere: statim a. capientes
 Abire ad suam nauem læti animo.

Filium enim illum dixere à loue nutritorum regum
 Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.

Hunc a. nō tenebāt vincula, vimina. v. procul cadebāt
 A manibus & à pedibus: hic autem subridens sedebat
 Oculis subnigris gubernator autem *his* intellecto,
 Statim suos socios hortatus est, dixitque,

Miseri, qualem hunc deum ligatis capientes
 Fortem, neque ferre illum potest nauis bene facta:
 Aut enim Iupiter hic est, aut argentei arcus Apollo,
 Aut Neptunus, quoniam non mortalibus hominibus
 Similis est. at diis qui Olympicas domos habent.
 Verum agite hunc dimittamus ad cōtinentē nigrum
 Statim, neque in eum manus conicite, ne iratus
 Excitet difficiles ventos, ac turbinem multum.

Sic dixit: huic autem dux odioso respondit verbo,
 Infelix secundum ventum vide, simul autem velum
 trāhe nauis,

Simul omnia arma capiens: hic autem viris curā erit.
 Spero, aut Ægyptum veniet, aut in Cyprum,
 Vel ad Hyperboreos, vel virosque: tandem autem
 Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,
 Suosque fratres, postquam nobis obtulit deus.

Sic loquutus, malūque, & velum trahebat nauis:
 Flauit autem ventus in medio veli, circum autē arma
 Expediebāt, citò a. illis appaiebant admirabilia opera.
 Vinum quidem primū velocem per nauim nigram
 Dulcipotum fluebat odorum: excitabatur autē odor
 Immortalis, nautas a. admiratio cepit oēs cōspicatorū.
 Statim autem in summitate veli extensa est
 Vitis, huc a. que huc pendebant autem multæ
 Vux, circa autem malua voluebatur hedera,

Κιθισι πλεῖστον χαρίων δι' ὅτι καρπὸς ὄφθη,
 Πάειτε δὲ σκαλμὸν τοῦ αἵματος ἔχει, εἰ δὲ ἰδοῦντες,
 Μυθῶσθε τὸ ἴσως αὐτῶν τῶν ἐκείνων
 Ἔτι πλεῖστον εἰ δὲ ἀσχετὰ ἔχουσιν ἰδοῦντες
 Διὰ τὸ εἶναι ἀκαθάρτων, μέγα δὲ ἔσχατον εἰ δὲ ἀσχετὰ
 Κριτοὶ ἐπινοοῦσι λαοὺς ἅπαντας αἰνοῦντες
 Ἄνδρες δὲ ἴσθ' ἡμεῖς ἁγία, δι' ὅτι σὺν ματρὶ ἀρετῆ
 Διὸς ὑπερβαίνει, εἰ δὲ εἰς σφύματα ἰσθ' ἁγία
 Ἄμφι κλυδωνίζουσι σαίοντες θυμῶν ἔχοντες
 Ἔσπευ ἄνδρα πλεῖστον εἰ δὲ ἔχοντες ἰσοπέδους
 Ἄνδρες ἄνδρες οἱ δὲ θυμῶν ἔχοντες ἰσοπέδους
 Παισὶν ἴσως πλεῖστον, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Διὰ τὸ εἶναι ἀκαθάρτων, μέγα δὲ ἔσχατον
 Ἔσπευ, καὶ μὴ ἴσως πλεῖστον εἰς ἅπαντας
 30 Ἔσπευ ἴσως πλεῖστον, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 35 Καὶ μὴ ἴσως πλεῖστον, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 40 Χάρις τῆς σφύρας, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 45 Σφύρας γὰρ ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας

ΕΙΣ ΚΡΕΑ.

ΚΡΕΑ ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Οὐδὲ μὲν οὖν εἰς ἅπαντας πλεῖστον, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Καρπὸς ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Νίκης ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Ἄνδρες ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Ἔσπευ ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Ἄνδρες ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Ζηλοῦντες ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Καὶ μὴ ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Πρὸ ἴσως εἰς ἅπαντας, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Ἠμεῖς ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Σφύρας ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Καὶ μὴ ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας
 Θυμῶν ἰσοπέδους, ἐπὶ ἴσως εἰς ἅπαντας

Floribus virefcens, gratus autem fructus excitabatur.
 Omnes, a scalmi coronas habebant: videntes autem
 Mededen, tunc deinde gubernatorem hortabantur
 In terrâ ap. p. inquare: hic a leo fact^o fuit inter nauim
 Gravis in summitate, valde. a. rugiebat in media verò
 Vrsum fecit hirsutum cervice, sign^o ostendens:
 Surrexit autem acer, leo autem in sede summa
 Graulter toruum videns: hi autem in puppi timuere.
 Circum gubernatorem, a sapientem animû habentem
 Stetere vtique stupefacti: hic, a repente impetu fact^o
 Ducem cepit: hi, a foras malam mortem fugientes,
 Omnes simul saliere, cùm vidissent, in mare diuinû.
 Delphines, a facti fuere: gubernatorem, a misertus,
 Habuistque. & illû fecit beatissimû, dixitque verbum,
 Confide diuine rector meo grate in animo:
 Sum, a. ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater
 Cadmea Semele, Ioui in amore mixta.
 Salue nate Semeles pulchricolæ, haud quaquã licet
 Tui oblitum, suauem ornate cantionem.

IN MARTEM.

MARS perrobuste, curus degraans, aurea galea,
 Magnanime clypeifer, vrbium seruator armis instructe,
 Fortimane, indefesse, hasta valens, septum Olympi,
 Victoriae felicitatis pates, auxiliator iustitiae,
 Iniustis tyranne, iustissimorum dux hominum,
 Fortitudinis sceptrifer, ignitum circum voluens
 Aetheris inter septigrada astra, vbi te equi
 Valde flammosi terribi super currû semper habent:
 Audi mortalium auxiliator, dator audacis Hebes,
 Suaniter relucens lumen desuper ad vitam
 Nostram, ac fortitudinem martialis: sic vtique possem
 Depellere malum amarum à meo capite,
 Et animæ deceptorium subsiectere in mætem imperum,
 Animique robur acutum cohibere, qui me excitauit
 GG. iij.

Φυλάτ' ἀνεκκυρῆς ὑπὸ Κανίεσσιν· ἀλλὰ σὺ δάριστε
 Δὲ μάκαρ, κίλιός τε κίριον ἐν ἀπύμοισι θυσμαῖσι,
 Διερρήϊον φασγανόντα μάστιγι κήραϊ τε βιάει.

Εἰς Ἀρτεμίν.

ἈΡΤΕΜΙΝ Ὀμῆϊ μεδσα κασιγνήτιω ἰχάρη.
 Παρδίον ἰχάρηαι, ὁ μὲν εἶσι δ' ἄλλοι
 λητιε,

Ἡ δ' ἴπτοις ἄσασα βαδίζουσι μαλ' ἄνευ,
 Ρίμοι δὲ σιμῆρι περὶ χύσσι σῆμα δίκαια
 Ἐς κλάροισι ἀσπασίεσσιν, ἴδ' ἀγυρῆτοξεν δ' ἄσπασιν
 Ἡ εἶσι μεμῆλα ἰκατιέλοι ἰχάρηαι.
 Καὶ σὺ κῆρ' ἴπω χέρι, διαὶ δὲ σῆμα πύσση ἀείδ' αἶ.
 Αὐτὰρ ἰγὰ σὶ φασγανῶν, ἐκ σῆμα φῶχρον ἀείδ' αἶ.
 Σιδ' δὲ ἰγὰ ἀρξάειρος μεταβάσσηαι ἄλλοι ἐν ὄμοισι.

Εἰς Ἀφροδίτην.

ΚΥΠΡΟΓΕΝΗ κυδίεσσιν ἀείσσηαι, ἴα βεργίσι
 Μείλιχα δῶκε δέδουσι, ἴδ' ἰμαρτῶ δὲ φασγανῶν
 Λιέμει δῶκε, ἴδ' ἰμαρτῶ σῆμα κῆρος.
 Χαῖρε δὲ σῆμα κῆρος ἰκατιέλοι μεμῆλα.
 Καὶ πύσση κῆρος δὲ δὲ ἰμαρτῶ σῆμα ἀείδ' αἶ.
 Αὐτὰρ ἰγὰ σὶ σῆμα ἴδ' ἄλλοι μεμῆλα ἀείδ' αἶ.

Εἰς Ἀθηνᾶν.

ΠΑΛΛΑΚ' ἀθηνῶν ἰουσίπτοκῆ ἀρχαῖ
 ἀείδ' αἶ
 Δοίτω, ἴπω ἀμὲ μάλι πολεμῶν ἴπω.
 Παρδίον αἶ τε πέλοι, αὐτῶ τε πτόλιμ' ἴπω.
 Καὶ τ' ἴπω σῆμα λαίεσσιν ἴπω σῆμα ἴπω.
 Χαῖρε δὲ σῆμα δὲ δὲ ἰμαρτῶ σῆμα ἀείδ' αἶ.

Εἰς Ἥραν.

ἭΡΗΝ ἀείδ' αἶ χυρῶ δὲ σῆμα, ἴπω τῆμα ἴπω.

Pugnā horridā aggredi: sed tu audaciā
 Da beate pacique manere in illis libilibus legibus,
 Inimicorum fugientem laborem, fatāque violenta.

IN DIANAM.

DIANAM laudat Musa, sororem procul iaculantis,
 Virginem sagittis oblectātem se, simul nutritam cum
 Apolline,

Quæque equos iungens iuncis copiosa Meletæ,
 Impetuosè per Smyrnā totum aureum curram agit
 Ad Clarū vitibus copiosā: verūm argērei arcus Apollo,
 Sedit expectans longè iaculantē sagittis oblectantem.
 Et tu quidem sic salve, dex. a. simul omnes, cantione.

At ego te primū & à te incipio cantare.
 A te autem ego initio factō trāsibo aliam ad laudem.

IN VENEREM.

CYPRŌ genitam Cythereā canam, quæque mortalibus,
 Blanda dona dat, amabili autem facie
 Semper subridet, & amabilem fert florem.

Salve dea Salaminam bene habitā: iam regens,
 Et totam Cyprum: da verò amabilem cantionem:
 At ego & tui alterius memor ero cantionis.

IN PALLADEM.

PALLADEM Mineruam patronam urbium incipio
 canere,

Grauem, cui cum Marte curæ sunt bellica opera.
 Dirutæque ciuitates clamorque bellæque.
 Quin & liberauit populum venientēmq; euntēque.
 Salve dea, da verò nobis fortunam, felicitatēque.

IN IVNONEM.

IVNONEM cano aurithronam, quam peperit Rhea,
 GG. II.

Αἰπὰ τὴν βασιλείαν ὑπὲρ ἔσχει εὐδοκίᾳ ἔχουσας,
 Ζῆλον δὲ σὺ δούποιον κροσσὸν ἔτι μᾶλλον
 Κροσσὸν, καὶ πάντα νόματα καὶ μακρὰν ἑλμυτίαν
 Ἐξέδουσι πᾶσι ἡμῶν διὰ τερπικραδίαν.

Εἰς Δὴμῆτραν.

ΔΗΜΗΤΡ' ἄκαμοι σιμῶντι θεῖν' ἄφρον'
 αἰδέσθαι.

Αἰτίαν καὶ κύριον ἔχει κλάσιν ἀφ' ἀπείρου.
 Χαίρει δὲ καὶ τίμω δὲ σὺν ἑλέει καὶ δὲ αἰδέσθαι.

Εἰς Μητέρα Θεῶν.

ΜΗΤΕΡΑ μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' αἰ-
 ἰερίων

Τῆμεν μοῦσα λέξασθαι θεῶν μεγάλαιον,
 Ἡ' κροσσὸν τὸ πᾶσι ἐκείνῳ τε τρέματι
 αἰδέσθαι.

Ἐπὶ τὴν δὲ λύκων κλαγγὴν χαρῶν τε λείων,
 Οὐδέ τ' ἔχουσιν καὶ οὐδέ τι δυνάμει.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτι καί με, θεῖα δὲ ἄμφοσιν αἰδέσθαι.

Εἰς Ἡρακλεῆ Λεόν-
τόδουμον.

ἩΡΑΚΛΕΑ θεῶν ἄεισομαι, οἷ μὲν
 αἰδέσθαι.

Ἰστατ' ἀπὸ θυῆος θύρας ἐπὶ καλλιθέστου
 Ἀλαμῶν μεγαλοῦσι λαοῖσιν ἀπὸ θυῆος.

Ὅτε πρὶν ἔσθαι καὶ γὰρ ἀδίστατον ἢ δὲ δαίμονα
 Πλαζέμεναι πομπὴν ὑπὸ δουρῶν ἀδίστατον,
 Πρὸ δὲ μὲν αἰετὸν ἔρπει ἀπὸ δαίμονα, ποικίλ' ἀπὸ δαίμονα
 Νῶν δὲ δαίμονα καὶ εὐδοκίᾳ ἑλμυτίαν
 Νοεῖ τερπικραδίαν καὶ ἔτι καλλιθέστου
 εὐδοκίᾳ.

Χαίρει δὲ καὶ τίμω δὲ σὺν ἑλέει καὶ δὲ αἰδέσθαι.

Immortalem reginam, excelsam formam habentem,
Iouis grauiſſiſſeſſi ſororem vxorémque
Inelytam, quam omnes beati per longum Olympum
Lati honotant, ſimul cum Ioue oblectante fulminib.

IN CEREREM.

CEREREM pulchricomam, venerandam deam, a-
cipio canere,
Ipfam & puellam perpulchram Proſerpinam:
Saluſ & haec, & hanc ſerua ciuitatem: praſis. a. cantione.

IN MATREM DEORVM.

MATERM mihi omniumque deorum, omniumque
hominum
Laudat Muſa ſuauiſ filia magni,
Cui crotalorum tympanorumque ſonus, ſimulque
tremor tibiarum
Placuit, ac luporum clangor, terribiliūmque leonūm,
Monteſque ſonori, & ſyluoſi reſceſſus,
Et tu quidē ſic ſalue, uex autē ſimul omnes cantione.

IN HERCVLEM LEO-
noid animi.

HERCVLEM Iouis filium canam, quem fortiſſi-
mum
Genuit terreſtrium Thebae in pulchris regionibus
Alcmena, mixta cum nigri nube Saturnio.
Qui antea quidem per terram indicibilem, ac mare
Errans, iuſſibus Eurysthei regis,
Multa quidem ipſe fecit iniuſta, & multa faſtuli.
Nunc autem in pulchro ſolo niuoſi Olympi
Habitat oblectatus, & habet pulchros talos habentem
Heben.
Salue rex Iouis ſili, da verō virtutēq; & felicitatem.

ΘΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΥ.
ΕΙΣ ΛΑΣΚΑΗΠΙΟΝ.

ΓΗΤΗΡ Λυβίων ἀσκληπιόν ἀρχμ' αἰείδεις,
Υἱὸν ἑσπέρου, τὸν ἰγύναι τε δια κερυθίς
Ὀμήτην ἐκ πεδίου καὶ μὲν φλεγῶν βασιλῆς,
Χαίμα μὲν' αἰθροῦσι κακῶν θελάτηρ' ἰδυ-
τάει.

Καὶ σὺ μὲν ἔτι χαίρει κίεζ' ἀγομαί δέ σ' αἰείδῃ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΚΑΣΤΟΡΑ κ' πολυδ' ἔλαι' αἰείδω μύδοσι λίχνα
Τυωθερίδας, αἱ ζυγῶς ἑλυμπία ἐξεχέοντο.
Τεῖε ἕσπε τ' αὐγίτην κερυθί τελε πότνια λίθη,
Λάδρα ὑπερ' μαθῆσαι κλεμνίφει κορυφαί.
Χάριτι τυωθερίδας, ταχίαι ὄπισθε τομῆ ἵππων.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ΕΡΜΗΝ αἰείδω κολλυβίαι ἀρχαίτην,
Κολλυβίαι μαθήται κ' ἀρεσάδ' ἰος πολυμέλι,
Κυγαλαί ἀδελφάται ἰδαίησι, ἄν τελα μῆλα
Ἄτλαστος θυγάτηρ, διός ἐκ φιλότητι μωγῆσι,
Λίδια, μακάρων δέ θεῶν ἀλ' ἰήται ἱμῶν,
Κίτρω καὶ τάνωσι παλαιοῖν ἔνθα κερύων
Νύμφων ἕτα κερύων μετ' ἄσπετα τυκτῆς ἀμολγῶ,
Εὔτε κ' ἔγλυκίς ὕπτις ἔχει λαοκώληται ἔρην.
Λαίδηαι δ' ἀθροῖα τις τε θεῖα θυγῆσι τ' αἰθροῦσι κίε.
Καὶ σὺ μὲν ἔτι χαίρει διός κ' κερύδοι κίε.
Τεῖε δ' ἔγω ἀρχαίηται μετακίεσσαι ἄλλον ἐς ὕμνη.
Χαίρ' ἱμῶν χαίμεθα, δ' ἀκίερα, δ' ἰότηρ' ἰήων.

ΕΙΣ ΠΚΝΑ.

ΚΜΘΥ μαι ἱρμῆαι φίλον γένος ἴναπαι μύδοσι,
Λιγυθῶν, δ' ἰκίερα, φιλίαρτοι, ἔστ' ἀ' ἀπίση
ἀειρήνητ' ἀμυθῆ φαίτην χαρῶν θεπύμορμα,
Λίτη κατ' ἀγίλεποσπίτηαι γείβκοι κέρυμνα,
Παῦ' ἀίκακλόρφαρμῆμοι θεῖα, ἀγλαίησι,

MEDICVM morborum Æsculapium incipio canere,
Filium Apollinis quem genuit diuina Coronis,
Dotio in campo, filia Phlegya regis.
Gaudium magnum hominibus, malorum delinito-
rem dolorum.
Et tu quidem sic salue rex, supplico autē tibi cantione.

IN IOVIS PVEROS.

CASTORA & Pollucem cane Musa suavis
Tyndaridas, qui à Ioue Olympio geniti sunt.
Quos sub Taygeti vertice peperit veneranda Leda,
Clam subdomita à nigrinube Saturnio.
Saluete Tyndaridæ, velocium consceniores equorum.

IN MERCVRIVM.

MERCVRIVM cano Cyllenium Argicidam
Cyllenen regentem, & Arcadium ouibus copiosam,
Nuntium immortalium valde utile quē peperit Maia
Atlantis filia, Iouis amore mixta,
Vete cūda beatorum a deorum effugit commercium,
Antrum habitans opacum, vbi Saturnius (nio,
Cum nymp̄ha pulchricoma miscebatur noctis cōtici-
Quādo dulcis somnus tenebat albiulnam Iunonem:
Latebat autē immortalēsq; deos mortalēsq; homines.
Et tu quidem sic salue Iouis & Maie fili.
A re autem ego initio facto transibo aliam ad laudem:
Salue Mercuri gratiarū dator, nuntic, dator bonorum.

IN PANA.

DE Mercurij mihi charo filio dicē Musa.
Capripede, bicornē, amatore strepitus, quiq; per prata
Arborosa simul incedit choreis assuetis cū nymp̄his,
Quæque præruptæ petrae incedunt capita,
Pana innocentes pastorem deum pulchricomum,

Inuallidum, qui omnem collē niuolum fortitus est,
 Et vertices montium, & saxosa cacumina.
 Frequenter autem huc atque illuc per virgulta densa,
 Interdum quidem fluentis pellectus mollibus,
 Interdum iterum saxa altissima obambufans,
 Iamnum verticem ouium speculam ascendens.
 Sæpè autè capris frequentes percussit montes longos,
 Sæpè in colles digreditur ferus mactans,
 Acute cernens: tunc autem heesperus clauxit ut
 Ex summitate egressus arūdinum, sub carmine ludens
 Suauem non hunc præcurreret in cantibus
 Auis, quæ vere multifloro in foliis,
 Lamentum effundens emittit suauem cantum.
 Cum ipsæ autem tunc nymphæ montanae suauiloquæ
 Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigrae aquæ
 Canunt, circa retticem autem resonat montis Echo,
 Deus, a. huc atq; illuc chorearū tūc in medium serpens,
 Frequenter pedibus affequitur, pellem autem ad terga
 eruentam,
 Lynceis habet, suauibus oblectans animum cantibus,
 In molli prato, illic crocus & hyacinthus
 Suauiter spirans, vitens miscet innumerofam her-
 bam.
 Celebrant autem deos beatos, & longum Olympum,
 Qualem Mercurium admodū vtilem egregiū omnium
 Dicebam, quod hic omnibus deis velox nuntius est.
 Et utique in Aresiam copiosam fontibus matrē ouium
 Venit, ubi autem illi templum Cyllenium est,
 Ubi hic & licet de^o esset, graui vellere oues pascebat
 Virum apud mortalem: vitegebatur enim amor molli
 qui eum inuastit (tenet)
 Ut eū nympha pulcherrima Dryopis in amore miscer-
 Perfecit a nuptias vitecentis peperit autē in domib.
 Mercurio charum filium statim monstruosum visu,
 Capripedem, bicornem, ac multistrepitus existentem
 & dulcè tidentem.

Φεύγε δ' ἀειρεται, λείπει δ' ἄρα παῖδά τιδύα,
 φείσιν γὰρ οἷε ἵεν ἔφη κραιπνέων κούρησιν.
 Τὸν δ' ἄφ' ἱσμίας ἰσχυρίσθαι εἰς χροαθῆνα
 διεκίβησε, χαῖρην δὲ τ' ἠσθεμένιστα δαίμων.
 Ρ' ἴμοφα δ' ἐς ἀθανάτων ἴδμεν κίε, παῖδά κελεύει
 δαίμονος ἐκ πυκνότητι βροτοκόμο λαχνοῖ.
 Παιὶ δὲ ζῆνὸς κείνη, ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 δεῖξο δὲ κούρησι, πᾶσι δ' ἄρα θυμοῖ ἐστ-
 ῶθι
 Ἀΐπιατοι, φείσθη δ' ἑσπέρησιν δαίμονος.
 Παιὶ δὲ μη κείνησιν ἐπὶ οὐρανὸν ἵπτε.
 Καὶ σὺ μὲν ἄπο χαῖρε κείνη, λουμω δὲ σ' αἰεὶ ἦ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ γὰρ σὺ κ' ἄλλοις κείνησιν αἰεὶ ἦ.

Εἰς Ἡφαιστον.

ἩΦΑΙΣΤΟΝ κλυτὰ τεύχεα κείνησιν ἄλλοις
 ὄρε μὲν ἀθλῶν γλαυκῶπιος ἀργεῖα ἔργα
 κούρησιν ἰδὲ δὲ ζῆνὸς κείνησιν ἄλλοις
 λείπει πατρίσιν ἐκ χροαθῆνα κείνησιν.
 Νυκτὶ δὲ ἔργα κλυτὰ τεύχεα ἔργα δαίμονος
 Ρ' ἴδμεν κείνησιν ἰσχυρίσθαι εἰς χροαθῆνα
 διεκίβησε, χαῖρην δὲ τ' ἠσθεμένιστα δαίμων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ γὰρ σὺ κ' ἄλλοις κείνησιν αἰεὶ ἦ.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

ΘΟΥΒΕ, σὺ μὲν κείνησιν ἰσχυρίσθαι εἰς χροαθῆνα
 λείπει πατρίσιν ἐκ χροαθῆνα κείνησιν.
 Νυκτὶ δὲ ἔργα κλυτὰ τεύχεα ἔργα δαίμονος
 Ρ' ἴδμεν κείνησιν ἰσχυρίσθαι εἰς χροαθῆνα
 διεκίβησε, χαῖρην δὲ τ' ἠσθεμένιστα δαίμων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ γὰρ σὺ κ' ἄλλοις κείνησιν αἰεὶ ἦ.

Εἰς Ποσειδῶνα.

ἈΜΦΙ ποσειδῶνα θεῖον μέγαν ἀργεῖα αἰεὶ ἦ,
 Γῶν κούρησιν ἰδὲ δὲ ζῆνὸς κείνησιν ἄλλοις
 λείπει πατρίσιν ἐκ χροαθῆνα κείνησιν.

fugit autem assurrectus, relinquit a. puerum nutrix.
 Metuit enim ut vidit faciem implacabilem hirsutam.
 Hunc a statim Mercurius valde utilis ad manū posuit
 Accipiens, gaudebat autem in animo admodum deus.
 Confestim autem ad immortalium sedes cucurrit puero
 Pellibus in densis montani leporis. (cooperito
 Apud Iouem autem sedit, & alios deos.
 Ostendit autem puerum suum: omnes autē animum
 oblectabant

Immortales, inter ceteros a Bacchus ille Dionysus,
 Pana a illum vocarunt, quod animum omnibus oblectauit.
 Et tu quidem sic salue, & rex, litabo autem te cantu.
 Nam ego & tui & alterius memor ero cantus.

IN VULCANVM.

VULCANVM inclyti consilij cane Musa suavia.
 Qui cum Minerva exsua præclara opera
 Homines docuit in terra, qui antea
 Antris habitabant in montibus veluti fera.
 Nunc autem per Vulcanum inclytum in artibus opera
 Facile ævum finitorem ad annum, (docti
 Quietem degunt in suis domibus.
 Sed propitius esto Vulcanæda autem virtutem & se-
 licitatem.

IN APOLLINEM.

PHOEBE te quidem & cygnus sub alis suauiter cantat,
 In ripam insiliens amnem apud vorticolum
 Peneum: te autem cantor habens citharam suauem
 Dulcicanus primūque & postremō seipos canit.
 Et tu, quidem sic salue rex, placeo autem te cantu.

IN NEPTVNVM.

NEPTVNVM deum magnum incipio canere,
 Terræ motorem ac immensi maris,
 Antium, qui Heliconæ, & latas habet Aegæi:

Δεξιὰ τοὶ ἑσπέρηναι θεοὶ πρῶτον ἰδέσασθε,
 Ἰσθμοὶ τε δ' ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι τε ἰσθμοί,
 Χάριε προσέειπεν ἄλλοτε χυμῶν

καὶ μή κεν Διὸς ἔπειτα πλοῦσον ἄργα.

Εἰς Δία.

Ζῆνα θεῶν πρῶτον εἰσομαρῆσι μέγιστον
 Εὐρόπῃ κρήνην, Πηλεΐδ' ἔργον, ἵετο
 ἦμιν

Ἔγχευ' ἄλλοτε πρῶτον εἰσομαρῆσι μέγιστον
 Ἰσθμοὶ τε δ' ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι τε ἰσθμοί.

Εἰς Ἑστίαν.

Ἑστίην ἦτε εὐχάστοι Διὸς ἄλλοτε ἑσπέρηναι
 Πυθῆσσι καὶ ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 Διὸς ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 Διὸς ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι.

Εἰς Μοῦσᾶσκαί.

Ἀπίθουσα.

Μοῦσᾶσκαί ἑσπέρηναι Διὸς ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι.

Εἰς Διόντην.

Κισσοκόμην εἰσομαρῆσι μέγιστον
 εἰσομαρῆσι
 Ζῆνι καὶ ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι
 ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι ἑσπέρηναι

Dupliciter tibi ð terra motor dij honorem diuiferunt,
 Equorumque domitorem esse, seruatorémq; manium.
 Salue Neptune terram habens, cæruleis crinibus de-
 core,

Et beate benignū animū habens, nauigantib; auxiliare;

IN IOVEM.

IOVEM decorum optimum canam, & maximum,
 Latè-sonantem, validissimum, rerum terminos affe-
 rentem, qui cum Themide
 Scorsum sedente, crebros sermones miscet.
 Sis propitius late-sonis Saturnie inclytissime maxime;

IN VESTA.

VESTA quæ regis Apollinis procul iaculantis
 In Pytho valde diuina sacram domum circūuersaris,
 Semper ex tuis crinibus distillat liquidum oleum.
 Veni hanc super domum, accede animum habens
 Cum Ioue sapiente, gratiam a. simul præbe carmini.

IN MUSAS ET

Apollinem.

A MŪSIS incipio Apollinèque Iouèque.
 Ex Musis enim, & procul mittente Apolline,
 Viri poetæ sunt in terra & citharædi.
 Ex Ioue autem reges, hic autem felix quem Musæ
 Diligunt, suavis illi ab ore fluit vox.

Saluete proles Iouis, & meū in honore habete cātū,
 At ego & vestri & alterius memor ero cantus.

IN BACCHVM.

ΞΕΠΕΡΑ coronatum Bacchum valde sonantem
 incipio canere,

Tonisæ Semelæ per-inclytæ præclaræ filium.
 Quem alcbant pulchricomæ nymphæ à patre rege

Διζεύρωμαι κέλ' πωσι, κ', ἐν δυνάμει ἀπὶ πολλῶν
 Νύσσει ἀσθμάσει· ἢ δὲ αἰζήτο πατρός ἰκνήπ
 Ἀγρῶ ἐν δυνάμει, μεταρτίθμιτε ἀδυνατίσσι·
 Αὐτὴρ ἐπὶ φθὴν κτ' ἐπὶ τῆς πολυέμνης· ἢ δὲ φαν,
 Δὴ πῆτε φετιζέσθε κτ' ὕλησσι τῆς ἐπαύλει,
 Κιττωὶ κ' ἄλλοις πεπυρωσέσθαι· αἰ δὲ ὄμι' ἔσσι το
 Νόμοι· ἢ δὲ ἐξηγῆτε, ἢ δὲ ἔχρησθε ἀγρῶν
 ὄλην.

Καὶ σὺ μὲν ἔτι χαίρει πολυεστὶ φαν' ἢ δὲ ἴσσει
 Δὸς δὲ ἔτι χαίρειται εἰ ἄσσει αὐτὴ ἐκίσσει,
 Ἐκ δὲ αὐτὸν ἔχρησθε εἰς τὸ πολλὸν ἐπὶ αὐτοῖς.

Εἰς Ἀρτεμίν.

ἈΡΤΕΜΙΝ ἀπὸ δὴ χρυσήλατος κίλα δ' ἴσσει,
 Παρθένοι ἀπὸ δὴ ἴσσει, ἀλαφρόν,
 ἰχθύων,

Αὐτὸς χρυσήλατος χρυσήλατος ἀπὸ δὴ ἴσσει.
 ἢ δὲ κτ' ἔτι σκεῖται κ', ἄσσει ἴσσει μαίσοις
 Ἀγρῶ περὶ τὴν περὶ χρυσήλατος πῆξαι περὶται,
 Πῆξαι χρυσήλατος πῆξαι βίλα· ἢ δὲ κτ' ἴσσει
 Ἐπὶ φθὴν ἴσσει ἰχθύων ἢ δὲ ἴσσει δυνάμει ὄλη
 Δυνάμει ἴσσει κτ' ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει,
 Πῆξαι π' ἴσσει ἴσσει ἢ δὲ ἴσσει ἴσσει ἴσσει,
 Πῆξαι ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει.
 Αὐτὴρ ἐπὶ τὴν περὶ τὴν ἀπὸ δὴ ἴσσει
 ἰχθύων,

Εὐφροῦν δὲ ἴσσει χρυσήλατος ἴσσει πῆξαι,
 ἴσσει ἴσσει εἰς μῆλα δὴ ἴσσει χρυσήλατος ἴσσει
 Φθὴν δὴ ἴσσει, ἀπὸ δὴ ἴσσει εἰς πῆλα δὴ ἴσσει,
 Μῆλα κ' ἴσσει χρυσήλατος χρυσήλατος ἴσσει.
 ἴσσει χρυσήλατος χρυσήλατος πῆξαι κ' ἴσσει,
 ἴσσει χρυσήλατος χρυσήλατος χρυσήλατος ἴσσει,
 ἴσσει χρυσήλατος χρυσήλατος ἴσσει ἴσσει
 ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει
 πῆξαι

Ἀπὸ δὴ ἴσσει πῆξαι κ' ἴσσει ἴσσει ἴσσει ἴσσει.

Inceptum sinibus, & accuratè nutriebant
 Nyssia in vallibus, hic a crescebat à patre procul,
 Antro in bene olenti: in numero positus immortalis.
 At postquam hunc deæ celeberrimi auerunt,
 Tunc ibat ad nemorosos recessus,
 Hedera & lauro ornatus, hæc a simul sequebantur
 Nymphæ: hic a dux erat: sonus autem habebat ma-
 ximam syluam.

Et tu quidem sic salue uis copiose ô Bacche.
 Da autem nos gaudentes ad horas rursus venire,
 Ex horis autem rursus ad multos annos.

IN DIANAM.

DIANAM cano aureum colum habentē sonoram,
 Virginem verecundam, ceruos iaculantem, sagittis o-
 blectantem,

Legitimam sororem aureo ense decori Apollinis,
 Quæ per montes umbrosos, & promontoria ventosa
 Venatione oblectata, totum aureum arcum extendit,
 Emittere suspiciosa tela, tremunt autem capita
 Altorum montium, sonat autem hinc ibra sylua
 Grauitè à clangore ferarum, horret autem terra,
 Pontusque piscosus, at hæc fortem animum habens,
 Vbi que se vertit ferarum perimens genus.

At postquam oblectata est ferarum speculatrix sagit-
 tis oblectans

Delectauerit a animum, laxans flexilem arcum,
 Venit in magnam domum fratris sui chari
 Phœbi Apollinis, Delphorum in pinguem populum,
 Musatum ac Gratiarū pulchram choream in-
 st. trans.
 Vbi suspendens reflexum arcum, & sagittas,
 Dux sit gratiosum circa corpus ornamentum habens,
 Præcedens in choro: hæc a ambrosiā vocē emittentes
 Laudant Latonam pulchros talos habentem, ut pepe-
 rit filios

Immortalium consiliōque, & operibus lætè optimos,

ΕΥΣ. ΟΜΗΡΟΥ ΤΜΝΟΣ.

Χαίρει τέκε δίδε κ, λυτεις κύνεμετο
Αυτάρ εχαι υρέαι κ, αιδας μείσουμ' αιδδης.

ΕΥΣ ΚΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' αβλωαίλω κυδρλώ θην αχρημ' αιδετο
Γλωκωπιν, πολύμοπε, αμείλχην ηπερ
ιχουσαι.

Παρδιτα ηιδδίου, ερουσιπολη, αλκίσασι,
Τριπηλωη πλω αιδε εχαιατο μεπίτα ζδδ
Σιμωι εκ κλακλε, πολεμωια, τδ, κ' εχουσαι,
Χρδστα παμοκαίωσι π' οθλας δ' εχαι πάντας ορθντας
Αδδατα τις η δδ κωιδου, διδε αχρημ
Εαυωιδαι αιδουσι απ' αιδαν ατωι κερύωι,
Σείσαο οξω αιδουσι, μωγας δ' ελελιζιτ' ελωμπος
Δειωδ' οσ' εμβριμης γλωκωπιδεσ αμει δδ γαμ
Σμωιδαιετ' εαχρησι εκαιδου δ' αιδαι πδστος
Κύμασι πορουησι κυκωιδου, εχαιτο δ' αλμα
Εχαπίκε εθου δ' εφθίωσι αχλαοι κιδε
Γσπητις αιδουσι διδε θουσι χρησι, εισικα κερύω
Ειλαιτ' απ' αιδαιατωι αμωι θειωιδαια τδ, κ
Παυδαι αιδουσι κ, γαδουσι δδ μεπίτα ζδδ.
Και συμ' ετω χρησι διδε τέκεσ αιδεμχου
Αυτάρ εχαι κ, στω κ, αιδας μείσουμ' αιδδης.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ

εμλω.

ΕΣΤΙ Η ο τωιωι ε δδωμωσι υφωιδουσι
Αθουατωι τε θουι, κωμωι εχρημωι τε
αιδεθουσι.

Κυδρλω αιδουσι ελαχρε, κωσι κωιδου πωμωι,
Καλδν εχουσι γαδου κ, κωμωι, η γδ αιδουσι
Ειδουσι δει πωσι, η δ κωιδου πωμωι τε
Εχαι αχρημωι σπιδε κ, μεμωιδε αιδουσι.
Και συμ' απ' εθουσι, διδε κ, κωιδουσι κιδε,
Αχρημωι κ, κωιδουσι κ, κωιδουσι, δωι κ, αιδουσι.

Saluete nati Iouis & Latonæ pulchricomæ.
Verùm ego vestrum & alterius memor ero cationis.

IN PALLADEM.

PALLADEM Mineruam inclytam incipio canere,
Cæliam, multi consilij, implacabilem animum habentem,

Virginem verecundam, patronam urbium, robustam,
Tritogenam, quam ipse genuit consultor Iupiter,
Venerando ex capite bellicosa arma habentem.

Aurea, splendida, stupor. a. habebat omnes videntes
Immortales: hæc autem ante Iouem Aegiochum

Impetuosè exiit ab immortalis capite,
Concussio acuto telo, magnus. a. cœcutiebatur Olym-

Grauitè à forti cælia: circum autem terra (pus
Fortiter sonuit: motus igitur est pontus

Vndis purpureis commotus, constitit autem mare
Repente: stetit autem Hyperionis præclarus filius,

Equos velocipedes multum tempus, donec puella
Cepit ab immortalibus humeris diis similia arma

Pallas Minerua, gaudius est autem consultor Iupiter.
Et tu quidem sic salue Iouis nata Aegiochi.

Verùm ego, & mihi, & alterius memor ero cationis.

IN VESTAM ET

Mercurium.

VESTA quæ omnium in domibus alris
Immortaliumque deorum humi venientiumque ho-
minum,

Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorè.
Pulchrum habent donum & honorum neque sine te

Convivia mortalibus, ubi non prima postremaque
Vesta incipiens delibat suæ vinum.

Et tu mihi Argicida Iouis, & Maia filii
Nuntie, beatorum aurea virga dator honorum,

Ναίετε δάματι καλὰ εἶλα φροσὶ ἀλλ' ἐλαίστη.
 Ἰλαος ἄτ' ἐπὶ κρητὸν σὺν κείνῃ τε οἴλῃ τε
 Ἐστὶ δ' ἀμώτερον γὰρ ἠπιχθονίαι ἀθροίπων
 Εἰδότεν ἔργματι καλὰ, τίς δ' ἴσπειρα κ' ἴσα.
 Χαῖτε κρητὸν δόξατες σὺ τε κ' χροσιρραπτε ἴρμας
 Αὐτὰρ ἴγαι ὑμῶν τε κ' ἄλλας μέισοι ἀοιδῶς.

Εἰς μητέρα πάντων.

Υ ΑΓΑΝ παμμήτρεσσ' ἀείσωμαι ἢ ἄμαθλοι,
 Πρωτόκλιω, ἢ φέρει δὴ χροὶ παῖδ' ἐπὶ σ'
 ἴσι.

Ἡ δ' ἴσα χροὶα δῖος ὑφ' ἔχεται, ἢ δ' ἴσα πάντων,
 Μ' δ' ἴσα πωρῆται, τίς δ' ἴσα ἴσπειρα, ἢ δ' ἴσα ἴσπειρα.
 Ἐκείνη δ' ἴσα πωρῆται τε κ' ἴσπειρα τελεθουσα,
 Πότιμα, τίς δ' ἴσα δῖος ἴσπειρα ἴσπειρα ἀφ' ἴσπειρα
 Θητοῖς ἀθροίπων ἢ δ' ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Πρωτόκλιω παμμήτρεσσ' ἀείσωμαι ἴσπειρα ἴσπειρα.
 Βρωτὴ ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα, ἢ δ' ἴσα ἴσπειρα
 Κρητὸν δῖος ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Αὐτὰρ ἴσα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Κρητὸν δῖος ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα.
 Πρωτόκλιω δῖος ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα.
 Πρωτόκλιω τε χροὶ, ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Πρωτόκλιω χροὶ ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Οὐκ ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Χαῖτε ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Πρωτόκλιω δῖος ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 Αὐτὰρ ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα.

Εἰς Ἥλιον.

Ἡ ἭΛΙΟΝ ὑμῶντι εἴτε δῖος τίς κ' ἴσπειρα ἴσπειρα
 Καλλιπὴ δῖος ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα
 ἴσπειρα

Γεῖτα τε χροὶ παμμήτρεσσ' ἀείσωμαι ἴσπειρα ἴσπειρα
 ἴσπειρα γὰρ ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα ἴσπειρα

Habitare domos bonas chari mentibus inuicem:
 Propitius existēs, auxiliare cū verecundāq; charāque
 Vesta: ambo enim terrestrium hominum
 Sciētes opera pulchra, mentēmq; sequimini & Heben.
 Salue Saturnifilia tūque, & aurea virga Mercurius.
 At ego vestrūque, & alterius memor ero cantionis.

IN TERRAM MATREM
 omnium.

TERRAM omnium matrem canam bene fundatam,
 Honoratissimam, quæ nutrit in terra omnia quæcun-
 que sunt.

Et quot terram diuinam incedunt & quot pontum,
 Et quot volant, hæc nutriuntur ex tuis diuitiis.
 Ex te autem boni filij, & boni fructus existent,
 Veneranda, in te a. positum est dare vitam, & auferre
 Mortalib. hominibus: at hic felix quæ utiq; tu in animo
 Promptè honorabis: huicque copiosa omnia sunt.
 Abundat quidem illis aruum vitiferum, & per agros
 Iumentis abūdat, domus autem impletur bonis. (ter
 ipsa. a. bonis legibus per urbē habentē pulchras mulie-
 Dominantur: felicitas a. multa & diuitiæ sequuntur.
 Filij autem ixtitia iuuenture florente gloriantur,
 Virginēsque choreis festiuis lato animo
 Ludentes gaudent ad flores molles herbe.
 Quos utique honorabis veneranda copiosa dea.
 Salue deorum mater, vxor cœli stellati,
 Prompta autem loco cantus vitam ixtam præbet:
 At ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN SOLEM.

SOLEM laudate rursus Iouis nata incipe Musa
 Calliope Phaethontem, quem Euryphæssa bouinos
 oculos habens,
 Peperit terræ filium & cœli stellati.
 Duxit. n. Euryphæssam valde inclyrām Hyperion
 HH. iii/.

Αὐτὰρ ἀπὸ πηγάτων ἢ εἰ τέκε κρηλίμα τίνασα,

Ἡδὲ τὸ βόλοπυγμα, ἵν' ἔλκεσθαι τὸ

σπλάγχιον,

Ἡ δὲ λείψανον ἔσπασσον ἀθανάτοισι.

Ὅτε δ' αὖτις θηπέσι κ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Γ' ἄπ' οὖρον ἐμβεβαῖος σμυρδῶν δὴ ὄγα δέραςται ἕσσοισι,

κρυπτικὸν ἐκ κορυφῆς λαμπρὰ δὴ ἀκτῶν ἀπ' αὐτῆ

Αἰγυλίαι σίλβουσι, τῶνδ' ἐκρυπτικῶν τε παρῆσι

Λαμπρῶν δ' ἀπὸ κρητῶν χασίαι κρητῶν τε κρητῶν τε

Τυλαυγῆσ' ἐκλίει δὲ πρὸ χασίαι λυμπεταί εἴδου.

Λεοπυγῆσ' ἑστῆσιν αἰματ' ἀπὸ δὲ κρητῶν ἵππου.

Εἴδ' ἀπ' ὄγα τῶν τε κρητῶν τε κρητῶν ἵππου,

Θεοπῆσ' ἐκ κρητῶν δὲ ἐκ κρητῶν ἀκτῶν.

Χασίαι κρητῶν δὲ κρητῶν ἐκ κρητῶν.

Εκ σί' δὲ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν ἀπὸ κρητῶν.

Ἡμυδίαι δὲ κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Εἰς Σβαλήνην.

ΜΗΝΗΝ ἀείδεις παυσίπτερον ἵσπαιτο μῆστρον

Ἡ δὲ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Ἡ δὲ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Κρητῶν ἀπὸ κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

ἵσπαιτο

Αἰγυλίαι λυμπεταί σίλβου δὲ ἀκτῶν τε ἀκτῶν

κρητῶν ἀπὸ κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Ἡ δὲ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Εἰματῶν ἐκ κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Κρητῶν ἀπὸ κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Εκ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Εκ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Λαμπρῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Ὀκρυπτικῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Τῶνδ' ἀπὸ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Ἡ δὲ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Εκ κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Χασίαι κρητῶν κρητῶν κρητῶν κρητῶν.

Germanã sororẽ, quæ illi peperit pulcherrimos filios,
 Aurotanq; roseum cubitum habentem pulchricor-
 mãmque Lunam,

Solẽmque indefessum, similem immortalibus,
 Qui læcet mortalibus & immortalibus diis,
 Equos ascendens, horrendum, a. hic inspicit oculis
 Aurea à galea, clari autem radij ab ipso
 Splendore emicant, ad tempora autem genæ
 Claræ à capite gratiosum tenent os
 Lucidum: pulchra a. circa, corpus fulget vestis,
 Tenuiter contexta flatu ventorũ: sub. a. masculi equi.
 Hic igitur hic sistens auri iugum currum, & equos,
 Diuinus mittit per cœlum in Oceanum.

Salve rex, promptè autem vitam lætam præbe:
 A te initio factò cantabo mortalium genus vitorum
 Semideorum, quorũ opera dij mortalib. ostendetũt.

IN LUNAM.

LUNAM canere latis alis, incipite Musæ
 Suauiloquæ puellæ Saturnij Iouis, peritæ cantus:
 Ex qua splendor terram inuoluit à cœlo
 Capite ex immortalis, multum autem, ornamentum
 excitatum est

Splendore splendenti, enitescit, a. tenebrosus aër
 Aurea ex corona, radij autem voluntur,
 Quando ab Oceano loto corpore pulchro,
 Vestes induta procul lucentes diuina Luna,
 Iunctisq; equis longæ ceruicis fulgidis,
 Impetuosè prius agitarit pulchricornos equos,
 Vespertina semimēstrua, quando plenus est magnus
 Clarissimique splendores, tunc anctæ sunt Iglobus,
 Cœlitus, signum, a. mortalibus & indicium est,
 Cum qua olim Saturnius mixtus est amicitia & lecto.
 Hæc autem prægnata Pandæam peperit filiam,
 Decoram formam habentem inter immortales deos.
 Salve regina dea albiulna diuina Luna,

Πεφόβην, ὑπλόκαμος σὸς δὲ κίχιδρα, κλέα φεγῶ
 Κοσμοῖ, ἑμπίνα, κλειστόν ἔμασθ' ἀνιδί,
 Μυστικῶν θεράπυιες, δότ' εὐμαρτῶν ἰσθίτατ.

Εἰς Διοσκοόρου.

Α' Μ Θ Ι' Διοσκύριε ἐλευπίδες ἴσπαιτι μῦσαι
 Τιωθερίδας, λάδης καλοσφύρου ἀγλαπύια,
 Κάσπερ δ' ἰσπόδαμοι, κ' ἀμείματῶν πολυ-
 δόλια.

Τειέχες ταῦ γ' ἄτου κεινοῦ ὄριε μεγάλαιο,
 Μιχθεῖν ἔε φίλοτε πεκαμφοῖσι καθίονσι
 Σαπέρις τίει ποῦδας ὄππυδοῖαν κίθροπαι,
 Πλοπέρσι τι νῶ, ἔτε τι σφῆγχοσι ἀύλα
 Χειμῆρα κ' πῶπιε ἀμείλαχεν ἰε δὲ δότ'
 γαδὶ

Εὐχέμεροι καλῆσι δίδε κοῖσιε μεγάλαιο,
 Ἀρισσι λάκοισι ἰπ' ἀεσπύρια βέτιε
 Πύμπε, πύ δ' ἀήμις τι μέγες κ' κύμα θαλάσσης
 Θῶσαι ὄππυροῖαν ἰε δὲ ἔσπαιτι ἰφαίσιου
 Σαδῶσι πτεροῖ, καὶ δὲ ἀδῆσι ἀδῶσι
 Λύπερ δὲ ἀδῆσι ἀδῆσι κατῆπυσι ἀδῆσι
 Κύματε δὲ ἔσπαισι ἰδῆσι ἀδῆσι ἐπλάσσει
 Ναύπιε, σῶσι τε καλῆ πύια σφῆσι δὲ ἰδῆσι
 Γαδῶσι, πύσι τε δὲ ἰδῆσι πύσι.
 Χαίρει τιωθερίδα, τῶ γαδὶ ὄππυδοῖαν ἰππαι
 Λύπερ ἰδῆσι ἰδῆσι κ' ἀδῆσι μῆσι ἀδῆσι.

Εἰς Ξενοῦ.

Α' Δ Ε Ψ Θ Ε ξέναι κεινοῖσι ἰε δὲ δόμοι,
 Οἱ πόλι ἀδῆσι ἰδῆσι ἰδῆσι ἀδῆσι
 Νάσι ἰε δῆσι ἰδῆσι πύια τε ἰδῆσι
 κέμιε

Κυρῆσι πύιατε ἰδῆσι ξαδῶσι πύιατε,
 Ἐνθε καλῆ βίαισι, ἰδῆσι ἀδῆσι τῶ γαδὶ ξαδῶσι.

Prompta, pulchricoma, à te enim incipiens laudes hominum

Canam semideorum, quorum audiunt opera poetas,
Musarum ministri ab oribus amabilibus.

IN IOVIS PUEROS.

De Iovis pueris nigrioculæ dicite Musæ
Tyndaridis. Lædæ pulchritalæ præclaros natos,
Castorâ quæ equorum domitorem, & inestrehensibilē
Pollucem,

Quos sub Taygeti vertice montis magni,
Mixta in amorem cum nigrinube Saturnio
Servatores peperit pueros terrestrium hominum,
Velociûmque navium, quando festinant procellæ
Hyemales per pontum implacabilem, hi autem è navibus

Vota facientes vocant Iovis pueros magni
Agnis albis, ad littora egressi,
A puppi hanc a ventûque magnus, & unda maris
Fecerunt submersam, hi autem repente apparuerunt
Flavis alis, per æthera vibrantes.

Statim a difficilium ventorum cessarunt procellæ,
Undas autem straverunt albæ maris in sinibus
Nautis signa bona laboris sui: hi autem conspicati
Gaudii sunt: cessarunt autem ab ærumnoso labore.

Salute Tyndaridæ velocium agitatores equorum.
At ego vestrum & alterius memor ero cantionis.

IN HOSPITES.

Veneremini hospitium utentem & domo,

Qui urbem excelsam nymphæ amabilioculæ Iunonis
Habitatis in infernum, cuius pedem postremum alti;
coma

Ambrosiam bibentes aquam flani fluvij,

Hebræ pulcherrimæ, quæ immortalis peperit Iupiter

ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ
 ΕΠΗ ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΟΥ ΗΡΟ-
 ΔΟΥ ΩΣ ΤΩ ΘΕΙ Τ ΟΥΜΒΟΥ ΒΙΟΤΗΣ.

ΕΙΣ ΚΟΥΜΑΝΟΣ.

ΑΓΔΕΓΣΘΕ ξενίον κωχνηλῆσιν ἢ δὲ δόμον,
 ΑΟΙ πόλιαι ἀπὸ γαίω κώμιον ἐρεϊπιδαι κώμιον
 Νελεϊται, σαρδωνίαι πόλιαι νεϊάται ὑφικέμιον
 Αμβροστοι, πύργοι τε ἄλλοι δίκαι ποταμῶν
 Ἐρμα δὴνείων, ἢ ἀδύνατοι τέλει ζῆσι.

ΕΙΣ ΤΙΝΙ ΚΩΜΙΩΝ ΑΙ ΑΣΡΕΪΩΝ.

ΑΓΨΑ πόλιαι με φίρμαι ἐς ἀδύνατον πόλιαι ἀδύνατον
 Τῶν γὰρ κὶ δόμοι σαρδωνίαι μῶσι ἀδύνατον.

ΕΙΣ ΜΙΔΩΝ.

ΧΑΛΚΗ παρ δόμοι εἰμὶ, μέδου δὲ ὄπι σάρασι κώμιον
 Ἐς τ' ἀδύνατον πόλιαι, κὶ δὴνείων μακροί τε δόμοι,
 Ἡέλιαι τ' αἰών λαμπροί, λαμπροί δὲ σαρδωνίαι,
 Καὶ ποταμῶν ἴσται, αἰσχυροί δὲ δόμοι αἰσχυροί.
 Αὐτῶν τῶν ἐφύνηται πολυκλαίωται ὄπι τῶν κώμιον,
 Αγγλαίω παρ δόμοι μέδου ὄπι τῶν δὲ τῶν κώμιον.

ΟΛΟΦΡΕΪΩΝ ΤΙΝΩ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ ΑΥΤῶ ΘΕΪ
 ΤΟΥ ΚΟΥΜΑΝΟΣ.

ΟΓΗ μὲ ἀδύνατον πόλιαι παρ δόμοι ζῆσι κώμιον Ἡέλιαι,
 Νελεϊται ἀδύνατον πόλιαι γαίωσι μῶσι ἀδύνατον,
 Ἡέλιαι ἰπύργωσι βελῆ δόμοι ἀδύνατον,
 Λακί φρέωνται, μακροί δὲ δόμοι ἰπύργωσι.
 Θυλάται κώμιον πόλιαι κώμιον πόλιαι κώμιον πόλιαι
 Αἰσχυροί σαρδωνίαι ἡδύνατον ποταμῶν κώμιον.
 Ἡέλιαι δὲ ἀγγλαίω ἰσται ὄπι ἰσται μέδου,
 Ἐφύνηται ἀδύνατον πόλιαι δόμοι ἀδύνατον, ἀγγλαίω τέλει,
 Ἡέλιαι τῶν ἀδύνατον πόλιαι κώμιον κὶ πόλιαι ἀδύνατον

HOMERI QUÆDAM EPIGRAM-
MATA ET VERSUS EX
Herodoto, De vita Homeri.

Ad cives Cumanae, rogans hospitium.

HOSPITIUM præbete viro profugòq; vagòque,
Vrbem qui celsam Cumen, Eriopida prolem,
Radice in colitis Sardenes alticomantis,
Diuini potatis aquam qui fluminis Hermi,
Vorticibus torti, pater est cui Iupiter ipse.

Retiturni Cumam.

Vos me hominum rapidè plantę pottetis in vrbem,
Quorum animus promptus, pollet qui mēte sagaci.

In Midam.

AENSA sum virgo, Midæ quæ incūbo sepulchro:
Dum fluit vnda leuis, sublimis nascitur arbor.
Dum sol exoriens, & splendida Luna relucet,
Dum fluij labuntur, inuundant littora fluctus,
Hic constanter ago: lacrymisque in marmore sincto
Fixa, Midam moneo tumulatum hic chate viator.

*Deplorat suam cecitatem apud
Cumana.*

Hic mihi quædam fatum dat Iupiter almus iniqui,
Infanti mihi lac veneranda ex vberè matris
Præbuit, Æolica Smayrnæ quam Martia quondam
Gens Phæiconitis, certamine fortis equelvi,
Condidit ad pelagus, præterlabente Meleie.
Docta Iouis proles mecum hinc digressa volebat
Carminibus celebrare vrbem quam nomine dicunt:

Οὐδ' ἄρα λιναδίω ἐν ἰσθμῷ ἔστα, φημι κείνῳ.
 Ἀφ' ἧν δὴν ἤρ' ἀφ' ἑσπερίων τε παρθένων
 ὄστρον ἐκιδίωσεν ἑμὸν διημήσοιο πτόμας,
 Κῆρυξ δ' ἔγωγε τίωμαι θεῖοσ' ἄπασι γήρυξά κ' ἔφθ,
 Τλάσσομαι ἀκροάσοι οἴοντι τετληῖσι θυμῷ.
 Οὐδ' ἔτι μοι φίλα γῆρα μύθησι γῆρας ἐπ' ἀγῆρας
 Κέμμε ὀμμεννοστέμνας δὲ με θυμῶς ἐπιέχῃ,
 Δῆμονι ἐς ἀλλοδαπὸν ἔστη ὀλίγον ἔφθ ἰοίται.

Ἀφ' ἧν δὴν ἰσθμῶς τ' ἐλάττωσεν.

ΓΛΙΟΝ ἀπίδω κ' ἀσπιδάϊνον ἐύ-
 πωλον,

Ἡς τίει πολλά παῖδον δαίμων, θεῖα ποτὶς ἀφ' ἑσπερίων.

Τῷ Θεοφίλῳ.

ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΣ θηπιῶσι κείνῳσι πό-
 λιν ἔφθ,

Οὐδ' ἔτι ἀφ' ἑσπερίων πύλων ἔσθ' ἔφθ ποτὶς.

Προφίλῳ.

ΚΛΥΘΟΙ προσφάσκων μαγνησίωσι κείνῳσι γῆρας,
 Εὐρυχόρου μάστιγι ἢ δὲ ἔσθ' ἑσπερίων ἐλάττωσεν.
 Δῖος δὲ κῆρυξ ἔφθ κ' ἑσπερίων ἔσθ' ἑσπερίων
 Ναιάκῃ, ἢ τῶς ποτὶς ἢ δὲ ἀφ' ἑσπερίων ἔσθ' ἑσπερίων.
 Δῖος δὲ ἑσπερίων ἑσπερίων μύθησιν
 Αἰδῶσι μ' ἐλάττωσεν βροτῶσι γῆρας κ' ἑσπερίων.
 Φῶτι τε ποτὶς ἑσπερίων ἑσπερίων ἑσπερίων,
 Ὀδῶσιν το γῆρας ἑσπερίων ἑσπερίων τε τῶς ποτὶς.

Ἡς πόλις ἑσπερίων.

ΠΟΤΝΙΑ γῆρας ποτὶς, δῖος ποτὶς ἑσπερίων ἑσπερίων.

Ἡς ποτὶς δὲ ποτὶς ἑσπερίων ἑσπερίων ἑσπερίων.
 Τῶς ποτὶς δὲ ποτὶς ἑσπερίων ἑσπερίων ἑσπερίων.

Numam, quosque vicos intra sua moenia claudit.
 Illi audire sacrae spreuerint carmina vocis.
 Sed quicumque mihi cladem exitiumque parauit,
 Non impune feret laeva quod mente volutat:
 At mihi quam dederint nascenti numina sortem,
 Egro animo quamuis, certum est perferre parique,
 Sed iam per sacrae vestigia ponere Cumae
 Compita non suadet mihi mens: potiusque remota
 Inque peregrina sedem mihi quaerere terra.

Exordium paruae Iliadis.

TROIAM & Dardaniam canto, quae mater equo-
 rum,
 Quae Danais Mauorte satis mala plurima vexit.

Thesflorida.

THIRSTORIDE, ex multis, mortalibus abdita quae
 sunt,
 Mens habet in primis caecos humana processus.

Neptune.

AVDI qui pelagus valido Neptune tridenti
 Imperioque regis, spatioque culta Heliconis:
 Da precor his nautis reditum ventosque secundos,
 Qui mihi sunt comites placidi, navisque magistri.
 At mihi da misero sacram contingere terram,
 Acrius qua parte Mimas ad sidera surgit.
 Inde hominis iusti me fac succedere tectis,
 Vlcisique virum qui me improbitate fefellit,
 Laetit & hospitij sacra iura louemque benignum.

Ad Erythraeam.

O SACRA multorum largitrix terra bonorum,
 Quam tu plana aliis & parte aequalis ab omni
 Aspeta contra aliis, in quos conuertes iram.

Πρὸς νεώτατος.

ΝΑΥΤΑΙ ποταπόθεν συγὰρ ἐκλίγμιαι ἄτα,
 Πρωχάσιν ἀθάρσι βίην δυσχάλην ἔχοντες,
 Δι-θέου ξείνο δίδε σάβας ὄψιμα δόντες.
 Δευδὸ γὼ μίτοπις ξείνο δίδε, οἷ κ' ἀλίτηται.

Πέικου.

Α' Δ Λ Η τίς σου πάρε ἀμείνια κρητοὶ ἴουσι
 Ἰφίε ἐκ κρητοὶ πολυπύχρον μόνιμοίωκε,
 Ἐνθα σίδηρε ἀνίε ὑπὸ χροίωσι βροτοῖσι
 Ἐσεται ἔντ' ἀμει κερύωσι αἰθρη ἔχουσι.

Ἐἰς Γλαυκὸν τ' αἰπίλου.

Γ Λ Α Τ' Κ Ε πύπυε ὀπίωε τὸ ἔπος τί ἔπος τὸ ἐλ' φρεῖν
 Ζήσιν,

Πρῶτοι ἄνωσθ' ἀίπυον ἔπ' ἀλ' ἔχουσι
 Διουῶσι ὅτ' γὼ ἀμειναι' ἔγδ κ' ἔχουσι ἀλίτες
 Ἀπ' ἔχουσι ἔχουσι, ἔχ' ἔχουσι ἔχουσι ἔχουσι.

Πρὸς τὴν ἰέρεια ἐν Σάμῳ.

Κ Α Τ' Θ Ι μαι ὄψιμα κρητοῖσι, ὅτ' δὲ γλαυκὸν
 Τὴν δὲ τίωε μὲ ἐρῶσιν φιλέτηται κ' ἔχουσι,
 Ἡ δ' ἔχουσι πύπυε πολυπύχρον μόνιμοίωκε,
 Ἐνθα σίδηρε ἀνίε ὑπὸ χροίωσι βροτοῖσι.

Ἐἰς αἶκας τ' ἔχουσι.

Α Ν Δ Ρ Ο Σ μαι ὄψιμα κρητοῖσι, ὅτ' δὲ γλαυκὸν
 Ἐπὸς δὲ ἐπὸς κρητοῖσι, ὅτ' δὲ γλαυκὸν
 Κρητοῖσι δὲ αἰετὸν κρητοῖσι βασιλεῖς
 Ἡ δὲ ἐπὸς κρητοῖσι ἀλ' ἔχουσι ἔχουσι
 Διουῶσι δὲ πύπυε πολυπύχρον μόνιμοίωκε.

Ὁ Κάμινος

Ἐπὸς δὲ ἐπὸς κρητοῖσι, ὅτ' δὲ γλαυκὸν

Ad nauas.

IN FIDI nauarum, gens Diris tristior ipsis,
 Sua quibus, veluti mergis, dant æquora victum,
 Si vobis nulla est hominum reuerentia cordi,
 At sperate Iouem, summo qui regnat Olympo.
 Tristis enim vultus Iouis est, pœnarque paratur
 His quibus hospitij non est pia tessera curæ.

Pinus.

FUNDUNTUR fructus alia magis arbore dulces,
 Quam fouet umbrosis felix in collibus Ida.
 Hinc ferrum veniet Martis validæque, secures,
 His vbi consistet campis Cebrenia pubes.

Ad Glaucum caprarum.

GLAUCE precor, paucis me audi, paroque mo-
 nenti.
 Præ foribus stabuli canibus sua fercula primæ
 Fac tradas: nam sic melius custodibus illis,
 Nec fera nec fures venient ad septa dolosi.

Aduersus antiſtam Samiam.

DIVÆ preces audito meas: mulierque sac ista,
 Auerſata torum iuuenili ætate vigentum,
 Canorum veterumque senum capiatur amore,
 Est ætas effœta quibus, sed prompta voluntas.

In Palatium curialium.

UT PATRIS nati, sic turres sunt decus vrbis:
 Sic & equi campum decorant, sic æquora nauas,
 Sic & opes ornant ædes: præſentia regum
 Augusto in ſolio decorat fora lata ſedentum:
 At lucente domus multo est auguſtior igne.

Fernax.

SI MIHI mercedem dabitis figuli, ista tanemus,

Διὸρ' ἀγ' ἀΐθειαν, καὶ ὑπεύχθ' ἡ χεῖρα χαμῖνον·
 Ἔδ' ἄν' ἡμιλαθῆναι κόπυλαι, καὶ πάντα μολ' ἔργ'
 φρυγέλιαι τε κελαιὲς καὶ πρῆς ἄνοι ἀφ' ἄσθαι,
 Πάλλα μὲν ἐν ἀγρῶ πολυεὶσθε, πολλὰ δ' ἐν ἀγροῖσι,
 Πάλλα δ' ἐν κερδ' ἡμῶν δὲ δ' ἄν' ὡς σφραγίσσει.
 Ἡ' ἔδ' ἔσ' ἀμφόλιον τριφθέτης φεῦδ' ἡ ἀφ' ἡμῶν,
 Σούχρα δ' ἔσ' ἡμῶν χαμῖνον δ' ἀλλοτῆρας,
 Σωτὸρ' ἔσ' ἡμῶν μῆστρον τε καὶ ἀσβεστον, ἔδ' ἡ Σαβίπτιον·
 Ὡ μὲν δ' ἔσ' ἡμῶν τὴν χεῖρα πολλὰ πορεύσει.
 Πᾶσι δ' ἐστὶν ἀσβεστον καὶ ἡμῶν, σὺ δ' ἔσ' ἡμῶν
 Πᾶσι κακῶν τε, κερμῶν τε μῆστρον κακῶν τε.
 Ὡς γὰρ ἔσ' ἡμῶν τὴν χεῖρα καὶ ἡμῶν, καὶ δ' ἔσ' ἡμῶν,
 Πᾶσι δ' ἐστὶν ἀσβεστον καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Δόξαι καὶ ἡμῶν θυγάτηρ πολυφάσμα καὶ κίρα,
 Ἀγροὶ σαφῆσθε καὶ βάλαι καὶ ἡμῶν τὴν χεῖρα,
 Δόξαι δ' ἐστὶν ἡμῶν ἀγροὶ καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Οἱ δ' ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ἄσβεστον δ' ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ὡς δ' ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Φλαχρῆν, ὡς πᾶσι δ' ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν.

Εἰρησιώια.

ΔΩ' Μ. Α. τρεῖς ἑπτά μὲν δ' ἐστὶν ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ὡς ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ἄσβεστον καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Πάλλα καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Εἰρησιώια καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Τὸ καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν,
 Ἔσ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν.

Huc ades ô Pallas, dextrâq; foueo caminum,
 Pulchrè vt durefcant calices, & mollia euncta,
 Siccentûmque probè & figulis lucra magna reportent,
 Vendita pèrq; forum multa, & per compita, multa.
 Sic illis quæltus crefcat, prudentia nobis.
 At fi deposito iuuat irridere pudore,
 Huc precor vt pestes vt veniant quæcunque per orbem
 Graflantur, fundant & in hanc mala euncta caminum.
 Irruat huc Smaragus, grauis Albetus, atq; Sabaetes:
 Contere tu Pallas flammâmq; & vafa camini,
 Ille licet rapido multùm nunc ferueat æftu.
 Insuper Omodanus feruâtq; & damna det arti.
 Omnia mifecto, fornacem, vafa, domûmq;
 Vt fragor immenfus fiat, figilique tremifcant,
 Non fecus ac malæ crepitu clauduntur equinæ,
 Sic fubita fornax crepitéque cadâtque ruina,
 Inque lutum redeant calices & vafa minuta.
 Huc quoque Solis ades nata, incantare perita,
 Inque ipfos & opus tua noxia fparge venena.
 Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
 Quique manu Herculea cecidere fupérque fuerunt,
 Illi contundant opus omne, ipfûmq; caminum
 In nihilum penitus redigant figuli ifta videntes
 Florent, & lacrymis fpectent ingentia damna,
 Improbitalis ego fpectabo hæc præmia latus.
 Denique qui pronus fornacem refpicit, illi
 Flamma vorax faciem rapiat, penitûsque perurat.
 Sic scelus agnofcent omnes, atque inde cauebant.

Ereftione, feu Rantur.

VENIMVS ad magnas ædes ciuëmque potentem,
 Cuius diuitiis refonat domus atque redundat.
 Vos aditum præbete fores: feliciter intrent
 Diuitiz, & requies hilaris, Charitéfque fequantur:
 Vafa opibus tumeant, nihil hic videatur inane:
 Sintque laboratæ Ceretis repleta caniftra.
 Excelfo curru nurus hic portetur, & ipfam
 Veloci curfu reuehant ad limina muli.

Αἰτὸ δ' ἰφάρμοις ἐνὶ π' ἰλιόκτρῳ βίβραϊμα,
 Νειμαίσι νῆμα ἐπιώστος, ὡς ἑλεῖδ' ἴν.
 Ἔσπε' ἐσθ' εὐρύσι. κ' εἰ ἰόντι δ' ἄσπε, εἰδ' ἰ μὸ',
 Οὐχ ἰς ἰξοῖν, ἢ γὰρ σιωπικώσπτι ἐσθ' ἰδ' ἰλδ' ἰμὸρ.

Τεῖε ἀλιδύσι.

ΤΟΓΩΝ γὰρ πατίματι ἔσθ' ἀμματοι ἐμγρῶσπτι,
 Οὐτ' βαδουκλύμα, εἴτ' ἄσπετα μῶλα νημάσπτι.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ
 Οἴμῳ πιπρῶσπτι.

Hæc premar electrum pedibus, telâsque laboret.
 Ast ego vos repetam (mihi crede) quotannis.
 Non secus atque redit sub tectum garrula Progne.
 Assumus in porta: seu munera ferre placebit,
 Seu nihil: est tamen hinc abeundi certa voluntas.
 Non etenim hic habitare diu nec adesse paramus.

Piscatoribus.

H: V O S, ô pueri, tales genuere parentes,
 Nec latis fundis, gregibus neque mille potentes.

FINIS HOMERI POEMATON,
 quæ quidem extant.

ΟΜΗΡΟΥ ΚΕΝΤΡΑ.

α κρ) Κέντροις.

Κέντροι μωρία θύλα σφεικτίων αιθέρωντι,	ι.θ
Όσοι γαυ βροτώ είσι όπι χθώνί σίτοι είδότες,	ο.γ
Η μή όσοι τάκοι κροίε κώ τ ήλιών τι,	ι.ο
Η δ' όσοι μάπιδά πυτι ζόρι ήθελάτα	ι.ο
Όσοι έπιο τά μα θυμώ έι σφισιακαλ ύτι,	ι.ο
Όσοι ζιεύσκα τ ήυθ όπι ήδη κ, αί όρα,	ι.ο
Όσοι πύσι θη τοίσι ε, αθαιά τοίσι αί άσσια,	ο.μ
Εν ύθ γαίη ή τούξ' έι δ' ή έχρητόν έι δ' ή θάλαττα,	ο.μ
Η ήλιόν τ' άκρίμαντι, σιλύλιω τι σιλύθυσσε,	ι.φ
Εν δ' ή τά τήρια πάντα, τά τ' εύθρηε ήσφαιώτα,	ι.ο
Παύιάθας θ' Υάθας τε, τί, τε άνοι ήρίωνε,	ι.ο
Κρατοί θ' έυ κ, άμυζα έπικλασι κελύοσι,	ι.ο
Η τ' άπν έριέται κη τ' ήρίωνά θηκύνει,	ι.ο
Ιχθύε, ήριόθαι τε θίλας, ά τε χείρα έκασο	ο.μ
Είπαλίον, τοίσι τε θολάσση έρη μάμλη,	ο.ο
Διλοθιά τε, κωά τε κ, ήπιδι μύζονήτε,	ο.μ
Κήτοε, κ' μωρία έίσκη άγέσσηε ήμφοτρίτε,	ο.μ
Ιπποίε θ' ήμώτε τε έοάν τ' έρθια κήριω,	ι.φ
Άρνάτε τ', ά γούθρηε τε εύαε, κρητοί τε λίόταε,	ο.λ
Πάσι κεν έσσι τε γαίη έθιπτήη τε κ, ήπει,	ι.ο
Τοίσι δ' ύπθ χθών διά σούε ηηθολία πύλιω,	ι.ε
Λατόν θ' ήσπια, ή δ' ήκρόκοι, ή δ' ή άμυζον,	ι.ε
Κμαί δ' ή λιμώθηε μολακείε ήυ ήδ' ή σιλύσο,	ι.ο
Πυθιά τε, ζεία τε, ή δ' ήμφοτρίε κρη λολάει,	ο.λ
Πήσο δ' ή ύζ έν ύθω, κ, θήεθρια ύψιπτήλα,	ο.θ
Όζωα, κ, ήμω, κ, μολίω, ά γλαίωφτι,	ο.μ
Συη ή τε γλαυκρά, ή έλοήη τελεθόσση,	ο.λ

Κλείδου τ' ἀγχιότι τε, κ' ἀσπίδος κωπόμενος,
 Κιὴ πηρὶ ποταμῶν, κ' ἠϊόντα ποιεῖται.

ΠΕΡΙ ΤῆΝ ἘΝ Τῷ ΠΑΡΑ-
 Δίτῳ τε ἀρσῶν ποταμῶν.

Κριώων δ' ἐξείας πόνου, ῥίον ὕδατι λαλαῖ, ο.δ
 Κιλασίων ἀλλήλων τετραμυῶν, ἄλλουθις ἄλλη. ο.ε
 Τῶν δ' ἄγε πάντες ἄρ' ποταμοὶ πλάθουσι ῥίοντες. ι.σ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἈΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΣ,
 κ' ὅτι τῆς ἀπάτης τῆ Ἰουδαίας.

Ἄσπίδος αἰὲν ἄριστο, λίκτο δὲ θύοικον αἰσῶν. ι.ψ
 Ἐνδ' ἑραὶν μέγα σῆμα, ἀράκων δὴ τὰτα διαροτῶν, ι.β
 ὀφθι τ' ἀγχιότι τε, κ' ἀγχιότι, κ' ἀσπίδος. ο.μ
 Ὅς ἐστὶν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐνδ' οὐ σύμφωνοις οἰήσασθαι. ι.λ
 Περὶ αὐτῆς τ' ἔλαβε τὴν ποταμῶν θρησκείαν. ι.ξ
 Τῶν δ' ἄρ' ἄλλων, ποταμοὶ δὲ πυρρῶν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος. ι.ε
 Κιὴ δὲ τὸν ἄλλοτε ποταμῶν ἀσπίδος ὕδατι, ο.κ
 ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.ζ
 ὅτι τὴν ἀσπίδα κατένευεν ποταμοὶ τε, ο.τ
 Ἡ δ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ι.η
 Ἡ δ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ι.ζ
 Ἡ δ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.λ
 Σὺ δ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ι.κ
 Ναιματῶν γὰρ ποταμῶν, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.τ
 Τῶν δ' ἄρ' ἄλλων, ποταμοὶ δὲ πυρρῶν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος. ο.δ
 Οὐ γὰρ ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.δ
 Ἀλλ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.δ
 Περὶ αὐτῆς τ' ἔλαβε τὴν ποταμῶν θρησκείαν. ο.δ
 Οὐ γὰρ ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.γ
 Ἀλλ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.γ
 Πῶς δ' ἄρ' ἄλλοτε ποταμοὶ, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.ο
 Ναιματῶν γὰρ ποταμῶν, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.
 Κιὴ δὲ τὸν ἄλλοτε ποταμῶν, κ' ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ο.

Α Κ Α Ι Κ Ε Ν Τ Ρ Ω Ν Ε Σ .

Καὶ τὴν γλυκερὰν, κ' ἰλάσῃ τὴν λείψανον.	ο.η
Ἀλλὰ τὴν πύλ' ἐπὶ τοῖσι σὺ δ' ἴλασον ἰσθμὸν θυμῷ.	ι.ι
Τῆσιν ἔπειτα καρπὸς δούλου τῆς, δ' ἴσ' ἀπολείπει.	ο.η
Τῶν εἰπὼς σὺ δούλοιο λοχιστῶν ἡ γὰρ λαβείδου	ε.δ
Προφῆται, ἴππειτα δὲ καὶ τὴν ἐπίσταται ἀεὶ φεραγῶντα.	ι.ζ
Θύσας τ' ἀδάσκατον κ' στήθεσιν ἔμαται πικρὰ.	ε.ψ
Κιόρ' ἀτὲ κ' εἴκοι, κ' ομοφροσυνίαν ἐπέσειν	ι.ξ
Ἐδὲ λαίω, κ' ἰσθμὸν γὰρ πῦρ κ' κρεῖσσεν κ' ἀγίον,	ι.ε
Ἡ δ' ἴσ' ὁμοφροσυνίαν θεάμεσθαι ἴκαὶ ἰχθυῶν	ε.δ
Κιόρ' ἠδὲ γυνῆ, πικρὰ δ' ἄλλα δὲ σμαίνουσι,	ο.ζ
Χαίμεσθα δ' ἄδελφίτῳσι μάλιστα δὲ τ' ἰκλυσι αὐτῶν.	ε.ζ
Ὡς εἰπὼν παρῖπνισιν, ἐπὶ δὲ διεπίφραδ' εἰπὼντα.	ι.ο

Π Ε Ρ Ι Τ Η Σ Π Α Ρ Α Κ Ο Η Σ .

Ὅτ' ἴσθμ' ἰσθμὸν θυμῶν ἐπὶ στήθεσιν ἰχθυῶν,	ε.ο
Ἴκασι δ' ἀτὲν ἢ φροσύναν ἰσθμὸν κρεῖσσεν θυμῶν.	ε.ψ
Αὐτίκα δ' ἴσθμ' ἐπίσταται πύσιν ἰσθμῶν ἰσθμῶν,	ε.δ
Λεπτοῦσιν δ' εἰπὼσιν, ἰσθμὸν ἴσθμῶν κρεῖσσεν.	ι.τ
Κιόρ' ἴσθμ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ι.ρ
Ὅσπῃσι θυμῶν κ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ι.μ
Ἡ δ' ἴσθμ' ἰσθμῶν κ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Πικρῶσι τ' ἀτὲν παρῖπνισιν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ι.α
Μεμῶσιν πύσιν κ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ι.τ
Κιόρ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Ἔσθμ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Θαυμάσθμ' ἰσθμῶν κ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Τῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν κ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Ἔσθμ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν κ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Ἡ δ' ἴσθμ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.β
Ὅσπῃσι θυμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Ἡ δ' ἴσθμ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.α
Ὅσπῃσι θυμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ο.β
Πικρῶσι δ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ι.α
Ὅσπῃσι δ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν.	ι.β

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

τῆς ἡθ' αἰθ' ἁπλῶς σωτηρίας.

Α λλ' ἄγε ὥστε ἡθ' γε τὸν ἥμισυ λυγρὸν ἕλεθρον.	1. ζ
Αὐτῷ γὼ σοφτέρῳσι ἀποβυλίῃσι ἔλαστο,	2. α
Ἄλλ' αὐτὸς γ' ἰστέουσι, καὶ ἰφροσύνην μέγ' ἔπειρα,	3. δ
Ὅς πᾶσι θινυῖσι καὶ ἀδυνατίῃσι κωλύσει,	4. μ
Τὴν αἰσάνουσι ἀγαπῶντα λαομάδοντα,	5. η
Ὅς ἔδει πᾶ τ' εἶπεν, πᾶ τ' ἰστέονα, φρεν' ἔειπεν,	6. α
Πατρὸς εἰσοφίλει φρίας τε καὶ εἶδος ὁμοῖος,	7. ξ
Ὅς εἰ πλοῖον ἔξῃ μάλας τε δὲ μη φιλίσκεν	8. η
Κρυφαῖα πηλὴ ἄφρονος, αἰεὶ δ' εἶν' ἔειπεν.	9. π

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
συμβουλίας.

Κ αὶ μὴ φοβέσθαι ἴπια πτοχίστα φοβισύδα,	1. α
Κηρὸν ἰούμαι πᾶσι φίλον τέκος ἔπει κη εἴπωι.	1. ξ
Ὅν γὰρ πενίαν ἀλλοῦ ἀμειψα τῆ δὲ τοῦ σφ.	1. ι
Ὅτιν' ἐγὼ τοῖσιν, ἔσθ' πῶσα, καὶ δὲ ἔπ' ἔπει καὶ κω.	1. ι
Ὅτιν' γὰρ οἱ τοῖσιν ἴσθ' εἰς τῆσιν εἰλικρίνῃ	1. ι
Ἡπὶα δὲ οἷα αἰεὶ, τῆ γὼ φρενίαι ἀτ' ἐγὼ πρῶ.	1. δ
Ὅν γὰρ ἰφροσύνην ἔπει δὲ φρενίαι ἔπ' ἀπειρην γῆρας	1. η
Ἡ μὲν ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα με χαίρειται,	1. λ
Εὐκ' ἰφροσύνην ἔπει, πῶσα αἰετῆ.	2. β
Ὅν γὰρ ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα με χαίρειται.	3. ρ
Ὅν γὰρ τῆ γ' ἰφροσύνην ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ ἀγαθὸ φρενί.	1. υ
Ὅν γὰρ ἔπει φρενίαι ἀγαθὸς καὶ ἔπει δὲ φ	2. β
Στασπύχρῃ βασιλίῃ, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	3. β
Καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	4. β
Αλλ' ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	5. φ
Ὅν γὰρ ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	6. ζ
Ὅν γὰρ ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	7. χ
Ὅν γὰρ ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	8. χ
Ὅν γὰρ ἔπει δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα, καὶ δὲ φρενίαι ἀπὸ δαλα εἰσδὸς,	9. η

Α ΚΛΙ ΚΕΝΤΡΩΝΕΣ.

Εκ γάρ ται πύτων θάπτε αιθρησι πικραϊσ αιμαϊσ	ε ζ
Εσθλ' η χορηγουσι δειπατηρ η, ποττια μητερ.	ο ζ
Ουδ' αγαπαζι υβρι φιλιεσ' εσ κ' αλλα πινυδου.	ο η
Αιει τωσι δαιε τε ρι' η, κιδυαριε τε, χορη τε,	ο θ
Ειματα τ' εζυμοικα, λιτορα τε θυρωσ η, βλοα'	ο β
Παιτες δι' ελχιπυαντο κελαινοσ' η Κερνιαιε,	ι λ
Τωσ θ' υπεγοραριεσ η Τιτινωε κελαινοτη.	ι ε
Σχηταμ, ουτε διλαε ε' ειδωτε, ετε θυμωσαι,	ο γ
Κυβραε με κτεινεσ, πολει δει τε πυρ αμωθωμ.	ι δ
Τετα δει τ' αυωε αγρουσ, βαδι ζωνεσ τε γυωησ,	ι ε
Κρησ ηδ' ηρσιφωσ επιδυμωσ κηπακτωρε.	ι σ
Τυπησ δι' ετ' αγορασ βιουλκοερε, ουτε θυμωσαι.	ο β
Ουδε πιεσισσιν θωαιανη η, κηρα μαλασηαι,	ο β
Η' ερε κη νωσλη κηραμωμωσ, ουδ' εσπ' αυωσ	ο δ
Ελα εσθωσ, χαηπυε δει πιεσθησ δυμωσ	ο γ
δωμωσσι αφημοδωσ, υπεσχεδωσ η' εκαπ' μωσ.	ι π
Η' δε λυζωσ εργα τωσ' εσθεπη, εθι ε' αιεπαι.	ο ε
Αυα κη εσ' εθιλα η, ελδωμω, εμωσ τε σπαστα	ι κ
Παιτων αιθρηστωσ ηυδωσ ημωσ τε σκαον τε,	ι ν
Οσρα μεσπασμοσ ημωσ η, οσρασσι ολαπη.	ι β
Αη' εθωσ μ' λαην κηραμωσ, μεδ' ετ' εσθησ	ι ζ
Οσραμωσιν κηραμωσ εεσθησ εσθησ τε.	ι β
Συεσ δι' αγαπησ επασσασι ερητωσ οστω εσθησ.	ι γ
Κη δει σαι αυτωσ θυμωσ εσθησ ηλαμ εσθησ.	ι σ
Ωεσ αιμωσ πωλωσ μαγαλωσ η, κωσθησ αφησ.	ι γ
Η' τε η, εσθησμοσ μεσ' αιθρηστωσσι πωλωσ.	ο α
Συεσ δι' αυτωσ μαλετωσ η, ημωσ εμωσ εσθησ.	ο β
Ειδει ται αυτωσ ηεσπησ κηραμωσ εσθησ επασσασι.	ε δ
Εμωσ κηραμωσ η, εσθησ κηραμωσ εσθησ.	ι σ
Αυασ συεσ γ' επασσασι εσθησ κηραμωσ.	ι π
Συεσ τ' αγαπησ οσθησ η, συεσ αγαπησ επασσασι.	ι η
Φησ γωσ δι' εσθησ κηραμωσ εσθησ κηραμωσ.	ι θ
Παιτες κηραμωσ μεσ' εμωσ εσθησ θυμωσ.	ι κ
Ωεσ μεσθησ οσθησ εσθησ κηραμωσ εσθησ.	ι κ

Δαδὲ γὰρ αὐτὸς εἶτα ἰερόν τε πειρατίζων.	δ.σ
Γινώσκῃ δ' οἱ τοῖς ἴσασιν ἐσθλῆταί, αἵ τ' ἀδύμωστοι,	δ.ρ
Ἡ ἴσασθαι καὶ τὸν ἴσασθαι θεοῖσιν.	δ.ζ
Ἡ ἴσασθαι γὰρ ἄλλοι τε καὶ ἄλλοι καὶ ἰερόν τε.	δ.σ
Ἡ ἴσασθαι περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.σ
Ἡ δ' ἐπεὶ καὶ ἀλλήλοισι δ' ἀπὸ τῶν ἴσασθαι,	δ.χ
Ἐν δὲ τῶν ἴσασθαι περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.λ
Καὶ δ' ἀλλήλοισι καὶ φίλοισιν αἰδῶται εἶνα	δ.δ
Ἀλλὰ καὶ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.χ
Ἡ δὲ γὰρ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.τ
Ὅς δ' αἰδῶται αὐτοῖς ἐπὶ καὶ ἀλλήλοισι καὶ ἰερόν τε,	δ.δ
Ἀλλὰ καὶ ματῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.ρ
Καὶ δ' ἀπὸ τῶν ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.δ
Ὅς δ' αἰδῶται αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καὶ ἰερόν τε.	δ.σ
Ἡ μὲν δ' ἀλλήλοισι καὶ φίλοισιν ἀλλήλοισι,	δ.δ
Ἰερόν τε δ' ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.χ
Ἀλλὰ δὲ τῶν καὶ ἰερόν τε καὶ ἰερόν τε.	δ.χ
Ἐπεὶ δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.χ
Ἡ μὲν δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.γ
Καὶ τῶν δ' ἰερόν τε καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.γ
Ὅσον αἰδῶται αὐτοῖς ἐπὶ καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.δ
Ἐπεὶ καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.θ
Γινώσκῃ δ' ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε.	δ.γ
Ἐπεὶ δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.μ
Τῶν δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.δ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΟΥ
ἰερόν τε.

Τῶν δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.μ
Ὅσον ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.ζ
Τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.μ
Νῦν δ' ἐπὶ καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.μ
Ὅς δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.σ
Γινώσκῃ δ' ἀπὸ τῶν καὶ ἰερόν τε περὶ τὴν καὶ ἰερόν τε.	δ.σ

Αὐτὸς σὺ ὡρ ταῦτα φιλὰ φροσίναν ἀγγελοῖς
 Ὡς τε πατέρ ἢ παυδί, κ, ἄποτε λίσσεται αὐτῆ.
 Αὐτὰρ ἰγὼ θυμὸν τῆσ κ, ἰδὼ ἴχασσα.
 Ὡ πατέρ γάρ τε μεγαλίξομαι, οὐδ' ἀφείξο.
 Οὐτε λίσω ἀγαμνο, μύλα δ' ὄσ' οὐδ' εἰ εἰσάτω.
 Κηκὰ μάλ' ἀκωλεσ τὰ φροξίμα δ' αὐτ' ἰδί, κ, ἴδω.
 Οὐτοὶ δ' ἀποκλιπὴ γ' ἰπὸς εἰσάτω, ὄσ' κ, κ, ἴδω.
 Η' μὲν δ' ἄποτε τῶ λ, κ, ἴδω, κ, μῆτε ἀμείνω.
 Ἐκ κα τὲ βυλλοίμω, κ, κεν πολὺ κέρδιον εἶν
 Τεθία δ' ἢ τὰ δ' γ' ἀμιν ἀεικία εἰγ' ἰσάαθω.
 Εἰσὸ μοι κ, μῆτε ἀμείνω, κ, πῶς μοι ἔπι σπῆ
 Πάτα μύλ' ἀκωλεσ, κ, πῆσεται, ὡς σὺ κληθῆς
 Αὐτὸς ἢ θυμὸν, οὐδ' ὄσ' δ' κ, πῆσεται λαοί
 Ὡ εἰ μὲν ἄποτε θυμὸν ὑπερβαλεσ κ, ἀπλῶν.
 Βυλλοίμω δ' ἢ ἀεὶ γὰρ κ, ἀλλὰ πολὺ κ' μεγίστασ,
 Πάτων ἀφείξομαι ἰδί, κ, κληθῆσ τὲ τίκει τὲ
 Κηκὰ γὼ ἰμοὶ νόσ' ὄσ' εἰσάτω, κ, ἰδί, κ, ἴδω.
 Θυμὸς εἰσάτω σπῆσεται, ἀλλ' ἰδί, κ, ἴδω.
 Βυλλοίμ' ἰδί, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Πῆσεται τ' ἀλλὰ πολὺ κ' βίαισ δ' ὑποδύμωσ ἀφείξο,
 Μῆτεσ κα κληθῆσ εἶν ἰμοὶ κ, κληθῆσ ἔτω.

ε.α
 ο.α
 ε.γ
 ε.ψ
 ε.φ
 ι.α
 ι.β
 ι.γ
 ι.δ
 ε.π
 ι.ν
 ι.φ
 ι.θ
 ε.γ
 ι.ο
 ο.ζ
 ε.ε
 ι.α
 ε.υ
 ο.σ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

ΚΑΙ τὸτ' ἀφ' ἀγγελοῦ ἔκασ, εἰς ἀγγελοῖσ γυναικί
 Βυλλοίμω, ἢ ἢ κ, πῆσεται ἰδί, κ, ἴδω.
 Αὐτὰσ ἢ βῆ μῆτε γάρ ἢ κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Α πῆσεται σπῆσεται, κ, ἴχασσα κληθῆσ.
 Καρταλίμωσ δ' ἢ ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Οὐτοὶ δ' κληθῆσ εἶν, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Νύμωσ ἰδί, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Βῆ δ' ἢ ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Ἐζοτ' ἢ κληθῆσ ὑποδύμωσ δ' ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Η' ἀλλὰ κληθῆσ ἀλιπῆσεται, κ, ἴδω, κ, ἴδω.
 Αδ μῆτε, τῶσ ἴδω ὑποδύμωσ ἴδω, κ, ἴδω, κ, ἴδω.

ο.ο
 ι.θ
 ι.φ
 ο.ο
 ι.β
 ι.ζ
 ε.ε
 ο.ζ
 ο.δ
 ο.ζ
 ι.δ

Θ ΜΗΡΟΪΕΝΤΡΑ,

Τὴν δὲ τίτ' ἐν μαγίστρῳ πατρὸς ἢ πότνια μήτηρ	1.1
Ἀλλ' οἴλω ἵππευσι, εἰ δὲ μὴ πορθέουσι ὑπὸ δίκτυοις	1.7
Οὐτ' ἄλλης πορθέουσι καρχαυῶσι, ὅτε τ' οὐ ἀλλ' οὐ	1.7
Ἀλλ' ἑμὴν ἀπορτίμασσοι ἐν κλισίῃσι ἵπποισι.	2.Χ
Οὐπ γάρ μιν πύλοισι καρχαυῶσις ἢ ἡ χαρτίσσοις	2.Χ
Ἀλλ' ἀπορτίμασι, παρ' οἴκῳ ἢ τέλεισσι γυνοῖσι.	2.7
Ἡ δὲ πύλοισι γ' ἢ κ' οὐδὲν ἐκείλοισι.	2.7
Μὴ ποτε τῆς δόξης ὀπίσθιον ἢ δὲ μαγίστρῳ.	2.7
Ἡ δὲ μιν ἀπορτίμασι πύλοισι καρχαυῶσις ἢ κλισίῃσι.	2.7
Δίτ ποταμοῖσ' ἀπορτίμασι καρχαυῶσις ἐν μαγίστρῳ.	2.7
Σὺ δὲ αὐτῆς πορθέουσι πατρὸς ἢ πότνια ἢ κ' ἑμὴν	2.7
Κίρην πύλοισι, παρ' οἴκῳ ἢ τέλεισσι γυνοῖσι.	2.7
Τυτθὶσιν οὐδὲν ἑμὴν (τύτθ' ἢ τρίμοι ἢ ἄλλ' οὐ γυνοῖσι)	2.7
Θαίτθ' ἢ γυνοῖσι χαρτίσσοι, μαδ' ἢ πύλοισι.	2.7
Ναὺ δὲ ἐμὴν ἑμὴν ἄλλ' οὐδὲν τῶν ἀγγυλοῖσι ἑμὴν,	2.7
Ὅσ' οὐκ ἐμὴν πορτίμασι πύλοισι καρχαυῶσις ἢ κλισίῃσι.	2.7
Κίρην ἢ μιν βασιλῆα διαμπίλοισι, εἰ τῶν ἢ ἄλλ' οὐ	2.7
Ἀλλ' οὐδὲν ἢ γυνοῖσι ὅτι χαρτίσσοι πύλοισι ἢ κλισίῃσι	2.7
Γέσσοι κ' οὐδὲν, παρ' οἴκῳ ἢ τέλεισσι γυνοῖσι.	2.7
Σὺ δὲ ἢ πύλοισι ἢ κλισίῃσι τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Τέτθ' οὐκ ἐμὴν χαρτίσσοι ἢ κλισίῃσι πύλοισι ἢ κλισίῃσι.	2.7
Χίρην γυνοῖσι χαρτίσσοι ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Ἡ δὲ πύλοισι πύλοισι ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι ἢ κλισίῃσι εἰσὶ γυνοῖσι.	2.7
Ναὺ δὲ ἢ κλισίῃσι τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Τῶν δὲ ναὺ γο μαγίστρῳ ἀπορτίμασι καρχαυῶσις ἢ κλισίῃσι	2.7
Παίτθ' οὐκ ἐμὴν ἀπορτίμασι καρχαυῶσις ἢ κλισίῃσι	2.7
Πετθ' οὐκ ἐμὴν ἢ κλισίῃσι τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Ἡ δὲ ἢ κλισίῃσι τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Καί τ' ἢ κλισίῃσι τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Τῶν δὲ ἢ κλισίῃσι τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Ἀπορτίμασι πύλοισι, ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7
Ὅσ' οὐκ ἐμὴν τῶν ἀπορτίμασι ἢ κλισίῃσι	2.7

ΟΥΚ ΕΙ ΔΗ ΜΗ ΕΠΙΣΤΗ ΑΜΕΙΒΩΝ, Η ΦΡΟΝΗΣΙΣ, 6.8
 Η ΕΙΔΕ, ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΜΕΙΒΕΤΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ, 6.9
 ΤΙΣΤΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΝΩΝ ΜΕΓΑΣ ΔΥΝΑΤΗΤΕΣ ΔΕ 1.11
 ΑΔΕΛΦΟΙ, ΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΟΥΝΤΙ ΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΡ 1.12
 ΑΥΤΕΡ ΠΙ ΚΑΙ ΕΧΩΜΕΝ ΘΕΟΣ ΔΙΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΔΕΛΤΑ, 1.13
 ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΕΙ ΔΙΑΠΡΟΤΕΡΟ ΚΑΡΤΗΣΙ, Α ΠΑΝΤΩΝ, 1.14
 ΤΩΝΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΤΩ ΕΠΙΣ ΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ, 6.15
 ΑΥΤΟΙΣ ΜΕΝΟΥ ΜΑΙ ΤΕΡΟ ΧΟΙΣΟ, ΜΑΙΝΟΥΝΤΕΣ ΑΣ, 6.16
 ΟΥΝ ΕΑ Σ' ΟΥ, ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙ ΤΕΡΟ ΑΣ ΕΙ ΑΝΑΠΝΟΣΙ, 6.17
 ΑΙΕΙ ΓΑΡ ΜΑΙ ΔΥΝΑΤΕΣ ΕΙΣ ΤΕΡΟ ΠΙΣΤΕΙΣ, 6.18
 ΕΡΡΩΝ ΜΑΙ ΠΙ ΜΑ ΒΕΥΤΕΡΟ ΑΠΡΟΣ ΕΤ' ΕΠΙΣΤΑΣΙΝ 6.19
 ΕΙΔΩΝ ΠΟΝΗΡΟ ΚΑΚΑ ΚΑΘΗΚΕ ΒΑΛΛΟΥΝΤΑΙ, 6.20
 ΤΑΙΣΔ' ΕΠΑΝΕΜΒΩΝΤΙ ΦΡΟΣΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΕΣ ΠΙΣΤΩΝ, 6.21
 ΚΑΙ ΔΕ ΣΤΑΙ ΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΤΗΝ Ε ΒΑΣΙΛΕΙΑ, 6.22
 ΟΥΝ ΠΑΡΕΣ ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΑΝΕΜΒΩΝ, 6.23
 ΘΕΩΣ ΑΣ ΜΑΙ ΠΙ ΕΣΤΙΝ ΘΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΕΥΛΑΙ, 6.24
 ΣΤΡΩΝ ΚΑΙ ΕΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.25
 ΑΥΤΕΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.26
 ΑΥΤΕΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.27
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.28
 ΑΥΤΕΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.29
 ΑΥΤΕΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.30
 ΧΑΛΚΕΙΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 6.31

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ,

ΚΑΙ ΑΣ ΤΩ ΘΕΟΥ ΤΕΚΝΟ.

ΑΥΤΟΙΣ Ο ΑΥΤΗ ΙΩΝ ΠΙΣ ΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.1
 ΟΥΤΕ ΠΑΝΤΑ ΔΙΑΤΕΙΝΕΙ ΚΑΙ ΑΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.2
 ΑΥΤΕΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.3
 ΑΥΤΕΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.4
 ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.5
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.6
 Η ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.7
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ, 1.8

1.9
 1.10
 1.11
 1.12
 1.13
 1.14
 1.15
 1.16
 1.17
 1.18

ΤΟ ΟΜΗΡΟΚΡΕΝΤΡΑ.

Τὸ δ' εὖτα τις ἰμάσει δῖτιχότινος γῆρας ἀϊπ-	ι β
Κκλίει δ' εὖτα ἰγών ἄπτο ἴδον ἰσθαλαμίστι,	ι γ
Οὐδ' ἄπτο γαργαρη βροπλή γδ ἀδρὶ ἴστα	ι γ
Πλαπὶ α. εἶσι τε αἰάκτων πῶθει ἴσσι.	ο υ
Τὰς ἀφ' ἴω μαλακίαι λαμφοῦς δ' ἰω ἰόλιαι ἄς.	ε τ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ' ΑΣΤΕΡΟΣ.

Α ΣΤΕΡ δ' ἄς ἀπλάμαται, ἴκοντο δ' ἰόκατος ἀλλαν,	ε ρ
Καλλιῆ σπαμοσίαι, ἄς τ' ἀλιάντη ρ ἰσφίαι.	ι τ
Αἴγλη δ' ἄσασι ἴω γέλασσε δ' πῶσε πικρὸ χθών,	ι τ
Εὐτ' ἀσπυ ἰσφ' ἰσρα αἰ πῶσε, ἄς τε μῆλιετα	ο υ
Ακμοφῆσι σπαμοσίαι καλλιῆς ἀκαμπίο,	ι υ
Δαίμουτι τε σῆμα βροπῶσι ἀρῆζήλοι δ' οἱ αἰζή.	ι β
Τὸν ἀφ' ἀρῆζήλοι δῖται δῖος, ἰσφ' ἴσσι,	ι β
Παῖδ' ἰόνη δ' ἄσκα μὲ κῶσι δ' ἰόκατο κέλασε	ι ζ
Μήτηρ, ἄμμι ἴπαι, ε ἰσφίαι τῶθι ἴσσι,	ι ψ
Εἰμαπὶ τ' ἀμφοίσα πῶσε ἴσσι, ε λῦσαιτο	ο ε
Η' α, ἰσφίαι το σῶμα ε, εἰσσι ἀσφίαι.	ι χ
Τὸν δ' ὄ γέρον ἰσφίαι, ε ἰσφίαι δ' ἀπῆλαι.	ι σ

ΠΕΡΙ ΤῶΝ ΠΡΟΣΕΝΕΧΘΕΝ-

των δῖων ἀφ' ἴω μῆλων.

Δ ΕΞ ἰσφίαι δ' ἄσκα πῶσι ε ἰσφίαι ἀπῆλαι	ο θ
Μήτηρ, πῶσι ε ἰσφίαι ἀπῆλαι ἀπῆλαι,	ο θ
Μήτηρ, πῶσι ε ἰσφίαι ἀπῆλαι ἀπῆλαι,	ο θ
Τῆρπιτο δ' ε ἰσφίαι ἰσφίαι ἀπῆλαι ἀπῆλαι	ι γ
Μήτηρ, ἄμμι ἴπαι, ε ἰσφίαι τῶθι ἴσσι,	ι ψ
Χρυσὸ δῖαι πῶσε οὐλασσι δ' ἰσφίαι εἰσσι	ο δ
Δεξῆμφο, ε πῶσε ἰσφίαι τῶθι ἴσσι.	ο ε

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤ' ΗΡΩΔΟΥ

βροπῶσιαι.

Α Λ' ὅτι δῖαι ἰσφίαι ἰσφίαι δ' ἰσφίαι ἀπῆλαι	ο η
Ὅσσι δ' ἀφ' ἀγγαλι ἀπῆλαι ἀπῆλαι ἀπῆλαι	ο σ
Ὅτι πῶσι γα ἀπῆλαι ἀπῆλαι ἀπῆλαι.	ι ζ

Καί β' α τότ' ἀφ' ὀπίμων ἔρδ' ἰα πτολίμασι πάντας	ε' ζ
Ναπύχρησιν ὕπ' ἄλλῃ πολέμοισι ἔργα.	ε' β
Θύσφι γ' ὅτ' ἱμαλλαι ἴσ' ἀλλά γε σοφῶς αἰετῆ.	ε' β
Πολλὰ δ' ἰάπ' ἀπ' ἀπ' ἔρδ' ἰα βίη κ' ἑρμῆσιν εἴχασι,	ε' σ
Πάσι τ' ἄλλοις ἐδίδασκεν, πόντοισι δ' ἰάπ' ἀπ' ἔρδ' ἰα.	ε' α
Ναπύχρησιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ρ
Ναπύχρησιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' π
Κτίνας ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' κ
Ἄρδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' κ
Τῶν κ' ἰσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' σ
Ἄρδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ρ
Εἶδε πῶς ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' π
Ἄρδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ρ
Οἱ β' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' π
Αὐτῶν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' χ
Ἄρδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' χ
Τῶν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Αὐτῶν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' σ
Κηλίος γάρ β' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Οἱ β' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ρ
Τῶν δ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ι
Νυκτὶ ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ψ
Ορμῆσιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Ἄρδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' σ
Δεῖνος αἴρ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Τῶν δ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' σ
Γραμψῆσιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' σ
Ναπύχρησιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Ὅτ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ρ
Οὐδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Τῶν δ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' λ
Οὐδ' ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' ρ
Ναπύχρησιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β
Εὐφροσύνησιν ἑρμῆσιν ἴσ' αὐτῶν θυμῶν ἀπύχρη	ε' β

Κ' ἄν' ἄντι το θεοδ κρείσσον τὸς ἀνθρώπο ἀνδρῶν.

ε.σ'

Ὅστις γ' ἀλκίμων ἀνδρῶν φασί τ' ἔστι, ἀφείλετο τίκλω.

ε.ρ'

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΙΣ ΑΙΓΥΤ-

ΠΤΟΥ ΟΥΓΩΙ.

Ἡ δὲ ἴσ' ἐξ ἑσθ' ἀνδρῶν ἀφείλετο βουλή,

ε.β

Ἡ Αἴγυπτος δ' ἴσ' ἔσθ' ἀλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἀπὸ γαλλέου τε.

ε.δ

Περὶ τῆς δ' Αἴγυπτου ἔσθ' ἔσθ' ἀφείλετο

ε.ε

ἀφείλετο κρεττοτέρ' ἔσθ' ἔσθ' ἀφείλετο ἰμοκλή.

ε.σ'

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ἑσθ' ἑσθ'.

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.σ'

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.σ'

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.σ'

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.δ

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.γ

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.β

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Ἄσ' ἔσθ' δὲ κρεττοτέρ' ἔσθ' ἀφείλετο ἀφείλετο ἑσθ'.

ε.α

Περὶ δὲ ἡμῶν ἰσχυροὶ ἐροῦσι, δίκαια δὲ μὴ μὲν ἀμείψων.

ἰ. χ
 Ἀμοιβῆσιν κῆρυξ τε καὶ ἀγλαΐων καὶ ἰσίων ἰ. θ
 Τῶν ἄλλων ἐπιπέδον ὡς ἐροῦσι, ὅ δὲ ἐπιπέδον δίκαιον, ἰ. χ
 Οὐλοῦσθε γῆρας, ἀλλὰ φοβησθε καὶ ἀείψων. ἰ. γ
 Καὶ μὴ εἰ κήρυξ ἐλθὼν ἐπιπέδον ἀμείψων ἰ. γ
 Ὅς δὲ καλλίστη γῆρας διαπέσει ἀειδίππων, ἰ. υ
 Τῶν καὶ ἰσίων γλαυκῆς μάλατος γλαυκῆς βίαι αὐθῆ. ἰ. α
 Ὅς τις ὄπισθεν τοῦτον εἰσφύσσει ἀπὸ πᾶσι βάζων. ἰ. ε
 Κραύσων ἐλάσσονα ληγὸς ἀπὸ ἰσίων ἀγορῆτος. ἰ. ρ
 Βῆ δὲ ἰσίων εἰς ἀγορῆτος ἀμείψων ἐπιπέδον πούλει ἔμμελος. ἰ. θ
 Πάσαι δὲ ἰσίων καὶ ἰσίων κηρύξων καὶ ἰσίων ἐπιπέδον. ἰ. β
 Καρπῶν ἰσίων ἐπιπέδον βεβήτων ἀγορῆτος καὶ ἰσίων. ἰ. θ
 Τῶν καὶ ἰσίων ἀγορῆτος ἰσίων ἐπιπέδον κηρύξων. ἰ. β
 Οἱ δὲ ἐπιπέδον κηρύξων ἀμείψων ἐπιπέδον, ἰ. α
 Σπῆρα μίσθων ἀγορῆτος ἰσίων καὶ ἰσίων κηρύξων. ἰ. β
 Σπῆρα δὲ ἐπιπέδον κηρύξων ἀμείψων ἐπιπέδον κηρύξων. ἰ. η
 Ἐστῶσθε ἡμῶν κηρύξων ἀμείψων, ἰσίων ἐπιπέδον. ἰ. γ
 Τῶν καὶ ἰσίων κηρύξων ἰσίων ἐπιπέδον ἀμείψων. ἰ. γ
 Κηρύξων δὲ ἐπιπέδον κηρύξων ἀμείψων ἐπιπέδον ἀμείψων. ἰ. γ
 Ἡ ἰσίων βλάστηται δὲ ληγὸς ἀπὸ ἰσίων ἀγορῆτος. ἰ. γ
 Ἀλλὰ πῆρα καὶ ἰσίων ἐπιπέδον κηρύξων ἀμείψων. ἰ. α
 Εἰ κηρύξων πῆρα ἰσίων καὶ ἰσίων ἐπιπέδον. ἰ. γ
 Αἰσίων κηρύξων ἀμείψων, ἰσίων κηρύξων ἀμείψων. ἰ. γ
 Καὶ μίσηται πῆρα ἰσίων κηρύξων ἀμείψων. ἰ. α
 Πάσαι δὲ ἀμείψων ἰσίων ἀμείψων, ἰσίων ἰσίων. ἰ. α
 Ἀλλὰ ἰσίων πῆρα ἰσίων κηρύξων, κηρύξων ἰσίων. ἰ. β
 Ἐπιπέδον ἰσίων κηρύξων, κηρύξων ἀμείψων ἀμείψων. ἰ. γ
 Ὅς μὲν φέρτερος ἐπιπέδον κηρύξων. ἰ. α
 Πρὸ βύππων δὲ ἰσίων ἰσίων, βίη δὲ ἰσίων πῆρα ἀμείψων. ἰ. α

ἰ. α
 Κραύσων καὶ ἰσίων κηρύξων φέρτερος ἰσίων κηρύξων. ἰ. γ
 Κηρύξων τῶν ἰσίων τῶν κηρύξων ἰσίων ἀμείψων. ἰ. ε
 Σπῆρα κηρύξων τῶν ἰσίων κηρύξων κηρύξων. ἰ. ζ

Ψεύδεται δ' ἄνθρωποι ἐρίσιν ἄλλοις ἄνθρωποις ὅτι.	ο. γ
Κλυδίτη μὲν αὐτῆς ἐγὼ μνησσομαι ὡς ἐπὶ θυμῷ	ο. δ
Ἀδελφεοὶ βάλαντος, ἧς ἔτι τελευτήσῃ οἶμα	ε. ο
Καὶ γὰρ ἐκείνη σέμει τὸν δὲ δῶκεν ἄπειρα.	ε. υ
Εἰς αὐτὴν γὰρ περὶ μὲν ἄλλοις ἐπιχθονίοισι ἐκείνησιν.	ε. ς
Ἡ δ' εὐμνήσας ἦσσι θυλοκόποι, ἠΐθερος.	ε. ζ
Ψευδὸς κεν ἀνθρώπων, ἐπιφρονοῦμαι δὲ μῦθον.	ε. η
Ναῦ δ' ἐπὶ αὐτοῖς γὰρ ἀλευσάμενος ἄετι φέρει ἀγρία.	ε. θ
Καὶ μοι ἔχου' ἐπίταυρον, ἵκτο δὲ θηροκόου αὐτοῖς.	ε. ι
Ταυρὸν γὰρ μακροκόου δὲ θηροκόου ἀγρία δὲ πύργου.	ε. ια
Τὸν μὲν γὰρ δίδουκα κὶ ἐξήκουσα, ἔπειτα κῆρα	ε. ιβ
Δίδου γὰρ ἀρχαίησιν ἴσθι πάντων ἐς ἀπὸ γῆρας.	ε. ιγ
Οὐ γὰρ πᾶσι πᾶσι φέμι ἐκείνησιν ἄνδρα κῆρα.	ε. ιδ
Ὅσους ἴδωμι, ἴσθι τε, θύω γὰρ αὐτὰ ἴσθι.	ε. ιε
Τὸ μὲν τις περὶ πύργου ἀγρία ἐπιφρονοῦμαι οἶμα.	ε. ις
Πεισθέντες τερπύκων θύω κὶ Ζεῦσι ἀγρία, ἠΐθερος.	ε. ιζ
Μή ποτε τοῖς μακροκόου κατεσσεύωμαι χελεσσοῦμαι.	ε. ιη
Μὲν πολὺ πικρὰ κὶ ἀνὰ βίαις ἄνθρωποι σὺν ἴσθι.	ε. ιη
Ναυπηγὴ γὰρ τοῖς μνησσομαι δὲ ἐπιφρονοῦμαι.	ε. ιθ
Ἀπὸ φέμι οὐ μὲν πᾶσι βίαις ἄνθρωποι σὺν ἴσθι.	ε. ιθ
Ἀδελφεοὶ κὶ δὲ αὐτὸν ἀνθρώπων κὶ ἐπιφρονοῦμαι	ε. ια
Χου δ' ἄνδρα ἴσθι τε πύργου ἀγρία δὲ ἐκείνησιν.	ε. ιβ
Ἀπὸ φέμι οὐ μὲν πᾶσι βίαις ἄνθρωποι σὺν ἴσθι.	ε. ιβ
Οἱ βίαις ἄνθρωποι σὺν ἴσθι ἀγρία ἀπὸ γῆρας.	ε. ιγ
Ἐκ δὲ δίδου ἐκείνησιν, θύω ἴσθι ἀγρία ἀπὸ γῆρας.	ε. ιδ
Ὅσους φέμι πύργου ἴσθι ἀγρία, ἠΐθερος κὶ ἀπὸ γῆρας.	ε. ιε
Κελεσσοῦμαι ἴσθι ἀγρία κὶ πύργου ἴσθι ἀπὸ γῆρας.	ε. ιε
Τὸν δὲ ἀπὸ γῆρας κατεσσεύωμαι μὲν ἴσθι ἀγρία ἀπὸ γῆρας.	ε. ις
Ἀλλὰ πύργου κὶ ἀπὸ γῆρας ἴσθι πύργου ἀπὸ γῆρας.	ε. ις
Ἡ γὰρ ἐκείνη ἀπὸ γῆρας χελεσσοῦμαι ἠΐθερος πύργου	ε. ις
Κελεσσοῦμαι κατεσσεύωμαι ἴσθι πύργου ἀπὸ γῆρας.	ε. ις
Ἡ δὲ ἀπὸ γῆρας πύργου πύργου ἀπὸ γῆρας ἀπὸ γῆρας.	ε. ζ
Οὐ μὲν πᾶσι πᾶσι ἴσθι ἴσθι ἀπὸ γῆρας ἀπὸ γῆρας.	ε. ζ
Ὅσους πᾶσι πᾶσι ἴσθι ἴσθι ἀπὸ γῆρας ἀπὸ γῆρας.	ε. η

Ἐπιθετὴ δὲ ἰδὼν κούρα ἀστυμεντήρι.	δ.π
Τὴν δὲ ἐξ ἀγχιμάλου ἰδὼν ἐξ ὄρατον κῆ, ὕξ.	ι.ω
Ἡ ὕστα δὲ διαφύσσειν ἀστυμεντήρι γηγητοῖς.	ι.μ
Ἐγὼ δὲ ἀγχιμάλου ἀστυμεντήρι ἐξ ὄρατον.	ι.ξ
Ἐκρυγίεν, ἀστυμεντήρι τε κούρα κῆ, ὕξ μάλου.	ι.θ
Ἀλλὰ γὰρ ὡς περὶ ἐξ ὄρατον κούρα ἐξ ὄρατον.	ι.ζ
Αὐτὸς δὲ ἀστυμεντήρι ἐξ ὄρατον, ἐξ ὄρατον ἀλλοῖς.	ι.ι
Ἦν ἔπειτα, ἀστυμεντήρι κούρα κῆ, ὕξ ἐξ ὄρατον.	ι.δ
Κούρα δὲ μὴ ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι, ἐξ ὄρατον ἀλλοῖς.	ε.ω
Ἦν εἰς, ἐξ ὄρατον ἐξ ὄρατον κούρα μάλου.	ε.ω
Πολλὰ μάλου ἀστυμεντήρι ἐξ ὄρατον ἀλλοῖς ἐξ ὄρατον.	ε.ω
Οὐλίτι, κῆ, μάλου ἀστυμεντήρι. Ἦν εἰς ἐξ ὄρατον ἀλλοῖς.	ε.ω

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

ῥεωπίσματος.

Ως εἰπὼν, ἐξ ὄρατον, ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι ἐξ ὄρατον.	ι.π
Ἦν εἰς ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.θ
Ἀλλ' ὅτι ἀστυμεντήρι ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι.	ι.ξ
Ὅτι πολλὰ ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ε.λ
Καὶ μὴ ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.ω
Κρίπτωι ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.θ
Αὐτὸς δὲ ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ε.ε
Ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ε.ε
Αὐτὸς εἰπὼν, ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.ω

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

πρόμηνος κούρα ἀστυμεντήρι ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι.

Ἦν εἰς ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ε.ξ
Ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ε.ξ
Εὐχατο ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.ψ
Ἦν εἰς ἐξ ὄρατον ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.ψ
Ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι ἀστυμεντήρι.	ι.ψ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΗΣΕΩΣ
τῆς Νουστῆαν.

ΚΑΙ τότε δὴ κρήναι γ' ἰσπίθαι δυσχερῆ δὴ ἀείρουσι	1.1
Κεῖν ἰαλίαι, οἷον τε θαλάσσια ἔργα μιν ἄλλαι,	1.2
Θοοὶ σὶ αὐτῶν τε δύνει δυσχερῆ ἀγῶνα.	1.3
Τῶν τῶν κ' ἰαλίαι ἀφίτη, πρὸς τὴν βίη τε.	1.4
Οἱ γὰρ εἰς αὐτὸ διακρίθῃ τῆ ἀείρουσι	1.5
Τῶν ἄλλων μὲν αὐτῶν δ' ἰσπίθαι κ' δια πάντων.	1.6
Οἱ δ' ἰαλίαι μὲν αὐτῶν κ' ἰσπίθαι αὐτῶν εἰς αὐτῶν.	1.7
Οἱ δὲ μιν αὐτῶν κῆμα δύνει ὡς πρὸς αὐτῶν.	1.8
Οὐτὶ γὰρ κηλὸν γὰρ βρεθῆναι ἀπείρουσι γῆμα,	1.9
Διὰ τῶν αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν τῶν αὐτῶν κ' ἀμαίτη.	1.10
Τὴν δὲ μὲν αὐτῶν κηλὸν τ' ἰαλίαι βρεθῆναι.	1.11
Τῶν ἰαλίαι συγκαλίαι, πηλοῦν ἰαλίαι το βυλλῶν.	1.12

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΑΧΗΣ
τῆς Χείρου.

Κεῖν αὐτῶν μὲν κηλὸν ἀποκρίθῃ βασιλείαι,	1.1
Θοοὶ αὐτῶν πᾶσι με θυμῶν εἰς αὐτῶν κηλῶν.	1.2
Οὐ γὰρ ἀπείρουσι μὲν ἰαλίαι, ἀλλ' ὡς εἰδῶν.	1.3
Τὴν κηλὸν γὰρ ἰαλίαι πηλοῦν κηλῶν, ἀφίτη ἀπείρουσι,	1.4
Οὐδ' ἀπείρουσι τῶν πηλοῦν κηλῶν κηλῶν.	1.5
Οὐτὶ πηλοῦν ἰαλίαι αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν εἰδῶν.	1.6
Αὐτῶν ἰαλίαι κηλὸν ἀπείρουσι ἰαλίαι κηλῶν.	1.7
Πηλοῦν δ' ἰαλίαι ἀπείρουσι. Τῶν δ' ἰαλίαι ἰαλίαι πηλοῦν.	1.8
Ἡ πηλοῦν δὲ αὐτῶν πηλοῦν κηλῶν τῶν πηλοῦν τῶν	1.9
Πηλοῦν δὲ τῶν πηλοῦν κηλῶν κηλῶν.	1.10
Τῶν πηλοῦν τῶν πηλοῦν κηλῶν δ' ἰαλίαι κηλῶν.	1.11
Τῶν πηλοῦν κηλῶν κηλῶν κηλῶν τῶν πηλοῦν	1.12
Τῶν πηλοῦν κηλῶν κηλῶν κηλῶν κηλῶν.	1.13
Τῶν πηλοῦν κηλῶν κηλῶν κηλῶν κηλῶν.	1.14

Α' ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝΕΣ.

17

ἀμμορίων τε καὶ σταγῆναι ἀδελφῶν.

ο.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

τεράδος.

Α' ΛΑ Α' πίδιδα κ' ὕμμοι (ἐπὶ πίδιδαται ἄμμοι)

ι.α

Ἡ μὲν ἑωὶ καὶ πεμποὶ ἀσπόμενοι εὐδὲ ἀπὸ ταῖς

ο.β

Τρεῖς ἀμφοτέρωθεν, ἴσος αἰχίος ὑπερφυῶντες.

ι.υ

Ἡ δὲ μετὰ ἰσοζύχην, ἴσος τὸ δίδωσι εὐδὲ ἀλαπαδῶν

ο.σ

Π' ὅθ' κ' μαίζων ἀφ' ἑαυτῶν, πρὸς τὸ βίη τε.

ι.μ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣ

σιας.

Α' Λ Α' ἀγὰθ' αἰετὸν ἐγὼν ἄπ' ἑαυτῶν πηδῶ μὲν πᾶσι.

ο.ι

Π' ἡ γὰρ ἐξήρῳ, τὸ δὲ κ' τετελεσμένον ἔσται.

ο.α

Οἱ δὲ εὐκρινεὶς πηδῶσι, κ' εἰς αἰδῶο δόμοισι,

ο.β

Ἄδεις ἀπὸ σταγῆναι ὑποζύχου ἰσχυρῶν.

ι.φ

Παῖτες ἰμαγῶν, ἡ εὐδὲ ἴσος ἀπὸ γέφυρας.

ι.ζ

Ἐωσται ἡ δὲ κ' ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν.

ι.θ

Οὐκ ἀπὸ ληθῆναι γ' ἴσος ἴσοςται ὅθ' ἡ καὶ ἔσται,

ι.β

Α' κ' αἰετῶν δὲ κ' ἰσὺν ἴσοςται ὅθ' ἡ καὶ τὸ δίδωσι,

ο.α

Ἄφ' αἰσθησῶνται τὸ δὲ γὰρ ἴσοςται ἴσοςται.

ι.ψ

Ὅς κακῶν δὲ κ' ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν.

ο.χ

Ἐὶ δ' ὅθ' ἡ δὲ κ' αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι ἰσὺν αἰετῶν.

ο.υ

Καί τις δὲ αἰετῶν κ' ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν.

ο.ζ

Ὅς τις κ' ἰσὺν αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν.

ι.δ

Ὅς μὲν ἀμύμων αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν.

ο.σ

Τὸ δὲ κ' αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν.

ο.τ

Παῖτες ἰσὺν αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν.

ο.τ

Ὅς δὲ ἀπὸ ληθῆναι κ' αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν.

ο.θ

Τὸ δὲ αἰετῶν ἰσὺν ἡμῶσι κ' αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν.

ι.ι

Τὸ δὲ κατὰ σταγῆναι πᾶσι κ' αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν.

ο.τ

Καί τις αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν.

ο.τ

Εἰ δὲ αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν ἰσὺν αἰετῶν.

ο.δ

b. i.

Οὐτέ τι πημεθιλάω ἴππ' ἴσος, ἄτ' ἀπολείδεται.
 Ἀλλ' ἴναρ ποτὶ δ' οὐ τίθι, ἀδ' αὖ μεῖ' ἄδ' εὖ γὰρ ἴσος
 Ἀυτοὶ δ' ἴσος αὖθις ἐμὲ ἀνα παύσας ἴσος.
 Τῶν τε δ' ἴσος αὖθις ἐμὲ ἀνα παύσας ἴσος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἈΚΟΛΟΥ.

Ζουῖτος ἔχλη.

Ὡς ἄρα φαίνεται ἡγήσασθαι, τὴν δ' ἄμ' ἴσος
 ἡ χῆθ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος
 Χάματι γηθίσασθαι, τί σοι θεὸς ἔμμελα θυμῷ.
 Τὸ δ' ἄμ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ἐργάσασθαι δ' αὖθις ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Παιτὶς δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ἀκίθ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Παιδὴν φερόμεναι, πολλὰ κέρησθαι τὴν γῆσιν.
 Ἡ δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Χαλαί τε βύβοι δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ἄλλα δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Παιτὰς δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ἀνὰ τὴν τ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Καὶ γὰρ θ' αὖθις ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ἀνὰ τὴν γὰρ ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Τίτρου δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἘΝ ΚΑΝΑ

Ζάμω.

Βῆ δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ὅς οἱ κύβητος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Σόα τ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Τίτ' δ' ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Οὐκ ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Ἄλλ' ὅτε δὲ βασιλῆς ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.
 Καρταλίμω ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος ἴσος.

Γένοι δ' ἄρτι σαρκώτα γάμοις πολλοῖσι ἔτησι
 Τί τις ἢ δὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ἢ ἐὶ οἶκος.
 Ἡ γὰρ οἱ ζῆν ἰὼ ἀσπίτος ἄπιτι τέσσα.
 Νόμος δ' ἔκ θαλάμῳ σαφῶς ὑπὸ λαμπυροῦ
 Ἡ γὰρ οἱ κίε ἀστυπυλὸς δ' ὑψίμας ἐργάται.
 Κισθῶν πικρὸν καλλίζουσι τὴ γυναικῶν.
 Τίσι δὲ μέγα δῶμα κείσιν ἀρχὴ πεισι.
 Κισθῶν δ' ἐργαστῆρες ἔδιστοι. ἐ δ' ἄρα τοῖσι
 Ἀλλοὶ σύμμογχε τε πολὺ ἔχει. αἱ δὲ γυναικῶν
 Μελπῆς ἐξ ἀρχουσαι ἐδίδουσαν ἔμίσσας.
 Θάσαι κείσιν ἀλοχοὶ ἔσαν ἢ δὲ θυγατρὸς.
 Πλαθῶν δ' ἔκ ἀσπυροῦ μωδῆσο υἱοῦ ἢ οἶκου.
 Γεσθῶν σαφῶς ἀμύμονος ὅτι φροδύσεισι ἐλάσει.
 Τίσι δ' ἐκ μέσσοι παῖτε φέρμογχε λαγία
 Ἰμῶν κείσιν ἐλάσει ἢ ὑπὸ καλὸν ἀπὸ δὲ.
 Ἄστυ δ' ἀπὸ ὑψίμων ἔδιστοι σαπυροῦ ὕλων.
 Ἐκπαδῶν δ' ἀξαστο βίβας κἢ ἴσασ μῦθα
 Καρπυλίμοι οἶον δὲ μῦθον ἔσασ οἶον.
 Τίσι τ' ἐκ μαγίσσοι ὅτι δὲ ζύλα ποικίλα ἔσασ.
 Δασυροῦ μῦθου οἱ ἀπὸ μωδῆσο κίε ἴσασ.
 Ἄστυ δὲ κείσιν ὑπὸ πλείους ἀπὸ δὲ.
 Ποικίλα κἢ οἶον ἀπὸ δὲ ἔσασ ἀπὸ δὲ.
 Σαφῶς οἶον, ποικίλα δ' οἶον κἢ μαγίσσοι ἀπὸ δὲ.
 Ποικίλα δ' ἀπὸ δὲ οἶον ὑπὸ δὲ οἶον ἀπὸ δὲ.
 Εὐδῶς οἶον δὲ οἶον ἀπὸ δὲ οἶον.
 Οἱ δ' ἄρα μῦθου οἶον, μαγίσσοι τε οἶον.
 Στῶσαντες κείσιν ὅτι οἶον οἶον.
 Ἐνθά οἶον ὑπὸ δὲ οἶον ἀπὸ δὲ οἶον.
 Οἶον οἶον μῦθου οἶον ἀπὸ δὲ οἶον.
 Κείσιν δ' οἶον κἢ ὑπὸ δὲ οἶον οἶον.
 Δασυροῦ οἶον οἶον οἶον κἢ βεργῶν οἶον οἶον.
 Οἱ δ' ἄρα οἶον οἶον οἶον οἶον οἶον οἶον.
 Οἱ δ' οἶον οἶον οἶον οἶον οἶον οἶον.
 Νέστον κἢ φροδύσεισι ἔδιστοι οἶον οἶον οἶον.

Οἱ δ' ἔγχευ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. δ
Οἱ δ' ἔσπευον ἐνείαθε' ἰππῆμα φερέμενα χεῖρας ἱκανοί.	δ. π
Οἱ δ' εὖως ἄφ' ἑστῆσι ἔχοντες ἔπειτα ἰρυσσέοντες,	δ. μ
δάκρυα δ' αἰετὶ πρὸς θυμῷ εἰδόμενα δαίμονες ἴδοντες.	δ. α
Δακρυμένους δ' αἰετὶ δάκρυα δ' ἀκούζοντας αἰετῶν,	ο. δ
Πίσυπτες κ' ἰδόντες (ἰππῆμα τῶν γὰρ ἔχουσι)	ο. α
Δαίμονας ἰδὼντες ἰππῆμα τῶν αἰετῶν εἰδόμενα ἴδοντες	ο. γ
Ὅθεν εἰς χεῖρας εἰς χεῖρας ἀπὸ πύλων	δ. γ
ὦν δὲ αὖτ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	ο. δ
Παλλὰ δ' ἰμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	δ. ο
Τερπικλῆα δ' ἰμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	ο. δ
Φερέμενα δ' ἰμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	ο. δ
Μαλ' αὖτ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	ο. δ
Ἔνθεν αὖτ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. ο
ὦν δὲ αὖτ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. ο
Τῶν δ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. ο
Ἐἴπε δ' ἀπὸ πύλων εἰς χεῖρας ἀπὸ πύλων	δ. ο
ἦμος δ' ἴα καὶ ἐμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	δ. δ
Ὅθεν δὲ ἐμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	ο. δ
ἔμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	ο. π
ἔμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	δ. π
Τίτῃσι ἐπὶ τοῖσι δ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. π
Οἵ τοι εἰς ἀμφοτέρωθεν ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. δ
ἀφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. δ
ὦν δὲ αὖτ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. π
ἦ τε κ' ἰσομετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	δ. γ
Πῶσαι τοῖσι δ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. δ
ἔμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	ο. π
ἔμμετῆσι χεῖρας φερέμενα δ' ἔμμετῆσι	δ. γ
ἀλλ' ἄρα μοι τῶν δ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. ο
ἦ τρέψω δ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. π
Τίτῃσι ἐπὶ τοῖσι δ' ἄφ' ἄλλοι μάλ' αὖτις ἰδὲ δὴ δεικνύουσι σῆμα.	δ. α
Αἰετῶν γὰρ μὴ αἰετῶν γὰρ αἰετῶν κ' ἀπὸ πύλων	δ. ο
Τοῖσι γὰρ μὴ αἰετῶν γὰρ αἰετῶν κ' ἀπὸ πύλων	δ. β

Α' ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝΕΣ.

Ὁμοίαν πολίαν μύθων ὄρη δὲ κ' ἔργων.	ο. α
Αὐτὰρ ἔκαστος ἐπιλοχὸς ἰγγυροὶ κίχθουσι,	ο. β
Καρταλίμωι μετ' εἰσαττικα κρεμύσας' εἴλωδον.	ο. γ
Ἐχθρὰ κ' ἰώωδον, οἷσιν ἔδωκεν ἰόντες	ο. δ
Ἰδὼν κ' ἀπὸ πηγῶν ὕδατος δὲ ἵππων.	ο. ε
Πεῖσαι δ' οἱ δὲ ἄρα τὸ μετὰ μὲν εὐνοίᾳ δὲ ἠπίδοτον.	ο. ς
Δάμνα δὲ ἱματικῶν κ' ἀπόμοσιν ἔρωσι ἄπαιται.	ο. ζ
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχει πῶς καρτερῆς ὡς ἰσχυροῦ.	ο. η
Εὐχεται χεῖρ' ἔμελλαι εἰς κερὰ ἰσχυροῦ.	ο. θ
Αὐτὸς ἰππεὶάσιν ὡς ἄριστος ἰσχυροῦ.	ο. ι
Αὐτὰρ ἰππὲρ ἐκείνῃ κίχθουσι τε οἴνοχ' ἔσται,	ο. ια
Κωδρὸν μὲν κριτῶνας ἐπιστήσαντο ποταμῷ.	ο. ιβ
Ὅσοι δὲ ἐκ κριτῶνας κ' οὐ σπῆλαι δὲ πῶσαι,	ο. ιγ
Κίχθουσι, νίκαια πολλὰ δὲ κ' ἐπιλοχῶν ἀζήσαν.	ο. ιδ
Νάμοσιν τ' ἄρα πῶσιν ἰππεὶάσιν δὲ πῶσαι.	ο. ιε
Ὡς πῶς μὲν πῶσαι ἄριστος ἰσχυροῦ κ' ἀπαιται.	ο. ις
Ἐπὶ δ' ἀπὸ κίχθουσι τ' ἀπαιται κ' μίθου ἀπὸ.	ο. ιζ
Οἱ δὲ εἰς ἔργων τε κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι.	ο. ιη
Τοῖς δὲ πῶσαι κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ιθ
Τοῖς δὲ πῶσαι κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ια
Αὐτὰρ ἰππὲρ πῶσαι κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι.	ο. ιβ
Μακρῶς τε γλαυκῶν κ' ἀμύμονος ἰσχυροῦ.	ο. ιγ
Θίμωρος δ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ιδ
Δὴ πῶς κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ιε
Καί πῶς τε μίθουσι κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι.	ο. ις

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΤΙΘΤ.

Ἡμε δὲ κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ζ
Βῆ δ' ὁ δὲ πῶσαι ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. η
Ἡμε δὲ κ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. θ
Καί τ' ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ι
Τοῖς δὲ πῶσαι ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ιβ
Δάκρυσι κ' σπῆλαισι κ' ἀπαιται θυμὸν ἰσχυροῦ.	ο. ιγ
Τοῖς δὲ πῶσαι ἰσχυροῦσι δὲ πῶσαι ἰσχυροῦ.	ο. ιδ

Αλλ' εἰ γάρ τίς τ' ἔωι ἐμπροσθε, κ' ἄε πικρὸς,	ο. λ
Οἴσασθε πάρος ἔσσαι σὴν γένησθε τῶν μάλισσιν.	ο. ρ
Οὐδέ τί γ' ἔρπαιε δυνάστευ' ἰδὼναι ποσσὶν, κ' εἰ νειῶν	ο. σ
Οἵ κ' εἰσι, ἴσθησι τῖσ' ἔσσι, ἵππ' εἴλα γροῦνα λέλυωται,	ε. ρ
Καί τ' εἰ δ' ἄσπιτος, ἄπυρος ἰδὼν τῖσ' εἰ δέ τοι ἴππος.	ε. δ
Οὐδέ μιν βασιλῆα παρὰ μὲν ἔπι πῖον ἀύτωι,	ο. π
Οὐδέ σ' ἔπι ἔργα ἰδίαι, ἀλλὰ στασάχ' τε γόνυ τε	ο. π
Καί τοι ἰδὼν ἐμῆσι ποσσὶν εἰ δ' ἄμοι ἴσθησιν χροῖε.	ο. π
Αλλ' ἔτι δὴ γένησθε δούλοισι κρηϊότα,	ι. ρ
Εὐχόμενον ποσὶ ποσσὶν ἰδὼν, ἐμῆσι ποσσὶν,	ι. γ
Τοῖσι δ' ἰσθ' ἔσσι δυνάστευ' ἰδὼν ἔρπαιε ἵπποισι,	ι. δ
Αὐτὰρ καὶ ποσὶ ποσσὶν ποσσὶν ἰδὼν ἐν καίροισι.	ι. ο
Δάστυά τ' ἰδὼν ἀσπιτος, ἴππος δ' ἰδὼν οὐδὲν ἴσθη	ι. τ
Νειῶν δ' ἀσπιτος, κ' εἰ μάλισσιν ἀσπιτος.	ι. τ
Καί μιν οὐκ ἴσθησιν ποσσὶν ποσσὶν ἰδὼν.	ο. ρ
Αὐτὰρ ἔτι π' ἴσθησιν ποσσὶν ἰδὼν ἰδὼν ἀσπιτος.	ο. σ
Ἐξ ἄλλοις δ' ἰσθ' ἴσθησιν ἀσπιτος ποσσὶν ποσσὶν,	ο. ρ
Καὶ δὴ μὲν ἔσθ' ἴσθησιν ἰδὼν ἀσπιτος, κ' εἰ μάλισσιν	ο. ς
Ἐσθ' ἴσθησιν ἴσθησιν ἰδὼν γένησθε τῶν μάλισσιν.	ι. α
Οὐ γὰρ ἐπὶ σὺν ἔσθ' ἴσθησιν ἴσθησιν,	ο. λ
Καὶ ἴσθησιν ποσσὶν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν.	ι. τ
Ἐσθ' ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν.	ι. ο
Σὺ γὰρ ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν.	ι. π
Ἐσθ' ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν.	ι. π
Ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ρ
Αὐτὸς δ' ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν ἴσθησιν.	ο. ε
ἴσθησιν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ε
Ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ς
ἴσθησιν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ρ
Αὐτὸς ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ρ
Σὺ ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ρ
ἴσθησιν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ρ
ἴσθησιν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν ποσσὶν.	ι. ς

ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝΕΣ.	23
Κ' δὲ μάλ' αὖθις καὶ κεντρῶν ἐστὶν ἄσπετος ἄσπετος.	1. λ
Ἀλλ' ἔστι μὲν ἰσὺς διώκων χριστὸν πρὸς τὸν	1. ω
καὶ δὲ τὸν σ' ἰσὺς φησὶ μεθυσίῳ ἔδ' ἰσὺς.	1. υ
Οὕτω δὲ ἰσὺς φησὶ εἰς πατρὸς ἰσὺς.	1. ς
Ἀλλ' ἄπορος ἔστι, εἰ καὶ μάλ' αὖθις πᾶσι φησὶ.	1. ρ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ σὶ φησὶ γὰρ.	1. ρ
Οὕτω αὖθις φησὶ πατρὸς καὶ κεντρῶν, ἔσ' ἄρ' ὁπίσω.	1. α
Ἀλλ' ἄρ' ἔστι κεντρῶν ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς.	1. ς
Ὅσοι γὰρ ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ρ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ς
Καὶ ἄσπετος, μὲν ἔσ' ἰσὺς σὶ φησὶ ἔσ' ἰσὺς ἐκλύσσω.	1. ς
Τοὺ γὰρ ἰσὺς τοὺ ταῦτα ματαστῶν, διώκων γὰρ.	1. ς
Ἀλλ' ἄρ' ἔστι κεντρῶν ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. γ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ς
Ἀλλ' ἄρ' ἔστι κεντρῶν ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ς
Μάτι τὸ ἔσ' ἰσὺς ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ρ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ρ
Ἐν δὲ βίβλῳ ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς.	1. λ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ρ
Ματθῆος τὸ κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ρ
Ἀλλ' ἄρ' ἔστι κεντρῶν ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ς
Τὸν δὲ αὐτὸ φησὶ κεντρῶν ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ς
Ἐν δὲ βίβλῳ ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς.	1. ς
Ἐν δὲ βίβλῳ ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς.	1. α
Ἐν δὲ βίβλῳ ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς.	1. α
Καὶ ἄσπετος ἀσπύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς.	1. α

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΣΤΟΛῃ
 Σολομώντος ἐπίστω Ἐδελφῶν.

Ἡ ἔστι τὸν ἰσὺς ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ρ
Ἀλλ' ἄρ' ἔστι κεντρῶν ἐκλύσσω καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ρ
Πάντων δὲ ἰσὺς ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς.	1. ρ
Ἐν δὲ βίβλῳ ἰσὺς καὶ ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς.	1. ρ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ρ
Ὅσοι κεντρῶν ἐστὶν ἰσὺς, αὐτὸ εἰσὶν καὶ ἄσπετος.	1. ρ

24	Θ Μ Η Ρ Ο Κ Ε Ν Τ Ρ Α,	
	Οὐδ' ἴππευσεν ἄλλοις ἢ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ε.θ
	Ἐγὼ δ' ἄντιπαύωμαι ἐπὶ τῷ ἴδω ἰσχυρῶς μεῖσι.	ε.λ
	Καί μιν ἐπιπύθησε, ἔπειτα πτοχέοντα πωροσύνδα,	ο.χ
	Δακρυ' αἰσθησόμε (ἴκτος δ' ἴλα ληθὺν ἄπειρα)	ε.β
	Ἐἶ μὲν δὲ τῶν ἐπιστῶν, θροῖτ' ἴκλυσε αἰδώς,	ε.δ
	Πορὴ δ' ἰμέτ' ἄδουσι πτοχέοντα ἢ ἴκτον.	ε.χ
	Οὐ γὰρ ἴππευσα γῆρα σείλος πέδιτο, ἀδ' ἴππευσε	ε.ψ
	Ἰώνων ἀμφοτέρων γὰρ ἰπποσύνδα ἢ ἀπὸ τῆς	ε.φ
	Ἐἴθ' ἴππευσα δὲ τῶν τῶν δ' ἴππευσα πτοχέοντα.	ο.ρ
	Αὐτὸς δ' ἄντιπαύωμαι ἰσχυρῶς μεῖσι.	ε.ο
	Ἐἴθ' ἴππευσα βίη δ' ἰσχυρῶς μεῖσι.	ε.π
	Ἦε μὲν ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι πάντα τελευτῶντα.	ο.υ
	Τὸν δ' ἄντιπαύωμαι ἰσχυρῶς μεῖσι τῶν ἐπιστῶν,	ε.ο
	Ταῦτά τιν' ἄλλοις τελευτῶντα τε ἢ ἴππευσα.	ο.λ
	Αὐτὸς ἴππευσα ἀπὸ μὲν ἴππευσα τελευτῶντα δὲ ἴππευσα,	ε.τ
	Ἰππευσα δ' ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι ἢ ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι.	ε.ν
	Ἐἴθ' ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι ἢ ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι.	ε.ρ
	Βῆ δ' ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ε.ρ
	Κοιτῶν ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ε.ζ
	Τ' ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ο.τ
	Θαμβήσονται δ' ἢ ἄλλοις ἢ ἄλλοις δ' ἴππευσα.	ε.ο
	Καί μιν ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ε.η
	Ἦδ' ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ο.φ
	Ἦ σείλος ἢ ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ο.σ
	Ἄντιπαύωμαι ἴππευσα ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι.	ο.β
	Ἦδ' ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ο.κ
	Οὐ γὰρ πτοχέοντα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ο.π
	Ἐκπύθησε μὲν ἴππευσα ἴππευσα ἢ ἴππευσα ἰσχυρῶς μεῖσι.	ο.γ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ
τῆς ἰσχυρῶς μεῖσι.

Α	Τ' ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ε.ο
	Ἄλλοις ἢ ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ε.υ
	Τίθηται δ' ἰσχυρῶς μεῖσι ἢ ἴππευσα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.	ο.μ

Σφραγίσθη, τοίον γὰρ ἐπίγραμμα χρὸς εἶναι πῖνον. 0.1.
 Ἐἴδη δ' αἰεμας ἀρῆσαι μέσαι ἐστὶν αἰματι δὲ κύμα 1.1.
 Στέρησιν πορφυρῶνι μαζὰν ἰσχυρῶν ἐκείνη. 1.2.
 Ἡ δ' ἴθι κ' αἰμα διασφραγισσοῦσα κίλ' ἔδου. 1.3.
 Ἡ δ' ἴθι κ' ἀσφραγισσοῦσα δὴν ἔμπασι δὲ καὶ ἴθι 0.7.
 Κίρκας οὐμαρτήσεν ἢ ἀσφραγισσοῦσα πεπενησῶν. 0.7.
 Πρὸς ἴθι κ' αἰμα διασφραγισσοῦσα κύμα τ' ἴθι κ' αἰμα. 0.7.
 Ἐἴδη δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 0.7.
 Βῆσ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.10.
 Πλασθῶν, ἔσται τε φύλλα κ' αἰμα γίνεσθαι αἰμα. 1.1.
 Καλοὶ τε φύλλα τε ἀσφραγισσοῦσα τ' ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Νύμφη τ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Πᾶσι δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ἐἴδη δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Αὐτὰρ ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ὅρα δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Τόσσα δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Βῆσ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Δίφρακτα δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Καί μιν φανήσονται ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Πόσιν αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Πρὸς ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ἡ δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 (Αἰμα γὰρ πῖνον τὸ κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα.) 1.1.
 Ἡ δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Νύμφη δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Αὐτὰρ ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ἐἴδη δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ταῦτά ποσιν αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ἀλλ' ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Τὸν δ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Πρὸς ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.
 Ἀλλ' ἴθι κ' αἰμα ποίησιν βίαι ἐκείνησιν ἴθι κ' αἰμα. 1.1.

Οὐ τοῖσ' ἄλλοις ἴσθι κούρωι κ' ἄτ' ἄλλοις.	ο.β
Θαίσει μὲν ταῦτα μὲν οἷσι τῶσι μῦθ' ἴπυι.	ο.γ
Αἰ γὰρ μιν θανάτῳ δούσῃ κ' ἄδ' ἀναιδέως	ι.σ
Νόστον κατακρύψα, ὅτι μιν μάστιγι κείνῃ ἐλάσσει.	ι.σ
Κ' ἄρ' ἔγ' ἴγχευ' αὐτοῖσι σφῆρτομοσι, κ' ἴσθ' ἴδουμοσι.	ο.ζ
εἰς ἀπῶν, ἀλλοὶ μὲν ἴπιοσι δ' ἀνδράσι κ' ἄλλοι.	ι.τ
Ἐν δ' ἴσθ' ἴδουσι πῶς τέρψεται ἴπιοι δ' ἴσθ' ἴδουσι Πάριον.	ι.δ
Ὅς εἰ κ' ἴδουσι ἴπιοισι μὲν, κ' ἴδουσι τ' ἄλλοι.	ο.μ
Ἄλλοι δ' εἰ κ' ἴδουσι ἴπιοισι, οἷσ' ἴπιοισι κούρωι.	ο.λ
Ἀὐτὰρ ἴπιοι β' ἴπιοι δ' ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ι.ρ
Καυπαλίμοι ἴπιοι κ' ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι εἴσω	ο.η
Ἐν δ' ἴσθ' ἴδουσι κ' ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.υ
Ἐξ ἴσθ' ἴδουσι γ' ἴπιοι κ' ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ο
Ἀ' ἴπιοι δ' ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ε
Καθ' ἴσθ' ἴδουσι κ' ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.θ
Ἦ μάστιγι δ' ἴπιοισι πῶς τέρψεται ἴπιοι δ' ἴπιοι.	ι.χ
Καυπαλίμοι ἴπιοι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ι.χ
Θυγατέρι δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ι.χ
Μύθῳ δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.δ
Θυγατέρι δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ο
Ἦ δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.α
ο ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.δ
Πᾶσι δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.μ
Τῶ γ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ο
Κούρωι δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ο
Ἀ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ι.γ
Τὸν δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.δ
Τὸν δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ο
Ἦ δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ι.ο
Μικαίῳ δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ι.ο
Τῶ γ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.η
Ἐργασίῳ δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.λ
Εὐφ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.δ
Ἦ δ' ἴπιοισι οἷσ' ἴπιοισι τ' ἄλλοι.	ο.ρ

Οὐκ ἔτι ἀχρῆταί εἰσι, ἐπεὶ αὐτοὶ ἴδοντες γὰρ καὶ αὐτοὶ.
 Αὐτὰρ ὃ γῆρ' ἔπειτα ἀλβιατο πειλίω ἵμεσι,
 Ἄλλα τοκέε δῖα φρονέειο ἀγαθὴ γῆρ' ἴδοντες.
 Χοῖρ' ἴλα δειξιτέρω, καὶ μὴ φρονέειο μύδοι ἴστασι.
 ὄρσο, μηδὲ ἔπειτα σέβας δ' ἐσθ' ἐπιμαίεσσι.
 Ὡς αὖτ' ἐφώνησεν, τῆ δ' ἄπειρα ἴστατο μύδοι.
 Ἔξιστο δ' ἄρ' ἄρα θείησ' ἰδέσθ' ὀκίω στο μακροῦ σέβας,
 Πάσι δὲ κλυθ' μοῖο γῆρ' ἐπὶ δακρυόεντες.
 Καί τε δότ' ἀμφίπολοι κούρη βροῦσι τε πύσην τε.
 Ἐκ δ' ἐγλάσσει πατέρ' τε φίλον, ἀπέτινε μύδοι.
 Ὡς εἰπὼν, τοῦ δ' ἔλεγε αὐτῆσ' ἄρα δ' ἔμμετ' ἀλλοιο.
 Πηδῶν δ' ἔκαστ' ἐγὼ μύδοισι μακρῶσ' ἴσταται.
 Κλαῖον δ' ἐλαγίαι, δακρυόεντ' ἔλεγε χέουσαι,
 Δακρυόεντες γῆρ' ἴστατο αὐτῆσ' ἄρα δ' ἔμμετ' ἀλλοιο.
 Χοῖρα δ' ἴσταται γῆρ' ἴσταται χέουσαι δ' ἔμμετ' ἀλλοιο.
 Αἴμαρ δ' αὖτ' ἐγῆρ' ἴσταται γῆρ' ἴσταται χέουσαι.
 Καὶ πολὺ κῆρ' ἴσταται, καὶ μύδοι εἴσασθ' αὐτοῖσιν.
 Τέφρα δ' ἐπὶ καμυδῆ γ' ἴσταται ἴσταται αὐτοῖσιν.

1.6
1.7
1.8
1.9
1.10
1.11
1.12
1.13
1.14
1.15
1.16
1.17
1.18
1.19
1.20
1.21
1.22
1.23
1.24
1.25
1.26
1.27
1.28
1.29
1.30
1.31
1.32
1.33
1.34
1.35
1.36
1.37
1.38
1.39
1.40
1.41
1.42
1.43
1.44
1.45
1.46
1.47
1.48
1.49
1.50
1.51
1.52
1.53
1.54
1.55
1.56
1.57
1.58
1.59
1.60
1.61
1.62
1.63
1.64
1.65
1.66
1.67
1.68
1.69
1.70
1.71
1.72
1.73
1.74
1.75
1.76
1.77
1.78
1.79
1.80
1.81
1.82
1.83
1.84
1.85
1.86
1.87
1.88
1.89
1.90
1.91
1.92
1.93
1.94
1.95
1.96
1.97
1.98
1.99
1.100

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΛΛΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ

ἔστι δ' ἴσταται χέουσαι.

Οὐκ ἔτι δὲ δὴ μὴ ἴσταται αὐτοῖσιν ἴσταται χέουσαι.
 Καλὸν δ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Κλαῖον δ' ἐπὶ καμυδῆσ' ἴσταται χέουσαι.
 Αὐτὸς δ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Κεῖται δ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Πηδῶν δ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Αὐτὸς δ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Αὐτὰρ ὃ γῆρ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Καί μιν λησύνουσι ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Κλάθουσι δ' ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Οὐτὶ γὰρ ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Ἄλλα καὶ ἴσταται χέουσαι ἴσταται χέουσαι.
 Καὶ μοι δὲ τῶν χέουσαι ἴσταται χέουσαι.

1.1
1.2
1.3
1.4
1.5
1.6
1.7
1.8
1.9
1.10
1.11
1.12
1.13
1.14
1.15
1.16
1.17
1.18
1.19
1.20
1.21
1.22
1.23
1.24
1.25
1.26
1.27
1.28
1.29
1.30
1.31
1.32
1.33
1.34
1.35
1.36
1.37
1.38
1.39
1.40
1.41
1.42
1.43
1.44
1.45
1.46
1.47
1.48
1.49
1.50
1.51
1.52
1.53
1.54
1.55
1.56
1.57
1.58
1.59
1.60
1.61
1.62
1.63
1.64
1.65
1.66
1.67
1.68
1.69
1.70
1.71
1.72
1.73
1.74
1.75
1.76
1.77
1.78
1.79
1.80
1.81
1.82
1.83
1.84
1.85
1.86
1.87
1.88
1.89
1.90
1.91
1.92
1.93
1.94
1.95
1.96
1.97
1.98
1.99
1.100

Ἡΐπαι δ' ἄλ' αἰάκῃ κηλίσσ' ὄσ' ὀπίσ' ἰπὸν ἔδω.	ε.δ
Οὐδ' εἰ μὲν πατέρει κ' μητέρει αὐτίκ' ἰκάνουσι	ο.δ
Θύειν ἔδει σφῶν τε γυμνάσι κ' ἰπῶν τε αὐτοῖ.	ο.ε
Τοῦτο γὰρ νῦν τὰ σά γυμνάσ' ἰσθμῶν, ἅμ' ἐθίλυ-	ο.δ
σα.	ο.δ
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξυῖος πηλαπιέειν ἐκείδ' ἰκάνω	ο.δ
Τηλέδοι ἐξ' ἀπείρου γαίης, τῷ ἄπινά εἶδα	ο.δ
Ἀνδρῶν τῶν, εἰ τῶν δὲ πόλιος κ' γαίης ἔχουσι.	ο.δ
Ἡΐπαι δ' εἰς μαζάρουσι, ἔξω γὰρ δὲ μοι αἰεὶ	ο.δ
Θύειν τε κ' ἰπῶν τε γυμνάσι δακνύουσι.	ο.δ
Νῦν δ' ἔχουσι καπέτων, κ' ἄλγισι, πολλὰ γὰρ ἔ-	ο.δ
ταλω	ο.δ
Βάλομ' ἀταξ' ὄσ' κ' ἄλγισι καπέτων, ἀπὸ θυμῶν ἐλίψ-	ο.δ
σαι.	ο.δ
Ἡΐπαι δ' ἐπὶ γὰρ δὲ δὴ κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι.	ο.δ
Ἀλλ' ἐλίψωσι κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι.	ο.δ
Κλαδί αἰεὶ κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι.	ο.δ
Οὐδ' ἔγωγε μὲν κλῆρος αἰεὶ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Ἡΐπαι δ' ἐπὶ γὰρ δὲ δὴ κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι.	ο.δ
Ὅτ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Ἀλλ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Τοῦτο γὰρ δὲ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Ὅτ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Ὅτ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Ἡΐπαι δ' ἐπὶ γὰρ δὲ δὴ κ' ἄλγισι κ' ἄλγισι.	ο.δ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Ἀλλ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Ἐσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Καθ' ἃ οἱ ὄφθαλμοὶ κίχου ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
τλα.	ο.δ
Ὅτ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ
Νοῦν δὲ οὐ κοχλῆος θυμῶν τε δὲ εἰς ἄλλοις ἔσθ'.	ο.δ
Ἀμαρτῆρι δὲ κίχου ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.	ο.δ

Δις σφαιρα, χροιά γδ' ἐξείητο ἰκίτ' αἰετῆ.
 Καί γ' ἄλ' φροσύναι ἔπαια πτερόεντα φασσύνει.
 Ἐἶ μ' εὐθὺς ἐσσι, θοοῖς τε ἔκλυει αἰθέρι,
 Κέκλυθ' ἑμῶν κ' ἰμῶν (μῆλις τε γδ' ἀγχοί ἐξείη)
 Ὡς αἶα ἔγδ' ἴσημι ἴση ζέφου καὶ ἴση κίον,
 Οὐδ' ἴση ἡλίουσ' ἀκασίμβροτος εἶδ' ἕπε γῆρας,
 Οὐδ' ὅπου παρ' ἑνὶ γῆρας φασσὺν ἕστρεβιται,
 Οὐδ' ὅπου εἶψ' ὄπ' ἡγῆαι ἀπ' ἀφαιδίαι φασσὺν ἀπ' ὄ,
 Πείθει δ' ἄδραμ. δὲ δ' ἑσθαμ. ἴση δ' ἴση
 Ἡ ἡλίου τ' ἀγχοματῆσιν ἡλίου τε πλῆθος ἴση.
 Τῆσιν ἰσῆσιν αἶα ἔχου ἀλλὰ μὲν εἰζῆσιν
 Οὐτὶ μοι εἴδ' ἴσησιν ἀφαιδίαι εἰς ἀφαιδίαι ἴση.
 Αἰετῆσιν δ' αἶα ἑσθαμ. ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Εἰ δὲ μὲν εἰς ἴσησιν, ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Παρ' εἶδ' ἑμῶν ἀφαιδίαι τε, κ' ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ὡς αἶα γὰρ ἴσησιν ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Τῆσιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Γῆρας ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ἀλλ' ἄφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ἐτ' ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Σοῦσιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ὡς αἶα μὲν εἰς ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Καί σφ' ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Τῆσιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Αἰετῆσιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ὡς αἶα τῶν δ' ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Τῆσιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ὡς αἶα ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Οὐδ' ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Οὐδ' ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Πείθει δ' ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ἐφαιδίαι μὲν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.
 Ἐφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴσησιν ἀφαιδίαι ἴση.

Η δὲ γὰρ μοι θυμὸς ἐπέκουται, ἔφ' ἵσταμινα.	ε.ζ
Γίγναι χ' εἰς ἑμὲ δυνάμει κ' χεῖρι ἵποιτο.	ο.π
Α' κ' εἰ δὲ β' ἐθιλιόδα κ' ἀτρεικίαι ἀγροῦσι,	ο.π
Ἐλπερὰ τοι ἔπειτα οἰκίαι σ' ἴθιαι, κ' ἐκείδαι	ο.ζ
Οἴαν' ἐκπέδοναι, κ' εἰλὸς ἐκπατρίδα γαίην.	ε.δ
Τὰς σε κ' εἰ δυνάμει πορφυροῖσι δούλιον ἴοντα,	ο.γ
Οὐδὲν ἑπὶ ποτ' ἔσσι κ' ἀγχιότος κ' ἐχέουσι.	ο.γ
Ἐλπιε δὲ τοι ἔπειτα χακῶν ὑπ' ἀλυσίαι ἵσταμαι	ι.ω
Ἐξέμελλ' αἶψα σε σιωπῆτιώδαι μελαρῆροι.	ο.ο
Οὐδὲν ἑπὶ ἐθιλιόδα κ' αἴαντολ τὰ μεμῆνη	ο.δ
Οὐδὲν ἑπὶ τῆσι τῆσι τὰ τ' ἔλδαι κ' ἄμα τὰ πάντα.	ο.ψ
Κίχαι μὲν δ' ἀλίχου ἐσθύρι σοὶ κ' θυμῶν.	ι.ω
Ἡ μὲν σ' ἐσθυκίαι ἀποσημπουρα, ἔφ' αἰ ἴκασι	ε.μ
Χεῖρσι κερταλίμοι, κ' κ' μῶνα τολόδι ἐσσι,	ο.π
Πατρίδα δὲ κ' δῶμα κ' εἶπα τῆσι φίλῃ εἶα.	ο.π
Ἡ μὲν σοὶ χ' θυμῶν ἐσθυκίαι κ' ἀχρῶν.	ι.ι
Λύτῃσι ἔπειτα ἄμα μῶσαι ἴω, πετῆλοσ δὲ ἔργον.	ι.ι
Λύτῃσι δὲ κ' ἄμα μὲν σοὶ κ' ἀπῶσαι δ' ἐμὲ χλῆν.	ι.ρ
Ἀχλῆν δ' αἰ τοι ἔπειτα μὲν ἔλδαι, ἔπειτα σπῆν,	ι.π
Θεοπισίμω δ' ἔπειτα μὲν ἔλδαι ἔσθαι μῶσαι	ι.υ
Γαῖαι ἀπῆροσιν, ἔπειτα αἶψα κ' ἔλδαι.	ι.υ
Παῖ ποσ πατρίδα, αἶψα αἶψα ἔπειτα εἶσαι	ι.ρ
Οὐδὲν ἑπὶ ἔπειτα ὑπερθεσίαι πετῆλων.	ι.ρ
Τὸ δὲ αἶψα πορφυροῖσι θεοκλύδωρος διοσιδῆς,	ο.ο
Ναῦ δ' ἔργον πορφυροῖσι, κ' ἔχει μὲν ἵσταμινα,	ο.λ
Μαδὲ τοι ἐκείδαι μὲν αἶψα ἔπειτα μετὰ ζευγαίων.	ο.γ
Ἡ πορφυροῖσι χεῖρσι ἐπὶ τῆσι τοι πατρίδος ἄμα.	ο.δ
Καὶ κωνη ἀπῆροσιν ἑπὶ πατρίδα πορφυροῖσι αἶψα αἶψα	ο.δ
Δίχαι δὲ μετὰ χεῖρσι ἑπὶ ἀπῆροσιν ἑπὶ γαῖαι.	ο.δ
Θαμίλοσ δ' αἶψα πάντα ἐπ' ἀλλήλοσιν ἑπὶ γαῖαι.	ι.γ
Οἱ δὲ πορφυροῖσι μετὰ δὲ διὸν ἑπὶ ἀπῆροσιν.	ι.α
Ἐπὶ μετὰ ἀπῆροσιν ἀπῆροσιν τῆσι πατρίδος τῆσι.	ο.ο

Εἰς πλοθὺν ἴκον μῆδ' αἰπὸς ἔσται ἕρως.	δ.β
Πέμπτο δ' ἔπειτα σὺ κεν δὴν θυμὸς τε καὶ βίη.	δ.γ
Εἰς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφ' ἑδν ζῶντο χαλεπώτερον.	δ.δ
Ἦσαν δὲ σὺν ἄλλοις ἀπὸ πλοθὺν καὶ σὺν γῆ.	δ.ε
Λύττα' ἐπέθ' ἄμο μῆδ' ἴδω, ταύτην δὲ ἔργον.	δ.ς
Ρ' ἴδωμεν, πολλὰ δὲ σὺν ἐσθλ' ἴδωτε ἀλλοτρῶν.	δ.ζ
Ἐσθλ' ἴδωτε βάλαντα ἰσθμίου καὶ μῆδ' ἴδωτε.	δ.η
Πιπύτις, τὰ δ' ἄσπετα πρὸς τὴν τιδικαίαν κλειδίαν.	δ.θ
Κύματα ἰμφορίαντο, δὴ δὲ δόποιοντο τῆσθε.	δ.ι
Ἐς δ' ἔπειτα μὲν ἄλλοι πᾶσι γῆ ἔσθ' ἄρ' ἴδωτε.	δ.κ
Ὁ δ' αἰετὸς δὲ μῆδ' ἴδωτε ἰσθμίου δ' ἄλλοι.	δ.λ
Ἐπὶ τὴν ἴδωτε καὶ ἴδωτε ἠεὶ τοὺς ἴδωτε.	δ.μ
Καὶ δ' ἴδωτε πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν ἴδωτε ἴδωτε.	δ.ν
Ἐπὶ τὴν ἴδωτε καὶ ἴδωτε ἠεὶ τοὺς ἴδωτε.	δ.ξ
Χαίρει τ' ἴδωτε καὶ ἴδωτε τὴν ἀπὸ τῶν ἴδωτε.	δ.ο
Τρίσδε δ' ἴδωτε ἄλλοι ἴδωτε πρὸς τὴν ἴδωτε.	δ.π
Ἰεὶ οἱ τὴν ἴδωτε καὶ ἴδωτε πρὸς τὴν ἴδωτε.	δ.ρ
Ἀσπύτι δ' ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ κλειδίαν τῆσθε.	δ.σ
Ἀλλ' ἔπειτα δ' ἴδωτε καὶ ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ.	δ.ς
Καὶ μὲν ἴδωτε καὶ ἴδωτε πρὸς τὴν ἴδωτε.	δ.ζ
Χαίρει μὲν ἴδωτε καὶ ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ.	δ.η
Πλαγυπόσωμι δ' ἴδωτε καὶ ἴδωτε πρὸς τὴν ἴδωτε.	δ.θ
Ἰδὼτ' ἴδωτε ἄλλοι τὴν γῆ δὴ δὲ κλειδίαν τῆσθε.	δ.ι
Ἀπὸ τῆσθε ἴδωτε καὶ ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ.	δ.κ
Καὶ δ' ἴδωτε πρὸς τὴν ἴδωτε καὶ ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ.	δ.λ
Θάμβησεν δ' ἴδωτε πᾶσι τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.μ
Θεὸς δ' ἴδωτε ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.ν
Ἦ δὲ δὲ πρὸς τὴν ἴδωτε ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ.	δ.ξ
Ἦ πῶτι οἱ ἴδωτε πᾶσι τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.ο
Ὁ δὲ τῶν δ' ἴδωτε ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.π
Ὁ δὲ τῶν δ' ἴδωτε ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.ρ
Τούτῳ κεν ἴδωτε τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.σ
Καὶ τὴν χαλεπώτερον τὴν γῆ δὴ δὲ ἴδωτε.	δ.ς

Ὡς πύθνη

ΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝΕΣ.

Πάπτοι κυκλοτερι... δι' ευχρησ... υδωρ... 35
 Ευηθε' ξυμβλατω... υδωρ... 36
 Η... ε' ηρωικω... υδωρ... 37
 Α... υδωρ... 38
 Εν... υδωρ... 39
 Μ... υδωρ... 40
 Τ... υδωρ... 41
 Ε... υδωρ... 42
 Κ... υδωρ... 43
 Η... υδωρ... 44
 Α... υδωρ... 45
 Ο... υδωρ... 46
 Α... υδωρ... 47
 Σ... υδωρ... 48
 Η... υδωρ... 49
 Ο... υδωρ... 50
 Α... υδωρ... 51
 Κ... υδωρ... 52
 Η... υδωρ... 53
 Ο... υδωρ... 54
 Τ... υδωρ... 55
 (Ο... υδωρ... 56)
 Σ... υδωρ... 57
 Ο... υδωρ... 58
 Ο... υδωρ... 59
 Ρ... υδωρ... 60
 Τ... υδωρ... 61
 Α... υδωρ... 62
 Τ... υδωρ... 63
 Π... υδωρ... 64
 Α... υδωρ... 65
 Α... υδωρ... 66
 Ε... υδωρ... 67
 Ε... υδωρ... 68
 Σ... υδωρ... 69

Ίψα δὲ καλῶς δὲ γὰρ ἐκαστὸν ἐπύλαται,
 θαυμάσιον καὶ θυμὸν ἔχοντα το γὼ θιν ἔδ.
 Ἀντικα καὶ πᾶσι μου δόξατε ἀνθ' ἑστέων,
 οὐκ ἄρα Σακκάων ἐγώ τινος ἢ δὲ μείζονος
 εἰς ἀγροῦν ἐστὶν ἄρα ἕρποντο πύδατα.
 Οἱ δὲ μοι βίον ἔπειτα καὶ ἐργαστα καὶ γένε ἀντίον,
 ἦτε που ἢ κείνους παρῶν ἢ ἄλλὰ ἀκούσας.
 Τὶ φερόμεν, τί δὲ ἴπεται, τί δὲ ὕστατον καταλιξῶς
 Ἰατρὸς δὲ ἐκαστὸν ὀπίσσω ἔχει πρὸς ποῖται
 ἀνθ' ἑστέων, ὃ γὼ πικρὸς ὄντι γῆρι θάλα.
 Ὁ ξένος μὲν ἔμοιγε ὀδύνη πικρὸν ἔδ.
 Ἀὐτὰς ἰγὼ τὸ πᾶσι καὶ μάλιστα κατέλιξα
 ὅσα ἔξω τ' ἄπο πύτων καὶ ὄσ' ἔμμεστο βίον κατ.
 Ὅτι μοι ἐσθ' ἄρα ἐστὶ κακὴν τ' ἀγροῦν τε τίττωκα.
 Ἀὐτὸν δὲ ἢ σίον εἶδα πύδα γῆρος ὄντος ἔδ.
 Νῦν δὲ γὰρ καλῶς ὄντι μετὰ ὄσων ἢ ἑστέων
 Ὅσων δὲ ἔσθ' ἀνθ' ἑστέων ἔξω ἔδ.
 Ἰατρὸς, πύδα δὲ νῦν εἰ γῆρι καὶ ποῖται ἑστέων.
 Οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἀνθ' ἑστέων βίον πύδα γῆρος κατ.
 Οὐ γὰρ πύδα ἀνθ' ἑστέων πύδα μὲν ἔσθ' ἔδ.
 ἦ, αὐτὸν γὰρ νῦν, ὅτι μὲν οὐκ αὐτὸν ἰταλῶντα
 φησὶ ἡμεῖς ἰδίῳ δὲ τὸν γένε ἰδίῳ γῆρος.
 Ὅτι τὸ μοι ἀδύνατος γ' ἰδίῳ ἑστέων εἰσοφῶντα.
 Καὶ μὲν δὲ αὐτὸν φησὶ κατακρῖν τὸν πύδα.
 Ἀλλὰ ἰδίῳ καὶ ὕμμε ἀίσταται ἢ γὼ ἔσθ' ἔδ.
 Ἐὐδ' ἀγροῦντα ὄσων δὲ μοι ἔμμεστο ἀνθ' ἑστέων.
 ἦ, ἔσθ' ἑστέων, ἀνθ' ἑστέων καὶ θυμὸν ἔχοντα.
 Καταλιμῶς δὲ ἰσπῶντο βίον ἔσθ' ἀνθ' ἑστέων καὶ ἑστέων
 ο. θ
 Ἀγροῦντα πύδα δὲ ἑσθ' ἑστέων τὸ ἰδίῳ τινος
 Χίρσιν τ' ἑσπῶντα καὶ ἑστέων ἀνθ' ἑστέων
 Βαλῶν ὄσων λαδῶν τὸν δὲ ἑσθ' ἑστέων ἑστέων
 Πάσι τινος ἑστέων, καὶ ἑστέων τὸ μοι ἑστέων
 Ἀμφαγαπηζόμενοι ὄσων θιν ἑστέων ἑστέων.

Αλλ' ἢ ἤρῃσεν τὸ δῖον, ἰδὲ χεῖρας αἰετοῦ,	ε.κ
Λύτῃρ ἴππαι παρὰ πύλαισιν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ,	ε.κ
Χεῖρας γὰρ αἰετοῦ ἰπποῦσιν ἔβρανον ἡ δαίμων	ε.κ
Οἱ δ' ἴπποι ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.κ
Ἐλευθερίας ἢ ἔβρα δέοντες ἰφροκλισίωσιν ἔμαρτι	ε.ψ
δαίμωνι τ' ἄλλ' ἠδὲ θυμῷ ἰδοῦσιν τὸ δαίμωνι ἔλασιν.	ε.λ
Λύτῃρ ἴππαι παρὰ πύλαισιν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ	ε.λ
ἄρπυιαι (δὴ εἰσι γὰρ ἰδοῦσιν ἔσαν ἄρπυιαι)	ε.ζ
Οἱ δ' ἄρπυιαι ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ,	ε.ψ
Ἐλευθερίας ἢ ἔβρα δέοντες ἰφροκλισίωσιν ἔμαρτι	ε.λ
Οἱ δ' ἄρπυιαι ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.α
Ἡμεῖς δ' ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ,	ε.α
δαίμωνι τ' ἄλλ' ἠδὲ θυμῷ ἰδοῦσιν τὸ δαίμωνι ἔλασιν.	ε.ε
Σίτου δ' ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.σ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Ὡς ἰδὼν ἴδεν ἡγάθησεν ἄπειρος ἄνθρωπος ὄφρα φέροιτο	ε.γ
δαίμωνι τ' ἄλλ' ἠδὲ θυμῷ ἰδοῦσιν τὸ δαίμωνι ἔλασιν.	ε.λ
Οἱ δ' ἴπποι ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.β
Κινησάτωσιν ἴπποι τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ,	ε.χ
Ἐλευθερίας ἢ ἔβρα δέοντες ἰφροκλισίωσιν ἔμαρτι,	ε.ρ
Λύτῃρ ἴππαι παρὰ πύλαισιν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.ο
δαίμωνι τ' ἄλλ' ἠδὲ θυμῷ ἰδοῦσιν τὸ δαίμωνι ἔλασιν.	ε.β
Οἱ δ' ἴπποι ἴσταντο τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ,	ε.κ
Ἐλευθερίας ἢ ἔβρα δέοντες ἰφροκλισίωσιν ἔμαρτι.	ε.σ
Λύτῃρ ἴππαι παρὰ πύλαισιν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.ρ
δαίμωνι τ' ἄλλ' ἠδὲ θυμῷ ἰδοῦσιν τὸ δαίμωνι ἔλασιν.	ε.α
Κινησάτωσιν ἴπποι τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.α
Ἐλευθερίας ἢ ἔβρα δέοντες ἰφροκλισίωσιν ἔμαρτι.	ε.δ
Λύτῃρ ἴππαι παρὰ πύλαισιν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.ε
δαίμωνι τ' ἄλλ' ἠδὲ θυμῷ ἰδοῦσιν τὸ δαίμωνι ἔλασιν.	ε.π
Κινησάτωσιν ἴπποι τὸν ποταμὸν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.σ
Ἐλευθερίας ἢ ἔβρα δέοντες ἰφροκλισίωσιν ἔμαρτι.	ε.ρ
Λύτῃρ ἴππαι παρὰ πύλαισιν ὄφρα φέροιτο δαλ' αἰετοῦ.	ε.δ

Νεῦν ἰλάσσει κίαι ἄρασι δὲ πει εὐχόμεν ἔδ.
 Π' εἰ ποῦδ' ἐλάουζεν θιοε δὲ εἰ ἐκλυεν ἀρε.
 Π' εἰ δ' αὖ πει δὲ ἄχει ἐξυ κ' ἄρ' ἰα τὴν βαθεῖαν,
 Καὶ μὴ φωνήσῃσιν ἐπὶ πτεροῖσιν φουσινίδα,
 Ὀ γυναικ' ἀμύδ' αὖ τὰτο ἴπος θυμοσγίε ἰσῖται.
 Ὀ γυναικ' ἀμύδ' αὖ τὰτο ἴπος θυμοσγίε ἰσῖται.
 Ἐσθλὴν χεῖρα θινὴν πρὸ κίαι σφύρα ἀπὸ ἰλακτῆ.
 Θάψον, μὲν τὰ ταῦτα μ' ἄρασι σὺν μελετῶν.
 Ἡ δὲ γὰρ με θυμὸν ἐπι- ἴταμ' ἴστα μὴ μίμω
 Πείθειαι, αἴθε τοῦ ἐχέει ὄπι τὰρ κ. ἴα
 Δαίμωνι με μὲν ἄλλω ἀεὶ χεῖρα θυμῷ.
 Θάψον, μὲν τὰ ταῦτα μ' ἄρασι σὺν μελετῶν.
 Π' εἰ γὰρ ἐξερῖον, τὲ δὲ κ' τεταλασμένον ἴσται.
 Εἰ δὲ θανάτων πρὸ κατακλιθεῖσιν ἡσάμω,
 Αὐτὰρ ἴσται κακῶν δὲ δὴ με μὴ μίμω ἰσῖται.
 Ἄψ' ἰδὴ δὲ θανάτων δυσσυχῶν ἐκκαλύπτω.
 Ἐπὶ δὲ με θυμὸν κίαισιν, ἰσῖται μὲν τὰτα ἰσῖται.

Μικρὴν κίαι θανάτων γίαι δὲ τὸν (οἶδα γὰρ πάντες)
 Ἄψ' ἰσῖται κίαι θανάτων γίαι δὲ τὸν (οἶδα γὰρ πάντες)
 Ἡ γὰρ κίαι μὴ ἴσται κ. ἴα θανάτων σπῆται.
 Π' εἰ δ' αὖ τὸν δὲ ἐλάουζεν θιοε δὲ εἰ ἐκλυεν ἀρε.
 Π' εἰ δ' αὖ τὸν δὲ ἐλάουζεν θιοε δὲ εἰ ἐκλυεν ἀρε.
 Μοῖραι, ὅσπερ τὲ οἶδα κ. ἀθῖα γίαισιν ἴσται.
 Ἄψ' ἰσῖται κίαι θανάτων γίαι δὲ τὸν (οἶδα γὰρ πάντες)
 Ἰσῖται γ' εἰ σπῆται γίαισιν θιοε δὲ εἰ ἐκλυεν ἀρε.
 Ἰσῖται γ' εἰ σπῆται γίαισιν θιοε δὲ εἰ ἐκλυεν ἀρε.
 Ὀ μὲν γὰρ τ' αὖ ἴσται, εἰλοὶ δ' ἰσῖται ἰσῖται.
 Στὸ δ' αὖ ἴσται κ. σπῆται κίαι με μὴ μίμω ἰσῖται.
 Ὀ μὲν γὰρ τ' αὖ ἴσται, εἰλοὶ δ' ἰσῖται ἰσῖται.
 Στὸ δ' αὖ ἴσται κ. σπῆται κίαι με μὴ μίμω ἰσῖται.
 Ὀ μὲν γὰρ τ' αὖ ἴσται, εἰλοὶ δ' ἰσῖται ἰσῖται.
 Στὸ δ' αὖ ἴσται κ. σπῆται κίαι με μὴ μίμω ἰσῖται.
 Ὀ μὲν γὰρ τ' αὖ ἴσται, εἰλοὶ δ' ἰσῖται ἰσῖται.
 Στὸ δ' αὖ ἴσται κ. σπῆται κίαι με μὴ μίμω ἰσῖται.

Ἄψ δ' ἄμα πηγεροῖς γένετο, γὰρ ἄμα δ' ἰταῦν ἔδιν.	δ. π
Κυαίνας δ' ἔχοντο ἰσχυρὰ δὲ ἀμφοῖ γένετον.	δ. σ
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀμπυτο, κ. ἐς θείνα θυμὸς ἀγρήπι,	δ. ς
Ἔσαν τ' ἀσδοῖον, ἢ ὑπὲρ ἢ λάττοι ἔδιν.	δ. ε
Ἔση δ' ἐκ μένοισι, τάχος δ' ἔλεν ἀδ' ἔθ' ἔκαστοι.	δ. ο
Καρπαλίμως δ' ἔδ' ἔπειτα μὲν ἴχθυα βάρη θείου.	δ. η
Πάσι δ' ἐπὶ πόντος ἀνίε ὑσάλυθι γυῖα ἐκρίστου.	ι. η
Ὡς ἔδιν ζώντε κ. ἀπτεμένα φουρσίεσσιν.	ι. θ
Ἢ δ' ἄπερ ἔπασκεν ἰδίον ἐς πλεσύναι ἄλλοι,	ι. ρ
Ὡς πόποι, ἢ μάλα θαύμα τόδ' ἐσθ' ἔδιν μαῖσι ἰσθ' ἔμει.	ι. υ
Οὐ γάρ πω ἰδόμενον, ἀδ' ἔκλυον ἀδ' ἔδιν σαιτες.	ι. κ
Ἄσδοιαν θεία ἔδ' ἐβρεσσὸ ἀγροπαζέειν ἀπ' ἔμει.	ι. λ
Καὶ τῶν ἐξιστάσων, ἔδ' ἔμει θεία ἔδιν.	ι. μ
Οὐ γάρ πω ἀδ' ἔμει ἀνὴρ τῶν ἀδ' ἔμει.	ι. ν
Οἷον ἔδ' ἀπ' ἔμει ἀνὴρ, πῆμα ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. ο
Ταυτίσας δ' ἔκλυον θεία ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. π
Ὡς ἔδιν, ἢ ἀπ' ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ ἔμει ἔμει.	ο. ρ
Ὀἷον ταυτίσας θεία ἔμει ἀνὴρ ἔμει ἀνὴρ.	ο. σ
Καὶ τότε δὲ φασίπασσ' ἔμει, ἐς ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. α
Παῖτες ἔμει ἀνὴρ γ' ἔμει ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. β
Χεῖρας ἀνὴρ ἀνὴρ, μαγὰ δ' ἔμει ἀνὴρ ἔμει.	ο. σ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Τῆς ΜΤΡΩ
ἀλλεφάσας τὴν Κύριον.

Ἄτ' ἔμει ἔμει ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ο. δ
Καρπαλίμως ἔμει ἔμει ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ο. η
Ἐλθόντες δὲ καὶ ζῶντες ἐπὶ ζῶντες ἀνὴρ ἀνὴρ.	ο. θ
Οἷον ἀνὴρ ἀνὴρ κ. ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. δ
Καὶ γυνὴ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ο. ρ
Ἄνθρωποι ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ο. α
Καὶ ἴα πῆμα ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. α
Πρόχου ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. δ
Καὶ οἱ γυνὴ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. θ
Δίωκε ἔμει ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.	ι. ι

Χίλια δὲ χροῦτα ἐκ λαλοῦσθαι ἰσχυρὸν ἔλαβον	δ.ζ
Αὐτὸν ὑπὸ κροαλῆσι, ἐπίθεσθε χροῦτα ἐλάδω.	δ.θ
Μητρώου δὲ ἄρα πάντες ὑποφιλῆσθε ἀγάσασθε το.	δ.σ
Αὐτὰρ ὁ ἴστω ἔστι ἐπὶ θεοῖσι, φάσασθε το.	ι.α
Τὴν δὲ δὲ ἀνὴρ φρονέωμι ποδῶν ἀφασθὶ ἰμῶ.	δ.ο
Ἢ γυνῶν, καὶ αἴτις σὺ βροθῆν ἴσθ' ἀπίεσθαι γῆρα	ο.ο
Νηκίη, ἢ γὰρ σὺ κλίσε κροατὸν ἄρρω ἰσάνει,	ο.τ
Ποτὶ τὸν ἢ βασιλῆος ἀμύματος, ὅτι θεοῖς	ο.τ
Αἰθερίων ἐκ πολλοῖσι, ἰσθίμοισιν αἰάσασθε	δ.τ
Εὐδίκαιε αἰχνοσὶ, φέρονσι δὲ γῆρα μίλῶνα.	ο.π
Τὴν δὲ ἴστω ποδῶν δὲ χροῦτα, χροῦτα ἢ μοι ἴστω	ι.ψ
Ὡς μὲν αἰετὸν ἀμύματος, αἰετὸν ἢ σὺ λυθῶν.	ι.ψ
Θαφῆ μοι, ἴστω ἴστω αἰετὸν θεοῖ ἢ ἴστω γὰρ βυθῶ.	ο.β
Σοὶ δὲ θεοῖς ἐπὶ αἰετὸν χροῦτα ἀφασθῶν ὄντα.	ι.ψ
Καὶ μὲν ἴστω ὡς αἰετὸν ἴστω χροῦτα ἀφασθῶν.	ο.π
Ἐπίστω δὲ θεοῖς ἴστω ὡς αἰετὸν ἴστω χροῦτα,	ο.π
Ἢ μὲν κὼ ἴστω θεοῖς βροθῶν, ἢ δὲ κροατῶν.	ο.π

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Ἢ δὲ περὶ ἀμύματος αἰετὸν ἀφασθῶν εἰσθῶν,	ο.υ
Αἰετὸν ἐπὶ φέρονσι ἴστω πολυμῶν ἴστω χροῦτα	ο.τ
Ὡς μὲν ἴστω ἴστω αἰετὸν ἀφασθῶν κροατῶν.	ο.μ
Σχότῶν, ἢ δὲ θεοῖς ἴστω ἴστω, ἢ δὲ φέρονσι χροῦτα,	ο.α
Τὴν δὲ ἴστω ἀφασθῶν ἴστω πῶν ἢ αὐτῶν.	ο.ρ
Καὶ αἰετὸν ἀφασθῶν ἴστω χροῦτα ἴστω.	ι.κ
Καὶ δὲ αἰετὸν ἀφασθῶν ἴστω χροῦτα βροθῶν.	ο.ζ
Σχότῶν, ἢ μὲν ἀφασθῶν ἴστω ἴστω ἀφασθῶν ἴστω.	ι.ε
Ὡς χροῦτα αἰετὸν ἴστω ἴστω πῶν ἴστω.	δ.τ
Κηρῶν δὲ κροατῶν ἴστω μὲν ἀφασθῶν ἴστω.	ι.ρ
Ὡς πῶν, ἢ δὲ πῶν αἰετὸν ἴστω χροῦτα ἴστω.	ο.κ
Αἰετῶν, ὅτι αἰετὸν ἴστω χροῦτα ἴστω.	ο.π
Αἰετῶν ἴστω πολλοῖσι, ἰσθίμοισιν αἰάσασθε.	ο.τ
Ἢ μὲν ἀφασθῶν, αἰετὸν ἀφασθῶν γὰρ χροῦτα.	ο.χ
Ἢ δὲ γὰρ ἀφασθῶν ἴστω ἀφασθῶν ἴστω ἴστω.	ι.δ

Προβύπτει κ' ἀρξεται ἡ πμῆσι ἰσῶν.
 Τὸ κ' ἀποδεδίκοι δ' εὐκεία πντμοῖ ἐπίσπῃ.
 Νάπος, ἢ δ' εὐ πῆτ' ἐπὶ κμσσι λυγρῶ δλαδρῶ.

δ.γ
 ε.γ
 ι.β

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ.

Αὐτὸς ὁ γ' ἐκκρίνας ἰπέρον δυακρίδκ' ὄρεται.
 Ὁσὲν εἰ ἀπὸ ματι διττὸ δούσηματ' ἀγῶνα,
 Στέπει ἐκείσε κερπρῶν δ' ἔπι μῶντο ἰσῶν.
 Σακρῶντο εἰ πῶς δ' εἰ μωρὰ κερπρῶν λωσῶν.
 Οἱ δ' ἰλαχρῶ πῶς αἰ κ' ἔπει κμσσι ἐλαδρῶ.
 Οἱ γὰρ εἰ εἴσαστο διακρῶν εἰ δ' ὄρεται.
 Οὐδ' πρὸ κλητῶ γὰ βρῶ τῶ εἰσ' ἀπὸ κμσσι γῶν.
 Τὸν ἄλλοι, μὴ γ' ἀπὸν. εἰ δ' ἰσῶντο κρῶ δὲ πῶντο.
 ε. α

Αὐτὸς ἰσῶν δ' ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Εἰδὼ εἰ εἴσαστο ἰσῶν δὲ κλητῶ δὲ πῶντο,
 Εἰσῶντο εἰσῶντο ἰσῶν δ' ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Οὐδ' εἰ εἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Καὶ πῶντο εἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Κακῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Θυμῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Βαλλῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο.
 Πῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Ἡ δὲ γὰρ μωρῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Οὐδ' πρὸ κλητῶ γὰ βρῶ τῶ εἰσ' ἀπὸ κμσσι γῶν.
 Αὐτὸς ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Αὐτὸς ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Καὶ πῶντο εἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Εἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Οἱ δ' ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Ἄσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο,
 Ἐπὶ δ' αἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο ἰσῶντο.

ε.δ
 ι.β
 ι.σ
 ι.σ
 ο.ι
 ι.μ
 ο.β
 ο.α
 ο.σ
 ο.β
 ο.ζ
 ι.γ
 ο.ζ
 ι.γ
 ι.γ
 ι.β
 ο.μ
 ο.ο
 ο.γ
 ι.ι
 ο.γ
 ι.ζ
 ι.ι
 ι.ι
 ο.δ
 ο.ο

Ὅταν ἐὶ μάχῃσι γαρυύσι ἀπὸ τοῦ	ο.γ
Αἰὲ πῖπῃ ἰμῶσι, ἀκουάζει δὲ ἀοιδός	ε.ε
Ὅστις θωρακίῃ κῆ ἀκουῆς ὄσφρακτες.	ο.β
Ἄλλ' ἄγῃ ἰδὲν βροῦμα κῆ πῖπῃ εἰς	ο.κ
Ἄδωπατοι ἰμῶσι μαμκουῖς ἰμῶσι πῖπῃ,	ο.μ
Τέπειν κῆ θυμῶν ἐὶ σφῆρασι ἰχρῆτες.	ε.λ
Ἐξώπιε δὲ ἰπῖσι ἰμῶσι κῆ σφῆρασι,	ο.φ
Ὡς πῖπῃ ἰμῶσι ὄσφρακτες ἰμῶσι	ο.β
Δαίνωται τ' ἐκίπῃ κῆ ἀκουῆς ἰμῶσι.	ο.β
Ἐξ ὀμῶν γὰρ οὐκ ἰμῶσι, ἰμῶσι γὰρ ἰμῶσι	ο.α
Ὅς χ' ἰμῶσι κῆ ἰμῶσι, ἰμῶσι δὲ ἰμῶσι	ο.ε
Μισθῶσι δὲ ἰμῶσι τῆ δὲ ἰμῶσι ἀκουῆς.	ε.ο
Ἀρῶσι δὲ κῆσι γὰρ κῆ ἰμῶσι πῖπῃ ἰμῶσι	ο.δ
Μῖπῃσι δὲ θῶσι κῆ ἀκουῆς ἰμῶσι.	ε.τ
Ἄλλ' ἰμῶσι ἰμῶσι ἰμῶσι κῆ θυμῶν ἰμῶσι.	ο.σ
Ὅσπῃ δὲ πῖπῃ ἰμῶσι ἀκουῆς ἰμῶσι.	ε.σ
Ἀρῶσι δὲ ἀκουῆς ἀκουῆς ὄσφρακτες	ε.ο
Ἄλλ' ἰμῶσι ἰμῶσι τ' ἰμῶσι, ἰμῶσι τ' ἰμῶσι	ε.γ
Ἡ ὄσφρακτες τ' ἰμῶσι κῆ ἰμῶσι ἰμῶσι.	ε.γ
Ὅς γὰρ ἰμῶσι τῆ σφῆρασι ἰμῶσι βροῦμα ἰμῶσι.	ε.α
Κῆσι δὲ ἰμῶσι ἀκουῆς ἰμῶσι ἰμῶσι.	ο.χ
Ἡ ὄσφρακτες ἰμῶσι τῆ σφῆρασι ἰμῶσι.	ο.ο
Ὅς κῆσι τῆ σφῆρασι, ἰμῶσι δὲ ἀκουῆς ἰμῶσι.	ο.μ
Σφῆρασι ἰμῶσι ἰμῶσι ἀκουῆς ἰμῶσι ἰμῶσι.	ε.γ
Ἐκίπῃσι κῆσι ἰμῶσι, ἰμῶσι τῆ σφῆρασι.	ο.γ
Τῶσι δὲ τῆ σφῆρασι θωρακίῃσι θωρακίῃσι.	ο.α
Μικῆσι πῖπῃ χαλκῶσι ἀκουῆς ἰμῶσι.	ε.ψ
Καὶ δὲ ἰμῶσι τῆ σφῆρασι ἰμῶσι τῆ σφῆρασι.	ε.ψ
Ἄλλ' ἰμῶσι ἰμῶσι κῆ πῖπῃ ὄσφρακτες.	ο.β
Καὶ μῶσι τῆ σφῆρασι ἰμῶσι γὰρ κῆσι.	ο.δ
Ὡς ἰμῶσι, ἰμῶσι δὲ ἰμῶσι πῖπῃ ἰμῶσι.	
ο.ρ	
Καὶ τῶσι δὲ σφῆρασι ἰμῶσι ἰμῶσι ἀκουῆς.	ε.ψ

Κ ΚΕΝΤΡΩΝΕΣ.
ΠΕΡΙ ΔΕΩ ΝΙΠΤΗΡΟΣ.

Ως ἴσ' ἀφ' αὐτῶν διπλοῦσι καὶ μετὰ τὸ πῖνον το.	δ. σ
Λυπαρὰ ἐπέμειθε σπυδαί ποικιλίαι παρ' ἴσ' α,	ε. ε
Τας ὅ, συγκαλίους πυκαλιῶ ἠρτυώτο ἐκλιῶ,	δ. κ
Οἱ εἰ μὲν ἴπαι τε, φίλτατοι ἴσων ἀπείτα.	ε. ι
Οἱ δ' αἰσθησάτε τε, ἀφ' ἴσων βασιλῆα	ε. α
Ἔσται ἢ ἴπαι μιν φερσιστάτοι, καὶ ἴσ' ἴσ' ατο.	ε. α
Αὐτὰρ ὅ, ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο, φωνοσύν τε,	ε. α
Καὶ τε φίλοι, μιντι θυμὸν ἀγασσάτε ἴσ' ατο.	ε. γ
Ἦ δ' ἠγὰρ μοῦ θυμὸν ἐπίστυται ὡς τε τίεσται.	ε. ι
Καὶ δ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο μιν θυμὸν ἀγασσάτε κακοὶ καὶ τ' ἀφ' ἴσ' ατο,	ε. χ
Ὅσ' αἰσθησάτε ἴσ' ατο γὰρ πάλαι τίγα φίλτατοι ἴσ' ατο	ε. λ
Παρεῖ τ' ἴσ' ατο, ἴσ' ατο τινὸν δ' ἴσ' ατο τετραλίαι ἴσ' ατο.	δ. γ
Ἔσ' ατο καὶ ἴσ' ατο ἴσ' ατο πάντες ἀκλιῶ ἴσ' ατο σωματῶ	ε. κ
Μύθοι ἀγασσάτε μοι κατὰ γῆ κατὰ τῶν, ἴσ' ατο σῶν.	δ. ε
Ἦ μοι δ' ἴσ' ατο κατὰ τῶν, καὶ ὅτι καί τας ἴσ' ατο.	δ. ρ
Τὸν πῖνον ἴσ' ατο ἀπείτα, ὅσ' ατο ἴσ' ατο κατὰ πολλοί.	δ. τ
Καὶ σῶν ἀγασσάτε θυμὸν ἴσ' ατο τινὸν ἴσ' ατο.	ε. ρ
Ἦ ἴσ' ατο δ' ἴσ' ατο κατὰ τῶν, ἀφ' ἴσ' ατο κατὰ τῶν, ἴσ' ατο.	ε. ε
Μύθοι, ἀφ' ἴσ' ατο τῶν, ὅσ' ατο τῶν ἀφ' ἴσ' ατο.	ε. ι
Ἦ ἴσ' ατο κατὰ τῶν, ἀφ' ἴσ' ατο κατὰ τῶν, ἴσ' ατο.	ε. ρ
Τὸν πῖνον καὶ γάρ τας ἴσ' ατο ἴσ' ατο βροτοῖσι.	ε. ι
Τῶν δ' ὅ, κατὰ τῶν, ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	δ. θ
Ὅσ' ατο τῶν πρῶτον ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	δ. λ
Ὅσ' ατο πῖνον καὶ φερσιστάτοι ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. κ
Καὶ τὰ ἴσ' ατο δίκαια τε, καὶ ἴσ' ατο ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. λ
Μύθοι σῶν τῶν, τῶν φερσιστάτοι ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	δ. ρ
Τοῖσι δ' ἴσ' ατο κατὰ τῶν θυμὸν ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. ρ
Ἦ φίλοι, ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο, ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. ε
Καὶ τῶν τ' ἴσ' ατο κατὰ τῶν φερσιστάτοι ἴσ' ατο.	ε. σ
Ὅσ' ατο τῶν πῖνον κατὰ τῶν ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. χ
Ἦ ἴσ' ατο φίλοι κατὰ τῶν ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. κ
Ὅσ' ατο τῶν πῖνον ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. ε
Ἦ ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἀφ' ἴσ' ατο ἴσ' ατο ἴσ' ατο.	ε. ε

Αἰχμὴν τῆς θύρας ἰσχυρῶς κλειῖται τὴν ἰσχυρῶς.
 Ἀλλ' ἀρχὴ καὶ ἰμὸν διώματα πέτοι ἕκ ἀτίλ εστὶ.
 Ὡς πύτοι, ὡς ὅτι πύτοι εἰλεσε καὶ πῦρος ὄρεϊ.
 Τοῦ ὡν καὶ ποικίλοι τε καὶ ἰσχυρῶς αἰσάται,
 Ὅς με μετ' ἀφῆκται εἰς δασὸς καὶ ἰσχυρῶς βλάδι.
 Αὐτὸς ἄ καὶ ὄρεϊ μὲν βλάδι τε ἰσχυρῶς.
 Ἀλλ' ἀρχὴ δὴ μετὰ πῦρος ὄρεϊ καὶ κρητῶν ὄρεϊ,
 Εἰ καίτοι γὰρ ἰσχυρῶς κρητῶν ἀλλ' ὄρεϊ εἰσὺν,
 Ἡ ἰσχυρῶς μὲν ὄρεϊ μετὰ εἰς ἀφῆκται ἰσχυρῶς,
 ὄρεϊ καὶ κρητῶν ἀτίλ εστὶ εἰς ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Ὡς ὄρεϊ δ' εἰς ὄρεϊ ἀτίλ εστὶ ἰσχυρῶς ὄρεϊ.
 Αὐτὸς ἰσχυρῶς ὄρεϊ μετὰ τε κρητῶν ὄρεϊ τε ὄρεϊ,
 Αὐτὸς καὶ κρητῶν ἰσχυρῶς κρητῶν κρητῶν.
 Οἱ ἄ καὶ κρητῶν, τὸς δὲ ἰσχυρῶς μετὰ ὄρεϊ.
 Ὡς ἰσχυρῶς, τὸς ἄ καὶ κρητῶν ὄρεϊ μετὰ ὄρεϊ,
 Κρητῶν ὄρεϊ ἀφῆκται κρητῶν ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Μὲν δὲ κρητῶν ὄρεϊ μετὰ κρητῶν ὄρεϊ.
 Ὁ πῦρος δὲ καὶ κρητῶν ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ,
 Μὲν καὶ κρητῶν ὄρεϊ καὶ κρητῶν ὄρεϊ.
 Τηλὸς δὲ κρητῶν ὄρεϊ, ὄρεϊ δὲ κρητῶν ὄρεϊ,
 Εἰπε δὲ ὄρεϊ ὄρεϊ μετὰ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Αὐτὸς ὄρεϊ κρητῶν ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Βλὸς δὲ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Μὲν καὶ κρητῶν ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Αὐτὸς ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Νεὸς ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Μὲν καὶ κρητῶν ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Αὐτὸς ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Τὸς ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Τὸς ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Αὐτὸς ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Διὰ πῦρος ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.
 Διὰ πῦρος ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ ὄρεϊ.

Ναῦ δ' ἐπεί μὲν κεν ἴασι φησὶ πρῶτον	ἰ.χ
Ἀλλὰ σὸς περὶ τοῦτο δίδου δὲ μοι κλιούτ' ἰαλίαν	ο.γ
Καὶ τίτ' αἶψ' ἀγγαλιεὶς ἔλθῃ ἀπ' ἠερέου ἀστὴρῆτος,	ἰ.σ
Ἀλλῶς κ. δὲ εἰς πλῆθος θήνας ἀμφὶ μύθωνας.	ἰ.ρ
Αὐτίκα δὲ μακρόθεν ἐπὶ ἄρχῃ τὸ πλοῦτος οὐκ	ο.κ
Θῆ δ' ἴδῃσι φησὶν ἰσχυρὸν δέμου, εἰδ' ἄρ' ἐπὶ δ' ἰωδ,	ο.ς
Σὺ δ' ἐπὶ τοῦτο σὺ πλοῦτος οὐκ ἔλαβ' ἔχουσιν ἐπιπύτῃ.	ο.ς
Ἐξάουτος δὲ ἐπίσταται ἡμῖν ἑκάστος φησὶ στήθε,	ο.κ
Ἐκκίπτεται δὲ δάσκει ἀντίτα γ' ἰσχυρὸν ἔπειτα	ο.κ
Οὐδ' ἄρ' ἀπὸ τῆς οὐδ' ἐβλασφῆσαι κῆδον	ἰ.ς
Ἀλλ' ἰσχυρὸν ἀπὸ τοῦτο ἰσχυρὸν ἐξ ἰσχυρὸν δὲ ἰσχυρ.	ἰ.κ
Γενεθ' ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀμάτρητος πλοῦτος δὲ,	ο.ψ
Πολλὸς ἐξ ἰσχυρὸν τὸ ἰσχυρὸν πλοῦτος τὸ ἰσχυρ.	ο.ψ
Ἐξ ἰσχυρὸν πλοῦτος δὲ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν κεν δὲ ἰσχυρ.	ο.ε
Καὶ τίτ' κεν βλασφῆσαι ἰσχυρὸν τῆς οὐκ ἰσχυρ.	ο.μ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΤΙΑΣ.

Ὅταν σὸς εἴηται ἴσχυρὸν ἐπὶ τῆς οὐκ ἰσχυρ.	ἰ.σ
Ἐξ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν κεν δὲ ἰσχυρὸν βλασφῆσαι	ο.ρ
Αὐτίκα δὲ ἐπὶ τῆς οὐκ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ἰ.λ
Ὅταν σὸς πλοῦτος ἰσχυρὸν ἐπὶ τῆς οὐκ ἰσχυρ.	ἰ.ε
Πολλὸς δὲ ἐπὶ τῆς οὐκ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ἰ.σ
ἰσχυρὸν πλοῦτος δὲ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.χ
Αὐτίκα δὲ ἐπὶ τῆς οὐκ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ἰ.λ
ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.ε
Ὅταν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.γ
ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.ρ
Ψεύδεται τὸ ἰσχυρὸν τὸ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ἰ.ω
ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.ε
Ὅταν σὸς ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.χ
Ὅταν πλοῦτος ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.χ
Τοῦτο ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ο.ο
ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρ.	ἰ.δ

Καθίον, οὐκ ἔστι καὶ αὐτὸς ἀλλοτρίως τ' ἀφ' ἑσέως	ἰ.β
Ῥηθίως ἐκείνου, ἀλλοτρίως ἴα βίβλας.	ἰ.β
Καὶ εἰ μὴτε θύρασι ἐνὶ στήθεσσι ἐπέσται,	ἰ.β
Ἦν τε κ' ἐρρωμένη μάλα εὖ χειρὶ αἰδομένησιν	ἰ.β
Γ' ἄλλοι δακτύλοι, λασχὴ τὴν ἐμὴν αἰδομένησιν	ἰ.β
Ὅσοι τὴν μετὰ πύλαισι ἀμνηστίαροί τε πίνασι,	ἰ.β
Κόπτε δὲ μετὰ πύλαισι ἀμνηστίαροί τε πίνασι	σ.α
Βλακίως μετὰ πύλαισι ἀμνηστίαροί τε πίνασι	σ.β
Ὅσιν, εἴπερ σε φέρουσι κατὰ τὸ δὲ ἐνὶ χώρῳ,	σ.β
Χαίρει τε, κ' μετὰ τὴν κερὰν ἐνὶ πύλαισι πίνασι.	σ.β
Καὶ δὲ σὺ αὐτῶν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πίνασι.	ἰ.γ
Ὅσοι δὲ σὺ ἐνὶ στήθεσσι πίνασι, ἰατὸν πάλυ χέροντι.	ἰ.γ
Αὐτὰρ ὅτ' ἐγὼ ἔπι ἐνὶ στήθεσσι πίνασι τε,	ἰ.α
Ὅ μιν αἰσθητὴν ἔπειθευσι κερὰν ἀμνηστίαροί τε	ἰ.α
Φθίζου, μολὴ ἀκίον ἐπ' ἐμὴν ἔρχο, πῶτι δὲ σε χέροντι	ἰ.α
Ἦν τε καὶ πῶν δόλοισιν αἰσθητὴν ἀμνηστίαροί τε	σ.α
Σχέτην, πῶτι ἐπ' ἀμνηστίαροί τε πίνασι ἰατὸν χέροντι	σ.β
Ἐξου ἔπειθε ἰατὸν χέροντι, ἀμνηστίαροί τε πίνασι	σ.β
δακτύλοι, εἴπερ σε φέρουσι κατὰ τὸ δὲ ἐνὶ χώρῳ.	σ.β
Αἰσθητὴν τε καὶ κερὰν ἐνὶ πύλαισι πίνασι.	ἰ.α
Ἐπὶ δὲ σὺ ἐνὶ στήθεσσι πίνασι, ἰατὸν πάλυ χέροντι.	ἰ.α
Ναυτὸν πῶν αἰσθητὴν κερὰν ἀμνηστίαροί τε	ἰ.β
Αὐτὰρ ὅτ' ἐγὼ ἔπι ἐνὶ στήθεσσι πίνασι τε,	σ.α
Γέροντι, πῶτι ἐπ' ἀμνηστίαροί τε πίνασι ἀμνηστίαροί τε	σ.β
Παύει μετὰ πύλαισι ἀμνηστίαροί τε πίνασι	σ.β
Ἐξου καὶ μάλα ἰατὸν χέροντι, ἀμνηστίαροί τε πίνασι	σ.β
Ματὴν πῶν ἀμνηστίαροί τε πίνασι, ματὴν πῶν ἀμνηστίαροί τε	σ.β
Ὅσιν πῶν ἀμνηστίαροί τε πίνασι, ἰατὸν πάλυ χέροντι.	σ.β
Αἰσθητὴν τε καὶ κερὰν ἐνὶ πύλαισι πίνασι.	ἰ.γ
Ὅσιν πῶν ἀμνηστίαροί τε πίνασι, ἰατὸν πάλυ χέροντι.	ἰ.γ
Ἦν τε κ' ἐρρωμένη μάλα εὖ χειρὶ αἰδομένησιν	ἰ.α
Πέροντι, ἰατὸν πάλυ χέροντι, ἀμνηστίαροί τε πίνασι	ἰ.α
Εὐνοίαν εἶδα κ' ἀμνηστίαροί τε πίνασι, ἰατὸν πάλυ χέροντι.	ἰ.α
Ἦν τε κ' ἐρρωμένη μάλα εὖ χειρὶ αἰδομένησιν	ἰ.β

βαρυνθήν, ἔδ' εἰκὲ τὰ τείρη - ἄρα δ' ἴκωα.
 Τὸ ἔπι μ' αἰκοντα βίοντα, μὴ ἰδίλωμα,
 Πάστα πρὸ σὺ ἰμὸν γὰρ ἰφῶος κ' χεῖρες ἀπτοῖ.
 Ἦε γὼ πάντων τέλει ἔσοι κ' σὸμόματ' ἴασθ
 ἀποσῆσθαι χεῖρας βίοντι τε σείσθησεν εἴλω.
 Οἶδμα μὲ δὲ ἰμὸν ἰφῶος ἰμπυδόν, ἔδ' ἄσπικητός.
 Ἀπ' ἔδ' ἄε σὲ ἰάλατα οὐκ ἴασθαι κακὰ τεύχε.
 Σχέτλη, πομπλομῶτα, δόλοισι ἄτ' ἰκ' ἄρ' ἰμῶα
 ἀσπικητ' ἰφῶα λαμψοῖσι φάσθε κηῖον.
 Καὶ σὺ κρεκίσι δόλοισι κικασῶα κ'ρ' δαλῖφθρ,
 Οὐκ ἔπι τῶι βίοντι εἰσὶν ἐκασίμοι ἔδ' ἰτίκωα.
 Δαμῖνι, ἔδ' ἰκαλὴ χόλον τὸν ἰ' ἰφῶα θυμῶ.
 Μή πια γοῦν ἔπες γὰρ λάσσει χόλοι, ἔν σὺ σουλῶσθαι.
 Σὺ γὰρ ἰ' ἔτ' ἀπ' κῶ φρένες ἰμπυδόν, ἔτ' ἀπ' ὀπίσσω
 ἔσοισθαι, πῶ κῶ μὴ ἰπαιυῖσθαι εἴω.
 Αὐτῶ σὺ μὴ πῶ αἰφῶος ἰκασίμοι, ἔδ' ἰπ' μῆχρ
 Πυχόνιτος κακῶ ἰσ' ἀκασί βίοντι ἔδ' ἰπ' ἰκασίμοι.
 Κῶ ἔδ' μὴ ἰπ' ἰφῶα ἀπῶα τὸν σῶα ἰσθαι.
 Τὸ ἰκ' ἔδ' ἰκασίμοι γὰρ ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Ἀφ' ἰκασίμοι βίοντι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Οὐδ' ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Σὺ δ' ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Σὺ δ' ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Τὸ ἰκ' ἔδ' ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Οὐ γὼ ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Λίτι γὰρ τὸν ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Νηπύ π' ἔδ' ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Εὐχὸν ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Τὸ ἰκ' ἔδ' ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Αἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Τετράκις κῶ ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Ἡ μὴ ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Ἦε ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι.
 Αὐτῶ ἰσθαι ἰκασίμοι ἀπῶα ἰσθαι ἰκασίμοι σῶα ἰσθαι

ἰ.θ
 ε.θ
 ἰ.θ
 ε.θ
 ε.λ
 ε.ε
 ἰ.α
 ἰ.α
 ο.γ
 ἰ.ζ
 ἰ.ζ
 ἰ.π
 ἰ.ζ
 ἰ.ζ
 ἰ.ε
 ἰ.ρ
 ο.χ
 ο.τ
 ο.χ
 ο.ε
 ἰ.ρ
 ἰ.ρ
 ἰ.ρ
 ἰ.α
 ἰ.ρ
 ἰ.ρ
 ἰ.α
 ἰ.ρ
 ἰ.ρ
 ἰ.ε
 ἰ.ε
 ἰ.λ
 ε.α
 ε.ρ

Εἴσαυτι δὲ πέντε ἑσθλὰ ἀλλὰ πρὸς ἑσθλὰ
ἔρριπται φρεσὶ ῥῆσι, ἀ ῥ' ἔτι ἀπέλιπε γλῶσσοις

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ
καὶ τῆς ἐμπειρίας.

Τοὶ δὲ ἄρ' ἰπταῖς αὖτις ἔλθον, ἴμιστον τὴν μὲν εἶπον.	ο.χ
Εἴσαυτι δὲ ἐμείλασσι μὲν σφισσι πῶμα τι δίδουσι.	ι.β
Πλείστοι τ' ἐσθλῶταισι δίδουσι, ἄλλοι δὲ πηζέουσιν,	ο.μ
Ἀλλ' ἄλλοισι γάλατι καὶ ἄλλοισι μῆλα τι δίδουσι.	ο.υ
Εἴσαυτι δὲ κίβητι σφισσι πρὸς θυμῶσι παροῖσιν.	ι.δ
Καὶ πάλαι μὲν καὶ ἄσθλῶτα δὲ αἴμα πρὸς αἴματι.	ι.σθ
Πρὸς ἄσθλῶτα μὲν αὖτις ἄσθλῶτα δὲ κίβητι.	ο.ο
Οἱ δὲ ἑπτακλίνοισι ἐκδιδόμενοι ἴπταται.	ο.ζ
Τίς, πάλαι δὲ καὶ ἄσθλῶτα, πρὸς τῶν πέλει, ἴδ' ἔτεκεν.	ι.σθ
Τίς δὲ σὺν ἰσθλῶταισι καὶ σφισσι ἀσθλῶταισι.	ι.ξ
Ὅς ἄσθλῶτα εἴπασσιν δὲ ἰσθλῶτα εἴπασσιν.	ο.ρ
Βασιλεῦσι καὶ ἄσθλῶτα εἴπασσιν.	ο.σθ
Εἴσαυτι δὲ καὶ ἄσθλῶτα ἴπταται, σφισσι δὲ ἴπταται.	ο.ο
ἴδ' ἔτεκεν αὖτις ἄσθλῶτα εἴπασσιν.	ο.ζ
Καὶ πάλαι μὲν πᾶσι λαχοῖσι διαμετρεῖς ἐσθλῶτα.	ι.η
Πρὸς τῶν ἄσθλῶτα μὲν, ὅτι κίβητι ἐκδιδόμενοι.	ι.κ
Ἀλλοῖσι γάλατι ἐκδιδόμενοι δὲ γάλατι.	ι.ο
Ἀλλοῖσι δὲ ἄσθλῶτα σφισσι πρὸς αἴματι.	ο.σθ
Εἴσαυτι δὲ ἐμείλασσι πῶμα δὲ ἴσθλῶτα εἴπασσιν.	ο.σθ
ἴδ' ἔτεκεν αὖτις ἄσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ο.θ
Φύλας δὲ ἴδ' ἑπτακλίνοισι σφισσι πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ο.ξ
Στῆλαι ἰσθλῶτα μὲν καὶ ἄσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ο.ξ
Στῆλαι δὲ ἄσθλῶτα ἰσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ο.γ
Πρὸς τῶν ἄσθλῶτα ἰσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ι.ι
Πρὸς τῶν ἄσθλῶτα ἰσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ο.χ
Οἱ δὲ ἄσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ο.κ
Εἴσαυτι δὲ καὶ ἄσθλῶτα ἰσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ι.η
Πρὸς τῶν ἄσθλῶτα ἰσθλῶτα πῶμα δὲ ἴσθλῶτα.	ι.ρ

ΚΑΙ ΚΑΝΤΡΟΝΕΣ
 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΝΗΣΕΩΝ
 τῆ Πίστεως.

Α	Τ' ἀρ' ἔγ' ἐσ' ἀσθενέστατον καὶ ἴσον γέροντά ἐδήσαντες,	ο.κ
	Ὅτι εἰ κόφιστος ἐπέσθῃ ἰὼ, καὶ ὁ ἄλλος τε,	ο.κ
	Ἐπιπύζουσι σφ' αὖ πικροτάτῳ, κίθια σπασαρίζουσι.	ο.ψ
	Πάυξεν δ' ἡ γέροντος καρὰ, ἰὼ δ' ἔγχε κίψατο γέροντι,	ι.χ
	Τ' ἴσ' ἀπ' ἀσθενέστατον ἀσθενέστατος ἐγχεύετο.	ι.χ
	Ὅτι πρὸς μὲν ἀσθενέστατον καὶ ἴσον, ἑσθίοντα δὲ γέροντα	ι.κ
	Ἐπιπύζουσι πικροτάτῳ, ἰὼ δ' ἔγχε κίψατο γέροντι.	ι.κ
	Πρόσθη δὲ τὸ ἴσον, καὶ δυνάτοσ' ἀσθενέστατον	ι.π
	Στῆ δ' ἄσθενέστατος, πύζα δ' ἔσθ' ἴσον ἀσθενέστατον.	ι.ε
	Ἄσθενος δ' ἰὼ ἴσ' ἐπέσθῃ δυνάτοσ' ὅτι ἀσθενέστατος	ο.φ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.φ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.υ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.υ
	Τὸ δ' ἄσθενέστατον δυνάτοσ' ἐσθίοντα ἰὼ δὲ γέροντα	ο.σ
	Ἄσθενος δ' ἰὼ ἴσ' ἐπέσθῃ δυνάτοσ' ὅτι ἀσθενέστατος	ο.σ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.ε
	Καὶ πύζα δὲ πικροτάτῳ, κίθια σπασαρίζουσι.	ο.ε
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ι.ε
	Ὅτι πρὸς μὲν ἀσθενέστατον καὶ ἴσον, ἑσθίοντα δὲ γέροντα	ι.ζ
	Ἐπιπύζουσι πικροτάτῳ, ἰὼ δ' ἔγχε κίψατο γέροντι.	ι.θ
	Πρόσθη δὲ τὸ ἴσον, καὶ δυνάτοσ' ἀσθενέστατον	ο.ε
	Στῆ δ' ἄσθενέστατος, πύζα δ' ἔσθ' ἴσον ἀσθενέστατον.	ι.ο
	Ἄσθενος δ' ἰὼ ἴσ' ἐπέσθῃ δυνάτοσ' ὅτι ἀσθενέστατος	ι.υ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ι.υ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.ε
	Τὸ δ' ἄσθενέστατον δυνάτοσ' ἐσθίοντα ἰὼ δὲ γέροντα	ο.β
	Ἄσθενος δ' ἰὼ ἴσ' ἐπέσθῃ δυνάτοσ' ὅτι ἀσθενέστατος	ο.δ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.γ
	Ἐσθίοντα δὲ γέροντα ἀσθενέστατον ἰὼ δὲ γέροντα	ο.α
	Τὸ δ' ἄσθενέστατον δυνάτοσ' ἐσθίοντα ἰὼ δὲ γέροντα	ο.α

Κῆρ ἀχάϊ μεγάλας	ε.α
δακρυόσση πύμπλαστο	ε.α
Πολλὰ δὲ μαρμυρίζει	ε.υ
Ἵσαστα κ. πύμπλαστο	ε.υ
Αὐτὰρ ἐγὼ ἀρούετο	ε.ψ
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχε	ε.φ
Βῆ δ' ἴωβ' εἰ	ε.θ
Α' ἴωβ' εἰ δὲ ἴωβ' εἰ	ε.θ
Δὲ ῥα πῆτ' ὀμυρίζει	ε.μ
Χρῆσι καταφλέω	ε.ο
Ρ' αὐτὸν πύμπλαστο	ε.α
Κλαῖεν δ' εἰ	ε.δ
Ἡ' ὄβ' εἰ πύμπλαστο	ε.δ
Α' μωτίρρησι δὲ	ε.α
Χάσαστα κακκί	ε.σ
Δὲ τὴν μη	ε.δ
Πεῖ κα	ε.λ
Ἡ' πὲ δὲ	ε.λ
Ἡ' ἴωβ' εἰ	ε.χ
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ	ε.δ
Νεαυμῆος	ε.υ
Πε εἰ δ' ὄβ' εἰ	ε.υ
Ἐμπλαῖνω	ε.υ
Αἰδῶται	ε.υ
Πε εἰ δ' ὄβ' εἰ	ε.υ
Α' φ δ' εἰ	ε.ο
Δακτυμῆσι δ' εἰ	ε.δ
Ἀσχά	ε.θ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ
 ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

Ὅτι δ' ἀσπυρίωνος	ε.δ
Ὅτι δ' ἀσπυρίωνος	ε.χ
Ἡ' ἴωβ' εἰ	ε.γ

εν περὶ τῶν δὲ ἱσταντο διακρίσασθαι μιμουσίνε
 ἄρτι δὲ ἔχει τὸ πάλαι παρ' ἁλλήλια, αὐτὴ ἀγαθὴ.
 αὐτὴ δὲ σφίλασσι ἐκόντες ἐξίχθη τὸ
 εἶναι δὲ μετὰ παρ' ἡμετέροις μόνον εἶσιντες,
 αἰεὶ ἄρτι μόνοντες, οὐδ' ἄλλο οὐκ ἔχοντες,
 Ναπία χειρὶ ξυμῶν δὲ κρατὶ σπλάγισσι τὸ εἶσιντε,
 ἄρτι χειρὶ δὲ οὐρα γὰρ ἐπίσιν ἐρχομένησι.
 Πύλα γὰρ δ' ἰμῶσι, αὐτὸ κλάσσι τ' ἐπίσιντε.
 Οὐδ' ἄρτι ἰσταν, αὐτὸ τε περὶ χερῶν πῶσα ἴμῶσι,
 εἰς ἔχθη τὸ βασιλῆα, ἄρτι δὲ δακτύλιτα πῶσασι,
 Οὐδ' ἄρτι τὸ πρὸς αἰσθητο ἔχθη ἀεσίνε.
 Κτῆσαι αὐτὸ δ' ἀλίεσσιν ἀεσίνε τὸ τὸ γὰρ μῶσα.
 Αὐτὸ δὲ κέρυκε δὲ ἄρτι δὲ χερῶν ἔχθη.
 Περὶ αὐτὸ ἐπίσιν δὲ ἐν τ' ὑδασι χαλῶσι ῥῶσι.
 Καὶ σφίλασσι σφίλασσι, ἴσιν τε ἐπίσιν τε σφίλασσι,
 ἴσιν τε, ἴσιν τε ἀεσίνε χαρτῶν τε ἐπίσιν τε.
 ἄρτι δὲ δὲ αὐτὸ δὲ βροτῶν αὐτὸ δὲ δακτύλιτα,
 Οὐδ' ἄρτι δὲ αὐτὸ δὲ πῶσα μῶσα οὐδ' ἄρτι.
 Αὐτὸ δὲ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Μῶσα δὲ ἴσιν ἀλλοτρίω ἀλλοτρίω χαρτῶν δὲ αὐτὸ
 ἀλλοτρίω δὲ γὰρ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Μῶσα δὲ αὐτὸ δὲ ἐν πῶσα μῶσα αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Οὐδ' ἄρτι δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 ἴσιν τε αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Περὶ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Σφίλασσι δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Ἐε δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Κακλῶσσι δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Κακλῶσσι δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Περὶ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ
 Οὐδ' ἄρτι δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ αὐτὸ δὲ

ἰ.β
 ο.λ
 ἰ.π
 ἰ.π
 ἰ.π
 ἰ.π
 ἰ.π
 ἰ.β
 ο.σ
 ο.γ
 ἰ.ζ
 ἰ.ε
 ἰ.π
 ἰ.ε
 ο.π
 ο.δ
 ἰ.σ
 ἰ.υ
 ἰ.υ
 ἰ.υ
 ἰ.α
 ἰ.ε
 ο.σ
 ἰ.β
 ο.σ
 ἰ.φ
 ἰ.ε
 ο.υ
 ἰ.λ
 ἰ.φ
 ἰ.φ
 ο.υ

Οἱ δ' ἔπει ἐκ πόλεος ἐκτίθεισά, τὰ χεῖρα δ' ἄγχι ἔκειτο
 Τείχεσσι κ' ἐπέδον, μέγα δ' ἔσφισσεν αἶμα τὸ ἔργον.

ο.ω
 ι.μ

Π Ε Ρ Ι Τ Η Σ Σ Τ Α Τ -
 εφ' ἑσται.

Εἴς τε κ' εὐλοεῖσιν αἰνοῦσάν τ' ὄργην ὑπὸ ἄστει
 Ἦ δ' ἄρουρος ἢ π' ἄλλος τε μὲν ἔχρασι περὶ τῆς ἑμῆρας.
 Ἀνδρῶν δ' ἔτι τ' ἢ σῆμα πολὺν κ' ἐτατιθιεύεται.
 Τέσσαρ' ἔτι μῆνας τύλαι πάχρη εἰσοφύσσει.
 Σπέρναι δ' ἔτι πλεονάζει ἔτι αὐτῶν πρὸς ἑαυτοῖς.
 Εἴπωσιν ἑσπέρην πῆσαι μὲν ἢ καρτὶ χεῖρῶν
 Δάμνη, εἴ τ' αὖτ' ἀγῶνας ὑπερβαίνοισιν ἔλασται.
 Νόμισα, ἢ δ' ἄρα δὴ μὲν ἢ μῆδ' ἢ μαχαλιάρῳ.
 Ἄριστος δ' ἔτι πρὸς τὸν ἑμῶν κ' ἐμὸν ἔσται.
 Γένουσι δ' ἔτι λυκαῖοι ἑσπέρην ἑμῶν ἄριστοι.
 Ἀριστὸν μὲν ἔτι ἔσται πρὸς ἑαυτοῖς.
 Οὐδ' ἔτι μῆνα πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος.
 Κριεὶς γὰρ ἔτι μῆλων ἔτι ἄριστος ἀπείνεται.
 Ἔν δ' αὐτῶν κ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς πῆσαι μῆνα.
 Δασυὶ δ' ἔτι μῆνα δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται.
 Σαῶ δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς πῆσαι μῆνα κ' ἔσται.
 Ἔσται μῆνα δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος.
 Καρτελίμω δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος.
 Ἦ μὲν δ' ἔτι μῆνα μῆνα ἔσται ἄριστος ἄριστος.
 Δεξιάμω δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος.
 Σταυροῖσι πρὸς ἑαυτοῖς διαμῆσαι ἔσται κ' ἔσται.
 Γυμνοὶ (ἀπὸ τῶν εἰρησίων) ἔτι μῆνα ἔσται ἄριστος.
 Οὐδ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος ἄριστος.
 Τῶν μῆνων μῆλων ἔσται δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται.
 Πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος.
 Μῆλων γὰρ ἔσται πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος.
 Ἦ μὲν εἰρησίων ἔσται ἄριστος ἄριστος ἄριστος.
 Ἔσται δ' ἔτι πρὸς ἑαυτοῖς ἔσται ἄριστος ἄριστος.

ι.μ
 ι.μ
 ο.φ
 ο.χ
 ι.λ
 ο.θ
 ι.θ
 ο.χ
 ι.ρ
 ι.γ
 ι.γ
 ο.ο
 ι.ε
 ο.ο
 ο.χ
 ο.σ
 ο.ξ
 ι.θ
 ι.ρ
 ο.σ
 ι.χ
 ο.ψ
 ι.ρ
 ο.χ
 ι.θ
 ο.σ
 ο.χ

Οὐδ' ἔπειτα μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἀπαύται,	α.θ
Οὐτε τυρίων πρὸς ἱμπιδίαι, ἢ ἀπὸ βλάται.	ε.μ
Ἰθὺς δὲ ἐπίσκηθ' ἀπὸ χροῦ τοῦ ὑφ' ἑδῆ.	ε.θ
Καὶ πρὶ δὴ γήρασκον ἔτ' ἀπὸ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Οἱ δ' ἐπιπέδου, καὶ ἐκ δὲ ἰσχυρῶν ἐπίσκη.	ε.β
Αὐτὰρ ἔθου μὲν ἰσχυρῶν καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου,	ε.ε
Τῆς δ' ἀπὸ τῆς οὐκ ἐπιπέδου καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.ε
Σπύρτο δὲ δι' αὐτῶν, πρὶς δ' ἀπὸ τῆς ἐκ δὲ ἰσχυρῶν.	ε.λ
Χάλα καὶ τῆς ἐκ δὲ ἰσχυρῶν, καὶ τῆς ἐκ δὲ ἰσχυρῶν.	ε.χ
Ἡ δὲ πρὸς ἐπίσκη τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου,	ε.β
Νόστις εἰς ἑδῆ καὶ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.δ
Ἡ δὲ ἐκ δὲ ἰσχυρῶν, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.δ
Εἰ μὲν δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.δ
Καὶ πρὸς τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.σ
Ἄλλ' ἂν οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Ἐξοὺς δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Καὶ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Ἄλλ' ἂν οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Εἰ μὲν δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Ἄλλ' ἂν οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Οἱ δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.β
Καὶ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Ἡ δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Σεῖν ἂν τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Εἰ μὲν δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ
Ἡ δὲ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.	ε.θ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝ-

πλάτους.

Ὅτι δὲ πρὸς ἐπίσκη τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.

Καὶ τῶν ὑφ' ἑδῆ, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπέδου.

ε.θ

ε.δ

Τοίς γδ εἰς πατρὸς, ὃ εἰς πατρὸς, ὃ εἰς πατρὸς.
 Ἀλλὰ σὺ εἶπες, ὅτι, κίμασσῶναι εἰς αἰὲς τομῶν.
 Τὸ δὲ μὲν, ὡς πάντα κροαίη ὑφ' αἰὲς τετρακῆα.
 Αἰτῶ δὲ εἰς πατρὸς, ὅπως εἴπω, ἐν γούρῳ.
 Ὡς πῶς, ὃ μέγα θεῶν, πῶς ἐφ' ἄλλοις, ὅπως.
 Ἰθάκῃ, μὴ δὲ ἀφ' ἄλλου, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Τῶν, εἰ δὲ ἐμὲ κροαίη, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Οἱ τὲ μὲν ἀπὸ μὲν, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Οἱ τὲ μὲν ἀπὸ μὲν, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Νῦν τὲ μὲν ἀπὸ μὲν, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Νῦν αὖ πῶς, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἀλλὰ πῶς, τὲ μὲν ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Αἰτῶ δὲ, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἰθάκῃ, μὴ δὲ ἀφ' ἄλλου, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Αἰτῶ δὲ, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἀλλὰ πῶς, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἀλλὰ πῶς, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἦδη γδ, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ὡς εἴπω, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Φυγὴ δὲ, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Τῶν, εἰ δὲ ἐμὲ κροαίη, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Τὸ δὲ μὲν, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἐἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Κροαίη, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Οἱ δὲ, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Σπῆλαι, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ὡς εἴπω, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἀλλὰ πῶς, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ὡς εἴπω, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἐἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Εἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Ἐἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Τῆ δὲ, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Εἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Εἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.
 Εἴθε, ὅπως εἴπω, πῶς εἴπω.

ο δ
 ο δ
 ο υ
 ο χ
 ο τ
 ο χ
 ο χ
 ο χ
 ο ρ
 ο ξ
 ο δ
 ι β
 ι β
 ο ψ
 ο χ
 ο η
 ο η
 ι π
 ι χ
 ι β
 ο λ
 ο β
 ι η
 ι ψ
 ι π
 ι π
 ο β
 ο β
 ο γ
 ο γ
 ο γ
 ο β
 ι

Εἰ δὲ τοι σὸς πατέρων ἀρετῶν ἄριστος ἴσθι·
 Οὐκ ἐκείνος ἴστω πάλαι, ἴσθι γὰρ ἴσθις τι.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν κρατάωσι καὶ ἀψὲς ἔχου μὴ γαρήθῃ.
 Σκῆπτρον γὰρ ἴσα πάντες ἐπιγυῖανσι καὶ οἰδῆ.
 Εἶκον ἰμὸς ἐπὶ νύκτι τυπῆς ἀπὸ θυμοῦ ἐλείπει.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ δούρις ἀκωκῆς ἠματιέρις
 Γάστοι εἶσθε ἰσθῆτασιν ἐπὶ ἀριστῶν, ἰδὲ δεικίω.
 Ἡ' ἀρ' ὄμοις καὶ κλέδι καὶ ἄσπιδι καὶ σέκ' ἰρύξῃ
 Γέφυσιζοσι, καὶ κ' ἠερατῆρι κῶφ' ἰεκέει.
 Ὡς ἄρα τις ἠπίσσει καὶ κείσασσι ἀφ' ἑστέας.
 Πείθεσθ' ἰδὲ πλοῦθ' ἔχει χεῖρα ἰργαδίη, οἷον τ' ἴασθαι.
 Τῆρ' ἄμειν ἠὲ καὶ τυχεῖν, θιάσθ' ἔχει χεῖρα καλὸν ἰδῆσαι.
 Εἴδωρ δ' ἄμβροτοι ὄμοια κατ' ἄρρητοι ξείνησιν.
 Νηπιθίης τ' ἀχολίης τε, κακῶν τ' ἐπιλάδοι ἀπείθῃ.
 Τούτῳ γὰρ καὶ γέρας ἴσοι ἀζοοῦσι βροτῶσιν.
 Οὐπυτιέ τις δαίναται ποσειδάωνος θυμῶς ἀγῶνι,
 Ὅς τε κραταερέξῃν, ἐπὶ κρητῆρ' ἰμυγῆν.
 Οὐκ αἰεὶ ἀκωκῆς γὰρ βάλαι, ἴδ' ἀκρωπαρῆσιν.
 Οὐδ' οἷον κωπασθῆσθαι μῶτερ τε πατέρων τε.
 Ἡὲ καὶ σὺ γὰρ τὸν ἰμωγῆσθαι, καὶ καὶ κῆρ.
 Τίσι δ' αὐτῶν ἰπείθεσθαι θεοὶ τῶσδε κωπῆσθαι,
 Σμυρδαλίᾳ κτυπῆσθαι τοῖσι δὲ χλωροῖσι δίκῃσιν.
 Αὐτίκα δ' ἐξέρησις ἀπ' ἕσπετος ἀσπιδόμοτος.
 Βροτῶσιν δ' ἄρα δ' ἴσθι, ἀφ' ἑστέας κωπῆσθαι.
 Ἀσπιδόμοτος δ' ἔχει μάλ' ἰσθῆτασιν, πῶς δ' ἰπείθεσθαι.
 Γῶνα δ' ἀσπιδόμοτος, ἰσθῆτασιν ἀσπιδόμοτος.
 Ἄμειν δ' ἰσθῆτασιν μάλ' ἰσθῆτασιν, ἀπὸ δὲ χεῖρας.
 Σὺ δ' ἄρα τὸν ἴσθι, ἰσθῆτασιν, ἰσθῆτασιν τὸν ἴσθαι,
 Καὶ βροτῶσιν ἀσπιδόμοτος μάλ' ἰσθῆτασιν κωπῆσθαι.
 Ἀπὸ κρητῆρ' ἰσθῆτασιν, ἰσθῆτασιν κωπῆσθαι.
 Γῶνα δ' ἰσθῆτασιν, ἰσθῆτασιν ἀσπιδόμοτος.
 Θισπιδόμοτος δ' ἰσθῆτασιν, ἰσθῆτασιν τὸν ἴσθαι.
 Δαίμων δ' ἰσθῆτασιν, ἰσθῆτασιν ἀσπιδόμοτος.

ο.υ
 ο.β
 ο.ψ
 ο.σ
 ι.λ
 ι.ρ
 ι.θ
 ι.φ
 ο.δ
 ι.λ
 ι.θ
 ι.θ
 ο.δ
 ο.δ
 ο.ε
 ο.δ
 ο.δ
 ο.δ
 ο.μ
 ι.θ
 ι.θ
 ι.θ
 ο.ο
 ο.ε
 ο.μ
 ο.ε
 ο.μ
 ι.θ

Παίτις δ' ἰουραίοιο πόλιε πολυπόνο κασιδίας,	ι.
Ούρατι σκαίωπα διακροσά τε κήρα α.	ι.μ
Και ποτιμαίει κήρα κ. κήρα κήρα κήρα κήρα,	ι.γ
Πασιδοσι εκ και. κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.υ
Βασιδίοιοι κ. κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα.	ε.α
Ε' δ' ειοσι δ' ἰουραίοιοι κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.υ
Διοσι δ' ἰουραίοιοι κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.υ
Ωμοι κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.α
Κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.β
Υουραίοιοι κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.μ
Αγοροκροσά κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.λ
Η' ούρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.θ
Κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.ζ
Ε' δ' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.σ
Ω' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.γ
Ω' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.δ
Ω' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.δ
Η' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.δ
Ο' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.μ
Ο' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.ψ
Α' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.ψ
Β' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.θ
Ε' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.θ
Ε' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.θ
Η' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.γ
Ο' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.δ
Ο' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.υ
Ε' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ι.θ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΝΙΓΜΟΥ
τῆς ἑσθ.

Α' Α' ἄπει κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.γ
Ο' κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα κήρα	ε.λ

Α' κήρα κήρα

Α ΚΑΙ ΚΡΑΤΡΩΝΕΣ.

63

Αψύχως βεβήκει σπινθὴρ ὑψιπέδου μελίσσης.	ο.λ
Νόστιμα κείνη πείπει ἐπιπρωτοῦ λυγρὰ δαιμόνιο.	ο.ψ
Ὡς δὲ πλοῖται κ' ἄλλοι ὅπως τοιαῦτά γ' ἰσχύει.	ε.α
Ταῖσ' αὖτ' ἀφ' ἑσθλῶν ἴσθ' ἀπὸ γαῖας κατίζη.	ο.λ
Πάστας δὲ πρὸς μοῖρας ὑπὸ λυγρῶν γῆρας ἰσχύει.	ι.υ
Νίκουσι δὲ φεγγαπόδες ἐπιπρωτοῦ ἀλλοῦδε ἀλλοῖ.	ι.ο
Πρὸς δὲ πέρας τερματίζονται, ἀλλὰ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ω
Πάστας δὲ αἰθρῶν πύμασι δὲ ἴσθ' αὖτ' ἰσχύει.	ι.β
Πιζυῖ δ' ἴσθ' ἀπὸ πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.β
Οἱ δὲ ἴσθ' ἀπὸ πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.χ
Τέρας ἄλλοι πάντες προέκωπον ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Ασπίδασι φεγγαῖας πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Καὶ πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.δ
Νόστιμα, ἀγροῦται, ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.ο
Οἱ μὲν ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.λ
Καὶ γὰρ ἐν τῷ αἴματι κατίζηται ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.χ
Ὡς δὲ πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.χ
Οἱ μὲν δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.β
Πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Αρμενίαι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ε.χ

ΠΕΡΥΤΟΥ ΕΠΙΤΑ-
φίου Σπινθῶν.

Τοῖς δ' ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.β
Κάσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Μυρίασμα δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.μ
Ἄμει δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ω
Ἐν λυγρῶν δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Ἐν πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Ἐν δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ο
Ἄλλ' ἄ γὰρ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ω
Ἐθῶν δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.ω
Αἰετῶν δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου πύμασι δὲ ἴσθ' ἀπὸ βίβου.	ι.π

Νήπιος δ' ἔσθ' ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς τὸν ἄνθρωπον,	ἰ.ψ
Καὶ ἀπὸ τοῦ χροῦ ἀπαιτῶν, χρῶν δ' ἄμωστο	ἰ.ψ
Στὴν δ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰδὲ καλὰ φωνήματα.	ἰ.ψ
Ἐκ τῶν δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Οὐδ' ἂν ἀποκρίσται χρῶν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Καὶ ἀπὸ τοῦ χροῦ ἀπαιτῶν, χρῶν δ' ἄμωστο	ἰ.σ
Τὴν δ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.ψ
Ἀλλ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Καὶ ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Τίχεται ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Ζῆλος ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Οὐδ' ἂν ἀποκρίσται χρῶν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Πῶς ἂν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Πῶ γὰρ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Πῶς ἂν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Καὶ ἀπὸ τοῦ χροῦ ἀπαιτῶν, χρῶν δ' ἄμωστο	ἰ.π
Ἐξ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.π
Χρῶν δ' ἄμωστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.ρ
Τίχεται ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.ρ
Οὐδ' ἂν ἀποκρίσται χρῶν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Οὐδ' ἂν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Μακροχρόνιον ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Ἀλλ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Σὺ δ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Τὴν δ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.λ
Νῦν δ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.τ
Ἐξ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.χ
Ἐξ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.χ
Οὐδ' ἂν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Οὐδ' ἂν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Ἀλλ' ἄνδ' ἄσπαστο δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.ψ
Καὶ τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Ἡ δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.σ
Βῆ δ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν	ἰ.ρ

Δ ΚΑΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝΕ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΦΗΣ.

Τοιούτων το δὲ σῆμα, διμείλει τὴ φρεσὶ βάλισσα, ἰ. ψ
 Ἀγκυρὴ δ' αὖ ἔστι λαβύρινθον χροσὶ τριβασίον. ἰ. ψ
 Οἱ δ' ἄγεθ' ἡμίτας κροστέον ὑφ' ὄμοι βάλισσαι, ἰ. ρ
 Ἐκαστὸν ἔξ ἔρει κ' περπαλίεσσα ἀπαρτήν, ἰ. ρ
 Ἡ δὲ κέν, ἢ δδου μῆλα ἰαυτὸν εἰ δὲ τι θυμὸς ἰ. ρ
 Τύρηνδ' ὄμοι κροσάτω τὴ κ' ἰδρὸ σφωδρὸδὲταιν. ἰ. ρ
 Περὶ γ' ἰμμεμρῶντι νίκων φρεσὶ αὐτὰρ ὑφ' ὄδου ἰ. ρ
 Χροσὶ μῆλα λίδου ἀήρωτις τὴ φρεσὶ δδουαν, ἰ. ω
 Οὐδὲ μοι ἐκ κ' ἄτ' εἰ δὲ δὴ δὴ κ' ἰαυτὸν ἀμαξῆν ὁ. ε
 Ἐδὴ ἀπ' ἰπποκροσὶ κροσὶ ὑφ' ὄμοι οὐχ ἰαυτὸν. ὁ. ε
 Ἐκ δὲ φουλακτῆρι σὺν τῷ κροσὶ ἰαυτὸν. ἰ. ε
 Μῆλα γὰρ εἰσὶ λίδου πύλοισι λαβύρινθον. ἰ. ρ
 Ἐδὴ δὲ τὴ εἰσὶ σὶν τὴν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ὁ. β
 Μῆλα δὲ π' ἀπ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν, ἢ δὲ π' ἰαυτὸν ἰ. ω
 Σοφὸν δὲ, μῆλα τὴ κροσὶ ματὶ πᾶσι χροσὶ. ἰ. ω
 Ἐστὶ ἰαυτὸν ἰαυτὸν εἰσὶ φουλακτῆρι ἰαυτὸν εἰσὶ ἰαυτὸν ἰ. ε
 Κροσὶ δὲ μ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ε
 Τῶν δ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ν
 ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. κ
 Οἱ δὲ τὴν κροσὶ τὴ κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ὁ. ε
 Αὐτὸν δὲ φρεσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ὁ. ω
 Περὶ ἰαυτὸν ἰαυτὸν κροσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν. ἰ. ω
 Οὐ γὰρ κροσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ω
 Ἐκ κροσὶ, ἢ δὲ γ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ω
 Περὶ ματοχλοσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ὁ. δ
 Ἀπὸ μῆλα δὲ αἰα δδουαν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ὁ. ρ
 Ἀπὸ μῆλα δδουαν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ὁ. κ
 Ἐξ ἰαυτὸν δὲ κροσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ρ
 Οὐδὲ ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ρ
 Οὐδὲ κροσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ρ
 Ἐδὴ ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. ω
 Ἐδὴ δὲ φρεσὶ τὴν κ' ἰαυτὸν ἰαυτὸν ἰαυτὸν. ἰ. γ

Δὴν ἢ μηδὲν ἄλλο ἐπίκεινται λάβει τὸ δὲ σὶ ὄσσι.	ἰρ
Δακρυβροί τλῆθι θάλασσῃ δὲ εἰ ἴχθυο θοατή.	ἰρ
Ταυρὸς δὲ ἐπίθροσι βαλὼν ἄμματα μὴ θίξαι εἰς.	σ.π
Καὶ εἴτα δὲ ἄμπνυτο, ἢ εἰ σὴνα ἰκμὸς ἀγέρθη,	ο.ζ
Καί ποτε δὲ μύθοισι ἀμειβόμενος φησισίησι.	σ.λ
Γεωμοδωσὶ σὸν ἀπὸ τῶν δὲ κατὰ τὸ ἴσθμιον ἐσὶς	ἰ.ζ
Νημερτίς ὑφ' ἧς δὲ μὴ ἐσπίθεται, ἢ κατὰ ἰσθμῶσι,	ἰ.α
ἢ ἄπο τῶν ἐπί τῶν ἀπὸ τῶν εἰς, ἢ εἰς δὲ.	ἰ.α
Εἰ ὑφ' ἧς θίξαι εἰσὶ ἢ οὐραίου δὲ μὴ ἴχθυσι,	ο.ζ
Τροισμάχαρι ὑφ' ἧς γὰρ πατρὸς ἢ πέτρια μόντηρ.	ο.ζ
Εἰ δὲ περὶ εἰσὶ ἢ ἄπο τῶν ἀμφοτέρων εἰσὶσσι,	ο.ζ
Λίστα μὲν ὑφ' ἧς ἴχθυος κ. γουμίας, ἢ δὲ τε περὶ αὐτῶν.	ἰ.χ
Μία μὲν ἀπογυμνῶσι: ὑφ' ἧς, ἢ καὶ τε λάβρασμα.	ἰ.ζ
Χρῆμα τὸ εἰς ἐμὴ θίξαι, ἢ οἰσθησὶ ἢ ἰσθμῶσι.	ἰ.τ
Νῆα δὲ ἐμὴ ὑφ' ἧς, ἢ καὶ τὸ ἀπορῆμα, ἢ δὲ ἰσθμῶσι.	ἰ.χ
ἢ δὲ σὴν ἐπί τῶν ἀπὸ τῶν ἢ ἰσθμῶσι ἐπίστω.	ἰ.λ
ἢ δὲ ἀποτρίμνω, ἢ μὴ δὴ μὴ μὴ γὰρ περὶ αὐτῶν.	ἰ.χ
Οὐ γὰρ εἴτ' ἀποτρίμνω ἴχθυος περὶ αὐτῶν, ἢ εἰ τι κελεύει.	σ.β
Οἴκασιν εἰς δὲ ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ,	σ.ζ
Καί ποτε ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν.	σ.β
ἢ δὲ σὺ ὑφ' ἧς θίξαι εἰσὶ ἢ οὐραίου δὲ μὴ ἴχθυσι.	σ.ω
ἢ δὲ σὺ ὑφ' ἧς θίξαι εἰσὶ ἢ οὐραίου δὲ μὴ ἴχθυσι.	ἰ.ζ
Ζήρη ἢ κατὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	σ.ω
Βασιλῆων δὲ σὶ ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	σ.λ
Οἱ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.τ
ἢ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	σ.λ
Ρινοκίμων δὲ σὶ ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.τ
Οὐραίου δὲ μὴ ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.λ
ἢ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.ψ
ἢ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	σ.χ
ἢ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.θ
ἢ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.ε
ἢ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων τε, ἢ κατὰ τῶν.	ἰ.λ

Α' ἴδ' οὐ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Η' δὲ ζωαῖσιν εὐζώνι με κ' ἰππια τίματα
 ΑΨ' ἰσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Βαδὼ καὶ ἀνάσ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ἐς π' ἰσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Πρῶται δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Μαλλοὶ ἰσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ὡς ἰσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Δειδύτα κροῖσιν εὐζώνι με κ' ἰππια τίματα.

Π Ε Ρ Ι Τ Η Σ Α Ν Α -
 τήσασιν.

Α' Α' ἴδ' οὐ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Η' ἴδ' οὐ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 ΑΨ' ἰσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ἐξοὶ δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Γ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Οὐδ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Α' κ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ὡς ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ἐξοὶ δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Α' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ὡς ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Αἰ δὲ ζωαῖσιν εὐζώνι με κ' ἰππια τίματα.
 Αἰ δὲ ζωαῖσιν εὐζώνι με κ' ἰππια τίματα.
 Ἐξοὶ δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Κλάω δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Φιλῶν δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Α' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Ὡς ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Μίτηρ δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Κλάω δ' ἴσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ,
 Αὐθ' αἰσθ' ἰσθ' ὡ θηπιπὲν ἰόντα πάλαι παροροῖσιν αἰσθ.

Παύλος	ε.β
Κεῖτο δ' ἀπαοδὸς, ἀπαύστες ἰδυίους δ' ἰπποκῆτος,	ε.δ
Οὐραϊνὸς εἰ εἰδὸς πῶς εὐχόμενος ἀμύματα,	ε.ε
Τῆς δ' ἰλαστικῆς ἀχρὶ εὐκλειδῆος περὶ πᾶσι,	ε.ζ
Καὶ β' ἰσομοξῆτος χροσὶ παρῆας, εὐκρίσει τε,	ε.σ
Ε' μὲν τίκτει ἰμαί, πῶς ἰπποκῆτος ἀγατῆκατος,	ε.α
Ω' μὲν ἰγατῆκατος ἀποτμοῖ, ἰππὶ τίκτει ἰμαί ἀχρῆτος,	ε.β
Ω' εἰ δ' ἰγατῆκατος τίκτει ἰπποκῆτος ἀγατῆκατος,	ε.γ
Ἡ' τ' ἰγατῆκατος τίκτει ἰπποκῆτος ἀγατῆκατος,	ε.δ
Τῆκατος δ' ἀχρὶ τῆς πῶς μὲν ἀγατῆκατος ἰμαί,	ε.ε
Ω' τῆς τῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ς
Σμαρδαλίῳ δ' ἰμαί ἀγατῆκατος, ἀχρὶ δ' ἰγατῆκατος,	ε.ζ
Θυμῆκατος δ' ἰμαί ἀγατῆκατος, ἀχρὶ δ' ἰγατῆκατος,	ε.η
Χρῆσι τῆκατος ἀγατῆκατος, ἀχρὶ δ' ἰγατῆκατος,	ε.θ
Τῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ι
Α' πῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.κ
Β' πῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.λ
Αὐτῆς δ' ἰμαί ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.μ
Καὶ μὲν ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ν
Ω' τῆς ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ξ
Ἡ' πῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ο
Θαυτῆς δ' ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.π
Εἰπὶ δ' ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ρ
Πῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.σ
Ο' τῆς ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ς
Πῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.τ
Πῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.θ
Τῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ι
Μῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.κ
Θαυτῆς δ' ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.λ
Τῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.μ
Αἰγῆς ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ν
Τῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ξ
Ἄλλο δ' ἰμαί ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος ἀγατῆκατος,	ε.ο

Ἐξ ὅτι ἄνω ὄχι σὺς κ' ἰλαστικῆ ἰδία	6.7
Σὺς πᾶσι εἴς τε πῆ ἰλαστικῆ ἰμματα ἦν	6.8
Ἄγγε μάλ' ἄλλοι πᾶσι οἰκῶν κ' πατρὶ ἰοι αἰος.	6.9
Ἦ ἄρ' ἔτι πᾶσι πᾶσι ταλεντικῆ ὡς ἀγροῖα.	6.10
Ὁψια κ' γὰρ σε φησὶν παλαιότατι εἶν	6.11
Κλαυμῶν τε συζυγίῳ γὰρ τε δουκινίτιτε,	6.12
Ποῖνα' αἰτῶν κ' ἰσθμῶν αὐτῶν σὺς γ' ἄλλ' ἔσονται,	6.13
Κῶν τε σὺ μὲν ἰσθμῶν αὐτῶν σὺς γ' ἄλλ' ἔσονται,	6.14
Οἰκᾶσι κ' μετῴροι ἑσθῶν ἰλαστικῆ ἰμματα.	6.15
Ὅτ' ἄρ' ἔτι αἰτῶν γὰρ πολλῶν χροῖα κ' ἀμφὶ ἰσθμῶν.	6.16
Ὡς φάτο πῆσι δ' ἑσθῶν γὰρ κ' ἄλλ' ἔσονται.	6.17
Καὶ πῆσι μὲν μῦθοισι κ' μετῴροι φησὶν ἰσθμῶν,	6.18
Ἐσθῶν κ' πῆσι οἰκῶν ἑσθῶν δ' ἄλλ' ἔσονται ἰσθμῶν.	6.19
Ὅσῶν ἰσθμῶν ἑσθῶν κ' μετῴροι αἰτῶν.	6.20
Ἄλλ' ἄ μὲν ἄλλ' αἰτῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν φησὶν.	6.21
Ἐστῶν γὰρ ἑσθῶν τε χροῖα κ' ἄλλ' ἔσονται ἰσθμῶν.	6.22
Ἦ μὲν δουκινίτιτε πᾶσι ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.23
Μετῴροι μὲν ἑσθῶν κ' πᾶσι δουκινίτιτε πᾶσι τῶν.	6.24
Ἦ ἑσθῶν κ' πᾶσι δουκινίτιτε πᾶσι τῶν.	6.25
Παλαιὸς γὰρ μῦθος πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.26
Καὶ ἄλλ' ἑσθῶν φησὶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.27
Ὅσῶν δ' ἄρ' ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.28
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.29
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.30
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.31
Ἄλλ' ἄ μὲν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.32
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.33
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.34
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.35
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.36
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.37
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.38
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.39
Ὅτι δ' ἑσθῶν αἰτῶν κ' ἰσθμῶν πᾶσι τῶν ἑσθῶν κ' ἰσθμῶν.	6.40

το	ΣΑΜΗΤΟΚΕΝΤΡΑ,	
Αὐτὰρ ὁ θυμὸς ἔχει ἐκαστὸν ἕνα τοῦτοισι σφῶν		δ.θ
Ὅτε πρὸς θεοῖσιν κ' ἀθανάτοισι κέκοιται,		δ.β
Ἡ δὲ κ' αὖτ' ἴσθ' ἄρα κορυθαίην καταπέδιον ὕλα,		δ.γ
Ἐν σφαιραεισέφω δόμοις ἢ καὶ ὑψηλοῦσι δαίμοσι		δ.δ
Ἐξ ὀμοφρονειῶσιν ἢ ἔξ φυλακῆς ἢ δ' ἰλαίης,		δ.ε
Ἐνθ' ἀέκαστος ἴδρι τε δέουσι λῶν ποικυλοῖσι ὕλα,		δ.ς
Ἐστὶ πολλὰ δ' ἐκείνοισι πόρτουσι καί τι.		δ.ζ
Ἄλλα κ' ὡς κείμηναι σὶν ἴ' ἐπιβραχίῃσι,		δ.η
Οἱ δ' ἰλαίχθισσιν κ' ἐκαστὸν ἕνα κ' ἄριστος.		δ.θ
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀγαθὴν ἔμμετρουσι π' ἐχέουσιν,		δ.ιθ
Γινώσκουσ' κ' πῶσιν ἐκείνοισι θυμὸς ἰαυδῆ,		δ.ι
Π' ἐκείνοισι ζώοντι κ' ἀγαθὰ ποροσίστησι.		δ.ιβ
Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶρπυσσας ἐς ἀλλήλους ἐρωτᾶσθαι		δ.ιγ
Δοκίμασάντ' ἐπίσταται, ἐν χερσὶν αὐτοῖσιν.		δ.ιδ
Καὶ κώων ἀγαθὰ ζώονσι κ' ὡσαύτως τε κ' ἄλλοι.		δ.ιε
Τ' ἐστὶ δ' κ' ματὶσσι θεοκαυέφωσι θεοειδέσιν,		δ.ις
Ὡς τίνασ' ἀποίγν' ἴδρι ἀμβροσίαισι κ' ἰλαίχθισσιν.		δ.ιζ
Ταῖσιν εἴωνται χερσὶν ἢ ἐν ὑμᾶσιν ἴδρι δόμοισιν,		δ.ιζ
Ἐπεισὶν ὡς τοῦτοισι ὑπὸ σέσω κ' κρατίλοισιν.		δ.ιη
Νῦν ἄρα τὸ δὲ μακρὸν ἴδρι δὴν ἐκαστὸν ἕνα.		δ.ιθ
Ἄλλ' ἔθ' ἴδρι πάλαι παθῶν κ' ἄρα πολλὰ δ' ἀέκαστος,		δ.ιθ
Ἀκούοντες πατρίσιν τι μέγα κλίσει, ἢ δ' ἴδρι δαπνῆ.		δ.ιθ
Ἡ δὲ ἀκούοντες ἴδρι πικρὰς κ' ἀπὸ πρῶτα χόρον.		δ.ιθ
Ἄλλ' ὑμῖν ἐγγυθῆσιν ἀγαθὰ δὴν ἀπὸ σέσω.		δ.ιθ
Μοιχεύει ἐπίσταται ἔθ' ἀπὸ πρῶτα ἀέκαστος.		δ.ιθ
Ἐπὶ δὲ αὐτῶν γὰρ ἀγαθὰ μακρὰ ἴδρι τε ἴδρι τε.		δ.ιθ
Αὐτῶν δ' ἴδρι κρατίλοισιν ποικυλοῖσι.		δ.ιθ
Κέρκεσ' δ' ἴδρι ἀμύκῃσι σφαιραεισέφωσι,		δ.ιθ
Ἐθ' ἀμύκῃσι πρῶτα ἰαυδῆσιν, ἴδρι κ' ἴδρι ὕλα.		δ.ιθ
Ἀπὸ πρῶτα ἴδρι ἀμύκῃσι πρῶτα ἀμύκῃσι.		δ.ιθ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ
 ψαλμοῦ.

Οἱ δ' ἴδρι ἴδρι ἴδρι δὴν ἀπὸ πρῶτα ἀμύκῃσι,		δ.ιθ
ἴδρι ἀμύκῃσι πρῶτα ἀμύκῃσι πρῶτα ἀμύκῃσι.		δ.ιθ

Κληθευθ' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε'
Κληθευθ' κ' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.γ
Κληθευθ' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.β
Η' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.ε
Αυτή ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.α
Τοις ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.δ
Ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.ρ
Γενεσθ' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.θ
Και τοις ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.ζ
Μετ' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.δ
Εισθ' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.α
Εἰ ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.δ
Στι ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.δ
Ω' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.γ
Πε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.γ
Ε' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.τ
Νε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.γ
Ω' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.α
Σε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.υ
Τε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.ε
Η' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.ε
Α' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.ε
Ε' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.γ
Τε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.γ
Η' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.χ
Α' με ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.χ
Ο' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.θ
Σε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.θ
Εἰ ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.θ
Ο' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.θ
Σε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.α
Ω' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.θ
Δε' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.α
Ου' ε' ἴχθητο κ' ἀγάρα σκίεσται.	ε.α

ὉΜΗΡΟΥ ΚΕΝΤΡΑ.

Ὄφρα γὰρ ἐγὼ θυμὸν ἐπὶ εἴρασσαί μ' ἔδωκε.	ο.β
Ὡς δὲ σὺ μάλα πολλὰ ἔπεισας καὶ πολλὰ ἔμειψας,	ι.δ
Ὅσοι μὲν ἔγχεσσι περὶ ἄνθρωπον τ' ἐπὶ θυμῷ.	ο.θ
Ὡς φάτο· ἦ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ εἴρασσι ἔδωκε.	ο.τ
Οὐλίω δὲ κίερα καὶ πικρὰ ἀμφοτέρωθεν γέροντα.	ο.γ
Χειρῶν δ' ἄψ' ἀδελφῶν ἐδιδουράσθαι ἔπεισ' ἑκάστα.	ι.ψ
Νῦν γ' ἐπὶ ἔδωκε σῆματ' ἀρετῆσθε δὲ μετ' εὐσεβίας.	ι.φ
Περὶ δὲ μοῦ θυμὸν ἀπὸ λυγρῶν μάλα ἔδωκε.	ι.χ
Τῶν ἐάντιοι χεῖρες ἐπὶ ἀντιόχοιοι δόμοισι.	ο.ο
Ὅτ' ἂν λίω ἀγαθὸν μάλα δ' ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ο.ι
Ἀὐτὰρ μετὰ μὲν τὸ δὴ γέννησθαι μετὰ γέννησθαι.	ο.ι
Ὅμοιόν τ' ἔπεισ' ἑκάστα ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ο.ι
Περὶ δ' ἔδωκε σῆματ' ἀρετῆσθε δὲ μετ' εὐσεβίας.	ο.ι
Ἄπει γὰρ μοι θυμὸν ἐπὶ εἴρασσι ἔδωκε.	ι.ψ
Ἐμὲ γὰρ μετὰ μετὰ γέννησθαι μετὰ γέννησθαι.	ι.φ
Ὡς ἄρα φάτο· ἦ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ εἴρασσι ἔδωκε.	ι.γ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑ-
ΛΕΨΕΩΣ.

Δὴ τότε μὲν φάτο· ἦ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ εἴρασσι ἔδωκε.	ι.α
Ἐμὲ γὰρ μετὰ μετὰ γέννησθαι μετὰ γέννησθαι.	ι.β
Ἦμος δ' ἔπεισ' ἑκάστα ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ι.γ
Ὅτι μετὰ μετὰ γέννησθαι μετὰ γέννησθαι.	ι.δ
Ἐστὶ γὰρ σκεπτικῶς τῶν περὶ τὸν ἀνθρώπον.	ο.ε
Ἐδωκε μὲν ἔπεισ' ἑκάστα ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ο.ε
Οἱ δ' ἔπεισ' ἑκάστα ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ι.ε
Μετὰ γὰρ μετὰ γέννησθαι μετὰ γέννησθαι.	ι.ψ
Ἀὐτὰρ ἔπεισ' ἑκάστα ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ο.ο
Τῶν δ' ἔπεισ' ἑκάστα ἔδωκε ἔπεισ' ἑκάστα.	ο.ο
Κλεῖτε φίλοι, καὶ μετὰ θυμὸν ἀρετῆσθε δὲ μετ' εὐσεβίας.	ι.ε
Ὅσοι μὲν ἔγχεσσι περὶ ἄνθρωπον τ' ἐπὶ θυμῷ.	ο.ζ
Ἐστὶ γὰρ μετὰ μετὰ γέννησθαι μετὰ γέννησθαι.	ι.ι

Ἄ ΚΑΓ' ΚΕΝΤΡΩΝΟΣ

Οὐρανὸν ἴε πυλὸν χαλκῆν ἰὴ ἀθανάτουσι μετέω.	ε.γ
Μηστῆρε δὲ ἀκαχλίωσι, ἀπὸ σκοπέων τ' ἐλὶ θυμῶν.	ε.π
Ὡς εἰπὼν λίπεσσι αἰπὸν ἴππαι διπύραον δὲ πύρα.	ι.υ
Αὐτὸς δὲ φασὶ πατρὸς ἐρηθίονος πικρὸν δὲ	ι.τ
Φαίειθ' ὄμοιοι ἀλάστον ἴππαι ἐκέρχον θυμῶν,	ι.θ
Ἀρδύονα ἀστέρωντα, μετασφισί' ἔδαν ἔποιον.	ι.σ
Ἀπὸ μαστοῖσι δὲ πύλας μύκων ἀρστέωσ' ἔχον ὄμα'	ι.φ
Τῶν ἐπιπέτεσσι κτηνῶν μέλας ἀρστέος ἀστέρωντα,	ι.ζ
Ἡ δ' αἰακλίωσι πικρὸν ἴππαι ἰδ' ὄμοιοι	ι.η
Ἐπὶ δὲ δῖον μύκων ἀλάστον ἴππαι πατὴρ ἰσασίοντα.	ε.χ
Ἀψ' δὲ αὐπὸς ἐστ' ἀψίχοντα ὄμοιοι ἰδ' αἰετα.	ε.φ

Τ Ε Λ Ο Σ

INDEX IN ODYS- SEAM HOMERI.

- A** Castus rex 4:1
 Accipitris angurium 465
 Accipiter Apol. nuncius 465
 Accipiter timendus muribus 7:13
 Accubitus vetus 5:8
 Andraemon 4:31
 Adreſta ancilla Helenæ 9:1
 Adulterij poena 7:1
 Adulterium Agiſthi ib.
 Adulterium ingens facinus ibidem.
 Acheron fluvius infernalis 305
 Achillis anima Ulyſſi loquitur 11:7. eius exequiæ 701. 702. eius cum Ulyſſe contentio 4. eius filius 8:3. 341
 Achiuorū reditus à Troia cantu celebratus 40. convocati 31. eorum diſſidiū 64
 Acronius 11:1
 Acratiſmus tyrannicus 15:7
- Aëtoris ancilla Penelopes 6:37
 Aëra ſoror Circe 1:85
 Aëris bonitas 11:9
 Aëra inſula 1:42. 1:85. 347
 Aëgis Mineræ 6:65
 Aëgiſthus præter fatum Attidæ ſponſam in uxorem duxit & eius adulterium 7:1. ſauitias 11:7
 Aegyptius heros 3:1
 Aegyptus herbarum fetax & ſertilis 9:9
 Aegyptia terra pluriſima producit pharmaca ib.
 Aeneas ex Venere ortus 8:15
 Aëolia inſula & regio 17:7
 Aëolus Hippotaides 17:7
 Aëolus dat Ulyſſi vitrem ventorum 17:9
 Aëolus filias ſuas coniunxit ſuis in uxores ibid.
 Aëolus reuerſum Ulyſſem indignabundus expellit

- 281
 Aeoli duo ibid.
 Acquabilitatis studiosi
 honorandi 577
 Aesculapius medicus 841
 Aethiopes longè semoti,
 bifariam diuisi, ultimi
 hominum 5
 Aethiopia regio alia O-
 rientalis, alia Occiden-
 talis 5
 Aetolus deceptor 415
 Agamemnon septimo im-
 perauit Mycenis 73 eius
 exitus 71. 117. eius um-
 bra suum exitum Vlyf-
 si refert 33; eius anima
 703
 Agamemdes filius Ergini a-
 micus Deorum 767
 Agelaus Damastorides
 procus 63 monet, ne
 Mécior Vlyfse iuuet 67
 Agnoscunt 29
 Ajax occisus 63
 Aiacis exitus 111
 Aiacus animus irata 541
 Alcandre Polybi vxor 91
 Alcinous Phraacensiu dux
 167 clementer caecum
 Vlyfsem 191 optat Vlyf-
 sem sibi generum 203
 promittit Vlyfii auxi-
 lium ibid. eius oratio,
 qua Phraaces honatur,
 ut Vlyfii auxilium por-
 tent 209 conuiuium i-
 bid. hortatur Phraaces
 ad certamen 211 eius
 filij, Laodamas, Halius
 & Clytoneus 215 quæ-
 rit omnes Vlyfii con-
 ditiones & fortunas 259
 eius ad Vlyfse & Phra-
 ces oratio 375
 Alcippe ancilla Helenæ
 91
 Alcmaon & Amphilocheus
 filij Amphiarai 449
 Alomena 37 eius anima
 315 vxor Amphitryo-
 nis & mater Herculis
 325
 Aléstor Spartanus 85
 Alienis non inuidendum
 151
 Alienis in gedijs nõ mul-
 tum iugendum 169
 Alimenta, caseus, mel, vi-
 num 599
 Aliorum dolor etiam nos
 afficiat 417
 Alius alijs delectatur ope-
 ribus 415
 Aliud loqui, aliud sentire
 501. 543
 Altheides presentia & fu-
 tura vidit 721 Vlyfii dis-
 suadet internecionem
 721
 Alphaus pater Orsilochi
 44; nomen fluij 773

987

- Ambrosia fugat Edothea
 Ceti odorem 111
 Ambrosia cibus Deorū 141
 cum Amicis non pugnan-
 dum 219
 Amicorum memoria non
 sit brevis 437
 Amicitia paterna 445
 Amicitia non confietur
 cum aliquo, nisi dignus
 prius cognoscatur 731
 Amithaon 325
 Amnisus 573
 Amoris argumentum, ge-
 statio infantis 577
 Amor erga patriam 241
 Amoris exemplum 469
 Amor conjugum ex libe-
 ris 577
 Amor seruorum in Vlyf-
 sem 605
 Amphialus Polinij Tecto-
 nidæ filius 213
 Amphialus saltator opti-
 mus 211
 Amphiarus filius Oiclei
 449 gratissimus Ioui
 ibid.
 Amphimedontis anima
 Attidæ historiam inte-
 ritus sui narrat 705
 Amphinomus proeus ex-
 teros à Telemachi nece
 dehortatur 491 Nisi A-
 ætliadæ regis filius 557
 interficitur lancea 649
 Amphion & Zethus filij
 Antiopæ, primi Theba-
 rum fundamenta loca-
 runt 325
 Amphitea 581
 Ampityo 315
 Amphitrita dea 159-715
 Amphoræ 49-251
 Anabesineus 215
 Ancilæ Aretæ ad nanæ V-
 lyssi omnis generis ne-
 cessaria portant 379 an-
 cilla Vlysem obiurgat
 563
 Ancilla libidinosa suspen-
 sa 671
 Anchialus 213
 Anchialus Mentis filius
 27 Taphis imperat i-
 bid.
 Anchisæ cum Venere cō-
 gressus 821
 Animarum apparitio 333
 Animæ tangi non possunt
 333
 Animæ mortuorū defun-
 ctorum pœnas narrant
 141
 Animæ procorum ad infe-
 ros 697
 Animalia Venere dele-
 ctantur 89
 Animorum migratio Py-
 thagorica, in locis V-
 lyssi

- Animum corporis exper-
 tem, quia nusquam fa-
 ciat corporeum. Plut.
 Annos quatuor proci elusi
 35
 Annulus sagitta tangen-
 dus 589
 Anopra avis 21
 Anseribus collati proci
 387
 Anticlea Autolycei filia
 mater Ulyssis 115
 Antelus 103
 Antiochus filius Nestoris
 à Memnone occisus 97
 eius anima 337
 Antinous proci Eupatheii
 filius 44 Telemacho res-
 pondet ibid. sagitta trans
 fixus 645 eius consi-
 lium de Telemacho è
 medio tollendo 491 e-
 ius fraus ibid. succenset
 Eumæo propter mendi-
 cum 519 eius superbia
 521
 Antiope Asopi filia 315
 eius anima ibid.
 Antiphates rex Lastrigo-
 num 214 Anticlei parens
 441. Nantij frater ibid.
 Antiphus & Eurynomus
 bellatores 31 amici U-
 lyssis 103
 Antrum Polyphemi 251
 Apparitio mortuorum 111
 Aphidas rex 715
 Aper vulnerat Ulyssim
 583
 Apollo augur 211 rex 229
 diis terrore 749 eius
 templum 751 non lacte
 matero, sed nectare &
 ambrosia nutritus 755
 eius cithara 761 cum
 Delphusa deliberat de
 construendo templo 763
 apud Cretam insulam
 templum construit 765
 Iouis filius 777 iratus
 Mercurio 795
 Aquilæ volatus 39
 Aquilæ augurium 465
 Arborea Alcinoi 195
 Arcadia dux pecorum 781
 Arcisius pater Laertis
 413
 Arcus Ulyssis 613
 Arduum est, regium ge-
 nus interficere 491
 Arete vxor Alcinoi 191
 231
 Arethusa fons ex petra
 Coracis 359
 Arena, Argyphæa, oppida
 773
 Atetus filius Nestoris 79
 Argenteum poculum cum
 labro inuolato 121
 Argius Helena 105
 Argineator nuncius Tar-
 tari 701

I N D E X.

Argos	353	609
Argonauta	ibid.	Aureum poculum 19
Argus canis Vlyſſis	513	Autifaber 81
Ariadna filia Minois	329	Aurora Vlyſſem ſplendi-
Aries liberat Vlyſſem	269	dis exornat veſtibus
Aristocratae uſus apud		307
Bœotia initiō Bœotia,		Aurora 689 homines ad
& Phœaces optimates		opera excitat 787
vocant reges	236	Authoritate præſtantes re-
Arma Mineræ quibus or-		uerendi 383
nata in Ithacam profi-		Autolyceus unde nomen
ciscitur 25 arma Vlyſſis		Vlyſſi indidit 179 V-
651		lyſſis auus ibid. eius fi-
Aræus qui & Irus	551	lij rei medicæ non igna-
Aræ arcendi canes	405	ri 183
Aræ, exercitium, & Muſa		Autonœ ancilla Penelo-
ſimul	807.809	pes 143
Artacia fons	283	Auxilium promiſſum V-
Attephalus cognomen		lyſſi 203
muris	745	Azantis puella 261
Atrophagus epithetō mu-		B
ris	741	Bacchi forma 8: Seme-
Aſphalion famulus Mene-		les & Iouis filius 87
lai	99	Batrachomyomachia ab
Aſteris nomen inſulæ	175	Homero tumultuoſum
Aſtutia Penelopes 35 Vul-		opus Martis dicitur 729
cani 23; Vlyſſis 26; Mer-		Batrachomyomachia exit-
curij	787	tus aduentus cancro-
Athenæ vrbs	191	rum 747
Athenæ ſacræ	329	Bellum Troianum decen-
Atrides 61 eius anima		nium duravit 241
Vlyſſi loquitur de eius		Bellum Ithacenſe cum V-
funere	333	lyſſe diremptum à M.
Audacia honeſta virum		nerua 727
decet	189	Benè potati & conuiuati
Augurium aquila 39, 441		dormitum canus 557

Benefacta malefactis sunt		di ratio	ibid.
Longè meliora	635	Canis Vlyfsem redeuntem	
Beneficiis qui inceperit,		agnoscit	513 515
eadem expectanda ha-		Cantilenas Deus inspirat	
bet	733	665	
Blandi qui nocere student		Cantilenæ ex virtute pro-	
244		fectæ	709
Boethides Ereonens	87	Cantor Demodocus, can-	
Bapa fama gloriam homi-		tionibus suis Vlyfii fle-	
nibus affert	19	tum mouet	211
Bona, iure ad nos perti-		Cantus ornamentum con-	
nentia, repetenda	35	uij	11
Boni viri diis chari	59	Cantus post conuiuium	
449		201	
Bootes stella	151	Cantus ad oblectandum	
Boreas ventus fetenitatis		datus	ibid.
author	153	Cantus non omnibus ac-	
Bouis mactatio	81	cepus	237
Boues solis	367	Cantus celebratus	143
C		Capra leuem nutriuit	119
Cæcus musicus	111	Cassandræ Priami filix ex-	
Callirhoe fluius se-		des	115
datur	161	Castor & Pollus Tyndaræ	
Calypfus descriptio	119	filij, equorum domito-	
amat Vlyfsem	143	res	327
Vlyfii prandium dat in		Cauillationes procorum	
spelunca	147	in Telemachum	52
sponder		Centaurei	65
Vlyfii immortalitatem		Certamen cursus	113
ib. Vlyfii abeunti de o-		Certamina proposita	ibid.
mnibus rebus ad nauig-		Certamen prociis propo-	
lidum necessariis pro-		nitur	619
ferxit	149	Cervus confixus ab Vlyf-	
Scipij Atlantis		se	285
filia	199	Charybdis descriptio	361
Campus Elyfius Rhada-		Chloris vxor Nelei	327
manthus	119		
In campo			
Elyfio facillima viuèn-			

- Chorearum saltus 221 &
223
- Chromius 317
- Cicones pugnare cum
Graecis 145 cum Vlyſſe
247
- Cimmerij populi 311 eo-
rum terra perpetua ca-
ligine obiecta ibid.
- Circe dea 18; ipſius Phar-
maco in porcos vertun-
tur Vlyſſis ſocij 289 eius
ades 183; Vlyſſis ſocios
reſtituit priſtinæ formæ
299 Clymene & eius a-
nima 329
- Clytemneſtra dolo Caf-
ſandram interemit 331 e-
ius ſeuicia ibid.
- Clytoneus filius Alcinoi
curſor 215
- Clytus ab aurora raptus
449
- Cocytus fluvius infernalis
305
- Colus non alia curæ ſit
mulieribus 639
- Conſilium ſenis 69
- Conuulſi deſcriptio 11.89
- Cræcis mater Scyllæ 355
- Currus nomen ſtellæ 191
- Cuſus certamen 385
- Cyclopes Deorum con-
temptores 357
- Cyclopum terra 249
- Cydones incolæ Cretæ
- Cynthius mons 778
- Cypariſſus herba 239
- D
- Deus facile poteſt ex
lōginoquo virū confer-
uare 69 eo volente, ni-
hil difficile 243
- Deus optimus auxilia or-
483
- Deorum mens non muta-
tur 65
- Deſcriptio mendici 451
509 Mercurij Deorū in-
ternuncij 119 mōſtri in-
habitantis Scyllam 353
hominis iam iam mo-
rientis, qui ſuſpenſus eſt
671 nauis Vlyſſis 149
regis Alcinoi 191 re-
medij Mercurij 293
Scyllæ 353 ſpecus Ca-
lypsus 141 ſubulci ſta-
buli & eius domus 403
405 terræ fertilis 389
venationis 583 vineæ
193
- Deucalion fingitur pater
Vlyſſis 169
- Dia 329
- Dianæ ſtadium 171 Nauis
eæ comparatur ibid.
Phœniſ: à interimit 461
Iouis filia & Latonæ
197 qualis 859
- Dies nunquam illuceſcit
*. iiii.

- Cimneriis populis 311
 Difficile est aliquem inter
 plures & multo poten-
 tiores quippiam moliri
 474
 Difficile quod est morta-
 libus diis perfacile 293
 Difficile est optimū igno-
 minis proscindi 383
 Difficile est vnum impe-
 dire multos 613
 Difficile vnūquodque di-
 scere 794
 Dij iniuste in malis accu-
 santur; testes sint con-
 cionum 1939 eis chari
 boni viri 449. eis grata
 quæ citò fiunt 75 o-
 mnia sciunt 107 vo-
 lunt nos præceptorum
 memores esse 105 eis in-
 uitis nihil suscipiendum
 115 sibi inuicem notitiam
 inuident deabus, vt cū
 marito congregiantur
 143 expertes senij 149
 eorum vita beata 169
 non omnibus ex æquo
 dona dederunt 217 o-
 mnia possunt 297
 les peregrinis hospiti-
 bus, qui versantur, ho-
 minum fas nefasque in-
 spicientes 515 eorum
 mens non mutatur 545
 homines multum errā-
 tes submergunt tādē
 607 eis omnia commit-
 tenda, quoniam multā
 potentiores sunt nobis
 661 prudentissimum in-
 sapientem facere pos-
 sunt, & contra 675 eos
 habere corpora exce-
 pto fortasse Ioue. pas-
 sim. Plut.
 Diligenter cognoscendum,
 qui sint iusti, qui non
 item 517
 Diocleus filius Orsilocli
 446
 Diomedes 67
 Dionysij donum 701
 Diana dea 713
 Dira portenta in procas
 616
 Discessus Telemachi & Pi-
 lissirarij à Menelao 447
 Discedentibus & redeun-
 tibus felicia quæque
 exoptanda 501
 Disco certatum veteribus
 217
 Discordiæ malum 65
 Discordiæ in consilio &
 oculo 63-319
 Dissidium Graecorum 63
 Diuini augures 41.601
 Diuitiæ & opes Vlyssis
 427
 Diuites pauperibus & e-
 genis auxiliū portent 4

I N D E X.

Dimetor Iasides rex Cypri (23)	mas	ibid.
Dodonens Iupiter 575	lata	639
Dolius senex 739 seruus & mancipium Penelopes 127	Eclipsis solis	615
Dolores ad mortem vsque trahunt 121	Echeneus senex eloquens 181 29	
Dominorum minæ sunt difficiles 107	Echophron, Stratus, Per- seus, Aratus, Thrasyme- des & Piliſtratus, filij Nestoris 73	
Domi esse, optimum 78:	Echetus rex omnium ho- minum pefimus 339	
Domus Plutonis 149	Edothea filia Protei 107	
Domus Telemacho inſtar ardentis flamma appa- ret 563	Menelao erranti dat con- ſilium ibid. eius de patre Proteo capiendo confi- ſilium 109. eius domus in patrem 111	
Domus aduentus procorum parata 601	Egeſtate varia ſuſcipi- pimur 325	
Domus ſeu familiae negli- gentia eſt hominum ex iniuria & rapto viuen- tium. Plur.	Elatreus procus 213	
Donatio cauſa mortis 501	Elorus occiſus 619	
Dona Dei varia 217	Eleemoſyna homines co- ſpicuos reddit 339	
Donum Menelai 441	Elpenor vino obrutus, de- cidit per ſcalam, vitam amittit 107 eius umbra Vlyſſi apparet 313 defun- ctus eſſentus 149 eius comburitur caduet, ibid. ei erigitur cippus ibid.	
Dorenes populi in Creta 569	Elyſius campus 117	
E	Embaliſchitrus nomen mu- ris 737	
E brietate Cyclops a- mittit oculum 263	Euauigatio procorum 131	
Ebrietas, quæ & loquax 313 429 565		
Ebrius non ferrum, ſed ferrum ebrium irahit 485		
Ebrius plorans 565		
Ebriſi faciles ſunt ad lacry-		

Enceladus ligatus	741	Eumæus Vlyſſem non cognoſcens, eum periſſe conqueritur 407
Enipeus fluvius	315	Vlyſſem hoſpitio humaniter excipit 405 lapidationibus crebris pellicanes 403 ſacrificat 407 ei reditus Vlyſſis non perſuadetur 411 Vlyſſem ab Harpyis devoratum ait ibid. hoſpiti Vlyſſi ſacrificaturus maſtat ſuam 417 æqualitatis ſtudioſus 417 Vlyſſem honorat dorſis ſuum ibidem, cum Vlyſſi colloquitur 451
Epeana canere	779	Telemachum reducem excipit 469
Epei inſulam Elida inhabitant	391	Eumelus 131
Eperitus fictum nomen Vlyſſis	715	Eunomia 529
Epeus ligneum equum Troianum confecit 115 341		Euphyias viſ 99
Ephialtes Aloei filius	327	Eupithes cum Achæis cõſpirat in Vlyſſis mortem 713 dux ſtultitiarum 713 à Laerte occiſus 717
Ephyre	49	Euroux raptus 733
Epicaſte mater Oedipodis 115 eius anima ibid.		Eurus ventus 193
Equus Troianus	315	Euryades interfectus 659
Erebus fluvius infernalis, & locus defunctorum animarum	305. 311	Euryalus luſtor optimus 315 indignatur Vlyſſi 27 Vlyſſem enſe donat 211
Erempi populi	91	Eurybates præco gibboſus, nigro corpore, &
Erethmeus	213	
Eridanus nomen fluvij, patria Phyſignathi	731	
Erones ſunt malorum ſcientes	641	
Eriphyle	323	
Eriphyles anima ibid. aurum marito habuit charius ibid.		
Erithus fatuus nuncius	799	
Erymanthus	171	
Erynnis dea grauis	447	
Elopus	119	
Eteoneus famulus Menelai	87	
Euangelion	411	
Eubœa inſula	65	

- crispo capite fuit 173
 Euryclea Piferonidæ filia
 27 empta à Laerte vi-
 ginti bobus ibid. Tele-
 machum paruulum exi-
 stentem enutritur ibid.
 Telemacho ardentes fa-
 ces præfert ibid. Opis
 filia ibid. custos thesau-
 ri ibid. anus debilis 163
 eius obediētia erga do-
 minam ibid. quomodo
 agnouerit Vlyssē 181
 nutrix Vlyssis 159 nun-
 ciat Penelopæ Vlyssē
 rediisse 165
 Eurydamas occisus 661
 Eurydice filia Climeni 81
 Nestoris vxor ibid.
 Eurylochus dux sociorum
 Vlyssis 187 indignanter
 Vlyssē respondet 319 e-
 ius consilio Vlysses per-
 dit socios 367
 Eurymachus Telemachū
 de hospite interrogat
 21 Polybij filius 463
 eius subdola oratio 493
 ab Vlyssē seruitiūm pe-
 tit 553 Vlyssē omnis ge-
 neris necessaria pro ser-
 uitiūo promittit ibid. im-
 misericors 554 pocilla
 totam puerū manu fe-
 rit ibid. princeps pro-
 corum 629 arcui impar
 dolet 633 supplex Vlyssē
 si omnia Antinoo impu-
 tat 647. monet procos,
 vt omnes vnā in Vlyssē
 imperium faciāt 649 ab
 Vlyssē occiditur ibid.
 Eurymedon 189
 Eurymedusa nutrix Nau-
 sicæ 187
 Eurynome proma 126
 Penelopæ ministra 143
 Euryphacila mater Solis
 855
 Eurytus Oechaliensis sa-
 gitariæ artis peritus
 211
 Eurytion læsus à vino &
 Centauro 631
 Exequiarum ritus 699
 Exercere corpus honestū
 214. 221
 Exercitationes 215. 229
 F
 Fabrilis organa 81
 Facinora non tolerabi-
 lia patrantur à prociis 33
 Facinus 71. 369
 Fames nonnunquam ven-
 trem domat 107
 Fame mori miserimū ge-
 nus mortis 367
 Famula Vlyssis prodigij
 coniectrix 601
 Farina medulla vitorum
 47
 Farina molita 49

- Totum cuncta gubernat 197
 Fatum præter fatum 5
 Fati potestas, etsi initium rerum in hominum potestate & volûrate Plur.
 Feles formidini muribus 733
 Ferramenta ad navim fabricandam idonea 149
 Fertilitas incredibilis 249
 Figuris multum usus Homerus 27
 Filii pauci similes patribus 45
 Filij plerique parentibus peiores 45
 Filij clam proficiscentes, parentibus suis dolorem relinquunt 117
 Filius vaicis generationem conseruat 475
 Flamma in ardenti Pallas conspicitur 551
 Fluctus maris ad naufragi preces sistitur 161
 Fluctus atque fumus ingens in mari exortitur 119
 Foemineæ cõsiliis odit lupitet 331
 Fores obseratz 49
 Fortis vit in omnibus potior rebus 189
 Fortuna sæpenumerò homines decipiuntur 429
 Fratribus sorores nubunt 177
 Fratrum beneuolentia in Agamemnone & Menelao Odysseæ 4.
 Fruges sua sponte proueniunt 245
 Fugiendum non est à Deo 493
- G**
- Genealogia Melampodis 417
 Genitalia homini extracta 671
 Gereftum 67
 Gerenius eques Nestor 79
 Glandes suæ nutriunt 399
 Gorgoneum caput horridum monstrum 347
 Gortynia fines 73
 Gratum est diis hominem prudentem ex periculis euadere 9
 Gratitude 233
 Gratix, quæ & lauant Venetrem 219, 719
 Grata nobis sint quæ Deus in animo ponit 417
 Graecorum ad Troiam disfidium 6; eorum optimates in equo Troiano 247
 Gubernator nauis Vlyssis in mari occumbit 381
 Gubernatio mariti, vxorè

honestæ, gratissima	565	Aegypto	99
Gu tus aureus	443	Hercules & Eurythus cum	
Gyrea petra	115	diis de arte sagittandi	
H		contédunt 121 eius ma-	
Habitu uia Iouis im-		ter 31 Leonis animum	
mortalia	89	habuit ib. eius idolū 345	
Habitans in altis optimus		prodi or ho. pitij 519	
adior	483	magnorū scētis operū ib.	
Halius filius Alcinoi	115	Hermione vnica filia He-	
tripudiator	119	lenæ	87
Halitheres vates prociis		Hermus tumulus	495
imminere periculum		Heros Aegyptius	31
ingens indicat	39	Hesperus niger	17
Halitheres Mastorides		Hesperij homines	109
præstantissimus in oiu-		Homerus cæcus in insula	
dicando	ibid.	Chio habitauit 719 eius	
Harmonia dea	719	cantiones in precio ha-	
Hasta Palladis intra ar-		bendæ	ibid.
marium custoditur	11	Homo ipse causa malorū	
Hebe dea	719	existit	3
Hecatombæ gratæ diis	59	Homines omnes diis in-	
117 139. 691. 763		digent	59
Helenæ vnica filia 87 v-		Hominum consilia mala	
xor Menelæi 93 eius or-		& acerba	349
natus ibid. eum Mene-		Hominum nullus cū Deo	
lao de aduentu fabula-		contendere debet	91
tur ibi. de Vlyssæ & Ilii		Homnibus ex nuptiis fa-	
excidio verba facit	99	ma bona nascitur	157
equo inclusos nomina-		Homines Deum oculis i-	
tim vocat 101 eius ge-		plis libenter carnerent.	
nus perniciosum	407	huc atq; illuc eunt 309	
Telemachū xenis do-		Hominum concubitus i-	
nat 441 interpretant		nanis	315
augurium	445	Hominem nihil aliud esse	
Helicon mons	719	quàm animum	343
Herbasum præuentus in		Homines nunquam malo	

rum ignari	361	Hospitalitas	ibid.
Hominis versuti descri- ptio	593	Hospes non tentandus	119
Nomines facillè donis pla- cantur	479	Hospes præses diligendus, nolens dimittendus	439
Homines immisericordes erga egenos	523	Hospitij lex	ibid.
Homines crudeles dete- standi	577	Hospites eludere, neque bonum neque iustum	611
Hominis sinceri & boni gloria lata	ibid.	Hostes qui alienis vescun- tur, Deus prædam facit	407
Homines in malo senescunt	579	Humanitatis exemplum	405
Homines non semper in- somnes sunt	553	Humanum genus	541
Hominum fortunam & infortunium Deus pro- bè nouit	599	Humilitatis exemplum	419
Homines scelerati miserè eodem exitum sortun- tur	669	Hydrocharis rana	743
Honestum est audire can- tozem vitia canentem	21	Hydromedusa nomen ra- næ	731
Honoraria munera, ab Ho- mero Cimelia dicta, quid sint	21	Hydrus	735
Horæ sapientes	719	Hyanti in Apollinem	749
Horus Alcinoi	153	Hyperia insula prope Cy- clopes	165
Hospite, & peregrini non negligendi	601	Hypsihoas rana	741
Hospitum salutatio	57	I	
Hospitalitas Nestoris	79	Ialocus insula	325
Hospites à Ioue sunt	177	Iacones populi	757
Hospiti locus honestus in conuiuio	411	Iardanus fluvius	73
		Ialida	327
		Iason à Ioue flumine per- cussus	143
		charus Iuno- ni	313
		Iemalius faber	561
		Ida moas	751
		Idolum Mineræ	151
		Hel- culis	345

Idomeneus	67	Iniuriam patientes, Deum	
Idothea filia Protei	167	inuovent	17
Ignem lustrantur axes	673	Iniuste facientes, mentis	
Ignem mortuorum corpora		petere	5
consumpta	701	Iniuste Deus in aduersis	
Ilij excidium	99	ac utitur	ibid.
Ilium non nominandum		Ino Leucothea filia Ca-	
675		dmi	133
Imbrus insula	751	Inopus finis	745
Immortalitas promissa V-		Instruitur domus aduen-	
lysi	147	tui procorum	603
Imperare aliis & diuitias		Insula Cycloporum tam fer-	
& honores affert	15	tilis, ut omnia infemi-	
Imperare aliis non malum		nora & inarata proue-	
ibid.		niant	147
Imperium vbi nullum do-		Insula Thrinacia studio-	
minorum, ibi nec seruo-		sarei poenarum	163
rum disciplina, nec se-		Insulae Graecorum	751
duitas	515	Insularum multarum enu-	
Impietas filii in patrem		meratio	ibid.
ut		extra Intellectum ne quid	
Impium est mala mutuo		nobis eueniat, perspi-	
struere	491	ciendum	51
Impudica famulae laqueo		Interitus Agamemnonis	
suspenduntur	671	75	
Incantationis usus	537	Interitus prestantis viri	
Inclementiae exemplum		multo magis lugendus,	
125		quam ignoti alicuius	571
Inferorum locus	311	Iopzani populi	761
Infantiam studium	723	Iopzani caetero	779
Ingenium seruitute perit		Iphigenia filia Ieani	131
511		Iphiclea	157
Inhumanitatis exemplum		Iphimediae anima	ibid.
523		Iphimedia Aloci uxor	ib.
Inimici sunt, qui nobis		Iphitus Eorythides	619
mala excogitant	515	Itam rationi parere debe-	

- te Odyss 20
 Ira Dei timenda, ne retali-
 licet malis facinoribus 33
 Irati gestus 605
 Iris dea 755
 Irus mendicus 535 Vlysses
 iurgis incessit 533 timi-
 dus ad pugnandum 537
 Ithacas urb. ab Vlyssē de-
 populata 245
 Ithaca ad Neium sita 61e-
 ius æqualitas 12: omnium
 fecundissima 42:
 prope Ithacam, Dulichium,
 Same, & nemotosa Za-
 cynthus 241
 Ithacensium pugna cum
 Vlyssē 727
 Ixylus filius zethi regis
 189
 Iuniores pubertate acce-
 pta, mox vitiorum cupi-
 dos, ab Homero prædi-
 ctum ibid.
 Iuniores præterquamque desi-
 piunt 203
 Iuno pulcherrima deorum
 755 & superos & inferos
 innocat 769 ita Ioui
 ibid.
 Iupiter pater hominumq;
 Deorumq; concionem
 habet in cõsilio deorum
 ibi. memor proborū ho-
 minum ibi. Mineræ re-
 spondet 7 hominum
 prudentium memor. i-
 bi. vitis ingeniosis sug-
 gerit, ut nonnunquam
 paucis iucunda profe-
 rant 2: hominibus fe-
 licitatem distribuit 177
 Vlyssi nauem medio
 ponto fulmine discin-
 dit 199. 367. 371. 373. ho-
 spitalis 257. Venere de-
 lectatur 817 in omnes
 imperium tenet 377 ho-
 mines peccantes plectit
 387 Vlyssi signum de
 celo dat exauditionis
 60: Mineræ de rei e-
 uentu sciscitanti, inter
 Vlysses & Achæos fœ-
 dera & pacem fore, di-
 cit 725 bonumque ma-
 lumque tribuit 99 po-
 teti omnia ibid.
 Iuramentum Calypso 145
 Iurate Stygiam paludem,
 grauisimum Dīs iura-
 mentum 147
 Iuramentum magnum 51
 145-469-733
 Iuramentum Vlyssis 575
 Iurifiurandi ritus, per
 Deum & per proprias
 calamitates Odyss 10
 Iuris & legum author, Iu-
 piter à quo Minos sit e-
 doctus 559
 Ias Iasonis etiam Dīs
 notum

notum	37	Larus nomen avis	439
Ius regium est nullum ini- que tractare	125	Latona capite superemi- ner ceteras deas	172
Iustitia deorum 561 senum		Apollinem & Dianam peperit	749
711		Laudare seipsam turpe	
	L	625	
L Abores subeundos vir- tutis & gloriae causa		Leda Tyndari vxor	327
101		Legibus patendum	145
Labores Vlyssis	241	Lelanthus campus	764
Lacedaemon diuina	75	Lemnus insula Vulcano percham	223
Laconica terra	773	Leonis robur	105
Laertes aurarius faber	81	Lesbus insula	61 105
Laertis paupertas 321 pater Vlyssis 47: eius anstera vita 700 agnoscit filium		Leucothea iuuat Vlyssem	
715		115	
Lastrygonia vrbs nomen		Leucippus	762
280		Lex hospitij	419
Lastrygones populi Gi- gantibus similes	233	Liberalitatis exemplum	
Latandum, sed non effe- rendum, ob fortunam fauentem	563	119	
Latitia affectorum osten- sio	469	Liberi ferè parentibus na- cantur deteriores	41
Lampeta nūcius Solis	159	Liberi parentibus eximia parentalia petficere de- bent	21
Lapox equus Auroræ	689	Liberi in bonis	67
Lamus vrbs	181	Liberi beneuolentiam pa- rentum imitentur	71
Laodamas fili ⁹ Alcinoi	115	Liberi causa amaris con- iugum	173
Laodamas provocat V- lyssem ad certamen	215	Libentius ipsi deponamus quippiam, quàm vt alia communicemus	119
Lapides scamnozum loco		Libys regio, cuiusque com- mendatio	52.
79			
Laqueo suffocari, miserr- imum genus mortis	672		

Lichenor nomen muris 741	Luna Pallantis filia 787
Lychomyle nomen muris 731	Luscinia Panda i filia 87
Lichopinax muris nomen 735	Lusus pilæ 129
Lignam Syblinum 641	Luxuriosè viuentes, odio digni 474
Limnifius ranæ nomen 741	Lycia 759
Limnocharis ranæ epithe- ton 719	Lychomyle, vide lucernæ.
Linguas diuidendi mos 75	Lyra Mercurij 785; Apollin- is Dianæ 815
Liocritus Euerorides 45	M
Liodes vates, Oenopis fi- lius 617 prædicat interi- tum proci, qui ex arcu Ulyssis illis accidet ib. supplex orat Ulyssæ 663 occiditur ibid.	M Aera 349
Longæus ille nõ sit quis- quis cum deabus con- cumbit immortalib. 835	Magnum fæcinus per- petrans, suo ipse capite luar 563
Lotus herba, cui que mi- randa vis 247 787	Maia Mercurij mater 781
Lorophagi populi 247	Maiorum genus non te- mere vituperandum 727
Lucernæ in conuiliis 193	Malea in ùla 247 273
Lucinæ obstetricis ipelun- ca 565 711	Mæcarum mons 71 115
Luææ certamen 215	Malorum tibi homo cau- sa 3
Luctus molesti breuis sa- tietas 91	Mala opera non rectè suc- cedunt 227
Luæ honos mortuorũ 709	Malum, incerta loqui 317
Lugere semper, obest 21	Malũ est continuè & sem- per lugere 543
Lugentes puluerem in ca- put fundere soliti 715	Malis alienis ridere 613
	Malus arbor 193
	Mandata discentium 547
	Minuum prælatio in cõ- sultationibus 57
	Mantins 449
	Marathonæ 191
	Mare debilitat homines 211
	Mariti mandata retinenda 547

I N D E X.

- 447
 Maron sacerdos Apollinis
 213
 Mars vitiat Venerem 123
 velocissimus deorum 127
 permixtum sœvit 341
 cum Minerva fortitudi-
 nem & audaciam præ-
 bet 415 eius officium
 815
 Mater nupta filio 325
 Mater certa, pater incertus
 45
 Medicamentorum genera.
 alia conipeigenda, alia
 bibenda 99
 Medici laus ibid.
 Mediocritatis laus 439
 601
 Medon præco 491. 507.
 nunciat Penelope con-
 silium Proconi de traci-
 dando Telemacho 124.
 cum Phemio à Telemach-
 o servatur 665
 Megapenthes servus 441
 Megara Creontis filia 311
 Melanthius Dolij filius,
 armis instruit procos
 509. 655. Vlystem calce
 ferit 511 eius iurgia in
 Vlystem 509 custos ca-
 ptarum 517. 605. vinculus
 611 occisus 671
 Melantho occisa Penelo-
 pes 511 Vlystem laceffit
 ib. minatur Vlysi ver-
 bera, nisi abeat domo
 563
 Melœnopodes pater Theo-
 clyment 447
 Meleta 839
 Melius est ex parte iacturâ
 bonorum facere, quàm
 ex toto 355
 Membtorum Vlysis ro-
 bur 515
 Memnon diuinus 341. eius
 pulchritudo ibid.
 Memoria donum 119
 Mendacium absit à viro
 prudente 71
 Mendacium etiam ab ra-
 tis improbat 711
 Mendici descriptio 401
 Mendicorum locus 497
 Mendicus plura in ciuita-
 te, quàm in agris sibi ac-
 quirat ibid.
 Mendici plerumque opus
 & labores fugiunt 509
 Mendico pudor inutilis
 517
 Mendicus gratus sit sub-
 uenienti 511
 Mendicorum certamen
 511
 Menelaus flatus 19. eius
 familia 85. eius domus
 splendidissima 89. Te-
 lemacho labores suos
 narrat 91. dicit Vlystem
 * . ii.

- absentem 101 quærit ex
Telemachocantiam pro-
fectionis 101 eius nauigatio 101. & humanitas
475
- Mens deorum non statim
vertitur 65
- Mens à Deo 169
- Mentia dux Taphiorum 3
- Mentor Vlyssis socius 41
Telemachum rueri stu-
det ib.
- Mentor. Antiphys & Hali-
theries proci, amici sum-
mi Telemachi 101
- Mentori similis Minerva
725
- Meonia 719
- Merx anima 129
- Mercenarius dator victus
& amictus 351
- Mercurius deorum inter-
pencius 7 etas descri-
ptio 139 dilectus filius
Iouis 147 mittitur ad
Calypso ibid. ei ultimò
libari consuetum 193
refert Vlyssi malà Cir-
ces consilium 29; Vlyf-
si remedium dat contra
Circes pharmaca ibid.
Cyllenius 697 procoru
animas ad inferos de-
ducit ibid. Iouis & Maia
filius 781 vaser & blan-
diologus ibi. eius opera.
781. primus confecit ro-
studinem ibi. eius astu-
tia ib. in qua imperium
habeat 811 in Mercu-
rium Epigramma 843
- Meridaspax murium for-
tissimus 745
- Mesaulius seruus Eumæi
419.
- Messena 619
- Messenij viri ibid.
- Miletus vici maritima de-
lectabilis 719
- Mimas insula 65
- Minx Telemachi aduersus
procos 47
- Minx dominorum diffici-
les 107
- Minerva cruciatur ob mi-
seriam Vlyssis; Iouem
placare studet Vlyssi,
ob sacrificia exhibita
ibid. apud Iouem pro
Vlyffe intercedit 7 e-
ius cum Ioue consulta-
tio de reditu in patriam
Vlyssis ibid. ad iter se-
succingit 9 impetu ab
Olympo, flatu vètorum
in Athalam fertur ibid.
armis similis duci Men-
tae ib. Telemacho expo-
nit ex quo patre sit 15
exponit Telemacho pa-
trem Vlyffem adhuc im-
vius esse ibid. Telema-

chum consolatur ibid.	rundini similis, sedet in
quirit ex Telemacho	trabe 619 tela procorū
cur tam splendidum ce-	irrita facit ibid. Vlysem
lebrent conuiuium ibi.	pulchritudine perfun-
indignatur contumelio	dit 633
se conuiuantibus ibid.	Minos Iouis filius 141 rex
Telemachi miseris af-	Crete, & patet Deuca-
ficitur 17 iubet Tele-	lionis 163
machum procos expel-	Miserium fame mori
lere, & inuestigare pa-	367
trcm 19 dicto audien-	Modus sacrificandi 359
tem esse Telemachum	Molæ à mulieribus actæ
iubet 21 abiens Telema-	60
cho robur & audaciam	Moly herba 193
indidit ibid. Aquilæ si-	Mont Molearum 73-115
milis disparat 77 Men-	Morbus hominibus odio-
tori assimilatur 45 697	sus 417
reprehēdit Telemachū	Mortuus Elpenor desletur
diffidentie 69 in so-	349
mnis solatur Penelo-	Moriendum potius quàm
pen 131 Vlysem longi-	indecētia opera videre
orem, crastinam & o-	471
mnib. gratū reddidit 109	Moriendum semel danta-
Vlysi apparet assumpto	rat 349
vitili corpore 311 Vlyf-	Mors omnibus communis
sem in epar dissimula-	69
tionis 193 animat Vlyf-	Mortem nullus hominum
sem in procos 197. 197	effugiet 69. 191
promittit opem Vlysi	Mors quæ omnium miser-
399 ad Telemachū pro-	tima 367
hi. i. citat 401 & cum in	Mors in uisa miseris homi-
somnis hortatur ut i-	nibus ibid.
thæcam redeat 413 V-	Mors omnibus, expectan-
lysem monet, ut filio se	da 379
prodat 477 procos de-	Mors similis iocundis
mentes reddidit 615 hi-	in somno 381

I N D E X.

- Mors Eurymachi 649
 Mortale cum immortalibus forma & corpore contēdere minimē de-
 cet 147
 Mortuos euocat Vlyſſes 41
 Mortui res viuentium no-
 runt 127
 Mortuis honesta parenta-
 lia instituenda 367
 Mortuorum honos est, i-
 pſos deſſere 715
 Mulieres domus custodes,
 non vagabūdx eſſe de-
 bent 23
 Mulierum conſeſſus non
 inter viuos ibid.
 Mulierib. domeſtica tan-
 tum adminiſtranda ibid.
 Mulieribus tela & colus
 curæ ſit ibid.
 Melioribus non in viros,
 ſed in ancillas ſit impe-
 rium ibid.
 Mulier mala 336-415
 Mulieres citō obliuiſcun-
 tur maritarum 415
 Mulieribus non fidendum
 ibid.
 Mulieres libidinoſæ mul-
 torum mentes decipiūt
 419
 Mulieres timidæ 553 & a-
 ſtutz 565
 Mulus heros, & famulus
 Amphinomi 357
 Murium cum ranis pugna
 729
 Murium edulia 743
 Murium apparatus ad bel-
 lum 737
 Muſæ imuocatio 3
 Muſa cantores excitat ad
 ſuauiſſe canendum 211
 Muſarum cantus 759
 Muſicæ laus 219.223
 Muſici, honore digni 235
 Muſicæ uſus in conuiujs
 223-377-511 in luſta 701
 Mycala inſula 751
 Mycenæ 37
 Myrmidones 67.87.339

N

- Naiades nymphæ, filix
 Iouis, eorum opera &
 habitatio 381.397
 Nauticus 213
 Narratio Telemachi de
 ſuis cum Neſtore ne-
 gotijs et Neſtoris de
 clade belli Troiani 61
 de Autolyco Vlyſſis auo
 185 errorum Vlyſſis 691
 Naſus, aures & genitalia
 Melanthio amputantur
 671
 Natura optimi canis 573
 Naubolides 213
 Naues paratæ ab Vlyſſe
 149 cōparantur accipitri
 Circe

- Circo 381 419
 Naufragus Vlyſſes exponitur terræ 163
 Nauigatio Græcorum diſcors 63
 Nauigatio celeftima 381
 Nauibus ædificandis neceſſaria ferramenta 149
 Nauium gubernatoris officium 365
 Nauis in ſaxum mutata 385
 Nauſicaa filia Alcinoi 167 cum miſtra ſua lauat 171
 Nauſithous Neptuni filius 189
 Naxus inſula 731
 Neæra vxor Solis 315
 Nebula tegit Vlyſſem 187
 Nectar potus deorum 141
 Neenides virgines 177
 Neleus conſiliarius eximius 79 filius Neptuni 145, 177
 Neoptolemus 319
 Neptunus Vlyſſi ira citur 5 non audet cæteris diis reſiſtere 7 Vlyſſi iraci tur ob Cyclopem filium ibid. tempeſtate Vlyſſem quatit 153. 157 eius adalteriâ 125 indignatur Vlyſſem reſtitutum eſſe patriæ 183, 385
 Ne quid nimis, Proverb.
- Neriticum expugnatum à Laerte 719
 Neritus mons in Ithaca 243
 Neſtor vir prudens 57 eius ætas 69 eius beneuolentia in tractandis hoſpitibus 75 eius filij Mineræ ſacrum apparant 79
 Niſus Dulichius 119
 Niuis liquefactio vnde Nocturni venti ſapienter meto nauibus ſunt exitio 365
 Noemon filius Chronij 51
 Nomen æternum virtute paratur
 Notus & Zephyrus nauibus in prius mala inferunt 365
 Nox perpetua Cimmerijs 311
 Nocti non fidendum 365
 Nymphe puella terrentur viſo nudo Vlyſſe 173
- O**micurus & inglorius qui perit ſuis dolores & luſtum relinquit 17
 Oceanus 655 559
 Onche filius Neptuni lucus 763
 Oculus eſſoſus Polyphæ-
 **, iiii.

mo	161	iustitiam & scelera	43
Oeyalus	211	Oratio Mineruz, incitantis	
Oechalia	221	Telemachum ad iter	
Oenopa pater Liodis	627	properandum	45
Ogygia insula	9.201.373	Oratio Antinoi ad Tele-	
Oicictis	449	machum, qua horratu-	
Oleo vngendi mos	83.	vt strenuè ludat, bibat,	
177 187.66j		aliisq; curam rei fami-	
Oliua	687	liaris relinquat	47
Olympus	129	Oratio Telemachi, docens	
Omnia incipienda à nu-		natu grandiores, absen-	
mine diuino	3	tibus parentibus, curam	
Omnia in Dei voluntate		rei familiaris gerere de-	
sita	19.427	bere	ibid.
Omniscientes sunt dii	111	Oratio Eurycler, dehor-	
Omnib inimicus est ille,		tantis Telemachum à	
qui egestate coactus fal-		suscepta profectioe	31
lacia loquitur	411	Oratio Nestoris, sciscitan-	
Omnia moderata, meliora		tis ab aduenis quinam	
419		sint	59
Omnibus patere, difficile		Oratio Alcinoi	209
639		Oratio Eumxi de patre &	
Optimates Ithacæ Vlyssis		matre Vlyssis	415
domum dilapidant	17	Oratio Mineruz, Vlyssi	
Oraculum de fine belli		promittentis defension-	
Troiani	211	em	523
Oratio Antinoi persuaden-		Oratio Agelai ad procos,	
tis Telemacho, vt ma-		qua suadet Penelopæ	
trcm iubeat nubere	37	nuptias maturari	613
Oratio Eurymachi vaticin-		Ortilochus	83.619
ium eleuantis	43	Orchomenus	127
Oratio Telemachi ad pro-		Orestes ob interemptum	
cos profecturi sciscita-		Agisthum, apud omnes	
tum de Vlysse patre ib.		homines gloriam con-	
Oratio Mentoris, repre-		sequutus à patrem vl-	
hendētis procorum in-		cūcitur	73

Orion stella 137 à Diana in- teremptus 143 eius ma- gnitudo 327	Parca quales 815 Parnasus 321 Partus Apollinis defectibi- tur 769
Orion venator 343	Parentem suum nemo nouit 15
Ornamenta cōiuij il. 643	Parentibus monumenta erigenda 19
Orsiloachus filius idome- nei 391	Parentibus & patria nihil dulcius 243
Orygia insula 457, 749	Parentes nullis malis affi- ciendi 37
Osculum capiti, oculis & manib datum 469, 499	Parentum obseruantia, & in eos pietas 313
Ossa mortuorum seruari solita 701	Pastores aliis nutiunt pe- cora 406
Ostripelles quid 747	Pastores mali pecora cor- rumpunt 511
Otus 327	Pater incertus, mater cer- ta 15
P	Pater senex dictus 129
P allas Minerva honori- fice excipitur & tracta- tur à Telemacho 11, 13 mutat formam 45 pri- ma deorum 59 inter o- mnes deos consilio & dolus incluta Minerva 394 mutat Vlyssi habi- tum & formam 401 e- ius studium 815	Patres in bello fortiter se se gerentes, filiis sunt honori 17
Palma ad aram orta 175	Patres familias humani sunt in dom-esticos 411
Pandari filix orphanæ à Venere enutritæ, reli- quas mulieres specie & prudencia superarūt 599 eius filij ibid. eius filix Erynnibus data ibid.	Patria & parentibus nihil dulcius 243
Panthera animal 116	Patrocli anima 137
Paphus insula 227	Pauper 75, 563
Parca 197	Pauperes & hospites a lo- ue sunt 383, 405
Parcam nemo aufugit 699	Pauper in ciuitate mendi- cet 499
	Pauperes dii vindicabunt 523

INDEX.

- Peccatores Deus punit 387
- Pedum Iorione Vlysses agnitus 581
- Pela'gi in Creta 569
- Peleas filius Neptuni 175
- Pelea & Neleus, Iouis ministri ibid.
- Peleus rana pater Phyllognathi regis ranarum 711
- Pelionis anima 699
- Pellium usus 17. 499
- in Pellibus veteres cubuisse Odyss. 17
- Pelobates rana nomē 743
- Peloponnesus 773
- Pelusius 743
- Penelopes filia Icarii sacrificium 11 stipora ancillis procos accedit ib. cantotem alloquitur 23 filio parer ibi. eius erga procos dolus 33 procos verbis mulcet, spe iactabat, alia mentē ibid. eius preces ad Palladem pro filio nauigaturo 129 irascitur Antinoo 491 filium alloquitur 499 promittit dona Theoclymeno, si vera de marito narrauerit 597 praestans specie, magnitudine & animo 547 increpat Telemachum ob casum hospitem 545 eius gloria ab Vlyssē predicatur 565 eius de Vlyssis ignoti colloquiū ibid. Vlyssē ut hospitem in sedem collocat, quo de omnibus illum interroget 563 mariti discessum xgrē fert 565 narrat hospiti Vlyssi, quomodo procos fecerit 567 ex Vlyssē ignoto genus querit ibidem. Vlyssē maritū absentem deslet 571 subditans accedit Vlyssē maritum 579 narrat Vlyssi ignoto suum somnium coniectandum 589 eius preces ad Dianam 597 procos certamē pponit 619 Vlyssē maritū rediisse non credit 675 eius cor alienum videtur esse à marito Vlyssē 679 eius cor durum 683 Vlyssē ex signis agnoscit 687 eius affectio erga maritum Vlyssē recognitum ibid.
- Fera Vlyssis pane repleta 521
- Petogriui humaniter excipiendi 57
- Peregrinus vetercundus, malē sibi consulit 529
- Periboea

- Peribœa filia Eurymedontis 189
- Periclemeus superbus 327
- in Periculis summis, id quod in promptu est, excogitandum 157
- in Periculis alter alteri obediatur 161
- Perimedes socius Ulyssis 311
- Pero 327
- Perpauci filij patribus similes 45
- Persephone 301. 313 53
- Perseus filius Nestoris 79
- Phaetō equus auroræ 689
- Phaetusa & Lamperia deæ atque pastores Solis 311
- Phæacenum origo 165
- peritissimi maris 191
- sumpto cibo & potu corpus exercent 213 eorum optimorum nomina ibi eorum principes tredecim 219 eorum naves sensiles 219 eorum hospitalitas 383 genus suum à Neptuneo ibid. eorum navis in saxum conuertitur 385
- Phedō Thesprotorum rex 575
- Phestum promōtorium 73
- Pharmacū Helenæ discutiens tristitiam 99
- Pharmaca Aegyptiaca maxime nota medicis peritis 59
- Pharus in insula, antè Aegyptum dista 107
- Phemius cantor in convivio canit reditum Achivorum 11. 51 supplex Ulyssis 665
- Pherz 111
- Phidon rex Thesprotorum 221
- Philænsianæ custos 613
- Philoctetes dolet propter heri infortunium 607
- Philoctetes Præmæ filius 67
- Philomelides 505
- Phlegyi populi non curantes Deum 765
- Phocæ animalia marina, carentia pedibus 109
- Phoebus citharædus 749
- Phœmissa mater Eumæi 459 filia Atybantis ditissimi ibid.
- Phoenix veterator 419
- Phœnices Phœnissam lavantem dolose suprarunt 459
- Phorcynis portus 381
- Phormius Noemon 51
- Phrontis nauclesi obitus 71
- Phthia in insula 211
- Phylō ancilla Helenæ 93

- Phyſignatus rex ranarum 711
 Pieria inſula 119
 Pieriæ montes 761. 785
 Pietatis in Deam laus 7
 Pietas Vlyſſis 581
 Pilæ luſus 219
 Pirææ 257
 Piræus ſocius Telemachii 101
 Pirithoi umbra 547. 635
 Piſandrus interfectus 619
 Piſcatus 367
 Piænor præco 51
 Piſiſteatus humanæ erga peregrinos 17 celeb. 79
 Piædux bellicoſus ibid.
 Pleiadum cognitio neuitis neceſſaria 111
 Plutonis ædes 238
 Poculum aureum 59
 Poculum argenteum cum labro inaurato 121
 Poculo valedicendi mos 379
 Poetæ non ſunt ſui iuris 23
 Poetæ ſeu cantores à veteribus dicebantur, qui hodie viri docti & Philoſophi, vulgò Doctores 71
 Poetarum exordium directam ad Muſæ inuocationem 719
 Poma Tyrannorum inſepultos abiici 71
 Polux filius Tindari, pugnando peritus 317
 Polybus occiſus 660
 Polycæſte Neſtoris filia nata minima 83
 Polyctor 659
 Polydemna Thoonis vxor Ægyptiaca 99
 Polyneicus 215
 Polyphemus Neptuni filius 7. 171 omnium Cyclopum robuſtiſſimus 7 non homini, ſed cacumini mōtium ſimilis 253 eius antrum ibid. aduenas interrogat 257 carnes, inteſtina, oſſaque humana medullis plena deuorat 119 diis ſe uoluit præſtantiorē 257 grauiter ab Vlyſſe reprehenditur 261 Cyclopas aduocat 265 ei ſtercenti obmerum eſuitur oculus 263 irriſus ab Vlyſſe 269 eius robur ibid. imprecatur Vlyſſi 273
 Polyphideus hominū vates optimus 449
 Polyphonus nomen ranæ 741
 Polytes ſocius Vlyſſis & princeps virorum 189
 Polytrichos quis dicatur 3
 Ponteus 213
 Pōtonous præco, famulus

Aitinoi	185	blicè nauant	167
Pontus obscuratur ab in- genti nebula	371	Prælium cum Ciconibus infelix	245
Populi sub rege pio felici- ter degunt	365	Præstantius atque melius nihil, quàm cum con- cordes consilijs rem fa- miliarem administrant	
Porci ex hominibus fiunt	299	vir & vxor	175
Portenta nō frustra osten- duntur	443	Priamus rex	61
Potentes rarò verecundiæ atque misericordiæ stu- diosi	407	Priami ciuitas consilio V- lysis capta	657
Potentis plerumq; in do- mibus quieti, res & fa- cultates deuorant	485	Primæus	313
Potiora sūt honestiora	103	Principes Ithacæ ambione matrem Telemachi	37
Pramnium vinum	289	Principes viri non omnia intelligunt, neque tem- per iusti	387
Præstophagus nomen ra- næ	743	Principes viri leniō ius exequantur in scelera- tos	647
Præces Telemachi ad Mi- netuam 45 Mineruæ ad Neptunum 59 Mineruæ ad cœlites 137 earum ius	161	Proferitati honos habea- tur	307
Præces exaudite	185	Prociis paratur mensæ e- pulantur 11 tacitè au- diunt cantorem 21 irati compressis labijs admi- rantur Telemachum lo- quentem 15 sati cibo & potu, cæterisque oble- tamenti, lectum pe- runt 27 oblectantur tri- puclis & cantu ibidem, contemnunt Telema- chum 29 de occidendo Telemacho consultant 113 parant nauem ad in-	
Præceptores seu duces mulierum Odyss. 3.			
Præceptorum vsus	71		
Præcepta de orum retinen- da	105		
Præceptum Circes viola- tur, suam Eurylochi	367		
Præcones mensæ admini- strant	11		
Præcones operâ suam pu-			

Gulias Telemacho fructus da 111 comparantur an- feribus 139 optima que- que fercula deuorare solent 403. 407 eorum luxuries ibi eorum nu- merus 431 eorum quis- que donum affert Pene- lope 149 mirantur Pe- nelope pulchritudinem 141 sinistro omine à Te- lemachis eade deterren- tur 603 inexinguibili risu dementes reddun- tur 615 illis à Penelope certamè proponitur 623 viribus impares sunt ar- cui tendendo 639 eorum exdes 641 eis arma à Melanthio auferuntur 653 eorum mortis causa 703 sepeliuntur 721	Proteus senex , Neptuni minister 107. 213. captus à Menelao 119 disparet 111
Procris 319	Prudentia laus 7
Procuratores seu œcono- mi 41	Prudentia nostra non o- mnia intelligimus 145
Prodigia à diis ostendan- tur 601. 607. 615	Prudentia forma potior est 217
Proma que 11	Prudentem ex stulto dii faciunt 675
Propriis stultitiis homines dolores patiuntur 11	Psicharpax epitheton mu- ris 731
Propria bona cõumenda non aliena 21	Plyria insula 65
Propinandi mos 19	Pternocta rex murium 731
Pro erpina Dea 313 casta mulierum 333	Pternoglyphus 745
Proteus 213	Pudor inuit. lis mendico 117
	Puella quidè pulchra sed non pudica 225
	Puerilia consecretari , ætate grandioribus non con- uenit 19
	Pugnandum non est cum amicis 219
	Pugnandum si est pro for- tunis nostris , non do- lendū, neque lugendū 113
	Pugna ranarum & murium 719
	Pulueris seu cineris usus in lusu 715
	Pylus vrbe 83
	Pylus insula 326. 413
	Pyriphlegetes nomen flu- uij 305

Pytho sol	771	terra fructifera	ibid.
Pythius vnde dictus	ibid.	Regum filij molles	389
R		Regum filij pastores omni	ibid.
Ranarum & murium		Reliquix cœnx	471
pugna	719	Renuere donationem nō	
Ranarum edulia	735	conuenit	59. 117. 519
Rana murem portat	ibid.	Res familiaris claros filios	
Ranarum arma	737	facit	415
Ranarum callidum consi-		Rethrus nomen portus	13
lium de suffocandis mu-		Reuerentia Telemachi ex-	
ribus	ibid.	ga seniores	57
Rara voluptas conuiuij,		Rhadamantus	119
quoniam plerunque pe-		Rhexenor filius Nausithoi	
lora vincunt	555		189
Ratio præternauigandi Si-		Rhenza insula	711
renes	151	Ridete ex malis alienis	615
Rhea nomen deæ	753	Risus Scythia	165
Reditus Vlyssia ab inferis		Ritus sacrificandi	305
ad Ircen	149		
Redeunt ab insidiis proci		S	
481		Sacrificium	57. 271
Regem clementer, vt pa-		Sacrificandi mos	19
trcm populo præesse de-		Sacra peraguntur Mineræ	
bere	45	79 Ioui 173 mortuis 311	
Reges & potentes delicia-		diis	417
rum gratia nutriunt ca-		Sagittæ olim veneno vni-	
nes	515	gebantur	17
Reges decet misericordes		Sagittandi ars in vñ anti-	
esse	121	qui	591
Regi Deum colentis, glo-		Salicis sterilitas	505
ria magna	585	salmoneus	121
Regis pij descriptio pul-		Saltatio ornamentum cō-	
cherrima	ibid.	uiuij	11. 103
Regis pij iustitia longe se-		Salus cœramen	213
extendit	ibid.	Salutatio Græcorum	721
Regis pietatis studiosi,		Samus & Zacyanthus insu-	

I N D E X.

Iæ	475	bus cura sit	21.639
Saturni misericordia erga ranas	745	Seruitus 501 ingeniū per- dit	115
Scheria fertilis insula	137	Serui tantum Vlyssis duo fideles mansere	619
Scopuli Cyanei cælum al- tum attingere dicuntur	351	Sermos, dimidio mentis & virtutis orbatos esse	555
Scutum Melanthij ex sic- citate inquinatum	651	Seu laus rana	741
Scuta Pallas inuenit	811	Sex socij a Scylla deuorati	361
Scylla descriptio	355	Siculi	617
Seytus insula	319	Sidonia	393
Securis	149	Sidonij populi	91
Sedere in pelibus	9	Sidoniorum rex	121
Sedilia ante domū, ex po- lito lapide	79	Signum de cælo datum Vlyssi	601
Senectus incurua	11	Signa coniugum abscon- dita	681
Senes, repeto per solum fertilis	13	Signis manifestis facile ho- minib. persuadetur	715
Senes prudentes	69	Silentij, sus 35, 103, 415, 567, 631	
Senes bellatores necessarii	715	Silentij laus & commen- datio	431, 103
Senex à iuvene facile vin- citur	535	Silicernium epitheton se- nis decrepiti	791
Senex pater dictus	605	Simulacra deorum	71
Senium facultatibus, in- iunctute collectis, frua- tur	35	Simulacra seu animæ mor- tuorum	745
Senium iustitia	711	Simulantur in adibus nu- ptiarum tumulum	683
Senium mos est, molliter dormire	1011	Sintia populi barbari in Uenno	115
Sepulchralium usus	43	Sirenes quæ 351 in acervo virosum putrefactorum de- sident ibi. earum cantus omnium	
Sepulchrâ curâ animæ	315		
Sepulchrorum apparatus	701		
Sermo viris non mulieris			

omniū suauissimus ibid.	eius mutationes 457
earum cantu ita homines dementantur, vt domum redire nō amplius cupiāt ib. iubēt Vlyssēm nauē sistere 357	eius origo & forma 745
omnia seire dicuntur ibid.	Solis boues foliis vescuntur 369
Sisamides genus leguminis 731	Solis grex ab Vlyssis sociis violatur 367
Sisyphi poena 345	Solis anima & volūtas 369
Sitophagus 743	Solis eclipsis 615
Socius fratre non inferior 241	Solicitudo Mineræ pro Telemacho 51
Socij Vlyssis omnes perierunt 371 & cur perierint 5	Solymorum mons 171
Socij Telem. diis sacrificāt pro felici navigatione 57	Somnum captare parantis descriptio 27
Soluunt equos apud Menelaum & curant 89	Somnus nimis molestus 265. 297
Sol omnia videt, & omnia audit 317. 367	Somnus laborum requies 273
Sol de iniuria à sociis Vlyssis illata, Ioui conqueritur 369	Somnus multus dolor 417
Sol petit exequi ius talionis, de facinore commisso 371	Somnia non semper mala 389
Sol lucete recusat hominibus ni vleiscatur factum à sociis Vlyssis perpetratum ibid.	Somnium Penelopæ de Aquilia interficiēte virginis anferes ibid.
Sol omnia illustrat 377	Somni portæ dux 691
Sol putredine afficit 771	Somnus homines facit obliuisci bonorum & malorum 198
Solis ortus & officium 55	Somnus curas animi soluit & membra 197. 693
	Sparta ciuitas ampla 85
	317
	Spongiarum vsus 9. 603
	Sponsio Neptuni pro Marte adultero 217
	Stabulatiij rustici deseri

INDEX.

ptio	109	Iem Deus ducit	14 ²
Statim aliquid cognoscere		Tantalus in lacu	34 ³
bonum	689	Tapeta purpurea	603
Stellæ inferiunt navigan-		Taphij studiosi navigatio-	
tibus	151	nis	13-17
Stereoratio	513	Taphij populi latrocinia	
Sternutatio boni ominis		exercentes	459
127		Tardus serpentinè celerem	
Stratius filius Nestoris	79	assequitur	217
Strenui simus, quò posteri		Tartarus	759
nos laudent	21	Taygetus mons	171
Stultus, qui laborum & cō-		Tela Penelopes	35-567
merciorum est expert	133	Telemachus indignatur	
Syrgia palus	147	Palladem diu foras ante	
Syrgia aquæ	305	ianuam stare 9 omnem	
Subæta Melanthium vin-		strepitum vitare studet,	
cinti	615	vt Palladè de patre in-	
Sulphur malorum medela		terrogare possit 11 ho-	
671		spitanti non ante cenam	
Sunium promontorium		loqui sinit ibid. eius &	
Atheniense	71	Mætorum colloquium 13	
Suspiciosi sumus super		ex Minerva sciscitatur	
terram genus hominum		parentes, patriam, & ad-	
201		ventus causam ibid. ei	
Syderum observatio navi-		nuda spes de reditu pa-	
gantibus necessaria	151	tris 13 ei Minerva nunc-	
Symposium celebratur	443	ciat incolamem reditū	
Syria insula	437	Vlyssis 15 simili est &	
		capite & oculis patri V-	
		lyssi ibid. conqueritur	
		se ex omnium infelicis-	
		simo natum ibid. non	
		mortuum, sed ignobilè	
		patrem dehet 17 Miner-	
		uz maternam exhorta-	
		tionem agnoscit 21 Pal-	

INDEX.

- Iadē honoratio munere donat ibid. matrem reprehendit 21. procos alloquitur ibid. comitū ni miseria se sustentat 25. suū similoquus, sed tamen confidenter proloquitur ibid. non amplius vult credere vaticiniis 27. mauult domus suæ rex esse, quàm insulæ Ithacæ 25. Euryclæam vt vxorem honorat 27. eius thalamus sublimis & in perspicuo loco ibidem. de duobus malis conqueritur, patre amisso, & procorum iniur 29. eius responsio ad Antinoum, se excusans, à pietate erga parentes 37. nauigat Iyllum 51. vnicuique cuius 67. iniuria procorum Menelao exponit 101. nō est offensor deorum 131. suscipit in nauem Theoclymenū 411. Ithacam redit 461. ad Eumaxum diuertit 461. de hospite quarit, & patrem non agnoscit 471. patrem vt hospitem ignotum alloquitur 475. recusat patri nūmerum procorum 481.
- redux excipitur à suis 499. iubet diis sacrificare pro reditu suo saluo ibidem. verba facit ad matrem, de sua nauigatione ibid. experitur vires suas arcu 625. matrē reprehendit, quod non muliebria curet 629. Amphinoum interficit 649. intercedit apud patrem pro Phemio cantore 661. ei vt adolescenti nūm conceditur à matre vt sa i inter famulas 689.
- Telemus vates Cycloporum 271.
- Temesis arte abundans 11.
- Tēpestatis deletio 191.
- Tempus ob Solis irrem violatum ex oritur 371.
- Tem lum Apollinis oraculum hominibus 563.
- Tenedus insula 65.
- Terpiades cantor 183.
- Terra multos homines erones parit 111.
- Terra vitam ferens 759.
- Terræ motus causam, aque seu Neptuno, attribuit. Passim.
- Thalamus Vlyssis in quo erant & Thelanti, & omnia generis atina 513.
- Thebarum fundatores 325.

non longeuus fit. qui
 quis est. deibus con-
 erit immortalibus 815
 Is Iohi:lea 1:7
 Vita omnia non dicenda
 791
 Vita humane casus varij
 147 307. 63 671
 Vita in conuiujs & volu-
 ptatibus 241
 Vita beatorum morte 137
 Lyde. virtum, varijs mi-
 seris iactatum, repræ-
 sentat 3 à Calypso dea
 cur detentus & plurimos
 dolores passus pro cura
 anime, socio. ùnque
 reditu saluo 139 Æthio-
 pes peruenit, illi quo
 sacrificat & patriam in-
 cendio petite cupit 7.
 dia ab amicis remotus,
 in insula syluosa cala-
 mitate premitur 4 à filia
 Atlantis dulci sermo-
 ne detinetur 7 Deum
 colens laudatur ibid.
 hominibus gratus fuit.
 11 eius ades multis pa-
 tebant ibid non nisi lo-
 que permittente sese vl-
 cisci potest. 19 eius glo-
 ria per totam Græciam
 sparsa 21 socius Nesto-
 ris 63 eius versutia ex-
 ponitur 83 in equo Tro-

iano 101 se qualem præ-
 stiterit in Troiano bel-
 lo ib. inuicis à Calypso
 detentus 145 parat sibi
 nauem 149 ei naufra-
 go succurrit Leucothea
 155 eius naufragi pre-
 ces 161 in arbutis, fo-
 lils abiectus dormit 163
 nudus puellis vilus 173
 eius preces ad Nauu-
 cam ib. eius verecun-
 dia 177 sepius nebula
 187 eius preces ad A-
 teten 195 septennium
 in insula Ogygia deten-
 tus 201 eius fortitudo
 & agilitas 217 eius pe-
 ritia 219 Nausieæ gra-
 tias agit 23 se armat in
 procos 17 eius fletus
 comparatur mulieri que
 amisit maritum charum
 ibidem. Alcinoò expo-
 nit calamitates suas 243
 qui etiam defertur ad
 Lotophagos 247 in-
 greditur antrum Poly-
 phemi 255 cum socijs
 palum conficit ad Cy-
 clopè interficiendâ 261
 Polyphemo vinum præ-
 beret ib. interroganti Po-
 lyphemo dicit, sibi no-
 men esse nemini 261 e-
 ius astutia 267. decepto

Polyphemo insultat 269
Ventos emittit per im-
prudenciam, vitæ à so-
ciis soluto 279 ceruum
configit 285 ad Circe
diuertit 285 ad Circe
ingreditur 293 commif-
cetur Circe 295 non vult
cibum capere apud Cir-
cen, priusquã rediman-
tur socij 297 socios ad
Circe ducit 301 ad in-
feros 311 eius Mors 319
quærit ex matre emor-
tua cõditionem vxoris,
filij & patris 321 cona-
tus m̃atrem amplecti,
frustratur 323 ad Aiæcis
ṽmbram verba facit 341
ad insulam Axam per-
nauigat 349 cum sociis
capit cibum & dormit
ad litus maris ibid.
malum à Polyphemo
prædictum p̃sederat 361
quærit ex Circe, quara-
tione Charybdi estu-
gere valeat 355 ei⁹ pedes
& manus ligatur 359 so-
ciis vaticinia Circes ex-
ponit 357 nauigat ad in-
sulam Sirenum ibid. au-
dito vaticinio Circes
socios excitat ibid. ne
moueat Sirenum can-

tu, ligari se iubet ibid.
premit ceram, qua vn-
gat sociorum aures 359
ex vinculis à sociis re-
soluitur ibid. Circes
mandati oblitus socios
armari iussit 361 appro-
pinquat Scyllæ & Cha-
rybdi ibidem præsens
malum sociis exlat ibid.
eius socij iamiam mor-
rituri palpitant 361 so-
ciis reliquis vaticinia
Tiresis & Circes expo-
nit ibid. eius robur præ-
dicatur 365 ad insulam
Trinacriã peruenit 365
à sociis iuramentum po-
stulat de non violando
grege Solis 367 socios à
Scylla deuoratos deflet
ibidem. diis supplex 369
cum sociis fame premi-
tur 367 eius socij abigunt
boves Solis 369 in so-
mnum vertitur 367 cum
sociis aqua libat 369 de-
nũ in Charybdi impel-
litur 371 ad Calypso
defertor ibi cum Phæ-
acensibus sacrificat 377
ei ab Arete lectus flex-
nitur 379 dormiens re-
ducitur à Phæacensibus
381 in naui securẽ doc-

mit ibidem aduehitur I-
 rhacandormiens 383 e-
 ius dona Phœacensia ex-
 ponuntur ibid. patriam
 inspiciens lacrymas pro-
 fundit 387 eius socij sa-
 era faciunt Neptuno
 ibidem omnia videntur
 variata in patriam re-
 uertenti ibidem. à suis
 non cognoscitur ibid.
 Minæruz supplex fit 389
 dona accepta numerat
 ibid. lætatur ob gratum
 nuntium Mineræ 391
 nebula circumfusus pa-
 triam terram non agno-
 scit 395 eius virtutes
 393 Nymphis supplicat
 397 lætatur tellurem of-
 culatur 395 Mineræ o-
 pem, ad occidendos
 procos, petit 399 eius
 habitus mutatur 401 e-
 ius diuitiæ atque posses-
 siones 409 dissimulans
 nititur Eumæo Vlysses
 rediturum persuadere
 411 ob virtutem, locu-
 plentissimam duxit vxo-
 rem 411 Pulchrè fingit
 historiam aduentus sui
 413 querit de matre &
 patre Laerte 415 dicit
 se ex pellice natum 413

querit ex Eumæo con-
 ditionem generis eius
 457 filio se prodit 477
 Deo similis 479 eius
 habitus immutatus 477
 Telemachum instruit,
 quid faciendum, vbi ad
 procos venerint 481 cū
 Eumæo ad urbem ma-
 turat iter 507 ingredi-
 tur urbem medicus 509
 ab Argo cane agnoscit-
 tur 513 ei mendico pera-
 pane & carnibus imple-
 tur 517 conqueritur de
 procorū iniuria 523 pro-
 uocat Irum in certamen
 535 accingit se ad pu-
 gnam ibid. Irum vincit
 537 Irum victum pede
 trahit ad aulam 539 ob
 victoriam laudatus, do-
 na accipit à procis ibid.
 Amphinomum præmo-
 net infortunij 541 eius
 discedentis ad Troiam
 verba ad vxorem 547
 non habuit capillos 553
 nullius rei labores fugit
 541 cum Eurymachus
 scabello petit ibid. Te-
 lemacho iubet vt arma
 deponat 559 dicit sibi
 nomē esse Aethoni 569
 dolo lacrymas occultat

- 571 Penelopen dehortatur à lacrymis 17
 mul-
 tis fuit amicus ibid. eius
 verecundia 319 377 e-
 ius prudentia in dicen-
 do laudatur 577 eius
 pietas prædicatur ibid.
 agnoscitur ab Euryclea
 ex cicatrice 381 eius no-
 men unde ibid. adhuc
 adolescens ab apro vul-
 neratus 585 somnium y-
 xotis interpretatur 391
 varia secum noctu ver-
 sat 395 seipsum conso-
 latur ab antè perpeſſis
 malis ibid. Philæthum
 laudat ob prudentiam
 607 eius preces ad Io-
 uem ibid. eius à Procis
 periculum 309 seruis se
 manifestat 631 tendit ar-
 cum 641 Antinonum
 sagitta interfecit 645
 grauitè reprehendit
 procos, quòd neque
 Deos neque homines
 timeant 647 prociſe se
 manifestat ibid. quin-
 quaginta habuit famu-
 las 669 ex eade proco-
 rum sanguine & pulue-
 re inquinatus 667 iubet
 1. 10. abſolvas famulas in-
 terimi 571 eius ſeuert-
 tas in puniendâ impu-
 dicitia ibid. iubet mor-
 tuos procos efferri 669
 ſe ſuſtenta culum ciuita-
 tis interfeciſſe ait 681
 Lectum ſuum coniuga-
 lem deſcribit 685 egre-
 ditur ad patrem 695
 compellat patrem, vt
 ſenectutis rationem hæ-
 beat 711 fingit ſe filium
 Alphidantis regis 715
 prodit ſe patri ibidem.
 Nuntiatur ei hoſtium
 aduentus 725
 Umbra Tireſiæ Ulyſſi o-
 mnem itineris ſuccel-
 ſum prædicat 316
 Umbra Anticleæ matris
 Ulyſſis ibid.
 Uncionum vſus 377. 187
 Vnus Deorum princeps &
 ſummus dominus deo-
 rum & hominum 1
 Volente Deo nihil eſt dif-
 ficile 69
 Votum Ulyſſis 303
 Vnâ ſtellæ nomē 151 num-
 quam occidit ibid.
 Vſus rei pecuariz maxi-
 mus in Libya 91
 Vtilius eſt mori quàm in-
 decetia opera videre 61
 Vires farinæ receptacula
 42

Vites caprini lagenarum loco 169 151	dendum 117
Vulcani labores in cadentibus vinculis, quibus Martem & Venere ligate cepit 211	Vxori vir non sit benignus ibid.
Insidias fruit Veneti ibid.	Vxori non omnia reuelanda ibid.
claudus Martem velocissimum Deum technis cepit 227	X
mutis pedibus lunonis filios 767	Xenia dantur Telemacho 121
Vulnera incantari solita 187	Xenia Ulyssis afferuntur à Phæacibus 231
Vultures Thyam vexant 343	Z
Voces non delectantur maritis deformibus 125	Zacynthus 17
Vxori non temere cre-	Zephyrus vestitus 109
	Zephyri refrigerant homines 119
	Zethus rex eiusque con- iunx 189

FINIS.

1627

καὶ ἐπεὶ τὸν ἀποστόλου παρ' ἑμῶν
πρὸς ἄλλον γὰρ εἶπεν ὅτι ἡ κοινὴ
οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς καὶ τὸν ἀποστόλου
πρὸς ἄλλον ἔγραψεν ἡμεῖς:-

10/12/20

10/12/20

10/12/20